МАЛОРУСКО-НІМЕЦКИЙ

СЛОВАР

уложили

Євгений Желеховский і Софрон Недїльский

ц. к. професори ґімназиї в Станїславі.

ТОМ II.

(П—Я).

RUTHENISCH-DEUTSCHES

WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Želechowski und Sophron Niedzielski

k. k. Gymnasialprofessoren in Stanislau.

BAND II.

ЛЬВІВ, 1886. LEMBERG,

З друкарні тов. им. Шевченка, *під зарядом К. Беднарского.*

Druckerei des Szewczenko-Vereines, *Geschäftsleiter K. Bednarski.*

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКИЙ

СЛОВАР

уложили

Євгений Желеховский і Софрон Недїльский

ц. к. професори ґімназиї в Станїславі.

ТОМ II.

(П—Я).

RUTHENISCH-DEUTSCHES

WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Żelechowski und Sophron Niedzielski

k. k. Gymnasialprofessoren in Stanislau.

BAND II.

ЛЬВІВ, 1886. LEMBERG,

З друкарнї тов. им. Шевченка, *під зарядом К. Беднарского.*

Druckerei des Szewczenko-Vereines, *Geschäftsleiter K. Bednarski.*

ПОМІЧЕНІ ПОХИБКИ ПЕЧАТНІ В II. ТОМІ:

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Має бути:
600	1	19 в дол.	пантárчии.	пантárчин.
605	1	12 в гори	пасту́шитн,	пасту́шити,
607	„	5 „	*v. a.*	*v. n.*
609	2	10 „	Erstchöpfung,	Erstschöpfung,
621	„	5 „	Перепихи́цьнути ся,	Перепихи́цьнути ся,
„	„	16 „	kleines	kleines
„	„	23 „	Перепла́вна	Перепла́вна,
624	1	9 „	Пересі́чний,	Пересі́чний,
627	1	16 „	Inde;	Jude;
629	1	12 „	vogel,	-vogel,
631	2	13 в гори	Пилу́лькати,	Пигу́лькати,
635	„	22 „	Strodaches.	Strohdaches.
647	1	25 „	*b.*	*m.* s.
650	2	27 в дол.	*n.*	*m.*
653	1	18 „	zusägenden	zu sägenden
655	2	20 „	Fussweg,	Fussweg, *m.*
„	„	19 „	*m.*	*n.*
660	2	27 „	*n.*	*m.*
„	„	5 „	Mängel,	Mangel,
668	1	22 в гори	*v.*	s.
669	2	16 „	umwegen.	Umwegen.
671	2	21 „	повтишкува́ти,	повти́скувати,
675	2	26 в дол.	Поденний,	Поде́нний,
676	1	20 „	подібем	подібем
„	2	26 „	*m.*	*n.*
677	2	21 в гори	Gutsherr,	Gutsherrn,
678	1	27 в дол.	blassen,	blasen,
679	2	18 „	Iude	Jude
680	„	10 „	Jache	Joche
681	„	20 в гори	Nachhal,	Nachhall,
683	1	8 „	schmälich,	schmählich,
„	„	16 „	*v. n.*	*v. a.*
691	1	18 „	Zwitter,	Zwitter-,
„	„	19 „	u.	*n.*
693	1	26 в дол.	ein	einen
694	1	12 в гори	*a.*	*n.*
696	2	5 „	по́мижка,	по́минка,
„	„	23 „	Tödtenfeier,	Todtenfeier,

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Має бути:
698	1	1	в дол.	da-rüberlegen,	dar-überlegen,
"	2	18	"	mtt	mit
699	1	18	в гори	*n.*	*m.*
"	2	25	"	понапилйй,	понапи́лий,
701	1	19	"	abmüdeu,	abmüden;
"	2	6	в дол.	he rabfallen,	her-abfallen,
703	1	14	в гори	Попероросколю́вати,	Поперероско́лювати,
704	1	7	"	unter schreiben,	unterschreiben,
710	2	5	в дол.	*n.*	u.
714	2	5	"	zusammen kaufen.	zusammenkaufen.
715	1	28	в гори	u.	*n.*
"	2	19	в дол.	*v. a.*	*v. n.*
717	2	16	в гори	Попуска́ти,	Поспуска́ти,
720	2	28	в дол.	zusammen hefteln.	zusammenhefteln.
725	"	24	в гори	*v. v.*	*v. a.*
726	"	19	"	unterthämig,	unterthänig,
728	"	9	"	*n.*	*m.*
729	1	14	"	u.	*n.*
"	1	16	"	По-тетве́рте,	По-четве́рте,
"	2	5	"	*n.*	*m.*
732	"	29	в дол.	*n.*	*pl.*
733	1	12	"	Прара́г,	Правра́г
738	1	24	в гори	Пречистої Д. Марії	Ісуса Хр. Спасителя
739	2	12	"	an wachsen,	anwachsen,
740	2	22	"	Bewillkommung,	Bewillkommnung,
742	"	28	"	kämmend,	kämmen,
"	"	11	"	zu drücken,	zudrücken,
746	2	11	в гори	Прикажчукува́ти,	Прикажчикува́ти,
"	"	13	в дол.	aufrieren,	aufrieren,
748	2	12	в гори	*n.*	*m.*
749	1	26	в дол.	dünner	dünnes
753	2	19	в гори	*v. v.*	*v. a.*
754	1	20	"	zu geben,	zugeben
755	1	5	"	*m.*	*n.*
"	2	20	в дол.	*v. n.*	*v. a.*
758	1	21	"	bleiben;	bleiben;
762	1	8	"	dump-fig,	dum-pfig,
764	2	14	"	*v. n.*	*v. a.*
774	2	17	в гори	gurchgenässt	durchgenässt
776	2	16	в дол.	*v. a.*	*v. n.*
"	"	8	"	Durhhhieb,	Durchhieb,
778	2	25	"	*v. a.*	*v. n.*
787	2	14	"	u.	*n.*
789	2	16	"	Gutsherr	Gutsherrn
790	1	14	в гори	schwat-zen,	schwa-tzen,
794	1	12	в дол.	Ра́дика́льство,	Радика́льство,
795	1	14	в гори	Разку́вати,	Разкува́ти,
"	1	22	"	Разноцвїт,	Разноцьвіт
796	2	8	"	Завїй,	Завій,
"	"	18	в дол.	*f.*	*m.*
"	"	8	"	doldenblühtiger.	doldenblüthiger,

Стор	Шпальта	Стрічка		Замість:	Мае бути:
797	1	26	в дол.	Рáтник,	Рáтник,
„	1	1	„	Quacken,	Quaken,
„	2	1	в гори	quacken,	quaken
„	„	21	„	Osternsonntage,	Ostersonntage,
798	2	12	„	Blattner *v. n.*	Blattnerv, *m.*
„	„	19	в дол.	*v. a.*	*v. n.*
„	„	2	„	„	„
799	1	2	в гори	„	„
„	„	4	„	„	„
„	„	24	в дол.	„	„
„	„	11	„	„	„
„	2	28	„	„	„
„	„	22	„	„	„
800	2	4	в гори	„	„
801	1	18	в дол.	„	„
„	2	10	в гори	Ржавїти,	Ржáвїти,
„	„	22	в дол.	*v. a.*	*v. n.*
803	1	15	„	„	„
804	1	19	„	„	„
805	1	20	в дол.	Рівноцінність,	Рівноцїнність,
806	1	16	„	Ріжноцвїтний,	Ріжноцьвітний,
„	„	17	„	Ріжноцвїтність,	Ріжноцьвітність,
„	2	1	„	різьбувáти,	різьбувáти,
806	2	12	в гори	свята,	сьвята,
„	„	11	в дол.	*v. a.*	*v. n.*
807	„	9	в гори	святи́й	сьвятий
808	1	21	„	He-rausschaffen,	Her-ausschaffen,
809	1	18	„	entschiessen,	entschliessen,
811	2	12	в дол.	kristisiren,	kritisieren,
„	„	8	„	ausser sich gebracht,	aufgebracht,
813	1	12	в гори	ausgellassen,	ausgelassen,
817	2	17	в дол.	р врожи́ще,	роздорожи́ще,
819	1	6	в гори	strot-zend,	stro-tzend,
820	1	26	в дол.	*n.*	*m.*
„	1	16	„	he-rumschicken,	her umschicken,
„	1	12	„	розсмїяти, розсмїшити,	розсьміяти, розсьмішити,
821	1	8	в гори	*n.*	*m.*
823	1	24	в дол.	свїтом	сьвітом
824	1	8	„	Розмїздрити,	Розмїздрити,
827	1	5	„	Рóзпліт, розплїтане,	Рóзплїт, розплїтане,
„	1	2	„	Розплітáти,	Розплїтáти,
829	2	13	в гори	Розпýство,	Розпýтство,
831	2	13	в дол.	Розсїшки,	Розсішки,
832	1	23	в гори	Розсмїливити, розсмїлювати,	Розсьміливити, розсьмілювати,
833	1	2	в дол.	тїсто	тїсто
„	2	12	в дол.	тїла	тїла
839	1	9	в гори	*v. a.*	*v. n.*
„	1	6	в дол.	*v. v.*	*v. a.*
„	2	6	в гори	*v. a.*	*v. n.*
„	„	7	„	„	„
840	2	13	„	місце	місце

Стор.	Шпальта	Стрічка		Замість:	Має бути:
842	1	28	в гори	geth	geht
843	1	„	в дол.	Moss	Moos,
962	2	13	„	*v. a.*	*v. n.*
966	2	24	„	Тíлечки,	Тíлечки,
977	1	18	„	*v. a.*	*v. n.*
978	2	18	в дол.	das	dass
980	1	16	„	Peitche	Peitsche
984	2	9	в гори	Трищíнний,	Трищíнний,
985	1	9	„	Тріпотли́вний,	Тріпотли́вий,
991	2	25	„	*v. a.*	*v. n.*
„	„	18	в дол.	*v. a.*	*v. n.*
1018	1	20	в гори	*v. a.*	*v. n.*
1019	„	11	в дол.	*v. a.*	*v. n.*
1025	2	12	„	*m.*	*n.*
1026	1	19	„	*v. a.*	*v. n.*
1034	1	5	в гори	Характери́стка,	Характери́стика,
1036	2	27	в дол.	Sshwanzspanner,	Schwanzspanner,
1039	1	18	в гори	Хіпкки́й,	Хіпки́й,
1042	1	11	„	*v. a.*	*v. n.*
1052	1	18	в дол.	*v. a.*	*v. n.*
1053	2	16	„	Цимбалíста, цимбалістий,	Цимбалíста, цимбалíстий,
1054	2	14	„	*n.*	*m.*
1065	1	1	„	Sciten,	Seiten,
1066	2	8	в гори	Falsenkatarakte	Felsenkatarakte
1068	1	6	в дол.	Heidelbeestrauch,	Heidelbeerstrauch,

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКИЙ СЛОВАР

Том II.

П.

П, siebzehnter Buchstabe (Покóй,-кій); п. = пан, пп. = панóве.

Па-,als Partikel in Zusammensetzungen bei Substantiven bez. das Spätere, Scheinrechte, Geringere, Schlechte: Nach-, Neben-, After- & *Mi.* IV. 359. *vgl.* По- 407.

Па́бороди, *pl.* Backenbart, *m. B.*

Па́бородник, *m.* — луговий Wiesen- Bocksbart, *m.* (Tragopogon prat.)

Па́боронок, -нка, *m.* Acker von der Breite einer Egge; 2) s. Відлу́тка, прилу́да

Па́ва, *f.* Pfau, *m.* (Pavo); 2) Pfauenfeder, *f.*; 3) ру́ска — *У.* (*Ал.* 34)*?

Па́вечерниця, *f.* kurzer Abendgottesdienst nach der Vesper, *f.*

Па́вза, *f.* Pause, *f.* [Zubehör, *m.*

Па́взе, па́взине, *n.* Heubaum mit

Павзи́на, *f.* Stange *f.*

Павзува́ти, *v. n.* pausieren.

Павúдло, *n.* s. Повúла, *Зак.*

Па́вин, *a.* Pfauen-; *-е пірó *Ос.* (61) XI. 52 weibl. Kleiderstoff gemustert wie Pfauenfeder. [*adj.* павúнчій, *Пол.*

Павúнка, *f.* руса́лка — s. Па́вчик,

Па́вис, *m.* Anomodon, *B.*

Па́виски, *pl.* Luftwurzeln, *pl. B.*

Па́виця, па́виха, (*d.* павúчка), *f.* Weibchen des Pfauen, *n.* Pfauenhenne, *f.*; 2) -иця, Nachtpfauenauge, *n.* Augenspinner, *m.* (Saturnia).

Павúч, *m.* s. Па́ва; *jeder buntbefiederte Vogel; 2) Nagelspinner,*m.*(Aglia).

Па́вій, -вя, ве, *a.* Pfauen-, *Пол.*

Па́вір, *m. Пар.* s. Паву́н.

Павіте, *n.* †? 2) Nebenzweige, *pl.*

Павкотіти, *v. n.* pauken, poltern.

Павла́к,? *m. pl. Гол.* III. 492?

Па́влик, *m.* s. Ра́влик. [Pauline.

I. Павли́н, *m.* Paulinus; Павли́на,*f.*

II. Павли́н, *m. gr. Кн.* s. Па́ва 1); 2) —, па́вляний, *a.* Pfauen-; -ині óчи Blutauge, *n.* (Adonis autumnalis); 3) Павли́н, Nbfl. der Ри́бниця.

Павли́нець,-нця,*m.* Pfauenkoralle, *f.* (Pavonia).

Павлó, Па́влик, Павлу́сь, (-у́нь), *m.* Paulus; Па́вла, *f.* Paula. [Jo), *Вол.*

Павни́к, *m.* Pfauenauge, *n.* (Vanessa

Па́водь, *f.* *Левч.* s. Пóвідь, пóвінь.

Па́волока, *f.* † seidener od. baumwollener Zeug;*adj* па́волочний. [волока.

Па́ворочка, *f. dim. Ч.* III. 420 s.Па́-

Па́ву́з, *m.* Heubaum, *m.* s. Рубéль.

Паву́к,павути́на(-чи́на) & s.Пау́к &.

Паву́н, паву́р, *m.* Pfauenmännchen, *n.*; 2) *gew. pl.* s. Па́ва 2). [котіти.

Павуча́ти, па́вхати,*v.n.*s.Палах-

Павучки́, *pl.* Jungfer im Grünen (Nigella damascena). [nessa Jo), *B.*

Па́вчик, *m.* Tagpfauenauge, *n.* (Va-

Па́га, *f.* Rinne, Fuge, *f.* (in d. Dachschindel etc.).

Пага́нець, & *Левч.* s. Пога́нець etc.

Па́гін, -она, па́гонець, (*pl.* па́гінці), *m.* па́гоне, *n. coll. He.* Trieb, Schoss, Schössling, Zweig, Spross, *m.*

Па́гніздь, *m. pl.* па́гнозди, *B.* па́гність, -остя, *m. Оц.* §. 121. Nagel, *m.* Klaue, *f.*

Па́гірок,па́горок,*Левч.* -рка,*m.*(künstlich ausgeführter) Hügel, *vgl.* Горóбóк.

I. Пад, *m.* s. Під I. [rasse, *f.*

II. Пад, *m.*Fall,*m*; 2)Cascade,*Cm.*; Te-

Падь, *f.* s. Спадь Honigthau, *m.* — чóрна Russthau, (Cladosporium fumago) *Вол.*; 2)s.Óбрив, кру́ча,*Левч.*; 3)Schicksal, Los, *n. Wa.* 37. [Fallsucht, *f.*

Па́давка,*B.* па́дачка,*f.*пада́лник, *m.*

Па́даль,*K.* II. 35, падали́на, *f.* Aas, *n.* verreckte Thiere, *pl.* [lende.

Па́далешний, *a.*der zu Boden fal-

Па́дали́ця, *f.* frühreif abgefallenes Obst, Fallobst, *n.*; 2) —, пада́лична дети́на, uneheliches Kind; 3) s.Самóсійка; 4) s. Слоква́.

Па́дальник, па́далець, -лця, *m.* па́дальниця, па́данка, *f.* па́данець, -нця *m.* s. Вереті́льник.

Пада́льниця, *f.* Aasfliege, *f.* (Thyreophora).

Па́дало, *n.* Fallschirm, *m.* *Пол.*

Пада́люхи, *pl.* s. Падали́ця 1).

Падаля́к, *m.* Hister cadaverinus, *B.*

Па́дати, *v.n.* fallen; *—коло чого́ *Ш.* I. 144 s. Запопада́ти; — ся s. Попа́дати ся.

Па́деж, *m.* Fall, Untergang, *m.* Verderben, *n.* *АД.* II. 145; худо́би Viehseuche, *f.*; 2) in d. Grammat. Biegefall, Casus, *m.*

Па́де́не, *n.* Fall, Verfall, *m.*

Пади́, *pl.* s. Пад II.; 2) Terassen, *pl.* *Левч.*

Падиво́да, *f.* *Б.* Wasserfall, *m.*

Пади́волос, *m.* Sumpfschafthalm, *m.* (Equisetum limosum).

Пади́-земля́. *f.* die Erde als Thränenthal.

Па́дїж. *f.* s. Па́деж 1) (худо́би).

Па́дкати, (па́дьк-) ся, падкува́ти (ся). *v. n.* sehr eifrig u. über die Kräfte arbeiten, etw. besorgen; 2) s. Бідкати ся, wehklagen. *Ог.* 111.

Падки́й, *a.* s. Порохки́й; 2) на щось gierig, erpicht auf etw.

Падле́чина, падли́на, *У. f.* па́дло́, *n.* *Ш.* I. 407 s. Па́даль.

Падлю́ка, *m. f.* Aas, *n.* * niederträchtiger, verworfener Mensch.

Падьма́, *adv.* — упа́сти, *Гуш.* ganz niederstürzen.

Падови́й. *a.* Fall-, -а ма́шина Fallmaschine, *f.*

I. Падо́к, -дка, *m.* s. Під I, пад I.

II. Па́док, -дку, *m.* *Зг.* Zufall, *m.*

Па́донько, *m.* *dim.* (unglückliches) Schicksal. [(па́дати).

Паду́, паде́ш, паде́, etc. *praes.* s. Па́сти

Па́дуб, *m.* s. 'Ясень. [*B.*

Па́дух, *m* Furchtkäfer, *m.* (Galleruca),

Падчериня́, -я́ти, *n.* Stiefkind, *n.*

Па́дчериця, па́дчерка, *Me.* 311 s. Па́сербиця, *Mi.* IV. 360.

Па́ерок, -рка, *m.* † Art Abkürzungszeichen über dem Worte für das ь.

Пажари́стий, *a.* -а га́дина *Ф.*?

Па́жера людоі́д, *m.* Menschenhai, *m.* (Squalus carcharias). [gefrässig.

Пажери́стий, *КУ.* па́жерливий. *a.*

Па́жерливість, -ости, *f.* Gefrässigkeit, *f.*

Па́жиги, *pl.* Seenesseln, Quallen (Acalepha) *pl.*

Па́жить, *f.* *К.* Weide, Hutweide, Trift, *f.* *Макс.*; 2) Raygras, *n.* (Lollium), *B.*

Па́жити, *v.a.* (ſо́нти) Fugen, Rinnen machen in den ſ.

Пажови́тий, *a.* gefrässig.

Паз, *m.* Fuge, *f.* Falz, *m.* *Пом.* III. 85.

Пазь, *m.* Page, *m.*

Паздї́рє, *n.* (*B.*) s. Термітє́.

Паздери́ти, *v.a.* (*B.*) s. Отїпа́ти 1).

Пазина́ти, *v. n.* lauern, (*B.*).

Па́зити, *v. a.* *Wgr.* 95. 122. s. До́ати, пильнува́ти, *Пом.* III. 13.

Па́зька, Пази́на, Пазу́лька *f.* Pelagia; *adj.* Па́зьчин der P.

Пазмі́льки, *pl.* e. Pflanzenart (*B.*).

Па́знігть, -огтя, *m.* s. Па́гніздь.

Пазови́тий, *a.* gut zum Weiden; gefrässig, esslustig; 2) *H.* 171 emsig, betriebsam.

Па́зор, *m.* Zehe, Kralle, *f.*

Па́зорний, *a.* mit Zehen versehen, (звіря́), Zehenthier, *n.*; — чле́нок s. Чи́колонок, *Пол.* [Krallen, Schinder *m.*

Пазо́рник, *m.* mit grossen scharfen

Пазору́чити, *v. n.* s. Позира́ти, пантрува́ти.

Па́зуха, (*d.* -у́шка). -уши́на), *f.* Busen, Bausch, *m.* (v. Hemde); 2) Eingang in die Scheide (vagina), *m. adj.* пазу́шний.

Пай, *m.* Antheil, Beuteantheil, *m.* Theilung der Beute *Ш.* II. 17; Portion, *f.* *Кв.* 162; 2) Atomgewicht, *n.* *Пол.*; вона́ на свій пай *Кв.* 11 sie ihrerseits, на мій пай für meinen Part.

Пайди́ти, *v.n.* *H.* 37.263 *gew. impers.* glücken, gut von statten gehen.

Па́йка, *f.* Theil, Antheil, *m.* Portion, *f.* (па́йда, s. Ба́йда). [ся etc. *Ог.* 78.

Паймату́ся, *f.* *Ко.* 43 s. Паньмату́-

Па́йнщина, *f.* Ч. II. 649 s. Па́нщина.

Пайо́к, *g.* пайка́, *m.* *dim.* *Ко.* 174 s. Пай 1), па́йка. [Прия́тель etc.

Па́йташ, *m.* пайта́шечка, *f.* *ungr.* s.

Па́йшівка, *f.* *N.* e. Berges.

Па́їж, *f.* Echinometra, *B.*

Па́їжка, *f.* — гильни́ста ästige Igelkolbe (Sparganium ramosum).

Па́їрка, *f.* Succinea amphibia.

Пак, *adv.* wiederum, binwiederum, hingegen; wohl, allerdings, ja, freilich; nachher; 2) *conj.* doch, ja doch, dennoch *Ог.* 209.

Па́ка, *f.* grosses Pack, Kiste, *f.*

Па́кати, *v. n.* s. Пи́кати, пи́хкати.

Па́кисель, *m.* † s. Кисі́ль. ?

Пакі́ле, *n. coll.* Pfähle, *pl.* *Др. с.* 422.

Пакінь,-оня, *m.* Fabelname e. Pferdes.
Пакіс, *m.* s. Покіс.
Пакісливий, пакісний, пакостний, *a.* пакісник, *m.* böswillig, schadenfroh, feindlich; der Unrecht thut, Bösewicht, *m.* [*n.* boshafter Streich.
Пакість, -ости, *f.* Schaden, *m.* Unheil,
Паклун, *m.* Gamander, *m.* (Teucrium pollium). [Maulschelle geben.
Пакнути. *v n.* s. Пакати; 2) — в лицé
Пакóвний, *a.* geräumig zum Packen.
Пакол, *m.* † s. Пакіле? [(spicula) *B.*
Паколосок, -ска, *m.* Aehrchen, *n.*
Пакословити, *v. n.* *Кл.* s. Злословити.
Пакостити, (пакощу, пакостиш), *v. n.* Schaden anrichten, boshafte Streiche spielen; verderben; — ся sich dem Schaden aussetzen, *Др.* [вий.
Пакостний, (-осний) *a.* s. Пакісли-
Пактóй, *adv.* nachher.
Пакувáти, *v. a.* packen, verladen.
Пакýнок, -нку, *m.* Gepäck, Bagage, *n.*
Пал, *m.* s. Спéка. *Cm*; 2) Feuer, Eifer, *m.* Lebhaftigkeit, *f.* *IГ.*
I. Паль, *m.* Pfahl, *m.*
II. Паль, *f.* das Brennen, Heizen, *Фр.*; 2) Brennmaterial, *n*
Палáвхати, s. Палахкотіти.
Палáжка, *f.* s. Полáгна; 2) Bitterling, Plätteln, *m.* (Rhodeus amarus) *He. Пр.* XI. (1) 121. [[παραμονάριος].
Паламáр, *m.* Kirchendiener, Küster, *m.*
Паламáрити, (-арювáти), *v. n.* паламáр sein, dessen Dienst versehen.
Паламáрка, паламарúха, *f.* Gattin des паламáр, *f.*
Паламáрня, *f.* *Ру.* Sacristei, *f.*
Палане, *n.* das Flammen, Lodern.
Паланúця, (*d.* -úчка), *f.* Flammenkuchen, Fladen, *m.*; 2) *pl.* паланичкú Früchtchen der wilden Malve (слив), *pl.*
Паланка. *f.* Pfahlwerk (als Festungswerk), *n.* befestigtes Feldlager *C.* I. 32. b. Hauptquartier des Stabsobersten, *Рч.* 252; 2) Feuerherd aus roher Erde, *m.* *Сб.* III. 36; *Пом.* III. 15.
Палáта, *f.* Palast, *m.* (*pl.* палáти palastähnliche Zimmer), Hof, *m.* Kammer, Gerichtskammer, *f.* — пóслів Abgeordnetenhaus, — панів Herrenhaus, *n.* — маґнáтів Magnatentafel, *f.* *adj.* палáтський), (-áцький), von der палáта, vom Kammergericht, *Кв.* 412; Hof-, Palast- *C.* I. 164. [brannt sein, glühen.
Палáти, *v. n.* lodernd brennen, ent-
Палáтка, *f.* kleiner Palast; Zelt, *n.*
Палáтник, *m.* Palastaufseher, *m.*
Палахкотіти, палáхнути, палахтіти, *v. n.* lichterloh brennen, aufflammen, auflodern, aufflackern.
Палáхнене, *n.* das Aufflackern.
Палáч, *m.* *КУ.* s. Кат.
Палаш, *m.* Pallasch, *m.* [fechtfeuer, *n.*
Пальбá, *f.* das Schiessen; — боевá Ge-
Палевúна, *f.* Brennmaterial, *n.*
Паленúця *f.* s. Паланúця; 2) *N.* einer полонúна. [werden, sich röthen.
Паленіти, *v. n.* roth, schamroth
Палéнка, *f.* s. Горівка. [rei, *f.*
Паленчáрня, *f.* Brantweinbrenne-
Паленя́, -я́ти, *n.* s. Паланúця (-úчка).
Палестúна, *f.* Palästina, das gelobte Land, *übhpt Land; *adj.* палестúньский.
Палет верх, *N.* e. Berges. [trag, *m.*
Палет, *m.* Executionsschein, Auf-
Палéтник, *m.* Ueberbringer des палéт, Gerichtsdiener, *m.*
Палець, -льця, *m.* Finger, *m.* Zehe, *f.*; 2) Kamme an e. Rade, *f.*; велúкий — Daumen, Daum, *m.* [Zahnrad, *n.*
Палéчний, *a.* -е кóлесо Kammrad,
Паливо, *n.* Brennmaterial. *n.* -stoff, *m.*
Палúвода, *m.* *Ко.* 5. Brausekopf, Mensch der einen Schuss hat, *Ог.* 118; 2) Lügner, Schwindler, *m.* [ges, (*B.*).
Палúґа, *f.* Decke e. Schachtengan-
Палиґувáти, *v. a.* gierig fressen.
Палик, *m.* Pflock, kleiner Pfahl.
Палúкопа, *m.* *Bein.* des heil. Pantalemon am 27. Juli a. St.
Паликувáти, *v. a.* s. Палькувáти.
Палúсь ніт, *m* *Лсвч.* s. Палúвода.
Палúстка, *f.* Blattschnecke, *f.* (Phyllirhoë).
Палúти, *v. a.* brennen, sengen; feuern, heizen; *ptc.* палéний, in Zorn entbrannt, hitzig.
Палиця, (*d.* палична). *f.* Stock, Gehstock, Stab, *m.*; 2) s. Ціпúльно.
Паличник, *m.* *К.* Gerichtsdiener, Lictor, *m.*
Палїй, *m.* Brandstifter, *m.* *C.* II. 111.
Палїйка, *f.* Brandstifterin, *f*; 2) Zündmaschine, *f.* *Пу.*
Палїк, *m.* (*Фр.*) s. Полúка, Spur, *f.*

Палїсада, *f.* Pallisade, *f.* Schanz-Sturmpfahl, *m.*

Палїсадник, (*d.* -ичок), *m. K.* der mit Pallisaden od. Sturmpfählen umgebene Platz; *dim.* Rabatte, *f.*

Палїти, *v. n.* und — ся s. Паленїти, (*Фр.*); 2) fahl, reif werden (v. Getreide).

Палїтра, *f.* Palette, *f.* Farbenbrett, *n.* *Кв.* 72. [Abwehrens.

Палїтча, цур —! *Кв.* 145 *int.* des

Палїчча, *n. coll.* Prügel, Fuchtel, *pl. C.* II. 83. [*n. Кн.*; *adj.* -ївний.

Палїятив, *m.* Palliativ, Scheinmittel,

Палка. *f.* Keule, *f.* Stock; 2) Kolben, (spadix); 3) Rohrkolben, *m.* (Typha); 4) *pl.* палки die jungen Kiele (Hauptstämme der Feder).

Палкий, палький, *Кн. a.* hitzig, ungestüm, feuerig; Zünd- *Пар.*

Пальма, *f.* Palme, Palmenbaum, *m.* *adj.* пальмовий, пальмяний, *B.*

Пальмицї, *pl. Вол.* s. Плоскінь.

Пальник, *m.* Zünder, Zunder, *m. Пар.*

Палоб, *m.* Kiste, *f.*

Паловий, *s. a. m. N.* e. Berges.

Пальовий, *a.* Pfahl-.

Пальовина, *f.* s. Паливо.

Паловиско, (пальов-). *n.* Brennstätte, *f.* Feuerherd, *m.*; 2) s. Паливо (*B.*).

Пальок, *g.* палька, *m.* Fingerling, (Finger) d. i. Ueberzug an einen einzelnen Finger, Fingertheil e. Handschuhes, *m.*

Паломінь, s. Поломінь.

Паломник, *m.* Pilger, Wallfahrer, der geweihte Palmenblätter aus Palästina brachte.

Пальонка, *f.* Pfannkuchen, *m.*

Палочка, *f.* Stäbchen, Stöckchen, *n.*

Палочкорогі, *pl.* Keulenhörnige, *pl.* (Clavicornia).

Палочник, *m.* Rohrkolben, *m.* (Typha); палочниковаті, *pl.* Rohrkolben-Gewächse, *pl.* (Typhaceae).

Палочня *f.* Keulenpolyp, *m.* (Coryne).

Палтуха, *f.* Steinbutte, *f.* (Rhombus maximus).

Палуба, (*d.* палубка), *f.* mit Bast (луб), mit Schilfmatte gedeckter Wagen; Decke, *f.*; 2) *ungefüge Magd, Trulle, *f.*

Палубчастий, *a. M.* II. 198 mit einer Decke.

Палуди, *pl.* Star, *m.* Schuppen an den Augen: затягнути — wegen u. erblinden.

Палука, *f. Гол.* III. 208 s. Лука.

Пальха, *f.* Theil des Grundstückes, *m.*

Пальцат, *m.* Schlägel, Klöpel, *m.*; 2) Zündruthe, -stange, *f. Пар.* [streiten.

Пальцетуватися з ким, mit jmdm

Пальцеходний, *a. Пол.* Zehen-, Pfotengänger, *m.*

Пальчак, пальцак, *m.* Stengel, *m.* (*B.*).

Пальчастий, (-атий), *a.* fingerförmig, handförmig.

Пальчик, *m. dim.* s. Палець, Fingerchen, *n.* (*aug.* пальчиско, -ище, *m.*).

Палюга, *m.* grosser Stock, Knüttel, *m.* *А-Г.* 156; 2) Erzdieb, *m.* [(Zamiae), *B.*

Палюговцї, *pl.* Zapfenfarne, *pl.*

Палютий, *s. a. m.* Monat Februar (Лютий Mon. Jänner), *Гол.*; 2) Monat März (Лютий Mon. Februar).

Палютка, *f.* Cordulia, *B.*

Палюх. *m.* Daumen, *m.* (pollex); Däumling; Finger in e. Handschuh, *m.*; 2) палюхи палити Zipfel von Hanf angezündet am Andreastage (*B.*).

Палючий, *a.* brennend, heiss.

Палючка, *f.* Hitze, *f.* (ein Stadium im Fieber).

Палюшок, -шка, *m.* s. Пальчик.

Паля, *f.* s. Паца, (mit dem Lineal) 1); 2) s. Паль I. [скробок.

Паля, -яти, палятко, *n.* Паленя, по-

Паляндрувати, *v. a.* durchstöbern, *vgl.* Плїндрувати.

Палянйця, *f.* s. Паланиця 1).

Паляничити, *v. a. II.* 43 паляницї formen? [ляницї bäckt u. verkauft, *Зак.*

Паляничниця, *f.* Weib das па-

Паляруш, *m.* s. Пуларес.

Палятина, *f.* brandiger, Geruch.

Палятник, *m.* s. Палетник.

Палятурки, *pl.* kleine Polster zum Auftragen der Farbe beim Leinwanddruck; 2) Einbanddeckel, *pl.*

Памога, *f.* s. Мжичка.

Памолодь, *f. coll.* памолодок, -дка, *m.* Sprössling, *m.* junger Trieb.

Памолодина, памолодь, *f.* süsser Rahm, (*B.*).

Памолоток, -тка, *m.* s. Волоть.

Памороз, *f.* leichter Frost. [tia) *B.*

Паморка, *f.* Todtenkopf, *m.* (Acheron-

Паморок, *m. gew. pl.* пам́ороки, паморозь, *f.* betäubende Verfinsterung in den Augen.

Пáмота, *f.* Baumwolle, *f.* [des, *B.*
Памóха, *f.* лóмінь — Saxifraga bryoi-
Пáмплик, *m. gew. pl.* rothe Ballen auf Schnüren als Abzeichen guter Schützen; übhpt Quaste, *f.*
Пампýх, (*d.* -ýшок), *m.* Krapfen, *m.* Kräppel, *n. adj.* пампухóвий.
Пáмфіль, *m. Ko.* 56 Art Kartenspiel.
Памфлéтник, *m.* Pamphletist, *m. T.*
Пáмять, *f.* Gedächtnis, *n.* Erinnerung, *f.* Andenken, *n.* на пáмять auswendig.
Памятáти, пáмя́тувати, *v.a.* im Gedächtnis behalten, gedenken, sich erinnern; — ся das Bewusstsein behalten, bei Sinnen sein. [nisreproduction, *f. Ил.*
Памятéвий, *a.* -а віднóва Gedächt-
Памятидостóйність, -ости, *f.* wohlverdientes Andenken, *До.*
Пáмятка, *f.* Andenken, Denkzeichen, *n.* Erinnerung, *f.*; 2) *pl.* не в памяткй мені ich erinnere mich nicht.
Памяткóвий, *a.* Gedächtnis-, denkwürdig; -óвого завдáти комý jmdn so durchprügeln, dass er eine Zeitlang gedenke, *C.* II. 241.
Пáмятливий, *a.* mit gutem Gedächtnis, im G., im Andenken bewahrend, gelehrig, aufmerksam, *K.* [dächtnis.
Пáмятливість, -ости, *f.* gutes Ge-
Пáмятний, *a.* denkwürdig; *adv.* комý пáмятно *IГ.* wer gedenkt; im Andenken.
Пáмятник, *m.* Denkmal, *n.* Ehrensäule, *f.*; 2) der etw. gedenkt, woran sich erinnert (*Фр.*); 3) s. Пáмять, тя́мка, (*Фр.*).
Пáмятниця, *f.* Durchprügeln als Andenken, *n.* [chen, Mal, *n.*
Памятýнок, -нку, *m.* sichtbares Zei-
Памятýщий, *a.* s. Пáмятливий; 2) dessen man sich erinnert (*B.*).
Пан, *m.* (*pl.* панй u. панóве), Herr, Grossgrundbesitzer, *m.* панбрáт, панебрáт, за — von zunahetretender Vertraulichkeit; *adj.* пáнів, -ова, -ове.
Панáджин, *m.* Nachlass e. Grundstückes, *m.* (*B.*). [*Ko.* 15 Blindekuh spielen.
Панáс, *m.* s. Опанáс; панасá грáти
Пáнахи, *pl.* Lumpen, Fetzen, *pl.*
Панахи́да, *f.* ein Theil des Todtenamtes парастáс
Пáнва, *f.* Pfanne, *f.*
Пáнвиця, *f.* s. Лóжниця.
Панвáр, *m.* Pfannenschmied, *m. Пар.*

Пáнений, пáнин, пáнїн, *a.* der Herrin, der Hausfrau.
Панéнський, *a. Га.* I. 40 der Jungfrau, der Braut, jungfräulich. [lichkeit, *f.*
Панéнство, *n. Га.* I. 13 Jungfräu-
Панéнтьо, *m. Гол.* III. 35, паненя́, -я́ти, *n.* liebes Herrchen. [74s. Пáночок.
Панéць, -нця́, *m.* (*vocat.* пáнцю) *Гол.* I.
Пáнея, *f. M.* s. Пáнія, пáнї.
Паникади́льце, *n. IГ.* kleiner Kronleuchter, Lampe, *f.*
Пани́ско, (-и́ще), *m. aug.* s. Пан, der arme gute Herr. [(*Фр.*).
Пани́ти, *v. n.* комý gut bekommen.
Пани́ч, (*d.* -и́чик), *m.* Herrensohn, junger Herr, Junker, *m.*; 2) *pl.* крýчені -чі, s. Крýчений 3); *adj.* паничéвський, Junggesellen-, Cavalier- *Кв.* 234.
Паничувáти, *v.n.* als пани́ч leben.
Пáнї, пáнїя, пáня, *f.* Herrin, Hausfrau, Frau, *f.*
Панїбратáти ся з ким, mit jmdm sich vertraulich verbinden *M+Б.* 122; fraternisieren.
Панїбрáцтво, (-áтство), *n.* vertraulicher Umgang, Verbrüderung, Fraternisierung, *f.*
Панíвка, *У.* панї́лка, *Kol.* I. 61 *f.* Pfanne, *f.* Zündloch eines Piston, *n.*
Панíвна, *Ч.* III. 290, панї́йка *P.* I. 83, *f.* Herrentochter, *f.* Fräulein, *n.* s. Пáнна, пáнї.
Пáнїйка, *f.* s. Папýшник.
Панїмáтка, паньмáтка &, (-мáтїнка, -матýся), *f.* Hausmutter, Hausfrau, *f.*
Пáність, -остя, *m.* s. Пáгнїздь.
Панї́ти, *v.n.* vornehmen Herrn spielen, als Herr leben, *Леви.*; 2) s. Пани́ти.
Панїтрувáти, s. Пантрувáти.
Пáнка, *f.* s. Пáнна, пáнї.
Пáнькати ся коло когó, jmdm übertriebene Zärtlichkeit erweisen, mit jmdm wie mit einem Herrn sich viel zu schaffen, geben *А Г.* 154; inständig bitten, *Ог.* 111.
Панькó, *m.* s. Панталимóн.
Пáнна, пáнночка, паннýньця, *f.* Fräulein, *n.* Jungfrau, *f.* Mädchen, *n. adj.* пáннин, пáнночин, *M.* des Fräuleins; 2) *паннички́, *pl.* Art Fisolen weiss mit rother Mitte.
Пановá, *f.* Tropaeolum majus.
Панóване, *n.* das Herrschen, Regierung, *f.*; 2) sorgenfreies, glückliches Leben.

Пановитий, *a.* sich herrisch gebahrend, mit noblen Passionen, vornehm, reich u. ansehnlich wie e. Herr, Edelmann, *К.Левч*; hersch-, regiersüchtig,*Пар.*
Пановитість, -ости, *f.* Herrschsucht, *f.* *Пар.* vornehme Manier.
Пановка, *f.* s. Панівка. [*Ст.*
Пановливий, *a.* imponierend, hehr,
Панога, *f.* grosser Ast.
Панок, -нка, *m.* kleiner Herr. [Herr.
Панонько, панóчок, -чка, *m.* lieber
Панота, *P.* I. 75. панóша, *С.* *f.* *coll.* die Herren.
Панотець, -тця, *m.* Herr Vater, Vater, Hausvater; 2) Pater, der Geistliche, Pfarrer, *m.* (*dim.* панóтчик).
Панóшити ся, herrisch, stolz, vornehm auftreten, grossthun.
Панпух, s.Пампýх,(Pfannkuchen)*m.*
Пансіóнський,*a.*vomPensionat,*Не.*
Пáнський, (-нский), *a.* zum Herrn, zum Gutsherr geh., des Herrn, herrschaftlich; 2) grossherrisch, herrisch.
Паньсковáтий, *a.* verfeinert nach Herrenart, verwöhnt, *Фр.*
Пáньство, (пáнство), *n.* Herrschaft, *f.* *coll.* Herren, *pl.* der Herr u. die Frau.
Панталик, пантелик, *m.* Haken zum Aufhängen der Kleider, *m.*; *2)Sinn, Verstand, *m.* збúти когó з панталикý jmdn irre,confus machen.
Панталимóн, *m.* Pantalemon.
Панталиха, *f.* *N.* einer Anhöhe.
Пантáрка, *f.* Perlhuhn, *n.* *adj.* пантáрчиии. [(*coll.* = *pl.*).
Пантелиха, *f.* baufälliges Gebäude
Пантлика, (*d.*-ичка),*f.* Band,*n.*(*B.*).
Пантóфель, -фля,пантýхель, -хля, *С.* I. 236, *m.* Pantoffel, *m.*
Пантрівний, *a.* s. Обáчний.
Пантрувáти, *v. a.* когó, чогó s. Пильнувáти, дозирáти.
Панувáти, *v. n.* herrschen, regieren, walten; 2) комý *КС.* (83) 677 s. Панúти: на здорóвле der Gesundheit zuträglich sein. [Пáнонько.
Панýньо, *m.* панýшка *Кв.*45. *dim.* s.
Панушóя, *f.* (*rum.*) *Веч.* I. 161 s.Кукурýдза. [bei e. Todtenfeier.
Пáнфиль, *m.* s. Пáмфіль; Art Spiel
Пáнцир, *m.*Panzer, *m.* *adj.* панцúрні слýги Waffengefährten, s. Боярúн.
Панцúрник, *m.* Panzerträger, *m*; 2) Gürtelthier, *n.* (Dasypus peba).
Пáнцтво, *n.* s. Пáньство, *Kol.*II.50.
Панцур(а)? *ВГ.* 137 ein Mass.
Панчá, *f.* *Др. с.* 213 s. Опанчá.
Пáнчина, *f.* (*Фр.*) s. Пáньщина.
Паньчúха, *f.* Gattin des Панькó, *f.* Панчúшин(син &)Sohn & derПаньчúха.
Панчóха, (*d.* панчíшка), *f.* Strumpf, *m.* (Bundschuh *Пом.* II. 25). (*Gr.* 24.
Панчувáти, *v. a.* s. Бракувáти II.
Панчýк, (*d.* панчýненько), *m*.s. Панúч, пáнонько.
Панщанúн, *m.* *Шл.* пáнщанний, *a.* Frohnbauer, der Frohnpflichtige, Leibeigener.
Панщинá, (*d.* -úнонька), *f.* Frohndienst,*m.*Frohnarbeit,Frohne,*f.*;2)Gesinde von Leibeigenen zu e. Herrschaftsgut geh. *Ос.* (61) V. 52. VII. s. Крепáк, (*pl.*).
Панюга, *m.* *aug.* s. Пан, панúско.
Пáня, *f.* s. Пáні.
I. Паня, -яти, панятко, *n.* Herrenkind, Herrchen, *n.* *Ш.* II. 15.
II. Паня, *f.* Laubfrosch, *m.* [s.Пан.
Паняне, *pl.* *Гол.* III. 93 = панóве,
Панянка, (*d.* паняночка), *f.*s.Пáнна; 2) *pl.* Art rosige Aepfel; *adj.* панянський, Mädchen-, *Не.*
Панянкóве молокó, Jungfernmilch, *f.* (in Weingeist aufgelöstes Benzoë).
Панятп, *v.a.*s.Поганяти, *Кв.*171 *Imperat.* панйй! *Ог.* 94. [päpstlich.
I. Пáпа, *m.* Papst, *m.* *adj.* пáпський
II. Пáпа, *f.* in d. Kinderspr. Brot, *n.*; пáпати,*v.a.*essen. [kathol.Geistlichen,*n.*
Папафійка, *f.* Barett der griech.
Папéжник, *m.* römischer Katholik, Päpstling, Päpstler, *m.*
Паперúна, (*d.* -úночка), *f.* папéрець, -éрок, *m.* s. Папíр etc.
Папéрник, *m.* Papierfabrikant, -händler, *m.* *А-Г.* 164; 2) Papier-Cypergras, *n.* (Cyperus papyrus), *B.*
Паперóвий, *a.* s. Папíряний.
Паперýшина, *f.* Cystipteris, *B.*; 2) s. Пáпороть.
Папíр, -éру, *m.* Papier, *n.*
Пáпірець, -рця, пáпірок, -рка, *m.* *dim.*s.Папíр, Papierchen; 2) Ein-Gulden Papiernote,*f.*; 3) пáпірці, пáпірки Hornbekleidung der Zehen bei Hufsäugethieren; Afterklauen, -zehen, -hufen, *pl.* *B.*
Папíрня, *f.* Papierfabrik, -mühle, *f.*

Папíрниця, *f.* *Ч.* III. 446 s. Патерúця? [papieren, aus Papier, Papier-.
Папíряний, папíрчатий, *Левч.* *a.*
Папірянка, *f.* Papierlaus, *f.* (Troctes).
Папíст, *m.* s. Папéжник, Papist, *m.*
Папíстика, *f.* Art Priesterkleid, *Bax.*
Пáпка, *f.* Kinderbrei, *m.* Pappe, *f.* *H.*
Паплю́га, *f.* *Ко.* 23 liederliche Dirne, Hure, *f.* *Ш.* I. 377.
Паплюжий, *a.* unflätig, liederlich.
Паплю́жити, *v.a.* begeifern, beschimpfen (когó словáми). [2) Plappermaul, *n.*
Пáпля, *m.* *f.* Pfuscher, Stümper, *m.*;
Пáпляти, *v. a.* pfuschen; 2) plappern, schwatzen.
Пáпорв, *m.* Flügelknochen, *m.*; 2) *pl.* *КУ.* Drahthemd, Panzerhemd, *n.*
Пáпороть, *f.* Farn, *m.* Farnkraut, *n.* — болотяна Aspidium thelypteris.
Пáпороти, *pl.* herabhängende Fleischlappen am Unterschnabel des Haushuhnes, (*B.*), *vgl.* Пáбороди.
Пáпоротник, *m.* Tüpfelfarn, *m.* (Polypodium vulg).
Пáпоротниця, *f.* glatter Schildfarn (Aspidium filix femina) *Вол.* [phila).
Папоротня́к, *m.* Baumfarn, *m.* (Also-
Папорóшенька, *f.* *dim.* *Ч.* IV. 99. *Га.* I. 14. s. Порóша.
Пáпортина, *f.* s. Пáпороть.
Пáприка, *f.* Paprika, *n.* [würzen.
Паприкувáти, *v. a.* mit Paprika
Пáпство, *n.* Papstthum, *n.*
Папýґа, *f.* Papagei, *m.* *Вол.* *adj.* папýжин, -жний, *Зак.*
Папýля, *f.* ein Vollmondgesicht. [*pl.*
Папýці, *pl.* Bärlatschen, Filzschuhe,
Папýша, *f.* Bund Tabakblätter, *n.*
Папушúна, *f.* Kukurutzblätter, *pl.* *vgl.* Папушóя.
Папýшник, *m.* s. Пампýх *С.* I. 260.
Пар, *m.* s. Пáра II. *Зап.* II. 457.; 2) warme Stelle im Flusse; 3) s. Пáренина.
I. Пáра, *f.* Paar, *n.* пáрами paarweise; мені не під пáру mir nicht entsprechend; не до пáри kein gutes Paar bildend.
II. Парá, *f.* Dampf, Dunst, *m.* [ско.
III. Парá! *Vocat.* verkürzt aus Парá-
Параболíст, *m.* Parabolist, Parabelschriftsteller, *m.*
Парабóля, *f.* Parabel, *f.* *adj.* параболíчний parabolisch, Parabel-.

Парáван, *m.* spanische Wand.
Парáда, *f.* Parade, *f.*
Парáджин, *m.* Nbfl. der Рúбниця.
Парáдний, *a.* Parade-, Gala-.
Парáдник, парáдош, *m.* der Hoffährtige, Stolze. [Mädchen.
Парадниця, *f.* *Гол.* III. 517 stolzes
Парадувáти, *v. n.* paradieren, stolzieren. [Schmarotzerleben führen.
Паразитничáти, *v.n.* Parasit sein,
Парáй, *m.* (-áйка, *f.*) Placker, Quäler, *m.* (-in, *f.*). [des; Zwang, *m.*
Парáйна, парáїна, *f.* Etw. Dringen-
Параїти, *v. n.* s. Наглúти.
Параклúс, *m.* s. Молéбен, [παράκλισις].
Парáль, парáліж, парáліч, *m.* Schlagfluss, *m.* Lähmung, *f.* [Schlage gerührt.
Паралíтик, *m.* paralytisch, vom
Паралéльність, -ости, *f.* Parallelismus, *m.* Concinnität, *f.* *K.* [putzt.
Парáнний, *a.* glänzend, geziert, ge-
Парáска, Парáся, Парáшка, *f.* Parasceva; 2) Schöne Frau (Vanessa cardui); 3) Парáшка s. Пукáс; 4) *N.* e. Berges. [schirm, *m.*
Парáсоль, *m.* Regenschirm, Sonnen-
Парасóлька, *f.* Sonnenschirm, *m.*
Парáфія, *f.* Pfarre, *f.* Kirchsprengel, *m.* *adj.* парафія́льний.
Парафіянúн, *m.* парафія́нка, *f.* der, die Eingepfarrte, Pfarrkind, *n.* Pfarrling, *m.*
Парашýт, *m.* *Пол.* s. Пáдало.
Пард, *m.* Pard, Pantherthier, *n.*
Пардиґувáти, s. Палиґувáти, *vgl.* Бардúґа.
Пардинувáти, *v. n.* pardonnieren.
Пардужúця, *f.* Weibchen des Parden, *КУ.* *adj.* пардýжий. [Jüngling, *m.*
Пáрень, (-рінь), *g.* пáрня, *m.* Junge,
Пáрена, *f.* *Ч.* VII. 556 s. Толокá 1).
Пáрене, *n.* Bähen, Brühen; heisses Baden in Dampf.
Пáренина, пáрениця, *f.* ein zum zweiten Male gepflügtes Brachfeld; Brache, *f.*
Пáренувати, паренáти, *v. n.* zwiebrachen, zum zweiten Male e. Brachfeld pflügen; *sbst.* паренувáне.
Пари-, s. Паре; 2) s. Пере-, *Ог.* 207.
Парú, *pl.* Münzen aufgereiht unter die Korallen.
Парúло, *n.* s. Гладúшник.
Пáринина, etc. s. Пáренина etc.

Парйстий, *a.* paarig, -е числó gerade Zahl; 2) sehr ähnlich, einer u. derselben Grösse, Farbe etc.

Пáрити, *v. a.* brühen, bähen, mit siedendem Wasser begiessen; 2) *derb schlagen; 4) schweben, fliegen, schwärmen, *III.*

Пáрихта, *f.* das Letzte, der letzte Bissen, до -ти gänzlich, (*Фр.*). [Friedhof.

Парйчів, -ева, *m.* alter heidnischer

Парйчка, *f.* † alte türk. Münze.

Пáричок, -чка, *m. gew. pl.* junges Horn beim Hornvieh.

Пáріг, -ога, *m.* Geweihsprosse, -zacke, *f.*; 2) Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus).

Пáріжниця, *f.* Stange beim Dach eines обóріг, *f.* [terschwarm, *m.*

Пáрій, -оя, *m.* Jungfernschwarm, Af-

Пáрінка, *f.* abgebrüheter Häckerling, *B.* [simum).

Пáріпок, -пка, *m.* Hederich, *m,* (Ery-

Пáрісль, -осли, *f.* *Св.* пáрісток, -тка, *m.* Spross, Trieb, Schössling, Zweig, *m.*

Пáрісний дощ, Platzregen, *Пар.*

Пáрістниця ямчáта, sprossende Madrepore, *Пол.*

Парічка, *f.* rothe Ribisel, Johannisbere, *f.* (Ribes rubrum), *B.* парічковáті, *pl.* Ribiselartige, *pl.* (Ribesiaceae),

I. Пáрка, *f. dim.* Pärchen, *m.* Doppelsemmel, etc.; 2) Balz, *f.* [salsgöttin, *f.*

II. Пáрка, *f.* Parze, Möre, Schick-

Паркáн, (*d.* -анéць), *m.* Bretterzaun, Plankenzaun, *m.*

Паркéтний, *a.* Parket-, *Не.* [(*B.*).

Паркотáти, *v.n.* plappern, plaudern,

Паркотлйвий, *a.* (-йвець, *m.*). Plappermaul, *n.*

Парлó, *n. Н.* 75. *Кв.* 207. парлáция, *f.* tüchtige Prügelei; парлá дáти tüchtig abprügeln, einheizen. [Paar.

Пармá, *adv.* — кіньми & mit einem

Пáрний, *a.* schwül, heiss; 2) s. Паровйй I. *Пар.*

Парнйк, (*d.* -ичóк), *m.* Mistbeet, *n.* *Не.*; 2) s. Парýн; 3) Art Gewürzbrantwein, *Мак.*; 4) Art Pilze.

Парнйще, *m. aug.* s. Пáрень.

Парнотá, *f.* Schwüle, Hitze, *f.*

Парнýти, *v. a.* derben Schlag versetzen s. Пальнýти. [Бгал.

Пáрня, *f.* Dampfbad, *n.*; 2) парня́, s.

Парняга, *m. aug.* s. Пáрень.

Паробíй, паробíка, & s. Парубчáк.

Паробрóд, *m.* s. Пароxóд.

I. Парóвань, *n.* Verdunstung, *f.*

II. Парóванe, *n.* Paarung, *f.*

I. Паровйй, *a.* Dampf-.

II. Паровйй, *a.* ein Paar bildend, besitzend; -á фíра zweispänniger Wagen.

Паровйк, *m.* Dampfmaschine, *f.* *C.* I. 91; 2) Dampfkessel, *m.* *Под.*; 3) Dampfschiff, *n.* [Stange, *f.*; 2) s. Пáренина.

Паровйна, *f.* lange dicke Ruthe,

Паровйця, *f.* Zweigespann Ochsen, *n.*

Паровíз, -óза, *m.* Locomotive, Dampfmaschine, *f.* Dampfwagen, *m.*

Парóвня, *f.* die Hütte in der rohe, nasse Holzstangen im Feuer (im Dampf) gar gemacht u. zu Radreifen & gebogen od. gewunden werden, *Зар.*

Парогáтий, *a.* mit Geweih; *pl.* -ті Hirsche, *pl.* *Пол.*

Пáрож, *m.* Hornkoralle, *f.* (Gorgonia).

Пáройок, пáроїк, *Гол.* III. 14, *m.* *dim.* s. Пáрій.

Парокíнний, *a.* zweispännig.

Парóля, *f.* Parole, Losung, *f.* *Мог.*

Паромá, *adv.* s. Пармá.

Паромíр, *m.* Dampfmesser, *m.* *Пар.*

Пáрость, *f.* *Ш.* I. 241. пáросток, *m.* s. Пáрісль. [ne, *f.* *Пар.*

Парострíй, -óю, *m.* Dampfmaschi-

Паротá, *f.* s. Парнотá. [rhinum) *B.*

Парóтка, *f.* Löwenmaul, *n.* (Antir-

Пáрох, *m.* Pfarrer, Probst, *m.*; парохóва, *f.* Frau des п.

Парóхія, etc. s. Парáфія etc.

Пароxóд, -óда, *m.* Dampfschiff, -boot, *n.* *adj.* пароxóдний.

Пароxóдство, *n.* Dampfschiffahrt, *f.*

Пáрочка, *f. dim.* Pärchen, *n.*

Пáрпати, пáрплї etc. s. Пáрпати etc. пóрпель etc.

Парск, *m.* *КУ.* s. Фóркане.

Парсýна, *f.* Conterfei, Porträt, *n.* *Кв.* 77; 2) Gesicht, *n.* *К.*

Парть, *f.* Theil, *m.* Geschick, Los, *n.* (дóбра) — Glück; Talent, *n.* *Wgr.* 15; passende Zeit: — на рйбу zum Fischfang; 2) по дрýгій пáрти *Kol.* I. 112 von anderer Seite.

Парт, *Не.* (*Хмари.* 50)?

Пáрта, *f.* Art weibl. Kopfputz; s. Пáртиця, mehrere Bänder zusammengebunden.

Партáль, *f. coll.* Stücke von Schaf-

pelz als Ueberbleibsel eines vom Wolfe aufgefressenen Schafes.

Партанйна, f. s. Корпанйна.

Партáч, партóльник, партóр, m. Stümper, Pfuscher, m.

Партéси, pl. Ос.(61) I.230 Partitur, f.

Партйка, f. Wohlhaben, Glück, n. §. s. Партъ 1). [Band, n. (zum Schmuck).

Пáртиця, (d. -йчка, Гол. III. 712)

Партовйна, f. s. Скáтерть.

Партолйна, f. партóлене, n. Stümperei, Pfuscherei, f.

Партóлити, (-óрити), партáчити, v. n. stümpern, pfuschen.

Партóльний, a. stümperhaft, Пар.

Пáрубок, -бка, (d. парубóчок), m. Knecht, Grossknecht, m.; 2) unverheirateter Mann, Cavalier, ledigen Standes; Jüngling, m.

Парубóцтво, n. coll. männliche erwachsene Jugend, Jünglinge, pl.

Парубóчити, v. n. und — ся als erwachsener Jüngling (пáрубок) leben, sich als solcher benehmen, als solcher auftreten.

Парубчáк, парубíка, (-убíчка), m. парубйя, -яти, n. Mittelkneckt, Kleinknecht, junger Bursche.

I. Парувáти, v. n. dunsten, verdunsten, in Dünsten aufsteigen.

II. Парувáти, v.a. paaren, zu einem Paar, Zweigespann verbinden; — ся sich zur Begattung vereinigen, sich paaren; 2) v. n. und — ся entsprechend sein, gelegen kommen. [e. Gerte etc.).

Парýн, m. Streich, Schlag, m. (mit

Пáрус, m. Ме. 431 Segel, n. піднятй, розпустйти, — Ш. I. 239 die Segel aufziehen, aufspannen; 2) Strahl, Sonnenstrahl, m. Левч.

Парусйна, f. Segeltuch, n. Не.

Парусйстий, a. mit zahlreichen, grossen Segeln, segelreich, Ст.

Парусйти, v. n. wie ein Segel vom Winde aufgeblasen werden; 2) wehen, blasen. [lella).

Парусийця, f. Segelqualle, f. (Ve-

Парýха, f. Fuselbrantwein, m. adj. парухóвий, -а вонючість das schlecht riechende Fuselöl, Пол.

Парýхи, pl. „Sechserl" vom Kopfhaar (bei den Ohren), pl.

Парх, m. Krätzmilbe, f. (Sarcoptes scabiei); 2) *Bein. eines schäbigen Juden.

Пархáтий, a. s. Паршйвий; 2) gespreizt u. zerzaust (конóплї), (Фр.).

Пархáчий, pl. s. Пархáтий 2), (Фр.).

Пáрхи, pl. Krätze, Räude, f. Grind, m. s. Парх.

Пархйм, Пархвéн, m. Parthenius.

Парцелювáти, v. a. parcellieren.

Парцувáти, v.a. s. Шáрити, stöbern.

Пáрчá f. Gold- od. Silberstoff, m. Goldfäden zu Stickereien, Ш. I. 153; 2) Mädchenkopfputz in Form e. Reifes, m.

Парчéвий, a. von, aus пáрча.

Паршéна, f. Glück, n. Gr. 24.

Паршйвий, (-йвний), a. паршйвець, -вця, m. паршйвка, f. krätzig, räudig, schäbig, -er Kerl. [werden.

Паршйвіти, v. n. räudig, grindig

Пáрші, pl. s. Пáрхи. [rissige Birnen.

Паршівкй, pl. Art rauhhäutige,

Паршýк, m. s. Паршйвий, (-йвець).

Парюга, m. f. Dieb, Gauner, m.

Парйк, m. Aesche, f. (Salmo thymallus).

I. Пас, m. Pass, Reisepass, m.

II. Пас, m. Streifen, Streif, m. [se, f.

Пасамáн, m. Posament, n. Borte, Tres-

Пасамáнник, m. Posamentirer, m. Пар.

Пасáти, v a. oft u. lange Zeit weiden.

Пасьбá, f. das Weiden, n. [сти II.

Пáсвити, v. a. Ос. (61) X. 126 s. Пá-

Пáсвище, (-иско), n. s. Пасóвиско.

Пáсьвіток, -тка, m. die kleine Welt,

Пáсека, f. M. III. 134 s. Пáсїка. [Фр.

Пасемйстий, a. s. Пасманйстий.

Пáсемник, m. Zwirn zum Festbinden der Fitzen, (пáсма); 2) s. Пáсмо, У.

Пáсемок, -мка, m. s. Пáсинок, (Фр.) Gr. 24. [овечóк 30 Stück Schafe.

Пасемцé, n. dim. s. Пáсмо; 2) —

Пасéнґа, f. Paseng, m. (Capra aegagrus), Пол.

Пáсене, пасїне, n. das Weiden.

Пáсерб, m. Stiefsohn, m.

Пáсербиця, f. Stieftochter, f.

Пасéуш, m. (лемк.) s. Пас.

Пáсиме, n. s. Пáсемок, пáсиие.

Пасйна, f. schlechter Gürtel, (В.

Пасинкувáти, (пасимк-), v. a. Nebenblätter, wilde Triebe an Pflanzen wegreissen, ausbrechen. [docora).

Пасйнник, m. Zinkenkoralle, f. (Cla-

Пáсинок, -нка, m. (coll. пáсине, n.)

Nebenblatt, *n.* wilder Trieb, Seitenschössling, *m.*; 2) s. Пáсеpó.

Пасйстий, *a.* s. Пасманйстий.

Пáсити, *v. n.* glücken, reussieren: мінá лиш однóму пáсит, der Tausch glückt nur Einem. [sprechend.

Пасівнйй, *a.* passend, zutreffend, ent-

Пáсїка, *f.* ausgehauene, ausgerodete Waldpartie für den Ackerbau; 2) umhegter Weideplatz; 3) Bienengarten, Bienenhof, *m. adj.* пáсїчний *K.* [hof war.

Пáсїчиско, *n.* Ort wo ein Bienen-

Пáсїчник, (-сїшн-), *m.* Bienenwärter, -züchter, Imker, *m.*

Пасїчникувáти, пасїчнйчити, *v. n.* пáсїчник sein, imkern. [tik, *f.*

Пасїчнйцтво, *n.* Bienenzucht, Apis

Пáсїчничий, *a.* zur Bienenzucht geh., apistisch.

Пáсія, *f. Кн.* s. Стрáсти Христóві.

Пáска, *f.* Osterbrod, *n.*

Паскáр, *m.* Fass etc. worin das Ostergebäck zum Weihen gebracht wird, *n.*

Пàсквинь, пáсклин, пáскиль, пáсклень, *m.* Keil (клин) zum Festschlagen der Sense am Sensenstiel, beim Pfluge, beim Hobel, *m.*; Art Werkstück beim Webstuhl.

Пасконóгий, *a.* bandfüssig, *f.*

Пáскудь, паскýда, *f.* Garstigkeit, Schweinerei, Sudelei, *f. Ш.* I. 230; 2) ekelhafte, unfläthige niederträchtige, schmutzige Person, That etc.; 3) garstiges, schlechtes Wetter; 4) *pl.* s. Паскýдник 2).

Паскýдити, *v. a.* verunreinigen, sudeln; pfuschen; когó словáми beschimpfen; — ся sich schmutzig machen, zeigen.

Паскýдний, *a.* garstig, unfläthig, sudelhaft, schmutzig.

Паскýдник, *m.* garstiger, schmutziger Mensch Sudler; (-иця, *f.* -in, *f.*); 2) Art Augenkrankheit beim Vieh.

Пáслим, *m.* Limacina, *B.*

Пáслин, *m.* паслйна, *f.* schwarzer Nachtschatten, (Solanum nigrum).

Пáсля, *adv. P.* I. 76 s. Пóслї.

Пасманйстий, (пасмен-), *a.* gestreift, streifig. [puris vulg.).

Пáсмер, *m.* Tannenwedel, *m.* (Hip-

Пасмйстий, (пасем-), *a.* gebändert, gestreift; 2) viel пáсма enthaltend, *Mx.*

Пáсмо, *n.* Gebinde von Faden, *n.* Fitze, *f.*; 2) Reihe, Folgereihe, Kette, *f.* — гір Bergkette, *f.* [birge, *pl.*

Пасмовáтий, *a.* -і гóри Kettenge-

Пасмовéць, -вцá, *m.* Bandfalter, *m.* (Limenitis).

Пáсмýга, *f.* Streifen, Streif, *m.*

Пасмугувáти, *v. a.* dunkle Streifen machen *C.* II. 69; пасмугóваний, *a. Пол.* mit Streifen, gestreift-

Пасмýрнозелéний, *a.* unreingrün, *Пом.* III. 104. [sohlen.

Пасóвий, *a.* -і чóботи, mit Doppel-

Пасóвиско, (-ище), *n.* Viehweide, Hutweide, *f.* Weideplatz, *m.* [*Pa.* I 376.

Пасовйця, *f.* das Weiden, Hütung,

Пасóм, *adv.* — гнáти товáр unterwegs weidend.

Пáсоха, *f.* s. Посóка *KC.* (82) I. 25.

Пáсочка, *f. dim.* s. Пáска kleines Osterbrod. [grund, *m. Фр.*; 2) s. Пáстка.

Пáсть, *f.* Schlund, Rachen; 2) Ab-

Пастáя, *f.* spitzfrüchtige Mondviole (Lunaria rediviva).

Пастьбá, *f. Ч.* II. 333 s. Пасовйця.

Пáства, *f.* (духóвна), die dem Seelsorger anvertraute Gemeinde. [sativa).

Пáстернáк, *m.* Pastinak, *m.* Pastinaca

I. Пáсти, (падý, падéш, падé), *v. n.* fallen, s. Пáдати; 2) — ся комý чим etwas sein: — вýйком комý jmds Oheim sein.

II. Пáсти, (пасý, пасéш, пасé), *v. a.* weiden, hüten; на когóсь *Ф.* lauern, im Anschlage liegen (v. Jäger); — чогóсь *Кч.* 225 auf etw. aufpassen; auflauern; — очйма scharf umherblicken; — зáдню *K.* (*Йов.* 25) als der Letzte bleiben; — ся sich weiden, weiden, grasen, auf der Weide sein.

Пáстир, *m.* Hirt; Seelenhirt, *m. adj.* пастйрский Hirten-.

Пастйрка, *f.* Hirtin, Schäferin, *f.*; 2) breitkrämpiger Sommerhut der Frauen.

Пастйрство, *n.* Hirtenleben, *n.*; 2) geistliches Hirtenamt.

Пастівнйй, *a. B.* Futter-.

Пастівнйк, пáстовень, -вня, *m.* пáстовня, *f.* umhegter, nahe beim Gehöft liegender Weideplatz.

Пáстка, *f.* Falle, *f.* Köder, *m.* [pflanze, *f.*

Пáстов, -тви, пáства, *f. B.* Futter-

Пастóвище, *n. C.* s. Пасóвиско.

Пастрáма, *f. C.* II. 168 geräuchertes od. gedörrtes Schöpsenfleisch.

Пастриґувати, *v. a.* s. Фастриґувати.

Пастрида, *f.coll.* getrocknete Fische.

Пастух, (*d.* -ушок, *g.* -шка),*m.* Hirt, Viehhirt, *m.*; 2) рожевий Rosendrossel, *f.* Viehvogel, *m.* (Pastor roseus); 2) пастушок червонофостий Rothsterzchen, *n.* (Lusciola phoenicurus); — божий gelbe Bachstelze, *f.* (Motacilla flava) *Ос.* (61) I. 111.; *adj.* пастуший, пастушний *Пар.* Hirten-.

Пастушити, пастухувати, *К. v. n.* Hirtenleben führen, Hirt sein.

Пастушка.*f.*Hirtin,*f.*;2)s.Пастух 3).

Пастущина. *f.* Hirtenlohn, *m.*

Пасувати, *v. a.* zu einander anpassen; 2) *v. n.* passen.

Пасховий. *a.* Pascha-, Oster-, *К.*

Пат, *m.* s. Пад I. Dachboden in der Scheune, *m.*

Пателенок, -нка, *m.* Holzstück, *n.*

Пателки, *pl. dim.* s. Патли, *Не.*

Пательня. *f.* flache Pfanne.

Патентувати, *v.a.* patentieren, mit e. Patent versehen.

Патерик, *m.* s. Отечник.

Патериця, (-тир-),*f.* Bischofsstab; Mönchsstab; Stab der kirchlichen Brüderschaft als Insignie, oben mit e. kleinen Doppelbilde, *m.* [*n.* Abfälle, *pl.*

Патерсач, *m.* (-аче, *n.*) Abschabsel,

Патеруха. *f.*Wirrstroh, *n.* schlechte, verdorbene Blätter von Tabak etc.

Патик, *m.* патика, *f.* Stock, Knüttel, *m.* Stange, *f.* Holzstück, *n.* -ика, *hagere Stute *Кв.*) *dim.*патичок, -чка, Hölzchen; 2) Zündhölzchen, *n.*

Патинок, -нка, *m.* Pantoffel, *m.*

Патлатий, *a.* патлач, *m.* mit grossen langen Zotten, mit langem Haar, mit langer Mähne.

Патли, *pl.* Zotten, lange Haare.

Патна дорога, *Н.* 7.?

Паток, *f.* reiner flüssiger Honig, Honigseim, *m.* [*m. А-Г.* 154.

Патьоки, (слїз), *pl.* Thränenstrom,

Патолоч, *f. Ал.* zertretenes Gras; Platz wo ein Wild gelagert hat.

Патороватий, *a.* splintig (*Ф.*).

Паторооч, *f.* — в ким мати в. Клопіт; паторош, *f.* Niederlage, *f.* Verderben, (*Фр.*). [stigung, *f.* s. Потіха.

Патьоха, *f. gr. Не.* (*Виг.* 11) Belu-

Паточити ся, *Зг.* hervorrieseln.

Паточний, *a.*zu паток geh.

Патрати, патрошити, *v. a.* ausweiden, zurichten (птицю etc.). [хиль.

Патрахиль, (-філь), *m.f.* s. Епітра-

Патрет, *m.* s. Портрет. [freund,*m.*

Патрийот, *m.* Patriot, Vaterlands-

Патрийотичний, *a.* patriotisch.

Патрийотка, *f.* patriotisches Weib.

Патриций, *m.* Patricier,*m.* [lisch.

Патриярхальний, *a.* patriarcha-

Патруляш, *m. Гол.* II. 146?

Патура, *f.* біль патурами бере der Schmerz remittirt. [schen.

Патя-патя, *adv. Кв.* 171 vom Plau-

Патякати, *v. n.* plauschen, durch Allotrien säumen.

Пауга.*f.*Geisselscorpion,*m.*(Phrynus).

Пауглинок, -нка, *m.* Tafelthierchen, *n.* (Gonium).

Паук, *m.* Spinne; *f.* (Aranea, Tegenaria, (Lycosa); 2) Kronleuchter, *m.*

Павковець, -вця, *m.* Meerspinne, *f.* (Maja)*В*; 2) *pl.* пауковцї, Spinnenartige, *pl.* (Arachnoidea), *Пол.*

Паутина, (*d.* -инка), *f.* паутине, *n. coll.* Spinngewebe, *n.* Spinnwebe, *f.*

Паутинець, -нця, *m.* Anthericum ramosum, *В.* [bes.

Паутинний, *a. КУ.* des Spinngewe-

Паутиняк, *m.* Weberspinne, *f.* (Theridium).

Паутиця, *f.* s. Повитиця; паутицьоваті, *pl.* Windlinge, *pl.* (Convolvulaceae) *В.*

Паучок, -чка, *m. dim.* s. Паук; паучкова скатерть mit spinnenähnlichem Muster. [(*rum.*).

Пафталї, *pl. Ф.* weibl. Kleidung,

Пах, *m.* s. Запах, *Ос.* (61) VIII. 98.

Паха, *f.* Achselhöhle, *f.* носити під пахою unterm Arm tragen; *Пом.* III. 85.

I. Пахане, *n.* s. Нюхане.

II. Пахане, пахіте, *Н.* 140, *n.* das Bebauen, Bestellen des Ackers.

Пахар, *m.* Ackermann, Pflüger, *m.* *adj.* пахарский, *Зак.*

Пахарство, *n.* Ackerbau, *m.*

I. Пахати, *v. a.* s. Нюхати, riechen.

II. Пахати, *v. a.* das Feld bebauen.

Пахатний. *a.* ackerbauend, *Кв.*197.; пахать.*f.* пахотна земля Ackerland,*n.*

Пахва, *Др. с.* 180, пахівка, *f.*s. Паха.

Пахви́на, пахови́на, *f.* der Theil des Bauches vom Nabel bis zu den Weichen; Weiche, Dünnung, *f.* (am Leibe), Weichleder, *n.*

Па́хворость, *f.* s. Парови́на 1).

Пахні́ти, па́хнути, *v. n.* duften, riechen. [fum, *n. B.*; 2) Geruch, *m.*

Пахно́, *n.* riechende Sachen; Par-

Па́хнути, *v. n.* в кого́ heftig jmdn anwehen (фи́ля холо́дного во́здуху).

Пахню́шка, *f.* Art duftender kleiner Birnen.

Пахо́лик, *КС.* VII. 713. пахо́лок, -лка, *m.* Bube, Bursche, *С.* I. 59; 2) Knecht, Bediente; Stadtknecht, Polizeidiener, Scherge, *m.* [Knäblein, Kind, *n.*

Пахоля́, -я́ти, пахоля́тко. *n.* Bübchen,

Пахти́ло, *n. Cm.* Parfümerie. *f.*

Пахти́ти, *v. n.* mit Geruch, mit Duft erfüllen, duften, *Cm.*

Пахті́ти, *v. n.* s. Палахкоті́ти.

Па́хторити, *v. n.* schnüffeln, wittern; па́хторенє, *n. B.* das Schnüffeln.

Паху́чий, (-у́щий), *a.* duftend, wohlriechend. [geruch, *m.*

Паху́чість, -ости, *f.* Duft, Wohl-

Паху́щик, *m. Bein.* des Basilienkrauts наси́льок; 2) Moschusbokkäfer, *m.* (Cerambyx moschatus).

Па́ца, *f.* Klaps, Schlag auf die flache Hand, *m.*; 2) *pl.* Art Kinderspiel mit Knöchelchen. [schlagen, *Hc.*

Па́цати, *v. a.* — нога́ми schlenkern,

Паце́льний, *a.* geschickt, gewandt, *Gr.* 24.

Па́цити, *v. a. Ф.* arge Streiche spielen, toben, sich vergehen u. dadh. verschulden; 2) *v.n.* Unangenehmes erleben, erdulden, erfahren, prakticieren [patior].

Па́цити ся, ferkeln.

Па́цїр, *m. pol.* das gewöhnliche Morgen- u. Abendgebet, *Мог.*

Пацка́н, *m.* s. Кашаве́ць.

Па́цькати, s. Па́чкати.

Пацку́да, & s. Па́скудь & (*B.*).

Пацна́ свиня́, trächtige Sau, Mutterschwein, *n. Фр.*

Пацьо́ри, пацьо́рки, *pl. sgl.* пацьо́рок), Glaskorallen, *pl.* gläserner etc. Halsschmuck; 2) s. Про́свирки. [Mensch

Пацу́р, *m.* пацалува́тий, bausbäckiger

Пацю́к, (*d.* пацючо́к, -чка́), *m.* männliches (verschnittenes) Schwein; ди́кий — der wilde Eber; 2) Ratte, *f.* s. Щур; 3) Bitterfisch, *m.* (Cyprinus amarus); 4) Zapfen, *m.* (conus) (*B.*).

Паця́, -я́ти, паця́тко, *n.* Ferkel, *n.*

Паця́тина, (*d.* -инка), *f.* Ferkelfleisch, *n.* [*m.*; 2) Gebärmutter e. S. *f.*

Паця́тник, *m.* Eierstock einer Sau,

Пача́йло, *m.* Landstreicher, *m.*

Па́че, *adv. А-Д.* I. 212 vielmehr, — всїх mehr als Alle. [чоси.

Па́чеся, -яти, паче́стє, *n. coll.* s. Па́-

Па́чесувати, *v. a. Га.* I. 21. hecheln.

Па́чити ся, sich krumm drehen, sich werfen.

Па́чісник, *m. Ф.* s. Кло́че, па́чоси.

Пачісня́ний, *a.* s. Па́чосний.

Па́чка, *f.* Päckchen, kleines Pack, Packet, *n.*

Пачка́р, *n.* Grenzschmuggler, *m.*

Па́чкати, *v. a.* sudeln, schmieren, — ся sich — —, sich mit etw. Unsauberem abgeben. [Schmuggler sein.

Пачкува́ти, *v. n.* schmuggeln,

Па́чоси, *pl.* Abfälle vom gehecheltem Flachse, feines Werg, Hede, *f.*

Па́чосний, *a.* aus па́чоси *H.* 103.

I. Па́ша, *m.* s. Ба́ша; паша́, -а́ти, *n. А. Д.* I. 209 junger Pascha, Kind des P.

II. Па́ша, *f.* Futter, Viehfutter best. aus Gras, Heu &; Weide, *f.* [beete.

Па́шейка, *f.* ein Feldmass: 6 Acker-

Паше́нний, *a.* Getreide-, -а я́ма *K.* II. 44 Grube zum Aufbewahren des Getreides, *f.*

Паши́стий, *a.* s. Пашни́стий; -а пшени́чка, Futtermais: Pferdezahn, *m.*

Паші́ти, *v. n.* brennen: скіра, тї́ло паши́т brennt in Folge derr Ruthenstreiche, der Berührung von Brennessel &.

Па́шквель, (-квіль), *m.* Pasquill, *n.*

Па́шко́, *m.* Pachomius, 2) Paul; dessen Sohn: Паще́нко.

Пашни́й, *a.* viel Futtergras, -kraut in sich enthaltend, futterreich; 2) *Mc.* 96 s. Запа́шний.

Пашни́стий, *a.* fruchtbar, nahrhaft, saftig; reichlich begrast; 2) s. Пашни́й 1).

Пашни́ця, (*d.* -и́чка), *f.* s. Пашня́.

Пашничо́к, (-чка́, *m.*) *Hc.* (*Пр.* IX. 178) Ackermann, *m.* [tocoris pabulinus).

Пашні́вка, *f.* Futterwanze, *f.* (Phy-

Па́шність, -ости, *f.* Futtergehalt, *n.*

Пашня́, *f.* Getreide, *n.* übhpt Pflan-

zen die gesäet (nicht gesetzt) werden.
Пáшпорт, *m.* Passe-port, Reisepass, *m.*
Пашталáґа, *f.* ungewaschenes, loses Maul.
Пашталáґати, пашталáти, *v. a.* maulen, plauschen. [пащаний.
Пáщ, пáща, *f.* s. Пáсть 1), *Пар.*; *adj.*
Пащáнка, *f.* kleiner Backtrog, (*B.*) (für пáска?).
Пащéка, *f.* Maul, *n.* Rachen, *m.*
Пащекóванє, *n.* Zänkerei, Grossmäuligkeit, *f.*
Пащекувáти, *v. n.* in Wortwechsel sich ergehen, grossmäulig sein.
Пащикувáтий, *a. K.* grossmäulig, grossprecherisch.
Пащúнка, *f.* s. Фащúнка.
Паяльник, *f.* Löthrohr, *n. adj.* паяльний mit dem Löthrohr, *Пол.*
Пéвний, *a.* gewiss, sicher, zuverlässig; пéвним дїлом (*B.*) ganz gewiss, selbstverständlich.
Пéвність, -ости, певнотá, *K. Пу.* *f.* Gewissheit, Wahrheit, Sicherheit, *f.*
Певнáк, *m.* Arbeiter für festen Lohn (bes. Setzer), *m.*
Педаґоґіка, *f.* Pädagogik, Erziehungslehre, *f. adj.* педаґоґічний, pädagogisch. [ziehungsanstalt, *f.*
Педаґоґія, *f.* Pädagogium, *n.* Er-
Педантúчний, *a.* pedantisch.
Педькó, *m.* s. Федькó. [дóра.
Педóра, Педóрка, *f.* s. Теодóра, То-
Пейс, *m. gew. pl.* jüdische Haarlocken bei den Schläfen. [пéйси.
Пейсáтий, *a.* пейсáч, *m.* Jude mit
Пейсáшний, *a.* vom jüdischen Paschfest. [für gemeine Tuchdruckerei.
Пéйстра, *f.* *Зап.* I. 286 Art Muster
Пейстринá, *f.* *Ч.* VII. 416 s. Пестрóвина.
Пек, *m.* Gott der Hölle (пéкло); пекпéком, пек за пек (пекú), пек ти осинá *int.* beim Fluchen, Abwehren; *Пом.* III. 56—58. [Bäcker-, Back-.
Пекáр, *m.* Bäcker, *m. adj.* пекáрский,
Пекáриха, пекáрка, *f.* Bäckerin, *f.*
Пекáрня, *f.* Backstube; Küche, *f.* *adj.* пекарняний.
Пекáрство, *n.* Bäckerhandwerk, *n.*
Пекарчýк, *m.* Bäckerjunge, *m.* [sein.
Пекарювáти, пекáрити, *v. n.* Bäcker
Пéкати ся чогóсь, von sich etw. abwehren, *Пом.* III. 56.
Пекéць! *int.* vom Fallen, s. Беркúць.
Пéкло, *n.* Hölle, *f.*
Пекóльний, пекéльний, (*B.*), пекляний *BE.* höllisch, Höllen-.
Пекóльник, *m.* Höllenteufel, teuflischer Mensch. [rie, *f.*
Пекóльниця, *f.* Höllenweib, *n.* Fu-
Пекотá, *f.* Hitze, Brunst, *f.*
Пектú, *v. a.* s. Печú, *Оч.* §. 95. (пекý, печéшь). [kammer, *f.*
Пелевéнь, -вня, пелевнúк, *m.* Spreu-
Пелéвня, *f.* *Гол.* III. 70 Räumlichkeit wo das Getreide geworfelt wird, Tenne, Scheune, *f.* *Ог.* 49.
Пелéна, *f.* *А-Г.* 159 s. Подóлок, придїл; 2) s. d. folg. [(*gew. pl.* пеленкú).
Пелéнка, *f.* Windel, *f.* Wickelzeug, *n.*
Пеленкóвий, *a.* -а детúна, пеленя, -яти, *n.* *Пар.* Kind noch in den Windeln, Wickelkind, *n.*
Пеленувáти, пеленáти, *v. a.* in Windeln einwickeln, einwindeln; pflegen, warten, *Kol.* II. 46.
Пелесáтий, пелехáтий, *a.* mit langem (aufgelöstem) Haar, mit grossen Haarlocken, *Оч.* §. 98.
Пéлех, *m.* *Гр.* Haarlocke, *f.*; 2) s. Ковтýн.
Пелехáня, пелехýля, *f.* §. Weib mit üppigem Haarwuchs, *n.* [toffeln.
Пелехáчики, *pl.* Art schlechte Kar-
Пелехáчка, *f.* s. Плескáч (снiпóк).
Пелешáта, *s. f. a. N.* e. полонúна.
Пелешáтник, пелéшник, *m.* Schlangenmoos, *n.* (Lycopodium clavatum). [u. dichtem Haar am Nacken.
Пелешóк, -шкá, *m.* Ochs mit langem
Пелíнка, *f.* s. Пелéнка.
Пéлька, *f.* s. Пасть 1).
Пéлько, Пéльо, *m.* s. Петрó.
Пелюскати ся, s. Впелéсити ся.
Пéлюста, *f.* gabelförmiges Werkstück im Wagen zur Aufnahme der Deichsel.
Пéлюстка, *f.* Bestandtheil einer Haarflechte &; 2) —, (пéлюсток, -тка, *m.* Blütenblatt, *n.* *Ст.*) Blatt des Sauerkrauts & *Ос.* (61) VI. 33; 3) *pl.* s. Гóлубець 2).
Пéлюхи, *TP.* 183. пелюшкú. *pl.* s. Пелéнка.
Пелюшник, *m.* *Ст.* s. Пеленя.
Пеляндор, *m.* s. Хребтонóс (Philander), *Пол.*
Пень, *g.* пня, *m.* Stamm eines Bau-

mes, Stock e. abgehauenen Baumes, Klotz, *m.*; 2) Bienenstock, *m.* збíже на пни das Getreide auf dem Halme; вúтяти в пень in die Pfanne hauen, niedermetzeln; спáти на пень stark schlafen; глухúй як пень taub wie ein Klotz; на пеню́ мати *Н.* 46. s. Пеньóк.

Пеньгáрити, *v. a.* träge etw. thun.

Пéньгати, *v. a.* § anspannen, — ся sich anstrengen.

Пенд мáти до чогó, den Trieb fühlen.

Пендúка, *m. f.* Plauscher, *m.* (-in, *f.*); 2) Geplausch, *n.*

Пендúчити, *v. n.* plauschen, plaudern.

Пендрáк, *m.* Büblein, *n.* Knirps, *m.*

Пéндюра водúти, *Н.* 266 s. Лáяти ся.

Пендю́чливий, *a.* gespreizt, hoffährtig *Н.* 50. [льок, -лька), *m.* Pinsel, *m.*

Пéнзель, (-зіль, *Кв.* 84) (*d.* пензé-

Пензельковáтий, *a.* pinselähnlich, *Пол.* [кнути.

Пéнкнути, *v. n.* s. Тéнькнути, тéв-

Пеньковúй, *a.* aus dem Stocke, aus der Wurzel eines Baumes: люлька; -овé, *s. n. a.* Schlaggeld für die Waldhüter, *n.*

Пеннúй, *a. Н.* 56 streitsüchtig, processüchtig.

Пеньóк, *g.* пенькá, *m.* ein kleiner Stamm, Stämmchen, *n.* Stumpf e. Baumes; мáти з ким на пенькý mit jmdm in Fehde sein.

Пенсийонувáти, *v. a.* pensionieren.

Пентонíжка, *f. Bein.* des Schafes.

Пентюхú, *pl.* Wurzeltriebe, *pl.*

Пентюховáтий, *a. Кн.* (*Пр.* VIII. 773) langweilig, langsam, schwerfällig, §.

Пенцáк, *m.* s. Логáза.

Пеню́к, *m.* Teufel der in Allem hinderlich ist.

Пеня́, *f.* Hemmnis, Hindernis, *n.* Aufschub, *m.* Anfeindung, Behelligung, s. Нáпасть, бíда *Кв.* 44. *С.* I. 42; gerichtliches Belangen; Strafe, Geldstrafe, *f.*; 2) Verdacht, *m.* *Кв.* 314. 315, відводúти від cébe пеню́ — von sich ableiten.

Пенякувáтий, *a.* verstockt, eigensinnig.

Пеня́ти, *v. a.* hemmen, unterbrechen; 2) *v. n.* säumen, sich nicht folgsam zeigen; 3) на когó gegen jmdn gerichtlich einschreiten, jmdm etw. anhaben, ausstellen, Vorwürfe machen; jmdn zur Verantwortung ziehen; auf jmdn die Schuld schieben *Н.* 2. *Марк.* 48.; 4) verdächtigen; 5) strafen.

Пепелúще, *n. К.* s. Попелúще.

Пéр, перíй, *m.* Aesche, *f.* (Thymallus vexillifer).

Пéрать óдвинь, *f.* Cycas revoluta, *B.*

Первáзия, *f. Ч.* I. 249 = персвáзия Ueberredung, *f.*

Первáк, (*d.* -ачóк), *m.* Erstling. *Гл.б.* 44; Erstschwarm, Vorschwarm, *m.*

Первáчка, (*d.* -áчечка), *f.* erstgeborene Tochter, *ГБ.*

Первéнець, -нця́, *m.* das erstgeborene Kind, *Ш.* II. 172; 2) s. Первéсниця; первенцьовáті, *pl.* Primeln, *pl.* (Primulaceae) *B.* [früher geboren, älter.

Первéнький, *a. Гол.* 221 erst-,

Первеньственний, *a.* s. Пéрвістний, *Ле.* [Erstgeburt, *n.* Vorzug, Vorrang, *m.*

Первéньствó, *n. Kol.* Recht der

Первéсниця, *f.* Schlüsselblume, Primel, *f.* (Primula veris).

Пéрвець, -вця́, *m.* s. Первáк.

Пéрвий, *a.* der erste; — брат Vetter: des Vaterbruders Sohn.

Первúк, *m.* Primfactor, *m.*

Пер‥инá, пéрвинка, *Кн. f.* neue Sache, etwas Neues, das erste Mal, der erste Versuch.

Первúнний, *a. Ил.* s. Пéрвістний.

Пéрвиця, *f.* Princip, Element, Grundelement, *n. B.*; 2) erste Stufe in d. Tonkunst.

Первúчний, *a. Ч.* III. 408 unversehrt, neu; 2) primär, *Под.*

Первінéць, -нця́, (*d.* -íнчик, *Гол.* III. 15 s. Первáк, Erstschwarm, *m.*

Пéрвісноk, (*d.* -óчок, *У.*), пéрвісник (*Ф.*), *m.* Erstling, der Erstgeborene.

Первістé, *n.* erstes Kalb von einer пéрвістка 2).

Пéрвістка, *f.* s. Первáчка, *М.* I. 97; 2) Kuh, welche zum ersten Male gekalbt hat.

Пéрвістний, *a.* allererst, Ur-, ursprünglich, uranfänglich, primär, elementär. [Urthiere, *pl.* (Protozoa).

Первістнякú, *Фр.* первітникú, *pl.*

Пéрвісток, -тка, *m. Ил.* Element, *n.*

Первітка, *f.* s. Пéрвістка.

Пéрво, *adv. М.* I. 46 früher, vormals.

Первобúлець, -лця, *m. Ил.* Autochthon, *m.* der Eingeborene.

Первобúт, *m. Пар.* первобúтність,

-ости, *f.* Uranfang, Ursprung, *m.* ursprünglicher, erster Zustand.

Первобйтний, (-бу́тнїй), *a.* ursprünglich, primär, *Пол.* [Frühlings, *Гол.*

Первовесняний, *a.* des ersten

Первобір, -бру, *m.* s. Пра́лїс.

Перво́взір, -бру, *m.* Urbild, *n. Ил.*; Original, *n.* Urschrift, *f.*

Перво́вік, -іку, *m.* Urzeit, Vorzeit, *f.*

Первовічний, *a.* Ur-, aus der Urzeit; — бір Urwald, *m. У.*

Первовре́менний, *a. У.* der Vorzeit geh., in den ersten Zeiten.

Перводїяне, *n. Гол.* III. 27 Uranfang, Urbeginn, Ursprung, *m.*

Первожитель, *m. ЛД.* s. Первобилець, der erste Einwohner.

Первозва́нний, *a.* zuerst berufen, (*Bein.* des Apostels Andreas).

Перводанний, *a. Ш.* II. 185 zuerst erschaffen, erstgeschaffen.

Перво́краса, *f.* Urschönheit, *f. Cm.*

Перво́лїток, -тка, *m. M.* II. 31. in den ersten Lebensjahren, ganz jung.

Первому́ченик, *m.* der erste Märtyrer, (*Bein.* des heil. Stephan).

Первонача́льний, *a.* Grund-, -е веществó *Пол.* s. Пе́рвиця. 1).

Первонача́ло, *n.* Abstammung, Abkunft, *f. Левч.* [totyp, *n.*

Первоóбраз, *m. K.* Vorbild, Pro-

Первопа́стир, *m.* Erzpriester, Prälat, *m.* [nal, *n. Пар.*

Перво́пись, *f.* Urschrift, *f.* Origi-

Первописний, *a.* originell, authentisch, autographisch.

Первопідстáва, *f. Пе. B.* erste Grundlage, Grundsatz, *m.* Princip, *n.*

Первопо́чин, *m.* Ursprung, Urbeginn, *m. Пе.*

Пе́рворідень, -дня. *К.* **первoрóдець**, -дця, (-рóдник) *B. m.* перворóдний, *a.* Erstgeborener.

Перво́річний. *a.* des ersten Jahres.

Первород, *m.* Princip, Element, *n.* Grundstoff, *m. У.*

Первородство, *n.* Erstgeburt, *f.*

Перворядний, *a.* ersten Ranges, erster Classe, *Пе.*

Первосьвітний. *a.* primär, -а формáция Primärzeit, *f. Фр.* [Weib, *B.*

Первосьвітниця, *f.* sehr altes

Первосьвятитель, *m.* erster od. oberster Prälat, Bischof, Primas, *m.*

Первосьвяще́ник, *m.* Erzpriester, *Ил.* Hohepriester, *m.*

Первосьвяще́ньство, *n.* Würde des Erzpriesters, *f.*

Перво́сни, *У.* **перво́сни**, *pl. gen.* перво́син, der erste tiefe Schlaf.

Первоста́йний, *a. K.* ursprünglich, angestammt. [pfung, *f.*

Первостворіне, *n. Cm.* Erstschö-

Первотво́рець, -рця, *m.* der erste bahnbrechende Schriftsteller, *ОП.* [*Мог.*

Первотво́рний, *a.* originell, *ГШ.*

Первотво́рчий, *a. ГШ.* der Erste, bahnbrechend. [stoffe, *pl. Пу.*

Первоти́ни, *pl.* Elemente, Grund-

Перво́тний, *a. Оц.* §. 403 s. Пе́рвістний.

Перво́цьвіт, *m.* Erstlingsblüten, *pl.* Erstlinge bes. in d. Dichtkunst, *K.*

Перво́шний, *a.* s. Стрие́чний.

Пе́рга, *f.* Futtersaft, -brei der Bienen, Blumenstaub, *m.* Honigbrod, *n.*; 2) *перга́ schlechte Waare *Шог.* 127; *Пом.*

Перга́ч, *m.* s. Нешперга́ч. [III. 114.

Перґа́мін, *m.* Pergament, *n. adj.* перґамінóвий.

Перд, *m.* Farz, Bauchwind, *m.*

Пердї́ти, *v. n.* farzen. [(-in, *f.*).

Перду́н, *m.* (-у́нка, *f.*) Farzer, *m.*

Пере-, als Praefix in *Zusammensetzungen* bezeichnet; *a*) die Bewegung durch einen Raum, durch u. über e. Gegenstand; *b*) die Dauer einer Handlung dh eine Zeit, das Ueberdauern e. Zustandes; daher auch *c*) den Uebergang von einem Orte zum anderen u. *d*) von einer Form zur anderen; *e*) die Bewegung an e. Gegenstande hin u. vorüber; *f*) über denselben hinaus, daher ein Uebertreffen; und demnach *g*) ein Uebermass der Handlung; *h*) den Anfang einer Handlung und *i*) die Deminution einer Handlung, *Mi.* IV. 237. 239; *Ог.* 104, wird übersetzt: durch-, über-, ver-, hinüber-, vorüber-, vorbei-, voraus-, ab-, um-, nacheinander; von neuem, zu sehr, zu viel, zustark etc. *vgl.* Про-.

Перебаки́рити ся, sich auf eine Seite neigen, s. Ба́кир.

Переба́нити, *v. a.* ausbähen.

Перебанува́ти, *v. a. Ф.* s. Пережа́лувати.

Перебаранчати, *v. n.* (собі) *Н.* 255 wählerisch sein, mäkeln; 2) s. Перепиняти *Не.* [scherzen, vertändeln.
Перебарашкувати, *v. a.* durch-
Перебарвленє, *n.* Fluorescenz, *f.* *Пол.* [різати.
Перебатувати, *v. a.* *Левч.* s. Роз-
Перебачати, *v. a.* verzeihen, nachsehen, entschuldigen.
Перебенда, *f.* Scherz, *m.* Schäckerei, *f.* *Гол.* III. 350; *pl.* перебенді Alfanzereien, Schnurpfeifereien, *pl.*
Перебенджувати, *v.n.* кому jmdm etw. zum Trotz machen.
Перебендювати, *v. n.* *А·Г.* 159 lange hin u. her müssig reden; *v. a.* — час vertändeln; 2) capriziös sein, *Зак.*
Перебендя, *m.* capriziöser, unsteter, müssig in den Tag hineinlebender Mensch.
Переберати, (-бир-), перебрати, *v. a.* übernehmen (щось на себе); кого (себе, ся), jmdn (sich) um- verkleiden за що, als —; 2) mit den Fingern suchen, spielen, aufräumen, aufnehmen; untersuchen u. anders machen, das Gute auslesen, auswählen u. das Schlechte ausschiessen, durchsehen, überklauben; 3) — міру das Mass überschreiten zu viel nehmen; 4) — ся куда umziehen, die Wohnung verändern, *b*) черес що über etw. gehen, etw. passieren; *c*) гроші & перебрали ся: sich erschöpfen, endlich ausgehen. [Ausschuss, *m.*
Переберки, *pl.* ausgemusterte Waare,
Переберниченько, (-бір-), *m.* *АД.* I. 9. переберниченька, переберонька, *f.* der (die) wählerisch ist.
Перебивати, перебити, *v. a.* nach einander durch-, zerschlagen, zerbrechen, durchprügeln, durchdreschen; durchstossen, -stechen, -dringen; viel erlegen schlachten; 2) *перебивати у кого пороги jmdn zu oft besuchen; — параграф überschreiten, gegen den P. verstosen; — кому бесїду, кого в бесїдї jmdn in der Rede unterbrechen, jmdm in die R. fallen; — кому торг den Kauf d. Preis, verderben; — кому щось jmdm etw. wegnehmen, wegschnappen; — ся sich — — * — якось sich kümmerlich durchhelfen, durchplacken.
Перебивчивий, *a.* durchdringend, durchschlagend; sich überstürzend, *M.*
Перебийко, *m.* der in jmds Rede hineinfällt. [gener Nase.
Перебийніс, -оса, *m.* mit zerschla-
Перебіг, *m.* Verlauf, *m.*; 2) перебігом, *adv.* cursorisch; oberflächlich, *K.*
Перебігати, *v.a.* durchlaufen, durchstreichen; кого, jmdm vorauseilen, zuvorkommen; кому дорогу jmdm in den Weg kommen; *v. n.* verstreichen, verlaufen; до кого zu jmdm überlaufen, zum Feinde übergehen; корова перебігає wird abermals läufisch.
Перебідний, *a.* бідний та — bettelarm, *Ог.* 104.
Перебієць, -ійця, *m.* *Ко.* 33. Kämpfer im Zweikampf, Fechter, Faustkämpfer, Boxer, *m.* [die Wette.
Перебіжки, *pl.* на — летїти um
Перебій, -бою, *m.* Durchbruch, Durchlass, *m.* Flusswehr, *f.*; 2) горівка стоїть перебоями *Ф.* (*Пов.* 26)? s. Стирта; 3) Durchschlageisen, *n.* *Пар.*
Перебійниця, *f.* Stange zum Festschlagen der Flosshölzer, *f.*
Перебір, -бру, *m.* перебиранє, *n.* Durchmusterung, Durchsicht, Wahl, *f.*; 2) Eigenschaft des (der) Wählerischen; 3) дрібна піснїя з перебором mit Variationen? 4) Ueberschuss, *m.*
Перебірка, *f.* Art Leiste od. Schiene im Webstuhl.
Перебірливий, *Зар.* перебірний, перебірниця, *f.* перебірчивий, *a.* wählerisch, lecker, mäkelnd, in der Wahl heikel.
Перебірливість, (-бірчивість), -ости, *f.* Eigenschaft des перебірливий, Leckerhaftigkeit, *f.*
Перебісити ся, austoben.
Перебічи, s. Перебігати. [бієць.
Перебоєць, -бийця, *m.* *Cm.* s. Пере-
Перебоїна, (-бойна) *f.* Scheidewand, *f.* Querbalken, *m.* Quergitter, *n.*; 2) — серця Herzkammer, *f.* [Перебій.
Перебой, -бою, *m.* Hindernis, *n.* *vgl.*
Переболїти, *v.n.* den Schmerz überstehen; verschmerzen; wieder genesen.
Переболонь, *f.* Membranipora.
Перебора, *f.* переборець, -рця, *m.* *Ч.* III. 86 s. Перебірливий; 2) Art гаївка.
Переборати, переборювати, *v. a.* im Ringen jmdn überwinden.
Переборчастий, *a.* *Ч.* IV. 101

künstlich durchwirkt, gemustert.

Переббрщечка, m. АД. I. 327 s. Переберни́ченько.

Переббрщити, v. a. *zu sehr versauern, zu viel des Guten thun, zu viel geben, übertreiben.

Перебра́ти, s. Перебера́ти.

Перебродйти, перебрести́, v. a. durchwaten.

Перебува́ти, перебу́ти, v. a. durchleben, durchmachen, überstehen; überdauern: біда́ біду́ перебу́де; 2) v.n. гдесь wo verweilen, sich aufhalten; 3) — ся sich forthelfen.

Перебудо́ва, f. Umbau, m.

Перебудува́ти, v. a. umbauen.

Перебурика́ти, v. a. durchstöbern.

Перебу́ти ся, s. Переву́ти ся.

Перебуя́ти, v.a. маєток verprassen, vergeuden.

Перева́га, f. Uebergewicht, n. Präponderanz, f. перева́ги-ва́ги adv. Ш. I. 99 schwankend, wankend.

Перева́жити, (-важа́ти), v a. überwiegen, durchwägen; кого́ übertreffen, über jmdn die Oberhand behalten; 2) v.n. überwiegen. [künstlich überredend.

Перева́жливий, a. -е сло́во, К.

Перева́жний, a. überwiegend; ü. gross СМ.

Перевали́ти, перева́лювати, v. a. auf eine andere Seite wälzen, hinüberwälzen; 2) — кому́ го́лову den Kopf zerschlagen; 3) — ся *біль перева́люе ся es findet eine Krisis in d. Krankheit statt.

Перевари́ти, (-ва́рувати), v. a. aufkochen, wieder kochen; 2) zu viel, zu weich kochen.

Перевдягну́ти, s. Передягну́ти.

Переве́дене, n. das Hinüberführen; 2) * Uebersétzen, n.

Переве́зене, n. s. Перевіз 2).

Переве́зти, s. Перевози́ти.

Переве́личене, n. Uebertreibung über das Mass, f. К.

Переве́личи́ти, v. a. über das Mass vergrössern, übertreiben, К.

Переверни́горня, -яти, n. ein scherzh. Name.

Переверну́ти, переверта́ти, v. a. umwenden, umkehren; umschlagen, umwerfen, umstürzen; — очи́ма die Augen verdrehen; 2) durchstöbern, über den Haufen werfen; 3) — ся sich wälzen; umfallen, umstürzen.

Пере́верт, m. Umsturz, m. Umwälzung, f.; пере́верти, adv. durcheinander.

Пе́реверть, (-ерць), adv. umstürzend.

Переве́ртане, n. das Umwerfen, Umwälzen, Umschlagen; Durcheinanderwerfen, -stöbern, n.; 2) das Reducieren (in d. Arithm.) К. [ter Mohnkuchen.

Перевертанник, m. Art gewickel-

Пере́ве́ртень, -тня, m. der einer Veränderung unterliegt, sich ändert, aus der Art schlägt, ausartet (вівця́); sich verwandelt: Währwolf, m. Ко. 169; 2) *Abtrünniger, Renegat, m.

Переверте́ньство, n. Не. Aenderung der Nationalität, f.

Переве́ртка, f. Не. Umkehrung, f.

Переве́ртній, a. Т. abtrünnig.

Переве́ртно, adv. verkehrt.

Переве́ршене, n. Oberhand, f.; 2) Uebertreibung, f.

Переверши́ти, (-ве́ршувати), v.a. стіжо́к anders aufschobern; 2)*кого́ über jmdn Ueberhand nehmen, jmdn übertreffen; 3) übermässig etw. aufsetzen, über das Mass hin thun, übertreiben.

Перевесно́, n. Garbenband, n. (dim. перевесе́льце).

Переве́сник, m Ра. I. 239. Левч. переве́сниця f. Не. s. Рове́сник, рове́сниця.

Переве́сти, переводи́ти, v.a. über-, durchführen, hinüberführen, -leiten; — зо́лотом mit Gold durchwirken; — з сьвіту Р. I. 92 aus der Welt schafen; — час vergeuden, verschwenden; — гро́ші & durchbringen, — хлі́б Р. II. 107 umsonst fressen; — дух Athem holen, sich ausschnauben; 2) übersétzen, übertragen (ein Buch); 3) — ся auswarten, ausgehen, aussterben; fehlen.

Перевети́ти, v. a. übertreffen; 2) überdauern.

Перевива́ти, переви́ти, v.a. anders winden, wickeln; 2) durchwinden, -ziehen.

Перевиса́ти, v. n. überhangen.

Переви́ця, -у́дка, f. Angel, f.

Пере́вишка, f. Не. Uebermacht, Oberhand, f. [treffen, übersteigen.

Перевишша́ти, (-и́ти), v. a. über-

Переви́шшене, (-ви́сшене), n. das Uebertreffen.

Перевівати, *v. a.* s. Перевіяти.
Перевід, -оду, *m.* Ueberführung, *f.* 2) *Гол.* I. 176 беру воду з переводу Wasserleitung?; 3) Uebersetzung, Uebertragung; 4) *Ausartung; Erschöpfung *f.* das Aussterben: козацькому роду нема переводу; 5) переводи виводити *Кв.* 40 die Stimme modulieren. [fahren.
Перевідати ся, sich erkundigen, er-
Перевіди, *pl.* Kundschaft, *f.*
Перевідка, *f.* eine von den 6 höheren Saiten an den цимбали.
Перевідник, перевідчик, *m.* Vermittler, Unterhändler; — циган Bärenführer; — злодійский Diebshehler; Hurenwirt, *m.* *Н.* 16; 2) перевідник Verschwender, *m.* [*Ф.*s. Перевідати ся.
Перевідувати, *v.a.* durchforschen,
Перевіз, -озу, *m.* Ueberfahrt, Ueberfuhr, *f.*; 2) das Verführen zu Wagen, Transport, *m.*
Перевізний, *a.* zum перевіз geh.; перевізне, *s. n. a.* Fährgeld, *n.* перевізна *sc.* кузня transportabel, *Фр.*
Перевізник, перевізчик, (*d.* -ничок), *m.* Fährmann, *m.*
Перевій, -ію, *m.* *Bein.* des Шалвій.
Перевікувати, *v. a.* вік — durchleben. [prüfen, controlieren.
Перевірити, (-яти), *v.a.* revidieren,
Перевірка, *f.* Controle, Prüfung, Revision, Inspection, *f.*
Перевісити, (-вішати), *v. a.* umhängen; 2) nacheinander aufhängen.
Перевіяти, *v. a.* durchwehen, -blasen; 2) durchworfeln.
Переводитель, *m.* Uebersetzer, *m.* *Гол.* [stählen vermitteln, hehlen.
Переводити, s. Перевести; bei Dieb-
Переводів, -ова, *m.* *N.* e. Berges.
Переводня, *f.* *Кн.* *Пр.* XI. (2) 60?
Переводчик, *m.* s. Переводитель; 2) s. Перевідник, Hehler, *m.*
Перевозець, -візця, *m.* s. Перевіз 1); 2) —, перевожчик, *Ч.* V. 568 s. Перевізник.
Перевозини, *pl.* Ueberführung, Uebersiedelung, *f.* *T.*; 2) Uebersiedelungsfest, *n.*
Перевозити, перевожувати, *v. a.* hinüberführen, überfahren, transportieren (zu Wagen od. zu Wasser); — ся umziehen, übersiedeln.

Перевозовий, *a.* Durchfuhr-, Transito-. [hinüberziehen, -schlepen.
Переволїкати, переволічи, *v. a.*
Переволока, *f.* Raum zwischen zwei schiffbaren Flüssen, *m.*; 2) das Durchziehen.
Переволочити, *v. a.* umeggen.
Перевора, *f.* quer dh die Flur gehende Furche. [wälzung, *f.*
Переворот, *m.* (-оть, *f.* *T.*) Um-
Перевоpотень, -тня, *m.* Leberblume, Steinblume, *f.*
Перевязь. перевязка, *f.* Kreuz-Querband, *n.* *He.* Querbinde, *f.* Verband, *m.* *IГ.*
Перевязати, перевязувати, *v. a.* umbinden; anders binden; verbinden (рану); quer, durch die Mitte verbinden, binden. [(Phagium).
Перевязник, *m.* Zangenbock, *m.*
Перевязуватий струк, Gliederschote, *f.* (siliqua lomentacea) *B.* [сло.
Перевясло, *n.* *Оц.* §. 277. 1. s. Переве-
Перегадувати, перегадати, *v. a.* nach-, überdenken, hin u. her denken.
Перегана, (-анка), *f.* Ausmusterung, *f.* *Пс.*
Переганьба, *f.* Zwiebrache, *f.*
Переганяти, *v. a.* durchtreiben; umhertreiben; jmdm zuvorjagen; 2) zwiebrachen, s. Паринати; 3) von neuem) destillieren.
Перегараздити, *v. n.* des Guten zu viel thun, sich überheben, über die Schnur hauen, *КУ.*
Перегарувати, *v.n.* s. Перегоріти.
Перегатити, (-гачувати), *v.a.* mit e. Faschinendamm (гать) versperren.
Перегидити, *v. a.* entstellen, verzerren, *Cm.*
Перегинати, s. Перегнути.
Перегін, -ону, *m.* Durchtrieb, *m.* das Durchtreiben, Abtreiben, Abtrommeln der Bienen; 2) *gew. pl.* перегони Wettrennen, *n.* Wettlauf, *m.* на перегін um die Wette; 3) zu schnelles Treiben des Viehes; 4) Ort zum Durchtreiben, *m.* Trift, *f.*; 5) das Zwiebrachen, Zwiebrache, *f.*; 6) Züchtigung, *f.* *C.* I. 189. перегону дати *Левч.* durchprügeln.
Перегінка, *f.* Destillation, *f.* *Пол.*; 2) *Зап.* II. 547e. gewisser Theil im Schafpelz.
Перегінний, *a.* -а горівка, abgezogener, destillierter Brantwein.

Переглипувати ся äugeln, nach einander hinüberblicken.

Переглодати, *v. a.* durchnagen.

Переглотити ся, sich dh ein Gedränge herausarbeiten; робота не переглотить ся kommt nicht ans Ende.

Перегляд, *m.* Durchsicht Uebersicht; Rundschau; — войска Heerschau, *f.*

Переглядати, переглянути, переглєжувати, *M.* II. 134, *v. a.* durchschauen-, sehen, beschauen, besehen, besichtigen, durchmustern, durchsuchen; — ся Blicke wechseln. [*Term.*

Перегляднии, *a.* übersichtlich,

Перегнати, *v. a.* s. Переганяти.

Перегнивати, перегнити, *v. n.* ganz verfaulen, durchfaulen. [Dünger.

Перегнiй, -ою, *m.* (durchfaulter)

Перегнути, *v. a.* hinüberbiegen; 2) zu stark umbiegen. [*pl.*

Переговори, *pl.* Unterhandlungen,

Переговорити (-говорювати) *v.a.* durchsprechen, bis ans Ende reden; 2) кого dhs Sprechen überwältigen; überreden; — ся з кимось *M.* I. 90 mit jmdm sprechen, Worte wechseln.

Перегод, *m.* з годом-перегодом, за перегодом *C.* II. 157, перегодом *M.* II. 19, nach einiger Zeit; перегодами von Zeit zu Zeit, zeitweise. [chung, *f.*

Перегода, *f.* Unterlass, *m.* Unterbre-

Перегодити, *v.n.*s.Перечекати. *Кн. Me.* 369. з чимось womit abwarten, etw. aufschieben; sich gedulden.

Перегодя, *vdv. He.* s. Перегод etc

Переголити, (-голювати), *v. a.* (nacheinander) rasieren *Ш.*II.150. [men.

Переголосувати, *v. a.* überstim-

Переголотити ся, s. Переглотити ся. [плуги.

Перегони, *pl.*s.Перегін 2); 2)s.Роз-

Перегорiдка, *f.dim.*s. Перегорода, kleine Zwischenwand, Querwand, *f.* Verschlag, *m.* Fach, *n.* *C.* II. 110.

Перегорiти, *v. n.* hindurchbrennen; verbrennen; verroten (v. Dünger).

Перегорода. *f.* Zwischenwand, Scheidewand, *f.* Verschlag, *m.*

Перегородити, (-городжувати), *v. a.* abtheilen, abscheiden, trennen (dh einen Zaun &); — ся sich abgrenzen.

Перегородниця, *f.* Art Staubpilz: Phragmidium, *Вол.*

Перегортати, (-ортувати), перегорнути, *v. a.* hinüber-, durchscharren; — лопатою umschaufeln, umhäufeln.

Перегра, *f.* Vorspiel der Bienen, *n.*

Переграваати, переграти, *v. a.* durchspielen; 2) *v. n.* vorspielen (v. Bienen) s. Грати.

Перегризати, перегризти, *v. a.* durchbeissen, zernagen, durchfressen.

Перегризки, *pl.* s. Переїди.

Перегрiти ся, *Ч.* IV. 563 s. Загрiти ся. [des Donners.

Перегромити ся, vom Durchrollen

Перегукувати ся, (-гуковувати ся) einander laut zu-, hinüberrufen.

Перегуляти, *v. a.* im flotten Leben durchbringen, vergeuden.

Перед, -ду, *m.* Vordertheil, *m.* das Vordere, vorderer Theil e. Körpers, e. Wagens, e. Kleides & (*opp.* зад); *pl.* переди Vorderschuhe, Oberleder, *pl.*; 2) — вести, виводити an der Spitze schreiten, stehen, sein, п. в. в танцю vortanzen; перед держати поїзду *Кч.* 54 in e. Zuge vorangehen (fahren, reiten); на перед, передом im voraus, in vornhinein; передом früher, vordem; з переду von vorne; на передї vorne.

Перед, *praep.* vor; I) *mit d. Accus.* bezeichnet den Gegenstand vor welchen e. Bewegung geschieht (nach d. Verben der Bewegung): прийти, крутити ся вертїти ся перед кого, п. що; взяти перед (наперед) себе vor sich nehmen; dsgl. наперед, по перед (dsgl. сперед на перед; *Mi.* IV. 440. 441; II) *mit. d. Instrum.* bez. *a*) dasjenige vor dem etw. ruht od. e. Bewegung vor sich geht (*opp.* за): мовити, присягати, крити ся, стояти перед ким (чим); *b*) bez. die Zeit, der eine Handlung vorhergegangen ist: перед сьвiтом, vor Tagesanbruch, перед тим vordem, vorher, предо смертю (-ев) vor dem Tode; dsgl. поперед, *Mi.*IV.755—758. *c*) bez. die Ursache: перед сльозками vor Thränen, *Ог.* 193.

Передавати, передати, *v. a.* übergeben, überliefern; übergeben, über mitteln lassen, überantworten; 2) zu viel geben.

Передавщина, *У.* передданина, *Вах Це.f.* передане, *n.* *До.* Ueberlieferung, Tradition, *f.*

Передáйник, *m. T.* Uebermittler, *m.*

Передамáниця, *f. N.* e. Berges.

Передáр, *m.* Oberhirt, *m.*

Передáча, *f.* Uebergabe, Uebermittelung, *f.*; 2) was zu viel (über den Wert) gegeben ist, Uebergebot, *n. H.* 206.

Передвíстник, *m.* Vorbote, Verkünder, *m. Фр.*

Передвíчний, передвíцький, *МШ. a.* aus der Vorzeit, aus dem grauen Alterthume, vorzeitig, uralt; 2) künftig, *К. Досв.* 240). [theilen.

Передвоїти, *v. a.* in zwei Theile

Передвчéра, *adv.* vorgestern.

Передголóве, *n.* Vorkopf, *m. B.*

Передгоспóднїй, *a.* -яя сьвічка vor dem Herrn (Gott) brennend.

Передгрýдь, *f.* Unterhals, *m. Пол.*

Передгрýде, *n.* s. Нашийник 1); Halsschild, *m.* [Tagesanbruch.

Перед-дí-днем. *adv. Га.* I. 14 vor

Передéржанець, -нця, *m.* Hehler, Diebshehler, *m. Кв.* 311.

Передéржати, (-дéржувати), *v. a.* etw. zu lange behalten, aufbewahren; verhehlen. [gen, *m.*

Переджолýдок, -дка, *m.* Vorma-

Передзúмний, *a.* — вітер winterlich.

Передивúти, *v. a.* durchschauen.

Передирáти, (-дер-), передéрти, *v. a.* entzwei reissen, mitten zerreissen; ся з ким jmdn necken, mit jmdm zanken, streiten.

Перéдирка, *f.* передúране, *n. n.* unbedeutendes Zerwürfniss, Gezänk, *n.* Neckerei, *f. Фр.*

Передúти, *v. a.* когó (*Фр.*) jmdm zuvor zu kommen suchen; — ся voran an der Spitze gehen.

Передíл, *m.* передíленя, *n.* (nochmalige) Theilung, Scheidung, *f.* Fach, *n.*

Передíле, *n.* Scheide, *f.*

Передїлúти, (-дíлювати), *v.a.* entzwei theilen, ab- scheiden, trennen; — ся untereinander ver-theilen.

Перéдїлка, *f.* Abtheilung; Scheidewand, *f.* Fach, *m.*; 2) Wechselwirkung, Gegenseitigkeit, Reciprocität, *f. Зг.*

Передїлувáти ся, *Зг.* auf einander gegenseitig wechselwirken, in Reciprocität sein. [Прéдки.

Передкú, *pl.* s. Перéд (*pl.*); 2) s.

Перед-кíн, *g.* передконý, *m. Ст.* Vorhof, *m.*? [lings-.

Передлíтний *a.* Vorsommer-, Früh-

Передмóва, *f.* Vorrede, *f. Ш.* I. 136.

Передмóсте, *n.* Brückenkopf, *m.*

Перéдний, *a.* Vorder-, vorn befindlich, der (die, das) vordere; -е слóво Vorwort; *b)* das erste Wort; 2) früher, vorig. [Arithm.)*n.*;2) vorderes Stiefelbrett.

Перéднúк, *m.* Vorderglied, (in d.

Переднíйший, переднíщий, *a. compar.* zu Перéдний, vorig; *adv.* -ще früher, eher.

Переднóвок, -вку, переднови́нок, -нку, *m.* die Zeit (des Darbens) vor der Ernte.

Переднувáти, (-днювáти), *v. n.* (— день *П. n.* 40) den Tag verleben, vertreiben.

Переднúк, *m.* der Vorangehende, Führer, *m.* (цап — bei einer Herde).

Передобíдний, (-обíдяний, *Не. a.* vomittägig, vor dem Mittagsmal.

Передобíдок, -дка, *m. H.* 234 zweites Frühstück.

Передóвець, -вця, *Ф.* передовúк, *Не. m.* der Vordere, Erste, *Repräsentant*, Anführer, Häuptling, *m.* Haupt, *n.* Vorkämpfer, *m.*; *pl. Ог.* Vorhut, Avantgarde, *f.*

Передовúй, *a.* s. d. vor.

Передовнúцтво, *n.* Führung. *f. K.*

Передóдень, *m.* на передóдни, (-дню), am Vorabend; передóдньом, *adv. W.* vor Tagesanbruch, in der Frühe.

Передóк, -дкá, (*d.* передóчок), *m.* Vordersitz, Bock, *m. Не.*; 2) s. Перéд.

Передóли, *pl. aug.* zu дóли s. Діл, *Гол.* I. 170. [Herbst-.

Передосíнний, *a.* vorherbstlich,

Передостáтний, *a.* s. Передпослíдний. [über dem Feuerherd.

Передпíчний, *a.* -е вікнó gegen-

Передплáта, *f.* Vorausbezahlung; Pränumeration, *f. Пар.* [ник etc.

Передплáтник, & s. Предплáт-

Передплéсниця, *f.* Fusswurzel, *f.* (tarsus).

Передпокíй, -όю, *m.* Vorzimmer, *n.*

Передпослíдний, *a* der (die, das) vorletzte. [nachspotten.

Передрáжнювати, *v.a.* когó jmdm

Передрамéнний, *a.* -а кість, передрамéнниця, *f.* Vorarmbein, *n. B.*

Передрамй, -рáмени, *n.* Vorarm, Unterarm, *m.*
Передрáптус, *m.* s. Обдертюх.
Перéдри, *pl.* Art Krankheit.
Передрімáти ся, ein Schläfchen sich gönnen. [mer, *m.*
Перéдрімка.*f.*Schläfchen,*n.*Schlum-
Передробйти, *v. a* zerstückeln; körnen. [froren sein.
Передрóгнути, *v. n.* ganz durch-
Перéдрук, *m.* Abdruck, Nachdruck, *m.K.*[щось wovon einen Abdruck machen.
Передрукувáти, *v. a.* abdrucken,
Передрухнíти, *v.n.* durch u.durch morsch werden. [wirrung, *f.*
Передряга, *f.* *Кв.* 376 Unruhe, Ver-
Передслóво, *n.*Vorwort, *n.*Vorrede, *f.* *Ш.* I. 136. [todesnahe, *ГГ.*
Передсмéртний, *a.* vor dem Tode,
Передсýвний, *a.* *Гол. гр.* 34. angehängt, präfixirt.
Перéдсуд. *m.* *К.* s. Прйсуд. [(*Фр.*).
Передтогíдь, *adv.* s. Позáторік,
Перéд-тóго, передтйм, *adv.* vordem, vorher, vormals. [ring, *B.*
Передтýле, *n.* erster Brustkasten-
Передувáти, (передýю, -ýєш, -ýє), *v.n.*vorangehen, vorreiten;vorwalten,*Пар.*
Передýмати, (-дýмувати), *v. n.* s. Перегáдувати; sich anders besinnen.
Передушйти, *v. a.* nacheinander erwürgen. [вий,*Св.а.*vorzeitig,unzeitig.
Передчáсний, *ГШ.* передчасó-
Передягáти, передягнýти, *v. a.* ver-, umkleiden.
Передякувати не мочй комý, jmdm nicht genug danken können, *Top.*
Переéм, *g.* перéйму, *m.* Unterbrechung, *f.* Halt, *m.* *Левч.*; das Aufhalten, Auffangen einer verlorengehenden Sache; 3) die Belohnung dafür, *W.* (*d.* перевмéць), s. Перéйма.
Пережáлувати,*v.a.*verschmerzen.
Пережáти, пережинáти, *v. a.* quer durchschneiden, (mit der Sichel); 2) когó jmdm im Ernten zuvorkommen.
Пережд́áти, *v. a.* s. Перечекáти.
Пережени́ти, *v. a.* nacheinander verheiraten. [abwarten.
Пережидáти, *v. a.* *M.* II. 153 öfters
Перéжий, *a.* *Ф.* s. Завідця. [leben.
Пережитé,*n.*das Durchleben; Ueber-
Пережйти, переживáти, *v. a.* когó überleben; щось durchleben, überstehen, ertragen.
Пережувáтель,*m.*Wiederkäuer,*m.*
Пережувáти, пережýти, *v. a.* wiederkauen; zerkauen.
Перéзва. *f.* Einladung der Schwiegereltern zu den Eltern des Eidams bei d. Hochzeit, *Марк.* 146. [mens, *f.*
Перéзване, *n.* Umänderung des Na-
Перезвáти, *v. a.* anders benennen; 2) когó до сéбе jmdn zu sich berufen, bescheiden, einladen. [ste, *n.*
Перезвін, -óну, *m.* Läuten zum Fe-
Перезвонйти, (-звóнювати), *v. n.* ein Fest einläuten, zur Messe & läuten.
Перезвýчене.*n.Д.гр.*43 Umlaut,*m.*
Перезвýчувати ся, *Д. гр.* 45 umlauten.
Перезвянйн, *m.gew.pl.* перезвяне, Theilnehmer an der перéзва; перезвянка.*f.* Theilnehmerin an der п. [wintern.
Перезимувáти, *v.a.* und *v.n.* über-
Перéзимча, -áти, *n.* überwintertes Kalb, (*B.*).
Перéзівки, *pl.* *Ч.* IV. 580, перезов, *m.* *f.* *Ч.* IV. 466. 467 s. Перéзва, Bewirtung bei ders.
Перезíр, -óру, *m.Term.*s. Перегляд.
Перезувáти, (-зýти), *v.a.* — чóботи, — ся von neuem (andere Schuhe etc.) anziehen. [frieren.
Перезябáти, (-зябнути), *v.n.*durch-
Перéйма, *f.* s. Переéм; Uebernahme, *f.* Empfang, *m.* *T.*; 2) Aufhaltung u. Bewirtung auf dem Wege des Hochzeitgefolges, bereitet von jungen Freunden des Bräutigams, *Ч.* IV. 463; 3) *pl.* das Auffangen, Aufgreifen, Fang, *m.* *Ч.* III. 302; 4) Preis, Lohn für das Auffangen, Aufhalten, *m.* *Ч.* III. 303; 5) на перéйми um die Wette.
Переймáти, *v. a.* auffangen, aufhalten; 2) * (leicht) begreifen, lernen; 3) vom Wechselgesang; 4) — ся чим von etw. durchdrungen sein; *b*) s. Переняти ся. [umformen,anders benennen.
Переименувáти, *v. a.* den Namen
Переимлйвий, *a.* empfänglich, gelehrig, *Ог.* [lichkeit, Gelehrigkeit, *f.*
Переимлйвість, -ости *f.*Empfäng-
Перéймом, *adv.* mit Unterbrechungen, dann u. wann *M.* II. 75.
Переинáчити, (-инáкшити, *Ог.*

110. -іна́чувати), *v. a.* anders machen, um verändern, umstellen, verdrehen.

Перейо́м, -йо́му, *m.* s. Пере́м, пере́йма. [umwandeln.

Переиста́чувати, *v. a. Зг.* ver-,

Переисто́чене, *n.* Umwandlung, *f.*

Перейти́, переходи́ти, *v.n.* hindurchgehen, vorüber-, durchgehen; nach der Reihe gehen, vorbeigehen; — в щось *P.* I. 37 sich in etw. verwandeln, in etw. übergehen; 2) *v. a.* *щось durchgehen, кого́сь, щось übergehen; neben jmdm vorbeigehen, wobei das Vorübergehen mit leeren Händen od. leerem Gefäss (Fuhrwerk &) als üble Vorbedeutung für den Reisenden etc. genommen wird: до́ля перейшла́ мене́ з поро́жними відра́ми mein Unglück ist mir schon vom Schicksal bestimmt; — в по́вні кого́сь jmdm glückliche Vorbedeutung geben; *b*) — кого́ в чім jmdn worin übertreffen; überragen *Гол.*; 3) — ся spazieren gehen.

Пере́їда, *f.* übermässiges Essen, *Зг.*

Переїда́ти, пере́їсти, *v. a.* auf-, verzehren; — гро́ші Geld fürs Essen ausgeben; durchnagen; durchfressen (von ätzenden Flüssigkeiten); — хлі́б кому́ alles Brot jmds aufzehren; 2) — ся nicht mehr schmecken (in Folge einer u. derselben Kost). [von etw. Durchfressenem, *pl.*

Пере́їди, (-їдки), *pl.* Ueberbleibsel

Пере́їзд, *m.* Durchfahrt, Durchreise, *f.* пере́їздом auf der D.

Переї́зджий, *a.* durchreisend, -streifend, streichend, -fahrend.

Переїзди́ти, (-їзджа́ти), *v.n.* durchreisen, -fahren, -reiten; vorbeifahren &; 2) s. Переї́хати.

Переї́хати, *v. a.* überfahren (jmdn auf der Strasse); durchfahren, zurücklegen; 2) *v. n.* umziehen, in e. andere Wohnung ziehen; 3) — ся spazieren reiten, fahren.

Пере́ка, *f. Пар.* s. Пере́чене.

Перекаба́тити, (-каба́чувати), *v.a.* jmdn auf seine Seite hinüberziehen; — ся zur anderen Partei übergehen, seine Gesinnung ändern, (*B.*) (ка́бат).

Перека́з, *m.* пере́казня, *f. Вах.* Ueberlieferung, Tradition, Sage, *f.*; 2) перека́з почтови́й Postanweisung; 3) s. Про́звиско; 4) s. d. folg.

Перека́зане, *n.* Auftrag, *m.* Beauftragung, Ueberweisung, *f. T.*

Переказа́ти, (-ка́зувати), *v.a.* hersagen, *P.* I. 116; erzählen (alles nacheinander); 2) die Nachricht überbringen, berichten, sagen lassen; до кого́ jmdn —.

Переказни́ти, *v. a.* nacheinander strafen.

Перекала́тати, *v. a.* durchklopfen.

Перекараба́ркати ся, sich hinüberwälzen. [winken.

Переки́вати, *v.n.* zu Ende bewegen,

Переки́дане, *n.* das Hin- u. Herwerfen.

Перекида́ти, переки́нути, *v.a.* hin u. her werfen, durch-, herumwerfen; — ся чим, в що sich in etw. (schnell) verwandeln; *b*) — ся з ким до́брим сло́вом freundliches Wort wechseln.

Переки́дний, *a.* — міст Zugbrücke, *f. C.* II. 116.

Переки́нець, -нця, *Мл.* переки́нчик, *m.* der Abtrünnige, Renegat, *m.*

Переки́ня, *f. Зг.* Renegatin, *f.*

Перекипі́ти, (-кипа́ти), *v. n.* zu viel gekocht werden.

Перекиса́ти, (-ки́снути), *v. n.* zu viel gähren, zu sauer werden. [purzeln, *B.*

Переки́цнути ся, (-ки́тьнути),

Переки́шене, *n. B.* das Fermentirenlassen.

Перекі́п, -о́пу, *m.* quer über den Weg gezogener Graben, Quergraben; ausgegrabenes Bachbett, zwischen zwei Meeren od. Flüssen gezogener Canal; 2) Erdwall, *m.*

Перекі́р, -о́ру, *m.* grosser Streit, Hader, Trotz, Widerstand, *m.* — наряди́ти, роби́ти *ОП.* кому́ Trotz bieten, на — кому́ jmdm zum Trotz, zum Possen; 2) *pl.* переко́ри, *K.* Streitfragen.

Перекі́с, -о́са, *m.* s. Покі́с.

Перекла́д, *m.* Unterlage bei der Feuerung, Querholz, *Не.* (*Пр.* XII. 273) *n.*; 2) Uebersetzung, Uebertragung, *f.*

Переклада́ти, перекла́сти, *v. a.* umsetzen, anders setzen, a. legen, a. aufschichten; versetzen; umpacken; zwischen etw. legen, durchschiessen (e. Buch); 2) *übersetzen, übertragen.

Перекла́дина, *f.* Querbalken, *m.*

Пере́кладка, *f.* Abtheilung, *f.* Fach, *n.* Scheidewand, *f.*

Перекла́дний, *a.* -а мо́ва, реч Sprache der Uebersetzung, *f. K.*
Перекла́дчик, *m.* Uebersetzer, *m.*
Переклеї́ти, *v. a.* umkleben, anders aufkleben.
Переклика́ти, *v. a.* zu sich hinüberrufen, *Л.* 116; 2) abrufen, die Namen verlesen; 3) переклика́ти ся einander zurufen.
Перекли́чка, *f.* Zuruf, *m. Зг.* das Aufrufen, Verlesen aus e. Verzeichnisse, einer Musterrolle (bei d. Soldaten), Controle, *f.*
Перекло́нене, *n.* Beugung, *f. Пол.*
Переклони́ти, (-кло́нювати), *v. a.* hinüberbeugen.
Переклю́каний, *a.* s. Склю́каний.
Пере́ключ драчи́нець, *m.* Rohrpalme, *f.* (Calamus draco) *B.*
Перековерва́ти, *А-Г.* 163. переко́верка́ти, *v. a.* verdrehen, verhunzen.
Переко́н, -о́ну. *m. Гол.* переко́на, *f.* переко́нане, *n.* Beweis, *m.* Beweisführung; 2) Ueberzeugung, *f.*
Перекона́ти, (-ко́нувати), *v. a.* überzeugen, überführen.
Переко́п, *m.* s. Перекі́п; 2) Andorn, *m.* (Marrubium peregrinum).
Перекопа́ти, (-ко́пувати), *v. a.* durchgraben, umgraben. [cancriformis).
Переко́пниця, *f.* Blattfuss, *m.* (Apus
Перекорени́ти, *v. a.* durchschimpfen. [ausarten, *C.* I. 181.
Перекори́ти ся, sich verwandeln,
Перекори́ще, *n.* s. Перекі́р. [ben.
Переко́рчити ся, *in Noth durchle-
Переко́си, *pl. N.* e Berges.
Пе́рекоси́ти, (-ко́шувати), *v. a.* durchmähen; 2) schief stellen, sch. machen, krümmen, *C.*
Пер котиполе, *n.* Gipskraut, Büschelkraut, *n.* (Gypsophila paniculata); 2) Kuh Seifenkraut, (Saponaria vaccaria; 3) blaue Laufdistel, *Ог.* 118.
Перекоти́ти. (-ко́чувати), *v. a.* überwälzen, fortrollen.
Перекочува́ти, *v. n.* das Standlager wechseln, übersiedeln, streifen, ziehen (v. Nomaden u. Räuberbanden), *K*; 2 *v a.* über e. Fluss etc. überführen; — не ма́ло бід, *Ф.* überstehen, erdulden.
Перекрада́ти. перекра́сти. *v. a.* wegstehlen; einschwarzen, schmuggeln; — ся sich ein-, herüber-, durchschleichen.
Перекраси́ти, (-краша́ти), *v. a.* dh überladenen Schmuck, Zierat verunstalten, verschnörkeln, *Гол.* [weg, *m.*
Перекре́сте. *n.* Kreuzweg, Scheide-
Перекрести́ти, перекре́щувати, *v. n.* kreuzweise legen (дро́ва &); — ся sich durchkreuzen; 2) s. Перехрести́ти.
Перекриви́ти, (-кривля́ти), *v. a.* schief stellen; 2) zu sehr krümmen; 3) * nachspotten.
Перекрича́ти, *v. a.* überschreien.
Перекрі́й, -о́ю, *m.* (*vocat.* ти мі́сяцю перекро́ю) Durchschnitt; Mond im Viertel, *m.*
Перекрої́ти, *v. a.* durchschneiden.
Перекро́плене, *n.* das Destillieren, *Пол.* [messer, *m. Пар. B.*
Пере́круг, *m.* Durchschnitt, Durch-
Перекружля́ти, *v. a.* (rundes) Holz rundum durchhauen.
Пере́крутень, -тня, *m.* verzogenes, verkrümmtes Wesen, *Cm.*
Перекрути́ти, перекру́чувати, *v. a.* verdrehen, verkrümmen.
Перекру́тка, *f.* перекру́чене, *n.* Verdrehung, schädliche Aenderung, Umbildung, *f.*
Перекува́ти, переку́ти, *v. a.* umschmieden; anders in Ketten schlagen; umhämmern; 2) vom Kuckuck: das „ку-ку!" verlauten lassen, *Mc.* 463.
Перекуйо́вдити, *v. a.* entstellen, verzerren.
Перекупа́ти, (-купи́ти, -купля́ти), *v. a.* kaufen u. wiederverkaufen; кого́ jmdn im Handel überbieten; 2) bestechen.
Переку́пець, -пця, переку́пник, *m.* Händler, Zwischenhändler, Trödler, Kleinkrämer, *m.*; 2) s. Підку́пник.
Пере́купка, *f.* Trödlerin, Höckerin, *f.*
Переку́пля, *f.* Zwischenhandel, *m. У.*
Пере́купний, *a.* s. Підку́пний.
Пере́кури́ти, *v. a.* durchrauchen; -räuchern.
Перекуси́ти, (-ку́шувати), *v. a.* durchbeissen; 2) щось ein wenig essen, einen Imbiss nehmen.
Пере́куска, *f.* Imbiss, Zubiss, *m.*
Пере́кутня, *f.* Diagonale, *f.*
Переля́вка, *f.* s. Ля́вка 2).
Перелаго́джувати, *v. a.* umar-

beiten, umsetzen.

Переладъ, *m. Н.* 129 s. Пóлад; нї ладу нї перéладу gar keine Ordnung.

Переладити, *v. a.* umformen, reformieren, *ВБ.*

Перелáз, *m.* das Uebersteigen; 2) ein Stück Zaun zum Hinübersteigen eingerichtet, Schlötel,*m.*; 2) s.Перéступень.

Перелазити, *v. n.* s. Перелïзти.

Перелéжати, *v. n.* müssig liegen; sich verliegen.

Перелéстник, (-лéсник), *m.* der Teufel in Gestalt einer geliebten Person *Ч.* I. 193; Eheteufel, Asmodi, *m.*; 2) nächtliche Samenergiessung, Pollution, *f.*

Перелéт, *m.* das Ueberfliegen, *n.* Strich, Zug der Vögel, *m.*; 2) Anthyllis vulneraria; 3) Oenothera biennis.

Перелéта, лободá —, *f.* Chenopodium bonus Henricus; 2)Anemone alpina.

Перелéтний, *a.* Zug-, Strich-, Wander-.

Перелив, *m.* das Ueberfliessen, *pl.* переливи melodische Modulationen, Läufer, *pt.*

Переливати,перелити,(-ляти), *v. a.* von neuem übergiessen, umgiessen; 2) — ся überfliessen, -laufen.

Перéливки, *pl.*то не — das ist kein leichtes Spiel, kein Spass. [melodisch.

Переливно, *adv.Фр.* überströmend;

Перелицьóване, *n.* Travestie; Travestierung, *f.*

Перелицювати, *v. a.* travestieren, *Кч.* 362; umkleiden; 2) um-wenden (e. Kleid).

Перелïг, -óгу, *m.* s. Облïг.

Перелïзти, *v. a.* über-, hinübersteigen, -klettern; durchkriechen.

Перéлïк, *m. К.* — дати, Rechenschaft geben. [Zählung,*f.*s.Перéкличка.

Перелïка, *f. Кв.* 217 Berechnung,

Перелïс, *m. Н.* 291. *Еф.* 21 s. Прáлïс, прóлïс, прилïс.

Перéлïска, *f.* s. Прóлïска.

Перéлïсок, -ска, *m.* quer sich ziehendes Wäldchen, *Фр.*; Baumgruppe, *f. У.*

Перелïтáти,перелетïти,*v.n.*durch-, hinüberfliegen, durchstreichen, -ziehen.

Перелïчити, *v.a.*zählen,berechnen.

Перéльник, *m.* Perlenfischer, *m.*

Перельництво, *n.* Perlenfischerei, *f. Пар.*

Переловити, *v. a.* auffangen, aufgreifen. [115, Krämpfe, *pl.*

Перелóги, *pl.* Art Krankheit, *Ч.* I.

Перелогувати, *v. n.* brach liegen.

Переложити, s. Перекладáти.

Перелóм, *m.* Durchbruch, *m.* Krisis, *f.*

Перелóма.*f.* на когó зробити з ким перелóму gegen jmdn sich mit einem Anderen verbinden.

Переломáти, (-ломити, -лóмлювати), *v. a.* durch-, zerbrechen; * überwältigen; — ся zumDurchbruch kommen.

Перелóмлене, *n.* Brechung, *f. Пол.*

Перелóмно, *adv.* arpeggio, mit gebrochenen Accorden.

Перелупати, *v. a.* — óчи glotzen.

Перелупити, s. Переломáти.

Перéлюбець, -бця, перелюбник, *m.* Ehebrecher, der Unzüchtige, *К.*

Перелюбити, *v. a.* zu viel lieben, sich satt lieben.

Перéлюбний, *a.* ehebrecherisch, *К.*

Перéлюбниця, *f.* Ehebrecherin; Hure, *f.* unzüchtiges Weib, *К.*

Перéлюбство, *n.* Ehebruch, *m.* Unzucht, *f. К.* [tzen, *n.*

Перéляк, *m.* Schrecken, *m.* Entse-

Перелякáти, *v. a.* erschrecken; — ся (sich) sehr erschrecken; перелáканий, *ptc.* erschrocken, voll Angst.

Перелячи, перелягáти, *v. n.* im Liegen den Platz wechseln. [Russine.

Переляшок,-шка,*m.Ф.*polonisierter

Перемавляти, s. Перемóвити.

Перемагáти, *v. a.* überwältigen, übermögen, überwinden; überwiegen, vorherrschen. [schmieren; durchstreichen.

Перемазáти, *v. a.* von neuem

Перéман, *m. К.* перемáнене, *n.* das Herüberlocken.

Переманити, (-мáнювати), *v. a.* herüberlocken, an sich locken. [Regen.

Перемáрчити, *v. n.* vom leichten

Перемеженити ся, *М.* II. 116 durchbrechen, (*v. n.*) zum Durchbruch gelangen, glücklichen Ausgang nehmen.

Перемéжувати, *v. a.* von neuem ein Feld messen; 2) die Grenzen (Raine) hin u. her verrücken, verschieben.

Перемéйска, *f.* Nbfl des Прут.

Перемéлювати,*v.a.*s.Перемолóти.

Перемерзáти, перемéрзнути, *v.n.* durchfrieren.

Перемéрти, *v. n.* s. Перемирáти.
Перемесло́, *n.* (*Фр.*) s. Перевесло́.
Перемéсти, (-метý, -метéш) *v. a.* wieder ausfegen, -kehren.
Перемéт, *m.* на -тї стáти комýсь im Wege stehen, hinderlich sein, *М+Б.*379.
Переметáти, (-мéчу, -мéчеш), *v.a.* hinüberwerfen, auf e. andere Stelle werfen.
Переметýшити, *v. a.* durcheinander-, zerwühlen, zerstampfen, *Фр.*
Перемéшкати, (-мéшкувати) *v.n.* eine Zeitlang an einem Orte wohnen.
Перемивáти, перемúти, *v. a.* nacheinander durchwaschen, -spülen.
Перéмивка, *f.* das Schlämmen, *Пол.*
Перемúзжити, (-мúзджити), *v. a.* durcheinander todt kneten, schlagen.
Перемúкати, *v. a.* durchraufen; перемикáти товáри Schleichhandel treiben, *Пар.* [Проминáти.
I. Переминáти, переминýти *v.n.* s.
II Переминáти, перемняти, *v. a.* von neuem durchkneten, dheinander knittern, drücken; 2) — ся fast vergehen; *b*) unschlüssig sein, *Левч.*; перемнялo ся hat sich beschwichtigt.
Перемúр, *m.* *Др.* перемúре, *n.* *Ков.* *Шар.* Friedensschluss, Friedensvertrag; Frieden, *m.*; 2) Waffenstillstand, *m.*
Перемирáти, *v. n.* nacheinander ganz aussterben. [versöhnen.
Перемирúти ся, (-мирáти ся), sich
Перемúслити, перемишляти, *v n.* nach-, überdenken, überlegen; viel durchdenken. [finderisch, *Пол.*
Перемúсльний, *a.* sinnreich, er-
Перемúтник, *m.* Schleichhändler, Schmuggler, *m.* *Пар.*
Перемúшль. *m.* *Ваг.*139 s. Прóмисл.
Перемúшлянє, *n.* *Пол.* das Durchdenken, Erwägen.
Перемишлянúн, *m.* Einwohner, Bürger der St. Перемúшль.
Перéміг, -огу, *m.* *Пар.* s. Перемóга.
Перемíна. *f.* Veränderung, Abwechselung, *f.* Wechsel, *m.* Verwandlung; Ablösung, *f.* *Ч.* V. 960; 2) Gang bei Tische, *m*; 3) s. Перепúранка, *Ос.* (61) I. 292.
Перемінúти, (-мінáти, -мінювати), *v. a.* verändern, vertauschen, verwandeln. [abwechselnd.
Перéмінка, *f.* Austausch, *m.* в -нку
Перемíнний, *a.* wechselnd, *К.* veränderlich, unstet; varierend.
Перемíнник, *m.* Verwandler, *m.*
Перемíнність, перемінчúвість, -ости, *f.* *Под.* Veränderlichkeit, Unbeständigkeit, *f.* Wechsel, *m.* [мíнний.
Перемінчúвий, *a.* *Под.* s. Пере-
Перемíрити, (-мíряти, -мíрювати), *v.a.* noch einmal messen, ummessen.
Перемістúти, (-міщáти), *v. a.* anders stellen; auf e. andere Stelle setzen; versetzen; — ся *Др. с.* 127 die Plätze wechseln.
Перемíт, -íту, *m.* das zweite Mal umgepflügter Acker, Zwiebrache, *f.*; 2) Lücke, *f.*
Перéміть, -оти, *f.* s. Мотоýз, мóтуз.
Перемітáти, *v. a.* s. Перемéсти.
Перéміти, *pl.* зложúти ґéри в — in Pyramiden. [2) kleiner Fussteg.
Перéмітка, *f.* Kopftuch der Frauen;
Перемíтний, *a.* verschieden, vielerlei, mancherlei; -ої загрáти abwechselnd in Tonart *Гол.* III. 497.
Перемíтувати, *v. a.* s. Переметáти; wechseln (*В.*).
Перемішáти, (мíшувати), *v. a.* vermischen, untereinander mengen.
Перéмішка, *f.* Mischung, Vermischung, *f.*; 2) das in die Mitte kommt, versetzt wird *Н.* 241. [untermischt.
Перемíшне, *adv.* *М.* III. 137 ver-,
Перемлїлий, *a.* dh Hunger erschöpft.
Перемняти, s. Переминáти II.
Перемóва, *f.* *Б.* s. Перекáз; 2) Ueberredung, *f.*
Перемóвити, (-мовляти), *v.a.* когó до сéбе jmdn auf seine Seite überreden, bringen, locken; — ся unterhandeln; *b*) — ся з ким böse Worte wechseln, hadern.
Перемóвочка, *f. dim.* vom Mädchen das für sich einnehmen, überreden kann, *Мг.* 178.
Перемóга. *f.* s. Замóга, Uebergewicht, *n.* Oberhand, Ueberlegenheit, *f* *Mi.* II. 29. *Левч.* *pl.* в перемóги итú з ким mit jmdm um den Vorrang streiten, wetteifern.
Перемогáти, *v. a.* s. Перемагáти; — ся sich durchschlagen. [ремéць.
Перемоéць, -ойця́, *m.* s. Перéм, пе-
Перемóжний, *a.* übermächtig.
Перемолúти, (-мóлювати), *v. n.* (— ся) zu Ende beten; 2) *v. a.* erflehen.
Перемолоднíти, *v. n.* nicht mehr

jung sein. *Зг.* [durchmahlen.

Перемоло́ти, (-ме́лювати), *v. a.*

Перемолоти́ти, (-моло́чувати), *v. a.* durchdreschen.

Перемота́ти, (-мо́тувати), *v. a.* anders wickeln, aufhaspeln.

Перемо́ти, *pl. Ф.* (*Поез.* (68) 124) зо́ро́я в перемо́тах s. Пере́міти?

Перемочи́, s. Перемага́ти.

Перемудрува́ти, *v. a.* überlisten.

Перему́лина, *f.* Tümpel, Sumpf, *m.* Lache, *f.*

Перемули́ти, (-му́лювати), *v. a.* durchspülen, -waschen, -brechen (v. Wasser).

Перему́чити, *v. a.* noch einmal, nacheinander, viele martern, quälen; ermüden; — ся sich abmergeln, s. abarbeiten.

Перена́єм, *m.* Aftermiete, *f.*

Перенайма́ти,(-йти) *v.a.*abmieten.

Перенайти́. *v. a.* кого́ versöhnen; jmdn um Verzeihung bitten.

Перене́сене, *n.* das Uebertragen, Hinüberbringen, *n.* Uebertrag, *m.* Versetzung, *f.*

Перене́сти, *v. a.* s. Переноси́ти.

Перени́зина, *f.* Querthal, *n.*

Перени́зувати, (-низа́ти). *v. a.* anders aufreihen (кора́лї &); 2) — ся sich halbieren. [перейма́ти.

Перенима́ти, *v. a.* s. Переня́ти;

Переницюва́ти, *v.a.*s. Перелицюва́ти 2).

Перені́с. -о́су, *m.* s. Перене́сене; 2) das Hinübertragen der gesegneten Hostie am „Великий Вхід" des Hochamtes; 3) normale Lage der Gebärmutter, *Ч.* IV. 5.

Перені́се, (-но́се), *n.* der Raum zwischen den Augen od. Nasenlöchern, *С.* II. 22; 2) das erste Band vorn an den Schlittenkufen.

Пере́носе, *n.* s. das vor.

Перено́сини, *pl.* s. Перене́сене; die Heimführung der Neuvermählten, der jungen Ehefrau zu ihrem Ehemanne.

Переноси́ти, (-но́шувати), *v. a.* über-, hinübertragen -bringen; anderswohin bringen, versetzen; 2) — бага́то го́ря viel Unglück ertragen, ausstehen; 3) über die normale Zeit hinaus schwanger (trächtig) bleiben; 4) — ся umziehen, seine Wohnung verändern, wohin übersiedeln.

Перено́сиця, *f.* s. Перені́се 1), Obertheil der Nase, *m.* Stirn, *f.* Metopon, *n.*

Перено́сний, *a.* figürlich, metaphorisch, übertragen, *Пар. Фр.* [chen, *n.*

Перено́сник, *m.* Versetzungszei-

Переночува́ти, *v. a.* und *v. n.* übernachten, ü. lassen.

Переню́хати, *v.a.*auswittern; 2) — ся з ким § sich mit jmdm heimlich verabreden.

Переня́ти, *v. a.* s. Перейма́ти; auf-, übernehmen; — ся *М.* II. 73 schwächer werden, nachlassen; aufhören: си́ла, ві́тер, дощ etc.

Переобража́ти, (-образи́ти), *v. a.* ver-, umwandeln, umbilden; — ся Metamorphose erleiden.

Переобра́за. *f. В.* переобра́жене, *n.* Verwandlung, Metamorphose, *f.*

Переоді́ти, s. Передяга́ти.

Переона́чити, *v.a.*s Перeіна́чити.

Переопиха́ти, *v. a.* nacheinander alles stampfen.

Перео́бра, *f.* s. Розпу́га.

Переора́ти, (-о́рювати), *v. a.* umpflügen, stürzen.

Перепада́ти (-па́дувати) *v. n.* bisweilen, allmählich fallen (дощ снїг &); -а́є,-уе копі́йка dann u. wann fällt zu, kommt ein.

Перепа́дистий, *a.* veränderlich, unstet; -ощ mit Unterbrechung; -е лі́то Sommer in dem oft der Regen fällt.

Перепали́ти, (-паля́ти). *v a.* durchbrennen; 2) den Ofen zu stark heizen.

Пере́паска, *f.* Querbinde, *f.*; 2) — Вене́ри (Cestum Veneris), *Пол.*

Перепа́сти, *v n.* s. Перепада́ти; — ся wegen Hunger eingefallene Bauchflanken bekommen, am Körper abfallen.

Перепеле́чник *m.* Wachtelhund, *m.*

Перепели́ця, (*d.* -и́чка, -е́лочка, -е́лонька, -е́лка, -елю́шка), *f.* пере́пел, (-е́лочок, -е́лонько), перепелю́х, *Mi.* II. 290. *m.* Wachtel, *f.* (Coturnix dactylisonans); 2) Art гаї́вка; *adj.* перепели́чій, перепе́лончин *Kol.* I.172. 185.

Перепелю́кати, *v. n. В.* s. Підпілі́ткати. [Перепини́ти, перепир- &.

Перепени́ти &, перепе́р- & s.

Перепера́ти, *v. a.* durchwaschen.

Перепередйти, v. a. Ф. zuvorkommen, übertreffen.

Перепéрти, (-пирáти), v. a. когó jmdn in der Disput überwinden; щось das Seinige durchsetzen.

Перепéрчити, v.a. zu stark pfeffern.

Перепечáйка, (-пéчка), f. s. Перéпічка.

Перепечáтувати, (-печáтати), v.a. umsiegeln; 2) abdrucken, nachdrucken.

Перепечи́, (-пекти́), v. a. zu scharf backen; durchbacken, durchbraten.

Перепивáти, перепи́ти. v.a. s. Пропивáти; 2) щось комý jmdm (bes. dem Bräutigam od. der Braut) beim Ausleeren des Glases schenken, schenkend bestimmen Kol. I. 311; — до когó (gegenseitg) jmdm zutrinken; 2) перепи́ти ся des Saufens, der Trunksucht schon überdrüssig werden.

Перепилувáти, v. a. durchfeilen; [sägen.

Перепи́нане, n. знаки́-ня, Interpunctionszeichen, pl.

Перепини́ти, (-пи́нювати), -пиня́ти) v.a hindern, unterbrechen, hemmen; in die Rede fallen, Кл.

Перéпинка, f Beistrich, m. Komma, [n. Бор.

Перепи́ранка. f.H. 219. abgetragenes Hemd zum Anziehen während ein zweites (besseres) gewaschen wird, vgl. Перепeрáти.

Пéрепись, f. Revision, Conscription, Zählung des Volkes, f. С. I. 229.

Переписáти, (-пи́сувати), v. a. umschreiben, wieder abschreiben, на чи́сто ins Reine schreiben; überschreiben; — на когó щось jmdm etw. gerichtlich verschreiben, zuerkennen lassen, auf jmdn etw. übertragen; 2) — ся sich von neuem anders wo einschreiben lassen; b) — ся в ким mit jmdm correspondieren, im Briefwechsel stehen.

Перéписка, f. Briefwechsel, m. Correspondenz, f. [2) s. Перéписка.

Перепи́сyване, n. das Abschreiben;

Переписувáтель, m. Abschreiber, m.

Перéпит, m. К. Streitfrage, f.

Перепитáти, (-пи́тувати), v. a. (— ся) за ким (чим) nach jmdm (wornach) fragen, sich erkundigen; jmdn erfragen, ausfindig machen; 2) когó durchprüfen.

Перепи́тувane, n. das Nachfragen; 2) das Durchprüfen; 3) Gespräch, n. Unterredung, f. К.

Перéпих, m. Pracht, f. Prunk, m. Cm.

Перепихáти, s. Перепхáти.

Перепихи́цьнути ся, §. Фр. umstürzen. [ges Zwieback, Зак.

Перепієць, -ійця, m. Art würzi-

Перепíй, -óю, m. s. Пропíй, vgl. Перепивáти 2). [репíй geh.

Перепíйний, a. Ч. IV. 677 zum пе-

Перепíйщина, f. Getreide od. Stück Vieh zum перепивáти 2) bestimmt, Kol. I. 319.

Перепікáти, v. a. s. Перепечи́.

Перепíч, f. Mc. 163 s. При́пічок.

Перéпічка, (-пічáйка), f. kleines Brodlaib vom übriggebliebenem Teig gebacken (vorn an der перепíч); solches (ordinäres) Osterbrod; Art Käsekuchen zu Ostern.

Переплáвити, (-плавля́ти), v. a. Erze, Metalle läutern, umschmelzen, К.

Переплáвна середá. H. 10 s. Прáва с. (переполовéние 50-ниці).

Переплáкати, v. a. durchweinen.

Переплати́ти, (-плáчувати), v. a. zu theuer bezahlen.

Переплéсти, переплїтáти, v.a. durch-, ver-, einflechten; durchziehen, -weben; in einander verschlingen; einbinden (e. Buch) ГШ. [binder, m.

Переплéтник, (-éтчик). m. Buch-

Переплигнýти, v. a. überspringen, Не.

Перепли́сти, перепливáти, v. n. hinüber-, durchschwimmen, hinüberschiffen; vorbeischwimmen; 2) durchfliessen, vorbeifliessen. [Art Stickerei.

Переплитовíчка, f. Kol. I. 48. 347

Перéплїтка, f. s. Зáплїтка.

Переплýг, m. H. 39?

Переплýтати, (-плýтувати), v. a. durch-, verwickeln, verschlingen, verwirren. [Beziehungen, pl.

Переплýти, pl. Вах. Connexionen,

Переплýтнї, pl. verwickelte Sachen, Зак. [spannen; 2) anders anbinden.

Перепня́ти, (-пинáти), v. a. durch-

Переповíсти, (-повідáти). v.a. nacheinander alles durchgehends erzählen.

Перепóвнене, n. Ueberfüllung, f.

Переповни́ти, (-повня́ти), v. a. überfüllen, zu voll machen.

Переподáти, *v. a. Мх.* mittheilen.

Перепоймúти, перепомня́ти, *v. a.* когó jmdm in die Quere kommen; etw. (ein Zauberwerk) vereiteln, (*Ф.*).

Перепоі́ти, (-пóювати), *v.a.* betrunken machen.

Переполовúнити, (-половúти). *v.a.* zur Hälfte theilen, halbieren, *Не.*

Переполоскáти.(-лок-. полі́кувати). *v.a.* wieder ausspülen, leicht waschen.

Переполóти, (-пóлювати), *v. a.* von neuem jäten.

Перéполох, *m.* Bestürzung, *f.* Schrekken, Schreck, *m.* Auffahren dh e. Schreck; 2) d. Krankheit in folge dessen.

Переполошúти, *v.a.* erschrecken; *ptc.* -лóшений, -лóханий sehr scheu gemacht, bestürzt. [(Eryngium camp.) *Вол.*

Переполóшник, *m.* Mannstreu, *f.*

Перепóна, *f.* Hindernis, *n.*

Перепóнити, *v. n.* s. Перепинúти.

Перепóнка, *f. Пол.* Scheidewand, — грудна́ Zwerchfell, *n.*

Перепóчений, *a.* vom Schweiss durchdrungen, durchschwitzt. [Station, *f.*

Перепочúнок, -нку, *m.* Rastort, *m.*

Перепочúти, *v. n.* einwenig rasten, ausruhen; *adj.* перепочúлий der geruht hat (-е пóле &).

Перепоясáти, *v. a.* umgürten, umbinden; — ся sich anders umgürten.

Перепрáва, *f.* Uebersetzen über einen Fluss, *n.* Uebergang über eine Brücke etc *m.* Ueberfahrt, *f.*

Перепрáвити, переправля́ти, *v.a.* hinüberführen, übersetzen, durchführen; — ся sich — — lassen, einen Ort passieren.

Перепрагну́ти, *v.a.* sehr begehren.

Перепрáти, *v. a.* s. Перепeрáти.

Перепрашáти, s. Перепросúти.

Перепрúця, *f.* Zebra- Schnecke, *f.*

Перепрі́ти, *v. n.* durchschwitzen.

Перепровáджене, *n.* Durchführung, Ausführung, Vollbringung, *f. Т.*; 2) Uebersiedlung, *f.* Wohnwechsel, *m.*

Перепровáдити, (-провáджувати), *v.a.* hinüberführen, -leiten; 2) — ся sich übersiedeln, umziehen.

Перепродáвець, -вця, *m.* Wiederverkäufer, Aufkäufer, *m.*

Перепрóдаж, *f.* Wiederverkauf, *m.*

Перепродáти, *v. a.* nach u. nach verkaufen; перепрóдувати, wiederverkaufen, einzeln verkaufen.

Перепрóс, *m. Ко.* 198 Streit, *m.*

Перепрóсини, *pl.* (-прóшене, *n.* -прóшінка, *f.*) Abbitte, Bitte um Verzeihung, *f.*

Перепросúти, (-прóшувати), *v.a.* когó jmdn um Verzeihung bitten, abbitten; — ся з ким sich mit jmdm aussöhnen. [spannen.

Перепрягáти, (-прячи́), *v. a.* um-

Перепрядáти, (-пря́сти). *v. a.* (alles) nach u. nach aufspinnen.

Перепу́д, *m. Мх.* Schrecken, panischer Schrecken, *Гол.* Bestürzung, *f.*

Перепу́дити, *v. a.* jmdn heftig erschrecken; — ся erschrecken (*v. n.*) перепу́джений, *ptc.* heftig erschreckt.

Перепу́рхнути, *v. n.* durch-, vorbeifliegen, vorüberflattern.

Перепускáти, перепустúти, *v. a.* durchlassen, einen nach dem anderen vorbeigehen lassen; 2) durchschlagen; durchseihen; 3) — майнó verthun, verschwenden; 4) — ся einander ablösen (bei der Arbeit).

Перепу́ст, *m.* Durchlass, Destillirapparat, *m.*; 2) entzwei dhsägtes Fass (eine Hälfte). *Пів.*

Перепу́тати, (-пу́тувати), *v. a.* verwickeln, verwirren; 2) anders fesseln (кóні).

Перепу́те, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m. Не.* на перепу́ті mitten im Wege, unterwegs; 2) Haus am Wege (zum Ausruhen), *n. Ко.* 150.

Перепхáти, (-пхну́ти), *v. a.* durchstossen, -stecken, -zwängen; — ся sich durchschlagen, -drängen.

Перепя́т. *m.* Перепя́тиха, *f.* Namen zweier Grabhügel *Зап.* I. 293 (im Wasylkower Bezirke). [пня́ти.

Перепя́ти. (-пя́сти), *v. a.* s. Перe-

Переражáти, (-разúти), *v.a.* durchdringen, empfindlich treffen, verletzen; bestürzt machen; *impers.* vom partiellen Schlagfluss, Lähmung, &.

Переразлúвий, (рáзний, *В.*) *a.* s. Проразлúвий.

Перерастáти, *v. a.* überwachsen, im Wuchse jmdn übertreffen; 2) durchwachsen.

Перéрва, *f.* Unterbrechung, *f.* Unter-

lass, *m.* *Зар.*; 2) Cichorium intybus); 3) Wiesengeld, *n.*(Lysimachia nummularia).

Перервáти, перериваáти, *v. a.* durch-, zerreissen; 2) unterbrechen, stören; комý — in die Rede fallen.

Перерéчи́ ся, (-рікáти ся) з ким mit jmdm e. Wortwechsel haben, hadern, *Ф. Гол.* III. 32.

Перержáвіти, *v. n.* durchrosten.

Перéрив. -рву, *m.* *Ос.* (61) IX. 177. s. Перéрва 1).

Переривáч. *m.*Unterbrecher, *m.**Пол.*

Перери́ти, *v.a.*durchwühlen,-graben.

Перері́дний. *a.* *Ос.* (62) VIII, 18?

Перерíз, *m.* Durchschnitt, *m.* на — quer durch.

Перерíзати, (-рíзувати). *v.a.*durchschneiden, -sägen; 2) viel schlachten, vielen den Hals abschneiden.

Перéрічка, *f.* Wortwechsel, *m.*

Перерóб, *m.**Кн.* перерóблене, *n.*Umwandlung, Abänderung, *f.*

Переробúти, (-раблáти), *v. a.* umarbeiten, umschaffen; 2) bearbeiten, ver-, durcharbeiten, durchnehmen.

Перерóбний. *a.* -а пáнщина Verpflichtung zur Arbeit für eine Entlohnung nebst Abgaben in Naturalien ausser der gewöhnlichen Frohne, *f.*

Перерóдúти, *v. a.* wieder verändert gebären; umwandeln; neu beleben; — ся ausarten, entarten *IГ.*

Перерости́, *v. a.* s. Перерастáти.

Перéруб, *m.* Fach, *n.* Schublade, *f*; 2)Gelte, *f.*s. Перепýст 2). [durchhauen.

Перерубáти, (-рýбувати). *v. a.*

Перерýджувати, (-рядúти), *v. a.* überarbeiten, anders ordnen; 2) ver-, umkleiden; — ся sich *Кв.* 312.

Перерýжка, *f.* *Др.* перерýджене. *n.* das Umkleiden.

Пересáда, *f.* Uebertreibung, Ueberspannung, *f.* das Zuweitgehen, *Пар.*

Пересáджувати, (-садúти), *v. a.* umsetzen, um-, verpflanzen, versetzen; 2) — конéм über etw. setzen; 3) übertreiben, zuweit gehen, zu viel von etw. nehmen. [spannt, *Пар.*

Пересáдний, *a.* übertrieben, über-

Пересакувáти, *v. a.* §. trennen, scheiden.

Пересви́снути, (-свистáти), *v. a.* durch-, überpfeifen; im Pfeifen übertreffen; *verjuxen; — ся wechselsweise einander zupfeifen.

Перéсьвід, *m.* *В.* Ueberzeugung, *f.*

Пересьвідчене, *m.**Пе.*(*хм.*89) Aussicht, Anschauung, *f.*

Пересьвíдчити, (-áти), *v.a.* überzeugen; — ся sich —. *Оц.* §. 582.

Переселéне, переселéньство, *n.* Uebersiedelung, Versetzung; — нáродів Völkerwanderung, *f.* [siedelnde.

Переселéнець, -нця. *m.*der Ueber-

Пересели́ти, (-селáти,-сéлювати), *v. a.* übersiedeln, versetzen; — ся sich anderswo niederlassen.

Пересéрде, *n.*Zorn, Groll; Unwille, *m.*

Пересéрдити ся, *Ч.* IV. 418 auszürnen, ausgrollen, mit dem Aerger genug haben, im Zorn nachlassen.

Пересидíти, (-си́джувати), *v. n.* eine Zeitlang sitzend zubringen, sitzend abwarten; у когó — oft wo sitzen, bei jmdm zu sitzen, zu wohnen pflegen.

Пересилáти, s. Переслáти.

Переси́лене, *n.* Ueberwältigung, Uebermannung, *f.* — хорóби das Nachlassen der Krankheit, Krisis, *f.* — лїтнé etc. *Вах.* Sonnenwende, *f.*

I. Пересили́ти, (-си́лювати), *v. a.* überwältigen, übermannen, *Др. с.* 231. *Ш.*II. 103; — ся nachlassen (хорóба &).

II. Пересили́ти, (си́лювати), *v. a.* durchschlingen, -knüpfen. [dung, *f.*

Перéсилка. *f.* Ueberschickung, Sen-

Перéсип *f.**Не.**m.*umschütteter Damm; Sandbank quer bei der Mündung e. Flusses liegend, *f.*

Переси́пáти, (-си́пувати), *v. a.* über-, um-, hinüberschütten, -giessen; — хáту & eine Hütte umbauen; 2) über das Mass schütten, aufwerfen; — ся *P.* II. 107 mit dem Schütten tändeln.

Переситúти, *v. a.* übersättigen.

Пересихáти, пересóхнути, *v. n.* zu sehr trocknen, vertrocknen.

Пересївáти, пересíяти, *v. a.* (von neuem) durchsieben; 2) durchsäen.

Пересїдáти, пересíсти, *v. n.* und — ся sich anderswohin setzen, umsteigen; — когó von der schlecht geschluckten Speise; — ся *nachlassen: морóз *Ч.* I. 32, слáбість, робóта etc.

Пересїдлáти, *v. a.* umsatteln.

Пересíль, *m.* *Н.* 243 Uebersalzen,

n. s. Недосіль. [*m.*
Перéсїч, *f.* *Пар.* Durchschnittspunkt,
Перéсїча, *f.* *СМ.* Durchschnit, *m.* das Durchschneiden.
Пересїчене, *n.* *Оц.* 579 перéсїчка, *f.* *Ог.* Einschnitt, *m.* Cäsur, *f.*
Пересїчи́, (-сїкти́), *v. a.* entzwei-, durchschneiden, -hauen; 2) durchpeitschen.
Пересі́чний, *a.* durchschnittlich, Durchschnitts-; *adv.* -но im Durchschnitt; -а тóчка Schneidepunkt, *m.* *СМ.*
Пересїяти, s. Пересїва́ти.
Перескáз, *m.* Erzählung, *f.*
Перескáза, *f.* s. Перешкóда.
Пересказáти, (-скáзувати), *v. a.* ganz (würdig) aussprechen, aussagen; 2) wieder erzählen, das Gehörte nachsagen.
Перéскаком, *М.* II. 114 перéскоком, *adv.* sprungweise, desultorisch.
Перескáкувати, (-скóчити). *v. a.* über-, hinüberspringen. [rung, *f.*
Перескáрга, *f.* Störung, Behinde-
Перескаржáти, *v. a.* behindern, stören. [kleinen Burschen, *Kol.* I. 190.
Перéскічки, *pl.* Art Osterspiel der
Перескі́чний, *a.* — рік s. Перéступний.
Перескóк, *m.* Uebersprung, *m.* Lücke, *f.*; *pl.* Seitensprünge, Schleichwege, Kunstgriffe, *pl.* *T.* [heit überstehen.
Переслабувáти ся, längere Krank-
Пересла́ти, *v. a.* überschicken, -senden s. Пересилáти. [suchen.
Пересліди́ти, *v. a.* nochmals unter-
Пересловя́нити ся, sich slavisieren. [do administrieren.
Переслугóвувати ся, excurren-
Переслужи́ти, *v. n.* eine Zeitlang dienen; -и́ла ся Слу́жба Бóжа wurde abgehalten. [hören; überhören.
Переслу́хати, *v. a.* zu Ende Alles
Переслюга, *f.* s. Переснýг etc.
Пересьмія́ти, *v. a.* когó länger lachen als jmd. [(mehrere Sachen), *ГШ.*
Пересмотрі́ти, *v. a.* durchsehen
Пересни́ти, *v. a.* durchträumen.
Переснувáти, *v. a.* hindurchweben, -stricken; aufziehen, spinnen.
Переснýг, *m.* переснýга, *f.* Streifen, Strich, *m.* Reihe, *f.* [mit Streifen.
Переснýговатий, *a.* gestreift,
Переснядїти, *v. n.* *Гол.* kümmerlich durchleben, -kränkeln; vegetieren.

Пересóвуване, пересóвувати, *Не.* s. Пересувáти etc.
Пересоли́ти, (-сóлювати), *v. a.* übersalzen; 2) * übertreiben, über die Schnur hauen; zu theuer bezahlen.
Пересóнь, *m.* der erste Schlaf.
Перéспа, *f.* Aufschutt, *m.* дві -пі прóса опихáти zwei Aufschütte Hirse enthülsen. [ся ein wenig schlafen.
Переспáти, *v. a.* durchschlafen; —
Переспиткувáти, *v. a.* durchprüfen.
Перéспів, *m.* nochmaliges Singen, Nachgesang, e. übersetzte Dichtung, *K.*
Переспівáти, *v. a.* durchsingen.
Переспі́ти, *v. n.* zuvorkommend eingreifen, vorgreifen; 2) überreif werden.
Переспори́ти, *v. a.* когó (im Streit, in e. Disput) jmdn überwinden; übertreffen *Кв.* 231; Oberhand gewinnen, überzeugen, *С.* I. 193.
Переспрáва, *f.* Verhandlung, *f.*
Пересправля́ти, *v. a.* verhandeln (щось з ким).
Перéстава, *f.* Schleuse, Wehr, *f.* Damm, *m.*; 2) Umänderung, Umkehrung, Conversion, *f.* *Ил.* [halten.
Переставáти, *v. n.* aufhören, inne-
Перестáвити, (-ставля́ти), *v. a.* umsetzen, umstellen, versetzen; 2) umbauen; 3) — ся * *М.* ins selige Jenseits übergehen [престав-].
Перéставка, *f.* *dim.* s. Перéстава; quer gelegtes Vogelnetz; 2) Versetzung; Permutation, *f.* (in d. Mathem).
Перестáнь, *f.* *Ме.* 363. Ч. I. 86. перéстан, *m.* *Не.* das Aufhören, Unterbrechung, *f.* Unterlass, *m.* [Перéстава 2).
Перестанóва, *f.* Umwandlung, *f.* s.
Перестанови́ти, *v. a.* s. Перестáвити 1).
Перестарі́ти ся, veralten, zu alt werden; перестарілий, *a.* veraltet, obsolet.
Перестáти, *v. n.* s. Переставáти.
Перестебнувáти, *v. a.* durchsteppen. [das Bett ummachen.
Перестели́ти, (стéлювати), *v. a.*
Перестеречи, (-стерігáти), *v. a.* warnen, auf etw. aufmerksam machen; verhüten.
Перестíйний, *a.* s. Перестóялий.
Перестї́льниця, *f.* *Ваг.* 142 s. Пóстїль?

Перестoрóга, *f.* Warnung, Ueberwachung, *f.*

Перéсторона, *f.* Häuserreihe, *f.* *ГШ.*

Перестороні́ти, *v. n.* auf die andere Seite, in fremdes Lager übergehen.

Перестóялий, (-стóяний), *a.* überreif; alt.

Перестóяти, *v. a.* когó länger als ein Anderer (als etw.) stehen; 2) *v.n.* zu lange stehen: überreif werden.

Перестрадáти, (-страждáти), *v.n.* s. Перетерпíти.

Перéстрах *m.* plötzlicher Schrecken; 2) Giftwicke, *f.* (Coronilla varia).

Перестрáшити, *v. a.* erschrecken.

Перестрибнýти, (-стрибувати), *v. a.* überhüpfen, -springen.

Перéстрижка, *f.* Vliess vom einjährigen Schafe, *n.*

Перестрівáти, *P.* I. 3. перестрінýти *M.* II. 83. *v. a.* begegnen, jmdm in den Weg kommen.

Перестрі́й, -бю, *m.* (-стрі́йка. *f.* *Фр.*), перестрóєнє, Umbau, *m.* Reform, Reorganisation, *f.* *T. ВБ.*

Перестрíлити, (-стрíлювати), *v.a.* durchschiessen; — ся auf einander schiessen. [ander, Beschiessen, *n.*

Перéстрілка, *f.* Feuern auf ein-

Перестрíт, -íту, *m.* Begegnung, *f.* böser, unglücklicher Zwischenfall, s. Пристрíт. [plex latifolia).

Перестрíтник, *m.* Melde, *f.* (Atri-

Перéстріч прицьвітóчник, *m.* blauer Wachtelweizen (Melampyrum nemorosum). [tor, *m.*

Перестрої́тель, *m.* *Мог.* Reforma-

Перестрої́ти, (-стрóювати), *v. a.* umbauen, umbilden, umgestalten, *Y.*; umstimmen.

Перестрóчувати, *v. a.* *Ч.* V. 34 durchziehen, -wirken, -sticken.

Перестругáти, *v. a.* nacheinander schnitzeln; 2) zu dünn schaben, zu viel abhobeln. [Stampfen.

Перéструна, *f.* Partie Hirse zum

Перестрýнчити, *v. a.* die Schafe bei der струнка (сторóнка) zählen u. melken; übhpt nacheinander vornehmen, durchmustern, durchzählen, *Y.*

Перéступ, *m.* Uebertretung, Sünde, *f.* Vergehen *Кн.*; 2) s. Перéстава 1); 3) s. Перéступень.

Переступáти, (-и́ти), *v. a.* einen Fuss vor den anderen setzen, Schritt vor Schritt gehen; überschreiten, — через порíг über die Schwelle schreiten, gehen; *übertreten; 2) *v. n.* переступи́ло комý на пя́тий рік jmd hat das fünfte Lebensjahr angefangen; місяць etc. переступáє variert.

Перéступень, -пня, *m.* Gicht-.Zaunrübe, Stinkwurz, *f.* (Bryonia alba et dioica).

Переступлéнє, *n.* *Зар.* s. Перéступ 1).

Перестýпний, *a.* — рік Schaltjahr, *n.*; 2) eines Vergehens schuldig, *Фр.* verbrecherisch, *ВБ.* [*ВБ.*

Перестýпник, *m.* Verbrecher, *m.*

Перéсув, *m.* Engpass, *m.*

Пересýванє, пересýненє, *n.* Verrückung, Verschiebung, *f.* das Uebertragen.

Пересувáти, пересýнути, *v. a.* verrücken, hinüber-, durchschieben, verschieben; — ся vorüber-, vorbeischleichen.

Перéсуд, *m.* *gew. pl.* abermalige Durchsicht e. Processes, *АД.* II. 136; 2) die dafür zu bezahlenden Gebühren; obergerichtliche Appellation; 3) Nachrede, *f.* Gerede, *n.* üble Deutung, abfälliges Urtheil, -ge Kritik, Ausstellung, *f.* Vorwurf, *m.* *Кв.* 149. 169.

Пересýде, *n.* — брáти, *Еф.* 53. s. Пересýд (и), 2).

Пересуди́ти, пересýджувати, *v.a.* einen Process von neuem durchsehen; 2) tadeln, durchziehen, bereden, verleumden; verurtheilen.

Пересудли́вий, *a.* klug, vorsorglich, *Гл.* *б.* 78. [nen, drehen.

Пересукáти, *v. a.* von neuem zwir-

Пересуши́ти, (-сýшувати), *v. a.* nacheinander trocknen lassen; 2) zu sehr trocknen. [durch reichen, auslangen.

Пересягáти, (-сягнýти), *v. n.* hin-

Пересякáти, (-сякнути), *v.n.* durchdrungen werden, einsaugen.

Перетасувáти, *v. a.* між сoбóю, *Не.* mit einander vermischen, verwechseln.

Перетвíр, -óру, *m.* *TP.* 169 Umschaffung, Umformung, Umwandlung, Veränderung, Verarbeitung, *f.*

Перетвори́ти, (-творя́ти), *v. a.* umschaffen, umbilden.

Перетенéтити, *v. a.* *M.* II. 118 das

Netz durchreissen; ? * etw. durchsetzen.

Перетерпіти, *v. a.* erdulden, ausstehen, überstehen; — з їжею sich vom Essen enthalten.

Перетéрти, перетирáти.*v.a.* durch reiben, -schaben; — ся: звіздú перетирáють ся vom Fallen der Sternschnuppen, *Зг.*; *перетéрло ся hat sich beschwichtigt.

Перетечú, перетїкáти, *v. n.* durchfliessen, überfliessen; durchrieseln.

Перетижнювáти, *v. n.* die Woche verleben. [*Ш.* I. 309.

Перéтик, *m.* Art weibl. Kleidung

Перетикáти, *v. a.* durchwirken, -sticken, -weben.

Перетинáти, *v. a.* s. Перетя́ти.

Перетúнок, -нка, *m.* Quermauer, Nebenmauer, *f.*

Перетúчити, (-тúчувати) *v. a.* umpflanzen. *Л.* 166; 2) durch Stangen (anders) abstecken.

Перетíк, -óку, *ОН. (d.* перéтїчок, *С.* I. 91), *m.* durchfliessender Strom; -es Wasser. [*v. a.* s. Перетикáти.

Перетькáти, (-тчý, -тчéш, -тчé),

Перетлївáти, (-тлїти), *v. n.* ganz zu Asche verglimmen; durch u. durch verfaulen.

Перетолкувáти, *v.a.* * übersetzen.

Перетолокувáти, *v. n.* als „толока" brach liegen.

Перетонúти, *v. a.* zu dünn machen.

Перетонýти, *v. a.* dem переплúсти analog gebr. u. damit verb. *Ч.* V. 458.

Перетопúти, (-тóплювати). *v. a.* umschmelzen. [ти (ся)

Перетохмáти ся, §. s. Перепхá-

Перетрáвити, *v. a.* verdauen.

Перетревáти, (-трівáти), *v.a.* überdauern; aushalten, ausdauern.

Перетревóжити ся, in Bestürzung gerathen *М+Е.* 116.

Перетрúмати, (-трúмувати) *v.a.* s. Передержáти. [bung).

Перетрíне, *n.* Krieg, *m.* (eig. Rei-

Перетрíпане, *n.* das Durchklopfen; Durchprügeln.

Перетрусúти, (-трýшувати), *v.a.* s. Перетрясáти; 2) — ся *Зг.* erschrecken.

Перетрясáти, (-трястú), *v.a.* durchschütteln, -rütteln; durchsuchen.

Перетягáти, (-тягнýти), *v. a.* hinüberziehen; 2) zu stark anziehen. [den.

Перетяжáти, (-úти), *v.a.* überbür-

Перетя́жка, *f.* beständige Wanderung.

Перетя́зь, *f.* durchgelassene Stange (od. Gerüst) in der Scheune od. im Estrich.

Перетя́ти, *v. a.* durchschneiden, -hauen. [брáти (перéбраний).

Переубрáний, *ptc. Не.* s. Пере-

Переýлок, -лка, *m.* Nebengasse, Quergasse, *f.*

Переýмити, *v. a М.* II. 124 umstimmen, jmds Denkungsart umwandeln, anders berathen.

Переучúти, *v. a.* viele nacheinander lehren; 2) — ся sich überstudieren, überklug werden; verlernen.

Перефолувáти, *v. a.* § vergeuden.

Перехавкнýти, *v. n.* sich übersaufen. [Перехóпити 2).

Перехамнýти, *a. a.* § *Н.* 289 s.

Перехвалúти, (-хвáлювати), *v. a.* übertrieben, zu sehr loben, übermässig preisen. [s. Перехóпити.

Перехватúти, (-хвáчувати), *v. a.*

Перéхватно, *a. Пол.* sich überhastend. [durchpeitschen (хвóя).

Перехвоїти, *v. a.* когó ріскáми

Перехибúти, (-хúблювати), *v. a* beeinträchtigen, *К.*

Перехибнýти ся, s. Звихнýти ся, das Gleichgewicht verlieren, sich überschlagen.

Перехилúти, (-хиля́ти) *v. a.* hinüberneigen; — ся sich —, umschlagen.

Перехúтрити, *v. a.* überlisten.

Перехíд, -óду, *m.* Uebergang, Durchgang, Durchzug; 2) Gang, *m.* Corridor, *n.*; 3) на перехíд не любúти, не тéрпіти & когó überaus, durchaus, über die Massen —. [im Kalben aussetzt.

Перéхідка, *f.* Kuh, welche ein Jahr

Перéхідки, *pl.* abgetragene (schon getragene) Kleider. [s. Перехóдний. *Ог.*

Перéхідний, *a. Зг.* Uebergangs ; 2)

Перехíдниці. *pl.* Durchgangsnoten, *pl.* (in d. Musik). [Verhehlen.

Перехóване, *n.* das Aufbewahren;

Перехoвáти. (-хóвувати), *v.a.* aufbewahren, verhehlen, heimlich verbergen, verwahren.

Перехóдини, *pl.* Uebersiedelung, *f.*

Переходúтельний, переходó-

вий, *a. Ле.* s. Пере́хідний.

Переходи́ти, *v a.*& s. Перейти́; перехо́джений, *ptc.* abgetragen, abgenuzt (v. Kleidern); пере́ходя, *ptc.* verbeigehend, im Vorbeigehen.

Переходове́ць, -вця́. *m. К.* переходя́щий *ptc. С.*II. 17; перехо́жий, *a.* der Durchgehende, Durchreisende; Vorübergehende, Reisender, Wanderer, *m.*

Перехо́дний, *a.* thätig übergehend, transitiv, (глаго́л) *Оц. Пар.* [am Wege.

Перехо́дом, *adv.* — в чи́стім по́лі

Перехожа́ти, *v. n.* reif, ältlich werden, *Піс.*

Перехо́пити, (-хопля́ти, -хо́плювати), *v. a.* auffangen, aufgreifen, wegnehmen, erwischen, erhaschen, aufheben; 2) etwas essen, einen Imbiss zu sich nehmen; 3) — ся sich überhasten, s. überstürzen, voreilig sein.

Перехоті́ти ся, (*impers.*) *Ч.* II. 263 s. Відохті́ти ся.

Перехре́сте, *n.* die Stelle wo sich zwei Dinge kreuzen, wo sie übers Kreuz verbunden sind; Etwas kreuzweise gefertigtes, zusammengeschlagenes: Kreuz riemen&. [рехре́шне.*s.n.a.*Kreuzweg,*m.*

Перехре́стина, пере́хрестка, *С.* пе-

Перехрести́ти, (-христ-, -хрощувати), *v. a.* s. Перекрести́ти; bekreuzigen, mit dem Zeichen des h. Kreuzes segnen; 2) umtaufen; — ся sich bekreuzen, das Zeichen des h. Kreuzes machen; sich umtaufen lassen, e. andere Religion annehmen.

Перехре́стний, *a.* Kreuz-; — шлях, -а доро́га Kreuzweg, *m.*

Пере́христ, *m.H.*20 getaufter Inde; ein Umgetaufter, nochmals Getaufter.

Пе́рець, *g.* пе́рцю. *m.* Pfeffer, *m.*; *задáти кому пе́рцю tüchtig jmdm Prügel einpfeffern. [blühen.

Перецвíсти, (-цвитáти), *v.n.* ver-

Перецїди́ти, (-цї́джувати), *v. a.* durchseihen, filtrieren. [derReihe küssen.

Перецїлувáти, *v. a.* alle nach-

Перецїни́ти, (-цї́нювати), *v. a.* von neuem schätzen; 2) überschätzen.

Перечарувáти, *v. a.* verzaubern, dh Zaubermittel verwandeln, *ВЕ.*

Перечекáти, (-чі́кувати). *v. a.* abwarten, warten, bis.... [*f.* das Leugnen.

Пере́чене, *n.* Verneinung, Negation,

Перечепи́ти, (-чепля́ти), *v. a.* umheften; 2) im Reden jmdn unterbrechen *Кв.* 274. [durchstreichen.

Перечеркáти, (-че́ркнути), *v. a.*

Перечеря́ти, *v. a. Гол.* III. 419 umtauschen, -wechseln.

Перечестувáти, *v. a.* nach der Reihe den Ehrentrunk reichen.

Перечи́кати, (-чи́кнути), *v. a.* durchhauen, -schneiden, *К.*

Перечини́ти, *v. a. Гол.* III. 198 s. Причини́ти; 2) — збі́же durchkreiseln.

Перечисли́ти, (-числя́ти), *v. a.* über-, durchzählen; 2) — ся sich verrechnen. [reinigen, säubern.

Перечи́стити, (-чи́щувати), *v. a.*

Перечитáти, (-чи́тувати), *v. a.* über-, durchlesen.

Пере́чити, (пере́чу, пере́чиш), *v.a.* verneinen, negieren, leugnen, bestreiten.

Пере́чка, *f.* s. Попере́чка; перерені́се; Querschnitt, *m.* Quernaht, *f.*; 2) *Гол.* III. 115? 3) s. Пере́чене, без пере́чки unleugbar, unstreitig, ohne Zweifel.

Пе́речко, *n dim.*s. Пі́речко, (-енько).

Пере́чний, *a.* widerstreitend, widersprechend, *Св.*; verneinend, negativ; -е рече́не Verneinungssatz, -а чáстиця Negation, *f. Пар.* [ре́чність.

Пере́чність, -ости, *f. Т.* s. Супе-

Перечо́рт, *m.* Erzteufel, *m. Ог.* 104.

Перечо́с, -о́су, *m. Ко.* 78 die Stelle wo das Kopfhaar entzwei gekämmt wird; Schlitze, *f.*?

Перечо́т, -о́ту, *m.* Durchzählung, *f.* на -о́тї in Evidenz +*М.* (*Pa.* I. 140)?

Перечувáти, &, перечуте́, *Св.* & s. Прочувáти, прочуте́ &.

Перешептáти ся, (-ше́птувати), einander zuflüstern. [nen untereinander.

Пере́шепти, *pl.* das Flüstern, Rau-

Перешеретувáти, *v. a.* durchschroten, *Не.*

Перешибáти, *v.a.*s. Прошибáти &.

Перешивáльник, *m.* Nähscheitholz der Schuster zum Nähen der Röhren; 2) Schusterlehrling der die Schäfte (Röhren) näht.

Перешивáти, перешити́, *v. a.* umnähen, anders nähen, aus e. alten Kleidungsstücke etwas anderes machen (на ко́го щось); durchnähen.

Пере́шивка, *f.* das Nähen der

Schäfte als Lehrlingsarbeit.

Перешкода, *f.* Hindernis, *n.* Verhinderung, Störung, *f.*

Перешкодити, (-шкаджати), *v.a.* кому, jmdn stören, hindern.

Перешлюговатий, *a.* Га. II. 56 nicht gleichförmig, ungleichmässig, mit Lücken u. Blössen, lückenhaft (колос на верно); *vgl.* Переслюга etc.

Перешукати, (-шукувати), *v. a.* durchsuchen. [-lallen, -plaudern.

Перещебетати. *v. a.* durchsingen,

Перещепина, *f.* das was trennt, scheidet: Brache zwischen zwei Fluren, ein Bach etc.

Перещепити, (-щеплювати). *v. a.* umheften; 2) nacheinander die Bäume veredeln, pfropfen; 3) impfen, revaccinieren; 3) abgrenzen, trennen, scheiden *C.* II. 137. 148.

Перещупати, *v. a.* — кури nach dem Ei tasten; 2) ausklauben, -lesen.

Переякий, *a.* Ос. (62) I 34 Gott weiss wie (gut, schön, gross &).

Перий,& s. Перій перивватиця &.

Перило, *n.* Querwand, Scheidewand, *f. pl.* *P.* II. 105 Geländer, *n.* *Кн.*; 2) Seitenraum in der Scheune, *m.*

I. Перина, *f.* *K.* Flug-, Loderasche,*f.*

II. Перина, (*d.* -инка), *f.* s. Перце. перо *Др.* *с.* 6. 72; 2) Federbett, Polster, *n.* Federdecke, *f.* Federpfühl, *m.*

Перистий, *a.* federartig, *ГШ.*

Перистка, *f.* Art Federkoralle, Seefeder, *f.* (Pennatula).

Перичка, *f* Schildfarn,*m.*(Aspidium).

Періг, etc. s. Пиріг etc.

Перід, перідь,*adv.*s.Перед,vorne,vor.

Перідний, *a.* *МШ.* s. Передний 2).

Періже, *adv.* (*Ф.*) s. Переднїйший, (-ше, *adv.*).

I. Перій, -ію, *m.* перієватиця, перійка, *f.* Ackerquecke, *f.* Quecken, *m.* (Triticum repens); [*m.* (-ій) bes. Wurzeln, *f.* (-ійка) bes. Pflanze als Gras]; 2) Phleum alpinum; 3) Bromus inermis; — лїсовий B. tectorum. [thymalus).

II. Перій, *m.* Aesche, Asch, *f.* (Salmo

Перійоватий, *a.* verqueckt (поле).

Періодичний, *a.* periodisch. [kig.

Перістий, *a.*gestreift, streifig,schek-

Перістошиїй,*a.*mit dichten Federn am Halse bedeckt, am H. gestreift, (*B.*).

Періщити, *v. a.* §. derb schlagen, prügeln; 2) v. dichten, starken Regen.

Перія, *f.* Ч. III. 423. *Wgr.* 26. Reihe, Zeile, *f.*

Перкатий, s. Пиркатий. [вий.

Перкаль, *m.*Perkal, *n.* *adj.* перкале-

Перколаб, *m.* Nbfl. des Черемош 6.; 2) *pl.* *N.* e. полонина. [tetrax).

Перкоша, *f.* Zwergtrappe, *f.* (Otis

Перкун, *m.* Haubentaucher, *m.* (Podiceps crist.).

Перла, *f.* Perle, *f.*

Перламут. *m.* Perlmutt,*n.C.* II. 156.

Перлик, *m.* s. Киянь; 2) Art Schmiedewerkstück. [Thautropfen, *m.* *V.*

Перлина, *f.* s. Перла; — росй

Перлинок, -нка, *m.* Perlenthierchen, *n.* (Glaucoma). [sprudelnd, *Cs*

Перлистий, *a.* perlen; 2) perlend,

Перлити ся, perlen, *Пар.*

Перлївниця, *f.* Perlmuschel, *f.*(Meleagrina).

Перло, *n. coll.* *M.* I. 78 Perlen, *pl.*; перлом чистий rein, weiss wie Perlen *Ос.* (61) X. 59.

Перловець, -вця, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (Argynnis Latonia) *B.*; Perlenvogel, *m.* *Пар.*

Перловий, *a.* von Perlen, Perl; -ові крупки Perlgraupen, *pl.*

Перлорідний, *a.* perlentragend, *B.*

Перпак, *m.* Federsack, *m.*; 2) —, пернаяь Made der Hypoderma bovis; *pl.* Dasselbeulen, *pl.* (*B.*). [Feder-.

Пернатий, *a.* *K.* I. 28 befiedert;

Пернатка, *f.* s. Перистка.

Пернаток, -тка, блават — krausköpfige Flockenblume (Centaurea phrygia).

Пернач, *m.* s. Пірнач, *Зак.* [Schafes.

Пернячка, *f.* dickes Gedärm des

Пернячок, -чка, *m.* Federmotte, *f.* (Alucita), *Пол.* [chen, *n.*

Перник, *m.* Federbüchse, *f.* -käst-

Перо, *n.* Feder, *f.*; 2) Flosse, *f.*

Пероживи, & s. Пирожини &.

Пероноги, *pl.* Flossenfüsser, *pl.* (Pteropoda).

Пероха, *f.* *aug.* s. Перійка.

Пероч, *f.* — болотяна Sumpfprimel, *f.* (Hottonia palust.). [beim Pferd).

Перса, *pl.* перси, *pl.* Brust, *f.* (bes.

Персвазия, *f.* *H.* 255 Ueberredung, Vorstellung, *f.*

Персйдский, перский, *a.* persisch.
Персик, *m. He.* Pfirsiche, *f. adj.* персиковий. [стїнь.
Персник, (*d.* перснечок), *m.* s. Пер-
Персовий, *a. Oc.* (61) VIII. 99 aufgebaucht, aufgeblasen.
Персть, -та, † *m.* s. Палець.
Перстач, *m.* — білочник, *m.* Gänse-Fingerkraut, *n.* (Potentilla anserina).
Перстень, (-тїнь), -еня, (*d.* перстник, перстеник, -енець. *g.* -енця. *m.* перстенйнка, *f.*), *m pl.* перстенї, (перснї *K.* II. 15), Ring, Finger-, Schmuckring, *m. adj.* перстенёвий. перстньовий *Ч.* III. 440 aus Ringen, *Ог.* 92.
Перстенець льон вий. Leinseide, Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum).
Перстеняки, *pl.* Ringelwürmer, *pl.* (Annulata). [(Pteroceras).
Перстівка, *f.* Fingerschnecke, *f.*
I. Перть. *f.* Fussteg für den Schaftrieb, *m* (*B.*). *Пом.* II. 24.
II. Перть *m.* Ziegenbock, *m.*
Перти. (пру. прет пре). *v.a.* drängen, drücken, zwängen; 2) s. Перечити, — ся streiten, rechten.
Перун, *m.* Blitzstrahl, Wetterstrahl, *m.*; 2) † Donnergott, *m. adj.* перуновий.
Перуняк, *m.* Blitzsinter, Fulgurit, *m.*
Перушка, *f.* Kammschnecke, *f.* (Valvata). [хати *МШ.*
Перхати, *v. n.* flattern, *Фр.* s. Пор-
Перхкйй. *a.* brüchig, leicht zerbrechlich, splitterig, s. Порхкйй.
Перхнути, *v. n.* moderig, brüchig werden. [lein, *n*
Перце, *n. dim.* Federchen, Feder-
Перцівка, *Пар.* перчанка, *Левч. f.* Pfefferbüchse, *f.*
Перцьовйй, *a.* Pfeffer-.
Перцьоїд, перцьоїда, *m.* Pfefferfresser, vogel, *m.* [Capsicum annuum).
Перцюга, *f.* Beissbere, Paprika, *f.*
Перцюс, *P.* II. 140?
Перчаківка, (-чик-), *f.* Pfefferbrantwein, *m.*
Перчаннйк, *m.* kleines Backwerk mit e. Füllsel aus Nüssen, Honig u. Pfeffer.
Перчйна, *f.* Piperine, *f.*
Перчйсті, перцьоваті, *pl.* Pfefferartige (Piperinae, Piperaceae).
Перчити, *v. a.* pfeffern.
Перчити ся, brunsten (von Ziegen), *vgl.* Перть II.
Перчйця. *f.* s. Перцюга. [erst, *Левч.*
Перш, перше, перве. *adv.* anfangs; zu-
Першак, *m.* Anfänger, *m. T.* [*f.*
Першачка. *f.* Stute mit erstem Fohlen,
Першеньство, s. Перве́ньство.
Перший, (*d.* першечкий *H.* 176), *a.* s. Перший; hauptsächlich; *am grössten, am furchtbarsten & *Ч.* II. 145. 291.
Першина, (*d.* -йнка), *f.* s. Первина.
Першйньскі царі =? перскі, перші ц.? *Kol.* I. 90
Пес. *gen.* пса. *m.* Hund, *m.* * піти на пси, ві пси zu grunde gehen.
Песйголовець. -вця *m.* ein Unthier mit einem Hundskopfe, Hundskopf, *m.* (*gew. pl. P.* I. 71. II. 185. *Др. с.* 2. *Pa.* I. 393—395. [Hündchen, *n.*
Песик. песок. *gen.* песи а. *m. dim.*
Песїй. (-песйньский *Ч.* II 40 песький *A Г.* 154) *a.* Hunds-, Hunde-, hündisch; — тиждень Woche vom Knecht zugedient; — волос Straubfuss, *m.* (Pferdekrankheit); — чесник Knopfsimse, *f.* (Juncus conglomeratus); песя скіра Soldatentrommel (aus Hundehaut), *f.*
Пескар, *m.* Cobitis barbatula. [ця.
Пескоглїд. -глода. *m.* s. Піскозоблй-
Песлйвий, *a* (*B.*) s. Пестелйвий.
Песлйни, *pl* s. Паслин. [нява.
Песлінка, *f. Вол.* s. Голубінка зеле-
Песлянка, *f.* unzeitig abgefallenes, frühreifes Obst, bes. Zwetschken.
Песочник, *m.* Gobius fluviatilis u. melanostomus.
Пестелйвий, *Зар.* пестйвий, *Cm. B. a.* liebkosend, kosend, zärtlich; lieblich; 2) verzogen, verzärtelt.
Пестелйвість, -ости, *f.* Zärtlichkeit; 2) Verzärtelung, *f.*
Пестик, *m. ГШ.* kleiner Malerpinsel.
Пестйна, Пестя, *f.* Epistemia.
Пестйти, *v. a.* liebkosen, zärtlich thun; — ся sich коло кого sich an jmdn anschmiegen; sich zieren, lieblich sprechen wollen.
Пестїй, *m.* verzärteltes, verzogenes Söhnlein, Muttersöhnchen, Schosskind, *n.*
Пестїйка, пестінка, (-їночка), *f.* verzärteltes, verhätscheltes Töchterchen; verzogenes Kind, *K У.* [щене.
Пестїне, *ОП.* пестуване, *n.* s. Пе-
Пестощі, *pl.* (пестощ, *f. sgl. Py.*)

Liebkosung, *f.* das Zärtlichthun, Zärtlichkeiten, *pl.* [Pilz.
I. Пестрáк, *m.* Art buntscheckiger
II. Пестрáк, *m.* eiserner Rechen.
Пéстрий, *a.* bunt, buntfarbig, buntscheckig. [wand.
Пестринá, *f.* buntgestreifte Lein-
Пестрúня, *Зак.* пéстрінь, *f.* s. Пестротá.
Пестрúти, *v. a.* bunt machen, b. färben.
Пестріти, *v. n.* bunt schimmern, *Кл.*
Пестрóвий, *a.* aus пестринá verfertigt. [ten Flügeln.
Пестрокрúлий, *a Мог.* mit bun-
Пестропéрий, *a.* buntgefiedert, *Фр.*
Пестротá, *f.* buntes, scheckiges, grelles Allerlei, Buntheit, *f*
Пестрýх, *m.* s. Лєсýня.
Пестрýшка, *f.* s. Пструг.
Пестрюга, *f.* Accipenser stellatus; 2) s. Пструг.
Пестря́к, *m.* Vanessa polychloros.
Пестря́нка тавóлжка. Blutfleck, *m.* (Zygaena filipend.). [gen, warten.
Пестувáти, *v. a.* s. Пестúти; pfle-
Пестýнка, (-ýночка). *f.* s. Пістýнка.
Песюга, *m. aug.* s. Пес.
Песюк, *m.* kleiner Hund.
Песюха, песя́чка, *f.* Pferdelausfliege, *f.* (Hippobosca equina).
Песя́, -я́ти, песятúско, *n.* s. Пéсик.
Песя́чий, *a.* s. Пéсїй.
Петь! *int.* s. Пек. [*f.* Oberkleid, *n.*
Петéк, (*d.* -ечóк). *m.* петечúна,
Петéлька, *f.* Schlinge, *f.* *Ш.* I. 114; 2) *pl.* петелькú Bänder zum Tragen der Esstöpfe ins Feld etc. [*Gr.* 25.
Петéче, *n.* nicht gewalktes Tuch,
Петлехáтий, *a.* (*Фр.*) s. Пелехáтий.
Петлúця, *f.* Schnurband, *n.* Schleife, *f.* *Ш.* II. 22.
Петлї́вка *f.* Strangalia. [тльов- etc.
Петльóванець, *m.* *МШ.* s. Пи-
Пéтля. *f.* Schlinge, *f.*; пéтлї та тéтлї вимéчувати vom Kreuz-. u. Querlaufen, -Huschen eines Hasen, *Щог.* 68.
Пéтрик, *m.* s. Бéдрик; 2) s. Петрó.
Петрúха, *f.* Weib des Петрó; Петрúшин der П. (Sohn etc.).
Петрíв, -óва, -óве, *a.* des Петрó; — хрест Lathraea squamaria; óва вáкуска Achyrophorus maculatus; *b)* Hypochaeris radiata; -óві батогú Cichorium intybus).
Петрíвка, *f.* Fastenzeit vor dem Tag per heil App. Petrus u. Paulus Ende Juni u. Anfang Juli: малéнька нíчка-петрíвочка.
Петрíвна, *f.* Tochter des Петрó.
Петрíвний, петрíвщаний, *a.* — день *Фр.* zur Zeit der петрíвка.
Петрíвщина, *f.* die Gabe von Käse u. Brot (od. Geld) den Hirten am Petrifeste gegeben. [*m.* Peter, Petrus.
Петрó Петрýнь. (ýньо), Петрýсь,
Петрож. *m.* *N.* e. Berges.
Петропóпа, *m.* s. Протопóп.
Петрýха, *f.* kümmelblättrige Silge (Selinum carvifolium).
Петрýшка, (*d.* -ýшечка), *f.* Petersilie, *f.* (Petroselinum sat.); *adj.* петрýщин, aus P.; петрушкóві ýставки Art Stickmuster *Kol.* I. 48. [2) s. Пецяк.
Петюх, *m. П. n.* 65. лишé дух та —.
Петюшка. *f.* Cobitis taenia.
Пец, *m.* s. Піч; пецóк. -цкá, kleiner Ofen; — до кáви Kaffeebrenner, *m.* -trommel, *f.*
Пéцькати ся. *Левч.* s. Пáнькати ся.
Пецýх. *m.* s. Пічкýр 1).
Пецяк, *m.* glühender Eisendraht (zum Durchbrennen des Pfeifenrohres).
Печ, *f.* s. Піч. [sten, *m.*
Печáк, *m.* Maiskolben gut zum Rö-
Печáль, *f.* Kummer, Gram, *m.* Sorge; Traurigkeit, Betrübnis, *f.* (*Ч.* V. 345 *masc.* als Reimw. zu жаль). [kränken.
Печалúти, *v. a.* bekümmern, betrüben,
Печалíти, *v. n.* *У. Ф.* in Kummer leben, in K. vergehen, sich grämen, sich härmen. [bekümmert, trübsinnig, traurig.
Печáльний, печаловúтий, *М.* II. 128
Печáть, *f.* Siegel, Petschaft, *n.*; 2) Druck, *m.*, Druckschrift; * Presse, *f.*
Печáтати, *v. a.* siegeln, zu-, versiegeln; 2) drucken, unter die Presse geben.
Печатúнцї, *pl.* Sigillarieae, *B.* [gel.
Печáтка, *f.* s. Печáть 1); kleiner Sie-
Печаткáр, *m.* Siegelstecher, Petschierstecher, Graveur, *m.* *Пар.*
Печáтний, *a.* zum Buchdruck geh; -е слóво das (öffentliche) gedruckte Wort; 2) Siegel-, *Пар.* [ker, *m.*
Печáтник, *m.* Drucker, Buchdruk-
Печáтня, *f.* Buchdruckerei, Druckerei, *f.*; 2) Druck, *m.* Drucklegung, *f.* *Мог.*

Печáтувати, *v. a.* s. Печáтати 1).
Пéчені, *pl. Фр.* s. Печінка (*pl.*).
Печенóчники, *pl.* Lebermoose, *pl.* (Hepaticae).
Печенюх, *m.* gebratener Apfel.
Печéня, *f.* Braten, *m.*
Печéра, (*d.*печéрка) *f.* Höhle, Grotte, Kluft, Gruft, *f. adj.* печéрский. Höhlen-.
Печерúця, (*d.* -úчка), *f.* Feldblätterschwamm, Champignon, *m.* (Agaricus camp.).
Печéрник, *m.* Höhlenmönch, *m. ОБ.*
Печеń, *f. Левч.* s. Печия́.
Печú, пектú. [пекý, (печý), печéш, печé], *v. a.* backen, braten, rösten; 2) brennen; 3) — ся на сóнци sich den sengenden Sonnenstrahlen aussetzen.
Пéчиво, *n.* Gebäck, *n. Н.* 5. das Gebackene: Brod &; — хлíба der ganze einmalige Schub des Brodes in den Backofen.
Пéчик. *m.* s. Печáк.
Печúна, *f.* verbrannter Thon im Ofen.
Печúще, *n.* (*aug*) s. Піч, Ofen, *m.* 2) Ort wo ein Wohnhaus (mit Herd u. Ofen) gestanden, *С.* II. 117. [Згáга.
Печия́, *f. Mi.* II. 71 Sodbrennen, *n.* s.
Печінка, *f.* Leber, *m.* (hepar); 2) s. Печéня, *Пр.* III. 288.
Печіркувáти, *v. n.* in Höhlen u. Löchern Fische fangen; *subst.* печіркóвание, *n.* [s. Песóчник.
Печкýр, *m. Кч.* 309 s. Пічкýр 1); 2)
Пéчник, *m.* Ofenmaurer, *m.*
Печогля́дини, Ч. IV. 95. печоглóдини 615, *pl.* s. Огля́дини, обзóрини.
Печурíчка, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia).
Пéщення, *n.* das Liebkosen, Zärtlichthun; 2) das Verzärteln, Verhätscheln.
Пещéра, *f.* s. Печéра. [*m. Пар.*
Пивáк, пивáр. *m.* Biertrinker, -bruder,
Пивáрня, *f.* Bierhaus, *n* -halle, -bank, *f. Пар.*
Пивáти, *v. a.* oft trinken.
Пúвний, *a.* Bier-; bierfarbig.
Пивнúця, (*d.*-úчка). *f.* Keller, *m. adj.* пивнúчний. [Kellermeister, Kellner, *m.*
Пивнúчний. *s. a. m.* пивнúчник, *m.*
Пивнолúкий, *a. P.* I. 131? st. Повлúкий?
Пúво, (*aug.* пивúще, *dim.* пивцé), *n.* Bier, *n.* *наварúти пúва Verwirrung verursachen.

Пивовáр, (-áрник, *Пар.*) *m.* Bierbrauer, *m.* (-áрка, *f.* -äuerin, *f.*).
Пивовáрня, *f.* Bierbrauerei, *f.* Bräuhaus, *n.* [Brauen geh., Brau-.
Пивовáрский, (-áрний), *a.* zum
Пивовáрство, *n.* Bierbrauerei, *f.* das Bierbrauen.
Пивоварчýк, *m.* Brauerknecht, *m.*
Пивопúй, *m Пар.* s. Пивáк.
Пивóта. *f. Др. с.* 379 *Bein.* der горíвка.
Пигúця, пúголиця, *f.* s. Чáйка, Kiebitz, *m. Ном.* III. 113.
Пилýлькати, *v. a.* langsam trinken (ґоль-ґоль!). [wächse (Sapotaceae).
Пиґвицевáті, *pl.* Breiäpfel-Ge-
Пиж. *m.* Zapfen am Pfahl & *m.*; 2) *N.* e. Kinderspieles Ч. IV. 39. *Ном.* III. 86—87.
Пижмáк, *m.* Zibethmaus, *f.* (Fiber zibeth.) *adj.* пижмакóвий. *Пол.*
Пижмúнець, -нця. *m.* Moschuspolyp, *m.* (Eledone). [xa moschatellina).
Пижмíвчик, *m.* Bisamkraut, *n.* (Ado-
Пúжмо, *n.* Moschus, Bisam, *m.*; 2) edle Schafgarbe (Achillea nobilis) *Me.* 70; 3) s. d. vor. Ч. V. 462; 4) Tanacetum vulg); *adj.* пижмóвий.
Пижмóвець, -вця, *m.* echtes Moschusthier, *n.* (Moschus moschiferus), *Пол.*
Пúза, *f.* §. Maul, Gefriss, *n.* s. Пúка.
Пизáтий, *a.* bausbackig, feistwangig.
Пизвúни, *pl.* s. Пáвзене.
Пúзи, *pl.* Nudeln aus gesäuertem Buchweizenteig mit eingeöltem u. zerdrücktem Knoblauch.
Пий, пúймо, пúйте, *imperat.* zu Пúти.
Пúйка, *f.* s. Піщáк.
Пúйкати, s. Пíкати (*B.*).
Пик! *int.* ані пик! Ф. keinen Muck! nicht einmal ein Bischen. [Gesicht, *n. Mx.*
Пúка, *f.* §. Backen, *m.* Maul, Gefriss,
Пúкати, пúкнути, *v. n.* einen kleinen Laut von sich geben, hören lassen, mucksen; — лю́льку sich gemüthlich die Pfeife schmauchen.
Пикáтий, *a.* s. Пизáтий.
Пил, *m.* Staub, *m.*
Пилá, *f.* Säge, *f.*
Пилавúни, *pl.* s. Пилúне.
Пилáчка соснóва, Kiefern-Blattwespe, *f.* (Tenthredo pini).
Пúльга, *f.* Sorge, Besorgung, *f.* [ко.
Пилéнько, *adv. Л.* 100 s. Пильнéнь-
Пилигрúмка, *f. He.* Pilgerin, *f.*

Пилина, (*d.* пилинка), *f.* Staub, *m.* das kleinste, geringste Theilchen; Staubkorn; Mehlstaub,*m.*; 2)*dasVergängliche.
Пилине, *n.* Holzsägespäne, *pl.*
Пилинковатий, *a.* staubartig.
Пилип, Пилипцьо, *m.* Philippus.
Пилипівка, *f.* Adventfasten mit dem Tag des h. Philipp (Ende November) anfangend. [раскольник.
Пилипон, *m.* Art grossruss Sectirer:
I. Пилити. *v. a.* stauben, *Марк.* 105. — пилом den Staub aufwirbeln Ч.IV.138.
II. Пилити, *v. a.* sägen; feilen; 2) beissen, *Фр.*; 3) antreiben; 4) aufmerken, scharf beobachten *Wgr.* 101.
Пиліш, *m.* Lagerstätte der Schweine, schmutzige Stätte, *Га.* II. 56.
I. Пилка, *f.* Ball, *m.* [pila].
II. Пилка, *f.* kleine Säge, Handsäge, *f.* (*d.* пилочка); 2) s. Пильник.
Пилкований, *a.* gesägt, gezähnt.
I. Пильний, *a. M.* II. 151 Staub-, staubig.
II. Пильний, пильновитий, *Мак.* (-уватий), *a.* fleissig, emsig, eifrig, sorgsam, sorgfältig; dringend, angelegentlich, *pressant; adv. -но — — eilig,* schnell; *b) eindringlich,* unverwandt: — подивити ся на кого.
Пильник, (*d.* -ичок), *m.* Feile, *f.*
Пильниця, *f.* Sägefliege,*f.* (Xylota).
Пильність, -ости, *f.* пильноване, *n.* Fleiss, *m.* Emsigkeit, Sorgfalt, Sorge, Achtsamkeit, *f.* das Streben.
Пильнувати, *v. a.* bewachen, acht haben, besorgen; aufmerken, abwarten; — кого auf jmdn achtgeben.
Пильня, *f.* Sägemühle, *f. Шл.*
Пиловник, *m.* Griffel, Staubweg, *m.* (stylus), *B.* [nus pristis) *Вол.*
Пилонос, *m.* Sägefisch, *m.* (Squali-
Пилорогі, *pl.* Sägehörnige (Serricornia).
Пилочник, *m.* s. Пядич м.
Пилувати, пиляти, *v. a.* s. Пилити II.1), 2) 3); на кого jmdn zur Eile antreiben; — ся sich beeilen; s. Пильнувати.
Пильце, (пяльце), *n.* s. Вильце?
Пильчастий, *a B.* s. Пилкований.
Пильчаторогі. *pl.* s. Пилорогі.
Пильщик, *m.* Ч. I. 51 s. Трач.
Пилюга.*f.aug.*s.Пил. [*Пом.*III.19.
Пилюк, *m.* Sumpfweihe, *f.* (Circus).
Пилюля, *f.* Pille, *f.* (pillula).
Пилюх, *m.* Blattwespe,*f.* (Tenthredo).
Пилюховець, -вця, *m.* Blattwespenschwärmer, *m.* (Sesia tenthrediniformis).
Пиляк, *m.* Staubgefäss, *n.* (stamen), *B. adj* пиляковий цьвіт Staubblüte, *f.*
Пилястра, *f.* Pfeiler, Pilaster, *m.*
Пиляти, *v. a.* s. Пилити II. 1).
Пимфа, пинхва, *H.* 81 *f.* angezündete Papierdüte um jmdm den Rauch in die Nase zu blasen (aus Muthwillen).
Пиндиґа, *f.* Art Sauersuppe aus sauerer Milch gekocht.
Пиндик, *m. H.* 292 s. Хвіст.
Пиндичіне, *n. Фр.* Plausch, *m.* Geplärr,*n.* [wonach sehr suchen;ansuchen,§.
Пиндорити за чим etw. urgieren,
Пиндючити. *v. a.* an-aufziehen; — ся hoffärtig werden. [stören, (*B.*).
Пинити, *v.a.* hindern, abhalten, *BB.*;
Пиняти, *v. n.* zögern, säumen.
Пипак, *m.* (*B.*) s. Піпак.
Пипка, *f.* Brustwarze *f*; 2) Mundstück beim Tabakspfeifenrohre, *n.*
Пипнавка, *Зг.* пипнанина, *f.* Grübelei, *f.* leichtere Arbeit.
Пипнати, *v. a.* grübeln, picheln.
Пипоть, -птя, *m.* Pips,*m.* (Art Hühnerkrankheit an d. Zunge).
Пиптики, *pl.* Fleischauswüchse am Kopf des Hahnes &, *pl.*
I. Пир, *m.* — жовтокрилий. *У.*s.Пер.
II. Пир, *m.* Gastgelage, *n.* Schmaus, *m.* Bankett, *n. Ш.* I. 361. — вести в ким mit jmdm Gastgelage halten, sich unterhalten; *b*) hadern, streiten; 2) Hader, Streit, *m.* s. Перти. [Hündin, *f.*
Пира, (*B.*) пирга, *m. f.* Hund, *m.*
Пиргач, *m.* s. Пергач.
Пирей, пирій, & s. Перій. Quecke; 2) Strohasche, *f. Пом.* III. 89.
Пирейник, *m.* Grubber, Exstirpator, *m. Гн.* 67.
Пирий.*a.Зак.*leer. [(*Фр.*)*Пом.*III.89.
Пирити, *v. n.* von Zorn entbrennen,
Пиріг, -ога, (*d.* пиріжок, -жка), *m.* gefüllter Kloss, Maultasche, *f.*; 2) Pastete, *f.*; 3) *pl.* пироги Hungerzwetchken, *pl.*
Пиркатий, *a.* stumpfnasig, s. Кирпатий. [genussreich, schmausend.
Пирливий, *a. Зар.* (*Bev.* I. 18)
Пирний, *a.* fett, nahrhaft, (*Фр.*).

Пирнячий, *a.* scharf vom Geruch (alter Käse, Essig etc.).
Пирóване, *n.* das Abhalten des Gastgelages, Gelage, das Zechen, Mal, *n. Ков. Кн.*
Пирóжене, *n.* Wasser in dem пирогú gekocht wurden, *n.* [*Kol.* I. 311.
Пирóжини, *pl.* fünfter Hochzeittag,
Пирожúти ся, sich wie ein пиріг geberden, sich viel ausnehmen, ein Gernegross sein wollen: колúсь не пиріг, то не пирожú ся!
Пúрскати, пúрснути, *v. a.* s. Прúскати &; 2) *v. n.* elastisch ausschnellen.
Пирскáч, *m.* s. Омелю́х (Turdus).
Пирський, *a.* *АД.* I. 35 кінь — feuerig schnaubend *ІГ.*
Пúрснути, *v. n.* fortlaufen, sich auf u. davon machen, *P.* I. 6; 2) zerbrechen, springen, rissig werden, *У.*; 3) * verenden, sterben.
Пирть, *m.* s. Перть.
Пирувáти, *v. n.* Gastgelage halten, schmausen, zechen, *К. Кн.*
Пúрхати, пирхну́ти, *v. n.* leise schnauben, wispern.
Пирщ, *m.* s. Прищ.
Писáк, писáка, §. *Н.* 118. *Ш.* II. 1. писáльник *Не. m.* s. Пúсар 1); 2) s. Писáтель.
Писáльний, *a.* Schreib-, *m.*
Писáло, (*d.* писальцé), *n.* Schreibstift; Bleistift, Schieferstift, *m. Ст.*; 2) Schreibzeug, *n. Бор.*
Пúсане, *n.* das Schreiben, Malen; 2) Schrift, *f.* Schriftwerk, *n.* (*d.* писáнечко).
Писанúна, *f.* Schreiberei, *f.*
Пúсанка, *f.* in Mustern bemaltes Ei, s. Писáти.
Пúсар, (*d.* писарéць, -рця́. писарчу́к), *m.* Schreiber; Scribent, Scribler; Gemeindeschreiber; ehem. Schriftführer in e. Kanzlei, *m.*; 2) —, пúсарка, *f.* Alburnus (Aspius) Baldneri. [fleckt.
Писарúстий, *a.* bunt gestreift, ge-
Пúсарка, *f.* Gattin des пúсар (*d.* Gemeindeschreibers), *f.*; 2) писáрка, писáрня, *f.* писáрство, *n.* Schreiberamt (-dienst) in e. Gemeinde, *n.*
Писáрня, *f.* Kanzlei, *Mi.* II. 122; literarische, schriftstellerische Werkstatt, *К.*
Писáрський, *a.* Schreiber-.
Писáрчити, писарювáти, писáрити, *v. n.* Schreiber sein; scribeln.

Писáтель, *m.* Schriftsteller, Literat, *m.* *adj.* писáтельский schrifstellerisch, *Пар.*
Писáтелька, *f.* Schriftstellerin, *f.*
Писáтельство, *n.* Schriftstellerei, *f.*
Писáти, (пúшу, пúшеш), *v. a.* schreiben, verzeichnen; ver-, abfassen; 2) malen, zeichnen; fummeln; 3) — ся sich schreiben, sich nennen, heissen; *b*) — ся на щось einer Sache beitreten, beipflichten, (etw. unterschreiben); *ptc.* пúсаний geschrieben (*opp.* у́стний); bemalt, bunt; -ні рúзи buntgestickte Gewänder; -а травá Bandgras, *n. В.* -а хвúлька *Ф.* (*Поез.* (67) 33?
Писáчка, *m. f. dim.* s. Писáка, *Н.* 118; 2) Fummelholz (des Schusters), *n.*; 3) Art Krankheit? *М+Б.* 180.
Писемúстий, *a.* dünn gestreift, (*В.*).
Писéць, -сця́, *m.* s. Писáтель.
Писк, пúскіт, -оту, *m.* das Piepen, Wimmern; Gepfiff, *n.* [*Gr.* 26.
Пúскавець, -вця, *m.* Art Kraut,
Пискáтий, *a.* пискáч, *m.* ein loses Maul habend.
Пúски, *pl.* Wangen, Backen, *pl.*; s. Пúсок: біб як кáчачі пúски.
Пúсківка, *f.* ganz junge Henne.
Пúскір, -ора, писку́р, *m.* Schlammbeisser, Wetterfisch, Bisgurn, *m.* (Cobitis fossilis).
Писклúвий, *a.* piepend.
Пискля́, -я́ти, *n. Ст.* junger, unflügger Vogel, junges Vöglein, Küchlein, *n.*
Пискову́б. пискору́б, *m.* Art Fisch, *В.*
Пискоровáтий, *a.* grau schwarzweiss (e. Kuh &). [erwiedern.
Пискувáти, *v. n.* lose maulen, barsch
Писку́ля, *f.* s. Пискáтий.
Писля́на, *f.* Паслúн, песлúни (*pl.*).
Письмáк, письмáка, *m.* s. Писáк, Scribent, *m.* der Gelehrte (im verächtl. Sinne) *К. adj.* письмáцкий, s. Писáтельский. [richt, *m.*
Письмáчене, *n.* §. Elementarunter-
Письмáчити, *v. a.* когó jmdm Elementarunterricht ertheilen, *Ос.* (62) I. 66.
Письмéнець, -нця, *Б.* письмóвець, -вця, *Ст. ОП. m.* s. Писáтель, *adj.* письмовéцкий *ОП.* s. Письменнúчий.
Письмéнний, *a.* schriftkundig, des Lesens u. Schreibens; kundig; gelehrt; 2) schriftlich; Schrift-; 3) Schreib-, *Пар.*
Письмéнник, *m.* der Schriftgelehrte.

Письменни́чий, *a.* literarisch, schriftstellerisch. [stellerei;2)Literatur,*f.*
Письме́нність, -ости, *f.* Schrift-
Письме́нский, *a.* — знак Schriftzeichen, *n.* *Пар.*
Письме́нство, *n.* Kenntnis des Lesens u. Schreibens, Schreibekunst, *K.*; 2) Bildung, *f.*
Письмо́, (*d.* писемце́), *n.* Schrift, *f.* ein Schreiben; etw. Geschriebenes, Schriftstück, *n.* Brief, *m.*; 2) Blatt, *n.* Zeitung, *f.*; 2) Buchstaben, *pl.* дріо́не́ — kleine Schrift, kleiner, feiner Druck; учи́ти ся письма́ lesen u. schreiben lernen; на письмі́ schriftlich.
Письмо́вність,-ости.*f.ОП.*s.Письме́нність. [führer, *m.*
Письмово́дець, -дця, *m.* Schrift-
Письмолі́й,*m.*Schriftgiesser,*m.Пар.*
Письмолі́йня, *f.* Schriftgiesserei *f.*
Пи́снути, *v.n.* mucksen. [anfangen.
Писну́ти, *v. a.* *Ко.* 17 zu schreiben
Писо́вня, *f.* Rechtschreibung, *f.* *До.*
Писок, -ска, (*d.* -очок), *m.* Maul, *n.* Schnauze, *f.* Gefriss, *n.* Schnabel, *m.* loses Maul.
Пи́сувати, *v. a.* oft schreiben, *Ф.*
Пису́лька, *А-Г.* 161 Billetchen, *n.* kleiner Brief; 2) Schriftfliege, *f.* (Graptomyza), *B.*
Пису́ля, *m.* §. Schreiber, *m.*
Пи́сче, s. *n. a.* Schreibertaxe; † Beisteuer für den Edelhofschreiber, *f.*
Пита́йний, *a.* Frage-, Frag-, *Пар.*
Пи́тане, *n.* das Fragen; 2) Frage, *f.*
Пи́танка, *f.* s. По́пит.
I. Пита́ти, *v. a.* † *У.* ernähren.
II. Пита́ти,*v. a.* fragen; кого́, за ким und — ся nach jmdm fragen, sich erkundigen; не — nicht viel fragen, n. v. achten; — ся кого́ за, про, о що jmdn wornach fragen.
Питва́, *f.* *Ог.* 99 Trinkgelage, *n.*
Питво́, *n.* Getränk, *n.* Getrank, *m.* *M. Ст.* s. Пите́. [*m.* Getränk, *n.*
Пите́, питене́, *n.* das Trinken; Trank,
Пите́йний, *a.* о́ркуп *С.* II. 104 Schank-.
Пи́тель, -тля, *m.* Beutel, Mehlbeutel zum Beuteln des Mehls, *m.*, 2) das Beuteln, Duchsieben; 3) Mühle, Klappermühle, *f.* *He.* (*Пр.* XI. (1) 66).
Пи́ти, (пю, пеш, пе), *v. a.* trinken; 2) saufen; dem Trunke ergeben sein; — до кого́ jmdm zutrinken; хоті́ти пи́ти dürsten, Durst haben.
I. Пи́тимий, *a.* *P.* II. 157 trinkbar.
II. Пити́мий, *a.* *M.* II. 175. *He.* s. Пи́томий.
Пи́тка, *f.* Plumpsack, *m.*; 2) Art Gesellschaftsspiel mit Nachfragen nach e. von Hand zu Hand gehendem Gegenstande (e. Münze etc.).
Питли́вий, *a.*neugierig, fragelustig.
Питльо́ванець, -нця, *m.* mit dem Weissbrod gut genährt.
Питлюва́ти, *v. a.* beuteln, durchsieben; питльо́ваний хлїб aus gebeuteltem Mehl gebacken, Weissbrod.
Питни́й, *a.* — мід s. Питу́щий 1).
Питоме́нність, *B.* пи́томість, *f.* *Гол.* пи́томство, *n.* *У.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *f.* das eigenthümlich Zukommende. [nes Seminar etc.).
Пи́томець, -мця, *m.* Zögling, *m.* (ei-
Пи́томий, (-тьом-), питоме́нний, *a.* eigen, eigenthümlich, angeboren, angestammt, eigenst; leiblich; gediegen.
Пи́тоньки, пи́точки, *v. a.* *dim.* s. Пи́ти.
Питу́лькати, *v. a.* s. Дули́ка́ти.
Питу́н, *m.* *Гол.* I. 324 Trinker, *m.*
Питу́чка, *f.* Topf, *m.*
Питу́щий, *a.* trinkbar, zum Trinken bereitet: — мід Meth, *m.*; 2) der viel im Trinken vertragen kann, gewohnt zu trinken *Пр.* VI. 545; trunksüchtig, *C.* I. 62. *K.*
Питя́тко, *n.* Trinkgeschirr, *n.*
Пиха́, *f.* *ГШ.* s. Горди́ня, Hoffart, *f.*
Пиха́ти, *v. a.* s. Опиха́ти *Ч.* I. 261.
Пиха́тий, *a.M.* II. 32 hoffärtig, stolz.
Пиха́ч, *m.* Stosszahn, *m.* *Пол.*
Пихи́ть, пихи́ць, *int.*& s. Пехе́ць &.
Пи́хнути, *v. a.* anhauchen.
Пихорну́ти, *v. a.* reissen, *M+Б.*
Пихота́, *f.* s. Пи́ха *R.* 88; 2) Prunk, *m.* Pracht, *f.* *До.*
Пихті́й, *m.* Schnauber, *m.* [fen,*Кн.*
Пихті́ти, *v. n.* schnauben, schnau-
Пи́цькати, пи́цяти, *v. a.* pfuschen, picheln; wühlen.
Пицу́ра, *f.* *aug.* s. Пи́ка.
Пи́шане, *n.* Hoffart; Ziererei, *f.* *He.*
Пиша́ти ся, пи́шни́ти ся, sich brüsten, sich ausnehmen; stolz (auf seine

Schönheit) sein.

Пишки́, *pl.* Blutfedern, *pl.* s. Пи́шок.

Пи́шний, *a.* stolz, hoffärtig; prangend schön, prächtig, herrlich; Pracht-, pompös. [art, *f.*; 2) s. Пишно́та.

Пи́шність, -ости. *f.* Stolz, *m.* Hoff-

Пишнобарви́стий, *a.* in Farben prangend, mit prangenden Farben, *K.*

Пишнобу́тний, *a.* herrlich, üppig, *Кл.* [Flügeln, *Мл.*

Пишнокри́лий, *a.* mit schönen

Пишно́та, *f.* stolze Schönheit, st. Zier, st., hehre Pracht, Herrlichkeit, Grossartigkeit, *f.*; (*pl.* prachtvolle Gegenstände, *Ст.*) Prunk, *m.*

Пишньо́ха, (*d.* -о́шка), пи́шня, *f.* die sich brüstet, die schön ist, stolzes Mädchen. [derschön blühende Blume.

Пишноцьвіт, квіт —, *m. Мл.* wun-

Пи́шок, -шка, *m.* Federkiel, *n.* s. Пишки́, *Пот.* III. 86.

Пи́шон, *a. Ч.* III. 294 s. Пи́шний.

Пи́ща, *f. P.* I. 1. Nahrung, Speise, *f.*

Пища́ль, *f.* Flinte, Büchse, *f.* Schiessgewehr, *n.* Art Kanone mit Figuren; *АД.* I. 249. 254. II. 121.

Пища́лка, *f.* Pfeife, *f.* (zum Blasen).

Пища́ти, *v. n.* piepen; pfeifen.

Пищи́й, *m.* schmäleres Ende des Eies, s. Но́сик.

Пи́щик, *m.* Mundstück, *n.* (від люльки), *У.*; 2) Schreibfeder, *f.*; 3) s. Пи́шок (*Фр.*).

Пи́щити, *v. a.* s. Ри́ти, *Gr.* 26.

Пи́щок, -щка, *m. У.* s. Чіп, лі̂вар.

Пищу́х, *m.* — дерева́ч Baumläufer, *m.* (Certhia famil.).

Пібра́ти ся, s. Побера́ти (ся).

Пів, *adv.* u. *subst.* halb, Halb-, die Hälfte: in Zusammensetzung mit den Nomina u. Adverbia: пів ро́ку (піврік) ein halbes Jahr, півко́пи (півко́па) halbes Schock etc. (s. unten an entspr. St.); пів біди́ halbwegs, leidlich angehend; на-пів (навпів *Пар.*) zur Hälfte, mitten entzwei; в-пів доро́ги am halben Wege; пів до дру́гої halb zwei Uhr. *Оц.* §. 184. 5. *vgl.* Полу-.

Піва́ркуш. *m.* halber Bogen Papier; *adj.* піваркуше́вий.

Півбі́ч, *adv. Мог.* (*Ск.* 26) halbseits.

Півбо́жок, -жка, *m.* Halbgott, *m.*

Півбо́чок, -чка, *m.* s. Полу́бічок.

Піввикрик, *m.* abgebrochener, gedämpfter Aufschrei, *Св.*

Півга́к, *m.* s. Полуга́к.

Півгоди́нний, *a.* halbstündig.

Півго́лий, *a.* halbnackt.

Півго́ни, *pl.* halbes Gewende, s. Го́ни.

Півго́лосом, *ГШ.* в півго́лоса, *Кн.* *adv.* halblaut. [*m. ГШ.*

Півґрунто́вий хлоп, Halbbauer,

Півда́рмо, *adv.* halb umsonst.

Півдвана́йцята, *num.* zwölftehalb.

Півдевята, *num.* neuntehalb.

Південь, *m.* der halbe Tag, з півдня *P.* II. 167 = з полу́дня, s. Полу́дне.

Півде́нний, *a.* halbtägig.

Півдесята, *num.* zehntehalb.

Півдру́га, *num.* s. Півтора, *Гол.* 445.

Півень, *g.* півня, *m.* Hahn, *m.* s. Кору́т.

Піве́ць, -вця́, *m.* Sänger, *m.*

Піввине, *n.* піввинка, *f.* півви́ни, *pl.* s. Па́ввине, кізли́не, перевесло́ am First des Strodaches.

Півка, *f.* s. Пілка.

Півкаблу́ка. *f.* halber Bogen. [ter).

Півква́рта, *f.* halbe Quart (ca. $^1/_2$ Li-

Півквати́рок, -рка, *m.* halbe квати́рка (ca. $^1/_8$ Liter). [півкільо́вий.

Півкільо, *n.* halbes Kilogramm; *adj.*

Півкіпка, *f. Ко.* 32 kleine Münze (пів копи́).

Півко́вник, *m.* s. Полко́вник.

Півколе́снї, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei.

Півко́ло, *n. Пар.* s. Півокру́г.

Півко́па, *f.* півко́пок. -пка, *m.* halber Schock; halber Kasten Getreides s. Полу́кіпок.

Півко́шик, -шика, півко́шок, -шка, *m.* Wagenkorb, *m.* Wagenflechte, *f.*; 2) Stromkorb, *m.*

Півкру́глий, *a.* halbrund.

Півкру́гом, *adv.* im Halbkreis, halbkreisförmig. [*Пар.*

Півкружо́к, -жка́, *m.* s. Півокру́г,

Півку́ля, *f.* Halbkugel, *f.*

Півкурча́, -а́ти, *n.* halbes Hühnchen.

Півлі̂дний, *a.* starr wie Eis, *Лїр.*

Півлї̂тний, *a. Пар.* s. Піврічний.

Півме́рлий, *a.* halbtodt.

Півмета́ль, *m.* Halbmetall, *n.*

Півмісяць, *m.* Halbmond, *m. adj.* півмісячний halbmonatlich. [förmig, *B.*

Півмісячкова́тий, *a.* halbmond-

Півміти́чний, *a.* halbmythisch, *He.*
Пів-на-пів, *adv.* halb, zur Hälfte.
Півник, (*d.*-ичок), *m. dim.*s. Півень, junger Hahn; 2) Tulpe, *f. Cm.*; 3) *pl.* Corydalis cava, Orobus vernus, Iris bohemica, I. pseudacorus, I. sibirica.
Півнико́вий, півнячий, *He. a.* des Hahnes. [(drollig) geberden.
Півнити ся, *Cm.* sich wie ein Hahn
Північ, -очи, *f.* Mitternacht, *f.*; о півночи, о північ, um M.; (*d.* півночка); 2) Norden, *m.* на північ gegen, nach N.
Північний, (-ночний), *a.* mitternächtlich; 2) nördlich, nordisch.
Піводинайцята, *num.* eilftehalb.
Півоко́нце, *n.* Halbfenster, *n.*
Півокру́г, *m.* Halbkreis, Halbzirkel, *m.* півокру́гом. *adv.* s. Півкру́гом, *Фр.*
Піво́нїя, *f.* Pfingstrose, *f.* (Paeonia).
Піво́рити, *v. n.* jammern.
Півосьма.(-ми),*num.*achtehalb. [*m.*
Півостро́в,*m.*Halbinsel,*f.*Chersones,
Піво́черт, *m. m.* s. Півокру́г; піво́чертом, *adv.* s. Півкру́гом, *M.*
Пів-о́чком, *adv.* mit verstohlenem (halbem) Blick, *У.*
Півпанок, -нка, *m.* s. Підпанок, *T.*
Півпа́рубок, -бка, *m.* s. Парубча́к, Jüngling, *Ш.* I. 103. [пе́рек.
Півпе́рек, *adv* quer entzwei, s. По-
Півпи́во, *n. Пар.* Halbbier, *n.*
Півпівника, *n. indecl.K.*halbes junges Hähnchen (in d. Fabel).
Півпове́рх, *m.* Halbgeschoss, *n.Пар.*
Півпо́вний.*a.*—кут geraderWinkel.
Півполуде́нник, *m.* Mittagshalbkreis, *m.*
Півполу́кіпок, -пка, *m.* $^1/_4$ Schock.
Півпопере́чник, *m. Пар.* Halbmesser, *m.*
Півпята, *num.* fünftehalb.
Піврік, -оку, *m.*Halbjahr, halbes Jahr.
Піврільок, -лька, *m.* $2^1/_2$—3 Joch Acker.
Піврічний,(-ро́чний). *a.*halbjährig.
Півро́че, *n.* Halbjahr, Semester, *n.*
Півру́жі, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei.
Півсамогла́сна, *f. Оц.* §. 12. півса́мозвук, *m. Дгр.* Halbvocal, *m.* (semivocalis).
Півсьвіт, -іта, *m.* halbe Welt, Halbwelt, *f. K.* — руса́лок *KУ.* I. 223 flotte leichte, wüste Welt; demi-monde.
Півсема, (-ми). *num.* siebenthalb.
Півсе́ток, s. Півсо́ток.
Пів сих, пів тих, *adv. Пр* V. 411 zweifelhaft, räthselhaft. [thargie, *f.*
Півсме́рть. *f. Ф.* halber Tod, Le-
Півсо́не, *n. У.* півспа́чка, *f. Фр.* Halbschlummer, *m.* [im Halbschlummer.
Півсо́нно, *adv. МШ.* im Halbschlaf,
Півсо́ток, -тка, *m.* Halbhundert, *n. ГШ.* — полотна́ 50 Ellen & Leinwand als ein Stück. [та Getreides.
Півсти́рток, -тка,*m.*kleinere сти́р-
Півсто́н, -о́ну, *m.* gebrochenes Stöhnen. [*n. adj.* півсуко́нний.
Півсукно́, півсуко́нце. *n.* Halbtuch,
Півта́лїр, (-ляр), *m.* halber Thaler.
Півте́мний, *a.* halbdunkel.
Півто́н, *m.* Halbton, *m.*
Півтора, *m. n.* півтори, *f. num.* anderthalb, *Оц.* §. 184. 5. -ра людского *P.* II. 130 was nicht ganz in Ordnung ist, etw. Halbes, Fehlerhaftes, Verstümmeltes, Thörichtes, *He.*; * — нещастя scherzh. *Bein.* des Dreschflegels, des Gewehres mit dem Bajonett u. ähnl.
Півтора́к, *m.* Feld $1^1/_2$ Morgen umfassend; 2)*pl.* півтораки́ Paar Ochsen von nicht gleicher Grösse. [dert.
Півтораста́, *num.* anderthalbhun-
Півтора́чка, *f.* Brett von $1^1/_2$ Zoll Dicke, *n.*
Півтретя, *m. n.* півтретї, *f. num.* drittehalb, *Оц.* §. 184. 5; — ста = 250.
Півхлопя́, -я́ти, *n.* kleiner Bursche, *Леεч.* [geschieden.
Півцї, *pl.* Felder dh Sträuche etc.
Півча́, -а́ти, *n.* s. Пілка, пілчина.
Півчварта, *num.* viertehalb; — ста = 350.
Півша́р, *m. ГШ. Пар.* s. Півку́ля.
Півшеста, *num.* sechsthalb.
Півшну́рок, -рка, *m.* (по́ля) halber Morgen Feldes.
Півшовко́вий, *a.* halbseiden.
Півшо́рки, *pl.* englisches leichtes Pferdegeschirr.
Пігани́стий. *a.* bunt gestreift.
Пігий, *m.* Nbfl des Прут.
Пігна́ти, (роже́ну, поже́неш), *v. a.* treiben, forttreiben; * — химе́ри tolle Spässe, Unsinn treiben, *Ke.* 197; — ся

und *v. n.* за ким jmdm nachsetzen um ihn zu ereilen; forteilen.

Пігну́ти, *v. a.* s. Погина́ти.

Пі́ґва, *f.* Quitte, *f.* (Cydonia vulg.).

Піґу́лка, *f.* s. Пилюля.

I. Під, *g.* пода́, *m.* Dachboden, *m.* das obere Stockwerk, Geschoss in der Mühle, in d. Scheune etc.

II. Під, *praep.* unter, bei, an, gegen, hin; für, zu; I) *mit dem Accusativ* (auf die Frage wohin?) bez. під *a*) den Gegenstand unter den e. Bewegung geschieht, oft mit Ausdruck der blossen Annäherung, namentl. bei Städten: під стіл пусти́ти, ки́нути unter den Tisch; під вікно́ піти́, під Львів прийти́, стана́ти; під го́ру́ den Berg hinan, bergauf; під во́ду піти́ unter das Wasser versinken; під віне́ць розчеса́ти fertig unter den Brautkranz, für das Anlegen des B., під бараббо́лю гноїти; під лад кому́ ити́ jmdm sich fügen; підходи́ти під кого́* jmdn zu gewinnen trachten; під охо́ту напи́ти ся sich ein Räuschchen holen; під си́лу роби́ти gegen (über) die Kraft arbeiten; dgl. По-під: по під гай, по́під сто́ли, по́під го́ри, взя́ти по́під бо́ки unter die Arme fassen, виглядати по́під ясні зо́ри gegen Morgendämmerung; *b*) wird під gebr. um den Begriff der Unterwerfung auszudrücken; під Москаля́ піти́ sich unter russiche Botmässigkeit begeben; взя́ти кого́ під свою́ ру́ку unter seine Leitung nehmen, — під но́ги mit Füssen treten, — під сто́рожу unter die Wache stellen; під ми́лий Біг казати bei Gott betheuern; *c*) bez. під bei den Numeralia: ungefähr, gegen; *d)* bez. під die Zeit, gegen welche, während welcher etw. geschieht: під обі́д, під обі́ди (со́нце) um die Zeit der Malzeit, під ве́чер gegen Abend, під ніч im Anfange der Nacht, під час zur Zeit, derzeit, jeweilig, під о́сїнь; під коне́ць etc. gegen Ende. II) *mit dem Instrumental* (auf die Frage wo?) bez. під *a*) den Gegenstand, unter dem, unterhalb dessen etw. ruht od. eine Bewegung vor sich geht (*opp.* над): під верббо́ю стоя́ти, під столо́м лежа́ти, би́тва під 'Оршою, die Schlacht bei O., під ким я́мку гребсти́ (unter) jmdm eine Grube graben; під спо́дом unten, unterseits, під охо́тов бу́ти ein Räuschchen haben; *b*) bez. die Zeit, in der e. Handlung vor sich geht: під держа́вою, під пано́ванєм unter der Regierung; *c*) bez. під dasjenige, dem etw. untergeordnet ist: під Ту́рком жи́ти, під пра́вом бу́ти; під утра́тою unter Verlust, під руко́ю unter (bei) der Hand, під кну́том unter der Knute, під ключе́м unterm Schlüssel, під за́мком hinter Schloss u. Riegel, п. з. unterhalb der Burg (u. des Schlosses); dgl. по-під: по́під горо́ю, по́під небеса́ми; III) *mit dem Local* sehr selten: піде ми го́лос по́під небеса́х st. по́під небеса́ми od. по́під небеса́; IV) *in Zusammensetzungen* bedeutet під- (підо-, піді-): unter-, hinter-, nach-, hinzu-, neben-, nieder-, After, von unten, heimlich, halb, etwas, ein wenig; über-, auf-, er-, empor-, nahe-, heran-, an-. (Beisp. s. unten an entspr. Stellen). *Mi.* IV. 435—437. 753—755. 678. 230—232. II. 409—410. [*f.Пол.*

Підазо́тан, *m.* Untersalpetersäure,

Підба́вити, (-вля́ти), *v. a.* s. Причини́ти.

Підбармо́вувати ся, *Левч.* sich anpassen, nachahmen, verstohlen heranschleichen.

Підба́сок, -ска, *m.* Bassgeige *f.*; 2) hohe Basstimme, Bariton, *Кв.* 40.

Підбевка, *f.* s. Бе́вка; підбивка.

Підбе́дре, *n.* Unterschenkel, *m.*

Підбера́ти, (-бира́ти), *v. a.* von unten etw. herausnehmen, ausschneiden z. B. Honigwaben, zeideln; aufnehmen, auflesen, aufschürzen, aufschlagen (e. langes Kleid) und — ся, sich — —; 2) e. ähnliche Sache zu einer anderen suchen, wählen; entlehnen, auslesen, *K.*; 3) — ся до кого́ (до комо́ри &) sich an jmdn etc. heimlich wagen; — ся на щось *Luts.* 155 auf etw. pochen, sich stützen.

Підбере́жка, *f.* підбережни́к, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia).

Підбере́жний, *a.* unter dem Ufer befindlich.

Підберезо́вець, -вця, *m.* Kapuziner-, Birkenpilz, *m.* (Boletus scaber), *Вол.*

Підбе́хтувати, (-е́хтати), *v.a. Mx.* an-, aufhetzen.

Пі́дбзине, *n.* s. Пізза́не, кізли́не.

Підби́ванка, *f.* Kammertuch, *n.*

Підбива́ти, підби́ти, *v.a.* von unten etw. an-, einschlagen; unterlegen; beschlagen; — борщ & чим womit einmachen, verrühren; unterfüttern (оде́жу чим); 2) *когось на якесь ді́ло zu etw. anreizen, anhetzen, verleiten, *K.* I. 261. *Нс.*; 3) unterjochen, unterwürfig machen, unterwerfen; 4) — ся, со́нце -ло ся (висо́ко) die Sonne ist hoch aufgegangen; *b*) — ся vom Angegriffensein der Füsse auf hartem, steinigen Boden, sich die Füsse wund gehen, *Mi.* IV. 231. (bei unbeschlagenen Pferden, barfüssigen Menschen &); *c*) — ся під ла́ску чию́ *Др. с.* 217 sich bei jmdm einzuschleichen suchen, um jmds Gunst buhlen.

Пі́дбивка, *f.* das zum Einmachen einer Speise Dienende: Rahm, Mehl &.

Підбите́, *n.* das Unterfüttern; das Einmachen etc.; 2) —, підбитя́к, підбитеня́к *m.* Rock mit Lammfell unterfüttert, Pelzjacke; підбитя́к = підби́тий борщ, eingemacht; 3) підбите́, Oberfuss, Oberrist, *m.* Oberleder am Stiefel, на підбитю́ im Oberrist, in der Spanne; 4) Unterjochung, *f.*

Підби́тель, *m.* Unterjocher, *m.* *Пар.*

Підбичува́ти, *v. a.* s. Бичува́ти, übhpt. nachhelfen.

Підбіга́ти, підбі́чи, *v. n.* unter etw. laufen, auf jmdn zulaufen; her-, zulaufen, laufen *P.* I. 1; — кро́вю mit Blut unterlaufen. [laufend.

Пі́дбігцем, *adv.* halb gehend, halb

Підбі́й, -бю, *m.* Unterfutter beim Kleid, *n.*; 2) Unterjochung, *f. pl.* підбо́ї Eroberungen, *pl.*; 3) —, підбі́йник, Bärenspinnerraupe, *f.* (Euprepia — eruca).

Підбі́йка, *f.* s. Підбі́й, 1).

Підбі́йний, *a.* s. Підсобі́йний, *Пар.*

Пі́дбіль, -ілю, *m.* Huflattich, *m.* (Tussilago farfara). [unten weissen.

Підбіли́ти, (-бі́лювати), *v. a.* von

Підбі́льший, *a.* der Nächste nach dem Aeltesten, *Mi.* II. 410. [g. werden.

Підбільші́ти, *v.n.* grösser wachsen,

Підбі́р, -бру, *m.* Stiefelabsatz (aus Lederstücken), *m.* *Кв.* 83.; 2) —, *Кв.* 81. підбі́рка, *f.* Auswahl, *f.*

Підбі́чи, s. Підбіга́ти.

Підбі́чний, *a.* an, von der Seite, *R.* 96; -а дети́на noch an der Seite der Mutter schlafend, noch saugend.

Підбі́чниця, *f.* Beischläferin, *f.*

Підбо́ки, *pl.* за — взя́ти ся s. Підбо́чити ся.

Підболо́тник, *m.* s. Поболо́тниця..

Підбо́ра *f.* *Мс.*68 s. Підбі́р 1). [Kinn, *n.*

Підборі́док, -дка, *m.* пі́дбороде, *n.*

Підбо́ркати, *v.a.* *Кн.* s. Прибо́ркати.

Пі́дбороде́нь, -дня, пі́дборoд, *m.* Sturmband, *n.*

Пі́дборозде́нь, -озня, *m.* (-оздня, *f.*) Feldlerche, *f.* (Alauda arv.). [unecht,

Підбо́рний, *a.* *Ко.* 79 unterschoben.

Підбо́чити ся, in die Seiten (an die Hüften) beide Hände stemmen.

Підбо́я, *f.* s. Підпо́ра.

Підбреха́ч, *m.* Nachhelfer im Lügen; Lügner, Aufschneider im Schmeicheln u. Tadeln, *m.* (-а́чка, *f.* -in, *f.*) *Кв.* 349.

Підбри́ти, підбрива́ти, *v. a.* s. Підголи́ти 2). [ха́ч (-а́чка) sein.

Підбрі́хувати, *v. n.* ein підбре-

Підбува́ти, підбу́ти, *v. n.* *Др. с.* 244 hinzukommen, auf-, anwachsen, schwellen, grösser werden.

Підбуди́ти, (-бу́джувати), *v. a.* antreiben, aufwiegeln, bewegen, *Luts.* 158. *МШ.*

Підбудува́ти, *v. a.* unterbauen.

Підбунта дава́ти, підбунтува́ти, *v. a.* s. Підбуди́ти u. d. folg.

Підбу́рити, (-бу́рювати), *v. a.* aufrühren, auwiegeln. [e. Hebel heben.

Підва́жити, (-ва́жувати), *v. a.* mit

Підва́л, *m.* Kammer unter dem Erdgeschoss e. hölzernen Hauses, *f.* Keller, *m.* *Кл.* *Кв.* 261. *adj.* підва́льний zum n. geh., Souterrain-.

Підва́лина, підва́ла, *f.* Unterlage, Unterschwelle, *f.* Unterzug, *m.*

Підвали́ти, (-ва́лювати), *v. a.* unterwälzen, unter etw. hinwälzen; von unten ausheben u. erschüttern.

Підвари́ти, (-ва́рувати), *v. a.* ein wenig gar kochen; 2) eine Speise mehr hinzukochen.

Підве́зти, (-ве́зу, -ве́зеш), *v. a.* кого́ jmdn zu Wagen eine Strecke Weges führen, fahren, fortbringen; nahe hinbringen; — ха́ту etc., мі́сце на ха́ту etc. Erde etc. aufführen um das Terrain zu heben.

Підвереди́ти ся, sich verheben, *Не.*
Підвере́чи, *v. a.* s. Підки́нути 1).
Підверті́ти, (-ве́рчувати), *v.a.* ein wenig anbohren. [stimmt, *Кл.*
Підвесе́лений, *a.* fröhlich ge-
. Підвести, (-ве́ду, -веде́ш), *v a.* vorführen, her-, zuführen; hinführen (als Begleiter); heimlich einführen; 2) verführen, verleiten, betrügen; * — під монасти́р hinters Licht führen, foppen; 3) heben, aufrichten; — ся sich auf, emporheben, s. aufrichten; 4) — ха́ту, піч etc. unterwärts anstreichen.
Пі́две́чер, *adv.* gegen Abend, *Ф.*
Підвечі́ркувати, *v.n.* das Vesperbrot essen. [*n.* Jause, *f.*
Підвечі́рок, -рку, *m.* Vesperbrot,
Підвива́ти, (-вину́ти), підви́ти, *v. a.* unter etw. wickeln, aufwickeln, unten umwickeln (сьві́чку); 2) ver-, unterbinden. [Erhöhung, Steigerung, *f.*
Пі́движка, *f. Нав.* підви́шшене, *n.*
Підвинайма́тель, *m.* Afterbestandgeber, *m. Term.*
Підвиси́ти, *Не.* підвисша́ти, підвишши́ти, *v. a.* höher machen, erhöhen, erheben, steigern. [pen, wegstehlen, *Н.* 252.
Підвихну́ти, *v. a.* що wegschnap-
Пі́двишень, -шня, *m.* Agaricus prunulus.
Підви́шник, *m.* Erhöhungszeichen, *n.*
Підвіва́ти, *v. a.* s. Підві́яти.
Підві́дити, *v. a.* hintergehen, betrügen. [Підво́дчик.
Підві́дник, *Н.* 253. підві́дчик, *m.* s.
Підві́й, -і́ю, *m.* підві́яне, *n.* Krankheit (Lähmung) dh bösen Luftzug od. Wind, *f.*
Підві́я, *f.* s. Підво́я.
Підві́яти, *v. a.* etwas Getreide winden, worfeln; 2) підві́яло кого́ jmd wurde krank (gelähmt) dh bösen Luftzug; von untenwehen.
Підвла́стний, *a.* unterworfen, -geben, botmässig, unterthan, *m. С.* II. 205 *Гол.* untergeordnet, subaltern, *Пар.*
Підвла́стність, -ости, *f.* Unterthänigkeit; Unterordnung, *f. Пар.*
Підво́да, *f.* Vorspann, *m.* unterlegte Pferde, *pl.* Fuhre, *f.* Wagen mit Pferden, *m.*; 2) Beistellung e. Fuhrwerkes, Pflicht zu fahren, *f.*
Підво́де, *n.* Untermauer, *f.* (*Фр.*).
Підво́дини, *pl. Кн. Пр.* VII. 229. Intriguen, *pl.*
Підводи́ти, (-во́джу, -во́диш), s. Підве́сти. [unterseeisch, *Не.*
Підво́дний, *a.* unter dem Wasser,
Підво́дчик, *m. С.* I. 48 Fuhrmann, Kutscher einer підво́да *f.* [Підве́зти.
Підвози́ти, (-во́жу, во́зиш), *v. a.* s.
Пі́дволока, *f.* Pflugschleife, (zum Schleppen des Pfluges), *f.*
Підворога, *f. Крон.* 14?
Пі́дворотня, *f.* Brett das unter eine Thür (воро́та) gestellt wird? *Гол. гр.* 70.
Підво́я, лилі́я —, *f.* Türkenbund, *m.* (Lilium martagon). [unterbinden.
Підвяза́ти, (-вя́зувати), *v. a.* auf-,
Пі́двязка, *f.* Strumpfband, übhpt. Band, *n.*
Підга́листий, *a.* -е де́рево Baum mit hohem, schmächtigem Stamm u. einer spärlichen Krone. [zutreiben; antreiben.
Підганя́ти, *v.a.* unter etw. hin-, hin-
Підгаря́чити, *v. a.* anfeuern, *К.*
Підга́с, *m.* Salz aus d. Kochpfanne nach Auslöschen des Feuers gehoben, (*В.*).
Підгати́ти, підга́чувати, *v. a.* — гре́блю den Damm ausbessern; оди́н до одно́го —, *Не.* (*Пр.* IV. 196)? [ге́рсть.
Підге́йстер, *m. Ч.* VII. 402 s. Під-
Підгели́ти, *v. a.*? [Розво́ра.
Підге́реть, *f.* підге́ресте, *АД.* II. 27. s.
Підге́рць, *f.* Ruthenband unten die Wagenleiter verknüpfend, *n.*
Пі́дгінці, *pl.* nachwachsende Triebe, Wurzelsprossen, *pl.*
Підгі́ре, *n.* Gegend, am Fusse e. Gebirgszuges, *f.*; Untergebirge, *n. adj.* підгі́рський. [ter dem Hügel, *К.*
Підгі́рний, *a.* unten am Berge, un-
Підгіряни́н, *m.* Bewohner des підгі́ре, *m.*
Пі́дгливка, *f.* Art Birnbaum.
Підгляда́ти, підгля́нути, *v.a.* кого́ heimlich beobachten, jmdm nachsehen; abgucken (jmdm etw. щось у кого́).
Підгля́дник, *m.* Späher, Auflaurer, *m. К.* [faulen.
Підгнива́ти, підгни́ти, *v. n.* an-
Підгні́й, -бю, *m.* Düngung, *f.*
Підгні́ти́ти, підгні́чувати, *v. a.* о́гонь anschüren, anfachen, dass es lodere, *К.*
Підгної́ти, *v. a.* Dünger hinzugeben.

Підговорювати, *v. a. M.* s. Підмовляти.

Підгодувати, *v. a.* s. Підкормити.

Підголити, підголювати, *v. a.* entblössen; 2) von unten, einwenig abrasieren.

Підголовє, *n. W.* Kopfkissen, *m.*

Підгонець, -нця, *m.* s. Підгінці.

Підгорілка, *f.* Rothhalsente, *f.* (Anas ferina).

Підгорлє, *n.* Wamme, Wampe, *f.* Trill, [*m.*; 2) Kehlriemen, *m.*

Підгорлиця. *f.* unterer Theil des Ochsenjoches; 2) Kropftaube, *f.* (Columba gutturosa).

Підгороде, *n.* nahe bei e. Stadt liegendes Land; Vorstadt, *f.*

Підгорочка, *f. dim.* kleiner Vorberg, *Ч.* IV. 533.

Підгортати, підгорнути. *v.a.* unter etw. scharren; behäufeln (барабольї &).

Підготовити, (-вляти), *v a.* vorbereiten.

Підгребати, (-гребсти), *v. a.* mit dem Rechen zusammenscharren.

Підгриб, (*d.* -ибок), *m.* Art essbarer Schwamm.

Підгривати, *v. a.* jmdn im Kartenspielen zu fangen suchen.

Підгризати, підгрязти, *v. a.* von unten benagen.

Підгрязнити, *v. n. impers. Ч.* II. 623, -ило ist kothig geworden.

Підгуляти, *v. a.* sich gütlich thun, sich berauschen.

Підгуцькувати, *v. a.* (*Фр.*) hätscheln, tänzeln.

Підґрунтє, *n.* Untergrund, *m.*

Піддаванє, піддане, *n.* das Hinzugeben; 2) Uebergabe, Unterwerfung; Ergebung, *f.*

Піддавати, піддати, *v. a.* кому щось jmdm noch mehr (Stoff) hinzugeben; vermehren; — гадку den Gedanken eingeben; 2) ergeben, übergeben; — ся sich ergeben, s. unterziehen; s. unterwerfen, s. untergeben, unterliegen.

Піддакувати, *v. n. C.* I. 233 s. Потакувати.

Підданець, -нця, *Ко.* 167. підданик, (-анчик), *Фр.* підданок, -нка, *Кн. m.* підданий, *a.* (*s. m.*) untergeben, unterthan; Leibeigener; der Unterthan; unterthänig, botmässig, Diener; Vasall, *m. adj.* підданьский, підданьчий, Unterthans-.

Підданість, -ости, *f.* Unterthänigkeit, *f. Пар.*

Підданка, *f.* Unterthanin, *f.* die Botmässige.

Підданьство, *n.* Unterthanschaft; Leibeigenschaft, *f.*

Підданчливий, *a.* (*Фр.*) bequem behaglich.

Піддаше, (*d.* -ашечко), *m.* Ort dicht unter dem Dache, Boden, Söller, *m* Dachstube, Dachwohnung, *f.* Wetterdach, *n.*

Піддвигнути. *v. a.* heben, auf die Beine helfen, aufrichten.

Піддержане. *n. Пр.* II. 246 Unterhalt, Beistand, Vorschub, *m.* Unterstützung, *f.*

Піддержати, піддержувати. *v. a.* halten, aufrecht halten; Unterhalt geben, unterstützen.

Піддерти, піддерати, *v. a.* in die Höhe emporrecken, heben, reissen; 2) untenher, rupfen, zupfen.

Піддивляти ся, nach-, zusehen.

Піддимка, *f.* Art Pilze, *Пе.*

Піддївок, вка, *m.* sehr junges Mädchen, *Левч.*

Піддїльний, *a.* künstlich, von Menschenhand zugeführt, *Гн* 35.

Піддїлянець, -нця, *m.* s. Задїлянець, *Гол.*

Піддіски, *pl.* s. Підісок, *Кв.* 77.

Піддіякон, *m.* Subdiaconus, *m.*

Піддобрити ся, піддобрувати ся кому jmds Gunst erschmeicheln durch gefällige Werke; sich bei jmdm einschmeicheln, під когось.

Піддружба, *m.* піддружбик, піддружний. *s. a. m. Кв.* 66. піддруже, *n. Me.* 189. 190. піддружко, *Кв.* 63. Unterbrautführer, *m.*

Піддружка, *f* jüngere Kranzjungfer.

Піддрягнути, *v.n.* s. Підтрягнути.

Піддубень, -бня, *m.* Schönfuss, *m.* (Boletus calopus).

Піддубовик, *m.* Bitterpilz, *m.* (Boletus pachypus).

Піддубок, -бка, *m.* Bilzling, *m.* (Boletus edulis) *Вол.*

Піддувати, піддути, *v. a.* darunter blasen; (*v.n.*) von unten wehen; anfachen.

Піддувка, *f.* das Anfachen; Luftzug, *m. Пол.*

Піддужати, *v. n.* stärker werden, sich erholen, genesen.

Піддульки, *pl.* kleinere дулї (Birnen).

Піддупки, *pl.* Theil des Pferdegeschirres an den Hinterschenkeln, *m.*

Піддупцї. *pl.* Werkstück am Wagen zur Aufnahme der Deichsel, *n.*

Піддурити, піддурювати, *v. a.* bethören, hintergehen, überlisten.

Піддáчий, *s. a. m.* Gehilfe, Lehrling e. Kirchensängers (дяк).

Підгинáти, підгибáти, *v.a.s.* Підібгáти.

Під'éмниця, *f. Пол.* s. Вхíдниця.

Підержíне, *n.* (*Фр.*) s. Підозріне.

Піджалúвник, *m.* unter Nesseln (im Unkraut під лопухóм) zur Welt gekommen: uneheliches Kind, Bastard, *m.*

Піджáрий, *a. Гр.* — хорт, dünnseitig, mager, hager.

Піджáрити, піджáрювати, *v.a.* von unten braten, rösten; 2) die Glut anfachen.

Підждерáти, *v. a.* (*Ф.*) zu einem Verbrechen anstiften. §.

Піджегáти, піджигáти, *Ч.* III. 279 *v. a.* anzünden, anschüren, anfachen; * anstiften, aufhetzen.

Піджúва, *f.* Stärkung, *f. Левч.*

Піджививúти, піджививляти, *v.a.* когó jmdm die Nahrung zuführen, verschaffen; stärken; — ся *М.* II. 199 mit Nahrung sich laben, s. stärken.

Піджuвóте, *n.* Unterbauch, *m. Пар.*

Піджúдане, *n.* Erwartung, *f.* das Erwarten, *IГ.*

Піджидáти, *v. a.* erwarten; abwarten.

Піджúлий, *a.* altersschwach, *Не.*

Піджинáти, *v. a.* когó jmdm im Getreideschneiden nachhelfen.

Піджúрити, *v. a.* unterwaschen, s. Підмýлити.

Піджúти, підживаáти, *v. n.* s. Віджúти; 2) zum vollen, frohen, genussreichen Leben kommen, gute Tage verleben.

Піджíнка, *f.* **піджóпок**, -пка, *m.* Hinterbacken, *m.* Hinterkeule, *f.*

Піджлунóчний, *a.*-а залóзаBauchspeicheldrüse, (pancreas), *f. Под.*

Піджóга, *f. Н.* 65. Nahrung des Feuers, *f.* Zunder, *m.*; 2) das Anzünden, Anfachen; Brandstiftung, Mordbrennerei, *f. К.*; 3) * Anfeuerung, Anstiftung, *f.* das Aufhetzen.

Піджóд, *m. М.* II. 120 s. Піджúдане.

Підзадвíйний, *a.* — горнéць Topf ca. 16 Liter fassend, *m.*

Підзакýпник, *m.* Subarendator, *m. Term.*

Підзáстав, *m.* Afterpfand, *n.*

Підзастáвлене, *n.* Afterverpfändung, *f. Term.*

Підзгреблáти, *v. a.* aufstriegeln, *Пар.*

Підзелювáти, *v. a.* s. Підложúти (чóботи).

Підземéльний, **підзéмний**, *a.* unterirdisch.

Підзив, *m.* Aufruf, *m. IГ.*

Підзúрити, *v. a. Ме.* 472 mit neidischem u. scheelem Blicke etw. schädigen, verderben.

Підзóр, -óру, *m.* s. Підозріне, *В.*

Підúгрувати, *v. n.* zum Tanze e. Melodie singen, trillern; 2) mit falschem Ton mitspielen, -singen, *К.*

Підú-ко, *Imperat.* zu пітú: geh' nur! geh' wohl.

Підименóвувати ся, unter fremdem Namen auftreten, den Namen wechseln.

Підйóм, *m. Кв.* 84. Oberleder am Stiefel, *n.* s. Підбитé.

Підитнýти ся, (*М.* I. 76. -ли ся нóги) starr werden, erlahmen, *vgl.* Підтинáти.

Піді-, s. **Підо-**, **під-**.

Підібгáти, підігнýти, *v. a.* unterbiegen; unterschlagen (нóги); unterziehen, *Кч.* 260; unterstecken, *Л.* 16.

Підібрáти ся, s. Підберáти (ся).

Підігнáти, (піджéнý, -жéнéш) *v.a.* s. Підганяти; — (в горý) jmdn in die Höhe treiben (bei Versteigerungen).

Підізвáти, (підзовý,-зовéш), *v. a.* когó до сéбе jmdn zu sich rufen; einladen.

Під'їзд, *m.* Einkehr, Auffahrt, *f.*; 2) Streifzug, *m. К.*

Під'їздúти, під'їзджáти, *v. n.* heranfahren, -reiten; 2) Streifzüge machen.

Підіймáти, (-úти), підіймяти, *v. a.* aufheben, erheben, aufrichten; * когó на сьміх *АД.* I. 258 jmdn dem Gelächter, dem Spott preisgeben; 2) — ся sich erheben; *b)* — ся чогóсь etw. übernehmen, auf sich nehmen, sich einer Sache unterziehen; s. Піднимáти.

Підійтú, підходúти, *v. n.* heran-, anrücken, -kommen; до когó, ид комý, комý auf jmdn zugehen, sich jmdm nähern; — комý під лáску *Ч.* V. 104 jmds Gunst erschleichen, gewinnen; 2) *v. a.* jmdn hintergehen, zu überlisten, suchen, beschleichen.

Підіпняти, *v. a.* s. Підпинáти.

Підірвáти, *v. a.* s. Підривáти.

Підісок, -ска. *m. gew. pl.* підіски, Eisenstäbchen zum Beschlag der Wagenachse unterseits, *n* Achsenschiene, *f.* (eig. підвісок, вісь Achse).

Під'їсти, під'їдати, *v. a.* кого́ jmdm das Futter wegfressen (v. Vieh); 2) — собі sich satt essen.
Під'їхати, *v. n.* s. Підїздити 1).
Підкадити, *v. a.* beräuchern.
Підказа́ти, підка́зувати, *v. a.* hinzufügen im Gespräch; 2) einflüstern, einsagen, *Не.* [schmätzer, *m.* (Saxicola).
Підка́менець, -нця, *m.* Stein-
Підкамінчик, голова́чик —, *m.* Cottus quadricornis. [s. Потка́не.
Підка́не, (= підтка́не), *n. Не.*
Підканцеля(о)ри́ст, *m.* Unterkanzelist, *m. Ко.*
Підкапітан, *m.* Unterhauptmann, *m.*
Підка́пок, -пка, *m.* Art Mütze mit Gebräme gemeiner Weiber, *Кух.*; 2) Scheitelkappe, *f.* -käppchen, *n. Зак.*
Підкарпа́тнїй, *К.* підкарпа́тский, *a.* an den Karpathen gelegen.
Підка́систий, *a.* von unten geschürzt, gelüpft, gestülpt; 2) dickbäuchig.
Підкварто́вий, *a.* — горне́ць ca. 3 Liter fassend. [Untersteuermann, *m.*
Підкерма́нич, підке́рмич, *Пар.m.*
Підкид, *m.* підки́данка, *f.* підки́дане, *n.* das erste Pflügen.
Підкида́ти, (-ува́ти), підки́нути, *v. a.* in die Höhe werfen; unter etw. hinwerfen; кому́ heimlich jmdm etw. (Gestohlenes) zu-, hinwerfen, unterschieben; 2) — на жи́то & für den Roggen & das Feld zum ersten Male pflügen.
Підкида́чка. *f. Кн.* підкидьок(-док), -дька, -дка, *m.* untergeschobenes Kind, Findling, *m.*
Підкиса́ти, підки́снути, *v. n.* ein wenig sauer werden, gähren; aufgehen (v. Brotteig).
Підкиснички, *pl. Ме.* 199?
Підки́шкати, *v. a.* § von zarter Jugend auferziehen.
Підківка, *f.* ein kleines Hufeisen; zierlicher eiserner etc. Beschlag unter dem Stiefelabsatz.
Підкіп, -опу, *m.* s. Підкоп.
Підкіпка, *f.* junge Henne, welche zur Zeit der Ernte (des Feimenlegens, ко́пи) ausgekrochen ist.
Підкіпниця, дївчина —, *f.* kleingewachsenes Mädchen. [der Haarflechte.
Підкісник, *m.* Schleifband am Ende
Підкітка, *f.* s. Підмітка, Sohle, *f.*

Підкітькувати ся, *Зар.* hüpfend dahin rollen.
Пі́дклад, *m.* s. Пі́дкладка 1); 2) Teppich, *m.* Decke, *f.*; 2) Stiefelsohle, *f.*
Підклада́ти, підкла́сти, *v.a.* s. Підложи́ти.
Пі́дкладка, *f.* Unterlage, Grundlage, *f.* Grund, Untersatz, *m. Не.*; 2) s. По́кладок.
Підклеї́ти, підкле́ювати, *v. a.* unterleimen, -kleben.
Підкло́зувати, *v.a.* s Підцькува́ти.
Пі́дклонь, *f.* Seitenholz am Wagen, s. Клони́ця.
Підклони́ти, (-кло́нювати), *v. a.* unter etw. biegen; *unterwerfen, *Пар.*
Підкло́цкати, *v.a.* vorn gerade das Haar zustutzen, (*В.*).
Підко́ва, *f.* Hufeisen; 2) s. Підківка.
Підкова́ти, s. Підкува́ти.
Підкове́ць, -вця́, підковоно́сик, *Вол. m.* Hufeisennase, *f.* (Rhinolophus hipposideros).
Підко́л, *m.* Stich, *m.* das Einstechen.
Підколїнний, *a.* unter dem Knie befindlich.
Підколїнницї, *pl.* Strümpfe, *pl.*
Підколїно, *n.* Kniebeuge, *f. Пар.*
Пі́дколо́дний, *a.* unter dem Baumstamme, -klotze.
Підколо́ти, *v. a.* von unten stechen.
Підколо́тник, *m.* Rebhuhn, *n.* (Perdix cinerea).
Підколу́п, *m.* s. Перепели́ця. [(*В.*).
Підколу́пнути, s. Підпілїткати,
Підкомо́нник, *m. Пар.* підконю́ший, s. *a. m.* Unterstallmeister, *m.*
Підкомо́рий, *a. Мор.* Kammerherr, Kämmerer, *m. adj.* підкомо́рский.
Підко́п, -о́пу, *m. С.* II. 59 die Grube in der Erde, worein der Bienenstock eingelassen wird; 2) bodenloser Bienenstock (der Kühle halber); 3) Mine, Pulvermine, *f. К.*; 4) Keller, *m.*; *adj.* підко́пний, *Еф.* 17.; *підкіп на кого ро́бити jmdm eine Grube graben.
Підко́пане, підко́пуване, *n.* Untergrabung, Unterwühlung, *f.*
Підкопа́ти, підко́пувати, *v. a.* untergraben, unterminieren; — ся sich —, s. hineingraben; — ся під чию́сь сла́ву *Кв.* 106 jmds guten Ruf zu verderben trachten. [terlistig.
Підко́пистий, *a.* heimtückisch, hin-

Підкормити, (-мляти), v. a. jmdn essen lassen, einwenig mästen.

Підкорник, m. Rindenkäfer, m. (Hippophloeus). [abstutzen.

Підкоротити, v. a. ab-, verkürzen,

Підкосити, (-кошувати), v. a. etwas ab- mähen. [Holzbauten, f.

Підкотина, f. Unterlage (коти) bei

Підкотити, підкочувати, v. a. unter etw. wälzen, rollen; 2) — рукави etc. aufschürzen. [de, m.

Підкоше, n. Korb fürs Mahlgetrei-

Підкрадати ся, (-красти ся), sich wohin verstohlen schleichen, sich heran-, hinzuschleichen.

Підкрасити, підкрашувати, v. a. schöner machen; aufbessern; anstreichen, färben. [f. Beistand, m.

Підкреп, m. підкріплене, n. Stärkung,

Підкріпити, (-пляти), v. a. kräftigen, stärken, erquicken.

Підкріяти, v. n. s. Окріяти.

Підкроїти, v. a. kurz zuschneiden, zustutzen.

Підкропивник, m. підкропивка, f. Zaunkönig, m. (Troglodytes parv.).

Підкропивниця, f. Hügelerdbeere, f. (Fragaria collina). [sen u. antrinken.

Підкропити собі sich tüchtig anes-

Підкругляк, m. N. e. Berges.

Підкрупини, pl. gröbere Theile der gemahlenen Körner.

Підкрутити, підкручувати, v. a. von unten aufwinden, -drehen, -schrauben.

Підкувати, v. a. коня — beschlagen (eig. unten anschmieden, Mi. IV. 231).

Підкукундати, v. a. §. s. Підмовити, Gr. 25.

Підкулити, (-кулювати), v. a. — ноги an sich, unter sich ziehen, krümmen.

Підкульок, -лька, (d. -кульчик), m. vordere Lünse.

Підкупити, (-купляти), v. a. erkaufen, bestechen (eig. heimlich kaufen Mi. IV. 231); 2) überbieten, mehr als jmd bieten beim Kauf. [bar.

Підкупний, a. bestechlich, bestech-

Підкупник, підкупень, -пня, m. Bestecher, m. Пар. [keit, f.

Підкупність, -ости, f. Bestechlich-

Підкупство, n. підкуп, m. Пар. Bestechung, f. [räuchern.

Підкурене, підкурюване, n. das Be-

Підкурити, v. a. von unten räuchern.

Підкусити, v. a. Ко. 21 verleiten, in Versuchung führen.

Підкути, v. a. s. Підкувати.

Підкухарок, -рка, m. підкухарчий, s. a. m. К. Küchenjunge, -gehilfe, m.

Підкущ, m. Halbstrauch, m.

Підлабузнити ся, Гл. б. 121 до кого verliebt sich zu jmdm nähern, s. anschmiegen, einschmeicheln, Пом. I. 128.

Підладити, підладжувати, v. a. anpassen, entsprechend zurichten; — ся під щось К. sich an etw. anschmiegen, s. an etw. halten; sich anpassen, Кн.

Підлазити, v. n. s. Підлізти.

Підласий, підласистий, a. unter dem Bauche weiss (wie ласиця) В.

Підласити, v. a. чорта медом gewinnen, hold machen.

Підласкуване, n. Schmeichelei, Lobhudelei, Augendienerei, f. К.

Підлатати, v. a. von unten flicken, -anschlagen. [nutzten Schlittenkufen, m.

Підлатка, f. Unterschlag bei abge-

Підлева, f. Ко. 12. s. Підлива.

Підлега, f. Рч. 250 Holzband unter der помістниця des Wagens, n. vgl. Підгерць. [liegend.

Підлежний, a. unterworfen, unter-

Підлежність, -ости, f. Фр. Unterwürfigkeit, Unterthänigkeit, Hörigkeit, f.

Підлено, n. Afterlehen, n. [m. Term.

Підленовник, m. Afterlehensmann,

Підлесливий, підлеслий, підлестний, a. schmeichlerisch, schmeichelhaft, gleissnerisch, kriechend; до кого́сь jmdm gewogen, geneigt, willfährig.

Підлесливість, (-стив-, Не. -стлив-, КУ.), -ости, f. Schmeichelei, Erschleichung der Gunst, f. das Einschmeicheln.

Підлесник, m. s. Перелесник.

Підлестити ся, підлещувати ся, sich einschmeicheln.

Підлетіти, v. n. s. Підлітати.

Підлещик, m. junger лящ, лещ, (Abramis brama). [Sauce, Brühe, f. Н. 266.

Підлива, підливка, f. Ueberguss, m.

Підливане, n. das Begiessen.

Підливати, підлити, v. a. unter etw. giessen, zugiessen; begiessen (Pflanzen); кого́ mit Zauberwasser jmdm den Weg od. das Haus begiessen.

Підливáч, *m.* Aufgiesser, *m. Пар.*
Підлúв, *К.* підлúва, (-áйко), підливáч,підлизýн.підлизýха,*m.*Schmeichler, Speichellecker, Augendiener, *m.*
Підлизáти ся, підлúзувати ся комý sich bei jmdm einschmeicheln, jmds Speichellecker sein; 2) водá & підлúзує ся überfliesst an den Seiten des Geschirres bei langsamem Giessen; sich belecken.
Підлий, *a.* gemein, schlecht, gering, niedrig, niederträchtig, verschmitzt.
Підлúпки, *pl.* Art Pilze.
Підлúстник, *m.* s. Подорíшник.
Підлицяти ся до когó um jmds Gunst werben, sich einschmeicheln, kokettieren. [кладка.
Підлїжка, *f. dim.* s. Підлóга, під-
Підлїзти, *v.n.* langsam hinaufgehen, kriechen; steigen; unter etw. kriechen, schleichen; *під когó jmdn bestechen, *Кв.* 165.
Підлїкáр, *m.* Unterarzt, *m.* [їти.
Підлїпúти, (-плáти). *v.a.*s.Підкле-
Підлїсе, *n.* Waldrand, *m.*
Підлїска, *f.* — трилатчáста Frühlings-Leberblümchen, *n.* (Hepatica triloba). [ster, *m.*
Підлїснúчий, *a. s. m.* Unterför-
Підлїсок, -ска, *m.* Viola mirabilis, V. odorata.
Підлість, -ости, *f.* Gemeinheit, Schlechtigkeit, Niederträchtigkeit, *f.*
Підлїт, -лету, *m.* Aufflug, *m. Пар.*
Підлїтáти, *v. n.* auffliegen, -aufflattern; herbeifliegen.
Підлїтка довгоплáвка, *f.* Flugfisch, *m.* (Exocoetus volitans).
Підлїтка, *f.* підлїток,-тка, *m. Мор.* noch ganz junges Mädchen, n. g. j. Kind, das Junge. [eines gepflanztenNusskernes.
Підлїшок, -шка,*m.*einjähriger Trieb
Підлїщáк, *m.* Nuss, *f.*
Підлїщки, *pl.* s. Підлїска.
Підлóбе, *n.* Höhlung der Augen unter der Stirn, *f.* з підлóбя дивúти ся finster (aus tiefliegenden Augen) blicken s. З-під. [terschobenes Actenstück.
Підлóг, -óга, *m. gr.* Betrug, *m.* un-
Підлóга, *f.* Grundlage, *f.* s. Підвáлина; Schwelle, *f.*; 2) Fussboden, *m.*
Підложúти, *v. a.* unter etw. legen, unterlegen, -setzen; unterschieben; — чóботи die Stiefel besohlen.

Підлóжний, *a.* unterschoben, unecht, *Term.* [weib,Concubine,Maitresse,*f.*
Підлóжниця, *f. Ш.* II. 179 Kebs-
Підлóжність, -ости, *f.* Unechtheit, *f. Term.* Falschheit, *f.*
Підлокíте, *n. К.* Art Gestell, *n.*
Підлокóтник, *m.* Höhe einer Fensterbrüstung,*f.Левч.* [kriechenderMensch.
Підлýн. *m.* ein Niederträchtiger,
Підлягáти, підлягувати. підлячú, *v. n.* unterliegen, unterworfen, unterthänig sein; folgsam, gefügig sein.
Підляти. *v. a.* s. Підливáти.
Підмавляти, s. Підмовляти.
Підмагáти ся, *Зар.* sich aufraffen, s.zusammennehmen,s.materiell aufhelfen.
Підмаґýлити, *v.a.*§. s. Підмóвити.
Підмáйстер, -стра,*m.*Untermeister, Altgesell, *m. Под.*
Підмакáти, s. Підмóкнути.
Підмáна, *f. Ч.* IV. 93 Betrug, *m.* Lockung, *f.*
Підманúти, підмáнювати, *v.a.*jmdn dh schmeichelhafte Versprechungen verführen, überreden; zu sich rufen, locken; *ptc.* підмáняний *Не.* oft betrogen, getäuscht. [verbesserten Systems,*f.Левч.*
Підмашúнок, -нка, *m.* Windmühle
Підменшáти, *v a.* klein machen.
Підмéсти, s. Підмітáти.
Підмéт,-éту.*m.* Feldstück, *n. Ра.* I. 371; — громáдский bestimmtes Gemeindegrundstück; Theil des Ackers zur Bebauung des Hanfes; 2) das erste Pflügen s. Підкид; 3) підмет, Subject, *n.* (in d. Gramm).
Підметóвий, *a.*subjectiv; Subjects-.
Підметчá, -áти, *n. Мог.* unterschobenes, ausgesetztes Kind,Findling,*m.*
Підмивáти, підмúти, *v. a.* unterwaschen, -spülen. [*В. vgl.* Омúв.
Підмúви, *pl.* zu freies Hofmachen,
Підмичок, -чка, *m.* s. Розвóра.
Підмíна, *f.* підмінчá, -áти, *n.* ein von der відьма (віщиця) heimlich vertauschtes, unterschobenes Kind,Wechselbalg, *m.* (*Ф.*) *vgl.* Відмінчá..
Підмінúти, підмíнювати, підмінáти, *v. a.* (heimlich) vertauschen, unterschieben, *Др. с.* 303; — ся simulieren, einen anderen vorgeben, scheinen wollen. [mengt, Zusatz, *m.*Mischung, *f.*
Підмíсь, *f.* das was man unter etwas

Підмісячний, *a.* sublunarisch, *Пар.*
Підміт,-ету,*m.*s.Підмет; 2)s.Поденя.
Підмітати, *v. a.* auf einen Haufen fegen, auf die Seite fegen, rein fegen, rein kehren.
Підмітка, *f.* підміток, -тка, *m.* Einlage aus Stroh in die Stiefel; 2) Sohle am Stiefel, *f.* neue Schuhsohle.
Підмітувати, *v. a.* s. Підкидати.
Підмітча, -ати, *n.* s. Підметча.
Підмішати, підмішувати, *v. a.* untermischen, -mengen.
Підмова, *f.* heimliche Ueberredung, Aufhetzung, *f.*; дати ся на підмову, sich verführen lassen.
Підмовляти, підмовити, *v.a.* überreden, aufhetzen: когось на когось; verführen. [stand, *m.* Hilfe, *f.*
Підмога, *f.* Unterstützung *f.* Bei-
Підмогати, *v. a.* s. Підпомагати.
Підмогач, *m.* s. Помічник.
Підмогильний, *a.*unter dem Grabhügel, Grabes-, *Te.*
Підмогоричити, *v. a.* кого *Ke.* 535 jmdn zum Zwecke der Bestechung viel trinken (zechen) lassen.
Підмозжина, *f.* verlängertes Mark.
Підмокнути, *v. n.* von unten (nach u. nach) nass werden; *adj.* підмоклий, etwas nass geworden.
Підмосте, *n.* Brückenjoch, *n. Пар.*
Підмостити, підмощувати, *v. a* ein Gerüst aufführen. [*n.* Stufe, *f.*
Підмосток,-тка,*m.*Gerüst; Podium,
Підмочи ся, (підмогу, -можеш), *M.* I. 151 s. Підмагати ся.
Підмочити, підмочувати, *v. a.* nass machen, anfeuchten.
Підмочка, *f.* Ueberschwemmung, *f.*
Підмуляти, підмулювати, *v. a.* s. Підмивати. [termauer,*f.*Untergemäuer,*n.*
Підмури, *pl.Cm.*підмуровáнє.*n.*Un-
Підмурувати, *v. a.* untermauern.
Піднаєм, -айму, *m.* Afterbestand, *m.* Aftermiete, *f. Term.*
Піднаємець, -мця, піднаймáтель (-ятель), *m.* Afterbestandnehmer, Aftermieter, *m.*
Піднаймати, (-яти), піднаяти, *v.a.* hinzumieten, -dingen; — хату als Afterpartei Wohnung mieten.
Піднайти, підходити, піднаймити, *v. a.* hintergehen, betrügen; bestechen; s. Підійти.
Підначальний, *a* untergeben, unterthan, subaltern, *K.* [haber, *m. Др.c.*140.
Підначальник, *m.* Unterbefehls-
Піднебе, *n.* Klima, *n. Пар.*
Піднебенний, *a.* Gaumen-, palatal.
Піднебесе, *n.* Luftraum unter dem Himmel hin, *m.* Lüfte, *pl.*
Піднебесний, *a.* unter dem Himmelsgewölbe, bis zum Himmel reichend, himmelhoch, *МШ.*
Піднебінє, *n.* Gaumen, *m.* gaumenförmige Wölbung e. Backofens etc.
Піднебний, *a. W.* Himmels-; klimatisch, *Гол.*
Підневідити, *v. a.* кого *H.* 252. *K.* (*Хата.* 190) auf die Probe stellen, zu hintergehen, zu foppen trachten, s. Підвідити.
Підневолити, *v. a.* unterjochen, unterwerfen, *K.*
Підневольний, (-вільн-), *a.* nichtfreiwillig, unfrei, gezwungen, *Кн. Cm.*
Підневольність, -ости, *f.* Unterthänigkeit, *f.*; Zwang, *m.*
Піднепадати, піднепасти, *v. n.* herab-, herunterkommen, verarmen.
Піднесенє, *n.* das Aufheben, Erheben; Erhöhung, Aufrichtung; 2) Hebung, Arsis, *Oг. f.*
Піднести, s. Підносити.
Піднивок, -вка, *m.* kleine Heuwiese am niedriger gelegenen Ende des Feldes.
Підникати, підникнути, *v. n.* ein wenig er-, aufwachsen; hervorsprossen, sich abheben, *МШ. У.*
Піднимати, *v.a.*s. Підіймати; гнів на кого — in Zorn gegen jmdn entbrennen; крик, бучу — ein Geschrei erheben, einen Krawall anstiften.
Підніже, *n.* Untergerüst des Tisches, *n. Kol.* I. 240; 2) —, підножe s. Підніжок; Fussgestell, *n.*
Підніжка, *f.* Tritt, *m.* Trittbrett, Fussbrett, *n.* (bei der Schnitzbank, im Webstuhl, *gew. pl.*).
Підніжний, *a.* — корм, Gras, das auf der Weide zur Nahrung für das Vieh bleibt. [Schemel, *m. Ш.* II. 68.
Підніжок, -жка, *m.* Fusschemel,
Підніс, -осу, *m.* Präsentirteller, *m.*
Піднова, *f.* підновлене, *n.* Erneuerung, theilweise Reparatur, *f.*

Підновйти, (-вляти), *v. a.* wieder wie neu machen, wieder herstellen; auffrischen, erneuern.

Підноріти, піднóрювати, *v.a.Пол.* unterwühlen, unterwaschen, -spülen.

Підносити, піднóшувати, *v. a.* aufrichten, erheben (крик, зáмiт II); in die Höhe heben, auf-, emporheben; *hervorheben, aufnehmen, aufstellen, (гáдку) heben, fördern; — ся sich — —, Aufschwung nehmen. [wenig übernachten.

Підночувáти, *v. n.* десь wo ein-

Піднýдити собí чогó sich vollfressen. [antreiben, *Пар.*

Піднýжкати, піднýкати, *v. a.*

Піднýстрити, (піднюстр-, *Wgr.* XI), *v. a.* aufhetzen, anstiften.

Піднятии, *v. a.* s. Піднéсти.

Підобгáти, etc. підобрáти etc. підогнýти etc. s. Підi-.

Підобрáвний, *a.* -а стінá Wand, an der Bilder hängen.

Підогрíвати, *v. a. К.* anfeuern.

Підождáти, *v. a.* s. Піджидáти.

Підоздріти, *v. a.* s. Підглянути.

Підóзри, *pl. Ст.* Verdächtigungen, Einbildungen, *pl. Ст.*

Підозрівáти, *v. a.* verdächtigen, argwöhnen dass jmd.... *Пар.*

Підóзрілий, (-зріний), *a.* verdächtig, verdachterregend.

Підозріне, *n.* підозрілість, *У.* (-зрівість, *Ф.*), -ости, *f.* Verdacht, Argwohn, *m.* Verdächtigung, *f.*

Підóйма, *f.* Hebevorrichtung, *f.* Hebebaum, Hebel, *m.*; Reibescheit, *n.* (в вóзї); 2) Nelkenwurz, *f.* (Geum montanum gegen Verhebung).

Підой, s. Підій-.

Підóк, -дкá, *m. dim.* kleiner Dachboden *Kol.* I. 57 s. Під I. [*f.* (cyma).

Підокрýжок, -жка, *m* Trugdolde,

Підолляти, s. Підливáти.

Підоняти, *v.a.*s.Підняти, — кóшту auf eigene Kosten etw. unternehmen, Auslagen haben.

Підопалáти, *v. a.* крýпи, wannen.

Підорáти, підóрувати, *v. a.* unter-

Підóрва. *f.* Art Pilze. [pflügen.

Підорвáти, s. Підривáти; підóрваний *a.*mit Leistenbruch. [rum europ.).

Підорішник, *m.*Haselwurz, *f.* (Asa-

Підосинóвик, підосичник, *m.* Boletus aurantiacus.

Підосінник, *m.Вол.*s.Підосинóвик.

Підоспіти, *v. n.* zur rechten Zeit ankommen, anlangen; 2) reif werden.

Підострішина, *f.* e. längere Latte im Dache.

Підофіцер, *m.* Unterofficier, *m.*

Підохóта, *f.* Aufmunterung, *f. Пар.*

Підохотити, підохóчувати, *v. a.* aufmuntern; підохотувáти, *v. n. Гол.* III. 60 sich gütlich thun, sich anheitern.

Підоцьвітинóвий, *a.* unterhalb des Perigons.

Підóшва, *f.* Sohle, Fussohle, *f.*

Підпадáти, *v. n.* unter etw. fallen, gerathen; unterliegen, unterworfen sein, verfallen; 2) *v. a.* jmdn inständig bitten, mit Bitten bestürmen, *Мх.* *b*) jmdn hintergehen. [zum Anziehen.

Підпáдистий, *a.* чóбіт schwierig

Підпáл, *m.* Nahrung des Feuers, *f.* Zunder, *m.*; 2) Anzünden, Unterlegen des Feuers, Feueranlegen, *n.*; 3) Pulvermine, *f.* Sprengschuss, *m. Пол.*

Підпалáти, *v. a.* s. Підопалáти.

Підпалáчка, *f.* s. Перепелиця, (*B.*).

Підпáлене, *n.* das Anbrennen von unten; 2) Brandlegung, *f.*

Підпалéнник, підпаляч, підпáльщик, *Кн. m.* Brandleger, -stifter, Mordbrenner, *m.*

Підпалити, підпáлювати, *v.a.* Feuer anlegen, von unten anzünden; 2) — конá dh hitziges Fahren od. Reiten gebrechlich machen.

Підпалка, *f.* Zunder, *m.* Anmacheholz; 2) — підпалок, -лка, *m. Н.* 200. *Ос.* (61) XII. 67. s. Паленица.

Підпáльна лóдя, Brander, *m. Пар.*

Підпалóвий, *a.* Percussions-, *Пол.*

Підпанок, -нка, *m.* kleiner Herr; Diener eines grossen (echten) Herrn, *m.*

Підпар, *m.* aus Stroh geflochtene Bedeckung für Tabaksetzlinge, *f.*

Підпáрити, *v. a.* dampfen; von unten erwärmen. [рубок.

Підпарубóчий, *s. a. m.* junger пá-

Підпарубóчня, *f. coll.* ältere Burschen, unreife Jünglinge, *pl.*

Підпáсач, підпáсич, підпасок, -ска, *m.* Unterhirt, Gehilfe eines Hirten, *m.*

Підпасок, -ска, *m.ŻP.*Hüfte, Seite, *f.*

I. Підпáсти, підпасáти, *v. a.* mit

Futter, Weide stärken, ziemlich fett mästen; — ся sich — —; unterwegs ein wenig füttern.

II. Підпáсти, v.n. v.a.s. Підпадáти.

Пíдпéнька, f. Winter-, Stockschwamm, Hallimasch, m. (Agaricus melleus);—дрібнá Nagelschwamm, Krösling, m. (A. esculentus); — пахнýча Nelkenblätterschwamm, falscher Mousseron (A. oreades); — верóбова Schwefelkopf, m. (A. fascicularis); — пéся Bitterschwamm (A. lateritius), Вол.

Підперáти, підпéрти, v. a. unterstützen, stützen; anstemmen; — ся sich — —. [umgürten.

Підперезáти, підперізувати, v. a.

Підпéріз, -ізу, m. К. Gürtel, m.

Підпечалúти, v. a. zu viel grämen. Л. 118.

Підпечú, підпікáти, v. a. von unten anheizen, anbrennen, Brennstoff zusetzen; 2) einwenig backen.

Підпечінь, f.?

Підпúлий, a. Ш. II. 13 betrunken.

Підпилок, -лка, s. Пильнúк, Под.

Підпинáти, v. a. unten-, anheften, -schnallen. [Unterzeichnung, f.

Пíдпис, m. пíдпись, f. Unterschrift,

Підпúсане, підпúсуване, n. das Unterschreiben, Unterfertigen.

Підпúсар, m. підписáрчий, (-áрший, Не.), s. a. m. Schreibergehilfe, m.

Підписáти, підпúсувати, v. a. unterschreiben, unterzeichnen, unterfertigen; — ся sich — —. [pisse, n.

Пíдписка, f. Bescheinigung, f. Rece-

Підпúсний, a. unterschrieben; -е ı: Jota subscriptum, Бор. [(oft) betrinken.

Підпúти, підпивáти собі, v. a. sich

Підпúток, -тку, m. Rausch, m. Zechen, n. на підпúтку im Rausch Кч. 27.

Підпíга, f. Ordensband, n. (Catocala).

Підпілїть, int. vom Wachtelschlag: підпілїткати, підпідьóмкати, v. n.

Підпілїтка, f. s. Перепелúця.

Підпíнок, -нка, m. Ко. 216 gemeiner Brantwein. [Stütze.

Підпірка, f. dim. s. Підпóра, kleine

Підпíч, -éчи, f. підпíче, n. leerer Raum, Nische, f. Loch, n. unter dem Ofen, u. d. Ofenherd.

Підплатúти, підплáчувати, v. a. heimlich bezahlen, bestechen.

Підплéсти, підплїтáти, v. a. unterflechten. [tern reichend.

Під-плéчі, adv. bis zu den Schul-

Підплéчник, m. Achselhöhle, f.

Підпливáти, підплúсти, v. n. hinzu-, hinanschwimmen, -schiffen; — крóвю im Blute schwimmen; під старість -ати, sich dem Greisenalter nähern, Р. 130.

Підплúгувати, (-прúгувати), v. n. hüpfend hintrotteln.

Підплúтник, m. підплитíнка, f. kleiner unter Steinplatten nistender Vogel, ГШ.; 2) Uferschwalbe, f. (Hirundo riparia).

Підплїкувати, підплекáти, v. a. телá до корóви ansetzen zum Säugen; * einander zuführen u. zu verbinden trachten. [tauglich, m.

Підплýжник, m. Ochs zum Pflug

Підповідáти, підповíсти, v. a. einsagen, einflüstern.

Підпóвня, f. Vollmond, m. [Gürtel.

Підпóїсок, -ска, m. Ч.V. 667 kleiner

Підпоїти, підпóювати, v. a. jmdn berauschen, jmdm ein Räuschchen beibringen. [пóлик.

Підполúче, n. obere Bordüre des

Підполкóвник, m. Oberstlieutenant, m. adj. -нúчий. [setzen, annehmen.

Підположúти, v. a. Кл. voraus-

Підполонúнський, a. Гол. гóри -і Untergebirge, n.?

Пíдполоч. f. vom Wasser unterwaschenes (-spültes) Ufer. [tagszeit.

Підполýднїшний, a. um die Mit-

Підполюсóвий, a. Polar-.

Підпомагáти, підпомочú, v. a. unterstützen, nachhelfen, Beistand, Hilfe leisten; fördern. [leistung, f. Beistand, m.

Підпомóга, f. Unterstützung, Hilfe-

Підпомóчний, (-óщний, Ко. 176), a. Hilfs-, Aushilfs-, subsidiär.

Підпомóшник, (-мóщник), m. Beihelfer, Helfer, Förderer, m.; 2) Gehilfe, m. Кч. 198.

Підпóна, f. Balken, m. (am Gehirn).

Підпóра, f. Stütze, Lehne, f. Stützpfeiler, m. [nant, m.

Підпорýчник, m. Unterlieute-

Підпоясáти, s. Підперезáти.

Підпрáва, підправка, f. Nachbesserung, Reparatur, f. berichtigender (fremder) Zusatz, Interpolation, f. К.; Zuthat,

Zugabe, *f.* zum Einmachen Dienendes &.

Підпра́вити, (-вля́ти), *v. a.* gut bestellen: по́ле; nachbessern; reparieren; mittels e. Zuthat einmachen: борщ &

Підпрани́че, *n.* Partie Wäsche die man auf einmal unter den Bleuel (прани́к) legt.

Підпрапо́рний, *v. a. m.* (-о́рщик. [*m.*) Unterfähnrich, *m.*

Підприє́мець, -мця, *m.* Unternehmer, *m.*

Підприє́мство, *n.* Unternehmung, [Gesellschaft als Unternehmer, *f.*

Підпри́жик, *m.* Schnellkäfer, *m.* (Elater).

Підпрова́дити, (-ва́джувати), *v.a.* [s. Підве́сти 1).

Підпроси́ти, (-про́шувати), *v. a.* insgeheim bitten.

Підпру́га, *f. Гр.* s. Попру́га.

Підпру́жити, *v. a. Cm.* die Sattelriemen fest anziehen u. anschnallen.

Підпрути́ти, *v. a.* — ко́су die Sense mit e. eisernen Leiste (прут) fester machen.

Підпру́ток, -тка, *m.* Unterschlag zur [gerissenen Sense, *m.* s. d. vor.

Пі́дпряг, *m.* Dazu-, Beispannen, *n.*

Підпряга́ти, підпрячи́, *v. a.* dazu-, zu-, beispannen, einschirren.

Підпря́тати, *v. a.* einwenig aufräu- [men.

Підпуска́ти, підпусти́ти, *v. a.* кого́ до се́бе etc. herannahen lassen, sich nähern lassen; zulassen; 2) ver-, untermischen, zugeben.

Підпуха́ти, підпу́хнути, *v. a.* einwenig anschwellen; *adj.* підпу́хлий, aufgetrieben, aufgeschwollen.

Підпу́щник, *m. Пол.* Lab, Labma- [gen, *m.*

Підп'я́ний, *a.* s. Підпи́лий.

Підрабля́ти, s. Підроби́ти.

Підра́дити, підра́джувати, *v a. ІГ.* schlecht berathen, verführen, verleiten.

Пі́драний, *ptc.* zerrissen, s. Поде́рти.

Підребе́ре, *n.* Gegend unter den Rippen, *f.*

Підреше́ток, -тка, *m. gew. pl.* підреші́тки gröberes Bastsieb; kleineres B.

Пі́дрив, *m.* Unterwühlung, *f.*

Підрива́ти, *v. a.* von unten etw. anreissen, abreissen; schädigen; 2) s. Підри́ти.

Підрива́ч, *m.* Wühler, *m.*

Пі́дривка, *f.* Art Fischnetz.

Підри́вник. *m.* Art Priestergewand, *n.*

Підри́йок, -и́йка, *m.* Cyprinus Nordmanni.

Підри́ти, *v. a.* unterwühlen, -graben.

Підрівна́ти, *v. a.* ebnen, gleich machen.

Підрі́зати, підрі́зувати, *v. a.* beschneiden, an-, abschneiden, abstutzen; ausschneiden, — пчо́ли zeideln.

Пі́дрізка, *f.* Messer zum Zeideln, *n.*

Підрі́зовач, *m.* Art Halbpflug, Scarificator, *m.*

Підріма́ни, *pl. Ч.* II. 606 Art weibl. [Kleider.

Підрі́че, *n.* Feld, Wiese etc. am Flusse gelegen.

Підроби́ти, (-бля́ти), *v.a.* einwenig weiter machen; панчо́ху — den Strumpf anstricken; 2) unterschieben, fälschen, nachmachen.

Підро́блене, *n.* s. d. vor.; 2) Fälschung, Nachmachung, *f.*

Підрозуміва́ти, *v. a. Пол.* darunter verstehen, voraussetzen.

Підроста́ти, підрости́, *v. n.* heranwachsen, in die Höhe schiessen; auf gehen (v. Teig).

Пі́дросток, -тка, *m.* s. Підлі́тка.

Підруба́ти, підру́бувати, *v.a.* unten anhauen; * — ха́ту на всї чоти́ри у́гли eine Familie, einen Haushalt total ruinieren.

Підрумяни́ти, (-нюва́ти), *v.a* röthen, schminken, *K.*; — ся leicht erröthen.

Підру́чний, *a.* unter der Hand befindlich, Hand-; — кінь etc. linkseitig eingeschirrt; 2) s. Підру́чник 3), 4).

Підру́чник, *m.* Handwindel der kleinen Kinder, *m.*; 2) Handbuch, Compendium, *n.* Leitfaden, *m*; 3) Helfer, der Hörige, Untergebene; 4) Handlanger, Gehilfe, *m. Кч.* 309.

I. Підря́д, *m.* Entreprise, Unternehmung, — на що Concession, *f.*; 2) Lieferungscontract, *m.* Lieferung, *f. Рч.* 256.

II. Підря́д, *adv.* nach der Reihe insgesammt, nacheinander, *Не.*

Підряди́ти, (-ря́джувати), *v.v.* кого́ mit jmdm wegen e. Arbeit od. wegen e. Lieferung einen Contract schliessen; dingen, mieten; — ся sich vermieten, dingen lassen, etw. übernehmen, під щось *Кв.* 399.

Підря́дний, *a.* untergeordnet; subaltern, subordiniert. [altern, subordiniert.

Підря́дність, -ости, *f.* untergeordnete Stellung; Subordination, Subalternation, *f. Ил.*

Підрядно-суперечний, *a.* subconträr entgegengesetzt, *Ил.* [mer, *m.*
Підрядчик, *m.*Lieferant, Unterneh-
Підсаде, *n.* der dem Hause nächstgelegene Theil des Obstgartens, *Ф.*(*P.X.*94).
Підсадистий, підсадкуватий, *a.* *Пол.* untersetzt, stark entwickelt, plump.
Підсадити, підсаджувати, *v. a.* unterlegen, -stellen; 2) emporhelfen, emporsteigen helfen; 3) dazupflanzen. [нянка.
Підсадівка, підсадка *f.Вол* s.Стер-
Підсак, *m.* підсака, підсаківка. *f.* kleines Fischernetz im ganzen Bogen an e. Stange angebunden.
Підсахарити, *v. a.* § berauben; — собі sich voll, satt essen, (*Фр.*).
Підсвинок, -нка, *m.* halbjähriges Schwein, *Mi.* II. 362.
Підсьвічник, *m.* Leuchter, *m. He.*
Підсебійний, *a.* s. Підсобійний.
Підсилити, підсиляти, *v. a.* kräftigen, unterstützen, fördern, *Пар.*
Підсилок. -лку, *m. Левч.* Stärkung, Erquickung; Verstärkung, *f.*
Підсинити. підсинювати, *v. a.* einwenig bläuen, *He.*
Підсипати, *v. a.* unter etw. streuen, schütten; * — собі sich tüchtig antrinken; 2) * — ся sich einschmeicheln, *Левч.*
Підсипка, *f.* was zum Unterschütten dient. [res Sieb.
Підситок, -тка, *m.* feineres, kleine
Підсихати, *v. n.* nach u. nach trokken werden. [nachsäen; 2) durchsieben.
Підсївати, підсїяти, *v. a.* dazu-,
Підсївки, *pl. Гол.* III. 9 das Säen am Feldende.
Підсїдати, підсїсти, *v.n.*auf jmdn lauern, sich in Hinterhalt legen; 2) gerinnen (молоко); підсїло ся яйце, das Embryo hat sich im Ei entwickelt; 3) підсїджувати ся s. Присїдати ся.
Підсїдка, *f.* Hinterhalt, *m.* Lauer, *f.* на підсїдки ити (на заяця &) auf den Anstand gehen, (*B.*).
Підскакувати, підскочити, *v. n.* aufspringen; aufhüpfen; 2) unter etw. springen. [befindlich.
Підскірний, *a.* unter der Haut
Підскірниця, *f.* Art Fadenpilz: Rizomorpha, *Вол.* [ховзнути ся.
Підсковзнути ся, *К. Кух.* s. По-
Підскозоблиця, *f.* Art Wasserschlange, s. Піскозоблиця.
Підскок, *m.* Sprung, *m.* у підскоки ити, бічи in (lustigen) Sprüngen hingehen, dahin ganz froh hüpfen, *Ф.*
Підскоцький, підскочний, *a.* -а пісня, нута etc. fröhliche, zum hüpfenden Tanz einladende Weise.
Підскринок, -нка, *m.* Schrotkasten in e. Mühle, *m.* [unten rupfen.
Підскубати, підскубсти, *v. a.* von
Підслїдити, *v. a.* auf die Spur kommen, bemerken.
Підсліпуватий, *a.* verblendet, kurzsichtig, unwissend, mit Blindheit geschlagen, *Кл.*
Підслужливий, *a.* sich durch Niederträchtigkeiten einschmeichelnd, knechtisch, *K.*
Підслужувати, *v. n.* dienen; — ся кому sich bei jmdm einzuschmeicheln suchen.
Підслух, *m.* das Behorchen, Belauschen, на підслухи *АД.* I. 211 um zu horchen, zu beobachten, zu belauschen.
Підслухати, підслухувати, *v. a.* horchen, belauschen.
Підслухач, *m.* Aushorcher, Spion, *m.*
Підсмалити, s. Присмалити.
Підсметане, *n.* die Schichte unter dem Rahm, unterer Rahm, *m.*
Підсметанник, *m.* s. Сметанник.
Підсмикати ся, die Aermel aufziehen.
Підсьміювати, *v. n. Кв.* 91 lächeln, spotten, scherzen; — комусь *Гл. б.* 74 verlachen, höhnen.
Підсмушити, *v. a.* kurz scheren, rupfen, stutzen.
Підснизок,-зка, *m.* Art Topf, *Зак.*
Підсобистий, *a.* unter sich gebogen.
Підсобити, (-бляти), *v.a.* кому helfen, beistehen, unterstützen, Beistand gewähren, *Cm.* [schlächtige Mühle.
Підсобійний, *a.* — млин unter-
Підсогласити, *v. a.* кого, *Кн.* (*Пр.* VIII. 300) bereden, bewegen, anregen.
Підсоки, *pl.* die Aufwiegler, (*pl.*); 2) Cabale, Intrigue, *f.* Ränke, *pl. Пар.*
Підсоловій, *m.* Bastardnachtigall, *m.* (Sylvia hypolais) *Mi.* II. 410.
Підсолодити, *v. a.* versüssen.
Підсонїчник, підсонух, *m.* s. Сонїчник.

Підсохнути, *v. n.* s. Підсихати.
Підспівач, *m.* Dichterling, Poetaster, Afterdichter, *m. К.*
Підспівувати, *v.n.* mit der Stimme accompagnieren, zusingen, *К.* [ник.
Підспідник, *m. Левч.* s. Підсубій-
Підспіль, *adv.* s. Заспіль.
Підспора, *f. Зак.* Hilfe, Förderung, *f.*
Підспорити (-яти), *v.n.* кому nachhelfen, fördern. [Restauration, *f.*
Підспоруга, *f. К.* Ausbesserung.
Підсрібняк, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (Argynnis).
Підстава, підставина, *f.* Unterlage, Grundlage, -linie, Basis, Grundfläche, Grundpfeiler, *m. f.*; 2) Unterschiebung, Vertretung, *f. Л.* 39; *Ч.* V. 1005?
Підставка, *f.* kleine Unterlage; 2) Untersatz, *m. Пар.*; 3) Besohlung, *f*; 4) Geigensteg, *m.*
Підставляти, (-авити), *v. a.* unter etwas stellen, setzen, unter -schieben, unterstellen; 2) — чоботи die Stiefel besohlen.
Підставник, *m.* Leuchter, *m.*
Підстароста, підстарість, *Гол.* III. 304. *m.* der jüngere староста; Unteraufseher bei der Frohne, Untervogt, *m.*
Підстарший, *a.* nächst ältere.
Підстегне, *n.* Unterschenkel, *m. В.*
Підстелити, підстелювати, *v. a.* unterstreuen, unterbreiten, -betten, -legen, -polstern.
Підстеля, *f.* Standort der Kühe, *m.*
Підстеречи, підстерігати, *v. a.* bemerken, ertappen; auflauern, aufpassen, beobachten, *С.* II. 111. [*Ч.* IV. 306.
Підстіле, *n.* Raum unter dem Tisch, *m.*
Підстілка, *f.* Streu, *f.*
Підстьобнути, *v. a.* einen Streich, Stoss von unten geben.
Підстожень, підстожерине, *n* Unterstreu, Unterlage des стіжок, *f.* s. Стожерине.
Підстолини, *pl.* Kofer auf Füssen unter dem Tisch (in e. Bauernhütte), *m.*
Підстояти ся, підстоювати ся, sich setzen, sich abklären; 2) gerinnen, dick werden; 3) *v. a.* чоботи — s. Підставляти 2).
Підстригати, підстричи, *v. a.* abscheren, beschneiden, verschneiden, abstutzen.

Підстригач, *m.* Wollabscherer, Tuchscherer, *m.*
Підстрілити, (-ілювати), *v. a.* an-darunter-, erschiessen. [стрітний.
Підстрічний, *a.* s. Стрічний; При-
Підстріше, *n.* Halbdach, *n.*
Підстрішник, *m.* Sperber, *m.* (Astur nisus), *В.* [ke, *f.*
Підступ, *m.* Hinterlist, Arglist, Rän-
Підступати, (-яти), *v. n.* heran-herzutreten, herankommen, sich nähern, anrücken; 2) *v. a.* — ціну erhöhen.
Підступний, *a.* hinterlistig, arglistig, berückend, verfänglich.
Підступність, ости, *f.* s. Підступ, Verfänglichkeit, *f. Пар.*
Підсубійник, підсубійок, -йка, *m.* s. Підсобійний млин.
Підсувати, підсунути, *v. a.* unterschieben, -legen, -stecken; etw. hinrücken.
Підсудимий, *a.* unter jmds Gerichtsbarkeit stehend; verklagt, vor Gericht gezogen, der Angeklagte. [richter, *m.*
Підсудок, -дка, *m. Ко.* 77. *Гр.* Unter-
Підсуканець, -нця, *m.* Maisbrei, *n.* (*В.*).
Підсукати, *v. a.* — нитку dünner an dem Ende drehen; — рукави aufziehen, -schürzen.
Підсусіджувати ся, підсусідити ся *Др. с.* 218 als Nachbar im Clientelverhältnisse sich ansiedeln, von jmdm Bestand nehmen, *К.* (*Хата.* 175) Nachbar sein, *ІГ.*
Підсусідок, -дка, *m.* Nachbar, Bestandnehmer im Clientelverhältnisse, *m. adj.* підсусідский.
Підтакачка, *m.* Jaherr, *m. Кв.* 105. s. Підтовчкачка, підбрехач. [lustig.
Підтанечний, (-ешний), *a.* tanz-
Підтанцювати, *v. n.* leicht dazu tanzen, hüpfen.
Підтерти, *v. a.* s. Підтирати.
Підтеча, *f. Не.* (*Пр.* XI. (1) 107) Gerüst von Pflöcken worauf das Fischernetz zum Trocknen gelegt wird, *n.*
Підтечка, *f.* s. Підтичка 2).
Підтикати, *v. a. Н.* 25 unter etw. setzen, stützen, stecken, stossen, stopfen; — ся sich aufschürzen.
Підтинати, *v. a.* s. Підтяти.
Підтинник, *m.* Scrophularia nodo-

sa; 2) Nonnea pulla. *B.* [ern; abreiben.
Підтира́ти, *v.a.* ab wischen, scheu-
Пі́дтирка, *f.* das Abwischen.
Підтита́рий, *s.a.m.* Unterkirchendiener, *m.* [*m. Ке.* 438; 2) s. На́дтичка.
Пі́дтичка, *f.* Fetzen zum Stopfen,
Підтіка́ти, підтечи́. *v.n.* unter etw. darunter fliessen. [Dirne.
Підті́панка, *f. Ко.* 200 liederliche
Підтовка́чка, *m. Ке.* 73. 140. der in einer Schenke dazu bestellt ist um dem Abnehmer des Getränks dasselbe, dh Stossen unter den Arm wegzugiessen, s. d. folg.
Підто́вкнути, підтовка́ти, *v.a. Ке.* 73 unter etw. stossen, s. d. vor.
Підто́ки, *pl.* gabeliges Werkstück an d. Hinterachse des Wagens.
Підтопи́ти, *v. a. Ч.* V. 367 überfluten; 2) etwas heizen.
Підтопта́ти ся, alt werden, abgemergelt w. *Ш.* I. 143. [markt, k. Messe.
Підто́ржe,(-а),*n.Н.*174 kleiner Jahr-
Підто́чина, *f.* Maulwurfhügel, *m.*
Підточи́ти, (-о́чувати), *v. a.* von unten anstücken; 2) schleifen, ziehen, wälzen, rollen unter etw.: віз під шо́ну; 3) unten etw. (spitz) drechseln; 4) von unten benagen, abfressen. [на́дтичка.
Підто́чка, *f.Ч.*VII.426. s. Пі́дтечка,
Пі́дтра́вний, *a.* -а коса́ gut das Gras mähend. [essen [τράπεζα].
Підтрепе́зувати ся, sich satt
Підтрови́ти, *v.a.* на кого́ hetzen.
Підтруня́ти, *v.a.Ко.* 209 antreiben, anstacheln. [schütteln.
Підтряса́ти, підтрясти́, *v. a.* etw.
Підтряха́ти, (-хнути), *v. n.* etwas trocken werden. [pontica.
Підту́мок, -мка, *m.* junge Clupea
Пі́дтупцем, (-тюп-), *adv.* s. Підбі́гцем. [Gauner, Dieb, *m.*
Підтя́га, *m. Ко.* 226. Langfinger,
Підтяга́ти, підтягну́ти, підтя́гувати, *v. a.* anziehen, von unten zusammenziehen, festschnallen, mitziehen, nach oben aufziehen; *einbeziehen; 2) *v. n.* (го́лосом) einstimmen, accompagnieren.
Підтя́жка, *f.К.* Tragband, *n.* Hosenträger, *m.*
Підтя́ти, (підо́тну, (-діт-), підо́тнеш), *v.a.* von unten anhauen, anschneiden; — кри́ла, воло́сє, & zustutzen; * — кого́ jmdm e. empfindlichen Schaden beibringen. [Піти́ gehen.
Піду́, піде́ш & піду́ть, *praesens* zu
Підупада́ти, підупа́сти, *v. n.* in Verfall kommen, herunterkommen, arm werden.
Піду́ст, *m.* піду́ства,(-у́стов),піду́стка, *f.* Nöstling, Schnätzer, *m.* Nase, *f.* (Chondrostoma nasus). [tzen,aufwiegeln.
Піду́сти́ти, підуща́ти, *v. a.* aufhe-
Піду́стливий, *a. У.* aufhetzend, aufwiegelnd, aufwieglerisch.
Підуфа́лий, *a Гол.* s. Подуфа́лий.
Підучи́ти, піду́чувати, *v. a.* dazu jmdn einwenig unterrichten, abrichten, lehren; 2) — ся einwenig lernen, dazu lernen, abgerichtet werden.
Піду́шник, *m.* s. Заушник, *Зг.*
Підха́рчити ся, genug, satt essen.
Підхва́лювати, *v. a.* lobend zureden.
Пі́дхват, *m.* s. Пі́дривка. [хо́пити.
Підхвати́ти, підхва́чувати,s. Під-
Підхво́стний, *a.* -а то́рбочка Afterdrüse, -tasche, Drüsentasche, *f. Пол.*
Пі́дхвосток, -стка, *m.* — жіно́чий Weibernarr, *m.*
Підхили́ти, підхиля́ти, підхи́лювати, *v.a.*von unten wenden, unter etw. bringen; — две́рі halb öffnen.
Підхі́дний, *a. ОП.* s. Підхо́жий 1).
Підхлі́бний, *a.* s. Підле́сливий.
Підхлі́бник, *m.* s. Обле́сник.
Підхмели́ти, *v. a.* berauschen.
Підхмі́льний, *a.* Rausch-, -ий газ Rauschgas, Lust-,Lachgas, *n. Пол.*
Підхова́ти, (-о́вувати), *v. a.* dh eine Zeit auferziehen, pflegen (über die ersten Lebensjahre hinaus).
Підхо́д, *m.* listige Redewendung, Anspielung, *f. М.* II. 174; 2) Verhältnis, *n. Кн.* (in d. Mathem).
Підходи́ти, *v. n.* s. Підійти́; — під що zu etw. passen, entsprechend sein; підходя́щий, *a.* gewöhnlich, nicht sonderlich.
Підхо́жий, *a.* passend, entsprechend, günstig; 2) im vorgerückten Alter.
Підхо́лме, *n. В.* Fuss des Hügels, *m.*
Підхору́нжий, *s. a. m.* Unterfähn-
Підхоті́лий,*a.*s.Підхо́жий.[rich,*m.*
Підці́ці́рка, *f.* s. Посьмітюх.
Підцю́пити, *v. a.* §. wegschnappen,

-stipitzen, *Лев*ч. [сїдати.
Підчанути, *v. n.* на кого s. Під-
I. Підчас, підчіс, *m. coll.* erste Kohl-Krautblätter, -sprossen, *pl.*; 2)aus denselben zubereitete Speise.
II. Підчас, *conj.* — того, während dem, zur Zeit, s. Під II.
Підчаший, *s. a. m.* підчашник, *m.* Untermundschenk, *m.* [ten anhängen.
Підчепити, (-пляти), *v. a.* von un-
Підчепурити, *v. a.* nett machen, schmücken. [Bauche, — weiss (Ochs &).
Підчеревий, *a.* von, unter dem
Підчеркати, підчеркнути, *v. a.* unterstreichen.
Підчесати, підчісувати, *v.a.* hinaufkämmen; — ся s. Причесати трбха.
Підчинити, підчиняти, *v.a.*— збіже reinigen; 2) — пера *ОП.* zuschneiden; 3) untermischen, -mengen.
Підчинка, *f.* Falbel- od. Bortenbesatz unten am Unterrocke der Frauen, *m.*; 2) *pl.* підчинки ausgesiebte Körner, Geafter, *n.*
Підчистити, підчищати, *v. a.* reinigen; 2) wegräumen, entwenden.
Підчмелити, *v. a.* s. Підхмелити.
Підшанцьовувати ся до кого́сь. §. *Др. с.* 297 sich zu jmdm nähern.
Підшафарий, *s. a. m. Рч.* 12 Unterschaffner, *m.* [bläserei, *f.*
Підшепт, *m.* Einflüsterung, Ohren-
Підшептувати, *v. a.* einflüstern.
Підшивальник, *m.* Schustergesell, der die Sohlen unternähet.
Підшивати, підшити, *v. a.* von unten annähen, unternähen, unterfuttern; — чоботи neue Oberleder u. Sohlen zu fertigen Röhren annähen; 2) ся під кого, п. що sich auf jmdn berufen, etw. zum Vorwand nehmen, unter etw. sich einschleichen.
Підшивка, *f.* підшитє, *n.* Unternähen der Sohlen u. des Oberleders, *n.* s. d. vor; 2) Gesellenarbeit, *f.*; 3) (підшевка) Unterfutter e. Kleides, *n.*
Підшийка, *f.* s. Підгорлиця 1).
Підшипник, *m. Под.* eiserne Hülse, worin der Zapfen einer Walze läuft.
Підшмирити ся, s.Підхмелити ся.
Підштовхувати, *v. a.* von hinten stossen. [*a.* §. aufstacheln, aufhetzen.
Підштрикувати, підштурити, *v.*

Підшучувати, *v. a. Ч.* IV. 569 scherzen, spassen.
Під'юдити, під'юджувати, *v.a.* aufhetzen, anreizen, s. Підустити.
Під'ючний, *a.* -е звірй Saumthier, *n.*
Під'ябедити, *v. a.* §. verleumden.
Під'язичний, *a.* -а кість Zungenbein, *n. Пол.* [heit.
Під'язичниця, *f.* Art Kinderkrank-
Під'яремний, *a.* jochtragend, *K.* Joch-. [Lastthier, *n. K.*
Під'яремник, *m.* Jochstier, *m.* Zug ,
Під'ярівки, *pl.* Sommeräpfel, *pl.*
Піжда, *f.* s. Пожид.
Піждати, *v. a.* warten.
Піжити, *v. a.* tüchtig fuchteln.
Піжмак &, піжмо & s. Пижмак &.
Піз = біз = без s. Через.
Пізва, *f.* Klage, Anklage, *f.*
Пізвати, s. Позивати.
Пізливий, *a.* hassend, rachsüchtig.
Пізма, пізьма, *Ф.* пізня, *f.* пізмо, *n.* Hass, *m.* Gehässigkeit; Rachsucht, *f.* Groll, *m*; 2) Leid, Unrecht, *n.*
Пізмувати на кого gegen jmdn grollen, Hass fühlen.
Пізнавати, пізнати, *v. a.* erkennen, kennen lernen, einsehen, begreifen; — ся (з ким) mit jmdm bekannt werden; — ся на чім hinter etwas kommen, erkennen.
Пізнанє, *n* Erkennung, Erkenntnis, *f.*
Пізнака, *Ф.* пізнакомість, -ости, *f.* merkliches Zeichen eines Fortschrittes, e. Vortheiles, s. Признака.
Пізначний, *a. Фр. Нав.* kenntlich, bemerkbar, es ist zu erkennen.
Пізний, *a* spät; *adv.* пізно; -ий дуб Sommereiche, *f.* (Quercus pedunculata tardiflora); пізний Иван (auch *pl.*) ein Spätling, Spätvogel.
Пізнити ся, s. Опізнити ся, *Левч.*
Пізноцьвіт, *m.* Herbstzeitlose, *f.* (Colchicum autumnale).
Пійка, *f. Ст.* Trinkgelage, Zechen, *n.*
Пійло, *n.* Getränk, Gesöff, *n.*; Schlempe, *f.*
Піймá, *f.* Gefangennehmung, *f. Мак.*; 2) пійма Inhalt, *m.*; 3) Ueberschwemmung, *f.* s. Повінь, *Левч.* der Ueb. ausgesetztes Grundstück.
Піймати, піймити, *v. a.* fangen, ergreifen, bekommen, erwischen, erja-

gen; *begreifen, fassen; 2) — ся sich fangen, gerathen, kommen, *E.*; *b*) — ся s. Обіймáти ся; *c*) — ся (und *v. n.*) mit d. *Infinit.* s. Підіймáти ся чогóсь, sich verpflichten; *d*) s. Признавáти ся; *e*) für jmdn einstehen.

Піймиця, *f.* Abtheilung, *f.* z. B. Wahlkreis, *m.*; 2) Zug des Hochzeitgefolges um die Braut abzuholen, *Kol.* I.305.

Піитй, *v. n.* s. Пітй.

Піíт, піíт, *m.* s. Поéт, *Ш.* II. 162.

Піка, *f.* Pike, Lanze, *f.*

Пікавка, *f.* Pieper, *m.* (Anthus); 2) —, пікало, *n.* Art piepende Spieldose.

Пікати, пікнути, *v.n.* piepen, piepsen.

Пікинер, *m.* Pikenier, Lanzenmann, *m.* *Ш.* I. 332.

Піклувáльник, *m.* Fürsorger, Pfleger, *m.*

Піклувáти ся кóло когóсь jmdm Sorge angedeihen lassen, *Ш.* I. 143.

Піклувáтий, *a.* sorgend, sorgsam.

Пікний, *a.* zum Backen dienend, Back-, (піч, корйто).

Пікнóване, *n.* s. Пятно.

Піколок, -лка, *m.* s. Піч, Ofen, *m.*

Пікуй, *m.* *N.* e. Berges.

Пікýлик, *m.* s. Пікавка 1).

Пікýн, пікунéць, -нця, *m.* s. Муравéль; 2) Backtopf, *m.*

Пікшйти, *v. a.* s. Покришйти.

Піл, *g.* полý, *m.* Boden, *P.* I.45, Fussboden, *m.*; 2) (*gen.* полá) Bett, *n.* Pritsche, *f.*

Пільга, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.* *АД.* I. 122. 214; 2) Keilvorrichtung zum Nachlassen, *f.* s. Фóльга; *pl.* пільгй Stangen beim Heben des zusägenden Klotzes od. beim Heuladen gebr.; 3) s. Підлóга, Unterlage, *f.* *Пот.* II. 6.

Пільгóвий, *a.* рік ein Jahr frei von Steuern u. Abgaben, Freijahr, *n.*

Пільжйти, *v. n.* s. Полївйти; 2) *v.a.* — дéрево die zum Flössen bestimmten Baumstämme zusammenwälzen.

Пілка, (*d.* пілчина), *f.* ein Stück Tuch etc. der Länge nach (zu спіднйця); 2) Art Umschlagetuch für Frauen, *Ал.* 420; 3) Art dichtes Fischnetz.

Пілляти ся, sich heftig u. reichlich ergiessen (дощ).

Пільний, (пільский, пільцький, (*B.*) *a.* Feld-, -нé сїно Ackerheu, *n.*; -не вікнó s. Відпільний.

Пільх, *m.* *B.* s. Повх.

Пілюх, *m.* пілюшка, *f.* пілюшá, -áти, *n.* Wickelkind, *n.*

Піля, *praep.* s. Біля *TP.* 121; днйна піля днйни Tag für Tag (*vgl.* Зáспіль); 2) пілá, *adv.* s. Післá, *Wgr.* VIII.

Пімкнýти ся, s. Помикáти ся *ВБ.*

Пімста, *f.* s. Месть; — знáє! der Henker, (d. Teufel) weiss es!

Пімстйтель, *m.* *Гол.* s. Мстйтель.

Пімстйти, *v. a* rächen.

Пімше, (-и), *adv.* später, hernach, *Wgr.* XV. *Gr.* 25.

Пімшйти, *v. a.* s. Толочйти.

Піна, пінця, *f.* Schaum, *m.*

Піндзї, *pl.* § на піндзьох стоати auf den Fingerspitzen stehen, *vgl.* На-венйнячки.

Пінити ся, schäumen, Schaum machen.

Пінйшниця, *f.* Art Bauchpilz: Spumaria, *Вол.*

Пінів верх, *m.* *N.* e. Berges.

Пінка, *f.* — мóрска Meerschaum, *m.*; 2) s. Стáрка (на молоцї).

Пінькавка, *f.* пінькало, *m.* s. Зяблйця *B.*

Піньками, *v. n.* piepen.

Пінковáтий, *a.* schaumartig, *Пол.*

Піньмáти, s. Піймáти, *Кв.*

Пінний, *a.* s. Пінявий; піннá (d. i. горівка). *s. a. f.* піннйк, *m.* *C.* II. 254 Art (schäumender) guter Brantwein.

Пінниця, *f.* Stirnzirpe, *f.* (Cercopis spumaria).

Пінявий, *a.* *Ко.* 53. schäumend, schaumig, schaumbedeckt.

Пінязь, *m.* *gew. pl.* Geld, *n.*

Пінáк, *m.* — слйнявець, Schaumzirpe, *f.* (Aphrophora spumaria).

Піп, *gen.* попá, *m.* Pfaff, Priester, Pfarrer, *m.* *adj.* попів, -óва, -óве; Піп Івáн *N.* e. Berges.

Піпáк, *m.* Piephacke, *f.*: Beulen an Hinterknieen e. Pferdes.

Піпéрек, *adv.* s. Попéрек.

Піпка, *f.* s. Пйпка; люлька.

Піре (-я, -е), (*d.* піренько, -ечко), *coll. n.* die Federn, das Gefieder.

Пірина, *f.* *P.* I. 154, Feder, *f.*

Пірйстий, *a.* federig, federartig, Feder-, *Пар.*

Пірити, *v. a.* federn, Federn verstreuen; 2) — ся mausern, mausen (die Federn verlieren).

Пірій, *m.* s. Пирій, перій.

Пірінка, пірянка, *f.* Federflocke, *f.* Federflaum, *m.*

Пірка, *f.* стрілка-, *Ч.* III. 294 das Geschoss, der Pfeil mit der Federfahne, m. dem Federkranze; 2) *Bein.* e. lebhaften Mädchens *H.* 267.

Піркут, *m.* *Зак.* wilde Taube.

Пірнач, *m.* *Кч.* 322 Feldherrnstab, Abzeichen mit e. Strauss von metallenen dünnen (federähnlichen) Blechstreifen.

Пірначка, *f.* Kalbsmagen, *n.* (*B.*); 2) Streckfussmücke, *f.* (Tanypus); 3) — вірлянка Adler- Saumfarn, *m.* (Pteris aquilina).

I. Пірний, *a.* *Пар.* s. Пірястий.

II. Пірний, *a.* s. Попірний.

Пірникоза, *f.* *m.* Haubentaucher, *m.* (Podiceps cristatus).

Пірнути, *v. n.* s. Поринати.

Піро, *n.* s. Перо.

Піродраха. *f.* Federschleisserin, *f.* *Ф.*

Пірчастий, *a.* fiederförmig, gefiedert; пірчастодільний fiederspaltig, *B.*

Пірчити, *v. a.* fuchteln, prügeln, *P.* I. 3. s. Періщити. [чити ся.

Пірчун, *m.* junger Bock; *vgl.* Пер-

Піряний, *a.* Feder, aus Federn.

Пісенька, *f.* s. Пісонька.

Пісенний, *a.* sängerisch, gesangreich.

Пісенник, *m.* Gesangbuch, Liederbuch, *n.*; 2) Sänger, *m.* *C.* I. 254.

Пісенність, -ости, *f.* Reichthum u. Lust an Liedern.

Пісека, *f.* *Пар.* Inzicht, *f.* s. Підозріне.

I. Піскар, *m.* s. Пискір.

II. Піскар, *m.* Sandmann, *m.* *Пар.*

Пісківці *pl.* *N.* e. Berges. [sandhaltig.

Пісковатий, *a.* sandig, sandfarbig,

Пісковець, -вця, *m.* Sandstein, *m.*

Пісковий, *a.* Sand-, sandig.

Пісковиця, *f.* *N.* e. Berges.

Пісковище, (-иско), *n.* Sandfläche, *f.* *B.*; Sandhaufe, *m.* *Пар.*

Пісковоблиця, (-возниця) *f.* Steinsauger, *m.* Pricke, *f.* (Petromyzon), *B.*

Пісокомир, *m.* Sandmuschel, *f.* (Psammobia).

Піскучка, *f.* s. Мідик, мідиця. [*n.*

Післань, *f.* післанe, *n.* s. Постіль; Bett,

Післанець, -нця, (*d.* післанчик), післанник, *m.* Gesandte, Bote, *m.*

Післанецтво, *n.* Botengang, *m.* *adj.* післанецкий, Boten-, *Term.*

Післанка, післанниця, *f.* Botin, Botenfrau; Gesandtin, *f.*

Післанництво, *ГШ.* післаньство, *Кл.* *n.* Botenamt, *n.* Gesandtschaft, Mission, *f.*

Післанщина, *f.* Botenlohn. *m.* *ГШ.*

Пісдати, *v. a.* s. Посилати.

Пісдище, *n.* *Oc.* (62) I. 20 rechter Fuss (des Fängers von wilden Pferden).

Післіг, *m.* s. Післанець.

Післід, *praep.* mit d. *Genit.* nach: — мене nach mir in der Reihenfolge.

Пісдонько, *m.* *dim.* s. Посол.

Після, 1) *praep.* mit d. *Genit.* nach, gemäss, entsprechend; *b*) nach; після завтра, п. завтрого übermorgen, післяобід, nach der Malzeit, *H.* 47; 2) *adv.* nachher, künftighin, s. Опісля *Ч.* II. 137; *Mi.* IV. 560.

Післянка, *f.* *gew.* *pl.* s. Песлянка.

Пісвь, *f.* s. Пісня.

Пісний, *a.* Fasten-; nicht fett, mager; 2) * arm. [*m.* Sänger, Liedersänger, *m.*

Пісник. *Гол.* III. 532, пісникар. *Пар.*

Пісникати, s. Постити.

Піснити, *v. n.* *W.* Lieder singen, sich in Gesang ergehen, *ВШ.* *B.*

Пісничка, *f.* s. Пісонька. [fastend.

Пісніковий, *a* *P.* II. 200 streng

Пісніти, *v. n.* erblassen, blass, bleich (blau) werden vor Schrecken, (*Ф.*).

Пісполюбний, *a.* liederliebend, *МШ.*

Піснословиe. *n* geistliche Lieder, *K.*

Пісносдовний, *a.* sangesvoll, liederreich, *МШ.*

Піснювати, *v. n.* *He.* s. Пісникати.

Пісня, *f.* Lied, *n.*; Gesang, *m.*

Піснар, *m.* *TP.* 179 s. Пісник.

Пісок, -ску, (*d.* пісочок), *m.* Sand, *m.*; *pl.* піски sandige Landstriche, *pl.* Sandfläche, *f.* [Пісчаний.

Пісочанний, *M.* пісочний *Пар.* *a.* s.

Пісочник, *m.* Sandkraut, *n.* (Arenaria, Lepigonum) *B.*; 2) grauer Sanderling (Calidris arenaria); 3) Sternmiere, *f.* (Stellaria graminea) *B.*

Пісочниця. *f.* *Фр.* Streusandbüchse, *f.*

Піспа, *f.* *Oc.* (61) VI. 36 gegohrener Brei aus Roggenmehl, worin oft Aepfel gesäuert werden. [und für.

Піс(ь)піль, *adv.* nacheinander, für

Піст, *gen.* посту, *m.* das Fasten: 2) Fastenzeit, *f.*

Пісти, *v. n.* s. Піти. *Веч.* I. 237. 263. *Ог.* 90.

Пістинка, *f.* Nbfl. des Прут.

Пістни́й, *a.* s. Пісни́й.
Пістни́ця, *f.* п'я́тниця — Fastentag, *m. Ст.*
Пісто́ль, *m.* пісто́ля́,-яти (*d.*-ля́тко), *n.* Pistole, *f.*
Пістри́к, пістри́к, *m.* пістря́чка, *f.* schwärige Beule, Packengeschwür, *n.* Eiterblase, *f.*
Пістру́к, *m.* s. Котюру́ока, *B.*
Пістря́вий, *a. Ст.* s. Пестри́й.
Пістува́ти, *v. a* pflegen, warten.
Пісту́н, *m.* Pfleger, *m. pl.* Pflegeeltern, *pl. Пар.*
Пісту́нка, *f.* Kinderwärterin, *f.* Kindermädchen, *n.*; 2) Pflegemutter, *f. Пар.*
Пісту́нчити, *v. n.* кому́ jmds Kinderwärterin sein.
Пісця́ти, *v. a.* bepissen.
Пісча́ний, *a.* Sand-, sandig.
Пісча́нка *f.* Sandköcher, *m.* (Sabella).
Пісчина́, пісчу́га, *Кн. f.* Sandboden, *m.* Sandsteppe, Puszta, *f. Це.*
Пісчи́нка, *f.* Sandkorn, *n. Не.*
Пісяти, *v.n.* pissen, harnen, *Ч.* II. 528.
Піт, *gen.* по́ту, *m.* Schweiss, *m.* взя́ти на по́ти zum Schwitzen einnehmen.
Пі́тайний, *a.* s. По́тайний.
Піти́, (піду́, піде́ш), *v. n.* hingehen, wohingehen; s. Ити́; пішла́ ду́мка в сло́во а да́лї и в дїло der Gedanke gieng über in Wort u. That, wurde zum W. und zur Th.
Пітни́й, пітня́вий, *Ст. a.* schwitzend, schweissig.
Пітни́к, *m.* Filzdecke unter dem Sattel, *f.*
Пітнї́ти, *v. n.* s. Прі́ти.
Пітро́шити, *v. a.* s. Патро́шити.
Пітушо́к, -шка́, *m.* s. Півник; 2) — трева́лий Swertia perennis, *B.* etc.
Пітя́, -я́ти, *n.* s. Потя́, (*B.*).
Пі́хати, піхе́тьнути, пі́хнути, *v. a.* stossen, §.
Пі́хва, пі́хвиця, *B. f.* s. По́хва.
Піхвова́тий, піховча́стий, *a.* scheidenförmig, scheidig, *B.*
Піхо́м, *Кч.* 198. піхо́ю, *Ос.* (61) VI. 41, *adv.* s. Пішки.
Піхо́та, *f.* Fussvolk, *n.* Infanterie, *f.* ити́ піхото́ю zu Fuss gehen; 2) Buschfisole, s. Піша фасо́ля.
Піхоти́на, *АД.* I. 332, піхоти́нець, -нця. піхо́тник, *m.* Fussgänger, *m.*
Піхо́тний, піхо́чий, *a.* Fuss-, s. Пішиий.
Піхо́тниця, піху́рка, *f.* Fusspfad, Fussweg, *m.*
Піхтї́р, *m.* aus Schnüren geflochtener Futtersack.
Піхту́р, махну́ти -ра, zu Fuss sich aufmachen; піхту́рою, *adv. Кч.* 144 s. Пішки.
Піху́р, (*d.* піхуре́ць, -рця́), *m.* Blase, *f.* s. Міху́р.
Піху́рниця, *f.* Physalia, *Пол.*
Піхурценіг, -о́га, *m.* Blasenfuss, *m.* (Thrips).
Піцто́ль, *m. Др. с.* 213 s. Пісто́ль.
Піч, *gen.* печи́, *f.* Ofen, *m.* (*dim.* пічка kleiner O.).
Піча́вка, *f.* Erdbirne, *f.* (Helianthus tuberosus).
Пічкане & пічкати ся & s. Па́чкане, па́цькати ся &.
Пічку́р, *m. Н.* 139 Ofenhocker, *m.*; 2) Ofenheizer, *m.*; *adj.* пічку́рский, *Не.* des п.
Пічни́к, *m.* Ofensetzer, *m. Не.*
Пічну́, пічне́ш, & *praes.* zu Поча́ти.
Пічня́віти, пічнї́ти, *v. n.* aufquellen, aufschwellen.
Пічу́рка, *f.* Ofen-, Küchennische, *f.* Ofenherd, *m. С.* I. 7.
Піша́к, *m.* Fussoldat; Arbeiter zu Fuss (ohne Zugvieh) *m.*; 2) Пішка.
Пі́шва, *f.* Zieche, Bettzieche, *f.* Kissenüberzug, *m.*
Пішени́ця, *f. m. Зап. Вер.* I. 6. s. Піхоти́на.
Піше́ць, -шця́, *m.* s. Піший, піхоти́на.
Пі́шечий, *a.* -а доро́га, s. Пішка.
Пі́ший, *a.* zu Fuss; день — zu Fuss abgearbeitet, *vgl.* Піша́к 1); фасо́ля — s. Піхо́та 2). *Пот.* III. 92.
Пі́шка, *f.* s. Піхо́тниця.
Пі́шки, пішка́ми, пішко́м, *adv.* zu Fuss.
Пішохо́д, *m. Ко.* 318 Fussweg, Trottoir, *m.*; 2) —, пішохо́дець, -дця, *К.* Fussgänger, *m. Фр.*
Піща́к, *m.* Pieper, *m.* (Anthus).
Піщина́, *f. Це.* -и́нка & піщу́га, піща́ний & s. Пісчина́ &, пісча́ний &.
Пія́вка, *f.* etc. s Пя́вка.
Пія́к, *aug.* піячи́ско, *m.* s. Пяни́ця; 2) *pl.* піякй, s. Лохи́на.
Піяня́, -я́ти, *n.* etc. s. Пяня́.
Пі́яти, *v. n.* krähen; singen; 2) *АД.* II. 60 *v. a.*?
Піяти́ка, *f.* Saufgelage, *n.*
Пія́цтво, пія́ньство, *n.* Trunksucht, Sauferei, *f. Не.*
Пія́чка, *f.* Sauferin, *f.* trunksüchtiges Weib; 2) Hinterhaupt, *n.* (*B*).
Плав, (*d.* плаво́к, -вка), *m.* Strom, Fluss, *m.* fliessendes Wasser, *Ме.* 214. *Кв.* 160 (*opp.* став); Fluth, *Фр.* в плав,

плáвóм(плúсти etc.)in Strömen,fluthend, massenweise, *Левч.*; Anschwemmung, *f.*; 2)niederes Ufer mit Binsen bewachsen, *Кч.* 4. s. Плáвня; 3) Floss, *n.* s. Сплав, *К.*; 4) s. Плáви.

Плáва, *f.* *Ф.* (*Пр.* III. 117)?

Плавáк, *m.* Schiffmühle, *f.* *Левч*; 2) *pl.* Flotthölzer beim Netz, *pl.* Flottholz, *n.* *Kol.* I. 73. [(in der Luft) schweben.

Плáвати, *v. n.* schwimmen, schiffen;

Плавáч, *m.* guter Schwimmer; 2) вúтязь — Segelfalter, *m.* (Papilio podalirius) [Holzes, (*B.*).

Плавáчка, *f.* das Verflössen des

Плáвень, -вня, *m.* Flussmittel, *n.* *Пол.*; 2) Nachenthierchen, *n.* (Euplotes), *B.*

Плáвзати, *v. n.* kriechen, schleichen, *Пр.* I. 175. s. Плазувáти 1). [Gans.

Плáви, *pl.* acht Schwungfedern der

Плавикóвий, *a.* *Пол.* s. Флюоровóдний, s. Плавнúк 4).

Плавúло, *n.* *gew. pl.* s. Плавáк 2).

Плавúна, *f.* *Мог.* плавúне. *n coll.* (*B.*) alles Leichte was sich über dem Wasser schwimmend erhält; 2) Treibholz, angeschwemmtes Holz; 3) плавинá, *f.* Flüssigkeit, *f.* flüssiger Stoff, *Пар.*

Плавúнка, *f.* *Пол.* s. Плáвка 2).

Плáвиско, *n.* Schwemme, *f.*

Плáвити, *v. a.* schwemmen; 2)schmelzen, *Пар.*; flössen. [haut, *f.* *Пол.*

Плáвка, *f.* Flosse, *f.* *Пол.*; 2)Schwimm-

Плавкúй, *a.* flüssig; s. Плáвний *.

Плавконóжний, *a.* Ruderfüsser, Flossenfüsser, *m.* *Пол.*

Плáвлене, *n.* das Schwemmen.

Плáвний, *a.* flüssig; fliessend, *leicht, flink, leicht; — міст Ponton-, Schiffbrücke, *f.*; — міхурéць Schwimmblase, *f.*

Плавнúк, *m.* Schwimmer, *m.*; 2) Art Boot *Ос.* (61) I. 230; 3)Schmelzer, *m.* *Пар.*; 4) Flusspath, Fluorit, *m.* *Пол.*

Плавнúця, плавáчка, *f.* Schwimmerin, *f.* *Пар.*

Плавнúчий, *a.* *Пар.* s. Плáвчий.

Плáвність, -ости, *f.* das Fliessende, Leichtigkeit (des Stils), *f.*

Плáвня, *f.* Gewässer, *n.* Weiher, *m.*; 2) Niederungswald, *m.* *C.* II. 145. 163.

Плавýн, *m.* Schwimmvogel, *m.* *Пар.*

Плавунéць, -нцá, *m.* Schwimmkäfer, *m.* (Dytiscus).

Плавýха, *f.* s. Полóвий, -а корóва.

Плавýшник, *m.* Hottonia palustris.

Плавцéм, *adv.* schwimmend.

Плáвці, *pl.* s. Сплáвник.

Плавцá піти, fortschwimmen, (*B.*).

Плавчáтий, *a.* mit Flossen versehen, Flossenthier, *n.*; 2) mit Schwimmhaut versehen, *Пол.*

Плавчáтка, *f.* Salpa pinnata, *B.*

Плáвчий, *a.* Schwimm-, -а болóнка Schwimmhaut, *f.* *Пол.*

Плáвя, (-е), *n.* Moorgegend, *f.* *Ог.* 83.

Плаз, *m.* lange Ruthe beim Osterspiel, *Kol.* I. 195; 2) flache Seite; *Н.* 268? *adj.* плазовúй; плáзом *adv.* kriechend, *Фр.*

Плáзень, -зня, *m.* die flache Seite (der Sense etc.); плáзньом удáрити mit der fl. S. schlagen. [erniedrigen, *Зг.*

Плáзити ся, sich verflachen, sich

Плáзка, *f.* Waschbrett, *n.* s. Лáвка 2).

Плáзмо, *n.* *Gr.* 25 s. Плéсно.

Плáзніть, *adv.* mit der flachen Seite.

Плазовúтий, *a.* flach, s. Плоскúй.

Плазувáти, *v. a.* mit der Fläche schlagen, fuchteln; 2) *v. n.* kriechen, krabbeln, *Ко.* 70; hinschlendern, *Мак.* * sich demüthig erweisen, unterwürfig sein, перед кимóсь.

Плай, (*d.* плаїчóк), *m.* плáйочка, *f.* Fussteg, Fusspfad; Reitweg im Gebirg, *m.*; 2) Reihe, Schicht, *f.* плайóм, *adv.* stracks, reihenweise, nebeneinander.

Плáкане, (*d.*-áнечко), *n.* das Weinen.

Плáкати, (— ся, *К.*) [плáчу, плáчеш], *v. n.* weinen, klagen; плачýщий (плакýщий, *К*) weinend, Klage-.

Плáкса, плаксúвець, -вця, *m.* Weiner, Greiner; (-in, *f.*); 2) Winselaffe, *m.* (Cebus apella).

Плаксúвий, *a.* weinerlich.

Плаксúвиці, *pl.* das viele Weinen (als Kinderkrankheit). [thrum salicaria).

Плакýн, *m.* brauner Weiderich, (Ly-

Пламенúстий, *М.* плáменний, *Ш.* II. 237, *a.* Flammen-, flammend, hell lodernd, lichterloh.

Пламенúти, *v. a.* entflammen, *B.*

Пламеніти, *v. n.* *Св.* flammen, lodern.

Планéта, *f.* Planet, Wandelstern, *m.*; 2) *pl.* zeitliche Misstimmung, Misbehagen, *n.* Launen, *pl.*

Планéтник, *m.* *Ч.* II. 584 Planetendeuter, Sterndeuter, Astronom; Zauberer, Magier, *m.* (-иця, -in, *f.*).

Планетуватий, *a. H.* 6. in der Planetenkunde bewandert.
Планиче, *n. coll.* Aeste, Zweige, *pl.*
Планїта, *f.* — гірска́ Berggöttin, *f. Ф.*
Планїтний, *a.* zuträglich, wirksam (лїк), (*B.*). [helfen.
Планїтува́ти, *v.n.* zuträglich sein,
Планки́, *pl.* wildes Obst.
Планни́й, *a.* s. Марни́й 1), худи́й.
Планнїти. *v.n.* s. Марнїти. ни́дїти.
Пласкове́ць, s. Пластове́ць.
Пла́сник, *m.* Rispenfarn, *m.* (Osmunda)
Пла́снути, *v. n.* s. Спла́снути.
Пласт, *m.* Schicht, *f.* grosses dickes Stück; пласто́м, пласта́ми schichtenweise. [303.
Пласта́ти, *v. n.* sich plagen? *Др. с.*
Пласта́тий, пластова́тий, *a.* in grossen Flocken, Schichten, *B.*
Пласти́на, *f.* Diele, *f. Кч.* 160.
Пластіве, *n. coll.* Schichten, *pl.*; geschichtete Aeste.
Пластове́ць, -вця́, пластови́к, пласту́н, *m.* Schnee in grossen dichten Flocken fallend, *m.*
Пластови́й, *a.* -а́ до́шка gewöhnlich (d. i. als Segment vom Baumstamme) gesägtes Brett (*opp.* гінтова́ д.).
Пластува́ти, *v. a.* Heu & in Schichten legen; 2) *v.n.* пласту́н sein. [III. 51.
Пласту́н, *m.* Art Grenzsoldat, *Пом.*
Пласту́нство, *n.* Dienst eines пласту́н, *m.*; 2) Jagd auf Morästen *f.*
Плат, *m. Ч.* IV. 676 einige Ellen lange weisse Leinwand; 2) Lappen, *m. Пом.* III. 51.
Пла́та, *f.* плат, *m. Ф.* Bezahlung; Besoldung, *f.* Lohn, Gehalt. *m. Пом.* III. 50.
Плата́ти. *v. a.* s. Лата́ти (*B.*).
Пла́тва, *f.* Balken, *m.* Dachschwelle, *f.*
Пла́те, *n.* Kleidung, *f.* Kleid, *n.*
Пла́тен, *a. Ф.* (*Пр.* III. 285) s. Пла́тний; я був би — ich könnte bezahlt werden; кому́ тото́ пла́тно? wem bringt es Nutzen?
Плати́на *f.* s. Плато́к; Kopftuch, *n.*
Плати́нка *f.* Plättchen, *n.* (lamella), *B.*
Плати́нник, *m.* Art Schwamm: Agaricus.
Плати́ти, (плачу́, плати́ш, плати́ть). *v. a.* zahlen, bezahlen, entrichten; * vergelten, belohnen; 2) *v. n.* gut bezahlt werden. [lung, *Кн.*
Пла́тїж, *m.* Bescheinigung der Zah-
Пла́тка, *f.* s. Ла́тка, (*B.*).
Платко́ваний, *a.* fleckig, gefleckt.
Пла́тний, *a.* bezahlt, besoldet; beglichen, *Др. с.* 149; 2) zahlbar, fällig (e. Wechsel); 3) lohnend; не є пла́тно, не ро́бить ся — es hat keinen Erfolg, bethätigt sich nicht (лїка́рство); s. Пла́тен. [*m. Пар.*
Пла́тник, *m.* Zahler, Zahlmeister,
Платни́чий, *a.* Zahl-, Zahlungs-.
Платня́, (*d.* пла́тничка), *f.* s. Пла́та, Gehalt, *m.* [пла́товка).
Пла́тов, -тви, *f.* s. Пла́тва, (*dim.*
Плато́к, -тка́, (*d.* плато́чок), *m.* ein Stück Tuch, Stück Leinwand, Schnupf-, Taschen-, Halstuch, *n.*; 2) Lappen, *m.* s. Плат, плати́на. [*pl.* (Lamellicornia),
Платочкоро́гі, *pl.* Blatthörnige,
Платча́тий, (-а́стий), *a.* lappig, in Lappen getheilt; -а́сті, *pl.* Primelblütige, *pl.* (Petalanthae).
Платя́ниця, *f. Ос.* (61) III. 21 vornehm Gekleidete. [Ону́чка.
Пла́тянка, *f.* Fusslappen, *m.* s.
Плау́н, *m.* Tannenbärlapp, *m.* (Lycopodium selago).
Пла́ха, *f.* flaches, lang abgespaltenes Stück Holz mit einer scharfen Kante; 2) Schwert, *n. C.* II. 263; 3) Tischplatte, *f.*; 4) Block, *m. Гр.* [lum) *Вол.*
Плахі́тка, *f.* Wulst, *m.* (volva, vel-
Пла́хта, (*d.* пла́хотка, плахти́нка), *f.* s. Вере́та; 2) weibl. Rock (спідни́ця).
Плач, -чу́, *m.* das Weinen, Wehklagen, *n.*; плачі́ ма́ти weinerlich sein; Klagelied, *n.* [lich, Thränen-, *Макс. Т.*
Плаче́вний *a.* beweinenswert, kläg-
Пла́чка, пла́чниця, *f. Пар.* Klageweib, *n.*
Пла́чно, *adv.* weinend, thränend, *Св.*
Пла́чня, *f. N.* e. Berges.
Плашанки́, *pl.* kleine Schlitten aus zwei breiteren Scheithölzern (пла́ха).
Пла́шка, *f. dim.* s. Пла́ха; Holzspan, *m.* [ten, (Holz).
Плашкова́тий, *a.* in breiten Schei-
Плащ, (*d.* пла́щик), *m.* Mantel, *m.*
Плащани́ця, *f.* das Tuch worauf Christi Grablegung abgebildet ist.
Плащи́на, *f. K.* s. Площина́.
Плащува́тий, *a.* in Mantel gehüllt;

М+Б. 120. 121? [temulentum.
Плевéл, *m.* Lolium perenne u. L.
Плевéльниця перíйка, *f.* s. Перíй, *В.*
Плевýн, *m.* Pottfisch, *m. Пар.*
Плевувáти, *v. n.* § voraussetzen, supponieren, (*Фр.*). [Säugen.
Плéкане, *n.* Pflege, Zucht, *f.* das
Плéканець, -нця. плéканчик, *m.* Pflegekind, *n.* -sohn, *m.* Pflegebefohlener; gut genährtes, gepflegtes Kind; verzärteltes Söhnchen; der im Ueberfluss aufgewachsen ist u. dem man es ansieht, (*Ф.*).
Плéканка, (*d.* -áночка), *Вах* плекáнниця, *У. f.* Pflegetochter, die zärtlich Gepflegte.
Плекатáрка, (*d.*-áронька) *f. Гол.* III. 82 Pflegerin, Wärterin, *f.*
Плекáтель, *m.* Pfleger; Züchter, Erzieher, *К. m.* (-елька, *f.* -in, *f.*).
Плекáти, (-áю, -áєш), *v. a.* pflegen, warten, erziehen, züchten; säugen.
Плекотóра *f.*Mutterschaf, Ziege,das (die) ein fremdes Lamm (Zicklein) säugt.
Плектй, плечй, (плечý, плечéш), *v. a. У.* s. Плекáти.
Плéме, племéне, *Пар.* плéмя, -ени, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm, *m.* Familie; Nation, Generation, *f.* [stammt.
Племéнний, *a.* Stammes-, ange-
Племéнність,-ости, *f.*Nationalität.
Племéнство, *n. Зг.* s. Плéме.
Племíнник, племяáнник, *m.* Neffe; Anverwandte, *m.*
Племíнниця, племянщичка, *f.* die Anverwandte; Nichte, *f.* [стий.
Пленйстий, *a.* brüchig, s. Плїнй
Пленйти ся, brüchig werden.
Пленйця, *f.* Stamm in zwei Hälften gesägt als Bauholz, *m.*; 2) Ketten, Fesseln, *pl. Ч.* I. 166.
Пленйчити, *v. n.* ungereimtes Zeug sprechen; schwärmen in Fieberhitze; — ся, пленїтáти ся träumen, (*Фр.*) wunderlich zugehen, *Ф.*
Плéнтати, *v. a.* nachlässig stricken, *Не.*; — ся *С.* I. 54 herumirren.
Плéсень, -сня, *m.* Scheibenqualle, *f.* (Cassiopea).
Плеск, *М.* III. 129. плéскіт, -оту, *Ст. m.* das Plätschern, Geplätscher, *m.*
Плéскавка, плескавйця, *f.* s. Плоскавйця. [-wecken, *m.*
Плéсканка, *f.* — сйра Käselaib,
Плескáти, (плéщу, плéщеш), *v. n.* plätschern; 2) в долóні, в рýки — klatschen; *plaudern, plauschen; 3) plätten, glätten.
Плескáтий, *a.* flach, platt.
Плескáч, *m.* плескáчка. *f.* Art flaches Strohbündel zum Dachdecken; 2) unreife Erbsenschote, s. Лопáтка 3); 3) Rhodeus sericeus (Cyprinus amarus).
Плесковáтий, *a.* flach gedrückt (фляшка).
Плéсно, *n. gew. pl.* плéсна, Mittelfuss, *m.* (metatarsus), Plattfuss; 2) Mittelhand, *f.* (metacarpus); 3) Lücke, leere Stelle im gedüngten Felde.
Плéснути, *v.n.* s. Плескáти 2), (die Hände) zusammenschlagen.
Плéсо, *n.* tiefe Stelle im Wasser; Flusssee, *m.*Untiefe, *f.*; 2) s. Плéсно 1).
Плéсти, (плетý, плетéш), *v. a.* flechten, winden; 2) plauschen; * коло рóта плетé ми ся ich habe es auf derZunge, (*В*).
Плетáр, плетéнь, -тня, *К.* I. 297 geflochtener Zaun, Flechtwerk, *n.* geflochtenes Thor; 2)Material zum Flechten.
Плетéне, *n.* etwas Geflochtenes; Korb, *m.*
Плетéник, *m.* geflochtene Bretzel.
Плетенйця, *f.* Geflecht, *n.* s. Плїть 1); 2) s. Зáплїтка; Flechtwerk, *n.* Hürde, *f.*; 3) Klatsch, Plausch, *m.* eitles Gerede, Geschwätz, *n.* (auch *pl.*).
Плетенцé, *n.* kleines Floss.
Плетеняк, *m.* s. Пліт, плетáр 1).
Плетйво. *n.* Flechtwerk, *n. В.*; 2) Spitze, Flechte (geklöppelt), *f. Ст.*
Плетйця, *f.* s. Плотйця. [stiel.
Плéтище, *n.* geflochtener Peitschen-
Плетїй, *m.* Flechter, *m. Левч.*
Плéтїнь, *f. Ме.* 295. Geflecht, Gewinde, *n.* [ken, *Т.*
Плетнйцтво, *n.* das Flechten, Wir-
Плéтня, *f. gew. pl. К.* Plauschereien, *pl.* Klatsch, *m.* erkünstelte Lügen.
Плетýха, *f.* Klatschweib, *n. Ст.*
Плéтчик, плетюга, *m.* Maulmacher; Ohrenbläser, *m.*
Плетянка, *f.* s. Плéтїнь; umfriedeter Brunnen, *Не.* (*Пр.* III. 147).
Плець, *m. М+Б.* 355 s. Пляц.
Плечáнка, (-цáнка), *f.* Hemd ohne

Falten beim Kragen, *n.*

Плеча́стий, (-а́тий, *M.*); плечи́стий, *a.* breitschulterig, starkschulterig, vierschrötig.

Плече́, плечена́, -я́ти, *n.* плечи́ці, *pl.* Schulter, *f.* пле́чі, die Schultern, der Rücken; *пле́чі ма́ти за собо́ю e. Stütze an jmdm haben, protegirt werden.

Пле́чико, *m.* Stickerei am Hemd an der Achsel, *f.*; *pl.* пле́чка, Achsel- u. Schultertheile des Hemdes, *pl.*

Плечко́, *n.* *P.* I. 120 Schulterblatt, Viertel, *n.* v. geschlacht. Vieh).

Пле́чний, *a.* Rücken-, Schulter-, *B.*

Плечни́стий, *a.* *Фр.* s. Плеча́стий.

Пле́шня, *f.* Stock mit Eisenspitze, *m.*

Плещу́к, *m.* s. Лещу́к (Art Spiel).

Плив, *m.* Fluss, Lauf, *m.* час плив свої́м пли́вом *M.* III. 46; пли́вом пли́сти stark fliessen, strömen, s. Плав.

Плива́к, плива́ч, *m.* Schwimmer, *m.*; 2) s. Плава́к, *Левч.*; 3) Seeschwalbe, *f.* (Sterna).

Пливе́ць, -вця, *m.* s. Плавуне́ць.

Пливки́й, *a.* flüssig, *Фр.*

Пли́вний, *a.* (*Фр.*), s. Пла́вний, -а бе́сїда fliessende Aussprache.

Пливу́н, *m.* Flugsandboden, *m.*

Плиг, *m.* Sprung, *m.* * з плигу́ зби́ти ся *Ko.* 44 sich beirren lassen, confus werden; 2) *int.* vom unerwarteten Aufkommen, Einspringen, s. Гульк.

Пли́гати, плигону́ти, *Cm.* *v.n.* hüpfen, springen, sich tummeln, *IГ.* *Пот.*

Плин, *m.* Flüssigkeit, *f.* *ГШ.* [III. 114.

Плинь, *f.* Fluss, Lauf, Verlauf, Wandel, *m.* das Fliessen, *He.* Strömung, *f.* *ОП.*; піти́ в плинь verloren gehen, schwinden.

Плини́чити ся, *Ф.* s. Плени́чити.

Пли́нний, *a.* flüssig.

Пли́нність, -ости, *f.* Flüssigkeit, *f.* das Flüssigsein, *ГШ.*

Плину́ти, *v. n.* fliessen, s. Пли́сти.

Плис, *Ч.* V. 347?

Плись! *int.* vom Einfallen ins Wasser.

Пли́ска, *f.* Blässhuhn, *n.* (Fulica atra); 2) —, пли́сква, Bachstelze, *f.* (Motacilla alba).

Плискова́тий, *a.* *He.* flach gelegen.

Плисо́вий, *a.* von Plusch, plüschen.

Пли́сти, (пливу́, пливе́ш), *v. n.* fliessen; 2) schwimmen; schiffen, segeln.

Пли́стка, *f.* s. Пли́ска 2).

Пли́та, (*d.* пли́тка), *f.* пли́те, *n. coll.* Platte, Fliese, *f.* Pflasterstein, *m.*; 2) Ziegel, *m*; 3) Floss, *n.* *C.* II. 121.

Плиткий́, пли́тий, *a.* seicht; -и́й тарі́ль flacher Teller. [Platten-, Quader-.

Плито́вий, плитняко́вий, *Пол.* *a.*

Плїва́, *f.* Haut, Membrane, *f.*; 2) Zwerchfell, *n.*

Плі́вка, *f.* dünnes Häutchen; 2) Balgklappen, *m.* *B.*; 3) *pl.* плївки́ Augenlider, *pl.* s. Клїпки́.

Плївни́й, *a.* s. Плїнни́й.

Плід, *g.* пло́ду, *m.* Frucht, *f.* Fötus, *m.*; 2) Erzeugnis, *n.*

Плідни́й, *a* fruchtbar; ergiebig; -а ма́тка befruchteter Weisel; плі́дно в кошарі reich gesegnet, *Kol.* I. 98.

Плідни́к, *m.* Fruchtlager der Pilze,

Плїки, *pl.*? *Шог.* 154? [*n.* *Вол.*

Плін, *g.* пло́ну, *m.* *KC.* IV. 590. 507. s. Поло́н, Gefangenschaft, *f.*

Плїнь, *f.* von e. betriebsamen, gescheidtem, energischem Menschen; von e. Zudringlichen. [Schmiedeeisen, *m.* (*Ф.*).

Плїна́, *f.* Splitter, (*Фр.*); Splint im

Плїни́стий, *a.* splitterig, brüchig, *Фр.*

Плїни́ти, *v. a.* s. Нево́лити: детина ма́тїр плїнить (ссучи груди).

Плїні́вка, *f.* Thesium montanum.

Плі́нка, *f.* Bruch, *m.*; 2) sehr dünne Schichte, Ueberzug, Membrane, *f.* *Под.*

Плі́нни́й, *a.* ergiebig, ausgiebig. [(*Ф.*).

Плїнова́тий, *a.* splintig, (Eisen &),

Плі́нчити, *v. a.* s. Плїни́ти.

Плїснь, плі́сїнь, плі́сонь, (*B.*), *f.* Schimmel, *m.* Kahm, *f.* Kopf-, Brodschimmel (Mucor mucedo).

Плісни́к, *m.* Flösser, *m.*

Плі́сницї, *pl.* Fadenpilze, *pl.* (Hyphomycetes, Mucedines).

Плі́сність, -ости, *f.* s. Плїснь.

Плі́снїти, *v. n.* schimmeln, schimmlig, kahmig werden, vermodern.

Плі́снявий, *a.* schimmelig, moderig.

Плі́снявка, *f.* Art Geschwür an der Zunge, *Др. с.* 28; 2) —, плі́снянка, (*Фр.*) s. Плїснь.

Плїсняки́, *pl.* Myxomycetae, *Фр.*

Пліт, *g.* пло́та, *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*

Плїть, *g.* плїти, *f.* etwas Geflochtenes, Flechte, *f.*; Geflecht, Gewinde zum Strohhut, *n.*; 2) geflochtene Knute, Geissel,

f. pl. Ruthenstreiche, pl. Кв. 277.
Плітка, пліточка, А·Г. 168, f. s. Плотиця. [Flechten des Wagenkorbes.
Плї́тка, f. ein Umzug, Aufzug im
Плїтки́, pl. Н. 135 Klatschereien, pl.
Плї́точка, f. dim. Кв. 417 s. Плїть 2).
Плїту́ха, f. Convolvulus sepium.
Плїтце́, n. kleines Floss zum Ueber-
Плї́ха, f. s. Плїшка. [fahren.
Плї́чко, плїчце́, n. dim. s. Плече́, Ф.
Плїш, m. Glatze, kahle Platte; Blösse, Lücke, f.; 2) N. e. Berges; Пот. III. 10.
Плїша́нка, f. Saxicola leucomelas.
Плїши́вий, a. плїши́вець, -вця, m. mit Glatzen, kahlköpfig, Kahlkopf, m.
Плїши́ти, v. a. s. Заплїши́ти.
Плї́шка, f. kleiner Keil zum Verkeilen, Vernieten; 2) pl. N. e. полони́на.
Плова́, f. Flutregen, m.; 2) s. По́вінь.
Плова́не дї́ло Р.І.74? leichtes Spiel.
Плове́ць, -вця́, m. Schiffer, Seefahrer, m. М. III. 49.
Плоди́ст, плоди́стець, -сця, плоди́сток, -тка, m. Winter- Jakobszwiebel, f. (Allium fistulosum); 2) s. Зрі́зованець.
Пло́дити, v. a. zeugen, erzeugen, Früchte hervorbringen; — ся sich vermehren, s. fortpflanzen; vorkommen.
Плодли́вий, Н. 286, плодови́тий, плодю́чий, (щий), С.І.104, пло́дний, a. s. Плідни́й.
Плодни́стий, a. befruchtend.
Плодни́ця, f. fruchtbares Weib, (Фр.).
Плодови́й, a. Zeugungs-, Vermehrungs-. [дю́чість, -ости, f. Fruchtbarkeit, f.
Плодови́тість, пло́дність, пло-
Плож, Ч. III. 16? [I. 256.
Пльо́ндрати ся, umherirren, С.
Пльо́ндри, pl. s. Штанда́ри.
Пльондро́ване мі́сто кре́мінньом
Плонка́, f. s. Лїсни́ця. [доко́ла?
Пло́нно, adv. — каза́ти щось fliessend, leicht.
Пло́сїнь, пло́скань, Пар. f. s. Пло́ща.
Пло́ска, f. N. e. Berges.
Плоскави́ця, f. Blicke, f. (Abramis blicca). [ge, f. (Hippobosca equina).
Пло́скавка кінська́, Pferdelausflie-
Плоска́ль, m. s. Плосконо́гий, Пар.
Плоскву́ f. Wasserscorpion, m. (Nepa).
Плоски́й, a. flach, platt; eben, plan; -é ве́ркало Planspiegel, m.
Пло́скінь, f. s. По́скін; плоскінний, (-ку́нний), s. Поскі́нний.
Пло́скість, -ости, f. Flachheit; Plattheit f. ГШ.; 2) Fläche, f. Пар. Flächeninhalt, m.
Плосковипу́клий, a. planconvex.
Плосковогну́тий, a. planconcav, Пол. [Brustkasten, Под.
Плоскогру́дий, a. mit flachem
Плоскокру́жок, -жка, m. Tellerschnecke, f. (Planorbis). [n. Пар.
Плоскомі́р, -іра, m. Flächenmass,
Плосконо́гий, a. flachfüssig; Plattfuss, m. Пар.
Плосконо́сий, a. plattnasig, Platnas, Пол.; -а ка́чка Löffelente, f. (Anas clypeata); ка́чиця плосконо́сиця Ч. II. 322 mit plattem Schnabel.
Плоскорі́вня, f. flaches Plateau, Це.
Пло́скочере́вий, a. plattbäuchig.
Пло́скош, m. Plattwurm, m. (Planaria). [(Platessa vulg.).
Плоску́ша, f. Scholle, Plateise, f.
Плости́ти, v. a. glätten, plätten, В.
Плості́вє, n. coll. grosse Aeste, vgl. Пласті́вє. [Platte, f.
Плот, m. плоть, f. Floss, n. Flösse,
Плоть, f. Leib, n. Fleisch, n. † Ш. I. 227. ІГ.; 2) сла́ба — Ф. (РХ. 119) das schwache Geschlecht (pleć); 3) s. Плоти́ця.
Плота́р, m. Flösser, m. (В.).
Пло́тва, f. s. Плоти́ця.
Пло́тик, m. dim. s. Пліт; 2) Zaunkönig, m. (Troglodytes parvulus).
Плоти́ця, (-и́чка), плотни́ця, f. Plätze, Rothfeder, f. (Leuciscus erythrophtalmus).
Пло́тний, a. Пол. dicht. [barbarum.
Пло́тни́к, m. s. Пло́тик 2); 2) Lycium
Пло́тня, f. Blechplatte des Kochofens, f.
Плотове́ць, -вця́, m. gemeiner Tabak auf Hecken (пліт) getrocknet.
Плотови́ця, f. Floss, Flossholz, n.
Плохи́й, плохови́тий, Ф. a. schlecht, gering, sehr mittelmässig (compar. пло́хший Р. І. 21); adv. пло́хо Кч. 53 leichtfertig, unachtsam. [correctheit, f. s. Хи́ба.
Пло́хість, -ости, f. Зг. Mängel, m. Un-
Плохі́щати, v. n. schlechter werden Ог. 110. [gem, schlechtem Gewinn, Т.
Плохоко́ристний, a. von gerin-
Плохоу́м, m. Ф. плохоу́мний, a.

Schwachkopf, *m.* geisteskrank; 2) leichtsinnig. [lich; s.? Клапоухий *Н.* 171?

Плохутий, *a.* s. Плохий, schwächlich

Плохутка, *m.f.Ко.*74 Schwächling, *m.*

Плошати, *v. n. Ш.* I. 380 saumselig, nachlässig, leichtfertig sein, werden.

Плошка, *f. С.* Lämpchen, *n.* (bes. zur Illumination).

Площа, площавина *f.* Fläche, Ebene, *f.*

Площик, *m.* s. Плескач 1); 2) Pfeilspitze, *f.*

Площина, *f.* Flächenraum, *m. Пар.*

Площинничка, *f.* Placopsilina.

Площистий, *a.* flach, *Вах.*

Площиця, *f.* s. Плотва.

Площний, *a.* Flächen-.

Площість, площність, *ГШ.* -ости, *f.* Flächeninhalt, *m.*

Площовина *f.Б.Пр.*VI.9 Gebüsch, *n.*

Плуг, *m.* Pflug, *m.*

Плуганити ся, *Не.* langsam, gemächlich hergehen, wohin ziehen, fahren.

Плугатар, (-атор), плугач, плужанин, *m.* Pflüger, Ackersmann, *m*

Плуговий, *a.* — віл Pflugochs, *m.* -é, *n. s. a.* Pfluggebühr, *f.*

Плуговиця, *f* Pflugdienst, *m. Пар.*

Плужити, *v. a.* s. Орати, *Ф.*; *кому zu jmds Gunsten pflügen, *П. n* 98 zuträglich sein, vonstatten gehen, (*impers.*) *Др. с.* 146; gedeihen, blühen *Н.* 46.

Плужок, -жка, *m.* Häufelpflug, *m.*

Плутавий, *a.* verkrüppelt, missgebürtig.

Плутанина, плутанка *Н.* VI. плутаниця *Р.* II. 65. *f.* Verwickelung, Verwirrung, *f.* verworrenes Zeug, Gewirre, *n.*

Плутати, плутувати. *v. a.* verwickeln, wickeln; wedeln *Р.* I. 16; * ungereimtes, verworrenes Zeug sprechen 187.

Плутня, *f. Ч.* IV. 204; плутощі, *pl. М+Б.* 383 Betriegerei, Schelmerei, Spitzbüberei. *f.* Schwindeleien, *pl.*

Плутяга. *m.Зак.* Schuft, Spitzbub, *m.*

Плуца, *f. pol.* s. Легке; *adj.* плуцний Lungen-, *Пол.*

Плюва. *f.* s. Плїва.

Плювати, *v. n.* speien, spucken; — кервоз Blut auswerfen; 2) schmeissen (v. Eierlegen der Schmeissfliege); *Пот.* III. 113.

Плювачка, *f.* Spucknapf, -kasten, *m.* -becken, *n.*; 2) Art Weissfisch, (*В.*).

Плюга, *m. f.* плюгавець, -вця, *m.* плюгавий, *a.* garstig, schmutzig, niederträchtig.

Плюгавити, *v. a.* s. Поганити.

Плюгавиця, плюгавка, *f.* liederliches Weib; 2) Dungfliege, *f.* (Scatophaga), *В.*; 3) s. 'Ящірка.

Плюгавство, *n.* Sudelei, Schweinerei, *f.* Schmutz, *m.*; 2) Ungeziefer, *m.*

Плюдри, *pl.* Pluderhosen, *pl.*

Плюзине, *n.* s. Павзе; кюзине.

Плюнути, плюти, s. Плювати.

Плюсь! *int.* vom plätschernden Fall ins Wasser, *С.* I. 103. platsch!

Плюск, *m.* плюскота, *f. Н.* 64. *М.* das Plätschern, Geplätscher, Geräusch, *n.*

Плюскати, плюскотати, плющити, *v. n.* plätschern.

Плюскатий, *a.* s. Плескатий.

Плюсклий, *a.P.* II. 208 unreif grün, verkümmert.

Плюсно, *n. Пол.* s. Плесна 1); 2) Sprungbein, *n.* (astragalus). [Unwetter, *n.*

Плюта, (*d.* плютка), *f.* Regenwetter,

Плютїти, *v. n.* regnen; плютит es regnet.

Плютка щелиста, rissiger Blätterschwamm, (Agaricus rimosus), *Вол.*

Плюха, *f.* s. Заплювиця.

Плюхнути, *v. n. М.* I. 113 und — ся *Ос.* (61) IX. 43 fallen, sich niederstürzen, -senken.

Плюш, *m.* Plüsch, *m. adj.* плюшовий.

Плюшняк, *m.* Art Pfilze. [hederacea.

Плющ, *m.* s. Блющ; 2) Glechoma

Плюща, *f.* Platzregen, *m.* (*В.*).

Плющити, *v. a.* — очи die Augen zudrücken, schliessen.

Плющух, *m. Пол.* s. Кригушка.

Плявдувати, плявувати, *v. n.* gut bekommen, zuträglich sein, — кому.

Плявка, *f.* s. Пявка.

Плякати ся, gesäugt, aufgezogen werden; s. Плекати.

Плям-плям, *int.* vom undeutlichen, schnalzenden, stotternden Reden.

Пляма, (*d.* плямка), *f.* Flecken, Schmutzfleck, *m.* [voll Flecken, Fleck-.

Плямий, *В.* плямистий, *a.* fleckig,

Плямити, *v. a.* schmutzig machen, beflecken.

Плямка, *f.* s. Клямка, *Левч. Кв.* 230.

Плямкати, *v. n.* hin u. her die Zun-

ge bewegen, schnalzen. [(Zerene) *B.*

Пля́мник, *m.* Fleckenspanner, *m.*

Плян, *m.* Plan, *m.*

Пля́нтро, *n.* s. Пóдро, від.

Плянтува́ти. *v a.* planieren, ebnen.

Плянува́ти. *v. a.* nach e. Plan den Boden theilen. [dertasche, *f.* s. Цокоту́ха.

Пля́пля, *f.* Klatschweib, *n.* Plau-

Пляс, *m.* s. Та́нець.

Пляса́ти, (пля́шу, пля́шеш), плї-са́ти), *v. n.* tanzen, vortanzen; *K.* I. 271.

Пля́сканка, *f.* s. Плéсканка; Klumpen weichen Lehmes mit Händen bearbeitet.

Пляска́ч, *m.* Schlag, *m.* Schelle, *f.*

Плясови́ця, *f.* Tanzunterhaltung, *f.* *Mi.* II. 304.

Пляст, *m.* s. Пласт.

Плята́н, *m.* Platane, *f.* (Platanus); плятановáті Platаneae. [нóвий

Плятѝна, *f.* Platin, *n. adj.* пляти-

Пляц, -цу, *m.* Platz, *m.* freier Raum; пляцовé, *s. n. a.* Standgeld, *n.*

Пля́цок, -цка, (*d.* пля́цочок), *m.* s. Паляни́ця; 2) ein leichter Schlag, eine Patsche. [s. Фля́шка &.

Пля́шка, (*d.* пляши́на, -и́нка), *f.*

Пнéвий, *a.* Stamm-, *Бор.*

Пнївé. *n. coll.* s. Пень, пняк.

Пну́ра, *f.* *Пол.* wildes Mutterschwein; s. Пону́ра. [Klotz, *m.*

Пняк, (*d.* пнячóк, -чка), *m.* Stamm,

Пня́ти ся, (пну, пнеш), *v. a.* sich emporzuschwingen suchen, hinauf, höher wollen; klimmen, ranken.

Пня́тин, *m.* *N.* e. Berges.

По, *praep.* nach, bis, bis an, zu, wegen; an, auf, in, über, von, aus; I) *mit d. Accus.* bez. по *a*) den Raum über den sich die Thätigkeit erstreckt, ohne ihn auszufüllen: по сей бік an dieser Seite, по пра́ву ру́ку rechts, по конéць столá am Ende (Rande) des Tisches. Distributiv: по два & zu zwei &, коштувáти по три ри́ньскі, раз по раз Mal auf (um) Mal, éinmal übers (ums) andre, vielmal; по двúчі zweimal; *b*) bez. räumlich und zeitlich die Grenze, bis zu welcher sich e. Thätigkeit erstreckt: по колї́на bis an die Kniee, по пóяс bis zu den Hüften, по у́ха bis an die Ohren, по конéць сьвíта bis ans Ende der Welt; ferner das Mass u. den Grad bei *Compar.* u. *Superl.*: немá по здорóвля дорóжшого es ist nichts über die Gesundheit theuerer (dsgl. по-над); *c*) bez. den Grund: по що? weshalb, warum?; *d*) bez. по bei den Verben der Bewegung den Gegenstand, dessentwegen sie vor sich geht: прийти́, поїха-ти, післáти по когóсь, по щось: nach, um zu — holen etc.; *e*) bez. die Zeit: по всяк день (durch) jeden Tag, Tag für Tag; по рáно in der Frühe, по дру́гий & раз zum zweiten Male. II) *mit d. Dativ.* bez. по *a*) den Raum, über den sich etwas erstreckt, (dsgl. mit dem *Local.* u. *Accus.*): по у́лицям, по лїсáм, по гóрам, по бíлому пóлю, по гóроду, по мóстови; *b*) bez. die Zeit, in deren Verlauf e. Handlung fällt: по ранéньку in der Frühe; по (пі) днéви beim Tageslicht, bei, am Tage, пó-ночи in (bei, während) der Nacht, по недї-лям an Sonntagen; *c*) bez. по dasjenige, dem ein anderes angemessen ist, in Bezug worauf, in Betreff wessen, wornach etwas ausgesagt wird, ferner die Art u. Weise, u. das Mittel: по плáтю встрічáють а по рóзуму випроваджá-ють nach der Kleidung u. nach dem Verstand jmds ehrt man ihn; по и́мени кли́кати, по мáтери блúзький св'як mütterlicherseits; по прáвдї казáти, жи́ти wahrheitsgemäss, gerecht, ehrlich; по зáкону nach dem Gesetze, gesetzlich, по бóжому gottgefällig, gerecht; по нáшому nach unserer Sitte, по мóему nach meinem Wunsch; по сусíдству in Bezug auf die Nachbarschaft, nachbarlich, по невóли wider Willen, ungern, unfreiwillig, по дáвному nach altem Brauch, по п'я́ному im Rausch, по мужи́цкому bäuerisch, по якóму? wie? auf welche Weise? пізнáти по бéсїдї, по гóлосї, по нїмéцкому покáзу заговори́ти *Ш.* II. 68. *d*) bez. по die Distribution; по кавáлку je ein Stück, stückweise, кóжному дáти по таля́ру jedem je einen Thaler, по днéви, je einen Tag, тра знáти по чóму лóкоть wie viel kostet je eine Elle, * was jedesmal an einer Sache ist. III) *mit d. Local* bez. по *a*) den Raum über den sich etwas erstreckt, wo etwas sich befindet: auf, in, durchhin: по гóрах, по лїсáх, по Украї́нї,

по воді плисти, по руці кому́ бу́ти jmdm bequem, gelegen sein, по пе́клї гони́ти durch die Hölle hin, in der H.herum, по доро́зї unterwegs, по лю́дьох біда́ хо́дит, unter den Leuten, по до́світ-ках, по вечерни́цях, по празника́х бува́ти; по но́тах nach Noten *Ш.* I. 370; ferner bez. по den Theil an e. Person od. e. Gegenstande, der von der Handlung unmittelbar getroffen wird: по лици́ би́ти. вда́рити ся по пола́х рука́ми; *b*) dasjenige, hinter und nach dem eine Bewegung stattfindet und den Zeitpunkt, nach welchem etwas eintritt:, перейшо́в по мені́ ріку́ nach mir, nachdem ich —), по Бо́зї пе́рший nach Gott der erste, ти́ждень по ти́жни мина́е verstreicht —; по ро́цї nach einem Jahre, по дни наступа́е ніч nach dem Tage folgt die Nacht, по обі́дї nach dem Essen, по мо́їй голові́, по мені́ nach meinem Tode, по ба́тьку взя́ти майно́ nach dem Vater erben; не по мо́їх гро́шех nicht nach meinem Geld der Preis; *c*) bez. по den Grund einer Gemüthsbewegung od. e. Handlung: тужи́ти, пла́кати по кім, щож мені́ по мо́їй уро́дї was liegt mir an meiner Schönheit; *d*) bez. die Distribution: по одні́м дни zu einem Tage, je einen Tag, по двох, zu zwei, je zwei, по трох etc. IV) *in den Zusammensetzungen* bez. по- (пі-) 1. eine der Zeit od. dem Raum nach unterbrochene, d. h. zu verschiedenen Zeiten od. an versch. Orten vor sich gehende Handlung; 2. eine Deminution der Handlung d. i eine Beschränkung der Zeit, dem Grade nach (bei Adject. u. Adverb. mit d. Bdtg „ziemlich, etwas, einwenig"); 3. eine Wiederholung der Handlung; 4. die Vollziehung der Handlung an vielen Objecten od. durch viele Subjecte; 5. jene Veränderung der Bedeutung, wodurch aus e. intransitiven ein transitives Verbum wird od. das unmittelbare Object ein anderes wird; 6. eine Entfernung; 7. die Verwandlung der Verba imperfectiva in perfectiva. Bdtg: einwenig, etwas, nach und nach; viel, eine Menge; ver-, er-, ein-, be-, zer-, auf-, nacheinander. *Mi.* IV. 226—227. 430. 625. 676. *Ог.* 190—191. 110. По- s. Па- *Mi.* II. 359. 407. Das Fehlende s. unter einfachen Wörtern auf die obigen Bestimmungen Bezug nehmend.

Побабі́ти, *v. n.* weichlich, verweichlicht werden, *Cm.*

Поба́брати, *v. a.* s. Ба́брати (ся).

Побагатша́ти, *v. n.* s. Побогаті́ти.

Побадьорнї́йша́ти, *v. n.* munter und rüstiger werden, *М+Б.* 257.

Поба́жане, *n.* s. Ба́жане.

Побаклу́чити ся, *Н.* 230? s. Ви́балушити (ся). [потужи́ти.

Побанува́ти, *v. n.* s. Банува́ти,

Поба́рити ся, *МШ.* s. Заба́рити ся.

Побаришува́ти, *v. n.* einwenig Handel treiben, auf Profit ausgehen. [ся.

Побарло́жити ся, s. Барло́жити

Поба́тько, *n. Cm.* Pflegevater, *m.*

Поба́чене, *n.* das Wiedersehen; до -ня! zum W.! поба́чі́не ма́ти на щось worauf Obacht geben.

Поба́чити, *v. a.* erblicken, sehen — ся einander wiedersehen.

Побга́ти, *v. a.* s. Бга́ти; 2) — ся sich aufbauschen, *Не.* [Обезпе́ка etc.

Побезпе́ка, *f.* побезпе́чене, *n.* s.

Побезпе́чити, *v. a.* jmdm sichere Gewähr leisten; — ся на кого́ sich auf jmdn verlassen.

Побера́ти, (-бир-), *v. a.* nehmen, ergreifen: сум нас побира́е die Trauer ergreift unser Herz; — платню́ den Gehalt beziehen, — пода́тки die Steuern beheben, einnehmen; 2) — ся sich verheiraten; *b*) — ся на кого́, gegen jmdn einen Anschlag vorbereiten; s. Бра́ти.

Побережани́н, побере́жець -жця, *m.* Uferbewohner, *m.* [Uferstrich, *m.*

Побере́же, *n.* Uferland, Gestade, *n.*

Побере́жечка, *f. Bein.* mehrerer Thiere *Ч.* III. 478.

Побере́жний, *a.* vom Ufer, vom Gestade, Ufer-, Strand-, an dem Ufer gelegen *С.* II. 132.

Побережни́к, (*d.* -ничо́к), *m.* Waldhüter, Heger, Forstläufer, -knecht, *m*; побережни́чка, *f.* Weib eines Waldhüters, *n. Зар.*; побережничу́к. *m* Sohn e. W.

Побере́жниця, *f.* побере́жник, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia). [sein.

Побережни́чити, *v. n.* Waldhüter

Поберіга́ти, поберечи́, (-ерти́), *v. a.* hüten, hegen, schonen; — ся sich — —, vorsichtig sein, sich inacht nehmen.

Побе́сїдувати, *v. n.* в ким sich mit jmdm im Gespräch unterhalten, bei jmdm vorsprechen.

Поби́ване, *n.* — даху́ das Dachdecken; 2) das Ringen (im Schmerz).

Поби́ванка, *f.* Niederlage, Schlappe, *f. C.*

Побива́ти, поби́ти, *v. a.* schlagen, beschlagen, fest schlagen; zerschlagen, zerbrechen; besiegen; — дах. дім das Haus decken; слїза́ слїзу́ побива́е die eine Thräne ereilt (schlägt) die andere (von reichlichen Thränen) *M.*; 2) — ся за чим nach etw. sich in Sehnsucht, in Schmerz ergehen, wonach eifrig trachten. [II.185 mit einem Schlag.

Побива́хом за одни́м ма́хом- —*P.*

Побива́ч, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Triebel, *m.* (des Böttchers).

Поби́йпес, *m.* s. Ги́цель.

Побира́ти, s. Побера́ти.

Поби́рно, *adv.* angenehm.

По́бит, *m.* das Weilen, Verweilen, Aufenthalt, *m.* 2) Lebensweise, *f.* Sitte und Brauch; яки́м по́битом? auf welche Weise? сим п. auf diese W. *B.*

Поби́те́, *n.* Misshandlung, *f.* Schläge, *pl.*; 2) das Zerschlagen.

По́біг, -ігу, *m.* побігане, (*d* -а́нечко), *n.* das Laufen, Weglaufen, Flucht, *f.*; 2) Streifzug, *m.* Freibeuterei, *f. Зап.* II. 550 піти́ в по́біги ausgehen auf Fr.

Побіга́йка, *f.* die Eilfertige.

Побіга́йчик, *m. Bein.* des за́йчик, der flinke, schnell laufende Hase *P.*II. 2.

Побігати собі, einwenig umherlaufen. [im Lauf auszuführender Auftrag.

Побіга́шка, *f. M.* III. 80 schnell, oft

Побігу́щий, побіжу́щий, *a.* gern laufend; 2) einherlaufend *МШ.*

Побіда, *f.*s.Біда́ II.; Misshandlung, *f.* angethane Unbill; 2) Sieg, *m.*

Побіда́ш, *m.* s. Біда́к.

Побіди́тель, побідник. *m.* der jmdm Unrecht, Schaden thut (*Фр.*); 2) Sieger, Besieger;*Bein.* des Siegesschwertes, *Ко.* 173; побідниця, *f.* Siegerin, *f. Пар.*; 3) побідник Allium victoriale, *B.*

Побіди́ти, побіджа́ти, *v. a.* jmdn mit Unglück schwer schlagen, heimsuchen, strafen, jmdm Unrecht zufügen; 2) besiegen, überwinden, bezwingen, siegen (*v. n.*) побі́дженний, *ptc. С. Щог. М.* vom Unglück geschlagen, schwer heimgesucht, unglücklich, s. Бідний.

Побідкати ся чим Mangel an etw. haben, Noth leiden. [reich, *Мог. Зг.*

Побідний, *a.* Sieges, sieghaft, sieg-

Побідні́ти, побідні́щати, *v.n* ärmer werden, verarmen. [*m. M.* (*Веч.* II.74).

Побідо́ма, *m.* der Sieche, Krüppel,

Побідоно́сний, *a. Зг.* siegreich.

Побіже, *n. K.* s. Побу́же.

Побі́й, -бю, *m.* Schlag, Hieb, *m.* das Niederschlagen *Ч.* III. 19.; Mal, Zeichen von Schlägen, *n. Кв.* 334; 2) Kampf, *m. Ру.* Schlacht, *f. Ч.* III. 309 побо́ем ста́ти 295 kampffertig, schlagfertig zum Sturm sich stellen; 3) das Dachdecken, (mit Schindeln &), 4) Dach, Dachwerk, *n.*

Побі́йка, *f.* Niederlage, *f.* verlorenes Gefecht, (*Фр.*); 2) s. Побі́й 3).

Побі́йний, *a.* -а гарма́та *ОП.* mörderisch?; -а сїть Gaddernetz, *n.* [*m.*

Побі́йця,*m.*Klopffechter,*Ф*;Raufbold,

По́бік, -оку, *m. Кн.* (*Пр.* XI. (2) 48) Partei, *f.*; 2) s. По́боки.

Побіли́ти, побілювати, *v. a.* weiss anstreichen, w. malen; 2) überzinnen; 3) bleichen *P.* II. 44.

Побілі́ти, *v. n.* weiss werden; *adj.* побілі́лий, *Ш.* I. 40. weiss gedeckt (vom Schnee).

Побільша́ти, (-и́ти), *v. a.* grösser machen; 2)*v.n.*(-и́ти ся) grösser werden.

Побілюване, побілене, *n.* weisser Anstrich; 2) das Verzinnen.

Побіля́, *praep.* (mit d. *Genit.*) nebenher, *Кв.* längs, entlang, *C.* I. 146; nahe an, in der Nähe von, *Левч.*

По́бір, -бру, *m.* Einnahme, *Пар.* Abgabe; Recrutierung, *f.*

Побі́рки, *pl.* Ausschuss, Auswurf, *m.*

Побі́рник, *m.* Einnehmer, *m. Пар.*

По-бісиба́тька-зна-яко́му, *adv. Cm.* der Teufel weiss wie.

Побісурма́нити ся, ein Muselmann, ein Ungläubiger werden.

По́біч, s. Побіля́. [біжи́ш).

Побі́чи, *v. n.* hinlaufen (побіжу́, по-

Побі́чливий, *a.* raufiustig.

Побі́чний, *a.* Seiten-; Neben-, -а річ Nebensache, *f*; *adv.* побічно (-е), neben; s. Бічни́й. [Bundesgenosse, *m. Cm.*

Побі́чник,*m.*Nebenwohner; *Вах.*; 2)

Побі́чниця, *f.* Seitenbrett, *n.* (im

Bett, in der Breche &); 2) Leiste, *f.*
Побіщáти, *v.a.M.*I.117 s.Пообіцяти.
Побіяти, *v. a. pol. Гол.* I. 196. 197 (вабіяти 207) s. Побивáти.
Поблагáти, s. Благáти.
Поблагодарúти, (-бладар-), *v. a.* † danken *Др. с.* 299.
Поблагословúти,*v.a.*s.Благословúти. einsegnen; — ся sich bekreuzen.
Поблажáти, *v. n.* комý щось jmdm dh die Finger sehen, nachsehen, Nachsicht haben mit jmdm.
Поблáжливий, *a.* (*Ф.*) nachsichtig, sanft, menschenfreundlich; 2) lenksam.
Поблажлúвість, -ости, *f.* Nachsicht, Milde, *f.* [s. Сóблазнь &.
Пóблазнь, *f.* поблазнúти ся & *К.*
Поблéкнути, *v.n.* verbleichen, verschiessen.
Пóблеск, *m. Пол.* Schimmer, *m.*
Поблúжній, *a.Др.* nächst, homogen.
Поблизúти, *v. a.* zu nahe rücken.
Пóблизький, *a.*nahe, nahe gelegen.
Поблизнúчити ся, *Гол.* III. 16 Zwillinge zur Welt bringen.
Поблизóк, -зкý, *m.* Nähe, *f.* в поблúзку, пóблизу, п. б. колó (mit d. *Genit.*) in der Nähe von, *Кн.* [rer, *m.*
Поблискáч, *m. Кл.* Blitzschleude-
Поблúскуване, *n.* das Leuchten, Schimmern, *Пол.*
Поблúскувати, *v. n.* s. Блúскати.
Поблíднути, *v. n.* erblassen, blass, bleich werden.
Пóблуд, & поблудúти & s. Блуд &.
Поблýдний,*a.*mitMängeln,schlecht, nichtsnutzig, *Зак.*
Поблукáти, *v. n.* irrsinnig werden.
Побогатíти, *v. n.* reich werden.
По-богáто, *adv.* viel, in grossem Quantum.
Пободріти, *v. n.* sich fassen, *Bax.*
Побоéвище, *n.* s. Побóїще.
Побóже, *n.* Ebene des FlussesБог,*К.*
Побожúти, *v. a.* щось etw. mit einem Eid bekräftigen, *Гол.* III. 439; — ся bei Gott schwören.
Побóжний, *a.* fromm, andächtig.
Побóжність, -ости, *f.* Frömmigkeit, *f.* [feld, *n.* Wahlstatt, *f.*
Побóїще, (-їско), *n. Пар.* Schlacht-
Пóбоки, *pl.* Kanten e. Brettes; 2) Deckel e. eingebundenen Buches, *pl.*

По-бокý! fort! weg damit! *Кн.*
Побол́іти, (побóлювати), *v. n.* einwenig (von Zeit zu Zeit) schmerzen; 2) —, *M.* II. 168, — ся krank werden, erkranken. [(Limosa).
Поболóтниця, *f.* Pfuhlschnepfe, *f.*
Побóрник, *m.* Kämpfer für etw., Verfechter, Vertheidiger, Beschützer, *m.* *Ш.* II. 168; (-иця. *f. Зг.* -in, *f.*). [*Пол.*
Побороздкóваний, *a.* gefurcht,
Поборозня́к, *m.* s. Борознюк.
Поборонúти, *v. a.* verwehren, комý щось.
Поборóти, побóрювати, *v. a.* überwältigen, bewältigen, überwinden, besiegen; 3) — ся з ким den Kampf mit jmdm aufnehmen, ringen.
Пóборсні, *pl.* s. Посторóнок (*pl.*) *Ос.* (61) III. 54. (пóборні? *Зак.*)
Побóчина, *f. gew. pl.* Seitenwand, *f.* Seitenleisten, *m.*
Побочúти ся, *Б.* (*Пр.* VI. 54).
Побóчкати, *v. a. ungr.* s. Поцїлувáти, *Гол.* III. 67. [[cubine, *f.*
Побóчниця, *f.* s. Побічниця; Con-
Побракувáти, *v. a.* чогóсь *Ал.* als unnütz wegwerfen, verachten.
Побранúти, *v. a. gr.* ausschelten.
Пóбрат, *m. Сm.* s. Побратúм.
Побратáти, *v. a.* verbrüdern, zu Brüdern machen когó з ким; — ся sich verbrüdern, die Bruderschaft, den Bruderbund schliessen.
Побрáти, *v. a.* s. Поберáти; — ся *Кч.* 3. den Weg einschlagen, — дáлї *M.* I. 16 sich weiter auf den Weg machen, weiter aufbrechen.
Побрáтим.(-úмець), *m.*mit dem man Brüderschaft geschlossen hat, Freund u. Bruder, Wahlbruder, *Mi.* II. 360; Herzensfreund; Stammesbruder, *m.*
Побратúмий, (-úмский, *Гол.*), побрáтний, *Пар. a.* Bruder-, brüderlich, stammverwandt, befreundet.
Побратúмство, *n.* Brüderschaft, Verbrüderung, *f.*
Побрéзгати чимóсь etw.verschmähen, verwerfen, *Ос.* (61) I. 322.
Побренькáч, *m.* s. Побрязкáч.
Побрехáч, *m.* Lügenmaul, *n.* verlogener Lump, *ВБ.*
Побрехéнька, *f.*Anekdote, *f.* *Левч.*
Побрúдити ся, Unrath werfen,

Nothdurft verrichten (v. Kindern).

Пóбридки. *pl.* *K.* II. 19 das Hin- u. Herziehen, Umherschweifen.

Пóбризк, *m.* *Cm.* Wasserstrahl, *m.*

Пóбро, *m.* *Кч.* 126 s. Побратим.

Побродúти, *v. n.* hin u. her waten, treten, streichen.

Побродя́га, *m.* s. Бродя́га.

Побросáти, *v. a.* *gr.* *АД.* I. 215 s. Покидáти.

Побряскáч, *m.* *gew.* *pl.* * klingendes Geld: кобú бýли побряскáчі то бýдуть послухáчі.

Побувáти, *v. n.* einige Zeit wo sich aufhalten, verweilen, weilen; oft besuchen.

Пóбуд, *m.* — прирóдний Naturtrieb, Instinct, *m.* *B.*

Побудúтель, побýдник, *Пар.* *m.* Erreger, Anreizer, Motor, *m.* *Triebfeder, *f.*

Побудúти, побуджáти, *v. a.* bewegen, (jmdn zu etw.) antreiben, ermuntern; побудúти viele nach u. nach auf wecken.

Побудлúвий, *a.* reizbar, erregbar, *B*

Побудлúвість, побýдність, *B.* -ости. *f.* Reizbarkeit, Erregbarkeit, *f.* *Ган.* *Ил.* [sich anbauen.

Побудувáти, *v. a.* erbauen; — ся

Побýже, *n.* Land am Flusse Буг, *n.*

Побýрити, *v. a.* auseinander wühlen, stören, wirre machen (волóсє)

Пóбут, побýток, -тку, *Кс.* *m.* s. Пóбит; Stand, Umstand, *m.*

Побýти, s. Побувáти. [rig werden.

Побутнíти, *v. n.* *Гол.* I. 84 mode

Побутопúсь, *f.* *T.* Darstellung der Lebensweise, des Haushaltes, *f*

Пов, *ungr.* *Гол.* III. 492 s. Пів.

Повáб, *m.* повáба, *f.* *K.* s. Понáда.

Повáбити ся на щось, *K.* s. Понáдити ся. [kend, interessant, *K.*

Повáбливий, *a.* anregend, verlok

Повáга, *f.* das Ansehen, Autorität, *f.*; 2) s. Повáжність.

Повáгом, повáжно, *adv.* ernst, gravitätisch, bedächtig, *Левч.*

Повáда, (*d.* повáдка), *f.* (schlechte) Gewohnheit, Angewohnheit, *f.* *Кв.* 141; 2) Schaden, *m.* *Шог.* 108; 3) Fehler, Mangel, *m.* *B.*

Повáдити *v. a.* in Zwist bringen, bezwisten, *Пар.*; 2) *v. n.* комý schaden; 3) — ся *H.* 79 s. Понáдити ся.

Повáдний, *a.* geneigt zu etw. (mit d. *Infinit.*).

Повáжанє, (-éня, *Кв.* 118), *n.* Achtung, Ehre, Vereh ung, *f.* *Ш.* I. 379.

Поважáти, *v. a.* achten, ehren, verehren; — ся за щось sich für etw. halten *Кв.* 118.

Повáжити, *v. n.* комý *Кв.* 49 jmds Bitte berücksichtigen, vgl. Увáжити; 2) — ся на когó auf jmdn vertrauen, sich verlassen, *IГ.*; *b*) — ся wagen, sich erdreisten.

Повáжливий, *a.* in mässig ruhiger Bewegung, langsam, andante sostenuto *Зап.* I. 332; 2) s. d. folg. *КС.*(82) VIII. 280.

Повáжний, *a.* ernst, ernsthaft, gesetzt, achtunggebietend, angesehen.

Повáжність, -ости, *f.* Würde, *f.* würdevolles Aussehen. [ernster werden,

Поважнíти, *v. n.* *Зап.* gesetzter,

Поважшáти, (-жщá-), *v. n.* *Др. с.* 118 schwerer werden. [Zimmerdecke, *f.*

Повáла, повалúна, (*B.*) *У. f.* s. Стéля,

Пóвалець, -лця, *m.* накидáльний — Schlinge zum Einfangen wilder Pferde, *f.*

Повалúти, *v. a.* niederwerfen, hinstrecken; — ся hinstürzen, zu Boden fallen. [demisch.

Повáльний, *a.* *Кв.* allgemein, epi-

Повáлом, *adv.* haufenweise, in Scharen, *Кн.* s. Пóкотом.

Поваля́ти, *v. a.* s. Повалúти; 2) beschmutzen, beschmieren.

Повапнúти, повапля́ти, *Ш.* II. 154. *v. a.* mit Kalk übertünchen.

Повáр, *m.* Koch, *m.*

Поварúти, *v. a.* vieles nach u. nach kochen; 2) морóз поварúв ростúни der Frost hat die Pflanzen berührt, hat sie einschrumpfen gemacht.

Повáрувати, *v. n.* *P.* I. 112 Kochkunst üben, kochen.

Поварувáти ся, (mit d. *Infinit.*) *M.* anstehen, Bedenken tragen.

Поваря́зький, *a.* *K.* nach der Herrschaft der Waräger. [чити.

Повбезпéчувати, *K.* s. Побезпé-

Повгрузáти, *v. n.* ver-, einsinken.

Пóвлар, *m.* Kapuze, *f.*; 2) * Kapuzenträger, *m.*

Повдéржати, *v. a.* abhalten, mässigen; — ся sich enthalten, sich m. [sig.

Повдéржливий, *a.* enthaltsam, mäs-

Повде́ржливість, -ости. *f.* Enthaltsamkeit, Mässigkeit, *f. Пар.* [-wehen.
Повдува́ти, *v. a.* hineinblasen,
Повдяга́ти, *v. a.* ankleiden.
Пове́дене, *n.* das Betragen, Aufführung, *f. Пар.*
Поведе́нция, *P.* II. 170. поведі́я, *Ф. f.* s. Пове́дене; Charakter, *m.*; 2) Brauch, *m.* Sitte, *f.*
Поведи́ця, *f. ŻP.* s. По́вість.
По-ведме́жи, *adv.* nach Bärenart.
Пове́зти, (пове́зу́, пове́зе́ш), *v. a.* fahren, tragen, wohin schaffen, bringen; 2) *gut gehen, gelingen, reussieren.
Повели́ка, повили́ця *f.* s. Повити́ця.
По́великий, *a.* zu gross; повели́ку́, *adv. M.* III. 50 gross, viel.
Повели́тель, *m. Ко.* 199 Befehlshaber, Beherrscher, *m.*
Повелича́ти, *v. a.* beloben, preisen; — ся sich rühmen.
Повеличи́ти, *v. a.* кого́ чимо́сь jmdm grössere Last aufbürden; 2) in grosse Theile theilen. [len, gebieten.
Повеліва́ти, повелі́ти, *v. n.* befeh-
По́вень, *m. ОП.* Fülle, *f.* s. По́вний.
По́вер, *adv.* (*Фр.*) s. По́верх 1).
Поверpredи́ти. *v. a.* schädigen.
Поверe̋сло́, *n.* поверeсе́ле.(-сі́ле).*n. coll.* s. Перевесло́. [fen; zurückstossen.
Пове́рчи, поверга́ти, *v. a.* hinwer-
Пове́рн. пропа́в мій вік без пове́рну ohne Wiederkehr.
Поверну́ти, поверта́ти, *v. a.* umdrehen, -wenden, -kehren; lenken; zurückgeben, -erstatten; — кого́сь в щось verändern, umstalten; кого́сь на ка́зну jmdn auf das Aerar übertragen, *Кн.*; 2) *v. n.* до кого́, куда́, zu jmdm, wo ablenken, eintreten; 3) — ся sich — —, zurück-, wiederkehren; *b)* sich rühren *Л.* 52; *c)* в що etwas werden, sich in etw. verwandeln.
По́верт, *m.* Schwenkung, *f. Mi.* II. 32; 2) Stelle wo die Richtung des Weges sich ändert.
Повертли́вий, *a.* rührig, flink.
Пове́рх, *adv. praep.* über; oberhalb; mehr als; — пра́ва (бра́ти) mit Verstoss gegen das Gesetz; 2) пове́рх, *m.* Stockwerk, Etage, *n.*
По-ве́рха, (-хи), *adv.* s. d. folg.
Пове́рхний, *До.* поверхо́вий, *Фр.* (-о́вний, *До.*), *a.* äusser, äusserlich, dem Scheine nach; ober; oberflächlich.
Пове́рхник, *m.* Satteldecke, *f.*
Пове́рхниця, *f.* das Aeussere, Obere; 2) äussere Fläche, *Мог.*; das Sichabhebende; 3) Dünger auf die Oberfläche gestreut: Kopfdüngung, *f.*; 4) —, пове́рхничка Art Muster in d. Leinenstickerei, Einsatz am Hemdärmel, *m.*
Пове́рхність, -ости, *f.* bewegliche (äussere) Güter, Mobiliar, *n.*; 2) Oberflächlichkeit; 3) Aussenseite, *f.*
Поверхо́ве, *n. Зг.*(*Пр.*II.193) oberer Lauf des Flusses? s. Верхіве́.
Поверхо́виця, *f.* s. Верхово́да.
Поверхува́ти, *Ф.* поверши́ти, *Ш.* I. 82. *С.* II. 108 s. Заверши́ти, vollenden, ausführen. [ken, *Нав.*
Пове́ршний, *a.* — mit Stockwer-
Повесели́ти, *v. a.* erfreuen, vergnügen.
Повеселі́ти, повеселі́шати, *v. n.* froh, fröhlich werden, vergnügter w.
Пове́сти, (пове́ду́, пове́деш), *v. a.* s. Поводи́ти. [einnehmen.
Повече́ряти, *v. n.* das Abendessen
Повз, *praep.* s. По́уз, *Л.* 156.
Повз солоди́ш Tüpfelfarn, *m.* Engelsüss, *n.* (Polypodium vulg.).
По́взати, повзну́ти, *v. n.* und —ся schleichen, kriechen; s. Хо́взати ся *МШ.*
Повза́ч, *m.* Schleicher, Kriecher, *m.*
Повзде́ржливість, -ости, *f.* Enthaltsamkeit, *f. ОБ.*
Повздо́вж, *adv.* der Länge nach; повздо́вжний, *a.* Längen-. [*Шог.* 153.
Повзкра́й, *adv.* über den Rand hin,
Повзу́н, *m.* Kleiber, *m.* Spechtmeise,
Повзу́щий. *a.* kriechend, *B.* [*f* (Sitta).
Повзя́ти собі що, (га́дку), fassen, sich vornehmen. [chen.
Повиборо́зджувати, *v.a.* ausfur-
Повива́ти, *v.a.* ein- windeln, wickeln.
Повива́ч, *m.* Wickel-, Windelband, *n.*
Повига́дувати, *v. a.* er-, aussinnen, ausdenken.
Повигани́ти, (-гони́ти), *v. a.* viele (alle) nach einander austreiben, fortjagen.
По-виго́ді, *adv. M.* II. 75 je nachdem es gelegen, bequem ist.
По́вид, *m.* das Aeussere, Gestalt, *f.* Ansehen, *n. Пол.*
Повида́ти, *v. a.* wahrnehmen, einse-

hen, sehen, erblicken, *IГ.*; 2) besuchen,
Повйден, *a.* s. Повйнен. [*Л.*67.
Повйдїти, *v. a.* erblicken, *Зг.* s. Повидáти 1); 2) повйдїло ся комý (impers). scheinen, vorkommen.
Повйдний, *a. Пол.* äusserlich; *adv.* пóвидно, *Зар.* scheinbar, dem Anscheine nach. [schienen werden, *Щог.*92.
Повйднїти, *v. n.* sichtbar, hell, be-
Пóвидну, *К.* по-видóцї, *adv.* bei Tage, beim Licht, wann man sieht.
Пóвиж, *Ф.* повйжше, *adv.* (*praep.* mit d. *Gen.*) *Ф.* über — hin, oben, oberhalb.
Повйка, *f.* Gewohnheit, *f. Т.*; Sitte, *f.* Brauch, *m.* (*Фр.*). [*КС.* (82) I.
Повйкнути, *v. n.* gewohnt sein,
Повйла, *pl.* eingesottener Obstsaft, Obstmus, *n.* bes. Pflaumenmus.
Повйле, *n. coll.* Ganasche, *f.* oberer breiter Theil an d. Unterkinnlade e. Pferdes, *B.* [тйця.
Повилйця, повилюха, *f. v.* Пові-
Повилїтáти, *v. n.* nach u. nach herausfliegen; 2) hinauffliegen: на що; 3) в чогó herausfallen. [mus, *f.*
Повилянка, *f.* Suppe aus Pflaumen
Повиминáти, *v. a.* auspressen, -kneten. [дувати.
Повимишляти, *v. a.* s. Повигá-
Повйна, *f.* s. Повйнність.
Повйнен, (повйннен), повйнна, повйнно er (sie, es) soll; ist verpflichtet; 2) —, повйнно er (sie, es) sollte, wohl, allerdings, sicherlich, gewiss, *Кн.* *b*) vielleicht, *vgl.* Мýсить.
Повинйти ся, die Schuld, seine Fehler ein-, gestehen, sich schuldig bekennen, *М.* III. 80; 2) gehorsam sein *Др. с.* 416; 3) sich verpflichten.
Повйнність, -ости, *f.* Pflicht, *f.*
Повиноватити, *v. a.* когó für schuldig erklären, beschuldigen, *М.* II. 192.
Повинувáти ся, s. Повинйти ся 2).
I. Повинýти, *v. a.* s. Повивáти.
II. Повинýти, *v. n.* s. Повінýти.
Повинятко, *n. Мл.* Wickeltuch, *n.*
Повисйстий, повйслий, *a.* herabhangend, überhängend, nickend. [*m.К.*
Повисляннйн, *m.* Weichselbewohner,
Повислянщина, *f.* Weichselland, *n.*
Повйснути, *v. n.* herabhängen; 2) (auf dem Galgen) hängen bleiben.
Повйтане, *n.* Bewillkommung, Begrüssung, *f.* [grüssen.
Повитáти, *v. a.* bewillkommen, be-
Повйтвердити, *v. a.* s. Вйтвердити. [вйток.
Повитé, *n.* das Einwindeln, s. По-
Повйти, *v.a.* s. Повивáти; — ся sich winden, s. aufranken (v. Pflanzen).
Повйтиця, *f.* Flachsseide, *f.* (Cuscuta epilinum), 2) Winde, *f.* (Convolvulus).
Повитйч, *m.* windender Knöterich (Polygonum convolvulus).
Повйтник, *m.* Atragene alpina, *B.*
Повйток, -тку, *ТР.* 45 (*d.* повйточок). *m.* s. Сповйток. [тýха.
Повитýха, *К.* (-тюха), *f.* s. Сповитýха.
Повихáти, *v. a.* jmdn schaukeln; — ся sich hin u. her schwingen, baumeln.
Повихнýти ся gestört, verrenkt werden, erlahmen, *Под.*
Повишáти, повищáти, *v. a.* höher machen, erhöhen, emancipieren.
Повйшший, повйщий, *a.* obig, oben gesagt, obgenannt; *adv.* -е s. Пóниж.
Повищýплювати. *v. a.* ausraufen, -rupfen. [hen, *Фр.*; Hauch, Athem, *m.Не.*
Пóвів, -іву, *m.* das Wehen, Hinwe-
Повівáти, *v. n.* sanft wehen, flattern (хоругóв).
Пóвід, -ода. *m.* (пóвідь, *f.*) Lenkseil, *n.* Zügel *m.*; 2) * Disposition, Anordnung, *f.* 3) -óду, *Term.* Anlass, *m.* Veranlassung, Ursache, *f.*; — дáти anordnen; Veranlassung geben. [149; s. Пóвінь.
I. Пóвідь, -оди, *f.* Frühlingsflut, *f Кв.*
II. Пóвідь, -іди, *f.* s. Пóвість, *Ч.* III. 298; Gerücht, *n. Пар.*
Повідáти, *v. a.* sagen, erzählen.
Повідáч, *m.* Erzähler, Sprecher; Berichterstatter, Anzeiger, *m. М.*
Пóвідка, *f.* Gerücht, *n.* Kunde, *f.*
Повíдка, *f.* Zügelriemen, *m.* -schnur, Halfter, *f.*
Повідлéжувати собі бóки sich die Seiten wund liegen. [моровйти.
Повідморóжувати, *v. a.* s. Від-
Повідóк, -дкá, *pl. dim.* повíдоньки, s. Пóвід 1), пóводи.
Повíдувати, *v. a.* besichtigen, (*B.*).
Повíдця, *m.* Urheber, Anstifter, *m.* до чогó.
Повíдя, (е), *n.* s. Пóвінь.
Пóвіз, -озу, *m.* Kutsche, *f.*
Повíй, -óю, *m.* s. Звій, півсéток *Кн.*

Пóвій, -óю, повíйка, Convolvulus arv.;2)Lycium barbarum. [convolvuli, *B*.

Повійкóвець, -вця, *m*. Sphinx

I. Повíйний, *a*. schlingend, rankend, *B*. [wehend.

II. Повíйний, *a*. — вітер stark

Повíйник. (*d*. -ичок), *m*. s. Повивáч; 2) s. Пóвій, *Вол*.

Повíйниця, *f*. liederliche Dirne.

По-вíк, *adv*. lebelang.

Повíка, *f*. Augenlid, *n*.

Повікувáти, *v.n*. lange leben, (*B*.).

Повільгóтно, *adv*.leicht,etwas frei.

Повільнúй, *a*. willfährig, nachsichtig; frei: — час freie, müssige Zeit 2) langsam, gemächlich. [keit, *f*.

Повíльність, -ости, *f*. Langsam-

Повінь, -іни, *f*.(*Ф.т*.)Ueberschwemmung, Flut, *f*. Hochwasser, *n*.

Повíнець,-нця,— жáбник, Froschbiss, *m*. (Hydrocharis morsus ranae); повінцевáті. *pl*. Hydrocharideae, *B*.

Повінýти, *v. n*. s. Повíяти.

Повінчáне. *n*.Trauung, *f*.*Ш*.II.221.

Повінчáти. *v a*. bekränzen, krönen; 2) trauen (v. d. Heirat); — ся sich dh Trauung ehelich verbinden.

Повíрене, *n*. *Мх*.Vertrauen, Zutrauen, *n*.; 2) *Зар*. s. Пóвірка 1).

Повірéнник. *m*. *Т*. повірéнний, *s. a. m*. *С*.II. 99. Vertrauter, Vertrauensmann, *m*. der Bevollmächtigte.

Повíрити, повірйти, *v. a*. anvertrauen; glauben; creditieren; 2) bemessen, erproben, e. Probe anstellen, prüfen, *Ч*. III. 344.

Пóвірка, *f*. Aberglaube, Wahn, *m*. *Зар*.; 2) Credit, *m*.; 3) Probe, *f*. *К*.

Повірлйвий *a*. Vertrauens-, *Вах*.

Повíрний, *a*. vertraut, vertraulich, zutraulich, *Зар. s. a. m*. *Ме*. 387 der Vertraute; *adv*. на повíрну, *adv*. *М*. III. 28 vertraulich, traut.

Повірнйк, *m*. на — вівці говйти (*Ф*) Hutweide, worauf die Schafe abermals (zum Nachtweiden) getrieben werden, s. Повéрн, повернýти.

Повірóчний, *a*. Control-, Untersuchungs-, Reambulations-, *Не*.

Повíсити, *v. a*. aufhängen, -henken.

Повíсмо, *n*. Gespinst, *n*.; 2) 60 Strähne zusammen. [Novelle, *f*.

Пóвість, *f*. Erzählung; Geschichte,

Повіствовáтельний, *a*. *Гол*. erzählend, episch. [вістйти.

Повіствувáти, *v. a*. *Фр*. s. По-

Повíсти, (повíм, повіш, повість), *v. a*. s. Повідáти; не повíм ich kann es nicht sagen, ich weiss es nicht.

Повістйти, повістувáти, *Ф.v.a*. erzählen *М*. I. 44. II. 149; 2) melden, sagen, berichten.

Пóвістка, *f*. kleine Erzählung; 2) Nachricht, *Др. с*. 243. *С*. I. 161.

Повістнйк, *m*. *Ос*. (62) VIII. 30.?

Повíстниця, *f*.Tradition,*f*.(*п.хв*.4).

Повíт, *m*. Kreis, Bezirk, District, *m*. (e. Landes); *adj*. повітóвий; *adv*. повітóво, (*Фр*.) auf umwegen.

Пóвіть, *f*.? *Н*. 152? [віт. Land, *n*.

Повíте, *n*. Luft, freie L; 2) s. По-

Повíтка, (*d*. -очка), *f*. Wetterdach, Dach, *n*.

Повітре, *n*. s. Вóздух, *Пар*. verpestete Luft, Pest, *f*. *adj*. повітрóвий, *Ст*. s. Воздýшний. [тренник.

Повітренник. *m*. (-иця *f*.)s.Наві-

Повітрениця. *f*. Pestilenzwurz, *f*. (Petasites offic.) *Вол*.

Повітчик, *m*. Beamter einer Kreishauptmannschaft, *Ко*. 294; jmd aus e. Kr. *Кн*.; *Н*. 230?

Повішáльник, *m*. der Gehängte.

Повíшати, *v. a*. nach u. nach aufhängen. [verkünden,berichten,melden.

Повіщáти, *v. a*. *Ст*. aussprechen,

Повіщувáти ся, sich verloben.

Повíя, *f*. *Ст*. +*М*. s. Повíйниця.

Повíяло, *n*. *Зг*. Fächer, *m*.

Повíяти, *v. n*. wehen, blasen; 2) *v. a*. збіже, worfeln, windigen; — ся кудй sich wohin fortmachen. [einlegen.

Повкладáти, *v. a*. nach u. nach hin-

Пóвкупі, *adv*. *М*. II. 111 im Haufen, zusammengeschart.

Повлягáти ся, s. Влéжати ся.

Повмерáти,*v.n*.nach u.nach sterben.

Пóвнь, *f*. *КУ*. Vollheit, Vollkommenheit, Vollständigkeit, *f*.

Пóвний, *a*. voll; vollständig, völlig complet, Gesammt; — цьвіт gefüllte Blume; *d*. повнéнька, *Др. с*. 99 schwanger; повнíсенький, ganz, überaus voll; *adv*. пóвно etc.

Пóвниця, *f*. (volles) Trinkgeschirr, Glas (Brantwein etc.), *n*.; 2) — чувств,

V. Fülle, *f.* Schwall, Strom, *m.*
Пбвніcть. -ости. *f. Пар.* s. Повнбта.
Повнобокий, *a.* mit ausgefüllten Bauchseiten (v. Rind).
Повновагий, *a.* schwerfällig, *K.*
Повноважний. *a.* vollgiltig.
Повноважність, -ости, *f.* Vollgiltigkeit, *f. Пар.*
Повновидий, *a.* der ein volles Gesicht hat, mit vollen schönen Wangen, vollwangig; bausbäckig
Повновіде. *n. T.* s. Пбвінь. [walt.
Повновластний, *a.* mit voller Gewalt; Vollmacht, *f. Пар.*
Повновластник, *m.* Bevollmächtigter, *Term.*
Повновластність. ости, *f.* volle Gewalt; Vollmacht, *f. Пар.*
Повноголосий, (-бсний). *a.* volllautend, vollstimmig, *Пар.*
Повноголосність, -ости. *f.* Vollaut, *m.* Vollstimmigkeit, *f.* [Bewusstsein.
Повнодушно, *adv. V.* mit vollem Bewusstsein.
Повноквітний, *a.* mit voller Blüte.
Повноколосий, *a.* vollährig.
Повнокопитий, *a.* vollhufig.
Повнокрбвий, *a.* vollblütig.
Повнолиций, *a.* s. Повновидий.
Повноліте, *n. T.* повнолітність. -ости, *f.* Volljährigkeit, *f.*
Повнолітний, *a.* volljährig.
Повномбчіе, *n.* Vollmacht, *f. Term.*
Повномбчний, *a. He.* повномбчник, *m.* s. Повновластний etc. der Bevollmächtigte, Vollmachtinhaber, *m.*
Пбвнонька, *f. Га.* I. 68 Пбвниця 1).
Повноправний, *a.* vollberechtigt, *BE.* [berechtigung, *f.*
Повноправність, -ости, *f.* Vollberechtigung, *f.*
Повнорбгий. *a.* mit dichtem, knöchernem (nicht hohlem) Geweih, *Пол.*
Повнбродний, *a.* vollbürtig, *Term.*
Повнорбдство, *a.* Vollbürtigkeit, *f. Term.* [keit, *f.*
Повнота, *f.* Fülle; Vollheit, Völligkeit, *f.*
Повнохвбстий, *a.* mit buschigem Schwanz, *K.* (v. Eichhorn).
Повноцьвіт, *m.* gefüllte Blume.
Пбвночка, *f. dim.* s. Пбвниця 1); kleine Flasche. [*m.* s. Підпбвня, *Пар.*
Пбвня, *f.* Fülle, *f. K.*; 2) Vollmond, *m.* s. Підпбвня, *Пар.*
Пбвнява, *f.* Fülle, *f.* Ueberfluss, *m. K.*
Повняк, *m.* Tagetes erecta, s. Купчак; -місяць *M.* III. 58 Vollmond, *m.*
Пбвод, (*d.* поводець), *m.* пбвода, *f. C. gew. pl.* пбводи Zügel, *pl.*
Поводар, поводатор, (-тар), *Левч.* поводир. *K.* поводач, *C.* I. 176, *m.* Führer, Leiter, *m.* [rerschaft, *f*
Поводаторство, *n.* Leitung, Führerschaft, *f*
Повбдень, *f.* s. Пбвінь.
Поводити. (повбджу, повбдиш), повести. *v. a.* führen, leiten, begleiten; 2) — чим *Иг.* 87. lenken, regieren, walten; — очима (очиці *Ш.* I. 28) rings schauen, mit dem Auge schweifen; 3) — ся десь *Кв.* 282 sich wo befinden; як повбдит ся? wie geht's?, повело ся es ist gut gegangen, ist gelungen, hat geglückt; *b*) es kam die Sitte auf, *K.*
Поводіне *n. He. ОП.* s. Поведене.
Повбдя, *pl.* s. Пбвод, *pl.* [дар.
Поважатий. *s.a.m. Ш.* I. 44 s. Поводар.
Повбз, *m.* † Pflicht zu führen u. zu fahren, P. zur Fracht, *f.*
Пбвоз. *m.* s. Пблоз, полбзе.
Повозити, (повбжу, повбзиш), *v. a.* s. Повезти; — руками *He.* mit den Händen herumfahren, tasten.
Повбзник, *m. Зар.* s. Візник.
Повозбвий, *a.* — кінь Kutschenpferd, *n*; 2) -е бремя † s. Повбз.
Поволи. *d.* поволеньки, *adv.* langsam, gemach. [fahren, nachgeben.
Поволити, *v. n.* чомусь *Б.* willfahren, nachgeben.
Поволіти, *v. a.* entscheiden, für gut finden, *Pa.* I. 381.
Пбволіцьки, *adv.* s. Пбволочки.
Поволічи, поволікати, *v. a.* überziehen.
Пбволічка, *f.* s. Тяганина; 2) Zieche, *f.*; 3) — оксамітна *Зар.* (*Пр.* II. 159) Band, *n.* [steuer, *f.*
Поволбвщина, *f. K.* Hornviehsteuer, *f.*
Пбволоди, *pl.* Streifen beim Sonnenuntergang, *pl.*
Пбволок, -оку, *m.* пбволбка, *f. Пол.* Ueberzug, *m.* Zieche; Decke, *f. BE.*
Поволбченька, *f. dim. R.* 22. s. Паволока.
Поволочити, *v. a.* schleppen; hin u. her ziehen; 2) eggen; 3) — ся einwenig hin u. her streifen. [schleppend.
Пбволочки, (-оцьки), *adv.* hinschleppend.
Поворожити, *v. a.* etwas vorzaubern; 2) weissagen. [Schnur, Bindfaden, *m.*
Поворізка, *K.* поворбзочка, *f.* dünne Schnur, Bindfaden, *m.*

Пóворов, *m.* s. Бабру́н.

Пóворот, -оту, *m.* пóв роте, *n.* *Cm.* Umwenden, Umschwenken, *n.* Schwenkung; Wendung des Körpers, *f.*: на поворотах, *С.* I. 122. s. Пóворотка; 2) Rückkehr, Rückkunft, Wiederkehr, Rückfahrt, *f.*

Пóворотка, *f.* *Кн.* (*Пр.* IX. 814). Kehr, *f.* Ort wo man umwendet, Scheideweg, *m.*?

Пóворотк**и**й, *a.* *Не.* gewandt, geschmeidig, flink, behend, geschickt.

Пóворотний, *a.* zurückkehrend, rückfällig, Rück-; -а тóчка Wendepunct, *m.* *К.*; 2) s. Пóвороткий.

Пóворотник, *m.* Wendekreis, *m.* *Пол.*

Пóворотність, -ости, *f.* Behendigkeit, Geschicklichkeit, *f.* [versa, umgehend.

Пóворотно, *adv* *Св.* umgekehrt, vice

Поворохну́ти ся, sich rühren.

Пovору́шене, *n.* *Не.* Bewegung, *f.*

Повоть, *f.* *Не.* (*Хм.* 103)?

Пóвохкий, *a.* feuchtlich. [besiegen.

Повоюва́ти, *v.a.* *P* II. 10 bekämpfen,

Повпада́ти. *v.n.* nach u. nach hereinfallen. [abreissen.

Повпавдерува́ти, *v. a.* die Rinde

Повпи́во, *n.*? *Сн.* 187 s. Півпи́во.

Поврави́ти ся, *М.* III. 94 betroffen werden. [поврастáлий eingewachsen.

Поврастáти, *v. a.* einwachsen; *adj.*

Поврачува́ти, *v.a.* *Др. с.* 29 curieren, heilen.

Повремени́ти, *v. n.* *gr.* *Кн.* sich gedulden, e. günstige Zeit abwarten.

Повселю́дно, *adv.* allgemein.

Повсечáсно, *adv.* jederzeit.

Повсі́гда, *adv.* s. За́всі́гди; 2) s. Повсю́да.

Повсть, повсти́на, пóвстка, *Ко.* 70 *f.* Filz, *m.* durcheinander gewirrte Thierhaare, *pl.*

Повставáти, повстáти, *v. n.* nach einander aufstehen, sich erheben; 2) entstehen; повстáлий. *a.* entstanden.

Повстáне, *n.* Aufstand, *m.* *Term.*

Повстáнець, -нця, *m.* der Aufständische, Insurgent, *m.* *Term.* *Пар.*

Повсти́ти, *v. a.* zu повсть zusammenschlagen, -wirren, filzen.

Повстрічáти. *v. a.* щось etw. begegnen; — ся einander begegnen.

Повстяни́й, повстьови́й, *a.* filzen, filzig, aus Filz verfertigt, Filz-. [*В*,

Повстяни́стий *a.* filzähnlich, filzig.

Пóвстянка, *f.* *Н.* 33. Kleid & aus повсть. [überall, allenthalben, allerorts.

Повсю́да, (-и), повсю́дейка, *adv.*

Повсю́дний, *a.* allgemein, allg. befindlich, überall, häufig vorkommend, *К. Пол.*

Повсю́дність, -ости, *f.* allgemeine Verbreitung, *T.* [werden.

Повсюдні́ти. *v. n.* *ВБ.* allgemein

Повсядéнщина, *f.* Alltäglichkeit, *f.* *К.* [täglich, *К.*

Повсяднéвний, *a* aller Tage, tag-

Повсякчáсний, *a.* immerwährend, zu jeder Zeit, allezeit, fortwährend, *Cm.* *М*+*Б.* 273. [holung, Repetition, *f.*

Повтáряне повтóрене, *n.* Wieder-

Повтерáти, (-тир-), *v a.* abwischen.

Повти́рювати ся, *К.* s. Втири́ти(ся).

Повтискáти, повти́шкувати, *v. a.* hineindrücken, -pressen; — ся sich hineindrängen.

Повтóрий, *a.* *Пар.* wiederholentlich; *adv.* повтóрне *Га.* I. 9. *pol.* abermals, zum zweiten Male. [lungs-.

Повтори́тельний, *a.* Wiederho-

Повтори́ти, повтаря́ти. *v. a.* wiederholen, repetieren; — ся sich w.

Повтóрник, *m.* Wiederholungszeichen, *n.* [machen.

Повузи́ти, *v. a.* schmäler, enger

Пóвузкий, *a.* ziemlich schmal, zu schmal.

Повх, *m.* Rellmaus, *f.* Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis) *Пол.*; 2) s. Нори́ця; 3) Kartoffelmaus, *f.*; 4) s Хомя́к (*Фр.*).

Повхáрня, *f.* Behältnis für die Rellmäuse, *n.* (glirarium).

Повходи́ти, *v. n.* hinein-, eingehen.

Повчóк, -чкá, *m. dim.* s. Полк, kleine Schar, Fähnlein, *n.* [Knirps; *vgl.* Повх.

Повшу́к, *m.* *Зак.* kleines Bübchen

Пóвязь, *f.* Band, *n.* Bindestroh, Stroh zum Binden, *n.*; 2) s. Вужи́ще; 3) s. Звязь, *К.*

Повязáти, *v. a.* nach u. nach zusammenbinden; umbinden; — ся чим etw. um sich wickeln, — binden.

Повя́зка, *f.* Verband, *m.* Umwickelung *f.*; 2) Art des Bindens des Kopftuches.

Повяли́ти ся, *Ф.* todmüde werden.

Повя́нути, *v. n.* welk werden, ver-

welken; *adj.* повялий, verwelkt. [gen.
Погадáти, *v. n.* nachdenken, überle-
Пóгань, *f.* Schmutz, *m.* Niederträchtigkeit, *f.*; 2) schmutziges, verschmitztes Gesindel *Кч.* 186.
Погáний, *a.* (погáнець, -нця, *m.*) schmutzig; niederträchtig; garstig; schlecht, böse; -е Місце *N.* e. Berges.
Поганúн, *m.* Heide, *m.*; 2) *Bein.* des Wolfes.
Погáнити, *v. a.* schänden; verunreinigen, entweihen; — ся sich schänden lassen, s. schmutzig machen.
Погáнка. *f.* Heidin, *f.*; 2) Heidekorngrütze, *f.*; 3) Fieber, *n.*; 4) змія — Natter, *f.*
Поганькувáтий, *a.* genug garstig.
Погáнський, *a.* heidnisch, Heiden-.
Погáньство, *n.* Heidenthum, *n.*; 2) s. Пóгань.
Поганяйло, *m.* s. Погóнич.
Поганяти, *v. a.* treiben, antreiben, vor sich hintreiben; *vgl.* Погóнич.
I. Пóгар, *m.* *Ф.* s. Пугáр. *dim.* погáрик *Luts.* 170. [brannte Partie Waldes.
II. Пóгар, *m.* ausgehauene u. ausge-
Пóгарець, -рця, *m.* Art Vogel, *Gr.* 25.
Погáркати ся в ким, mit jmdm arg hadern.
Погáрчина, *f.* *N.* e. Berges.
Погасáти, погáснути, *v. n.* aus-, er-, verlöschen (*v. n.*); schwinden, eingehen: грибú, прищі. [löschen, (*v. a.*).
Погасúти, погашáти, *v. a.* aus-
Погибáти, погúбнути, *v. n.* verlorengehen, umkommen, — смéрти des Todes werden.
Погúбель, *f.* Krümmung, Biegung, *f.* Bug, *m.*; зігнýти ся в три погúбелї sich fussfällig bücken; 2) Verderben, *n.* Tod, *m.* Vernichtung, *f.*
Погúбельний, *a.* verderblich, tödtlich, des Verderbens, *K.*
Погúблиця, погúбниця, *f.* tödtliche Pest, bes. Viehseuche, Rinderpest, *f.*; Verderben, *n.*; 2) Schafot, *n.* Richtstätte, *f.* *Ф.*
Погúбший, *a.* verloren, *K.*
Погинáти, *v. a.* ein wenig biegen; — ся sich — —, nachgeben, elastisch sein.
Погúнути, *v. n.* s. Погибáти; 2) in Verlust gerathen.
Погúрити, *v. a.* vergeuden.
Погíде, *n.* Wetter, *n.* *B.*
Погíдливий, погíдний, *a.* heiter, klar, mit schönem Wetter.
Погíй, -óю, *m. pl.* погóї hohe Woge, Welle (brausend u. tobend); hervorschiessendes Wasser, Blut &, *Ф.*
Погíн, -óну, *m.* s. Погóня; в погíн за ким побíчи um die Wette nach jmdm hinlaufen um ihn zu ereilen; погóном, heftig stürmend, stürzend.
Погíнка, *f.* s. Нáгінка.
Погíре, *n.* Bergabhang, *m.* Gesenke, *n.*
Погірнúк, *m.* (*Ф.*) s. Пóгар II.
Погіршúти, (-áти), *v. a.* verschlimmern, verschlechtern. [kosen.
Поглáдити, *v. a.* streicheln; lieb
Поглáїти, *v. a.* s. Полáгодити beschwichtigen, beilegen. [schlingen, *He.*
Поглинýти, *v. a.* *M.* II. 67. ver-
Поглипíти, *v. n.* kaum leben, fristen.
Поглотúти, поглощáти, *v. a.* s. Поглинýти; absorbieren, *Пол.*
Поглóхлий, *a.* *M.* III. 102 erstickt, unterdrückt, eingegangen.
Поглощáльність, -ости, *f.* Absorptionsvermögen, *n.* [Absorption, *f.* *Пол.*
Поглóщене, *n.* das Verschlingen;
Поглубáч, *m.* Untergrundspflug, Wühler, *m.*
Поглубúти, (-бляти), *v. a.* tiefer senken, tief pflügen, die Ackerkrumme vertiefen.
Поглýм, *m.* *КУ.* пóглумка, *f.* *Н.* 69 Spott, *m.* Nachspotten, *n.* Schmach, *f.*
Поглумúти ся комý, jmdn verspotten, verhöhnen. [III. 48.
Поглушáти, *v. a.* übertäuben, *M.*
Пóгляд, *m.* Blick, *m.* das Schauen, Ansehen; в пóглядом на щось mit Hinblick, mit Hinsicht worauf; з тóго пóгляду von diesem Gesichtspuncte; 2) Anschauung, Ansicht; 3) Obacht, *f.*
Поглядáти, поглядїти, поглянути, *v. n.* на когó jmdn anblicken, anschauen, worauf hinsehen, blicken, schauen; — ся на що worauf sehen, Acht haben; — за ким nach jmdm schauen, suchen, auf jmdn Acht geben.
Погнúти, *v. n.* (völlig) verfaulen.
Погнївати ся, einwenig zürnen; — ся з ким sich mit jmdm entzweien, verzürnen.
Погнíйка, *f.* Scatophaga stercoraria.
Погнїтáти ся, arbeitscheu flanieren.

Погноїти, *v. a.* düngen; 2) verfaulen lassen. [verschmähen.
Погнушати ся чого́ † *Ш.* I. 393
Поговір,-ору, *m.* Nachrede, *f.* (übler) Ruf. *Пом.* III. 132.
Поговори́ти, *v. n.* s. Побе́сїдувати; поговорювати, fabeln, plauschen, sagen.
Пого́да, погоди́на, *Кн. f.* schönes, heiteres, günstiges Wetter, gute Witterung; 2) Heiterkeit, *f.*
Погоди́ти, *v. a.* einigen, beschwichtigen; 2) mieten, dingen; 3) *v. n.* кому́ *Кч.* 295 jmdm helfen, beistehen, Glück geben; schönes Wetter geben; *b*) warten, sich gedulden (*Imperat.* погоди́ u. погди́ пого́дь s. Поди́ etc. *Ог.* 57); 4) — ся sich einigen, einig werden, sich versöhnen; *b*) — ся *М.* II. 40 sich anbieten, ein Anerbieten thun.
По-го́дї, *Ф.* погодя́, *Кв. adv.* погоди́вши, *ptc.* etwas später, nach einiger Zeit. [*f.* (*Фр.*).
Погодівок, -вку, *m.* Nahrung, Kost,
Пого́дник, *m.* Stück Holz zum Hemmen des Mühlrades. [füttern.
Погодува́ти, *v. a.* zu essen geben,
Пого́дяник, *m.* пого́дянка, *f.* Krabbenspinne, *f.* (Thomisus viaticus).
Пого́жий, *a.* brauchbar, gut.
Пого́йкувати, *v. n.* johlen.
Погоїти ся, heilen, heil werden.
Поголи́ти, *v. a.* rasieren; — ся sich —.
Поголїти, *v. n.* nackt, arm werden, verarmen, *Н.* 140.
По́головний, *a.* allgemein; — пода́ток s. d. folg.; 2) gliedlich.
Поголо́вщина, *f.* Kopfsteuer; 2) Recrutierung wo aus jeder Bauernfamilie ein Mann genommen wird, *f.*
Пологоднїти, поголонїти, *v. n.* hungrig werden; leer werden (кишки́).
По́голос, *m.* Nachhall, *m.* *Пол.*; 2) s. d. folg. *К.* [*n.* Ruf, *m.*
Полого́са, *К.* по́голоска, *f.* Gerücht,
Полого́ски, *adv.* laut.
Полого́сний, *a.* verkündet, verlautbart, öffentlich. [werden, *К.*
Поголоснїйша́ти, *v. n.* lauter
Поголубі́ти, *v. n.* blau werden.
Поголубі́ти, *v. a.* liebkosen, liebeln, umarmen. [merisch, *К.*
Погомерівский, *a.* час nachho-
Пого́н, *m.* Streifen, *m.* *С.* II. 142.
По́гонь, *f.* *АД.* I. 121 s. Пого́ня.
Пого́нець, -нця, *m.* *Зап.* I. 316 Eilbote, Courier, *m.*; 2) Fuhrknecht (beim Kriegswesen); Kärrner, Fuhrmann; Lieferant, *m.* *Др. с.* 237; 3) s. Пого́нич (als junger Bursch, *Кв.* 172).
Погони́ти, *v. a.* wohin treiben; 2) *ein Weib beschlafen.
Пого́нич, *m.* Treiber, Lenker des Pferde-, od. Ochsengespanns beim Pflügen, *m.*; 2) s. Жорнівка I. 1).
Пого́нний, *a.* verfolgend, *Cm.*; -е ко́лесо Triebrad, *n.* [Verfolger, *m.* *Шар.*
Пого́н(ь)чик, *m* s. Пого́нич 1); 2)
Пого́ня, (*d.* пого́нонька), *f.* das Nachsetzen, Nachjagen.
Пого́рда, *f.* *Пар.* пого́рджуване, *n.* Verachtung, *f.* das Verachten.
Погорди́ти, *v. n.* чим s. Гордува́ти.
Погордли́вий, *a.* verächtlich, verachtend, *Зар.* verachtungswürdig.
По́гордо, *adv.* *Ф.* verächtlich; stolz, *Cm.*
Погори́джа, *f.* *Н.* 80 Brand, Feuerbrand, *m.* *М.* I. 38; Brandstätte, *f.*
Пого́ристий, *a.* höher gelegen, hügelig, *В.*
Погори́ще, *Мх.* погорілище, *Фр.* погоро́виско, (*Фр.*) *n.* s. Пожари́ще.
Погоріле, *s. n. a.* Beitrag für Abgebrannte, *m.*
Погорілець, -льця, *m.* der Abgebrannte, Abbrändler, *m.*; 2) *N.* e. полони́на; 3) Nbfl. des Че́ремош ч.
Погоріти, *v. n.* abbrennen; 2) nicht lange brennen.
Погорішний, *a.* — вітер der Windzug welcher vom Gebirge kommt, Bergwind, *m.* [Flechtwerk, eine Hürde anlegen.
Погороди́ти, *v. a.* verzäunen, ein
Погорони́не, *n.* angebrannte Bäume, Getreide & von e. Feuerbrunst.
Погорюва́ти, *v. n.* s. Горюва́ти.
Погорячіти, *v. n.* warm, heiss werden. [ten, gastlich jmdm aufwarten.
Погости́ти, *v. a.* кого́ jmdn bewir-
Погострова́ти, *v. a.* *Ч.* IV. 170.?
Погостюва́ти, *v. n.* *Ч.* IV. 580 besuchen u. dabei sich bewirten lassen.
Поготів, (-тов), *adv.* *Н.* 106 noch mehr, noch ärger, desto weniger, *Гл.б.* 76?
Погото́ве, *n.* *Зг.* Bereitschaft, *f.*
Погра́бати, *v. a.* mit dem Rechen (граблї) das Beet bearbeiten.

Поґрáбити, *v.a.* plündern; 2) pfänden.

Пограни́ти, *v. a.* mit Kanten versehen, *Под.*

Погранúче, *n.* Grenzstrich, Grenzort, *m.*

Погранúчний, *a.* angrenzend, an der Grenze liegend.

Погранúчник, *m.* Ochs & von der Grenze als Mischling zweier Racen.

Пóгреб, *d.* погребóк, -бкá, *m.* Keller, *m.*; 2) s. Пóгріб.

Погребáти, *v.a.* begraben, beerdigen; 2) — чимóсь etw. verachten *С.*I.88. 208.

Погребáр, *m.* Todtengräber, *m.* (*В.*).

Погребáч, *m.* Ofenkrücke, *f.* Schürstock, *m.*; 2) s. Погребáр.

Погребéльне, *s.a.n.* † Art Abgabe.

Погрéбини, *pl.* Trauermal, *n.*

Погрéбний, *a.* Keller-, *Еф.* 17.; 2) zum Begräbnis geh.

Погрéбник, *m.* s. Пóгреб 1).

Погребстú, (погребý, -бéш), *v. a.* s. Погребáти.

Погрúвина, *f.* (*pl.*) s. Грúва 2).

Пóгріб, -ебу, *m. d.* погребéць, *m.* погребéне, *n.* Begräbnis, Leichenbegängnis, *n.* Beerdigung, Bestattung, *f.*

Погрібáч, & погрібáти &, s. Погребáч &.

Погрíбник, *m.* das Dach über dem Keller; 2) Todtengräber, (Necrophorus).

Погрізнúй, *a.* *Фр.* s. Грізнúй.

Погрімáне, *n.* das Anschlagen, Poltern, *Кч.* 180.

Погрíти, *v.a.* рýки коло чогóсь etw. entwenden, sich woran vergreifen.

Пóгріх, *m.* Sünde, *f.* Vergehen, *n.* *ВЕ.*

Погрíше, *n.* etwas besonders Sündhaftes.

Погрíшка, *f.* *ГШ.* s. Похúбка.

Погрóза, *До.* погрóжуване, *n.* Drohung, *f.*

Погрозúти, погрóжувати, *v.n.* drohen, комý, — ся на когó, *Ф.* gegen jmdn drohend u. strafend auftreten, ungehalten, aufgebracht sein, jmdn rügen.

Погромúти, (-мля́ти), *v. a.* bezwingen, aufs Haupt schlagen, niederwerfen.

Погрóмник, *m.* Bezwinger, Besieger, *m.* (-иця, *f.* -in, *f.*) *Ог.*

Погронúти ся, s. Гронúти ся.

Пóгрубий, *a.* zu dick.

Погрубúти, *v.a.* dicker, gröber, zu dick machen.

Погрýбник, *m.*?

Погрýде, *n.* Brustbild, *n.* Büste, *f.*

Погрýдниця, *f.* Fleisch an dem Brustblatt der Vögel, s. Грýдниця.

Погружáти, погрузúти, *v. a.* versenken, eintauchen; *v. n.* versinken.

Погрýзка, *f.* Art Sumpfschnecke: Bythinia.

Погýба, *f.* Verderben, *n.* s. Погúбель.

Погубúтель, *Кв.* погýбщик, *m.* Verderber, Verführer, *m.*

Погубúти, (-бля́ти). *v. a.* zugrunde richten, ins Verderben stürzen; 2) nach u. nach verlieren.

Погудúти, *v.a.* комýсь щось jmdm etw. verleiden; когó, щось tadeln, entehren.

Пóгудка, *f.* Gerücht, Gerede, *n.* *Ко.* 35; 2) Auseinandersetzung, kritische Ausstellung, *К.*

Пóгук, *m.* Nachhall, *m.* *М.* III. 98; 2) Gejauchze, *n.* Jubelruf, *m.* *К.*; 3) Zuruf, *m.* *Ч.* III. 104.

Погуконщúна, *f.* *Ос.* (61) VIII. 102 Art Abgabe an den Pfarrer.

Погýкувати, *v. n.* den Ruf erschallen lassen, zurufen.

Погуля́нка, *f.* Unterhaltung, *f.* Spiel, *n.* *К.* s. Гуля́нка, *Гол.* III. 520.

Погунýти ся, *Не.* (*Пр.* XI. (1) 10) s. Гунýти, шугнýти?

Погуркотíти, *v.n.* einwenig dröhnen.

Погустúти, погущáти, *v. a.* dichter machen, zu dicht (dick) kochen, dichter setzen *Фр.*

Поґýлати, *v. n.* §. s. Подолíти, vermögen.

Под-, s. Під-.

Подабáти, *v. n.* на кóго, на що ähnlich sein, gleich kommen, ähneln, *vgl.* Подóба.

Подавáльник, подавáльщик, подавáч, *m.* der zubringt, zureicht, Handlanger, der Garben etc. auf den Wagen od. zum Schober reicht.

Подавáтель, *m.* s. Подáтель.

Подавáти, подáти, *v. a.* dar-reichen, hin-geben, einreichen, übergeben; — пóміч Hilfe leisten; — відрáду Erleichterung bringen, verschaffen; — причúну e. Ursache angeben, Veranlassung geben; 2) — ся кудá wohin den Weg einschlagen, sich begeben; *b*) — ся о (на) посáду um e. Anstellung ein Gesuch einreichen; *c*) — ся nachgeben, nachlassen; подалó трóха слабóму wur-

de leichter; unterliegen, s. Помарніти.
Подавйти, (-вляти, -авлювати), v. a. s. Давйти. [längst.
Пóдáвно, adv. genug alt C. II. 98;
Пóдаль, f. Пу. Entfernung, Weite, f.
Подалйти, v. a. zu weit rücken.
Пóдалї, (-ль), пóдальше, adv. einwenig, ziemlich weit, entfernt, від чóго.
Подáне, n. ОП. Opfer, n.; 2) пóдане, n. eingereichtes Gesuch, Eingabe, f.
Подáрок, (d. -áрочок), -рку, подарýнок, -нку, m. Geschenk, n. Liebesgabe, f.
Подарувáти, v. a. schenken; 2) — ся einander verzeihen, M.
Подáть, Mc. 423. подáчка, Кч. 198 s. Подáток, дáчка.
Подáтель, m. Geber, Spender, m. (-áтелька, (f. Пу. -in, f.).
Подáти, s. Подавáти.
Подáтливий, a. nachgiebig.
Подáтливість, -ости, f. Nachgiebigkeit, f.
Податний, a. ansehnlich, prächtig, hübsch, (Фр.); 2) подáтний steuertragend, -pflichtig, Біл.-а сйла Steuerkraft, f.
Подáтник, m. Steuerzahler, m.
Подáток, -тку, m. Steuer, Abgabe, f.; 2) Portion Grünfutter einer Kuh beim Melken gereicht, f. adj. податкóвий, Steuer-.
Подáча, f. das Geben; Entrichtung einer Gebühr, Taxe, M. I. 109; 2) Angebot, n.
Подаяние, n. † milde Gabe, Beitrag, m. C. II. 198.
Подóїг, -їгу, m. Ч. III. 263 das Jucken.
Пóдбіл, -ілу, m. Petasites vulg.
Пóдвиг, m. Anstrengung, f. das Bestreben, Unternehmen, ritterliche That; Kampf, m. K. He.; 2) pl. подвйги Kirchenfahnen, pl.
Подвйгане, n. Verhebung, f.
Подвйгати ся, sich verheben; подвигнýти ся sich aufrichten; vorrücken.
Подвйжний, a. Фр. beweglich.
Подвйжник, m. Kämpfer, Streiter, Verfechter, Förderer, m. (-иця. f. in, f.).
Подвижнйчество, n. He. strenge Mönchspflicht als Kampf.
Подвйжність, -ости, f. Beweglichkeit, f. Fortschritt, m.
Подвизáти ся, † kämpfen, K.
Подвíйка, f. Doppelflinte, f. -gewehr, n.; 2) Doppelfleck, m. (Episema) B.
Подвíйний, a. doppelt, zweifach.
Подвíйність, -ости, f. He. das Doppelhaftige, Zwiespaltige; Zwiespalt, m.
Подвійнá, f. Doppelkleidung, f.
Подвíре, (-е, -я, -а), n. Hof, Hofplatz, Hofraum, m.
Подвíрнїй, a. Hof-; подвíрне. s. a. n. Hofgeld, n. Bauplatzabgabe, f. K.
Подвíрня, f. Mc. 434 Hausflur, f.
Подворóжки, Гол. III. 268.?
Подгýлювати, v. a. Ч. IV. 460 vom Abnehmen der нáмітка der Braut dh den дрýжко. [Піддружба.
Поддрýжий, s. a. m. Ч. IV. 657 s.
Подéколи, adv. dann u. wann, zeitweilig, hin u. wiederum. [germassen.
Подéкуди, (-а), adv. hie u. da, eini-
Подéне, n. Bodenschichte, f.; 2) s. Подéнок. [Подéкуди, куданéбудь.
Поденéде, (-ду. АД. I. 261) adv. s.
Подéнька, f. Eintagsfliege, f. Вол.
Подéнькувати, v. a. Пр. II. 247 hie u. da reden, verlauten, munkeln; 2) scherzh. Neubildung. des Ко. 101.
Подéнна, s. a. f. Крол. Taglohn, m.; 2) s. Подéнщина.
Подéнний, a. täglich; adv. подéнно Tag für Tag, — робйти als Taglöhner.
Подéнок, -нка, m. unterste Schichte, Sohle, Unterstreu des Schobers &; 2) s. Помістниця.
Подéнщик, m. K. Taglöhner, m.
Подéнщина, f. Tagewerk, n. Tagearbeit, f. M. [werden, erstarren, Ке. 122.
Подеревйнїти, v. n. starr (wie Holz)
Подержáти, v. a. eine Zeitlang halten; — ся sich halten, ausharrren, ausdauern, T.
Подéрти, (підрý, підрéш), v. a. zerreissen, zerkratzen. [Дéсна, n.
Подесéнщина, f. K. Land am Fl.
Подешевíти, подешéвшати, v. n. wohlfeiler, billiger werden. [(B.).
Пóдéякий, a. mancher, pl. -ki einige
Пóдзвін, -ону, m. Ш. II. 192. подзвíнне, (-е), n. das Läuten, Sterbegeläut, n.
Подзвонйти, v. a. einwenig läuten.
Подзóр, m. s. Підзóр.
Подй, подїт, Imperat. zu Погодйти (= погодй, погодїт).
Подйбати, v. a. antreffen, worauf

stossen, finden; 2) подибáти *Ш.* I. 209 sich an etw. machen, trachten (mit d. *Infinit.*).

Пóдив, *m. Н.* 172 Schau, *f.* для пóдиву zur Sch.?; Bewunderung, *f. Пар.*

Подивúти ся, hinschauen, blicken; пóдивив ся на мéне er blickte fest od. feindlich mich an, *Ог.* 234.

Подивлáти, *v. a.* bewundern.

Подивлáч, *m.* Bewunderer, *m. Пар. В.*

Подúвний, *a.* bewunderungsvoll, *Пар.*

Подивóване, *n. Ч.* I. 143 s. Врóки.

Подивувáти, *v. n. М.* II. 127, staunen, — ся чомý sich über etw. wundern.

Подимикáти, *v. a.* s. Демикáти, потрóщити.

Подúмний, *a.* von jedem Rauchfange, von jedem Hause; подúмне, s. *a. n.* подимóвщина, подúмщина, *f.* Haus- u. Grundsteuer (bemessen nach der Anzahl der Rauchfänge (дúмник), *f.*

Подúмок, -мка, *m. Ч.* I. 129?

Подúна, *f. У.* s. Під I. s. d. folg.

Подúне, *n.* Material zur Ausführung des під I. d. i. des Dachbodens, u. dieser selbst; *vgl.* Подéне.

Подирáти, *v n.* по скíрі (морóз &) die Haut schauert mir, es überläuft mich kalt.

Пóдих, *m.* Hauch, *m. К.*

Подихáти, подихнýти, *v. n.* gelind hauchen, wehen, *Кн.*

Подíбе, *n. Нод.* Aehnlichkeit, *f.* на — nach der Weise, n. d. Art; якúмсь подíбем до одéжі mit einer Art von Kleidung.

Подíбний, *a.* ähnlich; *adv.* подíбно, auf ähnliche Art, gleicher Weise, fast so; *b*) ist geziemend, steht an: комý, s. Подóбен.

Подíбниця, *f.* Frauenspiegel, *m.* [(Specularia speculum).

Подíбність, -ости, *f.* Aehnlichkeit, Analogie, *f. Ил.*

Подївáти, *v. a.* hinthun, hinlegen, etw. wo lassen; — ся hingerathen, hinkommen.

Подíвок, -вка, *m.* s. Подóлок.

Подíй, -óю, *m.* das Melken.

Подíл, -óлу, *m. Ме.* 136 flaches Land, Ebene, *f.* Thal, *n.*; — горú *Не.* die untere Lage des Berges, Fuss d. Berges, *m.*

Пóдїл, -їлу, *m.* Theilung, Vertheilung, *f.* до рíвного пóдїлу zu gleichen Theilen; 2) das Dividieren, *К.*; 3) Abtheilung, *f.*

Подїлáти, *v. a.* s. Поробúти.

Подíле, *m.* Podolien (Theil v. Kleinrussland), *n. adj.* подíльский, podolisch; 2) пітú на — den Ehemann verlassen u. sich zu eigenen Eltern begeben.

Подїле, *n.* s. Пóдїл; подїля шукáти einen modus vivendi suchen.

Подїлúти, подїляти, *v. a.* theilen, vertheilen; — ся в ким sich mit jmdm theilen: чим etw. jmdm mittheilen.

Пóдїлка, *f.* Scala, *f. Пол.*

Подїльний, *a.* theilbar.

Подїльність, -ости, *f.* Theilbarkeit, *f.*

Подїлок, -лку, *m.* der zuerkannte Theil, Antheil, *m.* [2) s. Подїлок.

Подїлýнок, -нку, *m.* s. Пóдїл 1);

Подїльчивий, *a.* bereit mit Anderem zu theilen, mittheilend, freigebig, hilfreich, *К.*

Подїльчúвість, -ости, *f.* Bereitschaft mitzutheilen, milde Gabe zu spenden, *К.* [fühlend.

Подїлющий, *a.* theilnehmend, mit-

Подїрчáвіти, *v. n.* +*М.* Löcher bekommen, löcherig werden.

Подїти, *v. a.* s. Подївáти.

Подїя, *f. М.* II. 118 Handlung, That, *f.* Verfahren, *n.*; Thatsache, *f.* Factum, *m.*

Подїяти, *v. a.* s. Дїяти. [нути ся.

Подкóвзнути ся, *Н.* 105 s. Похóвзнути ся.

Подлáчий, *a. Ст.* s. Підлий.

Пóдмух, *m. У.* s. Пóдих. [chen.

Подмýхнути, *v. a.* anblasen, -fachen.

Поднїпрянець, -нця, *m.* Einwohner der Поднїпрянщина: der Gegend an den Ufern des Днїпрó, *К.* [Днїстéр.

Поднїстре, *n. К.* das Gebiet am

Подóба, (*d.* подóбонька), *f.* Gesicht, *n.* — лицá *У.* Ausdruck des Antlitzes, Gesichtsausdruck, *m.* Physiognomie, *f.*; *f.*; 2) Gleichnis, *n.* Fabel, *f. МШ.*; 3) Gefallen, *n.* Geschmack, *m. К.* (*Ос.* (61) IV. 32; не подóба es ziemt nicht.

Подóбати, *v. a.* когó собí an jmdm Gefallen haben, finden; 2) когó jmdm Auszeichnung, Ehre erweisen, *Ч.* III. 445; 3) — ся (комý) gefallen, wohlgefallen; 4) *v. n.* s. Подабáти.

Подóбен, подóбень, *Н.* 218. *a.* schicklich, entsprechend, hübsch, schön: приберú пень а бýде подобéнь; не подóба річ es schickt sich nicht, ist nicht billig.

Подобéнство, *n.* Aehnlichkeit; 2)

Möglichkeit, *f.* was geziemend ist, *K.* I. 33.

Подóбина, *f.* nachahmende Gestalt, *Вол.*; по -нї чогóсь auf dieselbe Weise, wie —, nach Art, *K.*

Подóбити, *v. a.* formen, gestalten, *B.*; 2) — ся sich ähnlich machen, ähnlich werden, *K.*: комý.

Подóбінь. *f.* Aehnlichkeit, *f. Пар.*; 2) Aussehen, *n.* Gestalt, Form, *f. B.*

Подóбність, -ости, *f. Гол.* Wahrscheinlichkeit, *f.* [lich.

Подóбно, *adv. Ч.* V. 215 wahrschein-

Подобóнька, *f. dim.* s. Подóба.

Подобрúти, *v. a.* s. Задобрúти, *Зг.*

Подобрíти, *v. n.* gut, besser, gütiger werden.

Подовгáстий, *Пол.* подовжúстий, *Вах. a.* länglich, langgestreckt; подовжúсто-круговáтий elliptisch, *Вах.*

Пóдовгий, *a.* zu lang.

Подовжúти, *v. a.* zu lang, länger machen; 2) *v. n.* lange verweilen, verbleiben, *Фр.* [175 zufriedenstellen.

Подовольствувáти, *v. a. C.* II.

Подóвшати, *v. n.* länger werden.

Подóвший, *a.* länger, *T.*

Подогúти, *v. a.* s. Подоїти, (*B.*).

Подоговóрювати ся, s. Договорúти 4) c). [ten.

Подозволяти, *v. a.* erlauben, gestat-

Подоїти, *v. a.* s. Доїти. [gerschaft.

Пóдоль, у подóлї, *K.* in der Schwan-

Пóдоле, (-я), *n. Cm.* Schleppe, *f.*

Подолїнка, *f.* Art Volksmelodie der Thalbewohner, *f.* [ский).

Подолїський, *a.* s. Подíле, (подíль-

Подолїти, *v. a.* bewältigen, überwinden. [Thal wehend.

Подолїшний, *a.* — вітер über das

Подолїшник, *m.* s. Подорíшник.

Подóлок. -óлка, u. -íлка, *m.* Schos, Untertheil e. Kleides, *m.*

Подолянúн, (*d.* -лянчик), подоляк, *m.* Bewohner von Podolien, Podolier; подолянка, *f.* Bewohnerin v. P.; Weib aus P.; подолячка Weib des подоляк, *n.*

Подóнка, *f.* Mutterlauge, *f. Пол.*

Подóнний, *a.* Grund-, — лїд, Grundeis, *n. Пол.*

Подóнчик, *m.* Einwohner vom Don.

Подорíже, *n.* s. Пóдорож.

Подорíжець, -жця, *m.* Reisegefährte, Trabant, *m.* [подорóжньому.

По-дорíжньому, *adv. Б.* = По-

Подорíшник, *m.* Asarum europaeum. [des Черемош ч.

Подоровáтий, *s. a. m.* linkerNbfl.

Пóдорож, *f.* подорóже, *n. Ф.* Reise, *f.* Reisen, *pl.*

Подорожúти ся, s. Дорожúти ся.

Подорожíти, *v. n.* theuerer werden, im Preise steigen.

Подорóжний, *a.* Reise-; *s. a. m.* der Reisende, Passagier, *m.* подорóжне, *s.n. a.* Reisegeld; по-дорожньóму убрáний, *Нс.* im Reiseanzug.

Подорóжник, *m.* Wegwart, *m.* (Plantago maior); 2) Ackerknorpelkraut, *n.* (Polycnemum arv.); 3) Vogelknöterich, *m.* (Polygonum aviculare); 4) Schneeammer, *m.* (Emberiza nivalis).

Подорóжчизна, *f.* Art Abgabe an den Gutsherr, *Ч.* VII. 517.

Подорýде, *n.* на -дю bei der Hand, zur H.; eben damals.

Подоставáти, *v. a.* s. Діставáти.

Подостáтком, *adv.* reichlich, genug, viel. [sticken, *Me.* 26.

Подотóчувати, *v. a.* annähen, an-

Подóхнути, *v. n. Ш.* I. 305. s. Поздихáти. [Совп.

Подошóв, -шви, *f.* s. Підóшва; 2) s.

Подражáне, (-áние, *Ш.* I. 354), † *n.* Nachahmung, Nachbildung, *f. Бор.*

Подрáжнене, *n.* Reizung; Erregung, *f.*

Подражнúти, *v. a.* reizen, necken.

Подрáпати, *v. a.* zerkratzen.

Подрáти, *v. a.* s. Подéрти; *v. n.* Reisaus nehmen *P.* I. 7. [тувáти.

Подратувáти, *v. a. C.* I. 108 s. Дра-

Пóдрібці, пóдроби *pl.* Gekröse, *n.*

Пóдро, *n.* Stockwerk, *n.* Tribüne, *f.* Dachboden, *m.*

Подрóбина, *K.* подрóбиця, *Кн. f.* Einzelheit, *f.* Detail, *n.* у подрóбицю *M.* III. 51 eingehend, detailmässig; 2) *coll.* u. *pl.* Kleinigkeiten, *pl.*

Подробúти, *v. a.* zerbröckeln, zertheilen; verkleinern; *in Diminutiven sich ausdrücken. [gehend, detailmässig.

Подрóбний, *a.* umständlich, ein-

Подрóбність, -ости, *f.* Umständlichkeit, *f.*; 2) s. Подрóбина.

Подроботíти, *v. n.* weg-forttrippeln.

Подрбцькати, *v. a.* §. einwenig schlagen, stechen. [Gespielin, Gefährtin, *f.*
Пбдрўга, (*d.* -ўжечка), *f.* Freundin,
По-дрўге, *adv.* zweitens.
Подрўгувати, *v. n. М.* в кимбсь mit jmdm als Freund verkehren, befreundet sein.
Подрўже, (*d.* подрўжечко), *n.* Ehepaar, Ehegespann, *n. С.* I. 1; 2) Gemal, *n.* (Mann oder Frau).
Подружйна, *f. Не.* s. Подрўга, 2) s. Дружинá. *Гол.* I. 297.
Подружйти, *v. a.* (freundschaftlich) verbinden; ehelich in ein Paar vereinigen; *v. n.* und — ся з ким Freundschaft schliessen, s. Дружйти.
Подрўжний, *a.* gesellig, freundschaftlich; 2) Ehe-, ehelich. [Подрўга.
Подрўжниця, *f. М.* II. 82. 103 s.
Подрўжність, -ости, *f.* Geselligkeit, *f.* [*adv.* freundlich.
По-дрўжньому, по дрўьки(-ій),
Пбдря, *f. Ф.* Bühne, *f.* [decke, *f.*
Подтебéнки, *pl. АД.* I. 256 Sattel-
Пбдув, *m.* s. Пбдмух.
Подувáнити, *v. a. К.* s. Дувáнити.
Подувáти, *v. a.* sanft blassen, wehen; s. Подўти.
Подўга, *f. Ру.* s. Побíда.
Подўжати, подўжувати, *v. a.* bewältigen; 2) *v. n.* genesen.
Подўжий. *a.* mächtig, *Ст.*; по-дўжу, *adv. М.* III. 50 stark, heftig.
Подужчáти, *v. n.* kräftiger, stärker, gesunder werden.
Подўмáти, *v. n.* nachdenken, überlegen; den Gedanken fassen, *Р.* I. 148.
Подўмка, *f. Ос.* (61) IX. 179 Gedanke, *m.*
Подўнути, *v. a. Ф.* leicht anhauchen: срíблом & подунéний, подўтий leicht versilbert etc.
Подурйти, *v. a.* когб jmdn zum Narren haben, foppen; лишé подурйв звéрха омáстов hat nur sehr spärlich, bloss als Lockung das Fett oberflächlich gegeben.
Подурíти, подурмáнити ся, *Р.* II. 71 närrisch, wahnwitzig, thöricht werden.
Подурнїйшáти, *v. a.* thörichter werden, *Шл.* [сйти.
Подусйти, подўшувати, *v. a.* s. Ду-
Подўти, *v. n.* (stark, heftig) hinwehen, hinbrausen, fortstürmen; 2) *v. a.* s. Подўнути.
Подуфáлий, подуфнйй, *a.* allzu vertraulich; vermessen, verwegen, keck.
Подуфáлість, подуфáльність, -ости, *f.* подуфáльство, *Ч.* VI. подуфáне, *n.* Vertraulichkeit, *Фр.*; Verwegenheit, Keckheit, Zudringlichkeit, *f.* подуфáне вложйти на когб zu jmdm Vertrauen hegen, (*Фр.*).
Пбдуха, *f.* Schwüle, Hitze, *f.* s. Задўха (*В.*); 2) *Ме.* 91. s. Пбдушка.
Пб-душ, *adv.* in Fülle, genug, satt.
Подўше, *n.* (пб-душі), Glockengeläute nach e. Verstorbenen, *n.*
Подушйти, s. Подусйти.
Пбдушка, (*d.* подущйна, пбдушочка), *f.* Kissen, Kopfkissen, *m.*; 2) hölzerner Ansatz oben auf den Achsen des Wagens liegend. [steuer, *f.*
Подўшне, *s. n. a.* Kopfgeld, *n.* Kopf-
Подяка, *f.* подякуване, *n.* Dank, *m.* Danksagung, *f.* [danken, Dang sagen.
Подякувати, *v. n.* комў, когб, *f. Марк.* 145?
Подячити, *v. a.* когб собí jmdn lieb gewinnen; — ся комўсь bei jmdm Wohlgefallen finden, lieb werden, jmdm gefallen. [kes, *Кн.*
Подячливий, *a.* dankend, des Dan-
Подячний, *a.* dankeswert, willkommen, gefällig, lieb, *Ч.* IV. 450.; 2) danksagend, dankbar, *МШ.*; lohnend, nutzbringend, (*В.*). [jemand, einer, (*В.*).
Пбеден, пбедна, пбедно, *a.* mancher,
Поедйнка, *f.* einläufige Flinte. [fach.
Поедйнковий, *a. Н.* 28 einzeln, ein-
Поединкувáти ся, sich duellieren.
Поедйнок, -нка, *m.* Zweikampf, *m.* Duell, *n.*; 2) — бíлозбр, Herzblatt, Studentenröschen, *n.* (Parnassia palustr.).
Поедйнци, поéднї, *Пар. adv.* einzeln, zu éinem genommen.
Поедйнчий, *a.* einfach, schlicht, *ГШ.*
Поеднáти, *v. a.* mieten, dingen; — — ся übereinkommen, s. Погодйти ся.
Поеднйця, *f. У.* s. Єдинйця.
Поéзия, *f.* Poësie, Dichtkunst, Dichtung, *f.* Gedicht, *n.* (*dim.* поéзийка Gedichtchen, *n.*).
Пбем, *m.* Begriff, *m. Пар.*
Поéма, (*d.* поéмка), *f.* поéмат, *m.* Poem, Gedicht, *n.*

Поємщина, (-иэна), *f.* *АД.* II. 145, Abgabe für die Erlaubnis zur Heirat, *f.*
Поет, *m.* Poët, Dichter, *m.* [Dichten.
Поетизоване, *n.* das Poetisieren,
Поетичний, *a.* poëtisch, dichterisch.
Поетичність, -ости, *f.* das Poetische, dichterischer Geist, -es Gefühl, das Wesen der Dichtung.
Поетка, *f.* Dichterin, *f.*
Поетчук, *m.* Dichterling, Poetaster, *m.*
Пожада. *f.* *У.* das Verlangen, s. Пожедь.
Пожадати, *v. n.* *ОП.* wollen, den Willen haben; verlangen; -ало ся комусь *М.* II. 75 jmd wünscht.
Пожадливість, *Левч.* пожадність, *Пар.* -ости, *f.* Begehrlichkeit, Begierde, *f.*
Пожаль, *m.* зелений — *Ч.* V. 973; Meernessel, *f.* (Pysalia). [dauern, *n.*
Пожаль, *m.* *М.* III. 101 Mitleid, Be-
Пожаливник, *m.* Sänger, *m.* (Sylvia); 2) s. Піджаливник, Bastard, *m.*
Пожалити, *v. a.* stechen; brennen (mit Stacheln (жало) u. der Brennessel); — ся gestochen, gebrannt werden. [(ся).
Пожалити ся. *Л.* 89 s. Пожалкувати
Пожаліти, *v. n.* *P.* II. 157 чого — jmdn dauern, es sparen wollen, schonen; пожаль ся Боже моєї праці es möge Gott dauern meine Arbeit, es ist bei Gott schade um meine A.; — ся псови білого хліба; 2) — ся klagen, sich beklagen, *С.* I. 17.
Пожалкувати. пожалувати, *v. a.* кого Mitleid für jmdn fühlen, M. mit jmdm haben, jmdm Schonung angeheihen lassen, jmdn bedauern, jmds sich erbarmen; кому чогось jmdm etw. missgönnen, 2) *v.n.* пожалуй би, (щоби) таки.. *Ке.* 12 *gr.* gesetzt dass, nun aber...
Пожалуване, *n.* Mitleid, Erbarmen, *n.*
Пожар, *m.* Feuerbrunst, *f.* Feuerbrand, *m.* на — спускати in Brand stecken, *АД.* I. 219. [39 Brandstätte, *f.*
Пожарище, *n.* пожарина, *f.* *Ш.* II.
Пожарний, *a.* Feuer-, zum Feuerbrand, zur Feuerwehr geh.: *ІГ.* -а бешиха mit Brandblasen. [wache, *f.*
Пожарня, *f.* Feuerwehrremise; 2)
Пожартувати, *v. n.* einwenig schäckern, scherzen.
Пожати, *v. n.* einwenig Getreide schneiden in d. Erntezeit, ernten, *Ш.* II. 96.
Пожахачка, *f.* die Furchtsame *М.* III. 68. [schaudern.
Пожахнути ся, *Щог.* erschrecken,
Пожбурити, *v. n.* чим s. Шпурити, *Не.*
Пожедь, *f.* *У.* пожед, *m.* *ЛД.* Zinsenbetrag vom Capital, *m.*, s. Піжда.
Пожежа, *f.* s. Пожар.
Пожелати, *v. n.* чого кому wünschen, gratulieren. [Perlen besetzen.
Пожемчужити, *v.a.* *Ч.* V. 246 mit
Пожену. поженеш, & *praes.* (m. Futurbdtg. s. Пігнати, гнати.
Поженю, пожениш, & *praes.* (m. Futurbdtg). s. Женити, пожените.
Пожерати, (-жир-). пожерти, *v.a.* verzehren, auffressen, verschlingen; 2) opfern, *Ш.* II. 139 — жертву Brandopferbringen. [opferung, *f.*
Пожертвоване, *n.* Opferung; Auf-
Пожертвователь, *m.* Spender; Gönner, *m.* [opfern.
Пожертвувати, *v. a.* opfern; auf-
Пожива, (*d.*-ивка) *f.* поживок, -вку, *m.* *Не.* Nahrung; Beute, Ausbeute, *f.* Gewinn, *m.*
Поживане, *n.* *Ко.* 320 Leben, Fristen, *n.* Unterhalt, *m.*; 2) Nutzen, Genuss, *m.* *М.* I. 31.
Поживати, *v.n.* s. Пожити, gemüthlich leben *P.* I. 20; 3) *v.a.* geniessen, essen.
Поживити, поживляти, *v.a.* nähren; — ся zu essen bekommen, sich nähren; — коло чого wobei profitieren. [тний.
Поживний, поживність & s. Пожи-
Пожид, *m.* s. Пожедь.
Пожидовіти, *v. n.* Iude werden, *К.*
Пожилець, -льця, *m.* Einmieter, Mietsmann, *m.* *Левч.* [terin, Mietsfrau, *f.*
Пожилиця, (*d.* -ичка), *f.* Einmie-
Пожилкувати, *v.a.* adern, *ptc.* -ований geadert.
Пожинати, s. Пожати.
Пожирний, *a.* gefrässig.
Пожите, *n.* Lebensunterhalt, *m.*; 2) das Meiteinanderleben, *n.* Umgang, *m.*
Пожителька, *f.* *Ст.* s. Пожилиця.
Пожити, *v. n.* leben, verleben, s. Поживати; 2) *v. a.* — здоровле, *М.* die Gesundheit dh mühseliges Leben vernichten; — смерти in einer Gefahr umkommen, den Tod finden.
Пожитковий, *a.* *Нав.* Nutz-; податок Ertragsteuer, *f.* -а вартість Nutz-

wert, *m.* [etw. Nutzen ziehen.
Пожиткувáти, *v. n.* з чогó aus
Пожúтний, *a.* nahrhaft, nährend; zuträglich, erspriesslich, *Ф.* nützlich, *Гн.* 11.
Пожúтність, -ости, *f.* Nahrhaftigkeit, *Пар.*; Nützlichkeit, *f. Гн.* 14.
Пожúток, -тку, *m.* Nutzen, Vortheil, Ertrag, *m. pl. С.* II. 188 Vorräthe, *pl.*; Hab' u. Gut, *К.*; у пчіл: Tracht, Honigtracht, — головнúй Volltracht, *f.*
Пожитóчний, *a.* nützlich. [keit, *f.*
Пожитóчність, -ости, *f.* Nützlich-
Пожúчити, пóжичка, etc. s. Позúчити etc. [zerkauen.
Пожовáти, (пожую́, пожуéш), *v. a.*
Пожóвкнути, *v. n.* gelb werden, ver-
Пожовтúти, *v. a.* gelb färben. [gilben.
Пóжовтка, *f.* das Gelbfärben, *Пол.*
Пожóга, *f.* Brandstiftung, Mordbrennerei, *f. С.* II. 134, Verwüstung, Vernichtung dh Feuer u. Schwert 55. 95.
Пожонúти ся, *IГ.* s. Поженúти, пожéню (ся).
Пожорлúвець, -вця, *m.* — птúчник Vogelspinne, *f.* (Theraphosa avicularia), *В.*
Пожурúти, *v. a.* когó jmdm (dh Rügen) Kummer bereiten; — ся s. Зажурúти ся.
Пожу́ти, s. Пожовáти. [sus).
Пожу́чниця, *f.* Käfermilbe, *f.* (Gama-
Поз, *praep.* s. Поу́з, *Р.* II. 164. *Mi.* IV. 251.
Пó-за, *Doppelpraep. mit d. Accus.* u. *Instrum.* verbindet die Bedeutungen der einzelnen Praepos. по und за; dsgl. als Praefix *Mi.* IV. 249—252: по-за мéне хóдиш, ховáєш ся; дóбре тобі п. м. unter meiner Obhut (hinter mir) gehts dir gut; по за óчи hinterrücks; по-за садóм hinter dem Obstgarten, поза Бу́гом рікóю etc. [Заталáпати (ся).
Позабéйкувати ся, *Ч.* II. 256 s.
Позабивáти, *v. a.* nacheinander festschlagen; — todtschlagen, tödten, morden. [vieles) vergessen.
Позабувáти, позабу́ти, *v. a.* (alles,
Позавертáти, *v. a.* umkehren lassen.
Позáвидїти, позáвидувати, *v. n.* s. Зáвидїти etc.; позавúстувати на когó *Гол.* III. 86 jmdm, gegen jmdn böse werden. [довжúти ся.
Позавинувáтити ся, *Под.* s. За-
Позавíдувати, *v. n.* чимось etw. anstiften, zuwege bringen, bewerkstelligen.
Позавíчний, *v. Н.* 205 s. Забóчний.
Позаводúти, s. Заводúти.
Позáвтра, позáвтрйому, *adv* позáвтрий, позáвтрішний день übermorgen.
Позавчéра, *adv.* vorgestern, ehegestern; *adj.* позавчерáшний (-вчор-).
Позавязáти, *v. n.* s. Зав'язнути.
Позаглáджувати, *v. a.* ganz glatt überall machen; 2) * *Ue.* 324 vernichten.
Позаглíнні у́ставки, *pl.* позі́ола, *f.* Art Naht u. Stickerei, *Kol.* 48. 347. *vgl.* Иглá, гóлка. [ruhigen.
Позагодúти, *v. a.* s. Загодúти, be-
Позагонúти, позаганя́ти. *v. a.* ein-, weg-, vertreiben. [позаду́. *adv.* u. *praep.*
Позáд, *praep. mit d. Genit.* hinter;
Позáде, *n.* Hintergetreide, Aftergetreide, *n.* Kaff, *m.*
Позáдний, *a. Cm.* Hinter-.
Позáдниця, *f.* s. Зáдниця.
Позаемéнний, *a. Зг.* gegenseitig.
Позавáвтра, *adv.* nach übermorgen.
Позавúрувати, *v. a.* fleissig, genau sammeln, nachlesen.
Позáздрити, *Cm.* позáздростити кому́ чогóсь *ВБ.* s. Позáвидувати.
Позавéмний, *a.* überirdisch, jenseitig, *Т.* [Закадúти.
Позакаджáти, *v. a. АД.* I. 297 s.
Позакерéювати, *v. a.* verthun, vergeuden, verlieren.
Позакíлько, *adv. Гол.* so viel, wie viel, insofern, insoweit, je nachdem.
Позакладáти, *v. a.* s. Закладáти; заставля́ти, versetzen als Pfand, *Кв.* 131.
Позаклинáти *v. a.* mit Eidschwur bannen, beschwören.
Позалíтїсь, *adv.* s. Позáторік.
Позалягáти, *v. n.* s. Залягáти.
Позамúслити ся, *Cm.* in Gedanken sein, nachdenken.
Позаму́лювати ся, von Ochsen. am Nacken vom Jache wundgerieben werden, *Р.* I. 171. [стúти.
Позанапáщувати, *v. a.* s. Занапа-
Позанапрáсно, *adv. Кв.* 377 vergeblich. [дбáти.
Позанедбóвувати, *v. a. К.* s. Зане-
Павані́міти, *v. n.* s. Оні́міти.
Позанíчний, *a.* vorgestrig, (*В.*
Позапанїбратáти ся, vertraulich mit jmdm werden, jmdm zu nahe tre-

ten, (*Кв.* 200 -бра́тити ся). [ти́ти.
Позаобкру́чувати, *v.a.*s. Обкру-
Позаобовязко́вий, *a. T.* ausser der Pflicht. [*Кч.* 3.
Позапи́лювати, *v. a.* bestäuben,
Позапла́кувати, *v. a.* о́чи s. Запла́кати. [зарубйти.
Позару́блювати, *v.a.*s. Заруба́ти;
Позаприкла́ду, *adv. Б.* (*Пр.* VII. 655).? [einander einladen.
Позапра́шувати, *v. a.* viele nach-
Позапро́шлий, *a.* +*М.* vorvergangen. [рендува́ти.
Позарандо́вувати, *v.a.*s. Заарен-
Позара́нки, *adv.* in aller Frühe.
Поза́рити ся, s. Пола́сити ся, *Левч.*
Позасла́ти, *v. a.* s. Застели́ти, *Шог.* 17.
Позаслужбо́вий, *a.* ausser Dienst.
Поза-сно́чи. *adv. У.* vorige Nacht; vorgestern, (*В.*). [кла̊да́ти, *Кв.*
Позастановля́ти, *v. a.* s. Поза-
Позасті́ле, *n.*? [fern, darum, so nun.
Поза-та́к, *correl.* zu Поза-я́к, *Зг.* inso-
Позатисячолї́тний, *a.* vor tausend Jahren. [ний, *a.* vor zwei Zahren.
Поза́торік, *adv. Ш.* I. 10. позаторіч-
Позатрі́скувати ся (боло́том), sich bespritzen, beschmutzen.
Поза́уш, поза́ушник, *m.* Ohrfeige, *f.* поза́уш уда́рити кого́.
Позахарчо́вувати, *v. a. Ос.* (61) III. 25 schlecht nähren.
Позахлява́ти, *v. n.* s. Охля́ти.
Поза́цвита́ти, *v. n.* nach u. nach, nacheinander aufblühen. [nageln.
Позацьвяхо́вувати, *v. a. К.* ver-
Позашко́льний, *a.* ausserhalb der Schule, schulfrei. [латати, verstopfen.
Позашто́пувати, *v.a.М*+Б.s. По-
Поза-я́к, *adv.* inwiefern, weil, da.
Поза-якйй, *a.* inwiefern gross &, wie etw. beschaffen ist, wie es halt ist, *Ф.*
Поза-яко́сь, *adv. Фр.* vor nicht langer Zeit, neulich, nicht lange her; vorvorgestern, (*Фр.*).
Позба́ва, *f.* Befreiung, *f.* (від чого́).
Позба́вити, *v. a.* s. Зба́вити; — ся чого́ etw. verlieren.
Позбиткува́ти, *v. a.* кого́, на кимо́сь jmdn misshandeln, beschädigen, arg mitnehmen, *Зар.* [der alle wecken.
Позбу̊джувати, *v. a.* nacheinan-
Позва́ти, *v. a.* rufen; einladen.
Позви́тувати, *v. a. Зг.* nacheinander grüssen, s. Вита́ти.
Позві́дати ся, sich erkundigen, nachfragen, erfahren, *У.*
По́звіл, -олу, *m. Ф.* s. Позво́лене.
Позві́льно, *adv.* es ist erlaubt.
По-звіри́нний, *adv. Не.* wie ein wildes Thier.
Позвіря́ти ся, s. Па́чити ся.
Позво́дно, *adv. К.* I. 69.?
Позво́лене, *n.* Erlaubnis, Einwilligung *f.*; з позво́леня *Р.* I. 75 mit Verlaub.
Позво́лити, (-ля́ти), *v. a.* erlauben, gestatten, einwilligen.
Позвони́ти, s. Подзвони́ти. [grat, *m.*
Позво́нок, -нка, *m.* Wirbel im Rück-
Позвоно́чний, *a. pl.* -і косто́вцї Wirbelthiere, *pl.* (Vertebrata).
По́звук, *m.* Nachhal, *m. Пол.*
Позга́дувати, *v. a.* собі an (Alles) nacheinander sich erinnern.
Позгнуща́ти ся, unter der Würde halten, verschmähen, (*К. Кв.* I. 53) s. Погнуща́ти ся, *Кв.* 31. [Zeit.
Позго́дом, *adv. Шог.* 154 mit der
Поздиха́ти, *v. n.* nacheinander crepieren.
Позді́ря, *n.*s. Терміте́, *Гол.* III. 380.
Поздоро́вити ся, *Ч.* I. 5, поздоро́вкати ся, поздравствувати ся *gr.* einander grüssen; поздоро́в Бо́же! grüss dich (sie etc) Gott, Glück zu!
Поздорові́ти, *v. n.* gesund werden.
Поздоро́влене, поздоро́вкане, *С. n.* Gruss, *m. С.*
Поздоровля́ти, *v. a.* grüssen.
Поздрі́не, *n.* Blick, *m.* das Sehen, *Ог.* 90.
По́здріти, *v. a.* erblicken. [*Reimw.*
Поздуба́нок, -нка, *m. Гол.* III. 236
Поздува́ти ся, sich aufblähen.
Позелени́ти, *v. a.* grün machen, *Ш.* I. 365. [grünen.
Позеленї́ти, *v. n.* grün werden,
По́зем, *m.* Horizont, *m. Пол.*
Поземе́ле, *Ков.* по́земле, *Зг. n.* Terrain, *n.* Oberfläche der Erde, *Зг.*
Поземе́льний, *a.* — дім Parterrhaus, *n. Нав.* [zontal, wagrecht.
Позе́мий, позе́мний, *Пол. a.* hori-
Позе́мниця, *f. Пол.* die Wagrechte.
Поземомі́рка, *f.* Schrottwage, *f. Пол.*
Поззива́ти, *v. a.* zusammenrufen.

По́зи́в, *m.* Ruf, Beruf, *m. K.* s. По́рив; 2) s. По́зов.

Пози́ване, *n.* Benennung, *f.* Name, *m.*; 2) das Belangen vor Gericht, Anklagen, Processieren.

Позива́ти, *v. a.* s. Пізва́ти; vor Gericht belangen, rufen.

Позива́ч, *Кн.* позива́тель, *m.* Kläger, *m.* (-а́телька, *f.* Klägerin, *f.*).

По́зивка, *f.* s. Пози́ване, *Кв.* 131.

Пози́ка, *f. K.* s. По́зичка; на -и́ці, на -и́ках ausgeliehen.

Пози́на, *f.* s. Пази́на, Па́зька.

Позира́ти, *a. n.* hinschauen; позирну́ти, пози́ркнути, на щось auf etw. den Blick werfen, hinblicken.

Пози́скане, *n.* das Gewinnen, Gewinn, *m.*

Пози́скати, пози́скувати, *v. a.* s. [Придба́ти, *ГШ.*

Позити́вний, *a.* positiv.

Позича́йло, *m.* Gläubiger, Wucherer, *K.* [rer, *K.*

Позича́ти, (-и́ти), *v. a.* leihen, borgen, ausleihen.

По́зичка, *f.* das Leihen, (*pl. Ш.* II. 3 das viele Ausleihen); Anleihe, *f.* Darlehen, *n.*; 2) Schulden, *pl. Пр.* II. 335.

Позїва́ти, *v. a.* gähnen.

Поз'ї́да́ти, *v.a.* aufessen, -fressen, verzehren. [zehren.

Поз'ї́зди́ти ся, поз'ї́зджа́ти ся (in Masse) nach u. nach angefahren kommen.

По́зір, -о́ру, *m.* Blick, Hinblick, *m.*; 2) Aufmerksamkeit; Acht, Obacht, *f.* да́ти п. О. geben; 3) Schein, das Aeussere; на — dem Sch. nach; 4) Aussehen, *n.* Gestalt, *f.* Habitus, *m. B.*; 5) Stattlichkeit, Schönheit, Anmuth, *f.*

Позірни́й, *a.* scheinbar, *Пар.*; 2) stattlich, schön, (*B.*).

Позірува́ти, *Не.* позува́ти, *v. n.* posieren, eine Pose, e. (steife, ausgesuchte) Geberde annehmen, in solcher sitzen, stehen. [bleiben.

Позістава́ти, позіста́ти, *v. n.* übrig

Позіста́лість, -ости, *f. BE.* Ueberbleibsel, *n.* Ueberrest, *m.*

Позїха́ти, *v. n.* s. Позїва́ти.

Позіходи́ти ся, *Ш.* I. 351 s. Посходи́ти (ся).

Позле́жований, *a. МШ.* db langes Liegen verdorben, verlegen.

По-злиде́нський, *adv.* in grösster Not, darbend, *Не.*

Позлі́тка, *f.* s. Позолі́тка.

Позло́дїйка, *f. M.* III. 27 Verdacht u. Vorwurf des Raubes u. Diebstahles.

Позлодїйкува́ти, *v. n.* einwenig diebisch vorgehen, *Cm.* [diebisch.

По-злодї́йски, *adv.* nach Diebesart,

Позлорі́чити, *v. a. Зг.* fluchen, schmähen. [zornig werden.

Позло́стити ся, einwenig böse,

Позоти́стий, позлочи́стий, *Зап.* II. 406. *a.* s. Позолоти́ти, -о́чений.

Позлото́вщина, *f.* † Haussteuer 1 зло́тий betragend.

Позмага́ти ся, in Streit gerathen.

Позме́рти, *v. n. M.* s. Завме́рти.

Позмива́ти, *v. a.* abwaschen, abspülen; *ptc.* позми́тий u. позми́ваний.

По-змїї́ний, *adv. Не.* wie eine Schlange. [menfegen — на ку́пу.

Позміта́ти, *v. a.* abfegen; 2) zusam-

По́зна, *f.* s. Пі́зма, пі́зна.

Позназе́мність, *Luts.* 155. позназе́мість, *МШ.* -ости, *f.* Bekanntschaft; Kunde, *f.*

Позна́ка, *f.* Anzeichen, *n. У.*

Познако́мити, *v. a.* кого з ким, з чим bekannt machen; jmdm die Bekanntschaft jmds verschaffen; — ся mit jmdm, *m.* etw. bekannt werden, jmdn kennen lernen.

По-знаку́, *adv.* bekannt. [*c.* 237?

Познаменува́ти ся, з кимось *Др.*

Позна́ть, *Ш.* II. 270 s. Пізна́ти.

Познача́ти ся, merklich werden, *Не.*

Означи́ти, *v. a.* s. Значи́ти; 2) *v. n.* helfen, e. Erleichterung verschaffen (*Фр.*); 3) — ся *Кв.* 342 merklich kleiner werden. [schimpfen.

Позневажа́ти ся, einander be-

Познихи́рочка, *f. Bein.* des ersten u. jüngsten Kindes, *Марк.* 91.

Познї́вечувати, *v. a.* verderben.

По́зо́в, *g.* по́зву, *m.* Berufung, Bescheidung, *f.* Belangen, *n.* Klage, *f.*

Позоли́ти, *v. a.* s. Золи́ти.

Позолі́тка, *f.* Flittergold, Rauschgold, *n. ГШ.* [*n.* Vergoldung, *f.*

Позоло́та, *f. C.* II. 155. позоло́чене,

Позолоти́ти, позоло́чувати, *v. a.* vergolden; позоло́чений, *ptc.* позоло́ти́стий, *a. Кч.* 53 vergoldet, mit Gold gestickt.

Позьо́нки, *pl.* Johannisbeeren, *pl.*

Позо́р, *m. Кч.* 190. *Кн.* позо́ра, *f. K.* Schmach, Schande, *f.*

Позо́рий, *a. B.* s. Позі́рний 2) ansehnlich. [s. Опозори́ти.
Позори́ти, *Кн.* позо́рювати, *K. v. a.*
Позо́рище, *n.* Schauspiel, *n.* (*Фр.*), (bes. e. schmähliches, trauriges); Schauplatz, *m. Ш.* II. 108; Bühne, *f.* 185.
Позорли́вий, *a. T.* scheinbar, trügerisch, Schein-. [schmälich, schimpflich.
Позо́рний, *a.* s. Позі́рний 1); 2)
Позо́рниця. *f.* Schaubude, *f.* Theater, *n.*
Позорува́ти, *v. n.* s. Позирати, Acht geben. [erhellt werden.
Позоря́ти, *v. n. Ме.* 437 erleuchtet,
Позрина́ти, *v. n.* sich los- u. davon machen, *Кв.* 194. [schneiden.
Позрі́зувати, *v. n.* nach u. nach ab-
Позрі́нє, *n.* Blick, *m. У.*
Позрі́ти, *v. n.* s. Позира́ти.
Позсиня́ти, *v. n.* blau werden.
Позсува́ти, *v. a.* wegstreifen, -schieben; 2) до купи́ zusammenschieben, -rücken. [— ся Scharten bekommen.
Позуби́ти, *v. a.* auszacken, zähneln;
Позуме́нт, *m.* Posament, *n.* Borte, *f.*
Поз'являти ся, erscheinen, aufkommen (von vielen). [Bettlerin, *f.*
По́йда, *f. Ч.* IV. 30 Landstreicherin,
Пойменний, *a. ВБ.* dem Namen nach, Namen-; *adv.* -но *B.* nahmhaft.
Поимши́ти, *v. a.* mit Moos stopfen.
Поинші́ти ся, sich verändern, *Ст.*
Пойото́ваний, *a.* postjotirt, *Оц.* §. 8.
По́иск, *m. pl. Пол.* Suchen, Nachsuchen, *n.*
Пойскрованє, *n. Пол.* Funkeln, *n.*
Поису́щий, *a. TP.* 7. 31. 91. ?
По́їд, *m.* по́їдом ї́сти, заї́сти ganz auf-, verzehren, auffressen, *Ст.*; — вї́сти ся sich einbeissen um zu verschlingen.
Поїда́ти, *v. a. M.* III. 80* nagen, peinlich drücken.
Поїжа, *f.* Hader, Streit, *m.* s. Гриза́,
По́їзд, *m.* leichtes Kutschenfahren; 2) fahrende Gesellschaft, Zug, *m.* Gefolge, *n.* Gefährten *pl.* bes. bei der Hochzeit, *Марк.* 113), *Кч.* 208. II. 65; 3) Kutsche, *f.* Wagen, *m.* [Hochzeitgefolge, *Ш.* II. 133.
Поїзджани́н, *m. gew. pl.* fahrendes
Поіордановє́ць, -вця́, *m. Ф.* Nachlied am Jordanfeste, *n.*
Поїсти, *v. a.* (поїм, поїш u. поїсь, поїсть) s. Поз'їда́ти. [fahren, abfahren.
Поїхати, (поїду, поїдеш), *v. n.* hin-

Поїшки, *pl.* Caltha palustris. [*f. Зак.*
Покаба́ньщина, *f.* † Mahlgebühr,
Покади́ти, *v. a.* etwas räuchern.
Пока́жчик, *m.* Index, Zeiger, Register, Ausweis, Katalog, *m.* Verzeichnis, *n.*
По́каз, *m.* das Zeigen, Vorweisen, Unterweisung, *f.* Unterricht, *m. Ш.* II. 68; 2) Schau, Ausstellung, *f.*; 3) Anzeige. Denuntiation, *f. He.*
Показа́ти, пока́зувати, *v. a.* zeigen, weisen, hindeuten, unterweisen, vorzeigen, vortragen, lehren; — ся sich zeigen, sich sehen lassen, erscheinen, sich erweisen.
Покази́ти, *v. a.* verderben; zerbrechen; — ся verdorben werden; *b)* — ся toll, wüthend werden.
Пока́зливий, *a.* ansehnlich, *B.*
Пока́зний, *a.* concret, eclatant, handgreiflich, *ОП.*; 2) ansehnlich, hervorragend, prächtig.
Пока́зник, *m.* Zeiger, *m. B.*
Пока́й, -а́ю, *m.* s. Пока́янє.
По́каль, *adv.* s. По́ки. [нува́ти.
Покаменува́ти, *v. a. K.* s. Укаме-
Покамянща́не, *pl.* s. Камяни́чин.
Поканя́ти, *v. a. Ш.* II. 44 s. Поконя́ти.
Пока́пати, *v. a.* einwenig tröpfeln, beträufeln; beflecken; — ся sich —.
Покарамзинува́ти, *v. n. K.* nach Karamsins Art schreiben.
Покара́ти, *v. a.* strafen, züchtigen.
Покарбути́ти, *Kol.* I. 196, (-буля́ти), *v. a.* burzelnd hin werfen.
Покартя́ти, *v. a.* s. Карта́ти.
Покаря́вити ся, runzlig, rissig werden, *Зак.*
Пока́тий, *a.* hoch gelegen; hügelig.
Пока́шлювати, *v. n.* hüsteln, bisweilen husten.
Пока́янє, *n.* Reue; Busse, *f.*
Покая́нний, *a.* Buss-, Reue-.
Покая́нник, пока́йник, *m.* Büsser, *m.* bussfertiger Sünder, *До.*
Покая́нниця, *f.* Büsserin, *f.*
Пока́яти ся, Reue fühlen; Busse thun; sich bessern.
По́квап, *m.* Eile, Hast Beschleunigung, *f. T.* без по́квапу saumselig; 2) Rennen, *n.* [ger thun.
Поква́пити ся, sich beeilen, eili-
Покві́льно, покво́лом, (-му), *adv.* langsam, gemach.

Покéпкувати, *v. n.* Кепкувáти.

Покервáвити, *v. a.* mit Blut beflecken, blutig misshandeln.

Пóки, *conj.* bis, so lange, wie lange; пóки сьвіт сóнця so lange die Sonne scheint; пóки-що einstweilen, unterdessen, bis dahin.

Пóки, дай пóки (*d.* покíй) комý, чому lasse jmdn etw. in Ruhe, lass' es sein, gieb Ruh, thue es nicht weiter.

Поки́вати, *v. a.* s. Ки́вати.

Покивáч, *m. T.* Kopfnicker, *m.*

Пóкидь, *f.* Auswurf, *m.* etwas Nichtsnutziges, gemeines Gesindel.

Покидáти, поки́нути, *v.a.*weg-, hinwerfen; etw. aufgeben, fahren lassen, wovon abstehen, einer Sache entsagen; verlassen, liegen lassen; ablegen (e. Unart&) * — ся = положи́ти ся (v.d.Kuh); „поки́нь-сáни-бери́-віз" s. Волосі́нка.

Пóки́дька, *f.* geringfügige Sache, Kleinigkeit, *f.* nichtiges Zeug, Tand, *m.* *Ке.* 335. *К.*

Пóкиль, пóкіль, *conj.* s. Пóки. [ten.

Покини́ти, *v.a.ungr.* gegen etw. rich-

Поки́нько, поки́дько, *m..Н.* 122 (Rührmichnichtan) Taugenichts, *m.*

Покити́поле, *n.* distelähnliche Mannstreu, (Eryngium planum).

Поки́цяне, *n.* das Betasten, Aufgreifen im Blindekuhspiel.

Поки́цяти, s. Ки́цяти.

Покíй, -óю, *m.* Frieden, *m.* Ruhe, *f. У.*; 2) Zimmer, Gemach, *n.*; 3) *N.* des Buchstabens П. [den, *М.*+*Е.*72;2)s.d.folg.

Покíйний, *a.* ruhig, friedlich, zufrie-

Покíйник, (*d.* -íйничок), *m.* покíйниця, *f.* der (die) Verstorbene, Selige.

Покінéшно, *adv. К.* s. Поконéчно.

Покінчáти ся, enden; покінчи́ти, *v. a.* beendigen.

Покіпні́ти, *v. n.* schmelzen.

Покíрливий, покíрний, *a.* demüthig, ergeben, unterwürfig, folgsam, *ІГ.*

Покíрли́вість, *М.* I. 29 покíрність, -ости, *f.* Demuth, Ergebenheit, Unterwürfigkeit, *f.*

Покíрник, *m.* Ergebener, erg. Diener.

Покíс, -óса, *m.* Schwaden, *m.*

Покісни́й, *a.* einträglich.

Пóклад, *m.* Schicht, *f.* Lager, *n.* Absatz, *m.*; 2) Verdeck e. Schiffes, *n.*; 3) einmal umgepflügtes Feld, s. Зяблá; 4) — дíла *Не.* Organisation, Verfassung, *f.* System, *n.* — души́ *Ст.* Anlage, Stimmung, Gemüthsart, *f.*; 5) Schatz, *m.* Depositum *n. Term.*; 6)*Н.* 232 s. Покладок.

Пóкладь, *f. Не.* (*n.* 202) Stellung, Lage, s. d. vor. 4).

Покладáти, поклáсти, *v. a.* hinlegen, -stellen, -setzen; когó jmdn hinlegen um ihn zu prügeln; — поклóни *Ш.* I. 286. *АД.* II. 11 fussfällige Verbeugungen machen, *f.* grüssen; — рілю́ e. Acker stürzen, zum ersten Male umbrechen; — гáдку на когó auf jmdn den Verdacht lenken; — надíю в кім, в чім auf jmdn, auf etw. seine Hoffnung setzen; — во сні *К.* träumen; 2) — ся за щось: за пáна etc. sich für jmdn ausgeben; *b*) etw. unternehmen; *c*) — ся worauf eingehen, einverstanden sein; sich legen etc. [leger, *m. Term.*

Покладáтель, *m.* Deponent, Nieder-

Поклáдини, *pl.* Führung der Neuvermählten zum Hochzeitbette, *R.* 147 Haltung des Beilagers (als feierliche Vollziehung der Vermählung).

Поклáдливий, *a.* gefügig, gehorsam, ergeben; 2) besonnen, bedächtig, *К.*; 3) weitläufig, weitschweifig, *К.*

Поклáдний, *a.* bequem; 2) — гріш bar liegendes Geld; *pl.* Depositengelder, *Term.*

Покладни́чий, *a. Term.* Depositen-.

Пóкладок, -дка, *m. gew. pl.* Ei, (bes. des Hausgeflügels).

Поклáжа, *f.* Habseligkeit, Habe, *f.* Schatz, *m. Мак.*; Ladung, Fracht, *f.*

Покланя́ти ся, s. Поклони́ти ся.

Поклáсти, (покладý, покладéш) s. Покладáти.

Поклепáти, *v. a.* s. Клепáти.

Пóклеп, *m.* Verleumdung, *f. Пол.*; 2) Anklage, *f. Н.* 143.

Поклéпник, *m.* Verleumder, *m.*

Покли́гати, *v. n.* мóже ще — kann noch leidlich weiter leben. [gehen.

Покли́вати, *v.n.Зак.* §. schnell weg-

Пóклик, *m.* Ruf, Zuruf, Aufruf, *m.*

Покликане, *n.* Beruf, *m.* 2) Einberufung, *f.*

Покли́кати, покли́кувати, (-и́кнути), *v. a.* rufen, bescheiden, einberufen; *a. n.* — на когó vor Gericht jmdn anzeigen, (*Фр.*) — ся на когó, на що

sich berufen.

Поклинкувáти, поклинцювáти, *v. a.* mit keilförmigen Pflöcken beschlagen, bekeilen. [spitzig.

Поклинчáстий, *a. K.* keilförmig,

Пóклич, (ïч), *f. Фр.* Einberufung, *f.* 2) s. Пóголоска; 3) s. Дрáча 2) (*Фр*).

Поклін, -óну, *m.* Verbeugung, Verneigung, Aufwartung, *f.* Gruss, *m.* Bückling; *m.* поклóном припáсти (до когó) *Ф.* fussfällig sich vor jmdm verbeugen; итú до когó з поклóном jmdn mit einer ergebenen Bitte angehen; поклóни клáсти, бúти fussfällige (ritulle) Verbeugungen machen; на поклін *Ф.* zum Gruss, als Zueignung: посилáти & щось комýсь.

Пóклïп, поклïпник,& *K.*s.Пóклеп &.

Поклïпувати, *v. n.* s. Клïпати.

Пóклïть, *f.* hölzörnes Gerüst der Egge. [дить?

Пóклïч, *Ф.* громовúй тóпір — хó-

Поклóнене, поклóньство, *До. Зг. n.* Anbetung, Verehrung, *f.*

Поклонúти, *v. a.* beugen; щось комýсь *Ф.* widmen, dedicieren, zueignen; — ся комý vor jmdm sich verbeugen, jmdn anbeten, verehren; — ся до когó, комý jmdn grüssen, jmdm den Gruss entbieten. [ehrer; Anhänger, *m.*

Поклóнник, *m. Св.* Anbeter, Ver-

Поклóнниця, *f. K.* Anbeterin, Verehrerin, Anhängerin, *f.*

Пóкля, *conj.* s. Пóки, *Luts.* 162; пóкля — вакля so lange als, bis, *Ог.* 211.

Поклятв, *n.Кл.*Клятьба. [(*Ф.*)(*B.*).

Пóкміть, *f.* Kennzeichen, *n.* Spur, *f.*

Покмітити, *v. a.* wahrnehmen, auf die Spur von etw. kommen. [mung, *f.*

Покмітóвáне, *n. Пол.* Wahrneh-

Покобенúти ся, Grimassen, Schererei, Ziererei machen, *Кн.*

Поковирáти, *v. a.* rauh machen, verunstalten.

Поковтáч, *m.* s. Дятель.

Покóвтувати, *v.n.* pochen, schlagen.

Покоéвий, (покойóвий), *a.* Zimmer-; *s.a. m.* Kammerdiener, *m. s. a. f.* -ва Kammerzofe; -ий пéсик Schosshündchen, *n. Пол.*

Покоївка, *f.* Kammerzofe, *f.* Stubenmädchen, *n. adj.* покоївчин.

Покоїк, *m. dim.* kleines Zimmer.

Покоїти, *v. a. TP.* 9. когó, що jmdm Ruhe gewähren, Ruhestätte verschaffen; — ся ausruhen, ruhen.

Поколисáти, (-лихáти), *v. a.* wiegen (in e. Wiege), sanft hin u. her bewegen. [Volksstamm, *m.* Herkunft, *f.*

Поколїне, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm,

Поколїнець, -нця, *m. П. n.* 89 der e. kurze bis zu den Knieen reichende Kleidung trägt, s. Голоколїнець.

Поколїнник, *m.*Ueberrock, -zieher, *m.*; 2) grosser Topf.

Поколїнниці, *pl.* lange wollene Fussocken, Kniewärmer, *pl.*

Поколóдне, *s. a. n.* † Fesselgeld für den дïтский.

Поколосúти ся, Aehren bekommen.

Поколóти, *v. a.* zer-spalten; viel stossen, stechen, abstechen, abschlachten.

Поколотúти, поколóчувати, *v. a.* trüben, verwirren, stören, einwenig durchprügeln. [лотýшкою.

Поколóцькати, *v. a.* rühren (ко-

Поколóшкати, *v.a.* stören, stossen, schlagen. [Mautgebühr, *f. Зак.*

Поколющина, *f.* † Art Durchfahrt-

Пóколядь, *f. Ф.* Schlussverse der колядá als Glückwunsch, *pl.*

Пóкон, -она, *m.* Anfang, Uranfang, *m.* з покóн-вікý seit, von dem Urbeginne der Welt.

Поконáти, *v. a. Ш.* II. 44. überwinden, bewältigen, todtschlagen.

Поконéче, *n.* (-éчок, *m.*) Ende, *n.* на поконéчу am äusserten Ende, ganz hinter. [lich, übrigens.

Поконéчно, *adv.* endlich, schliess-

Покопáти, *v.a.* nacheinander graben.

Покóпати, *v. a.* ногáми mit Füssen treten, schlagen. [menrechen.

Покопúти, *v. a.* in Feimen zusam-

Пóкор, *m.* Nachwuchs, *m.*; 2) Zwitterding, *n.* Bastard, *m.* rhachitisches Kind, (*Ф.*).

Покóра, *f.* s. Покірлúвість.

Покóрене, *n.* Unterwerfung, Bezwingung, *f.* [Spross, *m.*

Покóренок, -нка, *m.* Nachkomme,

Покóреньство, *n.* Nachkommenschaft, *f.*

Покорúстувáти, *v. n. P.* I. 89 und — ся (чим) etwas vortheilhaft benützen, Nutzen, Genuss, Vortheil wo-

von haben. [berer, *m.*
Покоритель, *m.* Bezwinger, Ero-
Покорити, *v. a.* demüthigen, unterjochen, bezwingen; — ся sich demüthigen, unterliegen, sich für besiegt erklären. [milch, *f.*
Покорм, -му, *m. P.* I. 134 Mutter.
Покормити, *v. a.* zu essen geben, füttern, säugen.
Покоробити ся, s. Попачити ся.
Покоротити, *v. a.* kürzer machen, ver-, abkürzen; — ся kürzer werden.
Покороткий, *a.* zu kurz.
Покорочене, *n. H.* III. s. Скорочене.
Покорствувати, *v. n. C.* II. 185. *gr.* gehorchen, folgsam sein. [скортїти.
Покортїти, *v. n. Кв.* 421 s. Кортїти,
Покорчити, *v. a.* krampfhaft zusammenziehen s. Корчити; — ся zusammenschrumpfen.
Покосити, *v. a.* einwenig mähen; 2) alles völlig abmähen.
Покосом, *adv. H.* 222 s. Покотом?
Покост, -осту, *m.* Firnis, *m.*
Покость, *f. Гол.* III. 107 Muschel, *f.* Perlmut, *n.*?
Покостити, *v. a. Гол.* III. 28 — жуковиною ein-, auslegen, schmücken; *vgl.* Кість. [kieren.
Покостувати, *v. a.* firnissen, lak-
Покот, -ота, *m.* ein Hundename, *ВГ.* 141. [Abdachung, *f. Кч.* 62. *М.* III. 14.
Покот, -оту, *m.* Seitenabhang, *m.*
Покотигній, -оя, *m.* Pillenwälzer, *m.* (Sisyphus).
Покотигорошок, -шка, *m. Иг.* 61. e. Fabelname: Erbsenroller, *m.* [*IГ.*
Покотиполе, *m.* s. Перекотиполе,
Покотити, (покочу, покотиш), *v a.* hinwälzen, -rollen, -schieben; *— роги sterben; — ся sich herabwälzen; auseinanderfallen. [lotonfeuer, *n.*
Покотовий, *a.* -а пальба, *Кл.* Pe-
Покотьоло, *n. C.* Kreisel, *n.* runde Scheibe zum Rollen.
Покотом, за —, *adv.* nach der Reihe, nach der Ordnung; hingestreckt.
Покохати, *v. a. M.* II. 99 кого lieb gewinnen, sich in jmdn verlieben.
Покоштувати, *v. a.* s. Покушати.
Покрагати, *v. a.* s. Покраяти (*B.*).
Покрадиємци, *adv.* verstohlen, heimlich.

Покража, *m.* Fall eines Diebstahls, *m.*
По-край, *praep. m.* d. *Genit.* am Rande, entlang.
Покрайниці, *pl.* s. Відкоси.
Покрайці, *pl.* Backenzähne, *pl.*
Покрака, *f.* verkrüppelter, verkrümmter Mensch.
Покракати, *v. n.* einwenig krächzen.
Покрапувати *v. n.* tröpfeln (v. Regen).
Покраса, *f.* Zierat, *m. ОП. pl. Cm.* äussere Zier; Schönheiten e. Gedichtes, *pl. Б*; 2) Hemd der entjungferten Braut mit dem rothen Blutfleck vom zerrissenen Hymen, *Ч.* IV. 453. *Н.* 62.
Покрасити, *v. a.* zieren, schön färben.
Покрасич, *m. Не. Пр.* XI. (1) 122 Feuerstange, *f.* [*v. n.* schöner werden.
Покраснїти, (-сїти), покрасшати,
Покрасти, (покраду, покрадеш), *v, a.* nach u. nach viel wegstehlen.
Покрасувати ся, schön, prächtig auftreten, *Кч.* 84. [zerkratzen.
Покрачити ся, einander raufen u.
Покраяти, *v. a.* in Stücke schneiden, zerschneiden. [verwandt.
Покревний, покревнїлий, *a. Гол.*
Покрейта, (*d.* -ейтка), *f. Гол.* III. 368 künstl. Blume od. Pfauenfeder als Schmuck für den Hut, bes. des Bräutigams.
Покрепити ся, *Не.* s. Покріпити (ся).
Покрестословити ся, *Мх.* einander den Gruss „Слава Исусу Христу" zurufen; Покре- s. Похре-.
Покривальниця, *f. M.* II. 199 s. Покривало; 2) —, покривайниця *Ч.* IV. 367 die Braut, welche eben unter die Haube gebracht wird, die Frauenkopfbedeckung annehmen soll.
Покривало, (-айло), *n.* Schleier, *m.* Hülle, Decke, *f.* Tuch & zum Bedekken, zum Verhüllen. [hüllen, Bedeckung, *f.*
Покриване, *n.* das Bedecken, Ver-
Покривати, *v. a.* be-, zudecken, verhüllen; überziehen; decken (кошта, видатки); vertuschen; 2) — ся sich verbergen, s. verstecken, zugedeckt werden *M.* II. 98; *b*) ся з ким mit jmdm Beischlaf pflegen; *c*) von d. Mädchen, das schwanger wird, da es die Frauenhaube annehmen muss. [bill, *f.*
Покривджене, *n.* Unrecht, *n.* Un-

Покри́вдити, *v.a.* Unrecht zufügen.
По́кривий, *a.* etwas krumm.
Покри́вити, *v. a.* krümmen, krumm machen; — душе́ю verrathen, einer unehrlichen That schuldig werden, wortbrüchig sein, *Кч.* 133.
Покриву́лити, (-уля́ти), *v. a.* § krumm machen, k. fahren etc.
По́крик, *m.* Zuruf, Aufruf, *С.* II. 139., Schrei, *m. Ст.* s. По́клик.
Покри́кнути, (-ко́нути, *Ст.*), *v. n.* laut rufen, aufschreien.
Покрите́, *n.* Bedeckung; *Deckung (der Kosten), *f.* Dach, *n.* Ueberzug, *m.*
Покри́ти, s. Покрива́ти.
По́критка, *f.* ein verführtes Mädchen, s. Покрива́ти 2) *b*) *c*).
Покритю́к, *m.* Sohn einer по́критка.
Покрича́ти, *v. n.* на кого́ jmdm rügend zurufen.
Покриши́ти, *v. a.* zerbröckeln, zerstückeln.
По́кришка, *f.* Deckel, *m.* Stürze, *f.*
Покріве́льщик, *m. Под.* Dachdekker, *m.*
Покрівля́, *f.* Dach, *n. Не.*
Покрі́вний, *a. Ог.* s. Покре́вний.
Покрі́й, -о́ю, *m.* Schnitt, (e. Kleides etc) Schlag, *m.* Façon, *f.*
Покрі́мка, *f. Сн.* 221 s. Кра́йка.
Покріпи́ти, (-пля́ти), *a. a.* stärken, erquicken; — ся sich — —, sich mit e. Essen laben.
Покрі́плене, *n.* Stärkung, Erquikkung, *f.*
Покро́ва, *f.* s. Покрива́ло; 2) Сьвята́ —, (*d.* Покро́вонька), Fest des Schutzes der heil. Jungfrau am 1. Oct. *a.* St.
Покрова́вити, *v.a.* s. Покерва́вити.
Покрове́ний, *a. АД.* I. 208 = покри́тий gedeckt.
Покрови́тель, *m.* Beschützer, Protector, Gönner, *m.* (-и́телька, *f.* -in, *f.*).
Покрови́тельство, *n.* Schutz, *m.* Protectorat, *n.*
Покро́вский, *a.* zu Покро́ва 2) geh.
Покропи́вник, *m.* (-и́вниця, -и́вня, *f.*) Heckensperling, *m.* (Accentor modularis); 2) Grasmücke, *f.* (Sylvia).
Покропи́ти, (-пля́ти), *v. a.* besprengen, beträufeln.
Покро́шнювати ся, sich e. Platz suchen, §.
Покру́пини, *pl.* покрупя́нка, *f.* Mehl (feinere Graupen) aus den (gröberen) Graupen ausgesiebt, *n.* s. Підкру́пини (*Фр.*); 2) -ини, körniger Honig (*B.*).
Покрупи́ти. *v.a.* муку́ grob mahlen.
По́крут, *m. Не.* покру́чене, *n.* Umdrehung, *f.*
Покрути́ти, покру́чувати, покрутну́ти, *Р.* II. 131. покру́чувати, *v. a.* um-drehen; kräuseln.
Покру́тькувати ся, (-кру́цькувати ся), sich in angeblicher Vielgeschäftigkeit umher drehen.
Покру́ч, *m. Левч.* s. По́кор 2) Mischling, *m.*
Покру́чий, *a. Не.* verdreht, verzerrt, verworren.
Покруши́ти, *v. a.* s. Покришити zerknirschen, zermalmen.
Покува́ти, s. Поку́ти.
По́куда, *adv.* s. Де́куда.
Поку́дова, *conj. Мс.* 441. *АД.* I. 250. *gr.* s. По́ки.
По́куль, *conj* s. По́ки (ль).
Поку́лець, -лця, *m.* Lycosa syngorieusis.
Поку́мати ся, in Gevatterschaft treten, jmds кум werden.
Покундо́сити, *v. a.* arg zerzausen, s. Коколо́шкати.
По́куп, *m.* das Kaufen, Absatz, Abgang im Kaufe, *m.*
Покупа́ти, *v. a.* ausbaden.
Покупа́ч, *Под.* поку́пель, *Не.* по́купець, -пця, поку́пник, *Зг. m.* Käufer, Kunde, *m.*
Покупи́ти, *v. a.* kaufen, einkaufen.
Покупни́й, *a.* zu kaufen gesucht, guten Abgang, gute Nachfrage habend; 2) gekauft, angekauft, *Кв.* 163.
По́кур, *m.* По́кор 2).
Покуро́ан, *m.* Art Pilz, (*B.*).
Покури́ти, *v. n.* einwenig rauchen.
Покурти́ти, *v. a.* s. Покороти́ти.
По́курч, *m. Ст.* s. Покру́ч, покра́ка.
По-ку́рячий, *adv. Н.* 174 wie ein Huhn.
Поку́са, *f.* Versuchung, *f.*
Покуса́ти, *v. a.* zer-beissen, gebissen haben.
Поку́сити ся, *К.* sich erkühnen, trachten, der Versuchung unterliegen.
Поку́т, *m. Ф.* s. Поку́те 1).
По́куть, *m.* (*R.* 31) Hausgott, Penat, *m.*
Поку́та, *f.* Busse, *f.*
Покута́р, *m. ОП.* s. Покая́нник.
Поку́тати, s. Заку́тати.
Поку́те, *n.* Ehrenplatz im Winkel rechts beim Eingang in d. Bauernhütte, *m.*; 2) Land am Прут Че́ремош bis

zum Дністéр als nördl. Grenze, *Ог.* 19. *Kol.* I. 3. 17. 339·

Покýти, *v. a.* schmieden; beschlagen; in Fesseln schlagen. [men, toben.

Покути́ти, *v.n.Ш.* II.45 *gr.* schwär-

Покýтний, *a.* Winkel-.

Покутни́чий, *a.Cm.*s. Покáянний.

Покýтувати, *v. n.* büssen.

Покутяни́н, *m.* Einwohner des Покýте 2). [aus П.

Покýцкий, *a.* zu Покýте; 2) geh.,

Покухóвщина, *f.* покухóвне, *s. a. n.* Ausschanksteuer, *f. К.*

Покýшане, *n.* das Kosten: Untersuchen einer Speise mittels des Geschmackes. [einwenig essen.

Покýшати, *v. a.* kosten, verkosten,

Пол, *gen.* пóлу u. пóла *m.К.* II. 54 Geschlecht (als Sexus), *n.*Geburt,*f.*Stand,*m.*

Полá, *f.* Vorderstück e. Kleides, *n.* Schoss, Rockschoss, *m.*; 2) dicker ungetheilter Felsen, *Y.* grosses Stück Brotes, *Мак.* II. 40; 3) Bestandtheil des Webstuhles; 4) s. Мі́сячка, (*B.*); 5) Lage, *f.* Verhältnis, *n.*; прóти своéї полí, nach seinem Vermögen „strecke dich nach der Decke". [wohnend, Elbe-.

Полáбский, *a.* an der Elbe (Лáба)

Полагáти, *v. a.* щось на щось: грóші, здоровле & legen, verwenden,

Полáгна, *f.* Pelagia. [opfern.

Полáгода, *f.* s. Злáгода.

Полáгодити, *v. a.* zuwege bringen, ordnen, herstellen; ausrüsten, herrichten, in Bereitschaft halten, bereiten *Ш.*I.377.

Пóлад, *m. Н.* 129 Verbesserung, Berichtigung, *f.*

Полáдити,поладнáти,*v.a.*herstellen ausbessern; — ся з ким, mit jmdm verabreden, feststellen *Кч.* 103.; sich vertragen *Кв.* 42.

Пóлаз, *m.Га.*II. 13. jedes im Adventfasten (пили́півка), vorkommende Fest, also 4 mal.

Полáзник, полáзець, -зця, *m.* die Person, welche an den Tagen des полаз als die erste den Hofraum durchschreitet, od. sonst an e. grossen Feste zuerst in die Stube kommt mit guter od. schlechter Vorbedeutung.

Полáкомити ся, s. Злáкомити ся.

Поламáти, поламнýти *АД.* I. 211, *v. a.* s. Поломáти; — óчи nur die Augen zum Schlummer schliessen (nicht recht schlafen).

Поланýжне, *s. a. n.* Kettengeld, *n.*

Полáпати, *v. a.* greifen, fassen, tappen,s. Помáцяти; fangen; 2) — ся *begreifen, hinters Licht kommen, sich zurechtfinden. [tappend, herumtastend.

Пóлапки, *К.* пóлапцем, *Гр. adv.*

Полáсити ся, *Лсвч.* поласувáти ся на що s. Злáкомити ся; *v. n.* naschen.

Поласкавійшáти, *v. n.* in günstigere Stimmung kommen, *Шл.*

Полáскати, *v. a.* streicheln, *Cm.* s. Поглáдити.

Полатáйко, полатýх, *m.* Flicker: Schuh-, Töpferflicker, *m.* Schneiderlein,*n.*

Полатáти, *v. a.* flicken, ausbessern, reparieren; *erträglich machen; — дýшу das Herz erleichtern *C.* II. 57.

Полáтки, *pl.* Bett, *n.* Lagerstätte, *f.*

Полатни́ти, *v. a.* s. Лати́ти.

Полáяти, *v. a.* schelten, rügen; — ся Scheltworte wechseln; 2) *v. n.* etwas

Пóлба, *f.* Triticum spelta. [bellen.

Польгувáти, *v.n.* nachlassen, willfahren, *Сб.* I. 332., — комý, чомý *К.* I. 61 auf jmdn (etw.) Rücksicht nehmen, jmds schonen, jmdm nachgeben, *vgl.* Пі́льга.

Пóле, *n.* Feld, Gefilde, *n.*; 2) Raum; Wirkungskreis, *m.*; † — заповістú den Krieg verkünden, erklären, заповідане — Schlachtfeld, u.Wahlstatt, *f.*, — приймáти die Schlacht annehmen, *КУ.*; на пóлях in den Ebenen (*opp.* в гóрах).

Полебеви́ти, *v. n. Кн.* etwas plau-

Полéва, *f.* s. Поли́ва. [schen.

Полеви́й, & s. Польови́й &.

Полеви́к, *m.* Feldspath, Orthoklas,*m.*

Полéгка, *Ф.* полéгкість, -ости, *АД.* I. 91, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.* — душі Friede, *m. Oc.* (61) III. 25.

Пóлегкий, *a.* zu leicht; пó-легки, *adv.* leicht, sanft. [*Не.* s. d. folg.

Полéглий, *a.*niedergesenkt,-liegend

Полéглиця, *f.* das Getreide (die Saat) welches sich gelagert hat u. dadh verdorben ist.

Полегнýти, *v. n.* s. Поленýти.

По-легóньки,(гóцьки),*adv.*leicht, sanft, zart; allmählich, *Y.*

Пóлегша, *f. ВБ.* s. Полéкша.

Полегшáти, *v. n.* leichter werden;

Erleichterung, Linderung empfinden, (*gew. impers.*). [kaum.
По-лéдва, (-и), *adv.* schwerlich,
Полéдиця, *f. Гол.* III. 73 s. Гололéдиця, ожелéда.
Полежáй, полежáк, *Н.* 212, полежíй, *m.* s. Лéжень 1), Bequemlichkeitsfreund, Weichling, *m.*
Полéжале, *s. n. a.* Lagerzins, *m.*
Полéжати, *v. n.* etwas liegen, ausruhen. [schneller geschmolzen ist, *pl.*
Пóлези, *pl.* Stellen wo der Schnee
Полéкша, *Фр.* полéкшина (*d.* -и́ночка), *f.* полекшíне, *n.* *W.* s. Пíльга.
Полелó, *n.* „Пр. "IX. 220 myth. Götterwesen.
Пóлене, *n.* das Jäten.
Поленýти, *v. n.* weg-, fort-, dahinfliegen, -fliehen, *Ог.* 92.
Пóлепо! *int.* komm doch!
Пóлет, -у, *m.* Flug, Schwung, *m.*
Полетíти, (полечý, полети́ш), *v. n.* wegfliegen, dahineilen.
Полéтний, *a.* -е слóво geflügelt, *Кл.*
Полéток, -тка, *m.* — солони́ни Speckseite, *f.*
Полехка, *f.* s. Полéкша.
По-лехкý, *adv.* leicht hinnehmend, auf die leichte Achsel nehmend.
Пóлечко, *n. dim.* s. Пóле, kleines liebes Feld. [difl.
Полякóвий цьвіт, Digitalis gran-
Пользови́тий, пользýчий, *a.* s. Пóжитóчний; heilsam.
Пóльзувати. *v. a. gr.* curieren, heilen.
Полй, *pl.* s. Пíл, *Пс. Пр.* XI. (1) 68.
Пóлив, *m. gew. pl.* пóливи вдáрили в нéї bei ihr fand statt ein Abortus, eine Fehlgeburt.
Поли́ва, *f.* Glasur, *f.* Email, *n. Пол.*
Поливáйчик, *m.* Begiesser, *m.* (*Bein.* des Regens).
Поливáльниця, поливáльня, *f.* s. Зільни́ця, Beuchfass, *n.*; 2) Art Gefäss des Webers.
Поли́ваник, *m.* Giesskanne, *f.*
Поливáти, *v. a.* begiessen; поли́ваний понедíлок der Ostermontag an d. man sich zum Scherz begiesst; -ний (-и́вяний) горнець mit Glasur übergossen, überzogen, glasirt.
Пóливка, *f.* das Begiessen; 2) Suppe, Brühe, *f.*

Поли́вода, *f. Левч.* s. Половíдє, *Зак.*
Поли́вяник, *m.* Verfertiger, Töpfer des mit Glasur überzogenen Geschirres, *m.* [sich mit jmdm verbinden.
Поли́гати ся з ким *Ш.* I. 66 §.
Полигáч, *m.* §. der Verbündete, Vertraute, Helfershelfer, Anhänger, *m.* *Кч.* 313. *Гр.* [lecken.
Полизáти, *v. a.* be-lecken, einwenig
Поли́зькати, *v. n.* *Б.* (*Пр.* VII. 732) mit der Löffel an den Rand der Schüssel beim Essen anstreichen, ?
Пóлик, *m.* поли́ка, *f.* Zeichen, Merkmal, *n.*; 2) s. Личи́на, нечéмна —; 3) *pl.* пóлики́ Art Stickerei an d. Hemdärmeln e. Mädchens, *Ос.* (61) XII. 27.
Поли́н, поли́нь, -у, *m.* Wermut, *m.* (Artemisia absinthium); *adj* полинóвий Wermut-.
Поли́на, *f.* s. Павли́на, Paulina.
Полинáти, *v. n. К.* II. 34 s. Полинýти.
Полинéць, -нцá, *m.* Artemisia austriaca. [sinth, *n.*
Полинíвка, *f.* Wermutliquer, Ab-
Полинýти, *v. n.* s. Поленýти.
Поли́нчик, *m.* Gnaphalium arv.
Полиня́ти, *v. n.* verschiessen, verbleichen; dahin schwinden, -welken.
Пóлиск, *m.* поли́скуванє, *n.* das Erglänzen, Schein, Schimmer, *m.* *У.*
Поли́ска, *f.* Kahlfliege, *f.* (Psila).
Поли́скувати, *v. n.* erglänzen, schimmern. [wechseln, *К.*
Полистувáти ся з ким, Briefe
Поли́ти, *v. a.* s. Поливáти.
Полити́ця, *f.* s. Повити́ця.
Поли́ця, (*d.* -и́чка), *f.* Wandbrett, Regal, Schüsselbrett; 2) Pflugohr, *n.*; 3) Rockschoss, *m.* s. Полá 1); 4) Katzenklee, *m.* (Trifolium arv.).
Поли́че, *n.* Porträt, Conterfei, *n.* *Шл.*
Поли́чник, *m.* Ohrfeige, Maulschelle, *f.* lassen, verlassen.
Полишáти, (-и́ти), *v. a.* zurück-
Поли́шне, *s. a. n.* gestohlenes Gut, womit man e. Dieb überführen kann, corpus delicti.
Полíбічок, s. Полýбічок.
Пóлів, -ову, *m.* Fang, *m.* *Вах.*
Полїви́ти, *v. n.* комý jmdm Erleichterung, Linderung verschaffen, nachgeben, nachlassen; полївлю́щий, *a.* linderud, *B.*

Полівка, *f.* freies Feld, *K.* I. 35.
Полївний, *s. a. m. N.* e. полонйна.
Поліг, -óгу, *m.* Bettvorhang, *m. C.* II. 201; 2) *pl.* полóги *Пар.* s. Злóги; жáти на поліг (пóліж (*B.*)] das Getreide inGelegen schneiden. [denstück,*n.*
Полїдвиця, *f.*Lendenbraten,*m.*Len-
Поліжнйця, *f.*Wöchnerin, Kindbetterin, *f.* [*n.* ·anstalt, *f. Term.*
Поліжнйчий, *a.* — дім Gebärhaus,
Полїзний, *a. H.* 113?
Полїзýн, *m. Ч.* II. 250 der (auf den Knieen) hin kriechende.
Полїзти, (полїзу, полїзеш), полїзáти, *P.* I. 45, *v. n.* hinaufklettern, steigen·kriechen; 2) herab-, hin-. [хóвник.
Полїй, *m.*Mentha aquatica; 2) s. Бло-
Полїно, (*d.* полїнце, *aug.* пóлїняка, *f.*), *n.* ein Stück, e. Scheitel Holz.
Полїнувати ся, zu träge sein für e. Arbeit.
Пóлїп, *m.* Polyp, *m.* [streichen.
Полїпйти,*v.a.*bekleben,mitLehm an-
Полїпшіти, *v. n.* s. Получшáти.
Полїрувáти, *v. a.* polieren. [*m.*
Полїрчий лýпець, *m.*Polierschiefer.
Полїсýн, *m.* s. Лїсовйк; *Bein* des heil. 'Юрий *Ч.* I. 171 „der Bergesalte", Waldhüter, *m.*
Полїсюк, *m. Гол.* I. 684 s. Полїщук.
Полїтáври, *pl.* Art Musikinstrumente.
Полїтáти,*v.n.* (снїг &) von Zeit zu Zeit schütt fallen.; 2) hin u. her einwenig flattern.
Полїте, *n.* das günstige, gedeihliche Jahr für das Gerathen des Getreides & — на щось; das Gedeihen, Fruchtbarkeit, *f.*; 2) s. Пільга.
Полїтерувáти,*v.a.*politieren. [ний.
Полїтика, *f.*Politik, *f. adj.* полїтич-
Полїтикáн, *m.* politisierender Grossprecher. [politischer Oekonomist.
Полїтико-економіст, *m. Кн.*
Полїтикувáти, *v. n.* politisieren; 2) überaus höflich thun, Ziererei machen; — ся *Кч.* 16 einander Gefälligkeiten nach der Etikette erweisen, diplomatisieren.
Полїтйця, *f.* s. Повитйця.
Полїтйчка, *f.* s. Гарасівка.
Полїтний, *a.* — кóнтракт Nutzniessungvertrag, Pachtvertrag, *m.* (für je einJahr).

Полїтник, *m.* Arbeiter in d. Frühlings- u. Sommerzeit, *m. Ие.*
Полїтниця, *f.* s. Половільниця.
Полїток, -тку, *m.* s. Полїте 1); 2) der Theil des Feldes welches ein Jahr benutzt wird; 3) der Ertrag eines Jahres von e. Felde; на полїтки дáти пóле etc. комý jmdm das Feld etc. nur Nutzniessung auf Jahre überlassen; 4) Jahresring bei Bäumen, *m.*
Полїтýра, *f.* Politur, *f.*
Полїтýха, *f. Пол.* Flugeichhörnchen, *n.* (Pteromys volans). [laufend.
Полїтýщий, *a.* unruhig hin u. her
Полїца, *f.* Polizze, *f.*
Полїцáй, (-áйник), *m.*Polizeidiener, Wachmann, *m. adj.* полїцáйский (-éйский). [ний polizeilich.
Полїция, *f.* Polizei, *f. adj.*полїций-
Пóлїч, *f. Ч.* IV. 3. Heilung, *f.*
I. Полїчйти, *v. a.* curieren, heilen, *Кн.* — ся sich —.
II. Полїчйти, *v.a.*zählen,berechnen; неполїчймий, *a. У.* unberechenbar.
Полк,*m.* Regiment, *n.* Heeresabtheilung, *f. adj.* полковйй.
Пóлка,*f. АД.* I. 171 Pfannendeckel am Schiessgewehr, *m.* Pfanne, *f.*
Пóлька, *f.* Polin, *f*; 2) langer Kaftan der Kleinbürgerfrauen. [ments,Oberst,*m.*
Полкóвник,*m.*Commandant e.Regi-
Полковникувáти, *v. n.* полкóвник sein.
Полкóвниця, полкóвниха, *Ч.* V.811 Gattin des полкóвник,Oberstin,*f.* [вник.
Полковнйче, *n. Ме.* 399 s. Полкó-
Полковнйчий, *a. АД.* II. 10 des полкóвник, Obersten-.
Полковóдець, -дця, *m.*Anführer e. Heeres, Feldherr, *m.*
Пóльний, *a.* s. Пільнйй; 2) *s.a.m.* s. Польовйй 3) (*Фр.*).
Польнýти, *v. n. Пт.* s. Поленýти.
Полóва, *f.* Spreu, *n.*; Spelze, *f.* (gluma), *B.*
Польóване, *n.* Jagd, Birsch, *f.*
Польóванець, -нця, *m.* (*B.*) Jäger, Weidmann, *m.* [tig, *B.*
Половáстий, *a.* balg- od. spelzblü-
Польовáти, *v. n.* s. Полювáти.
Половáчка, вйбіжка,—*f.* Poa fertilis, *B.* [ломінь.
Пóловень, -вня, *m. Wgr.* IX. s. Пó-

Половéць, -вця́, *m.* Termite, *f.* (Termes).

Половéцкий, *a.* zu den Polowzern geh.

Полóвий, *a.* falb.

Полови́й, *a.* geschlechtlich, sexuell.

Польови́й, *a.* Feld-, Acker-; 2) der auf dem flachen Lande lebt (*opp.* гірня́к); 3) *s. a. m.* Feldhüter, *m.*

Польови́к, *m. He.* (*Пр.* IX. 558) Halbgott des Feldes, Feldteufel, *Левч. m.*

Полови́к, *m.* Rothfalke, *m.* (Tinunaclus); Art Sperber, *m.*

Полови́на, (*d.* -и́нка), *f.* Hälfte, *f.*

Польови́на, *f.* s. Поля́на.

Полови́нити, *v. a.* in zwei Hälften, zur Hälfte theilen, halbieren.

Половинóвий, *a.* нерівно- ungleich, *B.*

Полови́нчик, *m.* Zwitter, Halbding, *n.* * s. Переки́ньчик.

Полови́сто-щетинкова́стий, *a.B.* spreuborstig.

Полови́ти, *v. a.* auffangen.

Полови́тий, *Зг.* полови́чний, *У. a.* halb.

Полови́ця, *f. ГШ.* s. Полови́на.

Полови́ця, *f.* ehem. *N.* der St. Катеринослав.

Полови́ч, *m.* Mitbesitzer, Miteigenthümer zur Hälfte, *m.*; ми полови́чі до тóго пóля.

Полови́чний, *a.* halbtheilig, *ГШ.*

Полови́чність, -ости, *f.* Halbheit, *f. ГШ.*

Пóловіде, (-вóде, *C.*I. 146), *n.* пóловідь, -іди, *f.IГ.* Wasserflut, *f.* s. Пóвінь.

Половíльник. *m.* Jäter, *m.*

Половíльниця, половíля, *КУ. f.* Jäterin, *f.*

Пóловінь, -іни, *f. Ф.* s. Пóловень.

Половíти, *v. n.* falben, falb werden.

Полóвка, *f.* falbe Kuh.

Польóвка, *f. Пол.* s. Нори́ця.

Пóловко, *m.* falber Ochs.

Половни́к, *m.* Spreukammer, *f.*

I. Половни́ця, *f.* s. Половíльниця.

II. Половни́ця, *f.* s. Полуни́ця.

Половни́чка благовóнка, *f.* Ruchgras, *n.* (Anthoxantum odoratum), *B.*

Половни́шинок, -нка, *m.* Art Pflze.

Половóде, (-я), *n.* s. Половіде.

Половолóций, *a.* falb am Gesicht.

Полову́ня, (-у́ха, -у́ша), *f.* s. Полóвка.

Полову́ха, (-у́шка), *f.* langgramige Windfahne, Ackerschmiele, *f.* (Apera spica venti).

Половчани́н, Полóвчин, *IГ. m. pl.* Полóвції, Polowze, *m.* (ча́нка, *f.* Polowzerin.

Половча́сті у́ставки, *pl.* Art Stikkerei.

Пóлог, *m.* s. Полíг 1) *Шл. Кн.*; 2) Ebene, *f. Mi.* II. 25; 3) s. Підни́вок, *Левч. pl.* пологи́ *M.* II. 78 Niederungen in der Steppe, *pl.*

Полóга, *f. V.* Lage, Situation, *f.*

Полóгий, *a.* sanft sich senkend, niedergehend, *He.* schräg, *C.* II. 130; 2) horizontal *ОБ.*

Полóгість, -ости, *f.* s. Спохи́лість.

Полóжéне, *n.* Lage, Situation, *f.* Stand, *m.* Umstände, *pl. H.* 194; 2) Satz, *m.* (in d. Gram. *Оц.*); 3) Abstammung, *f.* s. Лóже.

Положи́стий, *a.* -а горá allmählig sich absenkend.

Положи́ти, *v. a.* s. Покладáти; — що на когó * jmdm etw. vermachen, für jmdn etw. bestimmen, (*Фр.*) — собí щось sich etw. anrechnen; — за драби́нку * = ма́чку, бá/у ссáти, жовáти; — ся, sich legen; — ся * Junge gebären (v. Vieh, корóва).

Положки́ня, *f.П.п.*115. s. Полíжниця.

Полóжний, *a.Пар.* (поло́жу́що, *adv. B.*) positiv.

Положни́чий, *a.Term.* Hebammen; 2) Wochen-.

Положóк, -жкá, *m. dim.* s. Полíг 1).

Пóлоз, (*d.* полозóк, -зкá), *m.* grosse Schlange; 2) —, полóзе, *n.* (*coll.*) Schlittenkufe, *f. P.* II. 7.; 3) Bestandtheil des Pfluges, s. Поли́ця 2).

Полокáти, (полóчу, полóчеш), *v.a.* spülen, waschen.

Полóльник, *m.* полóля, *f.* s. Половíльник, *m.* -иця, *f.*

Полóма, *f. Oc.* (62) II. 62.?

Поломáти, (-и́ти), *v. a.* zerbrechen; * — чию́сь вóлю *Ч.* V. 249 gegen, wider jmds Willen handeln.

Поломи́ло, *m.* ungeschickter Mensch der Alles zerbricht, verdirbt (*B.*).

Пóломінь, -іни, *f.* (*d.* полóмичок, -чка, *m.*) Flamme, *f.*

Поломíнистий, *a.* flammig, flammenähnlich *Пар.*

Поломíти, *v.n.* flammen.

Поломíнний, *a.* Flammen-, flammend,

Поломінча́тий, *a.* geflammt, *Пол.*

Полóмка, *f.* Phlomis tuberosa, *B.*

Поломни́ти, *v. a. Wgr.* XVII. s. Поломáти.

Пóломно, *adv. M.* III. 73 flammend, lodernd, lichterloh.

Поло́мок, -мка, *m.Cm.*Bruchstück,*n.*
Поло́мя (-е), *n.* s. По́ломінь.
Поло́н, *m. ГШ.* поло́нь, *f. Ос.* (62) X. 111 Gefangenschaft, *f.*; 2) *coll.* die Kriegsgefangenen, *pl. АД.* I. 286. 287.; 3) Ertrag, *m.* Ausbeute, *f.* Früchte, *pl.*; 4) Haarmücke, *f.*(Bibio) *B.*; Heerwurmmücke, bes. Larven (Sciara milit.).
Полоне́не, *n. ГШ.* Gefangennehmung, *f.*
Полоне́ник, *m.* Kriegsgefangener, Gefangener, Erbeuteter, Sclave, *m. Левч.*
Поло́ник, (-ло́дник, -ло́нник), *m.* Schöpflöffel, Klos-, Kochlöffel, *m.*; 2) Schatzgeist, *m.*
Полони́на́, (*d.* -и́нка).*f.* Hochebene, *f.* Plateau, Tafelland, *n*; Alpentrift, Alpe Alm, *f.*; 2) Gefangennahme, *f. K.*
Полони́нка, *f.* Wasserpieper, *m.* (Anthus spinoleta) *B.*
Полони́нний, *У.* полони́ньский, *a.* Alm-; хід Austrieb des Viehes in die полонині́, *Gr.* 35.
Полони́ти, *v. a.* gefangen nehmen, erbeuten, unterjochen, erobern, *Ш.* II. 49; 2) Eiswulmen aushauen *Kol.* I. 68.
Полони́ця, (*d.* -и́чењка), *f.* s. Полуни́ця.
Поло́нка, *f.* Eiswuhne, Blenke, *f.*
Поло́нний, *a.* gefangen, erbeutet, *Макс.*; 2) ergiebig, s. Плінни́й.
Поло́нни́к, *m. ГШ. Св.* s. d. folg.; 2) Harmützenmoos, *n.* (Polytrichum commune) *Вол.*
Полоня́нець, -нця, *МШ.* полоняни́к *Фр.* полоняни́н *K.m.*s. Полоне́ник; der Leibeigene, Hörige. [ни́ hausend, *m.*
Полоняни́к, *m.* Bär in den полони-
Полоня́нка, (*d.* -ня́ночка), *f.* eine Gefangene. [пати; 2) — ся s.Попу́кати.
Поло́пати, *a. n.Ч.* IV. 530 s. Шоло́-
Польо́пати, *v. a.* trüben, beflecken, beschmutzen; — ся sich —.
Польопо́тини, *pl.* getrübte, verunreinigte Flüssigkeit, solche Ueberbleibsel (von e. Speise etc.).
По́лос, *m.* s. По́лоз 3).
Поло́са, (*d.* полосу́шка *Ч.* V. 610) Streif; 2) Landstrich, *m.*
Полоса́тий, *a.* gestreift, *K.*; 2) weit, breit, *H.* 218. [Полока́ти.
Полоска́ти, (поло́чу, -о́чеш), *v.a.*s.
Полоскозу́б, *m. Ч.* III. 8 der Montag als der erste Tag der grossen Fasten, an dem man die Zähne (mit Brantwein) spült, d. i. an dem man zecht.
Полоскота́ти, *v.a.* s. Поскобота́ти.
Полоску́н шоп, *m.* Waschbär, Schupp, *m.* (Procyon lotor). [ampliata.
По́лост, ли́стень —, *m.* Agaricia
Полосува́ти, *v. a.* in lange Streifen zerreissen, hin u. her zerren, misshandeln; 2) secieren, *Кроп.*
По́лоть, *gen.* пілтя́, *m.* Speckseite, -schrote, *f. H.* 260. [Jäten, *f.*
Полотьба́, *f.* das Jäten, Zeit zum
Полоте́нце, (-е́нечко), полоте́не, *n. dim.* s. Полотно́; 2) Schwimmhaut (der Vögel), *f.*; 2) Sensenklinge, *f.* [*m.*
Полоте́нщик, *m.* Leinwandhändler,
Поло́ти, (по́лю, od. полову́, по́леш, od. полове́ш *Оц.* 203), *v. a.* jäten.
Поло́тки, *pl.* geräucherte Gänsebrust, Spickgans, *f.*
Полотно́, *n.* полотни́на, *f. Ру. aug.* полотни́ще *n. K.* Leinwand, *f.* Linnen, *n.* Gewebe, *n.* Stück Leinwand; 2) *fertige Eisenbahnstrecke. [Linnen-.
Полотня́ний, *a.* aus Leinwand,
Полотня́ники, *pl.* die Leinwandkleider Tragenden, d. i. Bewohner des flachen Landes (*opp.* гірняки́ die Wollkleider tragen). [wand, *n.*
Полотня́нка, *f.* Kleid aus Lein-
По́лох, *m.* Scheuche, Popanz, *f.*; 2) Bestürzung; Verscheuchung, *f. K.*; поло́х- поло́х! *int.* vom Aufwallen u. Andrang des Blutes zum Herzen hin.
Поло́хати, *v.a.*scheuchen,schrecken.
Поло́хий, *Ф.* полохли́вий, *a.* scheu, furchtsam; *adv.* по́лохо диви́ти ся scheu blicken.
Полохли́вість, -ости, полохне́ча, *Cm. f.* scheues Wesen, Furchtsamkeit, Schüchternheit, *f.* [ті́ти.
Полохті́ти, *v. n. Зар.* s. Палахко-
Поло́чка, *f.* s. Во́вниця, *B.*; 2) das Schlämmen, Schwemmen, *Пол.*
Поло́шити, *v. a.* s. Поло́хати; — ся scheu werden, чого́ wovon.
Полошни́й, *a. B.* s.Полохли́вий.
По́льский, *a.* polnisch; — та́нець *C.* Polonaise, *f.*
Польскі́сть, -сти, *f.* Polenthum, *n.*
Польсти́ти ся на щось, *K.* dh etw. sich verlocken, bestechen lassen.

Пóлтва, *f.* linker Nbfl. des Буг.

Полти́нник, *m.*halbes Silberrubel- [stück.

Полу-, s. Пів-.

Полубі́с, *m.* Halbteufel, *m.*

Полу́бічок, -чка, полу́біч, *m.*Halbfass, *n.* halbeTonne. [Kopfbedeckung, *n.*

Пóлубка, *f.*Baststück (лубó) in weibl.

Полубóг, *m.* Halbgott, *m. К.*

Полубоги́ня, *f.* Halbgöttin, *f. ГШ.*

Полувечі́рний, *a*·-а зоря́ *У.*

Полуви́думаний, *a.*halbersonnen.

Полувни́ця, *f. М.* III. 138 s. Полуни́ця.

Полуву́ха, *f.* s. Полову́ха.

Полугáк, *m.* Doppelhaken, *m.* ehem. übliches schwerfälliges Schiessgewehr, *К.*

Полугáрний, *a.*-а горі́вка, schlechter, gemeiner Brantwein.

Полуглáсна, *s. a. f.* Halblauter, *m.* (in d. Gram) *ІШ.* [gert, *Под.*

Полуголóдний, *a.* halb verhun-

Полу́горе, *n. Ос.* (61) VII. mässige Anhöhe.

Полудéнний, *a. С.* I. 128 s. Полудéвий; 2) полудéнно, *adv.* den halben Tag über.

Полудéнник, *m. Ф.* (*Пр.* V. 216) Teufel der um die Mittagszeit ein Ausbund (відміна) unterschiebt; 2) Mittagskreis, Meridian, *m.*; 3) Schwebfliege, *f.* (Syrophus).

Полу́денок, -нку, пóлу́день, -дня, полу́дник, *Левч.* полу́днець, *Гол.* III. 240, *m.* полудáне, *n. АД.* I. 148 das Essen zu Mittag, Mittagsbrot, *n.* -speise *f.* (versch. von обі́д); полу́день *Др. с.* 227 s. Полу́дне.

Пóлуди.*pl.*s. Пáлуди; *sgl.*Палу́да *В.*

Полу́днати, *Мс.* 224. *Р.* I. 119. полу́днувати, полу́денкувати, *v. n.* zu Mittag ein Essen einnehmen.

Полу́дне, -дня, *n.* Mittag; Süden, *m.* в-полу́дня звернýло (сóнце); по-полу́дни *adv.* nachmittags.

Полуднéвий, полу́днішний, (-дéнішний), *a.* Mittags-, vom Mittag, mittägig, südlich, Süd-, *В.* полудневосхі́дний etc. südöstlich etc. [*m. Пар.*

Полуднéвець, -вця, *m.* Südländer,

Полудносхі́д, -óду, *m.* Südosten, *Пар.*

Полу́драбок, -бка, *m.*Leiterbaum, *m.*

Полуживи́й, *a.*halblebend, dem Tode nahe, *ВБ.*

Полужупáнчик, *m.*Art Halbjacke.

Полу́зка. *f.*s. Ни́зка (корáлів &), (*В.*).

Полузрі́лий, *a.* halbreif, *В.*

Полу́йка. *f.* Fass, *n.* (мéду etc.).

Полу́ка, *f.* günstiger Erfolg, Wohlergehen, Wohl, Glück, *n.*

Полукáвити, *v. n.* heucheln, *Cm.*

Полу́кварток, -тка. *m.*s. Півквáрта.

Полу́кіпок, -пка, *m.*Halbschock, *m.*s. Півкóпа.

Полу́кішок, -шка, *m.* s. Півкóшок.

Полукóвщина, *f.* † Abgabe vom Bibernest, *f.* (лу́кно).

Полукри́ви, *pl.* Halbdecken, *pl.* (hemielytra) *В.*

Полукри́льці, (-кри́вці, *В.*) *pl.* Halbdecker, Halbflügler, *pl.* (Hemiptera).

Полукругóвий, *a. В.*полу́кругом, *adv. Пол.* s. Півокру́жний etc.

Полукули́стий, *a.* halbkugelig.

Полулі́тр, *m.* halbe Liter.

Полу́мацок, -цка, *m.* eine halbe Metze = 0 30743 Hektol.

Полумéтр, *m.* halber Meter.

Полу́мисок, -ска, *m.*flache Schüssel, Mittelschüssel.

Полумі́р, *m.* Halbmesser, Radius, *m.*

Полуміри́ця, *f.* halbe міри́ця, Halbe, *f.*

Полумі́сяць, *m.* Halbmond, *m.*

Полумі́сяцьовáтий, *a. Пол.* halbmondförmig.

Полуни́ця, (*d.* -и́ченька), *f.* полуни́чник, *m. Не.* 163 hochstenglige Erdbeere, (Fragaria elatior). *Пом.* II. 12.

Полуни́шник, *m.* Trifolium mont.

Полу́ніч, -ночи, *f. С.*II. 131 s. Північ.

Полу́ночний, (-ношний), *a. АД.* I. 213 *Ке.* 120 mitternächtlich.

Полу́ночниця, *f.* Lesen der Psalmen vor der Frühmesse, *n.* совá- *К.* Nachteule, *f.*

Полу́ня, *f.* s. Полóвка. [mig.

Полуобручкóвий, *a.* halbringför-

Полуосьми́на, *f.* halbe Осми́на.

Полу́панок, -нка, *m.* s. Пі́дпанок; полу́панька, *f.*Tochter des п. [-brechen.

Полупáти, (-я́ти), *v. a.* zerspalten,

Полу́-Пéтра, der Tag nach dem Petrifeste.

Пóлупка, *f.* Umschlag im Heft.

Полуплáвка, *f.*halbe Schwimmhaut,

Полу́пушок, -шка, *m.* Ч. II. 250. s. Полу́кішок.
Полури́бицї, *pl.* s. Бокопла́вцї.
Полури́бка, *f.* Art Fisch, Ч. II. 252.
Полурозуміне, *n.* halbes Verständnis, *K.*
Полусви́та, *f.* Halbkleid, *n.* *Кв.*
Полусе́рдка, *f.* Halbherzmuschel, *f.* (Hemicardium).
Полусе́ток, -тка, *m.* s. Півсе́ток.
По́луск, *m* *Н.* 82. Gepolter, Schlagen, *a.* [gallertartig.
Полускріплий, *a.* halbgeronnen,
Полусо́н, -сну, *m.* Halbschlaf, -schlummer, *m.*
Полусорочи́ни, *pl.* Todtenamt, das 20 Tage nach dem Tode eines Verstorbenen gehalten wird, *Кв.* 67.
Полуста́вець, -вця, *m.* Buch mit полу́ уста́в gedruckt *Ко.* 111. [bäude, *n.*
Полу́станок, -нка, *m.* Amtsgebäude
Полустрілкова́тий, *a.* halbpfeilförmig. [*Мор.* Art Atlasstoff.
Полутабе́нт, (-таби́нок, *Зак.*) *m.*
Полутї́нь, *f.* *Пол.* s. Півтї́нь.
Полууста́в, *m.* alterthümliche (kleinere) Kirchenschrift. [(Anomura).
Полухво́сти, *pl.* Halbschwänzer, *pl.*
Полуцьвіт, *m.* Viola tricolor.
Полуцьвітки, *pl.* Blätchen in d. Leinenstickerei; 2) Art Blumen Ч. IV. 405; s. Безсме́ртки.
Получа́ти, (-и́ти), *v. a.* zusammen-, verbinden, vereinigen, -knüpfen; 2) s. Потра́фити, vermögen, können, verstehen, wissen; 2) erhalten, bekommen, *Шл. Л.* 144. [glücklich.
Полу́чний, *a.* günstig, erwünscht,
Полу́чність, -ости, *f.* s. Полу́ка.
Полу́чша́ти, *v. n.* besser werden.
Полу́шка, *f.* vierter Theil einer копійка *Н.* 205.
Полу́щити, *v. a.* s. Лу́щити.
Польце́, *n. dim.* s. По́ле.
Полчани́н, *m.* *Wgr.* 32. zum полк geh., Mitglied eines полк; Krieger, Soldat, *m.*
По́льща, *f.* Polen, Polenthum, *n.*
Польщина́, (-и́зна, *K.*), *f.* das Polnische, polnische Sprache.
По́льщити, *v. a.* polonisieren; — ся, польщіти *K.* sich polonisieren.
Полюби́ти, (-бля́ти, *МШ.*), *v. a.* liebgewinnen, sich in jmdn, in etw. verlieben; — ся кому́ *С.* II. 244 jmdm lieb werden, jmdm gefallen, — собі щось sich worin gefallen.
Полюбо́вний, *a.* Liebes-, *Ру. Ф.*
Полюбо́вник, (*d.* -ичок), *m.* Geliebter, Liebhaber, Buhle, *m.* *Р.* I. 172.
Полюбо́вниця, *f.* Geliebte, Buhle, Maitresse, *f.* *Гр.* Ч. V. 91. [lieb ist.
По-лю́бу, *adv.* *Ст.* lieb, hold, wie es
Полюбува́ти, *v. a.* *Ст.* mit Lust sehen; — ся (собі) в чім sich woran erfreuen, s. ergötzen. [jagen, birschen.
Полюва́ти, (полю́ю, полю́єш), *v. n.*
Полю́де, *n. coll.* *K.* Dörfer, *pl.* umherliegende Ansiedlungen; 2) ehem. Steuer, Abgabe, *f.*
Полю́дний, *a.* zu полю́де geh., -а дань Abgabe, Steuer des Volkes, *K.*
Полюднова́не, *n.* s. Полю́де.
Полю́дский. *a.* den Menschen angemessen, *vgl.* Лю́дяний. [nachlassen.
Полюзува́ти, *v. a.* freier machen,
Полю́нька, Полю́ська, *f.* Apollonia.
По́люс, *m.* Pol, *m.*
Полю́стонька, *f.* Ч. V. 734 s.? Пе́люстка. [Berges.
I. Полю́х, *m.* s. Поляни́н; 2) *N.* e
II. Полю́х, *m.* s. Половільник.
Полюхо́вка, *f.* ein Bestandtheil des Weiberhemdes, *M.* [*n.* *Mi.* II. 345.
Полю́ша, *f.* (-ати, *n.*?) Wickelkind,
По́ляг, *m.* Druck, *m.* Last, *f.* *Б.*
Поляга́ти, *v. n.* sich legen, lagern, s. zur Ruhe legen, begeben; — спа́ти; на щось s. Наполяга́ти 1).
По́ляк, *d.* полячо́к, -чка), *m.* Pole, *m.*
Поляка́ти, *v. a.* schrecken, *Ко.* 363.
Поля́на, *f.* freies Feld, Waldlichtung, — wiese, *f.*; 2) Kuh auf der Hutweide geboren.
Поляни́н, поля́нець, -нця, поляни́ця, *Ф.* *Гол.* I. 684, Einwohner der fruchtbaren Ebenen (um Коломи́я); Thalbewohner, podolischer Ackerbauer, s. Гречкосі́й.
Полянівка, *f.* Stadtanger, *m.* [ся!
Поляні́ти ся, *МШ.* s. Заполони́ти
Поля́нка, *dim.* s. Поля́на 1); 2) *pl.* полянки́ s. Полуни́ця.
Поля́нська. гора́, *N.* e. Berges.
Поля́пати, *v. a.* s. Поля́скати; 2) beflecken, beschmutzen.

Полярний, *a.* Polar-.
Поляск, *m.* *Cm.* Knall, *m.*
Поляскати, *v.a.* *C.*II. 21 beklopfen, leicht schlagen.
Полятиця, *f.* s. Повитиця.
Полятичка, *f.* s. Політичка.
Полячй, (поляжу, -ляжеш), *v. n.* s. Полягати.
Помагане, *n.* помаганка, *f.* das Helfen, Beistehen.
Помагати, *v. n.* кому helfen, beistehen; nützen, frommen; помагай-Біг вам! hilf euch Gott!
Помагач, *m.* s. Помічник.
Помада *f.*Pomade,*f.adj.*помадний,*E.*
Помадувати, *v. a.* pomadisieren.
Помазане, *n.*Bestreichen,Schmieren, 2) Salbung, Weihe, *f. K.*
Помазанник, *Ш.*II.248. помазень, (-азанець) *K. m.* der Gesalbte des Herrn.
Помазати, (-азувати), *v. a.* bestreichen, schmieren; 2) salben.
Помаймувати, *v.a.Oc.* (62)V.105?
Помайнувати, *v.n.* *Ш.* I. 351 forteilen, -huschen.
Помалéньки, *adv.* s. Помалу.
Помалий, *a.* zu klein.
Помалити, *v.a.* kleiner machen, verkleinern, *Марк.* 75.
Помаліти, *v. n.* kleiner werden.
Помальоване, *n.* das Bemalen.
Помалу, *adv* langsam, allmälig.
Помалювати, *v.a.* bemalen.
Помалюх, *m.Га.* II.49 „Pater Langsam“.
Помамротати, *v. n.* *Cв.* s. Пошептати.
Помана, *f.* Andenken, *n.* Erinnerung, *f.* Gedächtnis an e. Verstorbenen, s. Поминки; Geschenk nach dem Absterben; Art weissen Brodes mit Kreuzen zu rituellem Gebrauch, *Oc.*(61) XII. 61; 2) Versprechung, *f. Ф. Gr.* 25; 3) Trugbild, *n. Фр.* Gespenst, Ungethüm, *n. Mx.* s. Відміна 3), мана.
Поманити,*v.a.* verlocken, verführen, ködern s. Манити.
Поманливий, *a. M.* II. 134 verlockend, verführerisch, trügerisch.
Помантачити, *v.a.* косу die Sense mit der мантачка nachwetzen.
Помаранча, *f.* Pomeranzenbaum, *m.* Orangen-Agrume, *f.* (Citrus aurantium); 2) Pomeranze als Frucht, *f.* помаранчаки, *pl.* Orangen, *pl.* (Hesperides); помаранчоваті, *pl.* Orangengewächse, Goldäpfel, *pl.* (Aurantiaceae).
Помаранчевий, *a.* Pomeranzen-.
Помаранчик, жовтюх —, *m.* Pomeranzenfalter,*m.*(Colias edusa).
Помаранчівка, *f.* Pomeranzenliquer,*m.*
Помарати, *v. a.* beschmieren.
Помарніти, *v. n.* abmagern, verfallen, sich abzehren; помарнілий, *a.* abgemagert, abgehärmt, elend, dürftig.
Помарнувати, *v. a.* s. Змарнити.
Помастити, *v. a.* beschmieren, bestreichen; 2) befetten.
Помах, *m.* Schwung, *m. Cm.*
Помахати, помахувати, *v. n.* einwenig od. oft schwingen.
Помацати, (-цяти), помацувати, *v. a.* befühlen, betasten.
Помацки, *adv.* s. На-помацки.
Помачати, *v.a.* befeuchten, nass machen; 2) eintunken.
Помащене, *n.* das Beschmieren; 2) Befetten.
Помаяти ся, hinschlendern, -wanken; s. Маяти ся.
Поміже, *n. coll.* die Rainen, *pl. Зг.*
Поміжи, *praep.* s. Міжи.
Помежувати, *v. a.* s. Межувати.
Помелиско, *n.* Ofenbesenstiel, *m.*; 2) *aug.* s. Помело.
Помело, (*aug.*помелище,u. помелюха.*f.*), *n.*Ofenbesen, Ofenwisch, -quast, *m.*
Поменити, *v. a.* benennen, *Левч.*
Поменник, *m. Ф.* s. Памятник.
Поменчити, (-шити), *v. a.* kleiner machen, verringern; — ся *Др. c.* 170, поменшати, *v. n.* kleiner werden, sich verringern.
Поменший, *a.* geringer, etwas kleiner; по-менше etwas weniger.
Померанця, *f.* s. Помараньча.
Померете, *n.* s. Погибель; 2) Misswachs, *m.*
Помервенити ся, *H.* 184 в кимось einander schmähen u. dadh. sich entzweien.
Померзнути, *v. n.* erfrieren, vom Froste leiden.
Померк, *m.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* Todesschatten, *m. pl.* dunkle Schatten; — ночи Dunkel der Nacht.
Померкати,померкнути,(-мерхн-) *v. n.* dunkel werden, sich verdunkeln, s. verfinstern; den Glanz verlieren, matt werden, verlöschen (сьвітло).

Помертвіти, *v.n.* ersterben, absterben, leblos werden, die Besinnung verlieren, *Кч.* 158; помертвілий гóлос gebrochene Todesstimme, *Ст.*

Помéрти, (пімрý, пімрéш), *v. n.* sterben; помéрлий, помéрший, *a.* der Verstorbene. [reinfegen, kehren.

Помéсти, (пометý, пометéш), *v. a.*

Пóмет, -у, *m.* Wurf, *m.* пóметом im Massenwurf; 2) — тíла *Ваг.* Körperbewegung, *f.*; 3) s. Пóміть.

Пометáти (-áю, -áєш), *v. a.* (alles) hin-, wegwerfen; 2) s. Скúнути (v. Frühgeburt).

Пометéнє, помéтинє, *Зап.* II. 59, помéтиця, *m. f. П. n.* 83. Kehricht, *n.* Auswurf, *m.* nichtswürdiger Mensch, Taugenichts, *m.*

Пометúскринка, *f. m. Га.* II. 49. der die Schreine ausweidet, bes. vom jüngsten Kinde (Tochter), das Alles schon als Aussteuer aus dem väterlichen Hause mit sich nimmt.

Помéшканє, *n.* Wohnung, *f.*

Помивáти, *v. a.* aufwaschen.

Помигáти, *Гуш.* помигнýти, *v. n.* vorüberhuschen, -eilen.

Помúєць, -úйця, помúйник, *m.* der sich im Spülicht krabbelt.

Помийкú, *pl. dim.* s. Помúї.

Помúйниця, *f.* Küchenmagd, welcher das Spülen obliegt; Waschfrau, *f.*; 2) Spülzober, Waschtrog, *m.*; 3) Stelle in der Hütte wo der Spülzober bei der Thür steht.

Помúї, *pl.* Spülicht, Spülwasser, *n.*

Помúкати, *v. a.* aushecheln; 2) помикáти, *v.a. Гол.* III. 340 fortreissen; 3) кимóсь jmdn hin u. her werfen, schieben, schurigeln, rücksichtslos als Diener gebrauchen, *Ш.* I. 277; beleumunden; 4) forteilen. [лúти I. и II.

I. Помилúти, II. помилúти s. Ми-

Помúлість, -ости, *f.* s. Помúлуванє.

Пóмилка, *f.* Irrthum, *m.* Versehen, *n.*

Помúльне, *s. a. n.* Meilengeld, *n.*

Помúльний, *a. Св.* fehlerhaft, irrig, irrthümlich. [schene Uferstelle, (*B.*)

Помúло, *n.* ausgespülte, ausgewa-

Помúлуванє, *n.* Erbarmen, Mitleid, *n.* Begnadigung, *f.*

Помúлувати, *v. a.* когó sich jmds erbarmen, mit jmdm Erbarmen haben, jmdm Gnade erweisen, jmdn begnadigen; 2) — ся *Ч.* IV. 239 einander liebkosen.

Помúмо, *praep. adv.* s. Мúмо.

Пóмин, пóминок, -нку, *m.* пóмúжка, *f*, *Левч.* Erwähnung, Erinnerung, *f.* Gedächtnis, *n.* не нúні в пóминком, *Гол.* nicht heute zu gedenken. n. h. davon zu sprechen. [jmds feiernd.

Поминáльний, *a.* das Gedächtnis

Поминáльниця, *f.* Gedächtnistag, Allerseelentag, *m.* Gedächtnisfeier, *f.* (der Verstorbenen) u. das Gastmal nachher.

I. Поминáти, *v. a.* когó, що, gedenken; jmds Andenken, Gedächtnis (mit e. Todtenamt) feiern; поминáй як звáли *P.* I. 128 *Rdrt.*: wenn jmd e. Streich gespielt hat und entwischte bloss den Namen nach sich zurücklassend.

II. Поминáти, *v. a.* s. Поминýти.

Поминúти ся, *Ос.* (61) VI. 73 sich hören lassen, ein Wort fallen lassen.

Пóминки, *pl.* Gedächtnisfeier für Verstorbene, Tödtenfeier, *f.*

Помúнник, *m. Левч.* s. Помúвник.

Поминýти, *v. a.* когó, що übergehen, ausseracht lassen, nicht berücksichtigen, an jmdn vorbeigehen; 2) *v. n.* vorübergehen, vergehen, *M.* II. 145.

Помирáти, *v. n.* s. Помéрти.

Помúренє, *n.* Aussöhnung, Versöhnung, *f.*

Помирúти, *v. a.* aussöhnen, zwischen zweien & Frieden stiften; — ся sich aussöhnen, Frieden schliesssen.

Помúрна, *s. a. f. П.* 82 -у написáти Friedensurkunde, *f.*?

Пóмисл, *m.* Gedanke, Begriff; Einfall, *m.* Idee, *f.* на пóмислях *Ч.* I. 93. in Gedanken, im Sinne; 2) Gemüth, *n. K.*

Помúслити, *v. a.* щось собí sich etwas denken; *v. n.* nachdenken, nachsinnen. [Помивáти.

Помúти, (помúю, помúєш), *v. a.* s.

Пóмиток, -тка, *m.* s. Мúтка.

Помишлéнє, (-лíнє), *n.* Gedanke, *m. Зг.*; 2) — на когó мáти gegen jmdn Verdacht hegen.

Помишлáти, *v. a.* nachdenken; — про щось sich etw. angelegen sein lassen.

Помúя, *f.* Loch im Flussufer, *n.* s. Помúло. [wort, *n.*

Помíвка, *f.* Stichwort, Gewohnheits-

Помíдор, *m.* Liebes-, Paradiesapfel, *m.*

(Solanum lycopersicum). *adj.* помідоровий, [bart; *nahe kommend *H.* VI.

Поміжний, *a.* angrenzend, benach-

Поміздяжити, s. Перемизжити.

Помінити, *v. a.* щось на когó auf jmdn etw. beziehen, ihm zueignen, bestimmen; versprechen; — на щось worauf denken, etw. vorhaben; — собí geloben.

Помінутно, *adv.* *Ал.* von Minute zu Minute, stündlich.

Поміняти, *v.a.* tauschen; wechseln; — ся untereinander tauschen.

I. Пóмір, -ору, *m.* поміре, *n.* *К.* Pest, Epidemie, *f.*

II. Пóмір, -іру, *m.* Messung, Bemessung, *f.* (bes. des Feldes).

Поміре借, -ірця, *m.* Feldmesser, Geometer, Ingenieur, *m.*

Помірити, (-ряти), *v. a.* aus-, bemessen; — ся sich mit jmdm messen.

Помірка, (*d.* -ірочка), *f.* Parcelle, *f.*; 2) Messung, *f.* *Пу.*

Поміркóване, *n.* Bedacht, *m.* Absicht, *f*; Rücksicht, *f.* Mass, *n.*

Поміркувáти, *v. a.* gewahr werden, in Betracht ziehen; — ся sich eines Besseren besinnen; поміркóваний чоловік bedachtsam, gescheidt, rücksichtsvoll.

Помірний, *a.* mässig, gemässigt, massvoll, das Mittelmass haltend; ebenmässig, proportional, proportionirt, *He.* s. Розмірний; помірне, *s.a.n.* Messungsgebühr, *f.* [мірець.

Помірник, помірчик, *m.* s. По-

Помірність, -ости, *f.* Mässigkeit, Enthaltsamkeit, *f.* *К.* *He.*

Поміровий, *a.* Mess-, Messung-.

Помірок, -рка, *m.* s. Помірка 1); 2) s. Помір II. *Ч.* I. 2; 3) *N.* e. Berges.

Помісь, *К.* I. 27. *М.* пóмість *М.* I. 131 gleichsam, gleich als wenn, fast wie, als ob.

Помісити, *v. a.* s. Місити.

Поміст, -óсту, *m.* Diele, *f.* Fussboden, *m.* Estrich, *n.*

Помісте, *М.* I. 23 помісце *n.* Anstellung, *f.* Platz, Dienst, *m.*

Помістити, (поміщý помістиш), *v. a.* unterbringen, placieren, anbringen, anstellen; в собі fassen; — ся Platz, Raum finden. [Пімстити ся (*Фр.*).

Поміститй ся своєї крйвди s.

Помістниця, *f.* у вóзї: Brett als Boden des Wagens, *n.* [-knittern, -treten.

Помістýшити, *v. a.* zerkneten,

Помісячно, *adv.* monatlich, jeden Monat.

Пóміть, -ети, *f.* Gelege *n.*: на — жáти, на -ети лежáти, ohne in Garben zu binden.

Помітáти, *v. a.* s. Помéсти.

Помітити, (помічý, помітиш), *v.a.* Помічáти.

Пóмітка, *f.* *Вах.* s. Помічане.

Помітýшити, s. Помістýшити.

Поміха, *f.* *gr.* Hindernis, *n.* Verhinderung, *f.* *ІГ.* *С.* I. 169.

Поміхрати, *v. a.* s. Померфéлити.

Пóміч, -очи, *f.* Hilfe, Unterstützung, *f.* Beistand, *m.* *von Kindern: пóміч (*pl.* пóмочи) ростé?

Помічане, (чене), *n.* Bemerkung, Beobachtung, Notiz, *f.* [ken, beobachten.

Помічáти, *v.a.* wahrnehmen, bemer-

Помічний, *a.* behilflich, helfend, Hilfs-, heilsam. [Helfer, Beistand, *m.*

Помічник, (-іщнйк-), *m.* Gehilfe;

Помічниця, *f.* Gehilfin, Helferin, *f.* *vom Nebenflusse, *К.*

Пóміш, *f.* s. Мішанина; 2) *adv.* gemischt, vermischt, im Gemenge.

Помішáтельність, -ости, *f.* *Кое.* Verwirrung, Verlegenheit, *f.*

Помішáти, *v. a.* s. Мішáти; помішувати von Zeit zu Zeit umrühren, schüren.

Поміщáти, s. Помістити.

Поміщене, *n.* das Hinstellen, Anbringen, Unterbringen; Anstellung, *f.*

Поміщик, *m.* *gr.* Gutsbesitzer, -herr, *m.* *Пар.* (-иця, *f.* -in, *f.*).

Пóмка, *f.* *Мак.* s. Тямка, згáдка.

Помнóжене, *n.* das Vermehren; Vervielfältigung, *f.* das Multiplicieren, *К.*

Помножити, (-áти), помнóжувати, *v. a.* vermehren; multiplicieren.

Помняк, *m.* помняч, *f.* s. Пóмяк &.

Помняти, (пімнý, пімнéш), *v. a.* zerknittern, quetschen, — ся sich —; *b*) — ся *sich in sich selbst verschliessen, seine Meinung zurückhalten, zaudern *P.* I. 132; sich sträuben, s. weigern, s. zieren, *P.* II. 175.

Помóва, *f.* (üble) Nachrede.

Помóвити, *v. n.* з ким s. Погово-

рйти; помовля́ти, *v. a. Me.* 9. s. Намовля́ти.
Помóвка, *f.* das Sprechen wovon; Erwähnung, *f.* Gerede, *n.* за вóвка —, а вовк ту wenn man vom Wolfe spricht, guckt er über die Hecke; Spruch, *m.*
Помовчáти, *v. n.* einwenig schweigen.
Помóга, *f. Ч.* I. 95. s. Пóміч.
Помогйльний, *a.* auf den Gräbern lebend, den Gräbern geweiht, *Гуш.*
Поморлйвий, *a.* hilfreich, *МШ.*
Помóкнути, *v. n.* nass werden.
Помолéбствувати, *v. n.* Gottesdienst verrichten.
Помолйти ся, beten, ein Gebet verrichten.
По-молодéчи, *adv.* jung, wie es e. braven Jüngling ziemt.
Помолодйти ся, sich mit feinen weissen Wölkchen umziehen: -йло ся нéбо, (*B.*).
Пóмолодки, *pl.* weisse Wölkchen am Himmel, *pl.* (*B.*).
Помолоднїти, (-дїти), *v. n.* jung werden, sich verjüngen.
Помолóти, (помéлю, помéлеш), *v. a.* s. Молóти).
Помолотйти, (помолóчу, помолóтиш), *v. a.* s. Молотйти.
Помолóчник, *m.* Capsella bursa pastoris.
Помóра, *f.* (*Фр.*) s. Пóмір I. Seuche, *f.*; 2) niederschlagender Spott: що там бýло сьміхй, що помóри!
Помордувáти, *v. a.* hinmorden; 2) sehr abmühen, — ся sich —.
Помóре, *n.* Meeresgestade, Küstenland, *n.*; 2) Pommern, *n. adj.* помóрский.
Поморйти, *v. a.* s. Морйти, bedrücken; — ся ermüden.
Помороз, *f. K.* s. Зáморозь.
Пóморозйти, *v. a.* s. Зморозйти.
Пóморок, -оку, *m.* s. Пáморок, мóрок, Düsterheit, Dunkelheit, *f.*
Пoморокýвати ся, sich viel geistig anstrengen, *Левч.*
Помóрхлий, *a.* verwittert; runzelig, *Левч.* s. Порохнáвий (*B.*).
Помóрщити, *v. a.* s. Мóрщити; — ся, помóрхнути *Oc.* (61) VI. 34 sich runzeln, runzelig werden.
Поморянйн, *m.* Küstenbewohner, *m.*
Помостйна, *f.* пóмосток -тка, *m.* Diele, *f.* Brett vom Fussboden (пóміст), *Ф.*; 2) s. Помістниця.
Помостйти, *v. a.* überbrücken, darüberlegen, anbringen, den Fussboden legen *Ш.* II. 49; auszimmern; 2) s. Постелйти *C.* II. 138; — ся *M.* II. 159 sich lagern.
Помочй, [помóжу, u. помóгу, помóжеш), *v. n.* s. Помагáти; не помóже ся *P.* I. 18, нїчó не помóже es hilft nichts.
Помочйльник, *m.* Trichterspinne, *f.* (Argyroneta) *B.*
Помóчина, *f.* помóчене, *n.* Befeuchtung, *f.* das Nassmachen.
Помочйти, *v. a.* s. Помачáти; — конóплї s. Мочйти.
Пóмочка, *f. dim.* s. Пóміч.
Помóшний & s. Помічнйй &.
Пóмпа, *f.* Pumpe, *f. adj.* помпóвий Pumpen-.
Помпiéр, *m.* Pompier, Spritzenmann, Feuerlöschmann, *m. adj.* помпiéрский; помпiéрство, *n. T.* Dienst eines помпiéр.
Помпувáти, *v. a.* pumpen.
Помрáка, *f.* s. Пáморока.
Помракáти, *v. n.* düster, nebelig werden.
Помрачйтель, *m.* Verfinsterer, *m.*
Помрочйти, (-áти), *v. a.* verfinstern, verdunkeln.
Помрілий, *a.* abgestorben, -і лугй *Щог.* 138.
Помруглйвий, *a. У.* blinzelnd.
Пóмста, *f. IГ.* s. Месть, пімста.
Помстйти, s. Пімстйти.
Помстлйво, *adv.* mit Rachegefühl, *Cm.*
Пóмстник, *m. IГ.* s. Мéстник.
Помýка, *f.*? дай ся до помýки мій Бóже!
Помýляти, *v. a.* beschmieren.
Пóмур, *m.* Wand-Glaskraut, *n.* (Parietaria) *B.*
Помурáвіти, *v. n.* sich mtt Rasen bedecken; помурáвіле лицé *Фр.* mit grünlich-schimmeligen Flecken (bei Greisen vor dem Tode).
Помурувáти, *v. a.* viel mauern.
Помутйти, *v. a. P.* II. 138 trüben, verdunkeln; 2) *v. n.* schwärmen, e. Streich spielen *Ш.* II. 45.
Помутїлий, *a. ОП.* gestört.
Помутнйти ся, sich trüben.
Помýчити, *v. a.* einwenig martern, quälen; abmühen; — ся sich —.
Пóмша, *f.* Art Moos: Jungermannia, *B.*
Пóмяк, *m.* Thauwetter, *n.*
Помякáти, помя́кнути, помякшáти, *v. n.* weicher werden; nachlassen (v. Thauwetter); * nachgeben, sich nachgiebiger zeigen.

По́мякий, (-мягкий), *a.* zu weich.
Помя́ни́к, *n.* *Левч.* Todtenverzeichnis, *n.* Nekrolog, *m.*
Помяну́ти, *v. a.* s. Помина́ти I. помяну́тий, *ptc.Пол.* erwähnt,angeführt, [genannt.
Помя́ти, s. Помня́ти.
Понабера́ти, *a. a.* s. Набра́ти: viel —, nach u. nach —.
Понабряка́ти, *v. n.* anschwellen.
Понава́льне & s. Понова́льне &.
Понавиду́мувати, *v. a.* viel aussinnen, erdichten. [= ся s.Кваснти ся.
Понагля́ти, *v. n.* *Гол.* III. 503 und
Пона́д, *praep.* s. Над, darüber hin, über — hin, *Mi.* IV. 251. 423. 752; d. Fehlende unter Понад- s. unter Над.
Нона́да, (*d.* понадка), *f.*Versuchung, Lust, *f.* Köder *n.* Lockspeise, *f.*; 2) Sitte, *f.* Brauch, *m.*
Понадба́ти, *v. a.* nach u. nach viel erwerben, erarbeiten, *Ш.* I. 141.
Понадбера́ти, (-би́рувати), *v. a.* nach u. nach von jedem etwas wegnehmen.
Понадвиса́ти, *v. n.* überhangen.
По-над-гі́рю, *adv.* *K.* entlang des Gebirges. [-fügen.
Понаддава́ти, *v. a.* hinzugeben,
Понаддні́прянський, *a.*am Дніпро́ gelegen, sich hinziehend.
Пона́джин, *m.* s. Пана́джин.
Понадзу́бний, *a.* *Пол.* oberhalb der Zähne.
Понадима́ти, s. Понадува́ти.
Пона́дити, *v. a.* locken, ködern; 2) — залі́зо в плу́зї anschweissen, s. На́дити; 3) — ся на щось auf etw. los-, ausgehen um es zu gewinnen *H.* 18; *b*) sich etwas angewöhnen, *Ko.* 5. verlockt, verleitet werden. [anziehen.
Понадїва́ти, *v. a.* (viele Kleider)
Понад'їда́ти, *v. a.* anfressen, annagen. [angefahren kommen.
Понад'їзди́ти, *v. n.* nach u. nach
Пона́дїяти ся на кого́, на щось auf jmdn sich verlassen, vertrauen, in jmdn,worin seineHoffnung setzen,*Ko.*294.
Пона́дка,*f.*s.Пона́да. [Mass,überaus.
Понадмі́рно, *adv.* *Св.* über alles
Понадни́зувати, *v. a.* von aufgereiheter Schnur Korallen einen Theil wegnehmen und auf e. andere Schnur aufreihen.

Пона́дний, *a.* s. Прина́дний.
Понадпи́сувати, *v. a.* mit Aufschriften versehen.
Понадува́ти, *v. a.* aufblähen, anschwellen, — ся sich — —; *schmollen.
Понадходи́ти, *v. n.* nach u. nach herankommen.
Понадяга́ти, s. Понадїва́ти.
Пона́жа, *f.* s. Пона́да 2).
Понажи́ти, *v. a.* *Зап. Вер.* I. 18. nackt machen, entblössen; die Rüstung abziehen. [sammen-, herzulaufen.
Поназбіга́ти, *v. n.* und — ся zu-
Поназдиви́ти ся, *He.* mit Verwunderung sehen, sich satt sehen.
Поназива́ти, *v. a.* einen nach dem anderen benennen. [besonders.
Пона́йбільше, *adv.* zumeist, ganz
Понамо́жити ся, sich anstrengen.
Понапаку́зувати ся, понапу́зувати ся sich zornig aufblähen, (v. Hähnen). [(v. vielem Vieh &).
Понапаса́ти ся, sich satt weiden
Понапаску́джувати, s. Напаску́дити. [понапилий, *a.* *Ф.* besoffen.
Понапива́ти ся, sich satt trinken;
Понапра́сно, *adv.* vergeblich, *Под.*
Понапридбо́вувати, *v. a.* s. Придба́ти. [щувати,s.Напростува́ти.
Понапросто́вувати, понапро́-
Понапува́ти, *v. a.* s. Напова́ти.
Понарива́ти, *v.a.Me.*453 — я́рма? *vgl.* Нарива́ти бики́. [-спа́ськи,*H.*182?
По-на́ськи, *adv.* s. На́ський; —
Понаско́чити, *v. n.* heran in Menge springen. [werden.
Понастава́ти, *v. n.* aufkommen,
Понастанавля́ти, (-но́влювати, *K.*), *v. a.* s. Настанови́ти; vieles aufstellen.
Понасува́ти, *v. a.* hinzuschieben; — ся, понасо́вувати ся *K.* herabhangen; sich ansammeln. [men.
Понасходи́ти ся, zusammenkom-
Понату́рити ся кому́, sich mit jmdm gesellig verbinden; sich jmdm anvertrauen, *K.*
Понахи́ляний, *a.* überhangen, *K.*
Понаходи́ти, (-хожа́ти), *v. a.* nacheinander vorfinden, aussuchen; 2) *v. n.* zahlreich kommen.
Понаша́ти, *v. n.* кому́ jmdm nachspotten,jmdsWorte höhnend wiederholen.

Понашива́ти, *v. a.* vieles an-, aufnähen. [чо́го, diesfalls —.
Понева́ж-чого́, *adv.* -а що до
Поневі́льний, *a* *Гол.* I. 203 gezwungen, nicht freiwillig.
Поневі́рець, -рця, *m. T.* der Ruchlose, Verworfene, Niederträchtige.
Поне́вірки, *pl.* поневі́рство, *n.* gemeine Behandlung, Misshandlung, *f. T.*
Поневі́ркувати, поневіря́ти, *v.a.* schnöde behandeln, herumstossen; — ся sich in der Welt elend (liederlich *M.* II. 142) herumtreiben.
Понево́лити, *v. a.* unterjochen.
Понеді́вничок, -чка, *m. dim.* s. Понеді́лок.
Понеді́лкува́ти, *v. n.* alle Montage fasten; *sbst.* понеді́лкуване, *n.* das Fasten am Montag.
Понеді́льно, *adv.* wöchentlich.
Понеді́лок, -лка, *m.* Montag, *adj.* понеді́лковий; — чи́стий s. Полоскозу́б; облива́ний — s. Облива́ти; — мироно́сний Montag nach der провідна́ неді́ля; — зеле́ний Pfingstmontag.
Поне́же, (поне́жав *Kol.* I. 116), *conj.* s. Позна́к. [Нирну́ти.
Поне́рти (понеру́, понере́ш) *v.n.*s.
Поне́сти, *v. a.* davon tragen; hintragen; 2) * — тру́ду, шко́ди, кошту бога́то sich viel Mühe geben, Schaden leiden, Kosten tragen; erleiden, erdulden; 3) — сла́ву (не — -ви) *Ш.* II. 56, сла́вою I. 206 (чиє́ю) verhöhnen, lästern, schmähen. [schurigeln.
Понетвори́ти, s. Поневі́ркувати,
Поне́хане, *n.* das Unterlassen, Unterlassung, Meidung, *f.*
Понеха́ти, поне́хувати, *v. a.* unterlassen, bleiben lassen.
Понива́ти, *v. n.* in Gram vergehen, *M.* schwach werden, Schmerz fühlen.
Пони́ґати, *v. a.* s. Ни́кати 1).
Понижа́ти, (-и́ти), *v. a.* erniedrigen, hintansetzen, herabsetzen, geringer schätzen; — ся sich erniedrigen &.
Пони́же, пони́зше, *adv.* (etwas mehr) unten. [setzung, *f.*
Пони́жене, *n.* Erniedrigung, Herab-
Понижено, *adv.* unterthänig, ergeben: — проси́ти *Гол.* III. 423.
Понижча́ти, *v. n.* *Біл.* sinken, verfallen.

Пони́зе, *n.* *BE.* Grundlage, *f.* niedere Sphäre. [*v.a.* zu niedrig machen.
Понизи́ти, (пони́жу, пони́зиш),
По́низький, *a.* zu niedrig.
Понизу́, *adv.* s. Ни́зом.
Понка́ти, пони́кнути, *v. n.* sich zur Erde senken, die Augen niederschlagen.
Пони́клий, поникну́тий, *У. a.* niedergesenkt, niedergeschlagen, unansehnlich *Ш.* I. 203. [fassen.
Понима́ти, *v.a.* begreifen, verstehen,
Поним́ли́вий, *a.* *Пл.* s. Поня́тейний. [vermögen, *n.* *Пар.*
Пони́мливість, -ости, *f.* Fassungs-
Пони́та, *f. m.* mürrischer Kopfhänger; 2) s. Не́тля 2). [Kind.
Поните́, *n.* niedliches Frauchen, *n.*
Пони́ти, *v. n.* s. Понива́ти.
Пони́тчина. *f.* Charpie, *f.* (*n.хвор.*36).
Пони́шити, *v. a.* s. Пригада́ти; знови́ти. [störung, *f.*
Пони́щене, *n.* Vernichtung, Zer-
Пони́щити, *v.a.* vernichten, zerstören.
Поніве́чити, *v a.* verderben.
По́ніж, -ожа, *m.* Strick zum Treten mit dem Fuss bei der Wiege, *m.*
Поніжи́ти, *v. a.* s. Попести́ти.
По́німо, *adv.* insgeheim.
Поні́мчити, *v. a.* s. Зні́мчити.
Понія́чити, *v.a.* s. Поніве́чити; — ся herunterkommen, schlechter werden.
По́но, *adv.* *Пе. n.* 148 — по́ки so lange — wie lange.
Поно́в, *m.* *Зг.* (*Пр.* II. 17) Neumond, *m.* на -ві am N., um die Zeit des N.
Поно́ва, *f.* s. Поро́ша.
Понова́льне, *s.n.a.* понова́льниця, *f.* Zeit (im Herbst) wann Gaben aus einzelnen Bauerngehöften ausgebeten, gesammelt werden; 2) -иця, *f.* Frau, welche solche Gaben sammelt: хо́дить по-нава́льнім; понова́льник, *m.* [he, *n.*
Поно́вини, *pl.* Fest der Tempelwei-
Понови́ти, (-вля́ти), *v. a.* wieder neu machen, ausbessern, erneuern; зако́н поновле́ний Deuteronomium, *n. K.*
Поно́влене, (-влі́не), *n.* Erneuerung, Wiederherstellung, *f.* [*vgl.* По́ніж.
По́ножі, *pl.* Tritte bei den кро́сна, *pl.*
Понома́р, s. Палама́р.
По́норови, *pl.* Angewöhnung, *f.*
Понорови́ти ся, gefallen.

Понόса.*f.Зг.*Stolz,Uebermuth,*m.Пом.* III. 132.

Поноси́ти, (понόшу, понόсиш),*v.a.* nach u. nach hin-, zusammen tragen; einwenig tragen; s. Поне́сти; понаша́ти; — віру den Glauben finden.

Понόска,*f.Ко.*126 was man e. Hunde hinwirft, dass er apportiere.

Понόсний, *a.* Ч. III. 18 entehrend, schmachvoll. [dorben werden?

Понόсувати ся, *Гол.* III. 3 ver-

Пό-ночи, *adv.* nachts, in der Nacht.

Поночле́жничок, -чка, *m. dim.pl. Me.* 308 der das Vieh in der Nacht sucht.

Понoша́ти ся з чогόсь, *У.* worüber spotten,s.Понаша́ти. [gen,Erdulden.

Понόшене, *n.* das Tragen, Ertra-

Понсόвий, *a.* hochroth, ponceau.

Пону́дити, *v. a.* abmüden, abmühen.

Понужа́тель, *m.Ваг.* Zwingherr,*m.*

Понужа́ти, *v. a.* пону́жкувати ся кимόсь, s. Ну́жкати, schurigeln.

Пону́ка, *f.* Antrieb, *m.* Anregung, *f. Ф.* s. Прину́ка; 2) Einwilligung, *f.* да́ти —, *Зар.*

Понука́ти, *v. a.* antreiben; 2) пону́кнути, понукти́, (*praet.* пону́к, -у́кла, -у́кло), *v. n.* zunicken, (mit Mühe) nachgeben, einwilligen.

Понука́ч, *m.* Antreiber, *m.*

Пόнур, *m.* (*В.*) s. Боровню́к.

Пону́ра, *f.* finsteres Wesen, schmollender Kopfhänger: -ою бродити, ходи́ти *М.* mit finsterem Gesicht.

Пону́рий, понури́вий, *a.* den Kopf niederhängend; niedergeschlagen, betrübt, finster, düster, verdrossen, missmuthig. [ken, -hängen, betrübt werden.

Пону́рити ся, den Kopf niedersen-

Пону́рість, -ости, *f.* finsteres, unfreundliches, düsteres Wesen; Missmuth, *m.* Düsterheit, *f. Кн.* [pudibunda).

Пону́рка. *f.* Kopfhänger, *m.* (Orgyia

Понч, *m.* Punsch,*m. adj.* пончόвий.

Пончόшенка, *f. dim.* s. Панчόха.

Поню́х, *m. Cm.* поню́шка, *f.* Ч. II. 573 — таба́ки eine Prise Schnupftabaks.

Поню́хати, *v. a.* anriechen; 2) — таба́ки eine Prise Tabak schnupfen, einnehmen. [щани́ця.

Поня́ва, *f.* † Leinwand, *f.* s. Пла-

Поня́те, *n.* Begriff, *m.*

Поня́тейний, *a.* begrifflich, *Ил.*

Поня́ти, *v.* s. s. Понима́ти; 2) — ся з ким sich mit jmdm verbinden; сніг поня́в ся водόю ist zu Wasser geschmolzen.

Поня́тії, *pl s. ptc. m.* gewählte Leute zur Hilfe eines Beamten, Untersuchungsrichters als Zeugen, Vertrauensmänner *Ке.* 275. 333. [begreifend, scharfsinnig.

Понятли́вий, *a.* gelehrig, leicht

Понятли́вість, -ости, *f.* Fassungskraft, *f.* das Vermögen zu begreifen; Gelehrigkeit, *f. Фр.*

Поня́тний, *a.* fasslich, begreiflich; 2) deutlich, vernehmlich, klar, *Ке.* 40.

Поняха́ти, s. Понеха́ти.

Поо-, пооб-, mit dem Nebenbegriff des allmählichen Stattfindes u. der Perfectivität einer Handlung an mehreren Objecten, *Mi.* IV. 249, s. О-, об-.

Пообa̓лювати, *v. a.* niederwerfen.

Пообби́ва́ти, *v. a.* ringsum abschlagen.

Пообда́рювати, s. Обдари́ти.

Пообдира́ти, *v. a.* ringsum abreissen, abschinden.

Пообі́дати, *v. n.* das Mittagsmal (s. Обі́д) eingenommen haben. [essen.

Пообі́дний, *a.* nach dem Mittags-

Пообіця́ти (ся), пообіща́ти ся, versprechen, geloben.

Пообла́гувати, *v. n.* посбожина́ти ся, die Ernte beenden, einheimsen.

Пообόрювати ся, die Pflugarbeit vollenden.

Пообпи́лювати,*v.a.*rings umsägen.

Пообрива́ти, *v. a.* nach u. nach abreissen,abpflücken. [hörig satt füttern.

Поодгодόвувати,*v.a.*abfüttern,ge-

Поодинόкий, *Пол.* поодинча́тий, *Cm. a.* einzeln, Einzeln-.

Поодинόчці, *Кл.* по-оди́нцю *К.* I. 320 *adv.* einzelnweise, einzeln.

Поожива́ти, *v. n. Не.* sich beleben.

Поозόлювати, *v. a.* па́льці & собі Brandwunden bekommen, s. Зола́.

Поокру́жність, -ости, *f.* Umgegend, *f. Др. с.* 150. [rabfallen.

Поопада́ти, *v. n.* nach u nach he-

Поопі́рити ся, Federn bekommen, sich materiell aufhelfen. [ackern.

Поора́ти, *v.a.* durchgehends pflügen,

Пооpу́дувати, *v.a.* seine Geschäfte abmachen, verrichten.

По-осо́бне, *adv.* einzeln.
Поостá́ток, *adv. Гол.* I. 32 zuletzt.
Поострúти, *v. a.* schärfen, wetzen.
Поострожúти, *v. a.* mit остро́г, остро́жина versehen, *Гол.* III. 81.
Попадá́ти, *v. a.* кого́ що, *К.* I. 153 antreffen, auf jmdn (etw.) gerathen, stossen; — ся vorkommen, sich treffen; 2) попá́дати, *v. n.* fallen; — ся Risse bekommen, rissig werden, bersten.
Попá́денька, *f.* s. Попадя́.
Попá́дик, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parv.).
Попадúн, *v.* der попадя́ des піп.
Попадúнець, -нця, *m.* Bruchschlange, *f.* (Agnis fragilis); 2) Nbfl. des Че́ремош ч. [jmdm zufällt, *vgl.* Падь 3).
Попá́диця, *f. Ч.* IV. 517 die dh Los
Попадúч, *m. Ко.* 142 einer попадя́ Sohn; s. Попо́вич. [bereit, geneigt zu etw.
Попá́дливий, *a.* на що́сь *Т.* eifrig
Попадя́, (*d.* попá́донька *АД.* I. 86) *f.* Gattin des піп, Pfarrerin, *f*; 2) *N.* e. Berges.
Попадя́нка, *f.* s. Попі́вна.
Попá́зити, *v. n.* s. Поквá́пити ся.
Попá́йдити, *v. n. impers.* -ило *Н.* 192 es hat geglückt, ist gelungen, hat reussirt. [nig Tabak rauchen, schmauchen.
Попá́кати, *v. n.* — лю́льки einwe-
Попалашувá́ти, *v. a.* mit dem Pallasch hauen.
Попалúти, *v. a.* verbrennen.
Попалі́ти, *v. n.* und — ся leicht roth werden.
Попамятá́ти, *v. a.* lange gedenken.
Попаня́чити ся, s. Пано́шити ся.
По́пар, не дá́ти кому́ по́пару jmdm keine Rast gönnen. [rissig.
Попарá́сканий, *a. Фр.* geborsten,
Попá́рити, *v. a.* ab-, verbrühen; — ся sich —. [Paaren.
Попá́рно, *adv. Cm.* paarweise, in
Попаро́їти ся, die пá́рої lassen, s. Пá́рій.
Попарувá́ти, *v. a.* paarweise zusammen nehmen, — -stellen, ein Paar bilden, paaren.
По́пас, *m.* попá́сене (*d.* -сі́нечко), *n.* das Füttern unterwegs; 2) Fütterungsort, *m.*
Попасá́ти, *v. a.* unterwegs (rasten u.) füttern. [Vorbeigeben weidend.
По́паски, *adv. Гр.* unterwegs, im
Попасмугувá́ти, *a. a.* mit Streifen versehen; *ptc.* -го́ваний gestreift, *Пол.*
I. Попá́сти, (попá́ду, попá́деш) *v. a.* s. Попадá́ти; 2) — на що́ worauf kommen, einfallen; 3) *v. n.* und — ся (in die Hände, ins Unglück, in die Falle &) fallen, gerathen.
II. Попá́сти, (попасу́, попасе́ш), *v. a.* einwenig weiden lassen, füttern.
Попá́тланий, *a.* in Büschel zusammengeschlagen, *М.* III. 84.
По́пах, *m.* s. По́нюх.
Попá́хати, *a. a.* s. Поню́хати.
Попá́цити, *v. a. Ф. Поез.* (62) 98 s. Пá́цити.
По́пашка, *f.* (*Фр.*) s. По́пас.
Попеле́ць, -лця́, *m. dim.* s. По́піл; 2) Aschermittwoch, *m. Пар.*
Попелúця, *f.* Asche, *f. К.*; 2) aschgraue, sehr lockere Bodengattung; 3) Kohlblattlaus, *f.* (Aphis brassicae).
Попелúш, *m.* Aschenpflanze, *f.* (Cineraria palust.). [Brandstätte, *f.*
Попелúще, *n.* Aschenhaufen, *m.*;
Попельнúк, *m.* Aschenbrenner, -händler, *m.*; 2) Aschenbehälter, *m.*
Попелю́х, *m.* Aschenbrödel, *m*; 2) —, (-ю́ха, *f.*) Siebenschläfer, *m.* (Myoxus glis). [*Пар.*), *a.* aschfarbig, aschgrau.
Попеля́стий, (-ля́тий, -лúстий,
Попеня́, -я́ти, *n.* das Kind eines піп.
Попеня́ти, (-пин-), *v. n.* коло чого́ viel säumen bei e. zeitraubenden Arbeit.
По́пер, *gen.* по́прю, *m.* s. Пе́рець, *Гол.* III. 245.
Поперá́ти, s. Попе́рти. [zen.
Попе́рдувати, *v. n.* abermals pfor-
Попереводúти, *v. a.* überführen; 2) durchbringen, verschwenden; — ся verloren gehen, schwinden; ausarten.
Попе́ред, *adv. praep.* (mit d. *Genit.* — кого́, чого́) voran, vorerst, voraus, vorher, vor; früher; s. Пе́ред; 2) попе́реду im voraus; einst, künftig. *Ш.* I. 310.
Попереджá́ти, попередúти, (попереджу́, -дúш) *v. a.* кого́ jmdm vorangehen, vorher-, vorgehen, vor jmdm etw. thun.
Попере́дний, *a.* vorhergehend, vorherig, vorgängig, vorig, vormalig.
Попере́днúк, *m.* Vorgänger, der Vordere, *К.*; 2) der vorn am Leiterwagen angebrachte Seil; 3) Vortuch, *n.* Schürze, *f. Cm.*; 4) Vordersatz, *m.* Prämisse, *f. Ил.* Vorderglied, *n.*

Попере́дниця, *f.* der vordere Theil des Weiberkleides, s. За́паска.
Попередучѐра, *adv.*s. Позавчѐра.
Попе́рек, *m.* Mittelleib, *m.* Hüftengegend, *f.*; 2) *adv. praep.* (mit d. *Genit.*) quer, in die Quere, s. Напопе́рек.
Попереливáти, *v. a.* nacheinander aus e. Gefäss ins andere übergiessen.
Поперемíнний, *a.* Wechsel-; unregelmässig, *Bаx*; *adv.* -мíнно wechselweise, *B.*
Поперериваáти, *v. a.* an mehreren Stellen zerreissen, unterbrechen.
Поперерозкóлювати, *v. a.* in dünne Spleissen auseinanderspalten.
Поперестилáти, (-сте-), поперестéлювати, *v. a.* nacheinander unter-, ausbreiten, belegen, s. Перестели́ти.
Поперетирáти, *v.a.* nacheinander reiben, scheuern; — ся sich durch-, abreiben.
Поперехрéщувати, *v. a.* durchgehends kreuzweise legen, — bekreuzigen; — taufen, umtaufen. [Acker.
Попере́чина, *f.* quer gepflügter
Попере́чити, *v.a.* querüber durchschneiden; 2) * — ся in Streit gerathen.
Попере́чичок, -чка, *m.* quer gehendes Stück Feld.
Попере́чка, *f.* alles Querliegende, -hingezogene: Querwand, Querholz, Querlinie etc.; 2) Durchmesser, *m.*
Попере́чний, *a.*querliegend, Quer-, dh die Mitte quer gezogen; der quer über den Weg kommt *H.* 135.
Попере́чник, *m.* Querholz, *n.* *Фр.*; 2) s. Поперечка 2), *CM.* [Су́головки.
Попере́чниця, *f.*s.Попере́чка; 2)s.
Поперечноперегорóдні, *pl.* Quer- Gliederhülsige, *B.* [(Plagiostomi).
Поперечноу́сті.*pl.*Quermäuler,*pl.*
Попере́чок, -чка, *m. dim.* s. Попе́рек 1) *Kol.* I. 85.
Попери́к, *m.* s. Попе́рек 1).
Попе́рти, (піпру́, піпре́ш) попирáти, *v. a.* unterstützen; bekräftigen; 2) — s. Підперáти ся; *b*) — ся кудá wohin sich ungestüm drängen. [sen.
Попести́ти, *v. a.* einwenig liebko-
Попестри́ти, *v. a.* bunt färben.
Попечи́, *v. a.* vieles backen, braten; 2) — ся sich verbrennen.
Попивáти, *v.a.* nach u. nach gemach trinken; 2) nachtrinken, drauftrinken.
Пóпик, *m. dim.* s. Піп; 2) —, попи́чка, *f.* Pfäffchen, *n.* (Saxicola rubetra); 3) Blattkäfer, *m.* (Chrysomela).
Попили́ти, *v. a.* bestäuben.
Попили́ха, *f.* *N.* e. Berges.
Попилувáти, попиля́ти,*v.a.*durchsägen; 2) mit der Feile bearbeiten.
Попи́на, *m f.* Pfäfflein,*n.*s. Пóпик 1).
Пóпини, *pl.* *Ч.* VII. 415 Art Muster in d. Leinenstickerei. [ken *C.* I. 169.
Попирхну́ти ся, in der Rede stok-
Пóпис, *m.* *Ваг.* Verzeichnis, *n.*
Пописáти,*v.a.*viel schreiben,schmieren, zeichnen.
Пописьмáчити, *v. a.* *H.* III. auf gelehrte, schriftstellerische Weise verarbeiten. [chung, *f.* *Ог.*; 2) s. Пóпитка.
Пóпит, *m.* Nachfrage; 2) Untersu-
Попитáти, попи́тувати, *v. a.* когó за ким (за чим), jmdn wornach fragen, nachfragen.
I. Попи́ти, (пíпю́, піпе́ш), *v.a.*s. Попивáти; — ся sich betrinken, besaufen.
II. Попи́ти, *v. n.* s. Попувáти.
Пóпитка, *f.* Versuch, *m.* *Пол.*
Попи́ток, -тка, *m.H.* 83 s. Пóпит 1).
Попихáти, *v. a.* fort- weiterschieben, stossen.
Попихáч, попихáйло, *m.* den man hin u. her schiebt, schurigelt, zu allen Arbeiten verwendet.
Попи́хувати, s.Пи́кати (люльку).
Попів, -óва, -óве, *a.* des піп, Pfaffen-.
По-пів, *adv.* zu je einer Hälfte: чогóсь wovon zu halbem, -er —. [s.Пова.
Попíвз, *praep.* mit d.*Accus.* längshin
Попíвка, *f.Не.*(*Пр.*XI.16)s. Пóпини.
Попíвна, *f.* Tochter des піп, Pfarrerstochter, *f.* [Pfarrers.
Попíвский, *a.* zum піп geh., des
Попíвствó, *n.* попíвщина, *f.* Haus, Gehöft des Pfarrers, *n.*; 2) Amt e. Pfarrers, *n.*
Попíд, *praep.* s. По und Під; von unten, unter, unterhalb, unterwärts, unten an; * попід лад кому́ йти́ jmdm an die Hand gehen, *Mi.* IV. 435. 249. 251; Попід- s. Під-.
Попідбивáти, *v. a.* s. Підбивáти.
Попідбíлювати, *v.a.*s. Підбіли́ти.
Попідволóсник, *m.* Raufer bei den Haaren, *m.* *Фр.*

Попідзе́мний, *a.* s. Підзе́мний.

Попідійма́ти, попіднима́ти, *v. a.* nach einander aufheben, aufrichten; — ся sich —.

Попідні́ж, *adv.* unter die Füsse.

Попідпи́сувати, *v. a.* nacheinander unter schreiben, -fertigen.

Попідпука́ти ся, unterwärts bersten, rissig werden. [schwellen.

Попідпуха́ти, *v. n.* von unten an-

Попідси́нювати, *v a.* — о́чи bläuen, blau (od. braun) schlagen.

Попідсипа́ти, *v. a.* dazuschütten (zu mehreren Sachen). [werden.

Попідсиха́ти, *v.n.* hie u. da trocken

Попідспі́д, *adv.* nach unten, unterwärts. [ken reichend, *Cm.*

Попідхма́рний, *a.* bis zu den Wol-

Попідходи́ти, *v. n.* s. Підходи́ти.

Попізна́ти, *v. a* s. *Kol.* I.110 s. Пізна́ти.

Попі́й,-о́ю, *m.BБ* das Trinken, Zechen.

Попіклува́ти ся, s. Піклува́ти ся.

По́піл, (-іль, -ів), -елу, *m.* Asche, *f.*

Попільжи́ти, *v.n.* кому́, erleichtern, Erleichterung Linderung verschaffen, *Левч.*

Попіли́ця, *f.* s. Попелю́х 2); 2) s. Попели́ця; 3) Pelz des grauen Eichhörnchens u. des Siebenschläfers.

По́пільни́й, *a.* aschig, *ГШ.*

Попільни́ця, (*d.* -и́чка), *f.* Aschenkrug, *m.* Urne, *f.* Aschgefäss, *n.*

По-пі́ля, *praep.* *Гол.* III. 29. *АД.* I. 25. s. Пі́ля, бі́ля, *Ог.* 184.

Попі́нити, *v. a.* mit Schaum bedekken; 2) arg schlagen *Н.* 78. verwunden, beissen.

Попі́нка, *f.* *КС.* (82) IV. 33?

Попі́р, -о́ру, *m.* Unterstützung, Beihilfe, *f.* [hilfe; gutsättigend, nahrhaft.

Попірни́й, *a.* wirksam in der Nach-

Попісні́ти, *v. n.* § traurig werden.

Попісса́ти, (попіссу́, попіссе́ш), *v. a.* einwenig saugen.

По́пки, *pl.* Trifolium prat.

Попла́ва, *f.* sumpfige Hutweide, (*B.*); 2) *pl.* *N.* e. Berges.

По́плавець, -вця, *m.* Schwimmhölzchen an der Angel, *n.* *vgl.* Плави́ло.

По́плавка, *f.* s. По́плавець; 2) Aufguss des gesäuerten Krauts im Bottich, *m.*

По́плавом, *adv.* fliessend, gleichmässig, *Cm.*

По́плавчи́й, *a.* Schwimm-.

По́плазка, *f.* *Н.* 163 гидки́й як —, s. Га́дина? [*v. a.* einwenig weinen.

Попла́кати, (попла́чу, попла́чеш),

Поплата́ти, *v. a.* s. Полата́ти (*B.*).

Поплати́ти, (поплачу́, поплати́ш), *v. a.* alles nacheinander bezahlen; попла́чувати, *v. n.* s. Плати́ти 2).

По́платка, *f.* Zahlungsauflage, Beisteuer, *f.* *К.*

Попла́чення, *n.* das Bezahlen.

Поплека́ти, *v. a.* дити́ну — das Kind säugen.

Поплести, *v. a.* flechten, winden; — ся sich —; *b*) * langsam hingehen, -schlendern, -ziehen.

Попле́тниця, *f.* *Нав.* (*Пр.* III. 171) Weib, welches zur Hochzeit den Brautkranz windet.

Попли́сти, (попливу́, попливе́ш), поплину́ти, *v. n.* fortschwimmen. [*n.*

По́пліт,-ету, *m.* Geflecht, Flechtwerk,

Попліта́ти, *v. a.* zwei & zusammengewundene Stricke & mit einem dritten & winden; — горшки́ mit Draht binden.

Поплїта́йко, *m.* Drahtbinder, *m.* (*B.*).

По́плїтка, *f.* eine Flechte zu anderen eingeflochten, Geflecht, *n.*; 2) * Zugabe zum Lohn, *f*; 3) das Verbinden zu e. Geflecht, *n.*

По́плїч, *adv.* в кимо́сь *М.* II. 95 Schulter an Schulter, ganz neben; an die Seite *Ме.* 398. — в ким сі́сти Arm an Arm, neben. [Anhänger, *m.*

Поплїчни́к, *m.* (*Ф.*) Achselträger,

Попло́дити, *v. a.* s. Напло́дити.

Попло́тиця, *f.* windender Knöterich (Polygonum convolvulus), *Вол.*

Поплу́жити, *v. n.* *Ф.* gut wirken, reussieren. [spucken.

Поплюва́ти, поплю́ти, *v. a.* be-

Поплюндрува́ти, *v. a.* verwüsten, *Ш.* II. 46.

Поплю́х, s. Пупля́х.

Попля́мити, *v. a.* beflecken; поплямува́ти ра́нами *Кч.* 307 mit Wunden bedecken.

Попля́мкати, s. Пля́мкати.

Попове́ць, -вця, *m.* Clericaler, *m.*

По́повзень, -зня, *m.* Blauspecht, *m.* (Sitta europ.), *Пол.* [chen.

Поповзти́, *v. n.* hinschleichen, -krie-

Попо́вий, *a.* s. Попів.
Попо́вич, (*d.* попови́ченько), *m.* Sohn des ніп, Pfarrerssohn, *m.*
Попо́вичівщина, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьма́н Попо́вичь, *K.*
Попо́вичка, *f.* s. Попадя́ (*Р.Дн.* 32).
По-по́вишках, *adv.* hoch über etw. hin.
Поповни́ти, (-я́ти), *v. a.* voll füllen; ergänzen; — шко́ду den Schaden ersetzen; 2) verüben, *Пар.* begehen; — по́минки s. Спра́вити; поповня́ючий, *a.* Ersatz-, *Бор.*
Попововтýвати ся, s. Вовтýвати ся.
Поповоди́ти, *v. a.* längere Zeit hin u. her führen, hin halten.
Поповчи́ти, *v.a.* *Ш.* II. 146 lehren, unterrichten.
Попоганя́ти, *v. a.* s. Поганя́ти.
Попогарика́ти, *v. a.* mit Scheltworten antreiben.
Попогаса́ти, *v. n.* *Кч.* 138 viel springen, hüpfen, sich herumtummeln.
Попогрíти *v. a.* erwärmen.
По-по́длї, *praep.* (mit d. *Genit.*) neben, an die Seite *АД.* I. 24.
Поподпіка́ти, (попід-), *v. a.* von unten verbrennen, versengen.
Попожда́ти, *v. n.* einwenig abwarten.
Попоїсти, (попоїм, попоїсь, u. попоїся́) *v. n.* чого́ satt essen.
Попо́к, -пка́, *m.* *vgl.* По́пик; Lusciola tithys; 2) Mönchmeise, *f.* (Parus palustris.).
Попола́м, *adv. gr.* zur Hälfte.
Пополовíти, *v.n.* falb, gelblich werden.
Пополока́ти, (-лоска́ти), *v. a.* ausspülen, waschen.
Пополотнíти, *v n.* Leinwand werden; bleich, weiss wie L. werden.
По́полох, *m.* Schrecken, *m.* Panik, *f.*
Пополоша́ти, *v. n.* scheu auseinander laufen, *Н.* 22; пополо́шити ся scheu werden.
Пополýдне, -дня, *n.* Nachmittag, *m. adj.* пополудне́вий, nachmittägig, Nachmittags-.
Пополýднувати, s. Полýднати.
Попомíрити, (-яти), *v. a.* ausmessen; — шлях zurücklegen.
Попомуштрува́ти, *v. a.* s. Муштрува́ти, *Ш.* I. 272.
По́понько, *m. dim.* s. Піп.
Пополоси́ти ся з чим sich lange womit herumtragen, *Кч.* 356.
Попоора́ти, *v. a.* s. Поора́ти.
Попопла́кати, *v. n.* und — ся viel u. sehr weinen.
Попопя́ти ся, sich anstrengen.
Попо́ра, *f.* *Пар.* s. Попір.
Попо́рати, *v. a* aufräumen; zurecht, fertig machen.
Попорíчки, *pl.* s. Порíчка.
Попороси́ти ся, ferkeln, *Kol.* I. 135.
Попоро́ти, (попо́рю, попо́реш), *v.a.* s. Поро́ти.
Попо́рськати *v.a.* *Кч.* 66 bespritzen.
Попорти́ти, (попорчý, попорти́ш), *v. a.* s. Порти́ти.
Попортя́ний, *a.* s. Портя́ний.
Попо́стити, (попо́щу, попо́стиш), *v. n.* einwenig fasten.
Попотíти, *v. n.* *АД.* II. s. Попрíти.
Попо́ясник, *m.* s. Байбара́к, (*Фр.*).
Попоя́сниця, *f.* s. На́дтичка.
Попра́ва, *f.* поправýнок, -нку, *m.* попра́влене, (-а́вляне), *n.* Besserung; 2) Verbesserung, Correctur, *f.*
Попра́ведний, *a.* *Ф.* s. Справедли́вий.
Попра́вити, (-авля́ти), *v. a.* verbessern, besser machen, corrigieren; noch etw. zusetzen, nachhelfen, -tragen; — ся sich bessern; besser aussehen.
По́правка, *f.* Verbesserung, Correctur; 2) Nachtragsprüfung, *f.*
Попра́вний, *a.* correct, fehlerfrei; 2) -а ра́са etc. veredelt.
Попра́вник, *m.* Verbesserer, Reformator, *m.*
Попра́вність, -ости, *f.* Correctheit, *f.* *Кл.*
По́прад, *m.* rechter Nbfl. des Dunajec.
Попразе́н, -ена, попраздник, *У.* попра́зниця, *f.* *Ч* VII. 576, попразни́че, *n.* *Kol.* I. 22. 23. der Tag u. die Feier nach dem ersten (Haupt-) Tage des Kirchweihfestes.
Попраща́ти, *v. a.* s. Попроща́ти.
По́прек, *m.* *P.* I. 131 Vorwurf, Verweis, *m.* Ausstellung, *f.*
Попрека́ти, попрекнýти, *v.a.* кого́ чим jmdm etw. vorwerfen, vorrücken, aussetzen, ausstellen, Vorwürfe machen; tadeln, rügen; комýсь про щось *Кч.* 275 in vorwurfsvollem Tone erwähnen.
По́-при, *praep.* m. d. *Accus.* neben, vorbei an; nahe, nächst an; nebst, *по́при лю́де neben anderen Leuten an-

gemessen leben &, (*opp.* по-над) s. При.
Поприбиваати, *v. a.* nacheinander anschlagen. [nen; schmücken.
Поприбираати, *v.a.* aufräumen, ord-
Попривикаати, *v. n.* nach u. nach gewohnt werden, sich angewöhnen.
По-при́-біч, *adv.* an der Seite.
Поприймаати, поприниматі, *v. a.* an aufnehmen; 2) bewirten.
Поприкипаати, *v.n.* на місци an der Stelle betroffen regungslos u. fassungslos bleiben *M.* I. 70.
Поприкоовувати, *v. a.* annageln, anschlagen, -heften. [(bei Pferden), *m.*
Поприни, *pl.* Schmutz vom Schweiss
Поприростаати, *v. n.* über-, zu-, verwachsen. [Присилити.
Поприсиляти, (-си́лювати), *v.a.* s.
Поприси́рнювати, *v.a.K.* (*Хата.* 179) zum Trocknen ausbreiten, -stellen.
Попричиняти, *v.a.* s. Причинити; — двері zumachen. [Thaten, *n. K.*
Поприще, *n.* Laufbahn, *f.* Feld zu
Попри́щити, *v. a.* mit Blasengeschwüren bedecken.
Поприязни́ти ся, sich befreunden.
Попрік, *m. ІГ.* попрікати etc. s. Попрек.
Попріти, *v. n.* schwitzen.
Попріч, *praep.* m. d. *Genit.* trotz, ungeachtet: — всїх законів.
Попро-, s. Про-.
Попробиваати, *v. a.* s. Пробивати.
Попробуваати, *v.a.* versuchen, probieren. [schwinden (снїг &).
Попрогибаати, *v. n.* hie u. dort
Попродовбувати, *v. a.* hie u. da durchmeisseln.
Попрьок, *m. Кв.* 380 s. Попрек.
Попропиваати, *v. a.* alles nacheinander versaufen; — ся mehr u. mehr saufen.
Попроси́ти, *v.a.* кого о щось bitten.
Попрости́ти ся, einander verzeihen, *Не.*; з ким sich mit jmdm aussöhnen; 2) s. Попрощати ся.
Попросторнїйшаати, *v.n.* geräumiger werden, *Кн.*
По-просту, *adv.* geradezu, schlechtweg, ganz einfach, ohne Umstände.
По-против(о), *praep.* m. d. *Genit.* s. Против, mit Hindeutung auf jmdn, *Ф.*
Попротоптувати, *v. a.* austreten, abnützen, *Кч.* 262. [Протряхати.
Попротряхаати, *v. n.* Ч. ІІІ. 10 s.
Попрошпечувати ся, s. Прошпети́ти ся.
Попрощаати, *v. a.* (alles) verzeihen; 2) кого von jmdm Abschied nehmen; — ся з ким von jmdm, sich mit jmdm verabschieden, jmdm Lebewohl sagen.
Попру́га, (*d.* -у́жка), *f.* Bauchgurt, Sattelriemen, *m.* (*d.* попружка, wollener Gürtel); 2) Querholz an den Enden des Flosses die Holzstücke zusammenhaltend, *n.* [Пруг.
Попружкований, *a.* gestreift, s.
Попряди, попрядки, Ч. IV. 401 *pl.* Spinnstube, Spinngesellschaft, *f.*
Попрямуваати, *v. n.* eine Richtung nehmen, den Weg einschlagen.
Попрясти, (попряду́, -деш), *v. a.* aus- spinnen; попряде́ний *ptc.* gesponnen.
Попрятати, (попрячу u. попрятаю, -ячеш u. -ятаєш), *v. a.* aufräumen, ordnen.
Попрятник, *m.* Aufräumer, Ordner, *m.*
Попрятниця, попряту́ха, *f.* *R.* 126 die aufräumt, ordnet, das Haus sauber u. nett hält.
Попрятно, *adv.* sauber, rein, nett.
Попряток, -тку, *m.* das Aufräumen; Ordnung, *f.*
Попряхи, *pl.* +*M.* s. Попряди.
Попсуваати, *v. a.* verderben, verhunzen. [bnis, *n.* Verdorbenheit, *f.*
Попсу́тість, -ости, *f. Не.* Verder-
Попуваати, *v. n.* pip sein, den Pfarrerdienst versehen.
Попугай, *m. Пол.* s. Пау́/а.
Попугаати, *v.a. АД.* I. 52 anregen.
Попуд, *m.* Antrieb, *m.* Förderung, *f.* дати — Anregung geben, *Гол.*; 2) Anprall, Anstoss, *m. ВБ.*
Попу́дний, *a.* frei, lose.
Попудовиско, *n.* etwas Schreckliches; 2) etwas Schändliches.
Попужну́ти, *v. a.* angreifen u. fortscheuchen *C.* II. 133; fortschnellen, -werfen, schiessen *C.* I. 82. [thümlich.
Популярний, *a.* populär, volks-
Популярність, -ости, *f.* Popularität, Volksgunst; Volksthümlichkeit, *f.*
Попу́ркувати, s. Попердувати.
Попуск, попуст, *m.* das Nachlassen, Nachgiebigkeit, Nachsicht, *f.* —

пускáти, дáти комý nachgeben, willfahren, *K*; Erleichterung, *f.* Nachlass, *m.*

Попускáти, попустúти, (попýщу, попýстиш), *v. a.* frei-, loslassen; 2) nachlassen, nachgeben; preisgeben *P.* I. 4; — ся чогó von etw. nachlassen, einer Sache entsagen. [geudung, *Кн.*

По-пýсту, *adv.* vergeblich, mit Ver-

Попустувáти, *v. n.* einwenig spielen, muthwillig, froh sein.

Попýтати, *v. a.* fesseln, koppeln; * umgarnen (лихúй попýтав). [*Кл.*

Попýтнїй, *a.* günstig auf den Weg,

Попýтник, *m.* s. Бáбка 2).

Попýтчик, *m.* Reisegefährte, Wegweiser, *m. Мак.* [anschwellen.

Попýхнути, *v.n.* geschwollen sein,

Попя́дник, *m.* eine Spanne (пядь) lang, gross. [Rausch.

По-пя́ному, *adv.* betrunken, im

Попя́сти ся, попя́ти ся назáд zurückweichen. [versehen; brandmarken.

Попятнувáти, *v. a.* mit Flecken

Попя́ночка, *f. dim. Kol.* I. 159. 187 s. Пýпянок.

Порá, *f.* (rechte, gelegene) Zeit; Zeitpunkt, *m.* самá —, сáме — eben die rechte, passende Zeit; — póку Jahreszeit; в ту порý, у ті-пópі *IГ.* zu jener Zeit, damals; в порý zur rechten Zeit; ніч з днúнов стоїть на 'Анино Зачáтие на порі am 21. Decemb. in gleichem Masse, in der Gleiche.

Пораблáти, *v. a.* s. Поробúти; 2) — вóвною mit wollenen Schussfäden eine haufene Kette (порт) bearbeiten; 2) *v. n.* sich befinden. [Bezwinger, *m.*

Поработúтель, *m.* † Unterjocher

Порáда, (*d.* порáдонька), *f.* Rath, *m.* Anrathen, *n.* порáди взя́ти в кимóсь sich Raths bei jmdm erholen; 2) s. Порáдниця *Ш.* II. 249.

Пóрáдець, -дця, *У.К.* s. Порáдник.

Порáдити, *v. a.* когó, комý jmdm rathen, Rath geben, anrathen; — чомýсь rathschaffen, helfen, womit fertig werden; —, пораджáти ся когó jmdn um Rath fragen, sich berathen.

Порáдиця, *f.* s. Порáдниця.

Порадíти, *v. n.* комý *P.* I. 131 für jmdn Sorge tragen, jmdm mit Gunst helfen; 2) froh, freudig werden, sich erfreuen, freuen: чомý womit, woran.

Порáдливий, *a.* mit gutem Rath beistehend.

Порáдний, *a.* guten, heilsamen Rath gebend; 2) gut-, wohlberathen, *Гол.* III. 34; 3) gut eingerichtet, ordentlich *АД.* I. 49; 4) *Ч.* VII. 267. glücklich.

Порáдник, порáдчик, *m.* Berather, Rathgeber; Gewährsmann, *m. Кч.* 131.

Порáдниця, *f.* Rathgeberin, Beratherin, *f.* [Порадíти 2).

Порадні́ти, порáдощіти, *v. n. Зг.* s.

Порáдувати, *v.a.* когó jmdn erfreuen, jmdm Freude machen.

Порáжене, *n.* Schlag, *m.* Niederlage, *f.*

Пóраз, *Пр.* VI. 576?

Порáза, *f.* s. Порáжене, Niederlage, *Зак.*; 2) Verwundung, *M.* II. 189; 3) Plage, *f. K.*

Поразúти, поражáти, *v.a.* schlagen, treffen, niederschlagen; in die Flucht schlagen; erschlagen; vom totalen Schlagfluss: lähmen; verwunden, wunde Stelle schmerzlich berühren, verletzen, einen Streich versetzen. [*Kl.* (82) IV. 170.

Пóрай, *m.* — дáти s. Поря́док д.

Порáїти, *v. a.* s. Порáдити, нарáїти, *Ш.* I. 381; 2) s. Полáдити.

Порáлити, *v. a.* s. Рáлити.

Пóране, *n.* Beschäftigung, Arbeit, *f.* Schaffen *n.* Wirken, *n.*

Порáне, *n.* s. Порáнок.

Пó-ранéньку, *adv.* sehr früh.

I. Поранúти, *v. n.* mit d. *Infinit.* sehr früh, s. zeitig etw. thun. (nur im *Praeter.*). [Wunden bedecken.

II. Поранúти, *v. a.* verwunden, mit

Пó-рано, *adv.* zu früh, verfrüht, *K.*

Порáнок, -нку, *m.* der frühe Morgen; *adj.* порáнний s. Рáнний.

Порастáти, *v. n.* bewachsen, aufwachsen, *P.* I. 52. [ратýнок.

Поратівле, *n.* поратівля, *f.* s. По-

Поратівнúк, *m.* Retter, Helfer, *m.*

Поратувáти, (-рят-), *v. a.* helfen, aufhelfen, Beistand leisten, nachhelfen, retten.

Поратýнок, -нку, *m.* Hilfe, Hilfeleistung, Aushilfe, *f.* Beistand, *m.* Rettung, *f.*

Порахýбити ся, s. Порахувáти ся, порáдити ся.

Порахувáти, *v. a.* berechnen; — ся Rechnung machen, з ким. [s. Рахýнок.

Порахýнок, -нку, *m.* Berechnung, *f.*;

Пораювáти, *v.a.* wirken, handeln, *Кн.*
Порáяти, *v. a.* s. Порáдити; (— ся *Ш.* I. 373. *Кв.* 163) *Пом.* II. 60.
Поребрина, *f.* Rippenstück, *n.* Rippenbraten *m.* (bes. des Schweinefleisches).
Пóрекло, *n.* *Gr.* 25. порéкла, *f.*, Zuname; 2) Bei-, Spitzname, *m.*
Порéльце, *n.* *Ч.* II. 189 s. Порýче.
Порéпати ся, rissig werden, bersten.
Поречéне, *n.* *Te.* Ausspruch, *m.* Urtheil, *n.*
Пóрзний, *a.* — день an dem man Fleisch u. Fett essen darf; fett, *Пом.* III. 10.
Порзнúна, *f.* fettes Essen.
Пóрзнити ся, fett essen, s. Поскорóмити ся.
Пóри, *pl.* Porree, *f.* (Allium porrum).
Пóрив, *m.* das Hinreissen, starker Trieb, *К.*
Поривáти, *v. a.* hinreissen, fortreissen; 2) щось комý jmdm etw. wegreissen, mit Gewalt wegnehmen; 3) in Stücke reissen; 4) — ся auffahren; на когó auf jmdn, gegen jmdn losgehen, etw. unternehmen wollen u. nicht dazu kommen können. [hastig, gierig, *Кн*
Поривúстий, *a.* auffahrend, hitzig,
Поривúстість, -ости, *f.* auffahrendes Wesen, Hitze, Hastigkeit, Uebereilung, *f.* [sen, nicht zusammen gehen.
Пóривка, *f.* в пóривції йти zerris-
Порúвний, *a.* ergreifend, hinreissend, *Зг.*
Пóривції, *adv.* — щось робúти bald das bald jenes, bald dort bald da angreifen u. nichts zu Ende führen, zerfahren; *Oc.* (62) IX. 62: птúця стáла порúвця в пóлї?
Поривчáто, *adv.* stossweise.
Порикóжа, *f.* das Aufspringen der Lippen, das Rissigwerden der Hände, der Füsse. [tauchen, -stürzen, einfallen
Поринáти, *v. a.* untersinken, hinein-
Порúнýти, *v.n.* *К.* I. 165. *Біл.* s. Ринýти, hinströmen.
Пóрис, *m.* *T.* Riss, Zug, Strich, *m.*
Порисувáти, *v. a.* щось worauf Risse, Striche machen; — ся Risse bekommen (e. Mauer). [durchschlängeln.
Порúти, *v.a.* durchwühlen; — ся sich
Порихтувáти, *v. a.* zurecht machen, richten. [offic.).
Пóриш, *m.* Eisenkraut, *n.* (Verbena

Пóріб, -обý, *m.* Einschlag, Eintrag, *m.* Schussfäden zur Deckung (zum Bearbeiten) einer anderartigen Kette, *pl.*
Порíбе, *n.* s. Порéбрина. [chung, *f.*
Порівнане, *n.* Vergleich, *m.* Verglei-
Порівнáтельний, *a.* vergleichend.
Порівнáти, порíвнувати, *v. a.* vergleichen; 2) * verheiraten; *vgl.* Зрівнáти з людьми; 2) порівнáти, *v. a.* gleich machen, einen Ausgleich zwischen den Streitenden machen, — ся im Gehen jmdn einholen.
Пóрівно, *adv.* gleichmässig; — итú з ким gleichen Schritt mit jmdm halten, *Фр.*
Порíг, -óга, *m.* Schwelle, Thürschwelle, *f.*; 2) Helfenbein, *n.* (bei d. Geige); 3) *pl.* порóги terassenförmige Klippen; Wasserfall, *m.* [*f.* *Пар.*
Пóрід, -оду, *m.* das Gebären, Geburt,
Пóрідкий, *a.* zu schütt, zu dünn.
Поріднúти ся з ким, in Verwandtschaft mit jmdm treten, sich verschwägern, *М.* II. 140.
Порíднїти, порідчáти, (-рідшáти), *v. n.* schütter, dünner werden.
Порíдня, *f.* Verwandtschaft, *f.*
Пóріз, -ізу, *m.* Schnittwunde, *f.*
Порíзати, *v. a.* nacheinander schneiden, schlachten.
Порізнúти, (-ріжн-), *v. a.* entzweien, verfeinden *Ш.* I. 180. II. 29.
Пóрізно, *adv.* einzeln. [s. Нáрій.
Пóрій, -оя. (*d.* пóрійок, -ійка), *m.* *Нав.*
Порікáти, порíкувати, *М.* II. 84. *v. a.* rügen, tadeln, ausstellen; murren, sich auflehnen. *Пом.* III. 132.
Порíпати ся, s. Порéпати ся.
Порíсе, *n.* *К.* s. Пóросе.
Порíсливий, *a.* — дощ, dicht, *B.*
Порíсн(ий), *a.* s. Порóсн(ий).
Пóріст, -осту, *m.* Nachwuchs, *m.*
Порíче, *n.* Flussbett, *n.* Flussebene, *f.* *У.*
Порíчина, *f.* Uferstrich eines Flusses, *m.* Flussebene, *f.* [rubrum).
Порíчка, *f.* Johannisbeere, *f.* (Ribes
Порішáти, (-úти), *v.a.* entscheiden, beilegen. [legung, *f.*
Порíшене, *n.* Entscheidung, Bei-
Порнúла, *f.* das Weiden der Schafe nach dem Abendmelken.
Порóб, -óба, *m.* *КУ.* II. 106 s. Раб.
Пóроб, -обу, пóробок, -бку, *m.* s. Пóріб.

Поро́ба, *f.* Knechtschaft, Sclaverei, *f. B.*; 2) s. Потка́не, по́ріб.

Поробити, *v. a.* verfertigen, machen, verrichten, anstellen; — кому́ s. Починити, — ся sich machen, werden, sich gebahren.

По́ровень, *adv.* — з дру́гими auf gleicher Stufe, *Це.*; по́ровну, *gr.* zu gleichen Theilen, *Кч.* 332.

Порове́сло, *n.* s. Переве́сло.

Порого́вина, *n.* Stufenland, *n. ОБ.*

Поро́да, *f.* Geschlecht, *n.* Geschlechtsart, Art, *f. Гол. гр.* 47. Abstammung, *f. Ко.* 188. Geburt, *f. Кч.* 219. [edel.

Поро́дистий, *a.* Race-, vollblütig,

Породи́ти, *v. a.* gebären; — ся geboren werden. [*f. Не.*

Породі́ля, (-ді́лька), *f.* Wöchnerin,

Породі́не, *n.* Abstammung, *f. Не.*

Поро́дний, *a.* national; Racen-, *Под. Др.* [рідни́ти ся.

Породни́ти ся, *Ш.* I. 377 s. По-

Порожде́нниця, *f. Ч.*V. 847 s. Роди́телька. [den, *M.*

Порожеві́ти, *v. n.* rosenroth wer-

Порожне́та, *f. Ст.* s. Порожня́.

Поро́жний, *a.* leer; hohl; *adv.* порожне́, порожньо́м, *Св.* порожне́м *Гл.б.* 19 = в порожні́, leer, müssig. [Thür(*B.*).

Порожни́к, *m.* leere Stelle bei der

Порожнювати, порожні́ти, *v. a.* leer, müssig, frei, erledigt sein.

Порожнюва́тий, *a Ст.* genug leer

Порожня́, *До.* поро́жнява *K. f.* Leere *f.* -е́ю порожні́ти leer stehen; в порожні́ ї́хати mit leerem Wagen, ohne Fracht fahren; в. п. перейти́ & mit leeren Händen, leer.

Порожняко́м, *adv. H.* 138 = в порожні́, s. Порожня́. [kleine Schwelle.

Порожо́к, -жка, *m. dim.* s. Порі́г,

Пороз-, s. По- und Роз-.

Порозбива́ти, *v. a.* nacheinander alles (mehreres) zerschlagen.

Порозбуджа́ти, (-бу́джувати), *v. v.* insgesammt, alle nacheinander aufwecken.

Порозва́лювати, *v.a.* nach u. nach auseinander werfen, zertrümmern; s. Розвали́ти.

Порозгру́жувати, *v. a.* mit Füssen zertreten, zerstören: гре́блю, *K.*

Пороз'їзди́ти, *v. a.* zerfahren; — ся auseinander wegfahren.

Порозклада́ти, (-кла́дувати), s. Розкладати, — ся.

Порозко́чувати, s. Розкоти́ти.

По́розницею, *adv. K.* s. По́різно.

Порозні́міти. *v.n.* wieder die Stimme bekommen, wieder singen, *Kol.* I.100.

Порозпа́тлювати ся, die Haare lose auflassen.

Порозпозича́ти, *v.a.* nach u. nach alles ausleihen.

Порозправля́ти, (-пра́влювати), *v. a.* auseinanderthun, -breiten, recken, -treiben. [gehen.

Порозпропада́ти, *v. n.* verloren

Порозря́джувати, *v. a.* auseinanderlegen; auskleiden, commod, neglige machen. [siedeln.

Порозсе́лювати, *v. a.* weithin an-

Порозтика́ти, (-ти́цювати), *v. a.* hin u. her stecken, -stellen.

Порозто́чувати, *v.a* s. Розточи́ти.

Порозумі́не. *n.* das Einverständnis, Verständigung, *f.*

Порозумі́ти, *v. a.* verstehen; — ся (-іва́ти ся) sich verständigen; порозумі́лий, *a. Кн.* verständig, verstandesgemäss. [werden, *Кч.* 139.

Порозумнійша́ти, *v. n.* klüger

Порозфі́нкувати, *v. a.* § auseinanderstöbern (v. Wind).

Порозходи́ти ся, *v. n.* auseinander weggehen (nach verschiedenen Seiten).

Поройти ся, Schwärme ausgelassen haben. [Laster, *n. I Ш.*

Поро́к, -о́ку, *m.* Fehler, Makel *m.*

Поро́ки, *pl.* † Mauerbrecher, *m. IГ.* s. Тара́н.

Поро́м, поро́н, *m.* Prahm, *m.* Fähre, *f.*

По́ромінь, -іня. *m. Св.* Strahl, *m.*

Поро́мщик, поро́нщик, *m. Ко.* 51 Fährmann, Steuermann (bei e. Prahm), *m.*

Поро́н, *m. B.* Abfall, Verlust, *m.*; 2) s. d. folg. *Пар.* [ortus, Misfall, *m.*

Поро́нене, *n.* unzeitige Geburt, Ab-

Порони́ти, (-яти), *v. a.* fallen lassen, nach u. nach werfen, umstürzen; 2) missgebären, abortieren.

По́рос, по́росок, -ску, *m.* glühende Asche, Loderasche, *f. vgl.* Приск.

Поро́се, *n.* Land am Fl. Рось.

Пороси́нець, -нця, *m.* Ferkelkraut, *n.* (Hypochoeris).

Поросйти, *v. a.* bethauen.
Поросйти ся, ferkeln, *ГШ.*
Поро́ска, *f.* Ritze, *f.* Sprung, *m.*
По́рослъ, *f.* Schössling, Trieb, *m. C.*
Пороснива, *a. f.* — свиня́ fruchtbare Sau.
Поро́слий, *a.* bewachsen.
Поро́сна, *a f.* льо́ха, свиня́ trächtige Sau.
Поро́сник, *m.* Wütherich, *m.*
Поросну́ти, *v. n. P.* II. 57 hineinfallen; поро́снути, *Ко.* 168 auseinander- zerstieben.
Поросп-, порост-, & s. Порозп-, [порозт- &.
Поросну́щуваний, *ptc. M.* s. Розпу́щений, verzogen.
По́ростъ, *f.* Tang, Seegras, *n. Fy.*
Пороста́скувати, *v. a.* auseinanderreissen, -schleppen, *He.*
Поростй, *v. n.* s. Порастáти.
Поро́стля, *f. V.* Vegetation, *f.*
Поро́стонька, *f. dim.* s. По́ріст.
Поростри́нькувати, *v. a.* vergeuden. [*n. adj.*поросячий.
Порося́, -я́ти, порося́тко, *n.* Ferkel,
Порося́тина, (*d.* -инка), *f.* Ferkelfleisch, *n.*
Порося́тник, *m.* grösseres irdenes Geschirr zum Backen u. Auftischen von Spannferkeln.
Поро́ти, (по́рю, по́реш), *v. a.* auftrennen, aufschlitzen; — пі́ря Feder schleissen.
По́рох, -оху, *m.* Staub, *m.*; 2) Pulver, *n*; *pl.* порохи́ sehr viel Staub.
Порохáчка, *f.* Kröte, *f* (Bufo).
Порохки́й, *a.* s. Порхки́й.
Порохнáвка, *f.* s. По́рхавка I.; 2) —, порохня́вка, порохни́ця, *f.* Schwarzerde, *f.* Humus, *m.*
Поро́хнавий, (-ня́вий, -ня́тий, -ня́ний), *a.* angefault, hohl (зуб); morsch.
Порохня́че, *n.* порохня́к, *m. coll.* faules, moderiges Holz.
Порохни́й, *a. M.* III. 66 s. Порошни́й.
Порохні́ти, *v. n.* in Staub zerfallen, modern, morsch werden.
Порохно́, *n.* поро́хня́, по́рохонь), *f.* faules, moderiges, morsches Holz; etwas Verfaultes, Moder, Moderstaub, *m.*
Порохнявковáтий, *a.* humusreich.
Пороховáтий, *a.* Staub-; 2) Pulver-, pulverig, *Гн.* 76.
Порохо́вий, *a.* Pulver-; порохо́ве, *s.n.a.* † Geldstrafe für das Erschiessen eines im Jagd- od. Walddienste verwendeten Suchhundes.
Порохо́вня, *f.* Pulvermühle, *f.* -thurm, *m.* -haus, *n. Пар.*
Порохо́нь, *f.* s. Порохно́.
Поро́чити, *v. a.* кого́ auf jmdn ein Verbrechen laden, jmdn beschuldigen, *Кв.* 44.; bemakeln, lästern, entehren, schmähen, tadeln, *Кн.*
Поро́чний, *a.* lasterhaft, sündhaft, verbrecherisch, unzüchtig; *adv.* -но, *M. Oc.* (62) I. 102.
Поро́ша, (*d.* поро́шенька), *f.* erster (frischer) Schnee im Herbst worin man Spuren des Wildes sieht, *Кв.* 31.
Пороши́на, (*d.*-и́нка). *f.* Stäubchen, *n.*
Пороши́ти, *v. a.* bestäuben; das Geschriebene mit Streusand bestreuen, *Ф*; *v.n.* Staub machen; 2)* s. Тумáнити.
Порошко́ванє, *n.* Pulverisierung, *f.*
Порошко́вий, *a.* звір — Hochwild (im Winter geschossen) *n. Oc.* (62) II. 62.
Порошкувáти, *v. a. Пол.* pulverisieren.
Порошни́й, *a.* staubig, mit Staub.
Порошни́ця, *f.* поро́шник, *m.* (*B.*) *gew. pl.* Pulverhorn, *n.* Pulverflasche, *f.*
Порошо́к, -шка́, *m. dim.* s. По́рох, Stäubchen, *n.*; 2) Pulver in d. Medicin, Pülverchen, *n.*
Порощáти, *v. n. Левч.* in Zorn aufbrausen.
Порощі́ти, *v. n.* stäuben, — доще́м *He.* vom Staub-, Sprühregen.
По́рпанє, *n.* порпани́на, *f.* das Grübeln, Scharren; Grübelei, *f.*
По́рпати, *v. n.* und — ся grübeln, scharren.
По́рпель, -пля, *gew. pl.* по́рплї, по́рплиці (*B.*), Kopfschuppen, Hautschuppen am Kopfe unter dem Haar, *pl.*
По́рпище, *n.* vom Huhn ausgescharrte Grube.
По́рплити ся, s. По́рпати ся.
По́рплиця, *f.* Mühlpfanne, Docke, *f.* Obereisen, *n.*
Порпли́шник, *m.* s. По́риш.
Порски́й, (*d.* порске́нький), порскли́вий, *Гр. a.* scheu, leicht erschreckend n. zurückprallend (*B.*); — кінь schnaubend; wacker, flink, s. Би́стрий, *Левч.*
По́рснути, *v. n.* abprallen, stürzen, fallen, (*B.*); springen.
Порсю́к, *m. Mi.* II. 253 Wildschwein, *n.*

Порт, *m.* hanfenes Gespinst als Kette mit Wollengarn zusammengewoben; solches grobes Tuch; 2) gemustertes Umhängetuch der Weiber. [lage, *m.* *Gr.* 25.
Портáж, *m.* Platz für Holznieder-
Портáти, *v. a.* sammeln, *Gr.* 25.
Пóртрет, *m.* Porträt, *n.*
Портретúст, *m.* Porträtmaler, *m.*
Портретувáти, *v. a.* porträtieren.
Портýха, *f. H.* 271 grobe Sackleinwand. [te, *f.*
Портшéза, *f.* chaise à porteur, Sänf-
Портяний, *a.* aus порт, aus grober Leinwand. [terhosen, *pl. Kol.* I. 35.
Портянúцї, *pl.* Leinwandhosen, Un-
Портянка, *f.* s. Порт 1); 2) *pl.* Art Strümpfe der Bäuerinen.
Портяннúк, *m.* Flachslilie *f.* (Phormium tenax) *B.*
Портяр, *m.* Weber des порт 1), *m.*
Пóруб, *m.* — лїсів, *Кн.* Holzschlag, *m.* Ausrottung des Waldes, *f.*; 2) *N.* e. Berges. [hacken.
Порубáти, *v. a.* zerhauen, aufhauen,
Порубúти, *v. n.* s. Рубúти.
Пóрýбок, -бка, *m.* Gemeindesteuer, *f.* -beitrag, *m.* Repartition e. Beitrages, *f.*
Порýга (*d.* -ýгонка), *f.* поругáтельство, *n. Кв.* 106 Beschimpfung, Schmach, Schande, *f.* Schimpf, Spott, *m.* у порýгу подáти der (dem) — preisgeben, *K.* I. 54.
Поругáнник, *m.* поругáне, *n.* der verhöhnt wird, Ziel des Spottes, *n.*
Поругáти, *v. a.* verhöhnen, verspotten, beschimpfen.
Порудїти, *v. n.* röthlich werden.
Порýка, *f.* Bürgschaft, Garantie, Caution, *f.*; 2) s. Порýчене, *Кн.*
Порукавúчне, *s. n. a.* Handschuhgeld, Schlüsselgeld, *n.* * Nadelgeld *n.* *Зак.* Mäklerlohn, *m.*
Порумянúти, *v. a.* roth schminken.
Порунтáти, s. Рунтáти. [sisch.
По-рýски, *adv.* ruthenisch, kleinrus-
Порýтчик, *m.* s. Порýчник 1).
Пóрух, *m.* Bewegung, Regung, *f. M.* III. 36. *Mi.* II. 21; Bestürzung, Verwirrung, *f. M.*
Порýха, *f.* das Sichverheben, Leistenbruch, *m.* Ruptur, *f. Не.*; 2) s. Нарýшене. [sich verheben.
Порýхати, *v. a.* anrühren; — ся

Пóруч, *adv.* когó, з ким, neben, an der Seite, Arm an Arm.
Поручáльний, *a.* Empfehlungs-, *K.*
Поручáти, поручúти, *v. a.* anempfehlen, -vertrauen, auftragen; 2) — *v. n.* und — ся за когó Bürgschaft leisten für jmdn, bürgen, gut stehen für etw., garantieren.
Порýче, *n.* Geländer, *n.* Lehne, *f.*
Пóручень, -чня, *m gew. pl.* kleine Ueberärmel am Priesterornate, *pl. C.* II. 156.
Порýчене, *n.* Auftrag, *m.* Empfehlung, *f.*
Порýчник, порýчик, *m.* Lieutenant, *m.*; 2) *pl.* пóручники, ити у — *Фр.* (*Друг.* III. 126) ein Teil der Hochzeitgebräuche.
Пóручнї, *pl. Лсвч.* s. Порýче.
Порýчно, *adv.* handlich, bequem, gelegen. [sel, *m.* *Y.*
Поручóвий, *a.* -е крісло Armses-
Пóруш, *m.* Zug zum Stehlen, (eig. zum Anrühren), *m.*
Порушáльний, *a.* beweglich.
Порушáти, (-ити), *v. a.* bewegen; in Bewegung setzen, von seiner Stelle etw. wegrücken; 2) rühren, berühren, * bewegen. [gung, *f.* das Anrühren.
Порýшене, *n.* das Bewegen, Bewe-
Порушенúця, *f. B.* Lähmung, das Gerührtsein von e. Schlagflusse; 2) s. Порýха 1). [haft, *vgl.* Пóруш.
Порýшливий, *a.* diebisch, nasch-
Порýшник, *m.* Centaurea Marschaliana; 2) Chimaphila umbellata.
Порфир, *m.* Porphyr, *m.*
Порфúра, *f.* Purpur, Purpurmantel, *m.* *adj.* порфирóвий, von Purpur, purpuren.
Порфирорóдний, *a.* im Purpur geboren, (porphyrogenitus багрянорóдний) kaiserlicher Prinz während der Regierung seines Vaters geboren.
Порфиросьвітлий, *a.* *Y.* im purpurnen Prachtkleide.
I. Пóрхавка, порхáня, *f.* Stäubling, Bovist, *m.* (Lycoperdon bovista).
II. Пóрхавка, *f.* s. Порохáчка.
Пóрхати, пóрхнути, *v. n.* auseinanderfliehen, -stieben, *Пом.* III. 121.
Порхкúй, *a.* zu Staub zerfallend, locker, mürbe, gar; 2) s. Порскúй, (*B.*).
Порхлúвий, *a.* enteilend, *Y.* scheu.
Порховúна, *f.* *Фр.* lockere Humus-

erde, s. Порохна́вка 2). [порцелянóвий.
Порцеля́на, *f.* Porzellan, *n. adj.*
Порцеля́нка, *f.* Porzellanpfeife, *f*; 2) — ця́ткана getiegerte Porzellanschnecke, *f.* (Cyprea tigris). [Kopfsteuer, *f.*
Пóрция, (*d.* -ийка), *f.* Portion, *f.*; 2) Kopfsteuer, *f.* [derbnis, *n. Кв.* 1.
Пóрча. *f.* Verderbung, Fäulnis, *f.* Ver-
Порча́к, *m.* Bunias orientalis, *B.*
Пóршінь, -еня, *m. Под. gr.* Pumpenstempel, -kolben, *m.*
Порютóвщина. *f.* † Art Abgabe.
Пóряд, *m.* s. Поря́док; 2) *adv.* nacheinander: дві нóчи —, *Ст.*
Порядúти, порядкува́ти, *v. n.* ordnen, Ordnung machen, walten, verwalten (*B.*); 2) — ся sich bereit machen, порядкува́ти ся, *Ф.* s. Сповіда́ти ся.
Поря́дний, поря́дливий, *a.* ordentlich; 2) *adv.* -но nach der Reihe, im Einzelnen, *Біл.*; in Reihen, in Reigen *К.*(*Пс.*328). [Solidität, *f.ГБ.*(*Пр.*III.35).
Поря́дність, -ости *f.* Ordentlichkeit,
Поря́док, -дку, *m.* Ordnung; Einrichtung, *f.*; 2) s. Почóт, Procession, *f. pl.* поря́дки Einrichtungen, Gebräuche; gute Umstände, Verhältnisse; поря́док дава́ти regieren, verwalten; своі́м поря́дком, *P.* I. 65 nach seinem Brauch, auf gewohnte Weise.
Порядóчний, *a.* ordentlich, wirklich.
Поря́сочка, *f. dim.* Ч. III. 180 s. Ря́ска.
Порятува́ти, s. Поратува́ти.
Поса́г, (*d.* поса́женько), *m.* Hochzeitssitz, -bank, bedeckt mit weissem Tuche für die Brautleute bestimmt; 2) Mitgift, *f.* Brautschatz, *m.*
Посагува́ти, *v. a.* auf den поса́г 1) die Braut ankleiden, führen u. setzen *Гол.* III. 225. *Wa.* 6.
Поса́д, *m.* s. Поса́г 1); — ца́рський *ОП.* Thron, *m.*; 2) Ansiedelungsort, Flecken, *m.* Städtchen, *n.* Vorstadt, *f. He.*
Поса́да, *f.* s. Поса́д 2); 2) Anstellung, Stelle, *f.*; 3) das aufgegebene Quantum Getreide zum Dreschen, *Mx.*
Посаде́ць, -дця́, *m. dim.* s. Поса́д 1), Sitz, Stuhl, *m. Ф.*
Поса́дистий, *a.* -е насі́нє womit man eine grosse Strecke Feldes bepflanzen (besetzen) kann.
Посадúти, *v. a.* hinsetzen, jmdn wohin, wo setzen; Pflanzen (Samen etc.) setzen, pflanzen. [Sockel, *m.*
Поса́дище, *n. Ф.* Postument, *n.*
Поса́дка, *f. gr. Под.* поса́джене, *n.* das Pflanzen. [посадни́чий.
Поса́дник, *m.* Bürgermeister, *m.adj.*
Посадни́цтво, *n.* Amt u. Würde des поса́дник.
Поса́дниця, *f.* посадникóва, *s. a. f.* Frau des поса́дник, Bürgermeisterin, *f.*
Поса́дский, *a. He.* zum поса́д geh.
Поса́жений, *ptc.* — ба́тько der die Vaterstelle einnehmende Hochzeitteilnehmer, *He.* [reicher Mitgift.
Поса́жний, *a.* zum поса́г geh., mit
Пóсаль, *adv.* bishieher. [voran.
Посампе́ред, *adv.* an der Spitze
По-Самсóнівскій, *adv.* wie ein Samson, *K.* [Schlitten fahren.
Посанкува́ти ся, einwenig im
Поса́пати, *v. a.* behacken.
Посатані́ти, *v. n.* teuflisch grimmig werden, *Ко.* 21.
Посвари́ти, *v. n.* на когó jmdn rügen, zurechtweisen; 2) — ся in Streit, in Zank gerathen, з ким.
Посвата́ти, *v. a.* s. Свата́ти.
Посваха́ти ся. *Ф.* (*Пос.* (67) 80 з ким mit einer anderen Frau сва́ха werden, s. d. vor. [sudeln.
Посви́нити, *v. a.* schweinich be-
Пóсвист, *m.* Pfiff, *m.* das Sausen, *Гуш.*
Посвиста́ти, посви́стувати, *v. n.* etwas, dann u. wann pfeifen. [de, *m.*
Посвиста́ч, *m.* altsl. Gott der Win-
Посьвідча́ти, (-ити), посьвідкува́ти, *v. a.* bezeugen, beglaubigen, bestätigen, ein Zeugnis ablegen, *Term.*
Посьвідчене, *n.* пóсьвідка, *f. Пар.* Beglaubigung, *f.* Schein, *m.*
По-свíйськи, *adv.* nach eigener, väterlicher Sitte, *Oc.* (61) II. 43.
Пóсьвіт, *m. Ф.* Licht, *n.* Beleuchtung, *f.* Schimmer, *m.*
Посьвітúти, посьвіча́ти, *v.n.* leuchten, vorleuchten etwas Licht leihen: комý, *Ст.*
Посьві́тич, *m.* Leuchter, *m.*
Посвоі́ти ся з ким, s. Своі́ти ся, *Зг.*
Посвоя́чене, *n.* Verwandtschaft, Blutsfreundschaft, *f.*
Посвоя́чити ся з ким, in Verwandtschaftsverhältnisse mit jmdm treten.

Посьвят, *m. K.* Opfer, Opfergeschenk, *n.* [2) Widmung, Dedication, *f.*

Посьвята, *f.* Heiligthum, *n. Фр*;

Посьвятити, посьвачати, посьвящувати, *v. a.* heiligen, weihen, ordiniren, widmen. [tage feiern.

Посьвяткувати, *v. n. Зг.* Fest-

Посвятний, *a. K.* Opfer-; geheiligt, *Ваг.* [rung; Widmung, *f.*

Посьвячене, *n.* Weihung, Ordini-

Посев, (-пóсел), *m.* s. Посол, *АД.* I. 246. *Ог.* 68. [деньки.

Поседіне, (*d.* -дінечко), *n.* s. Поси-

Посеймувати, s. Сеймувати.

Поселити, (-яти), *v. a.* ansiedeln, pflanzen, *Ko.* 341; — ся sich ansiedeln, sich häuslich niederlassen.

Поселок, -лка, *m. C* I. 95, поселене, *n.* Ansiedelung, Colonie; Farme, *f.* Landgut, *n.*

Поселюх, *m.* obdachloser Mensch.

Поселянин, поселенець, -нця, *Пар. m.* Ansiedler, Colonist; Landbauer, *m.*

Посеме, *adv.* siebentens.

Посемейка, *f.* s. Семейка. *M.* III. 138.

Посербати, *v. a.* einwenig schlürfen.

Посердити, *v. a.* кого з ким jmdn gegen jmdn aufbringen, zum Zorne reizen; — ся zornig, böse, ungehalten werden; — ся з ким mit jmdm zerfallen, sich entzweien, in Zorn gerathen.

Посередина, *f. B.* s. Середина.

Посередний, *a.* mittler, mittelbar, Mittel-. *Term.*

Посередник, *m.* Mittelsmann, *m.* Mittelsperson, *f.* Vermittler, Mittler, *m.*; 2) —, посередня *f. Пол.* Mittel, *n.*

Посередництво, *n.* Vermittelung, *f. Пар.* [lerin, *f.*

Посередниця, *f.* Vermittlerin, Mitt-

Посередничий, *a.* — уряд Mittleramt, *n.*

Посередничити, *v. n.* vermitteln.

Посередність, -ости, *f.* Mittelbarkeit; 2) Mittelmässigkeit, *f. Пар.*

Посестра, посестриця, *f.* Freundin als Schwester angenommen u. angesehen; *adj.* посестрин (ий), Schwester-.

Посестрати ся, (-сестрити ся), Schwesterschaft (oder Bruderschaft) schliessen, *Др. c.* 301.

Посивіти, *v. n.* grau werden, ergrauen.

Посиденьки, *pl.* öfteres, müssiges Sitzen, *Не.*

Посиджіне, (-ене), поседжіне, *n.* das Sitzen bei dem Todtenbette, (*B.*).

Посидіти, (посиджу, посидиш), посидькувати, *v. n.* einwenig sitzen, sich setzen (hie u. dort); у кого — einige Zeit bei jmdm verweilen.

Посидящий, (-ячий), *a. He.* fleissig, emsig, ausdauernd.

Посивіти, *v. n.* hellgrau werden.

Посикати, *v. n.* einwenig nach u. nach harnen, bes. von rossigen Stuten.

Посилане, *n.* das Hinschicken, Hinsenden.

Посилати, *v. a.* s. Післати; — ся до дівчини Brautwerber hinsenden, freien.

Посиле, *n.* Vermögen, *n.* як — nach Möglichkeit, *Левч.* [quicken, *Пар.*

Посилити, *v. a.* stärken, laben, er-

Посиліти, *v. n.* mit d. *Infinit.* vermögen, im Stande sein, *Кн.*

Посилка, *f.* Sendung, *f.*

Посилкувати, *v. a.* laben, *Мог.* — ся sich (dh Nahrung &) kräftigen, stärken; 2) — ся *Ko.* 45. *Кн.* sich anstrengen, Kraft aufbieten, Mühe walten lassen, *K.*

Посильний, *a.* stärkend, labend, Labe-; beistehend, helfend: кому, *Фр.*; *pl.* посильні *Ру.* Hilfstruppen, *pl.*

Посилок, -лку, *m.* Stärkung, Labung, *f. Пар.*

Посилувати, *v. a.* überwältigen, *Кв.* 394; 2) *v. n.* sich anstrengen, Kraft aufwenden.

Посиляти, *v. a.* aufreihen, auffädeln.

Посинити, *v. a.* einwenig blau machen; посиніти, *v. n.* blau werden; посинілий, *a.* blau geworden.

Посипати, (-сипонути), *v. a.* bestreuen, überstreuen, beschütten; ausstreuen, vorstreuen, -werfen (das Futter dem Geflügel). [— гноем Kopfdüngung, *f.*

Посипка, *f.* посипане, *n.* Bestreuung, *f.*

Посиранки, *pl. R.* 32. 45. Bewirtung der дружки mit Käsekuchen; посиранкові пісни die Lieder dabei.

Посирий, посироватий, *a.* ein wenig roh; — хліб nicht gut ausgebacken, -е сіно nicht völlig trocken.

Посиростити, *v. a.* benetzen, (*л. св.* 28); — ся marinirte Fische essen.

Посиротити, *v. a.* zu Waisen ma-

chen, (zur Waise m.) verwaisen.

Посиротіти, *v. n.* Waise werden; посиротілий, *a.* verwaist.

Поситити, *v. a.* sättigen, speisen.

Посї, *adv. К.* s. Поти.

Посїв, посївок, -вку, *m.* Aussaat, *f.*

Посївальник, *m* der am Neujahr Getreide beim Wünschen streut.

Посївати, *v. a.* aussäen; bestreuen.

Посїд, посїдок, -дку, *У. m.* посїдище, *n. Фр.* посїлість, -ости, *f.* Besitz, *m.* Besitzthum, *n.* Besitzung, *f.*

Посїдане, *n.* das Besitzen, Besitz, *m.* s. Посїдати.

Посїдатель, посїдач, посїдник, *Пар. m.* Besitzer.*m.*(-ателька, *f.* -in, *f.*).

Посїдати, *v. a.* besitzen, in Gewalt haben; 2) *v. n.* sich setzen, s. lagern *P.* I. 33; 3) — ся sich legen, s. senken, niedriger werden; 4) посїдати ся rissig werden, aufspringen; s. Посїсти.

Посїдїти, *v. n. Мор.* s. Посивіти.

Посїлий, *a. Зар.* ansässig.

Посільник, посіл, *m.* s. Посол.

Посїмейка, *f. Ст.* посїмейство, *n. Др.с.* 14. (kleine) Familie.

Посїменити, *v. a.* s. Посїяти.

Посїмянин, *m. М.* der Verwandte.

Посїпака, *m.* Häscher, Scherge, *m.*

Посїріти, *v. n.* schwarzgrau werden, s. Сїріти.

Посїсти, (посяду, посядеш), *v. a.* s. Посїдати, in Besitz nehmen, Besitz wovon ergreifen; 2) *v. n* sich setzen *M.* II. 107.; 3) — ся und *v. n. Кч.* 344 unterliegen, den Kürzeren ziehen.

Посїтити, (посїчу, посїтиш), посїщати, *v. a.* besuchen, frequentieren.

Посїч, *m.* s. Перелаз.

Посїчи, посїкти, (посїчу, посїчеш), *v. a.* klein hauen, schneiden; einwenig peitschen.

Посїчки. *pl.* Besuch, *m.* на — ходити до кого zu jmdm zuBesuch kommen.

Посїяти, *v. a.* säen, s. Посївати.

Поскакати,*v.v.*hinspringen, hüpfen.

Поськати, (поискати), *v. n.* lausen.

Поскепати, *v. a.* spalten, *Ог.*

Поскидати, поскидувати, *v.a.*nacheinander weg-, niederwerfen,s.Скидати; поскидало міхурі hat Blasen geworfen.

Поскитати ся, einwenig herumwandern.

Поскінь, -іни, u. -они, *f.* Staubhanf, Femmel, Fimmel, *m.*; 2) Nachwuchs auf e. Flachsfelde, *m.*

Поскінний, *a.* aus feinerer hanfenen Leinwand; -і конопли s.Поскінь 1).

Посклад, *m.* s. Відлутка.

Поскладати, *v. a.* s. Складати.

Поскликати ся, sich zusammenrufen, einander zurufen; sich berufen.

Посключати, *v. a. Не.* (*хм.* 28) (= поисключати) ausschliessen.

Поскоблити, *v a.* s. Скоблити.

Поскоботати.*v.a.*einwenig kitzeln.

Поскоязнути ся, *С.* II. 112 s. Похоязнути ся.

Поскок, *m.* Sprung, Satz, *m. Зг.*

Поскорбіти, *v. n. М.* II. 141 Kummer haben, sich grämen. [(Elaphrus).

Поскорець, -рця, *m.* Uferkäfer, *m.*

Поскорити, *v. n.* und — ся II. 103 eilen, sich beeilen.

Поскоромити ся, während der Fastenzeit etw. Befettetes (скорома) geniessen.

Поскорочувати,*v.a.*s.Скоротити.

Поскочити, *v. n.* s. Поскакати.

Поскочний, *a.* -а співанка zum schnellen Tanze sich eignend; munter hüpfend. [Zeit knarren, knistern.

Поскрипувати, *v. n* von Zeit zu

Поскріб, -оба, поскробок, -бка, *m.pl.* поскрібки das Zusammengeschabte (vom Backtrog & u. das Teig zu kleinem Brodlaib gebacken), Schabsel, Abschabsel, *n.*; * letztgeborenes Kind etc.; 2) Abschaum, *m.* Hefe, *f.* Kehricht, *n.*

Поскрібка, *f.* kleiner Schabhaken.

Поскробати, *v. a.* abschaben, beschaben, bekratzen, — ся в голову sich im Kopfe kratzen. [u. nach rupfen.

Поскубати, поскубсти, *v. a.* nach

Поскупий,*a.*etwas geizig,knickerig; karg; *adv.* поскупо zu karg, zu spärlich.

Поскупити ся в чім worin geizen, etw.karg bemessen; knickerig sein *Кч.*23.

Поскуплювати ся, *Кч.* 321 in Haufen sich sammeln, s. scharen.

Поскуповувати, *v. a.* viel zusammen kaufen.

Поскучати, *v. n.* einwenig sich langweilen; — за ким sich nach jmdm sehnen. [beissen, — fressen.

Поскушувати, *v. a.* oben weg-

Послабáти, послáбнути, *v. n.* ermatten.

Пóслабий, *a.* etwas krank; zu schwach. [machen; erschüttern.

Послабúти, *v. n.* schwächen, schlaff

Послабувáти ся, erkranken.

Послáвити, *v.a.M.*erklären,nennen.

Послáние, *n.* Sendschreiben, *n.* Epistel, *f.*

Послáнник, *m.* s. Пíсланник; послáнниця бóжа gottgesendete Frau.

Послáньство, *n.Ру.* s. Посóльство.

I. Послáти, *v.a.*s.Пíслáти — ся на когóсь sich auf jmdn berufen, als Zeugen jmdn stellen, *Гл. б.* 67. [стелúти.

II. Послáти, *v. a.* s. Постелúти,

Послúзнути, *v. n. Ко.* 5 schwinden, Untergang finden. [netzen.

Послúнити, *v. a.* mit Speichel be-

Пóслих, *m.* das Hörensagen: і -ом не знáти *Фр.*nicht einmal vom H.kennen.

Пóслї, (пóсле *Лер.* 152) *adv.* nach, hernach, nachher, *Кч.* 4. später; (*praep.* m. d. *Genit.*) пóслї тóго darauf, — обíда nach dem Essen, s. Пíсля.

Послíве, *n.* Nachwort, *n.*

Пóслїд, -їду, *m.* das Letzte, letzte Stunde, Ende, u. Ausgang *m. W.*; Endzweck, *m.* Folge, *f.* Resultat, *n. Не.*; 2) Hintergetreide, *n.* leichte schlechte Körner; Ausschuss, Auswurf, *m.* в, на — am Ende, zuletzt; до послїду днéй до послїдá годúни bis ans Ende der Tage, bis zum jünsten Tage *Кч.* 88. 380; 3) пóслїд, *praep.* m. d. *Genit.* — тóго hernach, darauf, *Гуц.* s. Пóслї. [deutung, *f.*

Пóслїдь, послїда. *f.* Spur; (*Ф.*) An-

Послїдúти, *v. a.* auf die Spur wovon kommen, etw. aufspüren, be-merken, *У.* der Spur nachgehen, forschen, untersuchen, *Зг.*

Послїдóвність, -ости, *f. Кл.* Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.*

Послїдний, *a.* letzt; -а дорогá *Р.* I. 5. der letzte Weg; в — раз zum letztenmal; 2) s. Послїду́щий.

Пóслїдок, -дку, *m.* s. Пóслїд 1); Folge, *f. IГ. Кн.* Resultat, *n. Левч.*; 2) Nachgeburt, *f.* (secundinae); 3) Rest, *m. ОП. pl.* послїдки, Ueberreste, Ueberbleibsel, *pl.* irdische Hülle.

Послїдувáтель, *m.* Nachfolger, Nachahmer, *m. До. К.*

Послїдувати, *v. a.* щось *Ф.* etw. nachahmen; 2) *v. n.* комý, *У.* jmdm nachgehen, folgen, jmdm nachstreben; verfolgen, *Т.*

Послїду́щий, *a. Кч.* 57. der allerletzte, geringste, schlechteste *Mi.* II. 204; gemein, ordinär, *В.*

Послїпнути, *v. n.* s. Ослїпнути.

Послóвиця, *f.* Sprichwort, *n.*

Послóвник, *m. Св.* s. Словáр.

Послувáти, *v. n.* Abgeordneter, Gesandter, Botschafter sein.

Послу́га, *f.* Dienst, *m.* Bedienung, *f.* на послу́ги zu Diensten; das Aufwarten, Gefälligkeit; Hilfe, *f.*

Послугáч, *m.* der Bediente, Aufwärter, *m.* [rin, Aufwärterin, *f.*

Послугáчка, *f.* zugehende Diene-

Послу́гувати ся, послужúти ся ким jmdn zu Diensten verwenden, jmds sich bedienen; послугóвувати, послужúти *v. n.* dienen.

Послужáнка, *f.*Dienerin, *f. Ч.*II.20.

Послу́жка, *f. dim.* s. Послу́га; 2) s. Послужáнка *Ч.* III. 282.

Послу́жник, *m.* Diener, Gehilfe, Handlanger, *m. IГ.*

Пóслух, *m.* Gehorsam, *m.* — дáти комý G. leisten, fügsam, willig sein; 2) Gehör, n. — дáти комý G. schenken; 3) † Ohrenzeuge, *m.*

Послу́хáне, *n. Ч.* III. 45 Gehorsam, *m.*; 2) Aufwartung; Audienz, *f.*; 3) Botmässigkeit, *f. К.*

Послу́хати, *v. a.* an-, zuhören; Gehör geben; 2) gehorchen, Folge leisten, botmässig sein.

Послухáч, послухáтор, *Др. с.* 373, *m.* Zuhörer, williger, folgsamer Z.; 2) Unterthan, *m. К.*

Послушéньство,послухнянство, *n.* послу́шність, -ости, *f.* Gehorsam, *m.* Folgsamkeit, Willigkeit, *f.*

Послу́шний, послу́шливий, *Фр. a.* gehorsam, folgsam, fügsam; 2) hörig, verbindlich, dienstpflichtig, botmässig, *К.*

Послу́шник, (*d.* -ичок), *m.* gehorsamer Diener, Knecht, Unterthan; 2) dienender Bruder im Kloster.

Послу́шниця, (*d.* -ичка), *f.* Dienerin; 2) dienende Schwester im Kloster.

Послю́бний, *a.* nach der Trauung, -а пóстїль Hochzeitbett. *n. Ф.*

Послюбувáти, *v. n.* geloben, *ГШ.*

Посмагнýти, посмагáти, *v. n.* trocken, dürr, verbrannt werden.

Пóсмак, *m.* Nachgeschmack, *m. Пар.*

Посмалúти, *v. a.* anbrennen, versengen.

Посмарувáти, *v. a.* beschmieren.

Посмáчити, *v. a.* würzen, schmackhaft machen, *Не.* (*хм.* 320).

Посмердíти ся, *v.n.* stinkend werden.

Посмéртний, *a.* nach dem Tode hinterlassen, n. T. sich zutragend, geschehend, *ІГ.*; -а кáрта Sterbezettel, *m.*

Посмикáти, *v. a* mehrmals zupfen.

Посмирúти, *v. a.* beschwichtigen, besänftigen, *Зг.*; 2) unterdrücken, unterjochen, *М.* III. 81.

Пóсмич, *f.* Zugkette, Zugschnur bei der Egge, *f.*

Посьмівáти ся, посьмівкувати ся, *Luts.* 154. *Гол.* **посьміхáти ся**, **посьмíшкувати ся**, в котóсь, комýсь jmdn aus-, verlachen, über jmdn spötteln.

Пóсьмівка, *f. Гол.* s. Пóсьміх.

Пóсьміт, *К.* (*Пс.* 194. -ом вмéсти ся), пóсьміток, -тку, *Сб.* I. 340, *m.* посьмíте, *n.С.*I.181 Kehricht,*n.* Staub,*m.*

Посьмíти,*v.n.*wagen,sich erdreisten.

Посьмітюх, (-тюшок, -шка). *m.* посьмітюха, *f.* Kothlerche, Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata).

Пóсьміх, *m. Ш.* I. 383, пóсьмішка, *f.*Gespott,*n.*Spöttelei,*f.*

Посьміховáлець, -льця, *m.* Spötter,Lachvogel,*m.*

Посьміхóвиско, *n.* s. Посьмíшище, Gegenstand des Spottes, людске — für die ganze Welt.

Посьмішúти, *v. a.* когó jmdn dem Gelächter, dem Spotte preisgeben; 2) *anschiessen (v. Streifschuss).

Посьмíшищ е, *n.* Gespott, *n.* Hohn, Schimpf, *m.* Schmach, *f. Ш.* I. 269.

Посьмíшливий, посьмíшний, *Гол. a.* lächerlich.

Посьміяти ся, s. Посьмівáти ся; 2) sich satt lachen.

Посмотрíти, *v. n.* на когó, на що auf jmdn (etw.) sehen, blicken; за ким, за чим wornach nachschauen, -sehen.

Посмýже, *n. Пол.* s. Пасмýга.

Посмутúти, *v. a.* s. Засмутúти.

Посмякнýти, *v.n.Ос.*(62) VIII.34?

Поснíдáнок, -нку, поснíдок, -дку, *m.* zweites Frühstück, *n.*

Поснíдáти, *v.n.*gefrühstückt haben.

Посновидáти, (-вибáти), *v. a.* umherschnüffeln, -flunkern.

Поснувáти, (-снов-), *v. a.* aufwinden, -weifen; 2) spinnen.

Поснýти, *v. n.* entschlummern; поснýлий, *a. Мор.* entschlummert.

Пособáчити ся, *P.*I. 16 sich in e. Hund verwandeln.

Пособúти, (-бляти), *v. n.* комý, чомý, nachhelfen, beistehen, fördern, ermöglichen,*В.*; 2)verschaffen,bringen,*Ваг.*

Посóбиця, *f.* Reihe, *f.*

Посóбник, *m.* Helfer, Gehilfe, *m.* *Под.* (-иця, -in, *f.*).

Пособóвість, -ости, *f. Гак.* das Nacheinandersein.

Пособорувáти, *v. n. К.* II. 285 letzte Oelung ertheilen.

Посóвгнути ся, s. Похóвзнути ся.

Посовістúти ся,sich Gewissen machen, sich scheuen, nicht wagen, *Кч.*194.

Посовітувáти ся, sich beraten, *Ш.* I. 389.

Посóка, *f.* Blut e. Thieres, *n.*

Посокотúти ся, s. Стеречú ся.

Посóл, *gen.* пóсла u. післá, *m.* Gesandter, Delegirter, Abgeordneter; Botschafter, *m.*

Посолúти, (-сóлювати), *v. a.* salzen, mit Salz bestreuen.

Посоловíти, *v. n.* düster, missmuthig werden.

Посолодúти, *v. a.* versüssen.

Посолодшáти, *v. n.* süsser werden.

Пóсолонь, *adv.* mit der Sonne gegen Westen gehend.

Посолóньцювати, *v. a. Н.* 237 s. Посолúти; 2) *v. n. P.* II. 181 durstig sein nach gesalzenem Essen.

Посóльский, *a.* des Abgeordneten-, Gesandtschafts-.

Посóльство,*n.*Gesandtschaft; Würde, Mandat eines Abgeordneten.

Посьорбáти ся до когó, *Левч.* jmds Nachbar sein wollen.

Посорóмити ся, sich schämen, — когó vor jmdm.

Посóромно, *adv. М.* schimpflich, schmählich.

Посóхнути, *v. n.* trocken, dürr werden.

Посóчити, *v. a.* s. Спосóчити.

Посóщина, *f.* Grundsteuer, bemessen nach der Anzahl derPflüge (сóха), *f.*

Поспадáти, *v.n.* nach u. nach herabfallen.

Поспáти, *v. a.* ver-schlafen.
Поспéкати ся когóсь, jmds los werden, s. Пéк.
Поспирáти ся, s. Спирáти ся, [(спер-).
Посперечáти ся, in Streit gerathen.
Пóспит, *m.* Versuch, Essay, *m. Ос.* (61) VII. 34; 2) Erfahrung, *f. ГБ.*
Поспитáти, *v. a.* nach- fragen; versuchen; erfahren.
Пóспів, *m.* Sang, Gesang, *m. ОП.*
I. **Поспівáти**, поспíти, *v. n.* reifen, zeitig werden, *Ч.* IV. 55.
II. **Поспівáти**, *v. a.* einwenig singen; 2) nacheinander singen.
Поспíве, *n.* s. Пóспів, Gedicht, *n.*
Поспíвний, *a.* poëtisch, *Ст.*
Пóспіль, *adv. К.* s, Поспóлу; 2) in einem Zug, ununterbrochen.
Поспілий, *a.* reif.
Поспíльний, *a.* gemeinschaftlich, Gemein-, social; -а річ Gemeinwesen, *n.* Republik, *f. У.*; *adv.* -но з ким mit jmdm zusammen, verbunden, *Ру.*
Поспíльский, *a. ОП.* s. Пóспільний, громáдский. [Pöbel, *m. С.* I. 250.
Поспíльство, *n.* das gemeine Volk,
Поспільщáк, *m.* Republikaner, *m. Пар.*
Поспíльщина, *f.* Republik, *f. Пар.*
Пóспір, -ору, *m.* Unkraut im Roggen, *n.*
Поспíти, поспíнýти, *v. n.* s. Поспівáти I, zur Reife kommen *Кн.*; 2) zur rechten Zeit ankommen, eintreffen.
Пóспіх, -іху, *m. Н.* 108 Eile, Geschwindigkeit, Hast; Voreiligkeit, *f.*; 2) *pl.* пóспіхи Art früher Kartoffeln, (*В.*).
Поспішáти, (-úти), *v. n.* und — ся *М.* eilen, sich beeilen; — ся дíлом, *Левч.* sich in der Arbeit sputen.
Поспíшний, поспішливий, *a.* eilig, eilfertig; Eil-, Schnell-, *ГШ.*
Поспíшник, *m.* Förderer, *m. Шар.*
Поспíшність, -ости, *f.* Eile, Geschwindigkeit, Eilfertigkeit, *f. Пар.*
Посплїтáти, *v. a.* s. Сплїтáти.
Посплїчний, *a. М.* Schulter an Schulter, Arm an Arm. [Сповнúти (ся)
Посповнáти ся, sich füllen; 2) s.
Посполитáк, *m. К.* Wehrmann zum Landsturm geh.
Поспóлу, (поспóли, *У.*) *adv.* insgesammt, zusammen; gegenseitig.
Посполю́дний, *a.* republikanisch, *Вах.*
Посоминáти, *v. a* s. Споминáти.
Поспорúти, *v. n.* в чім, з чим в робóтї: trachten dass man fortkomme, fortschreite, sich beeilen; 2) in Streit gerathen, *Др. с.* 71. [bringen; erfinden.
Поспосóбити, *v. a.* (*Фр.*) zuwege
Посправлáти, *v. a.* zurechtweisen (mehrere): до когó; 2) vieles mehreren anschaffen (Kleider etc.). [*Левч.*
Поспрáвно, *adv.* richtig, correct,
Поспретчáти ся, s. Пручáти ся.
Посприяти, *v. n* комý Gunst zeigen, *Ст.*
Попускáти, *v. a.* loslassen, losbinden; 2) herablassen; 3) мóтузя & Seile drehen; 4) verthun, verschwenden, *Кв.* 271.
Посрíблити, (-срíбнити, -срíбрити), посрíблювати, *v. a.* versilbern.
Посеєля? *Н.* 38: на посеєлю сїсти?
Посихáти ся, vertrocknen, dürr werden (u. dadh kleiner od. härter werden). [ben, -rücken; 2) abschürfen.
Посувáти, *v. a.* zusammen schie-
Постáв, -у, *m.* ganzes Stück Tuch, Tuchballen, *m.*
Постáва, *f.* Aufstellung, *f.* (des Heeres &); Haltung, das Aeussere, *Н.* 4.
Поставéць, -вця, постáвчик, *m.* Art grösseres Trinkgefäss; Tasse, *f.*; 2) Leuchter, *m. С.* II. 155.
Постáвити, (-влáти), *v. a.* hinstellen, stellen, aufstellen, setzen; aufrichten, erbauen, aufführen, (будинок &); *— когó на нóги jmdm auf die Beine helfen; 2) — ся (з чим) ansehnlich womit auftreten; *b*) — ся до когó gegen jmdn sich keck, drohend stellen; *v. n.* — на свóїм seinen Willen durchsetzen.
Пóставка, *f. Ст.* s. Полúця 1); 2) Aufstellung, *f.* Ansatz, *m.* Post, *f.* (in d. Mathem.), *Пар.*
Постáвкувати, *v. n.* hin u. wiederum stehen bleiben, müssig bei d. Arbeit —.
Постáвний, *a.* positiv, additiv.
Поставнúк, (*d.* -ичок, *Ч.* III. 110), *m.* grosse Wachskerze; 2) Opfer für e. Heiligen, *n.*; 3) grosser Leuchter. [*Term.*
Поставóчне числó, Postzahl, *f.*
Пóстай, *m.* Stellung, *f.* Stand, Halt, *m.*
Пóстáль, *f.* Sturmhut, *m.* (Aconitum),

Постáнь, *f. Б.* Stellung, *f.* Standpunct, *m.* [scheinen.

Постáне, *n. К.* das Entstehen, Er-

Постанóва, *f.* Einrichtung, *f.* Ameubleument, *n.*; 2) —, постанóвлене, *n.* Entschluss, Beschluss, *m. Зг.* Verordnung, *f.*

Постановúтель, *m.* Gründer; Anordner, *m. Пол.*

Постановúти, (-влáти), *v.a.s.* Постáвити 1); verordnen; festsetzen; beschliessen, den Vorsatz fassen.

Постарáти, *v. a.* щось und — ся о щось etw. besorgen, wofür sorgen; ver-, beschaffen. [Greises.

По-старéчий, *adv.* nach Art des

Постáріти ся, постарілáти, *v. n.* altern, älter, ältlich werden.

Постáростити, *v. n.* кому́ jmdm bei d. Hochzeit als стáроста dienen, *Вах.*

Постáрше, *n. coll.* die Aelteren, einer von den Aelteren, Oberen, *С.*II.107.

Пóстать, *f.* die auf einmal zu schneidende Partie der Saat; за — заходúти als Vorschnitter (-in) die п. anfangen; 2) Haltung, *f.* Verfahren, *n. К.*; 3) Habitus, *m.* Gestalt, Gestaltung, *f.*

Пóстатень, -тня. *m.* Bestand, *m. gew. pl.* Bestände (des Waldes, d. Gebirges) *В.*

Постáти, *v.n.s.* Повстáти, entstehen.

Постаткувáти, *v. n.* eine Zeit in Mässigkeit aushalten, *ВБ.*

Постáтний, *a.* Haupt, hauptsächlich, wesentlich, wichtig, *Зг.* [den.

Постаточнíти, *v.n.* gesetzter wer-

Постачáти, (-úти), *v. a.* когó чимóсь jmdn womit (reichlich) versorgen, *Н.* I. — вість Kunde bringen, *Фр.*; darreichen, liefern, *P.* II. 189; 2) — ся *Не.* Stand halten.

Постéжка, *f.* Wegwespe, *f.* (Pompilus).

Постелúти, *v. a.* ausbreiten; ausstreuen; 2) betten, — лíжко, пóстїль das Bett machen, zurichten; — ся s. Стелúти ся.

Постéльник, *m. К.* Kammerherr, *m.* (Aufseher über das Schlafgemach & des Czaren). [275), *f.* s. Пóстїль.

Постéля, (*aug.* постелюга, *Ч.* I.

Постепéне, *n.* Steigerung, Gradation, *f. Зар.*

Постепенúти, *v. a.* steigern.

Постепéнний, *a. Зар.* fortschreitend, stufenweise.

Постерегáтель, *m.* Beobachter, *m. Пу.*

Постерігáти, постерéчи, [постерéжу, (-гу), постережéш], *v. a.* bemerken, wahrnehmen, beobachten; aufpassen auf jmdn; 2) — ся *P.* I. 63 sich in acht nehmen. [ren, *Ф.* s. Застигáти.

Поставáти, *v. n.* vor Schauer estar-

Постигáти, постигнýти, *v. a.* jmdn betreffen, befallen, überfallen, einholen, ereilen, erreichen, betreten, ertappen, überraschen, jmdm zustossen; 2) greifen, fassen, ergründen, durchschauen; 2) *v.n.* rechtzeitig kommen, anlangen, *Не.*

Постúгнене, *n.* Betretung, Ueberraschung, *f.* das Einholen; 2) das Fassen, Ergründung, *f.*

Постигний, *a. Ч.* V. 826 plötzlich.

Постúжно, *adv. Зак.* s. Скоропостúжно.

Постúдний, *a.* s. Сорóмний, *К.*

Постúле, *М. Ос.* (62) I. 99? за постúле щось мáти für nichts halten.

Постирáти, *v. a.* nacheinander abwischen; 2) abreiben.

Постискáти, *v. a.* nacheinander drücken; fester, knapper machen.

Пóстити, (пóщу, пóстиш), *v. n.* fasten, die Fasten halten. [стигáти.

Постúчи, (постúгти), *v. a.* s. По-

Постї́бати, (-бгати), *v. a.* fest zusammenheften, -ziehen.

Постíй, *adv.* soviel, so.

Постíйний, *a. У.* haltbar, standhaft, beharrlich, fest; 2) *s.a.m. N.* e. Berges, *Gr.*6.

Постíйниця, *f. Ч.* V. 711?

Постíйність, -ости, *f.* Standhaftigkeit, Beharrlichkeit, *f. Ог.*

Постíл, -бла, *m.* s. Постóли.

Пóстїль, -ели, постї́льниця, *Гол.* III. 153. (*d.* постíлка, -íвка), *f.* Bett; Bettzeug, *n.* Betten, *pl.*; — дóвгу мáти lange bettlägerig sein.

Постúльга, *m.* Thurmfalke, *m.* (Falco tinnunculus). [ochroleuca.

Постíлка жовтíльниця, Scabiosa

Постї́льний, *a.* Bett-; -а блощúця Bettwanze, *f.* (Acanthia lectul.).

Постíльцї, *pl. dim.* s. Постóли.

Постїнíти, *v. n.* erblassen wie e. weisse Wand.

Постї́нний, *a.* Wand-, *В.*

Пóстник, *m.* пóстниця, *f.* strenger

(-е) Beobachter (-in) der Fasten. [*Кн.*

Постникувáти, *v.n.* streng fasten,

Постнúчество, *n.* strenges Fasten, *Не.*

Постóвий, *a.* Fasten-, -ві пісни in den Frühlingsfasten gesungen, s. Веснянка 3).

Постóй, -óю, *m. gr.* Quartier, *n* Einquartierung, *f.* постóєм стóяти ein dauerndes Standlager haben, *Ог.* 192.

Постóли, (*d.* постóлики, постóльцї, *aug.* постóлища), *pl.* Bastschuhe, *pl.* — мостúти *Ме.* 294 B. flechten.

Постолíвка, *f.* Centaurea scabiosa.

Постолянка, *f.* Garten-Sternblume, *f.* (Aster chinensis). [*М.* II. 97. *Б.*

Пóсторонь, *adv.* abseits, seitwärts,

Посторонúти ся, *P.* II. 185 auf die Seite treten (gehen, fahren &), ausweichen, Platz machen.

Посторóнний, *a.* anderweitig, *Пар.*

Посторóнок, (-óмок), -нка, *m.* Strang, Strick, *m.* Seil, *n.*

Постóя, *f. T.* Bestand, *m.* Situation, Lage, *f.*; 2) Schoppen, *m.* (шóпа).

Постояльець, -льця, (-янець), *m.* der Einquartierte, Einmieter, *m.*; *adj.* постояльцевий; 2) Muschelwächter, *m.* (Pinnotheres veterum], *Вол.*

Постóяне, *n.* Stand, *m.* Stellung, *f.*

Постóянний, *a.* s. Постíйний, *adv.* -янно, *Зап.* I. 321. beständig, stets; постóянність, *f.* s. Постíйність.

Постóяти, *v. n.* einwenig stehen, stehen bleiben, an-, einhalten, warten, *P.* I. 4; — з ким mit jmdm gelegentlich (stehend) verweilen um sich zu unterreden; 2) за щось — für etw. in Schranken treten, gut stehen, etw. vertreten, vertheidigen, aufrecht erhalten.

Пострáвити, *v. a.* s. Накормúти.

Пострадáти, (-аждáти *Ке.*), *v. n.* leiden; — душéю *Ч.* IV. 59 das Leben verlieren. [пóхоть.

Пóстрасть, *f. Ру.* s. Прúстрасть,

Пострáтити ся чогóсь, *Ч.*IV. 518 etw. verlieren.

Пóстрах, *m.* Schrecken, *m.* Angst, *f.*

Пострáшити, *v.a.* einwenig schrekken; * nur oberflächlich etw. thun: befetten &; — ся Furcht bekommen.

Пострúбати, (-úбувати), *v. n.* davon springen, -huschen, -laufen; 2) vom Bespringen des Stieres *Н.* 140.

Пострúбка, *f.* Ichthydium podura, *B.*

Пострибýнчик, *m. ГВ.* hüpfender, mutwilliger Knabe.

Пóстриг, *m.* Mönchstonsur, *f.*

Постригáльня, *f.* Tuchscherer-werkstatt, *f.*

Постригáти, пострúчи (-úгти), *v. a.* scheeren; Tonsur geben.

Пострижéник, (-úжник), *m.* Mönch, *m. ОБ.*

Пóстріл, *m.* Schuss, Streifschuss, *m.*; 2) s. Перестріт; 3) на пóстрілї *К.* in der Richtung, auf dem Wege.

Пострíле, *n. Кл.* s. Стрілá.

Пострíлити, (-íлювати), *v. a.* anschiessen. [rastium).

Пóстріт, *m.* Hornkraut, *n.* (Ce-

Пóстріч, *f.* Berührungs- Begegnungspunct, *m.* (*B.*).

Пострічáти, *v. a.* когó, — ся з ким jmdm begegnen; sich b.; 2) mit Beistand entgegenkommen.

Пóстріш, *f.* mehrere Gehöfte, die zusammen einen gemeinschaftlichen Hirt mieten, (*B.*); 2) Theil e. Dorfes, *m.* Vorstadt, *f.* [*n. pl.*

Пострóїни, *pl. Ч.* IV. 95. Gebäude,

Построїтель, *m.* Erbauer, Gründer, *m.* [2) s. Строїти stimmen.

Построїти, *v. a.* erbauen, zimmern;

Пострóма *f.* s. Пастрáма, *С.*II. 16. 168.

Постругáти, s. Стругáти. [brata.

Пострýжка, *f.* Pyramidella dola-

Пострупíти, *v. n.* sich mit e. струп überziehen.

Постувáти, *v.n.К.*II.68. s. Пóстити.

Постуденíти, постудúти, *v. n.* (*impers.* -нíло, -дúло), kalt, kühl, kälter werden.

Постудéно, *adv.* zu kalt.

Пóстук, *m.* das Anpochen, Poltern.

Постýкати, постýкувати, *v. n.* an-schlagen, -klopfen; poltern. [*Н.*105.

Постукáч, *m.* Polterer, Schreier, *m.*

Постýлювати, *v. a.* s. Стулúти.

Постýночки, *pl.* s. Постóли; черевúчки.

Пóступ, *m.* Tritt; Schritt; Gang, *m.*; 2) Stufe, *f*; 3) Fortschritt, Fortgang; Erfolg, *m.*

Поступáти, (-úти, -ýпувати), *v. n.* fortschreiten, fortkommen; 2) до когóсь

bei jmdm eintreten; 3) — комусь чимось, з чимось jmdm etw. abtreten, überlassen, *P.* I. 183. nachlassen, — з платнев den Lohn jmdm erhöhen; mehr geben; 4) — собі sich betragen, s. aufführen, s. verhalten; verfahren: з ким mit jmdm; handeln; 5) *v. a.* кого machen dass jmd weiter trete.

Поступовець,-вця, *m.*Fortschrittsmann, Fortschrittler, *m.*

Поступовість, -ости, *f. Нав.* Fortschritt, *m.*

Поступовний, *a. Под.* s. Постепенний; *adv.* -но stuffenweise, in weiterer Folge.

Поступок, -пку, *m.* поступоване, *n.* Vorgehen, Verfahren, Benehmen, *n.*; 2) That, Handlung, *f.*; 3) s. Поступ 2); *pl.* поступки щасливі Wohlergehen, *n.*

Посуботіти, *v. n.* вже посуботіло *Н.* 12. es hat schon Samstag angefangen.

Посувати, *v.a.* wohin rücken, schieben; 2) im Amte befördern; — ся sich weiter schieben, weichen.

I. Посуд, *m.* посуда, *f. coll.* s. Посудник.

II. Посуд, *m. Ос.* (61) VII. *ВБ.* посуда, *f. Пар.* Urtheil, *n.* Meinung, Besprechung, *f.* Verdächtigung; Anklage, *f.* Vorwurf, *m.*

Посудачити, *v. a. Н.* II. kritisch bearbeiten.

Посудина, (*d.* -инка), *f.* kleines Gefäss, Geschirr.

Посудити, *v. a.* verurtheilen, richten, verdammen; übel nachreden; verdächtigen, *Пар.*

Посудливий, *a.* leicht u. gern verdächtigend, verleumdend, richtend.

Посудник, посудок, -дка, *m.* Gefäss, *n. coll.* Küchengeschirr, -geräth, Böttcherwaare, *f.*

Посукати,(посукнути веретеном), *v. a.* zusammendrehen, -winden, -spinnen; zwirnen; 2) zerschlagen.

Посуконний, *a.* aus echter Wolle a. echtem Tuch.

Посуконщина, *f.* wollenes Tuch.

Посукритити, *v. n.* viel Lärm machen, Hader erregen.

Посула, *f.* Versprechen, *n.* Lockung, *f. C.* I. 121.

Посуле, *n.* Land am Fl. Сула.

Посулити, *v. a.* (viel) versprechen.

Посумирніти, *v. n.* sanftmüthig werden, *Фр.*

Посуміти, посумніти, *v. n.* traurig, verstimmt werden; sich betrüben.

Посумний, *a. Зг.* s. Сумний, etwas betrübt.

Посумувати, *v. n.* einwenig traurig sein.

Посунути, *v. a.* s. Посувати; 2) *v.n.*до кого zu jmdm hinziehen,hingehen.

Посупити, *v. a.* голову, *Кв.* 7. — ся den Kopf niederhängen, verstimmt, traurig, niedergeschlagen, düster sein.

Посусідний, *a.Зг. Мета* (65). 172?

Посуставний, *a.* Gelenk-.

Посутеніти, *v. n.* dunkel werden (von d. Abenddämmerung) *C.* I. 41.

Посуха, *f.* Dürre, Trockenheit, *f.* trockenes Wetter. [2) mager machen.

Посушити, *v.a.* trocknen, t. lassen;

Посушливий, посушний, *a.* trokken (весна etc.).

Посуятити ся, s. Сутятити ся.

Посхаплятти, посхоплювати, *v.a.*s. Схопити.

Посходити, *v. n.* s. Сходити.

Посцїлїти, *v.n. Ос.*(61) VI.45. frühzeitig auf-, emporschiessen (v. Pflanzen).

Посціплювати, посчіпляти, *v. a.* zusammen heften.

Посчищувати, *v. a.* s. Счистити.

Посчунути ся, s.Прочуняти (*В.*).

Посяг, *m. К.* посягнене, (-гане), *n.* das Vergreifen, Ausgreifen nach etwas, Uebergriff, *m.* tückisches Vorhaben, *К.*

Посягатель, *m.* на щось der sich über etw. hermacht, herfällt, sich an einer Sache vergreift.

Посягати, посягнути, *v. a.* щось erlangen, bekommen, *Ваг.*; 2) на щось, по щось wornach langen, greifen; etw. angreifen, sich woran vergreifen, einen Uebergriff thun.

Потабачити, s. Затабачити.

Потавати, *v. n.* ver-, untersinken, *Ф.* untertauchen.

Потаємний, (-єяний). *a.*geheim,geheimnisvoll,*C.*II.257.*До.*

Потай, (m. d. *Genit.* vor jmdm), потайки, потайком, потайма, *Ф. adv.* geheim, im Geheimen, heimlich.

Потайдух, *m.* Dämon, *m.*

Потайний, потайливий, *Ф.a.* heimlich; heimtückisch.

Потайник, *m.* Versteck, *n* geheime Kammer; Labyrinth, *n.*; 2) Mine, Grube, *f. Ш.* I. 107; 3) * das geheimnisvolle Innere, *Фр.*

Потáйниця, *f.* heimtückisches Weib, *Пс.*

Потáйність, -ости. *f.* Heimtücke, *f.*

Потаїти, *v. a.* verheimlichen, verbergen.

Пóтáк, *m.* Werkstück zum Drehen des Gespinstes von den Spulen; 2) männl. Schamglied, *n.* *Ч.* I. 311.

Потакáти, *v. n. Ко.* 406 за кимóсь, комýсь jmds Partei nehmen, jmdn begüngstigen, jmdm Vorschub leisten, *К.*; 2) —, потáкувати комý, за ким, jmdm in allem beipflichten, zu allem Ja sagen.

Потакáч, *m.* Ja-Bruder, Ja Mensch; 2) eitler Schwätzer, Zungendrescher, *m К.*

Пóталь, *adv.* s. Пóсаль. [mit Füssen.

Потáла. *f.* Misshandlung, *f.* das Treten

Потaлáнити, *v.n. impers.* glücken, gelingen. [tzig umrühren.

Поталáпати, *v.a.* besudeln, schmu-

Потáлий, *a.* ver-einsunken; eingefallen, concav.

Поталувáти, *v. a.* mit Füssen treten (damit sich etw. lege: сíно etc.); *misshandeln; s. Потолóчити.

Потанíти, *v. n.* s. Подешевíти.

Потáнути, *v.n. М.* II. 77 schmelzen, s. Потáти. [zen, ein Tänzchen machen.

Потанцювáти, *v. n.* einwenig tan-

Потáп, *m.* Patapius. [trinken.

Потапáти, *v. n.* untersinken, er-

Пóтапці, *pl.* Art Suppe mit geschnittenen Brotstückchen, *Ко.* 189. *Н.* 235., 260?

Потарáщити, s. Потаськáти.

Потарáти, s. Потеряти.

Потаскáти, потáщити, *v. a.* hintragen, -schleppen. [Потáнути, потавáти.

Потáти, *v.n.* s. Потонýти, (*В.*); 2) s.

Потахáти, потáхнути, *v. n.* einfallen, -gehen versinken, er-, verlöschen, ausgehen; crepieren.

Пóтáч, *m.* Raum für Hühner unterm Ofen, Hühnerkäfig, *m.*

Потачáти, *v. a.* шмáте die Wäsche mangeln (mit d. Handmange).

Потáчка, *f.* s. Пóтáк 1); 2) Nachsicht, *f.* Willfahren, *n.* давáти -ку, *К.* Ja sagen, alles gutheissen. [тамéний.

Пóташ, *m.* Pottasche, *f. adj.* по-

Потáшня, *f.* Pottaschesiederei, -fabrik, *f. В.*

Потáяти, *v. n.* schmelzen (*v. n.*).

Пóтвар, *f.* Gezücht, *n.*

Потвáра, *f. В.* s. Пóтвір.

Потвéрдження, *n.* Bestätigung, Bekräftigung, *f.*

Пóтвердий, *a.* zu hart.

Потвердíти, потверджáти, *v. a.* bestätigen, bekräftigen; — лéкцию wiederholen.

Пóтвір, -ору, *m.* потвóра, *f. Левч.* Ungethüm, Unthier, Ungeheuer; Monstrum, *n.* *У.*; Caricatur, *f.* *Левч. Пом.* III. 36. 132.

Потворíти ся на кóго, на щось jmdn, etw. zu bekommen trachten, s. Полáкомити ся; sich an etw. machen. *Пом.* III. 131.

Потекáти, *v. n.* s. Витекáти.

Потелéпати, † *v. a.* schütteln; — ся десь hintrotteln.

Потемезíти, (-íти), *v. n.* — ся sich stärken, s. erholen.

Потемеї, *pl.* dunkle, tiefe Waldklüfte, s. Темéй.

Пóтемки, *adv.* im Dunkeln; s. На- —.

Потемнíти, (-áти), *v. a.* dunkel machen, verdunkeln; blind machen.

Потемнíти, потемрíти, потемнотнíти, *Ру. v. n.* dunkel werden, sich verfinstern, lichtlos werden.

Потéмря, *m. f.* der (die) blindlings wo hingeht, tastet. [207. s. Помрáка.

Потéмрява, *f.* dichter Nebel, *Ог.*

По-теплí, *adv.* wann es warm wird.

Потеплíти, *a. n.* wärmer, warm werden.

Потéра, потерáти, & s. Потéря &.

Потерáй, -красá, *f.* die verlorene jungfräuliche Zierde (в понеділок по слюбі).

Потерáти, s. Потирáти.

Пóтереба *f.* etw. Zerriebenes: Heu &.

Потерéбити, *v. a.* s. Терéбити.

Потерníти, *v. a.* mit Dornen versehen; — кáшу *Ч.* IV. 82?

Потерпáти, *v. n.* vor Furcht von Zeit zu Zeit starr werden, sich ängstigen, besorgt sein.

Потерпіне, *n. Н.* 48 Leiden, Ertragen, Geduldеn, *n.* Duldung, Nachsicht, *f.*

Потерпíти, *v. n.* er-leiden, erdulden ertragen; sich gedulden, Geduld haben.

Потéрпнути, *v.n.* starr, steif werden.

Пôтерть, *f.* s. Потерýха, пóтереба.
Потерте́, *n.* das Reiben.
Потéрти, (пітрý, пітрéш), *v. a.* an-reiben; zerreiben, zerknittern; bestreichen. [Abfälle, *pl.*
Пóтерубе, *n. coll.* Ueberbleibsel,
Потерýшка, *f. Bein.* e. kleineren gemeinen Fisches, *H.* 271.
Потéрчá, -ати, *n.* потерчýк, *m.* s. Поторóча, *Пот.* III. 59.
Потéря, *f.Кн.* (*aug.* потерюха *H.*43), Verlust, Schaden, *m.*; 2) *aug.*Schlägerei, *f.*
Потеря́ти, *v. a.Ч.* IV. 129. *Мс.* 128 verderben; 2) verlieren, einer Sache verlustig werden.
Пóтесь, *m. Ч.* VII. 551 Art грéбінь.
Потесáти, (потéшу, потéшеш), *v.a.* nacheinander zuschneiden, -hobeln.
Потетю́рити ся кудáсь *Кух.* (*Ос.* (61) XI. 28) § wohin sich verlaufen.
Потечи́, (потекý, u. -ечý, -ечéш), *v. n.* aus-, hinfliessen, hervorquellen, -rinnen; 2) — ся (*praet.* потíк), кудáсь wo hinschlendern, hinlaufen.
Потечни́й, *a.* oberflächlich, *B.*
Пóти, *adv.* so lange, bis zu dieser Zeit; 2) bis hieher, bis zu diesem Ort; so weit. [бéньки.
Потибéньки, *pl. Ко.* 229 s. Ти-
Потижéнно, *adv. Кв.* 320 wöchen-
Поти́кало, *n.* s. Попихáч. [tlich.
Потикáне, *n.* s. Поткáне.
Потикáти, *v. a.* когó behelligen, verunglimpfen, *Мх.*; — кимóсь jmdn schurigeln; 2) — слíди́ Spuren machen, gehen; — ся *Ос.* (61) III. 26 кудáсь wohin sich begeben; *b*) stolpern.
Потикáч, *m. ОП.* s. Пози́кало?
Потикнýти ся, umgehen, sich aufhalten; 2) s. Спотикáти ся.
Поти́ле, *n.* Rücken, *m.* [terhaupt, *n.*
Поти́лиця, *f.* Hinterkopf, *m.* Hin-
Потили́шник, *m.* Schlag, Stoss aufs Genick, *m.*
Потиля́к, *m.* grosser dickbäuchiger Topf aus Потели́ч: *adj.* потели́цкий &.
Потинáльниця, *f.*?
Потинáти, *v. a.* s. Потя́ти.
Поти́р, *m.* krüppelhaftes Wesen, Missgeburt, *f.* s. Поторóча; 2) Gegenstand der Misshandlung, Sündenbock, *m. У.*
Потирáне, *n.* das Anreiben, Streichen; 2) das Herumtreiben, ziehen; Missbrauch, *m.* Misshandlung, *f.*
Потирáти, *v. a* s. Потéрти; 2) *v. n. К.* I. 168 s. Потевірáти ся.
Поти́рок, -рка, *m. dim.* s. Поти́р 1); *Ч.* I. 21 s. Поторóча.
Потискáти, потиснýти, *v. a.* (ein-wenig, oft) drücken, pressen.
Пóтисок, -ску, *m.* Druk, Nachdruck, *m* *учýти wovon Wind bekommen, (*Фр.*).
Поти́ський, *a.* an der Theiss, *Гол.*
Потихáти, *v. n.* s. Утихáти.
По- (ти́хо, *d.* по-) тихéнько (-у), -хисéчку, *М.*потихóнько, *adv.*s.Ти́хо &.
I. Пóтич, *m.* Hühnerzwinger, -käfig, *m.* (*B.*).
II. Пóтич, *adv.*stolpernd, *f.*; упáсти —.
Поти́чити, *v. a.* горóх & mit Stangen bestecken. [а татýнів потáк.
Поти́чка *f.dim.Ч.*I.311: мáмина —,
Потíй, *m.* s. Когýт.
Потíк, -óка, (*d.* потíчок), *m.* Bach, Giessbach, *m.*; 2) † Verbannung, Acht, *f. IГ.* (потóк).
Пóтім, *adv.* hernach, hierauf, dann; — тогó *P.* I. 29 = пíсля тогó darauf, nachher. *Ос.* (62) IV. 88; 2) destoweniger, und vollends gar nicht: коли́ вже ти не памятáєш, а я й пóтім *Пе. Ко.* 373; було й пóтім war ganz gleichgiltig.
Потїпáха, *f.* потїпóвище, *n.* (*Фр.*) feile Dirne, Metze; Trulle, *f.*
Потїпáч, *m.* der mit den Händen dreinschlägt: *Bein.* des Webers, s. Отїпáти *Ч.* III. 162.
Потїпня́, *m. f.* s. Непосидю́щий.
Пóтїсний, *a.* zu eng.
Потїсня́ти, *v. a.* drücken, fortschieben, -stossen, exterminieren, *К.* — ся enger aneinander rücken, *Кч.* 284.
Потї́ти, *v.n Ко.*15.*III.* II.22 s. Прíти.
Потї́ха, *f.* Trost, *m.* Freude, *f.* Vergnügen, *n.*
Пóтїч, *m.* — гíркий Schusterpilz, *m.* (Boletus luridus); — си́ній Rothfuss, *m.* (Boletus erythropus), *Бол.*
Потічи́ти, *v. a. Kol.* I. 161 s. Поточи́ти 1), покоти́ти. [vergnügen.
Потїшáти, (-ити), *v. a.* trösten;
Потї́шене, *n.* s. Потї́ха. [heiter.
Потї́шний, *a.* freudig, froh, lustig,
Потї́шник, *m.* s. Утїши́тель.
Пóтька, *f.* s. Плоти́ця, (*B.*).
Поткáне, *n.* das Weben, Wirken auf

dem Aufzuge, s. Пóріó; 2) Aufzug, Anzettel, *m.* Gewebe, *n. К.*

Поткáти, (оітчý.пітчéш).*v a.*durchwirken, sticken, s. Поткáне, *Ч.* V. 489.

Потлýмити, (-млáти), *v.a.* s. Тлýмити. [verdunkeln, umwölken.

Потьмарúти, *v. a. Зап.* (*Вер.*) I. 3.

Потоварúшити, *v. n.* Freund u. Gefährte werden, sich freundschaftlich verbinden, *Кч.* 317.

Потовúй, *a.* Schweiss-, im Schweisse erworben,sauer ; 2)schweisstreibend,*Пар.*

Потóвиця, *f.* Schweissdrüse, *f.*

Потовкáти, *v. a.* oft stossen, oft schlagen.

Потовкáч *m.*s.Товкáч 1). [дющий.

Потовкýчий, *a. Левч.* s. Непоси-

Пóтовп, пóвбли, *m.* Gedränge mit Zertreten u. Zerdrücken.

Потовстíти, потовщáти, *v.n.*fetter, dicker, corpulent werden.

Потовчú, *v. a* zerschlagen, -stossen, pochen; дрíбно, мíлко — klein-, feinstossen.

Потогóнний, *a.* s. Потовúй 2).

Потóк, -ôка, *m. Ис.* — електрúчний elektrischer Strom ; 2) *pl. N.* e. Berges.

Потокáнити, *v. a.* etw. wo einstecken, Platz gewähren, s. d. folg.

Потокмúти ся, übereinkommen, sich einigen, s. verständigen.

Потолúти, *v a.* — собí сéрце *Зап.* II. 574 seinen Unwillen beschwichtigen.

Потолóче, *n. Ч.* III. 235 s. Толокá, bes. die Arbeitsleute der толокá.

Потолочúти, *v. a.* zertreten, niedertreten, zerdrücken.

Потолýжник, *m.* s Ивиль.

Потóля, *f. Н.* 66. *Ч.* V.733. das Nachgeben, Nachgiebigkeit, Willfährigkeit, Nachsicht, Schonung, *f.*

Потóмний, *a.* die Nachkommen betreffend, erblich; — час *Ос.* (61) VI. 169 kommende, künftige Zeit.

Потóмність, -ости, *f.* Nachkommenschaft, Nachwelt, *f. Гол. К.*

Потóмок, -мка, *m.* Nachkomme, *m.*

Потóму, *adv.* s. Пóтім: на — auf später, für sp.

Потонúти, потончúти, *v. a.* dünn machen, verfeinern, fein, subtil machen; — голосóчок тонéнький.

Пóтонкий, *a.* zu dünn, zu fein.

Потонýти, *v.n.*versinken, ertrinken.

Потончáти, (-шáти), *v. n.* dünner, schmächtiger werden.

Пóтóп. *m.* потóпа, *f.* Flut, *f.* (— сьвíта) Sündflut, *f.*; 2) Meer, *n.*

Потьóпати ся десь wo hintrotteln.

Потопéльник, потоплáвник, *m.* der Ertrunkene durch Selbstmord.

Потопúти, (-плáти), *v.a.* ertränken, ersäufen; unter Wasser setzen; 2) nacheinander schmelzen; — ся ertrinken; *b*) schmelzen (*v. n.*). [Schmelzen.

Потóплене, *n.* s. Пóтоп; 2) das

Потóпний, *a.* -і вóди Wasserfluten, *pl. К.*

Потоптáти, *v. a.* s Подоптáти.

Пóтоптом, *adv. К.* I. 4. wie ein Schwarm sich drängend, in hellen Haufen; 2) zertretend.

Потóпчина, *f.* Stoss, Prahm, *m.*

Потóргати, *v. a.* s. Тóргати.

Пóторжка, *f.* gewaltsamer Einfall, *Зак.*; 2) Auction, *f. Пис.* [Stoss, *m.*

Поторкнене, *n. Бах.* Berührung, *f.*

Поторкнýти, *v.a* berühren, stossen.

Поторопіти, *v. n.* vom Schreck übermannt werden. [-rasseln.

Потороxтíти, *v. n.* dahinkollern

Потторóча, -áти, *n* unzeitige Leibesfrucht; 2) uneheliches ungetauft ausgesetztes (umgebrachtes) Kind; 3)Wechselbalg,*n.*s.Відміна 3).*Пом.*III.58—60.134.

Поторóчити, *v. a.* s. Торóчити.

Потóчина. *f.*kleinerBach; 2)Strecke, *f.* Strich e. Baches, *m.* Bett e. Baches, *n.*

Поточúти, *v.a.* hinwälzen, -kollern; 2) nacheinander zernagen, -fressen; 3) n. drechseln.

Поточкувáти, *v. a.* punctieren; поточечкóваний, *a.* fein punctiert.

Потóчний, *a.* current, laufend.

Потóчок, -чка, *m. dim.* Bächlein, *n.* s. Потíк 1).

Потрáва, *f. Н.* 100. *С.* Стрáва; 2) s. Потрáта.

Потрáвити, *v.a.*verzehren,*С.*II.170.

Потрáвиця, *f.*s. Отáва, *Mi.* II. 408.

Потрáвка. *f.*Eingemachtes mitSauce, Ragout, *n. Зак.* [2) s. Пóртрет.

Пóтрать, *f.* Schatten, Schemen, *m.*;

Потрáта, *f.* Verlust, Schaden, vergeblicher Aufwand.

Потрáтити, (-ачáти), *v. a.* viel

verlieren; — ся vergeblichen Aufwand machen; 2) nacheinander tödten, morden lassen.

Потратувáти, *v. a.* zertreten.

Потрáфити, (-фля́ти), *v. a.* treffen, im Stande sein etw. auszuführen; *v. n.* до когó zu jmdm recht kommen, eintreffen.

Потрéба, (потреби́зна *К.*) *f.* Bedürfnis, *n.* Noth; Nothdurft, *f.* Nothfall, *m.* Nothwendigkeit, *f. impers.* Ausdr. потрéба es ist nöthig, man bedarf; не — es ist nicht n.; 2) Schlacht, Kriegszeit, *f. Левч.*; 3) s. Пóминки; 4) *pl.* потрéби Schnüre beim Kleid, *pl.*; 5) -и́зна Bedarf, *m.* Zubehör, *n.*

Потрéбен, *a.* s. Потрíбний 2).

Потрéбини, *pl. К.* Erforderungen, Gebühren, *pl.*

Потреби́ти, *v. a.* verbrauchen, verzehren, Aufwand machen, *К.*; 2) vernichten *Ш.* II. 236.

Потребувáти, *v. n.* щось, чогóсь, когóсь, brauchen, nöthig haben, benöthigen, bedürfen. [aufschrecken, *Кч.* 6.

Потревóжити, *v. a.* beunruhigen,

По-трéтє, (-е), *adv.* drittens, zum dritten. [halten.

Потри́мати, *v. a.* eine Zeit lang

Потри́нити, *v. a.* zerdreschen, zerknittern, zerfetzen.

Потринóжити, *v. a.* — кóнї drei Füsse e. Pferdes zusammenkoppeln.

Пóтрiб, -éби, (*d.* пóтрiбка), потрíбє, *n.* s. Потрéба 1), 3).

Потрíбки, *pl.* alles Verbrauchte, *Ст.*

Потрiблїнє, *n. Под.* Gebrauch, Genuss, *m.* [Потреби́ти 1).

Потрiбля́ти, *v. a. КС.* (83) VII. s.

Потрíбний, *a.* nöthig, nothwendig; brauchbar; *adv.* s. Потрéба 1) *impers.*; 2) чогóсь dem etwas noth thut, der etw. benöthigt, braucht, bedürftig. [Надíбє.

Потрíбнiсть, -ости, *f. coll. Бiл.* s.

Потрíпати, *v. a.* sanft schlagen; 2) klopfen (e. Kleid).

Пóтрiпки, *pl.* Fransen, *pl.* (*В.*).

Потрíпувати, *v. a.* когó чим *Нс.* schmähen, schelten. [zerbersten, springen.

Потрíскати, *v. n.* nach u. nach

I. Потроїти, *v. a.* vergiften.

II. Потроїти, *v. a.* verdreifachen.

Потропи́ти, *v. a.* treten, trappen, s. Подоптáти (*В.*).

Потроси́на, *f. Зг.* s. Три́ни.

Потрости́нник, *m.* Rohrsänger, *m.* (Salicaria).

По-трóха, (-хи), *d.* по-трóшка, (-ки), *adv.* einwenig, nach u. nach, in kleinen Bisschen.

Пóтрóхи, потрóшини, *Ч.* II. 163. *pl.* Eingeweide, Gekröse v. geschlachteten Vieh od. Geflügel, *n.*

Потрóшник, *m.* Kleinhändler, *m.*

Потрóшня, *f.* Trödel, Plunder, *m.*

Потрóщити, *v. a.* zerschlagen, zerbrechen.

Потруди́ти, *v. a.* s. Труди́ти.

Потрýпiшiти, *v. n.* s. Струпiшiти?

Потруси́ти, (-ýшу, ýсиш), *v. a.* s. Потрясти́.

Потрути́ти, (-учáти, -ýчувати), *v. a.* stossen, anstossen; — комý бокú *Кч.* 363. die Seiten tüchtig abweiden; 2) abrechnen, für etw. in Abzug bringen.

Пóтрух, *m.* Gezücht, Gelichter, *n.* *Ко.* 141. 195; 2) Moder, *m.* verwitterte u. verrottete Reste; 3) — бíлий Lunge, *f.*; — чóрний Leber, *f.*; 4) *pl.* —, пóтрушки s. Пóтрóхи. [faul, *К.*

Потрýхлий, *a.* moderig, morsch,

Потрýхнути, *v. n.* vermodern, morsch werden; 2) sich ermüden; siech werden. [трух 3)?

Пóтрюх, *m. Ф.* (*Пр.* V. 265) s. Пó-

Потрюхи́кати, *v. n.* s. Пошкандибáти.

Пóтряпки, *pl.* s. Пóтрiпки.

Потрясáйло, (-áйко), *m.* der sich schüttelt.

Потрясáти, потрясти́, (-су, -сéш), *v. a.* schütteln; erschüttern; — ся erschüttert werden, wanken, zittern; 2) bestreuen.

Пóтрясок, -ска, *m.* Vogelfalle, *f. Пар.*

Потýга, *f.* Kampf, harter Strauss, *Мс.* 401. Anstrengung, *f.*; 2) Hilfe, *f.* Beistand, s. Вiдрáда, *ЛГ.*; 3) Truppenmacht, *f. Кч.* 182; 4) s. Потýха; *Пот.* III. 40.

Потýгувати, *v. n.* чимóсь sich womit sehr anstrengen, übermässige Leiden erdulden. [tigung, *f.*

Потýженє, *n. Зар.* Erstarkung, Kräf-

Потужи́ти, *v. a.* befestigen, bestärken; 2) *v. n.* eine Zeit lang sich in Wehmuth sehnen, s. Тужи́ти.

Потýжний, *a.* *К.* mächtig.

Потýжник, *m.* Machthaber, *К.*; 2) der die Macht jmds bildet, *К.* *Пот.* III. 112. 133.

Потужнíти, *v. n.* erstarken, mächtiger werden, *К. ВБ.*

Потýла, *f.* s. Потóля, потýха.

Потýлець, -лця, *m.* потульчúвий, *a.* sanft, fügsam, duldsam; 2) Schosskind, *n.*

Потýльнíсть, -ости, *f.* Fügsamkeit, *f.* Sanftmuth, *m.*

Потýпати, *v.n.M.* trippelnd fortgehen, mühsam hintrotten.

Потупúти, (-плятн), *v. a.* abstumpfen; blasirt machen, *T.*; 2) — óчи в зéмлю, — ся den Blick zur Erde niedersenken.

Потýране. *n.* das Schurigeln, schlechte Behandlung.

Потурáти, *v. n.* комý nachgeben, willfahren; на когó, нá що berücksichtigen, *Пот.* III. 36.

Потурбувáти *v.a.* etw. misshandeln, beunruhigen.

Потурéмне, *s. n. a.* Gefängnisgebühr, *f.*

По-турéцки, *adv.* türkisch.

Потурúти, *v. a.* *Н.* 252 antreiben.

Потурнáк, *m.* Renegat (der türkisch geworden), *Мор.*

Потурнýти, *v. n.* sich rühren.

Потурóй, *m.* s. Кертúця.

Потýрчити ся, ein Türke werden.

Потýскнути, *v. n.* finster, trübe werden, verdunkeln, *Кв.* 103; потусклíти, *Фр.* matt werden.

Потускувáти *v.n.* s. Потужúти 2).

Потýха, *f.* Trost; Muth, *m.* *Н.* 226; Aufmunterung; Nachsicht, *f.* — давáти комý; 2) Beschwichtigung, Erleichterung, *f.* *Кв.* 277.

Потухáти, (-ýхнути), *v. n.* erlöschen, verlöschen, ausgehen.

Потушúти, *v. a.* auslöschen s. Погасúти.

Потхнýти, *v. a.* *Ст.* anhauchen, anblasen.

Потчивáти, *v. a.* *gr.* *Кч.* 259 bewirten, s. Погостúти.

Потюк, потюх, *m.* Königsschwamm, rother Herrenpilz, *m.* (Boletus regius) *Вол.*; 2) Gerstenammer, *m.* (Emberiza milliaria).

Потюкáнець, -нця, *m.* Art Pilz.

Потюкóвище. *n.* Ort wo viele Pilze потюкú sich finden.

Потюпати, *v. n.* s. Потýпати.

Потя́, -я́ти, (*d.* потя́тко), *n.* Küchlein, *n.* junges Vöglein.

Пóтяг, *m.* Zug, (Eisenbahnzug); Hang, *m.* Neigung, *f.*; 2) — слóва *К.* Redewendung, *f*; 3) потягом тóго je nachdem *К.*; 4) Gestell, Gehänge, *n.* *Cm.*

Потягáнка. *f.* das Herumzerren.

Потягáти, потягнýти, *v. a.* hinziehen; rupfen; in die Länge ziehen; ausdehnen; — до cебé an sich ziehen; 2) — до сýду vor Gericht ziehen, belangen; когó до одвічáльности zur Verantwortung ziehen; 3) einen tüchtigen Zug (Schluck) thun; когó чимóсь jmdm womit einen Schlag, Streich versetzen; 4) — за чимóсь für etwas sein, за кимóсь jmds Partei nehmen; — в когóсь von jmdm etw. (Geld) nehmen; 5) — ся sich recken, s. ausstrecken; s. ausdehnen; (дóвго —) sich in die Länge ziehen, dauern; він дóвго не потя́гне wird nicht lange leben.

Потягáч, *m.* Knieriemen, *m.* (der Schuster).

Потя́глий, *a.* länglich, gestreckt, lang

Пóтяжкий. *a.* zu schwer. [g.(*В.*).

Потя́мити. *v. v.* s. Попамятáти.

Потя́ти, (пітнý, пітнéш), *v. a.* zerschneiden, zerhauen, zerschlagen; zernagen.

Потя́ч, *m.* s. Потюк. [*Гн.* 42.

Потя́чий, *a.* des потя́. s. Кýрячий,

Поув(ь). *praep.* m. d. *Genit.* entlang, längs, vorbei, *Пот.* II. 21. — вікнá an dem Fenster vorbei, hin; поýвбіч neben, nahe an, *Ог.* 178.

Поузбро́їти, *v. a.* bewaffnen.

Поунія́чити, *v.a.* unirt (katholisch) machen, *Не.*

Поýрмити, *v. a* zertreten.

Поуслабáти, *v. n.* schwächer, loser, laxer, lockerer werden.

По-ýтру, *adv.* in der Frühe, früh; 2) *Ч.* V. 144 s. Зáвтра.

Поучáти, пручáти, *v. a.* be lehren; unterrichten, unterweisen; — ся sich unterrichten lassen, lernen.

Поýчене. *n.* Belehrung, *f.* Unterricht, *m.*

Поучéнець, -éнця, *m.* ein Abgerichteter (z. B. Soldat).

Поýчний, *a.* *Вах.* belehrend, lehrreich.

Пофáмелок, -лка, *m.* weitschichtiger Verwandte.

Пофантавувáти, *v. n.* s. Фантазувáти.

Пофантувáти, *v. a.* nacheinander pfänden.

Пофарбувáти, *v. a.* färben.
Пофатáти, *v. a.* s. Похапáти.
Пóфатний, *a.* s. Похіпний. [re, *f.*
Пофілок, -лка, *m.* Gattung der Thie
Похáбщина, *f.* Pornographie, *f.*
Похалýпити ся, ein халýпник werden, zum x. herabkommen, (*B.*).
Похáмрати, *v. a.* §. s. Попрáвити.
Похапáти, *v. a* wegschnappen, aufgreifen; 2) — ся. *Cm.* sich sputen.
Пóхапцем. *M.* на пóхапці, *adv.* schleunig, hastig.
Пóхва, *f.* Scheide, *f.*; Futteral, *n.*
Похвáла, *f.* Lob, *n.* Belobung, Lobeserhebung, *f.*; Lobspruch, *m.*; 2) der Samstag in der fünften Woche der grossen Fasten, *Ч.* III. 12. *Pa.* I. 166. die f. Woche selbst. [delei, *f.*; 2) Prahlerei, *f.*
Похвáльба, *f.C.*I. 16 Lob, *n.* Lobhu-
Похвáлен, *a.Ч* V. 940 s. Похвáльний.
Похвáлка, *f. dim.* s. Похвáла 1); 2) Grossthuerei, Prahlerei, Drohung, *f.*
Похвалити, похваляти, *v. a.* loben, rühmen, preisen; 2) — ся чим sich womit rühmen; *b)* -ляти ся prahlen, androhen.
Похвáльний, *a.* löblich, lobenswert, rühmlich; -а недїля s. Похвáла 2).
Похвáльність, -ости, *f.* Rühmlichkeit, *f. Пар.*
Пóхват, *m. H.* 298 das Zugreifen; на пóхватї was am meisten gefasst, gegriffen wird (in d. Räthsel: die Thür), *b)* frei, gleich, schnell bei der Hand, leicht zum Erhaschen, z. Stehlen.
Похвáтань, *f.* Art Fangeisen.
Похватáти, s. Похапáти.
Пóхватний, *a.* was leichter zu fassen, zu nehmen ist, bei der Hand.
Похверцювáти, *v. n.* s. Хверцювáти, *Зак.*
Похвинець, -нця, *m.* Vaginulus.
Похвисть, *f.* schlechtes Wetter.
Похвортýнити комýсь, Glück bringen, *Cm.* дóля -ла.
Похиба, *f.* Fehltritt, *m. Зар. d.* пóхибка Versehen, *n.* kleiner Fehler, Verstoss, *m.*
Похибити, (-бляти), *v.n.* verfehlen, verpassen, verlieren; fehlen, verstossen.
Похибний, *a.* fehlerhaft, irrthümlich, irrig, unrichtig; 2) unehrlich.
Похибність, -ости, *f.* Fehlerhaftigkeit, *f.* Irrthum, *m.* Unrichtigkeit, *f.*
Похибувáти ся о чім, zweifeln, *Нав.*
Похизувáти ся, stolzieren, prahlen (в чім), *Cm. Зак.*; 2) Spass treiben.
Пóхил, *m.* das Bücken, Bückling, *m.Py.*
Похилий, *a.* niedergebeugt; schief wachsend, sich niedersenkend (дéрево).
Похилистий, *a.* hingebeugt, geneigt, abhangend, schief, sich leicht niederbeugend, *K.*
Похилити, (-ляти), *v. a.* niederbeugen, neigen; — ся (und *v. n.*) sich — —, gebückt hingehen.
Похилість, -ости, *f.* Neigung, *f. CM.* s. Спохилість.
Похильний, *a.* sich leicht niederbeugend, biegsam; hinfällig, schwach; 2) ergeben, unterthänig, *Гол.*
Похильце -деревцé, *n.* niedrig gebeugtes, abhangend wachsendes Bäumchen. [sein, kränkeln.
Похиріти, *v. n.* eine Zeit lang krank
Похитáти, похитувати, *v. a.* schütteln; hin u. her bewegen; — ся; похитнýти ся *Ш.* I. 202. schwanken, wanken.
Похитвáнити, *v.n.* (*Фр.*) s. Погlinoiги.
Похитування, *n.* das Schütteln, *K.*
Похівник, *m.* s. Пóхва.
Пóхівок, -вку, *m.* s. Похóвок.
Пóхід, -оду, *m.* Gang, *m.* Auftreten, *n.*; 2) Zug, Feldzug, Marsch, *m. adj.* похідний s. Похóдний.
Похідник, *m.* Fackelträger, *m. ГШ.*
Похідня, *f.* Fackel, *f. ГШ. ВБ.* s. Смолоскіп.
Похіп, -опу, *m.* до чогóсь, *Гол.* Antrieb, Trieb, Drang *m.* Lust, Neigung, *f.*
Похіпливий, *M* II. 136. похіпний, *a.* bereitwillig zu fassen, strebsam, schnell, hastig, rührig, behend, flink, betriebsam, unternehmungslustig; geneigt, *Фр. adv.* übereilt, *У.*
Пóхісний, *a. Зг.* s. Пожитóчний.
Похіснувáти ся, s. Покористувáти ся.
Похіть, похітливий, & s. Пóхоть &.
Похлепнýти ся, *H.* 230 beim gierigen Essen schlecht aufschlucken.
Похлептáти, *v. a.* ein wenig schlappen, schlappern. [niederwallen, *Cm.*
Похлинýти, *v. n.* (wellenförmig)

Похли́ня, *f.* *См.* Einfluss, Eindruck, *m.* *Зак.* [cheln, *K.*
Похлі́бувати, *v. n.* кому́сь schmei-
Похлі́бця, *m.pol.Кч* 15.s.Облє́сник.
Похма́рити, *v. a.* Wolken bilden, W. aufziehen lassen; — ся mit Wolken sich bedecken, wolkig, umwölkt werden.
Похма́рний, *a.* *Пу.* bewölkt.
Похмели́ти ся, *P.* II. 21. (-мі́л-), похміля́ти ся, *Н.* 179. sich berauschen, s. benebeln; 2) Kopfweh vom Saufen haben.
Похмерісті́ти, *v.n.* schlecht eggen.
Похмі́ль, *m.* похмі́ля, *n.* Rausch, *m.* Betrunkenheit, *f.* з похмі́ля im Rausch; 2) Kopfweh nach starkem Rausch, *n.*
Похму́рий, похму́рний, *a.* wolkig, bewölkt, umwölkt, düster, umdüstert; barsch. [den, *Кв.* 7. griesgrämig w.
Похму́рити ся, düster, finster wer-
Похму́рниця, *f.* *Bein.* e. Weibes vom finsteren, düsteren Wesen.
Похму́рність, -ости, *f.* Umwölktheit, *f.*; 2) finsteres Wesen.
Похню́па, *m. f.* Kopfhänger, *m. K.*
Похню́пий, (-енький), *a.* nieder gebeugt, -gebückt, cretinartig, *K.C.*I. 189.
Похню́пити ся, den Kopf hängen lassen, betrübt, verdriesslich sein, *C.*I.39.
Похова́ти, *v. a.* alles verwahren, verbergen, aufheben; 2) beerdigen, begraben, bestatten; — ся sich verstecken.
Похо́взнути ся, похо́взти ся, ausgleiten, ausglitschen; (-бзн- *У.*).
Похо́вок, -вку, *m.* s. По́хорон.
Похо́д, *m.* (*d.* похо́донько), s. По́хід, *Ш.* II. 79; по́ходи, *pl.* *Ч.* V. 92?
Похо́дя, *Ч.* IV. 276, похо́дка *Кв.* 19. *f.* Gang, Tritt, *m.*
Похо́деньки, *pl.* *Не.* gemächliches Hin- u. Hergehen; 2) *Ч.* III. 99 Art Spiel, Gang ohne Ende. [По́хід. хід.
Похо́дець, -дця, *m.* *АД.* I. 305 s.
Походжа́лий, *a.* bejahrt, (*Фр.*).
Походжа́ти, похо́джувати, *v. n.* собі gemächlich hin u. her gehen, spazieren. [mung, *f.*
Похо́джене, *n.* Herkunft; Abstam-
Похо́дистий, *a.* sanft abfallend, *B.*
Походи́ти, *v. n.* кудáсь hin u. her, auf u. ab gehen, wandeln; 2) коло чогóсь sich worum viel Mühe geben, eifrig etw. besorgen; 3) з відкись, від когóсь, від чогóсь herkommen, abstammen, herrühren; 4) на щось *М.* II. 123, ähnlich sein, gleichen, zutreffen; 5) *impers.* не похóдить комýсь (m. d. *Inf.*) es ziemt nicht, es geht nicht an, *Ф.*
Похо́дний, *a.* zum Feldzuge, zum Marsch, zur Reise geh.; *C.* II. 126; 2) abstammend, abgeleitet, derivat; 3) -а пивни́ця, s. Походю́щий 2).
Похо́дниця, *f.* Processionsspinner, *m.* (Gastropacha processionea).
Похо́дність, -ости. *f.* Abstammung, Derivation, *f.*
Походю́щий, (-ду́щий), *a.* geschäftig hin u. her gehend, sehr oft auf u. abgehend; 2) -а я́ма, пивни́ця halb in der Erde befindliche, leicht zugängliche Vorrathsgrube, Erdkeller, *m.*
По́ходя, *adv.* (*ptc.*) gehend, wandelnd, *Не.* [kömmling, Nachkomme, *m.*
Похоже́нець, -нця, *m.* *Пар.* Ab-
Похо́жий, *a.* на когó jmdm ähnlich; 2) *s. a. m.* † Bauer mit dem Rechte der Freizügigkeit, *m.*
Похо́жість, -ости, *f.* Aehnlichkeit, *f.*
Похолі́та́ти, *v. a.* einwenig rütteln, schütteln, hin u. her bewegen.
Похолодні́ти, похолода́ти, похоло́ти, *v. n.* erkalten, kühl werden.
По́хоп, *m.* похо́пливий, *М. Не.* s. Похіп, похіпливий etc.
Похо́пити, *v. a.* щось собі schnell begreifen, auffassen; 2) — ся sich zurechtfinden; *b*) — ся *Не.* s. Встигнути.
По́хорон, *m.* Begräbnis, *n.* Bestattung, *f.* Leichenbegängnis, *n.adj.* по́хоро́нний.
Похорони́ти, (-ня́ти), *v. a.* begraben, beerdigen, bestatten. [s. Схо́вок.
По́хоронок, -нку, *m.* Versteck, *n.*
Похорува́ти ся, nacheinander krank werden. [sternheit, *f.*
По́хоть, *f.* Begierde, Wollust, Lü-
Похоті́ти, *v. n.* s. Схоті́ти, *Ф.*
Похотли́вий, похо́тний, *a.* wollüstig, lüstern, geil.
Похо́тник, *m.* Wollüstling, *m.*
Похо́тствува́ти, *v.n.* *gr.* begehren.
Похо́чувати, *v. n.* dann u. wann wollen; не — nicht gern wollen.
Похре́бтина, (-иця), *f.* Rückenstück, *n.* -theil, *m.*; Rückenborsten, *pl.*; 2) -ина, *N.* e. полони́на.
Похре́стини, *pl.* nachmalige Bewir-

tung der Taufpathen,Nachtaufschmaus.*m.*
Похрестúти, *v. a.* nacheinander
Похрéстний, *a.* Pathen-. [taufen.
Похрéстник, *m.* (-иця, *f.*) Täufling, *m.* [kuss wechseln.
Похристосувáти ся, den Oster-
Пóхрупка, *f.* Knorpel, *m.* [den.
Похýднути, *v.n.* mager, hager wer-
Поцáпити, *v. a.* §. erfassen.
Поцапíти, *v. n.* § stutzig werden.
Пóцапки, *adv.* s. Цáпки; 2) на- s. Пóхапцем etc. [herrschen.
Поцарствувáти, *v.n.* eine Zeitlang
Поцинкувáти, *v. n.* verzinken; *sbst.* поцинкóване, *n.* Verzinkung, *f.*
Пóцїль, поцїлýнок, -нка, *m.* Kuss, *m.* [zielen, einschlagen.
Поцїлити, поцїлáти, *v. a.* treffen,
Поцїлувáти, *v. a.* küssen.
Поцїнúти, поцїнувáти, *v. a.* abschätzen, den Preis ansetzen, taxieren, *АД.*I.165; 2) 'dh Licitation verkaufen, *Шог.* 83. [sigtem Preise, *M.* I. 50.
Пóцїнно, *adv.* zu billigem, gemäs-
Поцóкувати, *v. n.* § (на щось) etw. missliebig, misslich finden, s. Цóкати.
Поцýдувати, *v. n.* s. Почудувáти.
Поцукровáтїти, *v. n.* den Zuckerstoff ausscheiden.
Поцюкати, *v. a.* leicht etw. anhauen.
Поцáпати, *v. n.* in Tropfen niederfallen.
Поцáтати ся, *Кв.* 7. s. Цáтати ся.
Пóцяти, *v. a.* in d. Kinderspr. s. Почекáти.
Поцяткувáти, *v. a.* mit Flecken versehen; *ptc.* -кóваний gefleckt, *Пол.*
Поцяцькувáти, *v. a.* mit Stickerei zieren, schmücken, *Пс.*
Почадíти, *v. n.* wegen der Dunstbetäubung, krank od. todt werden.
Почарувáти, *v. a.* s. Чарувáти.
По-чáсти, *adv.* theilweise, zum Theil, gewissermassen.
Почастóване, *n.* почáсточка *f.dim.* *Me.* 201 Bewirtung, *f.* Tractament, *n.*
Пóчасту, (-о), *adv.* öfters. [ren.
Почаступвáти, *v a* bewirten,tractie-
Почáти, *v. a.* s. Починáти; 2) schwanger werden, empfangen; — ся empfangen werden, *К.*; *ptc.* почáтий angefangen, angeschnitten (хлїб); angezapft (бóчка).

Початóк, -тку, *m.* Anfang, Ursprung, *m.*; 2) *pl.* Anfangsgründe, *pl.* *adj.* початкóвий, anfänglich, Elementar-, *Пар.*
Почáток, -тка, *m.* — кукурýдзи, Kukuruzkolben,*m.Левч.* [*КС.*(83)II.394.
Початýха. *f.* die den Anfang macht
Пóчва, *f.* Grund, Boden, *m.* *Пар.*
Почвалáти. s. Чвалáти.
Пóчвар, *f.* *К.* Unfug, *n.* Unthat, *f.*
Почвáра, *f.* *Левч.* s. Пóтвір. *Пот.* III. 36. [monstruös, gräulich, *Фр.*
Почвáрний, *a.* Larven-, verzerrt,
Почéзнути, *v. n.* s. Пощезáти.
Почекáти, *v. a.* einwenig warten, verziehen.
Пóчелюсть, *f.* Backenstreich, *m.* *Пар.*
Почéлюстки, *pl.* der Raum hinter den чéлюсти im Backofen.
Почелюсткувáти, почелюстнути, *v. a.* когó jmdm e. Backenstreich geben, *Пар.* [вáти.
Поченчикувáти s. Почимчику-
Почеп, *Ш.* II. 179?
Почéпини, *pl.* Anlegung der Frauenhaube bei d. Hochzeit, *f.*
Почепúти, *v. a.* die Frauenhaube der Braut anlegen; 2) —, почiплáти anheften, -knüpfen; — ся sich — —, за рýки etc. sich (einander) bei den Händen etc. fassen.
Почервáчений, *a.* wurmstichig, *B.*
Почервонíти, *v. n.* und — ся roth werden, sich röthen, erröthen.
Почерéвина. *f.* Bauchstück, Fleischstück vom Bauche, *n.*
Почерéвниця, *f.* Bauchfluss, *m.* Diarrhöe, *f.*; 2) rothe Ruhr.
Почерéдно, почерéжно, *Кв.* 322, *adv.* = по чéрзї nach der Reihe, abwechselnd.
Почéрез. *praep.* s. Чéрез *Ф.* (*P.* *X.* 153); 2) *adv.* schnurstracks über.
Пóчерк, *m.* Schriftzug, *m.* Schrift, Hand, Handschrift, *f.* *C.* I. 163; 2) Zug, Grundriss, Charakter, *Гол.*
По-чернéчи, *adv.* wie ein Mönch, nach Mönches Sitte. [fen, entnehmen.
Почерпáти, почерпнýти, *v.a.* schöp-
Почесáти, почíсувати, *v. a.* nacheinander kämmen; s. Чесáти.
По-чéски, *adv.* čechisch, böhmisch.
По-чéський, *adv.* *Ч.* IV. 565. *К.* s. Чéстно, *Н.* 23.

Почéсне, *s.n.a.* gastliche Bewirtung, Tractament, *n.*

Почéсниця, *f.* Aedia, *B.*

Пóчесть, *f.* Ehre, Ehrenbezeigung, *f.*; 2) Ehrenstelle, *f.*

Почéстний, (-чéсн-), почéтний, *a.* ehrbar, ehrsam, ehrenhaft, würdig, ehrlich *К.* — член Ehrenmitglied, *n.*; 2) ansehnlich; hübsch, angenehm.

Пóчет, *m.* s. Почóт; 2) Zehrungsaufwand, *m.* Regiekosten, *pl.*; 3) весь — був Alles war hinlänglich, im Ueberfluss; 4) Kleid, Oberkleid, *n.*

Пóчеть, *f.* Geräth, u. das Nöthige zum Fuhrwerk, s. Снасть.

По-тетвéрте, *adv.* viertens.

Почетвертувáти, s. Четвертувáти.

Почивáти, *v. n.* s. Спочивáти.

Почикрúжити, *v. n.* zerstückeln, zerschneiden, *Кн.* massacrieren.

Почимчикувáти, *v.n.* gemüthlich, fürbass hingehen, hinlaufen, -trotteln.

Пóчин, *m.* Anfang, Beginn, *m.*

Починáлець, -лця, *ОП.* починáтель, *К.* *m.* Initiator, Urheber, *m.*

Почúнане, *n.* das Beginnen, Thun, (bes. eitles, übermüthiges).

Починáти, *v. a.* anfangen, beginnen, anheben; з чогó, від чогó — von wo —; — хліб anschneiden; — бóчку, anzapfen &; 2) собі (гóрдо, зле) stolz auftreten, schlechte Streiche spielen; 3) das Grundgewebe anlegen, *Ч.*IV.136.

Починúти, *v. a.* etw. machen bes. mittels Zauber schädigen; 2) — збíже reinigen, überkehren.

Починовнúчити, *v. a.* amstmässig zurichten, zu Beamten machen, *К.*

Почúнок, -нка, (*d.* -úночок), *m.* s. Пóчин *ІГ.*; 2) eine volle Spindel Gespinstes, Garnes; 3) *pl.* почúночки Sumpfspierstaude, *f.* (Spiraea ulmaria & S. filipendula).

Почúстити, *v.a.* s. Чúстити; — ся sich von verbotenen Büchern etc. bereinigen, *Кн.*

Пóчит, *pl.* s. Пóчет 2).

Почúтане, *n.* Verehrung, *f.* *К.*

Почитáтель, *m.* Verehrer, *m.* *Шй.* (-áтелька, *f.* -in, *f.*

Почитáти, почúтувати, *v. a.* einwenig lesen; vorlesen, verlesen, die Namen vorlesen, namentlich aufrufen; vortragen; 2) erwähnen, anrechnen, gedenken; 3) verehren, hochachten, hochschätzen.

Пóчіль, *f.* Geschlecht, Sexus, *m.*

Пóчка, *f.* Obstkern, *n.*; 2) Niere, *f.* s. Нúрка, *Н.* 36. *pl.* Gedärme, Eingeweide, *n.* (*B.*).

Почкáти, s. Почекáти.

Пóчкуй, *m.* *N.* e. Berges.

Почлúвість, -ости, *f.* *Гол.* III. 420 ehrendes Geschenk.

Почмúхати, *v. n.* schnuppern, riechen.

Почóвгати, *v. n.* hinschlendern.

Почолóмкати ся, einander grüssen.

Почорнúти, *v.a.* schwärzen, schwarz anstreichen.

Почорнíти, *v. n.* schwarz werden.

Почортúти ся, eingeteufelt werden, *Фр.*

Почóт, -óту, *m.* Ordnung, Reihe, *f.* Rang, *m.* по почóту nach der O., n. d. R., n. d. R.; 2) Ceremoniell, *n.* Gefolge (bei d. Hochzeit u. bei d. Begräbnis). *n.* Leichenzug, *m.* *Кв.*63; Heerbann, *m.* *К.*; 3) Ehre, *f.* Ansehen, *n.* *Кв.* 91. *Ш.* I. 378,

Почóтний, *a.* s. Почéстний.

Пóчта, *f.* Post, Poststation, *f.*

Почтáр, *m.* Postmeister, Posthalter, *m.*; 2) s. Почтилïóн.

Почтáрка, *f.* Gattin des почтáр, *f.*

Почтáрство, *n.* Postwesen, *n.* Postdienst, *m.*

Почтúвість, -ости, *f.* *Ков.* Ehrlichkeit, *f.*

Почтилïóн, *m.* Postillon, *m.*

Почтóвий, *a.* Post-; почтовé, *s. n. a.* Postporto, *n.*

Почубéнь, -бнá, почубéнько, *m.* *gew.* *pl.* -ків дáти Ohrfeigen geben, schlagen, raufen.

Почýбити ся, s. Чýбити ся.

Почувáне, *n.* Gefühl, *n.* Empfindung, *f.* *Ст.* *ОП.*; 2) Instinct, *m.* (*п.хеор.*43).

Почувáти, *v. a.* empfinden, fühlen, spüren; 2) — ся до чогó sich zu etw. gedrungen fühlen, etw. als seine Pflicht anerkennen, — на дóбре *Кч.* 33; *b*) sich zu etw. bekennen, sich schuldig, getroffen fühlen; — ся до винú; *c*) sich schwanger fühlen.

Почувствувáти, *v. a.* fühlen, empfinden.

Пóчуд, на — *АД.* I. 209 s. Прúчуд, на —.

Пóчуде, *n.* Wunderding, Monstrum, *n.*

Почудувáти, v. a. wunderliche Streiche spielen, Unfug treiben, spassen; почýдувати ся sich wundern, staunen.

По-чужи́ньому, adv. ГР.5. fremd, ausländernd. [entfremden.

Почужи́ти ся, Гол. III. 255 sich

Почурíти, v. n. zu rieseln anfangen.

Почурýкати, v. a. Кух. Ос. (61) XI. 10. Побалáкати? [sein, n. B.

Почуствóванє, n. Gefühl, Bewusst-

Почýстрити, v. a. § geisseln, züchtigen. [fühl, n. Ahnung, f. e. +M.

Почуté, n. Gefühl, n.; 2) Vorge-

Почýти, v. a. s. Почувáти; на когó — IГ. 13.; 2) hören, zu hören bekommen, horchen.

Почутли́вий, a. Зг. empfindlich, empfindsam, zart. [f. Пол.

Почýтність, -ости, f. Empfindung,

Почухрáти, v. n. § fortgehen, Reisaus nehmen.

Почýхувати, v. a. s. Чýхати.

Пошанóванє, n. пошанóвок, -івку, m. Schonung, f. rücksichtsvolles Benehmen; Ehrerbietung, Achtung, f.

Пошанувáти, v. a. s. Шанувáти.

Пошапкувáти, v. a. когó, Кч. 296 jmdn dh das Abnehmen der Mütze grüssen; — ся einander grüssen.

Пóшар, (d. пóшарок), m. Landstrich, Strich, m. Landstrecke, f. B.

Пошарпýшка, f. M. III. 80 lästiges, wiederholtes Reissen, Stossen u. Zerren.

Пошаткувáти, v.a.s.Шаткувáти.

Пошатнýти ся, Мор. gr. s. Захитáти ся.

Пошафлювáти, v.a.R. 82 суконькáми — dh das Schleppen rauschen?

Пóшва, f. s. Пошиté, Strohdach, n.

Пошви́дше, adv. möglichst schnell, bald. [mit Einbug, f.

Пóшев, g. пóшву, m. Doppelnaht

Пóшéвка, (d. пошевчи́на), f. s. Пíшва. [Шелестíти.

Пошелéсник, m. Strohsack, m. vgl.

Пóшепки, на —, adv. lispelnd, flüsternd, Фр.

Пóшепт, m. Geflüster, n. das Raunen.

Пошептáти, пошепотíти, пошéптувати, v. a. flüstern, zuflüstern, ins Ohr sagen, raunen; murmeln. [bedecken.

Пошеренíти, v. n. sich mit шерéн

Пóшерсть, f. H. 160. s. Пóшесть.

Пошéрхнýти, v. n. rauh rissig, werden. [Pest, f.

Пóшесть, f. Epidemie; Landplage;

По-шéсте, adv. sechstens.

Пóшестний, a. Под. epidemisch.

Пóшиб, m. Eindruck, m. M.+Б. 67.; 2)Schlag, m. Art, f. Manier, f. Пот. III.96.

Пошибáти, пошибнýти, поши́бети, v. a. treffen, schlagen; гадки́ менé пошибáють die Gedanken erschüttern mich von Zeit zu Zeit. [lepsie, f.

Пóшибка, f. s. Пóшесть; 2) Epi-

Пошивáльник, пошивáч, m. Dekker e. Strohdaches, m.

Пошивáти, v. a. s. Поши́ти.

Поши́пати ся, У. sich kratzen.

Пошири́стий, a. ziegeldachig, geschindelt (imbricatus). [machen.

Пошири́ти, v. a. zu breit, breiter

Пóширокий, a. zu breit.

Пошиté, n. Strohbedachung, f. Strohdach, n.; 2) бóже das Blaue, blaue Nichts, П. n. 41. не мáти когó за бóже — jmdn für Nichts halten; взя́ти когó за бóже — jmdn bei den Haaren, beim Schopf nehmen.

Поши́ти, (поши́ю, поши́еш), v. a. zusammen-, nacheinander nähen; 2) womit überziehen; ein Strohdach legen, — хáту eine Hütte mit Stroh decken; 3) — ся Не. (хм. 334) hineinschlüpfen, -schleichen, sich verbergen; b) чимóсь дóбре worin viel gewinnen, davontragen, sich bereichern; c) в дýрні zum Narren werden, ein N. bleiben.

Пошівля́, f. s. Пошиté 1).

Пóшість, -ести, f. s. Пóшесть.

Пошкандибáти, s. Шкандибáти.

Пошкарýбнути, v. n. sich mit e. harten Kruste überziehen.

Пошкодувáти, v. a. s. Шкодувáти; 2) den Schaden ersetzen.

Пошкрóбати, пóшкробок, etc. s. Поскрóбати, пóскріб etc.

Пошли́на, f. K. † altes Herkommen, alter Brauch; 2) пóшлина, gr. s. Ми́то, Zoll, m.

Пошля́ти ся, s. Шля́ти ся.

Пошля́х, m. Spur, f. Anzeichen, n.

Пошматувáти, v. a. zerstückeln.

Пошмугля́ти, v. a. wund reiben.

Пошня́пати, v.a. § s. Похóпити 1); ausschnüffeln.

Пошов, -шви, *f.* s. Пошва.
Пошопотіти, *v. n.* s. Пошептати.
Пошоптом, *adv. M.* III. 88 s. Пошепки. [*Gr.* 25. *vgl.* Шпати.
Пошпай, *m.* s. Понова, Fährte, *f.*
Пошпурити, *v.a. Не.* s. Шпурити.
Пошрамити, пошрамувати, *v. a.* mit Schrammen, Narben bedecken.
Пошта, поштар & s. Почта; 2) Posten, *m. Ф.* [sein.
Поштарювати, *v. n. К.* Postillon
Поштиво, *adv. Cm.* in Zucht und Ehren.
Поштівничий, *a. ОП.* s. Почтовий.
Поштовхати, *v. a.* s. Штовхати.
Пошторц, на — *adv.* s. Шторцом.
Поштуркач, *m.* s. Потир 2).
Поштуркувати, *v. a.* кого jmdn oft stossen, schurigeln.
Пошук, *m.* пошуканка, *f. M.* III.103. das Nachsuchen, Nachfrage, *f.* s. Попит.
Пошукати, *v. a.* nachsuchen.
Пошуміти, *v. n.* rauschend hinströmen; 2) schäumen. [kriebeln.
Пошурудурити, *v. a.* § streicheln,
Пощада, *f.* пощаджене, (-діне, *Зг.*) Schonung, *f.* Erbarmen, *n.* [дити.
Пощадити, пощаджати, s. Щадити.
Пощадок, -дка, *m.* Afterkind, *n. Пар.*
Пощасність, -ости, *f.* Glück, Wohlergehen, *n. B.*
Пощастити, s. Щастити.
Пощене, *n.* das Fasten.
Пощик, *m. Ф.* (*Пр.* III. 226) letzter Rest; Spur, *f.*?
Пощикувати ся, Schlucken haben.
Пощипати, (-ипувати), *v.a.* (klein) kneipen, zerpflücken; spleissen, spalten.
Пощитати, *v. a.* zählen, be-rechnen, einnehmen. [wornach, worum.
По-що? weshalb, weswegen, warum;
Пощупувати, *v. a.* einwenig befühlen, betasten.
Появ, *m. У. Мх.* пoява, *Гол.* появина, *Кл. f.* (concrete) Erscheinung; Verwirklichug, *f.*
Появити, появляти, появлювати, *v. a.* aufweisen, erzeugen, hervorbringen, *K.* I.57; — ся erscheinen, aufkommen.
Появлене, *n.* das Erscheinen, Aufkommen; 2) Erzeugung, *f.*
Появно, *adv. Т.* s. 'Явно.
По-якому, *adv.* s. Як.

Пойкшати ся в ким, § sich mit jmdm verbinden, *К.*
Поялити, *v. a.* schmücken, *Gr.* 25. *vgl.* 'Яти ся (яло ся).
Пояня, *f.* schön gepflegtes Vieh.
Поярка, *f.* junges Schaf; 2) Lammswolle, *f. adj.* поярковий.
Пояс, (*d.* поясець, поясок, -ска), *m.* поясина, поясниа, *f.* Gürtel, Gurt, *m.* (nicht ledern). [rung, *f.*
Поясненe, *n.* Erklärung, Erläute-
Поясники, *pl.* Lycopodium.
Пояснити, (яснити), *v. n.* erklären, erläutern.
Поясаний, *a.* s. Перістий.
Поясниця, *f.* Gegend um die Hüften, Gürtelgegend, *f. Кч.* 279. Lenden, Hüften, Weichen, *pl.* Taille, *f.*
Пра-, die Partikel bedeutet in Zusammenrückungen: „vor", ur-, ahn-, erz-, *Mi.* II. 362. [Ahnfrau, *f. adj.* прабабин.
Прабаба, прабабка, *f.* Urgrossmutter,
Прабатько, *m.* Urahn, *m. gew. pl.* прабатьки, Voreltern, Urväter, Vorfahren, Ahnen, *Левч. Пар.*
Прабистий, *a.* — чобіт eng.
Прабісь, прабос, *adv.* in Stiefeln ohne Socken od. Fusslappen; 2) на прабісь * ganz u. gar, gänzlich.
Прабісьний, *a.* -а нога bloss; blossfüssig. [(böse) Urgötter.
Прабог, *m. pl.* прабози *П. n.* 13.
Правда, (*d.* -онька, -усенька, *Л.* 64), *f.* Wahrheit, Wahrhaftigkeit, *f. adv.* es ist wahr; 2) Recht, *n.* Gerechtigkeit, Billigkeit: твоя & — du & hast recht; правду в кого genau so wie jmd.; 3) Rechtschaffenheit, *f.*: по правді жити ehrlich & —; они вже на праві, ми ще на криві (von den Verstorbenen).
Правдати, *v. a.* землю *Ф.* Recht üben auf Erden, richten; — ся s. Правдувати ся.
Правдивий, правдивен, *К.a.* wahr, echt; 2) wahrheitsliebend, treu, *Ш.* II.33.
Правдивість, -ости, *f.* Wahrhaftigkeit, Echtheit; 2) Rechtschaffenheit, Rechtlichkeit, *f. K.* [verwirklichen.
Правдити, *v.a. M.* II.95. wahr machen,
Правдливий, *a.* wahrhaftig, recht, wahrheitsliebend.
Правдний, *a.* wirklich.
Правдозвістний, *a.* wahrheit-

verkündend, rechtverk. *B.*

Правдолюбний, правдолюбець, -бця, *d.* wahrheitsliebend. [heitsliebe.

Правдолюбність, -ости, *f.* Wahr-

Правдомовний, *a.* wahrsprechend, die Wahrheit redend.

Правдота, *f.* *Cm.* s. Праведність.

Правдувати, *v. n.* (*Кн.* кривда вельможно правдує) richten, walten; 2) — ся з ким mit jmdm rechten, streiten.

Праве, праві, *pol. adv.* s. Майже.

Праведний, *a.* gerecht, rechtschaffen, ehrlich; tugendhaft.

Праведник, *m.* der Gerechte, Rechtschaffene; (-иця, *f.* *Кн.* die G. R.) die G. R.; *adj.* праведничий des (der) — —.

Праведність, -ости, *f.* Rechtschaffenheit, *f.* Biedersinn, *m.* Tugend, *f.* *Cm.*

Праве́дчий, *a.* *Oc.* (62) VII. 63 juridisch.

Правеж, *m.* s. Правлене.

Правесний, *a.* rechterblich; rechtmässig, *Пар.*

Правесник, *m.* Rechterbe, *m.*

Правесність, -ости, *f.* Rechtmässigkeit, *f.* *Пар.*

Правиборець, -рця, *m.* Urwähler, *m.*

Правибори, *pl.* Urwahlen, *pl.*

Правий, (*d.* -енький), прав, *a.* recht, rechtteilig, zur rechten Hand, (-а рука); 2) gerade; 3) recht, rechtlich, rechtschaffen; 4) echt, wahr; 5) Права середа mitte der 50-ниця *Ч.* III. 29.; *adv.* право s. Просто, прямо, на — rechts; *b*) eben, gerade, just.

Правильний, *a.* regelmässig, gesetzmässig, richtig.

Правильник, *m.* Canon, *m.*

Правильність, -ости, *f.* Regelmässigkeit, Gesetzmässigkeit, Correctheit, *f.*

Правило, *n.* Regel, Richtschnur, Vorschrift, *f.* Lehrsatz, *m.* 2) правило, Richtscheit, *n.* Stiefelleisten, *m.*; Steuerruder, *n.* *Мор.*

Правитель, *m.* Regierer, Lenker, Führer, Statsmann, *m.*; s. Управитель *Ш.* I. 256; *adj.* правительний Regierungs-; staatsmännisch, *У.*

Правителька, *f.* Lenkerin, Vorsteherin, Verweserin, *f.*

Правительство, *n.* Regierung, *f.* *adj.* правительственний.

Правити, *v. a.* чим etw. lenken, verwalten, worüber herrschen, regieren; 2) — набоженьство den Gottesdienst halten, verrichten; — масло Butter machen; 3) fordern, verlangen (einen Preis); eintreiben; 4) *v. n.* anhaltend reden, schwatzen; 5) streben, trachten, *M.* III. 4.

Правиця, *f.* *OII.* die Rechte, rechte Hand. [грошей *M*+*Б.* 357 Forderung, *f.*

Правіжка, *f.* *Cm.* s. Правоване; 2) —

Правік, *m.* Urzeit, Vorzeit, *f.*

Правічка, *f.* § reine, keusche Jungfrau.

Правічний, *a.* uralt, *Зг.*

Правлене, (-ліне), *n.* Regierung, Lenkung, Verwaltung, *f.* *adj.* правлінний, *T.* s. Правительственний.

Правний, *a.* gesetzlich, gesetzmässig, rechtmässig, legitim, Rechts-.

Правник, *m.* Rechtsgelehrter, Rechtskenner, Jurist, *m.* 2) Hörer der Rechte, *m.* *adj.* правничий

Правність, -ости, *f.* Gesetzmässigkeit, Legitimität; 2) Moral, *f.* *До.*

Правнук, *m.* Urenkel, *m.*

Правнука, (*d.*-учка), *f.* Urenkelin, *f.*

Правнучата, *pl.* Urenkel, *n.* Urenkelinnen, *pl.*

Право, *n.* Recht; Gesetz, *n.* *pl.* права, die Rechte, Rechtstudium, Jus, *n.*; 2) Schlussverhandlung in e. Gerichtsitzung od. Gemeindeversammlung (*Фр.*); 3) Process, *m.* бути з ким у праві mit jmdm e. Process führen.

Правобічний, *a.* rechtseitig, an der rechten Seite, am rechten Ufer gelegen; -а Україна, **правобоче**, *n.* Ukraina am rechten Ufer des Дніпро.

Правоване, *n.* *T.* Leitung, Fügung, *f.*; 2) Rechtstreit, *m.*; Process in e. Rechtsache, *m.* [Правний.

Правовий, *Кн.* правовитий, *T. a.* s.

Правовид, правознавець, -вця, *Term. m.* s. Правник 1).

Правовіре, *n.* *Пу.* правовірність, -ости, *f.* Rechtgläubigkeit, *f.*

Правовірний, *a.* rechtgläubig.

Праводавець, *m.* -авство, & s. Законодавець &.

Праводатний, *a.* gesetzgebend, *B.*; -а дошка Gesetztafel, *f.* *Пар.*

Праводушний, *a.* von rechtlicher Gesinnung, bieder, rechtschaffen, redlich, *Макс.*

Правознавство, *n.* *Term.* *Фр.*

Rechtswissenschaft, -kunde, Juristerei, *f.*

Правóкість,-óсту,*m.*s.Живóкість.

Праволóжий, *ГШ.* правол**ó**жний, *a.* eheleiblich, ehelich.

Правомислячий,*a.Mx.*gutgesinnt.

Правомірний, *a. Кн.* rechtmässig, gesetzmässig, *Кн. Зг.*

Правóпись, правóписьмо, *n.*Recht schreibung, Orthographie, *f.*, *adj.* правóписний zur O. geh., die O. betreffend.

Правописáти, *v. n. ГШ.* rechtschreiben, orthographisch schreiben.

Направляющий, *a.* † *Пу.* recht, gutführend. [nisch, e. kleinrussisch.

Праворýский, *a Ф.* echt ruthe-

Праворýч, *adv.* zur rechten Hand, rechts.

Правосúльний, правостійний, *a.* rechtskräftig, rechtsbeständig, rechtgil tig, *Term.*

Правосúльність, правостійність, -ости, *f.* Rechtkraft, Rechtsbeständig keit, -giltigkeit, *f. Term.*

Правослáвие, *n.* правослáвність, -ости, Rechtgläubigkeit, Orthodoxie, *f.*

Правослáвний, *a.*s.Правовірний, orthodox, bes. griechisch — orientalisch, nicht unirt.

Правосýде, *n.* Gerechtigkeit, *f. К.*

Правосýдець, -дця, *m.* Richter, *m. Кл.*

Правосýдний, *a.* gerecht, *Макс.*

Правотá, *f.* Gerechtigkeit, Ehrlichkeit, Redlichkeit, *К.* Loyalität, *f. Кл.*

Правотáр, *m.* Rechtsbeistand, *m.*; 2) Hilfsbuch in Rechtsachen, *n.*

Правотáрити, *v.n.* правотáр sein, advocieren.

Правотúти, *v. a.* und — ся, s. Правувáти (ся)1)[правóчу,правóтиш]

Правóтник,*m.* ein Processsüchtiger.

Прарáг, *m. Ф.* Erbfeind, *m.*

Правтóрити, *v. a.* когó в невóлю *М+Б.* 86 in die Sclaverei bringen, knechten, *vgl.* Заправтóрити.

Правувáти, *v. a.* когó jmdn processieren, — ся з ким mit jmdm einen Rechtsstreit führen; 2) *Пс.* s. Правцювáти; 3) — ся sich regieren, eine Verwaltung haben.

Правцéм,*adv.*gerade,schnurstracks; 2) — рýки стáли wurden steif, erstarrten.

Правцювáти, *v. a. У.* gerade stellen, ordnen; 2) *v. n.* die Richtung rechts einhalten.

Правчúти, *v. a. Щог.* 82.?

Прáвша, *f. Н.* 273. s. Правúця.

Прагнýти, *v.a.M.pol.*begehren,sehnlichst wünschen, s. Бажáти; schmachten, *ОП.*

Прáдавний, *a.*uralt,aus derVorzeit.

Прадáвнина, *f. Пар.* Urzeit, graue Vorzeit.

Прáдерево, *n. Зг.* Urbaum, *m.*

Прáдїд, *m.* Urgrossvater, Urahn, *m.* *adj.* прáдїдний, прáдїдівский, urgrossväterlich, urahnlich, urväterlich.

Прáдїдівщина, *f.* Erbe nach einem Urahn, *n.*

Прáдло, *n.* das zu waschende Zeug.

Прáдуха, *f. Kst.* s. Задýха. Hitze, *f.*

Прáжанка, *f.* s. Ужéвка; Stange, *f.*

Прáжене, *n. Пол.* das Rösten.

Пражúвка, *f.* Parasolschwamm, *m.* Buberitze, *f.* (Agaricus procerus), *Вол.*

Прáжúна, *f.* пражúне, *n. coll.* s. Прáжанка; 2) *Ч.* VI. Art Feldmass: $^1/_8$ Morgen. [Feuer rösten.

Прáжити, *v. a.* pregeln, über dem

Пражкóм, *adv.* geröstet, горóх їсти — geröstete Erbsen essen. [unnütz.

Прáжнїй, *a.M.* II. 201, eitel, müssig,

Прáжуха, *f.* gepregelte Mehlklösse, *Пом.* III. 113. [Празникóвий

Праздeньственний, *a. Мог.* s.

Прáзний, *a. Ф.* müssig, faul; — день *Зг.* Fest-, Feier-.

Прáзник, (*d.* празничóк, -чка), *m.* Fest, *n.* Festtag, Feiertag, *m.* bes. Kirchweihfest, *n.* Kirchmess, *f.*

Празникóвий, празнúчний, *a.* festlich, zum Kirchweihfest geh.

Празникувáти, *v. n.* Kirchfest feiern *Ш.* I. 403; 2) Zechgelage halten *Кч.* 134.

Праистнувáне, *n.Зг.* Urexistenz, *f.*

Прайнúк, *m.* s. Правúк.

Прáкіс, -осу, *m.* süsses Heu, s. Бережнé сїно. [стень *pl.*

Прáковсї, *pl. Ч.* IV. 660 s. Пéр-

Пракóрінь, *m. Пар.* Urwurzel, *f.*

Прáктик, *m.* Praktiker, praktischer Kopf.

Прáктика, *f.* Praktik, Praxis, *f.*

Практикувáти, *v. n.* prakticieren.

Практи́цизм, *m. Не.* praktische, materielle, reelle Anschauung, *f.* [(*Ф.*).
Практи́чити ся, zanken, hadern,
Практи́чний, *a.* praktisch; brauchbar. [tische, Brauchbarkeit, *f.*
Практи́чність, -ости, *f.* das Prak-
Пра́лев, -льва, *m. Ч.* II.123 Urlöwe, *m.*
Пра́ліс, *m.* Urwald, *m.*
Пра́ліска, *f.* Busch-Windröschen, *n.* (Anemone nemorosa).
Пра́льний, *a.* Wasch-.
Пра́ло, *n.* Waschbrett, *n.* Waschbank *f.* (im Flusse &); 2) Fabelname e. Pferdes.
Праљо́таш, *m.* gelbe Teichrose. *КУ.*
Пра́лютий, -а, *f. Р.* II. 186 überaus böse; ungemein stark.
Пра́ля, *f.* s. Пра́чка.
Пра́мий. *a. Др. с.* 216. s. При́мий.
Прама́ти, прама́тер, *f.* erste Mutter des Menschengeschlechtes, Stammmutter, (Eva), *f. adj.* Прама́терний.
Пране́, *n.* das Waschen (der Wäsche).
Прани́к, (*d.* -и́чок), пранник, пра́льник, *m.* Waschbleuel, Bleuel, *m.*; 2) Art Werkstück im Webstuhl; 3) s. Пра́чка 2); -а би́ти, пра́ти Art Spiel.
Пра́нка, *f.* gewaschenes, reines Hemd.
Пра́нці, *pl.* Syphilis, *f.* пранцюва́тий, *a.* s. Францюва́тий.
Праобразець, -зця, *m. Пол.* Vorbild, *n.* Typus, *m.* [vater, *m.*
Праоте́ць, -тця́, *m.* Erzvater, Stamm-
Пра́очи, *pt. aug.* 'Очи (о́ко) *Ч.* I. 95.
Прапо́р, (*d.* пра́перок, *АД.* I. 250. пра́порець, -рця, прапі́рка, *f. Левч.*) Fahne, *f.* (*d.* Fähnlein, *n.*).
Прапо́рка, *f.* Euprepia villica.
Прапо́рщик, *m.* Fähnrich, *m.*
Прапра́внук, *m* Urgrossenkel, *m.*
Прапра́дід, *m.* Urältervater, *m.*
Прапре́док, -дка, *m. В.* s. Прaро́дич.
Прароди́тельский гріх, Erbsünde, *f.*
Прaро́дич, прароди́тель, *Пар. m.* Urahn, Urerzeuger, *m. КУ. pl.* Ureltern, *pl.*
Прaро́дичка, *f.* Urgrossmutter, *f.*
Прас, *m.* пра́са, пра́ска, *f.* Plätteisen, Bügeleisen, *n. Левч.*; 2) прас, *m. Ко.* 213 Schlag, Stoss, *m.*
Пра́са, *f.* Presse, *f.*
Праса́д, *m.* Art Birnen.
Прасьвяти́й, *a. Ф.* urheilig.
Пра́сіл, *m. Оо.* (61) VI.165 s. Пра́сол.
Пра́сїтні, *pl.* Urflügler, *pl.* (Archiptera).
Пра́ск, *m.* Geprassel, *n.* Knall, *m. В.* на сам — прийти gerade in den grössten Rummel kommen.
Пра́скати, *v. n.* krachen, knistern, prasseln, platzen, (*В.*).
Пра́сливняки, *pl.* Protoplastae, *Фр.*
Пра́снути, *v. n.* чим etw. wuchtig schleudern. [brett, *n.*
Прасова́льний, *a.* -а до́шка Plätt-
Прасо́к, -ска́, *m. Н.* 71 s. Прас 2)?
Пра́сол, -ола, *m.* Fischhändler; Viehhändler, (der Fische, Fleisch, Hanf & im Grossen kauft u. im Einzelnen wieder verkauft), Aufkäufer, *m. adj.* прасо́льский.
Прасолува́нє, прасо́льство́, *n.* Geschäftsführung eines пра́сол.
Прасолува́ти, *v. n.* Geschäft eines пра́сол treiben. [Träume.
Пра́сон, *m. pl.* пра́сни, *Кл.* hehre
Прасува́ти. *v. n.* pressen; 2) plätten, bügeln; *sbst.* прасо́ванє. [су́нок.
Прасу́нок, -нку, *m. К.* I.24. s. Фра-
Пра́ти, (перу́, пере́ш), *v. a.* waschen, (Die Wäsche); 2) tüchtig bläuen, schlagen, züchtigen.
Праття́, *n.* s. Пране́.
Прах, *m.* † *Ш.* II. 233 s. По́рох; розби́ти на прах aufs Haupt schlagen, völlig zertrümmern.
Пра́хвост, *m. Не.* (*Ко.* 105) der schwänzelt, ein Niederträchtiger.
Прахове́нький, *a. М.* III. 70 abgetragen, sehr dürftig.
Пра́хтика, *f.* s. Пра́ктика; Begebenheit, Geschichte, *f.* § *Др. с.* 63.
Праці́вний, *a.* arbeitsam; 2) von der Arbeit ermüdet.
Праці́вник, (-цьов-), *m.* Arbeiter, *m. ВБ.*; s. Ді́ятель, *Не.*
Працюва́нє, *n.* das Arbeiten, Arbeit, *f.*
Працюва́ти, *v. a.* arbeiten.
Працю́нок, -нку, *m.* s. Твір, утвір.
Пра́ця, *f.* Arbeit; 2) Mühe, *f.*
Прач, *m.* s. Прани́к.
Пра́чишня, *f.* Riege, Darre, *f. Ст.*
Пра́чка, *f.* Wäscherin, Waschfrau, *f.*
Прачка́р, *m.* Wäscher, *m.* [stube, *f.*
Прачка́рня, прачкі́вня́, *f.* Wasch-
Прашпо́рт, *m.* s. Па́шпо́рт.
Пра́ща, *f.* Schleuder, *f.*

Пра́щане,пращати, & s.Про́щане &
Пращови́к, *m.* Schleuderer, *m. ОБ.*
Пра́щока, *f. aug.* s. Що́ка.
Пра́щур, *m.*Ururenkel, *m.Mi.*II.362.
Пра́язик, *m.* Ursprache, *f.*
Пре-, s. Пере-, про-; in Zusammensetzungen mit Nominen, bes. mit Adjectiven (u. Adverbien) bezeichnet пре- eine Steigerung des zweiten Gliedes u. bedeutet: sehr,ungemein,überaus,ausserordentlich, völlig, *Mi.* II. 363. IV. 237. (*vgl.* При-). [sethat, *Гр.*
Пребеззако́ннє, *n.* schwere Mis-
Пребезмі́рний, *a.* masslos, bodenlos, sehr tief. [*Ш.* II. 267.
Пребезу́мний, *a.* völlig thöricht,
Пребе́ндювати, *v. n.* собі s. Переб́ендювати 2).
Преблагий, *a.* sehr gütig.
Преборга́тий, *a.* sehr reich; *adv.* преборга́то sehr viel. [s. wacker.
Преда́лий, *a. Рч.* 97 sehr tüchtig,
Превеле́бний, *a.* (*B.*) ehrwürdig, hochgeehrt, *Ш.* I. 285. [überausgross.
Превели́кий, превеличайший, *a.*
Преве́льми, *adv. Ф.* überaus, gar sehr. [den hohen Wuchs übertreffen.
Превиси́ти, *v. a. Luts.* 154 durch
Пре́висо́кий, превисоче́нний, *a.* sehr hoch, höchst.
Превозлюбі́йці, *pl.* falschliebende, augendienerische Freunde, Gäste.
Превозноси́ти, (-ноша́ти), *v. a.* über Alles hoch erheben, preisen, *Пу.*
Превольдо́бний, *a. КС.* IV. 493 s. Превеле́бний?
Превосходи́тельний, *a. Ш.* II. 148, -а (превосходи́тельство) Excellenz, *f.* [mannigfaltig.
Превсякий, *a.* sehr verschieden,
Прегі́рко, прегоре́чно, *Гол.* III. 127. *adv.* sehr bitter.
Пред-, s. Перед-. [thümlich.
Преда́вний, *a.* sehr alt, s. alter-
Преда́нний, *Ф.* (*Поез.* (67) 14. преда́ньский, *a.* zu преда́нці geh.
Преда́нці, *R.* 142. пре́дане, *pl.* s. Прида́не, прида́нець.
Преда́тель, *m.* Verräther, *m.*
Предба́ня, *f.* Vorgrube, *f.* (im Bergwerk).
Предвари́ти, *v.a.*† imvoraus sagen.
Предви́діти, предви́джувати, *v. a.* vorhersehen. [der Vorzeit.
Пре́двік, з-ку, von Alters her, aus
Предві́стка, *f.* Ankündigung, *f.*
Предві́стниця, *f.* Vorläuferin,Vorbotin, *f.* [keit her.
Предві́чний, *a.* ewig, von Ewig-
Предвіща́ти, предвісти́ти, *v. a.* vorherverkündigen, weissagen.
Предві́щий, *a. Ру.* übermächtig, allgewaltig. [thümlich.
Предвові́чний, *a.* (*Фр.*) alter-
Предводи́тель, *m. Ко.* 199 Anführer, *m.*
Преди́вний, преди́вен, преди́венний, *А-Г.* 163. *a.* sehr wunderbar; höchst wunderlich.
Предиду́чий, *a.* vorhergehend.
Предикови́нний, *a.* sehr wunderlich, *ІГ.*
Предите́ча, *m.* s. Предте́ча.
Предити́. (предиду́, -иде́ш), *v. n.* vorhergehen, *ІГ.*
Пре́дїд, *m.* s. Пра́дїд. [bestimmen.
Предїли́ти, *v.a. M.* II. 76 zutheilen,
Пре́дківщина, *f.* Ahnenerbe, *n. K.*
Предклада́ти, s. Предложи́ти.
Пре́дко, *m. Ос.* (61) IX. 48 s. Пре́док; *pl.* пре́дки, *coll.* предківа́, *n.* (-ова́), *Лсеч.* [s. Пре́двік.
Предкові́к, в предкувіку, *Кч.* 197.
Предкові́чина, *f. Пр.* II. 246 graue Vorzeit; *adj.*предковіцкий, предкові́чний, *Ш.* II. 16 aus der Vorzeit, aus der Urzeit, althergebracht.
Пре́дковский, *a.* по -ки, *adv. Кч.* 51 nach der alten Sitte der Väter.
Предло́г, *m.* s. Прийменник.
Предло́жене, *n.* Vorlage, *f.* Vorschlag, *m.* [schlagen, antragen.
Предложи́ти, *v. a.* vorlegen; vor-
Предло́жний, *a.* — па́деж Casus praepositionalis, Localis.
Пре́дмет, *m.* Gegenstand, Object, *m.*
Предметівни́к, *m.* (*Дгр.* Gegenstandswort, Substantivum, *n.*
Предме́тниця, *f. Пол.* Objectiv, *n.*
Предмето́вий, *a.*objectiv, sachlich.
Предмі́стник, *m.* der früher einen Platz (Anstellung, Stelle) eingenommen hatte. [am Vorabend, *Ст.*
Пре́днесь, *adv.* die Nacht vorher,
Предо́бний, *a. Ф.* willkommen, lieb u. theuer.

Предóбрий, *a.* sehr gut, sehr gütig.
Предóвгий, *a.* sehr lang, allzulang.
Прéдок, -дка, *pl.* прéдки, *m.* Vorfahre, Urahn, Urvater, Ahn; из прéдка -віка Ч. III. 335 in, aus der Urzeit.
Предорогúй, *a.* theuerst, sehr theuer.
Предписáти, *v. a.* С. II. 102 vorschreiben.
Предплáта, *f.* s. Передплáта.
Предплатúти, (-плáчувати), *v. a.* pränumerieren, abonnieren, subscribieren.
Предплáтний, *a.* Pränumerations-.
Предплáтник, *m.* Pränumerant, Abonnent, *m.*
Предплюсне, *n.* Пол. s. Передплéсниця.
Предпоперéдний, *a.* vorhergehend.
Предприéм, *m.* предприéмство, *n.* Unternehmung, *f.*
Предприéмець, -мця, *m.* Unternehmer, *m.*
Предприéмний, предприéмчúвий, *a.* unternehmungslustig
Предприемчúвість, -ости, *f.* Unternehmungslust, *f.* -geist, *m.*
Предпринимáти, предприймáти, *v. a.* unternehmen, vornehmen.
Предрéвний, *a. К.* sehr alt, uralt.
Предсїдáтель, *m.* der Vorsitzende, Präses, Obmann, Präsident, *m.*
Предсїдáтелька, *f.* die Vorsitzende; Präsidentin, *f.*
Предсїдáтельство, *n.* Vorsitz, *m.* Präsidentschaft, *f.*
Предсїдáти, *v. n.* vorsitzen, den Vorsitz führen, präsidieren.
Прéдсїй, *a.* ehemalig, altehrwürdig, прéдся Русь Кч. 70.
Предстáва, *f. В.* предстáвлене, *n.* Vorstellung; Darstellung, *f.*
Представúтель, *m.* Repräsentant, *m.* (-úтелька, -in, *f.*).
Предстáвити, (-вляти), *v. a.* vorstellen, darstellen, vorlegen, darlegen, vorführen; aufführen, spielen, (ein Theaterstück); когó комý vorstellen, präsentieren, — ся sich — —; *b*) менї предстáвить ся Ш. I. 401 ich stelle mir vor, es scheint mir.
Предстáтель, *m.* † Fürsprecher, *m.* (-áтелька, -in, *f.*).
Предстрáсть. *f. Мог.* s. Прúстрасть.
Предсýвний, *a.* — звук eingesetzter Spirant im Anlaute, z. B. вóко, гóстрий, Тол.
Прéдся, *adv. Wgr.* 126 s. Прéцї.

Предтéча, *m.* Vorgänger, Vorläufer, *m.* (bes. v. h. Johannes d. Täufer).
Предуввілля, (-лє), *n.* Ос. (62) IX 69?
Предýха, *f.* s. Прóдух, & Luftloch, *n.*
Прéдцїже, *adv.* Гол. s. Прéцїнь.
Предчувáти, *v. a.* Vorgefühl von etw. haben, ahnen.
Преéмник, *m.* † Nachfolger, *m.*
Преж, прéже, Ос. (61) XII 8 s. Перéдже, — когó vor jmdm, früher als jmnd.
Прежáсний, *a.* schrecklichst, Ф.
Прéжнїй, *a.* Кч. 213 ehemalig, vorig, früher.
Прев, *adv. pol.* s. Чéрез; преввéрх, прéввірх Ос. (62) V. 84 im Uebermass, im Ueberfluss.
Прездоровéзний, Р. I. 134 (-вéнний), *a.* sehr stark, s. grossmächtig.
Превенция, *f.* Präsentation, Aufwartung, *f.*
Презúрство, *n.* Ко. 308 презóр, *m.* Марк. 89 Verachtung, Geringschätzung, *f.* Stolz, *m.*
Прéзлий, *a.* sehr böse ВГ. 147.
Презріти, (прéзрю, прéзрим), *v. a.* verachten, verschmähen, Кв. 22.
Преисподня, (-няя), *f. К.* Unterwelt, Hölle, *f.*
Преіхидний, *a. С. superl.* s. Ехúдний.
Прек, *m. gew. pl.* прéками сказáти mit kränkender Rede, vorwurfsvoll sprechen, Ру.; 2) *pl.* heimtückische Streiche, Ф.; у -прéки zum Trotz (Ф.).
Прекладáти, *К. v. a.* s. Предкладáти; 2), — преложúти когóсь над щось vorziehen, К.
Преклонúти ся, willfahren, Folge leisten, С. I. 121.
Прекрутéнний, *a.* sehr steil.
Прелéгкий, *a.* sehr leicht.
Прéлесть, *f.* Verlockung, *f.* Reiz, *m.* С. I. 121.
Прелéстниця, (-éсн-), *f.* s. Лíтавиця 2), *vgl.* Перелестник; Verführerin, schönes reizendes Weib, Ко. 140.
Прелýчка, *f.* N. e. Berges.
Прелýчний, *a.* linker Nbfl. des Чéремош ч.
Прелюбодíй, *m* КУ. s Перéлюбець.
Прелюбодíйний, *a.* s. Ш. II. 261 s. Перéлюбний, Мі. II. 363.
Прелютий *a.* sehr grimmig.

Прем, *adv.* dringend; 2) vorzüglich (*Ф.*); 3) gerade so; 4) s. Пре́ці *Фр.* (*бал.*6).

Преми́лий, премиле́нний, *a.* sehr lieb, allerliebst.

Премилосе́рдний, *a.* überaus gütig, allgütig, allbarmherzig. [*Ф.*

Премногоці́нний, *a.* sehr kostbar,

Премуде́рний, *a.* kunstreich u. sehr fein verfertigt.

Прему́дрий, *a.* sehr weise, allweise, hochweise; 2) altklug, überklug, pfiffig, naseweise. [heit, *f.*

Прему́дрість, -ости, *f.* Allweis-

Премуся́ний, *a. Зап.* II. 522 verdorb. st. Приму́шений.

Пре́мха, *m. Зап.* II. 595 Teufel, *m.?*

Прена́віть, (*В.*) s. Прина́віть.

Пренаре́мний, *a. КУ.* II. 68 höchst leidenschaftlich.

Пренди́чити, s. Пенди́чити.

Пренепови́нний, *a.* ganz unschuldig, g. schuldlos, *Ш.* II. 147.

Пренепоро́чний, *a. Ш.* II. 146 durchaus makellos, engelrein, unbefleckt.

Прені́коли, *adv. Кл.* nimmer, nimmermehr.

Преоберега́ти, *v. a. ОП.* — звича́ї in Ehren halten. [Verklärung Christi, *f.*

Преображе́ние, *n.* Христа́ Спаса

Преобрази́ти ся, sich verklären.

Прео́бразка, *f. Гуш.* Variation, *f.*

Преогорчи́ти, *v. a. Кч.* 234. verdriessen, mit herbem Gram erfüllen

Преосьвяще́ний, *a.* der Hochwürdigste Herr, Bischof.

Преосьвяще́ньство, *n.* Hochwürden, (Titel d. Bischöfe u. Erzbischöfe).

Препа́лка, *f. Гол.* III. 492?

Препа́сти, *v. n.* s. Пропа́сти.

Преподе́не, *n. Мог.* Tradition, Sage, *f.*

Преподо́бити ся, heilig (преподо́бний) werden; 2) — Бо́гови Gott gefällig werden, Wohlgefallen bei Gott finden *Др. с.* 98; 3) selig werden *Ш.* I. 114.

Преподо́бний, *a* heilig, gerecht; Hochwürden, (Titel d. Priester).

Преподо́бниця, *f. Bein* der Nonne, *Ш.* I. 112.

Преполове́не. (-е́ние), *n.* Mitte der Pentekoste (50-ици d. i. der Zeit von Ostern bis Pfingsten).

Препоруча́ти, (-чи́ти), *v. a.* anvertrauen, auftragen, übertragen; 2) empfehlen. [Empfehlung, *f.*

Препору́чене, *n.* Auftrag, *m.*; 2)

Препочти́ти, *v. a.* vorziehen, den Vorzug jmdm geben, *Кл.*

Преприкра́сний, *a. Ф.* sehr schön.

Препросла́влений, *a.* vor allen hochgepriesen, *Ш.* II. 213. [betrunken.

Препяне́нний, *a.* sehr berauscht, s.

Прера́дий, *a. superl.* s. Рад, ра́дий, *Пр.* I. 175.

Пре́розумний, *a.* altklug.

Прері́с, *m. Gr.* 25. s. Зрі́зованець.

Пресьві́тлий, *a.* erlaucht, durchlaucht, hochgelehrt. [heilig.

Пресьвяти́й, *a.* allerheilig, hoch-

Пресьвяти́ти ся, (при) до Бо́га, sterben *Др. с.* 42. 108.

Пресе́льник, *m.* s. Прише́лець.

Пресища́ти ся, sich übersättigen.

Прескве́рний, *a. superl.* zu Скве́рний. [kummervoll, *Ш.* II. 175.

Прескорбо́ний, *a.* sehr traurig,

Прееску́рвий, *a.* — син Erzhurensohn, *m. Mi.* II. 363.

Пресла́вний, преславу́тий, *С.* II. 193. *a.* sehr berühmt, glorreich.

Преспо́дниця, *f. Ч.* V. 1021 *Bein.* der темни́ця, ganz unten tief gelegener Verlass.

Преста́вити ся, ins Jenseitige übergehen, sterben; 2) преставля́ти s. Предста́вити *Ос.* (61) III. 19.

Пре́старий, престаренезний, *a.* sehr alt, steinalt.

Престарі́лість, -ости, *f. Ке.* 401. hochbetagtes Greisenalter; 2) Archaismus, *m.*

Престі́льниця, *f. Гол.* I. 181 der Tischladen wo der Leichnam aufgebahrt wird. [sehr widerlich.

Престоги́досно, *adv. Ос.* (62) 79

Престо́л, (-і́л, *g.* -о́ла, *d.* престо́лець, престі́льчик), *m.* Thron; 2) Altar, *m.* вели́кий — Hochaltar.

Престо́льний, *a.* auf dem Throne, a. d. Altare, Thron-, Altar-.

Престу́пний, *a.* sündhaft, verbrecherisch, *Ш.* II. 185.

Пресякий, *a.* s. Превсякий.

Прета́к, *m. pol.* s. Решето́.

Претентува́ти, *v. a.* собі щось worauf Ansprüche, Prätensionen erheben.

Прети́ка, *f.* s. Проти́ка.

Претити, (пречу́, претипи), *v. a. Зар.* verwehren, verbieten. [friedfertig.

Претихий, *a.* überaus ruhig, still,

Претичина, *f. Не.* Absage, *f.*; 2) Hindernis, *n.*

Претінка, *f. Гол.* I. 20. s. Прутинка.

Пре́тонкий, *a.* sehr dünn.

Пре́тно, *adv. Ч.* V. 570 eindringlich, ernst, scharf.

Преувеличати, *v. a. У.* übertreiben.

Преувеличе́не, *n.* Uebertreibung, *f.*

Преудивительний, *a. Ч.* V. 768 s. Предивний. [205 Erhöhung, *f.*

Преузвишеність, -ости, *f. Ог.*

Прехиме́рно, *adv.* kunstvoll, sinnreich, wunderlich, *Кч.* 41.

Прехира, *m. W.* Naseweis, Krittler, *m.*

Прехихий, *a. Ко.* 97. s. d. vor.?: ухо прехихе. [2) s. Проч.

Преч, *adv.* ganz, völlig *АД.* I. 45;

Пречаровитий, *a. Ф.* bezaubernd schön.

Пречисник, *m.* Fest: Перенесене Нерукотворн. Образа Пречистої Д. Ма́рії am 16. Aug. a. St. *Зак.*

Пре́чуд, s. Причудъ, на — дивний.

Пречу́дний, пречу́ден, *a.* überaus wunderbar, wundervoll, seltsam.

Прешеле́нуватий, *a. Не.* (*Пр.* III. 371. 378) närrisch.

При, I) *praep. mit dem Local Mi.* IV. 679—682 (m. d. Dativ, *Ог.* 191): bei, neben, an; in Gegenwart, vor; unter — bezeichnet при *a*) dasjenige in dessen Nähe od. Gegenwart, bei dem etwas ist: при робітниках стояти bei den Arbeitern als Aufseher, при робо́ті співати при землі жати nahe bei der Erde schneiden; при вітцї жити; при доро́зї am Wege, при сьвідках bei, vor, in Gegenwart der Zeugen, при гро́шех бу́ти bei Geld sein, при па́мяти bei vollem Bewusstsein, дух сьвятий при нас і при ду́шах на́ших! напиймо ся вині при зеле́нім вині am grünlichen Wein; зіста́тись при своїй ду́мцї bei seiner Meinung bleiben; *b*) bez. при die Zeit, in der od. um die etwas geschieht: при дер жа́ві (за держа́ви) чиє́ї während, unter der Verwaltung, Regierung jmds; при ста́рости im Greisenalter, при нещасли́вій годи́нї in der Zeit des Ungemachs, при місяци bei Mondenschein, при нас і по нас bei unseren Lebzeiten und nach unserem Hinscheiden; *c*) s. По-при II) при- *in Zusammensetzungen* (*Mi.* IV. 233—234) als Praefix bez. *a*) bei Adjectiven (u. Adverbien) eine Deminution des zweiten Gliedes: einwenig, etwas, an- *Mi.* II. 363; *b*) eine Steigerung: при́красний sehr schön, *vgl.* Пре-; *c*) als *praep.* drückt придas Nahesein u. Sichnähern aus, od. bezeichnet, dass das Ziel der Handlung erreicht worden ist, ferner bez. das Erwerben von etwas durch die im Verbum liegende Handlung, endlich bez. es eine Deminution: припіка́ти anbrennen &; wird übersetzt: herzu, herbei-, heran-, zu-, an-; er-. Beisp. s. unten an entspr. Stellen; das Fehlende s. unter einfachen Ausdrücken, auf Obiges bezugnehmend.

Приба́вити, прибавля́ти, *v. a. gr.* hinzufügen, hinzuthun, zugeben, zusetzen, zulegen; 2) — ся zu viel wo verweilen; sich verspäten, längere Zeit brauchen.

При́бавка, *f.* Zusatz, *m. Зг.* Glosse, *f. К.*; 2) Beisatz, *m.* Apposition, *f. ГШ.*

Прибага́ти, прибагну́ти, *v. n.* seltsame, launige Wünsche haben; ніхто́ би не приба́г! niemand würde auf diesen sonderbaren Gedanken kommen!

Прибага́то, *adv.* s. Пребога́то.

Прибагом, *adv.* nach der Laune, zufällig, *Зар.*

Приба́чити ся, *Ст.* s. Привидїти ся.

Прибга́ти, *v. a.* s. Пригнути; 2) hinzunehmen, fortschleppen, *С.* [ти.

Прибе́нджити, *v. a.* § s. Прина́ди-

Прибера́ти, s. Прибира́ти.

Прибереѓати, (-гти, -іга́ти). приберечи, *v. a.* sparen, aufbewahren, schonen, *К.*

Прибере́же, *n.* s. Побере́же.

При́бережний, *a.* nahe am Ufer gelegen, *С.* II. 144. [rin, *f.*

Прибе́рниця, *f. Р.* II. 36 Sammle-

Прибива́ти, *v. a.* s. Прибити; verschlagen (vom Sturme) *АД.* I. 180.

При́биль, при́біль, *f. Н.* 191 s. Прибу́ток. [kömmling, *m.*

Прибилець, -льця, *m. У.* An-

При́бильний, *a.* Gewinn bringend, vortheilhaft, einträglich, *Не.*

Прибира́льня, *f.* Garderobezimmer, *n.* Garderobe, *f.*

Прибира́ти, (-бір), *v. a.* dazunehmen, annehmen; aussuchen was sich zusammenschickt, zusammenpassen; 2) ordnen, schmücken; aufputzen, stattlich ankleiden, aufräumen; 3) — ся sich ——, *b*) — ся до чогось sich zu etw. anschicken.

Приби́ти, *v. a.* anschlagen, annageln; zu-, verschlagen, zustossen; stark schlagen, verwunden, *Кв.* 314; 2) — ру́ки, *Ме.*126 dh Handschlag bekräftigen.

Приби́ток, *m. М.* II. 75. *Ко.* 80 s. Прибу́ток.

При́бишень, -шня, *m.* Ankömmling; Eindringling, *m.*

При́бишин, *m. N.* e. Berges.

Прибіга́ти. *v n.* hinzu-, herzulaufen, gelaufen kommen; до кого́ zu jmdm seine Zuflucht nehmen.

При́бідка, *f. Левч.* ein schlechtes Fuhrwerk, s. Бі́да́ I.

Прибідува́ти, *v. n.* eine gewisse Zeit, einwenig Noth leiden.

Прибідні́ти, *v. n.* einwenig arm werden.

Прибіжани́н, *m. К.* der Schutzflehende.

Прибі́жище, *n.* Zuflucht, *f.*

Прибі́й, -бю, *m.* Art Pilze, (*В.*).

При́бік, -оку, *m.* Seitentheil, Seitenflügel e. Gebäudes, Seitenraum, *m.* Nebengebäude, *n.* schmaler Vorbau als Kammer; 2) Bucht, *f.* Busen, *m.*; в прибо́ку, *adv. Ст.* von der Seite.

При́біль, *f.* s. При́биль.

Прибі́лий, *a.* weisslich.

При́бір, -ору, *m.* Auswahl, *f.* на — вибера́ти дружки́; 2) Alles was zu e. Sache od. Person geh., Zurüstung, Ausstattung, Tracht, *f.* Apparat, *m.* Requisiten, *pl. Кв.* 182.

Прибіра́не, *n. М.* das Ankleiden.

Прибі́рний, *a.* auserwählt, ausgesucht, gewählt, passend, stattlich; vortrefflich, *Ф. Ме.* 324.

При́біч, -очи, *f.* Seitenabhang, *m.* Abschüssigkeit, *f.*; 2) *adv. Фр.* seitwärts.

Прибі́чи, *v. n.* s. Прибіга́ти.

Прибі́чний, *a.* Neben-, Seiten-, an der Seite befindlich; -а вода́ s. При́бік 2); -а сторо́жа Leibgarde, *f.*

Приближа́ти, (-и́ти), *v. a.* näher rücken, annähern; — ся sich nähern.

Прибли́жене, *n.* приближе́ність, -ости, *f. ВБ.* Annäherung, *f.*

Приблу́да *m. f.* приблу́день, -дня, *m. ГР.* 71 der (die) sich wohin verirrt hat, wohin gerathen ist, der (die) Hergelaufene.

Приблуди́ти, *v. n.* und — ся, приблука́ти ся sich wohin verirren, sich verlaufen.

Приблу́дний, *a.* irrend, verirrt, hergelaufen, Wander-.

Приободри́ти ся, Muth fassen, sich herzhaft, s. tapferer stellen.

Прибо́ркати, *v. a.* niederschlagen, knechten.

Прибо́рний, *a. Зг.* s. Прибі́рний.

При́боченъ, -чня, при́бочок, -чка, *m.* s. При́бік; 2) s. При́скринок.

Прибо́чник, *m.* Adlatus, Adjutant, *m. К.*

Прибра́ти, (прибе́ру, -бе́реш), *v. a.* s. Прибира́ти; *ptc.* -а́тий, (-а́ний), *У.* V.170.

Прибре́скнути, *v. n.* einwenig sauer, ansauer werden (молоко́),

Прибреха́ти, *v. a.* кого́ verleumden — ся, sich lügnerisch einschmeicheln.

Прибреха́ч, *m.* Ohrenbläser, Verleumder, *m.*

Прибре́цкати, *v. n.* — ропо́ю von der Sole durchdrungen werden.

Прибрю́кати, *v. a. Ф.* s. Прибо́ркати.

Прибува́ти, *v. n.* s. Прибу́ти.

Прибу́дки, *pl.* das Erworbene, Erwerb, *m.* Einkünfte, *pl.* s. Прибу́ток.

Прибудува́ти, прибудо́вувати, *v. a.* hinzubauen.

Прибу́лий, *a.* s. При́бутень.

Прибуте́, *n. Ст.* Ankunft, *f.*

При́бутень, -тня, *m.* der Ankommende die Anzahl der schon Anwesenden vermehrend.

Прибу́ти, (прибу́ду, прибу́деш), *v. n.* ankommen, anlangen; hinzukommen; an wachsen, zunehmen, steigen, sich vermehren.

Прибу́ток, -тку, *m.* das Einkommen, das Erworbene, Ertrag, Gewinn, Vortheil, *К.* Zuwachs, *m.* Zunahme, *f. Н.* 191.

Прива́б, *m.* прива́ба *f.* Verlockung, *f. Т.*; 2) Lockspeise, *f.* Köder, *m.*

Прива́бити, (-бля́ти), *v. a.* an-herlocken; ködern.

Прива́бний, *a.* verlockend, anregend.

Прива́джувати, прива́дити, *v. a.* anheften, anbinden.

Прйважкий, *a.* zu schwer, allzuschwer.

Привáжно, *adv.* gravitätisch.

Привáжувати, *v. a.* auf der Hand wiegen.

Привáл, *m. Гол.* I. 160 Felsenvorsprung, *m.*

Привалйти, привáлювати, *v. a.* mit e. schweren Gegenstand zuwälzen, bedecken, an-heranwälzen; 2) *v. n.* in Menge herankommen, -stürzen.

Прйвалок, -лку, *m.* das Brett an dem Ofen zum Tragen des піл, Ofenbank, *f.* s. Прйлавок.

Приварйти, (-áрувати), *v. a.* noch dazu kochen (eine Speise mehr); 2) anschweissen (d. Eisen); — ся beim Kochen inwendig an das Kochgeschirr sich anheften.

Прйварка, *f. Под.* прйварок, -рку, *m.* +*M.* (*Pa.* I. 113) Zuspeise, *f.*

Привáта, *f.* Privatrücksicht, *f.* Sonderinteressen, persönliche Vortheile, *pl. АД.* II. 163. *K.*

Приватйст, *m.* Privatist, Privatschüler, *m.*

Привáтний, *a.* privat; *adv.* -но privatim; -ий чоловік geschickter, kunstfertiger Handwerker.

Привболікáти ся, sich verpflichten.

Привéдене, *n.* das Herbeiführen.

Приведéние, *n. K.* II. 34, приведéнция, *f. Ос.* (61) V. 54 Vorfall, Zufall, *m.* Abenteuer, *n.*; 2) -ция, *Ос.* (61) V. 70 s. Прйвид, привйде.

Привéзти, (привезý, привéзеш), *v. a.* zuführen, bringen (zu Wagen, zu Schiffe etc.).

Привелїя, *f.* s. Привилéй.

Прйверéда, *f. Ру.* Eigensinn, *m.* Laune, *f.*

Приверéдливий, *a.* eigensinnig, launig, capriziös, *Ру.*

Приверéчи, (-вéржу, -вéржеш), *v. a.* hinzuwerfen.

Приверженéць, -енця, *m.* Anhänger, Parteigänger, *m. У.*

Приверженьство, *n.* Anhänglichkeit, Ergebenheit, *f. Шар.*

Приверзнýти ся, *Не.* привератй ся, *Ш.* I. 324 träumen, im Traume erscheinen, vorgaukeln.

Привернýти, привертáти, *v. a.* wiederherstellen, zurückgeben; 2) *v. n.* до чогó, (до когó) zu etw. hinkommen, -treten (abseits vom Wege) *K.* I. 188.

Привéсти, (привéду, привéдеш), *v. a.* herbeiführen, -bringen, an-, hinführen; dazubringen (до тóго); — до очий confrontieren. [*Mi.* II. 411.

Прйвечер, *m.* Abendanfang, *m.*

Прививáти, *v. a.* s. Привинýти.

Прйвид, *m. K. ІГ.* привйде, *Не. Ст.* привйдїне, *Пол. n. pl.* привйденьки, привйдячки, Gesicht, *n.* Erscheinung, *f.* Truggebilde, Schattenbild, *n.* — сóнний, Traumgesicht, Phantom, *n.*

Привйда, *f.* Birne, *f.*

Привйдїти, *v. a. Зг.* erblicken; 2) — ся, привйджувати ся комý im Traume erscheinen, träumen, vorkommen, dünken.

Привйдний, *a.* scheinbar, vermeintlich, *Фр.*

Прйвидок, -дка, *m. K.* s. Прйвид, Schreckbild, *n.*

Привикáти, привйкнути, *v. n.* sich an etw. gewöhnen.

Привйклий, *a.* gewohnt.

Привйле, *n.* s. Привіле; 2) Art Todtenfest.

Привилéй, *m.* Privilegium, *n. adj.* привилéйний privilegirt, *K.*

Привилéйник, *m. K.* der Privilegiumsinhaber, *m.*

Привйнен, (-инен), *a.* schuldig, mitschuldig.

Привинýти, *v. a.* einflechten, anbinden, dazuwickeln, s. Приложйти; привинтувáти mit Verband umwickeln.

Привитáне, *n.* Begrüssung, Bewillkommung, *f.* Gruss, *m.*

Привитáти, *v. a.* begrüssen, bewillkommen; — ся einander — —.

Привитйця, *f.* Cuscuta monogyna.

Привичáти, *v. a.* когó jmdn simulieren.

Привйчка, *f.* Angewöhnung, *f.*; 2) *dim.* привичéнька, *Me.*316 gewohnter Platz.

Привйчний, (-йшний), *a. Кв.*325 s. Привйклий.

Прйвід, -оду, *m.* Anleitung, Führerschaft, Unterweisung, *f.* Beispiel, *n.* — дáти A. geben; 2) Veranlassung, *f. Ст.*

Привідця, *m. Ко.* 98 Anführer, Rädelsführer, Urheber, *m.*

Прйвіз, -езу, *m.* Zufuhr, Einfuhr, *f.*

Привій, -óю, *m.* Reif am Joch zum Anstecken an die Deichsel, *m.*

Прйвіль, *f.* s. Пожйток, *Gr.* 26.

Привіле, *n.* freier Raum, freies Feld, Freiheit, *f.* freieres Leben, *M.* III. 101; Herzenslust, Bequemlichkeit, Gelegen-

heit, *f*. [gelegen.
Привільний, *a*. vortheilhaft, gut
Привірок, -рка, *m*. der zu unterpflügende Dünger. [hängen.
Привісити, привішати, *v. a*. an-
Привіска, *f*. Anhängsel, *n*. *С*. II. 152.
Привість, -істи. *f*. *Ос*. (61) VII. 34 s. Повість.
Привіт, -іту, *m*. das Willkommenheissen, Gruss, *m*.; 2) Höflichkeit, Leutseligkeit, *f*.
Привітити, *v.a*. *М*.II.48 freundlich, leutselig grüssen, l. aufnehmen.
Привітливий, *У*. привітний. *a*. привітник, *m*. *Ст*. привітниця, *f*. *Ч*. III.145. freundlich, traut, leutselig, höflich.
Привітливість, привітність, -ости, *f*. Freundlichkeit, Leutseligkeit, *f*.
Привічити ся, s. Привитати (ся).
Привіяти, привівати, *v a*. anwehen.
Привкоктувати, *v.n*. s. Квокати.
Привластити, привлащувати, *v. a*. собі щось *К*. *Term*. sich aneignen, an sich reissen, usurpieren.
Привластник, *m*. Usurpator, *m*. *Пар*.
Привлащене, *n*. Aneignung, *f*.
Привлечи (-влекти). s. Приволочи.
Привод, -оду, *m*. Herbeiführung, Zustellung zur Assentierung, *f*. *Кн*; 2) s. Привід 2) *Ст*.
Приводець, -дця. приводчик, *m*. s. Привідця, *АД*. I. 166.
Приводини *pl*. zweiter Hochzeittag.
Приводити, s. Привести.
Приводниця, *f*. Anführerin, Führerin, die Erste, *Кв*. 107; 2) Kupplerin, Zuhälterin, *f*. *К*.
Привозити, s. Привезти.
Привозний, привозовий, *a*. Einfuhr-, Import-.
Приволе. *n*. s. Приволе.
Приволочи, приволочити, *v. a*. herbeischleppen, ziehen; 2) -ити zueggen.
Приволочка, *f*. Art Fischernetz.
Приворожити, *v. a*. dh Zauberei an sich ziehen.
Приворотень, -тня, *m*. Pyrethrum corymbosum; 2) Neottia nidus avis; 3) Tanacetum vulg. [edrys.
Приворотка, *f*. Veronica chama-
Приворотний, *a*. -е зілє das zum Zurückgewinnen, Wiederansichfesseln dienende Zauberkraut, zuwendend, *Еф*.
Приворотниця, *f*. die gern am Thore steht, *Mi*. II. 411.
Привороток, -тку, *m*. Zufluchtsort, *m*. -stätte, *f*. *Гол*. III. 254; 2) Gelingen, Glück, *n*. [tlich.
Привселюдно, *adv*. *Ст*. ganz öffen-
Привстати, *v. n*. stehen bleiben, *Ш*. II. 234.
Привяз, *m*. привязь. *f*. Alles was zum Binden dient: Riemen, Strick, *m*. Band, *n*. Schnur, Kette; Fessel, *f*; 2) das Anbinden; *P*. I. 190 держати язик на привязї die Zunge im Zaume halten. [hänglichkeit, Pietät, *f*.
Привязанність, -ости. *f*. *Т*. An-
Привязати, привязувати, *v. a*. anbinden, fesseln; verbindlich machen; * — ся до кого jmdm immer auf dem Halse liegen. [напасть, Chicane, *f*.
Привязка, *f*. *Н*. 56 s. Причепа,
Привянути, привядати, *v.n*. welk werden, einwenig verwelken, eintrocknen; *adj*. привялий.
Пригад, *m*. *Св*. пригадка. *f*. *Вах*. Erinnerung, *f*.; 2) das Ausgesonnene.
Пригадати, пригадувати, *v. a*. erinnern, in Erinnerung bringen; — собі щось, кого sich an etw., an jmdn er.; — ся комусь sich in jmds Erinnerung bringen; 2) aussinnen.
Пригальмувати, s. Гальмувати.
Пригалузистий, *a*. mit zahlreichen Zweigen.
Пригана, *f*. *Фр*. s. Догана.
Приганяти. s. Пригнати.
Пригар, пригарок, -рка, *m*. das Angebrannte von Speisen in e. Kochgeschirr; 2) Geruch von Angebranntem, brandiger Geruch. [nenstein, *m*.
Пригаринок, -нку, *m*. *Пол*. Pfan-
Пригарувати, *v. n*. s. Пригоріти.
Пригасити, пригашувати, *v. a*. einwenig auslöschen; dämpfen; 2) пригасати, *v. n*. langsam verlöschen.
Пригати, пригнути, *v. n*. *В*. sich emporschnellen.
Пригатити, (пригачу. пригатиш), *v. a*. abdämmen; 2) überschütten, überdecken, belasten, *ВБ*. [s. Гатка.
Пригаток, -тка, *m*. kleiner Damm,
Пригварити. *v.a*. s. Примовляти 2).
Пригвоздити, *v. a*. annageln.
Пригижкуватий, *a*. — вовк,

К. II. 35 Werwolf, Menschenwolf, *m*.

Пригинáти, *v. a.* s. Пригнýти.

Пригíдливий, *a.* -е сьвято Fest des heil. Erzengels Gabriels (13. Juli) u. das F. der Wunderthat des Erzen. Michael (6 Sept.) wann den Verletzer des Feiertages ein Unfall (пригóда) trifft, *Зап.* II. 359.

Пригíжний, *a.* gut verwendbar, anstellig, handlich, (год-).

Пригíн, -óну *m. Ч.* V. 1190 Antrieb, *m*.

Пригíнчивий. *a.* § s. Загóнистий.

Пригíнщик. *m. Под.* Arbeitsantreiber, *m*. (in d. Fabr.).

Прйгір, -ора, *Ш.* I. 227. прйгірок, -рка, *У. m.* Bergvorsprung; Hügel, *m*.

Прйгірсть, -ости. *f.* s. Прйгорщ.

Прйгісне, (-гістне), *s. a. n.* пригістник. *m.* Gastgeschenk; Angebinde, *n*.

Прйгіст, -осту, *m. Ф.* Gruss, *m*. Begrüssung, *f*. Willkommen, *n*.

Прйглавки. *pl.* Art Werkstück in d. Mühle. [schwichtigen; laben, *Ф*.

Приглагóїти. *v. a* beruhigen, be-

Приглагóлювати. *v a. Ф.* s. Примовляти. [glatt streichen, g. kämmend.

Приглáдити, (-áджувати). *v. a.*

Приглядíти. приглядувати, *v. n.* за ким beaufsichtigen, Obacht geben; — за дітьмй die Kinder warten; 2) — ся, приглядáти ся. приглйнути ся. zusehen, zuschauen, anschauen, betrachten, bemerken. [(*Фр.*).

Приглýпати, *v. a.* § s. Вйгадати

Приглýхнути, *v. n.* ein wenig taub werden; verstummen. [ersticken.

Приглушáти, (-йти) *v.a.* betäuben,

Пригнáти, (прижéну, прижéнеш), *v. a.* herbei-, zutreiben, hin-, auftreiben; 2) fest anschlagen (дóшку etc.); 3) — ся herangelaufen kommen.

Пригнестй, (-їстй *К.*) пригнетáти. *v. a.* zu drücken, pressen.

Прйгнет, -ету, *m.* Druck, *m*.

Пригнїздйти ся, sich hinzunisten; sich anschmiegen.

Пригнíт, -їту, *m.* das Braunmachen des Brodes vorn im Ofen beim Backen: на — розпалйти.

Пригнїтйти, *v.a.* zum Zwecke des пригнíт Feuer anmachen; 2) s. Пригнестй *С.* I. 183. [krummbiegen.

Пригнýти, *v. a.* um-, anbiegen,

Приговíрниця, *f. Фр.* Zauberin, *f*. (dh Zauberworte).

Приговорйти, приговóрювати, *v. a.* dabei reden, sprechen; 2) zureden, до сéрця комý, — до кóго — gewinnend reden, rathen.

Приговóрка, *f.* Spruch, *m. Кв.* 342.

Пригóда, (*d.* -óдонька), *f.* Zufall, Vorfall, *m.* Ereignis, *n.* Gelegenheit, *f.*; 2) Abenteuer, Erlebnis; Unglück, Missgeschick, *n.* Noth, *f.*; Liebesabenteuer, *Ш.* I. 224; в пригóдї *Ш.* I. 327. II. 50 gelegentlich; стáнути комýсь в -дї jmdm gelegen kommen, in der Noth beistehen; на пригóду *Ш.* I. 361 zu Hilfe, zum Beistand.

Пригодйти, *v. a.* günstig ertheilen, darreichen, *У.*; 2) — ся, пригоджáти ся *Зар.* sich treffen, vorkommen, *b*) — ся до когó jmdn brauchen.

Пригóдний, *a.* dienlich, nützlich, günstig. [keit, Nutzbarkeit, *f.* Nutzen, *m*.

Пригóдність, -ости. *f. С.* Tauglich-

Пригóдом. в —, *adv.* s. Перегóдом.

Пригодувáти, пригодóвувати, *v. a.* dazu, mehr (od. einwenig) mästen.

Пригóжий, *a.* s. Погóжий (водá) *Др. с.* 113. *Ме.* 209; 2) überaus schön *Ч.* IV. 371; *adv.* пригóже zutreffend, schicklich, *Н.* 244. [kissen, *m*.

Прйголове, *n Мі.* II. 411. Kopf-

Прйголовок, -вка, (*d.* -очок), *m. Ч.* III 324 Kopfwickelzeug, *n*.

Приголóмшити, *v. a.* übertäuben, übertölpeln, ersticken.

Прйголос, -су, *m.* Mitlaut, *m. Н.* VI.

Прйголубий, *a.* bläulich.

Приголубйти, *v. a.* liebkosen um an sich zu ziehen. [send, zart.

Приголублйвий, *a. Гр.* liebko-

Пригомзнýти ся, ekelig, widerlich werden. [arbeit, *f*.

Пригóн, -óну, *m.* s. Пригíн; Frohn-

Пригонйти, *v. a. К.* s. Пригнáти.

Пригóнний, *a. s. m.* † Frohnbauer, *m*.

Пригорíти, *v. n.* anbrennen, ein wenig verbrennen (стрáва).

Прйгород, *m.* Landstädtchen, *n.* Flecken, *m.* (nahe bei e. grossen Stadt) *Ш.* I. 216; *adj.* прйгородний, nahe bei der Stadt befindlich.

Прйгорода, *f.* s. Перéстава; ***dim.*** **прйгородка abgegrenzter Raum in e.**

Stalle etc. s. Перегорíдка.

Прúгорок, -рка.*m.Н.*281 s.Прúгір.

Пригортáти, пригорнýти,*v a.* an sich scharren, hinscharren, fassen u. an sich ziehen, an sich drücken; 2) bedecken; — ся sich anschmiegen: до когó.

Прúгорщ, прúгорща, прúгоршня, *f.* beide hohle Hände zusammengehalten; -щами mit beiden Händen.

Пригорю́нити ся. *gr.* traurig, verstimmt werden.

Пригостúти, *v. n.* (als Gast) ankommen, *Мог.* — в гостúну *Ф.* zu Gaste kommen; 2) *v. a.* bewirten.

Приготóва, *f. Фр.* приготóване, приготóвлене, *n.* Vorbereitung; Bereitschaft, *f.*: мáти ся на приготóві in B. sein; 2) Verfertigung, *f. Пол.*

Приготовáльний, *a. ОБ.* vorbereitend.

Приготовáти, (-вити). *v. a.* vor-, zu-, bereiten, zurichten, bereit halten; — ся sich vorbereiten.

Прúгра, *f.* s. Перéгра.

Приґравáти, (-ґривáти), *v.n.* dazuspielen, mit Musik begleiten, accompagnieren.

Прúград, *m.*s.Тóя *Вол.* [aufputzen.

Приграмýзити ся. § sich etwas

Пригребáти, (-гребстú), *v.a.* zuscharren, -barken; 2) пригребнýти, *a. n. Ко.* 106 rüstig rudern.

Пригрéбиця, *f.* Ofenloch, *n.*

Прúгривка.*f.*Vorspiel,Präludium,*n.*

Пригрижúти, *v. a.* mit Sorge (гризá) etw. verschaffen.

Пригрів, -іву, *m.* sonnige Stelle.

Пригрівáти, пригрíти, *v. a.* einwenig wärmen, auf-, erwärmen; *v. n.* сóнце пригрівáє leiht genug Wärme.

Пригрожáти, (-óжувати), пригрозúти, *v. a* drohen, androhen, dräuen, комý sich in Drohungen gegen jmdn ergehen; когó zu Paaren treiben, bezwingen. [Strenge, *f.*

Пригрóза, *f.* Ч IV. 596 Drohung,

Пригрýбник, *m.* eine Nische, ein Winkel bei der грýба.

Пригрустúти. *v. a.* Ч. IV. 128 betrüben, bekümmern, [грýсть. *gr.*].

Пригранúчний, *a.* Grenz-, *Ст.*

Пригýбити, (-блáти), *v. a.* das Trinkglas an den Mund bringen, es mit Lippen berühren, kosten, *Кух. Ст.*

Прúгузок, -зка, (*d.pl.* прúгузочки) Arschbacke, *f.*

Прúгулень, -льня *m.*s. Óдгулень,

Пригýн, *m.* Schnellkäfer,*m.* (Elater).

Пригýнка *f.*Hüpfspinne *f.*(Salticus).

Придабáшка, *f.* s. Придибáшка.

Придавáти, (-даю́, -даéш), s. Придáти.

Придавúти, (-влáти), *v. a.* an-, zudrücken; unterdrücken; andrängen.

Прúдавка, *f.* Zugabe, *f.* Zusatz, *m.*

Прúдавний, *a. Гол.* angehängt, vorgesetzt, vorgeschlagen (in d. Gramm).

Придáжний, придáйний, придáлий, *a.* s. Придáтний.

Прúдане, *s. n. a.* Mitgabe, Mitgift, Aussteuer,*f.* Brautschatz, *m* Heiratsgut,*n,*

Придáне, прúданки, *Н.* 155 *Ш.* II. 189, *pl.* (*sgl.* придáнець, прадáнчик, придáнничок, *gew. pl.*) Familienglieder der Braut, Hochzeitgäste von Seiten der Braut, *Марк.* 134.

Прúдарний, *a.* zufällig, *Пар.*

Прúдарність, -ости, *f.* Zufälligkeit, *f.*

Придáрок, -рку, *m. Зг.* прúдарка, *f. Пар.* Zufall, *m.*

Придáти, (придáм, придáш, придáсть), *v. a.* zu-, hinzugeben, beifügen, hinzuthun, mitgeben; якíйсь рíчи — значíне einer Sache eine gewisse Bedeutung beimessen; 2)— ся dazupassen, angehen, wozu tauglich brauchbar sein (до чогó), gelegen kommen; *b)* — ся комý sich treffen, vorkommen, erscheinen *Др. с.* 108; *c)* — ся на когó jmdm ähnlich werden, entsprechen.

Придаткóвий, *a.* attributiv, *Бор.*

Придáтний, *a.* brauchbar zu etw. tauglich, nützlich.

Придáтність, -ости. *f.* Beigabe, Errungenschaft, *f. Т.*; 2) Tauglichkeit, Brauchbarkeit, *f.*; Nutzwert, *m.*

Придáток, -тку, *m.* s d. folg., *Н.* 207; 2) Attribut, *n. Бор.*

Придáча, *f.* Zugabe, Zusatz, *m. С.* I. 45. *Нс.* в хáтї є придáча das Haus hat gute Einrichtung, ist gut, bequem eingerichtet; 2) besonderer Vorfall, *Ст.*

Придáчний, *a.* s. Придáтний, *Кн.*

Прúдбане, *n.* das Erworbene; 2)

Erwerbung, *f.* [erwerben, verschaffen.
Придбáти, (-дбáю, -дбáчш), *v. a.*
Придвéре, *n. ВБ.* Platz nahe an der Thür, Vorhof, *m.* Vorhalle, *f.*
Придвéрний, *a.* an der Thür befindlich, stehend. [beitragen.
Придвúгати, *v. a.* eine Last her-
Придвóрний, *a.* zum Hofe geh., Hof-.
Придвóрцї, *pl. Cm.* die Herren vom Hof, Hofleute, *pl.* Hofstaat, *m.*
Придержáти, придéржувати, *v. a.* auf-, anhalten; vorenthalten; — ся чиéї гáдки jmds Meinung folgen, mit jmdm halten.
Прúдержка. *f.* Vorhalt, *m.* [*n. Term.*
Придéржниця, *f.* Detentionshaus,
Приджиджýлити, *v. a.* verzieren; — ся sich stutzerhaft kleiden, *H.* 218.
Придзиґльóваний, *a. Кух. Oc.* (61) XI 26? s. d. folg. [Kokette.
Придзиґльóванка, *f. Ko.* 86 feine
Придзьобáтий, *a.* subrostratus, *B.*
Придúбати, *v. a.* ertappen, erwischen; 2) mit Mühe hinkommen, -trotteln, *Ш.* II. 248.
Придибáха, *f.* § Neigung, *f.* Hang, *m.*
Придибáшка, *f.* Vorwand, *m.* Gelegenheit, *f.* s. Пригóда.
Прúдибка, *f.* Fallsucht, Epilepsie, *f.*; 2) Magenkrampf, *m.*
Придивúти ся, придивля́ти ся, s. Приглядáти ся. [Передирáти ся &.
Придирáти ся, & прúдирка, & s.
Прúдих, *m.* Hauch, *m.* spiritus, aspiratio, *Бор.*
Придихóвий, *a.* gehaucht, aspirirt.
Придíл, -óла, *m.* s. Подóлок. [gen.
Придїлáти, *v. a. У.* machen, anbrin-
Придїлене, *n.* Zutheilen, *n.*; Bestimmung, *f. Зг.*
Придїлúти, (-ля́ти, -дїлювати), *v. a.* zutheilen; bestimmen. [ankleiden.
Придїти, *v. a. Др. с.* 304 anziehen,
При-днéви, =поднéви, *adv.* bei Tage.
Придóба, (-óбонька), *f.* Angemessenheit; Tauglichkeit, *f. Зак.*; 2) praktischer Nutzen *M.* II. 202.
Придобáчка, *f.* s. Прúдибка 1).
Придóбний, *a.* schicklich, entsprechend; bequem, gemächlich, (*adv.* -но) *M.* II. 206.
Придобрúти ся, придóбрювати ся до когó um jmds Gunst buhlen.
Придогля́нути, *v. a. Ч.* V. 442 s. Пригля́нути. [*m.* kleines Thal, *Левч.*
Придолúнка. *f.* придолúнок, -нку,
Прúдолоб, *m.* s. Грядíль.
Придóлок, -лка, *m.* s. Придíл.
Прú-домі, *adv.* zu Hause, daheim.
Придóптувати, придóптати, (-дóпчу, дóпчеш), *v. a.* niedertreten, auf etw. treten. [legen.
Придорóжний, *a.* am Wege ge-
Придорóжник, *m.* Cichorium intybus. [мáти ся.
Придрімнýти, *v. n.* s. Передрі-
Придувáти, придýти, *v. a.* heranwehen.
Придýмати, придýмувати, *v. a.* erdenken, aussinnen, erfinden, erdichten; 2) *ptc.* придýманий *K.* überlegt, durchdacht. [heit, Blödsinn, *m.*
Прúдур, *m. Левч.* geringe Verrückt-
Придýрковатий, *a.* einwenig dumm, blöde.
Придусúти, придушúти, (-ýшувати), *v. a.* niederdrücken; 2) dämpfen, ersticken. [wohlergeben.
Придя́чити ся, wohlgefallen; 2)
Приéм, *m.* приемúни *pl. Bax.* (*aug.* приемчúще, *Зап. Вер.* I. 35) Aufnahme, *f.* Empfang, *m.* Reception, Bewirtung *f.*
Приéмина- *f.* Manier, Geberde, *f. Cm.*
Приéмний, *a.* receptiv, passiv, *Ил.* 2) —, прúемкий angenehm, *ГШ.*
Приéмність, -ости, *f.* s. Приятність. [*v. a.* s. Притиснýти.
Прижáти, (прижмý, прижмéш),
Прижда́ти ся, s. Діждáти ся.
Прúжень, хвостинець — Schwanzmonade, *f.* (Bodo saltans). [стáти).
Приженúти ся, einheiraten, s. При-
Прижерéльний, *a.* Quellen-, *Bax*
Приживáти, прижúти, *v. a. K.* II. 48 hinzuerwerben, erarbeiten; — дїтúй Kinder bekommen, K. erzeugen; 2) — ся *Ч.* V. 718 von Pflzen: Wurzel schlagen, sich bekleiben s. Приймáти ся; *ptc.* прижúтий, erzeugt, gezeugt *He.*; прижúтний син natürlicher, ausserehelicher Sohn, *Cm.*
Прижúна, *f.* Knüttel, *m.*
Прижмýрити, (-ýрювати), *v. a.* — óчи die Augen halb zudrücken, schliessen, zublinzen.

Прижмурки, *pl.* *КУ.* s. Піжмурки.

Прижучити, *v. a.* *Кв.* s. Притиснути.

Призабути, (призабуду, -будеш), *v. a.* einwenig vergessen.

Призапасти, *v. a.* Vorrath machen, verschaffen, *Л.* 54. vorräthig haben, *Кч.* 400.

Призатуманіти, *v. n.* von Sinnen werden, *У.*

Призьба, *f.* *Левч.* s. Приспа.

Призбирати, (-бер-), призбирувати, *v. a.* aufsammeln.

Призброїти, *v. a.* bewaffnen.

Призвати, (-зову, -зовеш). *v. a.* s. Призивати.

Призвести, (-зведу, -зведеш), *v.a.* *Ос.* (61) V. 20 ausführen, zustande bringen, vollbringen.

Призвичаєне, *n.* призвичка, *Др.* призвичайка, *Левч.* *f.* s. Привичка.

Призвичаїти, призвичаювати, *v. a.* angewöhnen.

Призвід, -оду, *m.* Muster, Beispiel, *n.*

Призвіздок, -дка, *m.* *Фр.* Sternchen, *n.* Sternschuppe, *f.*; 2) Nebenplanet, *m.*

Призвіл, -олу, *m.* призволене, *n.* Erlaubnis, *f.*

Призводити, (призводжу, -зводиш), *v. a.* кого на добрий ум *КС.* (83) II. 471 gut belehren; 2) zusammenbringen, -hetzen, *Ст.* s. Призвести.

Призволити, (-ляти), *v. a.* erlauben; 2) кого до чого jmdn wozu zu gewinnen suchen, jmdm etw. vorschlagen, *Ст.*

Приздачня, *f.B.* Anwendung, Nutzanwendung, *f.*

Приздачувати, *v. v.* anpassen, aneignen, *B.*

Призеленкуватий, *a.* grünlich, grünreif, *Mi.* II. 363.

Приземистий, *Фр.* приземковатий, *M.* II. 182, *a.* приземок, -мка. *m.* *M.* II. 8 wenig vom Boden hinaufgewachsen (v. Buben &); stämmig, untersetzt, von niedriger, untersetzter Statur; niedrig bei der Erde, n. am Boden, *K.*

Приземний, *a.* grundständig, *Вол.*

Призерний, *a.* kurzsichtig, *Gr.* 25.

Призив, *m.* призиване, *n.* Ruf, Anruf, *m.* Einladung, *f.*

Призивати, *v. a.* anrufen, herbeirufen; einladen.

Призивний, *a.* Einberufungs-.

Призимки, *pl.* frühe Winterkälte.

Призимок, -мку, *m.s.* Зимівле, *ВБ.*

Призирати, *v. a.* s. Доглядати 2) — ся s. Приглядати ся.

Призирний, *a.* dh Hexerei hervorgekommen *Ч.* I. 111.

Призір, -зору, *m.* Aufsicht, Wartung, Obacht, *f.*

Призма, *f.* Prisma, *n.*; призматичний, *a.* prismatisch.

Признавати, & s. Признати &.

Признак, (*d.* -ачок), *m.* Merkmal, Symptom; Andenken, *n.* *adj.* признаковий charakteristisch, *Пол.*

Признака, *f.* s. Признак; merklicher Fortschritt in e. Arbeit.

Признакомити ся, *M.* III. 136 s. Познакомити ся.

Признане, *n.* Geständnis, Bekenntnis, *n.*; 2) Zugeständnis, *n.* Anerkennung, *f.*; Prämisse, *f.*

Признати, (признаю, -знаєш), *v.a.* anerkennen, zuerkennen, zusprechen; zugestehen, zugeben; 2) erkennen, s. Пізнати, *IГ.*; 3) — ся bekennen, gestehen: до вини die Schuld — —; *b*) — ся до кого (до чого) sich als Eigenthümer, Vater & jmds bekennen, ausgeben; mit jmdm Beziehungen unterhalten, jmds Gleichgesinnter sein.

Призначене, *n.* Bestimmung, *f.* Verhängnis, *n.*

Призначити, (-ати), *v. a.* bestimmen; 2) anmerken *H.* III.

Призолотка, *f.* Goldbordüre, *f.* *B.*

Призон, *m.* *Мог.* la prison, Gefangenschaft, *f.*

Призор, s. Призір; 2) s. Уроки, *Еф.* 27.

Призористий, *a.* kurzsichtig.

Призочити, *v. a.* *K.* I. 160 auf jmdn achtgeben, jmdn belauern.

Призра, *f.* Verdacht, Argwohn, *m.* *Левч.* *Mi.* II. 12.

Призрак, *m.* Phantasiegebild, Phantom; Gespenst, *n.* *Зг.* *Ваг.* Erscheinung, Sinnesvorspiegelung, Hallucination, *Ил.*; Luftspiegelung, *f.* — морский Seegesicht, *n.* *Пол.*

Призріти, *v. n.* s. Дозріти, reif werden, *Мл.*

Призро, *adv.* neidisch, scheel; 2) verächtlich, *M*+*Б.* 237.

Прийдешний, (-дишний, -дішний, *Ие.*), *a.* *Ст.* *Т.* s. Будучий.

Прийдість, -ости. *f.* *Ие.* *Фр.* s. Будучина.

Прийма, *f.* s. Приєм; 2) das Aufgenommene, Angeeignete (поле &); 3)

Alles was fortnimmt, fortholt: der Henker, Teufel &; 4) *m. f.* s. Ворожбит, ворожка: метати на приму = итй до в.; 5) die 5 te grössere u. längere Saite auf der бандура, *Зап.* I. 345.

Приймак, *m.* der Aufgenommene, der Eidam (Schwiegersohn) im Hause der Eltern seiner Gattin *Ч.* III. 127; 2) Adoptiverbe, *m.* [від-мастка I).

Приіманка, *f.* Mehl (Brei) zur

Приймати, (-йти), *v. a.* annehmen, aufnehmen; кого чим womit gastlich bewirten; 2) — біди (біду), неволю leiden, ertragen; Antheil woran haben, *АД.* I. 212. 215; 3) — мукою & борщ etc. mit Mehl untermischen, versetzen, einmachen; 4) — ся Wurzel schlagen, sich bekleiben, fortkommen; *b*) — ся чогось etw. annehmen, womit einverstanden sein.

Приймачка, *f.* Pflegetochter, *f.*

Прийменник, *m.* Vorwort, *n* Präposition, *f.*; *adj.* прийменний präpositional, *Пар.*

Прийми, *pl.* у приймах als Eidam, als Schwiegersohn; до дочки у прийми пристати, *К.* I. 46. [Pflegesohn, *m.*

Приймит, приймич, *m.* s. Приймак;

Приймиця, *f. Гол.* III. 110 Braut, *f.*

Приймичка, *f.* s. Приймачка, (*coll. m.* und *f.* приймичі, *pl.*).

Прийняти, s. Приняти, *Ог.* 90.

Прийом, -му, *m.* Assentplatz, *m.* Assentierung, *f.* [rungscommissär, *m.*

Прийомщик, *m. Ч.* V. 997 Assenti-

Прийти, (прийду, прийдеш), *v. n.* kommen, ankommen (wohin); 2) — до себе zu sich kommen, wieder gesund werden, sich erholen, genesen; 3) прийде мені від вас ще 3 ринські & mir kommen noch, stehen aus, gebühren von Ihnen 3 Gulden &; 4) прийшло (ся) до того, що... es kam dazu, es ist so weit gekommen, dass...; прийде ся ему жебрати er wird noch zuletzt betteln müssen. [дучий.

Прийшлий, *a. М.* III. 144 s. Бу-

Приїзд, (*d.* -онько), *m.* Ankunft, *f.* das Ankommen.

Приїздити, приїзджати, *v. n.* ankommen (zu Wagen, zu Pferde etc.).

Приїздний, *a.* ankommend, zur Ankunft geh., angekommen, zugefahren.

Приїмище, *n. Ч.* V. 1053 Aufnahme, Zufluchtstätte, *f.*

Приїсти, *v. a.* зуби собі — die Zähne dh langen Gebrauch abnutzen, eig. * lange Praxis hinter sich haben, *Мог.*

Приїхати, *v. n.* s. Приїздити.

Прикадок -дка, *m.* kleiner Bottich.

Прикажчик, (-азчик, -ащик), *m. gr.* Amtmann; 2) Handlungdiener, Kaufmanns-, Ladendiener, Commis, *m.*

Прикажчукувати (-азч-), *v. n.* *С.* II. 25 прикажчик sein. [Gebot, *n.*

Приказ, *m.* приказане, *n.* Befehl, *m.*

Приказати, приказувати, *v. a.* dazusagen, beim Reden hinzufügen; 2) anbefehlen, gebieten; 3) — ся in Erinnerung kommen: най ся не приказує! verhüte es Gott! fern bleibe es!

Приказка, *f.* Spruch, Kernspruch, *m.* Sprichwort, *n.*; 2) Fabel, Parabel, *f.*; 3) Anecdote, *f.* [anstossendes Stübchen.

Прикалабок, -бка, *m.* *Р.* II. 180

Приквапно, *adv.* *МШ.* sehr eilig.

Прикидати, прикидувати, прикинути, *v. a.* hinzuwerfen, zuwerfen, bewerfen; hinaufwerfen; verschütten, verlegen; 2) verwerfen, (nicht Convenierendes) nicht annehmen wollen; 3) — ся добрим etc. sich gut etc. stellen, Güte vorgeben, heucheln; — ся псом etc. sich in einen Hund etc. verwandeln; *b*) — ся vom trächtigen Vieh: vor dem Jahrmarkt Junge werfen; *c*) прикинуло ся es entstand ein Geschwür.

Прикидка, *f.* Zusatz, *m.* *Не.*

Прикидливий, *a.* unterschoben, falsch, trügerisch, gleissnerisch, *Гр.*; 2) leicht eiternd, schwärig.

Прикипати, прикипіти, *v. n.* sich beim Kochen ansetzen, ankleben, *С.* I. 242; — до морозку aufrieren *Ме.* 237; festsieden, hartkochen, *Р.* II. 8.

Прикидчивий, *a. М.* II. 140 до когось sich an jmdn heftend, zudringlich; allzu dienstfertig. [лень.

Прикіл, -бла, *m.* s. Припін, прико-

Прикільне, *n. coll.* s. Приколень.

Прикіпник, *m.* s. Пригаринок, *m.* *Пол.*

Прикір, -бру, *m.* s. Прикрість.

Прикітити, *v. a.* s. Прикотити.

Прикічний, *a.* s. Притічний.

Приклад, *m.* Zusatz; 2) Beispiel, *n.*;

3)s.Прикладка; 4)Anpassung *Под.*; Anstelligkeit, Fertigkeit „das Zeug wozu", *Фр.*; 5) —, прикладь, *f.* (*Ф.*) Kolben, Kolbenfläche (am Gewehr) die man an den Backen anlegt.

Прикладáти, приклáсти, *v. a.* anlegen, hinzulegen, hinzufügen, dazusetzen; anschlagen, auflegen, beilegen; aufdrücken (печáть); 2) gegen einander halten, vergleichen; aussinnen, erdenken; 3) — ся до чогó wozu beitragen, Antheil woran nehmen; einer Sache mit Fleiss obliegen.

При́кладка, *f.* Zusatz, *m.*; 2) witzige Bemerkung, Witz; Calambour, *m.*; 3) Beiname, Spitzname, *m. Ч.* III. 179.

Приклáдний, *a.* anstellig, geschickt; passend.

При́кладок, -дкá. *m.* Attribut, *n. Не.*

Приклеї́ти, (-клéювати), *v. a.* anleimen.

При́клепка, *f.* Anlass, Gelegenheit, *f.* (im bösen Sinne); 2) s. Нáпасть.

При́клик, *m.* Zuruf, *m. Т.*

Прикли́кати, прикли́кнути, *Н.* 169. *v.a.* herbeirufen, zu sich bescheiden.

При́кліт, -їту, *m.* при́кліть, -їти, *f.* Vorbau, Zubau, *m.* s. Ґáнок.

Приклони́ти, (-ня́ти), приклóнювати, *v. a.* niederbeugen, senken, biegen; 2) bewegen, überreden, geneigt machen *Кч.* 183; — ся до чогóсь sich wozu bewegen lassen; zuwillen sein, Folge leisten. [wogen.

Приклóнний, *a.* zugeneigt, ge-

Приклóнник, *m.* Anhänger, *m. Пав.*

Приклóнність, -ости, *f. У.* Geneigtheit, Gewogenheit, Anhänglichkeit, Hingebung, *f.*

Приключáти ся, (-и́ти ся), vorfallen, sich ereignen, geschehen, *Л.* 89. *М.*

При́ключка, *f.* (günstige) Gelegenheit, Zufall; Anlass, Vorwand, *m.*

Приклякáти, приклякнути, *v. a.* mit dem Knie (beim Knieen) zudrücken; 2) *v. n.* niederknieen.

Прикмéта, *f.* Merkmal, Zeichen, *n.*; 2) Eigenthümlichkeit, Eigenschaft, *f.*; 3) günstige Lage; s. Примíта.

Прикмéтний, (-кмíтний, *Зар. Левч.*) *a.* merklich, bedeutsam, bekannt, ansehnlich, s. Примíтний.

Прикмíти́ти, (-кмíтувáти, -кмічáти *Ч.* V. 720), *Wgr.* 109. *Гол.* s. Примíни́ти, примічáти; прикмíткувати собí, *Зар.* bei sich die Bemerkung machen. [geschmiedet, angekettet.

Прикóва, *f.* на прикóві, *Ме.* 395 an-

Приковáти, s. Прикувáти.

При́колень, -льня, *m.* Pflock, kleiner Pfahl, Pflock des припін; 2) Brükkenpfahl, *m.*; 3) Zaunstütze, *f.*

Приколóти, (-óлювати), *v.a.* s. Пришпили́ти. [нець; kleinerer околíт.

При́колоток, -тка, *m.* s. Оклéпа-

При́комірок, при́комурок, *P.* I. 39, -рка, *m.* eine Nische, eine Vorbaut bei d. Vorrathskammer.

При́конець, -нця, *m. ОП.* приконéче, *n.* Ende, *n*, на -ці zu Ende.

Приконечник, *m.* der Theil am Ende e. Gegenstandes, z. B. einer Peitsche *P.* II. 183.

При́конопа, *f.* & приконóпити, & s. Принáда & *В.* [(Arenicola) *В.*

Приконóпник, *m.* Sandwurm, *m.*

Прикопáти, (-óпувати), *v. a.* noch dazu graben; 2) eingraben (гній).

Прикопи́ти, *v. a.* er-, zusammensparen, *Левч.*

При́корень, (-рінь), *m.* Stock, Stumpf eines abgehauenen Baumes, *М.* II. 114; Wurzelstock, Baumstrunk, *m. В.*; 2) Pflock um daran das Pferd anzubinden, *АД.* I. 138 s. При́колень 1).

Прикорми́ти, *v.a.* s. Пригодувáти.

Прикоротáти, *v.a.* zwingen; s. d. folg.

Прикороти́ти, (-орóчу, -орóтиш), *v. a.* kürzer machen, verkürzen; einschränken; 2) * beschwichtigen, *Зг.*

Прикóрпати, *v.a.* in kleinem Quantum zusammenlegen, -sparen, *vgl.* Кóрпати. [um einwenig zu schlummern.

Прикóрхну́ти, *v. n.* sich ducken

Прикохáти, s. Прихоáти.

При́кохок, *m.* s. Прихóвок.

Прикрадáти ся до чогó, s. Підкрадáти ся.

Прикрáйчик, *m.* Marginulina, *В.*

Прикрáса, *f.* Schmuck, *m.* Verschönerung, *f.*

Прикраси́ти, прикрашáти, (-áшувати), *v. a.* schmücken, verschönern, zieren; 2) ausschmücken, beschönigen.

При́красний, *a.* überaus schön, s. Пре-.

Прикривало, *n.* Decke, *f.* Deckel, *m.* s. Віко.

Прикривати, прикрити, *v. a.* bedecken, zudecken, verdecken; decken, beschützen; verhehlen, bemänteln.

Прикрий, *a.* steil, jähe (горá); 2) lästig, beschwerlich, schroff; widrig, verdriesslich; *adv.* прикро, (навернути &), jäh, zu schnell, zu plötzlich *M.*; — — комусь es thut jmdm leid, ist un angenehm, schmerzlich. [ker schreien.

Прикрикнути, *v. n.* lauter, stär-

Прикритє, прикривање, *n.* das Bedecken, Ueberdeckung, *f.* das Verbergen, Verhehlen.

Прикріпити, (-кріплювати), *v. a.* fest anheften, annageln, anbringen; befestigen.

Прикрість, -ости, Unannehmlichkeit, Widerwärtigkeit, *f.* Verdruss, *m.*

Прикроїти, прикраювати, *v. a.* zuschneiden. [halt thun.

Прикромити, *v. a.* bändigen; Ein-

Прикротний, *a.* -е діло schwer, mühevoll *ГБ.* (*Пр.* III. 10).

Прикрут, *m.* was zum Zudrehen dient, s. Ужевка.

Прикрутити, прикручувати, *v.a.* fest zudrehen, drehend zusammenziehen.

Прикувати, прикути, *v. a.* anschmieden, anschweissen, anfesseln.

Прикупити, (-пляти), прикуповувати, *v. a.* zukaufen, noch mehr hinzukaufen.

Прикур, *m.* räucherige Speise.

Прикуратати, *v. a.* § jmdn e. Arbeit lehren.

Прикурити, (-урювати), *v. a.* mit Staub, Schnee bedecken; 2) räucherig machen; — ся r. werden.

Прикуртити, *v.a.*s.Прикоротити.

Прикусити, прикушувати, *v. a.* zu-, einbeissen; — язик, sich in die Zunge beissen um zu schweigen, Maul halten *А.Г.* 158; — губи (уста) die Lippen verbeissen.

Прикутати, *v. a.* s. Прикорпати, придбати; — ся § sich einwirtschaften.

Прикуток, -тка, *m.* Ort im Winkel, *Mi.* II. 411; zugebauter Winkel.

Прикучнути, *v. n.* niederhocken.

Прилабузнити ся, s. Підлабузнити ся.

Прилавка, *f.* прилавок, -вка, *m.* Ladentisch, *m.*; 2) Ofenbank, s. Привалок; 3) *pl.* Geschirrschrank, *m.*

Прилагательне (имя), † *Оц.* s. Приложник; прилагательник, *m. Кл.* Epitheton, *n.* [Anpassung; Vorbereitung, *f.*

Прилагода, *f.* прилагодженє, *n.*

Прилагодити, (-оджувати), *v. a.* vorbereiten, fertig machen, zurichten; anpassen. [passend.

Прилагодний, *a.* vergleichbar;

Прилад, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *n.*

Приладень, -дня, *m.* Erzeugnis, *n. Ст.*

Приладити, приладнати, приладнувати, *ОП. v. a.* zurichten, anbringen, zu-, anpassen.

Приладний, *a.* schmiegsam, einschmeicheld, *M.* II. 140. anstellig.

Приладник, *m.* Zubereiter, *m. Пар.*

Прилаз, *m.* † Art Abgabe?

Прилазити, (-лажу, -лазиш), *v.n.* hinzukriechen; langsam ankommen.

Приластити, (-лащу, -ластиш), *v. a.* ver-, anlocken, dh Lockung u. Köder gewinnen; прилащити ся до когось *K.* jmdm Gunst erweisen.

Прилбиця, *f.* † Sturmhaube, *f. ІГ.*

Прилеглий, *a.* nebenliegend, Neben-, *M.*III.32; 2) s. Стухлий, злежалий.

Прилежний, *a.* anliegend, — кут Anwinkel, *m.*

Прилестити ся, прилещувати ся sich einschmeicheln, s. anschmiegen; до кого jmds Zutrauen abgewinnen.

Прилестний, (-лесний) *a.* trüglich, verführerisch. [Anflug, *m.*

Прилет, -ету, *m.* das Heranfliegen,

Прилетіти, (прилечу, прилетиш), *v. n.* s. Прилітати.

Прилив, *m.* Fluth, *f.* s. Приплив, *Пол.*; 2) Platzregen, *m.*

Приливати, *v. a.* hinzugiessen.

Прилиза, *m. f.* s. Підлиза, *Девч.*

Прилизати ся, прилизувати ся, sich belecken, sich schmiegeln; *b*) s. Підлизувати ся.

Приличка, *f.* s. Приличність.

Прилинь, *m.* Haftdolde, *f.* (Caucalis) *B.*

Прилинути, *v. n.* s. Прилетіти,

Прилип, *m.* s. Лепець 2).

Прилипати, прилипнути, *v. n.* kleben bleiben, sich anhängen.

Прилипний, прилипчастий,

a. sich leicht anklebend, anleimend, anhaftend, Heft-; прилйпачкий (*Ф.*) zuthunlich, zutraulich, einschmeichelnd.

Прилйпність, -ости, *f.* *Пол.* s. Причіпність.

Прилйпчик, *m.* *Bein.* des чйпчик (der Frauenhaube) *Ч.* IV. 432.

Прилйти, *v. a.* s. Приливáти.

Приличйти, (-áти), *v. a.* *ГШ.* anwenden, in Anwendung bringen, verhältnismässig anpassen.

Прилйчка, *f.* *Зг.* Physiognomie, Charakteristik, *f.* Colorit, *n.* Anstrich, Ausdruck, *m.*; 2) Einbanddeckel, *m.*

Приличкувáти, *v. a.* Einbanddeckel geben.

Прилйчний, *a.* angemessen, entsprechend *Ч.* IV. 174 artig, anständig; 2) zur Ueberführung dienend: corpus delicti.

Прилйчність, -ости, *f.* Angemessenheit; Anständigkeit, *f*; 2) Eigenthümlichkeit, Beschaffenheit, *Зг.*

Прилїгáти, *v. n.* *МШ.* s. Прилягáти.

Прилїглйвий, прилї́жний, *a.* *МШ.* fleissig, emsig; 2) прилї́жний s. Прилежний, -е пóле.

Прилїдок, -дку, *m.* dünner Eis.

Прилї́зти, (прилї́зу, прилї́зеш), *v. n.* s. Прилазйти. [ben, anleimen.

Прилїпйти, (-плйти), *v. a.* ankleben, anleimen.

Прйлїпкá, *f.* s. Цїлýшка; 2) * von e. liebenswürdigen Person. [legen.

Прилї́сний, *a.* nah am Walde gelegen.

Прилóга, *f.* Beilage, *f.* Allegat, *m.*

Прйлогом, *adv.* bücklings, (*В.*).

Приложйти, *v. a.* s. Прикладати; anpassen, nebeneinander-, zusammenstellen, — щось до чогóсь vergleichen; — ся за ким s. Причинйти ся.

Прилóжник, *m.* Adjectivum, Beiwort, *n.* *adj.* прилóжний adjectivisch, *ГШ.*

Прилýда, *f.* *Фр.* s. Відлутка.

Прилýдити, (-ýджувати), *v. a.* heran-, verlocken, verführen, *Гол.* III. 455.

Прилýдний, *a.* *У.* verlockend, verführerisch.

Прилýка, *f.* Vereinigung, *f.* *К.*; 2) die mitverbundene Filialpfarre; 3) Zufall, Vorfall, *m.* s. Пригóда, *Гол.* I. 68. *Ст.*

Прилучáти, (-йти, -ýчувати), *v. a.* womit verbinden, vereinigen; zufügen, zutheilen, beigeben, beilegen; 2) s. Получáти, bekommen; 3) — ся до когóсь sich an jmdn anschliessen, sich zugesellen; *b*) — ся *М.* II. 106 sich treffen, sich ereignen; прилучáє ся менї́ habe Gelegenheit; прилучйло ся в кимóсь лйхо jmdn traf ein Unglück.

Прйлюби, *У.* прилю́бишки, *pl.* Liebestrank, *m.*

Прилюбйти, (-блйти), *v. a.* dh Liebe gewinnen, anhänglich machen; lieben, gern haben *М.* III. 135; — ся до когóсь, *М.* II. 22 jmdn liebgewinnen.

Прилю́дний, *a.* öffentlich, vor den Leuten. [tlichkeit, *f.*

Прилю́дність, -ости, *f.* Oeffentlichkeit, *f.*

Прйлюдок, -дка, *m.* Spitzname, *m.*

Прилютувáти, *v. a.* anlöthen.

Прилягáти, (-гáю, -гáєш), прилячй, (прилягтй, приля́жу, приля́жеш), *v. a.* durch das Aufliegen etw. festhalten; 2) *v. n.* daran liegen, anliegen, angrenzen, anschliessen; *b*) sich legen, einwenig ruhen *Ш.* I. 2 (вітер); *c*) * sich befleissigen, sich bestreben, eifrig etw. besorgen.

Примавлáти, *v. a.* s. Примóвити.

Примазáти, (-áзувати), *v. a.* anstreichen. [schmücken.

Примаї́ти, (-áювати), *v. a.* mit Laub schmücken.

Примаї́тий, *a.* schön und gut; zierlich.

Прймань, примáна, прймапка, *f.* Verlockung, *f.* Lockmittel, *n.* Köder, *m.*; 2) -áна, Vorzug, *m.* [bei-, verlocken.

Приманйти, (-áнювати), *v. a.* herbei-, verlocken.

Приманлйвий, (-áнний, -анчйвий), *a.* verlockend, verführerisch.

Примáра, *f.* *Ст.* Traumgesicht, Schreckbild, *n.* [scheinen, vorgaukeln.

Примáрити ся, *impers.* комýсь scheinen, vorgaukeln.

Примастйти, примáщувати, *v. a.* zuschmieren; 2) befetten. [Dienende.

Прймастка, *f.* das zum Befetten Dienende.

Примéжний, *a.* — кут Nebenwinkel, *m.* [ken des Raines vergrössern.

Примéжувати, *v. a.* dh das Fortrücken des Raines vergrössern.

Примéне, *n.* s. Прилóжник.

Променйти ся слóвом перед кимóсь *М.* ein Wort an jmdn richten, das Gespräch anknüpfen.

Примéр, *m.* *К.* I. 153 s. Примірене 2).

Прймережка, *f.* gestickte sehr

schmale Bordüre an der Verbindungsnaht. [anfrieren.

Примерза́ти, приме́рзнути, *v. n.*

Примерка́ти, приме́ркнути, *v. n.* dunkler werden; *adj.* приме́рклий, düster geworden, schon dämmernd.

Приме́сти, (приме́ту́, приме́те́ш), *v. a.* hinzufegen; 2) einwenig rein fegen, kehren. [einer Wehr aus Steinen, (*Фр.*).

При́мет, *m.* Art Fischfang mittels

Приме́та, *f.* s. Прикме́та.

Примета́ти, (-а́ю, -а́еш), приме́сти, (приме́чу, -е́чеш), *v. a.* hinzuwerfen, s. Прикида́ти. [chen, zuschliessen.

Примика́ти, *v. a.* einwenig zuma

Примили́ти, примиля́ти, (*Кн. Веч.* II. 109), прими́лювати (до сво́го серде́нька) *КС.* (82) II. 302, *v. a.* durch Liebreiz jmdn fesseln; — ся, примилювати ся, liebäugeln, sich bei jmdm beliebt machen wollen, freundlich thun.

Примм́ре, *n.* Bündnis, *n.* Vertrag, Friedensschluss, *m. К. ОБ.*

Прими́рене, *n.* Versöhnung, *f.*

Примири́тель, *m.* Versöhner, Friedensstifter, *m.* (и́телька, *f.* -in, *f.*).

Примири́тельний, *a.* Sühn .

Примири́ти, (-я́ти), *v. a.* ver-, aussöhnen, den Frieden vermitteln; — ся sich ver-, aussöhnen, s. vergleichen.

Прими́рник, *m.* Bundesgenosse, *m.* der Verbündete, *T.*

Примі́вка *f.* s. При́казка, *Зак.* [xe, *f.*

Примі́вниця. *f.* Beschwörerin, He-

При́міни́ти ся, *М.* II. 136 sich in etw. schicken, s. wornach richten, s. anpassen, s. bequemen.

При́мір, -іру, *m.* Beispiel, Muster, *n.* при́міром, на — zum Beispiel, beispielsweise.

Примі́рене, примі́рюване, *n.* das Zumessen, Anpassen, Anprobieren; 2) das Zielen, Anlegen, Richten; 3) Anwendung, *f.*

Примі́рити, (-я́ти, -ю́вати), *v. a.* zumessen; anpassen, anprobieren; 2) — ся anlegen, zielen beim Schiessen.

Примі́рний, *a.* als Beispiel dienend, musterhaft, mustergiltig; *adv.* -но — —; beispielsweise, beinabe, ungefähr.

Примі́рник, *m.* Exemplar, *n.*

Примі́рність, -ости, *f.* Mustergiltigkeit, *f.*

При́місь, -іси, *К.* s. При́мішка.

Примісти́ти, примішча́ти, (-мі́щувати) *v. a.* anbringen, unterbringen, einen Platz gönnen, anstellen, placieren.

При́міст, -осту, *m.* Bank an der Wand, *f. Зак.*

При́містки, *pl. К.* II. 287 Gerüst, Gestell beim Fussboden, *Гол.*

Примі́стний, (-і́сний), *a.* der leicht sich wo anstellen, placieren lässt, anstellig.

При́міт, -ету, *m.* s. При́трут.

Примі́та, *f.* s. Прикме́та 1).

Примі́ти, (-ію, -ієш), *v. a.* kennen, im Stande sein, vermögen, *К.* I. 317.

Приміти́вний, *a.* primitiv, ursprünglich.

Примі́ти́ти, примі́ча́ти, *v. a.* merken, bemerken, *Р.* I. 44. wahrnehmen, die Bemerkung machen, beobachten.

Примі́тка, *f.* Anmerkung, *f.* Zeichen, *n.* взяти в -ку beobachten.

При́мітка, *f.* s. Пере́мітка 1), Schultertuch, *n.*

Примі́тний, *a. Не.* merklich, leicht zu erkennen, zu bemerken, deutlich wahrnehmbar; 2) leicht empfänglich, receptiv, ansteckungsfähig (ті́ло).

Примі́ша́ти, (-мі́шувати), *v. a.* hinzumischen, beimengen; — кого́ у кра́дежи zum Theilnehmer eines Diebstals machen. [gung, *f.* Zusatz, *m.*

При́мішка, *f.* Beimischung, Beimen-

Примі́шний, *a.* hineingemischt; woran theilnehmend.

Примі́шник, *m.* Gemengtheil, *m. Пол.*

Примі́щене, *n.* (leidliche) Unterkunft, Anstellung, *f.*

Примкну́ти, *v. a.* s. Примика́ти; — ся до кого́ sich an jmdn anschliessen.

Примня́ти, (примну́, примне́ш), *v. a.* einwenig zerknittern.

Примо́ва, (*d.* при́мо́вка), *f.* Rede, Nachrede, *f.* Gerede, *n*; 2) Erwähnung, Anspielung, Andeutung; 3) *d.* s. Примі́вка; 4) Zauberspruch, *m.* -formel, *f.*

Примо́вити, (-вля́ти), *v. a.* dabei sprechen; zureden, кому́сь до се́рця —; 2) e. Zauberformel hersagen; 3) — ся eine Andeutung machen.

Примоли́ти, *v. a.* dazu beten.

Примо́ре, *n.* am Meere gelegene Gegend, Seeküste, *f.*

Приморити ся, durch Hunger geschwächt werden, *Mx.* [l. Nachtfrost.
Приморозок, -зку, *m.* leicher Frost,
Приморский, *a.* am Meere gelegen, Meeres-, Seestrands-.
Приморянин, *m. МШ.* Bewohner des Meeresufers, *m.* [*Левч.*
Примость, -ости, *f. Левч.* Gerüst, *n*
Примостити, **примощувати**, *v. a.* anbringen, s. Примістити; — ся den Platz einnehmen, P. finden, sich an-setzen. [містки.
Примостка, *f.* Zubau, *f. vgl.* При-
Примоцувати, *v. a.* befestigen.
Примочи, [примогу, (приможу), приможеш], *v. n. Н.* 67. *М.* s. Примітити, мочи. [tzen.
Примочити, (-очувати), *v. a.* bene-
Примочка, *f.* Auszug, Extract, *m.*
Примудькати ся, (*В.*) eig. die Hoden (мудо) berühren; sich befruchten lassen, (v. Weib).
Примулити, (-улювати), *v. a.* mit Schlamm überdecken.
Примурувати, *v. a.* hinzumauern.
Примус, *m.* Zwang, *m.*; 2) nothwendiges Mittel. [zwingen, nöthigen.
Примусити, **примушати**, *v. a.*
Примускувати, *v. a. К.* 12. *pol.* zustreicheln. [machen, abhärmen.
Примучити, *v. a.* einwenig müde
Примхи, *pl.* Launen, Caprizen, Schrullen; Eigensinn, Eigendünkel, alberne Willkühr; 2) *sgl.* примха, *Мак.* Vorwand, *m.* äusserer Grund.
Примхати, *v. n. М.* II. 108 eigensinnig, launisch sein, Grillen fangen.
Примховатий, *a.* launig, eigensinnig, grillenhaft, toll, *Зар. Фр.*
Примчати, *v. a.* schnell herbeiholen, -bringen; — ся sch. herankommen, -reiten etc.
Примяти, *v. a.* s. Примняти.
Принавіть, *adv.* wenigsten; ja sogar, (*В.*).
Принаглити, *v. a.* antreiben.
Принагодно, *adv.* gelegentlich.
Принада, (*d.* принадка, -адонька), *f.* s. Примана; Reiz, *m*; 2) Leidenschaft, *f. Нс.*
Принадити, (-аджувати) *v. a.* ver-, anlocken, reizen; принаджати ся до когось, *Зар.* jmdm den Hof machen.
Принадливий, (-надний), *a.* anlockend, anmuthig, anziehend, *У.*
Принадність, -ости, *f.* Anmuth, *f.* Liebreiz, *m.* [Знадобити ся.
Принадобити ся, (-бляти ся), s.
Принаймні, (-мі), *С.* I. 2. принайменше, *Фр. adv.* wenigstens, doch wenigstens, jedenfalls. [mieten, -dingen.
Принаймити, (-ати), *v. a.* hinzu-
Приналежати, *v. n.* gehören, zugehören, до кого.
Приналежний, *a.* gehörig; gebührend; 2) zuständig.
Приналежність, -ости, *f.* Zubehör, *n.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *f. Т.*; 2) Zuständigkeit, *f.* [Принаймні.
Принамені, *adv. Ш.* II. 147. s.
Принапилий, *a.* genug betrunken.
Принапокрити, *v. a. Зг.* s. Покрити.
Принародно, *adv. М. М+Б.* 286 s. Прилюдно, vor Aller Augen, angesichts des ganzen Volkes.
Приндити ся, *Гл. б.* 72 § sich viel ausnehmen, worauf viel pochen. *Пом.* III. 121.
Приндичити собі, § s. Кпити с.
Принебесний, *a.* unterm Himmel, himmlisch, *Ф.*
Приневолити, (-ляти), принемусити, *v. a.* s. Примусити, присилувати.
Принепасти, *v. n.* s. Підупасти.
Принесене, *n.* das Bringen; Auftragen; Verschaffen. [Приносити.
Принести, (-несу, -несеш), *v. a.* s.
Приниження, *n. К.* Erniedrigung; Niedrigkeit, *f.* das Niederhalten.
Принизити ся, **принижати ся**, sich herablassen, s. niedersenken, *К.*
Приникати, *АД.* I. 113. приникнути, *v. n.* sich niederbeugen; — до чогось zu etw. sich hinneigen, *К.* — на кого jmdn beschützen, *К.*
Принимати, *v. a.* s. Приймати.
Принишкнути, *v. n.* s. Притихнути.
Приніснє, *s. a. n.* s. Прилісне.
Приньми, s. Прийми.
Приноровити, (-вляти), *v. a. Ог.* anpassen; — ся sich anpassen, s. anschliessen, s. anfügen, *Зар.*. [*Фр.*
Приноровлене, *n.* Anpassung, *f.*
Принос, *m.* dargebrachtes Opfer, Opfergabe, *f.* Geschenk, *n. МШ.*

Приносйти, (-ношу, -носиш), приношати, *v. a.* darbringen, tragen, herbringen, holen; eintragen, einbringen; *ptc.* приношений, *M.* III. 71 abgetragen, abgenutzt (e. Kleid).

Приносний, *a.* vom принос, Opfer-; 2) der welcher etw. bringt, bes. bei der Hochzeit, *pl.* die Beitragenden, *R.* 69. 135.

Принуда, *f. Гол.* Zwang, *m.* gezwungenes Wesen, Affectation, *f.*

Принудити, *v. a.* nöthigen, zwingen; 3) — ся *M.* III. 47 sich stark abhärmen. [terung, Anregung, *f.*

Принука, *f.* Antrieb, *m.* Aufmun-

Принукати, принукнути, *Зар.* *v. a.* aufmuntern; zwingen.

Принурйти ся, einwenig untertauchen, untersinken.

Принцйзна, *f.* § Prinzessin, *f.*

Прйнцип, *m.* Princip, *n.* Grundsatz, *m. adj.* принцйпний, principiell, grundsätzlich. [her stellen, *Gr.* 26.

Принципарити ся, § sich hö-

Приняти, *v. a.* s. Приймати; — слово знов *Кч.* 29. das Wort wieder ergreifen, die Rede wieder aufnehmen; — в чім багато праці, *Фр.* viel Arbeit worin aufwenden.

Приобіцяти, (-обіцювати), *a. a.* versprechen, zusagen.

Приобрісти, (-обріту, -обрітеш), *v. a.* erwerben, gewinnen.

Приобстати ся, s. Приостати.

Приодївати, приодїти, приодягати, (-гнути), приодежити, *v. a.* bekleiden, ankleiden; — ся sich Kleidung (im Dienst) erwerben. [стний.

Приодходничий, *a.* s. Прйхво-

Приоздобйти, (-бляти), *v. a.* s. Прикрасйти.

Приоздобка, *f. Пол.* Прикраса 1).

Прйоколоток, s. Прйколоток. [(*B.*).

Прионадити, *v. a.* s. Принадити,

Приопасти, (-паду, -падеш), *v. n.* s. Підупасти. [ackern, bepflügen.

Приорати, приорювати, *v. a.* ein-

Приоружйти, *v. a.* bewaffnen, unter Waffen stellen.

Приостановйти, (-вляти), *v. a.* — ходу im Gange innehalten, *ВБ.*; — ся stehen bleiben, *Вах.*

Приостати, (-остану, -останеш), *v. n.* und — ся zurückbleiben; 2) *v. a.* *Ф.* s. Перестати. [stöhnen.

Приохувати, *v. n.* dazu seufzen,

Прйочко, *n. B.* Nebenauge, *n.*

Припавузйти, *v. a. Ч.* III. 390 s. Прирублйти.

Припадати, *v. n.* befallen, bedeckt werden, sich bedecken, (порохом); 2) neben jmdm hinfallen; *b)* auf jmdn feindlich losstürzen, jmdn anfallen; *c)* zu jmdm eine innige Anhänglichkeit zeigen; — до чиєгось слїду; 3) — на кого auf jmdn zu fallen (майно); припадає на кого (черга) es ist die Reihe an jmdn; 4) — до чогось zu etw. passen, sich zu etw. schicken, не припада, *K.* es geht nicht an, ziemt nicht; 5) vorfallen, sich ereignen, s. zutragen, — на якийсь день auf einen Tag fallen.

Припадистий, *a.* abschüssig, schroff abhangend; 2) — чобіт schlecht im Rist.

Припадковий, *a.* zufällig, *Пар.*

Припадковість, -ости, *f.* Прйгарність, *Пар. ВБ.*

Припаднистий, *a.* -е весна (*Гк.* 40) wann oft Regen fällt, s. Перепадистий. [fall; bes. Unglücksfall, *m.*

Припадок, -дку, *m.* Zufall, Vor-

Припазити, *v. a.* s. Припильнувати.

Припалйти, (-палювати), *v. a.* einwenig anbrennen, verbrennen.

Припамятувати собі, s. Пригадувати с. [herrisch, *K.*

Припанкуватий, *a.* vornehm,

Припантрйти, § s. Припильнувати.

Припарити, (-парювати), *v. a.* in heissem Dampf erhitzen, bähen; 2) *v. n.* сонце brennt stark (gleich nach dem Regen).

Прйпарка, *f. Ко.* 196 das Anbrennen; 2) *kleine Züchtigung, Prügelei, *Кч.* 279.

Припарник, *m.* Wärmestein, *m. Пол.*

Прйпарок, -рка, *m.* besondere Sonnenhitze in den Intervallen des Regens zur Sommerzeit.

Прйпас, *m. Пар.* s. Запас.

Припасати, (-аю, -аєш), *v. a.* sorgfältig weiden, *У.*; 2) herbeischaffen (zum Vorrath), *Ко.* 64. — щось для себе für sich etw. verschaffen.

Припаювати, *v. a.* s. Придїлйти

Припе́рти, (-пру́, -пре́ш), v. a. s. Припира́ти. [gewinnen, *Cm.*
Припести́ти, v. a. dh Liebkosen
Припеча́ска, f. *N.* e. полони́на
Припеча́тати, v. a. zusiegeln, versiegeln, den Siegel beidrücken. [піка́ти.
Припечи́, (-ечу́, -че́ш), v. a. s. Припива́ти, s. Припи́ти.
Припи́лка, f. *Др.* c. Glareola melanoptera.
Припильнува́ти, припилува́ти, v. a. робо́ту eine Arbeit fleissig beaufsichtigen; emsig zusehen, aufpassen, ein wachsames Auge worauf haben, fleissig abwarten; 2) rascher arbeiten.
При́пин, m. *C.* припи́на, f. *Mi.* II. 18. *Лeвч.* Anhalt, Einhalt, m. Beschränkung, Behinderung, Verzögerung, f.
Припина́ти, (-аю, -а́еш), v. a. anheften, anstecken, anhängen, anschnallen, anbinden.
Припинда́, f. § Schürze, f. Vortuch, n.
Припини́ти, (-и́ню, -пи́ниш), v. a. anhalten; — ся inne halten, anhalten, stocken, sich unterbrechen, *C.*; *b)* zu lange wo verweilen.
При́пинка, f. Band, Zugband, n. *H.*212; 2) pl. s. Ма́йтки; 3) Kniewärmer, pl.
Припира́ти, v. a. andrücken, gegen etw. drängen, drücken; in die Enge jmdn treiben; 2) fest zuschliessen, absperren; 3) mühevoll herbeischaffen, *P.* II. 15; 4) v. n. anstossen, angrenzen, bis wohin sich erstrecken; * то́е до ме́не не припира́е das droht mir nicht, geht mich nicht an.
Припиро́вище f. s Пристано́вище.
При́пис, m. Vorschrift, f.
Приписа́ти, припи́сувати, v. a. hinzuschreiben; — ся beischreiben; 2) einschreiben, eintragen; 3) кому́ vorschreiben; *b)* * zuschreiben.
При́писка, f. schriftlicher Zusatz, Postscriptum, n. Anmerkung, f.
Припи́ти, (припю́, припе́ш), v. a. до кого́ zutrinken, *Зг.*
Припівви́ти, s. Припавузи́ти.
Припіднима́ти ся, sich (einwenig, langsam) erheben, *Фр.*
Припі́зний, a. zu spät. [verspäten.
Припізни́ти ся, (-зня́ти ся). sich
При́пік, -еку, m. Ofennische, Hölle (bei, hinter dem Ofen) f.
Припіка́ти, v. a. stark anbacken, rösten, einwenig anbraten; 2) v. n. (со́нце) припіка́е brennt zu stark, sengt.
Припі́л, -о́лу, m. Schoss des Weiberkleides; n. s. Подо́лок.
Припі́н, -о́на, m. Bandseil mit e. Pflock der in die Erde eingeschlagen wird (beim Weiden der Pferde &), n. *Ш.* I. 87.
При́пір, -о́ру, m. Verschluss, m.; 2) s. Пристано́вок; 3) dringliche Noth; 4) steile Berglehne. [f. (carpus).
При́пісток, -стка, m. Handwurzel,
Припітка́ти, s. Зди́бати.
При́пічок, -чка, m. Raum vor dem Backofen, m. Beimauer an e. Ofen, f.
Припі́швити, (-шву, -швиш), v. a. überwendlich unternähen.
Припла́кати, v. v. всї думки́ *M.* II. 122 alle Gedanken durch reichliche Thränen unterdrücken.
Приплати́ти ся, theuer bezahlen, th. zu stehen kommen.
Припла́щений, *Пол.* припле́сканий, a. platt, p. gedrückt, flach. [да.
Приплента́ч, m. *C.* I. 192 s. Прибл́у-
Приплеска́ти, приплі́скувати, v. a. platt, glatt machen, flach ebnen; 2) v. n. Beifall zuklatschen.
Припле́сти, s. Приплїта́ти.
При́плив, m. Fluth, f. *Пол.*
Припива́ти, припли́сти. (-пливу́, пливе́ш), v. n. herbeigeschwommen kommen, heranschwimmen; -segeln; припли́ло до голови́ комусь jmdm ist etw. eingefallen, in den Kopf gekommen.
Приплі́д, -оду, m. Zuwachs, Nachwuchs, m. Kinder, pl. *K.*
Приплі́снїти, v. n. sich mit Schimmel überziehen.
Приплїта́ти, (-ї́тувати), v. a. zuflechten, -winden; 2) * — ся zufällig umherirrend ankommen.
При́плїтки, pl. s. Ви́плїтки.
Приплї́шити, v. a. s. Заплї́шити; * einwenig einschränken, zu Paaren treiben.
При́плодок, -дку, m. s. При́плї́д.
Приплуга́нити ся, sich herbeischleppen.
Приплу́тува́ти ся, sich anheften.
При́плюсток, -стка, m. allzu flaches Dach.

Приплющити, (-áти), *v. a.* platt machen, p. drücken.

Припняти, (-пнý, -пнéш), *v. a.* s. Припинáти.

Приповедíнка, *f. П. n.* 122 s. [Прúповідка.

Приповзтú, (-повзý, -повзéш), *v. n.* heranschleichen, -kriechen.

Прúповзком, *adv. Фр.* heranschleichend.

Приповідáти, *v.a.* etwas Scharfsinniges, Interessantes, Zutreffendes sagen.

Прúповідка, *f.* Märchen, *n.* Sage, *f.*; 2) Sprichwort, *n.*

Приповíдний лист, Freibrief, *m. К.*

Прúповість, -ісτи, *f. К.* I. 27 Sage, Kunde; Prophezeiung, *f.*

Приповíсти, (-повíм, -повíш, повість), *v. a.* s. Приповідати; 2) — ся eingestehen, bekennen. [пóвістка.

Прúповістка, *f.* s. Прúповідка;

Припóвнити, *v. a.* чогó zu geben dass ein volles Mass werde; припов-няти ся, *М.* sich an füllen, voller werden.

Приподáти, *v. a. У.* s. Додáти.

Приподóба, *f. Пар. К.* приподó-бане, *n.* das Gefallen, до -би, рáди -би um zu gefallen, zu G.

Приподóбати ся комý, jmdm gefallen, sich beliebt machen; 2) приподóблювати ся до когóсь, *К.* jmdm nachthun, trachten jmdm ähnlich zu werden.

Припокоїти, *v. v.* beschwichtigen, beruhigen, zum Schlaf legen, *Мак.*

Припóле, *n. Ст.* s. Припіл.

Припоминáти, *Н.* 114. припомянýти *АД.* I. 94 *v. a.* об чім s. Пригадáти, згадáти gedenken lassen.

Припóна, *f.* s. Прúпін.

Припóнець, -нця, *m.* Convolvulus arv.; 2) — угловáтий, Sicyos angulata, *В.*

Припóра, *f.* s. Припір; Hindernis, *n.*

Припорóшити, (-óшувати), *v. a.* bestauben, beschütten, bestreuen.

Припорýка, *f. Ст.* s. Препорý-чене 1); 2) ein Anliegen.

Припóстити, *v. a.* дýшу fasten lassen, dh Fasten üben; 2) *v. n.* einwenig fasten. vogel, s. Прúпутень.

Прúпотень, -тня, *m. ІГ.* Art Feld-

Припохлїбúти, *v. n.* комýсь schmeicheln.

При-почáтку, *adv.* zu Anfang.

Припочúнок, -нку, *m.* Ruhe, Rast, *f. МШ.*

Припочúти, припочивáти, *v. n.* einwenig ruhen, ausruhen.

Припоясáти, (-поя́шу, -поя́шеш), *v. a.* umgürten; an den Gürtel anbinden, *Ч.* V. 611.

Припрáва, *f.* Zuthat, Würze, *f.*; 2) Beizmittel, *n. Пол.*; 3) Geräth, Werkzeug, *n.*

Припрáвити, (-вляти), *v. a.* anmachen, ansetzen; 2) zubereiten, einmachen, würzen; 3) — ся по чім *Гн.* 63 sich wornach richten, s. anpassen.

Припрáша, *f.* s. Припрáва 1).

Припровáдити, (-áджувати), *v. a.* s. Привéсти.

Припросúти, припрóшувати, (-прáшувати), *v. a.* inständig, viel, lange wozu bitten, (zum Essen etc.), dazubitten, ersuchen. [Запрýта.

Прúпрут, *m.* припрýте, *n. coll.* s.

Припрягáти, припрячú, (-прягý, -пряжеш), *v. a.* dazu anspannen, beispannen (das Zugvieh).

Припрядáти, припрясти, (-прядý, -прядéш), *v. a.* dazuspinnen, anspinnen.

Припря́тати, припрячú, (-пря́чу, -пря́чеш), *v. a.* einwenig aufräumen (в хáтї etc.); 4) zusammensparen.

Прúпуск, прúпуст, *m.* das Zulassen; 2) das Melken der Kühe, s. Подíй; 3) в — ganz frei, ohne Einhalt, in Fülle u. Hülle.

Припускáти, припустúти, (-пущý, -пýстиш), *v. a.* zulassen, hinzu-, heranlassen; — молокá reichlich Milch beim Melken geben; — бугая́ & den Bullen & zulassen, belegen, bespringen lassen; — за ким коня́ jmdn zu Pferde scharf verfolgen u. ihn anfallen, *Кч.* 115; 2) im Masse zugeben (beim Zuschneiden e. Kleides u. beim Bauen); 2) *zulassen, zugeben, voraussetzen.

Припýстниця, *f.* vorn vorgeschossene Latte, Balken etc.; vorgeschossene Zubau. [sel, *n.*?

Припус(т)ничка, *f.* (*Фр.*) Wie-

Прúпутень, -тня, *m.* Ringeltaube, *f.* (Columba palumbus).

Припýтник, *m.* Art Schwamm.

Припýхнути, *v. n.* anschwellen.

Припýщене, *n.* das Zulassen; 2) Voraussetzung, Annahme, Hypothese, *f. Пар.*

Припя́ст, *m.* s. Прúпісток.

Припя́стний, *a.* -і ко́сти Handwurzelknochen, *pl.* *Пол.*

Прирабля́ти, s. Приробля́ти.

При́рамок, -мка, *m.* Achselstück, Schulterstück, *m.* (am Hemd).

Прираста́ти, s. Прирости́.

Прира́яти, (-ра́їти), *v. a.* rathen, empfehlen; 2) aussinnen, erdenken *Др.с.* 2) *v. n.* sich berathen, gesonnen sein, beschliessen, *P.* II. 194.

При́рва, *f.* s. При́рва, Leistenbruch, *m.*

Прирівна́ти, (-рівнювати), *v. a.* щось до чого́сь, vergleichen, gleich stellen; anpassen.

При́різ, -ізу, *m.* s. Зрізованець.

Прирі́зати, (-рі́зувати), *v.a.* nach e. Mass zuschneiden, absägen.

Прирі́ка́ти, приречи́, *v. a.* versprechen; betheuern.

Прирі́ст, -осту, *m.* Zuwachs, Anwachs, *m.*; 2) Augment, *n.* *Бор.*

Прирі́стка, *f.* Uropoda vegetans.

Приробйти, (-бля́ти), *v.a.* erarbeiten.

Приро́да, *f.* Natur, *f.*; 2) Naturell, *n.*; 3) — *Др. с.* 101. природжі́не Geschlechtsglied, *n.* Genitalien, *pl.*

Природже́ний, *a. Н.* 117 s. Приро́дний; von Geburt, von Natur aus, geboren.

Природи́ти, приро́джувати, *v. a.* hinzugebären, -schaffen, erschaffen, erzeugen.

Приро́дний, *a.* natürlich, Natur-, an-, eingeboren, angestammt, innewohnend, eigenthümlich, *H.* 27; *adv.* -но naturgemäss. [trieb, *m.* *He.*

Приро́дник, *m.* Instinct, Natur-

Приро́дність, -ости, *f.* Natürlichkeit, *f.* natürlicher Gang, *Cв.*

Природозна́вство, *n.* Naturkunde, Naturlehre, *f.* [schaftlich.

Природозна́вчий, *a.* naturwissen-

Природозна́вець, *m.* *B.* Naturforscher, *m.*

Природопи́сь, *f.* Naturbeschreibung, *f.* *adj.* природопи́сний, die Naturwissenschaft betreffend, naturgeschichtlich. [s. Природже́ний,

Прирожде́нний, *a. K.* II. 39. *He.*

Прирож́еність, -ости, *f.* *Ган.* Naturell, *n.*

Приросуми́ти, *v. a.* aussinnen, erfinden; приросумі́ти, *v. n.* *М+Б.* 69 sich klug zu helfen wissen.

Прирости́, (-росту́, -росте́ш), *v. n.* anwachsen, zunehmen, sich vermehren.

Прируб́ля́ти, (-ру́блювати), *v. a.* mit dem Heubaum die Fuhre von Heu od. Getreide befestigen.

Приручи́ти, (-и́ти), *v. a.* empfehlen, anvertrauen; 2) до се́бе кого́ zahm machen, s. Освої́ти, *Под.*; — ся до ко-го́сь *Ч.*V. 214 sich an jmdn anschliessen.

Приру́чний, *a.* handlich; gelegen, günstig, nützlich, *У.*

При́са, *f.* s. Приск. [tes Bäumchen.

Приса́да, *f.* s. При́давка; 2) veredel-

Присади́ти, (-са́джувати), *v. a.* ansetzen, anlegen; 2) pfropfen, veredeln (Bäume); 3) *v. n.* in Menge herankommen, -stürzen.

При́са́дка, *f.* Anhängsel, *n.* *B.*

При́садочок, -чка, *m.* s. Багні́тка, *B.*

Присака́ти ся, § sich erdreisten.

Присама́ре, *n.* Gebiet am Fl. Сама́ра, *n.* [чепи́ти ся.

Присамбора́шити ся, s. При-

При́сваха, *f.* Begleiterin der сва́ха, *Ч.* IV. 64.

Присьвідува́ти, *v. a.* кого́ für od. gegen jmdn als Zeuge auftreten.

Присьві́дчене, *n.* *Зг.* (*Пр.* II. 120) Zeugnis, *n.*; Gewähr, *f.*; 2) Wirklichkeit, *f.*

Присьвідчи́ти, *v. a.* bezeugen, bestätigen.

Присьвіти́ти, присьвіча́ти, -сьві-чувати), *v.n.* dazu leuchten, vorleuchten.

Присвої́ти, присво́ювати, *v. a.* aneignen, *B.* sich eigenmachen; zueignen, usurpieren; 2) zahm machen; — ся, *У.* s. Освої́ти ся.

Присво́юванє, присво́єне, *n.* Aneignung, *f.*; 2) Zähmung, *f.*

Присьвяти́ти, присьвя́чувати, *v. a.* heiligen, weihen; widmen, dedicieren, zueignen; — ся *K.* heilig werden.

При́сьвяток, -тка́, *m.* kleiner Feiertag, *Ч.* III. 253.

При́селок, -лка, *m.* kleines Dorf neben e. grösseren u. zu diesem geh., *Фр.* Weiler, *m.*

Присе́рбити ся до ко́го́сь, sich an jmdn heften, s. anschmiegen, *M.*II.141.

При́си, *pl.* *Ч.* IV. 647? до́брі —.

Присйл, -и́лу, *m.* Sendung, Botschaft, *f.* *Ke.* 212.

Присилáти, *v. a.* schicken, zusenden; — ся до когó Brautwerber senden.

I. Присили́ти, *v. a.* s. Присилувати.

II. Присили́ти, (-ля́ти, -си́лювати), *v.a.* anhängen, anheften, anbinden.

При́силка, *f.* Sendung, *f.*

При́силки, *pl.* s. При́читки. [gen.

При́силувати, *v.a.* zwingen, nöthigen.

Присинóвлене, *n.* Affiliation, *f.* *Term.* [schütten.

Присипáти, (-си́пувати), *v. a.* zuschütten.

При́сипка, *f.* das zum Zuschütten, Bestreuen Dienende; 2) s. 'Осип.

Присипки́й, *a. ОП.* einschläfernd.

Присипля́ти, *v. a.* s. Приспáти.

Присихáти, *v. n.* s. Присóхнути.

Присї́бник, *m.* s. Пристї́бник.

Присї́в, присї́вок, -вку, *m.* Zusaat, *f.* beigesäetes Getreide als Theil des jährlichen Lohnes für den Wirtschaftsknecht.

При́сївáти, *v. a.* dazusäen.

Присїдáтель, *m. Гол.* Beisitzer. Assessor, *m.*

Присїдáти, s. Присї́сти.

Присїдáчка, *f.* s. Берегу́лька.

При́сїдка, *f.* Sitzbrett vom Spinnrocken &; 2) feine gemusterte Satteldecke, (*B.*). [Zwerg, *m.*

При́сїдько, *m.* sehr kleiner Mensch,

Присїкáти ся до когó. s. Присї́пати ся. [Sendling, *m.*

Присї́л, -óла, *m.* der gesendete Bote,

Присї́льний, *a.* nachbarlich Ч. I. 119.

При́сїлок, -лка, *m. Не.* s. При́селок.

Присїнéшня, *f. С.* Vorzimmer, *n.*

При́сїнок, -нка, при́сїнець, -нця, *m.* (*pl.* при́сїнки, *d.* присї́нечки Ч. IV. 68) Vorraum, Vorsaal, *m.* Vorhalle, *f.*; Vorbau entlang der ganzen Hütte.

Присї́пати ся до когóсь jmdn anfallen u. behelligen, anschnauben, hart mitnehmen; sich an jmdn heften, *Кч.* 135

Присїрї́ти, *v. n.* etwas grau werden; *adj.* присїрї́лий.

Присї́сти, (прися́ду, прися́деш), *v. a.* — щось etw. dadh halten, dass man darauf festsitzt; etw. in Besitz nehmen; — когóсь *jmdm hart zusetzen, lästig werden; drücken, zwingen; 2) *v. n.* sich niedersetzen; *b*) sich niederducken; 3) — ся sich dabei, sich neben, zu jmdm setzen: до когóсь, — на возї auf dem Wagen als Afterpassagier.

При́сї́шки, *pl. К.* I. 18 s. Стремя́, *pl.*; 2) Ч. VII. 393 Pfeiler der повітка, *pl.* s. Присоши́на. [сї́вáти.

Присї́яти, (-сїю, -сїеш), *v.a.* s. Присї́вáти.

Присі́к, *m.* glühende Kohlen, *Ш.* I. 79.

При́скавка, *f.* Spritzloch, *n.*

Прискáкувати, s. Прискóчити.

Прискали́ти, *v. a.* óчи *Ра.* I. 149 zudrücken, halb schliessen.

При́скалок, -лка, *m.* Vorsprung e. Felsens, *m.* *Ф.*

Прискáржити, (-áржувати), *v.a.* когó перед ким anklagen.

При́скати, *v. n.* spritzen; sprühen (Feuer, Funken); 2) knistern; 3) schnauben.

Прискáч, *m.* Spritzfisch, *m.* (Chelmon rostratus). [(*Фр.*).

Приски́бнути, *v. a.* einklemmen

Прискки́й, *a.* hitzig, aufbrausend.

Прискитáти ся, irrend ankommen.

Прискóком, *m.* ходи́ти в прискóком hüpfend.

Прискóрóен, прискорóний, *a. М.* sehr traurig, kummervoll. [Acceleration, *f.*

Прискóрене, *n* Beschleunigung,

Прискори́ти, (-ря́ти), *v.a.* beschleunigen. [springen.

Прискóчити, *v. n.* hinzu, -heran-

Прискринок, -нка, *m.* Nebenfach in e. Kasten, *n.* Beilade, *f.* [pressen, *Шл.*

Прискри́пати, *v. a.* zu-drücken,

Прискули́ти, *v. a.* óчи die Augen zudrücken, um besser zu sehen, *Кл.* zukneifen. [(Brachinus).

Прискý́н, *m.* Bombardierkäfer, *m.*

Прискý́чити, *v. n. impers.* прискý́чило ся комý́сь jmdm wird einwenig langweilig. [*v. a.* s. Присилáти.

Прислáти, (при́шлю́, при́шлеш),

Присли́ни, *pl.* s. Писли́ни, *B.*

Прислї́ве. *n.* при́слїнка. *f. Зак.* Sprichwort, *n.*; 2) Befehl, Auftrag, *Фр.*

Прислї́г, -óга, *m.* s. Присї́л.

При́слїдок, -дку, *m.* Spur, *f.*

При́слїнець, -нця, *m.* при́слїнка, *f.* Schirmdach, *n.* -decke, *f.*; 2) Lagerstätte für den Knecht im Stall, *f.* [*Под.*

Прислї́пуватий, *a.* kurzsichtig,

При́слó, *n.* s. Пря́слó; fünf Latten (вори́ни) zusammengebunden.

Прислóвлювати, *v. a.* gewählte

Worte in e. Erzählung hinzufügen, setzen, *Cm.*

Прислонйти, (-яти, -слóнювати), *v. a.* anlehnen, an etw. stellen, — двéрі nicht völlig zumachen, anlehnen, — ся s. Припéрти ся, *Б.*

Прислопйти, *v. a.* in eine Mausefalle etc. (слопéць) fangen; — пальці межи дверйма einklemmen.

Прислýга, *f.* Dienstbezeigung, Gefälligkeit, *f.* Dienst, *m.*; 2) *coll.* die Dienstboten, *pl.* Bedienung, *f.*

Прислужйти, прислугóвувати. *Кв.* 209. прислýжувати, *v. n.* комý dienen, aufwarten; — ся комý jmdm e. Dienst od. eine Gefälligkeit erweisen; зле — einen schlechten Dienst leisten.

Прислýжний, *a.* zustehend, gehörig, gebührend. [helfer, *m. C.* I. 78.

Прислýжник, *m* Diener, Helfers-

Прислужниця, *f. Нс.* Dienerin, Dienstmagd, *f.*

Прислýжність, -ости, *f.* Dienstfertigkeit; 2) Geschäftigkeit, *f.* [*Тор.*

Прислýнути ся. s. Присýнути ся,

Прйслух, *m. M.* II. 111 das Horchen, на — um zu horchen.

Прислýхати ся, прислýхувати ся, horchen, behorchen; aufmerksam an-, zuhören.

Прислюбний, *a.* Ehe-, ehelich.

Присмагáти, присмáжити, (-áжувати), *v. a.* einwenig pregeln, schmoren; 2) -áти, присмагнýти, *v. n.* rostschwarzbraun werden (dh Hitze).

Прйсмак, *m.* Leckerbissen, *m.*

Присмáка *f. Нс.* Gewürz, *n.* Zubusse, *f.*

Присмалйти, (-áлювати), *v. a.* einwenig ver-anbrennen.

Присмáчити, *v. a.* schmackhafter machen, würzen.

Присмерк, *m. M.* Abenddämmerung, *f.* прйсмерком in der A. [nahe.

Присмéртний, *a. M.* dem Tode

Присмирíти, *v. n.* demüthiger, nachgiebiger, ruhiger, friedlicher werden, sich beschwichtigen.

Прйсмо, *pl.* присмá, *n.* Saugscheibe, Haftlappe, *f.* (arolíae), *B.*

Присмóктувати, *v. a.* mit der Zunge u. den Lippen schnalzen.

Приснйти ся, träumen, im Traume erscheinen.

Приснїтáти ся, приснїтíти, *v. n. ВБ.* sich mit Schimmel u. Rost bedecken.

Присновíчний, *a.* ewig, der Ewigkeit angehörig. [Andenkens.

Приснопáмятний, *a.* † ewigen

Приснопйти, *v. a. Ос.* (62) IX. 101 erstarrt machen? *vgl.* Прислопйти.

Присносýщий, *n.* † ewig, ewig seiend.

Прйснути, *v. n.* s. Пйрснути. prusten; — сьмíхом in gellendes Gelächter ausbrechen; 2) s. Плйгнути, *А Г.* 164.

Присобáчити, *v. a.* §. s. Притиснýти. [lich — комý.

Присóбний, *a. B.* eigen, eigenthüm-

Присовíтувати, *v. a. Ч* II. 458 jmdm etw. anrathen.

Присогласйти когó на що jmds Zustimmung wozu erlangen.

Прйсок, -ску, *m.* s. Приск. [salzen.

Присолйти, (-сóлювати), *v. a.* zu-

Присолóджувати. *v. a.* versüssen.

Присьóрбати ся, *Левч.* s. Присéрбити ся. [sich an etw. heften.

Присотáти ся, *Шй.* I. 59 до чогó

Присóха, *f. Кл.* (*Веч.* I. 320) Pfahl in e. Flusse, *m.* s. Сóха, присóшина.

Присóхнути, *v. n.* zutrocknen.

Присохтувáти, *v. a. Гол.* anpassen, anwenden, Anwendung machen, beziehen. [372. jmdm etw. abmerken.

Присóчйти, *v. a.* ertappen, *Кч.*

Присóшина, *f.* Stütze, *f. Cm.*

Прйспа, *f.* das an der Aussenwand der Hütte unterwärts aufgetragene grosse Gesimse zum Sitzen.

Прйспанка, *f.* Beischläferin, Concubine, *f.*; 2) s. Пóкритка.

Приспáти, (присплю, приспйш), *v. a.* einschläfern, zum Schlafen einwiegen; 2) beschlafen, schwängern (e. Weib); — ся Beischlaf pflegen.

Приспйчити, *v. a.* auf die Spitze etw. treiben, *Левч.* s. Прикрутйти, притиснýти, *Cm.*: -йло кóмусь.

Прйспів, *m.* прйспівка, *f.* Zugesang, *m.* Epode, *f. Ч.* III. 395; begleitender Gesang, -es Lied, *Ог.* Refrain in e. Liede; 2) -ka anzügliches Couplet, *'ОП.*; 3) -ka Zueignung, *f. Фр.*

Приспівáти, приспíти, *v. n.* ankommen, anlangen; — на пóміч zu Hilfe kommen; herannahen, bevorstehen;

присніло комусь jmd hat Eile, jmdm ist dringend. [mit Gesang begleiten.

Приспівувати, v. a. dazusingen,

Приспішати, (-ити), v.a. beschleunigen; 2) s. Притиснути.

Присполювати ся до чогось, sich woran anschliessen, Кл. [derung, f.

Приспора, f. Beschleunigung, För-

Приспорити, (-яти), v. a. reichlich schaffen, herbeischaffen, vermehren, Н. 226; 2) bereit rüsten Ст.; 3) beschleunigen, fördern.

Приспорюване, n. ВБ. Herbeischaffung, f. s. Приспора.

Приспособити, (-бляти), v. a. vorbereiten, anstellen, einrichten, zurichten; — ся до когось Не. an jmdn anpassen, s. accommodieren; комусь jmdm gefällig werden.

Приспособлене, n. Vorbereitung, Zurichtung, f.; Accomodation, f. Einrichtungsvermögen, n. Пол.

Присcавки. pl. Saugwurzeln, pl. B.

Присcати ся, (приссу, приссеш), sich ansaugen до чогось. [Schaffner.

Пристав, m. aufgestellter Hüter,

Приставa, f. Zustellung, Zufuhr, Lieferung, f.; 2) Aufsicht, f.; *Aufseher, pl.

Приставати, v. n. (до пристані) vom Schiffe: anlegen, anlanden, einlaufen; Anker werfen; sich aufhalten, АД. I. 209; 2) aus Ermüdung stehen bleiben; 3) — до когось, до чогось beitreten, sich zugesellen; sich anschliessen, anliegen, passen, sich gut decken; s. Пристати.

Приставити, (-вляти), v. a. ansetzen, hinstellen, hinsetzen, zubauen; 2) zustellen, zuführen, liefern; 3) когось за щось jmdn in ein Amt anstellen, bestellen, Гл. б. 27; 4) — ся sich ausgeben, sich das Ansehen geben, sich stellen, — бідним P. I. 1.

Приставка, f. Zusatz, m.; 2) s. Полиця 1) У.; 3) Art Tischgeschirr.

Приставкувати, v. n. s. Поставкувати.

Приставлене, n. s. Пристава 1), das Aufstellen, Hinzusetzen, Zubauen.

Приставний, a. angelegt, angebracht, У. [Gefäss, Зак.

Приставок, -вка, m. Art grosses

Приставчина, f. Blattscheide, Tute, f. (ochrea) B.

Пристай, m. der sich an etw. anschliesst, wozu zugesellt, beitritt; anhänglich wird; 2) s. Присташ.

Пристайний, a. sich vollkommen deckend, congruent.

Пристайність, -ости, f. — трикутників, Congruenz, f.

Пристайство, (-аньство, альство), n. ити до когось на — in jmds Familie als Schwiegersohn eintreten.

Присталець, -льця, m. Зг. Freiwilliger (Krieger), m. [chend, ІГ.

Присталий, a. passend, entspre-

Пристальний, a. ununterbrochen, stettig, ІГ. [Hafen, Landungsplatz, m.

Пристань, f. s. Пристанище; 2)

Пристанище, Ш. I. 231; пристане P. I 70. пристановище, n. Zufluchtstätte, f. -ort, m. Zuflucht, f. Wohnstätte, f. Obdach, n. Hort, m.; Ruhestätte, f.

Пристановити ся, einen Hort finden; ein Fach wählen, (B.).

Пристановок, -овку, -івку, m. Ruhe, Rast, f. нема єму -овку hat keine Rast, rastet nicht; 2) s. Пристанище. [ort, m. ВБ.; 2) Pause, f. Бах.

Пристанок, -нку, m. Ruheort, Stand-

Пристарати, v. a. щось etw. dazu besorgen, erwerben.

Пристаріти, v. n. und — ся Ч. IV. 64. alt werden; adj. пристарілий пристаркуватий, ältlich.

Пристати, (пристану, пристанеш), v. n. s. Приставати; 2) — до неї (на ґрунт) in das Haus u. Gut eines Weibes heiraten; 3) пристав до него злий дух der böse Geist hat ihn befallen; 4) — на чию віру, на чию руку zu jmds Glauben beitreten; b) in wilder Ehe leben; 5) sich schicken, ziemen.

Присташ, m. der in das Haus u. Gut eines Weibes einheiratet, solcher Schwiegersohn.

Пристая, m. s. Пристай; zugelaufener Hund; 2) s. Присташ; 3) f. Гол. III. 296. das Einheiraten als присташ; 4) f. Це. die sich anschliessende, zugewanderte Schar.

Пристебнувати, v. a ansteppen.

Пристелити, (-елювати), v. a. bedecken, überziehen.

Пристеречи́, (-егти́), пристерiга́ти, *v. a.* кого́ *M.* auf jmdn ein scharfes Auge haben, jmdn spähen, beobachten, jmdm aufpassen, auflauern; 2) verhüten, *Фр.* s. Допильнува́ти.

Пристига́ти, присти́чи, (присти́гну, присти́гнеш), *v. n.* reif werden, reifen.

Присти́глий, *a.* (*d.* пристиглю́ш-ка, *Аль.* 514) reif.

Пристиди́ти, (-иджу́, иди́ш), *v. a.* (einwenig) beschämen.

При́стирток, -тка, *m.* s. Пiвсти́р-ток.

Пристíбати, *v. a.* fest anheften; 2) leidlich zunähen.

Пристíбний, *a.* s. При́стiвний.

Пристíбник, *m.* Werkstück zum Festhalten des вал im Webstuhl, *n.*

Пристíбнiсть, -ости, *f. ВБ.* Anstand, *m.* Schicklichkeit, *f.* gute Sitte.

При́стiвний, *a.* bes. *adv.* wohlanstehend, schicklich.

Пристíйно, *adv.* s. Присто́йно; 2) dringlich, pressant, не — ми ся дiє es touchirt mich sehr wenig; 3) — дава́ти den ersten Preis im Kauf geben.

При́стiнок, -нка, *m.* Thürpfosten, *m. K.*; 2) eine in die Wand eingemauerte Tafel, *Мог.*?

Присто́йний, *a.* gegenwärtig, beiseiend; 2) *adv.* присто́йно *Кч.* 28 s. При́стiвно, mit Anstand, geziemend.

При́сторона, (*d.* -онка), *f.* Seitenraum, *m.*

Присторо́нно, *adv. M.* parteiisch.

Присто́ювати, *v. n.* stehen bleiben, +*M.*; присто́яти над чим s. Припильнува́ти.

При́страсть, пристра́стнiсть, -ости, *У. f.* Leidenschaft, Leidenschaftlichkeit, *f.*

При́страстний, *a.* leidenschaftlich.

Пристраща́ти ся до чого́сь Leidenschaft für etw. haben, einer Sache leidenschaftlich ergeben sein, sich an etw. fesseln, *Ке.* 1.

Пристрига́ти, пристри́чи, *v. a.* einwenig abscheren, abschneiden.

Пристрíй, -бю, *m.* Organ, *n.* Vorrichtung, *f.*

Пристрíт, -iту, (*aug.* пристрiтище), *m. Ч.* I. 134. ein böser Blick, e. b. Zufall; das Behexen u. die dadh erzeugte Krankheit; 2) при́стрiт, in voraus gegebene Warnung.

Пристрíтельний, *Еф.* 26. пристрíтний, *a.* zum пристрiт 1) geh.; 2) (-тний) behext, *Зак.*

Пристрíти, *Кч.* 324 пристрiти́ти, *Фр. v. a.* bezaubern, behexen; 2) begegnen *Фр.*; 3) bei dem Behexen jmdn hindern; 4) im voraus warnen.

Пристрíтник, *m.* der den пристрiт 1) erzeugt: Zauberer, *m.*; 2) Wiesengeld, *n.* (Lysimachia nummularia).

Пристрíтниця, *f.* Hexe, Zauberin, *f.*

При́стрiч, *m.* s. Пристрiт 1).

Пристрое́вий, *a.* organisch, *B.*

Пристроíти, (-бювати), *v. a.* zubauen, daran bauen; 2) ausschmücken, ausputzen.

Пристро́чити, *v. a.* fest anpassen.

При́струнки, *pl.* die sechs feineren Darmsaiten der банду́ра, *Зап.* I. 345.

Пристру́нник, *m.* Saitenhalter, Beizug, *m. Зап.* I. 345.

Пристру́нчити, *v. a. Кух.* jmdn ad chordam nehmen, zwingen, nöthigen, jmdm zu Leibe gehen.

Пристру́пити ся, пристру́пiти, *v. n.* sich mit Schorf bedecken.

Пристуди́ти, *v. a.* einwenig abkühlen.

При́ступ, -у, приступок, -пку, *m.* Zutritt, Zugang; 2) Angriff, Sturmangriff, *m. Кч.* 66, при́ступом взя́ти мiсто im Sturm erobern; умера́ти з лю́дским при́ступком, *У.*?

Приступа́ти, (-и́ти), *v. n.* hinzutreten, beitreten, antreten, до кого́ auf jmdn zugehen; näher kommen; — на па́льцi auf die Finger treten; щось приступи́ло до него (до голови́ ему́) etw. hat ihn angewandelt, befallen; 2) *v. a.* — щось ного́ю mit dem Fuss darauftreten.

Присту́пний, *a.* zugänglich, leutselig.

Присту́пнiсть, -ости, *f.* Zugänglichkeit, Leutseligkeit, *f.*

Пристяжи́ти, *v. a. H.* 102 zwingen, dringen.

При́стяжний, *a.* s. Бичови́й.

Присува́ти, s. Прису́нути.

При́суд, *m.* gefälltes Urtheil, Urtheilsspruch, *m. Пе.* das letzte entscheidende Wort, *K.*; 2) Gerichtsbarkeit, *f.* -sprengel, *m.* Jurisdiction, *f. K.*; 3) Schicksal, Verhängnis, *n.Ваг.*; 4) Vorurtheil, *n.* vorgefasste Meinung, *Мх.*

Присудити, присуджувати, *v. a.* gerichtlich zuerkennen; einen Urtheilsspruch geben, verurtheilen.

Присудливий, *a.* mit Vorurtheilen.

Присудник, *m.* Gerichtsdiener, *m. P.* I. 47.

Присукати, (-сукувати), *v. a.* fein zudrehen, an Ende den Faden zuspitzen; 2) — ся до чого s. Причепити ся.

Присунути, *v. a.* anrücken, näher rücken, anschieben; 2) *v.n.* heranziehen.

Присурганити ся, *He.* sich herbeischleppen.

Присусідити ся, присусіджувати ся до кого als Nachbar an jmdn sich anschliessen, *C.* II. 132; in nahe Beziehungen, Verhältnisse zu jmdm treten, *IГ.*

Присутний, (-ушний, -ущний, *Зг.*) присущий, *Пу. a.* gegenwärtig, anwesend, zugegen beiseiend; 2) woran theilnehmend.

Присутність, (-сучність), -ости, *f.* Gegenwart, Anwesenheit; 2) Theilnahme, *f.*

Присційно, *adv.* s. Пристівний.

Присцьобати, s. Пристібати.

Присчитати, *v. a.* hinzurechnen, -zählen (mit Betrug).

Присюди, присядки, *pl.* Tanzweise mit gebeugten Knieen, mit Niederhocken, *f.* в присядку привдарити, *Beч.* I. 320. [*m.*

Присяга, *f.* Eid, Eidschwur, Schwur,

Присягати, присягнути, *v. n.* schwören, beschwören, den Eid, den Schwur leisten.

Присяглий, присяжний, *a.* vereidet, beeidet, geschworen; *s. a. m.* ein Geschworener; -жний der nächste Gemeindebeamte nach dem Vorstand.

Присяголомство, *n. Ф.* Eidbruch; s. Кривоприсяга.

Присяєство, *n.* s. Присяга.

Присяй Богу, (-сїй Бога), verdorb. st. присягаю (-ай) Богу, присясту Боже, присясто ну! e. § Betheuerungs formel, *H.* 131: ich schwöre bei Gott!

Притайкуватий, *a. K.* heimlich, sich duckend.

Притаїти, притаювати, *v. a.* verbergen, verheimlichen, verhehlen, heimlich halten; — ся sich ducken, sich verstecken, sich stellen als ob..., sich verstellen.

Притаковити, *v. a.* s. Примістити; 2) — ся *Гол.* sich einfinden, erfolgen, sich ereignen, vorfallen; *b*) — ся до чогось sich woran anschliessen.

Притакувати, притакнути, *v. n.* ja sagen, beipflichten, (кому jmdm).

Притаманкуватий, *a.K.* schwärmerisch. [бếрега richten, lenken.

Притаманити, *v. a.* човно до

Притаманний, *a.* angeboren, originell, *ОП.* s. Питоменний *А-Г.* 162. *Зак.*; 2) s. Присущий *Левч.* [zutanzen.

Пританцювати, *v. n.* (noch) hin-

Притаскати, *v a.* herbeischleppen.

Притахати, (-ахнути), *v. n.* s. Потахати. [härten, hart werden.

Притверднути, *v. n.* sich ver-

Притвор, -ора, *m.* Vorhalle einer Kirche, *f. Ф.*

Притворити ся, (-творяти ся), sich verstellen, heucheln, simulieren, — ся слабим sich krank stellen.

Прителепати ся, herantrotteln.

Прителепковатий, *a.* § plump.

Прителїтити ся, *M.* III. 138, прителїшувати ся до кого § sich anschmiegen. [fen, *Гр.*

Притеребити, *v. a.* § herbeischaf-

Притерти, (-тру, -треш), притерати, *v. a.* einwenig abreiben, abnutzen (dh Abreiben).

Притесати, (-тешу, -тешеш), притїсувати, *v. a.* zuhauen, zuschneiden.

Притечи, (притеку, u.-ечу,-ечеш), *v. n.* herbeifliessen; 2) — ся herbei-, herlaufen, mühsam sich herbeischleppen.

Притика. *f.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f. Зар.* -ку давати кому jmdm etw. aussetzen, jmdn rügen.

Притикати, *v. n.* anstossen, до чого woran —; berühren; 2) s. Приткати I; 3) притикнути комусь чим jmdm woraus einen Vorwurf machen.

Притилочок, -чка, *dim. Ч.* V. 683?

Притин, *m.* притина, *f. P.* II. 146. Ort wo eine od. mehrere Schildwachen stehen, Posten. [zustutzen; 2) *sticheln.

Притинати, *v. a.* zuschneiden,

Притинка, *f.* Stichelei, *f. Левч.*

Притирати, s. Притерти.

Притира́чка, *f.* Galantholz der Schuster, *n.*

Притира́ти, *v. a.* §. herbeischieben, auftreiben, jagen, *ВГ.* 147.

При́тирок, -рка, *m.* Art Werkstück des Schusters *Ч.* VII. 576.

При́тис, *m.* § Verführer e. Weibes, *m.*

При́тиск, *m.* Druck; Nachdruck, *m.* Wucht, *f.* в при́тиском сказа́ти mit Nachdruck sagen.

Притиска́ти, притисну́ти, *v. a.* drücken, pressen; andrücken, aufdrükken; 2) bedrücken, zwingen.

При́тискуватий, *a. Не.* nachdrucksvoll, eindringlich, schlagend, wuchtig.

Притиха́ти, прити́хнути, притихша́ти, *v. n.* still, stiller werden; schweigen.

Прити́чи́на, (-теч-), *f. Н.* 243, Ereignis, Vor-, Zufall; Unfall, *m.* Begebenheit, Geschichte, *f.* Vorfall als Hindernis, *М.* II. 120. *Мі.* II. 137.

При́тичка, *f.* Einsatz aus gröberer Leinwand im weiblichen Unterrock vorn am Bauche, *m.* [terung, *f.*

При́тір, -ору, *m.* Geschwür, *n.* Ei-

При́тірний, *a.* s. Прикрий, (*Фр.*).

Притї́чний, *a.* s. На́ручний.

I. Притка́ти, (-а́ю, -а́еш), *v. a.* zustopfen. [*v. a.* anweben.

II. Притка́ти, (притчу́, притче́ш),

Притки́й, *a. Зак.* s. Прудки́й.

Приткну́ти, *v. a.* s. Притокми́ти.

Притко́мо, *adv. У.* s. Притьма.

При́ткість, -ости, *f. Ос.* (62) V. 32? s. Пру́дкість.

Притлу́мити, (-мля́ти), *v. a.* niederdrücken, ersticken, dämpfen.

При́тьма, притьмо́м, *adv.* plötzlich, unverzüglich; 2) nothwendig, unvermeidlich, dringend. [verdunkeln.

Притьми́ти, (-тьму́, -тьми́ш), *v.a.*

Приток, -о́ку, *m.* Zufluss, *Вах*; — води́ *С.* Anprall des Wassers, Wellenschlag, *m.*; 2) * Einfluss, *m.* Einwirkung, Beziehung, *f.*

Прито́ка, *f.* s. Прити́чина; Gelegenheit, *f.* Vorwand, Scheingrund, *m.*; 2) Nebenfluss, *ОБ.*; 3) s. Підто́ки.

Притокми́ти, *v. a.* unterbringen, placieren, einstecken, *Шл.*

Притоло́чити, (-о́чувати), *v.a.* zustossen, fest niederschlagen, niedertreten.

Прито́мен, *Кч.* 105. прито́мний, *a.* прито́мність, *f.* s. Прису́тний, прису́тність.

Прито́н, *m.* Hehlerei verdächtiger Leute, *f.* Tummelplatz des Gesindels, *m. М+Б.* 395. [denlosen Tiefe.

Прито́нний, *a.* nahe bei der bo-

Прито́ня, *f.* s. То́ня.

Притьо́пати ся, hieher trotteln.

Притопта́ти, *v.a.* s. Придо́птувати.

Приторо́чити, *v. a.* anstücken, hinzufügen.

Приточи́ти, (-о́чувати), *v. a.* herbeiwälzen, -rollen, -ziehen; bei-, hinzufügen, -geben, ansetzen, -legen; 2) *anführen, citieren, anziehen, *К.* [treffen.

Притра́фити ся, (-фля́ти ся), sich

Притре́бувати, *v. a.* vorladen, vorfordern. [Придержа́ти.

Притри́мати, (-и́мувати), *v. a.* s.

Притрино́жити ся, *Фр.* mit Mühe wo ankommen (gleichsam wie e. lahmes Vieh auf nur drei Füssen). [бій 3).

При́труд, *m.* Bärenraupe, *f.* s. Під-

При́трут, *m.* schwärige Beule (abscessus traumaticus).

Притряса́ти, притрясти́, (-трясу́, -трясе́ш), *v. a.* zu-, bestreuen, mit e. Streu bedecken.

Приту́га, *f.* sehr grosse Sehnsucht, Heimweh, *n. Ч.* V. 461. schwerer Gram, *М.* III. 124. серде́нько спо́внено туги́ та ще гірше приту́ги; 2) s. Приго́да *Н.* 113.

Притужи́ти, *v. a.* dh allzugrosse Trauer u. Sehnsucht die verstorbene geliebte Person auf die Welt zurückrufen.

При́тул, *Ру.Ст.* приту́лок, -лка, *Кч.* 258. *m.* притуло́виско, *n.* s. Приста́нище.

Приту́ла, (*d.* -у́лка), *f.* etw. Zugebautes, zugebauter Heizofen zum Back od. Kochofen; 2) Ofennische, *f.*

Притули́ти, (-ля́ти, -у́лювати), *v. a.* zubauen; 2) an sich drücken, zärtlich umarmen; — ся до кого́ sich anschmiegen.

Притупе́я, *f. М+Б.* 144 Port-épée?

Приту́плене, *n.* Abstumpfung, *f.*

Притупи́ти, (-пля́ти), *v. a.* etwas stumpf machen, abstumpfen; притупі́ти, *v. n.* stumpf werden.

При́тур, -ура, *m.* Wolfsmilchraupe, *f.*

Притухáти, (-тýхнути), *v. n.* einwenig verlöschen; 2) s. Притхнýти 1); притýхлий etwas dumpfig.

Притуши́ти, (-ýшувати), *v. a.* löschen, dämpfen.

Притушкувáти, *v. a. Кч.* 346. niederhalten, unterdrücken; vertuschen.

Притхнýти, *v. n.* und — ся dumpfig, stinkend werden; 2) лїс -ýв ся *P.* I. 185, щýка десь -ýлась 186?

При́тча, *f.* Begebenheit, *f.* seltsamer Zufall, Abenteuer, *n.C.*I.200, s.Притичи́на; 2) weiser Spruch, *К.* Gleichnis, *n.* Allegorie, *f.*

Притчови́й, *a. Ч.* I. 111 durch Zufall, im Traume vorgekommen.

Притю́жити, *v. a. Н.* 289?

При́тяг, *m.* Zug, Anstoss, *m.* Anziehung, Attraction, Fesselung, *f. Т.*; 2) Zugleine, *f.*

Притягáти, притягти́, притягнýти, *v. a.* anziehen, zu-, herbei, -zusammenziehen, fest zuziehen, zubinden, befestigen, anschnüren; *v.n.* heranziehen.

Притягáч, *m.* Anzieher, *m.*

Притя́жний, *a.* zugehörig, *Зак.*

Притя́ти, (притнý, притне́ш), s. Притинáти.

Приýгловатий, *a.* subangularis.

Приýздок,-дка, *m.* Nebenhälfter, *n.*

Приукрáса, *f.* Zierde, *f.* Schmuck, *m.* Schmuckgegenstand, *m.* Ornament, *n.Вах.* [zieren,ausschmücken,verzieren.

Приукраси́ти, приукрашáти,*v.a.*

Приукрáшене, *n.* Verzierung, Ausschmückung, *f.* [anliegend, (дім)

Приули́чний, *a.* bei der Gasse,

Приýлок, -лка, *m.Ф.* Gassenecke,*f.*?

Приумножáти, *v. a.* vermehren,*К.*

Приуни́ти, *v. n. gr. Макс.* s. Посумнїти. [Verkommen,*n.*Niedergang,*m.*

Приупáдок, -дку, *m. Кн.*Verfall,*m.*

Приупáсти, приупадáти, *v. n. Кн.* in Verfall kommen, herunterkommen.

Приýчене, *n.* das Abrichten, Abrichtung, *f.*

Приучи́ти, приýчувати, *v. a.* abrichten, lehren; 2) — ся dazulernen, erlernen.

Прихáмрати, *v. a.* einwenig säubern; einw. pflegen, mästen (e.Schwein).

При́хати, *v.n.*schnauben, schnaufen, prusten; *sbst.* при́хане das. Sch. & *К.*

При́хапцем, *adv.* s. Напóхапци.

Прихахýлити ся, §. *Н.* 214 mit Mühe wohin keuchend ankommen.

Прихáяти, *v. a.* § säubern, einwenig aufräumen. [*f. Пе.*

Прихвáльба, *f.* Lob, *n.* Belobung,

Прихвали́ти, (-ля́ти, -áлювати), *v. a.* loben, anpreisen. [brüstend.

Прихвáльно, *adv.* prahlerisch, sich

При́хвостень,-стня, *m.* der jmdm blind nachgeht, nachfolgt, jmds Schleppenträger ist.

При́хвостний, *a.* After-, -а тóрбочка Drüsentasche in der Aftergegend, *Пол.* [Притаїти ся.

Прихе́рити ся, sich ducken, s.

При́хил, *m. Ст.* прихи́ле, *n. Ч.* III. 153. прихильність, -ости, *f.* Zuneigung, Gunst, Geneigtheit, Gewogenheit, *f.*; 2) до свóго прихи́ля im eigenen Interesse, *Ч.*

Прихи́лець, -лця, *Пе.* прихи́льник, *m.* прихи́льний, *a.* geneigt, zugethan, gewogen.

Прихили́ти, (-ля́ти), *v. a.* hinneigen; — ся sich neigen.

Прихи́лище, *n. Ч.* V. 1053. прихи́лок, -лку, *m. Левч.* Ruhe, Zufluchtstätte, *f.* Obdach, *n.*

При́хід, -óду, *m.* Zugang, *m.* в прихóду am zugänglichen Ort, am Wege; 2) Ankunft, *f.* das Ankommen, *n. Ч.* IV. 71. *М.* I. 49.; 3) Eingang, *m.*; 4) Einnahme, *f.* das Einkommen; 5) Pfarre, Pfründe, *f.* [sucht, frequentirt.

Прихíдний, *a.* ankommend; 2) be-

Прихлїби́ти ся, (-хлї́бувати ся), комýсь bei jmdm sich einschmeicheln, *Ф.*

Прихлю́пнýти, *v.a.* an- begiessen, bespritzen, -sprengen.

Прихмýрити брóви — óчи, — ся die Brauen düster zusammenziehen, finster blicken; прихмурня́ти, *v. a М.* düster, dunkel machen.

При́хнути, *v. n.* s. При́хати.

Прихувáти, *v. a.* verbergen, aufbewahren; 2) noch mehr aufziehen, pflegen, züchten; — ся *М.* III. 111 sich wohin verbergen, sich wo zurückziehen.

Прихóвок, -óвку, *m.* Zuzucht, *f.* Zuwachs, *m.*

Прихóд, *m.* s. При́хід.

Приходи́ти, (-хóджу, хóдиш), *v.*

n. s. Прийтú; прихóдить ся комý *P.* I. 24 es kommt auf jmdn, fällt jmdm zu, jmd muss (gew. mit d. Infinit); не прихóдить ся нам *P.* I. 203 es kommt uns nicht zu, ist unzukömmlich, ziemt nicht; прихóдити не дéшево комýсь nicht billig kommen, n. b. zu stehen kommen, — ся vorkommen.

Прихóдник, *m.* Pfarrer, *m.*

Приходóвий податок, Ertragssteuer, *f.* *Нав.* [& Pfarramt, *n.* &.

Прихóдский, *a.* Pfarr-, — ýряд

Прихóдство, *n.* Wohnung des Pfarrers, *f.*

Прихóжа, *s. f. a.* Vorzimmer, *n.*

Прихожанúн, *m.* *H.* 182 (-áнка), *f.* s. Парафіянúн.

Прихóжий, прихóжалий, *a.* der Ankommende, Ankömmling, Fremdling, *m.*

Прихóпити ся до чóгó gierig u. hastig sich an etw. thun, etw. essen &.

Прихорóна. *f.* *У.* Schutz, *m.* Dekkung, *f.* Rückhalt, *m.*

Прихоронúти, *v. a.* verwahren, *У.*

Прихóть, *f.* *Ко.* 297 Lust, Lüsternheit, *f.* Gelüst, *n.*

Прихромúти, *v. a.* s. Підхромúти.

Прицáринок, -нка, *m.* Grundstück bei der Hauptflur (царинá), *n.*

Прицьвíтень, -тня, *m.* Deckblatt, *n.* (bractea).

Прицеркувáти, *v. a.* сорóчку mit e. Art von Leinenstickerei versehen. *Gr.* 57. [aufs Korn nehmen, *Ш.* I. 407.

Прицїлúти ся, (-лáти ся), zielen,

Прицїнúти ся, (-áти ся), до чогóсь *M.* I. 23 um den Preis von etw. fragen; 2) — ся комýсь für jmdn sich werter machen, *Ф.*

Прицькó, *m.* e. Mannesname.

Прицýпнути, (-ýпити), *v. a.* § erwischen; 2) *v. n.* s. Причикáти.

Прицýцуватий, *a.* *He.* (*хм.* 142) duckmäuserisch?

Причаїти ся, sich ducken, lauschen; на когó auf jmdn lauern.

Причáл, *m.* Tau, womit e. Fahrzeug angebunden wird, *n.* *Кл.*; 2) Landung, *f.* das Festbinden des Fahrzeuges am Ufer; 3) Landungsplatz, Hafen, *m.*

Причáлити, *v. a.* ein Fahrzeug an das Ufer ziehen u. anbinden, ans Ufer stossen, anlanden.

Причандáли, *pl.* *He.* Sachen, Siebensachen, *pl.* Zubehör, *n.* [men, *M.*

Причáпати, *v. n.* trottelnd ankom-

Прúчарок, -рка, *m.* s. Зáкуска.

Причарувáти, *v. a.* до сéбе когó an sich zaubern. [*f.* Antheil, *m.*

Причáство, *n.* *M.* III. 29 Theilnahme,

Причáстен, -тна, *m.* Gesang während der heil. Communion gesungen, *m.*

Причáстич, *n.* das heil. Abendmal, Communion, *f.*; 2) die hel. Hostie; 3) Participium, Mittelwort, *n.*

Причáстний, *a.* theilnehmend, Antheil habend.

Причáстник, *m.* Communicant, *m.*

Причащáти, *v. a.* die heil. Communion ertheilen; — ся d. h. Comm. empfangen; *b*) причастúти ся чогóсь *Ф.* von etw. theilhaftig werden. [den.

Причéзнути, *v. n.* einwenig schwin-

Причекáти, *v. n.* s. Перечекáти.

Причекнýти, *v. n.* *Мог.* s. Причикнýти.

Причéпа, причепéнда, *Кух.* *m. f.* der (die) sich anheftet an jmdn, zudringlicher Mensch dessen man nicht los werden kann.

Причепúти, (-пляти), *v. a.* anheften, anhäkeln; — ся sich — — s. anklammern, — до когó s. Чіпáти ся когó.

Прúчепка, *f.* Anhängsel, *n.*

Причеплúвий, причéпний, *a.* zudringlich, händelsüchtig, impertinent, frech, *He.* [ken, aufputzen, *Ш.* II. 145.

Причепýрити, *v. a.* § ausschmük-

Причесáти, (-чéшу, -чéшеш), *v. a.* zukämmen. [309. *Ш.* I. 253.

Причéт, -éту, *m.* Gefolge, *n.* *Кв.*

Причикнýти, *v. n.* sich niederducken, niederhocken.

Причúн, причúник, причúнник, причúник, причúний, причúнний дуб, *m.* Beize, Lohbeize, Asch-, Lohbeizer, — прúкадок Beizkufe, *f.*

Причúна, (*d.* -úнка), *f.* Ursache, *f.* Grund, *m.*; 2) s. Притичúна *Шй.* I. 58. *Ш.* I. 269; 3) Epilepsie; *f.* причúнна *Кн.* *Пр.* VIII. 796 Schlagfluss, *m.*; 4) Zauber, *m.* *Ш.* I. 22.; 5) s. Спóсіб.

Причúнен. *a.* у чомýсь worin schuldig, woran schuld, *K.*; 2) der Mitschuldige.

Причинúти, причиняти, *v. a.* zumachen, anlehnen, (двéрі); zuthun, zu-

geben, zusetzen; 2) — скіри в дуб, в волу́ beizen, in die Beize legen, lohen, äschern; 3) — ся за ким sich für jmdn verwenden; b) — ся до кого́сь zu etw. beitragen, mitwirken.

Причи́нний, *a.* dem etw. angethan worden ist, symptomatisch, ver-, bezaubert, behext, *Ш.* I. 18. 19. *f.*; 2) s. Причи́нен 2). [зок Causalnexus, *m.* *Фр.*

Причино́вий, *a.* ursächlich, — звя́-

Причино́вість, -ости, *f.* Causalität, *f.* *Ган.* [Zusatz, *m.*

Причи́нок, -нку, *m.* Zugabe, *f.*

Причисли́ти, (-сля́ти), *v. a.* dazu zählen, d. rechnen.

Причи́тане, *n.* das Hersagen, Recitieren einer Zauberformel. [*pl.* *B.*

При́читки, *pl.* Klammerwurzeln,

Причі́вки, *pl.* Unkraut, *n.*

Причі́вок, *Гол.* I. 56. причі́лок, *m.* s. Причо́лок.

Причі́ле, *n.* Vorderkopf, *m.* s. Ті́мя.

Причілко́вий, причі́льний, *a.* vom причо́лок, am Vorgiebel, gegen den Giebel hin, von der kürzeren Seite (e. Hauses &); -а стіна́ die Nebenseite (Nebenwand) e. Hauses.

Причіпи́ти, & s. Причепи́ти &.

Причі́пність, -ости, *f.* Adhäsion; си́ла -ости Adhäsionskraft, *f.* *Пол.*

Причі́пнути, *v.n.* s. Причикну́ти.

При́чіпок, -пка, *m.* *M.* s. При́чепка.

Причі́сувати, *v. a.* s. Причеса́ти.

При́чка, *f.* s. За́чіпка, *Gr.* 26; 2) s. При́чта.

При́чки, *adv.* і я не — ich ziehe mich nicht zurück, mache mit, *IГ.*

Причмили́ти, (-ля́ти), *v. a.* betäuben, *Ф.* [der Wurzel des Schnabels.

Причоло́вий, *a.* an der Stirn, an

Причо́лок, -о́лку, *m.* Giebel, Vordergiebel, *m.* kleinere Dachseite etc.

Причомкну́ти, *v. n.* *B.* s. Причикну́ти.

Причо́скати, *v. a.* einwenig kämmen, striegeln, sanft streicheln, (*B.*).

Причо́тувати, *v. a.* *ГБ.* *Пр.* III. 35 bestimmen. [*m.* Ereignis, *n.*

При́чта, *f.* *Il.* *n.* 8. Zufall, Unfall,

Причува́ти ся, щось -ва́є ся man glaubt etw. zu hören; 2) sich verhören, nicht recht hören.

При́чуд, *m.* s. Про́чуд.

Причу́да, *f.* Hallucination, *f.* 2) *pl.* Grillen, Launen, wunderliche Einfälle s. При́мха. [men, *Кн.* (vom Trug).

Причу́дити ся, scheinen, vorkom-

Причу́дливий, *a.* sonderbar, wunderlich. [d. Eule).

При́чуйка, *f.* *V.* Ohrbüschel, *m.* (bei

При́чулок, -лку, *m.* причуте́, *n.* Vorgefühl, *n.* Instinct, *m.*

Причу́ти ся, s. Причува́ти ся.

Пришага́ти, *v. n.* ankommen, *Кл.*

Пришанува́ти, *v. a.* einwenig schonen; 2) gastlich ehren.

При́шва, (*d.* при́шевка), *f.* Oberleder des Schuhwerkes, *n.* Vorschuh, *m.*

Пришеле́пуватий, (-е́пкуватий, *Ч.* II. 623) *a.* verrückt, närrisch, trottelhaft. [IX), *m.* Ankömmling, *m.*

Прише́лець, -льця, (ше́нець *Wgr.*

Прише́птувати, *v. a.* dazu flüstern, murmeln.

Пришиба́ти, пришибнути, *v. a.* e. starken Schlag jmdm geben, stark stossen, treffen, beschädigen; unterdrücken, niederschlagen; — ся до кого́ jmdn befallen; -бну́в ся нечи́стий до кого́ jmd leidet an Fallsucht.

Пришива́ти, пришити, *v. a.* annähen, * — кому́сь квітки́ jmdm etw. zum Spott anbinden. [Männerhemd.

При́шивка, *f.* kleiner Kragen im

Приши́й-кобилі́-хвіст, von etw. ganz Unpassendem, Unnöthigem.

Пришийна, *adv.* nothwendig.

При́шка, *f.* Schnalle, Spange, *f.* s. Пря́жка. [-pregeln.

Пришка́рити, *v. a.* anbrennen,

При́шки, до —, *adv.* *Ч.* III. 425 bis auf den letzten Brocken.

Пришко́дити, *v. n.* собі sich schaden, etw. verschulden. [лець, *Cm.*

Пришле́ць, -е́льця, *m.* s. Прише́-

При́шлий, *a.* *Ч.* III. 28 s. Буду́чий.

При́шлість, -ости, *f.* *M.* III. 126. s. Буду́чина.

Пришпили́ти, (-ля́ти, -и́люватп), *v. a.* an-, zu-, einheften, -stecken.

Пришпи́лянка, *f.* Spange an der хі́мля, *f.* [herbei-, heraneilen.

Пришпиті́ти, *v. n.* § *Гол.* III. 243

Пришпі́нкувати, *v. a.* zuschnallen, *У.*

Пришрубува́ти, *v.a.* anschrauben.

Приштукува́ти, *v. a.* anstücken.
Прищ, (*d.* при́щик), *m.* Brandblase, *f.*
Прища́ти, *v. n.* *Фр.* s. При́скати.
Прищеба́ти, *v. a.* das Vieh hüten.
Прище́па, *f.* s. Приче́па; 2) s. Ще́па.
Прищепи́ти, (-пля́ти), *v. a.* anpfropfen; einimpfen.
Прищибну́ти, *v. a.* s. Прискибну́ти.
Прищикну́ти, *v. a.* zudrücken.
Прищита́ти, *v. a.* hinzurechnen.
При́щити ся, Brandblasen werfen, mit Schwären sich bedecken.
Прищіпа́ти. s. Прищепи́ти.
При́щінка, *f.* Flickfleck, Seitenfleck an e. Stiefel, *m.*
Прищова́тий, *a.* mit Brandblasen. [schwärig.
Прищу́лити, прищу́рити, *v. a.* einwenig zuschliessen, zumachen, — о́чи mit den Augen blinzeln; — у́ха *P.* I. 99 vom Pferde: die Ohren nach hinten andrücken; 2) — ся sich anschmiegen.
Прию́т, *m.* s. Приста́нище; 2) Kinderbewahranstalt, *f.*; 3) Findelhaus, *n.* *Под.*
Прию́тний, *a.* *Зг.* gastlich, freundlich, traut.
Прия́ва, *f.* Anwesenheit, Gegenwart, *f.* das Beisein, *n.*; 2) trügerische Erscheinung, Hallucination, *f.* *ВБ.*; Gebilde, *n.* *Ст.*
Прияви́ти, (-вля́ти), *v. a.* (eine Zunahme) aufweisen; — чого́ z. B. молока́ mehr, viel geben.
При́язнь, *f.* Freundschaft, *f.*
При́язний, *f.* freundlich, leutselig.
Приязнува́ти, *v. n.* freundlich vorgehen.
Прия́тель, (-тіль), *m.* Freund, *m.*
Прия́телька, *f.* Freundin, *f.*
Прия́тельский, *a.* freundschaftlich, Freundes.
Прия́тельство, прия́тство, *К.* *n.* Freundschaft, *f.*; 2) *coll.* die Freunde, *pl.* *Ч.* I. 221. [приста́нище.
Прия́тилище, *n.* *Ф.* s. Прию́т 1),
Прия́ти, *v. a.* s. Сприя́ти. [lieb, *К.*
Прия́тний, *a.* *Рч.* 235. angenehm,
Прия́тність, -ости, *f.* прия́тство, *n.* *М.* Annehmlichkeit, *f.* Vergnügen, *n.*
Прия́ч, *m.* s. Прия́тель, Gönner, Förderer, *m.* s. Прия́ти.
Прі, *pl.* *КУ.* s. Вітрило 2).
Пріб́ен, *На.* пріб́ний, *a.* (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.
Прібі́вок, -вку, *m.* *Иг.* 8. s. Про́ба.
Прі́гра, *f.* *К.* s. Пере́гра.
Прізвискува́ти, *v. a.* (*Ф.*) mit Schimpfnamen beleidigen.
Прі́звище, *n.* s. Про́звище.
Прізна́ти, *v. a.* *Фр.* s. Провідати, дізна́ти ся.
Прі́зра, *f.* *М.* II. 181 s. При́зра.
Пріќ, *g.* про́ку, *m.* Rest, *m.* *В.*
Прілобкий, *a.* mit kranken Augen *Ч.* VII. 577. [brochener Damm &.
Прі́рва, *f.* Durchbruchthal, *n.* durch-
Прі́сь, *f.* *Шй.* I. 33 Art раївка, s. Прі́ся II.
Прі́сище, прі́сниско, прі́ско, *n.* Hirsefeld, Feld wo Hirse angebaut war.
Прі́ска, *f.* s. Просянка; 2) s. d. vor.
Прі́сний, *a.* ungesäuert, -е тісто; 2) heutig, jetzt lebend *TP.* 39; 3) *adv.* прі́сно, *Гол.* stets, immer. [ertem Teig.
Прісня́к, *m.* Kuchen aus ungesäu-
Прі́сть, *g.* прості́. *f.* tiefer Abgrund, bodenlose Tiefe, *Wgr.* 15. s. Про́пасть Verderben, *n.* *V.*
Прісце́, *n.* *dim.* s. Про́со.
I. **Прі́ся**, Прі́ська, *f.* s. Фро́ська.
II. **Прі́ся**, *f.* *Пр.* IX. 217 Art Frühlingsspiel. [2) gar werden; faulen.
Прі́ти, (прі́ю, прієш), *v. n.* schwitzen;
Прі́ч, прі́чки, *adv.* s. Проч.
Прі́чка, *f.* das Fortgehen aus unerklärlichem Grunde; піти́ на прі́чки den Gatten verlassen; 2) Geliebte, Braut, *f.* *W.* *Рус. дн.* 19: лю́ба —.
При́шень, -шня, прішни́к, *m.* s. Почи́нок, (*В.*) s. Пряшни́к.
Прі́шень, -ени, *f.* s. Про́сторонь.
Прі́яний, *a.* *Гол.* III. 393 Art Farbe des Rindvieh.
Про, I. *praep. mit dem Accusat.* bez. dasjenige weswegen, wodurch, in Betreff dessen etw. geschieht: wegen, halben, durch; für, um, zu; von, über, nach: про го́лод wegen des Hungers, змарні́в на ли́чку про те́бе deinethalben, durch dich; про ме́не, про мою́ часть *Не.* meinetwegen, п. м. не ста́не ich bin hierin nicht hinderlich, про все мені́ байду́же mir ist an allem nichts gelegen; про́-біг! про бо́жу ла́ску, *Зар.* um Gotteswillen! про що? weshalb, warum? *Пот.* III. 43. про-те́, про-то́в deswegen; —, про тото́ dessenungeach-

tet, trotzdem; про мене für mich *K.* (*Пр.* III. 67) нема в мéне грóшей про вас *M.* III. 25 habe kein Geld für euch, про недíлю für den Sonntag, одежа п. н. Sonntagskleid; про незá-будь, про пáмять zum Andenken; про когó, про що питáти, казáти, оповідáти, співáти, памятáти, забýти, über, nach jmdm fragen, von — etc. *Mi.* IV. 437. *Oг.* 180. II) *in Zusammensetzungen* als Präfix bez. про *a*) die Bewegung dh e. Gegenstand in einer Richtung; *b*) die Dauer e. Handlung während e. bestimmten Zeit; *c*) die Bewegung aus e. Gegenstande heraus, von demselben weg, an einem Gegenstande hin, vorüber u. über denselben hinaus; *d*) das Hervorbrechen aus dem Inneren e. Gegenstandes; *e*) den Verlust einer Sache dh e. Handlung; *f*) es bildet perfectiva Verba, die bald den Anfang, bald die Vollendung bezeichnen; *g*) bez. die Deminution. Bdtg: durch-, über-, vorbei-, be-, aus, heraus-, ver-. *Mi.* IV. 234—236. II. 364. 362. Beisp. s. unten an entspr. Stellen: (Про- s. Пере-, s. Пра-).

Прóба, *f.* Probe, *f.* Versuch, *m.* *Ш.* II. 21. на прóбу versuchshalber, *АД.* I. 242.

Пробáвити, (-вляти), *v. a.* час die Zeit vertreiben, tödten, *Cm.*; — ся чимóсь, *Кн.* womit sich aufhalten, auskommen, sich durchhelfen.

Пробайлýнок, -нку *m.* §s. Байлáш.

Пробатýрити ся, s. Продрýхати ся.

Пробáчити, *v. a.* s. Вибачити.

Пробивáнки, *pl.* s. Пóбит.

Пробивáти, пробити, (прібю, пріéш), *v. a.* durchschlagen, -stossen, -bohren, -stechen.

Пробивáч, *m.* Durchschlag, *m.* Locheisen, *n.* (*d.* Schmiedes zum Löchermachen). [beansprechen, (*Фр.*).

Пробилувáти, *v. a.* щось etw.

Пробúна, *f.* Nbfl. des Чéремош 6.

Пробирáти, пробрáти, (-берý, -бéреш), *v. a.* когó jmdn durchdringen, jmdm an den Leib rücken, *Cm.*; — ся sich durchdrängen, durchdringen, sich durchschleichen, durchwischen, *Кч.* 193.

Пробишáка, *m.* *Кв.* 436s. Розбишáка.

Прóбі! *int.* s. Про I, прó-біг!

Пробíй, -бóю, *m.* Durchschlag, Durchbruch, z. B. Wasserfall, *m.* (*B.*); 2) Dolch, *m.* *Ф.*

Пробíйна, *f.* Nbfl. des Чéремош 6.

Прóбка, *f.* Pröbchen, Muster, *n.*

Проблаговістúти, *v. a.* vorherverkünden, *Кн.*

Прóблиск, *m.* *КУ.* das Erglänzen.

Проблúскувати, *v. n.* проблищáти ся, er durchglänzen.

Проблукáти *v. a.* durchirren, *Кч.* 135.

Прóбний, *a.* eine Probe unternehmend, prüfend, *T.*; empirisch; — брусóк Probirstein, Prüfstein, *m.* *K.* [chen.

Прободвкнути, *v. a.* dumpf aussprechen.

Прóбовець, -бíйця, *m.* *dim.* s. Пробíй 1). [befahren.

Прободний, *a.* -а дорóга stark

Пробостú, (прободý, прободéш), *v. a.* (mit d. Hörnern) durchstossen, durchbohren.

Прóбраз, *m.* *B.* Sinnbild, Symbol, *n.*

Пробрáти, s. Пробирáти.

Пробрехáти ся, sich selbst im Lügen fangen; ein Wort aus Unvorsichtigkeit sagen, sich verschnappen.

Пробрoíти, *v. a.* einen Unfug machen, viel Schlimmes anrichten.

Прóбу, *int.* *M.* II. 137 s. Прóбі.

Пробувáлиско, *n.* *Пар.* Wohnstätte, *f.* Aufenthaltsort, *m.* [Verweilen.

Пробýване, *n.* Aufenthalt, *m.* das

I. Пробувáти, (-бувáю, -бувáєш), *v. n.* sich aufhalten, verweilen; — ся чимóсь sich womit durchhelfen, wovon leben, fristen, womit Vorlieb nehmen.

II. Пробувáти, (пробýю, пробýеш). *v. a.* probieren, prüfen; versuchen; — когóсь рóзуму jmdn versuchen, jmds Verstand auf die Probe stellen.

Прóбуд, пробýдок, -дку, *K.* пробýджене, *n.* Erwachen, Aufwachen; Erwecken, *n.*

Пробудúти, (-джáти), *v. a.* erwecken; — ся auf-, erwachen.

Пробýнок, -нку, *m.* s. Спробýнок; 2) Erfahrung, *f.* *Pa.* I 373.

Пробурлакувáти, *v. n.* als бурлáк leben, sein Dasein kümmerlich fristen; — вік nie heiraten. [Пробувáти I.

Пробýти, (пробýду, -бýдеш), *v. n.* s.

Пробýток, -тку, *m.* Existenz, *f.* *pl.* пробýтки, *Ф.* das Leben, Zusammenleben.

Провáдити, *v. a.* führen, leiten, herleiten; *кому́ jmdn rügen.

Провáл, *m.* прóваль, провáла, *f.* провáле, *n.* провáлина, *f.* Kluft, *f.* Abgrund; Erdfall, *m.* у — thalab, hinab.

Провáлистий, *a.* abschüssig, mit Klüften.

Провали́ти, провáлювати, *v. a* einschlagen, -hauen; — гóлову кому́ jmdm den Schädel einschlagen; 2) — ся hineinstürzen, einfallen, einbrechen; *b*) verschollen sein *Ш.* I. 319.

Провéзти, *v. a.* s. Перевéзти; einwenig jmdn fahren. [*v.a.*durchstechen.

Провереди́ти, (-верéджу,-éдиш),

Провере́чи́ ся, провергну́ти ся. *КУ.* II. 71. *Ф.* s. Проки́нути ся.

Проверну́ти ся, sich Rath schaffen, sich zurechtfinden.

Проверстáти, (-áю, -áєш), *v. a.* (den Weg) zurücklegen. [rebratula).

Прóверть, *f.* Lochmuschel, *f.* (Te-

Провертáти ся, gymnastische Uebungen machen, (*Фр.*).

Прóверти, *pl.* Gymnastik, *f.* (*Фр.*).

Провертı́ти, провéрчувати, *v. a.* durchbohren, (mit d. Bohrer etc.).

Проверю́хати ся, sich herumwälzen. [lingstage, *Пом.* III. 119.

Прóвесна, *f.* *Др. с.* die ersten Früh-

Провéсти, (провéду, провéдеш), *v. a.* (über etw. hin) führen, geleiten, begleiten; — моли́тву кóму vorbeten; 2) anführen, hinhalten, bei der Nase herumführen, hinters Licht führen, betrügen, verführen, verleiten, *К. Кн. Нe.*; 3) — ся sich aufschieben, verschoben werden, ausbleiben, warten lassen.

Провéштати ся, sich herumtreiben, herumstreifen. [sehung, *f.*

Прóвид, *m.* *Фр.* провидı́нє, *n.* Vor-

Прови́да, *f.* *Т.* s. При́вид.

Прови́дı́ти, (-ви́джу, -ви́диш), *v.n.* sein Gesicht wieder bekommen, jmdm öffnen sich die Augen; 2) *v. a.* vorhersehen.

Провидли́вість, -ости, *f.* *М.* II 155 das Durchschauen, Scharfblick, *m.*

Прови́днı́ти ся, etwas hell, licht werden; 2)durchsichtig, durchscheinend werden, *Т.* [merung, *f.*

Прóви́дно, *n.* *К.* Zwielicht, *n.* Däm-

Прови́на, прови́нність, -ости, *Ст. f.* Verschuldung, Schuld, *f.* das Verschulden; Vergehen, Verbrechen, *n.* *Кн.*

Прови́нен, *Ч.* V. 168, прови́нний, *a.* schuldig.

Провини́ти, *v. n.* und — ся etw. verschulden, schuldig werden, e. Schuld auf sich laden.

Прови́нник, *m.* der Schuldige.

Провиновáтити ся, (-вáчу, -вáтиш), *Левч.* s. Провини́ти.

Прóвів, -іву, *m.* *Пар.* s. Прóдув.

Провівáти, (-áю, -áєш), *v.a.* durchwehen.

Прóвід, -оду, *m.* Führung, Leitung, *f.* Vorsitz, *m.* — дáти mit gutem Beispiel vorangehen; 2) feierliches Geleite, -er Zug, Procession, *f.* *vgl.* Прóводи.

Провідати, провідувати, *v. a.* erfahren, in E fahrung bringen, sich erkundigen, Kunde bekommen; 2) — когó s. Навісти́ти 1), навідувати ся до когó *Кв.* 107. [schaft, Erkundigung, *f.*

Прóвіди, прóвідки, *pl.* *К.* Kund-

Провідни́й, *a.* leitend, Anleitung gebend; 2) -а неді́ля s. Прóводи 2).

Провідни́к, (*d.* -ичóк, -и́чењко), *m.* Führer, Wegweiser; 2) Urheber; 3) Conductor; Leiter, -теплоти́ Wärmeleiter, *m.* *Пол.* [serin, *f.*

Провідниця, *f.* Führerin, Wegwei-

Провíзія, *f.* Provision, *f.* Proviant, *n.* *С.* I. 261; 2) Vergütung der Mühe u. Auslagen, *f.*; 3) Procent, *n.* Rabatt, *m.* als Provision, *adj.* провíзний Provision-, Zins-.

Провíзор, *m.* Obmann der Kirchenbruderschaft, Besorger der Kirche; 2) Provisor in d. Apotheke, *m.*

Провіну́ти, *v. a.* s. Провівáти.

Провíнция, *f.* Provinz, *f.* *adj.* -циональний Provinz-.

Провінциáлка, *f.* *Не.* Frau aus der Provinz, vom Lande.

Провíрити, (-яти,-увати), *v. a.* untersuchen, prüfen, controlieren.

Прóвірка, *f.* провíрене, *n.* Prüfung, Controle, *f.* *ВЕ.*

Провíтер,-тру, *m.* *Под.* провíтрене, *n.*das Durchlüften, Lüftung, Ventilation, *f.*

Провíтрити, (-увати), *v. a.* durchlüften, in freie Luft bringen, ventilieren; — ся ins Freie ausgehen, *ВГ.* 139.

Провíтре, *n.* Luftzug, *m.*

Провіщáти, *v. a.* vorher verkündigen, v. sagen, *IГ.* [ревіяти.
Провіяти, *v. a.* s. Провівáти; пе-
Провóд, *m.* Прóвід, у — повéсти когó, *Кн. Пр.* VIII. 95? провóда, *f.* у -ду *Макс.* als Führung, als Geleit.
Проводáр, (-дúр), проводжáй, *m.* s. Провідни́к.
Проводжáйка. *f. У.* s. Провідни́ця.
Прóводи, *pl.* Ueberführung, *f.*; 2) der erste Sonntag nach Ostern.
Проводи́мість, -ости, *f.* — теплá Wärmeleitung, *f. Под.*
Провóдини, *pl.* Geleit, *n.* Begleitung, *f.* — пи́ти beim Abschied zum Geleit trinken, *Мор.* [jmds Anführer sein.
Проводи́рити, *v. n.* комýсь, *Кл.*
Проводи́рство, *n.* Führerschaft, -rolle, *f.* [ни́к 1).
Проводи́тель, *m. Пол.* s. Провід-
Проводи́тельність, -ости, *f.* Wärmeleitungsfähigkeit, *f. Пол.*
Проводи́ти, проводжáти, *v. a.* s. Провéсти. [strahl, *m. Пол.*
Провóдич, *m.* Radius vector, Leit-
Провóдни́чка, *f. Ч.* IV. 708 Wachskerze beim Leichenbegängnisse den Verstorbenen auf den Friedhof geleitend.
Провóдця, *m. Кл.* s. Провідни́к.
Провожáне, *n.* s. Провóдини.
Провожáтий, *s. a. m.* s. Провідни́к 1). [тель, *Ш.* II. 22, *m.* Verkünder, *m.*
Провозвíсник, *K.* провозвісти́-
Провози́ти, s. Провéзти.
Проволїчи́, (-їчý, -їчéш), проволїкáти, *v. a.* durchziehen, dh etw. ziehen, schleppen; 2) in die Länge ziehen, ver-, aufschieben, verzögern; — ся sich lange ziehen, verschoben werden. [wird.
Проволїчний, *a.* was verschoben
Прóволок, -ока, *m.* Canal, Leiter, *m. B.*
Проволóка, *f.* проволїкане, *n. Пар.* Verzug, *m.* Verzögerung, Verschiebung, *f.*
Проволоки́та *m.* s. Волоки́та, *H.* 43.
Проволочи́стий, *a. Пол.* ductil: biegsam, dehnbar, zähe.
Проволочи́ти *v. a.* s. Проволїчи́.
Провони́ти ся чимóсь, *Кч.* 290 wonach riechen, stinken.
Провóрний, *a.* проворня́ка, *m. H.* 128 flink, behend, gewandt, verschlagen.
Прóворот, -оту, *m.* Fertigkeit, Routine, *f.*

Проворóте, *n.* Lücke, *f.*
Провýлок, (*d.* -ýлочок), *m. Левч.* s. Перéулок.
Провчи́ти, *v. a.* jmdm eine Lehre geben, züchtigen; abrichten, riffeln.
Провя́нути, провя́ти, *Ф. v. n.* verwelken.
Прогáйка, *f.* das Zögern, Aufschub, *m.*
Прогáйливий. *a.* zeitvergeudend, *B.*
Прогáйльовина, (-гальов-), *f. Левч.* s. Прóгаль; 2) Schlitze im Kleid, *f.*
Прогайнувáти, *v. a.* vergeuden, verschwenden.
Прогаї́ти, *v. a.* aufräumen, Platz machen, — лїс & auslichten; einen freien, lichten Raum machen.
Прóгаль, *Ф.* прогáлина, (*d.* -инка), *f.* lichter, freier Platz; Waldlichtung, Waldblösse, Lücke; heitere Stelle am Himmel, *Пот.* III. 27.
Прогáлювати ся, stellenweise am Himmel sich aufheitern, aufklären, wann die Wolken auseinandertreten.
Прóгань, *f.* s. Прóгаль, простогíн.
Прогання́ти, *v. a.* s. Прогнáти.
Прогáрувати, *v. n.* s. Прогоріти.
Прогарчáти, *v. a.* s. Гарчáти.
Прогáювати, *v. a.* s. Прогаї́ти.
Прогáяти, *v. a.* s. Прогайнувáти; 2) ся zu lange wo verweilen, säumen, *Кч.* 82.
Прогвáрити, *v. a. Luts.* 154 s. Промóвити.
Прогибáти, *У.* прогúбнути, (-гúнути), *v. n.* schwinden, zerrinnen.
Прогíн, -óну, *m.* das Treiben (des Viehes); Betrieb, *m. Mc.* 364. Durchtrieb, *m.* Durchtriebstelle des Viehes, (*B.*) Weg zum Treiben; Engpass, *m.*; 2) Vertreibung, *f. B Б.*; 3) s. Пригíн Ч. V. 1190.
Прогíркли́й, *a.* bitter, ranzig geworden. [мóвити.
Проглаголáти, *v. a.* † *K.* s. Про-
Прогледі́ти ся, übersehen, verpassen.
Проглúбина, *f.* Vertiefung, *f. Bax.*
Проглинýти, *v. a.* verschlucken, verschlingen. [gen.
Проглоти́ти ся, sich durchdrän-
Прóглуб, *m.* grössere Tiefe.
Прóгля́д, *m. Гол. гр.* 27 s. Перегля́д, *Левч.*
Проглядáти, прогля́нути, *v. a.* s. Переглядáти; 2) *v. n.* herausschauen.

Прóгнане, *n.* das Vertreiben; — часý Zeitvertreib, *m.* *Фр.* [bannte, *ОБ.*
Прóгнанець, -анця, *m.* der Ver-
Прогнáти, (прожéну, прожéнеш), *v. a.* fort-, wegjagen, vertreiben.
Прогниваáти, прогнúти, *v. n.* durchfaulen. [nen, erbittern, aufbringen.
Прогнївúти, (-вля́ти), *v. a.* erzür-
Прóгній, -бю, *m.* guter lang dauernder Mist; alter Dünger; 2) Lache vom faulen Wasser, *f.*; 3) s. 'Опар *Ос.* (61) V. 51. [düngter Acker.
Прогнóїско, *n.* im Vorjahre ge-
Прогноїти, (-бювати), *v. a.* mit Unrath anfüllen, verfaulen lassen.
Прогнóя, *f.* eitrige, schwärige Stelle am Leibe, (*Фр.*). [Договíр.
Проговóр, -бру, *m.* *Ч.* II. 673 s.
Проговорúти ся, zu viel sprechen u. dadh merken lassen, *Н.* 224; 2) sich versprechen, s. verreden.
Проголодáти ся, recht hungrig werden. [treibung, *f.* *Зг.* *В.*
Прогóнь, *f.* das Austreiben, Ver-
Прогóни, *pl.* Geld für Postpferde, *n.* *С.* I. 92. *Пот.* III. 43.
Прогóнитель, *m.* Vertreiber, Verscheucher, *m.* *Пу.*
Прогонúти, *v. a.* s. Прогнáти; — по чáрцї herabgurgeln, *Мор.*
Прогóнич, *m.* beim Fensterladen der dhgehende Stab zum Schliessen, *А-Г.* 166; 2) Ventil, *n.*
Прогорíти, *v. n.* durch-, verbrennen.
Прогородúти, *v. a.* durchbohren, -stossen, -stecken. [selig dhleben.
Прогорювáти, *v. n.* *М.* III. 110 müh-
Прогостювáти, *v. n.* *М.* als Gast verweilen. [Verlust, *m.*
Програ́, *f.* *Н.* 247 das Verspielen,
Програвáти, програ́ти, *v. a.* verspielen, — ся в кáрти *А-Г.* 155 im Kartenspiel verlieren.
Прогребáти, прогребтú, *v. a.* einwenig weggraben, -fegen, -scharrren.
Прогремíти, *v. n.* ver-, ausdonnern.
Прогрúзане, *n.* das Aetzen, *Пол.*
Прогризáти, прогрúзти, *v. a.* s. Перегризáти.
Прóгріх, *m.* *Пе.* (*Пр* II. 545) Lücke, *f.*
Прогрíшене, *n.* Sünde, *f.* *К.*
Прогрішúти, *v. n.* und — ся sündigen; fallen (v. Mädchen) *КС.* (82) II. 427.

Прогромáдити, *v. a.* (einwenig) aus-, durchscharren, -harken. [dröhnen.
Прогрохкотáти, *v. a.* ver-, durch-
Прогýгнати, (-гнїти), *v. a.* ausstammeln *С.* II. 44. [dröhnen.
Прогудíти, *v. n.* verhallen, ver-
Прогýл, *m.* *Под.* Müssiggang, *m.*
Прóгулька, *f.* Spaziergang, *m.* Lustwandeln, *n.* Lustfahrt, *f.* Ausflug, *m.*
Прогýльний, *a.* — день an dem der Arbeiter nicht arbeitet.
Прогýлювати ся, sich ausheitern (am Himmel). [Прóгулька, *Ст.*
Прогуля́не, *n.* прогуля́нка, *f.* s.
Прогуля́ти, *v. a.* durchbringen, verthun, verschwenden, verprassen; 2) — ся spazieren gehen, eine Lustfahrt machen.
Прогýти, (прогýсти), *v. n.* *praeter.* прогýло, *Ш.* I. 145 durchrauschen; verhallen, auslauten.
Проґáвити, *v. a.* *Н.* 121 § dhs Vergaffen etw. verlieren; — ся sich vergaffen.
Продавáти, (продаю́, продаéш), *v. a.* verkaufen, veräussern, absetzen.
Продавéць, -вця́, *m.* *Н* 185 Verkäufer, *m.* [*Пот.* III. 45.
Прóдаж, продáжа, *f.* Verkauf, *m.*
Продáжний, *a.* verkäuflich, feil, zum Verkauf, käuflich; bestechlich; -а цїнá Verkaufspreis, *m.*
Продáжність, -ости, *f.* Verkäuflichkeit; Bestechlichkeit, *f.*
Продáн, *m.* *У.* der scheinbar, symbolisch Verkaufte (von anderen Eltern angenommene Sohn); dessen Nachkommen: Проданївскі дїти.
Продáти, (продáм, продáш, *од.* -асú, продáсть), s. Продавáти.
Продержáти, (-дéржу, -дéржиш), *v. a.* zurück-, aufbehalten, s. Передержáти, *Л.* 114; — когó jmdm Unterhalt geben; 2) — ся, sich erhalten, dauern.
Продéрти.(дерáти) s. Передéрти &.
Продешéвити, *v. a.* zu wohlfeil etw. weggeben, *Кн.*
Продзвонúти, (-бнювати), *v. a.* durchläuten; * verlauten lassen.
Продивля́ти, *v. a.* — óчи sich müde sehen, das Gesicht anstrengen, *Гуш.*
Продúво, *n.* grosses Wunder, *К.*
Продимáти, *v. a.* s. Продувáти, *Ст.*

Продирáти, s. Продéрти.
Прóдих, m. s. Прóдух. [fristen.
Продúхати, v. n. Фр. das Leben
Прóдишки, pl. Luftlöcher, pl.
Продїв, m. s. Прóтір.
Продївувáти, v.n. — вік als Jungfrau (unvermält) verleben, Ш. I. 328.
Продíл, -олу, m. Thal, n.
Прóдїл, -їлу, m. продїль, -їли, f. Не. Theilung der Scheitelhaare, f. Haarscheitel, m. Ч. VII. 422; 2) Scheidewand, f.
Продїлáти, v. a. durchmachen, durchschlagen. [реділúти.
Продїлúти, (-яти), v. a. s. Пе-
Прóдїр, m. s. Прóтір.
Продїрáвити, v. a. durchlöchern.
Продíти, v. a. verthun, verprassen.
Продíяти, v.a. durchthun, -machen: дїрý в стїнí &. [С. I. 244.
Продлúти, v. a. gr. s. Продовжúти,
Продовбáти, (-óвбувати), v. a. durchstochern, -meisseln, -höhlen, -klauben. [(e. Werkes).
Продовжáтель, m. Fortsetzer, m.
Продовжáти, (-úти), v. a. verlängern; 2) fortsetzen.
Продóвжене, n. прóдовжка, f. Verlängerung; 2) Fortsetzung, f.; 3) Fortpflanzung, f. (теплотú), Пол.
Продождж́úти, v. a. vom Regen: durchnässen.
Продолúнка, f. kleine Vertiefung, У.
Прóдолоб, m. s. Грядíль.
Продражнúти, v. a. — чимóсь когó jmdm einen Bei-, Spitznamen geben, Не. [Передрімáти.
Продрімáти, v. n. und — ся s.
Продрóгнути, продрогтú, (-дрожý, -дрожúш), v. n. durchfrieren u. daher zittern.
Подрýхати, v. a. jmdn aus dem Schlafe rütteln; — ся aufwachen.
Продрухнíти, v. n. mürbe u. moderig werden.
Прóдув, m. вітру das Wehen des Windes; Luftzug, m. Lüftung, f.
Продувáти, продýти, (-дýю, -дýєш), v. a. durchwehen, -blasen; 2) rein wegblasen (den Staub von d. Stuhl beim Empfang e. werten Gastes); — слїдú чиїсь, за ким jmds Fusstspfen in Ehren (rein) halten.
Продýжати ся, Ч. III. 423 genesen, aufkommen, s. Подýжати.
Продуктúвний, a. productiv, s. Плóдний.
Продукувáти, v. a. producieren
Прóдух, m. Фр. продýха, f. Гн. 78 Luftloch, Loch, n. Oeffnung; 2) Ventilation, Transpiration; freie Luft.
Продухóвина, f. Не. Oeffnung, f. Durchlass, m. s. d. vor. [dringend.
Проємчúстий, a. — вітер durch-
Прожáра, m. s. Прожóра.
Прожерáти, (-éрти, -ирáти), v. a. auffressen, verschlingen.
Прожéрка, f. Paris quadrifolia.
Прожéрність, -ости, f. Gefrässigkeit, f. К.
Проживáти, s. Прожúти. [brennen.
Прожигáти, прожечú, v. a. durch-
Прóжир, f. Alles Gefrässige.
Прóжирок, -рку, m. на одúн — auf éinmal zu essen, (Фр.).
Прожитé, m. Leben, n. Lebenslauf, m. К. I. 196.; 2) Unterhalt, Lebensunterhalt, m. М. II. 164.
Прожúти, v. n. leben, verleben; 2) sein Leben zubringen, wohnen, sich aufhalten.
Прожúток, -тку, m. s. Прожитé; ruhiges, glückliches Leben; 2) Lebensweise, f. В.
Прожóгом, adv. heftig, ungestüm. blindlings, ohne Bedacht; 2) per Bausch und Bogen, В.
Прожóра, m. Vielfrass, Nimmersatt, m.
Прожорлúвий, a. Не. s. Пáжерливий. [gerei, f.
Прожóрство, n. К. Völlerei, Schwel-
Прóжра, f. s. Прожóра, прóжир.
Проз, praep. 1) s. Про: проз тотó deshalb; 2) s. Пó при, vorbei an, Не. (Хм. 49) b) Чéрéз, Мі. IV. 438—440. Ог. 180.
Прозаїчний, a. prosaisch; прозаїст, m. Prosaiker, m.
Прозаклáсти ся, wetten, Ст.
Прозьбá, f. Bitte, f. Bittgesuch, Ansuchen, Ersuchen, n.
Прозбирáти ся, über das Sichbereit machen zu etwas die Zeit verpassen, es unterlassen. [2) Beiname, m.
Прозвáне, (-áнне), n. Name, Ст.;
Прозвáти, (-звý, -звéш), v. a. benennen; einen Beinamen geben; 2) прóзивáти, einen Ekel-, Spottna-

men geben, schimpfen.
Прóзвище, *n.* Beiname, Zuname; 2) Spitz-, Spottname, *m.* [(62) II. 57.
Прозвóдник, *m.* Verführer, *m.* *Ос.*
Прозирáти, прозирнýти, *v. a.* durchblicken, -schauen, scharf sehen; 2) *v. n.* s. Прозрíти, lichte Augenblicke haben, *Ш.* I. 177. *b*) durchscheinen. [geuden.
Прозївáти, *v. a.* durchgähnen, ver-
Прóзір, -óру, *m.* Licht, *n.* на — ans Tageslicht; до прозóру стояти (при писаню etc) gutes Licht haben; *b*) Perspective, *f.*; 2) *d.* прóзірок Guckloch, *n.*; 3) Aussicht, *f. T.*; 4) Durchsichtigkeit, *f.*; 5) Durchsicht, Durchschau, Controle, *f.*; 6) Spiegel, *m.*; 7) das Vorhersehen, Erschauen, *n.* Intuition.
Прозíрка, *f.* Perspectivschnecke, *f.* (Solarium perspectivum) *Пол.*; 2) — окнівка Fensterfalter, *m.* (Thyris fenestrina), *B.*
Прозірли́вий, *a.* vorsehend, scharfsehend, vorsichtig, fürsorglich.
Прозірли́вість, -ости, *f.* Vorsicht, Vorsorge, *f. K.* [Прозірли́вий.
Прозірний, *a.* durchsichtig; 2) s.
Прозірни́к, *m.* s. *Дїробóй.*
Прозíрність, -ости, *f.* Durchsichtigkeit, *f.*; 2) Deutlichkeit, Präcision; 3) Vorsicht, Umsicht, Klugheit, *f.*
Прозóр, *m.* *Зар.* s. Прóзір 1. *b*); глубший — Hintergrund, *m.*
Прозóрий, прозóристий, *a.* durchsichtig, klar; *adv.* прозóро mit scharfem, durchdringendem Blick.
Прозорли́вець, -вця, *m.* der Vorsichtige, Kluge, *Ш.* II. 245.
Прозóрний, *a. K.* II. 53. s. Прозірний; -а трубá, Fernrohr, *n. Ме.* 432.
Прозóрність, -ости, *f.* s. Прозірність. [tig; durchscheinend.
Прозорчáстий, *a. Не.* durchsich-
Прозоряти *v. a.* s. Прозирáти 1) *Кн.*
Прозрáчний, *a.* прозрáчність, *f. Пол.* s. Прозірний 1), прозірність 1).
Прозрáчок, -чка, *m.* Vitrina pellucida. [стий.
Прозри́стий, *a. B.* s. Прозорчá-
Прозрíне, *n.* Wiedererlangung des Gesichtes, *f.*; Gesicht, *n. K.*
Прозрíти, (прозрю́, прозри́ш), прозрівáти, *v. n.* sein Gesicht wieder erlangen, wieder sehend werden, *Ш.* I. 351.
Прозябáти, *v. n.* keimen, wachsen, hervorsprossen, *Ш.* II. 161.
Прозябéць, -бця́, *m.* Samen-, Keimlappen, *m.* (cotyledo), *B.*
Прозя́бнути, *v. n.* s. Перезя́бнути.
Прóйда, Ч. II. 656. пройди́сьвіт, *m.* der sich viel in der Welt umhergetrieben hat, durchgetriebener Schuft; Landstreicher, *m.* [cherei, Abgefeimtheit. *f.*
Пройдисьвíтство, *n.* Landstrei-
Пройдóха, *m. Не.* ein Hergelaufener.
Проймáвий, *B.* проимчи́вий, проймáючий, *a.* s. Проємчи́стий; durchgreifend.
Проймáти, пройми́ти, *v. a.* durchgreifen, durchdringen, — дýшу das Innere ergreifen; treffen, schmerzlich berühren.
Пройти́, *v. a.* s. Перейти́, проходи́ти, hindurchgehen; 2) *v. n.* und — ся vorübergehen, *IГ.* s. Минýти ся 1).
Проїдáти, *v. a.* s. Проїсти.
Прóїзд, -їзду, *m.* Durchfahrt, *f.* Durchzug, *m.* проїздом II. *C.* 167 im Vorbeifahren, im Durchzug.
Проїзди́ти, проїзджáти, *v. a.* durchfahren, durchreisen, -reiten; vorbeifahren; *adj.* проїжджáчий, *Ш.* I. 147. durchfahrend, durchreisend. [weg, *m.*
Проїзний, *a.* Fahr-, -а дорóга Fahr-
Проїкати, (проик-), *v. a.* herausstammeln.
Проїсни́й, *a, Левч.* gefrässig.
Прóїсть, *f. Га.* II. 56. Vielfrass, Nimmersatt, *m.*
Проїсти, (проїм, проїш, проїсть, *v. a.* alles verzehren; 2) durchfressen, -nagen, -ätzen; 3) — ся sich durchfressen, nagend durchdringen; *b*) — ся zum Ekel essen, widerlich werden.
Проїти, (прóю, прóїш, прóїть), *v. a.* unter dem Deckel in e. Topf kochen, (*B.*), schmoren (— ся); 2) verderben.
Проїхати, (прóїду, проїдеш), s. Проїзди́ти.
Прок, *m. Левч.* s. Пожи́ток. [II. 175.
Прокажéний, *a.* aussätzig, *Ш.*
Прокáза, *f.* Aussatz, *m.* (lepra); 2) Kammblattwespe, *f.* (Laphyrus) *B. Пом.* III. 13. [sagen.
Проказáти, (-áзувати), *v. a.* vor-
Прокáзи, *pl. Ко.* 85. 153. muthwillige Streiche, *m.* Stückchen. [halten.
Прокалавýрити, *v. n.* Wache

Прокаратáти, v. a. — вік elend durchleben.

Прокáт, m. gr. Кн. Leihen, Mieten, n.

Проквараси́ти, v. a. — дýшу sich erfrischen, М+Б.

Проквасúти, v. a. durchsäuern; 2) * erquicken, P. II. 24.

Прокидáти, прокúнути, v. a. von Zeit zu Zeit werfen, Мог.; 2) s. Прикидáти 2), 3); 3) aufräumen (dh das Werfen auf die Seiten); 4) — ся (зі сну) aus dem Schlafe auffahren, erwachen; b) — ся hie u. da aufkommen, -tauchen.

Прокипáти, (-піти), v. n. durchsieden, -kochen.

Прокисáти, прокúснути, v.n. versauern, sauer werden; gerinnen.

Прокíльний, a. Ме. 148. frei, Зак.?

Прокíп, -óпа, u. -іпя, m. Procopius.

Прокладáти, проклáсти. (кладý, -кладéш), v. a. hin-, durchlegen, dazwischenlegen, durchschiessen; — дорóгу einen Weg bahnen, durchführen, machen, s. Проложúти. [satz, m. У.

Проклáди, pl. Aufschläge, pl. Be-

Проклáдинець, -нця, m. der den Rock mit проклáди trägt: Soldat, m.

Проклинáти, v. a. verfluchen, verwünschen.

Проклинáч, m. Verflucher, m. Пар.

Проклíн, -óну, m. s. Проклятe.

Прокльóвувати ся, sich durchbrechen, -picken; zum Durchbruch kommen. [-hacken.

Проклювáти, v. a. durchpicken,

Проклятe, n. Fluch, m. Verwünschung, Verfluchung, f. [клинáти.

Проклятти, проклясти, v. a. s. Про-

Проклятий, проклятéнний, проклятýщий, a. verflucht, verwünscht, vermaledeit, verdammt; ruchlos.

Проклятний, a. der arg flucht.

Проклятниця, f. m. Еф. 23 der (die) Verfluchte.

Прокóвтнути, v. a. verschlucken.

Проколóти, прокóлювати, v. a. durchstechen; — ся: зýби vom Durchbrechen der Zähne.

Проколотúти, (-óчувати), v. a. щось в сóбі, Зг. in Wallung etw. in seinem Inneren aussprechen. [Поконéче.

Поконéче, n. gew. pl. gen. -чат, s.

Прокопáти, (-óпувати), v. a. ein-wenig durchgraben.

Прокоптíти, v.n. von Rauch durchdrungen werden; ptc. прокопчéний eingeräuchert, mit Russ bedeckt.

Прóкорм, m. s. Кóрм.

Прокормúти, (-мляти), v. v. ernähren, unterhalten; — ся sich — —.

Прокотúти ся, hinrollen, sich hinwälzen. [Diebstahls schuldig machen.

Прокрáсти ся, Кв. Ст. sich e.

Прокричáти, v. a. durchschreien, zu Ende schreien, Ш. I. 190.

Прокрутúти ся на щось worauf erpicht sein.

Прокýкати, (-куковáти), v. n. den Schrei „kuku!" hören lassen.

Прокупúти ся, Н. 113. schlechten Kauf machen, zu theuer kaufen.

Прокурвáвити, v. a. mit Huren verludern, Гол. I. 222.

Прокурúти, (-ýрувати). v.a. durchrauchen; — грóші dhs Tabakrauchen verthun. [durchbeissen.

Прокусúти, (-ýшувати), v. a.

Пролáв, m. Ко. 226 gr. listiger, verschlagener Mensch.

Пролазúти, (-лáжу, -лáзиш), v.n. durchkriechen, -gehen.

Пролéжати, v. n. eine Zeit lang liegen; dhs lange Müssigliegen etw. verwirken. [Vögel), Кок.

Прóлет, m. Durchflug, Strich m. (der

Пролетáрий, m. Пс. Proletarier, m.

Пролетíти, (-лечý. -летúш), v. n. durch-, vorüber-fliegen, -fliessen, -gehen, verstreichen.

Прóлив, m. Strom, m. — крóви Blutvergiessen, n.; прóливом У. überströmend, überlaufend, überflutend, im Ueberfluss, im Uebermass; 2) — мóрський Meerenge, f. Canal, Sund, m.

Проливáти, v. a. aus-, weggiessen, vergiessen; 2) — ся überlaufen s. Переливáти ся. [Проглинýти.

Пролигнýти, пролигáти, v. a. s.

Прóлиз, m. Durchlass, m. Loch, n.

Пролизáти. (-úзувати, -изнýти), v. a. durchlecken.

Пролúзина. f. Не. Eisfläche von unten dh das Wasser dünn gespült.

Прóлик, m. Schlund, Schlundkopf, m. Rachenhöhle, f. [sbst. пролúкання.

Проликáти, v. a. s. Проглинýти;

Пролйскувати ся, hindurchschimmern, -schillern, -glänzen; пролйскало hat durchblitzt, *Пар.* [Проливáти.

Пролйти, (проллю́, проллéш), *v.a.* s.

Проліг, -óга, *m.* Bergthal, *n.* *ГШ.*

Пролі́зти, (пролїзу, пролі́зеш), s. Пролазйти.

Прóліс, *m.* Ч. I. 308. 468. s. Прáліс.

Прóліска. *f.* Anemone, Hepatica triloba; 2) Mercurialis annua, *Вол.Пом.* III. 96.

Прóлісок, -ску, *m.* Waldlichtung, *f.* *C.* II. 118. [Прóлет.

Пролі́тане, (*d.* -áнечко), *n.* *Не.* s.

Пролітáти, *v. n.* s. Пролетíти; 2) von Zeit zu Zeit schüt herabfallen (сніг). [Sommers, Frühsommer, *m.* *ВБ.*

Прóліток, -тку, *m.* Anfang des

Пролічйти ся, sich verrechnen, *Зг.*

Проложйти, *v. a.* s. Прокладáти; — пісню *К.* I. 80, — гýторку *Кч.* 381 componieren, dichten.

Пролóм, *m.* Durchbruch; Riss, Einschnitt, *m.* Bresche, Vertiefung, *f.* *У.*; 2) s. Прóвал; 3) Bruchfläche, *f.*; 3) на — blindlings, über Stock u. Stein.

Проломáти, (-йти, -лóмлювати), *v. a.* durchbrechen; — ся durchfallen. durchbrechen (dh das Eis &). [Mineral)

Проломйна, *f.* *B.* Bruch, *m.* (in d

Пролóмний, *a.* *T.* durchbrechlich.

Прóлуб, *m.* s. Прóруб, Oeffnung, *f.* *У.*; 2) Eiswuhne, *f.* (*B.*).

Прóлуп, *m.* Blätterdurchgang, *m.* *Пол.* *adj.* пролýпний, zu прóлуп geh.

Пролýпати, (-йти), *v. a.* durchschälen, -spalten. [erstrecken, *Под.*

Пролягáти, *v. n.* sich lagern, s.

Пролйти, *v. a.* s. Проливáти; пролив ся дощ es fiel e. heftiger Regen.

Промавляти, s. Промóвити.

Промагáти, *v. n.* (на щось etw.) vermögen, im Stande sein, Kraft wozu haben, mit seiner Kraft ausreichen; in Kraft bleiben, *Зг.*

Промакáти, *v. n.* s. Промóкнути.

Промантачити, *v. a.* durchfeilschen, schachern.

Проматáр *m.* Ч. IV. 201?

Прóмах, *m.* промáха, *f.* *Н.* 266 *gr.* Fehlschlag, Fehler, *m.* -ху не дáти, *Кн.* nicht leicht irren; той не — *P.* I. 99 der lässt sich nicht so leicht anführen.

Промахнýти ся, irren, fehlschlagen. [(v. Leben) *C.* II. 198.

Промайти ся, hin u. her wandeln

Промайчити, *v. a.* durchschwärmen; 2) elend durchleben.

Промéжина, *f.* Scharte, Lücke, *f.*; 2) Grenzstrich, *m.* *B.*

Промеж, *adv.* s. Промíж.

Промéжний, *a.* *Пол.* Zwischen-, — пóлюс Zwischenpol, *m.*

Промéжник, *m.* Acker-Spark, *m.* (Spergula arv.). [s. Проміни́стий.

Промени́стий, *a.* *M.* II. 147. *Cm.*

Промені́ти. *v.n.M.* III. 37. strahlen.

Промерéжати. *v. a.* durch-, aussticken, -nähen, (*Ш.* I. 246 v. Verseschreiben). [durchfrieren.

Промерзáти, промéрзнути, *v. n.*

Промéсти, (-метý, -метéш), *v. a.* wegfegen, rein kehren.

Прометáти, промечи́ (-мéчу, -мéчеш), *v. a.* durchwerfen, vorbeiwerfen.

Промéшкане, *n.* das Wohnen.

Промивáльний, *a.* Wäsche-, Wasch.

Промивáти *v.a.* waschen; ausspülen.

Прóмивка, *f.* Waschung, *f.* das Abwaschen, *Пол.* [кати.

Промигйчити, *v. n.* *Фр.* s. Мугикати.

Промигнýти, *v. n.* *M.* II. 150 schnell vorübergehen, -fliehen.

Промйкати, *v. a.* durchraufen; 2) — ся sich hindurchmachen; Spuren merken lassen; s. Промкнýти ся.

Проминáти, проминýти. *v. n.* vergehen, verlaufen, verstreichen; 2) *v. a.* когó s. Минýти; 3) — ся з ким s. Розминýти ся.

Прóмисл, *m.* Vorsehung, Fürsorge, *f.*; 2) Anschlag, *m.* Vorhaben, *n.* *Зг.*; 3) Kunstfleiss, Gewerbefleiss, *m.*; 4) Industrie, *f.* Fach, Gewerbe, *n.*

Промйсливий, *a.* *У.* umsichtig, erfinderisch, klug. [Gott), *m.*

Промислйтель, *m.* Fürsorger (v.

Промислóвий, *a.* industriell, Gewerbe-. [strialismus, *m.*

Промислóвість, -ости, *f.* Indu-

Промйсність, -ости, *f.* *Фр.* Findigkeit, Umsicht, *f.* [Промивáти.

Промйти, (-мию, -миеш), *v. a.* s.

Промйто, *n.* ungesetzlicher Zuschlag zum Zoll od. Maut, *K.* I. 57. *Зап.* I,

296; 2) Strafgebühr für Schmuggelei, *f. Пот.* III. 43.

Промичка, *f.* offene Stelle zwischen den Zähnen; Lücke, *f.* [treibende.

Промишленник, *m.* der Gewerbe-

Промишльний, *a. КУ.* s. Промисливий.

Промишляти, *v. n.* sorgen, fürsorgen; 2) — чим ein Gewerbe treiben.

Промінник, *m.* Besprecher; Zauberer, *m.*

Проміж, проміждо, *praep.* mit d. *Accus.* u. *Genit.* unter, zwischen, s. Межи *Mi.* IV. 412. 544.

Проміжка, *f.* Intervall, *n.*

Проміжний, *a.* vermögend, kräftig, der im Stande ist etw. zu thun.

Промінь, *g.* -іня, u. -ени, (*d.* проміне́ць), *m.* Strahl; 2) — ріки́ Flussarm, *m.* (*B.*).

Проміна, *f.* Aufgeld, Agio, *n.*

Промінистий, *У.* (-нястий, *He.*) промінний, *B. Фр. a.* strahlend, mit lichten Streifen, Strahl-, im Lichtstrahl, glänzend. [-і гроші Scheidemünze, *f.*

Промінний. *a.* zu проміна geh.,

Промінтувати, (-товувати), *v. a.* s. Промантачити.

Проміняти, (-мінювати), *v. a.* щось на щось tauschen, ver-, eintauschen; 2) — гроші wechseln.

Промінятка окружковата, Spurre, *f.* (Holosteum umbellatum).

Промір, -іру, *m.* Durchmesser, *m.*

Проміряти, (-ряти, -рювати), *v. a.* messen, durchmessen.

Промітати, *v. a. s.* Промести.

Проміти, *pl.* Nordlicht, *n.*

Промітний, *a.* rührig, gescheidt, energisch, thatkräftig.

Промішкане, *n. Me.* 354 das Zusammenleben, -wohnen.

Промкнути, *v. a.* s. Промчати; голос промік ся *Ф.* durchdrang, durchhallte.

Промова, *f.* Anrede, Rede, *f.*; 2) Besprechung, *f.* Zauberspruch, *m.*

Промовець, -вця, *m. He.* Sprecher, Fürbitter, Fürsprecher, *m.*

Промовити, промовляти, *v. a.* anheben zu sprechen, Worte herausbringen, das Stillschweigen brechen; — до кого zu jmdm sprechen, jmdn anreden; — за ким fürsprechen, Fürsprache thun; — за чим dafür sprechen; 2) — ся sich (im Reden) versprechen, etw. Unnöthiges aussagen, *Ш.* I. 380.

Промовка, *f. Левч.* Pronuntiation, *f.* Accent, *m.*

Промовчати, (-мовчувати). *v. a.* verschweigen; verschwiegen sein, zu der Zeit schweigen. [thun.

Промога, *f.* das Vermögen etw. zu

Промогоричити, *v. a.* beim могорич den Kaufschilling verzechen.

Промогти ся, промогчи ся, (-могчи ся) sich überanstrengen; sich verheben. [мога; Wohlhabenheit, *f.*

Проможність, -ости, *f.* s. Про-

Промокнути, *v. n.* gurchgenässt werden.

Промол, *m. Под.* s. Млино.

Проморня, *f. Ос.* (61) VI. 17. Epidemie, Pest, *f. Mi.* II. 71.

Проморозити, (морожувати), *v. a.* durchfrieren lassen.

Промочити, (-очувати), *v. a.* durchnässen, befeuchten, benetzen.

Промувати ся, sich aufrichten *Ст.* (*Каз.* 85).

Промулити, (-улювати), *v. a.* durch, -auswaschen, ausspülen (v. Regenwasser).

Промчати, (-мчу, -мчиш), *v. a.* schnell forttragen; — ся vorübereilen.

Пронести, (-несу, -несеш). *v. a.* durchtragen, -bringen; 2) — кого jmdn übergehen *Кв.* 276; 3) пронесло когось jmd bekam Diarrhöe; 4) — ся sich verbreiten, durcheilen: пронесла ся чутка ein Gerücht verbreitete sich; ніч -ла ся die Nacht verstrich, *Ч.* V. 69.

Пронидіти, *v. n. Ко.* 17 vergeblich verweilen; elend fristen. [*Гн.* 14.

Пронизий, *a.* niedriger gelegen,

Пронизати, (-нижу, -низиш), пронизати *v. a.* durchbohren *Ст.*; 2) durchsticken. [stechend, *He.*

Пронизуватий, *a.* durchbohrend,

Проник, *m.* Pore, *f.* Löchlein, *n.*

Проникане *n.* Durchdringung, *f. Пол.*

Проникательний, *a. Гол.* ergreifend, fein, zart.

Проникати, проникнути, *v. a. У.* durchdringen; durchsickern; 2) * erforschen, ergründen.

Проникливий, *a.* durchdringend, durchlassend.

Пронимати, *v. a* s. Проймає.

Проніря, *m. f.* s. Проноза.

Пронишпорити, *v.a.* durchschnüffeln, -schnoppern, *Шл.*

Проноза, *m. f. Н.* 111. *К.* пронозливий, *К.* пронозуватий, *a.* pfiffig, zu dringlich, vorwitzig, naseweis, verschmitzt, verschlagen.

Пронора, *f.* Höhle, *f.* Loch, *n.* (e. wilden Thieres).

Пронос, *m.gr.* Durchfall, *m.* Diarrhöe, *f.*

Проноса, *f. Зг.* (*Мета.* (65) 272. 273) Tragweite, Bedeutung, *f.*

Проносити, (-ношу, -носиш), *v. a.* s. Пронести; проношена одежа abgetragen, abgenutzt, *Фр.*

Проносне, *s. a. n.* Purgirmittel, Abführungsmittel, *n.*

Пронурець, -рця, *m.* s. Нур, нурець.

Пронурити ся, untertauchen, (*В.*).

Пронюхати, *v. a.* s. Перенюхати 1), eine feine Nase haben, den Braten riechen.

Проняти, *v. a.* s. Проймати.

Прообраз, *m.* Vorbild, Prototyp, *n.*

Прообразити, (-ажати), *v. a.* vorbilden, *Тор.*

Проодївати, *v. a.* bekleiden, mit Kleidung versehen, *МШ.*

Прошад. *m. Ст.* s. Загин I. Fall, *m.* *Пр.* VIII. 325.

Пропадати, *v. n.* verloren gehen, zu grunde gehen, umkommen; — за ким, за чим (з любови, з тугй) vor Liebe od. Sehnsucht nach jmdm schwinden, fast vergehen.

Пропадистий, *a.* abschüssig, bodenlos, *Фр.*

Пропадний, *a.* s. Пропащий; keiner Hoffnung Raum gebend.

Пропадок, -дку, *m.* Verfall (beim Garantieren), *m.* під -адком unter Verlust, haftend.

Пропадущий, *a.* vergänglich, *К.*

Пропажа, *f.* Verlust, Schaden, *m.*

Пропалити, (-алювати), s. Протопити.

Пропамятати ся, *Нг.* 56. s. Опамятати ся.

Пропамятник, *m. Ков.* Gedenkbuch, *n.* Denkschrift, *f.*

Пропарити, *v. a.* durchbrühen, -bähen; 2) *-peitschen, -prügeln.

Пропасний, *a.* (-стн-), verderbend, vertilgend, *Ру*; 2) fieberhaft, *М.* III. 91.

Пропасниця, *f.* Fieber, Wechselfieber, *n.*

Пропасть, *f.* Abgrund, *m.* bodenlose Tiefe; 2) *ungeheuere Menge, eine Unzahl.

Пропасти, *v. n.* s. Пропадати 1).

Пропастливий, *ВБ.* пропастний, *a.* voll von Abgründen; abschüssig, jäh, schwindelnd tief; -а дорога Weg der Abgründe, Irrweg, Weg des Verderbens.

Пропахати, *v. a.* mit e. Geruch anfüllen; пропахтїти, *v. n. Ст.* чим: димом durchgeräuchert werden.

Пропащий, *a.* verloren; 2) verderblich, *Ру*; на пропаще, на пропале йти & ins sichere Verderben, auf sicheren Verlust.

Пропечи, пропікати, *v. a.* durchbacken; пропекло ся єму сим разом diesmal ist er mit heiler Haut davongekommen.

Пропивати, пропити, (пропю, пропєш), *v. a.* vertrinken, versaufen; 2) den пропій ausführen: до кого щось.

Пропий-воли, *indecl. m. Bein.* des чумак, welcher sein Ochsengespann versauft, *Ш.* II. 248.

Пропийцї, *pl. К.* 119 s. Пропійцї.

Пропиляка, *m. Ч.* V. 1013. s. Пропияка?

Пропись, *f.* Aufschrift; 2) Vorschrift zum Schönschreiben.

Прописати, прописувати, *v. a.* e. Aufschrift geben; vorschreiben; 2) beschreiben *Др. с.* 114.

Прописний, *a.* -а буква Anfangsbuchstabe.

Пропитане, *n. Пр.* II. 269 † Ernährung, Kost, *f.* Unterhalt, *m.*

Пропитати, пропитувати, *v. a. Кв.* ernähren, Unterhalt verschaffen; — ся sich — — *КУ.*

Пропити, s. Пропивати; — ся Alles versaufen, sich arm saufen.

Пропихати, *v. a.* durchstossen; — ся sich durchdrängen.

Пропихач, *m.* womit man etw. hindurchstösst, -dringt; Art Spiel *Ч.* III 97.

Пропияка, *m.* Säufer, Trunkenbold, *m.*

Пропій, -ою, *m.* der Act des Zutrinkens u. damit der Darbringung von Geld (od. Vieh &) für die Braut seitens der Hochzeitgäste, *Нав.* (*Пр.* III. 327); 2) s. Пропияка *Ч.* V. 582.

Пропійний, *a.* zum пропій, zum Gastgelage geh. *Ф.*

Пропійці, *pl.* Hochzeitgäste, welche den пропій 1) ausführen.

Пропір, -óра, *m. Мак.* s. Прапóр.

Проплáкати, (-плáчу, -плáчеш), *v. n.* s. Переплáкати. [vorbeigehen,

Проплéнтати ся, *Фр.* irrend durch-,

Проплітати, проплéсти, s. Переплéсти. [stückweise ausspeien.

Проплюти, (-плюю, -плюєш), *v. a.*

Пропняти, s. Пропяти.

Прóповідь, -ди, (*d.* прóповідка, *Ие.*) Predigt, Kanzelrede, *f.*

Проповідане, *n.* das Predigen.

Проповідáти, проповідувати, *v. a.* predigen, verkündigen; lehren.

Проповідáч, *m. Ваг.* s. d. folg; Verbreiter einer Lehre, Propagator.

Проповідник, *m.* Prediger, Kanzelredner, Lehrer, *m. adj.* проповідничий, Prediger-, Kanzel-, *T.* [Kanzel, *f.*

Проповідниця, *f.* Predigerin, *K.*; 2)

Прополóти, пропóлювати. *v. a.* einwenig durchjäten. [nen, aufschlitzen.

Пропорóти, *v. a.* einwenig auftren-

Пропочити, *v. n.* gut ausruhen; *adj.* пропочилий ґрунт der ausgeruht hat.

Пропýдити, (-пýджу, -пýдиш), *v. a.* s. Прогнáти. [stene Kluft.

Пропýклина, *f.* Spalte, *f.* gebor-

Пропýкнути, (-пукáти), *v. n.* und — ся aufplatzen, bersten, aufgehen (боляк).

Прóпуск, прóпуст, -у, *m.* Durchlass, Raum zum Durchgang, *Кч.* 64; Einlass, Zugang, *m*; 2) Lücke, *f. K.*

Пропускáти, пропустити, (-пýщу, -пýстиш), *v. a.* durchlassen, durch-, vorbeigehen lassen; einlassen; 2) aus-, weglassen; ein Loch, eine Lücke machen (— дїрку *P.* I. 62); verabsäumen, verpassen, *Левч.*; 3) erlassen, verzeihen, vergeben. [sparrens, *f.*

Пропýстниця, *f.* Hälfte des Dach-

Пропýтчик, *m. У.* Bahnbrecher, Initiator, *m.* [schlitzen, -stochern.

Пропýчати, (-ýчувати). *v. a.* auf-

Пропяти, (пропнý, пропнéш), *v. a.* kreuzigen.

Проразити, (-ражý, -разиш), *v. a.* *Фр.* durchschlagen; s. Переражáти; 2) -ило когóсь jmd bekam Diarrhöe.

Проразливий, *a.* durchdringend, erschütternd, *Фр.*

Прóрва. *f.* — грóшей etc. eine Unmasse, e. Wust, *vgl.* Прірва.

Прорвáти, (прірву, u. прорвý), прориваáти. durchreissen; hie u. da ausreissen, aufräumen, schüter machen (e. Pflanzung); — ся herausbrechen, hervordringen, -strömen, *Ш.* I. 351: прорвé ся слóво як водá.

Прорекáти, проречи, (-рекý, речéш), *v. a.* verkünden; 2) mit Lob erwähnen. [слóво) beredt, *K.*

Прорéчистий, *a.* (-на крáсне

Прорéчистість, -ости, *f.* Beredsamkeit, *f.* [halt, *m. Фр.*

Прóрив, *m.* Unterbrechung, *f.* Ein-

Прóривка, *f.* (— бураків &) das Behacken, s. Сáпане.

Прорити, (-рию, -риеш), *v. a.* durch-, hindurchwühlen. [schüter machen.

Прорідити, (-ріджý, -рідиш), *v. n.*

Проріз, -ізу, прóрізень, -зня, *Мор.* *m.* Durchschnitt, *m.* Schlitze, *f.*

Прорізати, прорізувати, *a. a.* durchschneiden; aufschlitzen. [pula).

Прóрізка, *f.* Saatzünster, *m.* (Sco-

Прорік, -óку, *m. Ф.* s. Прорóцтво.

Прóріх, *m.* (*лїки с.* 53) Fehltritt, -griff, *m.* Vergehen, *n.*

Проробити, *v. a.* — силу ausarbeiten, die Kraft dh Arbeit verlieren, *Фр.*; 2) die Arbeit vollbringen.

Прорóк, *m.* Prophet, *m.*

Пророкувáти, s. Прорóчити.

Пророни́ти, *v. a.* — слóво fallen lassen, aussprechen. [Aufwachsen.

Прóрост, -ту, *m K.* das Sprossen,

Проростáти, прорости, *v. a.* aufkeimen, Wurzel schlagen, hie u. da sprossen.

Прорóческий, *a.* prophetisch.

Прорóчество, *n.* Prophezeiung, *f.*

Прорóчити, *v. a.* prophezeien, vorhersagen.

Прорóчиця, *f.* Prophetin, *f.*

Прорóчня, *f. Ил.* Orakel, *n*

Прóруб, *m.* Durhhhieb, *m*; 2) *П. п.* 58 Eiswuhne, Bake, *f.* Eisloch, *n.*

Порубáти, прорýбувати, (-рублювати), *v. a.* durchhauen. [tümmel, *n.*

Прорýха, *f. Ко.* 191 Gedränge, Ge-

Просадити, просáджувати, *v. a. Ф.* durchbohren, stechen; 2) * s. Прогайнувáти durchbringen, *Левч.*

Просатáр, *m.* Hochzeitbitter; 2) der Gäste zum Kirchweihfest einlädt; 3) Hochzeitvater, Vater der Braut, *m.*

Просáчувати ся, *Под.* durchsikkern.

Просватáти, *v. a.* verloben.

Прóсвир коноплúстий, *a.* Hibiscus cannabinus, *B.*

Прóсвирки, *pl.* s. Прóскурки 2).

Просвистáти, (-тїти, *Не.*), *v. a.* verpfeifen; — грóші verjuxen, vergeuden *Не.*

Просьвідчене, *n.До.* s. Перéсьвід.

Прóсьвіт, *m.* das Durchscheinen, Durchschlag des Lichtes des Bildes, *Не.*; 2) Lichtraum, freier Raum, Lücke, *f.*; 3) s. Просьвіта *У. Зар.*

Просьвіта, *f.* Aufklärung, *f.*; мінїстер & -ти *M.* & des Unterrichtes.

Просьвітúтель, *m.* Aufklärer, Erleuchter, *m.* (-тúтелька, *f.* -in, *f.*).

Просьвітúти, (-сьвічý, -сьвітúш), *v. a.* s. Просьвіщáти. [(Phania).

Прóсьвітка, *f.* Durchscheinfliege, *f.*

Просьвітлий, *a.* -а годúна *Ф. Фр.* lichte, frohe Zeit, s. Прóсьвіток 1).

Просьвітлїти, *v. n.* leuchtend werden, *Фр.*

Просьвітний, *a.* der Aufklärung dienend; culturell; 2) aufgeklärt.

Просьвітня́, *f.* die aufklärende (u. aufgeklärte) Elite.

Прóсьвіток, -тку, *m.* *Licht, Heil, *n.* Hilfe, Rettung; Zuflucht, Hoffnung, *f.* прóсьвітку не дáти комý jmdm keine Ruhe gestatten, jmdn plagen *С.* II. 70; 2) — ідéї *Зг.* Ausdruck, *m.* das Hervorschimmern einer Idee; *b*) Beleuchtung, Darstellung, *f.*

Просьвітчáстий, *M.* II. 78. просьвічний, *Пол. a.* durchsichtig; durchscheinend.

Просьвіщáти, *v. a.* erleuchten, aufklären; — ся sich — —, *b*) abglänzen, *IГ. ptc.* просьвіщéний, (-чéний), aufgeklärt, gebildet *Ш.* I. 255.

Просьвіщéние, *n.* s. Просьвіта.

Проселóчний, (-óшнїй), *a.* -а дорóга über, durch die Dörfer gehend, *Кл.*

Просéрéн, (-нь), *m.* s. Прóсурень, *Пот.* III. 97. [Hirsekörner, (*B.*).

Просúвий, *a.* hellbraun wie reife

Просúдїти, *v. n.* s. Пересúдїти.

Просилúти, (-ля́ти), *v. a.* durchfädeln, -schlingen.

Просилúти ся, (*Фр.*) die Grenze der Kraft überschreiten; 2) überreif werden (збíже).

Просúльниця, *f. Ч.* IV. 215 Bittstellerin, *f.* die einladet.

Просúна, *f.* ein Hirsekorn; в -ну шúти eine feine Nath wie e. Hirsekorn machen, dicht nähen, *H.* 217.

Просинáти ся, s. Просипáти ся.

Просúнець, просúмець, -мця, *m.* Monat Jänner; 2) M. December, *Gr.* 26.

Прóсип, *m.* das Einschlafen, Schlaf, *m. H.* 229. *P.* II. 21. без прóсипу ohne zu schlafen, ohne auszusetzen, unaufhörlich. [wachen.

Просипáти ся, vom Schlafe er-

Просúтель, *m.* Bittsteller, *m.* (-úтелька, *f.* -in, *f.*). [-а молúтва *Тор.*

Просúтельний, *a.* Bitt-, flehend,

Просúти, (прóшу, прóсиш), *v. a.* bitten; einladen; ersuchen; — ся um Erlaubnis bitten; um Erbarmen bitten.

Просия́ти, *v. n.* darüber-, durchleuchten, -strahlen *Ш.* I. 157.

Просївáти, *v. a.* s. Пересївáти.

Прóсїдь, *f.* grauendes Haar. [*m. B.*

Прóсїдок, -дку, *m.* Aufenthaltsort,

Прóсїк, *m.* просїка, *f. Др. c.* 205 der im Walde ausgehauene Weg, durchgehauene Lichtung, s. Лїнїя 5).

Просїкáти, *v. n.* s. Просякáти.

Просíльний, *a.* eingesalzen, marinirt. [*v. a.* s. Пересїчú.

Просїчú, (-сїкý, u. -сїчý, -сїчéш),

Просїчний, *a.* Nbfl. des Черемош ч.

Просїя́нка, *f.* Krystallschnecke, *f.* (Hyalea). [ресївáти.

Просїяти, *v. a.* s. Пересїяти, пе-

Проскавáти, *v. a. Св.* oben anführen, vorerwähnen.

Проскáкувати, *v. n. Кн.* hie u. da aufkommen, auftauchen, sich sehen lassen.

Проскáржити ся, sich klagen.

Проскірниковáті, *pl.* Celaster-Gewächse (Celastrineae).

Проскóвзувати, *v. n.* durchschlüpfen, -gleiten, *Фр.*

Проскотáти ся, (троск-), s. Журúти ся (кýрка).

Прóскура, (*d.* прóскурка), *f.* ge-

weihetes Weizenbrödchen (zur heil. Messe), Hostie, *f.* [cosus.

Проскурина, *f.* Evonymus verru-

Проскурки, *pl.* Art kleine rundliche Birnen; 2) Malva borealis u. M. rotundifolia.

Проскурне́, *s. n. a.* Gebühr für den Pfarrer bezüglich der проскура, *f.*

Проскурниця, *f.* Bäckerin der проскури, *f.*

Проскурняк, *m.* Althaea offic. *Вол.*

Проскурцеві, проскурчасті вишивки, уставки Art Leinenstickerei in Form der проскурка, *Kol.* I. 48. 347.

Прослаблене, *n. Вол.* das Abführen, Purgieren.

Прославити, (-вляти), *v. a.* preisen, verherrlichen, rühmen; — ся sich berühmt machen.

Прослезити, (-слежу, -слезиш), *v. a.* jmdn zum Weinen bringen; — ся weinen, in Thränen ausbrechen.

Прославати, прослити, (-сливу, -сливеш), *v. n.* im Rufe stehen, renommirt werden.

Прослїд, прослїдок, -дку, *m.* Spur, Fährte, *f.*; 2) trockener Pfad.

Прослїдити, прослїджувати, (-слїдкувати *ОП.*), *v. a.* auf-, nachspüren, *Гр.*; aus-, durch-, erforschen, verfolgen, untersuchen.

Прослїдователь, прослїдовник, *Пар. m.* Verfolger, *m.*

Прослїдувати, *v.a.Пар.* verfolgen.

Прословити ся, aussprechen, *Зг.*

Прослужити, *v. a.* eine gewisse Zeit dienen. [abhören.

Прослухати, (-ухувати), *v. a.*

Просник, (простник), *m.* gerade, aufrechtstehender Stengel, (*B.*).

Проснїдати, *v. a.* durch das Einnehmen des Frühstücks etwas verlieren, *Me.* 293.

Просновувати, (-овати), *v. a.* durchweben, -wirken, -ziehen, *Гол.гр.*33.

Проснути ся, s. Просипати ся.

Просо, *n.* Hirse, *f.* (Panicum miliaceum).

Просовувати, *v. a.* s. Просувати.

Просолїти, *v. n.* durch u. durch salzig werden, *K.*

Просольний, *a.* s. Просільний.

Просон, *m.*без просону, *Кн.*s.Просип.

Просоне, *n.* просонок, -нку, *m. Гр. Ф.* (erster) Schlaf, Schlummer, Halbschlaf, -schlummer, *m.*; 2) Träumerei, *f. TP.* 169.

Просохнути, *v.n.* trocken werden.

Проспати, *v. a.* verschlafen; — ся den Rausch ausschlafen.

Проспівати, *v. a.* durchsingen; dh Singen u. Dichten verlieren *Ш.* I.249.

Простак, (*aug.* -ачиско), *m.* gemeiner, grober Mensch, Grobian; 2) *ВГ.* einfältiger Mensch; *adj.* простацкий, gemein, grob; 2)einfach,schlicht *Кч.*227.

Простати, *v. a.* s. Простувати.

Простацтво, *n.* Gemeinheit, Grobheit, *f.*; 2) gemeines Volk, *K.*

Простачити, *v. a.* gemein machen.

Простелити, (-стелювати), *v. a.* vor-, ausbreiten, -betten; — ся sich ausbreiten, sich frei erstrecken.

Простень,-сня,*m.*(*B.*)s.Простріпь.

Простерти, (прістру, прістреш), *v. a.* s. Простирати.

Простибіг, на — дати Almosen geben zum Abbitten der Sünden; простибі Богу тай Вам! Dank Gott und Ihnen!

Простивати, простигати, простигнути, *v. a.* sich abkühlen, einwenig kalt werden.

Простий, *a.* gerade; recht, aufrecht, s. Прямий; 2) einfach, schlicht, sanft; 3) gemein, gewöhnlich, trivial, ordinär; не простий kein gewöhnlicher, *Пом.*III.51.

Простинька, *Б.* простиня, *f.* s. Простирало.

Простиня, *m. Н.* 27. Einfachheit, Schlichtheit, Herablassung, *f.*; 2) ein Mensch mit diesen Eigenschaften.

Простира, *f. Ч.* IV. 7. st. Просвира? s. Проскура.

Простирало, простирядно, *Пе.* (*Пр.* XII. 542), *d.* простиральце, *n.* Bettuch, *n.* Bettlaken, *m.*

Простирати, *v. a.* ausbreiten, ausstrecken, ausdehnen; — ся sich — —.

Простительний, *a.* lässlich, *Top.*

Простити, (прощу, -простиш), s. Прощати, *Пом.* III. 52. [Alkove, *f.*

Простїнок, -нку, *m. Ч.* IV. 659

Простір, -ору, *m.* Raum, *m.* Geräumigkeit, *f.*

Простірний, *a* s. Просторий.

Простірня́, *f.* geräumiger Platz.
Простїсенький, (-їський), *a. dim.* ganz gerade. [стотá,
Про́стість, -ости, *f. Пар.* s. Про-
Про́сто, *adv.* s. Про́стий; gradaus, gradhin; — чого́ gerade gegenüber einer Sache &, vis-à vis; — не́ба unterm freien Himmel; *Mi.* IV. 560.
Просто-, s. Пря́мо-.
Простобі́глий, *a.* rechtläufig, *Пар.*
Простова́тий, *a.* einfach, schlicht, *K.*
Простови́сний, *a.* lothrecht, vertical.
Простові́льний, *a.* frei; — день ein Tag frei vom Fieberparoxysmus, fieberfrei; -а хви́ля freier Augenblick; -а nicht schwanger, ohne Ei (Henne &).
Простові́льність, -ости, *f.* Freiheit, *f.*
Простові́рто, *adv.* senkrecht.
Простоволо́ка, *f.* freies Feld, freie Aussicht, на -ло́цї auf freiem Fuss (*Ф.*); 2) Fristerstreckung, Prolongation, *f.*
Простоволо́се, *n.* Zustand ohne Kopfbedeckung (v. Frauen) s. d. folg.
Простоволо́сий, *a.* mit unbedecktem, aufgelöstem, losem Haar, ohne Kopfzeug (о́чіпок &) *Пом.* III. 51.
Простово́ля, *f.* на -о́ли im Freien, *B.*
Простогі́н, -го́ну, *m.* на -го́нї auf offenem dem Unwetter ausgesetztem Orte, im Freien, *Мог.*
Простогі́рний, *a.* aufrecht, *Пар.*
Простогна́ти, *v. a.* durchstöhnen.
Простоду́шний, *a.* treuherzig, bieder, naiv.
Простоду́шність, -ости, *f.* Treuherzigkeit, Geradheit, *f.* Biedersinn, *m.*
Простомисло́вий, *a.* reinsinnlich.
Простокри́льцї, *pl.* Gradflügler, *pl.* (Orthoptera).
Простола́том кого́ пустити, frank u. frei jmdn laufen lassen.
Простолю́де, *n.* простолю́дия, *f. Зап.* I. 332 das gemeine Volk.
Простолю́дець, -дця, *m.* aus gemeinem Volke, Bauer, *m.*
Простолю́дний, *a.* volksthümlich.
Простомо́ва, *f. Б.* Prosa, *f.* ungebundene Rede. [*ОП.*
Простомо́вний, *a.* vulgär, -а реч
Простонаро́де, *n. Не.* Volksthum, *n.*
Простона́родний, *a.* volksthümlich, populär.
Простопа́дний, *B.* простопа́лий, *У. a.* s. Простови́сний; vertical abschüssig.
Просто́р, *m.* s. Простíр.
Просто́рий, *a.* geräumig; ausgebreitet, weit, weitläufig; *adv.* -ро.
Просто́рина, *f.* Raumgrösse, *f.*
Просто́рити, *v. a.* s. Простира́ти.
Просторі́ка, *f.* просторі́кий, *a.* Witzling, vorwitzig, (*Фр.*).
Просторіка́ти, *v. a.* in witzigen Anspielungen u. Gleichnissen reden, (*Фр.*); 2) zum Trotz jmdm etw. sprechen.
Просторікува́не, *n.* Vulgärsprache, *f.* gemeiner Jargon, *K.*
Просторікува́ти, *v. n. H.* 264. grossmäulig schwatzen.
Просторікува́тий, просторі́кий, *a.* ungebildet, roh, *Біл.*
Просто́рість, -ости, *f.* s. Простíр; 2) Ausdehnung, *Пол.*; 3) Räumlichkeit, *f.* [рина,
Просто́рна величина́, s. Просто́-
Просто́рник, *m.* Raumform, *f.*
Про́сторонь, *f.* просторо́не, *n. Зг.* Raum, *m.* Strecke, Geräumigkeit, *f. Пар.* [сто́рий.
Просторо́нний, *a. Пар.* s. Про-
Просторо́нність, -ости, *f.* Geräumigkeit, *f. Пар.*
Просторо́нство, *n. Гол.* Gebiet, *n.*
Простосерде́чний, *a. Вах.* treu-, offenherzig, aufrichtig.
Простосерде́чність, -ости, *f.* Treuherzigkeit, Aufrichtigkeit, *f.*
Простота́, *f.* Einfalt, Einfachheit, Simplicität; Geradheit, *f.* s. d. vor., das schlichte Wesen; 2) Gemeinheit, *f. Кч* 28.
Простоцьвіт, *m. KУ.* I. 207 gemeine Feldblume.
Просто́чка, *f. Ме.* 58?
Простригáти, простри́чи, (-игу́, u. -ижу́, -иже́ш), *v. a.* einwenig abscheren. [tensis.
Про́стріл, -ілу, *m.* Pulsatilla pra-
Простріли́ти, s. Перестрі́лити.
Про́стрінь, -іня, *m.* s. Почи́нок, (пря́жі). [plex latifolia).
Простріт́ник, *m.* Melde, *f.* (Atri-
Простроми́ти, (-мля́ти), *v. a.* durchstecken, -stechen, -bohren, -stossen.
Простро́чити, *v. n.* в гроши́ма

mit der Zahlung den Termin nicht einhalten.

Простріюнити, *v.n.*§ s. Проникати.

Простуване, *n.* Richtung, Tendenz, *f.* Streben, *n.* *К.*

Простувати, *v. a.* gerade machen, g. richten; 2) *v. n.* in einer bestimmten Richtung gehen &. *Пом.* III. 51.

Простугоніти, *v. n.* dröhnend vorbeifahren. [tung, *f.*; 2) *Др. с.* 376?

Простуда, *f.* Erkältung, Verkäl-

Простудити, (-джати), *v. a.* abkühlen, kalt werden lassen; — ся sich verkälten. [der Verkühlung herrührend.

Простудний, *a.* Erkältungs-, von

Проступець, -пця, проступник, *Пар. m.* Verbrecher, *m.*

Проступити ся, (-ступлю, -ступиш), auseinander treten, -weichen, Platz machen, кому jmdm den Durchgang verschaffen; 2) — ся und *v. n.* *Л.* 14. sich vergehen, einen Fehltritt machen, Unrecht begehen, etw. verschulden; *v. n.* — в кепскі діла *Ч.* II. 215 sich in Vergehen, in Verbrechen stürzen; — ся, durch Beischlaf sündigen; 3) *v. n.* vor-, heraustreten.

Проступка, *f.* ein gefallenes Mädchen, s. Покритка. [frevelhaft.

Проступний, *a.* *Св.* verbrecherisch,

Проступниця, *f.* *Пар.* Verbrecherin, *f.*

Проступок, -пку, *m.* Vergehen, *n.* Fehltritt, *m.* *Ко.* 354; Verbrechen, *n.*

Простуха, простюга, *f.* gemeiner Schnaps etc.

Простяг, *m.* Strich, *m.* — узграничний *К.* Grenzlinie, Grenzstrecke, *f.*

Простягати, (-гнути), *v. a.* ausdehnen, ausstrecken, (in die Länge) ziehen; — ся sich recken, s. er-, ausstrecken, s. dehnen; s. hinziehen.

Просувати, просунути, *v. a.* auf die Seite durchschieben, -ziehen; — ся durchschlüpfen. [felholen viel.

Просунок, до -нка, *adv.* zum Teu-

Просурень, *m.* просуринка, *f.* Croculus reticulatus.

Просуш, *m.* (*В.*) Etwas Verdorrtes; verdorrter Waldtheil; 2) Dürre, *f.*

Просушити, просушувати, *v. a.* trocknen.

Просявати, *v. n.* *ІГ.* s. Просияти.

Просякати, просякнути, *v. n.* durchsickern, -dringen.

Просяниця, просянка, *f.* Hirsestroh, *m.*; 2) Arl Hautausschlag bei Kindern.

Просятар, *m.* s. Просатар.

Проталий, *a.* aufgethaut.

Протанцювати, *v. n.* durchtanzen.

Протачник, *m.* — гадинець Gamander-Ehrenpreis, *m.* (Veronica chamaedrys). [*v. a.* verschachern.

Проташлювати, (-шльовувати),

Протаяти, *v.n.* aufthauen, schmelzen.

Протверезити, протверезжувати, *v. a.* ernüchtern; 2) zur Besinnung bringen.

Проте, *conj.* deshalb, deswegen; 2) a проте und dessenungeachtet, *Фр.*

Протей печерский Grottenolm, *m.* (Proteus anguineus).

Протекторство, *n.* *Т.* Vornehmthuerei mit dem Protectorat, *f.*

Протепом, *adv.* gradhin, schlechtwegs, *Веч.* I. 255.

Протерти, *v.a.* s. Протирати; протерта дорога betretener, gebahnter Weg.

Протеряти, *v. a.* vergeuden, verlieren. [Procession, *f.*

Протеса, *f.* verdorb. st. процесия,

Протесати, (-тешу, -тешеш), *v. a.* einwenig durch-, anhauen, durchhacken; 2) * s. Протеряти *ІГ.*

Протеси, *pl.* s. Протіс; 2) *N.* e. Berges.

Протестанцкий, *a.* protestantisch.

Протестувати, *v. n.* protestieren.

Протечи, *v. n.* durchfliessen; verbeifliessen; (час) verfliessen, vergehen, verstreichen. [von e. Flussarm.

Протечина, *f.* stehendes Wasser

Проти, против, *praep.* mit dem *Genit.* gegen, wider, gegenüber, entgegen; — ворога gegen, wider den Feind; — ночи gegen die Nacht, — дня dem Tageslicht entgegen; — сьвята dem Feste entgegen; — сили gegen die Richtung der Kraft; *b*) der Kraft angemessen; — моїх грошей im Verhältnis zu meinen Geldmitteln; — того angesichts dessen, *Mi.* IV. 561.

Противвага, *ОБ.* противувага, (-вовага *Ст.*) *f.* Gegengewicht, *n.*

Противгра, *f.* Gegenspiel, *n.* *Пар.*

Противграч, *m.* Gegenspieler, *m.* *Пар.*

Противеньство, *n.* *Пол.* Widerstand, *m.*

Противзаконний, *a.* gesetzwidrig, widerrechtlich.

Протйвити ся чому́, sich widersetzen, widerstreben, dagegen, entgegen sein; 2) sich beleidigt fühlen. [*ГШ.*

Противкоро́ль, *m.* Gegenkönig, *m.*

Протйвленe *n.* Widerstand, Streit, *m.*

Протйвливий, *a.* der sich leicht beleidigt fühlt. [dium, *n.* *Пар.*

Противлїк, *m.* Gegenmittel, Reme-

Противля́глий, *a.* gegenüberständig, *B.*

Протйвний, *a.* entgegenliegend, gesetzt; auf der anderen Seite, gegenüberliegend; Gegen-; 2) zuwider, widrig, gegnerisch, feindlich; 3) widerwärtig, widerlich. [gner, *m.* *IГ.*

Протйвник, *m.* Widersacher, Ge-

Противнйцтво, *n.* Antagonismus, *m.* *К.* [din, *f.* *Фр.*

Протйвниця, *f.* Gegnerin, Fein-

Протйвність, -ости, *f.* Gegensatz, Contrast, *m.* *У.*; 2) Widrigkeit, Widerwärtigkeit, *f.* *Пар.*; 3) Ungleichheit, Ungleichartigkeit, *f.* Unterschied, *m.* *Не.*

Противнува́ти, *v.* *n.* *Зг.* entgegenwirken. [wirken, Gegenwirkung, *f.*

Противодїяне, *n.* das Entgegen-

Противоно́жець, -жця, *m.* Gegenfüssler, Antipode, *m.* *Пол.* *ГШ.*

Противопоста́вний. *Пар.* entgegengesetzt. [-ости *Ог.* *f.* Widerspruch, *m.*

Протйворiч, *Кн.* противорiчнiсть,

Противорiчити, *v.* *n.* widersprechen, widerstreiten, *К.* *У.*

Противоста́йний, *a.* gegenüberstehend, gegensätzlich, *Кл.*

Противоста́йнiсть, -ости, *f.* противоположене, *n.* *Пар.* Gegensatz, Contrast, *m.*

Противотру́я, *f.* Gegengift, *n.* *Пар.*

Противсьвiдок, -дка, *m.* Gegenzeuge, *m.* *Пар.*

Противсйла, *f.* Gegenkraft, *f.* *Пар.*; Widerstand, *m.* Gegenwehr, *f.* *Св.*

Противста́ва, *f.* Contraposition, Umwandlung, *f.* *Пл.* Gegensatz, *m.* *Пар.*

Противцїсар, *m.* Gegenkaiser, *m.* *ГШ.* [вливий.

Протившливий, *a.* s. Протй-

Протида́ток, -тку, *m.* протида́ча, *f.* Antidotum, Gegengift, *n*, *Пол.*

Протйка *f.* breiter Pflock zum Durchstecken der Deichsel beim Ochsenwagen um daran das Joch zu befestigen.

Протика́ти. *v.* *a.* durchstecken.

Протймус, *m.* *P.* I. 120 s. Прудиу́с, *Пот.* III. 121.

Протина́ти, *v.* *a.* durchschneiden; 2) *v.* *n.* schneidig wirken (v. säuerlichem Gewürz); 3) — ся gerinnen, anbrüchig werden; противе́не молоко́ einwenig geronnene, sauer gewordene Milch. [*n.* *Пар.*

Про́тинка, *f.* Beistrich, *m.* Komma,

Про́типом, *adv.* s. Про́тепом; — итй за ким jmds Spur verfolgen, *Фр.*

Протиприро́дний, *a.* widernatürlich.

Протипря́мка, *f.* Hypothenuse, *f.*

Протира́ти, *v.* *a.* durchreiben, abreiben; — о́чи die Augen reiben (nach dem Schlaf), die A. aufmachen, öffnen.

Протйс, *m.* ein Mannesname.

Протиска́ти, протисну́ти, *v.* *a.* durchdrücken, -zwängen; — ся sich —.

Протисто́пник, *m.* s. Протино́жець. [fabelhafter *N.* des Hundes.

Протиу́с, *m.* соба́ка — *P.* I. 120

Про́тичка *f.* Durchstecknadel, Räumnadel, *f.* Pfeifenräumer, *m.*

Протiвзначнiсть, -ости, *f.* entgegen gesetzte Bedeutung; Gegensatz, *m.* *Св.*

Протiк, -о́ку, *m.* durchströmendes Wasser, *Фр.* *pl.* прото́ки Frühlingsfluten, *pl.* [Flüssigkeit durchlassen.

Протїка́ти, *v.* *n.* s. Протечй; eine

Протiр, -о́рга, *m.* Nadel mit durchgerissenem Ohr, *f.* *Ч.* IV. 438.

Протїс, -есу, *m.* durch-, angehauene Stelle; 2) Diele, *f.* behauener Block, Balken im Fussboden, *m.*

Протїсувати, s. Протеса́ти.

Протiчок, *pl.* протiчки *M+E.* 354 s. Протiк (*pl.*).

Проткну́ти, s. Протика́ти.

Протовпйти ся, sich durchdrängen.

Протоєре́й, *m.* Erzpriester, Domherr, *m.*

Прото́к, -о́ку, *m.* s. Протiк; Lauf, Verlauf, *m.* *Зг.*; 2) — жо́вчний Gallengang, *m.*; 3) Bucht od. Arm e. Flusses, *К.*

Прото́ка, *f.* Strömung, *f.* Fluss, *m.* *Ф.*

Прото-казно́дїй, *m.* (*pol.*) der

erste проповідник, *Cm.*

Протоколувати, *v. a.* protokolliren.

Протомити ся, s. Утомити ся.

Протонути, *v. a. П. п.* 15 ertrinken lassen, verschlingen.

Протопити, *v. a.* хату *P.* I. 39, в хаті im Zimmer einheizen, heizen (im Ofen).

Протопіп, -опа, *m* Oberpriester, *m.*; [протопопша, *f.* Frau eines п.

Протопопщина, *f.He.* Amt, Würde der Protopopen.

Протóрга, *f.* s. Протір.

Проторгувати, *v. a.* im Kauf verlieren, *Кч.* 319.

Протóчина, *f.* Canal, Strom, *m. К.*

Протóчний, *a.* durchrieselnd, fliessend, *M.*

Протріпати, *v. a.* durchklopfen; [-prügeln.

Протрубити, *v. a.* ausposaunen.

Протрясати, протрясти, (-трясу, -трясеш). *v. a.* durchschütteln, -stöbern; 2) *verschwenden *Кв.* 224.

Протряхати, протряхнути, *v. n.* trocknen u. dadh mürbe, gar, locker werden; земля, поле.

Протул, *Ч.* IV. 464.

Протурити, (-ряти), *v. a.* forttreiben, verschlagen, *C.* I. 58.

Протурчати уші кому jmds Ohren mit e. Gerede, Geplärr, erfüllen, *К.*

Протухати, протухнути, *v. n.* anfaulen, dumpfig werden; протухлий, *a.* faulig, dumpfig.

Прóтяг, *m.* Luftzug, *m.*; 2) Strecke, *f. Фр.*; 3) Verlauf, *m.* Fortsetzung, *f. He.*; 4) прóтягом їздити mehrspännig fahren, *Кн.* (*Пр.* VIII. 629).

Протягати, протягнути, *v a.* ausdehnen, ausstrecken, -ziehen; lang dehnen; in die Länge ziehen, verschieben, verschleppen; — ся sich ausstrecken; sich in die Länge ziehen.

Протягливий, *a.* -а пісня, *Мл.* in langsamer Weise u. ausführlich gedichtet u. gesungen; s. d. folg.

Протяглий, *Зар.* протяжливий, *Кл.* протяжний *КУ. Фр.* lang gedehnt, l. dauernd; schwer.

Протяжність, -ости, *f.* Dehnung, Ausdehnung, — тóну Tondauer, *f.*

Прóулок, (*d.* -улочок), *m. M.* III. 89 s. Переулок.

Проучити, s. Провчити.

Профатин, *m.* § Privatdiener, *m.*

Профатний, (прохватний), *a.* -дорóга Nothweg, über Berg u. Thal, *m.*(*B.*).

Профачка, *f.* starke Commotion, (*B.*).

Профес, *m. Ф.* Ordensbruder mit abgelegter Profession, *m.*

Професия, *f.He.* Profession, *f.* Handwerk, *n.*

Професор, *m.* Professor, Schullehrer, *m.*; -орóва, професорка, *f.* Gattin des п. Professorin, *f. adj.* професорский, *a.* Professors-, Lehrer-.

Професорувати, *v. n.* Professor sein.

Професóрство, *n.* Professoren-, Lehrerdienst, *m.*

Прохаджувати ся, s. Проходити (ся).

Прохажка, *f.*(*B.*)*pl.* -хажки, *Гол.* III. 737 s. Прохід 2).

Прохалавкнути, *v.a.* § begierig verschlucken.

Прохальний, *a.* -а книжка *ГБ.* (*Пр.* III. 35) Bittgesuch u. ein Buch zum Sammeln milder Beiträge, *n.*

Прóхань. *f.Cm.* прохане, *n.* s. Прóзьба.

Прохарчити ся, seinen харч ganz aufzehren, *C.*

Прохатар, *Левч.* прохач, *m.* s. Прошак.

Прохательний, *a.* bittend, *Пс.*

Прохати, (-аю, -аєш), *v. a.* s. Просити.

Прохатний, *a.* erbettelt, *Oc.* (61) IV. 31.

Прохачка, *f.* Bettlerin, *f.*

Похвалити, s. Перехвалити.

Похватити ся, fehlgreifen, sich übereilen, *ОП.*

Прохватня, *f.* s. Вифатниця.

Прохворостити, *v. a.* durchprügeln, *А·Г.* 155.

Прохейцувати, *v. a.* § s. Прогайнувати.

Прохиба *f.* Misstritt, Fehltritt, *m. Пар.*

Прохира, *m. f.* прохирний, *a.* pfiffig, durchtrieben; naseweis; betriebsam.

Прохід, -óду, *m.* Durchgang, Durchmarsch, *m. Кв.* 81; 2) Spaziergang, *m.* вийти на — spazieren gehen.

Прохідний, *a.* Durchgangs-, *Мог.*

Прохідниця, *f.* зоря — die ihren Lauf, Gang vollbringt, *Гол.*

Прохір, -óра, *m.* Prochorus.

Прохóдець, -дця, *m.* Wanderer, *m. Гол.*

Прохóджувати ся, (-хож-), spazieren gehen, lustwandeln.

Проходимець, -мця, *m.* etwas Zwitterhaftes, Unbeständiges.

Проходити, (-хóджу, -хóдиш), *v.*

n.durchgehen, durchmarschieren, -ziehen; vorbeigehen; 2) час & vergehen, verfliessen, verstreichen; s.Перейти́. [Weib.
Проходня́чка, *f*.herumstreichendes
Прохожа́лий, *IГ*. прохо́жий *Ш*. I. 147. проходя́щий, *a*. der Durchgehende, Durchreisende, Wanderer, Fremdling, wandernd, fahrend.
Прохоже́ний, *a*. abgenutzt.
Прохоло́да, *f*. Abkühlung, Kühle; (Erfrischung, Erquickung, *f*.; 2) Luftzug, *m*. *Пол*.
Прохолоди́ти, (-джа́ти, -джувати), *v. a*. abkühlen, kalt werden lassen; — ся sich abkühlen, s. erfrischen, s. laben. [lend; kühl *Кл*.
Прохоло́дний, *a*. kühlend, abküh-
Прохолону́ти, прохоло́ти, *v.n*.erkälten, kühl, kalt werden *Ш*.I.328. *Ог*.92.
Прохо́пити ся, sich aufraffen, *Фр*. vom Schlafe erwachen. [ціха Weib des П.
Проць, Про́цько, *m*.s. Прокін; Про-
Процви́ндрити, (-дрювати), (-цвидр-), *v. a*. § s. Прогайнува́ти, *Пом*. III. 102.
Процвита́ти, процвисти, (цьві-), auf-, erblühen, *zur Blüte kommen.
Про́цьвіт, -іт-, *m*. Blüte, *f*. blühender Zustand, *ВБ*. [bemalt.
Процьвітаний, *a*. *АД*. I. 208
Процентува́ти ся, sich procentieren, Procente abwerfen.
Проце́сия, *f*. Procession, *f*.; 2) *pl*. *Kirchenfahnen, *pl*. [tiger.
Процесо́вич, *m*. ein Processüch-
Процесово́да, *m*. *Ст*. Führer einer Procession.
Процесува́ти ся, sich processieren.
Проціди́ти, *v. a*. s. Переціди́ти.
I. Проч? *adv*. = про що́? weshalb?
II. Проч! *int*. fort! weg! 2) als *adv*. піти́ проч.
Про́ча, *f*. *МШ*. s. Пра́ща.
Прочаня́н, *m*. *pl*. проча́не Pilger, Wahlfahrer; -а́нка, *f*. -in, *f*. *Кч*. 91.
Прочахну́ти, *v.n* s.Прохолону́ти; 2) vertrocknen; 3) verschwinden, +*M*.
Про́чваль, *adv*. im Gallop (*B*.).
Прочвала́ти, (-ляти), *v. a*. durchrennen.
Прочва́ра, *m. f*. Ungeheuer, Ungethüm, *n*.*С*.; 2)Traumgesicht, *n*. *Пом*.III. 35; 3) schlimmer Landstreicher, *Ко*. 142.

Про́черть, *f*. s. Прога́лина, (*B*.); 2) s. Зруб (в лі́сї).
Проче́рти, проче́рпати, *v. a*. einwenig ausschöpfen; aufräumen.
Про́чий, *a*. übrig, der andere.
Прочина́ти, *v.n*.s.Прочуня́ти, *Мор*.
Прочини́ти, *v. a*. aufthun, aufräumen, aufschliessen. [chen, *Левч*.
Прочи́нок, -нку, *m*. das Erwa-
Прочи́стити, прочища́ти, (-щувати), *v. a*. reinigen, säubern; 2) purgieren; — ся sich aufklären, s. aufheitern (не́бо).
Прочи́стник, *m*. лен — Purgir-Lein, *m*. (Linum catarthicum). [helix).
Прочита́н, *m*. Epheu, *m*. (Hedera
Прочи́тане, *n*. das Vorlesen, Verlesen, Durchlesen. [durchlesen, vorlesen.
Прочита́ти, (-и́тувати), *v. a*.
Про́чити, *v. a*. *Ос*. (61) VI. 37 verwahren, aufbewahren, aufbehalten; 2) *Не*. (*хм*. 107) drohen?
Прочи́щене, *n*. Reinigung, *f*.; 2) Purganz, *f*. das Abführen.
Про́чіл, -ола, прочо́лок, -лка, *m*. Vordertheil, *m*. Front, *f*.; 2) Bergspitze, *f*. Gipfel, *m*. (*B*.).
Прочу́бити, *v. a*. — лї́с die höchsten Bäume im Walde aushauen (чуб, Schopf).
Прочува́ти, прочу́ти, *v. a*. hören, vernehmen; 2) Vorgefühl haben, ahnen.
Про́чуд, *m*. прочу́до, *n*. на —, на — *К*. I. 15 zum Erstaunen wunderbar, wunderlich, seltsam; — ди́вний sehr wundervoll *Ш*. II. 13.
Прочу́й, *m*. *Зг*. (*Пр*. II. 42) das Wittern, Vorgefühl, *n*. [wieder kommen.
Прочу́мати ся, zum Bewusstsein
Прочуня́ти, *v. n*. aus dem Schlummer ewachen; прочу́нювати sich nach e. Krankheit langsam erholen.
Прочути́ти, (-чучу́, -чути́ш), *v. a*. wieder zum Gefühl, zur Besinnung bringen, beleben.
Прочуха́н, прочухра́н, *m*. прочу́ханка, *f*. *С*. I. 188 Prügelei, Züchtigung, *f*. -на задати кому́ jmdn tüchtig durchprügeln.
Прочхати ся, §. s. Прочуня́ти.
Проша́к, *m*. Bettler, *m*.
Прошене, *n*. s. Про́зьба.

Прóшиб, *m.* Hexenschuss, *m.*

Прошиба́ти, прошибну́ти, *v. a.* durchschlagen, -schiessen, -bohren; erschüttern; 2) прошибло когóсь jmd bekam Durchfall.

Прóшив, *m.* в — mittelst Durchnaht, Durchschlag (pique). [nähen.

Прошива́ти, прошúти, *v. a.* durch-

Прóшивка, (-евка), *f.* s. Пришивка; 2) s. Óбшивка, *Ф.* [*f.* Kaliber, *n.*

Прошúрність, -ости, *f.* Weite,

Прошúтво, *n.* *Ч.* VII. 430 Striche (*pl.*) als Verzierung an Stiefelabsätzen der Frauen. [ти ся.

Прошкéпити ся, s. Прошпéти-

Прошкú, на — *adv.* s. Навиравéць.

Прошкóдити, *v. n.* und — ся в чимóсь *C.* II. 154 sich worin vergehen, sich etw. zu Schulden kommen lassen.

Прошку́тити щось, § s. einen Unfug anstellen. [Мину́вший).

Прóшлий, *a.* vergangen, +*M.* (s.

Прошля́ти ся, herumschlendern, sich müssig umhertreiben. [Прочуня́ти

Прошну́ти ся, (-чну́-), *Кч.* 382 s.

Прошопоті́ти, *v. n.* ausflüstern, lispeln. [дити ся.

Прошпетúти ся, *K.* s. Прошкó-

Прошпúти, прошпиті́ти, прошпáяти, *v. a.* durchwühlen, -schnüffeln, (*B.*).

Прошто́вхувати ся, прошто́вхати ся, § sich vorwärtsdrängen.

Прошрúкнути, (-úкувати), *v. a.* durchstossen.

Прóшувати ся, *МШ.* öfters bitten.

Прошу́мати ся, nüchtern werden, *Ф.*

Прóща, *f.* Leichenrede, *f.*; 2) Bittgang, *m.* Wallfahrt, Pilgerschaft, *f.* *Ш.* I. 36.

Проща́ва, *f.* gemeines Volk, Pöbel, *m.* Volksmasse, *f.* der grosse Haufen, *У. Бор.*

Проща́льний, *a.* Abschieds-.

Проща́льник, *m.* der Abschied nimmt, *Кч.* 85.

Прóщане, *n.* (*d.* -áнечко), Abschied, *m.* das Abschiednehmen.

Проща́ти, *v. a.* verzeihen, vergeben; 2) verabschieden; — ся von jmdm Abschied nehmen.

Прóщене, *n.* Verzeihung, *f.*

Прóщений, *ptc.* dem die Sünden vergeben sind; *gew.* не-.

Прощкú, на — *adv.* s. Прошкú.

Проя́ва, *f.* Erscheinung, *f.* Phänomen, *n.*; 2) Wunderding, *n.* seltsames Wesen, *C.* I. 145. Ungethüm, *n.* Taugenichts, *m.* *Гл. б.* 31; 3) Ereignis, *n.* Begebenheit, *f.*; 4) gähnender Abgrund.

Проявúти, проявля́ти, *v. a.* erscheinen lassen, zeigen; bekunden; — ся erscheinen, sich zeigen, aufkommen.

Проя́влене, *n.* das Zeigen, Offenbaren, Kundgeben.

Прояснúти, проя́снювати, *v. a.* aufhellen, aufklären, Licht wo hineinbringen; — ся hell werden, sich aufheitern.

Пру, прем, & пруть, *praes.* s. Пéрти.

Пруг, *m.* Streif, Striemen; Strich, Rand, *m.* сóнце стоі́ть на вечі́рньому пру́зі, *Пе.* Abendpunkt, *m.* Abendseite, *f.*; 2) scharfe Kante, Ecke; 3) Seitenrand des Bettes &, *m.*; 4) Anschlag, *m.* Leiste bei der Leinwand etc.

Пру́гати, пругну́ти, *v. a.* *Wgr.* 87. 85. werfen, ausschnellen.

Пругкúй, *a.* expansiv, *Зг.*

Пруд, *m.* Strömung, *f.* *Фр.*; 2) Kräuterdampfbad, *n.* *Gr.* 26. *Пом.* III. 118. 120.

Пруди-Ву́с, прудиу́с, *m.* *Ч.* I. 213 Riesenmensch mit Riesenschnurbart; 2) Abenteuerer, *m.* *Кч.* 128. *Пом.* III. 120.

Прудúти, (пру́джу, пру́диш), *v. n.* strömen, *Ил.* auftreiben: vom Leichenfluss; 2) stark blasen; 3) räuchern *Gr.* 26. *vgl.* Пруд 2); 4) — ся schmoren; *b*) *Ко.* 205 Flöhe auf glühende Kohlen aus der Wäsche treiben. *Пом.* III. 121.

Пру́дість, -ости, *f.* Richtung, *f.*

Прудкúй, (*d.* прудéнький), *a.* schnell, rasch; 2) ungestüm, hitzig.

Пру́дкість, -ости, *f.* Raschheit, *f.*

Прудкокрила́тий, *a.* *Ф.* mit schnellen Flügeln versehen.

Пру́дно, *adv.* *M.* II. 36 schnell dahinrieselnd; 2) mit stürmischem Andrang, Anprall, *B.*

Пруднýти ся, sich eilig woran machen, heranstürzen; 2) Прурча́ти ся, *Фр.*

Пружúна, (*d.* -úнка), *f.* Springfeder, Feder, Triebfeder, *f.*

Пружúстий, *a.* *Пол.* elastisch; -стоплúнний, el. flüssig. [cität, *f.* *B.* *Пар.*

Пружúстість, -ости, *f.* Elasti-

Пружúти, *v a.* *Зг.* spannen, spreizen; 2) anreizen, elektrisieren. *Пом.* III. 114.

Пружмó кавчукóве, Federharzbaum, Kautschukbaum, *m.* (Siphonia elastica).

Прýжність, -ости, *f. Фр.* s. Пружи́стість.

Пружóк, -жка, *m. dim.* s. Пруг.

Пруз, s. Проз, *Mi.* IV. 439.

Прýзик, пруз, *m.* Laubheuschrecke, *f.* (Lacusta) *Пом.* III. 115.

Прýні, прýнькй, *pl.* Kricheupflaumen, *pl.* (Prunus).

Прусáк, Прус, *m.* Preusse, *m. adj.* прýский preussich; 2) Küchenschabe, *f.* (Blatta) *Пом.* III. 117.

Прýси, *pl.* Kartoffeln, *pl.*

Прусúне, *n coll.* Kartoffelstengel, *pl.*

Прускáти, *v. n. М.* III. 123 s. Прúскати.

Прут, *m.* Ruthe, Gerte, *f.*, dünner Stab; 2) Ruthe als Feldmass; 3) *N.* des Flusses.

Прутáс, *m.* s. Прудкúй 2), Heissporn, *m.*

Прýте, *n. coll.* Ruthen, *pl.* (zum Flechten), Reiser, *pl.*

Прýтень, -тня, *m.* Knotenmoos, *n.* (Bryum).

Прутéць, -тця, Прýтчик, *m.* Nbfl. des Прут.

Прýтик, *m.* dünne, kleine Ruthe; 2) Stengel, *m.*; 3) Art Leinenstickerei; 4) — лазя́щий Stabheuschrecke, *f.* (Bacillus Rossii).

Прутиковáтий, *a.* stengelig, *Пол.*

Прути́стий, *a.* reichlich mit прýте bedeckt.

Прути́ти, (пручý, прути́ш), *v. a.* s. Запрути́ти.

Прутник, *m.* s. Погóнич.

Прутни́чити, *v. n.* прутни́к sein.

Прутнýти ся, aufschnellen.

Прутня́к, *m.* галузи́стий Klapperschwamm, Scheberling, *m.* (Polyporus frondosus); 2) — овéчий Schafeuter, *n.* (P. ovinus); 3) — околочний Eichhase, *m.* (P. umbellatus); 4) — лусковáтий schuppiger Löcherschwamm, (P. subsquamosus); 5) — однолúтий Semmelpilz, *m.* (P. confluens), *Вол.*

Прутня́стий, *a.* ruthenreich: вербá.

Прýтчик, *m.* s. Прýтик.

Прутяний, *a.* aus Ruthen.

Пручáти ся sich spreizen, s. sträuben, s. spröde zeigen. *Пом.* III. 117.

Пря, *f.* † Streit, Hader, *m. Ш.* II. 56.

Прягчú, прягтú, *v. a. АД.* I. 289 s. Запрягáти.

Пря́да, *f.* Setaria viridis.

Прядáти, *v. a.* oft spinnen.

Прядéно, *n.* s. Мóток.

Пря́джа, *f.* s. Пря́жа.

Пря́диво, *n.* gehechelter Hanf od. Flachs (flotig zum Spinnen; *opp.* клóче); 2) Gespinst, *n.*

Прядівка, *f.* Gespinst-Kiefernblattwespe, *f.* (Lyda).

Прядівля́ний, прядівний, *a.* aus reinem пря́диво; -вне́ повісмо zum Spinnen tauglich; Gespinst-; hanfen.

Прядівнé, *n. Ф.* das Gesponnene.

Прядíльний, *a.* Spinn-, *a.* Spinnerei-, *Под.*

Прядíльня, *f.* Spinnerei, *f.*

Прядíлщик, *m.* Spinner, *m. Под.*

Прядíнка, *f.* drei Ellen der Leinwand (als Mass).

Пря́дка, *f.* — волóся Haarflechte, -zotte, *f.*; 2) Spinnrad, *n.* *М+Б.* 407.

Пря́дниці, *pl.* Spinner, *pl.* (Bombyces). *В.*

Пря́доха, *f.* s. Пря́ха.

Прядýха, *f.* Equisetum fluviatile, *Вол.*

Пря́жа, *f.* das Gesponnene, Gespinst, Garn, *n.*

Пряженé, *f.* Plinse, *f.*

Пря́жити, *v. a.* s. Прáжити. *Пом.* III. 114.

Пря́жка, (*d.* пря́жечка), *f.* Schnalle, Spange, *f. Пом.* III. 117.

Пря́лка, *f. Ч.* VII. 410 Spinnrad, *n.*; 2) Spinnerin, *f. Ш.* I. 370.

Пря́льня, *f. Це.* s. Прядíльня.

Пря́мено, *n.* Gespinst das an die ничельни́ці angedreht wird.

Пря́мий, (*d.* -éсенький), *a.* gerade, ohne Krümmung; s. Прóстий.

Пря́мик, *m.* зазулúнець — Orchis militaris.

Прями́ти, *v. a.* s. Простувáти 1); — ся sich aufrecht stellen, *В.*

Пря́мка, *f.* Kathete, *f.*

Прямкúй, *a.* s. Пря́мий.

Пря́мник, *m.* — рівнобóчний Quadrat, *n.*; — нерівнобóчник s. Прямокýтник.

Пря́мо, *adv.* gerade, gradaus, stracks, geradezu; 2) offen, frei, ohne Umstände.

Прямóване, (-мув-), *n.* eingeschlagene Richtung, Tendenz, Bestrebung, *f.*

Прямовий, прямови́сний, *Пол. a.* senkrecht, lothrecht, scheitelrecht, vertical.

Прямовúд, *m.* Orthotyp, *n. Вол.*

Прямоду́шний, *a.* s. Просто-ду́шний.

Прямокри́льці, *pl.* s. Просто-кри́льці, *Пол.*

Прямоку́тний, *a.* rechtwinklig.

Прямоку́тник, *m.* Rechteck, *n.*

Прямота́, *f.* Geradheit, *f.* Geradsinn, *m.* на -ту́ offen, ohne Umschweife; 2) **Кч.* 26 einfacher, schlichter Biedermann.

Прямува́ти, *v. n.* — und ся sich richten, Schritte lenken, *ВГ.* 141; eine Richtung einschlagen, einhalten, — до чого́сь zu einem Ziele gelangen wollen, etw. anstreben, wohin trachten, *Кч.* 130.

Прямце́м, *adv.* gradaus, schlechtwegs, *К.*

Пря́ний, пряни́стий, *a.* gestreift (fasciatus).

Пря́нка, *f.* Cidaria, *B.*

Пря́нощі, *pl. gr. Под.* Gewürze, *pl.*

Прясли́ця, пря́стиця, *f.* Sitzbrett des Spinnrockens, *n.*; 2) — пря́сниця, s. Ку́жіль, *Ру. Пот.* II. 13.

Пря́сло, пря́смо, *n.* das Fach, der Theil des Zaunes zwischen zwei Pfählen. *Пот.* II. 13. III. 120.

Пря́сти, (пряду́, пряде́ш), *v.a.* spinnen; *кукуру́дзи прядут strecken ihre fadenförmigen Kolbenblüten hervor. *Пот.* III. 120.

Пратани́на, *f.* Sammelholz im Walde, *n.*

Пря́тати, [пря́чу, (-таю), пря́чеш, (-таєш)], *v. a.* aufräumen, aufheben; *bestatten; — ся коло чого́сь wobei beschäftigt sein; *b*) sich verbergen.

Пря́ха, *f.* Spinnerin, *f.*; піти́ на пря́хи in die Spinnerinnengesellschaft gehen; 2) Spinner, *m.* (Bombyx) *Пол.*

Прячи́, (пря́жу, пря́жеш), *v. a.* s. Запряга́ти.

Пря́шка, (*d.*пря́шечка).*f.*s.Пря́жка.

Пряшни́к, *m.* Spindel, *f.*

Пса́льма, *f.* s. Псало́м; 2) * längeres Volkslied ernsten Charakters.

Псальмоні́вець, -вця, *m. К.* Sänger der Psalmen, Psalmist, *m.*

Псало́м, -льма́, *m.* Psalm, *m.*; 2) d. Buchstabe Ψ.

Псало́мник, *m.* Psalmist, *m.*

Псало́мщик, *m.* s. Псалти́рщик.

Псало́нка, *f.* Acronycta Psi, *B.*

Псалти́р, псалти́ра, *f.* Psalter, *f.* Psalmenbuch, *n.* die Psalmen, *pl. adj.* псалти́рний, vom Psalter.

Псалти́рщик, *m.*Psalmenleser,-sänger, *m.*

Псар, *m.* Hundewärter, *m. Ко.* 127.

Псарі́вка, *f. N.* e. полони́на.

Пса́рня, *f.* Hundestall, -zwinger, *m.*

Псаря́, -я́ти, *n.* Kind e. Hundewärters, *n. Ш.* II. 259.

Пси, *pl.* s. Пес.

Пси́на, *f. dim.* kleiner, gutmüthiger Hund.

Пси́нка, *f.* s. Песли́на.

Пси́ско, *m. aug.*s.Пес. (e. schlechter).

Пси́ця, *f.* Hündin, *f.*

Психольоґі́чний,*a.*psychologisch.

Псі́й, пся, псе, (псі́е). s. Пе́сїй, (*Фр.*); пся-кров, s. Псяю́ха *Пот.* III. 74.

Псі́ти, *v.n.* wie ein Hund elend leben.

Псну́ти, *v. n.* § jmdm nachgeben (посу́нути ся?).

Псобі́йник, *m.* s. Побі́йпес.

Псова́ти, *v. a.* s. Псува́ти.

Псова́ч, *m.* Verderber, *m.*

Псо́вий, *a. Не.* s. Пе́сїй.

Псови́дий, *a. Ру.* hundsäugig, hündischblickend; schamlos.

Псови́ще, *n. Зап.* II. 389.

Псо́вник, *m.* Emphytus, *B.*

Псьогла́вець, -вця,*m.*s. Песиголо́вець.

Псьо́кати, s. Псьо́чити.

Псо́та, *f.* Muthwille, *m.*; 2) muthwilliges, schadenfrohes Wesen, *Y.*

Псо́тник, *m.* der Muthwillige.

Псьо́чити, *v. a.* jmdn wie einen Hund schimpfen.

Пстинькати, *v. n.* s. Пхи́нькати.

Псува́ти, (псую, псує́ш), *v. a.* verderben.

Пструг, (*d.* пстружо́к, -жка), *m.* Forelle, *f.* (Salmo fario).

Псю́рка, *f.* Hundslaus, *f. Пр.* II. 9.; 2)schlechte frühe Pflaumenart; 3)schlechter Pilz.

Псяві́ра, *f.* * Hundebalg, Hundsfott, *m.*

Пся́ка, *f.* s. Пес.

Пся́нка, псю́га, *f.*steifes Borstengras, (Nardus stricta).

Псяр, пся́рник, *m. Мх.* s. Псар.

Пся́рник, *m.* Wolfsmilch, *f.* (Euphorbia).

Псярнико́вець, -вця, *m.* Wolfsmilchschwärmer, *m.* (Deilephila euphorbiae), *B.*

Пся́рня, *f.* s. Пса́рня; 2) *coll.* Hunde, *pl. Р.* I. 122.

Пся́рство, *coll. n.* s. Псяві́ра.

Пся́чий, *a.* s. Песя́чий.

Пся́чка, *f.* Löwenschwanz, *m.* (Leonurus cardiaca).

Псяю́ха, (*d.* -ю́шка), *m. f.* Hundsblut, *n.* (Schimpfw.).

Птаство, *n. coll.* Vögel, *pl.*
Птах, *m.* птаха, *f.* Vogel, *m.* * він до чогось птах er ist schnell wozu bereit, ist sehr gern dabei.
Птахогада, *m.* Vogeldeuter, *m. Кл.*
Пташа-, -ати, пташеня, -яти, (*d.* -ятко), *n.* s. Пташка.
Пташарня, *f. B.* Vogelhaus, *n.*
Пташачий, пташий, пташин, *a.* Vogel-; -а рута Fumaria offic.
Пташити, *v. a.* wie ein diebischer Vogel wegschnappen.
Пташіти, *v.n.П. n.*59 s.Квапити ся.
Пташка, (*d.* пташечка), пташина, (-инка), *f*, пташок, -шка, *m. dim.* Vögelein, *n. adj.* пташкин.
Пташник, *m.* Vogelsteller, -fänger, Vogler, *m.*; 2) Vogelbehälter, Käfig, *m. T.*
Пташництво, *n.*Vogelfang, *m. Пар.*
Птицевість, -ости, *f.* Aussehen und Eigenthümlichkeit des echten Vogels, *Пол.* [nyssus avium.
Птицеморик щипучий, Derma-
Птиця, *f.* Vogel, *m.*; *coll.* Geflügel, *n. Кв.* 61.
Птичар, *m.* s. Пташник 1).
Птиченіг, -ога, *m.* — непозірний kleinster Vogelfuss, (Ornithopus perpusillus).
Птичий, *a.* s. Пташачий.
Птичівка, *f.* Schwalbenmuschel, *f.*(Avicula). [Fall beim Preferencespiel.
Птичка, *f.* s. Пташка; 2) gewisser
Птичник, *m.* Vogelspinne, *f.* (Mygale avicularia).
Птишниця, (-чн-), *f.* Geflügelzüchterin, s. Дробинниця, *Не.*
Птишня, *f. Ст.* Geflügelhof, *m.*
Птру! *int.* s. Тпру!
Публичний, *a.* öffentlich.
Публіка, *f.* Oeffentlichkeit. *f.* öffentliche Schande, Pranger, *m.*; 2) публїка, Publicum, *n.*
Пувка, *f.*s. Скульба; 2) — шерстка Pippau, *m.* (Crepis biennis), *B.*
I. Пуга, *f. Ф.* s. Пугач.
II. Пуга *f.Зг.Пр.*II.195 Schrecken,*m.*
III. Пуга, *f.* grosse Peitsche.
Пугак, *m.* пугало, *m. n.* s. Пугач; 2) s. Пугутькало. [sal, *n. Пар.*
Пугало, *n.* Scheuche; *f.*; 2) Scheu-
Пугане, *n.* das puhu! uhu! -Schreien, *Кв.* 244.

Пугар, (*d.* пугарчик), *m.* Becher, *m.* Pokal, *n.*
Пугарець, -рця, *m.* Steinkauz, *m.* (Surnia noctua). [(Cyathina).
Пугарівка, *f.* Becherkoralle, *f.*
Пугарка, *f.* Brachionus urceolaris, *B.*
I. Пугати, *v. n.* (von der Eule, vom Uhu), „uhu“! schreien. *Ме.* 283. [*Пар.*
II. Пугати, *v.a.*schrecken, scheuchen,
Пугач, *m.* grosse Ohreule, Uhu, *m.* (Strix bubo); *adj.* пугачевий.
Пугливий, *a.* s. Пужливий.
Пуговиця, *f.* Knopf, *m.*; 2) s. Полуниця; 3) s. d. folg. *Вол.*
Пуголоватиця, пуголовиця, *f.* пуголовач, *m.* Kaulquappe, *f.*
Пуголовка, *f.* Benthophilus macrocephalus. [„uhu“.
Пугу! *int.* vom Schrei der Eule
Пугукане, *n.* heulendes Geschrei der Eule. [*v.n.*„пугу“,„kuwitt“schreien.
Пугукнути, *С.* II. 14. пугутькати,
Пугутькало, *n.* s. Пугарець; 2) Zwerg-Reiher, *m.* (Ardea minuta).
I. Пуд, *praep. P.* I. 39 s. Під II.
II. Пуд, *m.* russ. Gewicht: 40 russ. Pfunde = 16·38 Kilogr.
III. Пуд, *m.* Schrecken, *m.* W.; — дати комусь jmdm Schrecken einjagen; пудом, пудами йде робота *Фр.* blitzschnell, sehr rasch, flugs. [aquaticus).
Пудель, -для, *m.* Pudel, *m.* (Canis
Пуделко, *n.* s. Пудло, kleinere Schachtel (*d.* -елочко). [schön.
Пудехірий, *a.* -а дівчина, sehr
Пуджати, пудити, *v. a.* schrekken, scheuchen.
Пуджівно, *n.* s. Пужак.
Пудило, *Luts.* 25. пуджало, *n.* Schreckmittel, u. Scheuche, *f.*
Пудло, *n.* grosse Schachtel.
Пудний, *a.* schrecklich; *adv.* пудно.
Пудове, *s. n. a.* Gebühr vom пуд II.; пудовий, von einem Pud.
Пудофет, *m. Ко.* 34 schwerfällig, *С.* I. 67. [Peitschenstiel, *m.*
Пужак, *m.* пужало, пужально, *n.*
Пужар, *m.* s. Пожар, *Ог.* 43.
Пужати, *v. a.* s. Пуджати; — ся за ким jmdm nachjagen. [oenas).
Пужик, *m.* Holztaube, *f.* (Columba
Пужина, *f.* s. Мякина und *pl.*
Пужиноватий, *a.* -е збіже s. d.

vor. *Pa.* I. 388. [Стерча́ти.
Пу́жити ся, sich aufsträuben, s.
Пу́жка, *f. dim.* s. Пуга́ III.
Пу́жла, *f.* Hund, *m.*
Пужли́вий, *a.* scheu, furchtsam.
Пужни́к, *m.* Thurmkraut, *n.* (Turritis glabra).
Пужну́ти, *v.a. Ko.* 121 mit der пуга́ III. schlagen, dreinschlagen *C.* II. 133.
Пуза́нь, *m.* Dickbauch, Dickwanst, *m. d.* пуза́нчик kleiner dickbäuchiger Knabe, Knirps *Ш.* I. 176.
Пу́зати, *v. a.* § s. Ки́да́ти.
Пуза́тий, *a.* dickbäuchig.
Пузде́рко, *n.* mit Eisen beschlagenes Kistchen, Besteck, *n.*
Пуздракува́тий, *n. M+Б.* 53? mit eiterigen Blasen. [III. 88.
Пу́здро, *n.* Schamschlauch, *m. Пом.*
Пузи́р, (*d.* пузи́рок, пузи́рчик), *m.* s. Міху́р. *Пом.* III. 87.
Пузиро́вець, -вця, *m.* Blasenträger, *m.* (Physaphora).
Пузиру́ха, *f.* Blasenkirsche, Judenkirsche, *f.* (Physalis alkekengi). [scens.
Пузорча́тка, *f.* Coluthaea arbore-
Пу́зо, *n.* Bauch, Wanst, *m. Ke.* 71.
Пуйда́ти, (пой-), st. Повіда́ти.
Пу́йка, *f.* Hündin, *f.*
I. Пук! *int.* vom Klopfen, Pochen, Picken; vom Sturz *C.* I. 183.
II. Пук, *m.* grösserer Strohbund, s. Околі́т; Bund, *m.*; 2) s. Пу́шка 1). *АД.* I. 86.
Пу́кавець, -вця, *m.* Rhodeus sericeus. [weicher Birnen.
Пу́кавка, *f.* Knallbüchse, *f.*; 2) Art
Пука́с, *m.* s. Пу́кавець; 2) s. Пурля́к (*Ф.*).
Пу́кати, пу́кнути, *v. n.* klopfen, pochen, knallen; 2) bersten, platzen; Knospen aufschlagen; 3) s. Пу́чати.
Пука́тий, пука́сти́й, *a.* dickleibig, dick.
Пука́тка, *f.* Seetulpe, *f.* (Balanus), *B.*
Пу́кель, -кля, *m.* Haarlocke, *f.*
Пукенки́, *pl. Kol.* I. 165 s. Пу́пінки.
Пукі́шка, *f.* dicker Mensch, Knirps *B.*
Пукла́стий, *a.* gewölbt, kugelig.
Пукли́ця, зі́вка — *f.* Chama gryphoides. [*pl.* (Lophobranchii).
Пукожабе́рні, *pl.* Quastenkiemer,
Пукохві́ст, -о́ста, *m.* Polyxenus lagurus.

Пул, *m. P.* I. 40 s. Піл, *Oг.* 43.
Пульван, *m.* besessen, rappelköpfig.
Пу́лькати, *v. n.* kullern, putern.
Пулька́тий, пульо́кий, *a.* mit herausstehenden Augen.
Пу́льок, *g.* пу́лька, *m.* (*gew. pl.* пу́льки, пульпа́к, Truthahn, Puter, *m.*
Пульс, *m.* Puls, *m.* Lebensader, Schlagader, *f.*; *adj.* пульсо́вий, *Пол.*
Пульса́ция, *f.* das Pulsieren, *Фр.*
Пультови́й, *a.* -е па́лене Pultfeuerung, *f.*
Пульца́н, пуля́к, *m.* s. Пу́льок.
Пулю́кати, *v. n.* s. Пу́лькати.
Пуля́, -я́ти, *n.* Gänschen; Entelein, *n.* (in d. Kinderspr.).
Пу́ля, *f. gr.* Flintenkugel, *f.*
Пуля́рес, *m.* Geldtasche, Brieftasche, *f.*
Пумпува́ти, s. Помпува́ти.
Пу́ндик, *m.* Kuchen mit Zwiebel u. Oel gebacken, *m.*
Пуні́єць, -ї́йця, *m.* Punier, *m.* [nisch.
Пуні́йский, пуньский, *Ил. a.* pu-
Пункт, *m.* Punkt; 2) Artikel, *m.* Satzung, Bestimmung, *f.* [punctieren.
Пунктува́ти, *v. a.* Punkte machen,
Пунсовий, *a. He.* s. Понсо́вий.
Пунт, *m.* lustiger Streich; в пу́нті in einem Nu, auf einmal.
Пунтува́ти кого́, (*Ф.*) mit List jmdm ein Geheimnis entlocken; *sbst.* пунтівни́к der es thut.
Пуншт, *m.* Punsch, *m.*
Пуня, *f.* s. Клуня, *Сб.* I. 319. *Пом.* III. 90.
Пуняра, *m.* Hund, *m.*
I. Пуп, *m. ungr.* s. Піп. *Oг.* 43.
II, Пуп, *m.* s. Пу́пець 1); 2) Bauch, Magen, *m.* пу́па напня́ти sich anstrengen, angestrengt arbeiten, schreien.
Пу́пель, -пля, *m. B.* s. Пу́пінок, пупля́х.
Пу́пець, *g.* пу́пця, *m.* Nabel; 2) Knopf bei d. Geige, *m.*; 3) s. Ровни́к, *B.*
Пу́пінок, -нка, *m.* Knospe, *f.*; * від само́го пу́пінку роби́ти von zarter Kindheit an arbeiten.
Пу́пка, *f. H.* 210 s. Пу́пець 1); 2) Puppe der Insecten, *f. Пол.*
Пупкова́тий, *a.* nabelförmig.
Пу́плик, *m.* Kapsel, *f.* s. Тобі́лка.
Пупли́нець, -нця, *m.* Prolifera.
Пу́плишок, пу́плї́шок, -шка, *У.* пупля́ночок, пупля́х, *m.* Knospe, *f.*

(bes. Blätterknospe). [schnur, *f.* *Пар.*
Пуповина, *f.* (-йне, *n.*) Nabel-
Пупок, -пка, *m.* s. Пупець 1), 2); пупковий, *a.* Nabel-.
Пупоріза, *f.* *Др.с.* 49 Hebamme, *f.*
Пупці, пупи, *pl.* Art Semmel.
Пупчак, *m.* Wassernabel, *m.* (Hydrocotyle). [(Natica).
Пупчатка, *f.* Nebelschnecke, *f.*
Пупче, *n. coll.* Knospen, *pl.*
Пупчик, пупшук, (*Фр.*), *m.* s. Пупець; пупчики, *pl.* Art Muster in d. Leinenstickerei. [нати, вірнути.
Пуринати, пурнути, *ІГ.* s. Пори-
Пурляк, *m.* Range, ungezogener Bube.
Пурняти, *v. a.* die Schafherde im Sommer Nachts weiden.
Пурпур, *m.* (-ура, *f.*) *Ш.* II. 184 Purpur, *f.* Scharlach, *n. adj.* пурпуровий, purpurn; scharlachroth.
Пурх! *int.* vom schnellen Davonfliegen, *Ог.* 218. [sehend.
Пурхатий, *a.* zerzaust, elend aus-
Пурхнути, *v. n.* davonfliegen.
Пурша, *f.* s. Порхавка, *В.*
Пурявий, *a.* *Ф.* störrisch, launig, keck.
Пускати, s. Пустити.
Пуслик, *m.* *Гол.* III. 424 Art Kleid.
Пустак, *m.* пустаковатий, *Ков.* пустачній, *Св. a.* loser, muthwilliger, flotter, flatterhafter Mensch, Windbeutel, *m.* (*aug.* пустачиско).
Пустар. *f.* пустарник. *m.* ödes, brachliegendes Feld, *n*; 2) Wüstenei, Einöde, Leere, *f.* *У.* [1) Waldwiese *f.*?
Пустая, *f.* *Гол.* III. 59 s. d. vor.
Пустель, *f.* *Ру.* *Ст.* s. Пустиня.
Пустельга, *m. f.* Thurmfalke, *m.* (Falco tinnunculus). [стинний.
Пустельний, *a.* *М+Б.* 323 s. Пу-
Пустельник, *m.* -иця, *f.* s. Пустинник &.
Пустенник, *m.* Seele, *f.* Manen eines im Walde umgekommenen Menschen.
Пустизна. *f.* *К.* s. Пустиня.
Пустий, (*d* пустісенький), *a.* leer, öde; hohl, *В.*; 2) unnütz, vergeblich, eitel; — гріш, schlechte unbrauchbare, Münze; — оріх taube Nuss; — хлопець muthwilliger Knabe; пусте говорити leeres Stroh zusammendreschen, faseln; пусте, *s. a. n.* s. Пустиця; пусте пустим Schlechtes bleibt schlecht.

Пустильниця, *f.* s. Пустка 1).
Пустинь, *f.* Einsiedelei, *f.* Eremitage, *С.* II. 101.
Пустиніти, *v. n.* *Зг.* zur Wüste werden, öde, leer, wüst werden, veröden.
Пустинний, *a.* wüst, öde, leer, *Фр.*
Пустинник, пустинножитель, *m.* *Кч.* 8. Einsiedler, Anachoret, *m.* (-инниця, *f.* -in, *f.*).
Пустиня, *f.* Wüste, Wüstenei, Einöde, *f. adj.* пустиньский, *К.*
Пустир, *m.* *Кч.* 62. s. Пустар.
Пустити, (пущу, пустиш), пускати, (-аю, -аєш), *v. a.* lassen, loslassen, einlassen; — кого на волю jmdn freilassen; — кров zur Ader lassen; — щось в сьвіт etw. in die Welt aussenden; 2) *v. n.* дерева: Knospen, Blätter treiben, ausschlagen; *b)* пускає на дворі es tritt Thauwetter ein, -ає мороз lässt nach; *c)* — Farbe lassen, verlieren (v. Tuch &); 3) — ся mit dem *Infinit.* sich aufmachen, anfangen etw. zu thun, zu gehen &; *b)* — ся до кого auf jmdn losgehen, losstürzen; *c)* — ся кого jmdn loslassen; — ся берега * allen Halt verlieren; *d)* — ся на злодія etc. Dieb etc. werden.
Пустиця, *f.* Kleinigkeit, Bagatelle, *f.* nichtige Sache; Albernheit, *f.* *ОБ.*
Пустій, *m.* loser Schwätzer.
Пустійка, *f.* lose Schwätzerin.
Пустілка, *f.* *Вол.* s. Пустельга.
Пустіти, *v. n.* *ВБ.* s. Пустиніти.
Пустка, *f.* verlassenes, öde stehendes Haus, Gehöft, Grundstück & (vom Frohnbauer ehemals verlassen und wieder an den Gutsherr zugefallen; 2) Vacuum-pfanne, *f.* *Пол.*
Пусто, *adv.* — стояти leer, öde stehen; 2) vergebens, umsonst; пустій, *compar.* s. Пуще. [brauchbare Münze.
Пустовець, -вця, *m.* schlechte, un-
Пустовіре, *Пс.* пустовірство, *n.* Aberglaube, *m.* [wohnt.
Пустовский, *a.* -а земля unbe-
Пустоголовий, *a.* dessen Kopf leer ist, unwissend.
Пустодомок, -мка, *m.* *П.* 239 schlechter Wirt, wüster Feinschmecker.
Пустомаха, *m.* Windbeutel, Schlingel, *m.* [schwätz, *Фр.*
Пустомельство, *n.* leeres Ge-

Пустомéля, *m. f. Ко.* 231 s. Пустїйка. [zerin.

Пустомóлка, *f.Ко.*81. eitle Schwät-

Пустомýдрий, *a.* voll eitler Weisheit, *Пу.* [gehend, weidend,— пустúти.

Пустóпаш, *adv.* frei, lose umher-

Пустопáшний, *a.* -а худóба das nicht zur Feldarbeit angespannte Vieh (*B.*).

Пустопіля, *n.* пустопóлиця, *f. Зар.* ödes Feld, Heideland, *n.* Heide, *f.*

Пустопорóжний, *a.* völlig leer.

Пусторіс, -óса, *m.* s. Пустомáха.

Пусторóгий, *a.Пол.* Hohlhörner,*m.*

Пустослóвити, *v. n.* eitel schwatzen, *К.* [rede, dummes Zeug, Faselei, *f.*

Пустослóвиця, *f. Фр.* eitles Ge-

Пустослóвний, *a.* aus leeren Worten bestehend, schal. [Frömmler,*m.*

Пустосьвя́т, *m.* Scheinheiliger,

Пустóтá, *f. М.* II. 7. Leichtfertigkeit, *f.* Leichtsinn, Muthwille, *m.*; 2) *Ш.* II. 17 s. Пустúня, Leere, *f. Фр.*

Пустóтний, *a.* ausgelassen, muthwillig. [eitles Ruhmes beflissen.

Пустохвалолюбний, *a. Мх.*

Пустоцьвіт, пустоцьвітох, -тка, *K.m.* taube Blüte; *Etwas ganz Wertloses.

Пýстóш, *f. Гол. гр.* 50 s. Пустúня.

Пустошáк, *m* s. Пустáр 1); 2) muthwilliger loser Taugenichts, *Фр.*

Пустошúтель, пустóшник, *Пар. m.* Verwüster, Plünderer, *m.*

Пустóшити, *v. a.* verwüsten, verheeren, plündern. [muthwillige Streiche.

Пýстощі, *pl.* Ausgelassenheit, *f.*

Пустувáти, *v. n.* sich frei herumtummeln, muthwillig sein, lose Streiche spielen; 2) leer stehen, öde bleiben, brach liegen, *C.* II. 23. *K.*

Пустýн, (*d.* пустýнчик *M.*II. 10), *m.* muthwilliger, flotter Knabe; 2) Kräuterdieb, *m.* (Ptinus), *B.*

Пустя́к, *m.* s. Пустáк; gemeiner Mensch *K.* II. 51; 2) taube Nuss; *dim.* пустячóк, -чка, s. Пустúця.

Пустякóвання, *n.* albernes, närrisches Treiben, *Зар.*

Путь, *m. f.* Weg, *m.* Reise. *f.* (путьдорóга *АД.* II. 13); 2) Nutzen, Vortheil, *m.* (*Фр.*); не знáти чомý пýти etw. nicht begreifen u. es nicht gebrauchen können; *vgl.* Путé; з ньóго бýде путь *Кв.* 42 er wird fortkommen, wird zu etw. bringen: з неї велúкий і дóбрий путь бýде *Кв.* 269.

Пýта, *f.* — мéду, *Ф. Поез.* (62) 117. Art Gefäss. [Wirrsal, *n*

Путанúна, (-нúця), *f.* Wirrwarr,

Путарáйки, *pl.* Ribiseln, *pl.*

Пýтати, *v. a.* verwickeln, verwirren; 2) fesseln, koppeln (Pferde &); — ся sich verwickeln; *b*) umherschlendern, sich herumtreiben (*B.*).

Путé, (пуття́), *n.* Weg, *C.* I. 111; Ausgang, *m.* Zweckmässigkeit, Ordnung, *f.* Mass, *n.*; 2) Unterscheidungskraft, Gescheitheit, *f.* немá тóму нї кінця́ нї путя́ es ist ohne Zweck u. Ziel, без путя́ ohne Zweck u. Erfolg *Кч.* 251; він знáе сьвіту путé er versteht die Wege, die Ordnung der Dinge auf der Welt; 3) nützliche u. ordentliche Lebensart. [Führer, *m.*

Путевóдник, *m. Мог.* Wegweiser,

Путéна, *f.* Gelte zum Schafkäse, *f.*

Путéре, *n.* Kufe von 0·61487 Hektoliter, *f.*

Путéрия, (-éря), *f. rum.* § Macht, Kraft, *f.* Muth, *m. Ф.*; 2) *Schnaps als Quelle der Energie.

Путéрний, *a.* vermögend, kräftig.

Пýтерувáти ся, § e. Thatkraft fühlen, sich erkühnen. [Feldweg.

Путúвець, -вця, *m. Левч.* kleiner

Путúвочка, *f. Ко.* 4 kleiner Apfel.

Пýтик, *m. dim.* Pfad, *m.* [*Макс.*

Путúна, *f.* s. Путь 1) *K.*; 2) s. Пýто,

Путúно, *n.* Gefäss zum Verfertigen des Schafkäses, *n.*

Пýтькало, *n.* s. Пугýтькало.

Пýтник, *m.* Wanderer, Reisender, Pilger, Waller, *m.*; 2) —, пýтний боя́рин verpflichtet zu підвóди.

Пýтнїй, *a.* tüchtig, tauglich, fähig, brauchbar, nützlich, erspriesslich.

Пýтня, *f.* Büttel, Tränkzober, *m.* (auf den Weg mitgenommen).

Пýто, *n.* Fessel, Koppel, *f.* Spannstrick, *m.* [fahren, Wandern, *n.*

Путóвання, *n.* das Wallen, Wall-

Пýтря, *f.* Speise aus gekochter u. versüsster Gerste, *f. Пом.* III. 100.

Путувáти, (путýю, путýєш), *v. n.* reisen, wandern, fahren, wallen, *У. Кл.*

Путя́щий, (-я́чий), *a. Левч.* s. Пýтнїй.

I. Пух, *m.* s. Сóпух, *Пот.* III. 86.
II. Пух, -у, *m.* Flaum, *m.* Flaumfedern, Dünen, *pl*; 2) Eriophorum vaginatum, *adj.* пухóвий. [locker, zart.
Пухки́й, (*d.* пухкéнький), *a.* weich,
Пухлáтий, *a.* s. Пухнáтий.
Пухлени́на, пухли́на, *f.* Geschwulst, *f.*; 2) вóдна — Wassersucht, *f.*
Пýхлий, *a.* geschwollen, aufgedunsen, *М.*I.113.; feist; 2) s. Пухки́й *С.*I.108.
Пухлó, *n.* Magen, *m.*; 2) Leber, *f.*
Пухлоніг, -óга, *m.* Dickschenkel, *m.* (Oedemera).
Пýхля, *f. N.* e. Berges.
Пухля́тина, *f.* s. Пухлени́на.
Пухнáтий, *a.* flaumig; -а кýрка mit Federbüschelchen an den Kopfseiten; 2) s. Пухки́й.
Пухни́й, *a.* weich geschwellt.
Пýхнути, *v. n.* schwellen, an-, aufschwellen.
Пухови́к, *m. Ко.* 20. пухови́ця, *f.* Pfühl von Flaumfedern, Flaumpolster, Federkissen, *m.* [lopterus, *B.*
Пуховýш, *m.* Federling, *m.* (Phi-
Пуць! *int.* vom jähen Falle.
Пýцьверинок, (-інок), *Ко.* 23. пýцьвірок, -рка, *m.* der noch nicht flügge Vogel, bes. junger Sperling; 2) * Gelbschnabel, *m.*
Пýцнути, *v. n.* § bautzen, fallen.
Пуцувáти, *v. a.* putzen. bürsten, reinigen; *sbst.* пуцóване, *n* [hungen, *pl.*
Пýчене, *n.* das Ausklauben; 2) Blä-
Пýчечок, *m. dim.* s. Пýчок.
Пучи́на, *f.* † Meer, *n.* Fluten, *pl.*; 2) Abgrund, Schlund, *m. Ш.* I. 179.
Пýчити, (-áти), *v. a.* ausklauben; ausweiden (das Gedärme); 2) auseinanderstemmen, -schlagen, -sprengen.
Пýчка, (*d.* пýчечка). *f.* s. Пýшка 1).
Пучкови́ця, *f.* Knospenkoralle, *f.* (Oculina). [(Lophyropoda).
Пучконóгі, *pl.* Büschelfüsser, *pl.*
Пучніти, *Пол.* пучня́віти, *v. n.* s. Пічня́віти, aufquellen.
Пучня́вий, *a.* bauchig aufgeblasen.
Пýчóк, -чка, *m. dim.* s. Пук II., Bündel, *n.* Strauss, *m.*
Пýша, *f. coll.* Stäbchen zu Zündhölzchen; пýші тягнýти solche schneiden.
Пушинá, *f.* Mulm, *m.* bröcklige, staubige, leicht zerfallende Masse, Erde &.
Пуши́нка, *f.* Psyche bombycella.
Пуши́стий, *a.* dicht flaumig, weich, sammtweich, *Пол.*
Пуши́ти, (пýшу, пýшиш), *v. a.* aufblähen, (*Фр.*); 2) *v. n.* blasen; *b)* * stolzieren, *H.* 24.
Пýшка, *f.* Fingerspitze, -kuppe, *f.* * — пáри von e. abgemergeltem, siechem Menschen der sehr wenig Lebensgeist hat; 2) Büchse, *f.*; 3) Kanone, *f.*; 4) *B.* —, пушочка овóщна Fruchtansatz, *m.* (archegonium); *b)* Sporenschlauch, *m.* (ascus).
Пушкáр, *m.* Büchsenschütz, *m.* *Polizist; 2) Jäger, Weidmann; 3) Kanonier, *m. adj.* пушкáрский; 4) *N.* e. Berges.
Пушкáрик, *m.* — бризґунéць Bombardierkäfer, *m.* (Brachinus crepitans).
Пушкáрни́к, *m.* Büchsenmacher, *m.*
Пушкáрня, *f.* Kanonengiesserei, *f*; 2) Arsenal, Zeughaus, *n. С.* II. 188.; Rüstkammer, *f.* [d. Peitschenschlinge.
Пушкóване, *n.* kleine Quaste bei
Пушкувáти, *v.n.* mit Fingerspitzen etw. arbeiten.
Пушник, *m.* Plumatella.
Пýшóк, -шкý, *m. dim.* s. Пух II. feiner Flaum; 2) Milchhaare, *pl*
Пýща, *f. P.* II. 19. Wald, *m.*; dichte Waldung, Wildnis, Wüstenei, *f.*
Пýщало, *n.* Lasseisen *n.* (zum Aderlassen), Schnepper, *m.*
Пýще, *adv. compar.* ärger, schlimmer, geringer; 2) mehr, lieber, besser, — всьóго vor Allem *Ш.* I. 379.
Пýщене. пýщане, *Ке.* 350. *n.* Fasching, *m.* Fleischwoche, Fastnacht, *f.*
Пýщий, *a.* (*compar.* zu пусти́й) schlechter, geringer. [67. s. Пугáч.
Пýщик, *m.* Kauz, *m.* (Ulula) *H.*
Пхáти, (пхáю, пхáєш), пхнýти, *v. a.* stossen, schieben. [nichtig, *Зак.*
Пхéльний, *a. Cm.* klein, winzig,
Пхи́кати, *Ш.* I. 42. пхи́ькати *v. n.* zeitweilig schluchzen, weinen, wimmern, greinen.
Пхиць! *int.* vom Stoss u. Schub.
Пчеля́, -я́ти *gew pl.* пчеля́та, s. Пчолá.
Пчих, *m.* das einmalige Niesen; 2) *int.* vom Niesen.
Пчи́хати, *v. n.* niesen.
Пчілка, *f. dim.* s. Пчолá.

Пчільний, *a.* Bienen-, -а робóта Arbeiterzellen, *pl.*
Пчільник, *m.* Bienenhof, *m.* (*B.*).
Пчільництво, пчоловóдство, *n.* *Пар.* Bienenzucht, *f.*
Пчільничий, *a.* die Bienenzucht betreffend, apistisch.
Пчолá, *f.* Biene, Imme, *f.*
Пчолáтець, -тця, *Пол.* пчоловéць, -вця, *B. m.* Bienenschwärmer, *m.* (Sesia apiformis).
Пчолинець, -нця, *m.* s. Пчільник; 2) s. Стебник.
Пчололюбка, *f.* Bienenfreundin, *f. B.*
Пчоляний, (-ячий) *a.* s. Пчільний
Пчоляр, *m.* s. Пáсїчник.
Пшениця, (пшаниця, *Ч.* II. 7), *f.* Weizen, *m.* (Triticum); *pl.* пшеницї Weizensaaten, *pl.*
Пшеничка, *f. dim.* s. Пшениця; 2) s. Кукурýдза, *Зап.* I. 323; 3) Art Leinenstickerei; 4) Scilla bifolia.
Пшеничиско, пшеничнище, *n.* Weizenstoppelfeld, *n.*
Пшеничний, *a.* Weizen-. [stroh, *n.*
Пшеничниця, (-шн-), *f.* Weizen-
Пшенишник, (-чн-), *m.* Weizenhalmwespe, *f.* (Cephus pygmaeus).
Пшéнка, *f.* Galium verum.
Пшик, *m.* Glühschlag, Hammerschlag, Schmiedesinter, *m.* (*B.*) *Н.* 38. 146.; etw. ganz Wertloses, *Зак.* [*Веч.* I. 215.
Пшинонька, *f. dim.* s. Пшениця,
Пшінка, *f. Зап.* II. 147. s. Кулéша.
Пшінцé, *n. dim.* s. Пшонó.
Пшонá, (*gen. pl.* пшін) пшонина, *f.* ein Hirsekorn.
Пшонáк, *m.* Raphanus raphanistrum.
Пшонó, *n.* Hirsengrütze, *f.*
Пшономия, *m. f.* der (die) das пшонó zum Kochen reinspült, *Мор.*
Пшоняний, *a.* von Hirse, -á каша Hirsebrei, *m.*
Пшýк, *m.* s. Пшик.
Пю, пеш, & пють, *praes.* s. Пити.
Пюрце, *n. Ф.* s. Перцé.
Пявиця, *f.* Pferdeegel, *m.*
Пявка, *f.* Blutegel, *m.* (Sanguisuga).
Пявýшник, *m.* Wasserschnecke, *f.* *Левч.*
Пядь, *g.* пяди *f.* Spanne, *f. Пом.* III. 121.
Пядéвий, *a.* eine Spanne lang & *Гк.* 78.
Пяденицї, *pl.* Spanner, *pl.* (Geometrae); пяде́ниця зимова́ Winterspanner, *m.* (Acidalia brumata).
Пядич, *m.* — митник, пядики *pl. Вол.* Kolben-Bärlapp, *m.* (Lycopodium clavatum); — тисянка L. complanatum; пядичевáті, *pl.* Bärlappartige, (Lycopodiaceae).
Пядýн, *m. B.* s. Пяденицї (*sgl.*).
Пялити, (пялю, пялиш), *v. a.* spannen, bes. *jmdn plagen, martern, *Зак.*
Пяльцї, (-ця, *sgl.* пяльце), *pl.* Nährahmen, Stickrahmen, *m.*
Пяндига, *m. Веч.* I. 300 s. Пянюга.
Пянé, (-я́), *d.* пянятко, *n.* kleines irdenes Trinkgeschirr.
Пяний, *a.* betrunken, berauscht, besoffen, trunken; 2) *-е чолó der stärkste Meth, *К.*
Пянити, *v. a. Фр.* berauschen.
Пяництво, пянство, *n.* s. Піяньство.
Пяниця, (*d.* пяничка, -иченька, *aug.* пяничище), *m.* Trunkenbold, Saufer, *m.*
Пянишник косматий, Alpenrose, *f.* (Rhododendron hirsutum); — ржаволистий Rh. ferrugineum, *Вол.*
Пянствувати, *v. n. gr.* saufen, zechen.
Пянюга, *aug.* (*d.* пянюжка), *m.* Пяниця.
Пяст, *n. coll.* s. Пястýк. *Пом.* III. 121.
Пясти, *v. n.* s. Пяти, пняти.
Пястýк, *m.* Faust, *f.*; 2) Faustschlag, *m.*
Пястукáр, *m.* s. Кулáчник, *Пар.*
Пястукувáти, *v. a.* s. Кулакувáти.
Пять, *gen.* пяти, *num.* fünf.
Пятá, *f.* Ferse, *f.* *пятáми накивати, *Ко.* Fersengeld zahlen, Reisaus nehmen.
Пятáк, (*d.* -ачóк), пятáче, *n. coll.* kupfernes od. silbernes Fünfkopekenstück, *n.*; 2) der 5-ten Classe angehörig.
Пятакóвий, *a.* einen пятáк wert, giltig.
Пятьдесять, пятьдесятеро, *num.* fünfzig; пятьдесятий, der fünfzigste; -і рокú (лїтá) Fünzigerjahre, *pl.*
Пятьдесятка, *f.* Fünfziger (50 Guldennote), *m.*
Пятерик, *m.* Gespann von 5 Stück (od. 5 Paar) Zugvieh, *n.*
Пятеричний, пятькрáтний, *a.* fünffach, fünffältig, *ГШ.*
Пятéрка, *f.* вербá — Lorbeerweide, *f.* (Salix pentandra).

Пятерниця, *f.* Pentacta, *B.*
Пятерня, *f.* alle fünf Finger.
Пятеро, *num.*s.Пять. [*Пом.*III.121.
Пяти, *v. a.* (пну, пнеш), s. Пняти,
Пятивесловий, *a.* fünfruderig.
Пятигодинний, *a.* fünfstündig.
Пятиголовий, *a.* fünfköpfig; mit fünf Kuppeln, *Кч.* 81. [*ГШ.*
Пятиголосний, *a.* fünfstimmig,
Пятидільний, *a.* fünftheilig.
Пятиднéвний, *a.* fünftägig. [*Кл.*
Пятизубець, -бця, *m.* Fünfzack, *m.*
Пятизубний, *a.* fünfzähnig.
Пятий, *num.* der fünfte.
Пятикратний, s. Пятеричний.
Пятикутний, *a.* fünfeckig.
Пятикутник, *m.* Fünfeck, *n.*
Пятилатчастий, *f.* fünfblätterig, (Fruchtknoten), *B.* [(Potentilla alba).
Пятилистник, *m.* Fingerkraut, *n.*
Пятилітний, *a.* fünfjährig; — додаток Quinquennalzulage, *f.*
Пятиліток, -тка, *m.* хлопець & — fünf Jahre alt.
Пятимісячний, *a.* fünfmonatlich.
Пятина, *f.* der fünfte Theil, ein Fünftel. [Пятно.
Пятинка, *f.* kleiner Flecken, *Пол.* s.
Пятиногий, (-ножний), *a.* fünf beinig, fünffüssig.
Пятипальцевий, *a.* fünffingerig, *K.*
Пятиперстень, (-перстник), *m.* s. Пятилистник.
Пятираменний, *a.* fünfarmig.
Пятирик, *m.* ein Flüssigkeitsmass.
Пятистопний, *a.* fünffüssig (von Versen).
Пятисторонний, *a.* fünfseitig, *ГШ.*
Пятиструнний, *a.* fünfsaitig.
Пятичастний, *a.* s. Пятидільний, *ГШ.* [gliedrige Käfer, (Pentamera).
Пятичленці, *pl.* Fünfzehige, fünf-
Пятінка, *f.* s. Пятниця.
Пятірний, *a.* -е колесо в млині *Не.* Trilling, *m.*
Пятірня, *f.* *Не.* s. Пятерня.
I. Пятка, *f.* Fünfer; Fünfguldennote, *f.*
II. Пятка, *f. dim.* s. Пята; 2) unterster Theil der чепиги; 3) breitester (unterer) Theil der Sensenschneide.
Пятьма, *num. Instrum.* zu Пять; 2) fünfmal, *K.* (*грам.* 107). [*m. Пар.*
Пятьміровий стих, Pentameter,
Пятьнайцять, -цяти, пятьнайцятеро, *num.* fünfzehn; пятьнайцятий, der fünfzehnte (пятн-).
Пятнайцятка, *f.* 15 Jahre & alt &.
Пятнатий, *a.* gefleckt.
Пятник, *m.* Thor-, Thürangel, *m.* *Ос.* (61) II. 195.
Пятниця, пятничка, (-ночка), *f.* Freitag, *m. adj.* пятничний, vom Freitag, Freitags-; пятночки, *pl.* Allerseelentage, *pl.*
Пятно, *n.* Flecken, *m.* Mal, *n.*
Пятнувати, *v. a.* brandmalen, brandmarken, stempeln. [mestra), *B.*
Пятнушка, *f.* Gemüseeule, *f.* (Ma-
Пято-, s. Пяти-.
Пятовий, *a.* Fersen-. [münze.
Пятозлотник, *m.* Art Scheide-
Пяток, -тка, *m.* *Кн.* s. Пятка I.
Пятокіп, -копа, *m.* *Кн.* (*Пр.* IX. 847) e. Erntelohn: 5 Schock Garben.
Пятьсот, *num.* fünfhundert; пятьсотний der fünfhundertste.
Пятьтисяч, *num.* fünftausend; пятьтисячний der fünftausendste.

Р.

Р, achtzehnter Buchstabe (Рци).
Раб, *m.* Sklave, *m.*
Раба, *f.* s. Рабиня. [hobel.
Рабанок, *m.* ein grosser Tischler-
Рабата, *f.* Schnur, Schleife, Schlinge am männl. Oberkleid Чамара *f.*
Рабдати, *v. a.* *Фр.* *Пр.* V. 267 усёму?
Рабин, рабін, *m.* Rabbiner, *m.*
Рабина, *f.* Eberesche, *f.* s. Рябина.
Рабиня, *f.* *asl.* Sklavin, Dienerin, *f.* *Ш.* II. 33.
Рабівник, *m.* Räuber, Plünderer *m.*
Рабівницкий, *a.* Raub-, *Фр.*
Рабівництво, *n.* s. Розбишацтво.
Рабіти, *v. n. gr.* *P. ч.* 102 den Muth verlieren, verzagen.
Рабованне, *n.* Rauben *n.*
Рабовець, *m.* *Cm.* s. Грабитель.
Работати, *v. a.* † работіти, arbeiten, schwer, über s. Kräfte arbeiten.

Рабство́, *n.* Sklaverei, *f.*
Рабу́нок, *m.* Raub, *m.* Plünderung *f.*
Ра́бчий (-ря́бчий), *a.* des Sperbers.
Рава́ш, *m.* s. Каро́.
Ра́ввин, *m.* s. Ра́бин. *Ш.* II. 232.
Ра́вер, *m.* grosser Brunnenfrosch.
I. Ра́влик, равль, *m.* s. Слимак.
II. Ра́вλик, gew. pl.-ки, *m.* e. Art. Постолй.
Равликова́тий, *a.* s. Слимаковатий.
Ра́влйн, *m.* Helicophanta *B.*
Равлйнник, *m.*-сійний Luzernerklee, Schneckenklee, ewiger blauer Klee (Medicago sativa).
Равля́к, *m.* Schneckenkrebs, *m.* (Pagurus). *B.*
Ра́ґлик, ро́ґлик, *m.* Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus) *B.*
Раґля́к, *m.* s. Роґа́ч. *B.*
Раґа́ш, *m.* s. Рава́ш, Kerbholz, *n.* *Ф.*
Рад, ра́дий, *a.* (*comp.* радні́йший, *sup.* найрадн-). wohlwollend, gut, - кому́сь jmdm-; - чому́сь, з чого́сь, sich mit etw. freuend, an etw. Gefallen habend, mit etw. zufrieden; я рад що ich bin froh dass.
I Ра́да, *f.* Rath, *m*; 2) Rathsversammlung; Berathschlagung, *f.* ра́ду ра́дити berathen, sich b.; Чо́рна ра́да allgemeine Versammlung des Kosakenheeres zur Wahl e. гетьма́н od. Berathung über andere wichtigere Angelegenheiten; überhaupt Volksversammlung; -генера́льна Parlament, *n.* Congress, *m.*
II. Ра́да, *m.* Rath, Rathsherr, *m.* s. Ра́дний.
Раде́сенький, *a.* sehr wohlwollend, sehr froh.
Ра́ди, *praep.* mit *d.* *Genit.* (auch diesem nachgesetzt) halber, wegen.
Радйвий *a.* günstig, wohlwollend.
Радйвість, *f.* Gunst, *f.*
Радиво́н, Радько́, *m.* Rhodion. [*Кн.*
Ра́дика́льство, *n.* Radicalismus*m.*
Ра́дити, *v. a.* rathen, Rath geben, кому́, кого́-*К.* I. 229; — собі sich helfen; Rath halten, berathen; -ся кого́ jmdn um Rath fragen, zu Rathe ziehen.
Радйця, *f.* s. Ра́да.
Ра́дич, *m.* Rathgeber, Rathsherr, *m.* *Піс.* ра́дичка, *f.* Rathgeberin, *f.*
Радість, - ости, *f.* Freude, Lust, Wonne, *f.* Vergnügen, *n*; Fröhlichkeit, *f.*
Радість-душа́, *f.* радість-душе́ю *Ос.*(62) I. 79 mit inniger, herzlicher Freude.
Ра́дістний (-остн-), ра́дісний, *a.* freudig, froh, fröhlich, voll Freude, s. Рад.
Радї́тель, *m.* *ГБ.* der für etw. Sorge trägt, Pfleger, *m.*
Радї́ти, *v. n.* sich freuen, s. Радувати ся; 2) -кому́сь für jmdn Sorge tragen *ГБ.*
Ра́дішний, *a.* s. Радісний.
Ра́дка, *f.* *dim.* s. Ра́да *Б.*
Радне́нький, *a.* *dim.* sehr froh & s. Рад.
Ра́дний, *a.* Raths-; *subst.* *a.* *m.* Rathsherr, *m.*
Раднйй, *a.* -а́ річ das worüber berathen wird. *Dp.*
Ра́дник, *m.* Rath, Rathsherr, *m.* *Пар.* *Піс.*
Радникова, *f.* Räthin, *f.* *Пар.*
Раднйця, *f.* Gemeindehaus, *n.* (*Фр.*)
Раднї́йш, (-ше) *adv.* lieber.
Ра́доване, *n.* Jubel, *m.*
Радовйк, рядовйк, *m.* Sanguisorba officinalis. *Піс.*
Радо́лка, *f.* Frosch, *m.* (Rana) *B.*
Радопоблйсний, *a.* blitzefroh, *Кл.*
Ра́достиці, *pl.* *У.* Freuden *pl.* das Jubeln.
Ра́дощ, *f.* *P.* *I.* *75.* в ра́доци, на радощах *Ш.* *I.* *143* vor Freude; ра́дощї, *pl.* Freude, *f.* Jubel *m.* s. Ра́дість.
Радува́не, *n.* *К.* Rath, *m.* Berathung *f.*
Радува́ти, (-ов-), *v. a.* Rathversammlung halten, rathen, *К.* 352 *Пic.* *Зак.*
Ра́дувати,, *v. a.* freuen, erfreuen, Freude machen; -ся sich freuen; jubeln, frohlocken.
Ра́ду́га, *f.* s. Дуга́. *Пол.*
Раду́жка, *f.* Regenbogenhaut, Iris, *f.* -о́чна, Augenstern, *m.* s. Дуґі́вка.
Радужку́ючий, irisirend.
Радужний, *a.* Regenbogen-.
Раду́жниця, *f.* s. Раду́жка.
Ра́дут, *m.* Asyl, *n.* Freistätte, *f.* 2) Hof, Palast, *m.*
Ра́дця, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
Ра́дше, *adv.* lieber.
Радюжка, *f.* Ч. III. 381.?
Ра́єць, *m.* Rathgeber, *m.* *Пар.*
Раз, *m.* 1) Mal, *n.* das erste Mal: в разу́ сїяти im ersten Jahre; раз на всегда, - на всї разй, часй ein für allemal; раз-враз, -на-раз, -по-раз, -поуз-раз, раз-за-разом ein Mal um's andere, in einem fort, fortwährend, stets; що-раз jedes Mal, immer; на-

разї vorderhand, vorläufig; сим разом, на сей раз für dies Mal, и́ншим, дру́гим ра́зом ein ander Mal, перший раз, по-раз пе́рший zum ersten Mal; відра́зу, на́-ра́з, за-ра́з gleich; за одним ра́зом auf ein Mal, 2) Fall, *m.* в такім разу́ in solchem Falle; 3) Schlag *m.* сухи́ми раза́ми толо́чити кого́; 4) eins (*num. cardin.*)

Ра́зи́, *pl.* Art Egge.

Рази́ти, *v. a.* reizen, rühren; verwunden, stechen, treffen.

Разї́вка, *f.* einmal geackertes Feld.

Разку́вати, разува́ти, *v. n.* einmal (раз) des Tages essen (am Fasttage,) *Kol.* II. 125.

Разли́вий, *v. Ф.* s. d. f.

Разни́й, *a.* reizbar, empfindlich; wund; -для кого́ schmerzlich, *Пар.*; durchdringend; *s. a. m.* Krüppel *m.* (bes. der mit Leistenbruch Behaftete).

Разноцвї́т, *m. Ос.* (61) XII. 29 Delphinium Ajacis s. Синецвїт, сїкирки.

Разно́ция, *f. Макс.* Auseinanderlaufen *f.* [schehend (раз) *Се.*

Разови́й, *a.* einmal, plötzlich ge-2) geschroten, Schrot-, griesartig; grob; -а́ мука́; - хлї́б aus geschrotenem Mehl.

I. Разо́к, *m.* eine wunde, eimpfindliche Stelle am Körper.

II. Разо́к, *m.* s. Борозда́; Spur *f.* Zug. *m.* 2) -нами́ста eine Schnur Korallen.

Ра́зом, *adv.* zusammen, zugleich, beisammen; 2) auf einmal, mit einem Mal. *He.*

Разо́чок, *m. dim.* s. Раз. nur bloss einmal und sehr kurz *Ш.* I. 377.

Разта́кий, *a. D. c.* 418 *intens.* = Ся́кий-Та́кий. [rend.

Разура́зьний, *a. Под.* immerwäh-

Разю́чий, *a.* verwundend; rührend, ergreifend. *Dp.*

Раини́ти, *v. a.* s. Роня́ти.

Раї́на, *f. Ос.* (62) VIII. 16. s. Ряби́на.

Ра́їти, u. -ся, s. Ра́дити, -ся.

Рай, *m.* Paradies; Elysium, *n.*

Ра́йвидок, *m.* Guckkasten *m.*

Райвода́, *f, KУ.* Wasser vom Paradies, *n.*

Ра́йдати (рейд-, рейде́лати) *v. n.* schwatzen, plappern, plärren. [Cofinus).

Рай-де́рево, *n. He. n.* 291. (Rhus

Ра́йка, райкотка *f.* райча́та, *pl.* Frosch, *m.*

Райно́, *n.* s. Кера́нє. [dies *Кн.*

Райо́ване, *n.* das Leben im Para-

Ра́йский, *a.* paradiesisch, Paradies-, elysisch.

Райта́к, *m.* Sieb, *n.*

Райце́, *n. P.* I. 141 verb. яйце́-райце́ Zauber-Ei, Glücks-Ei, *n.* [singen.

Райцёва́ти, *v. a.* Osterwünsche ab-

Райцї́вка, *f.* Osterwünsche, *pl. Пар.*

Райцї́вни́к, *m.* Einer, der Osterwünsche absingt.

Райцї́вщина, *f.* Ostergeschenk, *n.*

Ра́йця, *m.* Rathsherr, Rathsglied, Rath *m.* s. Ра́дця.

Рак, *m.* Krebs, *m.* става́ти ра́ком, *P.* I. 56. sich auf allen Vieren stellen; лї́зти раком wie ein Krebs d. i. langsam herankommen; ра́ка де́рти, -ла́зити, a) Art Knaben-, Bauernspiel; b)* zu Füssen fallen in Demuth; ра́ка, ра́ки, ра́ків печи́ schamroth werden; 2) Krebsgeschwür, *n.* Krebsschaden, *m.* 3) Sternbild u. Zeichen im Thierkreise, *n.*

Ра́ки, *pl.* Zehnfüsser *pl.* (Decapoda).

Ра́ква, *f.* Büchse, Butterbüchse, *f.* s. Ящик.

Раке́та, *f.* Rakete f. [ракито́вий.

Раки́та, ракі́та, *f.* s. Верба́, *adj.*

Раки́тичок, *m.* Art Schimmel, *ГБ.*

Раки́тник, ракітник, *m.* Geissklee, (Salix rosmarinifolia).

Ракі́вка, *f.* Obstart der Birnen; *B.* 2) *dim.* s. Ра́ква.

I. Ра́кля, *f.* s. Ра́ква, ракі́вка.

II. Ра́кля, *f.* Garneele, *f.* (Crangon) *B.*

Ра́ко́вий, *a.* Krebs-, Krebsen-.

Рако́вина, *f.* Käferschnecke, *f.* (Chiton). *B.* 2) Muschel, *f.*

Ракови́не,, *n. coll.* Krebsroggen *m.*

Рако́винки, *pl.* Ostracoda.

Ракови́стий, *a.* - ваппя́к *Под.* Muschelkalk, *m.*

Рако́виця звича́йна, gemeine Krabbe (Portunus Maenas); -широ́ка Taschenkrebs, *m.* (Cancer pagurus); -річна́ Flusskrabbe, *f.* (Telephusa fluviatilis).

Ра́котиця, *f. He.* s. Ра́тиця.

Раку́н, *m.* Waschbär, *m.*

Раку́ниця ї́да́льна, essbare Miesmuschel (Mytilus edulis).

Ра́кша, *f.* Racke, Mandelkrähe, *f.* (Coracias garrula). *B.*

Рале́ць, *m.* Rathsversammlung, *f.*

Rath, *m.* 2) Geschenk, Abgabe, von den Untergebenen dem Vorgesetzten dargebracht, 3) freiwillige Abgabe von ра́ло dem Gutsbesitzer zu Weihnachten dargebracht, *Піс.*

Ра́лити, *v. a.* mit dem Hakenpflug (ра́ло) das Feld bearbeiten brechen.

Ра́ло, *n.* Hakenpflug, Rührhaken *m.*

Ра́ма, *f.* Rahmen, *m.* Einfassung, *f.*

Ра́мат, *m.* рама́те *n.* s. Катра́н 2); Lumpen, Lappen *m.* [Ра́ва́ш.

Рамаши́ця. *f.* *Ф.* (*Пр.* III 237) s.

Раменни́чка, *f.* Wappenthierchen, *n.* (Brachionus). *B.* [Ра́нець.

Рамець, *m.*, Ranzen *m.* *P.* I. 70. s.

Раміни́к, *m.* lederner Gürtel.

Ра́мка, ра́мочка, *f.* *dim.* s. Ра́ма.

Рамко́ви́й, рамо́вий, *a.* Rahmen-, Rähmchen-.

Рамля́, *f.* s. Ра́мка.

Рамува́ти, *v. a.* -на кого́ jmdm eine Grube graben. *Фр.*

Рами́, gen.-мени, *n.* Arm, *m.* Schulter, *f.* Achsel, *m.*; Macht, Gewalt, *f.* в ра́мени (-ня) чиёго auf jmds Geheiss, in jmd's Namen; 2) Schenkel, *m.* (in d. Mathem.); 3) schlichte Kleidung. *P.* II. 47. 4) *pl.* ра́мена Fensterrahmen.

Ра́на, *f.* Wunde, *f.*

Ранго́вий, *a.* -ґрунт. *Кч.* 198?

Ране́нько, *adv.* sehr frühe. [eisen, *n.*

Ра́нець, Ranzen, *m.* Tornister; Fell-

Ра́нда, *f.* e. Mass für Füssigkeiten *Піс.*

Ранда́р, *m*- s. Аренда́р; *adj.* ранда́рский.

Рани́ти, *v. a.* verwunden; 2) *v. n.* früh aufstehen; früh, vor anderen etw. thun.

Рани́ця, *f.* s. Орани́ця, оранина.

Ра́ні́й, *adv. comp.* s. Ра́ньше, Ра́но.

Ра́нішний, (ранешний) *a.* früh, Morgen-, Früh-, s. Ра́ний I.

Ранко́ви́й, *a.* s. Ра́нішний *Cm.*

Ранко́р, *m.* Hass, *m.* Bosheit, Erbitterung, *f.* [Morgen wo verweilen.

Ранкува́ти, *v. n.* Ч. IV. 352 den

Ра́ний, (auch ра́нний), *a.* früh, Morgen-; zeitlich; jugendlich.

Ра́нний, *a.* verwundet, wund.

Ра́нни́к, *m.* s. На́воротиш; -барбольковатий, Braunwurz, *f.* (Scrofularia nodosa).

Ранникова́ті, *pl.* Braunwurzgewächse, Rachenblüthler (Scrofularineae).

Ра́но, *adv.* früh, morgen; Vormittags; *comp.* ра́ньше, рані́йше.

Ра́нок, *m.* Frühe, *f.* Morgen, der frühe Morgen. [со́вий (чо́біт).

Ранто́вий, *a.* Ч. VII. 418. s. Па-

Рантува́ти *v. a.* s. Рунтува́ти.

Ранту́х, *m.* weisses Kopftuch der Frauen, s. Заві́й 2) Перемітка 1); Decktuch, Regentuch, Vortuch, *n.*

Рантуши́на, *f.* s. Ранту́х.

Рану́ля, *f.* бу́льба-Гн. 56 s Ра́ний.

Ра́ньшенько, *adv.* sehr früh.

Ра́няшний, *a.* s. Ра́нішний. *K.*

Ра́па, *f.* Fels, *m.*

Ра́павий, ро́павий, *a.* rauh.

I. Ра́павка, *f.* Gemeine Kröte, Feldkröte, (Bufo cinereus).

II. Рапавки́, ріпки́, *pl. coll.* Obstart der Aepfel. *B.*

Рапа́к. *m.*=рапа́тий пень. *B.* [вий.

Рапа́тий, *a.* rauh, uneben, s. Ра́па-

Рапа́тість, *f.* Rauheit, *f.*

Ра́пор, (*eig.* Прапор). *m.* Banner *m.*

Рапота́ти, *v. a.* -на кого́, s. Ропта́ти.

Раптове́ць, *m.* -дощ, Platzregen *m.*

Раптови́й, *a He.* heftig, stark, ungestüm; plötzlich, unverhofft, rasch.

Рапто́вний, *a.* plötzlich; gewaltsam.

Ра́птом, ра́пті, *adv.* plötzlich.

Рапту́х, *m.* Futtersack, m.

Раптя́нка, *f.* ein reissender Bach, Wildbach, *m.*

Рапу́те, *n.* Gerumpel, *n.* alte Sachen; 2) kleine Aestchen, Astwerk, *n.* *ОБ.*

Ра́пір, ра́пор, *m.* Würgfalke, Blaufussfalke, *f.* (Falco). *Mi.* II. 283.

Ра́са, *f.* Race, *f.* Schlag, *m.* 2) Art Kleiderstoff.

Ра́спра, ра́спря, *f.* Entzweiung, Zwist, Uneinigkeit, *f.* Streit, *m.* Gezänk, *n.*

Раст, *m.* Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria officinalis). *B.* 2) Buschwindröschen, *n.* (Anemone nemorosa). *B.*

Расть, *f.* -воло́ся Haarwuchs, *m.* *Пар.*

Ра́стка, *f.* -бі́ла („пшеничка") doldenblühtiger Milchstern (Ornithogalum umbellatum).

Расто́к, *m.* *dim.* s. Раст.

Расто́пша, *f.* (Silybum marianum Gaerton). *Піс.*

Ра́струб, *m.* s. Яструб, *Зак.*

Рать, *f.* Truppe, *f.* Heer, *n.* *K.* 2) Streit, Kampf, Krieg, *m.*

Рáта, *f.* Rate, *f.* gewisse an bestimmten Zahlungsterminen zu erlegende Summe. *H.* 13; 2) Nbfl. des Буг.
Ратáєнко, *m. dim.* s. Ратáй 1).
Ратáй, *m. AD.* I. 53. Ackerbebauer, Bauer, Feldarbeiter, *m*; 2) Maulwurf, *m. Пic.* 3) *gr.* Krieger, Soldat, *m.*
*Ратайствувáти, *v. a.* das Feld bebauen, Ackersmann sein. [tan Nord. *B.*
Ратáн, *d.* ратáнчик, *m.* Gobius Ra
Рáтельний, *a.* fleissig, emsig, sorgfältig. *Зак.*
Рáти, *v.a. D. c.*80.s. Ри́ти, (Копáти).
Рáти́ти, *v. a.* — комý schmähen und fluchen *Га.* II. 56; — ся з ким *Це.* kämpfen, Krieg führen.
Рáтиця, *f.* (*d.* рáтичка, *f.*) gespaltene Klaue. [Zweihufer, *m.*
Рáтичний, *a.* zur Ратиця geh;
Рáтище, *n.* Speer, Spiess, *m.* Lanze *f.*
Рáтіш, *m.* s. Ратище.
Ратіши́стий, *a.* spiessig. [träger *m.*
Рáтішник, *m.* Lanzenträger, Spiess-
Ратішóвий, *a.* lanzenförmig, Lanzen-.
Рáтка, *f.* Afterzehe, *f.* (bei den Zweihufern).
Рáтний, *a.* kriegerisch, kriegslustig.
Рáтник, *m.* s. Ратáй 3).
Рáтній, *a.* Kriegs-.
Ратувáти. *v. a.* retten, helfen, beistehen; befreien.
Ратýнок, *m.* Rettung, Hilfe, *f.*
Рáтуш, *m.* ратýша, *f.* Rathhaus, *n.*
Рáтушник, *m.* Schimpfname eines Säufers, der keinen Jahrmarkt u. k. Gelegenheit vernachlässigt um zu saufen (von рáтуш, wo gewöhnlich der Propinationsschank sich befindet).
Ратюга, *f. aug.* s. Рáтище.
Раф, *m.* der eiserne Reif am Rad.
Рафа, *f.* Raufe, Futterraufe, *f.* 2) Hechel, *f.* eiserner Kamm den Hanf samen abzustreifen, s. Дергачка.
Рáфати, *v. a.* hecheln, räufeln, s. Дéргати.
Рафинáд, *m.* Raffiniranstalt, *f. Не.*
Рафинóваний, *a.* raffinirt.
Рафинóваність, *f.* Raffinirtheit, *f.*
Рáфка, *dim.* рафочка, *f.* s. 'Ящик.
Рáхавка, (рахк-, рак-,) *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla arborea) *B.*
Рáхда (рáкда), *f.* s. 'Ящик.
Рáхкавка, *f.* Quacken, *n.*

Рáхкати, *v.a.* quacken (v. Fröschen).
Рахмáйстер, *m.* Rechenmeister, *m.*
Рахмани́н, *pl.* — мáне, *m.* laut Нестор soviel wie Врахмани́н (-áне), eine andere Benennung für Baktrier, welche ein friedfertiges, enthaltsames gleichsam heiliges Leben führen sollten; nach Anderen gleichlautend mit Braminen, welche, wie bekannt, ebenfalls ein enthaltsames Leben führten und von ihren Glaubensgenossen für heilig gehalten wurden. Daher nach dem Volksglauben Рахмани́н soviel wie ein friedfertiger, enthaltsamer, heiliger Mensch. *vgl.* „*Правда*" I. 69, ff. (1867.)
Рахмáнний, *a.* sanft, zahm, milde, gelinde; bedächtig; düster.
Рахмáньский, *a.* des Рахмани́н, zum P. geh; — Вели́кдень nach dem Volksglauben der 25. Tag nach dem Osternsonntage, welcher Tag in manchen Gegenden mit gewissen Caerimonien gefeiert wird. *vgl. Пр.* I. 69. *ff.*
Рахмистри́ня, *f. H.* 49 Rechenmeisterin, *f.*
Рахми́стер, (-містр), *m.* Rechenmeister, Rechenkünstler, *m.*
Рахóване, *n.* Rechnen, Berechnen, *n.* Berechnung, *f.*
Рахови́тий, *a.* klug berechnend, bedächtig, umsichtig, gründlich. *K.*
Раховни́чий, *m.* Rechenmeister, Rechner, *m. Пар.* [*Фр.*
Рáхóте, *n. coll.* Reisig, Astwerk, *n.*
Рахýба, *f.* Rechnung, Berechnung, *f.*
Рахýбити ся, Rechnung führen, verrechnen, *P.* I.
Рахýбник, *m. Cm.* (*Пр.* V. 156.) Schuldbuch, Contobuch, *n.*
Рахувáне, *n.* (kritische) Auseinandersetzung, Prüfung, *f. K.*
Рахувáти, *v. a.* rechnen, zählen; — на когó, — щось auf jmdn, etw. zählen; — ся sich berechnen, Rechnung ab-, halten; 2)* — ся frech entgegnen, s. Свари́ти ся. [schaft *f.*
Рахýнок, *m.* Rechnung, Rechen-
Рáцавий, *a.* rauh, geritzt, *B.*
Рáцавка, *f.* Kröte *f. B.*
I. Рáция, *f.* Grund, *m.* 2) Recht. *n.* мáти рáцию Recht haben.
II. Рáция, *f.* s. Орáция, *Зак.*
Рáцки *adv.* s. Рáчки, *Фр.*

Рацькувáти, *v. n.* s. Рачкувáти.
Рáчачий, *a. H.* 302. s. Ракóвий.
Раченя́, *n.* junger Krebs.
Рачи́нець, *m.* Natternknöterich, *m.* (Polygonum bistorta).
Рачи́тель, *m.* Fürsorger, Pfleger, *m.* 2) Liebhaber, *m. I. П.* 84.
Рáчити, *v. a. pol.* geruhen, belieben, würdigen, für würdig erachten; рач! рáчте! (*imperat.*) geruhen, belieben Sie! 2) bewirten, traktiren.
I. Рáчки, *pl.* Wasserknöterich, *m.* (Polygonum amphibium);
II. Рáчки, рачешийки, раковішийки, *pl. Пiс.* (Polygonum Bistorta).
Рáчки, *adv.* auf allen Vieren.
Рачкувáти, (рачьковáти *B.*), *v. a.* auf allen Vieren kriechen. [*n. ГБ.*
Рáчник, *m.* Geräth zum Krebsfang
I. Рáчок, *n. dim.* s. Рак; 2) Wasserscorpion, *m.* (Nepa cinerea). *B*; 3) — блóшка.gemeiner Flohkrebs(Gammarus).
II. Рачóк, *m.* Korkzieher, *m.*
Рашóвець, *m. Oc.* (61) XII. 116.?
Рáшпель, gen. -пля, *m.* Raspel, *f.*
Рашплювáти, *v. a.* raspeln.
Раювання, *n. Cm. P.* I. 302. Leben im Paradiese, seliges, glückliches L. 2) Wirken, Handeln, *n. Кн.*
Раювáти, *v. n. Кн.* (Пр. XI. I. 232. im Paradiese leben.2)beobachten,*Кн.*
I. Рáя, *f.* s. Рáда. *Mi* II. 49.
II. Рáя, *f.* -ґальвани́чна (окáта) Augenzitterrochen, *m.* (Torpedo acellata); 2) -ко.ю́ча Stachelrochen (Raja clavata).
Рáяне, *n.* s. Рáя. I.
Рáяти, *v. a* s. Рáдити; vorschlagen.
Рванé, *n.* Reissen, *n.*
Рванýти, *v. a.* s. Рвонýти.
Рвáти, (рву, рвеш) *v. a.* reissen, pflücken, zupfen, zerzen; — ся, in Stükke gehen, reissen; — ся до чогó sich wonach reissen, drängen.
Рвачки́й, *a.* reissend, *Цар.* — нитка leicht reissend.
Рвéтес, *m. pol.* Herumreisserei, Rauferei, *f.* Gereisse, *n.* Rips, Raps. *m.*
Рвíйка, *f.* eitler Eifer, *m. B.*
Рвíйність., *f.* s. Рéвність *Пар.*
Рвíйно, *adv.* neidisch *Cm.*
Рвíя, *f.* s. Рéвність, *Пiс.*
Рвонýти, *v. a.* reissen, raufen *Кн.*; —ся sich losreissen *P.* II. 23.
Рвотá, *f.* Brechen, *n.* s. Блювотá.
Рвотнé, *n.* Brechmittel, *n. Пол.*
Рвýчий, *a.* reissend.
Рвяни́й, *a.* ungestüm *ОП.*
Рéа, *m.* Amerikanischer Strauss (Rhea americana.)
Ребени́чка, *f. Зг.* s. Дóнечка.
Ребеня́, *n. Зг.* Kind, *n.*
Реберцé, *n. dim.* s. Ребрó,; 2) Fahne, *f.* an einem Federkiel; 3) Gewinde, *n.* Schraubengang. *m.* 4) — ли́стне Blattner *v.*, *n.*
Реберчáстий, (-чист-) *a.* mit scharfen u. schraubenartig sich windenden Seiten, Ecken 2) — von einer aus weissen u. schwarzen Fäden zusammengeflochtenen Schnur.
Ребíнок, *m.* (*gew. pl.*-нки) Sommerfleck, *m.* Sommersprosse *f.*
Ребінковáтий, *a.* sommersprossig, — fleckig. [(Pholadomya). *B.*
Ребрáстка, *f.* Rippenmuschel, *f.*
Ребрáчка, ребровáчка, *f.* s. Маґлїввиця.
Ребрó, *n.* Rippe, *f.* [ten, Kanten.
Ребровáтий, *a.* mit scharfen Sei-
Реброси́й, *m.* (Pleurospermum). *B.*
Ребя́та, *plur. gr.* Kinder, Jungens.
Рев, *m.* Brüllen, Gebrüll, *n*; lautes Klagen, Weinen. [(weinerl. Kind).
Рéва, *c.* Heulmeier, Greiner, *m.*
Ревáниця, *gew. pl.* реваниці, *f.* starkes Brüllen, Weinen, — твори́ти s. Ревіти. [I. 13. weinen.
Ревáти, рéвнути *v. a.* brüllen *Ш.*
Рéваш, (рóваш), *m.* ein kleines Brett od. ein Stock mit Kerben versehen als Zeichen von den Schafhirten in.d. Alpen bei Verrechnungen gebraucht.
Ревéга, *m. f.* s. Рéва.
Реведóн, ревезóн, *m.* s. Ревíзор.
Реведувáти, (ревід-), *v. a.* durchsuchen, revidiren. [palmatum).
Ревéнь, *m. gr.* Rhabarber, *f.* (Rheum
Реви́ще, *n.* der Ort wo die Schlachtochsen brüllen, Schlachtbank, *f.*
Ревíзия, *f.* Revision, Durchsuchung*f.*
Ревíзор, *m.* Revisor, *m.* Finanzwachaufseher *m.*
Рéвіт, *m.* Gebrüll, *n. Фр.* s. Рев. 2) Brandung, *f.*
Ревíти, (ревý, ревéш), *v. a.* brüllen; schreien; 2) weinen. wehklagen; 3) —

чимо́сь nach etw. riechen.
Ре́вкати, *v. a.* lärmen; ausrufen; s. Реві́ти 1) 2).
Ревкну́ти, *v. a.* kreischen.
Ревко́, *m.* Vielfrass, *m.*
Revли́вий, *a.* kläglich, wehmüthig. *Bax.* 2) s. Реву́чий.
Ре́вна, *f.* *Га.* I. 55 (=гри́вна?)
Ревна́ция, *f.* Eifersucht, *f.* (*Фр.*) [*m.*
Ревни́вець, *m.* Eiferer, Nacheiferer,
Ревни́вий, *a.* eifersüchtig; inbrünstig.
Ре́вний, *a.* eifrig, inbrünstig; flehentlich.
Ревни́тель, *n.* Eiferer, *m.* чому́сь für etw. *K.*; eifriger Vertheidiger, Vorkämpfer, *m.* *Ш.* *II.* 241.; eifriger Arbeiter, *Пол.* [Ре́вний *Гол.*
Ревни́тельний, -тильний, *a.* s.
Ревни́тельність, *f.* s. Ре́вність.
Ревни́ця, *f.* die Eifersüchtige. (*Фр.*)
Ревні́вли́вий, *a.* eifersüchtig, *Фр.*
Ре́вність, *f.* Eifer, *m.* Eifersucht, Inbrunst, Inbrünstigkeit, *f.* [hentlich.
Ре́вно, *adv.* eifrig, inbrünstig; fle-
Ревно́ване, *n.* Eifersucht, *f.*
Ревно́вувати, -внува́ти кому́сь, *v. a.* mit Eifersucht quälen *Фр.*
Ре́вностний, *a.* eifrig *Фр.*
Ре́вностно, *adv.* eifrig, *Ш.* II. 256.
Ревнува́ти, *v. a.* eifern, nacheifern; eifersüchtig sein. 2) дуже=ре́вно пла́кати. [leicht versinkt.
Ре́вня, *f.* sumpfiger Ort, wo man
Ревоти́, ревти́, *H.* 185 s. Рева́ти, Рича́ти. [rothbrauner Farbe.
Ревта́ня, *f.* (—коро́ва) von hell-
Реву́га, ревуля, *f.* eine die stets stark brüllt (von e. Kuh); E. die laut od. oft weint. [(Mycetes seniculus).
Реву́н, *m.* — руди́й Brüllaffe, *m.*
Ре́ґіт, (*gen.*-оту), ре́гот *m.* реготня́ *f.* lautes Lachen.
Ре́гнути, *v. a.* *H.* 170 s. Прагну́ти.
Регота́ти ся, реготі́ти, *v. n.* stark lachen. [lacht.
Реготли́вий, *a.* Einer der gerne
Реготу́ха, *f.* Lacherin, Spassmacherin, *f.*
Реґеди́на, *f.* *Зап.* II. 442.
Ре́ґула, *f.* Regel, Vorschrift, *f.*
Редька, редьква, редьков, *f.* Gartenrettig, *m.* (Raphanus sativus).
Ре́дьквиця, *f.* Radieschen, *n.* Monatrettig, *m.* (Raphanus sativus radicula).
Ре́дечка, *f.* s. Ре́дьквиця. [teln. *B.*
Ре́дати, (ряд-), *v. n.* tadeln; krit-
Реєдву́ля, *f.* *H.* 274. Hulde, Popanz *f.*
Ре́єнт, *m.* Regent, Reichsverweser *m.*
Реє́нтий, *m.* Kirchensänger, *m.*
Рее́стер, (-стр), *m.* Register, Verzeichnis, *n.*
Реєстро́ване, *n.* Registriren, *n.*
Реєстро́вий, *a.* der in das Register eingetragene: — коза́к, реєстрови́к, im activen Dienste verbleibender коза́к.
Резьви́й, *a.* s. Різви́й. [rata).
Резе́да, *f.* Resede, *f.* (Reseda odo-
Рези́на, *f.* Kork, *m.* *Ст.*
Резино́вий, *a.* harzig.
Резки́й, *a.* s. 'Острий 2). [*Зак.*
Резо́вий, режо́вий, *a.* s. Жи́тний
Резо́нити, *v.a.* überzeugen, *K.* I. 177.
Ре́зя, *f.* Rebekka, *f.* *Kol.* II. 15.
Ре́зка, (ря-), *f.* Blüthe am Kukurutz.
Рей, *m.* Vorrang, Vorzug, *m.* 2) Vortanz, *m.*
Ре́йвах, *m.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.*
Рейвахува́ти, *v. a.* lärmen.
Рейме́нт, *m.* Regiment, *n.* Regierung, Verwaltung; Regierungsform, *f.*
Реймента́р, *m.* Stellvertreter des commandirenden Feldherrn; der commandirende Feldherr.
Рейментарува́ти, (-рюв-) *v. a.* Рейментáр sein, *K.*
Рейта́к, *m.* grobes Bastsieb. [*m.* *K.*
Рейта́р, *m.* *gr.* Reiter, Cavallerist,
Рейта́рство, *n.* Reiterei, Cavallerie, *f.* *K.*
Рейту́ва, *f.* *pl.* — ви, Reithosen.
Ре́к -бись, gleichsam.
Ре́киз, *m.* s. Ре́тязь.
Ре́крут, *m.* Rekrute, m.
Рекрута́ция, *f.* s. Рекру́тчина *Фр.*
Рекруто́вка, *f.* Rekrutirung *f.* *He.*
Рекру́тчина, *f.* Rekrutirung *f.*
Ректи́, s. Речи́.
Реку́н, *m.* *Ог.* Redner, *m.*
Рел, *m.* Lärche, *f.* Lärchenbaum, *m.*
Релі́ґія, *f.* Religion, *f.*
Релі́ґійний, *a.* religiös.
Релі́ґійність, *f.* Religiositaet, *f.*
Ре́ля, *Ос.* (61) V. 52. s. Лі́ра.
Ре́мгати, (ре́мжу, ре́мжеш), *v. a.* *Ч.* VII. 551. s. Шепта́ти.

Ремеѓа́ти, (миѓ-) *v. a.* kauen, (von Wiederkäuern).
Ре́мез, ре́мезь, ремезьо́х, реме́зик, ремен, *m.* реме́за *f.* Beutelmeise, *f.* (Parus pendulinus).
Реме́за́ти, *v. a.* s. Ремеѓа́ти.
Реме́зин, *a.* des Ремез.
Ремезова́ти ся, (врем-), s. Вищу́повати ся. *Га.* II. 26.
Ремена́, *pl.* Fensterrahmen, s. Рамена́, Ра́ми. *В.*
Ремени́на, (*d.* ремени́нка), *f.* ein schlichter Gürtel (vom Leder).
Реме́нниця, *f.* Lederhaut, *f.*
Ременти́на *f. Е.* Frohnpflicht *f.*
Ремени́к, *m. pl.* -кй, *Н.* 18. Schuhriemen, *pl.*
Ремес— =Ремic—.
Ремесло́, *n.* Handwerk *n.* [werbe.
Ремесло́вий, *a.* Handwerks-, Ge-
Реме́сний, *a.* s. Ремесло́вий.
Реме́сни́к, *m.* Handwerker, *m.* — иця, Handwerkerin, *f.* Frau eines Handwerkers. [sen, *n. Под.*
Ремесни́цтво, *n.* Handwerkswe-
Ремесничо́к, (-міс.), *m. dim.* s. Ремесни́к.
Ремество́, *n.* s. Ремесло́.
Ре́ме́, *n. coll.* Rahmen, *m.*
Ремида́ти, *v. a.* s. Ремиѓа́ти.
Реми́чко, *n. П. n.* 47. ремічко, *n. Н.* 62. s. Ремінець.
Ремізува́ти, *v. a.* etw. künstlich ausführen. [der, *n.*; Gurt, Gürtel *m.*
Ремінь (-е́ня), *m.* Riemen, *m.*; Le-
Ремiне́ць, ременець,*m.*Nestel,*f.*
Ремі́нний, *a.* Riemen-, ledern.
Ремінни́к, *m.* Riemengürtel, *m.*
Ремінника́р, *m.* Nestler *m.*
Ремiня́чка, *f.* Riemen, *m. ОП.*
Реміcло́, *n.* Handwerk, Gewerbe, *n.*
Реміcни́к, *m.* Handwerker, *m.* — и́чка, *f.* s. Ремесни́ця. [sen, *n*
Ремісни́цтво, *n.* Handwerkswe-
Реміcни́чий, *a.* Handwerker—, handwerksmässig, Handwerks—.
Ремісничу́к, (—иччу́к), *m.* Handwerksbursche, Handwerksgesell, *m. Фр.*
Ремічко́, *n. dim.* s. Ремiне́ць. *Н.* 62.
Ре́мне, *n. D. с.* 126. *eig.* Вре́мне.
Ре́мня, ре́мнонька, *f.* s. Гри́вна, гривнонька.
Ремсть, *f.* Авт. 53. 43.

Ре́мстний, *a. Авт.* 36.
Ремство́ *n.* Eifersucht, *f. Ру.* [*Ст.*
Ре́мство, *n.* Widerrede, *f.* Murren, *n.*
Ремствува́ти, *v. a.* (*Пр.* II. 211) missgünstig sein, übel aufnehmen, missvergnügt sein; — на кого́сь за щось jmdm. etw. verübeln, verargen. [dus).
Рен, *m.* Rennthier. *n.* (Cervus taran-
Ре́ньѓорт, *m.* Reitgurte, *f.*
Ре́нда, *f.* zerrissene Kleidung. *В.*
Ренда́р, *m. eig.* Арендар. [land.
Ренде́ля, *f.* sanft abfallendes Acker-
Ренде́, *n. Га.* II. 55 schlechte zerrissene Kleidung, *f.*
Ренджи́ѓло, *n. Н.* 221.?
Рендзува́ти, *v. a.* sich unterreden, mit jmdm sprechen.
Рене́та, *f.* Renettapfel, *m.* Renette *f.*
Реньків, *n.* s. Во́нькир — піднести на кого́ *f.*
Ре́нта, *f.* Rente, *f.*
Рентови́й, *a,* — а́ спла́та Ablösungsentschädigung durch Rententitelübernahme, *f.*
Ре́па, ро́па, *f.* Kröte *f.* (Bufo) *В.*
Ре́пати ся, s. Поре́пати ся. [I. 40.
Ре́пет, *m.* Geschrei, *n.* Lärm, *m. С.*
Репета́ти, *v. a. М.* schreien, kreischen. [brochenes Schreien.
Репетува́не, *n. К.* 184. ununter-
Репетува́ти, *v. a.* wiederholt, anhaltend rufen, schreien.
Репи́ня, *f.* Schnarre, Rassel, *f. Пар.* 2) — скри́ня *Z. P.* I. 89.? [zel *f.*
Репи́ця, *f. P.* I. 16. Schwanzwur-
Репіжити *v. a.* § (буком) prügeln.
Репіти, *v. n.* schnarren; schreien.
Репіха́тий, (репях-), *a.* mit vielen реніхи́ bedeckt, struppig.
Ре́пнути, *v. n.* stossen, anstossen, im Falle sich verletzen; auseinanderfallen.
Репту́х, рептюх, s. Бала́мут I.
Репуха́тий, *a.* bauchig, dickleibig.
Ре́пянка, *f.* s. Люлька *Фр.* [zel, *f.*
Репя́х, (—я́к), *m.* Klette, Klettenwur-
Ре́реде, *coll.* Blattrippen, *pl.*
Репе́пнути, *v. a.* tüchtig dreinschlagen 2) *v. n.* s. Ре́пнути.
Ре́ска, *f.* Rispe, *f.* (Panicula) *В.*
Респу́блика, *f.* Republik, *f.*
Рете́жниця, *f.* Art Staubpilz (Torula). *Вол.* [aufrichtig; thatsächlich.
Рете́льний, *a.* redlich, rechtschaffen,

Ретéльність, *f.* Redlichkeit, Aufrichtigkeit, Rechtschaffenheit. *f.*

Ретикáти ся, ретúти ся, sich raufen, s. herumbalgen. *Пар. В.*

Рéтїж, рáтїзь, *m.* Vorlegeeisen, *n.*

Ретóрта, *f.* Retorte, *f.*

Рéтяга, *f.* Pfütze, Lache *f.*

Ретáжний, *a.* Ketten—.

Рéтязь, (*dim.* рéтязок) рéтїзь, *m.* Halsband, *n.* Koppel, Kette, *f.* 2) ретязї, Thürkette, *f.*; Vorlegeeisen, *n.* рéтязи, ретьзки (-язки), Kettchen aus Messing, (als Schmuck).

Рéхкавка, *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla viridis).

Рехтéльний, рехтéльність, s. Ретéльний, Ретéльність.

Рехтúти, *v. n.* flimmern.

Рéхий, рúхий, *a.* flink, hurtig, behend, rasch.

Рéч, *f.* s. Річ. *Пис.*

Реченствó, *n.* s. Веществó, *Пис.*

Речú (рекý, речéш), *v. a.* sagen, sprechen, reden.

Речúнець, (реченець, *Пис.*) *m.* Verfalltag, *m.* Verfallzeit. *f.*; Zeitpunkt, *m.* Frist, *f.* Termin, *m.* s. Срок.

Речинцéвий, *a.* — рахýнок Terminrechnung, *f.*

Рéчник, *m.* Wortführer, Sachwalter, Redner, *m.* *ВБ. Кч.* 200.

Речнúцтво, *n.* Advocatur, *f.* Sachwalterstand, *m.*

Речнá, *f.* Ausspruch, *m.* *Пар.*

Речувáти, *v. a.* sprechen. *Кл.*

Решетáр, *m.* Bastsiebmacher, *m.*

Решетáрити, (-арувáти), *v. a.* Siebmacher sein.

Решетúна, *f.* Finnigkeit *f.*

Решетиничúстий, *a.* mit решетúна behaftet, finnig, voll Finnen, s. Вугровáтий.

Решетúще, *n. aug.* s. Решетó.

Решетó, *n.* Bastsieb, *n.* Rädel, *m.* 2) Art Musikinstrument.

Решетчáтий, *a.* Gitter—. *М.*

Решíтка, (-óтка), *f.* Durchschlag, *m.* durchgeschlagener Löffel; 2) Gitter, *n.* Wehre, quergelegt zum Aufhalten und Aufbewahren der Holzklötze; 3) Art Musikinstrument; 4) Art Spiel.

Решіткóвець, *m.* Landkarte, *f.* (Vanessa Prorsa) *В.*

Решíтник, *m.* s. Решетáр.

Решíтце, *n. dim.* s. Решетó.

Рéшта, *f.* Rest, *m.*; —емý es ist aus mit ihm.

Рештáк, *m.* s. Жорнíвка I. [*Зак.*

Рештáнт, *m.* eigentlich Арештант.

Рештовáнє, риштовáнє, *n.* *Зак.* s. Руштóванє.

Ржа, ржавина, *f.* Rost, *m.*

Ржáвий, *a.* rostfarbig; verrostet, rostig.

Ржáвїти, *v. n.* rosten.

Ржавосíрий, *a.* rostgrau.

Ржавчúна, *f.* *Ст. Пол.* s. Ржа.

Ржáти, рзáти, *v. n.* wiehern.

Ржéнець, *m.* Phleum pratense *Пис.*

Ржúвий, *a.* s. Скупúй.

Ржий, ржій, *m.* s. Иржíй. *В.*

Ржúна, *f.* s. Ржа.

Ржíя, *f.* Morast, wo Raseneisenstein sich bildet, *В.*

Рúба, *f.* Fisch, *m.* — золотá Stutzkopf, *m.*; менї все рúба es gilt mir alles gleichviel.

Рибáк, *m.* Fischer, *m.* 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna) *В.*; 3) zweizeilige Gerste (Hordeum distichon) *В.*

Рибáлка, *m.* Fischer, *m.*; 2) s. Риболóв, 2); рибáлчиха, *f.* Fischerin, *f.*

Рибáльский, *a.* Fischer—.

Рибáльство, рибáрство, *n.* Fischerei, *f.* *С.* II. 98.

Рибáлчин, *a.* des Fischers.

Рибáлчити (-льч-), рибалкувáти, *v. a.* Fischer sein, Fischerei treiben, fischen.

Рибáр, *m.* s. Рибáк; 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna) *В.*

Рибáрити, рибáчити, *v. a.* Fischer sein, Fischerei treiben, sich mit Fischerei beschäftigen.

Рибáрня, *f.* Fischerhütte, *f.* *Пар.*

Рибáрский, *a.* des Fischers.

Рибáха, *f.* *aug.* s. Рúба.

Рибáцкий, *a.* Fischer—.

Рибáч, *m.* s. Рибáк 2).

Рибéць, рибчик, *m.* Zärthe, *f.* (Abramis vimba L.) *В.*

Рибúна, *f.* kleiner Fisch, Fischlein, *n.* +*М.*

Рúбка, *f.* *dim.* s. Рибúна; 2) Zuckergast, *m.* (Lepisma saccharinum) *В.*

Рúбний, a. Fisch-; — завóд Fischteich, *m.* 2) fischreich.

Рúбник, *m.* Fischhändler, *m.* 2) Fischteich, Fischweiher, *m.*

Рúбниця, *f.* Nbfl. des Прут.

Рибничóк, *m. dim.* Fischer, *m.* *Б.*

Рибовóшка, *f.* Fischlaus, *f.* (Argulus) *B.* [III. 480.
Рибóвчик, *m.* s. Рибáлка, *Гол.*
Рибóжер, *m.* Ohrrobbe, *f.* (Otaria).
Рибоїд, рибоїда, *m.* Fischesser, *m.*
Риболíвка, *f.* Fischfang, *m.*
Риболóв, (-лів), *m.* s. Рибáк; 2) Seeschwalbe, *f.* (Sterna); 3) — орéл Fischaar, Flussadler, *m.* (Pandion haliaëtos) *Пол.*
Риболóвець, *m.* Fischer, *m.* *Kol.* I. 2) риболóвець, риболóвич, риболóвчик, риболóвка, рибáлка, *m.* s. Риболóв 2). [scherei, *f.*
Риболóвля, *f.* Fischfang, *m.* Fi-
Риболóвний, *a.* Fischer-, zum Fischfang gehörig.
Риболóвничок, *m. dim.* Fischfänger, Fischer, *m.* *Me.* 311.
Риболóвня, *f.* s. Риболóвля.
Рибóпись, *f.* Ichthyologie, *f.* *Пар.*
Рибоподóбний, *a.* fischähnlich, s. Двуплавчáтий.
Риботвíр, (-ор), *gen.* -óру, *m. coll.* Fische, *pl.* *K.* 2) Fischgeschöpf, *n.* *K.*
Риботрóв, *m.* fischtödtender Mondsamen (Anamirta cocculus, Cocculus suberosus).
Риботрýтка, *f.* s. Танцюрка *Вол.*
Рибýлька, *f.* Wimperfischchen, *n.* (Ichthydium). *B.*
Рибя́, *n.* kleiner Fisch, Fischlein, *n.*
Ри́бя *n. coll.* Fische *pl.*
Ри́бячий, *a.* Fisch-; 2) —е óчко Mäuseöhrchen, *n.* (Myosotis). 3) Sperbergrasmücke, *f.* (Sylvia nisoria) *B.*
Рибя́чка, *f.* Fischweib, *n.*
Ри́ганє, *n.* ри́ганцї, *pl.* *Фр.* (*Н.*) 9. Rülpsen, Uebergeben, Erbrechen, *n.*
Ри́гати, ри́гнути, *v. n.* rülpsen, sich erbrechen, sich übergeben.
Ри́ґель, *n.* Riegel, *m.* [herunter—.
Ри́ґнути, *v. n.* § fallen, herab—,
Ридáти, *v. n.* schluchzen, laut weinen, wehklagen, jammern.
Ридвáн, (*dim.* ридвáнець), *m.* bedeckter Wagen. [Ри́жок 1).
Ридз, *m.* (правди́вий, щирий), s.
Риж, *m.* Reis, *m.* (Oryza sativa).
Ри́жий, *a.* gelbroth, fuchsroth;—кінь Fuchsschecke, *m.*
Рижи́ско, *n.* Reisfeld, *n.*
Ри́жка, *f.* s. Ри́жок.

Ри́жок, ри́жик, *m.* Reizker, *m.* (Agaricus deliciosus). 2) — кіньский giftiger Hirschling, Birkenreizker, (A. torminosus) 3) — пéстрий, Gelbmilchreizker (A. zonarius); 4) — пекýчий, Brennreizker (A. pyrogalus). *Вол.*
Рижіéвий, *a.* aus Рижíй, +*М.*
Рижíй, *m.* (Camelina sativa). *Пів.*
Рижíти, *v. n.* röthlich werden, sich röthen.
Рижýха, *f.* (Draba nemorosa). *Пів.*
Ри́за, *f.* Kleid, Gewand *n.* *pl.* ри́зи Messkleid, Messgewand, *n.* 2) Tuchart, *f.* 3) Feldmass, *n.* Grundstück von 4 Joch; 4) Riess, *n.* 5) *gew. pl.* ри́зи Holzgerinne zum Hinabbefördern der Holzklötze, Riese, Holzrutsche, *f.* *verb.* ризувáти, *v. a.* das Holz vermittels der ри́зи hinabbefördern.
Ризки́й, *a.* schneidig (was sich leicht schneiden lässt) *Пар.* [che, Sakristei, *f.*
Ри́зниця, *f.* Schatzkammer der Kir-
Ри́йка, *f.* Rüssel, Schweinsrüssel, *m.* rüsselförmige Schnauze.
Рийковáтий, *a.* rüsselförmig.
Ри́йтя, *f.* s. Копи́то 1)
Рик, *m.* Gebrüll, *n.* s. Рев.
Рикáти, ри́кнути, ричáти, *v. n.* brüllen, heulen.
Рикóвище, *n.* der Ort wo das Vieh zusammenläuft und brüllt.
Рикýн, риклїй, *m.* Schreihals, *m.*
Рил, *m* s. Рискáль (*Фр.*)
Ри́ля, рилля. *pl.* ри́ллї, *f.* Leier *f.* на ри́ллях грати *KC.* (83) VII. 503.
Рилéць, *m.* durchscharrter Weg, Pfad (im Schnee). [chelomonas).
Ри́лик, *m.* Rüsselmonade, *f.* (Tra-
Ри́лька, *f.* Schnauzenmücke, *f.* (Rhamphidia). *B.*
Ри́лко, *n. dim.* kleiner Rüssel.
Рилковáтий, *a.* rüsselförmig.
Ри́льник, *m. Oc.*(61)V.52.s. Лїрни́к.
Ри́ло, *n.* Rüssel, Schweinsrüssel, *m.* Schnauze. *f.* Maul, *n.*
Рильцé, *n.* Grabmeisel, Grabstichel, Griffel, *m.* s. Долотó.
Рильцевáтий, *a.* griffelförmig.
Рильцерóвий дудич, Furchenrüsselk, *m.* (Cleonus Sulcirostris). *B.*
Рильчáк, *m.* Rüsselkäfer, *m.* (Curculio). *B.*
Рилáч, *m.* vom e. Thiere das einen

Rüssel (рйло) hat, vom Schweine *P.* I.22.
Рим, *m.* Reim, *m.*
Рймар, *m.* Riemer, *m.*
Римáрщина, *f.* Riemerhandwerk, *n.* Sattlerarbeit, *f.*
Рймка, *f.* ā Saite an der Violine.
Римлянйн, *m.* Römer, *m.* янка, *f.* Römerin, *f.*
Римлянский, *a.* der römischen, (katholischen) Religion, *К.*
Римувáти, *v. a.* reimen,— ся sich—.
I. Рймщина, *f.* alles Römische, Lateinische.
II. Римщинá, *f.* Akelei, *f.* (Aquilegia vulgaris) 2) Glockenblume, *f.* (Campanula ranunculus).
Рйнва, *f.* Rinne, Traufe, *f.*
Рйнґа, *f.* s. Рйнка.
Ринґáч, рйґа, рíґа, *m.* schlecht castrirter Ochs; *adj.* piґóвáтий.
I. Рйнда. *f.* Hemd, *n.*
II Рйнда, *f.* Ried, *n.* (Moorland).
Рйнде́, *n. coll.* Hader, Lumpen, *m.*
Риндзáк, *m.* Magen, *m.*
Рйндзя, *f.* Kalbsmagen, *m.* s. Пірнáчка; 2) s. Ґлеґ.
Рйндя, *f*, Magen, *m.* схитнýти, вдригнýти собі рйндю sich den Magen, das Innere schädigen, sich verheben.
Рйндявий, *a.* lumpig.
Ринíти, *v. n.* rinnen, ab—. *Пар.*
Рйнка, *f.* Tiegel, *m.*
Рйнна, *f.* Rinne, *f.* s. Рйнва. [tieft. *B.*
Ринночковáтий, *a.* rinnig, ver-
Рйнок, *m.* Ringplatz, Marktplatz. *m.*
Рйночок, *m.* *Га.* I. 135, e. Art Osternspiel. [золотйй, Gulden.
Рйньский, *m. a. s.* s. Ре́ньский
Рйнути, *v. a.* rinnen, fortströmen; übersprudeln, s. Ринíти, Уронйти.
Рип, *m.* рйпане, *n.* (дверей) Knarren, *n.* черевйки на рйпах, Schuhe, welche beim Gehen knistern. s. Скрип.
Рйпа, *f.* ein steiler, überhängender Ufertheil; ein abschüssiger Felsen, Abgrund, *m.* s. Прóвал, 2) *gew. pl.* *Гол.* =Гóри, Верхй.
Рипáй, *m.* schlechter Geiger.
Рйпати, рйпнути, *v. a.* knarren; — двермй die Thür öffnen, aufmachen (geräuschvoll); — ся oft hinausgehen (ohne Noth).2) kratzen, abkratzen (стíну).
Рипе́ць, *m.* *Не.* (*Пр.* XI. 37,) Band am Dreschflegel, *n.*
Рипíжити. *v. a.* s. Репíжити *B.*
Рипїти, *v. a.* u. *n.* knarren, knistern. *Ш.* I. 279; 2) winseln, stark weinen; mit heiserer Stimme schreien, singen; рипíти, рипотíти на когó schreien (vor Zorn od. Angst); *adj.* риплйвий.
I. Рис, *m.* Riss, Abriss, *m.*; 2) Zug, Gesichtszug, *m.*
II. Рис, *m.* Trab, Trott, *m.* *Пар.*
III. Рис, *m.* s. Риж. *Под.*
Рись, *m.* Luchs, *m.* (Felis lynx); — вельблýд, *m.* Kameelparder, *m.* Giraffe, *f.* (Camelopardalis). рйсь-козá, *f.* Saiga, Antilope Saiga. s. Сугáк;—рись — мати, *P.* II. 51. e. Fabelwort.
I. Рйса, *f.* Strich, *m.* *Пол.*; анї рйси більше nicht ein Haarbreit mehr. *Ст.* 172. [Ackermass.
II. Рйса, *f.* s. Рйза. *Ч.* VI. Art
Рисáк, *m. gr.* Traber. *m.* *Пар.*
Рисáр, *m.* Wollkämmer, *m.* (*Фр.*)
Рисе́ць, *m.* Griffel, Stift, Zeichenstift, *m.* *Фр.*
Рискáль, *m.* Grabscheit, *n.* Spaten *m.*
Рискалйско, *m. augm.* s. Рискаль; 2) Spatengriff, *m.*
Рискáти, (ристáти) *v. n.* laufen; springen, heranstürmen; ричá partc. praes. act. *КУ.* II. 98.
Рисовáльник, *m.* Reiszeug, *n.*
Рисóвник, *m.* Zeichner, *m.*
Рйсочка, *f.* kleiner Strich, Zug, *m.* Falte, *f.* *Ст.*
Рист, *interj.* laufe, springe! (hinein!) *B.*
Ристь, *f.* *Ко.* 22. Ritt, Tritt, *m.* *Кч.* 150; Marsch, *m.* 2) Marschmusik, *f.*
Рйстю, *adv.* im schnellen Trab. *Ме.* 410.
Рисувáти, *v. a.* ritzen, Risse in etw. machen, 2) zeichnen; — ся, Risse bekommen.
Рисункóвий, *a.* Zeichen—.
Рисýнок, *m.* Zeichnung, *f.* Riss, *m.*
Рйсю, *adv.* *Марк.* 135, im Trab. *С.* II. 22.
Рить. *f.* Steiss, Hintere, After *m.* *Wgr.* 39. рйтю, рйтьми, nach Hinten, кінь ритю удáрив das Pferd schlug nach Hinten aus.
Рйтвина, *f.* ein ausgewühltes Loch, e. ausgewühlte Höhlung, *Фр.* — мурашóк, Ameisenhaufen; *pl.* ритвинй, —нї Schutt, *m.*
Рйтвити, *v. a.* wühlen.

Рити, *v. a.* wühlen, graben; — ся wühlen und sich einwühlen, s. verkriechen; 2) stechen, gravieren, in Stein hauen.

I. Ритина, *f.* Borkenthier, *n.* Seekuh. *f.* (Rhytina). [stich, *m.* *Пар.*

II. Ритина, ритовина, *f.* Kupfer-

Ритм, *m.* Rhythmus, *m.*

Ритмач, рифмач, римар, *m.* *Пар.* Reimer, Dichterling, *m.* [reimen.

Ритмачити, ритмувати, *v. a.*

Ритьма, *f.* Huf am Hinterfusse des Pferdes.

Ритовати, *v. a.* gravieren. *Пар.*

Ритовник, *m.* Stecher, Gravierer *m.*

Ритовництво, *n.* Gravieren, Stechen, *n.* Gravierkunst, *f.*

Рифа, *f,* *У.* Riff, *m.*

Рихва, рифа, *f.* eiserner Reif (v. kleinerem Umfange), Bandreif *m.*

Рихкавка, ричкалка, рехкалка, *f.* Laubfrosch, *m.* *B.*

Рихоль, *m.* *Не.* Frühgetreide, *n.*

Рихта, *f.* Gebühr, *f.* Einkommen, *n.*

Рихтиця, *f.* die Spur, welche von den Rädern herrührt, (auf dem Wege, wenn dieser zugefroren & ist.)

Рихтівний, *a.* s. Готовий.

Рихтувати, *v. a.* richten, ordnen, zurichten, reparieren, rüsten.

Риц, *gen.*-рици, *f.* After, Hinterer *m.*

Риць, *imperat.* s. Речи.

Рицар, рицарский, рицарство, s. Лицар, &.

Рицарка, *f.* Heldenfrau, *f.* *Пар.*

Рицарювати, *v. a.* Heldenleben führen *Кч.* 191. [рицкаль, рискаль).

Рицкати, *v. a.* graben (mit dem

Рича, s. Рискати.

Ричати, *v. n.* brüllen; — чимось nach etw. riechen.

Ричка, *f.* *Ко.* 128 Viehmagd, *f.*

Риштік, ришток, *m.* Graben, Rinnstock, *m.* kleiner Bach.

Риштунок, *m.* Rüstung, *f.*

Рищонка, *f.* ein schlechter Besen.

Рияк, *m.* s. Рило; 2) Nasenthier, *n.* (Nasua); 3) *pl.* Рияки, Rüsselkäfer, *pl.* (Curculionida). *Пол.*

Ріба, *f,* s. Рябина.

Рібати, ріпати, *v. a.* schaben.

Рібачка, *f.* ein Kleid aus порт.

Рібий, *a.* s. Рябий.

Рів, *m.* Graben, Abfluss, *m.*

Рівен, *a.* *Кч.* 193. s. Рівний.

Рівень, *m.* *Т.* → ріки Niveau, *n.* s. Ровень.

Рівнане, *n.* Gleichung, *f.*

Рівнати, *v. a.* gleichen, gleich machen, ebnen, -ся кому, чому sich jmdm, (etw.) gleich stellen, gleich kommen, gleich sein.

Рівнач, *m,* Gleicher, *m.*

Рівний, *a.* gleich; eben, flach. *adv.* gleich, eben; ebenso, gleichfalls; мені все рівно, mir ist alles gleich; jedenfalls, doch, ohne dem, nichtsdestoweniger. [telkreis, *m.*

Рівник, *m.* Aequator, Gleicher, Mit-

Рівнина, *f.* Ebene, *f.* Gefilde; Flachfeld, — land, *n.* [gerade.

Рівнистий, *a.* *Кл.v.* 306 насад —

Рівниці, (рев-) *pl.* Eifersucht, *f.* *С.*

Рівнобедрий, *a.* gleichschenkelig.

Рівнобіжний, *a.* parallel.

Рівнобіжник, *m.* Parallelogramm, *n.*

Рівновага, *f.* Gleichgewicht, *n.* Bilanz *f.*

Рівновагий, *a.* wagerecht.

Рівноваговий, *a.* aequivalent, gleichmässig. *К.* [gleich; wagerecht.

Рівноважний, *a.* gleichwiegend;

Рівноважність, *f.* Gleichgewicht, *n.* *ВБ.* [41. *Пу.*

Рівновісний, *a.* wagerecht, *Гн.*

Рівновугол, *gen.* — угла, *m.* Rechteck, *n.*

Рівнодень, *m.* Tagesgleiche, *f.*

Рівнодення, *n.* (-нність *f.*) Nachtgleiche, *f.* *Пар.* [tor, *m.* *Пол.*

Рівноденник, *m.* Gleicher, Aequa-

Рівноденствіе, *n.* Tag- und Nachtgleiche, *f.* *Пол.*

Рівнодійствуючий, a. resultirend, Mittel-, — а сила gleichwirkende, resultirende Kraft, Mittelkraft, *f.*

Рівнодовгий, *a.* gleichlang.

Рівнодушний, *a.* gleichgültig, indifferent; kaltsinnig.

Рівнодушність, *f.* Gleichgültigkeit *f.* Indifferentismus, Kaltsinn, *m.*

Рівнозвучний, *a.* gleichtönend; gleichlautend. [Einklang, *m.*

Рівнозвучність, *f.* Gleichlaut;

Рівнознака, Synonym, *n.* *К.*

Рівнозначний, *a.* gleichbedeutend, synonym.

Рівнойменний, *a.* gleichnamig.
Рівнойменність, *f.* Gleichnamigkeit, *f.* [*pl.* (Homoptera.)
Рівнокрильці, *pl.* Gleichflügler,
Рівнокутний, *a.* gleichwinklig.
Рівнолежний, *a.* parallel.
Рівнолежник, *m.* Parallellinie, Parallele, *f.* [gleichlaufend, parallel.
Рівнолягливий, *a.* gleichliegend,
Рівномірний, *a.* ebenmässig, gleichmässig, — förmig. [benmass, *n.*
Рівномірність, *f.* Gleichmass, E-
Рівноночє, *n.* Aequinoctium, *n.* *СМ.*
Рівнопóле, *n.* Blachfeld, *n.*
Рівноправний, gleichberechtigt; gleich, viril, — голос. *Ос.* (61) VIII. 90. *adv.* — но rechtmässig, mit gleichem Recht, billig, *Под.*
Рівнопрям, *m.* Quadrat, *n.* [klig.
Рівнораменний, *a.* gleichschen-
Рівнорóдний, *a.* ebenbürtig *Пар.*
Рівносильний, *a.* gleichkräftig, von derselben Macht, *Се.*
Рівностайність, *f.* *Пу.* Ebenbürtigkeit, Gleichheit, *f.*
Рівностійність, *f.* Gleichheit, *f.* Gleichgewicht, *n.*
Рівностóронний, *a.* gleichseitig.
Рівносуд, *m.* *К.* gleiches Recht, Gleichberechtigung, *f.*
Рівнотá, *f.* Ebenheit, *f.* 2) s. Рівнинá. *Ст.* [mig, lineal. *В.*
Рівноужкий, *a.* лист— linienför-
Рівноцінність, *f.* Gleichheit, *f.* derselbe Wert.
Рівночасний, *a.* gleichzeitig.
Рівночáсність *f.* Synchronismus *m.*
Рівночéсний, *a.* in gleicher Ehre, *Пу.*
Рівня, *f.* Gleichheit, Ebenbürtigkeit, *f.* Gleiches, *n.* рівні не було *Р.* I. 77, Niemand konnte ihm gleichthun 2) Ebene, *f.* 3) Gleichung, *f.* *Пу.* [land, *n.* *К.*
Рівнява, *f.* Ebene, Fläche, *f.* Flach-
Рівняти, *v. a.* gleichstellen; до чогóсь etw. womit vergleichen.
Рівцюватий, *a.* voll Einschnitte.
Рівчáк, *m.* Gerinne, *n.* Abzug, *m.* Thalfurche, *f.* s. Рів.
Ріг, gen. рогá, *m.* Horn, Geweih, *n.* 2) Ecke, Spitze, Kante, *f.* Zipfel, *m.* 3) Vorgebirge. *n.* *ОБ.*
Рід, gen. рóду, *m.* Geschlecht, *n.* Art, Gattung, *f.* 2) Gezücht, *n.* Brut *f.* Stamm, *m.* Abstammung, Abkunft, *f.* Herkommen, *n.* Familie, *f.* *pl.* роди́, *Ф.* die Verwandten; 3) Gelichter, *n.* *Пар.* s. Брак II.
Ріджий, *a.* *Ог.* 103 s. Рідший.
Рідительний, *a.* verdünnend, Verdünnungs-, — а пóмпа, Verdünnungs-, Luftpumpe.
Рідíти, **ріднíти**, *v. n.* dünner, schütter werden, sich verdünnen.
Рідкий, *a.* selten, nicht häufig, — чоловік, e. sonderbarer Mensch; 2) licht; 3) locker, dünn, fliessend.
Рідкість, (-ость), *f.* Seltenheit; Curiositaet, *f.* Ausbund, *m.*
Рідкозубий, *a.* mit weit von einander abstehenden Zähnen. *В.*
Рідколíсє, *n.* *С.* dünn, schütter bewachsener Waldstrich.
Рідéнький, ріднéсенький, *a.* leiblich; herzlich. [nigst, — любúти.
Ріднéнько, *adv.* *М.* herzlichst, in-
Рідний, *a.* leiblich; з двох рідних = стриєчний.
Рідну́ти, **рідшáти**, *v. n.* dünner, flüssiger, verdünnter werden, 2) seltener w.
Рідня́, родня́, *f.* Familie, Verwandtschaft, *f.* s. Роди́на. 2) Geschlecht, *n.*
Рідня́к, *m.* *Ч.* III. 29, Verwandter, *m.*
Рідокóханець, *m.* Liebling der Familie; — рідокоханка, *f.*; *adj.* рідокохáний, *Ііс. Ме.*
Ріду́ха, *f.* Buchweizen, der nicht dicht gesäet wird. *Пар.*
Рідчíйшáти, *v. n.* s. Рідíти.
Ріж, рож, *m.* Roggen, *m.* *Еф.* 64.
Ріжа, *f.* Wasserlinse, *f.* (Lemna).
Ріжка, *f.* s. Ри́жик. *Зак.*
Ріжкáтий, *v.* mit Hörnern, Spitzen versehen, gehörnt; *pl.* Gewürznelke, *f.*
Ріжкú, рóжки, *pl.* Schotte des Johannisbrodbaumes.
Ріжний, *a.* verschieden, mannigfaltig; unterschiedlich.
Ріжни́ти *v. a.* unterscheiden, e. Unterschied machen; verfeinden. — ріжни́ти ся, sich unterscheiden, abstechen; contrastieren; uneinig sein.
Ріжни́ця, *f.* Unterschied, *m.* Differenz, *f.*; Abstand, *m.*
Ріжність, *f.* Unterschied; Abstand *m.* Verschiedenheit, *f.* Missverhältnis, *n.*
Ріжноголóсий, *a.* verschieden

lautend, — tönend. — stimmig. *Bax.*
Ріжноли́чний, *a.* mannigfaltig, *Фр.*
Ріжномо́ва, *f.* Idiom, *n.* *Пар.*
Ріжнопи́сь, *f.* Variante, *f.* *Пар.*
Ріжнора́кий, *a.* mannigfach-, faltig.
Ріжнора́кість. *f.* Mannigfaltigkeit *f.*
Ріжноро́дний, *a.* verschiedenartig, vielfältig. [Verschiedenheit, *f.*
Ріжноро́дність, *f.* Vielfältigkeit,
Ріжносто́ронний, *a.* verschiedenseitig, mehrseitig.
Ріжно́та, *f.* Mannigfaltigkeit, Verschiedenheit, *f.* *Пу.*
Ріжнофо́рмний, *a.* verschieden-, artig, *Фр.* [buntfärbig.
Ріжноцвітний, *a.* verschieden-,
Ріжноцвітність, *f.* Buntfärbigkeit, *f.* *Bax.*
Ріжо́к, рожо́к, *m.* *dim.* s. Ріг; — до ковба́с, Wursthorn, *n.* Wurstbügel, *m.*
Ріжу́ха, *f.* s. Жеру́ха.
Різь, *f.* s. Різани́на; 2) Schneiden im Leibe. *Mi.* II. 35. 3) *pl.* різи Arabesken, *pl.* 4) Art Fischernetz. *B.*
Рі́за, *f.* *He.* *Др.* s. Ри́за II.?
Різа́к, *m.* Spaltklinge, *f.* Schlachtmesser, 2) Grabstichel, Meissel der Bildhauer, *m.* *Пс.* 3)* Einer der die Antwort nie schuldig bleibt; E. der in einer Sache sehr geübt, s. bewandert ist; 4) Gemeine Wasser-Aloë (Stratiotes Aloides), *Пс.* 5) — степови́й, Sichelkraut, *n.* (Falcaria Rivinii) *Пс.*
Різа́нь, *f.* †50 ster Theil der Гри́вна.
Рі́зане, *n.* Schneiden, *n.*; — в че́реві Bauchschneiden, Bauchgrimmen, *n*; — в міхури́ Blasenstich, *m.*
Різани́на, різня́, *f.* Schlächterei, Metzelei, *f.* Blutvergiessen, Blutbad, *n.* 2) Fleisch, *n.* *Пар.* 3) Bauchschmerz, *m.*; 4) *Ос.* (61) XII. 47. s. Ха́рківщина.
Рі́занка, *f.* s. Ло́кшина, ло́кша; 2) kleine Brodlaibel (bei d. Hochzeit).
Різа́ть барви́льник, *m.* Färberscharte, *f.* (Serratula tinctoria).
Рі́зати, *v. a.* schneiden; sägen; schnitzeln; schlachten; ріже в животі es reisst im Leibe; — в долоні mit d. Händen klatschen. [zen. +*Б.*
Різа́чка, *f.* schneidende Bauchschmer-
Різьба́. *f.* Schnitzwerk, *n.* die geschnitzte Arbeit. 2) Bildhauerei, Bildhauerkunst, *f.*
Різьби́ти, рїзьбува́ти, *v. a.* *К.* schnitzen, meisseln.
Різьбя́р, *m.* Schnitzer, Bildhauer, *m.*
Різбя́рство, *n.* Bildhauerkunst, Bildhauerei, *f.* [lebensvoll, wacker, tüchtig.
Різви́й, *a.* munter, aufgeweckt, frisch,
Рі́звість, *f.* Munterkeit, Frische, *f.* Spannung, *f.* (d. Muskel) *Ил.*
Рі́зґа, *f.* s. Рі́зка. [дество Христо́во.
Різдво́, *n.* Weihnachten, *pl.* s. Рож-
Різдвя́ний, різьдвя́ньский, *a.* Weihnachts-, -ї свята, s. Різдво́.
Різдвя́нка, *f.* s. Пили́півка. [13.
Рі́зень, *m.* Schnitt, *m.* Stück, *n.* Wgr.
Різе́ць *m.* Grabstichel; Meissel der Bildhauer, *m.* Wirkeisen, Wirkmesser, *n.*; 2) — тісговий. Teigrädchen, *n.*
Рі́зе, (різче, ріще), *n.* *coll.* Reisholz, Reisig, *n.* *Пар.* [(Carex).
Різї́йка, різо́ха, *f.* Riedgras, *n.*
I. Рі́зка, *f.* Ruthe, *f.*; Ruthenstreich, *m.* 2) *dim.* s. Ри́за. [*P.* II. 27.
II. Рі́зка, *f.* Krume, Brodkrume, *f.*
Рі́зкий, *a.* grell; scharf, schneidend, * entschlossen, scharf.
Рі́зкість, *f.* Grellheit, Schärfe, *f.*
Різнь,, *f.* Unterschied, Gegensatz, *m.* Divergenz, *f.* *He.*
Рі́знак, *m.* Ч. II. 309?
Рі́зьний, різний, *a.* bunt.
Різни́к, *m.* Schlächter, Metzger, Fleischhauer, *m.* 2) blutiger Kampf *Ф.* *Поез.* (62) 134. 3) рівни́к, *d.* різничо́к, *m.* Schnitt, *m.* Stück *n.* Krume, *f.* (хлїба). *Фр.* 4) Hornblatt, *n.* (Ceratophylum demersum).
Різни́ти, *v. n.* *He.* nicht stimmen, nicht harmonieren.
Різни́цкий, *a.* Schlacht-, Metzger-.
Різни́цтво, *a.* Fleischerhandwerk, *n.*
Різни́ця, *f.* Schlachthof, *m.* — haus, *n.* Schlachtbank, *f.*
Різни́чити, *v. a.* Fleischerhandwerk treiben, Fleischhauer sein.
Різничу́к, *m.* Fleischerknecht, *m.*
Рі́зно, *adv.* *Me.* 51 nach allen Seiten, auseinander; verschieden; besonders, vereinzelt, einsam. [*m.*
Різного́лос, *m.* Misston, Missklang,
Різноголо́сий, *a.* mit verschiedenen, vermischten Stimmen, *Ст.*
Різно́дір, *m.* Kronenkoralle, *f.* (Heteropora). *B.*

Різнозвучіє, *n.* *Гол.* різнозвучність, *f.* Mannigfaltigkeit der Laute, *f.*

Різноколірний, *a.* verschiedenfarbig, *Cm.*

Різнокрасавий, *a.* buntfarbig, *Лe.*

Різнолюдний, *a.* *KУ.* mit verschiedenen Leuten.

Різномова, *f.* Abart der Sprache, *f.* Idiom, *n.* Mundart; Redeart, *f.* *Пар.*

Різноріччє, *n.* s. Різномова.

Різнородний, *a.* fremdartig, s. Ріжнородний.

Різнородність *f.* Fremdartigkeit, *f.*

Різность, *f.* Verschiedenheit, Abart, *f.* *Гол.*

Різнофарбний, *a.* bunt. *I.* II. 23.

Різноцьвітка, *f.* *Bein.* einer bunten Blüte. *I.* II. 30.

Різнути, різонути (*Кч.* 395), *v. a* an-, schneiden, an-, schlagen, anspielen; treffen.

I. Різня, *f.* Gemetzel, Morden, *n.*

II. Різня, *f.* Unterschied, *m.* Uneinigkeit, *f.* Zerwürfnis, *n.*

Різьбованик, *m.* s. Фартух, Weiberrock mit gestickter Borte. [kresse, *f.*

Різоватка, *f.* — морска, Meer-

Різоха, *f.* Kresse, *f.* (Lepidium).

Різун, *m.* Schlächter, Raufbold; Renommist, *m.* 2) § schlechter Arzt. [*B.*

Різуха, різуля, Riedgras, *n.* (Carex).

Різці, *pl.* rundes Werkstück zum Aushöhlen der hölzernen Löffel.

Рівячко, *n.* s. Різе.

I. Рій, *gen.* роя, *m.* Schwarm, Bienenschwarm, Bienenflug, *m.*

II, Рій, *m.* рійниця, *f.* s. Лосуня, Комьчак, *Вол.*

Рійка, рійба, *f.* Schwärmezeit *f.* der Bienen), Schwärmen, *n.*

Рійний, *a.* schwärmend; reich an Bienenschwärmen, günstig für B. (рік &) *adv.* рійно (в пасїцї) *Kol.* I. 99.

Рійник, *m.* s. Розхідник.

Рійниця, рійничка, *f.* Schwarmsack, *m.* — netz, *n.*; Korb in welchen man den Bienenschwarm einstreicht, *m.*

Рійта, ровта, *f.* Haufe *m.* Schaar, *f.* Rote, Abtheilung, *f.* *B. Нав.*

Рік, *gen.* року, *m.* (*pl.* рокй, лїта, *gen. pl.* років, рік: сім рік sieben Jahre) Jahr, *n.* року божого im Jahre des Herrn; так рік, рік тому es ist jetzt ein Jahr; на без рік, на-рік, übers Jahr, künftiges Jahr; що другий рік alle zwei Jahre &; в року в рік, від року до року von Jahr zu Jahr; рік від року, рік в рік, що року Jahr ums Jahr, alljährlich, alle Jahre; в рік ein Jahr später, nach einem Jahre; війти з року в службі inmitten des Jahres den Dienst verlassen; — святий Jubeljahr, *n.* *Пар.*; — медовий Flitterjahr, *n.* — голодний Missjahr, *n*; — віддавати Todtenamt nach einem Jahre halten, s. Поминки (в рік); 2) *pl.* роки Landgerichtstermin, *n.*

Ріка, *f.* Fluss, Strom, *m.*

Рікля, *f.* alterthümliche Weibertracht (an der Brust ausgeschnitten) *Мл.*

Рікомет, *m.* рікометиця, *f.* рікометнище, *n.* s. Зарінок. [*f.* *Пар.*

Рікоплавство, *n.* Flusschiffahrt,

Рікрочний, (-річн), *a.* alljährlich, Jahr ein Jahr aus. *KУ.*

Рільний, *a.* Acker-, —е господарство Ackerbau, *m.*

Рільницкий, *a.* des Ackermanns; Ackerbau-, Feldbau-. [bau, *m.*

Рільництво, *n.* Ackerbau, Land-

Рілля, *f.* Acker, *m.* Feld, *n.*

Рімнати, *v. a.* рімний, *a* —но, —нєнько, *adv.* s. Рівнати, &. [сти.

Рімувати, *v. a.* s. Грймати, Кля-

Рінь, рінячина, *f.* Gerölle, *n*; Schotter, *m.*; grober Flussand.

Рінда, *f.* s. Рубатка. *Фр.*

Рінде, *n.* abgetragene, zerfetzte Kleider; ріндявий, *adj.* zerfetzt, zerlumpt.

Рінець *m.* *Ваг.* s. Ріняк.

Рінник, *m.* Quendelblättriges Sandkraut (Arenaria sepillyfolia).

Рінистий, рінний, *a.* mit рінь bedeckt, erfüllt; grandig. [Schuttland, *n.*

Рінйско, *n.* Grandablagerung, *f.*

Ріняк, *m.* Rollstein, *m.* Kies, Kieselstein, *m.* Gerölle, *n.* [Gerölle.

Рінякуватий, *a.* wie Rollstein, als

Ріняний, *a.* *Гол.* III. 554. s. Рінистий.

Ріпа, *f.* (біла ріпа) Rübe, *f.* Rübenkohl. *m.* Weisse Rübe, (Brassica rapa) *B.* 2) Kartoffel, (=бура-) *B.* 3) s. Ріпа.

Ріпак, *m.* Rapps, Rappskohl, *m.* (Brassica napus).

Ріпати ся, Risse, Sprünge bekommen, rissig werden, s. Порéпати ся.

Ріпáчине, *n. B.* Stengel des pinák.

Ріпачнúско, *n.* das Feld, wo pinak gepflanzt wurde, *B.*

Ріпеникк, *m.* ein Kuchen aus Kartoffeln u. Kukuruzmehl. *B.*

Ріпиця, *f.* s. Ріпак, 2) — рільнá Ackerrettig, Hederich, Heerk, *m.* (Raphanistrum segetum). 3) Schwanzrübe, Schweifrübe, *f.*

Ріпка, *f. dim.* s. Ріпа; кубок-ріпка Trinkglas in Form einer Rübe *Кч.* 43.

Ріплиця, *f.* Synapta. *B.*

Ріпля́тка, гáвязка, *f. B.* (Echinospermum lappula).

Ріпнúк, *m.* Arbeiter im Naphtastollen (*vgl.* ропá) & 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina) *B.*

Ріпнúцкий, *a.* des pinник.

I. **Ріпниця**, *f.* Arbeiterin beim Herausschaffen des Petroleum u. drgl. 2) s. Мазнúця.

II. **Ріпниця**, *f.* s. Гірчúця.

Ріповáтий, *a.* rübenförmig.

Ріпочка, *f. dim.* s. Ріпа.

Ріпя́к, (-ях) ріпéк (éх), *m.* Gemeine Klette. (Lappa vulgaris).

Ріпячóк, *m.* Leberklette, *f.* (Agrimonia eupatoria).

Ріса, ря́са, *f.* Falte, *f.* ріси розпустúти entfalten. **рісú**, *pl. R.* 43. *Ol.* 5. üppiger Schmuck des Hochzeitskranzes; Wa 5 вінéць з рісами. 2) Wasserfaden, *m.* (Conferva).

Рісúти, рéсúти (*B*), рісувáти, *v. a.* in Falten legen, falten; — ся sich in Falten legen, in F. herabfallen.

Ріска, *f.* Wasserlinse, *f.* Entenflott, *n.* (Lemna), 2) Pfropfreis, *n.* 3) *dim.* s. Росá. Tautröpflein, *n.*

Рісля́к, *m.* Rohrkäfer, *m.* (Donacia) *B.*

Ріснецевáтий, (-ниц-), *a.* gewimpert.

Ріснúй, *a.* häufig, zahlreich; reichlich, dicht.

Ріснúк, *m.* Sonnenthau, *m.* (Drosera).

Ріснúця, *f.* Augenwimper, *f.*

Рісно, *adv.* faltig, faltenreich. 2) reichlich, dicht.

Ріснотá. *f.* Fülle, Dichte, Dichtheit, *f.* Menge, Reichlichkeit, *f.* reichlicher Ertrag.

Рісовáтий, *a.* wimperig. *B.*

Рісочка, *f.* (різочка?) *Не* (*МБ.* 16) Schnitt, *m.* Stück, *n.* 2) *dim.* s. Росá.

Ріст, *gen.* рóсту, *m.* Wachsthum, *n.* Wuchs, *m.*; Taille, *f.*

Рісти, *v. a. Оц.* гр. 98 s. Стрінúти.

Рістня́, *f.* Vegetation, *f. B.* [*m. МШ.*

Рістóк, *m.* Spross, Trieb, Schössling,

Рісточки, *pl. dim. Ме.* 2. Wuchs, *m.* Gedeihen, *n.*

Ріт, *m. К.* s. Рот.

Ріта, *f.* s. Рійта.

Ріти, *v. n.* fliessen.

Рітниця, *f.* Ackersternkopf, *m.* (Knautia arvensis). *Пар.*

Ріцькі, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei.

Річ, *f.* Sache, *f.* Ding, *n* Gegenstand *m.* That, Handlung *f.* Geschäft, *n.* Pflicht, *f.* недóвга річ keine schwere Sache, leicht *Ос.* (61) IV. 34; — подідúчна Erbstück, *n. Пар.* от и в тому́ річ darum geht es eben hauptsächlich, es liegt daran h. *ВБ.* 2) Rede; Sprache *f.* Inhalt, Text, *m.* — изня́ти = почáти мову *Н.* 253; на сю річ auf d. Thema, +*М.*; річей зостáти ся, лишити ся *Р.* II. 138. die Sprache verlieren.

Річéвий, *a.* gegenständlich, Sachen —; sachlich, real; inhaltsreich.

Річéвість, *f.* Gegenständlichkeit, *f. Пар.*

Річенька, -ечка, *f. dim.* s. Рiкá.

Річúвість, *f.* Wohlredenheit, *f.*

Річиско, -чище, *n.* (verlassenes) Flussbett, *n. Р.* I. [inhaltsreich, *Пар.*

Річúстий, *a.* flussreich. *Пар.*; 2)

Річка, *f.* Fluss, *m. К.*; *dim.* s. Рiкá.

Річковúй, *a. М.* II. 74. Fluss-.

I. **Річнúй** *a.* Fluss-; 2) concret, sachlich *Пар.*; 3) beredt, beredsam.

II. **Річнúй**, *a.* jährlich, Jahres-, jährig.

Річнúця, *f.* Jahrestag, *m.* Jahresfest, *n.*

Річність, *f.* Beredsamkeit, *f.*

Річня́, *pl.* річня́та, *n.* ein jähriges Thier. s. Річня́к.

Річня́к, *m.* Jährling, *m.*

Річчúна, *f. КУ. dim.* s. Річка.

Рішéнець, *m. Кн.* Entscheidung, *f.* Beschluss, *m.* entscheidende Thatsache, *Cm.*

Рішене, *n.* Entscheidung, *f.* Entschluss, Beschluss, *m.* Erledigung, *f.*

Рішетичи́на, *f.* s. Решети́на.
Ріши́во, *adv.* entschieden, fest, *Зг.*
Ріши́льність, *f.* Entschiedenheit, Festigkeit, Entschlossenheit, *f. ВШ.*
Ріши́мість, *f.* Entschlossenheit, Standhaftigkeit, Entschiedenheit, Gefasstheit, *f.*
Рішине́ць, *m. Ал.* Entscheidung, *f.* Beschluss, *m.*; 2) *Ос.* (61) IX. 179, Resultat, Ergebnis, *n.*
Ріши́ти, рішати, *v. a.* entscheiden, schlichten, ein Urtheil fällen od. sprechen, den Ausspruch thun; beschliessen, e. Beschluss fassen; erledigen; 2) auflösen, beantworten. *P.* II. 49, zurücklassen; 3) vergeuden *Кв.* II. 257; — ся entschieden werden, sich entschiessen, e. Entschluss fassen; — чого́ sich einer Sache begeben; *prtc.* ріше́ний, entschieden, erledigt, ausgemacht.
Рішу́чий, рішу́щий, *a.* entscheidend. [*Фр.*
Рішу́чість, *f.* Entschiedenheit, *f.*
Ріще, *n.* Reisig, Reissholz, *n.* Ruthen, *pl.*
Ріщик, *m. Ос.* (62) I. 52.?
Роб, *m. plur.* ро́би *Ч.* III. 82 das abgesondert stehende Paar im Spiele Хре́щик; 2) *pl.* Angelegenheiten, *pl. Ос.* (62) I. 60. [Arbeiterin, *f.*
Ро́ба, *f. Н.* 47. Sklavin, Dienerin,
Роба́к, *d.* робачо́к, *m.* Wurm, *m.*; *pl.* робаки́ s. Глиста́.
Робачкова́тий, *a.* wurmförmig.
Роби́ня, *f. Ст.* s. Раби́ня.
Роби́ти, *v. a.* arbeiten; thun, machen; verfertigen; — по́ле, bebauen *Фр.*
Робільний, *a.* Fabriks-. *sbst.* -ник, *m.* Fabriksherr, Fabrikant, *m. Піс.*
Робільникува́ти, -ничáти, *v. a.* herstellen, fabricieren.
Робільня́, *f.* Fabrik, *f. Піс.*
Робінечко, *n. dim.* s. Ро́блене (Робіне) *Ч.* III. 109.
Робітка, *f. dim.* s. Робо́та.
Робітний, *a.* arbeitsam; fleissig; 2) — Arbeits-, — день Arbeitstag, Werkeltag, Werktag, *m.* s. Робу́чий.
Робітник, *m.* Arbeiter, *m.*; -иця, *f.* — in, *f.* Taglöhnerin, Arbeitsfrau, *f.*
Робітність, *f. Кл.* Emsigkeit, *f.* *f.* Fleiss, *m.* [stätte, *f.* Laboratorium, *n.*
Робітня́, *f.* Arbeitszimmer, *n.* Werk-
Робка́тий, робкова́тий, *a.* benarbt, narbig, s. Раби́й.
Ро́блене, *n.* Arbeit, *f.* Thun, Herstellen, *n.*; 2) s. Ки́снене, Guhr, *f.*
Робля́ти, *v. a.* viel wiederholt arbeiten.
Робо́к, gen. робка́ (рубо́к) *m.* Narbe, *f.*
Ро́бом, *adv.* auf die Art. *Піс.*
Робо́та, *f.* (роб, *m.* ро́ба, *f. Зак. Піс.*) Arbeit, Leistung, *f.* Geschäft, *n.* Beschäftigung, *f.*; — майсте́рска Meisterarbeit, *f.* Meisterstück, *n.*; — кросне́ва Rahmnähterei, *f.*; — в запе́рті, під запором Clausurarbeit, *f. Пар.*; — (у пчіл) Wadenbau, *m.*; — набирана eingelegte Arbeit, *Пар.*; 2) Façon, Art u. Form der Arbeit.
Робота́ти, *v. a. M.* arbeiten.
Робoти́зна, *f.* Frohndienst, *m.* Frohnarbeit, Frohne, *f.*
Роботи́ця, *f. gew. pl.* Frohnarbeit, *f.*
Роботли́вий, (-ітл-), *a.* emsig, arbeitsam. [s. Робітниця.
Роботу́ха, (-юха), *f.* Arbeiterin, *f.*
Робoтя́га, *m.* der Arbeitsame *P.* I. rühriger Arbeiter, *Ш.* I. 281.
Роботя́щий, (-чий), *a.* arbeitsam, fleissig, Arbeits-. [Arbeits-.
Робо́чий, *a.* zur Arbeit bestimmt,
Робурні, *pl. Ч.* V. 1142.?
Робу́чий, *a.* s. Робо́чий. [sigkeit, *f.*
Робу́чість, *f.* Arbeitsamkeit, Em-
Ро́вень, ро́вінь, *f.* Ebene, *f.* Flachfeld, Flötz, *n.* Gefilde, *n.*; Spiegel, *m.* Niveau, *n.*;— водяна́ Wasserpass, *m. Пар.*
Ровени́стий, *a.* fast flach, eben, *V.*
Рове́сний, *a.* im gleichen Alter, gleichjährig; *adv.* -но gleichzeitig *ОБ.*
Рове́сник, *m.* Altersgenosse; Zeitgenosse, *m.* -ниця, *f.* — in, *f.*
Рове́ць, gen. рівця́, ро́вчик, *m.* Grübchen, Grüblein, *n.* kleine Rinne.
Ро́вта, *f.* Abtheilung, Militärabtheilung (zur Verfolgung der опри́шки); ро́вту збива́ти zusammenbringen, formieren, s. Ро́та, Рі́йта. [aegyptiacus).
Рогави́ця, *f.* Hornviper, *f.* (Cerastes
Рога́н, *m.* Kriegshorn, *m.*
Рогати́зна, (-и́на), *f.* Hornvieh, *n. K.*
Рога́тий, *a.* gehörnt, Horn-; mit (grossen) Hörnern; -силльо́гізм *Не.* Syllogismus cornutus; 2) eckig.
Рогати́на, *f.* Jagdspiess, *m.*
Рогати́ця, *f.* Hornfisch, *m.* (Bali-

stes vetula). [Sperre, Barriere, *f.*

Рогáтка, -áчка, *f.* Schlagbaum, *m.*

Рогáч, *m.* Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus). *Пол.*; 2) Männchen vom Edelhirsch; 3) Attrib. des Ochsen; 4) Feuergabel, *f.* ein Werkzeug zum Hervorheben der Töpfe aus dem Ofen, *P.* I. 3.

Рогáчики, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei, *ГБ.* [2) Hornhaut, *f.* *Ил.*

Рогíвка, *f.* Fischbein, *n.* Barte, *f.*;

Рогівнúк, *m.* -úстий, der echte Johannisbrodbaum (Ceratonia siliqua) *Вол.*

Рогівнá, *f.* Mundstück aus Horn am Dudelsack.

Рогíз, рогóз, *m.* -óза, Scirpus palustris, *Пic.*; 2) Typha angustifolia, *Пic.*

Роговáтий, *a.* hornig, hornartig.

Роговéць,(-úк), *m.*Hornstein,*m.Вол.*

Рогóвий, *a.* hörnern; 2) Horn-; -á худóба Hornvieh, *n.* рогов́е *s. a. n.* † Art Abgabe vom Hornvieh.

Роговúця, *f.* Hornhaut, *f.* [nig.

Роговíт, тур-, *КУ.* II. 34. starkhör-

Роговнúк, *m.* Hornarbeiter, *m.*

Рогóжа, *f.* Matte, *f.*

Рогóженьок, *dim. m.* Attrib. des місяць, von dem sichelförmigen („gehörnten") Monde, nur im *Vocat.*

Рогóжка, *f.* рогóжина, *f.* Flechte Binse, (Scirpus lacustris), *f.*; 2)Matte, *f.*

Рогóжник, *m.* Mattenflechter, *m.*

Рогозóвий, *a.* aus Schilf od. Binsen.

Рогонóс, рогýн, *m.* Hahnrei, *m.Пар.*

Рогýлька, *f.* s. Водорíшник.

Рогýля, *f.* e. Kuh mit grossen Hörnern; 2) *pl.* рогулї eiserne Mistgabeln, s. Ґрáлї.

Рóда, *f.* *W.* s. Прирóда.

Родáк, *m.* Verwandter, *m.* *Mi.* II. 242.

Рóджене, *n.* Erzeugung, Zeugung, *f.*; Gebären, *n.*

Родзúнок, *m.* Rosine, *f.*

Родúво, *n.* *Ч.* II. 564. Gebärzeit, Geburt, *f.* на родúві bei der Geburt.

Родúлець, *m.* s. Рóдич, родúтель.

Родúля, *f.* *Сб.* I. 351. Gebärerin, Wöchnerin, *f.* *Др. c.* 377.

Родúмець, *m.* Landsmann, Mitbürger, *m.* scherzweise: Teufel, *m.* *Ал.*; 2) Epilepsie, *f.* *Пic.*

Родúмий, *a.* angeboren, vaterländisch; von Geburt aus, *H.* 4. значóк — Muttermal, *n.* родúмее *s. a. n.* das Angeborene, Muttermal, *n.* *Ос.* (62) VIII. 14.; 2) s. Урожáйний.

Родúмість, *f.* Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, *f.* *Госп.* 54.

Родúмка, *f.* Muttermal, *n.*

Родúна, *f.* Familie, *f.* Verwandte, *pl.*; 2) Geburtsort, *m.* Heimat, *f.*; 3) seinesgleichen жений ся з своéю родиною (Volkslied).

Рóдини, (*dim.* родúнки *H.* 184), *pl.* Niederkunft, Entbindung, *f*; 2) Geburtsfest, Wiegenfest, *n.* Geburtsfeier, *f.* *Kol.* I. 208. [Familien; heimatlich.

Родúнний, родúній, *a.* Geburts-;

Родúнність, *f.* Verwandtschaft, *f.* — крéвна Blutsverwandtschaft, *f.* *K.*

Родúньство, *n.* s. Родúнність, *Др.*

Родúтель, *m.* Erzeuger, Vater, *m.* *pl.* родúтелї, (родúльцї *Пic.*) Eltern, *pl.* *M.* II. 161. [*f.* *Пу.*

Родúтелька, *f.* Gebärerin, Mutter,

Родúтельский, *a.* elterlich; väterlich.

Родúти, *v. a.* gebären, niederkommen; — ся geboren werden, zur Welt kommen; *prtc.* родúвший ся по смéрти вітця der Nachgeborene, Posthumus, *m.*

Рóдич, *m.* Erzeuger, Vater; *pl.* 1) рóдичі die Eltern; 2) *P.* I. 74. leibliche Brüder; 3) Verwandte *pl.* 77.

Рóдичка, *f.* Gebärerin, Schöpferin, *f.* *Мог.*; 2) Verwandte, *f.*

Рóдиш, *m.* Landsmann, *m.*

Родíля, *f.* Gebärerin, Wöchnerin, *f.* Erzeugerin, *f.* *Пар.*

Родлúвий, *a.* fruchtbar.

Рóдний, *a.* s. Плодний.

Роднúк, *m.*Quelle,*f.C.*I.50.II.13.*Гол.*

Роднá, *f.* *Ч.* IV. 580. s. Родúна.

Родовúводи, *pl.* Ahnenableitung, *f.* Ahnentafel, *f.*

Родовúй, *a.* Geburts-, Geschlechts-; Stamm-, -а землá *Кч.* 198 zum Geschlechte, zur Familie geh., erbeigen, erblich; -é прáво Ahnenrecht, Erbrecht, *n*; 2) zeugend, Zeugungs-, (член).

Родовúк, *m.* Landsmann, *m.* +*Б.*; 2) Familienhaupt, *n.* *K.*

Родовúтий, *a.* Leib-; 2) s. Родúмий; 3) von vernehmem Geschlecht.

Родóвище, *n.* Geburtsort, *m.* *P.* I.

Родовíд, gen. -вóду, *m.* Geschlechts-

register, *n*. s. Родопи́сь.

Родовлáсний, *a*. allodial, freieigen, -е добрó Allodialgut, Freigut, *n*. *Пар*.

Родопи́сь, *f*. Genealogie, *f*. *adj*. родопи́сний, genealogisch.

Родослóвний, *a*. -дéрево, тáблиця & s. Родопи́сний.

Родувáти, *v*. *a*. generalisieren, *Ил*.

Родю́чий, (-ющий), *a*. fruchtbar.

Родю́чість, *f*. Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, *f*.

Роєви́й, *a*. *Пс*. (*Пр*. IX. 98) -á сýкня?

Роєвни́к, (-івн-), *m*. Hauswurz, *f*. Hauslauch, *n*. (Sempervivum tectorum), [*Вол*.

Рóж, *m*. Roggen, *m*.

Рóжа, *f*. Rose, *f*. (Rosa); -ди́ка Feldrose, Hundsrose, *f*. (R. canina); -чóрна, Pappelrose, *f*. Stockrose, *f*. (Althea rosea); -столи́ста Centifolie, Gartenrose, *f*. (R. centifolia); 2) Rosette, *f*. (als Verziehrung); 3) рожа, ружа, Rothlauf, *m*. heiliges Feuer, Entzündung der Oberhaut, *f*. (Erysipelas).

Рóжай, *m*. *Макс*. *п*.*о*.*п*. 13. Gedeihen, Leben, *n*.

Рожáна, *f*. röthliche Kuh.

Рожáнка, *f*. (Rhodiola rosea). *В*.

Рожáти, *v*. *a*. *К*. s. Роди́ти.

Рожéвий, рожáний, рожóвий, *a*. Rosen-; 2) rosig, rosenfarben.

Рожевíти, *v*. *n*. sich rosig röthen.

Рожеквíтка, *f*. Rose, *f*. *Ф*.

Рожéн, *gen*. рíжнá, *m*. Bratspiess, *m*.; 2) s. Грáблиско.

Рóжень, *gen*. рóжня, *m*. s. Ви́ла; 2) *pl*. рóжнї vier dicke Stöcke an den Schlitten angebracht um an diese Wagenleiter & anzubinden.

Рожéниця, *f*. Wöchnerin, *f*. *Др*.

Рожéночка, *f*. *dim*. s. Рóжа, *КС*. (83) II. 368. [(Rosiflorae).

Рожецвíті, *pl*. Rosenblütige, *pl*.

Рóжечка. *f*. *dim*. Röschen, *n*. s. Рóжа.

Рожíвка, *f*. *Ч*. IV. 280. s. Рóжечка.

Рожíвний, *a*. *Ме*. 300. Rosen —.

Рóжки, *pl*. Johannisbrod, *n*.; 2) Mutterkorn, *n*. (Sclerotium clavus). *Пс*.

Рожковéць, *m* Johannisbrodbaum, *m*. (Ceratonia siliqua).

Рóжник, *m*. Antennularia, *В*.

Рожóк, *m*. *dim*. s. Рíжóк.

Рожóний, *a*. leiblich; 2) geboren, *Пс*.

Рожопéрстий, *a*. rosenfingerig, *Кл*.

Рожоýстий, *a*. mit dem rothen Mündchen, mit dem Rosenmündchen, *ВШ*.

Роз-, als Praefix in Wortzusammensetzungen bezeichnet: 1) die Trennung, wie auch das Vollziehen der Handlung an verschiedenen Orten und in verschiedenen Richtungen; 2) Verstärkung; 3) Anfang. *Mi*. IV. 242. 243.

Розáлія, *f*. Caragana. *В*.

Розбáбка, *f*. *Д*. *с*. 398. e. Gattung der Бáбка (Ворóжка).

Розбагáти, u. — ся s. Забагáти.

Розбáйкувати, (-бáйкати), *v*. *a*. § когó u. комý що abwendig, abgeneigt machen, abrathen, ausreden.

Розбайóрити ся, (розма-, розмагор-), *Н*. 67. sich viel ausnehmen, sich gebahren. [dern kommen.

Розбалáкати ся, recht ins Plau-

Розбáлувати, *v*. *a*. *gr*. *С*. I. 25. verzärteln, verziehen.

Розбáрвити, *v*. *a*. entfärben, *Пар*.

Розбáркати, *v*. *a*. e. Verzagenden, Verzweifelnden Muth, Trost zusprechen; — ся sich zerstreuen, *Ф*. [*f*. *ОП*.

Рóзбач, *f*. розбáче, *n*. Verzweiflung,

Розбентéжити, *v*. *a*. auseinanderwerfen, — wühlen.

Розбести́ти, *v*. *a*. s. Розпести́ти, *Ст*.

Розбéстия, *m*. *Ч*. V. 410. Erzschelm, *m*. Bestie, *f*.

Розбéштувати, *v*. *a*. *Ос*. (62) I. 72. zum schmählichen Verfall bringen, verderben; — ся s. Розледащíти.

Розбивáч, *m*. *Га*. I. 139. der auseinanderschlägt, -reisst.

Розбирáне, *n*. Auseinandernehmen, Absondern, Abtheilen, *n*.; Auseinandersetzung, *f*.

Розбирáти, *v*. *a*. auseinandernehmen, auflösen, zergliedern; 2) aus-, entkleiden; 3) analysieren, kristisieren, untersuchen, mustern; 4) begreifen, verstehen, +*М*.; 5) — собí sich erkühnen, sich viel erlauben; 6) *impers*. розібрáло менé hat mich ausser sich gebracht; *b*) vom krank werden.

Розбирáч, (-бір-), *m*. Zerleger, Anatom, Untersucher, *m*. *Т*.

Розбитé, *n*. s. Розгрóма.

Розби́ти, розбивáти, *v*. *a*. zerschlagen, einschlagen, zerschmettern; auseinandertreiben; — на дорозї, на мóри

Strassenraub, Seeraub treiben; 2) ausbreiten, aufschlagen, таббр, наме́т ein Lager, ein Zelt aufschlagen; 3) in der Wette zuschlagen *C.* I. 102; — ся sich — 1); 2) sich eitern.

Розби́тки, *pl.* корабля́, Wrack, *n. Пар.*

Розби́тний, *a. Ос.* (61) VII. 14.?

Розбиша́ка, *m.* Räuber, Strassenräuber, *m.*; muthwilliger, ausgelassener Mensch.

Розбиша́цький, *a.* räuberisch.

Розбиша́цтво, *n.* Räuberei, *f.* Raub, Strassenraub, *m.*

Розбиша́чиха, *f.* Räuberweib, *n.*

Розбиші́вна, *f.* Räubermädchen, *n*

Ро́збіг, *m. T.* Auseinanderlaufen, *n.*; 2) Anlauf, *m.*

Розбіга́ти ся, розбічи ся, auseinanderlaufen, — gehen, sich verlaufen; durchgehen; 2) ins Laufen kommen, Anlauf nehmen.

Розбігну́ти ся, s. Розтопи́ти ся.

Розбіго́виско, *n.* Auseinanderlaufen, *n.* [divergierend.

Розбі́жний, *a.* auseinanderlaufend,

Розбі́жність, *f.* Auseinanderlaufen, *n.* Divergenz, *f. T.*

Розбі́й, *gen.* -бою, *m.* Raub, Strassenraub, *m.* Räuberei, *f.*; 2) *met.* Räuber, *m. Б.* [*m.* Räuber, Wegelagerer, *m.*

Розбі́йник, (*dim.* розбійничок).

Розбійни́цтво, *n. Ог.* Räuberei, *f.*

Розбі́йниця, *f.* Raubmörderin, *f.*

Розбійни́чий, *a.* Raub-, Räuber-.

Розбі́йський, *a. Ч.* V. 737. s. Розбійни́чий. [berei, *f.* Mord, *m.*

Розбі́йство, *n. Cm.* Raub, *m.* Räu-

Розбі́ль, *gen.* -болу, *m.* Erkrankung, *f.* das schwere Erkranken.

Ро́збір, *gen.* -бору, *m.* Zerlegen, *n.* Zergliederung, Auseinandersetzung, Analyse, Untersuchung, Kritik, *f.*; Absonderung, Scheidung, Sortierung, *f.*; 2) Unterschied, *m.* Wahl, *f.*; 3) Eigenart, Gattung, *f.* Schlag, *m. ОП.* [*Term.*).

Ро́збірка, *f.* Auflösung, *f.* (*musik.*

Розбі́рний, *a.* verständig, systematisch, ordentlich *ОП.*; — *adv.* -но, deutlich, präcis, +*Б.*

Розбі́рниця, *f.* Analytik, *f. Пар.*

Розбірни́чий, *a.* analytisch, *Пар.*

Розбі́рчивість, *f.* Delicatesse, *f. Пар.*

Розбі́сити ся, розбіснува́ти ся, wüthend, rasend, toll werden; ausgelassen werden.

Розбісо́цький, *Ч.* V. 1012. розбісо́вский, *a. augm.* teuflisch, s. Бісо́вский. [verkünden, *Кн.*

Розблаговісти́ти, *v. a.* allgemein

Ро́зблеск, (-иск), *m. Фр.* strahlender Glanz, Schein, *m.*

Розбле́скувати ся, erglänzen.

Розбо́втати, *v. a.* umrühren, einrühren, umschütteln, abquerlen; verunreinigen.

Розбо́вток, *m.* ein Ei, dessen Weisses u. Dotter durcheinandergerührt sind; ein unbefruchtetes Ei; 2) trübe Mischung *K.*

Розбогаті́ти, *v. n.* reich werden.

Розбо́ла, *f. Гол.* III. 383. Ursache, Anfang des Schmerzes; Schmerz, *m. Kol.* II. 123. [kranken.

Розболі́ти ся, krank werden, er-

Розбо́р, *m.* Kategorie, *f.*

Розбо́рка, *f.* Scheiden, Sortieren, *n.*

Розбо́ркати, *v. a.* Розки́нути.

Розборо́вий, *a.* Theilungs —, „*Пр*". VIII. 70. *На.* [*n.* (Streitender).

Розборо́на, *f.* Auseinanderbringen,

Розборони́ти, -ня́ти, *v. a.* auseinanderbringen (Streitende).

Розбо́рсати, *v. a.* *aufknacken, *H.*

Розбра́нячко, *n. dim. Ч.* V. 623. Schlägerei, Misshandlung, *f.*

Ро́зброт, *m.* Bruch mit jmdm, *m.* Aufhebung der Freundschaft, *f.* Trennung, Entzweiung, *f.*

Розброта́ти, *v. a.* verfeinden, entzweien; — ся з кимо́сь sich entzweien, mit jmdm brechen, jmdm die Freundschaft aufkündigen.

Розбреха́ти, *v. a.* ausschwatzen, -klatschen, -plaudern.

Розбрика́ти ся, ausgelassen sein, übermüthig werden; scheu werden.

Розбри́сти, розброди́ти, *v. a.* auf etw. treten, etw. zertreten; — ся sich zerschlagen.

Ро́збрід, *m* в ро́збрід, zerstreut, *Фр.*

Розбрі́лий, *a.* всесторонно — allseitswendig, *B.*

Розбро́єне, *n.* Entwaffnung, *f.*

Розбрости́ти ся, seine Knospen öffnen, *Зг.*

Розбувати ся, розбути ся, *Mc.* 240. s. Роззувати ся; 2) sich frei wo ausbreiten, sich bequem, geräumig machen; gemächlich wohnen, leben.

Розбудити, розбуджувати, *v. a* wecken, auf-; — ся, erwachen.

Розбурикати, *v. a.* umstürzen, zerstören, auseinanderwerfen; *subst.* розбурикане, *n.* Zerstörung, *f.*

Розбурити, *v. a.* zerstören, demolieren.

Розбутїти, *v. n. У.* ausgellassen werden, ausarten.

Розбухати, розбухнути, *v. n.* aufquellen, *Под.*; schwellen, strotzen; *adj.* розбухлий, aufgequollen, *Под.*

Розбушовувати ся, auseinanderwerfen; sich breit machen.

Розбуяти, u. — ся, übermüthig werden; ausschweifen, lustig leben, ausgelassen sein; 2) schön gedeihen, wachsen (v. Gewächsen).

Розвага, *m.* Bedächtigkeit, Behutsamkeit, *f.* з розвагом bedächtig, behutsam.

Розвага, *f.* Erwägung, Ueberlegung, Besonnenheit, *f.*; 2) Beruhigung, Erleichterung; Zerstreuung, Unterhaltung, *f. I. C.* 45. *Oc.* (61) IX. 43.

I. Розвадити, *v. a. Kв.* I. 171. s. Розважити, beruhigen.

II. Розвадити ся, *pol.* in Zwist gerathen, uneinig werden.

Розважане, (-жене), *n.* Betrachtung, Erwägung, *f.* das in Betrachtziehen, s. Розвага.

Розважати, розважувати, розважити, *v. a.* erwägen, betrachten, in Betracht ziehen; 2) abwägen, abwiegen; 3) кого, trösten, beruhigen.

Розважливий, *a.* beschwichtigend; bedächtig, *BE.*

Розважний, *a.* besonnen, bedächtig, bedachtsam, überlegt.

Розвал, *m. КУ.* Trümmer; *pl.* розвали, *Мл.*

Розвалина, *f.* Einsturz, *m.*; *pl.* розвалини Trümmer, Ruinen, *pl.*

Розвалити, *v. a.* auseinanderwerfen, zertrümmern, zerstören, niederreissen; zerschlagen: голову кому; — ся auseinanderfallen, — gehen, *Ш.* I. 47; einstürzen; 2) müssig daliegen, faulenzen, der Länge nach hingestreckt liegen.

Розвалище, *n.* Abgrund, *m.* Kluft; Ruine, *f. У.*

Розвальнї, *pl.* Art grosser Schlitten.

Розвальнуватий, (-вільн-), *a.* breit gespreizt, b. gestreckt, *+M.*

Розваля, *n. pl.* s. Розвалини, *Мл.*

Розвалюжений, *a.* ausgelassen.

Розвар, *m.* siedende Brühe, *У.*; 2) s. Яблчанка.

Розварити, розварувати, *v. a.* durchkochen; gar, weich kochen; 2) erhitzen, *Кух.*

Розведене, *n.* Anzucht, *f.*; 2) Trennung, *f.* Resolvieren, *n.* s. Розвід.

Розвеличати ся, grossthun, prahlen; übermüthig, eingebildet werden.

Розвельможити ся, *КУ.* sehr mächtig werden.

Розвередити, розвереджувати, *v. a. C.* I. 246. die Wunde aufreissen.

Розвередувати ся, ausgelassen sein, rasen; ausser sich kommen; rasend werden, *Пic.*

Розвеpечи, *v. a.* auseinanderwerfen; 2) theilen.

Розвернути, розвертати, *v. a.* auseinanderwerfen; aufrollen, entrollen, entfalten; — ся sich ausbreiten, s. Розвалити ся 2).

Розверстий, *a.* geöffnet, aufgethan.

Розвертїти, розверчувати, *v. a.* aufbohren, grösser bohren; 2) *Me.* 210. auswickeln.

Розвеселенький, *a.*-i очи *Л.*161. freudenvoll, frohsinnig.

Розвеселити, розвеселювати, розвеселяти, *v. a.* erheitern, aufmuntern, fröhlich machen, ergötzen; — ся recht lustig, froh werden. [II. 117.

Розвесниця, *f.* s. Ровесниця. *Kol.*

Розвести, розводити, (-воджу, -водиш), *v. a.* führen, anzeigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, schlichten (Streitende); 3) сад, пасїку, газдівство & pflanzen, anlegen, auf-, grossziehen; gründen; fortpflanzen; огонь anlegen, anmachen, aufschüren; 4) * — кому щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (тоску) *KC.* VIII. 269. lindern, beschwichtigen; 5) verhätscheln, *prtc.* розведений ausgelassen; 6) verführen, розводячий дївчата(*prtc.*) Mädchenverführer, *m. Пар.*; — ся sich aufthun, aufgehen, рука розвела ся ist aus dem Gelenk gegangen; 2) з ким sich scheiden, sich scheiden las-

sen; 3) розводйти ся над чим sich über etw. auslassen, Langes und Breites sagen.

Розвйднїти, -яти ся, *gew. impers.* розвиднює ся der Tag bricht an, es tagt, es wird hell.

Розвиклий, *a. Py.* entwöhnt.

Розвикнўти ся, *I.C.* 61 sich entwöhnen. [gabelförmig spalten.

Розвилйти, (-люю, -люєш), *v. a.*

Розвйнене, *n.* Entfaltung, Entwickelung, *f.*

Розвинўти, розвйти, розвивати, *v. a.* aufwickeln, aufrollen, auseinanderwickeln, abwickeln; entfalten, entwickeln, e. Beweis ausführen.

Розвйрювати ся, s. Розтягати ся; *prtc.* розвйрений, ausgestreckt.

Розвитковий, *a.* sich entwickelnd, genetisch, *Св.* [faltung, Ausbildung, *f. На.*

Рóзвиток, *m.* Entwickelung, Ent-

Рóзвід, *gen.* -оду, *m.* Scheidung, Ehescheidung, *f.*; 2) Ueberlegung, Unterscheidungskraft, в голові; Erklärung, Auskunft, *f.* — дати голові Rath schaffen *Kol.* II. 157; — дати чомўсь gut etw. anordnen u. ausführen, *Ф.*; — s. Розвідини. [heit, Zügellosigkeit, *f.*

Рóзвідь, *gen.* -еди. *f.* Ausgelassen-

Розвідати, розвідувати, *v. a.* nachforschen, auskundschaften, recognoscieren, durchstreifen; — ся sich erkundigen, Erkundigung einholen; з кимось *Кв.* I. 77. die Sache mit jmdm verhandeln.

Розвідини, рóзвіди, *pl.* Nachforschen, Nachfragen, *n.* Erkundigung, Kundschaft; Auskundschaftung, *f.*

I. Рóзвідка, *f.* Recognoscierung, Auskundschaftung, Untersuchung, Nachforschung, *f. pl.* рóзвідки *Cm.* Kundschaft, Recognoscierung, *f.* s. Розвідини.

II. Рóзвідка, *f.* die Geschiedene.

Розвідний, *a.* auflösend, lindernd. *B*; Scheide —, *K.*; 2) розвіднйй, *a.* luderlich. [Розлўчниця.

Розвідниця, *f.* s. Рóзвідка; 2) s.

Розвідчик, *m.* Kundschafter, *m.*

Рóзвій, -бю, *m.* Entwickelung; Katastrophe, *f. Пар.*

Розвійний, *a.* verwehbar, vom Winde leicht auseinander zu bringen, *Фр.*

Розвінчати, -чувати, *v. a.* den (Braut-) Kranz auflösen, abnehmen; die Ehe scheiden; 2) die Krone entreissen, *I.* II. 101.; — ся von d. Ehescheidung.

Рóзвір, -бру, *m.* Hohlweg, *m.* Schlucht, *f.* Engpass, *m.*

Розвірити, (-ірюю, -юєш), *v. a.* когó jmdm den Glauben benehmen, *Кн.*

Розвістйти, *v. a.* ausblasen, ausposaunen; — ся bekannt werden.

Рóзвіт, *m. K.* Verzweigung; Episode, *f.*

Розвітвити ся, (sich) verzweigen.

Розвітвлене, *n.* Verzweigung; Fortpflanzung, *f. ОБ.* [ästig, verzweigt, *B.*

Розвітйстий, розвітний, *a.* stark

Розвішати, розвішувати, *v. a.* hier u. dort aufhängen; -уші *Кч.* 137. aufmerksam zuhören, die Ohren spitzen.

Розвішний, *a.* -е дéрево, ausgebreitet, verzweigt.

Розвіяти, розвівати, *v. a.* auseinander-, verwehen; ausblasen; zerstäuben; 2) aufschwelgen.

Рóзвлать подéрниця, *f. B.* Ackerschmiele, *f.* (Aira caespitosa). [*m. Пар.*

Рóзводень, -дня, *m.* Ausschweifling,

Розвóди, *pl.* Weitschweifigkeit, *f. Cm.*; 2) Stickmuster, *n. Кв.* I. 112. II. 328.

Розвозйти, розвéзти, (-óжу, -óзиш), *v. a.* verführen, herumführen; — ся ausgelassen werden; *prtc.* розвéзлий ausgelassen, zügellos, muthwillig.

Розволїкати, розволїчй, (-áю, -áєш), *v. a.* dehnen, ausdehnen; schleppend reden. [entkleiden, ausziehen.

Розволїкнўти, *v. a.* auskleiden,

Розволóка, *f.* Weitläufigkeit, Ausdehnung, *f.*; 2) *pl.* розволóки vieles Hin- u. Herschleppen, Schlendrian, *m.* пітй у розволóки Vagabund werden.

Розвóля, *f. Cm.* volle Freiheit.

Розвóра, *f.* Sperrbaum (am Wagen), *m.* Langwagen, *m.*

Розворóвувати, *v. a.* bis mittelst der розвóра verlängern, auseinanderziehen, *Ч.* VII. 403.

Розворóтний, *a.* verkehrt, verdorben; 2) freigebig, verschwenderisch.

Розворóтність, *f.* Verkehrtheit, *f.*; 2) Freigebigkeit, *f.*

Розвохчйти, *v. a.* anfeuchten, durchfeuchten; розвóхкнути, (-хнути), *v. n.* feucht werden. [dung, *f.*

Розвязане, *n.* Lösung, *f.*; 2) Entbin-

Розвязати, -вязувати, *v. a.* auf-

binden, lösen, auflösen; розвязала ся рука bekam Rheumatismus; 2) auseinandersetzen; definieren; 3) entbinden, коли Бог мене розвяже wann mich Gott entbinden lässt. Ч. II. 353; — ся losgehen.

Рбзвязка, f. Entwickelung, f.; 2) Lösung, f. Ausgang, m. Ende, n.

Розвязлість, f. pol. Зг. Ausgelassenheit, Liederlichkeit, f.

Розвязний, a. auflösbar.

Розвязність, f Auflösbarkeit, f. Пар.

Рбзвязок, m. Lösung, Auflösung, Entscheidung, f.; Klarheit, f.; 2) Gescheitheit, f. (в голові).

Розгад, m. Ueberlegung, f. Besinnen, Nachdenken, n.; 2) Зг. Gedanke, m. Phantasie, f. Ideal, n.; 3) Enträthselung, f. [Deutung, f.

Розгадане, n. -сбну, (сну), Cm.

Розгадкувати, v. a. s. Розгадувати, Зар. [Auslegerin, f. Кн.

Розгадниця, f. (Traum) Deuterin,

Розгадувати, розгадати, v. a. überdenken, nachdenken, -sinnen; erwägen; prtc. розгадуюций beschaulich; розгадати собі sich überlegen, sich anders besinnen; 2) entziffern; errathen; — ся bedenken, sich besinnen; sich anders besinnen; 3) s. entschliessen. [wägen, n.; Betrachtung, f. У.

Розгадуване, n. Nachdenken, Er-

Розгадючити ся, zur bösen Schlange werden. [Wüste, f.

Розгаї, pl. wüst liegende Gegend,

Розгаїти, v. a. ausleeren, aufräumen; 2) ordnen. [lerei, Unordnung, f.

Розгардіяш, m. Schwelgerei, Völ-

Розгардіяшити, v.a. Розгардіяш treiben М+Б. 128.

Розгарний, a Ос. (61) V. 24. sehr schön, гарний-розгарний.

Розгартувати, v. a. erweichen.

Рбзгарш, m. Orgie, f. В.

Розгатити, -ачувати, v. a. -гатку den Damm aufreissen, abdämmen.

Розгаяти, v.a. frei, licht machen, У.

Розгваряти, v. a. кому s. Розраджувати.

Розгилястий, a. С. sehr ästig.

Розгинати, роз(і)гнути, v. a. gerade biegen, auseinanderbiegen.

Розгирене, n. Zerrüttung, f.

Розгирити, v. a. zerrütten.

Розглодати, v. a. aufdrücken, s. Глодати.

Рбзгляд, m. Ч. III. 175. Zusehen, Anschauen, Erkennen, n. Augenschein, m. Durchforschung, Durchsicht, f. К. Besichtigung, f.; 2) Umsicht, Vorsicht, f.

Розглядане, n. Umschauen, n. Nachforschung, f.

Розглядати, розглянути, v. a. umschauen, besichtigen; nachforschen; — ся sich umschauen, nachforschen.

Розглядач, m. Kundschafter, m. Ог.

Розглядини, pl. Beschauung, Besichtigung, f. s. Обзорини.

Розглядний, a. umsichtig, bedächtig, denkend, Зг.

Розглядність, f. s. Рбзгляд 2).

Розглядуване, n. Betrachtung, f. Umschauen, n. [drückter Körper), Пар.

Розгнетиця, f. Matsch, m. (zer-

Розгнити ся, faulen u. vor Fäulnis auseinanderfallen; eitern, vom Eitern aufschwellen.

Рбзгнів, m. розгніваність, f. Erbitterung, f. Ingrimm, m.

Розгнівати, -вити, v. a erbittern, aufbringen, erzürnen, — ся sich erzürnen, aufgebracht werden, in Zorn gerathen.

Розгнітити, (-етити), v. a. zerkneten, zerquetschen, zerdrücken, aufdrücken. [essen nach den Fasten.

Розгбвіни, pl. das erste Fleisch-

Рбзговір, -бру, m. Gespräch, n. Dialog, m.

Розговорити, розговбрювати, v. a. ausplaudern; 2) когб М. II. 41. jmdn dh Zureden trösten, beschwichtigen; — кому МШ. ausreden, hinwegdisputieren; s. Відраджувати, abrathen; — ся ins Plaudern gerathen, nicht aufhören zu plaudern. [ton, Зар.(Пр.V.29).

Розговбрливо, adv. im Gesprächs-

Розгбда. f. Uneinigkeit, Entzweiung, f.

Розгодинити ся, (-нєбо), М+Б. 314. s. Випогодити ся.

Розгодити, -гбджувати, v. a. entscheiden, Кл.; 2) s. Погодити 1).

Розгбдний, a. s. Рішучий.

Рбзголос, m. Widerhall, Nachhall, m. Ausbreitung des Schalles, f.; 2) Gerücht, n. Ruchbarkeit, f.; в рбзголос laut.

Розголосити, -голбшувати,

(-шую, -уеш), *v. a.* (ein Gerücht) aussprengen, ausbreiten; offenbaren; — ся sich verbreiten, ausgesprengt, verbreitet werden, bekannt w. [kund gemacht.

Розголо́сний, *a* ruchbar, kund,

Розголо́шене. *n* Bekanntmachung, Verbreitung, *f.* [Auslagen, *pl.* +*M.*

Розго́н, *m.* Aufwand, *m.* Kosten,

Розго́ниха, *f. Н.* 241 die auseinandertreibt. [лесо Schwungrad, *n.*

Розго́нний, *a.* Schwung-, -е ко́-

Розгордї́ти, *v. n.* u. — ся, stolz, hochmüthig werden.

Розго́рдіяш, *m.* liederliche Wirtschaft, Zuchtlosigkeit, *f.* Saus u. Braus, *m.* s. Розгардіяш.

Розго́рити, *v. a. М.* II. 50. mit Mühe u. Noth etw. aufbringen, erwerben, zu Stande bringen, verschaffen, (*Пр.* II. 335).

Розгорі́ти, -а́ти, розга́рювати, (-ор-), u. — ся, розгорі́ти ся, entbrennen, auflodern, Feuer, Flammen fangen, *Фр.*

Розгорну́ти, -горта́ти, *v. a.* auseinanderscharren, -streichen; 2) aufdekken, öffnen; -одё́жу ausziehen; 3) — собі überlegen; — кому́ jmdn trösten, aufrichten; — ся das Oberkleid ausziehen, weglegen. [Feindschaft, *f. Ру.*

Ро́згородь, *f.* Scheidung; 2) Fehde,

Розгороди́ти, -ро́джувати, *v. a.* den Zaun auseinandernehmen.

Розго́рша, *f. В.* Trümmerhaufen, *m.*

Розго́стити ся, sich bequem machen; sich an einem Orte einrichten.

Розгра́бити, *v. a.* ausplündern, wegraffen.

Розгра́блене, *n.* Ausplünderung *f.*

Розграбля́ти, *v. a.* auseinanderharken, aufharken. [Spaltung, *f. Не.*

Ро́згрань, *f.* Lücke, Kluft, *f. Гол.*

Розгра́не, *n. Гол.* Grenzlinie, Markscheide, Demarkationslinie, *f.* Grenzstrich, *m.*

Розграни́че, *n.* Abgrenzung, Begrenzung, Scheidung, *f. КУ.*

Розграни́чити, -и́чувати, *v. a.* abgrenzen, ausmarken.

Розгре́бсти, розгріба́ти, *v. a.* auseinanderscharren, umscharren, auseinanderharken. [etw. aufbringen.

Розгрижа́ти, *v. a.* kümmerlich

Розгриза́ти, -гри́зти, *v. a.* aufbeissen, zerbeissen, aufknacken.

Ро́згрів, *m.* -іване, *n.* Erwärmung, *f.*

Розгріва́ти, роз(і)грі́ти, *v. a.* erwärmen; — ся sich —.

Розгріше́не *n. Н.* 137. Entsündigung, *f.* Absolution, *f.* [Niederlage

Розгром, *m.* розгро́ма, *f.* gänzliche

Розгроми́ти, *v. a.* aufs Haupt schlagen, vernichten. [*Фр.*

Розгрохота́ти, *v.a.* zerschmettern,

Розгру́зити, *v. a. Нав.* gut untereinandertreten, — mischen (-боло́то).

Розгуби́ти ся, *Н.* 128 etw. sehr vermissen, viel suchen.

Розгу́ди́ти, *v. a.* dh Verleumdung, od. Tadel abwendig machen, entzweien, verfeinden, trennen.

Розгу́дця, *m. Н.* 206. der Störer z. B. eines Kaufvertrages dh Tadeln u. Widerrathen. [ben; 2) s. Гука́ти ся 3).

Розгука́ти ся, wild werden, to-

Розгу́лька, *f.* Tanzfliege, *f.* (Leptis). *В.* [*Фр.*

Розгу́льний, *a.* leichtsinnig, flott,

Розгуля́ти ся, ausgelassen, recht lustig; liederlich, ausschweifend werden.

Розгу́лювати ся, entwölken, *Пар.*

Розгу́тувати ся, §. sich unterhalten, s. zerstreuen, (*Фр.*).

Роздава́ти, розда́ти, *v. a.* austheilen, vertheilen, vergeben, spenden; — ся sich breit machen, geräumiger werden; -голос durchschallen, -tönen.

Розда́ване, *n.* Austheilung, Spendung, Spende, *f.* Vergeben, Verschenken, *n.*

Роздава́тель, *m.* Spender, Geber, Schaffner, *m. К.*

Роздави́ти, -да́влювати. (-а́влюю, -юеш), *v. a.* aufdrücken, zerdrücken, einknicken. [schenken, *n.*

Ро́здавка, *f.* das Weggeben, Ver-

Роздавни́к, *m.* Austheiler, *m. Пар.*

Розда́йбіда, *m. Bein.* eines Spenders, Verschwenders; 2) § von willfährigem Weibe.

Роздане́, *n* Weggeben, *n. Тор.*

Роздари́ти, -дарува́ти, -даро́вувати, *v. a.* verschenken, vergeben.

Розда́ча, *f.* Verausgabe, *f.* Austheilen, Ausgeben, Freigeben, *n.* Austheilung; Schenkung, Belehnung, *f.*

Ро́здвій, -ою, *m.* роздвійство, *n.* *Др.* Entzweiung, Uneinigkeit, *f.* Zwie-

spalt, *m. K.*; 2) Gabelzahn (moos), *m.* (Dicranum), *B.*

Роздвічити, *v. a.* halbieren, *Пар.*

Роздвоїти, *v. a.* entzwei spalten, reissen; — ся sich entzwei öffnen.

Роздебéндувати, (-дюв-), *v. a.* dies u. jenes besprechen; plaudern; mit sich selbst sprechen, *ВБ.*

Розденáти, роз(і)днúти, розденчúти, *v.a.* den Deckel, d. Boden (дно) herausnehmen, entfernen.

Роздéрти, роздерáти, *v. a.* zerreissen, aufreissen; — ся durchreissen.

Роздéяти, *v. a.* theilen, trennen; 2) — ся на чім sich breit machen (на господáрстві).

Розджя́пити, *v. a. H.* 128. s. Роззявúти.

Роздивúти ся, -дивля́ти ся, sich genau umsehen, etw. genau betrachten; sich orientieren, s. Розглядáти ся.

Роздимáнчик, *m. Bein.* des Шарáфанчик.

Роздúмати, *v. a.* aufachen, +*M.*

Роздимúкати, -мúчити, *v. a.* zertrümmern? zerschmettern, *Пар.*

Роздирáти, *v. a.* s. Роздéрти.

Роздївáне *n.* Auskleiden, *n. Ч.* V. 490.

Роздївáти, роздїти, *v a.* auskleiden, entkleiden; 2) — грóші herausgeben, verschwenden; — ся sich auskleiden.

Роздївчити, *v. a.* entjungfern.

Роздїйняти, (-мáти), *v. a.* aufmachen, ausbreiten (рамéнá), *ВБ.*

I. Рóздiл, -ôлу, рóздол, *m.* Vertiefung, *f.* Thal, *n.* Bergschlucht, *f.* Bergpass, *m. Ш.*

II. Рóздїл, -їлу, *m.* Eintheilung, Abtheilung, *f.* Abschnitt, *m.* Capitel, *n.*

Рóздїлень, *m.* s. Роздїл II. *K.*

Роздїлене, *n.* Theilen, *n* Theilung, Trennung, *f.*; 2) s. Рóзклад.

Роздїлúтва, роздїлúтов, *f.* Vertheilung, Influenz, *f. Пол.*

Роздїлúти, -дїля́ти, -дїлювати, *v. a.* aus-, ver-, ein-, -theilen; trennen, absondern.

Рóздїлка, *f.* Abschnitt, Absatz, *m. Зг.*

Роздїльний, *a.* theilbar; trennbar.

Роздїльність, *f.* Theilbarkeit, *f.*

Роздїлóвий, *a.* Theilungs-, Abschnitt-. *Ог.*

Роздїля́ч, *m.* Austheiler, *m.*

Роздобáрити, *v. a.* s. Роздобýти, *Фр.*

Роздобáрювати, (-рив-), *v. n.* §. sich vertraut unterhalten, *I. C.* 90.

Роздобúти, *v. a.* s. Роздобýти, *B.*

Роздобúча, *f. Ч.* II. 251. s. Добúча.

Роздобрúти ся, роздобріти, *v. n.* gut, besser werden; freigebig, leutselig werden, до когó von Güte u. Liebe zu jmdm auf einmal überströmen.

Роздобрýхати, *v. a.* in gute Laune bringen, gut stimmen; — ся in g. L. kommen, gut gelaunt werden.

Роздобувáльник, *m.* Erwerber, Beutemacher, Freibeuter, *m. K.* [d. v.

Роздобýдень, *m.* Abenteuerer, *m.* s.

Роздобýди, *pl.* Auftreiben, Aufbringen, *n.*; 2) Abenteuer, *pl.*

Роздобувáти, -бýти, *v. a.* aufbringen, auftreiben, ausfinden, erraffen, erbeuten, *K.*; hervorholen, -langen, herausziehen.

Роздобýте, *n.* Beutemachen, *n. Зг.*

Роздобýтний, *a.* -пóхід *K.* Streifzug, Beutezug, *m.*

Роздобýток, -бýтку, *m.* Ausmittelung; Beute, *f.* Erbeuten, *n.*; Erwerb, *m.*

Роздóвбати, -дóвбувати, (-бую, -уєш), *v. a.* zerklauben, ausklauben, aushöhlen; auseinandernehmen; aufschroten.

Роздовжúти, *v. a.* verlängern, ausdehnen.

Роздовня́ка, *m. f. H.* 128. s. Розявля́ка.

Роздоймúти, *v. a.* auseinanderlegen, zerlegen.

Роздóле, *n.* tiefe Höhlung; flaches niedrig gelegenes Land, freies Feld.

Роздомашнúти ся, sich einnisten, sich breit machen, *T.*

Роздоптáти, -дóптувати, (-дóптую, -ýєш), *v. a.* auseinandertreten, zertreten, zerstampfen, zerdrücken.

Роздóр, *m.* на — Zerreissen, *n.*; Zertrümmerung, *f. Ф.*; 2) Uneinigkeit, Zwietracht, *f.* Zwist, *m.*

Роздóрний, *a.* zerreissend, zer spaltend, eine Spaltung verursachend, *K У*

Роздорóже, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m.*; *augm.* розрожúще, *Ф.*

Роздрáпати, -дрáпувати, (-áпую, -уєш), *v. a.* zerkratzen, zerfetzen, zerreissen; aufreiben.

Роздратувáти, *v. a.* reizen, aufbringen gegen jmdn; — себе *Пр.* VI. 547 seine Gier erregen, s. Begierde

steigern. [beginnen.
Роздрімáти ся, zu schlummern
Рóздроб роздріб, g.n. -óбу, m. Resolvieren, n. Resolvierung, Auflösung, f. (der Brüche &).
Роздробúти, -дрóблювати, v. a. zerstückeln, zerbröckeln; verkleinern;
Роздрóблене, n. Zerstückelung, Zerbröckelung; Verkleinerung; Vereinzelung, f.
Рóздробом, adv. partieenweise, theilweise.
Роздродúти ся, gereizt, böse werden, worauf verbissen sein, *Кч.* 68.
Роздролúти ся, wüthend, grausam werden, ergrimmen, *Піс.*
Роздрóснути, -дрóскати, v. a. aufritzen, *Пар.*
Роздротувáти, -тóвувати, v. a die Drahtziehung abnehmen, entfernen.
Роздрочúти, -óчувати, v. a. nekken; böse, grimmig machen, aufbringen, erbittern; — ся aufgebracht, grimmig werden, launig werden, *Піс.*
Рóздрух, m. Unruhe, f. Tumult, Aufruhr, m. Getümmel, n.
Роздрýхати, v. a. aufwecken; aufmuntern; — ся wach, munter werden.
Роздрухотáти, v.a. zerschmettern.
Роздувáльничий, a. -жар Essenfeuer, n. [*Піс.*
Роздувáнити, v. a. s. Роздїлúти,
Роздувáти, роздýти, v. a. auseinanderblasen; — wehen, verwehen; 2) anfachen, anblasen; — ся gewaltig nach allen Seiten blasen, aufblasen, aufschwellen, sich aufheben.
Рóздум, m. Vertiefung in Gedanken, Gedankenfülle, f. Sinnen, n. [n.
Роздýма, f. *М.* Nachdenken, Erwägen,
Роздýмати, роздýмувати, (-мую, -уєш) v. a. nachsinnen, -denken; überlegen, erwägen, in Erwägung ziehen; sich besinnen, (— собі); — ся sich entschliessen.
Роздýмка, f. Nachdenken, n. *Зг.*
Роздýмкувати, v. a. *Зар.* dies u. jenes denken.
Роздýмно, adv. *Кл.* bedenklich.
Роздýмуване, n. s. Розгáдуване.
Роздýмувати, роздýмати, v. a. s. Розгáдувати &.
Роздýмя, n. Bedenken; Wanken im Entschlusse, n. Aenderung des Entschlusses, f.
Роздусúти, роздýшувати, (-душ..., -ую, -уєш), v. a. zerdrücken, zerquetschen.
Роздухвáн, m. Art weibl. Kleidung, *Ч.* V. 668; *scherzh. Bein.* des Шарафáн.
Роздýшенька, f. *Ч.* V. 35. s. Дýшенька.
Роздягáти, роздягнýти, роздягтú, v. a. aus-, entkleiden; — ся sich —, die Kleider ablegen. [den, n.
Роздягнене, роздягане. n. Auskleiden,
Роздякувати ся, sich bedanken; 2) von jmdm Abschied nehmen, *Пс.*
Роз'єднúти, -єдинúчити, єднáти, -єднáти, v. a. entzweien, verfeinden; — ся sich —.
Роз'єдинúчений a. vereinzelt, *Кл.*
Роз'єднане, f. Entzweiung, f.
Роз'єм, m. Waffenstillstand, m.
Рóз'ємець, m. *У.* Erlöser, Bezwinger, m. — невóлї.
Роз'ємник, m. Schiedsmann, Schiedsrichter, Vermittler, m. *Пл.*
Роз'ємчий a. disjunctiv, *Ган.*
Розéрги, pl. s. Роз'úгри.
Розéта, f. Resede, f; 2) Rosette, f.
Розжакувáти, v. a. s. Роздїлúти, *Ра.* I. 377.
Розжалúти, (-люю, -юєш), розжáлувати, v. a. rühren, zum Mitleid bewegen; — ся gerührt werden; sich erbarmen.
Розжалóбити, v. a. wehmüthig stimmen, rühren; — ся *Н.* 91. sich heftig betrüben; viel klagen, bedauern.
Розжáрити, -áрювати, (-áрюю, -юєш), v. a. glühend machen, entflammen; — ся, розжарíти, v. n. erglühen, glühen. [anfangen, viel scherzen.
Розжартувáти ся, zu scherzen
Розжвáкати, (-як-), v. a. zerbeissen, zerkauen.
Розжеврíти, v. n u. — ся, entglühen, erglühen, *Ш.* II. 217.
Розжегáти, розжечú, (-егчú), v. a. anzünden; glühend machen, erhitzen, розжéний, prtc. *К.* angezündet, glühend.
Розжéрти, -ерáти, v a. zerfressen; auffressen; — ся (на когó) sehr wüthend werden; розжéртий prtc. verbissen, *Лїр.*
Розжúва, f. Gründung der Wirt-

schaft, *f.* *Кв.* II. 203.; 2) Geld zur Wirtschaftsanlage, Gründungscapital, *n.*

Розживáти ся, -жи́ти ся, sich bereichern, reich werden.

Рожи́вний, *a.* in voller Lebenskraft; von Gesundheit, von Stärke strotzend, *Зап.* [den rüstig anfangen.

Розжинáти ся, das Getreideschnei-

Розжирíти, *v. n.* fett, feist werden, *Кч.* 138. [res Leben.

Розжи́ток, *m.* *Ф.* freieres, leichte-

Розжовáти, -жувáти, -жу́ти, *v. a.* zerkauen; * kosten, kennen lernen, *Кч.* 397; 2) * = розтолкувáти.

Розжолобáти, *v. a.* zerstochern.

Рóззвук, *m.* Misslaut, Missklang, *m.*

Роззи́нки продавáти, *Н.* 205. d. Maul aufsperren, gaffen.

Роззирáти, — ся, s. Розглядáти &.

Рóззір, -óру, *m.* Anschauung, Beobachtung, *f.* *Коб.* [*Cm.*

Роззїхну́ти, *v. a.* (-пáщу) gähnen,

Роззли́днї, *pl.* sehr unglückliche Tage, s. Зли́днї. [den.

Роззлóбити ся, böse, boshaft wer-

Розізнавáти, (-знаю́, -аéш), *v. a.* genau kennen lernen, forschen, *Кв.* I. 35. erkennen.

Роззнакóмити ся, gut, recht kennen lernen; bekannt werden.

Роззнáхур, *m.* *D. c.* 398. e. Gattung des Знáхур. [kelnden Augen.

Роззóристо-óкий, *a.* *Кл.* mit fun-

Роззубéлáти, *v. a.* entzäumen, s. Розковстáти.

Роззу́вало, *n.* Stiefelknecht, *m.*

Роззувáти, роззу́ти, *v. a.* (чóбіт &) u. — ся das Schuhwerk ausziehen, ablegen.

Роззухвáлити ся, frech werden, sich erfrechen.

Роззя́ва, роззявля́ка, *c.Н.*127. Maulaufsperrer, Gaffer, Maulaffe, *m.*

Роззявúти, роззявля́ти, (-зїв-), *v. a.* (рот), aufsperren, öffnen, maulaffen, das Maul aufreissen; — ся d. Maul aufreissen; sich öffnen.

Роззя́вка, *f.* Ringicula, *B.*

Роззя́тити, *v. a.* §. aufsperren.

Рóз'игри, *pl.* erster Tag in den St. Petersfasten, = Русалї *Н.*161.; recht lustiges Gastgelage, Zechen; Schäcken, *n*; 2) Quittspielen, *n.*

Розикéй, *m.* *Ч.* IV. 368?

Роз'имáти ся, роз'иму́ ся з кимóсь *Зг.* ich mache Frieden mit jmdm, scheide von jmdm friedlich.

Роз'имчáти, *v. a.* *М.* s. Рознéсти; verschwenden, vergeuden.

Рози́нок, *m.pl.* рози́нки, Rosinen, *pl.*

Роз'ирди́ти ся, geschwürig werden; sich entzünden.

Рóз'иск, *m.* Suchen, Aufsuchen, Untersuchen, *n.* Untersuchung, *f.* [forschen.

Роз'искáти, *v. a.* aufsuchen, aus-

Роз'и́скрений, *a.* funkelsprühend,

Рози́ця, *f.* *B.* Rosette, *f.* [*Фр.*

Розібгáти, *v. a.* auseinanderwälzen; aufdecken, aufmachen, öffnen; gerade biegen, ausbiegen, *Пс.*

Розібрáти, розбирáти, (-бер-), *v. a.* auseinandernehmen, zerlegen, zertheilen, -мéжи сéбе unter sich vertheilen; 2) auskleiden; — ся sich —; 3) zergliedern, prüfen; erfassen, begreifen; s. Розбирáти.

Розігнáти, розганя́ти, *v. a.* auseinandertreiben; verscheuchen; 2) — (кóнї) antreiben; — ся Anlauf nehmen, rennen.

Розігну́ти, розгинáти, *v. a.* gerade biegen; — ся sich aufrichten, Ч.IV. 137.

Розігрáти, роз'игрáти, розгривáти, *v. a.* spielen, durchspielen, quitt spielen; — ся recht ins Spielen hinein gerathen; 2) sich quitt spielen; 3) recht lustig, ausgelassen werden.

Рóз'їд, *pl.* рóз'їди, *dim.* рóз'їдки, *m.* vom Getreide in Garben & welches vom Vieh nicht ganz aufgefressen doch beschädigt ist.

Роз'їдáти, роз'їсти, *v. a.* zerfressen, zernagen; auffressen; — ся gierig fressen; * — на кóго auf jmdn sehr böse werden; gereizt, zornig werden *Мх.*

Розідбáти, *v. a.* s. Роздобу́ти.

Розідни́ти, *v. a.* s. Розденáти.

Розíжданий, *a.* *К.* verzweifelt.

Рóз'їзд, *m.* Wegfahren (an verschiedene Orte, in versch. Richtungen); Davonreiten, *n.* Abfahrt; 2) Trennung, *f.*

Роз'їзджáти, -їзди́ти, *v. a.* durchkreutzen, *Пар.* — ся an verschiedene Orte fahren od. reiten, sich trennen; hin u. her fahren od. reiten.

Розізли́ти, *v. a.* u. — ся, s. Розгнíвати, — ся.

Розізнане, *n*. Unterscheidung; Entscheidung, *f*.
Розізна́ти, *v. a.* unterscheiden, erkennen; erfahren; entscheiden; — ся erfahren, kennen lernen, *prtc.* розізнаний bekannt; bekannt, vertraut gemacht, erfahren, urtheilsfähig, vernünftig (она́ еще́ не розізнана та не знае що каза́ти); 2) розізна́ти ся з кимо́сь aufhören einander zu kennen, *К. Пс.* LXXIV. *Кч.* 233.
Розізрі́ти ся, *Пар.* s. Розгля́вувати ся.
Розійдýщий, *a. Кл.* auseinandergehend, herumirrend.
Розійти́ ся, auseinandergehen; sich trennen; § — з дити́ною s. Породи́ти; 2) bekannt werden, sich verbreiten (vom Gerücht &).
Розімни́-желі́зо, *m. ein Fabelw*: der das Eisen brechen u. kneten kann, *Иг.* 78.
Розімня́ти, -мя́ти, розмина́ти, *v.a.* zerquetschen, zerkneten, zerknütteln.
Розімча́ти, *v. a.* s. Розне́сти.
Розінняти, розінну́ти, *v. a.* s. Розстигну́ти.
Розінрі́ти, *v. n.* zersetzt werden, faulen, *Ф.*
Розір, -бру, (розбр), *m.* Ruin, *n. Кр.*
Розірване, *n.* Zerreissen; Sprengen, *n.*
Розірва́ти, розрива́ти, *v. a.* auseinanderreissen, zerreissen, durchreissen; sprengen; 2) *кого́ jmdn zerstreuen; — ся reissen, entzweispringen; 2) sich zerstreuen, s. unterhalten.
Розірви́, *pl.* Zerwürfnis, *n.* на — zum verbissenen Trotz.
I. Розісла́ти, розсила́ти, *v. a.* ausschicken, hier u. dahin schicken, herumschicken; — ся herum-, ausgeschickt werden.
II. Розісла́ти, (-стла-), *v.a.* ausbreiten, *Ш.* II. 83.
Розісмі́я́ти, розсмі́я́ти, розсмі́шня́ти, *v. a.* zum Lachen bringen; — ся anfangen zu lachen, viel lachen.
Розісхну́ти ся, розсиха́ти ся, austrocknen, von Trockenheit bersten, auseinanderfallen.
Розісну́ти, розснува́ти, *v. a.* auffädeln.
Розісса́ти, розсиса́ти, *v.a.* aufsaugen.
Розітка́ти, розтика́ти, *v. a.* aufpfropfen, aufspünden, öffnen.
Роз'ї́хати, *v. a.* überfahren; — ся s. Роз'їзджа́ти ся.

Розкавалко́ване, *n.* Zerstückelung, *f*.
Розкавалкува́ти, *v.a.* zerstückeln.
Ро́зказ, *m.* Erzählung, *f.*; 2) Geheiss, *n.* Befehl, *m.*
Розказа́ти, -а́зувати, *v. a.* erzählen; 2) befehlen.
Ро́зказка, *f.* Gerede, *n. К.*
Розка́зник, *m. Кл.* Erzähler, *m.*; -иця, *f.* -in, *f. Вах.*
Ро́зказнї, *pl.* Grillen, wunderliche Streiche, *pl.*
Розказня́, *f.* Plaudern, Geplauder, *n. Др.* s. Бала́канка; 2) Erzählung, *f. Мор.*
Розкака́рити, *v. a.* § ausbreiten (-ру́ки), *Фр.*
Ро́скаль, *f.* grosser Koth.
Розка́лений *partc. P.* II. 84. glühend, glutvoll.
Розкали́ти, *v. a.* glühen (*v. a.*), glühend machen; 2) s. Відпусти́ти 3); — ся glühen (*v. n.*), glühend werden, g. sein.
Розкара́чити ся, (-ряч-) = розкра́чити ся, (-кріч-), die Füsse auseinanderspreizen.
Розкарукува́ти, *v. a.* auseinanderleimen.
Розка́т, *m.* Abschuss, Abhang, *m*; 2) Bollwerk, Retranchement, *n.* C. II. 55. 148.
Розка́яне, *n.* Reue, Busse; Zerknirschung, *f.*
Розка́яти ся, bereuen, reuen, sich gereuen lassen.
Ро́сквас, *m.* Einsäuerungsmittel, Ferment, *n.* Sauerteig *m.*; s. Ро́зчин.
Розква́сити, *v. a.* dh ein Gährungsmittel zersetzen; 2) zu Brei schlagen.
Розквита́не, *n. Кч.* 71. Abrechnung, Quittierung, *f.*
Розквита́ти ся з кимо́сь, mit jmdm abrechnen, quitt werden.
Розквіта́ти ся, s. Розцвита́ти ся.
Розквітлий, *a.* s. Розцвилий.
Розкерва́вити, *v. a.* s. Покерва́вити.
Розкере́нити, (-ри́нити), *v. a.* durcheinanderwühlen, in Unordnung bringen.
Ро́скид, *m.* Ausbreitung, *f.* Umfang, Bereich, *m.*; в ро́скид ausgespreizt, breit auseinandergestellt.
Розкида́ти, -и́дувати, розки́нути, *v. a.* auseinanderwerfen, umherwerfen, zerwühlen, zerstreuen; niederreissen -ха́ту; 2) verschwenden; — ся sich ausbreiten; 2) verschwenderisch sein.
Розки́нене, *n.* Zerstreuen, *n.*; Um-

sturz, *m.* Niederreissen, *n.*

Рóзкіл, *m.* Flügel, *pl.* am Arél.

Рóзкіп, розкіп, *m. dim.* розкипець, s. Розщіп; 2) кінь пустивъ ся в — im Galopp, *B.*

Розкішни́й, *a.* wollüstig; 2) wonnig, ergötzlich, heiter, sehr angenehm; 3) üppig. [vant; Wollüstling, *n.*

Розкішни́к, *m.* Lebemann, Bonvi

Розкішниця, *f.* den Vergnügungen, der Genusssucht Ergebene, Wollüstige, *f. Не.*

Рóзклад, *m.* Zerlegen, *n.* Theilung, Analyse, Zersetzung; Anordnung, *f.* — подáтків Steuerumlage, *f.* Anschlag, *m.*

Розкладáти, -áсти, *v. a.* zerlegen; ausbreiten; theilen, analysieren; anordnen; -вáтру, огóнь, Feuer schüren; -ворóта auseinandernehmen, *B.*; — ся sich theilen; s. ausbreiten, entfalten; s. zersetzen.

Розклáдистий, *a.Cm.*s. Розлóгий.

Рóзкладка, *f. Др.* Zerlegen, *n.* Eintheilung, *f.*

Розклáдний, *a.* zerlegbar.

Розклеветáти, *v.a.* böswillige Gerüchte verbreiten; verleumden, anschwärzen. [stemmen, -reissen.

Розклену́ти, *v. a.* auseinander-

Розклини́ти, *v.a.* aufspreizen, *Пар.*

Розклу́бити, *v. a.* aufrollen, *Пар.*

Розклювáти, *v. a.* aufpicken.

Розключи́ти, *v. a.* auftrennen, auflösen, *П.п.*5. [zausen, s. Розбу́рити, *B.*

Розкодóвчити, (-куд-), *v.a.* zer-

Розкодóвчатий, *a.* struppig, *B.*

Розкóл, *m.* Spalte, *f.* Riss, *m.*; Spaltung, (in der Kirche), Ketzerei, Sekte, *f.*

Розкóлина, *dim.* розколи́нка, *f.* Spalte, Kluft, *f.* Riss, *m. Ко.* 74. *M.* III. 67. *H.* 295.

Розколисáти, (-лихáти), *v. a.* hin u. her schwingen, wiegen, schaukeln.

Розколі́пини, *pl.* das лі́плене der „гуски" zur Hochzeit, *Kol.* I. 313.

Розколóти, -кóлювати, *v. a.* spalten, aufstechen; — ся bersten, Risse bekommen.

Розколоти́ти, розколóчувати, *v. a.* einrühren, verrühren; einquirlen, s. Розбóвтати.

Розколу́пати, *v. a.* s. Розлупáти.

Розкомáрити, *v. a.* aufsuchen, ausfinden, *Пар.*

Розкомі́р(д)зати, *v. a.* s. Розтóргати. [*Кв.*II.196; ersinnen, erdichten.

Розкомпонувáти, *v. a.* begreifen,

Рóзкон, *m.* der letzte Hauch, d. i. Athemzug, Sterbeseufzer, *m. Лїр.*

Рóзкоп, *m.* рóзкопка. *f.* Ausgraben, *n.* Ausgrabung, *f.*

Розкопáти, -óпувати, *v. a.* auseinandergraben; schleifen, abtragen.

Розкорени́ти ся, (-корін-), tiefe Wurzel schlagen; sich ausbreiten; s. fortpflanzen.

Розкорі́нювати ся, fortwurzeln.

Розкоркувáти, -коркóвувати, *v. a.* aufpfropfen.

Розкóрпати, *v. a. Фр.* розкорпóлити *v.a.Зг.*s.Роздобу́ти(mit Mühe).

Розкоси́чити ся, den Blumenschmuck ablegen; * vom Flusse, der sich in Arme theilt.

Розкоти́ти, -кóчувати, *v. a.* auseinanderrollen; aufrollen, entrollen; — ся sich —. [рéчити ся.

Розкотори́ти ся, † *Шар.* s. Попе-

Розкошелюб, *m. M.* III. 62. Wollüstling, Weichling, *m.* der Vergnügungssüchtige. [wuchern, *ВБ.*

Розкóшити ся, sich breit machen,

Розкóшичі, *pl. H.* 264. *Reimw.* zu Покóшичі, s. Розкішний.

Розкóшланий, (-шма-), *a. M.* II. 13. ungekämmt, zerzaust.

Розкошлáти, *v. a.* auseinanderbringen, zerzausen. [s. Розкішний &.

Розкóшний, Розкóшник, -иця,

Розкошни́цтво, *n.* Luxus, *m.*

Розкошувáти, *v. n.* vergnügt, lustig, in Ueberfluss leben. [wegstehlen.

Розкрадáти, -áсти, *v. a.* (alles)

Розкрáжа, *f.* Wegstehlen, *n.*

Розкрáкати, *v. a.* auseinanderreissen, *Пар.* [109. sehr schönes Mädchen.

Розкрасави́ця, *f* дївиця р. *Л.*

Розкраси́ти, -ашáти, *v. a.* ausmalen, bemalen; illuminieren *Пар.*

Розкрáчити, -áчувати, *v. a.* auseinanderspreizen. [die Flügel ausbreiten.

Розкри́лити, -кри́лювати, *v. a.*

Розкри́лле, *n.* Flugweite, *f. B.*

Розкри́ти, розкривáти, *v. a.* aufdecken, abdecken, aufschlagen; — ся sich —, sich öffnen.

Розкришити, -йшувати, *v. a.* zerkrümmeln, zerbrechen, zerstückeln.

Розкрбене, *n.* Zerschneiden, *n.*; 2) Zerreissung, *f.* Bruch, *m.*

Розкроїти, -кряти, -кроювати, *v. a.* zerschneiden.

Розкромити, *v. a.* auseinanderbringen, *Пар.*

Розкропити, *v. a.* nach allen Seiten hin besprengen.

Розкрўте, *n.* s. Ужевка.

Розкрутити, -крўчувати, *v. a.* aufdrehen; 2) — громей aufbringen.

Розкублити ся, ein Nest anlegen, zu brüten anfangen.

Розкувати, -ковувати. *v. a.* auseinanderschlagen; entfesseln, die Ketten abnehmen, losschliessen.

Розкудкудакати ся, *von d. Henne:* „кудкудак" schreien; * § zu viel lärmen, kreischen, poltern.

Розкудлачити, розкудовчити, *v. a.* zerzausen, auseinanderzupfen; *prtc.* розкудовчений, struppig.

Розкудрявити, *v.a.*s.Розкудовчити.

Розкузьомити ся, weinen (v. Kindern) *Зап. В.* I. 42.

Розкўйдити, розкуєвдити, *v. a.* zerzausen, *P. ч.* 253.

Розкукурічити ся, §. die Unschuld verlieren (v. e. Mädchen).

Розкульбачити.*v a* s.Розсїдлати.

Розкўмати ся, das Gevatterverhältnis (кум) aufgeben.

Рбзкуп, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*

Розкупити, *v. a.* wegkaufen; vergreifen.

Розкурити, -кўрювати.*v.a.*-люльку anzünden, anrauchen; 2) *zerstäuben.

Розкурмедати, *v. a.* lösen, auseinanderlegen.

Розкусити, -кўшувати, *v. a.* zer-, aufbeissen, durchbeissen; 2) — когось jmdm kennen lernen, *K.*

Розкўтати, *v. a.* aufwindeln; enthüllen, aufschlagen; — ся sich ent hüllen, — s. entschleiern.

Розкўшати,*v.a.*горївку = випити.

Розлабўдати, *v. a.* mit Noth zu Stande bringen,aufbringen; s.Роздобўти.

Розлагбда, *f.* Entzweiung, *f.*

I. Рбзлад, *m.* Auflösung, Unordnung, *f.*; Missverhältnis, *n.* Misslaut, Missklang, *m.*; 2) Uneinigkeit, Entzweiung, *f.*; Streit, Hader, *m.*

II. Рбзлад, *m.* Ebenmass, *m. Пар.*

Розладе, *n.* Zerwürfnis, *n.* Uneinigkeit, *f.* Streit, *m.*

Розладити, *v. a.* verstimmen; — ся sich —; sich entzweien, auseinandergehen, sich zerschlagen.

Розладувати, *v. a.* abladen, abpacken, absacken.

Розлазити си, розлїзти ся, auseinanderkriechen; auseinandergehen; sich auftrennen; aufgehen.

Розлайдакувати ся, liederlich werden, Lumpenkerl w.

Розласувати ся, *Не.* Geschmack an etw. finden.

Розлаяти, *v. a.* einen tüchtig ausschelten; heftig schmähen; — ся heftig zu schelten anfangen, sich zanken.

Розлеглий, *a.* entfernt; weit gedehnt, *Піс.*

Розлеглость, *f.* Entfernung, *f.* Raum *m.*

Роледащїти, *v. n.* s. Зледащїти.

Розлетїти ся, розлїтати ся, auseinanderfliegen, — stieben, sich zerstreuen; zerfallen; 2)insFliegen kommen.

Рбзлив, *m.* -йване, *n.* Ausgiessen, Vergiessen, *n.*; 2) Uebertreten, Austreten eines Flusses, *n.* Ueberschwemmung, *f.*; 3) Ausbreitung, *f. K.*

Розливальщик, *m. Кв.* I. 128. Schenk, *m.*

Розливати, розлити, *v. a.* ausgiessen, vergiessen; 2) розливати *v. n.* u. — ся überlaufen, überfliessen, sich ergiessen, übertreten.

Розливний, *a. M.* III. 115. weit sich ergiessend.

Розлинўти ся, s. Розлетїти ся.

Розлистати, *v. n.* Blätter sprossen lassen.

Розличальний, *a.* unterscheidbar, *Пол.*

Розличати, -ити, *v. a* unterscheiden; auszeichnen; — ся sich —; 2) sich verlieren, verloren gehen, *Піс.*

Розличний, *a.* verschieden; mancherlei.

Розлївлий, *a.* nachlässig, schlampig; schwach, nichtsnutzig.

Розлїк, *m.* Berechnung, *f.* Kostenüberschlag, *m. Под.*

Рбзлім, -бму, *m.* Bruch, *m.* Erbrechung, *f. Ф.*

Розлїнувати ся, faul werden.

Розлїчити, -їчувати. *v. a.* berechnen; ausrechnen; — ся sich berechnen, eine Rechnung abschliessen; sich mit jmdm abfinden, jmdn bezahlen.

Розлóга, *f.* Disjunction, *f.* *Ил.*

Розлóгий, розложúстий, *a.* breit, ausgebreitet, sich weit ausbreitend, weit, ausgedehnt; розлóгий гóлос *Кч.* 248. von weitem Umfange.

Розлóгість, *f.* Ausdehnung, *f.*

Розлогóвина, *f.* *K.* freies u. weites Thal.

Розложúти, *v. a.* s. Розкладáти; -кнúжку aufschlagen: — ся табóром das Lager aufschlagen, beziehen.

Розлóжний, *a.* zerlegbar, Zerleg; 2) disjunctiv, *Ил.*

Розломáти, -úти, *v. a.* entzweibrechen, zerbrechen; einreissen, niederreissen.

Розльóпати, -льóпувати, -льóпкáти, *v. a.* ausschütten, vergiessen.

Розлóпати ся,-лóпнути ся, bersten, zerplatzen, zerspringen.

Розлóскувати ся, erglänzen.

Розлýг, *m.pl.KУ.* grosser, weiter, Луг.

Розлýка, *f.* Trennung; Scheidung, *f.* Abschied, *m.* Abschiednehmen, *n.*; 2) до -ки сказáти, klar, verständlich sagen.

Розлупáти, -úти, -ýпувати, *v. a.* spalten, aufspalten; aufmachen.

Розлучáти, -úти, -ýчувати, *v. a.* trennen, scheiden, absondern; — ся sich trennen, scheiden, — в свíтом abscheiden, verscheiden.

Розлучéн. *a.* на все *У.* auf Alles gefasst, entschlossen.

Розлýченька, *f. dim.* s. Розлýка.

Розлучíнє, -енє, *n.* Trennen, Abtrennen *n.*

Розлýчка, *f.* Scheidewasser, *n.*

Розлýчний, *a.* trennbar; getrennt; 2) *Wgr.* 129. überzeugend, gewiss, klar; 3) gescheidt, gewandt; — *adv.* розлýчне, trennend, entfremdend; schnöde — говорúти *Б.*; -учно. getrennt, geschieden, abgesondert; 2) *Wgr.* klug, verständig, deutlich, klar, prägnant, (*Фр.*)

Розлýчник, (-лучн-), *m* *Ч.* III. 140. der die Trennung, Scheidung verursacht, Liebestörer, *m*, der ein liebendes Paar zu trennen sucht; -ниця, *f.*

Рóзлюб, *m.* der Geliebte, *B.*

Розлюбéзний, *a.* *Ч.* 35. = Найлюбезнїйший, *superl.* zu Любéзний.

Розлюбúти, *v. a.* aufhören zu lieben, *Ш.* I. 401; 2) das liebende Paar trennen, *B.*; 3) s. Розкохáти.

Розлю́тити, *v. a.* jmdn böse machen, erbosen, aufbringen; — ся sich sehr erzürnen, aufgebracht werden, sich entrüsten; розлютóваний, *a.* *Кс.* II. 311. розлю́чений sehr zornig, aufgebracht; ergrimmt.

Розлютувáти, *v. a.* die Löthung abschmelzen; — ся losgehen.

Розлягáти ся, sich erstrecken, s. ausbreiten. [gestreckt.

Розля́глий, *a.* ausgebreitet, aus-

Розмаéвий, *a.* mit üppigem Laub.

Розмазáти, -áзувати, *v. a.* auseinanderschmieren, aufschmieren; anstreichen; 2) verziehen (d. Kind).

Розмáзень, *m.* ein verzogenes Kind, *Фр.* [nerlich, *Фр.*

Розмáзливий, *a.* weichlich, wei-

Розмаітéнний, *a.* s. d. *f.*

Розмаíтий, *a.* s. Ріжний; розмаíтість, *f.* s. Ріжність.

Розмáй, *m.* Blüthe, *f.* розмáй -гáю, *vocat. poet.* grüner Laubhain; розмáй -зíлє, *n.* Art Zauberkraut; 2) Zerstreuung, *f.* Vergnügen, *n.* Lust, *f.* *Зак.*

Розмáйка, *f.* Verschwendung, Vergeudung; Schwelgerei, *f.* *Піс.*

Розмáйний, розмаíтий, *a.* *Ф.* (*Пр.* II. 43.) душка — reizend, holdselig.

Розмáйран, *m.* s. Майрáн.

Розмакáти, *v. n.* nass werden; aufweichen, weich werden, aufquellen.

Розманíжити ся, *Кух.* *Ос.* (61) XI. 15. Lust bekommen u. sich drollig geberden, gebahren.

Розмарúн, *m.* -марíя, *f.* gemeiner Rosmarin, (Rosmarinus officinalis), *Вол.*

Розмарнувáти, *v. a.* vergeuden, verschwenden, aufschwelgen.

Розмастúти, -мáщувати, *v. a.* s. Розмазáти.

Рóзмах, *m.* Schwung, *m.* — крил Flugweite, *f.*; 2) Ausschlag, *m.* Elongation, *f.* Anlauf, *m.*

Розмахáти, -мáхувати, -махнýти, (-махв- *АД.* I. 59), *v. a.* auseinanderschwingen; -stöbern, zerstreuen, verwehen *Ш.* I. 2.; schwenken; — ся sich in schwingende Bewegung setzen; ausholen.

Розмáцати, *v.a.* betasten, umtasten.

Розмáяти, *v. a.* *Me.* 85. auseinandertreiben; 2) vergeuden.

Розме́же, *n.* Scheidewand, Abgrenzung, Demarkation, *f.*; 2) Urkunde davon.

Розмежи́ти, -межо́вувати, *v. a.* ausmessen, ausmarken, durch Raine abgrenzen. [zend, epochemachend.

Розме́жний, *a.* *Кл.* -а годи́на grenz-

Розме́рвити, *v. a.* zermalmen, dh Zermalmung zerstieben machen.

Розме́сти, -міта́ти, *v. a.* auseinanderfegen.

Розме́скати, -мецк-, *v. a.* zermalmen, zerdrücken, zertreten, *B.*

Розмета́ти, *v. a.* s. Розки́нути.

Розметикува́ти, *v. a.* собі s. Розміркува́ти.

Розметну́ти ся, sich ausbreiten, *Cm.*

Розмива́ти, -ми́ти, *v. a.* abspülen, wegspülen, ausspülen; unterwühlen, wegschwemmen.

Ро́змивки, *pl.* Cerimonie des Waschens u. der Reinigung einer Wöchnerin, *Марк.* 90.

Розмика́ти, *v. a.* öffnen, aufmachen (d. Schloss); — ся sich —.

Розмили́ше, *Me.* 431?

Розмилосердова́ти ся, (-ерди́ти-), barmherzig werden.

Розми́лувати, *v. a.* *BE.* sehr verliebt machen; — ся sich verlieben.

I. Розмина́ти, *v. a.* s. Розімня́ти.

II. Розмина́ти ся, -мину́ти ся з ким jmdn verfehlen, nicht antreffen, mit jmdm nicht zusammenkommen; abweichen; 2) — гро́ші ist fort, weg.

Ро́змир, *m.* *Ko.* 238. Waffenstillstand, *m.*; 2) — з ким Zerwürfnis, Fehde, Feindschaft, *f.* *K.*

Ро́змисл, *m.* Ueberlegung, *f.* Nachdenken, Bedenken, Erwägen, Besinnen, *n.* Bedacht, *m.* *H.* 113.

Розми́слений, *a.* einer der schnell seine Gedanken, s. Meinung ändert, verwirft, *Фр.*

Розми́слити, розмишля́ти, *v. a.* u. -шля́ти ся, bedenken, erwägen.

Розмі́здрити, *v. a.* zerquetschen.

Розмізкува́ти, *v. a.* lösen (-пи́тане), entscheiden, *Cm.*

Ро́змін, *m.* Auswechslung, *f.* *Пар.*

Розміня́ти, *v. a.* umtauschen; wechseln, -гро́ші.

Ро́змір, *m.* Ausmessung, Vermessung, Abmessung, *f.*; 2) Mass, *n.* Massgabe, *f.* Verhältnis, *n.* Proportion, Dimension, *f.* Symmetrie, *f.*; Umfang; *m.* Ausdehnung, *f.*; 3) Rhythmus, *m.* (von Versen), Sylbenmass, *n.*; 4) Mahlmetze, Müllermassel, *f.* *K.* II. 45. *D. c.* 182.

Розміри́ти, -мі́рювати, *v. a.* ausmessen, abmessen.

Розміркова́не, *n.* Ermessen, *n.* Beherzigung, *f.* Urtheil, *n.* Entscheidung, *f.*

Розміркува́ти, -ко́вувати, *v. a.* ermessen; beherzigen, überlegen.

Розмі́рний, *a.* gleichmässig, ebenmässig, symmetrisch; *adv.* -но verhältnismässig, *B.* [metrie, *f.*

Розмі́рність, *f.* Ebenmass, *n.* Sym-

Розміси́ти, -мі́шувати, *v. a.* gut untereinanderkneten, -treten; zerkneten (ті́сто, гли́ну &).

Розмісти́ти, -мі́щувати, *v. a.* an verschiedene Stellen setzen, da u. dorthin stellen od. setzen.

Ро́змітка, *f.* Zerstreuungslinse, *f.*

Розмі́тнути, *v. a.* einschleudern, *Пар.*

Розмі́тувати, -мета́ти, *v. a.* s. Розкида́ти.

Розміша́ти, -мі́шувати, *v. a.* einrühren, umrühren; untereinandermischen.

Розмі́щене, *n.* s. Ро́зставка.

Розмі́щити, *v. a.* zerkneten, zertreten.

Розмно́гий, *a.* *W.* mehrend.

Розмно́жене, *n.* Vermehrung, Vervielfältigung; Fortpflanzung, *n.*

Розмно́жний, *a.* Vermehrungs-, *B.*

Розмо́ва, *f.* Gespräch, *n.* Discours, *m.* Stelldichein, *n.* [Plaudereien, *pl.*

Розмо́вини, *pl.* *ГБ.* Gespräch, *n.*

Розмовля́ти, *v. a.* u. — ся, розмо́вити ся з кимо́сь sprechen, sich unterhalten, sich unterreden; розмовля́ти, -ити кого́, кому́ jmdn trösten, aufrichten.

Розмо́вний, *a.* Gesprächs-, der gewöhnlichen Sprache geh; gewöhnlich; *He.* gesprächig, gern sprechend; — склад Conversations — *ОП.*; -е вікно́ Sprachfenster, Sprachgitter, *n.* *Пар.* -а кімна́та Sprachzimmer, *n.*

Розмо́га, *f.* Macht, Wucht, *f.* *Y.*

Розмоло́ти, розме́лювати, *v. a.* zermahlen. [zerschlagen.

Розмолоти́ти, *v. a.* zerdreschen;

Розмо́ргати ся, — до дівча́т zu blinzeln anfangen. [ри́ти.

Розмори́ти, *v. a.* s. Мори́ти, Замо-

Розмóрщити, *v. a.* die Falten, die Runzeln ausmachen, glatt streichen; — ся wieder glatt werden, sich entrunzeln.

Розмотáти, розмóтувати, *v. a.* abwickeln, aufhaspeln, aufweben, loswe ben; — ся sich loswickeln, losgehen.

Розмотýзувати, -тýзати. *v. a.* die Schnüre lösen, losbinden. *Н.* 200.

Розмочи́ти, розмóчувати, *v. a.* auf-, einweichen; — ся, розмóкнути, *v. n.* erweicht, aufgeweicht, durchweicht werden. [wühlen, zerwühlen, auswühlen.

Розмýлити, розмýлювати, *v. a.*

Розмурувáти, розмурóвувати, *v. a.* die Mauer auseinandernehmen; 2) aus der Vermauerung jmdn heben.

Розмягчи́ти, *v.a.* erweichen, weich machen; — ся, розмя́кнути (*v. n.*), erweicht werden, sich erweichen.

Розмя́зґати, *v. a.* zerquetschen.

Розмя́здрити, *v. a.* zerschlagen, zersplittern, *Пар.* [(-ёцк).

Розмя́цкати, *v. a.* s. Розмéскати,

Ровнь, *f. Н.* 49?

Рознедýжати ся, s. Розболíти ся.

Рознемочи́ ся, -мігти́ ся, *Кч.* 133. krank werden.

Рознéсти, розноси́ти, -óшувати, *v. a.* auseinandertragen; herumtragen; zerstreuen; verbreiten, aussprengen; 2) zerreissen, zerstören, vernichten, zerschmettern, umbringen; verthun, verschwenden; — ся herumgetragen werden; sich verbreiten, s. aus-, &; розноси́ло когó в кимóсь *Кв.* I. 18. jmd gibt sich viel mit einem zu schaffen.

Рознехáти, *v. n.* aufhören; ablassen; — ся sich trennen.

Рознивáти ся, verfallen, verwahrlost sein, *У.*

Рóзний, *a.* s. Ріжний, *Піс.*

Рóзниця, *f. Кн.* s. Ріжни́ця, Differenz, *f.* (in d. Mathem.); у рóзницю, *Ос.* (61) IX. 177. einzeln, en detail.

Розні́жити, *v. a.* verzärteln, verweichlichen; — ся, sich v., sich v., zart gestimmt sein.

Розніти́ти, *v. a.* — огóнь Feuer anmachen, anzünden, entflammen.

Розноколёрний, *a.* von verschiedener Farbe, *Пic.* [dener Farbe, bunt.

Розномáстий, *a.* von verschie-

Розноóкий, *a.* mit triefenden Augen.

Рознóсець, розноси́тель, *m.* Herumträger, Colporteur, *m. Пар.*

Рознóція, *f.* s. Різнóція *Пic.*

Розня́, *f.* Missverständnis, *n.* Zwist, *m.* Uneinigkeit, *f.*

Розня́ти, *v. a.* trennen, *Ш.* I. 50.

Розня́тий, *a.* -а вóлоть *В.* allseitswendig. [schnüffeln, *Кч.* 131.

Рознюхати, *v. a.* auswittern, aus-

Розови́й, *a.* Rosen-; rosenfarbig, rosenfarben. [*Зг.*

Роз'одежи́ти ся, sich auskleiden,

Роз'оді́ти, — ся s. Роздягáти &; Розоді́тий, *a.* раз- *Пр.* V. 414. schön gekleidet.

Розозли́ти, *v. a.* когóсь jmdn böse machen, aufbringen, когóсь на когóсь *К.* jmdn gegen jmdn aufbringen, jmds Hass wecken; — ся böse, bösartig werden.

Роз'окромáти, роз'окрóмити, *v.a.* absondern, separieren; — ся sich—.

Роз'онáчити, *v. a.* gänzlich umändern. [ten, verkommen.

Розопсі́ти, *v. n. Кч.* 108. entar-

Розóр, *m. Кв.* II. 222. *У. К.* Zerstörung, Zertrümmerung, Verwüstung, Ruin; Verwirrung, *f.*

Роз'орáти, -óрювати, *v. a.* auseinander-, darüberhin pflügen u. dadh ebnen, durchpflügen, durchackern, umpflügen; — ся beim Pflügen auseinanderfallen. [schwender, *m. Кв.* II. 25.

Розори́тель, *m.* Zerstörer; Ver-

Розоря́ти, розори́ти, *v. a. Мс.* 262. zerstören, vernichten, ruinieren.

Роз'охоти́ти, -охóчувати, *v. a.* lustig machen, eine heftige Lust erwecken; — ся, lustig werden, Lust bekommen, sich sehr sehnen (— до чогó — nach etw.).

Розпадáти ся, розпáсти ся, auseinanderfallen, zerfallen; Risse bekommen, bersten; 2) — над ким, над чим um jmdn, etw. sehr besorgt sein, sehr sorgen für-.

Розпáдно, *adv.* leidenschaftlich, *Лір.*

Розпáдок, *m.* Verfall, Fall, *m.* Ruin, *f. Мл.* theilung, *f.*

Розпайкóване, -йóване, *n.* Zer-

Рóзпáл, (*d.* рóзпалок), *m.* s. Підпáл 1) 2); 2) Hitze, *f.* на самім розпáлі in der Hitze, auf dem Höhe-

punkte, *Ст.* [nen, *Ш.* I. 106.
Розпалáти ся, auflodern, entbren-
Розпáлене, *n.* Entzünden, *n.*; Erhitzung; Entzündung *f.*; 2) Ergrimmen, *n.*
Розпáлина, *f. М.* II. 159 Riss, *m.* Kluft, *f.* [schen, *Пар.*
Розпалинúчити, *v. a.* aufquet-
Розпалúти, розпáлювати, розпаляти, *v. a.* anzünden, Feuer anmachen; anfeuern, entflammen; glühend heiss machen; — ся sich erhitzen, erglühen; entbrennen, heftig, hitzig, heiss werden.
Розпáльний, *a.* entzündbar, entzündlich.
Рóзпалок, -алка, *m.* s. Розпáл; на — zum leichten Anzünden, Feuermachen.
Розпамятáти, -мя́тувати, *v. a.* überdenken, dhdenken, Betrachtungen anstellen. [*n.* Beschaulichkeit, *f. ВБ.*
Розпамя́тування, *n.* Nachdenken,
Розпанáхати, *v. a.* auseinanderstossen, zerfleischen, zerfetzen, in kleine Stücke reissen, *Ш.* II. 11.
Розпáпляти, *v. a.* ausplappern.
Розпáрити, -áрювати, *v. a.* durchwärmen, weich werden lassen; — ся sich —.
Рóзпас, *m.* Wohlbeleibtheit, *f.*
Розпасáти, розпáсти, *v. a.* gut weiden, nähren; — ся wohlbeleibt, fett werden.
Розпáтлати, *v. a.* zerzausen.
Розпатрóшити, *v. a.* s. Розбúти, *Ніс.*
Розпатя́кати ся, *Кв.* II. 41 s. Патя́кати.
Розпахáти, *v. a.* s. Роз'орáти.
Розпахнýти, *v. a.* aufreissen. *Фр.*
Рóзпач, *m. М.* II. 43. Verzweiflung, *f.*
Розпáчливий, *a.* verzweifelnd, verzweifelt, *М.* II. 145. [der Verzweiflung.
Розпáчний, *a. Ст.* verzweifelnd,
Розпаювáти, *v. a.* s. Розділúти.
Розпелéшити, -éхати, *v. a.* s. Розпáтлати.
Розперáти, розпéрти, *v. a.* auseinanderpressen, -dehnen, -spreizen; 2) aufblasen, aufblähen; — ся sich breit machen, s. spreizen.
Розперезáти, -рéзувати, (-pis-), *v. a.* aufgürten, losgürten, den Gurt auflösen; — ся sich aufgürten, den Gürtel ablegen. [(Alcyonella). *В.*
Розпéрка, *f.* Federbuschpolyp, *m.*
Рóзпести, *pl.* Verzärtelung, Verhätschelung, *f. Ф.*
Розпестúти, розпéщувати, *v. a.* verzärteln, verhätscheln, verweichlichen.
Розпетлéшити ся, s. Розхрістати ся.
Розпечáтане, *n.* Entsiegelung, *f.*
Розпечáтати, -чáтувати, *v. a.* entsiegeln, das Siegel aufbrechen.
Розпечú, **розпікáти**, *v. a.* erhitzen, glühend heiss machen; — ся glühend heiss werden.
Розпивáти ся, розпúти ся, sich dem Trunke ergeben.
Розпилúти, розпилювáти, *v a.* zerfeilen, zersägen, durchsägen.
Розпинáне, *n.* Ausspannen; 2) Aufknüpfen, *n.*; Kreuzigung, *f.*
Розпинáтель, *m.* der welcher kreuzigt, Marterer, *m. Ш.* II. 167. Peiniger, Quäler, *m.*
Розпинáти, розпя́ти, *v. a.* aufhefteln; 2) aus-, spannen; 3) kreuzigen.
Розпиндю́чити, *v. a. Ст.?*
Розпúрснути ся, auseinanderstieben, -laufen.
Розпúрхлий, *a.* locker.
Рóзпис, *m.* Verzeichnis, Register, Inventar, *n.*; Beschreibung, *f.*
Рóзпись, *f.* Circular, Rundschreiben, *n.*
Розписáти, -пúсувати, *v. a.* ausschreiben, anbefehlen, bekannt machen; 2) anstreichen, malen, — писанкú &; — дíти unter die Kinder das Vermögen verschreiben, vertheilen; — ся den Empfang bescheinigen, quittieren; sich schriftl. verpflichten; 2) recht ins Schreiben kommen.
Рóзпит, *m.* Nachfragen, *n.* Nachfrage, Erfragung, *f. pl.* -ти, *Ст.* на рóзпити бíгати, um zu fragen, um sich zu erkundigen.
Розпитáти, розпúтувати, *v. a.* u. — ся, aus-, nachfragen, ausforschen, sich erkundigen, auskundschaften.
Рóзпитки, *pl. Кв.* I. 94. Nachfragen, *n* Erkundigung, *f.*
Розпихáгора, *m.* ein Fabelw.: einer der Berge stürzen u. wälzen kann, *Нг.* 78. [einanderstossen; hie u. da stellen.
Розпихáти, -розпихáти, *v. a.* aus-
Розпишнúти ся, stolz, prächtig aufblühen.

Розпізна́ти, розпізнава́ти, *v. a.* erkennen, kennen lernen, prüfen; unterscheiden; *sbst.* розпізнане, *n.* Erkenntnis, *f.* [aufwindeln; enthüllen, *Пар.*

Розпіли́ти, *v. a.* ab-, aufwickeln;

Ро́зпір, -о́ру, der Schlitz am Kleide.

Ро́зпірка, *f.* s. Ро́зпір; 2) Querband der чепи́ги, *n.*

Розпісте́рти, *v.a.* s. Розпросте́рти.

Розпістува́ти, *v. a.* s. Пістува́ти.

Розпла́ва, *f.* Fluss, *m.* (beim Schmelzen); Fritte, *f.*

Розпла́вити, *v. a.* schmelzen, emaillieren, *Пар.* — ся zerrinnen, schmelzen (*v. n.*).

Розпла́вний, *a.* emaillen.

Розпла́вник, *m.* Schmelzer; Emailleur, *m.* [kriechend, *B.*

Розпла́зний, *a.* sich schlängelnd,

Розпла́їти ся. sich zu einem Wege, zu einer Bahn öffnen, s. aufthun, *Зап.*

Розпла́кати ся, in Thränen ausbrechen, zu weinen anfangen.

Розпласта́ти, *v.a.* ausbreiten, кри́ла; — ся sich —.

Розпла́та, *dim.* розпла́тка, *f.* Bezahlung, Auszahlung, *f.*

Розплата́ти, *v. a.* der Länge nach zerspalten, aufschlitzen; — ся zerspalten, aufgeschlitzt werden; 2) *P.* II. 126. sich ausstrecken, *D. c.* 302. s. Розпласта́ти ся.

Розплати́ти, розпла́чувати, *v. a.* versch. Schulden abtragen, bezahlen; — ся sich mit jmdm abfinden, jmdm die Schuld bezahlen, jmdn befriedigen, bezahlen. [ge, *pl.* (Dialypetalae).

Розплато́чні, *pl.* Freikronblätteri-

Розпла́щити, *v. a. pol.* flach machen, plattschlagen. [quetschen.

Розпле́скати, *v. a.* abplatten; zer-

Розпли́ва, *f.* Seitenabfluss, *f.*

Розплива́ти ся, розпли́сти ся, auseinanderschwimmen, -fliessen; zerfliessen, zergehen. [bar.

Розпливча́стий, *a.* elastisch, dehn-

Ро́зплід, -о́ду, *m.* Fortpflanzung; Vermehrung, *f.* *Пу. Фр.*

Ро́зпліт, *m.* розплі́тане, *n.* Auf flechten, *n.* ко́си пусти́ти на — frei lassen *Ф.*

Розпліта́ти, розпле́сти. *v. a.* das Geflecht lösen, aufflechten; — ся die Haarflechten lösen, sich aufflechten.

Розпло́дити, розпло́джувати, *v. a.* fortpflanzen, vermehren.

Розпло́док, *m.* розпло́джене, *n.* Fortpflanzung, *f.* Vermehren, *n*; Same; Fasel, *m.*

Розпльо́нтати, *v. a.* s. Розплу́тати.

Ро́зплощ, *m.* Flachkoralle, *f.* (Explanaria), *B.*

Розпло́щене, *n. Зг.* (*Пр.* II. 67) Zertheilung und dann Incarnation (воплоцене) einzelner Theile besonders.

Розплу́га, *f. Гн.* 64. offene Furche, Beetfurche, Ausstreiche; Pflugfurche, *f.*

Розплу́тати, *v. a.* abwickeln, entwirren, aufknüpfen *Cm.* [Розвеха́ти ся.

Розплюва́ти ся, в кимось, *Cm.* s.

Розпо́взувати ся, розповзти́ ся, auseinanderkriechen.

Розпови́ти, розповива́ти, *v. a.* auseinander-, herauswickeln, -windeln (aus den Windeln).

Ро́зповідь, *f.* *Кн. ОП.* ро́зповідок, *m.* розповіданка, *f.* *Cm.* Erzählung, *f.*

Розповіда́ти, розповісти, *v. a.* erzählen, melden; auseinandersetzen, erörtern. [sich entfalten, *M.*

Розповни́ти ся, in ganzer Fülle

Розповні́ти, *v. n.* von Fülle strotzen, triefen, *Макс.* [breitung, *f.*

Розповсю́джуване. *n.* *Кн.* Ver-

Розповсю́дити, -дни́ти, *v. a.* verbreiten; — ся sich —. [Verbreitung.

Розповсю́днене. *n. B.* allgemeine

Розповяза́ти, *v. a.* -го́лову, (u. — ся) das Haupt von einer Haube & befreien, entblössen, den Kopfband aufwickeln. [ten, schimpfen, *Зап.* I. 42.

Розпоbooерни́ти ся, einander schel-

Розпої́ти, *v. a.* ablöthen, *Пар.*

Розполага́ти, *v. a. H.* 2. *gr.* walten, regieren, verfügen.

Розпо́ле, *n.* *Зар. Веч.* I. 119.?

Розпо́ло́г, *m.* Auseinandersetzung, *f.* Plan, *m.* +*M.*

Розполо́га. *f.* Disposition, *f.* —ра́ти, Ratentheilung, *f. Pa.* I. 373.

Розполо́жене, *n.* розполо́га, *f.* (*Др.*) Stellung, Lage, Einrichtung, *f.* Zustand, *m.* Construction, *f.* Verfügung, Anordnung; 2) Neigung, *f.* Hang, *m.* -ду́ха Gemüthsstimmung, *f.*

Розполо́жений, *a.* eingerichtet; gestellt; disponiert.
Розполока́ти, *v. a.* mit Wasser verdünnen, auflösen; 2) wegspülen, ausspülen. [durch-,ausspülen,durchwaschen.
Розполосну́ти, розполоска́ти,*v.a.*
Розполоши́ти, розполо́шувати, *v. a.* verscheuchen, verjagen; zerstreuen; *sbst.* розполо́шене,*n.*Verscheuchung, Verjagung, *f.*
Розпомоча́ти, *v. a.* *Ч.* IV. 126.?
Розпопа́дний, *a.* s. Запопа́дний.
Розпопелі́ти,*v.n.* *Фр.*s. Спопелі́ти.
Розпо́рина, *f.* s. Ро́зпір.
Розпоро́ти, розпо́рювати, *v. a.* auftrennen, aufschlitzen. [ся zerstieben.
Розпороши́ти,*v. a.* zerstäuben; —
Розпо́рпувати, (-па́рп-), *v. a.* auseinanderscharren. (*Фр.*).
Розпо́рський, *a. a. m.*Haderlump,*m.*
Розпо́рснути,*v. n.* *B.* zerbrechen.
Розворяджа́ти, -я́джувати, -ди́ти, *v. a.* verfügen, anordnen, Anstalten treffen; disponieren; — ся sich einrichten u. d. vor. *P.* I. 80.
Розпоряди́мий, *a.* disponibel.
Розпоряди́мість, *f.* Verfügung, *f.*
Розпорядко́ване, *n.* Anordnung, *f.*; 2) Desorganisation, *f.* *Др.* *adj.* розпорядко́ваний, desorganisiert, *Др.*
Розпорядкува́ти, *v. a.* anordnen.
Розпоря́дник, *m.* Ordner, Verwalter, Leiter, *m.* +*M.* *Пу.*
Розпоря́док, *m.* Anordnung, Massregel, Ordnung, Art u. Weise, *f.* *C.* II. 156. 178. -роби́ти, дава́ти; Verwaltung, Leitung, *f.* *pl.* Angelegenheiten, Sachen, *pl.* *C.* II. 131.
Розпоста́вити,*v. a.* herumstellen.
Розпотво́рити,*v.a.*s. Спотво́рити.
Розпотро́шити, -тру́ш-, *v. a.* ausweiden.
Розпоча́те, *n.* Beginn, Anfang, *m.*
Розпоча́ти, розпочина́ти, *v. a.* beginnen, anfangen, anheben, s. Поча́ти.
Розпо́чин,*m.*Beginn,*m.*; Initiative,*f.*
Розпо́чинок, *m.* *Cm.* Vorhaben, Beginnen, *n.*
Розпояса́ти, s. Розпереза́ти.
Ро́зпра, *f.* Fehde, Feindschaft, *f.* Händel, *pl.*
Розпра́ва, *f.* Abhandlung, Dissertation, *f.*; 2) Debatte, -судова́ gerichtliche Verhandlung, *f.*; 3) Entscheidung; Rechnung,*f.*; 4)*Гол.*Scheidung, Ehescheidung, *f*; b) Scheidungsurkunde, *f.*
Розпра́вити, розправля́ти, *v. a.* wieder gerade machen; ebnen, auseinanderlegen; auseinandertrennen; öffnen; -кри́ла ausbreiten *Мор.*; 2) verdünnen, auflösen, zersetzen, *Пар.*; 3) розправля́ти umständlich reden, (u. schreiben), abhandeln, disputieren; — ся sich — — 1) 2); 2) — з ким mit jmdm etw. abmachen, fertig werden, *P.* 1. 12; *b*) sich scheiden.
Розпредїли́ти, розпредї́лювати, *v. a.* vertheilen u. bestimmen *ГБ.*
Розпри́ндити ся, sich breit, gross machen, hoffärtig, ausgelassen werden *C.* I. 55.
Ро́зприска, (-іска), *f.* s. Ра́спра.
Розпрова́дити, розпрова́джувати, *v. a.* auseinanderführen s. Розводи́ти, розвести; 2) -воло́ся s.Розчеса́ти.
Розпрогани́ти, *v. a.* -дїру́ das Loch mit grösserem Bohrer ausweiten.
Розпро́даж, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*
Розпро́дати, розпро́дувати, *v. a.* verkaufen, ausverkaufen, veräussern.
Розпро́с, *m.* Befragen, *n.* Frage, Untersuchung, *f.*
Розпроси́ти ся, *Л.* 109. ausfragen.
Розпрости́ране, *n.*Ausbreiten,Erweitern, *n.* Ausbreitung; Fortpflanzung,*f.*
Розпростира́ти, розпросте́рти, *v. a.* ausbreiten, ausstrecken, erweitern — ся sich —.
Розпрости́ти ся, sich versöhnen.
Розпростоволо́сити, *v. a.* die Kopfbedeckung wegreissen, entfernen u. dadh das Haupt entblössen.
Розпросто́р, *m.* *Под.* -о́рене, *n.* Verbreitung, *f.*
Розпросто́рити, *v. a.* ausbreiten; — ся, розпросто́рювати ся, sich ausbreiten, s. erweitern; um sich greifen.
Розпросторо́нене, *n.* Ausbreitung, *f.* Ausbreiten, *n.* [Abschied, *m.*
Розпро́щане, *n.* Verabschiedung, *f.*
Розпроща́ти ся, sich verabschieden, Abschied von jmd nehmen.
Розпро́щене, *n.* s. Опро́щене.
Розпру́га, *f.* Spannung, Entzweiung; Kluft, *f.* *Кн.*

Розпру́жний, *a.* dehnbar. s. Пружисто-плинний.

Розпру́жність, *f.* Ausdehnbarkeit, *f.* [herausspannen; — ся sich —.

Розпрягчи́, розпрягати, *v. a.* aus-,

Розпряда́ти, *v. a.* auflösen (das Gesponnene). [— ся sich —.

Розпрядивювати, *v.a.* aufdrehen;

Ро́зпряска, *f.* Entzweiung, *f.*

Розпсьо́тити ся, §. auf den Hund kommen, herabkommen.

Розпу́дити, розпу́джувати, *v. a.* auseinandertreiben, verscheuchen, s. Розігнати. [ати ся zum Bersten.

Ро́зпук, *m.* до розпу́ку їсти, сьмі-

Розпу́ка, *f.* Verzweiflung, *f.*

Розпука́ти ся, розпу́кувати ся, розпу́кнути ся, zerplatzen, springen, bersten, reissen; 2) aufbrechen, sich öffnen, sprossen, (v. Knospen, Blumen); 3)— над ким, -чим, sich grämen, verzweifeln; *sbst.* розпу́кнене, *n.* Bersten, *n.*

Розпу́клий, *a.* * s. Кйлавий.

Розпу́клина, *f.* Kluft, Erdkluft, Erdspalte, *f.* [de Blume, Blütenknospe, *f.*

Розпу́ковка, *f.* die sich entfalten-

Розпундючити ся, sich breit machen, *He.*

Ро́зпуск, *m.* Lösung, Auflösung, *f.* *Под.*; 2) Verziehung, *f.* (der Kinder &) Schwäche gegen jmdn s. Розпуст.

Розпуска́ти, розпустити, *v. a.* entlassen; reducieren; 2) verbreiten; zerlassen, auflösen, verdünnen, anmischen; розпустити шкіру, in kleinere Stücke schneiden, *B.* — ся sich auflösen &; 2) liederlich werden, ausschweifen; *prtc.* розпущений, ausgelassen &; 2) flüssig.

Ро́зпуст, -у, *m.* Willfährigkeit, *f.* — дати alles erlauben; 2) Ehescheidung, *f.*

Розпу́ста, *f.* Zügellosigkeit, Ausgelassenheit, Ausschweifung, Liederlichkeit, *f.* Uebermuth, *m.*

Розпу́ство, *n.* s. d. v. *Др.*

Розпу́стка, *f.* s. Розто́па, *Пар.*; 2) Art Osterspiel der Mädchen, *Kol.* I. 153.

Розпу́стний, *a.* auflösbar; 2) liederlich; muthwillig; übermüthig, frech.

Розпу́стник, *m.* ein ausgelassener, ausschweifender Mensch, Wüstling, Wollüstling, *m.*

Розпу́стність, *f.* Unzüchtigkeit, *f.*

Розпуствати, *v. n.* ausgelassen, zügellos sein, liederlich, ausschweifend leben.

Розпу́тати, розпу́тувати, *v. a.* auseinanderwickeln; entfesseln, frei machen; — ся sich losmachen; auseinandergewickelt werden.

Розпутничати, *v. n.* *Под.* liederliches Leben führen. [losigkeit, *f.* *K.*

Розпу́тність. Liederlichkeit; Scham-

Розпу́тно, *adv.* verschwenderisch.

Розпу́ство, *n.* *Кн.* sittliche Verkommenheit, Entartung, *f.* Fall, *m.*; 2) *C.* II. 179. Irrweg, *m.*; Verbrechen, *n.*

Розпу́те, (-ття, -тя), *n.* Scheideweg, Kreuzweg, Irrweg, *m.*; — собі яке́ дати *Зап.* sich einen Ausweg finden, s. Rath schaffen, s. helfen; 2) schlechter Weg; die Jahreszeit wo die Wege schlecht sind, *P.* II. 193.

Розпучати, *v. n.* *Ф.* verzweifeln.

Розпу́чина, *f.* geborstener Riss, *B.*; Spalte, *f.*

Розпучити, *v. a.* s. Пропучити.

Розпучливий, *a.* verzweifelt, *B.*

Розпу́чний, *a.* verzweifelt, verzweifelnd, *Kst.*

Розпуща́льний, *a.* auflöslich.

Розпу́щене, *n.* Entlassung; Verabschiedung, *f.*; 2) s. Ро́зчин.

Розпу́щник, *m.* s. Розчинник.

Розпяли́ти, *v. a.* ausspannen, ausbreiten, -strecken.

Розпяничити. *v. a.* zu Saufern machen; — ся sich dem Trunke ergeben.

Розпя́те, (-тие), *n.* Kreuzigung, *f.*; 2) Crucifix, *n.*

Розра́да, *f.* (*dim.* розра́донька, *f.*), Trost, *m.*; Linderung, Erquickung, *f.*; 2) Abrathen, *n.*

Розра́дити, розра́джувати, (-раджую, -уєш), *v.a.* trösten, aufrichten; 2) abrathen; widerrathen; — ся sich abrathen.

Розра́дниця, *f.* die welche розраджує, d. h. einen Beschluss hintertreibt, abräth; 2) Entzweierin, Intrigantin, *f.*

Розразити, *v. a.* zerschlagen; verwunden. [лука.

Розра́іне, (-інне, -я), *n.* *Py.* s. Роз-

Розрали́ти, *v. a.* mit dem ра́ло das Feld zwiebrachen, ackern.

Розранйти, розрáнювати, *v. a.* verwunden, schwer v.

Розрахувáти, -хóвувати, *v. a.* berechnen, verrechnen; — ся sich —.

Розрáяти, *v. a.* widerrathen.

Розревíти ся, (-вáти ся), gewaltig zu brüllen anfangen, *Кн.*

Розревнйти ся, розревнувáти ся, im Eifer entbrennen, sich begeistern, *T.*

Розремствувáти ся, sehr aufgebracht, ungehalten werden, *Кн.*

Рóзрив, *m.* Zerreissen, *n.* Riss, *m*; 2) -рóзрив-травá e. Art Zauberkraut zum Aufreissen aller Ketten u. Schlösser, *Ч.*I.166.; 3) Impatiens noli tangere L. *Піс.*

Розривáтельний, *a.* zerreissend, destructiv, *У.*

Рóзрий, *m.* Zerstörung, *f. Мі.* II. 6.

Розрилювáти, *v. a.* s. Розралйти, *ОП.*

Розрйти, *v. a.* zerwühlen.

Розрíвнувати, (-нюв-), розрівнáти, *v. a.* eben machen, ebnen.

Розрідйти, розрíджувати, (-ріджую, -уєш), *v. a.* verdünnen, dünner machen; wässern.

Рóзрідка, *f.* Wasserfloh, *m.* (Daphnia). *В.*

Розріднйти ся, зріднéю, *Гр.* sich entzweien, das Verwandtschaftsband zerreissen.

Рóзріз, *m.* Durchschnitt, Aufschnitt, Schnitt; Schlitz, *m.*

Розрíзати, розрíзувати, *v. a.* zerschneiden, durchschneiden; anatomisieren.

Розріжнйти, (-яти, -нювати), *v. a.* unterscheiden; — ся sich —.

Розрізнйти, (-нйти), *v. a.* *Ш.* I. 251. entzweien, verfeinden; — ся sich trennen, auseinandergehen 404.

Розрíзуване, *n.* Aufschneiden, Durchschneiden, Entzweischneiden, *n.*

Розрíсити, (-рíшую, -уєш), *v. a.* entfalten.

Розрішáти, розрішйти, *v. a.* losbinden, aufmachen, auflösen; 2) Dispens ertheilen, entbinden, vergeben; 3) entscheiden, absolvieren, *Ш.* I. 375.

Розрíшене, *n.* Absolution, Dispensation, *f.* Dispens, *m.*

Розрóба, *f.* Ausschürfen, *n.* (im Bergbau); 2) Urbarmachung, *f.* (Ackerb.), *Піс.*

Розробйти, розрóблювати, -роблáти, *v. a.* ausschürfen; 2) urbar machen, bearbeiten, *Піс.*; 3) — щось з чогó, -чим entwickeln, erweitern, vergrössern; 4) verdünnen, auflösen; розроблáти ся, sich entfalten, s. entwickeln, in Fluss kommen, *Кн.*

Розроблíне, *n.* Zersetzung, Auflösung, *f.*

Розрóбок, -бóку, *m* на розрóбок дáти комý що als Anfang des Erwerbes, Gründungscapital, *n.*

Розрóдити, розрóджувати, *v. a.* fortpflanzen; vermehren; — ся sich vermehren, gut gedeihen.

Розрóдник, *m.* s. Бросйнка.

Розрознйти, *v. a.* *Ч.* III. 274. s. Розігнáти.

Розроíти ся, in Schwärmen ausgehen, — sich verbreiten.

Розронйти, розрóнювати, *v. a.* auseinanderfallen lassen, verlieren, verstreuen, *МШ. АД.* I. 35.

Розрóст, (-іст), *m.* gedeihlicher Wuchs, Fortschritt, Aufschwung, *m.* Aufschiessen, Aufwachsen, *n.* Entfaltung, *f.*

Розрóста, *f.* Art Pilze.

Розростáти ся, üppig aufwachsen, sich ausbreiten, an Umfang gewinnen, hoch aufschiessen.

Розругáннячко, *n. dim.* *Ч.*V. 622. Misshandlung, *f.*

Рóзруй. *m.* Zerstörung, Niederreissung, Vernichtung, *f.* Umsturz, *m.*

Розруйнувáти, *v. a.* zerstören, niederreissen, umstürzen, zu Grunde richten; *sbst.* розруйнóване, *n.* s. Рóзруй; 2) Trümmer, *pl. Піс.*

Рóзрух, *m.* stürmische Bewegung, Aufregung, Unruhe, *f.*; Tumult, Aufruhr, Aufstand, Crawall, *m.* Getümmel, *n.* Wirren, *pl.*

Розрýхáти, розрушáти, *v. a.* in Bewegung bringen; rühren, schütteln; 2) aufbringen; anreizen, aufmuntern; bewegen.

Розрушйтель, *m.* Zerstörer, *m.*

Розрýшити, *v. a.* in Unordnung bringen; 2) umkehren, untergraben, verwüsten, zerstören.

Рóзряд, *m.* Abtheilung, Gattung, Kategorie, Classe; 2) Einrichtung, *f.*

Розрядженe, *n.* Entladen, *n.*

Розрядйти, розряджáти, розряджувати, *v. a.* verfügen, verordnen, anordnen; 2) den Schmuck abnehmen, ausziehen; auskleiden; — корабéль ab-

thauen; — ся sich einrichten &; 2) s. auskleiden.

Розря́дич, *m.* Auslader, *m.*

Розрядни́ти, (-редн-), *v. a.* beschwichtigen, schlichten.

Розрядо́вий, розря́дний, *a. ГШ.* — числóвник Gattungs- und Doppelungszahlwort, *n.*

Розса́да, *f.* junge versetzte Pflanze; Setzplanze, *f.*; — за́яча Knollige Fetthenne (Sedum telephium), *Пс.*

Розсади́ти, розса́джувати, *v. a.* an gehöriger Stelle die Plätze anweisen, placieren; einsetzen, aufpflanzen, verpflanzen; 2) zersprengen.

Розсадни́к, *m.* Mistbeet, *n.*; Baumschule, *f.* Pflanzstätte, *f.*; 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina L.), *В.*

Розсадничо́к, *m.dim.*s.Розсадни́к.

Розсадня́, *f. pl.* -ні, -на тéбе du mögest bersten. [men, *Cm.*

Розсатані́ти, *v. n.* teuflisch ergrim-

Розсвита́ти, **розсвитну́ти**, *v. n. gew. impers.* Tag werden, tagen, anbrechen (v. Tag).

Розсвіну́ти, **розсвíсти**, *v. n. impers.* розсвíло es wurde Tag, es wurde licht, hell, *Оц. ер.* 18.

Ро́зсьвіт, *m.* Tagesanbruch, *m.* Morgendämmerung, *f.* [Erörterung, *f.*

Ро́зсьвітка, *f. Т.* Beleuchtung,

Ро́зсьвíток, *m.* Dämmerung, *f.*

Розсво́рити, *v. a.* abkoppeln.

Розсвя́нути, *v. n.* s. Розсвіну́ти.

Розселя́ти, -сéлювати, *v. a.* in verschiedenen Gegenden ansiedeln, ansässig machen; — ся sich —.

Розсéрбати, *v. a.* ausschöpfen.

Розсéрдити, розсéрджувати, *v. a.* zornig machen, erbosen; — ся zornig, erbost, ungehalten werden. [sehr zornig.

Розсерди́тий, *a. Ос.* (61) V. 23.

Розси́дїти, розси́джувати, *v. a.* zerdrücken, zerkneten (dh Sitzen); — ся zu lange sitzen; 2) zu brüten anfangen.

Розсила́ти, *v. a.* s. Розіслáти.

Розсиля́ти, розси́лювати, *v. a.* aufbinden, -schlingen; lösen, auflösen, losbinden.

Розси́льний, *a. sbst. m. pl.* розси́льні *О. щ. л.* 365. Gerichtsbote, *m.*

Розсип, *m.* Zerstreuung, Zersprengung; Flucht, Unordnung, *f.*; у ро́зсип *М.* zerstreut, auseinandergeworfen; піти́ у- sich flüchten, s. zerstreuen, *Т.* ро́зсипом, *adv. Гол.* zerstreut, sporadisch; 2) Geschiebe, *n. dim.* ро́зсипок.

Розси́па́ти, розси́пувати. *v. a.* ausstreuen, verstreuen, ausschütten; * — когó jmdn zu Grunde richten, vernichten; — ся auseinandergerathen, — fallen, sich zerstreuen, zerstieben; sich zerbröckeln; s. lockern; herunterkommen, verfallen; * viel Ausgaben, Unkosten haben. [locker, leicht.

Розсипа́чка, *f.* земля́ — *Гн.* 25.

Розси́пини, *pl.* Seifen, Seifengebirge, *pl.*

Розсипи́стий, розсипчáстий, *a.* locker; 2) вóрі -і *М.* III. 58. zerstreut.

Ро́зсипка, *f. ВБ.* Zerstreuung, *f.*

Розсиха́ти ся, vor Trockenheit auseinandergehen, -fallen (von Fässern &).

Розсїва́ти, *v. a.* s. Розсі́яти.

Ро́зсївка, *f.* s. Ро́змітка.

Розсїдла́ти, *v. a.* absatteln.

Ро́зсіл, -óлу, *m.*(Salz)Auflösung *f.ОП.*

Розсі́лина, *f.* Ritze, Spalte, Kluft, Schrunde, *f. Ог.* 92.

Розсі́лниця, (-е). *f.* eine Suppe aus Sauerkraut und Kukuruzmehl, *В.*

Розсі́пати, *v. a.* zerraufen.

Розсі́сти, розсїдáти, *v. a.* s. Розси́дїти; — ся sich auseinander setzen, an verschiedenen Orten sich setzen; 2) ganz bequem, gemächlich sich hinsetzen; viel Platz einnehmen (indem man sich setzt); 3) bersten, platzen, Risse bekommen, *Ф.*

Розсі́чи, розсїкáти, *v. a.* zerhauen, zerschneiden, durchschneiden; 2) massacrieren.

Розсі́шки, *pl. dim.* s. Розсóхи.

Розсі́янець, *m.* Flatterer, Flattergeist, *m.* [streuung, *f.* s. Розсі́яність.

Розсі́яне, *n.* Verstreuen, *n.*; Zer-

Розсі́яний, *a.* ausgesäet, ausgestreut; zerstreut, geistesabwesend, flatterhaft.

Розсі́яність, *f.* Flatterhaftigkeit, Zerstreuung, Zerstreutheit, *f.*(desGeistes).

Розсі́яти, розсїва́ти, *v. a.* aussäen; ausstreuen, zerstreuen; ausbreiten, verbreiten (z. B. Gerüchte); — ся sich — —.

Розсквéрити ся, s. Розпла́кати

ся (bes. v. Kindern), *ГБ.*

Розскочити ся, auseinanderspringen, in kleine Stücke zerspringen; auseinanderlaufen. [zupfen, zerrupfen, zerren.

Розскубати, розкубсти, *v. a.* zer-

Розслабляти, -бити, *v. a. Под.* krank, siech machen, lähmen.

Розславити, розславлювати, *v. a.* den (üblen) Ruf verbreiten, laut machen, verlautbaren, ausposaunen, ruchbar machen; — ся sich verbreiten &.

Розслизнути ся, zerfliessen, auseinandergehen, schwinden, *Фр.*

Розслідити, розслїджувати, *v. a.* untersuchen, prüfen, erforschen.

Розслонити, розслонювати, *v. a.* enthüllen, aufdecken.

Розслухати, *v. a.* u. — ся aufmerksam zuhören, vernehmen, *Кч.* 185.

Розслюбувати, *v. a.* vom Gelöbnis dispensieren.

Розсмикати ся, *D. c.* 79.

Розсмїливити, (-лити), розсмїлювати, *v. a.* ermuthigen, die Schüchternheit benehmen, *Мог.*; — ся kühn werden.

Розсьмішити, *v. a.* zum Lachen bewegen z. L. bringen; — ся z. L. gebracht werden, lachen.

Розсьміяти ся, in ein Gelächter aufbrechen, lachen.

Розсмотріти, *v. a.* durchmustern.

Розсотувати, -тати, *v. a.* s. Розмотувати.

Розсоха, *f.* Zacken, *m.* gabelförmiger Ast, Gabelast, *m.* Gabelholz, *n. pl.* розсохи, Pfluggabel, *f.* Pflugwetter, *n.*; 2) hölzerne Mistgabel. [(Milvus), *B.*

Розсохання, (-не), *f.* Gabelweihe, *f.*

Розсохатий, розсохуватий, *a.* ästig, astreich, gabelig getheilt, gabelförmig auseinandergehend.

Розсохач, *m.* s. Рогач; 2) Олень, *B.*

Розставане, (-нне), *n.* s. Розлука, *К. Не.*

Розставати ся, s. Розлучати ся.

I. Розставити, розставлювати, розставляти, *v. a.* auseinanderstellen, an verschiedenen Orten stellen, an-, ausstellen, gehörig aufstellen; — ся sich —. [s. Спустити.

II. Розставити, *v. a.* (саджівку),

Розставка, *f.* Dislocation; Aufstellung, *f.*

Розстай, *m.* о — голоса прилишити ся ausser der Vernehmbarkeit der Stimme zurückbleiben, *Зар.*

Розстайний, *a.* Scheide-.

Розстайня, *f. ТР.* Scheideweg, *m.*

Розстань, *f.* Grenzscheide, *f.*

Розстановити, *v.a.* s. Розставити.

Розстаня, *pl.n.Н.*74. Scheideweg, *m.*

Розстарати, *v. a.* u. — ся besorgen, beschaffen, aufbringen.

Розстати ся, s. Розлучати ся.

Розстебнути, (-гн-), *v. a.* aufknöpfen, lüften.

Розстелити, розстеляти, розстелювати, *v. a.* ausbreiten, auseinanderlegen; — ся sich —.

Розстервити ся, in Wuth gerathen, wüthen, ergrimmen, *Зак.*

Розстигнути, *v. a.* abschnallen, aufhäckeln.

Розстояне, *n.* Abstand, *m. Пол.*

Розсторонити ся, sich ausdehnen, s. ausbreiten, *ОП.* [tern, *Пар.*

Розсторонювати, *v. a.* aufblät-

Розстріпати ся, (-ряп-, -штр-), die Haare in Unordnung fliegen lassen.

Розстрихнути ся, mit jmdm brechen.

Розстрій, -ою, *m.* Missklang, Misslaut, *m.* Dissonanz, Misstimmung, Disharmonie, *f.*

Розстріляти, розстрілювати, розстрілити, *v. a.* durch-, erschiessen; zerstreuen; — ся sich zerstreuen.

Розстрін, *m.* Rasenkoralle, *f.* (Anthophyllum), *B.*

Розстріхати ся, розстріхнути ся, sich entzweien, auseinandergehen.

Розстроїтель, *m.* Verderber, Vernichter, *m. Пу.*

Розстроїти, розстроювати, *v. a.* verstimmen; 2) in Unordnung bringen, zerrütten; — ся sich verstimmen; 2) in Unordnung, in Verwirrung gerathen; aus der Fassung kommen; 3) (рана) wieder schmerzen.

Розстройність, *f. У.* s. Розстрій.

Розстройство, *n. Под.* Störung, Zerrüttung, *f.*

Розступити ся, розступати ся, auseinandertreten; 2) sich öffnen, s. aufthun.

Розсувати, v. a. s. Розсунути.
Розсуд, m. Ueberlegung, Meinung, f. Urtheil, n. Beurtheilung, Entscheidung, f.
Розсудець, m. H. 142. Schiedsrichter, m.
Розсуджати, розсуджувати, розсудити, v. a. urtheilen, überlegen, erwägen, bedenken; 2) schlichten, entscheiden, Urtheil fällen, Recht sprechen.
Розсудженє, розсуджуванє, n. Ueberlegung, Betrachtung; Beurtheilung, f.; 2) Urtheil, n. Urtheilsspruch, m.
Розсудка, f. Urtheil, n. Entscheidung; 2) Kritik, f.
Розсудковий, a. judiciös, Ил.
Розсудливость, (-ість), f. Bedächtigkeit, praktische Beurtheilung, Klugheit, f. Verstand, m.
Розсудний, розсудливий, a. verständig, klug, einsichtsvoll; adv. -но.
Розсудничий, a. kritisch, Пар.
Розсудок, -дку, m. Urtheilskraft, f. Verstand, m. Ueberlegung, f.; 2) розсудок, -дку, m. -сварки Entscheidung, f. Ч. II. 620.
Розсудця, m. H. 206. s. Розгудця.
Розсудчик, m. Schiedsrichter, Richter, m.
Розсукати, розсукувати, v. a. von einander drehen, aufdrehen.
Розсукин, a. Ч. III. 136. s. Сукин.
Розсунути, розсувати, v. a. auseinanderrücken, -stellen; hier u. dahin legen, verlegen.
Розсупонювати, v. a. die Riemenbänder loslösen, s. Супоня.
Розсучий, a. P. II. 76. s. Сучий.
Розсяг, m. B. Ausbreitung, f. Umfang, m.; 2) Flugweite, Flügelweite, f.
Розсяглий, a. ausgedehnt, ausgebreitet.
Розсяглість, -ости, f. Ausdehnung, f. Вах. Ил.
Розтаборити ся, sich lagern, das Lager aufschlagen, beziehen.
Розтавати, розтанути, розтаяти, розтати, v. n. aufthauen, schmelzen, zergehen.
Розталанити, v. a. glücklich entwickeln, bewerkstelligen.
Розталувати, v. a. auftreten, Пар.
Розтань, Ч. I. 1. 85?
Розтарабати ся, s. Розтрясти ся.
Розтаскати, v. a. s. Рознести.
Розтачати, v. a. dünn rollen, тісто das Teig mittelst e. Walze dünn machen.
Розташувати ся, sich auskramen, seinen Kram, seine Waaren auslegen, sich ausbreiten, Ш. II. 232.
Розтваряти, v. a. verwittert machen.
Розтвір, -бру, m. Oeffnung; f. двері на — thorweit, angelweit; 2) Schlund, Rachen, m. Mundloch, n. У. pl. в -бри ins Freie.
Розтвбр, (-ір), -бру, m. s. Розчин.
Розтворенє, n. Oeffnen, n. Oeffnung, f. -тіла Obduction, f.; 2) s. Розчин.
Розтворити, v. a. öffnen, aufthun, aufmachen; — ся sich —, s. Отворити.
Розтвором, adv. weit geöffnet, Мх.
Розтворчатий, a. -бобраз zusammengesetztes Bild aus Kupfer & in zwei Flügeln geöffnet, so dass drei Bilder sichtbar werden.
Розтерати, v. a. s. Розтерти.
Розтерзати, v. a. altsl. † P. I. 148. auseinanderreissen, zerreissen, Л 95.
Розтерливий, a. zerreiblich, Пол.
Розтерливість, -ости, f. Zerreiblichkeit, f. Пол.
Розтерлити, v. a. §. -гроші vergeben, verschenken; verschwenden.
Розтерти, розтерати, (розтерети B.), розтирати, v. a. zerreiben, zerstossen, klein reiben, klein stossen; * — гроші vergeuden; — ся zerrieben, klein gerieben werden.
Розтеряти, v. a. s. Розтратити.
Розтечи ся, розтікати ся, zerfliessen, auseinanderfliessen; auseinandergehen; verschwinden.
Розтикати, v. a. s. Порозтикати.
Розтинати, розтяти, v. a. zerschneiden, durchschneiden.
Розтирач, (-тер-), m. Reiber, m. Reibekeule, f. s. Макогін.
Розтирка, f. Uneinigkeit, f. Zwist, m. Fehde, f.; 2) Verlust, m. Зак.
Розтирх, m. Absattelung, Abladung, f.
Розтирханий, a. zerzaust.; 2) s.d.f.
Розтирхати, v. a. absatteln, absacken.
Розтискати, розтиснути, v. a. zerdrücken, zerquetschen.
Розтік, m. розтока, f. (d. розточина, f.) Auseinanderfliessen, n.; 2) a) Flussarm, m. b) Insel inmitten eines Flusses; 3) Rinne, Kloake, f. B.

Розтїкáти ся, auseinanderfliessen, -gehen, -laufen. [kleineres Querthal, *B.*
Рóзтічка, *f. dim.* s. Розтóка; 2)
Розтíчок, *m.* розтíчина, *f. dim.* s. Рóзтік, Розтóка 2). [lustig stimmen.
Розтї́шити, *v. a.* erfreuen; froh,
Розтлúти, розтлївáти, *v. a.* verderben, vertilgen; schänden, *Ш.* II. 139. 244. *КУ. prtc.* розтлéнний, verdorben, faul, *Ш.* II. 236.
Розтóвпити, *v. a. Кч.* 72 das Gedränge aufräumen.
Розтóвс(т)нути, *v. n.* sehr fett werden; (am Leibe) zunehmen, dick werden. [stossen, *n.*; Aufschlag, *m. Пар.*
Розтóвчене, *n.* Zerstossen, Klein-
Розтовчú, розтовкáти, *v. a.* zerschlagen, klein· stossen, auseinander stossen; zerrühren; aufklopfen; — ся sich entzweien, s. Розбúти ся.
Розтóка, *f.* s. Рóзтік 2); 2) s. Рóзчин, *Пар.*
Розтóком, *adv.* niederwärts auseinander, *К.* [setzen, erklären; entziffern.
Розтолкувáти, *v. a.* auseinander-
Розтолу́бити, *v. a.* s. Розлупúти; Розтолóчити, *У.*
Розтомилéний, *a. Гол.* III. 721. allerliebst, liebenswürdig.
Рóзтоп, *m.* s. Рóзтопка; 2) розтопом робúти sehr eifrig, mit Lust.
Розтóпа, *f.* Email, *f. Пар.*
Розтопúрити, *v.a.* s. Одтопúрити.
Розтопúрки, *pl. Н.* 293. in d. Räthsel: дві — zwei Hörner.
Розтопúти, *v. a.* heizen, einheizen; 2) schmelzen; — ся brennen, in Brand gerathen; 2) schmelzen, zerschmelzen (*v. n.*), geschmolzen werden.
Розтопірити, -íрювати, *v. a.* aus einanderspreizen; -strecken, -recken, -spannen.
Рóзтопка, *f.* Schmelzen, *n.*
Розтóпник, *m.* Emailleur, *m. Пар.*
Розтóргати, розтóргувати, *v. a.* zerzausen, zerreissen, s. Розірвáти.
Розторгувáти ся, ausgebreiteten Handel führen, gute Handelsgeschäfte betreiben. [tes (торг), *Кух.*
Розтóрже, *n.* Ende des Jahrmark-
Розтóржниця, *f.* Art Bauchpilz, Didymium, *Вол.*
Розтормóсити, *v. a.* auseinanderwerfen, dh vieles Ziehen u. Zerren verderben; zerstreuen; 2) — когó einen nicht schlafen lassen (dh Rütteln).
Розторóпа, *m. Р.* II. 169. von gewandtem, klugem Menschen.
Розторóпати ся, in vieles Geschwätz sich einlassen, viel schwatzen.
Розторóпний, *a.* klug, umsichtig, *Пар.* [sicht, Besonnenheit, *f. Пар.*
Розторóпність, *f.* Klugheit, Um-
Розторóпша, *f. Ос.* (62) I. 80.?
Розторóсити, *v. a.* ausstreuen.
Розторóчити, *v. a.* aufbinden, aufschnüren, auffasen, -faseln; — ся, sich aufdrieseln.
Розточáльний, *a.* entfaltbar.
Розтóче, *a.* Wasserscheide, *f.* s. Дїлвóдний. [ausbreitend, *B.*
Розточúстий, *a.* fächerartig sich
Розточúти, розтóчувати, *v. a.* beim Zapfen vergiessen; 2) verschwenden, vergeuden, durchbringen, *Ко.* 294; 3) zernagen, zerfressen (von Würmern).
Розтóчний, (-шн-), *a.* überflüssig.
Розтóчник, *m.* Milbenspinne, *f.* (Tetranychus), *B.*
Розтрáвити, *v. a.* aufbeizen, *Пар.*
Розтравлúти, *v. a.* verbreiten, steigern. [schleuderung, *f. Ш.* I. 140.
Розтрáта, *f.* Verschwendung, Ver-
Розтрáтити, розтрáчувати, *v. a.* vergeuden, verschwenden.
Розтрáтний, *a.* verschwenderisch.
Розтратувáти, *v. a.* zertreten, niedertreten.
Розтрéнькати, розтрéнькувати, (-úнькати), *v.a.* verschwenden. [(*Фр.*).
Розтрепáнство, *n.* Leichtsinn, *m.*
Розтрибу́ха, *f.* liederlicheMetze+*Е.*
Розтринóжити, *v.a.* s. Розпу́тати.
Рóзтрін, *m.* Klugheit, Umsicht, Besonnenheit, *f.* [diger Patron, *m.*
Розтрíпанець, *m.* Flattergeist, win-
Розтрíпаний, *a.* flatterhaft, faselhaft, zerstreut. [schlagen; 2) zerzausen.
Розтрíпати, *v. a.* zerklopfen, zer-
Розтрініхати, *v. a.* s. Розпелéшити, *Пар.*
Розтрíпний, *a.* verständig, klug.
Розтрíск, *m.* Bersten, *n.* до -ку bis zum B.
Розтрíскати, *v. a.* zerschmettern; einschlagen; — ся aufspringen, bersten,

zerplatzen; 2) — на когó jmdn andonnern, mit harten Worten anfahren.

Розтрóнцати ся. §. liederlich werden. [Thätigkeit, Fertigkeit, *f*. *Зак*.

Розтрóнность, *f*. Gewandtheit,

Розтрóпта, *f*. Sylibum Marianum.

Розтрóщити, *v. a*. zertrümmern, zerschlagen, s. Потрóщити.

Розтрýбити, *v. a*. ausposaunen.

Розтрýсити, *v. a*. zerstreuen, herumstreuen, aufschütteln.

Розтрýтити, розтрýчувати, *v. a*. zerstossen, auseinanderstossen; zerschlagen, zerschmettern.

Розтрýювати, *v.a*. vergiften +*M*.

Розтрявáне, *n*.*Зап*.I.32.s. Роз·ýка.

Розтрявáти, *v. a*. *Зап*. I. 10. s. Розлучáти.

Розтрясáти, розтрясти́, *v. a*. auseinanderstreuen, herumstreuen, zerstreuen; 2) durchschütteln, -rütteln; 3) untersuchen, prüfen.

Рóзтрясок, (·ес·), *m*. Umkehren, Umschütteln, Umrütteln, *n*. Unordnung, Verwirrung, *f*.; 2) Aufwand, *m*.; Verschwenden, Durchbringen, *n*.

Розтужи́ти ся, vor Sehnsucht vergehen, grosses Herzeleid haben.

Розтурчáти, *v. a*. s. Розтручáти, *КС*. IV. 488. [fen, -sprengen, *Ст*.

Розтуряти, *v. a*. auseinanderwer-

Рóзтяг, *m*. Ausdehnung, *f*. *Пар*.

Розтягáльний, розтягли́вий, розтя́жний, *a*. ausdehnbar.

Розтягáльність, *f*. Streckbarkeit, Dehnbarkeit, *f*. *Пол*.

Розтя́гане, *n*. Ausziehen, Strecken, *n*.

Розтягли́вість, розтя́жність, *f*. Dehnbarkeit, Ausdehnbarkeit, *f*.

Розтя́глий, *a*. weit, breit ausgestreckt, -gedehnt, -gezogen.

Розтя́глість, *f*. Ausdehnung, *f*.

Розтягнýти, розтягáти, *v. a*. auseinanderziehen, ausdehnen, ausstrekken, -spannen, -breiten, erstrecken; — ся sich ausdehnen, s. ziehen; s. ausstrecken; 2) s. dehnen, ziehen lassen.

Розтя́млювати, *v. a*. erwägen, überdenken.

Розтя́ти, *v. a*. s. Розтинáти.

Роз'удáлий, *a*. *superl*. s. Удáлий, *Ч*. V. 629.

Роз'уздáти, (-узди́-), *v. a*. -коня́ den Zaum abnehmen, ab-, entzäumen.

Роз'узнавáти, роз'узнáти, *v. a*. erkennen, *К*. s. Розізнáти.

Рóзум, *m*. Verstand, *m*. Vernunft, Intelligenz, *f*. Sinn, *m*.; 2) Bedeutung, *f*.

Розумéць, *pl*. -цї, *m*. Rationalist, *m*. *Др*.

Розумíвский, *a*. rationalistisch, *Др*.

Розумíвщина, *f*. Zeit u. Geschichte des letzten гетьмáн Grafen Разумовский 1750—1764.

Розумíне *n*. Verständnis, Erachten, *n*.

Розумнáк. *m*. der Verständige, Kundige, Gescheidte, *Ф*. [Gelehrtheit, *f*.

Розумнéча, *f*. *ОП*. Gelehrsamkeit,

Розýмний, *a*. verständig, vernünftig, klug, *adv*.. -но verständig, vernünftig, wohlweislich; 2) verständlich, begreiflich, *Кч*. 182. [dige, Gescheidte.

Розýмник, *m*. der Kluge, Verstän-

Розумни́ця, *m. f*. kluger, gescheidter, verständiger Mensch; *Ш*. I. 396. die Kluge, Verständige, Gescheidte.

Розýмність, *f*. *Бор*. Verständigkeit; Weisheit, *f*. [werden.

Розумнї(й)шати, *v.n*. gescheidter

Розумóване, *n*. Ueberlegen, *n*. Berathung, Ansicht, *f*.; Vernunftschluss, *m*. Raisonnement, *n*.

Розумóвець, *m*. Rationalist, *m*.

Розумóвий, *a*. Verstandes-, Geistes-.

Розумувáти, (-ов-), *v. a*. raisonnieren, vernünfteln, schliessen, Schlüsse ziehen.

Роз'учи́ти ся, verlernen, +*M*.

Розфáяти, *v. a*. § vergeuden, zerstreuen. [werfen.

Розфи́ркати, *v. a*. auseinander-

Розфíйний, *a*. verschwenderisch.

Розфíйник. *m*. Verschwender, *m*. *Фр*.

Розфíйниця, *f*. *Пр*. III. 311. Verschwenderin, Vergeuderin, *f*. [buben, *Пар*.

Розфíяти, *v. a*. durchbringen, ver-

Розфля́кнути, (-éкн-), *v. n*. §. (снїг, під ногами &) vom Thauwetter, Koth &.

Розфрéнькати, *v.a*.s. Розтрáтити.

Розфýкати ся, zu schelten anfangen, jmdn anfahren, hart anlassen -на когó. [sen, *В*.

Розфю́кати, *v. a*. auseinanderbla-

Розхáвити, *v. a*. *Ч*. IV. 355. рýки — die Hände ausspreizen.

Розхамули́ти, *v.a.* §. s. Розварйти.
Розхвали́ти, розхва́лювати, *v. a.* durch das Lob überheben, rühmen, weit u. breit bekannt machen; — ся sich dh das Lob überheben, viel von sich reden lassen, sich im Prahlen ergeben.
Розхвили́ти ся, wogen, wallen, in Wallung sein, heftig bewegt werden; 2) in Unruhe gerathen, sich beunruhigen, *Зак.* [ordnung, zerzaust.
Розхе́млений, *a.* (волося) in Un
Розхили́ти, розхиля́ти, *v. a.* nach beiden Seiten auseinander- od. zurückschlagen; — ся *Ие.* sich aufrichten.
Розхиля́стий, *a.* sich weit ausbreitend, +*М.*
Розхита́ти, розхи́тувати, *v. a.* etw. in eine schaukelnde Bewegung, in Schwingung bringen, wankend machen; — ся zu wanken anfangen, wanken.
Ро́зхід, -оду, *m.* Auseinandergehen, *n.*; Trennung, *f.* Abschied, *m.* при розхо́дї; 2) Absatz an Waaren, *m.* Ausgabe, *f.* Aufwand, Verbrauch, *m.*
Розхідни́й, *a.* auseinandergehend, divergierend, sich kreuzend *К.* I. 35: дороги -ні: Scheide, Abschied-, *Т.*; 2) — *dim.* розхідне́нький, *Б.* die Trennung, das Auseinandergehen veranlassend, bereitend; 3) *У.* entscheidend, letzt.
Розхідни́к, розхо́дник, *m.* Der gemeine Mauerpfeffer, Scharfes Fettkraut, Fetthenne (Sedum acre) *В.Вол.*s.'Очиток.
Розхі́дниця, *f.* Schmaus, *m.* (von der Gesellschaft der an вечерниці Theilnehmenden vor dem Ende der Пили́півка abgehalten) *Kol.* I. 76. [gen, *n.*
Розхі́тє, (розхі́ття), *n.* *Cm.* Vergnü-
Розхлепі́стати, *v. a.* §. locker machen. [*a.* aufschlappern.
Розхлепта́ти, розхле́птувати, *v.*
Розхлю́пати, *v. a.* verschütten.
Розхо́бстаність, *f.* *Пар.* Zügellosigkeit, *f.*
Розхо́бстати, *v. a.* ab-, entzäumen, des Gebiss abnehmen; — ся d.G. abwerfen; *a.* розхо́бстаний zügellos; ausgelassen.
Розхо́ди, *pl.* в — mit Anlauf *У.*
Розходи́сто, *adv.* divergierend, *В.*
Розходи́ти, розхо́джувати, *v. a.* — чо́боти dhs Tragen weiter machen; — ся auseinandergehen, sich scheiden; sich zerstreuen; 2) *Ш.* II. 225. ausgelassen jauchzen, jubeln; toben; 3) *impers.* розходит ся о щось es handelt sich um etw.; 4) *v. n.* umhergehen, -streifen *С.* I. 56. [Auflösung, am Ende.
Розхо́дня, *f.* *У.* на розхо́дні in der
Розходу́щий, *a.* weit auseinandergehend, sich ausbreitend.
Розхо́жий, *a.* -ї сорочки́ Art Hemde für die gewöhnliche (alltägliche) Tracht, *ГБ.*
Розхо́пити, розхапа́ти, розхо́плювати. *v. a.* vergreifen, wegraffen, auseinanderreissen. [erkranken.
Розхорува́ти ся, krank werden,
Розхотї́ти ся, *impers.* s. Захотї́ти ся. [хý, *Cm.* Kreuzweg, *m.*
Розхре́сте, *n.* s. Перехре́сте; -шля-
Ро́зхріст, *m.* -оде́жї lose, leicht u. nachlässig hingeworfene Tracht, *Т.*
Розхрі́стати, *v. a.* aufreissen; entblössen; aufknöpfen u. fliegen lassen; — ся von fliegendem Haar, dgl. Kleidung; **розхрі́станий**, schlotterig, *Cm.*
Розцара́пати, *v.a.* s. Роздра́пати, Порисова́ти, *Пол.*; auseinanderreissen, reissen, *В.*
Розцви́сти, (-цві-), розцвита́ти, *v. n.* u. — ся aufblühen; sich entfalten.
Ро́зцьвіт, *m.* розцьві́те, (-і́тте), *n.* Blumenflor, *m.* Blüthezeit, *f.*
Розцїка́вити, *v. a* die Neugierde wecken, rege machen; — ся neugierig werden. [thun, öffnen, *Зі.*
Розцї́лити, *v. a.* aufmachen, auf-
Розцїлува́ти, (-люв-), *v. a.* jmdn recht viel abküssen; — ся viel küssen.
Розцїни́ти, *v. a.* den Preis ansetzen.
Розцїпи́ти, *v. a.* losmachen, loslassen, freilassen, — ся sich —.
Розцї́пкати, *v. a.* aufpicken, *Пар.*
Розцьма́кати, *v. a.* zerkauen.
Розцура́ти ся, *Кн.* s. Рознеха́ти ся.
Розчави́ти, розчави́чити. (розча́вчити *Кроп.*) *v. a.* *Кн.* (*Пр.* IX. 849.) zerdrücken, zerschmettern, s. Роздави́ти.
Розча́рка, *f.* Bechersternkoralle, *f.* (Pocillopora), *В.*
Розчарува́ти, *v. a.* entzaubern.
Розча́ти, розчина́ти, *v. a.* *Кч.* 168. s. Розпоча́ти.
Розчахну́ти, *v.a.* auseinanderreissen, -spalten, -spreizen, -schlitzen.
Розчвани́ти ся, sehr prahlen.

Розчвертувáти, *v. a.* viertheilen, *Ш.* I. 135 zertheilen.

Розчеборсáти, *v. a.* s. Розписáти (писанкú) 2). [nes Stück Holz, *B.*

Розчéпа, *f.* ein am Ende gespalte-

Розчепíрити, *v. a.* auseinanderspreizen, -strecken, -nehmen, ausspreizen.

Розчервúти *v. a.* zerfressen, wurmstichig machen, *У.* [zerschlagen.

Розчерéпити, *v. a.* in Scherben

Розчéрпати, *v. a.* ausschöpfen.

Розчесáти, розчíсувати, *v. a.* kämmen, durchkämmen; aufbürsten; — ся sich —.

Розчóт, *m.* Berechnung, *f.* *У.*

Розчехóвзнути ся, ausgleiten und sich entzweireissen.

Рóзчин, *m.* Flüssigkeit; Lösung, Auflösung, *f.* *Пол.*; 2) рóзчин, *m.* розчúна, *f.* der eingerührte, eingemachte Teig, Sauerteig, *m.*

Розчинúти, розчиняти, розчúнювати, *v. a.* lösen, auflösen; 2) einrühren, anmischen, (-тíсто); durchkneten; 3) öffnen, aufmachen, aufthun; 4) — комýсь vom Zauber u. Behexung befreien, entzaubern, *Гол.* III. 438; — ся sich auflösen *Лє.*; 2) s. öffnen.

Розчúнний, *a.* auflösbar.

Розчúнник, *m.* Aetzstoff, *m.* Lösungsmittel, *n.*

Розчúнність, *f.* Auflösbarkeit, *f.*

Розчúнянє, *n.* Auflösung, *f.*

Розчúсленє, *n.* Ausrechnung, Berechnung; Liquidation, *f.*

Розчислúти, розчúслювати, *v. a.* berechnen ausrechnen.

Розчитáти ся, розчúтувати ся, nach Herzenslust lesen, sich ins Lesen vertiefen. [reinigen, säubern, aufräumen.

Розчищáти, розчúщувати, *v. a.*

Розчілúти, *v. a.* s. Рішúти, entscheiden.

Розчíмхнути, *v.a.* s. Розчахнýти.

Розчíпчити, *v. a.* die Haube, die Kopfbedeckung herunterreissen, *Мх.*

Розчíхрати, *v. a.* s. Розпелéшити.

Розчленúти, *v. a.* zergliedern, *Пар.*

Розчленóванє, *n.* Zergliederung, *f.* *Пар.*

Розчóвпати, розчовптú, *v. a.* erklären; 2) begreifen, errathen, *Кв.* 140; 3) s. Розкусúти *Др.*

Розчопúти, *v. a.* aufpfropfen, *Пар.*

Розчóт, *m.* Rechnung, Berechnung, *f.*

Розчóхра, *f.* Medusenstern, *m.* (Euryale), *Пол.* [müthig rühren.

Розчувствúти, *v. a.* innig, weh-

Розчýмати, *v. a* *Кух.* durch Erkundigung kennen lernen, begreifen, erfahren. [weiter um sich verbreiten, *Cm.*

Розчумлúти, *v. a.* die Pest (чýма)

Розчурýкати, розчурýпати, *v. a.* genauer untersuchen, begreifen, verstehen, *Кух* *Ос.* (61) XI. 33.

Розчýхати, *v. a* *Кв.* I. 263. s. Розібрáти begreifen.

Розчýхрати, *v. a.* zerzausen; zerstreuen, zerschlagen, zerbröckeln, *Зак.*

Розшайнýти ся, auseinander zerstieben; 2) ausströmen *Гол.* III. 21.

Розшалашúти ся, seine Lagerstätte einrichten. [durchsuchen.

Розшáрити, *v. a.* durchwühlen,

Розшáрпати, розшáрпувати, *v. a.* zerreissen. [(verm. d. жóрна).

Розшарýдити, *v.a.* grob zermahlen

Розшáстати, *v. a.* verschwenden, vergeuden, verausgaben.

Розшатáти, *v. a.* zerreissen.

Розшафувáти, *v. a.* verschwenden, durchbringen, verthun.

Рошахвáти, *v. a.* *АД.* I. 59. auseinanderwickeln.

Розшúбанє, *n.* Einwerfung, *f.* *Пар.*

Розшибáти, розшибнýти, розшúбсти, *v. a.* s. Розбúти 1); — ся unruhig sich hin u. her stürzen, sich tummeln, sich breit machen.

Розшивáти, розшúти, *v. a.* auftrennen, abtrennen.

Розшийнýти ся, auseinanderstieben, (оси d. Wespen) *Kol.* I. 329.

Рóзшир, *m.* Ausdehnung, *f.* *Пар.*

Розширáльний, *a.* ausdehnbar.

Розширальність, *f.* s. Розпрýжність.

Розшúренє, *n.* Erweitern, Ausdehnen, *n.* Ausdehnung Verbreitung, *f.*

Розширúтель, *m.* Erweiterer, Vergrösserer, Verbreiter, *m.*

Розширúти, розширяти, *v. a.* ausbreiten, breiter, geräumiger machen, erweitern, ausdehnen; — ся sich ausbreiten, s. verbreiten, s. erweitern.

Розширлúвий, розшúрний,

a. ausdehnbar, s. Розтягли́вий, *adv.* розши́рно weit, breit, weitläufig.

Розшкама́тати, *v. a.* etw. in kleine Stücke zerreissen, zerfetzen.

Розшмата́ти, розшматкува́ти, *v. a.* zerstückeln, zerreissen.

Розшмо́ргнути, *v. a.* auseinanderschnallen, -schnüren, aufthun

Розшнурува́ти, розшнуро́вувати, *v. a.* ausschnüren, die Schnur losmachen.

Розшоло́пати, *v. a.* auseinanderwickeln, -stöbern, -klauben; *§. begreifen, *Кч.* 206. [len, -stöbern, *Фр.*

Розшпа́ти, *v. a.* auseinanderwühlen

Розшпили́ти, розшпи́лювати, *v.a.* dh Hinwegnahme der Stecknadel aufthun, frei machen.

Розшпо́ртати, розшпо́ртувати, *v. a.* §. auseinanderscharren.

Розшруби́ти, розшрубува́ти, *v a.* abschrauben, aufschrauben.

Розшука́ти, розшу́кувати, *v. a.* *Ст.* aussuchen, aufbringen.

Розща́стя, *n.* Glückseligkeit, *f.* *Піс.*

Розщеба́ти, розщебну́ти, *v. a.* aufmachen, öffnen, aufreissen; spalten; розще́баний, gespalten.

Розщедри́ти ся, (-рувати ся), *Ко.* 111. sehr gütig werden; zu reichlich geben, honett auftreten, *С.* I. 204.

Розщеми́ти ся, *D. c.* 94. schwer werden. [terkieferäste, *pl.*

Ро́зщеп, *m.* Spalte, *f.* -клюва Unterkieferäste

Розщепа́рити, (-пір-), *v. a.* auseinanderspreizen, *Фр.*

Розщепа́ти, *v. a.* zerspalten.

Розщепи́ти, розщепну́ти, (-ипн-), *v. a.* auftrennen, aufknöpfen, lüften.

Розщехо́внути ся, auf den Eise ausgleiten und sich entzweireissen, *Фр.*

Розщибо́йло, *m.* Windfall, *m.*

Розщиба́ти, *v. a.* umherwerfen, ким, чим umherschleudern; zerschlagen; auseinanderreissen; — ся за ким, чим um etw. sehr besorgt sein; sich den Kopf zerbrechen.

Розщи́бель, *f.* *Гуш.* weit ausgeholter Schwung; Auseinanderreissen, *n.*

Розщи́кати ся, zu schlucken anfangen. [reissen.

Розщипа́ти, *v. a.* zerzupfen; zerreissen.

Розщи́тувати, (рощ-, росч-), розщита́ти, *v. a.* berechnen, ausrechnen; 2) unterscheiden; — ся sich mit jmdm berechnen, eine Rechnung abschliessen.

Розщіли́на. *f.* Riss, *m.* Spalte, *f.* *Ст.*

Розщінка́ти, *v. a.* abhefteln; — ся sich —.

Ро́зщіп, -ону, *m.* Spalt, *m.* Spalte, *f.* der am Ende gabelförmig gespaltene Rechenstiel.

Розщіпя́стий, *a.* spaltbar.

Розщіпи́ти, *v.a.* spalten, aufspalten.

Розщі́плене, *n.* Spaltung, *f.*

Розщо́тний, *a.* alles klug berechnend, bedächtig, verständig, *D. c.* 136.

Розщу́пати, *v. a.* u. — ся zu tasten anfangen, betasten, befühlen.

Ро́з'юшити, *v. a.* ergrimmt, wüthend machen; — ся ergrimmen, wüthend, böse werden.

Ро́зя, *f.* *Kdrspr.* s. Різга.

Роз'яри́ти, роз'я́рувати. *v. a.* in Glut bringen, glühend machen, entflammen, -ого́нь anmachen; 2) zornig machen, aufbringen, erbittern; — ся sich entflammen, erglühen; 2) ergrimmen.

Роз'ясни́ти, роз'я́снювати, *v. a.* aufheitern, aufhellen, hell, leuchtend machen; 2) aufklären; — ся hell, licht werden, sich aufheitern, aufhellen, leuchtend werden; 2) klar werden.

Роз'ятри́ти, роз'я́трувати, *v. a. Не.* eitern machen, schwären machen; reizen; — ся eitern; ого́нь — stärker werden.

Ройба́, *f.* Schwärmezeit, *f.* s. Рі́йка.

Роїти ся, schwärmen, (v. Bienen); 2) schwärmen, mancherlei Gedanken im Kopfe erzeugen, sich einbilden, sich dünken, щось му ся у голові роїт es geht ihm etw. im Kopfe herum.

Ройови́й, *a.* *Зап.* II. 416. s. 'Яри́й.

Рок, *m.* *gr.* Schicksal, Verhängnis, *n.* *Не.*; 2) Termin, *m.*

Ро́ки, ро́чки, *pl.* s. Рік 2).

Роки́та, роки́тина, *f.* верба́ — Purpurweide, *f.* (Salix purpurea); 2) s. 'Ива Sahlweide, *f.* (Salix caprea).

Роки́тити, *v. a.* wiederhallen, *Ф.*

Роки́тник, *m.* Gemeiner Bohnenbaum, Goldregen, *m.* (Cytisus laburnum), *Вол.*

Роки́точка, *f.* *dim.* s. Роки́та.

Рокитяний, *a.* aus рокита, weiden.
Роківщина, *f.* Jahresabgabe, *f.*; 2) Jahresgehalt, *m.* [lich, s. Річний.
Роковий, *a.* jährig, Jahres-; jähr-
Роковини, *pl.* Jahrgedächtnis, Jahres-Todtenamt, *n.* [Getöse, *n.* Schall, *m.*
Рокот, *m.* громів, — *B.* Krachen,
Рокотане, *n. K.* Erklingen, *n.* [len.
Рокотати, *v a.* † erklingen, erschal-
Рокош, *m. pol. K.* Aufstand, *m.* Empörung, *f.*; 2) Lärm, *m. Mi.* II. 344.
Рокувати, *v. a. Зг.* weissagen, verkünden, prophezeien.
Ролївка, *f.* Wurzeleule, *f.* (Agrotis), *B.*
Рольник, *m.* s. Рільник, *Зак.*
Рольня, *f.* s. Чернальня, +*Е.*
Роля, *f.* Feld, *n.* Acker, *m.* s. Ріля; 2) Rolle, *f.* (eines Schauspielers &).
I. Роман, *m.* Roman.
II. Роман, ромен, *m.* Acker-Hundskamille, *f.* (Anthemis arvensis).
Романець, *m.* Doldentraubige Wucherblume, (Chrysanthemum corymbosum). [лянин.
Романин, *m.* Römer, *m. Cm.* Рим-
Романковий, *a.* der Pfl. Роман.
Романс, *m.* Roman, *m.* erdichtete Lebens- od. Liebesgeschichte; 2) Romanze, *f.*; 3) Liebschaft, *f.* Liebeshandel, *m. adj.* романсовий, *Ог.* romantisch; verliebt.
Ромашка, *f.* s. Румянок, *Пis.*
Ромашковий, *a.* Kamillen-.
Ромб, *m.* Rhombus, *m.*; 2) *pl.* ромби, Theil des Hemdes unter der Achsel.
Ромбоид, *m.* Rhomboid, *n.*
Ромодан, *m.* gewisse Heerstrasse (nach dem Fürsten Ромодановский 1708. benannt) *Зак.* [pass.
Ромпасовий, *a.* -чобіт mil Rand-
Ромплик, *m.* Art Mass = $^1/_4$ Quart.
Ромун-вїля, s. Роман-вїля Ч. V. 202.
Ромуш, *m.* Krachen, Getöse, *n.* Knall, Schall, *m.*
Ронд, (*d.* рондик), *m.* ронда, *f. pol.* Pferdegeschirr, Pferdesattelzeug, Reitzeug, *n. K.* [сльози) *Мор.*
Роняти, *v. v.* vergiessen (дрібні
Ропа, *f.* Eiter, *m.* Materie, *f.* — в очéх Augenbutter, *f.* 2) — сольна Salzlacke, *f.*; 3) Judenpech, *n.* Asphalt, *m. Вол.*
Ропавка, *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*
Ропать, *f.* † Götzentempel, *m.*
Ропати, *v. n. Зар.* knistern.
Ропіт, -оту, *m.* Murren, *m.*
Ропїти, *v. n.* eitern, sich zersetzen.
Ропнути, *v. n.* mit grossem Geräusch & herabfallen.
Ропотїти, *v. a.* murren, brummen.
Роптати, *v. a. M.* II. 75. murren, rauschen; klagen.
Ропуха, *f.* s. Ропавка.
Ропушник, *m. B.* Kröten-Simse, *f.* (Juncus bufonis).
Ропчучий, *a.* dawider murrend, *M.*
Ропша, *f. Гн.* Torf, *n.* (gründen, *n.*
Ропшанка, *f.* Sumpfgrass auf Torf-
Рорати, *pl. H.* 151. h. lat. Messe früh in der Adventzeit nach den Anfangsw: „Rorate coeli" ben.
Роса, *f.* Thau, *m.*; 2) Erdöl, *n. B.*
Росада, росадина, *f.* Setzling, *m.* Setzpflanze, junge Pflanze zum Versetzen, *f.*
Росадник, *m.* s. Розсадник.
Росалка, *f.* s. Русалка.
Росина, *f. dim.* s. Роса, *K.*
Росиночка, *f. dim.* Thautropfen, *m.*
Росистий, *a.* mit Thau bedeckt, voll Thau, *Cm.*
Росити, (рошу, -росиш), *v. a.* mit Thau benetzen, bethauen; -льн, den Flachs im Thaue liegen lassen, vermittels des Thaues bleichen; *imprs.* росить (дощ) der Thau (Staubregen) fällt,
Росиця, *f.* s. Роса. [es thauet.
Росичка, *f.* Sonnenthau, *m.* (Drosela).
Росичниковаті, *pl.* Sonnenthaugewächse, *pl.* (Droseraceae).
Росї, *pl. Ф. Пов.* 53. s. Росішки.
Росіл, -солу, (*dim.* росолок, росолець), *m.* Lacke, -рибячий Fischlacke, *f.*; 2) Sulze, *f.*; 3) Fleischbrühe, Suppe, *f.*
Росільний, *a.* suppig, *Пар.*
Росільниця, *f. Ф.* (salzige) Brühe, dünne Suppe, *f.*; 2) s. Капусняк.
Росішки, *pl.* Aeste am Hirschgeweih, *pl. Ф.*
Роска, (ріска), *dim.* s. Роса, *Еф.* 9.
Рослий, *a.* gross, erwachsen, hoch aufgewachsen.
Рослина, *f.* s. Ростина. [bilisch.
Рослинний, *a.* Pflanzen-, vegeta-
Рослинниця, *f.* Botanik, *f. Пis.*
Рослинність, *f.* Vegetation, *f.*
Рослинойдний, *a.* pflanzenfressend.

Рослинáр, *m.* Botaniker, *m.* *Пар.*
Росолянка, *f.* Kohlsäuere, *n.* Sauersuppe aus Sauerkraut bereitet; Erdäpfelsuppe, *f.* [*m.* (Gulo borealis), *Пол.*
Росомáк, (-áх. *Еф.* 49.) *m.* Vielfrass,
Росóха, *f.* Gabel, *f.* zweitheiliger, zweizackiger, zweispaltiger Hauptast (am Baume); 2) Sprosse, *f.* Sprind, *n.* s. Розсóха.
Росохáтий, (-áстий), *a.* zackig. gabelig; ästig; ausgebreitet.
Росохаторóгий, *a.* mit gabelförmigem Geweih — óлень *Фр.*
Росохáч, *m.*-дуб mit breiten Aesten.
Росóхи, *pl.* *P.* II. 73. der Theil des Leibes wo die unteren Extremitäten (die Füsse) auseinandergehen; 2) s. Розсóхи, hölzerne Mistgabel.
Росоховáтий, *a.* gabelförmig; 2) vielästig, s. Росохáтий.
Рост, *m.* Wuchs, *m.* Wachsthum, *n.* Gestalt, *f.*; 2) Wucher, *m.* Zinsen, *pl.* Procent, *n.* *Кв.* II. 20; 3) — альпéйський, Homogyne alpina.
Рости́, *v. n.* wachsen, gedeihen, aufkommen; zunehmen, sich vermehren.
Рости́на, *f.* Pflanze, *f.* Gewächs, *n.* *B.*
Ростинни́чий, *a.* *B.* botanisch.
Рости́ти, *v. a.* wachsen machen, w. lassen, ziehen.
Рóстїч, *f.* wirre, wilde Flucht.
Рóсток, *m.* Schoss, Schössling, *m.* *Пар.* s. Пáросток. [nieden, (*opp.* Горóю).
Рóстом, *adv.* *I.* II. 53. unten, hie-
Ростóпасть порáтий, Glaucium corniculatum, *B.*; 2) s. Зелемовéнь.
Росторóпша, *f.* Gemeine Osterluzei, *f.* (Aristolochia clematitis), *Пic.*
Ростóхвасть, *f.* gemeines Schwalben-, od. Schöllkraut, (Chelidonium majus). ступець 1).
Рóступець, *m.* *АД.* II. 53. s. Ви-
Росяни́й, *a.* *He.* des Thaues, Thau-; thauig, bethaut, *M.* III. 90. *adv.* росянó, thauig, reichlich bethaut.
Рот, *m.* Mund, *m.* Maul, *n.*
Рóта, *f.* Rotte, Compagnie, Schaar; 2) Formel, *f.*
Ротáтий, *a.* s. Пискáтий.
Роташ, *m.* Art Pilze, *B.*
Ротеня́, *n.* рóтик, *m.* *dim.* s. Рот, Mündchen, Mäulchen, *n.* [мати.
Роти́ти, *v. a.* s. Проклинáти, Гри-
Рóтман, *m.* Lothse, Lothsmann, *m.* *Пар.*

Рóтний, *a.* von der Compagnie (Рóта).
Ротомóчний, *a.* *Ч.* IV. 126. mit starkem Schnabel. [ponomeuta), *B.*
Ротячóк, *m.* Schnauzenmotte, *f.* (Hy-
Рóхкане, *n.* Grunzen, *n.*
Рóхкати, *v. n.* grunzen, röcheln.
Рóхкiт, *m.* рохкóтане, *n.* s. Рóхкане.
Рохмáн, *m.* *H.* 82. s. Плохи́й.
Рохмáнний, *a.* zahm, mild, still, *Зак.* s. Рахмáнний. [*Kol.* I. 160.
Рохтїти, *v. n.* knistern (чóботи р.)
Рóчини, *pl.* *Гол.* s. Рокóвини.
Рочи́стий, *a.* -е мiсце verabredet, bestimmt, bezeichnet, *Cm.*; 2) s. Урочи́стий, *Зак.*
Рочи́ти ся, schwören, *Зак.*
Рóчник, *m.* Jahrgang, *m.*; Jahrbuch, *n.* Annalen, *pl.*
Рочни́ця, *f.* *Гол.* III. 164.?
Рочня́, *f.* Orakel, *n.* *Пар.*
Рóчок *m.* *dim.* s. Рiк, Jährchen, *n.* *pl.* рóчки *K.* Termin, *m.* [*Пар.*
Рóшене, *n.* (-льну), Flachsröste, *f.*
Рошт, *m.* Rost, *m.* s. Рушт, *B.*
Рóща, *coll.* s. Рiща.
Рощи́на, *f.* s. Розчи́на; 2) *K.* Keim, *m.*
Роя́ль, *m.* Piano, Klavier, *n.*
Роя́ти ся, s. Роїти ся.
Рсти́ти, *v. a.* s. Хрести́ти, taufen.
Ртáтий, *a.* s. Ротáтий, Пискáтий.
Ртуть, *f.* Quecksilber, Hydrargyrum, *n.* Mercurius, *m.* [gam, *n.*
Ртути́на, *f.* Verquickung, *f.* Amal-
Ртýчене, *n.* -зéркал, Belegen mit ртуть, *n.*
Руб, *m.* Hau, *m.* *Пар.*; 2) schmale, scharfe Seite, Kante, *He.* * рýба стáти, наяк став — erstarren. [*m.* *Ог.* 97.
Рубáйло, рубáка, *m.* Haudegen,
Рубáль, рубáльник, *m.* s. Рубáч.
Рýбань, *f.* gefälltes Holz in Haufen u. Stössen, *У.*; 2) Feldstück mitten im Walde, *n.* (*vgl.* кóпань).
Рýбанець, *m.* *pl.* рубанцї Scheit Holz, *n.*; 2) меч — *Bein.* des Schwertes; 3) s. Праник. [Hacken, Fällen, *n.*
Рýбане, *n.* рýбанка, *f.* *Зак.* Hauen,
Рубáнок, *m.* s. Рýбанець 1).
Рубáте, (-тя), *n.* *coll.* die Wäsche; altes Gerümpel.
Рубáти, (рубáю, -áєш), *v. a.* hauen, hacken, fällen; schneiden; — ся sich schlagen (auf den Hieb), s. hauen.

Рубáтка, рубáха, *f.* grobes Hemd, altes Hemd.
Рубáч, *m.* Hauer, Holzhacker, Holzhauer; Schläger, Raufer, Raufbold, *m.*
Рубéль, *gen.* -бля́, *m.* Rubel, *m.* (Münze); 2) Heubaum, Wiesbaum, *m.*; 3) *Нв.* (*Пр.*VIII. 913. *Ко.* s. Маґлївниця.
Рубéць, -бця́, *m.* Saum; Rand; Einschlag, Umschlag, *m.*; 2) Narbe, *f.* 3) *gew. pl.* рубці́, Lumpen, *pl.* Windeln, *pl.* *Зак.* [бинóвий, (-ін-), aus Rubin.
Рýбин, (-ін), *m.* Rubin, *m.* *adj.* ру-
Рубáти, *v. a.* einen Saum machen, säumen; 2) — ся sich zusammenziehen, рáна — vernarbt sich, heilt.
Рублéвий, *a.* zum рубéль 1) gehörig, 1 Rubel giltig. [werth.
Рублевúк, *m.* eine Sache 1 Rubel
Рýблик, *pl.* -ки, *m.* s. Маґлївни́ця.
Рубли́ти, *v. a.* mittelst eines Heubaumes zubinden, zudrücken.
Рубльови́ця повéжа, *f.* Peltigera horizontalis, *B.*
Рубля́ка, *m. augm.* s. Рубéль.
Рубнýти, *v. a.* s. Рубáти.
Рýбок, *m.* Leinwandstreifen, *m.*; 2) s. Перéмітка *Пар*; 3) Schramme, *f.* s. Рубéць.
Рубці́, *pl. gr.* s. Фляки. [pen, *pl.*
Рýбя, *n. coll.* *P.*I.177. Säume; 2) Lum-
Руг, *m.* Schmähen, *n.* Schmähung, *f.*
I. Ругá, *f.* s. Нарýга.
II. Рýга, *f.* *Ф.* lautes Schluchzen.
III. Рýга, *f.* *P.* II. 207. bestimmter Gehalt an Geld od. Getreide, welchen die Eingepfarrten dem Priester jährlich entrichten.
Ругáти, *v. a.* schmähen, schimpfen, lästern; schelten; — ся кому, в когó, над ким jmdn verhöhnen, über jmdn spotten, schmähen.
Ругатня́, *f.* Schimpfen u. Schmähen, *n.*
Ругáч, *m.* Kleine Krickelster, (Lanius minor), *B.* [Fischfang, Netz, *n.*
Ругéля, *f.* *D. c.* 241. Werkzeug zum
Рýгонька, *f. dim.* s. Ругá.
Рудá, *f.* eisenhältiger Morast, sumpfige Wiese; 2) Eisenerz, *n.*; 3) Rost, *m.* s. Ржа, Ржи́на, *Вол.*; 4) * Blut, *n.* *Ш.* II. 10. 119.
Рудáви, *pl.* Erzgebirge, *n.* [röthlich.
Рудáвий, *a.* erzfarbig, rothfarbig,
Рудáвина, *f.* Sumpfboden, *m.* Sumpfland, *n.* Moor, Morast, *m.* s. Мóчар.
Рудáк, *m.* dh Hitze verbrannter Buchweizen-Samen.
Руди́й, *a.* roth, rothhaarig, fuchsroth.
Руди́ни, *pl.* Chalcohallite, *pl.*
Руді́ти, *v. n.* roth, fuchsroth werden.
Рýдка, *f.* Lache, Pfütze, *f.* s. Бакюра; 2) Wagenspur, *f.*
Рудни́й, *a.* erzhaltig, Erz-, *Пол.*
Рудни́к, *m.* *Нв.* Bergwerk, *n.* Erzgrube, *f.*; 2) Arbeiter im Eisenhammer, *m.*
Рудни́цкий, *a.* -закóн Bergrecht,
Руднýк, *m.* s. Рундýк. [*n.* *Ф.*
Рудня́, *f.* Eisenbergwerk, *n.* Eisenhammer, *m.*
Рудо, *n. ung.* Deichsel, *m.* *B.*
Рудобри́вий, (-бв-), *a.* mit rothen Augenbraunen. [s. Рудáвий.
Рудовáтий, *a.* röthlich (v. Haaren),
Рудокóп, *m.* Bergmann, Bergknappe, *m.*
Рудокопáльня, *f.* s. Рудокóпня.
Рудокóпний, *a.* zum Erzgraben gehörig.
Рудокóпник, *m.* *Ф.* s. Рудокóп.
Рудокóпня́, *n.* Bergwerk, *n.*
Рудокóпство, *n.* Bergwesen, *n.*
Рудоýсий, *a.* +*M.* mit rothem Schnurbart.
Рудоя́в, *m.* s. Рудокóп, *K.*
Рудяни́й, *a.* Erz-; 2) blutig, Blut enthaltend; blutroth, *Зак.*
Рудя́нка, *f.* Morasterz, Sumpferz, *n.*
Рýжа, Рýзя, *f.* Rosalia, *f.*; 2) s. Рóжа.
Ружан, *Гол.* I. 171.?
Ружáна, (ружéна), *f.* eine Kuh von röthlich-gelber Farbe.
Рýже, (рýжже), рýжие, *n.* s. Орýжие.
Ружéйник, *m.* Büchsenmacher, *m.* *Пол.* [-(віл)- *B.*
Рýжий, *a.* s. Червони́й; *m. a.* s.
Ружи́ло, *m.* ein Ochs von röthlicher Farbe.
Ружи́на, *f.* s. Оружи́на.
Рýжний, *a.* *Ф.* Rosen-.
Ружни́ця, *f.* *Wgr.* X. s. Рушни́ця.
Ружня́ний, *a.* s. Румя́ний.
Рýзька, Рози́на, *f.* Rosa, Rosine.
Руíна, *f.* Trümmer, *pl.* Ruin, *m.*; 2) — вели́ка Unruhen und Bürgerkriege nach dem Tode des гетьмáн Богдáн Хмельни́цкий.
Руíнити, *v. a.* s. Руйнувáти.

Руїнний, *a.* der Руїна 2) gehörig.
Руйний, *a.* geil, lüstern, *B.*
Руйновини, *pl.Cm.*Ruin, Schutt,*m.*
Руйнóвище, *n.* Trümmerstätte, *f.* Trümmer, *pl.* Trümmerhaufe, *m.*
Руйнувáти, рóзруйнувати, *v. a.* ruinieren; verwüsten, vernichten.
Руйнувина, *f. K.* Verwirrung, Zerstörung, *f.*
Рукá, *f.* Hand, *f.* Arm, *m.* -по лóкоть Vorderarm, *m.*; рýки стáли правцéм die Hände erstarrten; на рýки комý дивити ся jmdm auf die Finger sehen (dass er nicht stehle); в руцї, на рукáх *K.* in der Hand, in der Gewalt, unter der Verwaltung; на рýку, recht gelegen, не на рýку ungelegen, unbequem; рукá в рýку Hand in Hand, eine Hand; з рук до рук von Hand zu Hand, von einem zum anderen; рукóю пішлó ist von Statten gegangen, gieng gut von der Hand, hat geglückt; з вільної руки aus freier Hand; тéплою рукóю bei Lebzeiten; руку тягнýти за когó *Кч.* 10. jmdm Vorschub leisten, gemeinsame Sache mit jmdm machen; нї не рукá *P.* II. 112. nein es geth nicht, ist nicht genehm; під рукóю bei der Hand; з пéршої руки aus der ersten Hand; держáти когó в рукáх einen unter Zucht halten, einem seinen Willen nicht lassen; дáти кому щось на рýку einem etw. in die Hände geben, jmdm etw. anvertrauen; опустити рýки die Hände sinken lassen, den Muth verlieren; заложити рýки die Hände in den Schoss legen, müssig sitzen; у нéго довгі рýки er hat lange Finger; з дóвгою рукóю ходити die Hand zum Betteln ausstrekken, betteln, *Кн.*; позбýти ся з рук, дáти з рук aus den Händen geben, abgeben, abliefern; за рýку bei der Hand; по під рýки unter den Armen; дістáти ся в чиї рýки in jmds Gewalt kommen; взяти, брáти ся за рýки sich bei den Händen fassen, nehmen, mit einander gemeinschaftliche Sache machen; на свóю рýку auf eigene Faust; з порóжними рукáми mit leeren Händen, *unbeschenkt; 2) Macht, Gewalt, *f.*; 3) Handschrift, Hand, *f.* Schriftzüge, *pl.*; 4) Hand, Seite auf der etw. ist, Richtung, *f.*; Weiser, *m.*
Рукáв, (*dim* рукавéць, *gen.* -вця), *m.* Aermel, Muff, *m.*
Рукавиця, *dim.*рукавичка.*f.* Handschuh, *m.* -без пáльцїв Fausthandschuh, *m.*; -визóвна *Пар.* Fehdehandschuh, *m.*
Рукавичник, *m.* Handschuhmacher, *m.* [s. Рукáв, *Ш.* II. 87.
Рукавчá *g.* -áти, *pl.* -áта, *n. dim.*
Рýква, *f.* Rauke, *f.* (Sysymbrium).
Рукиня, *f.* s. Рукійма.
Руківка, *f.* s Пропáсниця.
Рукійма, *f. У.* Geländer, *n.*; 2) s. Рукóйма. [tium officinale) *Вол.*
Рýков, *f.* Brunnenkresse, *f.* (Nastur-
Рукóвини, *pl.* s. Зарýчини.
Руковóдник, *m K.*Führer,Leiter,*m.*
Руковóдство, *n.* Leitung, *f.* Leitfaden, *m.* [кóвини, Зарýчини.
Рукодáіни, *pl. Ч.* IV. 65. s. Ру-
Рукодáйний, *a.* mit dem Handschlage angelobt, auf Treue u. Glauben verpflichtet, -слугá, *Зак.*
Рукодїльний, *a.* Manufaktur.
Рукодїльник, рукóдїль, *m.* Manufakturarbeiter, Handarbeiter, *m.*
Рукодїльництво, *n.* Manufakturwesen, *n.* [289. Handarbeiterin. *f.*
Рукодїльниця, (рукóдїля). *f. Ко.*
Рукодїльня, *f.* Manufaktur, *f. Пар.*
Рукодїя, *f.* своéї рукодїї = своéї робóти *КС.* (83) VII. 500.
Рукоéма, *У.* рукойма, рукóйма, *f.* Handgriff, Griff, *m.* Handhabe, *f.* Heft, *n.*; 2) Geländer, *n.* Lehne, *f.* s. Поруче.
Рукоéмство, *n.* Bürgschaft, *f. Піс.*
Рукомáц, *adv.* s. На-пóмацки.
Рукомéсний, *a Cm.*s. Ремісничий.
Рукомéство, *n.* Handwerk, *n.* s. Ремеслó.
Рукóміть, (-еть, -ять), *f.* Griff, *m.* Handhabe, *f.* Handgriff, *m.* на — причинити auf eine Handbreite zugeben.
Рукóпаш, *Зак.* (-ач), *adv.* handgemein; mit blossen Händen.
Рукóпись, *f.* Handschrift, *f.*
Рукóписний, *a.* handschriftlich.
Рукоплáвки, *pl.* Armflosser, *pl.* (Batrachoidei) *Пол.*
Рукоплескáти, *v. a. Макс.* mit den Händen klatschen, jubeln.
Рукополагáти, рукоположити,

v. a. K. die Hände auflegen, weihen, ordinieren.

Рукоположéніе. рукополагáніе, *n. K.* Auflegung der Hände (zur Weihung), Ordination, *f.*

Рукотвóрний, *a.* von Menschenhänden gemacht, gebildet, geschaffen, *K.*

Рукоя́ть, рукоя́тка, *f.* Handgriff, *m.* Handhabe, *f.*

Руль, *m.* Steuerruder, *n. C.* II. 138.

Рулéта, *dim.* рулéтка, *f.* Roulette, *f.*

Рýлька, *f. dim.* s. Рýля; 2) Wasserstrahl, *m.* (*vgl.* Бурýлька); 3) Zapfen, *m. А Г.* 165.

Рульóвий, *a.* der das Steuerruder [bewegt, vom Steuerruder.

Рýля, *f.* Lauf einer Flinte od. Pistole, *m.*

I. Рум, *m.* Rum, *m.*

II. Рум, *m.* Schutt, Abschlag, Graus, *m.*

III. Рум. *m. АД.* II. 149. Lärm, *m.* Getöse, *n.*; *Ф.* heftiges Weinen u. Lamentieren.

IV. Рум, *m.* румá, *f.* Ort, Raum, *m.*; Richtung, *f.* Weg, Marsch, *m.* Bewegung, *f. Зак.*

Румáк, *m. П. n.* 102. Ross, *n.*

Рýмати, *v. n.* weinen, grinsen.

Румеґáти, (-екá-), *v. a.* wiederkäuen.

Румеґáвції, *pl.* Wiederkäuer, *pl. Пар.*

Румéн, *m.* s. Румя́нок.

Руменувáти, *v. a.* wiederkauen, *Зак.*

Румінéць, *m.* Röthe, *f.* (am Gesicht) *R.* 73.

Румінúло, *n. Пол.* Rothschminke, *f.*

Румінний, *a.* s. Румя́ний.

Рýмка. *f. H.* 225 Spitzglas, Weinglas, *n.*

Румовúна, *f. Зг.* румóвиско, румóвище, *n.* Schutt, *m.* Trümmer, *pl.*

Рýмса ренова́, *f.* Rennthier-Flechte, *f.* od. -Moss, *n.* (Cladonia rangiferina).

Румсáти, *v. n.* schluchzen, greinen.

Румувáти, *v. a.* seine Wohnung verändern, sich anderswo niederlassen, *Зак.*

Румýшина, *f.* s. Рум II); 2) e. Erdart (Mischung von Kalk u. Kreide) s. Попелúця 2).

Румя́к, *m.* s. Румя́нок.

Румянá прóста, *f.* der gemeine Natternkopf, (Echium vulgare), *Вол.*

Румянéць, *m.* Röthe, (am Gesicht), Schamröthe, Frische an den Wangen, *f.*; 2) rothe Schminke, Rouge, *m.*; 3) s. Румянок. [Schmink-.

Румя́ний, *a.* roth, rothbackig; 2)

Румянúти, *v. a.* röthen; schminken; — ся sich —, erröthen.

Румяні́ти, *v. n. M.* II. 156. sich röthen, erröthen, rosiges Gesicht bekommen.

Румя́нка, *f. Пів.* румя́н, *m.* Gemeine Ochsenzunge (Anchusa officinalis), s. Вологлóдка. [caria chamomilla).

Румя́нок,-нку, *m.* Kamille, *f.* (Matri-

Румя́нчик. *m.* s. Румя́нка, *B.*

Рунь, *f. W.* grüne Pflanzendecke, *pl.* рýни junge Saat.

Руна́, *f.* s. Рýно, *B*; *P.* II. 194; 2) s. Лунá *Ш.* II. 223. [cus vellereus), *Вол.*

Рунáтка. *f.* Wollschwamm, *m.* (Agari-

Рунд, *m Ко.* 169. Runde, Streifwache, Patrouille, *f.*

Рундýк, *m.* Austritt, *m.*; Gallerie, *f.* Gang, *m*; 2) Kasten, *m.* Kaufladen, *m.*

Рундýчний, *a.* des Рундýк.

Рундучóк, *m. dim.* s. Рундýк.

Рунéти, *v. a.* s. Роня́ти, ронúти.

Рунúстий, *a.* wie ein Vliess, *Кн.*

Рýнний. *a.* mit üppigem Vliess, *Маке.*

Рýно, *n.* Fell sammt Wolle, Vliess, *n*; 2) Wolle, *f.*

Рýнок, *m. Wgr.* 28.?

Рýнтáти, рунтувáти, *v. a.* rühren, stören, in Unordnung bringen, durcheinanderwerfen. [Руно.

Рунцé, *n. ГБ.* (*Пр.* III. 26.) *dim.* s.

Руня́нка, *f.* Haarmoos, Widerthon, *n.* (Polytrichum), *B.*

I. Рýпа, *f.* s. Боровня́к, *B.*

II. Рýпа, *f.* e. Grube in welcher Erdäpfel über den Winter aufbewahrt werden.

Рупéха, *f.* s. Рубатка, *Фр.*

Рýпниця, *f.* рýпник, *m.* Schafbremse, *f.* Schafbiesfliege, *f.* (Cephalomyia ovis) *B.*; 2) Rinderbremse, *f.* (Hypoderma bovis), *B.*

Рýптура, *f.* s. Кила.

Рýра. *f.* Röhre. *f.* s. Рýля; *dim.* рýрка.

Рурáк, *m.* Fistulana, *B.*

Рýрничка, *f.* Röhrenpolyp, *m.* (Tubularia), *B* [Südrussland, *n.*

Русь, *f.* Russland, bes. Klein-, Roth-,

Рýса, *f.* Erycina, *B.*

Русáвец, *m.* Braunblütiges Knabenkraut, (Orchis variegata), *Вол.*

Русáк, *m. АД.* II. 138. s. Рýсин.

Русáлка, *pl.* Русалки, *f.* in d. sl. Mythol. Wassernymphe, *f.*; 2) русáлка

павичка, Tagpfauenauge, (Vanessa Jo); — перепаска, Admiral, *m.* (Vanessa Atalanta); — жалоба Trauermantel, *m.* (V. Antiopa); — кропивка, kleiner Fuchs, (V. urticae); — цецятка C Falter, *m.* (V. Calbum); — осетка Nesselfalter, *m.* (V. cardui); — садівничка der grosse Fuchs (V. Polychloros), *Пол.*; 3) Agrion, *B.*

Русальна, *f.* s. Русалка 1).

Русальний, *a.* zur Русалка 1) geh.; -а неділя s. Клечальна.

Русальчин, *a.* s. Русальний, -день der Donnerstag in der Pfingstwoche.

Русалї, *pl.* Fest mit Spiel u. Reigen am ersten Tage der Петрівка; 2) Pfingsten, *pl.* [ropus edulis), *Пол.*

Русета їдальна, *f.* Kalong, *m.* (Pte-

Русий, *a.* blond.

Русин, (Руснак, -няк), *m.* Ruthene, Klein-, Süd Russe, *m.*; -ка, *f.*

Русїти, *v. n.* blond werden, blondesHaar bekommen; 2) russisch werden.

Рускаль, *m.* s. Рискаль, (*Фр.*).

Руський, (руский), *a.* russinisch, ruthenisch, kleinrussisch, ukrainisch.

Руслик, *m.* russische Sardine (*Фр*).

Русли́ця, *f.* очертаста, Tännel, *m.* (Elatine Alsinatrum).

Руслище, *n. augm.* *КУ.* s. d. *f.*

Русло, *n.* -ріки das Flussbett.

Руслянка, *f.* Nereide, *f.* (Nereis), *B.*

Русобривий, *a.* *W.* mit blonden Braunen. [Russenland.

Русовище, *n.* *K.* altes ehemaliges

Русти́, *v. n.* *Ф.* s. Рути, Ридати.

Русявий, *a.* blond.

Русявина, (-нка), *f.* Blondine, *f.*

Русянка-пахнївка, *f.* *B.* s. Половничка.

Рута, *f.* (*dim.* рутонька, руточка), *f.* Raute, Garten- od. Weinraute, *f.* (Ruta graveolens).

Рутавка, **рутівка**, *f.* Geiss -od. Ziegenraute, *f.* (Galega officinalis).

Рутвяний, *a.* s. Рутяний, *Ч.* V. 405.

Рути, *v. n.* s. Ридати, ричати; 2) klingen, *B.*

Рутин, *a.* der Рута, aus p. *Ф.*

Рутити, *v. a.* verfluchen.

Рутиця римщиновата, *f.* Wiesenraute, *f.* (Thalictrum aquilegiaefolium).

Рутичка, неагода-, *f.* Isopyrum thalictroides. [(Fumaria officinalis), *Піс.*

Рутка, *f.* — польова, Feldraute, *f.*

Рутяний, *a.* von der Raute, Rauten-.

Рух, *m.* Bewegung, *f.* Betrieb, *m*; 2) das öffentliche Leben, Treiben, *n.*

Рухавий, *a.* rührig, thätig, regsam; sich bewegend, beweglich; flink, betriebsam. [weglichkeit, Regsamkeit, *f.*

Рухавість рухливість *f* Be

Рухавка, *f.* Fühlfaden, *m.* *Пар*; 2) *pol.* unruhige Zeit, Verwirrung, *f.* Tumult, Krieg, *m.* *TP.* 11. [bile, *Пол.*

Рухало, *n.* -вічне, perpetuum mo-

Рухане, *n.* Rühren, Bewegen; Fühlen, *n.* *Пар.* [ся sich — —.

Рухати, *v. a.* rühren, bewegen; —

Рухва, *f.* Rinne, *f.* *Зак.*

Рухло, *n.* *КУ.* III. 175. Hab u. Gut, *n.* Mobilien, *pl.* [*m.* *Вол.*

Рухляк, *m.* Mergel, Mergelboden,

Рухляковий, *a.* — ґрунт Mergelboden, *m.* [zen; sich drängen.

Рухнути, *v. n.* *M.* hinfallen, -stür-

Руховитий, *a.* *K.* s. d. f.

Рухомий, *a.* beweglich, mobil.

Рухомість, (-ость), *f.* bewegliches Gut, Mobilien, *pl.*

Руч, *f.* *P.* 119. Hände, *pl.*; — тягнути за кимось jmds Partei nehmen; під пяну руч beim Rausch, ein wenig betrunken, *Ос.* (61) IV. 31.

Ручай, *dim.* ручаєць, *m.* Bach, *m.*

Ручанка, *f.* eine Handvoll gehechelten Hanf od. Flachs, s. Жменя, *Ч.* VII. 408. [I. 137.

Ручати ся, bürgen, gut stehen, *Ш.*

I. **Ручий**. *a.* rasch, behend, geschickt, flink, *M.* I. 137. [menge, *n.*

II. **Ручий**, *a.* *K.* — бій Handge-

Ручинь, *a.* *АД.* I. 305.

Ручина, *f.* *Га.* I. 128. s. Рука; 2) (при годиннику) Uhrzeiger, *m.* *Пар.*

Ручитель, *m.* Bürge, *m.* -ка, *f.*

Ручити, *v.a.* u.— ся s. Поручити 2); *sbst.* рученє, *n.* Bürgen, *n.* Bürgschaft, Gewährleistung, *f.*

Ручиця, *f.* Holzarm, *m.* an welchen die Leiter des Wagens fest angelehnt werden; 2) *dim.* s. Рука, *gew. pl.* Händchen, *Ш.* I. 33.

Ручище, *n.* *augm.* s. Рука.

Ручка, *f.* *dim.* s. Рука; 2) Handgriff, *m.* Handhabe, *f.* Halter, *m.* -до

перá Federhalter, *m.*; Henkel, *m.*; 3) ein Mähergang.

Ручковйй, *a.* aus (eigenen) Händen, *Зак. f. a.* s. ручковá. Art Tanz.

Ручнйй, *a.* Hand-. [*dim.* ручничóк.

Ручнйк, (-шн-), *m.* Handtuch, *n.*

Ручнйця, *f.* Armleuchter, *m.*; 2) ручнйця, (-шнйця), Flinte, Büchse, *f. dim.* ручнйчка, Faustrohr, *n. Пар.*

Рýчно, *adv. М.* bequem, glatt.

Руччйй, *a. Ко.* 142. tüchtig, wakker, schlagfertig.

Руш! *int.* Marsch! fort! *Ф.*

Рушáти, рýшити, *v. a.* rühren, anrühren; з місця etw. von seiner Stelle hinwegrücken, bewegen, in Bewegung setzen; aufbrechen, sich aufmachen; рушáй! packe dich, fort mit dir! vorwärts! рушáє менé лїкарство die Arzenei wirkt, fängt an zu wirken; — ра́ду eine Versammlung ansagen, vorbereiten, *Кч.* 299.; 2) stehlen.

Рýшене, *n.* Bewegung, *f.* Aufbruch, Aufgebot, Aufstand, *m.* Strömung, *f. С.*; рушéнє посполйте, *pol. К.* Landsturm, *m.*

Рушнйк, *m.* s. Ручнйк.

Рушникáр, *m.* Büchsenmacher, *m.*

Рушникáрство, *n.* Büchsenmacherkunst, *f.*

Рушникóвий, *a.* -е нáчинє = в 6 насéм, *c.* Нáчинє, насмó.

Рушнйця, *f.* s. Ручнйця.

Рушнйчний, *a.* Flinten-, -а кýля Flintenkugel, *f.* -а трýба Flintenlauf, *m.* -ий ремíнь Flintenriemen, *m. Пар.*

Рушт. *m.* Rost, *m.*

Руштóване, (ри-), *n.* Gerüst, *n.*

Рущйзна, *f. К.* s. Рущинá.

Рущинá, *f.* ruthenische (kleinrussische) Sprache; 2) Ruthenentum, *n.*; 3) Rothrussland, *n.*

Рýя, *f.* Brunstzeit, *f.*

Руяна, *f.* Insel Rügen.

Рюм, *m.* Weinen, Greinen, *n.* +*Е.*

Рюма, *c.* weinerlicher Mensch.

Рю́мати, рюмсати, *v. n.* schluchzen, weinen, greinen, s. Рýмати &.

Рюричанйн, *m. К.* d. Nachkomme des Рýрик. [sprosse, *f.*— fleck, *m. Пар.*

Ря́ба, *f.* Sommermahl, *n.* Sommer-

Рябáтий, *a.* sommersprossig, -flekkig, *Пар.*

Рябéць, рябчик, *m.* Haselhuhn, *n.* (Tetrao bonasia), *Пол.* [ge, *Фр.*

Рябйзна, *f.* das Bunte u. Schecki-

Рябйй, *a.* bunt, buntscheckig, buntfarbig; 2) blatternarbig pockennarbig, *Пар.*

Рябйна, рябка, *f.* Eberesche, *f.* (Sorbus), *Вол.*; 2) Blatternarbe, *f. Пар.*

Рябинкйй, *a.* s. Рябйй, *Гол.* I. 209.

Рябíнка, *f. Га.* II. 40. Blatternarbe, Pockengrube, *f.*

Рябíти, *v. n.* bunt schimmern.

Рябканйстий, *a.* s. Рябйй, *В.*

Рябкó, *m.* Name e. Hundes, s. Бровко, *Зак.* [litaea), *В.*

Ря́бник, *m.* Scheckenfalter, *m.* (Me-

Рябобóкий, *a.* mit buntem, schillerndem Gefieder an den Seiten: -а сорóка.

Ряботйнє. *n.* Blatternarben, *pl.*

Рябýха *f. Bein.* der Скакýха. s. Рябйй.

Ря́бчик, *m.* s. Рябéць; 2) Kaiserkrone, *f.* (Fritillaria imperialis), *Вол.*

Ряд, (рєд). *gen* -ý, *m* Reihe, *f.* Glied, *n.* рядóм, *adv.* in der Reihe, nach der R. p. з ким an der Seite, nebenbei; в рядї помістйти einreihen; 2) Ordnung, Klasse, *f*; через ряд, über das Mass; Rang, *m.*; 3) Regierung, *f.*; 4) Urtheilskraft, Ueberlegung, *f.* Rath, *m.* — дáти, найтй комý чомý Rath geben, schaffen, in Ordnung bringen, Ordnung machen mit; 5) Pferdegeschirr; Sattelzeug, *n.* [Kräkler; Kritzler, *m. Пар.*

Ря́да, рядалйвець, *m.* Grämling,

Рядалйвий, *a.* krittlich, tadelsüchtig; rechthaberisch, *Пар.*

Рядáти. *v. a* nergeln, tadeln; kritzeln, *В.*

Ряденцé, *n. dim.* s. Рядно́. [s. Ряд.

Рядй, *pl.* Ordnung, Einrichtung, *f. Ф.*

Рядйтель, *m.* Verwalter, *m. Пар.*

Рядйти, *v. a.* herrschen, beherrschen; lenken; verwalten; 2) verbessern *Гн.* 11. 16. (mit Dünger); fett machen, anmachen, mit Fett zurichten, (v. Speisen); 3) kleiden; anspannen & s. Вирядж́ати; — ся das Hauswesen, Geschäft & führen; 2) (чимóсь) sich etw. zur Richtschnurr nehmen, s. nach etw. richten, s. von etw. leiten lassen; 3) sich kleiden, s. putzen.

Ряднá, *f.* Vetrag, *m.* Verhandlung, *f.* — мировá *К.* Friedensvertrag, *m.*

Ряднйй, *a.* ordentlich, wirtschaftlich; 2) *У.* ordentlich gekleidet; *adv.*

staatlich, ansehnlich, *Гол.* III. 267.
Ряднйк, *m.* Grasnelke, *f.* (Armeria vulgaris).
Ряднйна, *f.* s. Рядно́.
Ря́дність, (-ость), *f.* Ordnungsliebe, Ordentlichkeit; Oekonomie, *f.*
Рядно́, *n.*Tuch, *n.* Leinwand,*f.* (grob.); Bettuch, *n. pl.* ря́дна *P.* I. 37. Bettzeug, *n.*; Packtuch, *n.*
Рядня́ний, *a.* aus dem von Kardätschenflocken gemachten Zeug, s. Рядно́.
Рядовйй, *a.* aus der Reihe, nach der Ordnung, Reihen-, Glied; *sbst.* gemeiner Soldat; — числівни́к Ordnungszahlwort, *n.* (num. ordinale); 2) — муж *K.* Staatsmann, *m.* Regierungsperson, *f.*
Рядовйна, *f.* *Oc.* (62) VIII. 32. s. Ряднйна.
Рядо́вич, *m.* s. Рядовйй *sbst.*
Рядо́м, *adv.* s. Ряд 1).
Ряду́ха, *f.* s. Патеру́ха *Pa.* I.
Ря́дчйк, *m.* Leiter, Verwalter, *m.* *C.* II. 145; 2) Lieferant, *m. P.* 253.
Рядю́га, *f.* alter Fetzen.
Рядюжкй, *pl.* Militärkleidung u. Rüstung, *H.* 102.
Ря́жа, *f.* Geräth, Geschirr, *n.* Utensilien, *pl.* — кухо́нна, Küchengeräth, *n.* — рибáрська, Fischzeug, *n.*; *pl.* ря́жи служе́бнї Messgeräh, *n.* *Пар.*; 2) s. Рясá *H.* 17.
Ря́жанка, *f.* unter Beimischung von sauerem Rahm abgekochte Milch.
Ря́жка, *f.* Wassergeschirr (um Wasser zu schöpfen od. zu tragen), *n.* *Зак.*
Ря́ме, (-мя́), *n.* Lumpen, *pl.* Bettelsack, *m.* *Кв.* I. 215. grobes Tuch.
Ря́ми, *pl.* Falten im Weiberkleid, im Vortuch. [gelstange, *f.*?
Рямиhá, *f.* *Oc.* (61) VIII. 99. Se-
Ря́нда, (ре́нда), *f.* alte abgetragene Kleider u. Wäsche, Lappen, Lumpen, *pl.*
Ря́нний, *a.* ordentlich; *sbst.* ря́нна, s. Ґаздйня, *B.*
Ряну́ти, *v.n* brüllen, *Кн.*(*Пр.*IX.850).
Ряпатйна, *f.* *Зап.* II. 589?
Ряпчáти, *v. n.* knarren.
Ря́сá, *f.* Falte, *f. pl.* ря́си, Fransen, *pl.*; 2) langes Kleid mit weiten Aermeln, Mönchskleid, *n.*; 3) s. Píска 1).
Рясйстий, *a.* s. Pісйстий.
Рясйти, рясувáти, *v. a.* falten, fälteln, s. Pісйти; 2) *Ч.* III. 401. vergolden, mit Gold sticken, зо́лотом-; 3) *Me.* schütteln. [spe, *f.* (panicula).
Ря́ска, ре́ска. *B. f.* s. Pіска; 2) Ri-
Ряснйй, *a.* *КС.* (83). II. 393. faltenreich; 2) reichlich, dicht; *adv.* ря́сно dicht, reichlich.
Ря́сник, *m.* der mit ря́са 2) bekleidet ist (*sc.* nin). *Др.*
Ряснйстий, *a* s. Ряснйй, *Гол.* III.3.
Ряснйти ся, *Ваг.* s. Pісйти ся.
Ряснйця, *f.* Falte, *f.*
Рясотá, (рiс-), *f.* s. Pісно́та.
Ряст, *m.* Erde, Boden mit Gras bewachsen *Ко*; 2) s. Рясá 3). [Inhalt, *m.*
Рясть, *f.* *У. Зоря. Гал.* 1850. 543.
Ряф, *m.* Reif, *m.*; 2) Elle, *f.*
Ря́фа, *f.* Hechel, *f.*
Ря́фати, *v. a.* hecheln (лен).
Ряхтї́ти, *v.n.*schimmern; rauschen, *Ф.*

С.

С, neunzehnter Buchstabe (Слово).
С. *praep.* I) *mit dem Genitiv.*; II) *mit dem Accusativ*; III) *mit dem Istrumental*; — IV) *in Zusammensetzungen*, s. 3, I) II) III) IV). [Schweine.
Са! -acá! *int.* Scheuchruf gegen
Сабадáшки. *pl.* Art kurzer lustiger Lieder; 2)Märchen, Anekdoten, *pl.*
Сабáн, *m.* *Oc.* (62) IX. 117? [chen.
Сабанйти. *v. a.* stark schelten, flu-
Сáбаш. *m.* Tanzunterhaltung am Feierabend, *Ф. Веч.* II. 110; 2) Sabbath, *m.*
Сабашíвка, *f.* Art jüdische Sabbathmütze; 2) — Schnapps, *m.*; 3) Sabbathkerze, *f.*
Сабе́изм, *m* *K.*Sabeismus, *m.* [Gänse.
Сав-сав-сав! -саго́! Lockruf der
Сáва, Сáвка. *m.* Sabbas.
Савáн, *m.* *КУ.* Leichentuch, Sargtuch als Decke, *n.* [со́вати.
Сáвати, *v. a.* *Wgr.* VI. s. Су́вати,
Сáвити, *v. a.* *Га.* II. 42. *H.* 78. den Tag des heil. Сáва feiern.
Сáвкати, *v. n.* entgegenhauchen

(v. der Hitze in e. Krankheit).
Савки́. *pl.* Art grosser Winteräpfel.
Савра́нка, *f.* Nbfl. des Буг.
Саври́тий, *a.* ausgelassen, unbändig, wild.
Савти́ра, *f.* s. Псалти́ра.
Сага́, *f.* Bucht, *f.* Meerbusen, *m.*; 2) Morast, Sumpf, *m.*; 3) tiefer Schnee.
Саґа́йда́к, сайда́к, *m* Köcher; 2) Bogen, *m.* (zum Schiessen); davon
Сагайда́чний, *a. K.* mit Köcher versehen; 2) Beiname des Saporogerhetmans Петро́ Конаше́вич-Сагайда́чний (1606—1622).
Сагайдачо́к, *m. dim.* s. Сагайда́к.
Сагани́стий, *a.* hoch auf den Füssen (кінь).
Саґа́н, (*dim.* саґа́ник, саґа́нчик, саґане́ць). *m.* Kessel, *m.* grösserer Topf; überhpt: Geschirr, *n.* (auch aus Holz).
Саґівни́ця, *f.* echte Sagopalme (Sagns Rhumphii). [Wochen.
Саґма́л, *m.* der Кисі́р nach 1—2
Сад. *m.* Obstgarten, *m.* [си гада́ла.
Сада́в, сада́ла, & = я си гада́в, я
Садьба́, *f.* das Pflanzen, *B.*
Са́джа, са́жа, *f.* Russ, Kienruss, *m.*
Саджа́ти, сажа́ти, *v. a* jmdn sich niedersetzen lassen, sitzen machen, setzen; — ку́ри Hühner auf Eier setzen; — хлї́б Brot in den Ofen schieben, s. Сади́ти, Посади́ти.
Саджоме́т, *m.* s. Коміня́р.
Сади́ба, *f. M.* II. 33. s. Сольтьба.
Са́диво, *n. K. Пс.* 22. *coll.* Obstbäume, *pl.?*
Са́дий, *adv.* s. Сюди́.
Сади́ти, *v. a.* setzen, pflanzen, Pflanzen stecken; — ся affektieren, prunken; — на що nach etw. haschen. [-zweig, *m.*
Са́дїльниця, *f.* Setzpflanze, *f.*
Са́дка, *f.* s. Саж.
Садни́ця, *f. B.* Pflanzung, *f.*
Садно́. *n.* Quetschung. wund geriebene Stelle, Quetschwunde am Widerrist des Pferdes, *f.* [bepflanzt, bebaut, *K.*
Садови́й, *a.* des Obstgartens; 2)
Садо́вина, *f. coll.* Obst, *n. dim.* садови́нка. [Pomonae), *B.*
Садовиня́к, *m.* Obststecher, *m.* (Apion
Садови́ти, *v. a.* setzen, jmdn Platz einnehmen lassen; — ся sich setzen, Platz nehmen.

Садовни́к, (-дівн-), *m. Cm. Пс.* Gärtner, Obstgärtner, *m.*; -ни́ця, *f.* Gärtnerin, *f. Cm.*
Садовни́чий, *m.* Obstgärtner, *m.*
Садону́ти, *v a. C.* I. 29. dreinschlagen.
Сае́та, *f.* feines Tuch, od. Atlass, *m.*
Саєто́вий, *a.* aus Сає́та.
Саж, *m.* Schweinskoben, Mastkoben, — stall, *m.* s. Ко́єц, *Кв.*
I. Са́жа, *f.* s. Са́джа.
II. Са́жа, *f.* Arrest, Verhaft, *m.* +*M.*
Са́жавка, са́жалка, са́жівка, (садж-), *f.* Satzteich, Fischteich, *m.*
Сажени́цї, садженицї *pl.* s. Розса́да.
Са́жка, *f.* Rost, Brand am Weizen, *m.*
Сажо́вий, *a.* Mast-.
Сажо́к, *m. dim.* s. Саж. [Коміня́р.
Сажоме́т, *m. Wgr.* 7. s. Саджоме́т,
Саза́н, саза́нь, *m. B.* s. Ко́роп.
I. Сайга́к, *m.* са́йга, *f.* s. Суга́к.
II. Сайга́к, *m.* mannshoher Pfahl.
Сайда́к, *m.* s. Сагайда́к.
Сайда́кер, *m.* mit Köcher versehen, mit Bogen bewaffnet, *Зак.*
I. Сак, *m.* са́ква, *f.* Sack, Hamen, *m.*
II. Сак, Сачо́к, *m.* Isaak.
Сака́. *f.* (türk.) s. Бо́чка.
Са́ква, *pl.* -кви, *f.* Quersack, Doppelsack, *m.* s. Беса́ги.
Саке́льня, *f.* Futtersack, *m.*
Сакі́вка, *f. dim.* s. Са́ква.
Сакла́, *f.* grosser Sack.
Сакла́к жостели́на, *m.* Kreuzdorn, Wegdorn, *n.* (Rhamnus catharticus)
Саклакова́тї, *pl.* Kreuzdorngewächse, *pl.* (Rhamneae).
Сакла́чина, *f.* s. Сакла́к.
Са́клинок, *m.* Börsenthierchen, *n.* (Bursaria) *B.* [im Kaukasus *Ш.* II. 57.
Са́кля, *f.* Hütte der Bergbewohner
I Са́кма, *f.* enger Weg, Holzweg, *m. K.*
II. Са́кма, *f.* s. Бато́ва, *Зак.* (ити́ са́кмою).
Са́кмар, (сакма́н). *m.* на — бра́ти ро́боту = на гурт, z. B. на—бра́ти траву́ laut Uebereinkunft sich verbinden das Gras abzumähen, zusammenzuharken und zusammenzulegen, *B.*
Сако́мка, *f. dim.* s. Са́кма I. *K.*
Сако́ра, *f, Пс.* Roggen, *m.*
Сакра́мент, *m.* Sacrament, *n.*
Сакраментува́ти, *v. a.* die heil. Sacramente ertheilen, *Ш.* II. 206.

Сакуляти, *v. a.* etw. stümpern.
Салабай, *m. Bein.*e. Tölpels, *H.* 125.
Саламаха, *f.* Ragout, *n.*; 2) Zukost, Zuspeise aus Gurken od. Knoblauch etc. zubereitet; 3) Art Roggen — od. Weizenmehl, aus dem ein Brei gemacht wird, *Зак.*
Саламон, *m.* Salomon.
Салангана їдальна, *f.* Salangane, *f.* (Collocalia esculenta).
Саландар, *m.* Todtenfeier, *f.*; Todtenamt, *n.*; Todtenbüchel, *n.*
Салата, *f.* Salat, *m.* (Lactuca sativa).
Салаш, *m.* (*dim.* салашина, *f.*) Feldhütte, Laubhütte, *f.*
Салашувати, *v. a.* in einem Салаш wohnen; — ся, салашити ся, einen Wohnsitz wo aufschlagen.
Салба, *f. Ф.* zur weibl. Kleidung geh.
Салган, *m.* Talg — Schmelzhütte, Siederei, *f. Ч.* VI.
Салдат, *m.* Soldat, *m.*
Салдатня, *f. coll.* Soldatesca.
Салдатченко, *m.* (unehelicher) Sohn e. Салдат. [ferlarve, *f. B.*
Саленик, *m.* Engerling, *m.* Maikä-
Салеп, *m.* stärkemehlartiger Schleim aus Knollen der Orchis morio.
Салинець, *m.* Speckstein, Steatit, *m.*
Салистий, *a.* fettig. [saures Kali.
Салітра, *f.* Salpeter, *m.* Salpeter-
Салітряниця, *f.* Salpeterplantage, *f.*
Сальмяк, *m.* Salmiak, *m.* salzsaures Ammoniak. [спирит, Salmiakgeist, *m.*
Сальмяковий, *a.* Salmiak-, -ий
Сальний, *a.* (блеск) fettglänzend.
Сальник, *m.* Schweinsleber mit Grützen u. Schmer eingemacht.
Сальниця, *f.* Fettdrüse, *f.*
Сало, *n.* Schmer, Fett, *n.* Speck, *m.*; 2) сало солодке omentum majus; 3) сало дідове, *Вол.* s. Сморжій слов.; 4) * сало дерти Art Spiel.
Салогуб, *m.* bausbäckiger, fettwangiger Kerl, *Кч.* 69.; 2) (spöttelnd): Städter, Händler, *m. Зак.*
Саломяк, *m.* s. Сальмяк, *Зак.*
Сальон, *m.* Salon, *m. adj.* сальоновий.
Салонний, *a.* s. Сальоновий.
Салотовка, *f. D. c.* 199. *КС.* (83) VII. Schlägel zum Mürbeschlagen des Сало. [schmelzerei, *f. Под.*
Салотопенний, *a.* -завод Talg-
Салоха, *f.* feiste, fettwanstige Weibsperson.
Сальпа, *f.* Salpe, *f.* (Salpa), *B.*
Сальсин, *m.* s. Ива, *Пів.*
Сальцесон, *m.* Schweinsmagen gefüllt mit zerhacktem Fleisch u. Blut; Fettwurst, *f.*
Салялка. *f.* Becken, Fass für Schmer, *n.*
Салямандра, *f.* Salamander, Molch, *m.* [lis Pinguinalis) *B.*
Салянка, *f.* Fettschabe, *m.* (Pyra-
Сам, сама, само, *pron.* selbst; allein, von selbst; сам на сам ganz allein; сам по собі *P.* I. 131. von selbst; сам не свій ausser sich, ausser Fassung, in höchster Beklommenheit; сама річ так, natürlich, wirklich, in der That, wahr ist es so; самі свої lauter seinige, Verwandte &.
Сама, (*in nominat. sing. ungebräuchl*), *f.* брати у саму erwägen, *B.* [ähneln.
Саманати, *v. n.* ähnlich sein, ganz
Самарь, Самарчук, *f. m.* (ehem.) Name der Stadt Новомосковск am Fl. Самара.
Самара, *f.* linker Nbfl. des Дніпро.
Самарати, *v. n.* на когось jmdm ähnlich sein, ähneln, gleichen, *B. Зап.*
Самарно, *adv.* wahrscheinlich (*Ф.*).
Самарчук, *m.* Nbfl. der Самара.
Самаряти, *v. n. impers.* von wolkigem u. thauigem Wetter.
Самбір, *m. Ф.* e. Baumart.
Самбіровий, *a.* -гай, *Ф.*
Самбірчик, *m. Ф. Пр.* III. 181.
Самдвайцять, *a. Кн.* = 1+19.
Саме, само, *adv.* just, eben, gerade.
Самецъ, *gen.* самця, *m.* Männchen, *n.*
Самий, *pron.* selbst; allein; gerade, eben der; 2) lauter, pur, nur (allein),
Самиця, *f.* Weibchen, *n.* [s. Сам.
Самійло, *m.* Samuel.
Саміра, *f.* Art Pflanze, *B.* [allein.
Саміський, саміснький, *a.* ganz
Самітний, *a.* einsam, vereinsamt.
Самітник, *m. К.* der Einsame, vereinsamt.
Самка, *f.* s. Самиця, *Фр.*
Самобережний, *a.* selbsterhaltend, -schützend, -vertheidigend, *T.*
Самобит, *m.* Selbständigkeit, *f.* +*Б.*
Самобитний, *a. Пол.* frei; selbständig.

Самобутність, (-бйтність), *f. К.* Selbständigkeit, *f. adj.* -бутний.
Самовага́, *f.* Federwage, *f.*
Самовар, *m.* Theemaschine, *f.* Theekessel, *m.* [*Др.*
Самовбивство, *n.* Selbstmord, *m.*
Самоверюдок, *m. Б.?*
Самовзнане, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*
Самовид, *m.* eigenthümliche Gestaltung, *n. хвор.* 4.
Самовидець, *m.* Augenzeuge, *m.*
Самовитий, *a.* alleinig, vereinzelt, isoliert, *Зг.*; einsam *ВБ.*
Самовіда, *f. Пе.* s. Самовіжа.
Самовідречене, *n.* Selbstverleugnung, *f. Фр.* [topsie, *f.*
Самовіжа, *f.* Selbstsehen, *n.* Au-
Самовільний, *a.* willkürlich; *adv.* -вільно. [end, hochmüthig.
Самовірний. *a. Ру.* selbstvertrau-
Самовіс, *m.* Federwage, *f.* s. Самовага́.
Самовлада, *f.* Alleinherrschaft, *f.*
Самовладний, *a. К.* alleinherrschend. [Souverän, *m.*
Самовладник, *m.* Alleinherrscher;
Самовладність, *f.* Alleinherrschaft; Souveränität, *f.*
Самовладно, *adv.* willkürlich, eigenmächtig, despotisch; 2) eben passend.
Самовласть, *f. Ил.* Alleinherrschaft, *f.* Absolutismus, *m.*
Самовластець, *m.* Alleinherrscher, Tyran, *m. ОБ.*
Самовластний, *a.* despotisch, eigenwillig, herrisch. [Unumschränktheit, *f.*
Самовластність, *f.* Despotismus, *m.*
Самоволець, *m. Ф. М.* II. 80. der Eigenwillige, Eigensinnige, der eigenwillig handelt; Despot, *m.*
Самоволе, *n. У.* s. Сваволя.
Самоволити, *v.a.* Muthwillen, Unfug, Unwesen treiben, *Не*
Самовольний, *a.* eigenwillig, eigensinnig, *Нр.* 67; absolut.
Самовольність, *f. Не.* s. Самоволя.
Самовольство, *n.* Willkür, *f.* Muthwille, *m.* s. d. f.
Самоволя, *f.* Wüllkür, *f.* Muthwille, *m.*
Самоглавний, *a.* einer von den Ersten, Haupt-, *Шл.* [gene Bekümmernis.
Самогривота́, *f. М.* innere, selbstei-
Самогрій, *m.* s. Самовар. [der, *m.*
Самогубець, -бця, *m.* Selbstmör-
Самогуди, *pl.* гуслї — selbstspielend, *Ч.* II. 39.
Самогужки, *adv. Р* I. 166. wenn der Mensch selbst statt des Thieres den Wagen zieht. [тий, *В*) = 1+19.
Самодвайцятий, (самодвадьсє́-
Самодержавець, *m.* Alleinherrscher, *m. Ш.* II. 245.
Самодержавний, *a.* monarchisch, *Мор.* [*f.* s. d. f.
Самодержавність, *f.* Willkür,
Самодержавство, *n.* Absolutismus, *m.* [schend, *КУ.*
Самодержний, *a.* sellbstherr-
Самодесятий. *a.* = 1+9 (*В.*).
Самодійство, *n.* Selbstthätigkeit, *f.*
Самодїлковий. *a.* eigener, eigenhändiger Arbeit, zu Hause verfertigt.
Самодїльний, *a.* selbstthätig, *На*; 2) selbständig. [keit, *f.*
Самодїльність, *f.* Selbständig-
Самодовірність, *f. Кл.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*
Самодруг, самодругий, *a.* selbander; самодруга жена́ schwanger.
Саможер, *m. К.* der sich selbst verzehrende. [Aufopferung, *f. Біл.*
Саможертва, *f.* Selbstaufopferung,
Саможитний, *a.* -хлїб, *У.* aus reinem Korn, (Kornbrot). [zündlich, *Пол.*
Самозапальний, *a.* selbstent-
Самозасуд, *m.* Selbstverurtheilung, *f. Ил.* [seiner selbst, *К.*
Самозанедбане, *n.* Preisgebung
Самозахоаане, *n.* Selbsterhaltung, *f. Фр.* [grant; Verbrecher, *m. Зак.*
Самозброець, *m.* Flüchtling, Emi-
Самозван, *a.* selbst, in Person eingeladen, *Ме.* 450.
Самозванець, *m.* e. Mensch, der sich einen falschen Namen gibt, der sich einen Titel anmasst, der ihm nicht gebührt, Usurpator, *m.* [Vocal, *m.*
Самозвук, *m. Д. гр.* Selbstlaut,
Самозелень, *f.* Art Giftpflanze.
Самознївечене, *n.* Selbstvernichtung, *f. Фр.*
Самоїдка, *f.* Brunnenkresse, *f.*
Самоїдний, *a.* -цьвіт *ВБ. Нр.* X. 204. von zerfressender, giftiger Blume (Blüthe); 2) *Нр.* XII. 304. selbstsüchtig.

Самоїзка, *f.* на -ку співати nicht künstlich nach Noten singen.
Самоістний, *a. pol.* selbständig, unabhängig. [мостійність.
Самоістность, *f. pol. C.* s. Са-
Самоїхало, *n.* das von selbst fährt, automatisch sich bewegt.
Самокат, *m.* Locomotive, *f.* (?).
Самокисе, *n.* самокись, (*B.*), самокиш, самокиша, *f.* saure Milch.
Самокритика, *f. T.* Selbstkritik, *f.*
Самокрутка, *f.* Selbststeuerung, *f.*
Самокут, *m.* Schmollwinkel, *m.*
Самолет, (-льот), *m.* was von selbst fliegt, *Ч.* II. 173.
Самолитий, *a.* gediegen, solid, *ЛД.*
Самолично, *adv. gr.* persönlich, *Шл.*
Самолівка, *f.* Falle, Fallgrube, *f.* Fallstrick, *m.*
Самолюбство, *n.* Eigenliebe, *f. ОП.*
Самолюбний, *a.* selbstsüchtig, egoistisch. [Illusion, *f.*
Самомана, *f. Cm.* Selbsttäuschung,
Самомученик, *m. Cв.* Selbstpeiniger, Selbstquäler, *m.* [end, *K.*
Самонадійний, *a.* selbstvertrau-
Самонадія, *f.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f. He.*
Самонадіянний, *a.* selbstvertrauend, voll Eigendünkel.
Самонетямний, *a. K.* vom natürlichen, eingeborenen Genie.
Самонужнійший, *a. Кв.* sehr, unbedingt nothwendig.
Самообмежене, *n. Кл.* Selbstbeschränkung, Enthaltsamkeit, *f.*
Самооборона, *f.* Selbstvertheidigung, *f. Вах.*
Самооден, = Сам одéн, *Ваг.*
Самоосьмий, *a. K.* = 1+7 (als der achte). [samkeit, *f.*
Самоотверження, *n. Тор.* Enthalt-
Самоофіра, *f. Cв.* Selbstaufopferung, *f.* [Spontaneität, *f.*
Самоохотність, *f.* freier Wille,
Самопал, *m.* alterthümliches Feuergewehr mit einer Lunte (ohne Flintenschloss), Luntenflinte, *f.*
Самопальний, *a.* zum Самопал gehörig, vom Самопал.
Самопас, (-ш), *adv.* alleinweidend, für sich weidend; allein, für sich, zerstreut, ohne Aufsicht.

Самопашний, (-сн-), *a.* sich selbst überlassen, ohne Aufsicht; ausgelassen; самопашна, *a. a. f.* nicht schwanger. [lebt, *Нав.*
Самопережитий, *a.* selbster-
Самопись, *f.* Autograph, *n.*
Самопідмога, *f.* Selbsthilfe, *f. ОП.*
Самопізнане, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*
Самопіч, (= -чна) діжа selbstbackend, *Ч.* II. 38. [струк.
Самоплодець. *gen.* -дця, *m.* s. Бай-
Самоповага, *f.* das Bewusstsein seiner eigenen Hoheit u. Würde, Stolz, *m. K.*
Самоповажане, *n.* eigene Würde, Selbstgefühl, *n. Кн.* [help, *f. Кн.*
Самопоміч, *f.* Selbsthilfe, Self-
Самопостроєний, *a.* selbstgebaut, *T.* [satz, *m. Пс.*
Самоправда. *f.* Axiom, *n.* Grund-
Самоправець, *m.* der Eigensinnige, der eine eigene Gemüthsart hat, *M.* III. 103.
Самоправно, *adv.* eigenmächtig, *Др. C.* II. 103. s. Самовластно.
Самоправство. *n. K.* Selbstverwaltung, Autonomie, *f.* [bestimmung, *f.*
Самопризначене, *n. T.* Selbst-
Самоприйда, *m.* s. Захожий, *Пр.* II. 153. [leinverkauf, *m.* Monopol, *n.*
Самопродаж, *f.* Alleinhandel, Al-
Самопрославлений, *a. K.* durch sich selbst berühmt.
Самопша, *f.* s. Голомша, 'Оркіш.
Саморідний, *a.* selbsterzeugt, von sich selbst gewachsen, selbst freiwachsend &, -мак &; natürlich, nicht gemacht, nicht künstlich; original, originell. [Sternmiere (Stellaria graminea) *B.*
Саморідне-зілле, *n.* Grasartige
Саморідка, *f.* eigenartiges Product, eigenthümlich, eigenst, *ОП.*
Саморідник, *m.* Steinsamen, *m.* (Lithospermum) *B.*
Саморідство, *n. Фр.* Urzeugung, *f.* (generatio aequivoca).
Саморобний, *a. He.* s. d. *f.* [258.
Саморобок, *m.* selbstgemacht, *K.* I.
Самородний, *a.* s. Саморідний; 2) frei. [erzeugt.
Самороджений, *a. КУ.* selbst-
Саморозговор, *m. Пар.* Monolog, *m.*
Саморозряджене, *n.* Selbstentla-

dung, *f*. [sein, *n*. *Н. с. у. н.* 422.
Саморозуміне. *n*. Selbstbewusst-
Самóросль, *f*. *Пар.* Anflug des Holzes (im Forstwesen). [mat, *m*. *Піс.*
Самóрух, *m*. Selbstgetriebe, *n*. Auto-
Самору́чний, *a*. eigenhändig, -е письмó Autograph, *n*. [Autonomie, *f*.
Саморя́д, *m*. *Не.Це.* Selbstregierung,
Саморя́дець, *m*, = sui juris.
Саморя́дний, *a*. *Не.* autonom, frei.
Самосьвíд, *m*. *Пар.*Selbstbewusstsein, *n*. [sein, *n*. *Гак.*
Самосьвідíне, *n*. Selbstbewusst-
Самосьвідомість, *f*. Selbstbewusstsein, *n*. *Вах.*
Самосьвітло, *n*. eigenes Licht, *T*.
Самоси́ла, *f*. Selbstkraft, eigene Kraft, *T*. [2) Bastard, *m*.
Самóсïвка, *m*. *f*. s. Самóрідний;
Самóсïвний, *a*. von selbst aufkommend, selbstaufgegangen, s. Самоpідний; -нї дїти unehelich. [Bastard, *m*.
Самосíй, *m*. *Ст.* natürlicher Sohn,
Самосíч, *Attrib.* zu міч (меч) *Р.* I. 98. das selbsthauende Schwert, e. Zauberschwert.
Самосóбний, *a*. individuell, selbsüchtig; selbständig, *Пу. Кл. ГШ.*
Самосóбність, *f*. vereinzelte Stellung. [ний, *Зак.*
Самоспосóбний, *a*. s. Самосóб-
I. Самóстай, *adv.* s. Самостíйно, *Піс.*
II. Самóстай, *m*. Schmalblättriges Kreuzkraut (Senecio erucaefolius), *Піс.*
Самостáйний, *a*. selbständig; individuell, *Зак.* [ständigkeit, *f*.
Самостáйність, (-стóй-). *f*. Selb-
Самостанóвлене, *n*. Selbstbestimmung, *f*. *Кл.* [ний.
Самостáтний, *a*. *Зар.* s. Самостíй-
Самостíй, *m*. Wasser Hahnenfuss, *m*. (Ranunculus aquatilis).
Самóстíйний, *a*. selbständig, unabhängig; individuell.
Самóстíйність, *f*. Selbständigkeit, Unabhängigkeit, *f*.
Самостойнность, *f*. (politische) Selbständigkeit, *f*. *У*. [стíйність.
Самостойнство, *n*. *Ваг.* s. Само-
Самостойтельність, *f*. s. Самостíйність.
Самострíл, *m*. *Гол.* III. 223. Hexenschuss, *m*. Apoplexie, *f*. *adj.* самострільний, u. -ільчий.
Самосу́д, *m*. eigene, selbständige Gerechtsame, *f*. freies Gerichtwesen, *Пе.*; 2) Selbstverwaltung, Autonomie, *f*. *К*.
Самосу́дний, *a*. selbstrichtend, selbsturtheilend; 2) autonom, *К*.
Самотá, *f*. Einsamkeit; Zurückgezogenheit, *f*. [*Пар.*
Самотвóрність, *f*. Originalität, *f*.
Самотéка, *f*. *Кч.* 257. *Bein.* zu річка.
Самóтеж. (-їж), (самоту́жки), *adv.* mit eigenen Kräften, *B*.
Самоти́на. *f*. Einsamkeit, *f*. *Ш.* II. 214.
Самоти́нець, *m*. der Einsame, *Вах.*
Самотíти, *v. n*. in Einsamkeit leben, einsam dastehen.
Самóтíчка, самотóка, *f*. Weife. *f*.
Самóтний, *a*. einsam, in Einsamkeit lebend, allein, *Ш.* I. 363.
Самотни́чий, *a*. einsiedlerisch.
Самотня́, *f*. Einsamkeit, *f*. *Піс.*
Самóтрас, (-аск), *m*. Vogelfalle, *f*. Fangekäfig, *m*.
Самотрéть (*Кн.*), самотріть, самотрéтий, *a*. = 1+2, selbdritter, *Б. В.*
Самóтряск, *m*. Sprenkel, *m*. *Пар.*
Самоту́жки, *adv.* selbst, von selbst, aus freien Stücken, *Н.* 194. *Кв.* II. 117. 127. s. Самóтеж.
Самоту́жний, *a*. -нї сáни von Menschenhänden gezogen.
Самоту́ха, *f*. Eremit, *m*.
Самоту́шний, *a*. eingezogen, einsam.
Самотю́г, *pl*. -ги, *m*. spöttische Benennung derjenigen, die kein eigenes Gespann besitzen (*Це.*).
Самотю́чий, *a*. menschenscheu, *Зар.*
Самотя́ж, *adv.* selbstziehend.
Самотя́жки, *pl*. Handschlitten, *m*. *Гал.* I. 255. [Ziehen vom Menschen.
Самотя́жний, *a*. -нї сáни zum
Самоубíйник, *m*. Selbstmörder, *m*; -ниця, *f*. -rin, *f*. *Вах.* [rer, *m*.
Самоу́к, *m*. Autodidakt, Selbstleh-
Самоу́кий, *a*. *Гол.* s. d. v.
Самоукóханий, *a*. *КУ.* in sich selbst verliebt. [Autonomie, *f*. *Фр.*
Самоупрáва, *f*. Selbstverwaltung,
Самоупрáвний, *a*. autonomistisch.
Самоу́цтво, *n*. Selbstbelehren, *n*. Autodidaktik, *f*.
Самоу́чко, *m*. s. Самоу́к. [Lob, *У*.
Самохвальбá, *f*. Selbstlob, *n*. eigenes

Самохвáльство, *n.* Selbstlob, *n.* Selbstüberhebung, *f.* Prahlerei, *f.* *He.*
Самохíть, *adv.* aus eigenem Willen, ungeheissen, gutwillig, gern.
Самохíтний, *a.* freiwillig.
Самохíчний,(самохіч), *a.*freiwillig.
Самохóдник, *m.* *Ч.* II. 241. von selbst gehend.
Самóцьвіт, *m.* strahlender Glanz, *К.* самóцьвіт-кáмень, *m.* Krystall, *Шл.* Edelstein, *m.* *С.* I. 34. (mit natürlicher Farbe).
Самóцьвітний, *a.* von natürlicher Farbe; 2) glänzend wie Edelstein, *К.* -кáмінь Edelstein, *m.* [Selbstgefühl, *n.* *К.*
Самочу́те, *n.* Selbstbewusstsein,
Самочу́тний, *a.* selbstbewusst, *К.*
Самошанóване, *n.*Egoismus, *m.* *Др.*
Самошíсть, *adv.*1+5,selbstsechster, mit fünf anderen.
Сампóрок, *m.* Kartoffelsuppe, *f.*
Санджáк, *m.* *АД.* I. 226. türk. Feldzeichen, *n.* Fahne, *f.*; 2) der Anführer einer Heeresabtheilung; Statthalter, *m.*; 3)Statthalterschaft, Prowinz, *f.*
Санджакíвна, *f.* Tochter eines Санджáк 2).
Санджарíвна, *f.* Name eines Liedes (von Санджари hergeleitet), *Зак Піс.*
Сáни, *pl.* Schlitten, *m.*
Сáнка, *f.* Schlittenbaum, *m.* Schlittenkufe, *f.* s. Пóлоз; *pl.* санки́. *gen.* санóк kleinerer Schlitten, (auch Schlitten überhaupt).
Санкувáти ся, im Schlitten fahren.
Санни́й, *a.* -нá дорóга u. саннá, *f.* Schlittenbahn, *f.* Schlittenweg, *m.*
Санни́ця, *f.* s. Саннá.
Сановáти, *v. a.* *ung.* s. Шанувáти.
Санови́тий, *a.* *МШ.* ansehnlich von Gestalt; 2) vornehm, majestätisch, von vornehmer Geburt, *С.* I. 197. 33.
Санови́то, (санóвно), *adv.* *С.* II. 207. in der Amtsmiene majestätisch, würdevoll, würdig, *Ш.* I. 335.
Санови́тость, *f.* eine schöne, ansehnliche Gestalt, ein schönes Aeussere, *Піс.*
Саночки́, *pl.* *dim.* s. Санки́.
Сану́ти ся, *Ф.* hineinstürzen.
Санч, *m.* Stadt Sandez.
Санчáта, *pl.* *dim.* kleiner Schlitten.
Сáня, *f.* Alexandra.

I. Сап *m.* Schnaufen, Schnauben, *n.*
II. Сап, *m.* *Ч.* I. 1, 57, Rotz, *m.* (Pferdekrankheit). [(beim кáшкет).
I. Сáпа, *f.* *Ч.* VII. 413. s. Дашóк 2)
II. Сáпа, *f.* Hacke, *f.* [Räthsel).
Сапáй, *m.* *Bein.* der Nase (in d.
Сапáльник, *m.* Reihenfelger, Häufelpflug, *m.* *Гн.* 67.; 2) Behacker, Beroder, *m.*
I. Сáпати, сáпнути, *v. a.* schnauben, schnaufeln; schnarchen; keuchen.
II. Сáпати, *v. a.* beroden, behacken (барабóлї etc.). [II. 140.
Сапáтий, *a.* s. Ди́хавичний, *Кв.*
Сапáтор, *m.* Art Hakenpflug, *ВБ.*
Сапéтка, *m.* *Зак.* *Піс.*?
Сáпивно, *f.* Stiel der Сáпа II.
Сáпка, *f.* *dim.* s. Сáпа. [chend.
Сапли́вий, *a.* schwer athmend, keu-
Сапóг, *pl.* -ги́, *m.* † Stiefel, *m.*
Сáпорок, *m.* Sauce vom Braten.
Сапру́н, *m.* Sophronius.
Сапу́га, *f.* Peitschenstiel, *m.* *В.*
Сапя́н, *m.* Saffian, *m.*
Сапя́нцї, *pl.* Schuhe aus Saffian.
Сарáка, *m.* *f.* armer Schlucker.
Саранá, *f.* s. Саранчá. [(Squilla)*В.*
Саранíвка, *f.* Meerheuschrecke, *f.*
Сарановéць, *m.* -копалóвий, Heuschreckenbaum, *m.*(Hymenaea Courbaril).
Саранчá, саранá, *f.* (-червонокри́лка), Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium stridulum); 2) -перелéтна Wanderheuschrecke, *f.* (A. migratorium), *В.*
Саранчу́к, *m.* довгоуси́й. Heuschreckenkrebs, *m.* (Palinurus vulgaris).
Сарапу́к, *m.* Art grüne, rauhe Zwetschken.
Сарáпати, *v. a.* zornig auffahren, *В.*
Сарахкотíти, сарахтíти, *v. n.* s. Сахтíти.
Сарачи́ще, *m.* *aug.* s. Сарáка.
Сардéля, *f.* Echte Sardelle, Sardine, *f.* (Clupea sardina).
Сáркати, сáркнути, сарчáти, (сарчу́, сарчи́ш), *v. n.* fauchen, *В.*
Сарсáн, *m.* Material für den Bau eines Wagens; 2) Handwerkergeräth, *n.*
Сас, *m.* Deutsche Schabe, *f.* (Blatta germanica) *В.* [ruf für Gänse.
Сау́-сау́-сау́-сагó! *int.* s. Сав- Lock-
Сафя́н, *m.* сафя́нцї, *pl.* s. Сапя́н, сапя́нцї.

Сафяновий, *a.* ausSaffian, Saffian-.
Сахар, *m.* Zucker, *m.* *Кв.*
Сахарний, *a.* Zucker, *Кв.*
Сахарниця, *f.* s. Цукорниця, *Не.*
Сахарня, *f.* Zuckerfabrik, *f.*
Сахаровар, *m.* Zuckerfabrikant, *m.*
Сахати ся, sich einmischen, s. eindrängen, *Ос.* (62) IV. 76.; 2) s. Цурати ся *М+Б.* 358.
Сахнόчок, *m.* Ч. IV. 132?
Сахтіти. *v. n.* flammen, lodern; prasseln; sprühen, з очий гнїв, в губи горілка hauchen etc.; 2) schwer athmen.
Сахтячка, *f.* Kurzathmigkeit, *f.* Asthma. *n.*
Сачевиця, *f.* s. Сочевиця, *Зак. Пic.*
Саще, *n.* Schoosshündchen, *n.* (*Ф.*).
Сбоїни, *pl.* *Р. ч.* 19. s. Ззбоїще, der Ort wo die Ochsen der Чумаки weideten.
Сбором, (*eig.* Ззбором), *adv.* in Gesellschaft.
Свавільний, *a.* ausgelassen, lose, [muthwillig.
Свавольник, (-вільн-), *m.* der Muthwillige, Lotterbube, *m.*
Свавольство, *n.* *Ст.* Willkür, *f.*
Сваволя, *f.* Ausgelassenheit, *f.* Uebermuth, Muthwille, Eigenwille, *m.*
Свавольця, сваволець, *m.* s. Свавольник, *Зак.*
Свадьба, *f.* *gr.* Hochzeit, *f.*
Свадьби, *pl.* s. d. *f.*
Свадьбини, *pl.* Brautwerbung, *f.* Heiratstiften, *n.*
Свадьбичка, attrib. zu дївчина *ung.* [Braut, *f.*
Свадьбовати, *v.a.* Hochzeit halten.
Свадьбонка. *f.* Hochzeitgäste, *pl.*
Свадьбяний, *a.* — панё Hochzeitvater, *m.* *Гол.* III. 422.
Свадливий, *a.* *Luts. gr.* 155. zänkisch.
Свайба, *f.* Ч. I. 1, 24. s. Свадьба.
Свака, *f.* Stäbchen im Weberkahn, worauf die Spulle sich dreht.
Свальба, *f.* *Кв.* s. Свадьба.
Свальбини, *pl.* *Зар.* s. Свадьбини.
Сьвалїти, *v. n.* s. Сверблїти.
Свалок, *m.* s. Сволок, *Ш.* II. 39.
Сванечка, *f.* s. Свашечка; 2) *Ме.* 182 Braut, *f.*
Сванька, *f.* s. Сваха.
Сванютка, *f.* *dim.* s. Сваха.
Свара, *f.* s. Сварка; Fehde, *f.*
Сварити, *v. a.* на кого jmdn rügen, zurechtweisen; — ся zanken, streiten, handern.
Сварка, сварня, *f.* Zank, *m.* Gezänk, *n.* Hader, Streit, *m.*
Сваркий, *a.* zänkisch, streitsüchtig, *С.* II. 84. verbissen, grimmig.
Сваркут, *m.* zänkischer Mensch.
Сварливець, *m.* Zänker, Haberecht, *m.*
Сварливий, *a.* s. Сваркий.
Сварливість, *f.* Streitsucht, *f.*
Сварний, *a.* widrig, widerstreitend, *Лїр.* 6.
Сварник, *m.* s. Звадник, *В.*
Сварун, *m* Zänker, Streiter, *m.* *Пар.*
Сват, *m.* Heiratstifter, Freiwerber, *m.*; 2) *pl.* -ти Väter des verheiratheten Paares; 3) Schwäger überhaupt; 4) rituelle Hochzeitgäste; 5) überhpt auch von einem fremden Menschen, (*Фр.*).
Сватальник, *m.* Brautwerber, *m.*
Сватанець (-анок), *m.* s. Сват 1) *Вах.*
Сватане, *n.* Brautwerbung, *f.*
Сватанки, *pl.* Verlobung, *f.*; 2) Freiersohmaus, *m.* *Гол.* III. 399.
Сватати, *v. a.* werben кого; — ся до кого sich um ein Frauenzimmer bewerben.
Сватач, *m.* s. Сват 1)
Свате, *n. coll.* Ч. IV. 171. s. Сати, *pl.*
Сватиця, *f.* Ч. IV. 645. s. Сваха.
Сватко, *m. dim.* s. Сват. [-in, *f.* *Пар.*
Сватник, *m.* Kuppler, *m.*; -иця, *f.*
Сватництво, *n.* Kuppelei, *f.* *Пар.*
Сватовий, *a.* des Сват, (w. s.)
Сваток, *m.* *dim.* s. Сват, *Не.*
Сваха, *f.* Brautwerberin, *f.*; 2) Schwägerin, *f*; 3) auch v. fremder Person, in d. Anrede.
Свашини, *pl.* *Пр.* III. 328. Gastgelage der Свахи.
Свашити, *v. a.* den Dienst einer Сваха bei der Hochzeit versehen.
Свашка, свашечка, *f. dim.* s. Сваха; *pl.* свашки закосові die nächsten Verwandten, die während der Trauung in der Kirche hinter der Braut stehen; — чупрові eben solche, die hinter dem Bräutigam stehen. [2) *Ко.* 17. s. Сватати.
Свашкувати, *v. a.* s. Свашити;
Свацак, *m.* *Гол.* III. 372. s. Сват.
Свацини, *pl.* ein Theil der Hochzeitfeifer bei der Сваха (am letzten Tage-).
Сведеня, *n.* Halbkind, *n.* *pl.* -ята, Halbgeschwister, *pl.* *Га* I. 255.
Своï *pron.* = своєї = своï.
Свекла, *f.* *gr.* s. Бурак.

Свёковка, *f.* Art Pflanze, *B.*

Свёкор, *gen.* -кра, *m.* des Mannes Vater, Schwäher, *m.*

Свёкорок, *m. dim.* s. Свёкор.

Свёкра, *f.* s. Свекруха.

Свекриця, *f.* s. Свекруха.

Свекріонька, *f. dim.* s. Свекруха, *Ш.*I. 160. [Frauen Schwiegermutter.

Свекруха, *f.* des Mannes Mutter, der

Свекрухна, *f.* s. Свекруха.

Свёпка, свяпка, *f.* s. Сваха.

Свербёць крбстний або шёлудний, *m.* Krätzmilbe, *f.* (Sarcoptes scabiei).

Свербигув, *m.* s. d. f. [canina), *B.*

Свербило, *n.* Hagebutte, *f.* (Rosa

Свербіти, *v. n.* jucken. [coptes) *B.*

Свербляк, *m.* Hautmilbe, *f.* (Sar-

Свербячка, *f.* Jucken, *n*; 2) Krätze, *f.*

Свердан, *m.* s. Сверщок, *B.*

Свёрдел, *m.* Bohrer, *m.*

Свердёлець, *m. dim.* kleiner Bohrer.

Свёрдлик, *m.* Bohrer, kleiner Bohrer, *m. dim.* -ичок, *m.*

Свёрдлити, *v. a.* *Под.* bohren.

Сверіпа, *f.* s. Лободянка. [blitzen.

Свёркати, *v. n.* blinken, schimmern,

Сверкно, *n.* Singapparat der Hausgrille, *B.*

Свёркот, *m. B* Schimmer, *m.* Blitzen, *n.*

Сверл, *m.* s. Свёрдел. [schmied, *m.*

Сверликар, (-длик-), *m.* Bohr-

Свёрлити, *v a.* s. Свёрдлити.

Свёрло, *n.* Legebohrer, *m.*

Сверляк корабёльний, *m.* Pfahlwurm, *m.* (Teredo navalis).

Сверлячка, *f.* Schiessmundschnekke, *f.* (Clausilia), *B.*

Сверчок, сверщок, (-ук), свірчун, *m.* Grille, *f.* -польний, Feldgrille, *f.* (Gryllus campestris); -домовий, Hausgrille, *f.* (G. domesticus), *B.*

Свёстиї, *pl.* *Ф.* *Пов.* 44?

Свигнати, *v. a.* unter der Nase sich etw. brummen; davon *sbst.* свигнавець, *m.* einer, der unter d. N. s. e. br. und свигнавка, *f.* vom Brummen (unter d. N.).

Свид, *m.* свидина, *f.* Rother Hornstrauch, (Cornus sanguinea) *B.*

Свидь, *f.* roher Zustand, *Га.* I. 255.

Свидий, свидоватий, *a.* roh; rauh, *Пар.* [телька, *f.* *B.*

Свидітель, *m.* Zeuge, *m.* свиді-

Свидний, *a.* *B.* halbreif.

Свинар, *m.* Schweinhirt, *m.* свинарка, *f.* Schweinehüterin, *f.* [be, *m.*

Свинарчук, *m.* Schweinhirtenkna-

Свинина, *f.* Schweinfleisch, *n.*

Свининець, *m.* Schweinstall, *m.*

Свининка, *f.* *dim.* s. Свинина; 2) Schweinstall, *m.* [besudeln.

Свинити, *v. a.* wie ein Schwein

Свинірка, *f.* Schweinheerde, *f.*

Свинка, *f.* *dim.* s. Свиня, junges Schwein; 2) *Ко.* 8. *pl.* -ки, e. Art Kartenspiel; Art Kegelspiel, *Зак.*

Свинки, *pl.* Spitzklette, *f.* (Xanthium strumarium), *B.*

Свинобий, *m.* Schweineschlächter, *m.*

Свиноватий, *a.* schweinisch, wie ein Schwein. [-е мясо Schweinfleisch.

Свиновий, *a.* vom Schwein, Schwein,

Свиноїзд, *m.* *Кч.* 339. der auf einem Schweine geritten ist.

Свинопас, *m.* s. Свинар.

Свинота, *f. coll.* *Ко.* 148. Schweine, *pl.*

Свинський, *a.* schweinisch, Schwein-.

Свинцьовий, (-цов-), *a. gr.* von Blei, bleiern, *Кв.* [(Salvia verticillata) *B.*

Свинюх, *m.* Wirtelblüthige Salbei

Свинюшник, *m.* Schweinstall, Schweinkoben, *m.* *Не.*

Свиня, *f.* Schwein, *n.* Sau, *f.* [cellio), *B.*

Свиняк, *m.* Körnerassel, *m.* (Por-

Свиняка, *f.* *aug.* s. Свиня.

Свинятник, *m.* Schweinkoben, *m.*

Свинячий, *a.* vom Schwein, Schwein-; schweinisch. [gras, *n.* (Nardus stricta) *B.*

Свинячка, свинюха, *f.* Borsten-

Свирид, Свиридко, *m.* Spiridion.

Свиріль *f.* *КС.* (82) IV. 170 Flöte, *f.*

Свиріпа, *f.* креслята, Rauke, *f.* Sophienkraut, *n.* (Sysymbrium sophia).

Свискати, *v. a.* fauchen.

Свиснути, свистати, *v. a.* einen Pfiff von sich geben, pfeifen.

Свист, *m.* Pfeifen, *n.* Pfiff, *m.* Gezische, Sausen, *n.*

Свиставка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, *f.*

Свистель, *f.* *П.* *n.* 48. Pfeife, *f.*

Свистілка, *f.* s. Свиставка.

Свистовач, *m.* wurmstichige Haselnuss, *B.*

Свистун, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 2) Pfeife, *f.*; 3) taube Nuss; 4) Windbeutel, — macher, *m.*

Сви́та, *f.* Rock, Mantel, *m.* (vom groben Tuch).

Свита́ти, *v. n.* tagen, *impers.* свита́е es wird Tag.

Сви́тник, *m. Н.* 23. *Кв.* I. 9. Kleidermacher, Schneider, *m.*; Händler mit Сви́ти.

Свито́йкий, *a. Нг.* 69. biegsam, geschmeidig.

Свитя́нка, *f.* weibl. Сви́та.

Свищ, *m.* Murmelthier, *n.* (Arctomys marmotta); 2) wurmstichige Nuss; 3) sehr dünne Speise.

Сьві́да, *f.* Kunde, *f.* [Zeugin, *f. Зг.*

Сьвіди́тель, *m.* Zeuge, *m.* -ка, *f.*

Сьві́дім, *a. Ф.Пов.* 18. s. Сьві́домий, bewusst, wissend.

Сьвіді́не, *n. Кл.* Bewusstsein, *n.*

Сьві́дка, *f.* Zeugin, *f.*; 2) Certificat, *n Пар.*

Сьві́док, *gen.* -ка, *m.* Zeuge, Augenzeuge, *m.*; 2) *Ос.* (62) V. 35. Ausweis, *m.* Verzeichnis, *n*; 3) *М. „Мета“* 1865. 319 для сьві́дку zum Zwecke der Zeugenschaft, als Zeuge(n).

Сьві́дом, *m.* Kunde, Wissen, до сьві́дома дове́сти щось zur Kenntnis bringen, *ББ.*

Сьві́домець, *m.* Kundiger, Erfahrener, Kenner; Forscher, *m.*

Сьві́домий *a.* kundig, bewusst, bewandert.

Сьві́домити ся ким, s. Сьвідчи́ти ся ким.

Сьві́домість, *f.* Bekanntschaft, Kenntnis, *f.* Verständnis, Bewusstsein, *n.*

Сьві́до́мство, *n* Erfahrenheit, *f. Пар.*

Сьвідомува́ти, *v. n.* Kunde haben, wissen.

Сьвідо́цтво, *n.* Zeugnis, *n.* Zeugenschaft, *f.*

Сьвідува́ти, *v. n.* wissen.

Сьвіду́чий, *a* s. Сьві́домий.

Сьвіду́щество, *n* Bewusstsein, Gefühl, *n. У.*

Сьві́дчене, *n.* Zeugen, *n.* Zeugenschaft, *f.*; 2) Zeugnis, *n.* Bescheinigung, *f.*; 3) Verordnung, *f. К.*

Сьві́дчик, *m. Др.* s. Сьві́док.

Сьвідчи́ти, *v. a.* bezeugen, Zeuge sein. — ся ким, чим jmdn, etw. zum Zeugen anrufen; voraussagen; 2) *Ме.* 354. überzeugen; 3) Gutes erweisen.

Сві́єць, *m. dim.* s. Звій, звоєць, -полотна́, *К.*

Сьвіжа́ти, *v. n.* vom Wehen des frischen Windes, *М.* III. 117.

Сьвіжени́на, *f.* Erfrischung, *f.*

Сьвіжина́, *f.* Frische, *f.* frische Luft, *Не. хм.* 115; 2) frische, gesunde Gesichtsfarbe, *Не.н.* 123; 3) Schweinfleisch, *n.*

Сьві́жити, *v. a.* erfrischen, frisch machen, *С.* II. 243.

Сьвіжі́ти, *v. n.* dämmern.

Сьвіжопросо́льний, *a.* frisch gesalzen, mariniert.

Свізь, *f.* s. Світь.

I. **Свій**, своя́, свое́, *pron.* sein, seine, sein; eigen; своя́ во́лењка, *Ме.* 88. *dim.* s. Сваво́ля.

II. **Свій**, *gen.* сво́ю, (= сувій), *m.* s. Звій.

Свійня́, *f. coll.* s. Своякі.

Свійський *a.* Haus-, einheimisch, zahm.

Сміну́ти, *v. n.* aufleuchten, erglänzen, *Н.* 96. -очи́ма blinken, leuchten, +*М*; 2) dämmern, tagen *А-Г.* 154.

Свірь, *f.* linker Nbfl. des Дністе́р.

Свіргун, *m.* s. Сверщо́к.

Сві́рень, *m.* s. Сво́рень.

Свірі́на, *f. Ос.* (61) III. 24. s. Свирі́на

Сві́рка, *f.* Schnur od. Riemen womit die Peitsche an den Peitschenstiel befestigt wird; 2) s. Сверщо́к, *Зак.*

Сві́рки, u. ві́рки, *Bein.* der Bienen in Zauberformeln, *Ч.* I. 1, 75.

Сві́ркалка, *f.* s. Сверщо́к, *В.*

Свірне́вий, *a.* све́рдлик, Bohrer zum Bohren des Loches im Сво́рень.

Свірня́к, *m.* Bohrer zum Сво́рень.

Сві́сть, *f.* Schwester des Gatten, Schwägerin; Schwester der Gattin; des Bruders Gemahlin, *f. Кв.*

Сві́стин, *a.* der Світь geh.

Сві́стонька, *f. dim.* s. Світь.

Сьвіт, *m.* Welt, *f.* иди́ собі в сьвіта́ (-и́) geh in die Welt wo du willst, *P.* I. 9; в сьвіт за о́чи, за очи́ма weit in d. W.; прийти́ на сьвіт, увиді́ти сьвіт das Licht der Welt erblicken, auf die Welt kommen; зо сьві́та зійти́, бу́ти verscheiden, verenden; кільки́ сьвіти́ собо́в тьо́пати, кількиі́ сьвіт ити́ so weite Strecken, so weit; пусти́ти в сьвіт in die Welt hinein, an die Oeffentlichkeit; ні́коли в (на) сьві́ті nimmermehr; де колй в сьві́ті, wo, wann in d. Welt; як сьвіт сьві́том, від сьвіта so lange die W. steht; на весь сьвіт für die ganze W.; сьвіт Oeffentlichkeit, *f.* Zeitalter, *n.* Zeit, *f.* від сьві́та до́брий, красно etc. sehr gut, schön

etc.; 2) сьвіт, Unterhalt in der Welt, im Leben, Leben selbst, гірки́й сьвіт; сьвіт зав'язáти комýсь jmdn der Freiheit berauben,unglücklich machen; сьвіт закрив ся vom unglücklich werden; 3) Tagesanbruch, *m.* Morgendämmerung, *f.* до самóго сьвíта (дóсьвіта, *adv.*); Licht, *n.* *Фр.* [merung, *f.* *M.* II. 105.

Сьвітáня, (-не), *n.* Morgendäm-

Сьвітáти, *v. n.* s. Свитáти, *Зак.*

Сьвітáч, *m.* viereckige hölzerne Röhre vom Dache bis in die Stube geleitet mit Ansatz zum Behufe der Beleuchtung mit лучи́на, *Ч.* VII. 390.

Сьвітóг, *m.* *V.* Weltgott, *m.*

Сьвітéлка, *f.* s. Сьвітли́ця, *Зак.*

Сьвітéлце, *n.* *dim.* s. Сьвітло.

Світéць,(-сьвя-), *m.* s. 'Óбраз,(*Фр.*).

Сьвіти́вка, *f.* s. Зóря сьвітовá.

Сьвіти́лень, *m.* Art Hamen, *B.*

Сьвіти́лка, (-и́вка), *f.* ein junges Mädchen, Schwester od. Verwandte der Braut, das während der Trauung eine brennende Kerze (ehemals ein Schwert mit dem befestigten Licht) hält, *Зак.*; 2) Gemeine Seefeder, (Phosphorus), *B.*

Сьвіти́лко, *n.* Lichtsauger, *m.* *Пол.*

Сьвіти́льний, *a.* Leucht-, Licht-, -é явлене Lichterscheinung.

Сьвіти́льник, *m.* Hängelampe, *f.*; 2) — суринáмский Laternenträger, *m.* (Fulgora laternaria); — китáйский (F. candellaria); -европейский F. europaea.

Сьвіти́льниця, *f.* Blasenqualle, *f.* (Physophora). [Leuchte, *f.* Stern, *m.* *K.*

Сьвіти́ло, *n.* leuchtender Körper,

Сьвіти́лочка, *f.* *Кв.* s. Сьвіти́лка.

Сьвіти́льце, *n.* kleines Licht, *Kst.* Licht, *n.* Lichtglanz, *m.* [mern, +*E.*

Сьвітинíти, *v. n.* schwach schim-

Сьвіти́тель, *m.* Westindischer Leuchtkäfer, *m.* (Pyrophorus noctilucus).

Сьвіти́ти, *v. a.* leuchten scheinen, glänzen; vorleuchten; — в óчи schmeicheln.

Сьвіти́ч, *m.* Leuchter, *m.*; Ort am при́пічок wo скипкú angezündet werden.

Сьвіти́ще, *n.* Stern (Mond) *m.* *Cm.*

Сьвітівка, *f.* s. Сьвіти́лка. [glänzen.

Сьвітíти, *v. n.* *Гол. гр.* 140 leuchten,

Сьвíтка, *f.* Noctiluca, *B.*

Сьвíтлий, *a.* hell, licht, klar, glänzend, heiter; erlaucht; festlich, -а неділя Ostersonntag.

Сьвíтлик, *m.* Solenit, *m.* *Пар.*

Сьвітли́ця, *f.* Lichtraum, *m.*; 2) geräumiges, lichtes Zimmer, Gastzimmer, *n.*

Сьвíтлич, *m.* s. Сьвíтич.

Сьвíтлість, (-ость), *f.* Lichtraum, *m.*; 2) Durchlaucht, Magnificenz, *f.*

Сьвітлíти, *v. n.* klar, licht werden, *He.*

Сьвíтло, *n.* Licht, *n.* Schimmer, Glanz, *m.* Helle, *f.*

Сьвітлови́й, *a.* Licht-.

Сьвітлóвина, *f.* Lichtstoff, *m.* *Пар.*

Сьвітловóдний, *a.* *Макс.* wasserhell. [tes u. der Luft, *Фр.*

Сьвітловоздýшний, *a.* des Lich-

Сьвітлоéмний, *a.* lichtempfindlich.

Сьвітложóвтий, *a.* hellgelb, *Фр.*

Сьвітлокри́лий, *a.* mit leuchtenden, strahlenden Fittigen, Flügeln, *Cm.* *Фр.*

Сьвітлокрýг, *m.* Lichtkreis, *m.*

Сьвітлонóсний, *a.* lichttragend, -bringend, *Ф.*

Сьвітлотíнь, *f.* Helldunkel, *n.*

Сьвітлýха, *f.* Theerausstich, -geist, *m.*

Сьвітлýшка, *f.* купáйлова, Gemeiner Leuchtkäfer, (Lampyris noctiluca); 2) Färberdistel, *f.* (Carthanus tinctorius), *B.*

Сьвітлýщий, *a.* recht licht.

Сьвітля́к, *m.* glänzendes Insect; Johanniswürmchen, *n.* *Cm.*

Сьвітляни́й, *a.* млинóк Radiometer, *m.* *Пу.*

Сьвітля́нка, *f.* Geophilus.

Сьвітля́чка альпейска, *f.* Adenostyles albifrons; 2) glänzende, farbige Glaskoralle, *f.* [allerwärts *K.* I. 40.

I. **Сьвітови́й**, *a.* Welt-, weltlich;

II. **Сьвітови́й**, *a.* Licht-, des Lichtes, *He.* -á зóря Morgenröthe, *f.*

Сьвітови́к, *m.* Weltmann, *m.*

Сьвітогля́д, *m.* Weltanschauung *f.*

Світодéржець, *m.* Welterhalter,

Сьвітозáрний, *a.* *K*? [*m.* *Cm.*

Сьвітознáвство, *n.* Weltkenntnis, Weltkunde, *f.*

Сьвітолáд, *m.* Weltordnung, *f.*

Сьвітонóсний, *a.* lichtbringend, lichtspendend. [*f.* *Пар.*

Сьвітопи́сь, *f.* Weltbeschreibung,

Сьвітопи́сець, *m.* Weltbeschreiber, *m.* *Пар.*

Сьвітопра́вленє, *n.* Weltregierung, *f.*

Сьвітопредставлє́ниє, *n.* *scherzh.* = Коне́ць сьвіта, *М+Б.* 274.

Сьві́точ, *m.* Fackel, *f.* Licht, *n.* *Ш.* I. 179.

Сьвіто́чок, *m.* *dim.* die liebe Welt.

Сьві́тский, *a.* weltlich.

Сьвітува́ти, *v. n.* draussen, in der Fremde sein *Ч.* III. 262.

Сьвіту́н, сьвічник, *m.* Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca) *B.*

Сьвіцька, *f* öffentliche Hure.

Сьвіцькува́ти, *v. a.* jmdn öffentlich beschimpfen (*Ф*).

Сьвіця, *f.* s. d. *f.*

I. Сьві́ча, *f.* rechter Nbfl. des Дністе́р.

II. Сьві́ча, *f.* s. Сьві́чка.

Сьвіча́дний, *a.* Spiegel-, Luster-.

Сьвіча́до, *n.* s. Зе́ркало.

Сьвіча́рник, *m.* Maiblume, *f.* Maiglöckchen, *n.* (Convallaria majalis).

Сьвічє́нє, *n.* Leuchten, *n.*; 2) Beleuchtung, Aufklärung, *f.* [nen, *Зак.*

Сьві́чити ся, sich aufklären, ler-

Сьві́чка, *f.* Kerze, *f.* Licht, *n.*; 2) s. То́рок; *gew.pl.* -кй, w. s.

Сьвічка́р, *m.* Lichtgiesser, *m*; 2) *Bein.* der Ле́мки wegen Сьвічкй (=То́роки).

Сьвічка́рня, *f.* Kerzenfabrik, *f.*

Сьвічкй, *pl.* weisse Fransen an der Pellerine der Чу́га bei den Ле́мки.

Сьвічковйй, *a.* Kerzen-, Licht-.

Сьві́чник, *m.* s. Сьвітйльник 1). *Пу.*; 2) s. Палама́р, *Зак*; 3) Leuchtschnellkäfer, *m.* (Pyrophorus), *B.*

Сьвічурник, *m.* Enzian, *n.* (Gentiana asclepiadea).

Сьвічурникова́ті, *pl.* Enzian-Gewächse, *pl.* (Gentianeae). [*m.* *ВБ.*

Сьві́ччина *f.* weltlicher Beruf, Stand,

Сьвіща, *f.* s. Сьві́чка.

Сьвіщено́с, *m.* *Мог.* Kerzenträger, *m.* (der die Kerze dem Priester vorträgt).

Свобі́дний, *a.* frei; geschäftlos, müssig; ungezwungen, leicht; bequem; *adv.* свобі́дно (слобі́дно) — —.

Свобі́дність, *f.* *Кл.* Freiheit; Unbefangenheit, *f.* [heit, *f.*

Свобода́ *f.* Freiheit; Ungezwungen-

Свободолюбйвий, *a.* freiheitsliebend, *K.*

Свободомислє́нний, *a.* *Біл.* freisinnig, freimüthig, liberal.

Свогоча́сний, *a.* zur rechten Zeit, *K.*

Свод, *m.* *gr.* Gewölbe, *n.* *Ш.* II. 52; 2) Zusammenstellung, *f.*

Своє́, *n.* (s. Свій etc.) ми собі своє́ = wir sind Anverwandte, *B.* *pl.* свої́; 2) своє́ взяти Oberhand nehmen, obsiegen, *М+Б.* 371. [bundenheit, *f.*

Своєві́льність, *f.* Willkür, Unge-

Своєво́лецъ, -о́льця, *m.* Freibeuter, Freischärler, *m.* *K.* [fug, *m.*

Своєво́льство, *n.* Muthwille, Un-

Своєво́льствувати, *v.a* *K.* Streiche spielen, Unfug, Unwesen treiben.

Своєкорйстий, *a.* selbstsüchtig, *K.*

Своєна́родний, *a.* volksthümlich, des Volkes.

Своєро́дний, *a.* eigenartig, *ВБ.*

Своєу́мець, -у́мця, *m.* der Eigensinnige. [лива) von eigensinnigem Weibe.

Своєу́мка, *f.* *М.* II. 79. (непокір-

Своина́, *f.* *Мог.* *B.* Familie, *f.*

Своі́сть, *gen.* -ïсти, Selbstheit, *f.* *Ган.*

Свої́ти, *v. a.* zähmen; — ся sich zähmen, zahm werden; 2) *Зг.* verwandt, angehörig werden.

Свойстве́нний, *a.* eigenthümlich.

Свойстве́нність, *f.* Eigenthümlichkeit, *f.* [das Eigenthümliche.

Свойство́, *n.* Eigenschaft, Natur, *f.*

Сво́лок, *m.* Tragbalken, Querbalken, *m.*

Сво́ра, *f.* s. Розво́ра; 2) s. Підто́ки.

Сво́рень, *gen.* сво́рня, (свір-), *m.* Spann-, Sperrnagel, *m.*

Свояк, *m.* Schwager; Anverwandte, *m.*

Свояківство, *n.* *Зар.* Verwandtschaft, *f.* *coll.* die Verwandten.

Свояси́, у своясй, *Ф. Пр.* III. 252. Heim, *n.* heim. [Verwandtschaft.

Своятина́, *f.* по -ні wegen der

Свояцтво, *n.* Schwägerschaft, Verwandtschaft, *f.* [Verwandte.

Своячениця, *f.* *Гол. гр.* 51. die

Свояцество, *n.* *Ле.* s. Свояцтво.

Свояцина, *f.* *Гол. гр.* 51. Familie, *f.*

Свояцити ся в ким mit jmdm in Verwandtschaft treten.

Своящий, *a.* *W.* zahm.

Своящина, *f.* Heimat, *f.* Heimatland, *n.* *У.*; 2) Sonderinteresse, *n.* Particularität, *f.* *Пу.* [го́м) peitschen.

Сьвя́гати, сьвя́гнути, *v. a.* (бато-

Сьвягну́ти, *v. n.* dürr, trocken werden; s. Засьвягнути.
Свя́зка, *f. Wgr.* 132. Copula, *f.* Bindewort, *n.*; *ГШ.* Bindevocal, *m.* Band, *n.*
Свя́зник, *m. Д. гр.* Bindewort, *n.* Conjunction, *f.*
Свя́кий, *a. Ч.* VI. 333 s. Вся́кий.
Свя́кнути, *v. a.* spritzen, sprengen; schwirren, zücken.
Свя́лий, свяді́лий, *a.* ranzig, *Пар.*
Свялі́ти, *v. n.* s. Свербі́ти.
Сьвят, *n.* s. Сьвяти́й.
Сьвяте́ць, *m.* Scheinheiliger, *m.*
Сьвяте́шний, *a. Ш.* II. 216. s. Сьвято́чний.
Сьвяти́й, сьвят, *a.* heilig *sbst.* ein Heiliger; geheiligt, geweiht; сьвяте́ письмо́ heilige Schrift; сьвяти́й ве́чер Weihnachtsabend, *m.* -а́ неді́ла, Pfingsten, der erste Pfingsttag; сьвяти́й спокі́й, der liebe Friede; сьвяте́ житє́ heiliges; herrliches, bequemes, sorgenfreies Leben; сьвята́ пра́вда heilige, unumstössliche, ausgemachte Wahrheit; сьвята́ рі́чка = Сама́ра, *K.* wegen ausnehmenden Reichthums an Fischen.
Сьвяти́ня, *f.* Heiligthum, *n.* Tempel, *m.*
Сьвяти́тель, *m.* Weihbischof, Bischof, *m.*
Сьвяти́ти, *v. a.* heiligen, heilig machen, h. halten; weihen, einweihen; — ся geheiligt werden; geweiht werden; *gew. impers.* gesegnet sein, lieb sein.
Сьвяти́ця, *f.* Heilige, *f. Ф. Пр.* III. 125.
Сьвяті́йший, *a.* hochheilig, allerheiligst.
Сьвя́тість, (-ость), *f.* Heiligkeit, *f.* — поро́жна Bigotterie, *f. Пар.* Heiligthum, *n. Кв.* I. 96. allerheil. Sacrament.
Сьвятки́, *pl.* Feiertage, *pl.* сьвятка́ми, *adv.* (*Abl.*) an einem Feiertage, *Пр.* I. 174; 2) Heiligenbilder, *pl. Ф.*
Сьвятковы́й, *a.* feierlich, festlich, Fest-, *K. Cm.*
Сьвятко́вище, *n.* Fest, *n. ОП.*
Сьвяткува́ти, *v. a.* ein Fest feiern.
Сьвятни́й, *a.* Fest-, Feier-. *Cm.*
Сьвя́то, *n.* Fest, *n.* Festtag, Feiertag, *m.*
Сьвятобли́вий, *a.* heilig; fromm.
Сьвятобливость, (-ість), *f.* Religiosität, *f.* frommes Gefühl.
Сьвятовечі́рний, *a.* den Сьвяти́й ве́чер betreffend.
Сьвятоіва́ньский, *a.* -червачо́к, s. Сьвітлушка купа́йлова.
Сьвятокра́дець, *m. K.* Kirchendieb, Kirchenräuber, *m.*
Сьвятокра́дство, *n.* Kirchendiebstahl, Kirchenraub, *m.*
Сьвято́ство, *n. Пар.* Muckerei, *f.*
Сьвятота́, *f. Зап.* s. Сьвя́тість.
Сьвятота́тний, *a.* kirchenräuberisch, entheiligend; ruchlos, gottlos, *K У.*
Сьвятота́тство, *n.* Tempelraub, *m.* Entheiligung, *f. Кн.*
Сьвято́ха, *f. P.* I. 177. Scheinheilige, *f.*
Свято́чний, *a.* zum Fest geh., Fest-, feierlich, solenn, *Па.*
Свято́чність, *f.* Festlichkeit, *f.*
Сьвяточчу́дний, *a.* heilig durch Wunder, *B.* [nerei, *f. C.* I. 121.
Сьвя́тош, *f.* Scheinheiligkeit, Gleiss-
Свято́ша, *m. f. P.* I. 46 Scheinheiliger (-e), Heuchler, *m.* (-in), Frömmler, *m.*
Сьвятошли́вий, *a.* werkheilig.
Сьвято́шник, *m.* сьвято́шниця, *f.* s. Сьвято́ша. [*Пар.*
Сьвято́шність, *f.* Andächtelei, *f.*
Сьвято́шок, *m.* Andächtler, *m. Пар.*
Сьвятоя́ньский, *a.* -е зі́ле, gemeines Hartheu (Hypericum perforatum), *B.*; 2) -а голова́ *Ч.* I. 1, 84 fabelh. Wurzel zweier verwachsenen Aehren von Korn.
Сьвятуне́зний, *a. aug.* s. Сьвяти́й.
Сьвяче́ний, *a.* geweiht *sbst.* **сьвяче́не**, *n.* Geweihtes, *n.*
Сьвя́щене, *n.* Heiligen, *n.* Heiligung, *f.* Weihen, *n.* Weihung, Consecration, *f.* [ster, *m.*
Сьвяще́нник, *m.* Geistliche, Prie-
Сьвяще́нників, *a.* des Priesters.
Сьвященни́ческий, *a.* priesterlich, Priester-, des Priesters.
Сьвяще́нність, *f. K.* Heiligkeit, *f.*
Сьвященнонача́ліе, *n. gr. K.* Oberaufsicht über die Geistlichkeit.
Сьвященнослужи́тель, *m* Priester, *m.* [sterdienste versehen.
Сьвященствува́ти, *v. a. K.* Prie-
Сглав, *m.* s. Уро́ки.
Сго́вор, *m. Кв.* s. Зару́чини, Сго-во́рений, *a.* s. Зару́чений; -а = засва́тана, *Кв.*
Сдебло́, *n. Wgr.* IX. s. Стебло́.
I. Се, *adv.* da; чого́ се warum denn;

се ó то nämlich. [Ч. VII. 551.
II. Се, *conj.* s. всли́; себ, s. всливи,
Се́бель, себе́лик, (си́биль), *m.* Laube, *f.* (Alburnus lucidus Heckel), *B.*
Себелю́бець, *m.* *M.* III. 103. der Selbstsüchtige, Egoist, *m.*
Себелю́бний, *a.* selbstsüchtig, egoistisch, *Ш.* II. 159.
Се́бний, *a.* stark, muthig, *Фр.*
Се́вель, *m.* Kinkhorn, *n.* (Buccinum) *B.*
Северілька, *f.* Rosmarinhaide, *f.* (Andromeda polifolia), *B.*
Севе́рка, *f.* schwarzgraues Schaf.
Се́вок, се́вка, *pl.* се́вки, *m.* grauer Ochs. [*m.* *Зак.*
Севрю́к, *m.* *K.?* Aufseher, Hüter,
Сеге́льба, *f.* *Ф.* ausgerodete u. ausgebrannte Waldstrecke.
Се́гінь, *a.* *ung.* arm.
Се́гла, *f.* kleiner (schöner) Wald.
Сегобі́цкий, *a.* diesseitig.
Сегобі́чний, *a.* diesseitig.
Сего́днє, (-нї, -ня), *adv.* heute.
Сегоднї́шний, *a.* vom heutigen Tage, heutig. [*Шл.*
Сего́лї́тний, *a.* diesjährig, heurig,
Сего́річний, *a.* s. d. v. [wärtig.
Сёгоча́сний, *a* zeitherig, gegen-
Сёгоча́сність, *f.* Gegenwart, *f.*; das Zeitgemässe, *Нс.*
Седля́к, *m.ung.* *Wyr.* XX. s. Селяни́н.
Седля́чок, *m.* *dim.* s. Селяни́н, *Гол.* III. 9.
Седми́нонька, *f.* *ŻP.* I. 93. Woche, *f.*
Седми́ця, *f.* *als.* s. Ти́ждень, *Ш.* II. 96.
Седмобо́лестний, *a.* *У.* *Bein.* der h. Muttergottes als der „Schmerzensreichen“.
Седне́вний, *a.* *Mx.* heutig.
Седно́, *n.* s. Садно́.
Сей, ся, се, *pron.* dieser, -e, -es; сей сьвіт das Diesseits, на сім сьвіті auf dieser Welt. [unterhalten.
Сейма́ти, *v. a.* *ŻP.* sprechen, sich
Се́ймня, *f.* *P.* *Дн.* 22. s. Семя́.
Сеймува́ти, *v. a.* verleumden.
Сеймува́нє, *n.* *K.* Sitzung des Landtages, *f.* Landtag, *m.*
Сейча́с, *adv.* gleich, auf der Stelle.
Секле́та, *f.* Syncliticia.
Се́кман, *m.* Sectionschef, Partieführer der Arbeiter, (*Ф.*).
Се́крет, *m.* Geheimnis, *n.*; 2) Sekret, (Lucioperga volgensis) *B.*
Секре́тар, *m.* Secretär, Geheimschreiber, *m.*
Секре́тний, *a.* geheim; секре́тна, *a.a.* *f.* *Ощ.* *л.* 370. geheime Kanzelei.
Сект, *m.* Sect, *m.*; 2) Section, *f.* Revier, *n.*
Се́льбище, *n.* *Ос.* (61) VII. Ansiedelung, *f.* Wohnort, *m.* s. Осе́ля.
Селеґбнити, *v. a.* sehr dünn spinnen (*Фр.*). [s. Оселе́дець.
Селе́дець. -ле́дця, *m.* Häring, *m.*
Селе́дка, *f.* Clupea pontica, *B.*
Селедце́ві, *pl.* Häringartige, *pl.* (Clupeoidei).
Селедя́нка, *a.* Milz, *f.* s. Селезі́нка.
Се́лежінь, сележінка *f.* s. Селезі́нка.
Се́левень, *m.* Enterich, *m.* s. Ка́чор.
Селезі́нка, *f.* Milz, *f.*
Селе́зка, *f.* Gansähnliches Halsthierchen, (Anas), *B.*
Селепи́ти ся, s. Присі́пати ся.
Селера, *f.* Sellerie, *f.* Eppich, *m.* (Apium graveolens).
Се́лех, *m.* s. Се́лезень. [tifera), *B.*
Селехі́вка, *f.* Etenmuschel, *f.* (Ana-
Селе́чко, *n.* *dim.* s. Село́.
Селешок, -шка, *m.* *dim.* Ч. II. 369. s. Се́лех, се́лезень.
Сели́дьба́, *f.* *M.* II. 19. Grund u. Boden zum Anbauen, Ansiedeln; 2) *P.ч.* 10 Ansiedelung, Wohnstätte, *f.* Wohnsitz, *m.*
Се́лик, *m.* Enterich, *m.* (Anas (mas)), *B.* s. Се́лезень.
Сели́на, *f.* *У.* *Ф.* s. Село́, Сельце́.
Сели́ско, *n.* *aug.* s. Село́.
Сели́тьба, *f.* s. Сели́дьба.
Сели́ти ся, *H.* 170. sich ansiedeln, e. neuen Wohnsitz aufschlagen.
Се́лище, *n.* Ansiedelung, *f.* Gehöft, *n.* *Ш.* I. 371; 2) Ort wo ein Dorf gelegen war, *K.*
Селї́нє, *n.* Ansiedelung, *f.* Land, *n.* *Макс.*
Се́лї́ток, *m.* heurig, *Mi.* II. 384.
Село́, *n.* Dorf. *n.*; Land, *n.* на село́ auf's Land.
Село́вич, *m.* Dorfbewohner, *m.*
Сельце́, *n.* *dim.* s. Село́.
Селю́к, *m.* Dorfbewohner, Landmann, Bauer, *m.* селю́чка, *f.* Bäuerin, *f.*
Селяни́н, *m.* селя́нка, *f.* s. Селю́к, селю́чка.
Селя́нский, *a.* landmännisch, Dorf-
Селя́чка, *f.* *Веч.* I. 364. Ansiede-

lung, *f.* Dorf, *n.*

Сёмак, *m.* 20 Kopeken in Silber.

Семань, Семен, Семко, *m.* Simeon

Семаш, *m.* Dreifaltigkeitsblümchen, *n.* Siebenstern, *m.* (Trientalis europaea).

Сембриля, (-ня) *f.* -лє.*n.* s. Служба; 2) s. Заслуженина, Dienstlohn, *m.*

Семейка, *f. dim.* kleine Familie.

Семейний, *a.* Familien-, der Familie, *Кв.*

Семен, *m.* s. Семань.

Семенівка, *f.* Sameneule, *f.* (Hadena Capsincola) *B.*

Семеракий, *a.* siebenfach, siebenfältig.

Семерик, *m.* sieben Paare Ochsen.

Семериця, *f. Ч.* III. 465 Gespann von 7 Paaren Ochsen; семерицею, *adv.* siebenfach, *К.* siebenmal, *Макс.*

Семерічка, річка — *Ч.* V. 897?

Семерник, *m.* Sumpf-Blutauge, *n.* (Comarum palustre).

Семеро, *num.* sieben.

Семибратня крівця, *Зап.* I. 274. Gemeine Orgelkoralle, (Tubipora Chamissonis).

Семиворітний, *a.* siebenthorig, *Ант.* 54.

Семиградчина, *f.* Siebenbürgen, *n. К.*

Семигривенник, *m. Ч.* IV. 593. Art Münze.

Семикрать, -ати, *adv. Ш.* I. 350. *Ф.* siebenmal.

Семилатний, *a. АД.* I. 172 mit sieben Flicklappen, Flecken, siebenmal geflickt, daher lumpig.

Семилітний, *a.* siebenjährig, sieben Jahre alt, von sieben Jahren.

Семиліток, *m.* sieben Jahre alt, *Ш.* II. 156; 2) s. Мавок.

Семина, *f.* der siebente Theil ($^1/_7$).

Семинар, *m.* семинарія, *f.* Seminarium, *n.* Vorbereitungsanstalt für künftige Priester u. Lehrer.

Семинарист, *m.* Seminarist, *m.*

Семинарщик, *m.* der in e. öffentl. Seminar aufgezogen war, Priester, *m. Зг.*

Семиперсний, *a. Ме.* 441, *АД.* I. 250. -а могила?

Семипечатний, *a.* mit sieben Siegeln, *Фр.*

Семипілка, *f. Не. Пр.* XII. 605. s. Пілка.

Семипядельний, (-денний), *a.* *Ш.* I. 166. s. d. *f.*

Семипядний, *a.* sieben Spannen lang, *АД.* I. 250.

Семирога плахта, *К.* II. 42 e. Art von gesticktem Tuch.

Семиряга, *f.* s. Семряга.

Семисотний, *num. Н.* 288. jeder siebenhundertste.

Семитицкий, семицкий, *a.* semitisch.

Семиуріка, *f.* eine Pflanzenart, *B.*

Семиця, *f.* s. Седмиця, Woche, *f.*; 2) siebente Stufe (in d. Musik).

Семишкурий, *a.* siebenfach behäutet, *Ру.*

Семіряка, *f.* s. Сермяга.

Семко, *m.* Simeon.

Семненький, *a. Не. Пр.* XII. 206?

Семоцьвітний, *a.* siebenfarbig *К У.*

Семя, *f.* Familie, *f. Кв.*

Семянин, *m.* Mitglied der Familie, zur F. geh.; *Кв.* Familienvater, *m.* Oberhaupt einer Familie, *n.*

Семянистий, *a.* der eine zahlreiche Familie hat.

Сень, Сёнь, *m.* s. Семань.

Сенат, *m.* Senat, *m.* Rath, *m.*

I. Сенатор, *m.* Senator, *m.*

II. Сенатори, *pl.* Schlittenkufen, -läufe, *pl.*

Сеньга, *f.* Lachs, *m. Мак.*

Сенес, *m.* Sennesblätter, *pl.* (Cassia senna).

Сеник, *m.* Parus palustris, *B.*

Сепеліти, сепелявіти, *v. n.* lispeln; *adj.* сепелявий, der lispelt; *sbst.* сепелявець, -явця, *m.* Lispeler, *m. B.*

Серафим, *m.* Seraph, *m.*

Серафский, *a. Ф.* seraphisch.

Сербавиця, *f.* dünne Brühe, d. Speise (nur zum Schlürfen).

Сербанка, *f.* s. d. v.

Сербати, сербнути, *v. a.* schlürfen.

Сербин, *m.* Serbe, *m.*; 2) *Зап.* II. 503. Art Tanz.

Сербинчук, *m.* junger Serbe, *Ф.*

Сербія *f.* Serbien, *n.*

Сервета, *dim.* серветка, *f.* Serviette, *f.* Tischtuch, *n.*

Сервий, *a.* s. Сировий. roh.

Сервирований, *a. Не.* servirt, gedeckt.

Сервис, *m.* Service, *n.*

Серга, *f. pl.* серги, Ohrring, *m.* Ohrringe, Ohrgehänge, *pl.* серга — польска, Art Ohrringe; 2) *Кв.* II. 292. Perle, *f.*

Сергий, *m.* Sergius.

Серґий, *m. Марк.* 48. Peitsche aus Riemen.

Сердак, *m.* сердачина, *f.* s. Сїрак.

Сердега, *m. f.* armer Schlucker, a. Wicht; Elender.

Сéрденько, *n. dim.* s. Сéрце; Liebchen, *n.*
Сердéчко, *n. dim.* s. Сéрце. [s.d.*f.*
Сердешнéнький, (-дéчн-), *a.dim.*
Сердéшний, (-дéчний), *a.* herzlich; offenherzig, bieder; 2) unglücklich.
Сердéчник, *m.* Art Pflze.
Сердечноні́жний, *a.* herzlichinnig, zart, *Гол.* [cundus), der Jähzornige.
Сердю́к, *m. Mi.* II. 253. (homo ira-
Сердзéвий, *a.* roth, *Це.*
Сéрдити, *v. a.* unwillig, zornig, ungehalten machen, in Zorn bringen; — ся unwillig, zornig sein.
Сердúтий, *a.* jähzornig, boshaft; сердúтенько, *adv. dim.* einwenig unwillig, zornig.
Серднó, *n.* s. Саднó.
Сердобóльний, *a. gr. Ko.* 243. *Кн.* mitleidsvoll, weichherzig, zärtlich.
Сердопúшний, *a.* stolzen Herzens, *Гол.* III. 267. [dium), *B.*
Сердýшка, *f.* Herzmuschel, *f.* (Car-
Серцевúна. *f.* s. Стéржень.
Сердю́к, *m. Ko.* 170. *Кч.* 142. zu einer gewissen kleinrussischen Truppengattung gehöriger Leibgardist, s. d. *f.*
Сердю́ччина, *f.* Leibgarde des гетьмáн; gegründet vom гетьмáн Петрó Дорошéнко bestand sie auch unter dem гетьмáн Мазéпа aus vier Regimentern, erhalten auf Kosten des гетьмáн, *Зак. Ilic.*
Сердя́га, *f.* s. Сердéга.
Сердя́чко, (-дечко). *n.dim.*s. Сéрце.
Серебрéник, *m.* † e. Art Silbermünze.
Сереóристо-бíлий, *a.* silberweiss.
Серéбщина, (-йзна), *f.* † Grundsteuer, Pflugsteuer für den Landesfürsten, *Шар.* [стéр (bei Залíщики).
I. Сéред, *m.* linker Nbfl. des Дні-
II. Сéред, *praep. mit d. Genit.* u. *adv.* zwischen, unter, mitten in.
Середá, *f.* Mittwoch, *m.*
Середвагá, середвáжка, *f.* Schrotwage, Bleiwage, *f.*
Середвáжний, *a.* horizontal.
Середгрýде, *n.* s. Межигрýде.
Середéчка, *f.* Hollundermark, *n. B.*
Середзéмний, *a.* mittelländisch.
Середúзна, *f.* s. Осерéдня.
Середúна, *dim.* серединка, *f.* Mitte, *f.* Mittelstück, *n.* Mittelpunkt, *m.* Mittelstrasse, *f.*
Серединний, *a. Te.* die Mitte haltend, mittler; -е мóре Mittelländisches Meer; *sbst.* серединне. *n. Cв.* Mittelglied, *n.* das Vermittelnde, Mittlere, die Mitte haltende.
Серéдище, *n.* Mittelpunkt, *m. Пол.*
Середкóвий, *a.* von innen, der innere, inwendig. [sig, ziemlich.
Серéдний, *a.* mittler; mittelmäs-
Серéдник, *m. ГШ.* Strichpunkt, *m.*; 2) Mittel, *n. B.*
Серéдниця, *n.* Mittellinie, *f.*
Середновíчче, *n.* Mittelalter, *n. ОБ.*
Середновíччина, *f.* Mittelalter, *n. Пар.*
Середня́к, *m.* Name einer Полонúна.
Середовéсне, *n.* Mitte des Frühlings, *Фр.*
Середóвий, *a.* im mittleren Alter.
Середóвич. *m. Wgr.* II. ein Mann von mittleren Jahren. [ren, *У.*
Середовíчний, *a.* in mittleren Jah-
Серéдок, *m. Cm.* s. Середúна; 2) Mittel, *n. Пар.* [ternacht.
Серед-о-пíвночи. *adv.* um Mit-
Середопíстє, *n.* Mittfasten, *f.*
Середопíстний, *a.* die Mittfasten betreffend. [kastenring, *B.*
Середотýлє, *n.* mittlerer Brust-
Середохрéстє, *n.* середохрéстний, *a.* s. Середопíстє, середопíстний, *Зак.*
Середрýчє, *n.* Handsteller, *m.* flache Hand, Mittelhand, *f.*
Середрýчний, *a.* -ї кóсти Mittelhandknochen, *pl.* [Mittagszeit.
Середýдня, (середóдня), *adv.* zur
Середýльший, *a.* s. d. f.
Середýщий, *a.* der(die,das)mittlere; 2) s. Рівнодíйствýючий.
Серéжка, *f.* kleiner Ohrring.
Серéжник первéнець, *m.* Aurikel, *f.* (Primula auricula).
Сéрен, сéрень, *m. Wgr.* Reif, *m.* s. Инéй; 2) Glatteis, *n. Зак.*; 3) Treibeis, *n. Пол.*
Серéнча, *f. ung.* Glück, *n.*
Сéрет, *m.* Nbfl. des Прут; 2) Stadt in der Bukovina am 1).
Сержáнт, *m. Mc.* 465. Sergeant, *m.*
Сéрідь, *praep. adv.* s. Сéред.
Серíтна, *f.* linker Nbfl. des Днїстéр, *Гол.*

Сермя́га, *f.* Art grobes Bauerntuch; 2) grobtuchener Bauernkittel.
Сермя́нець, -нця́, *m.* Зг.в. Сермя́га.
Серн, *gen.* се́рна, *m.* Rehbock, *m.* (Cervus capreolus), *B.*
Серна́. *f.* Rehweibchen, Reh, *n.* [ten, *m.*
Серни́на, *f.* Rehfleisch, *n.* Rehbra-
Серни́ця, *f.* s. Серна́. *B.*
Се́рній, *a.* Reh-, des Rehes.
Сернюк, *m.* Rehbock, *m.* *B.* [kalb *n.*
Серня́, (*gen.* -я́ти), серня́тко, *n.* Reh-
Серп, *m.* Sichel, *f.*
Се́рпанка, *f.* се́рпанок, *m.* Mull od. Tarlatan, womit die Bäuerinnen ihren Kopfputz bedecken, *Зак.* [latan.
Серпанко́вий, *a.* aus Mull od. Tar-
Серпа́чка, *f.* Acker-Sicheldolde, *f.* Sichelkraut, *n.* (Falcaria Rivinii).
Серпе́н, *m.* Art Osterreigen, -tanz, -aufzug, *Kol.* I. 149.
Се́рпень, *g.* се́рпня, *m.* Monat August.
Се́рпик, *m.* *dim.* s. Серп; 2) s. Серпокри́л, *B.*
Серпі́й, *m.* s. d. f. *B.*
Се́рпник, *m.* Wucherblume, *f.* (Chrysanthemum leucanthemum), *B.*; 2) Achillea millefolium. [-а́то.
Серпова́тий, *a.* sichelförmig; *adv.*
Серпо́вий, *a.* sichelförmig, krumm, *Ков.*; серпове́, *n. a.* s. der erste unentgeltliche Arbeitstag in der Erntezeit für den Gutsherrn, dass er hernach Arbeit gibt, *Др.* [(Serratula tinctoria).
Серпо́к, -пка́, *m.* Färberscharte, *f.*
Серпокри́л, (серпокри́лик), *m.* Mauersegler, *m.* (Cypselus apus), *B.*
Серпорі́зка, *f.* *B.* s. Серпокри́л.
Серпоро́гий, *a.* — місяць mit Sichelhörnern.
Серпу́н, *m.* Sichelwespe, *f.* (Ophion), *B.*
Серпу́ха, *f.* s. Серпо́к, *Пс.*
Серса́ма, (-а́на), *f.* Handwerksgeräth; Gepäck etc. eines Huzulen (auf den Jahrmarkt bestimmt), (*Фр.*).
Серсти́на, (*dim.* -и́нка) *f.* s. Шерсть; * Vieh, *n.* (*Фр.*).
Се́рце, -ця, *n.* Herz, *n.* Inneres; Gefühl, *n.*; 2) Unwille, Zorn, *m.* *Кв.* I. 76. II. 83 — вігна́ти den Zorn auslassen; у се́рцях бу́ти im Zorne sein; 3) Mark, *n.*; 4) *Нс. Пр.* XI. 1, 122, s. Меду́за (Medusa aurita); 5) серце земляне́ Trüffel, *f.*

Серцева́тий, *a.* herzförmig.
Серцеви́д, *m.* Ziegel-Herzmuschel, *f.* (Isocardia), *B.*
Серце́вий, *a.* Herz-.
Серцеви́на, *f.* Mitte, *f.* *K.*
Серцеві́дець, *m.* Kenner des menschlichen Herzens. [tangus), *B.*
Серце́їжка, *f.* Herzigel, *m.* (Spa-
Сестра́, *f.* Schwester; — зве́дена Stiefschwester, *f.* се́стри у дру́гих Geschwisterkinder, *pl.* [нець, *Зак.*
Сестре́нець, -е́нця, *m.* s. Сестрі-
Се́стрики, *pl.* Blauer Wachtelweizen, (Melampyrum nemorosum) *Шн.*
Се́стрин, *a.* der Schwester.
Сестри́на, *f.* s. Сестра́.
Сестри́цин, *a.* der Сестри́ця.
Сестри́ця, *f.* s. Сестра́, Schwester, liebe Schwester; 2) Ordensschwester, *f.*; zur kirchlichen Schwesterschaft gehörige Frau.
Се́стрич, *m.* Schwestersohn, *m.* *Ст.*
Сестри́чка, *f.* *dim.* Schwesterchen, *n.*; 2) s. Сестри́ця 2).
Сестри́чний, *m.* s. Сестрінець; — на, *f.* s. Сестріниця.
Сестрінець, -інця, *m.* Schwestersohn, Neffe, *m.*; -іниця, *f.* Schwestertochter, Nichte, *f.*
Сестрінич, *m.* Schwestersohn, *m.*
Сестрінка, *f.* s. Сестріниця.
Сестрінок, -інка, *m.* s. Сестрінець.
Сестрінний, *a.* geschwisterlich, *Пар.*
Сестрінча́тко, *n.* *dim.* s. Сестра́.
Сестру́ня, *f.* *dim.* s. Сестра́.
Се́тний, *a.* gross; *adv.* се́тно, sehr.
Сеч, *f.* Mist, Urinjauche, *f.*
Сзиркнути ся, *Ко.* 223. einander anschauen, Blicke wechseln, s. Зира́ти ся, зирну́ти ся.
Си́бір, *m.* Sibirien, *n.*
Сибі́рка, *f.* * Arrest, *m.*
Сибі́рский, *a.* sibirisch; — лис Polarfuchs, *m.* (Canis lagopus).
Сива́вий, *a.* graulich.
Сива́к, *m.* Graukopf; Schimmel, *m.* (Pferd); 2) Gemeiner Natternkopf, (Echium vulgare).
Сива́н, (сива́ник), *m.* grauer Ochs.
Сива́стий, *a.* s. Сива́вий. [Pferde).
Сива́ш, *m.* *Ме.* 218. Schimmel, *m.* (v.
Сивворо́ний *a.* — кінь dunkelgrau.
Сиве́ць, -вця́, *m.* *Ч.* III. 295. s. Сива́ш.

Сивйзна, *f. П.* 167. *М.* graue Haare.
Сйвий, *a.* grau.
Сивина́ *f.* graues Haar; *Greis, *m.К.*
Сйвіти, *v. n.* grau werden, ergrauen.
Сйвка, *f. У.* graue Ziege.
Сивлйвий, *a.* (*Фр.*). s. Сива́вий.
Сйвний, *a.* s. Рясний; *adv.* сйвно = рясно. [II. 174.
Сивобо́ро́дий, *a.* graubärtig, *Ш.*
Сивовйский, *a. Ч.* III. 182. mit grauen Haaren an den Schläfen. [282.
Сивоволо́сий, *a.* grauhaarig, *Ш.* I.
Сивогра́к, *m.* s. d. f. *В.*
Сиводра́ка, сиводра́кша, *f. В.* s. Сивора́кша.
Сивозалі́зний, (-зелі́зний), *a.* eisengrau; — кінь Eisenschimmel, *m.*
Сивокра́к, *m.* s. Сивора́кша, *В.*
Сивоо́кий, *a.* mit grauen Augen.
Сивопе́рий, *a. АД.* I. 335 grau gefiedert. [racias garrula), *В.*
Сивора́кша, *f.* Mandelkrähe, *f.* (Co-
Сиворо́тка, *f.* s. Сйрватка.
Сиворотча́ний *a.*s.Сирватча́ний.
Сивоу́сий,*a.*mit grauem Schnurbart.
Сйвощі, *pl.* graues Haar; 2) Greisenalter, *n.*
Сивува́тий, *a.* graulich.
Сивувйтий, *a. Не.* graulich, ins Graue schimmernd, *Пр.* XI. 13.
Сиву́лька, *f.* Art essbarer Pilz
Сиву́ля, *f.* graue Kuh; 2) grauer, unglasirter Topf, *В.*
Сиву́ха, *f.* Fusel, *f.* Brandwein, *m.*
Сивйга, *f.* alter Graukopf, *У.*
Сигиня́, *gen.* -яти, *n.* s. Відмінча́.
Сйгла. *f.* Bergwald, Hain, *m.*; 2) *Wgr.* 30, s. Багно́. [Holz.
Сигловйй, *a.* -е́ дерево hartes
Сиглйнка, *f.* Agaricus piperatus.
Сиготі́ти, *v. n.* vom Fallen des Staubregens; nebeln.
Сйгнет, *m.* Siegelring, *m.*
Сйдень, -дня, *m.* der Sitzende, Hockende, *КС.* (83) VII.
Сиде́чня, *f. Св.* müssiges Sitzen.
Сиді́лка, *f.* Krankenwärterin, *f.* +*Б.*
Сиді́льник, *m. Ос.* (62) II. 61?
Сйдір, *m.* Isidor.
Сиді́ти, *v. n.* sitzen; wohnen.
Сидьма́, *adv.* fest sitzend. [sitzen, *Кн.*
Сидне́м, *adv.* — сиді́ти immerfort
Сидниця, *f. П.* 44?

Сидня́, *f.* das Sitzen, Müssigsitzen, *n.*
Сиду́ля, (-у́лька), *f.* sitzenbleibendes, ältliches Mädchen, *Вах.*
Сиду́х, *m.* Hocker, *m.* müssiger, träger Mensch, *ВБ.*
Сиду́ха, *f.* die Hockende etc.
Сижньовйй, *a.* -і гро́ші Gebühr für das Recht der Ansiedelung in der Ста́ниця.
Сйзий, *a.* blau.
Сизокрйлий, *a.* blauschwingig.
Сизьо́н, *m.* Sosontius, *Зак.*
Сизопрозо́рий, *a.* blaudurchsichtig, (повітря), +*М.*
Сик, *m.* Gezisch, *n.*; 2) krumme Linie beim Harnen eines einhergehenden Ochsen, als Muster für Zeichnung an den писанкй. *Kol.* I. 350.
Сйкавка, *f.* Spritze, *f.*
Сйкати, *v. a.* spritzen.
Сйкель, *m. Ч.* I. 315?
Сйкер, *m.* starker Brandwein, *Зак.*
Сйки, *pl.* s. Сиклйни. [jor) *В.*
Сйкір, *m.* Kohlmeise, *f.* (Parus ma-
Сйкле, *n.* s. Сиклйни.
Сиклйвець, -вця, *m.* Heberwurm, *m.* (Sipunculus), *В.*
Сиклйвий, *a.* der oft brunzt.
Сиклйни, *pl.* Urin, *f.*
Сиклино́вий, *a.* urinhaft, *Пар.*
Сиклі́й, *m.*Brunzer, *m*;2)s.Сиклйни.
Сиклі́йка, *f.* s. Сиклйни.
Сйкнути, *v. a.* u. n. s. Сйкати.
Сико́рка, *f.* s. Сйкір, *В.*
Сикритйти, *v. a. Еф.* 50.
I. Сйла, *f.* Stärke, Kraft, Macht, Gewalt, *f.*; на сйлу mit Gewalt, gewaltsam, mit Noth, gezwungen, *Р.* I. 3.; взяти по-під сйлу когось unter die Arme greifen, *Ф. Гол.* I. 58.; 2) Kriegsmacht, Menge, Masse, *f.* grosse Zahl; сйлу зна́ти велйку в чимо́сь worin viel verstehen, wissen, *Кв.* I. 150; 3) сйла?! *adv.* wie viel? sehr viel!
II. Сйла, *f.* Sylla. [mensch, *m.*
Сила́ч, *m.* starker Mann, Kraft-
Силе́нний, *a.* mächtig *Гл.* 108; 2) сйла силе́нна eine unzählige Menge, *Пр.* I. 182.
Сйлва, *f. Гол.* III. 699. s. Сле́за.
Силйти ся, sich anstrengen, sich angreifen, bemüht sein, *Пір.*
Сйлище, *n.Св.* Kampfplatz, *m.* Wahl-

stätte, Arene, *f.*

Си́лка, *f.* *TP.* 193. *У. dim.* s. Си́ла, schwache Kraft, geringe Macht.

Си́лька, *f.* s. Сило́. (*Фр.*).

Силко́вий, *a.P.*I.133. kräftig, stark.

Си́лком, силкома́, *adv.* mit Gewalt, mit Zwang. [strengung, *f. K.*

Силкува́нє, *n.* Streben, *n.* An-

Силкува́ти, *v. a.* laben; — ся sich (dh Nahrung &) stärken; 2) *K.* sich anstrengen, sich bestreben.

Сильне́нько, *adv. dim.* gar, sehr heftig, sehr stark.

Си́льний, *a.* kräftig, stark; mächtig.

Си́льник, (си́лник), *m. М.* III. 104. Machthaber, *m.* der Mächtige.

Си́льно, *adv.* stark, fest; sehr, — міцни́й, sehr stark. [gisch, *Це.*

Сильново́лен, *a* thatkräftig, ener-

Сильноду́шний, *a.* stark im Ge-

Сило́, *n.* Fangschlinge, *f.* [müthe, *У.*

Си́льованка, *f.* Halsband mit angenähten Glaskorallen, *n.* Си́лянка.

Силомі́р, *m.* Kraftmesser, Dynamometer, *m.* [mit Gewalt, zwangsweise.

Силомі́ць, *adv.* (mit aller Kraft),

Силомі́цний, *a.* überaus stark, gewaltthätig,*K.adv.* силомі́цне gewaltsam.

Си́лувати, *v. a.* nöthigen, zwingen; — ся sich anstrengen, sich bemühen, sich bestreben, s. Силкува́ти ся 2).

Сильце́, *n.* s. Сило́; *pl.* сильці́, Streichgarn, *n.* [ger Junge, Mann.

Сильча́к, *m. Cm.* kräftiger, rüsti-

Силя́к, *m.* Krabbenspinne, *f.* (Thomisus), *B.*

Си́лянка, (си́ленка), *f.* Band besetzt mit Perlen, Korallenschnur, Halsbinde aus Glaskorallen, *f.*; 2) überhaupt eine Schnur etc. auf der etw. angereiht ist z. B. Pilze, Zwiebel etc. s. Віне́ць 1).

Силя́ти, *v. a.* s. Низа́ти.

Симво́л,*m.*Symbol,*n.* [*a.*symbolisch.

Символі́чний, (симбо́лічний),

Симидї́лу́ха, *m. f. H.* 195?

Симпати́чний, *a.* sympathisch.

Симпати́чність, *f.* Liebenswürdigkeit, *f.* sympathisches Wesen, *He.*

Симпа́тия, *f.* Sympathie, *f.*

I. Син, *m.* Sohn, *m.* — побі́чний, непра́вний natürlicher Sohn; — приро́ди Naturmensch, *m. Пар.*

II. Син, до си́на = чорт, до чо́рта, *Кв.* I. 137. II. 196.

Синь, *f.* die Bläue, das Blau des Himmels, *Py.* s. Си́нява.

Си́ньга, синю́га, *f. B.* s. Сине́ць.

Сина́ш, *m. P.* II. 127. Sohn, *m.*

Синдибу́рка, *f.* = фасо́ля.

Синёво́да, *f.* Gartenrittersporn, *m.* (Delphinium Ajacis) *B.* s. Острі́жка.

Синёгла́вка, *f.* Blaukopf, *m.* (Episema caeruleocephala), *B.*

Синёгру́дка, *f.* Blaukehlchen, *n.* (Luscinia suecica), *B.*

Синекапта́нник.*m.*im blauen Kaftan, * Stadtbewohner, Bürger, *m.Кч.*297.

Синемунди́рний, *a.* in blauer Uniform, *Ш.* II. 104.

Синёо́к, *m.* Abendpfauenauge, *n.* (Smerinthus ocellatus), *B.*

Синёпля́ма, *f.* Blausieb, *n.* (Cossus Aesculi), *B.* [ganz blau.

Сине́сенький, *a. dim.* s. Си́ний,

Сине́та, (сїн-), *f. Гол.* III. 243. 244. dunkler Wald.

Синета́рь. *m. Гол.* III. 240?

Сине́ць, *gen.* синця́, *m.* blauer Fleck (vom Schlagen), Strieme, *f*; 2) Zopfe, *f.* (Abramis ballerus), *B.*; 3) s. Бла́ват; 4) s. Сива́к, *B.*

Си́ник, *m.* Blaugrüne Simse, (Juncus); 2) Glaucoma, *B.*

Сини́льник, *m.* Färberwaid, Waid, *m.* (Isatis tinctoria).

Сини́ско, *m. aug.* s. Син.

Сини́ти,*v.a.*blau färben, blau machen.

Сини́ха, *f. H.* 179. Gattin des Sohnes, Schwiegertochter, *f.* s. Синова́.

Сини́ця, *d.* сини́чка, *f.* Meise, *f.* (Parus); — вели́ка Kohlmeise, *f.* (P. major); — ре́мез Beutelmeise, *f.* (P. pendulinus); — довгохво́ста Schwanzmeise, *f.* (P. caudatus).

Сині́вский, *a.* s. Сино́вний.

Си́ній-цьвіт, *m.*Anemone hepatica.

Си́нїти, *v. n.* blau werden, blau anlaufen. [kelblaue Farbe, Waschbläue, *f.*

Си́нка, (-нька), *f.* Dunkelblau, *n.*dun-

Синклі́т, *m. griech.* Versammlung, *f. Ш.* II. 172. [che" Flussgott.

Си́нько, *m.* водяни́й, der „bläuli-

Си́нко, *m. dim.* Söhnlein, *n.*

Синни́й, *a.* des Sohnes, синні́ дї́ти—.

Синова́, *f.* Gattin des Sohnes, Schwiegertochter, *f.*

Синовець, -івця, *m.* des Bruders Sohn, Neffe, *m.* [*Ш.* II. 236.

Синовний, *a.* Sohnes-, kindlich, *He.*

Синьоворонка краска, *f.* Mandelkrähe, *f.* (Coracias garrula).

Синод, *m.* Synod, *m.*

Синодовий, *a.* von dem Synod.

Синозолотий, *a.* blaugoldig, -é море, (*Ф.*).

Синьок, *g.* синька, *m.* e. Art Pilz.

Синьоногий, *a.* mit blauen Füssen.

Синьоносий, *a.* mit blauer Nase, mit blauem Schnabel, *K.*

Синоокий, *a.* blauäugig.

Синофалій, *a.* *Мл.* mit blauen Wellen.

Синьохвилий, *a.* *Мл.* s. d. v.

Синоцьвіт, *m.* blaue Blüthe.

Синський, *a.* s. Синний.

Синтактик, *m.* Schüler der vierten Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien, *Ос.* (61) VI. 21.

Синте, *adv.* mittelmässig, leidlich gut.

Синтетичний, *a.* synthetisch.

Синюватий, *a.* bläulich.

Синюга, *f.* *B.* s. Синець.

Синюк, *d.* синючок, *m.* Blaumeise, *f.* (Parus caeruleus), *B.*

I. Синява, *f.* schwarzblaue, dichte, grosse Wolke; 2) Tiefe, *f.*

II Синява, *dim.* синявка, синявочка, *f.* Art Fisch, *B.*

Синявець, *g.* -вця, *m.* вовчинець, Hauhechelfalter, *m.* (Lycaena Alexis); — дукачик Ducatenvogel, *m.* (L. virgaureae); — конїчинець, Schöner Argus (L. Adonis); — крушинець, (L. [Argiolus).

Синявий, *a.* bläulich.

Синявка, *f.* Acker-Sternkopf, *m.* (Knautia arvensis), *Пс.*

Синявна, *f.* stehendes Wasser, Lache, *f.* Tümpel, *m.* *B.*

Синяво-сірий, *a.* bleifarbig.

Синяво-чорний, *a.* blauschwarz.

Синявцї, *pl.* Bläulinge od. Argusfalter, *pl.* (Lycaenae).

Синяк, *m.* blauer Fleck, Strieme, *f*; 2) — свиньокий, Schusterpilz, *m.* (Boletus luridus); — вовчий, Rothfuss, *m.* (B. erythropus); — вячий, Dickfuss, Bitterpilz, *m.* (B. pachypus); — червоностовпчастий, Schönfuss, (B. calopus); *Вол.*; 3) Gemeiner Natternkopf, (Echium vulgare); 4) синяк = синий камінь, ein Kieselstein von blaugrauer Farbe, *B.*

Синятка, *f.* *K.* II. 42. blau gesticktes Tuch.

Синячник, *m.* Färberwaid, *m.* (Isatis tinctoria) *Пс.*

Сип, *m.* Schutt, *m.* *Гн.* 71; 2) Hautausschlag, *m.* Flechte, *f.* *Под.*

Сипанец, (-ець), -нця, *m.* Speicher, *B.*

Сипанка, *f.* *He.* Fass zum Aufschütten des Getreides; Mehlfass, *n.* *B.* s. Сусік.

Сипати, (сиплю, сиплеш), *v. a.* schütten, aufschütten, (auch vom Giessen der Flüssigkeiten); streuen; -грішми Geld verschwenden.

Сипень, -ени, *f.* s. Мілина, міль.

Сипіти, *v. n.* wispeln, zischen.

I. Сипкий, *a.* schöpfbar; kleinkörnig, sich schütten lassend, schüter.

II. Сипкий, *a.* s. Шепелявий, *Кч.* 395.

Сиплене, *n.* das Giessen des Metalls.

Сипнути, *v. a.* s. Сипати; *v. n.* in Menge herauströmen, *Ш.* s. Посипати ся.

Сипуха, *f.* -ржава, Schleiereule, *f.* (Strix flammea).

Сир, *m.* Käse, *m.*

Сирачія, *f.* s. Нужда, біда.

Сирватка. *f.* Molken, *f.* *adj.* сирватчаний, Molken-, molkig.

Сирвіти, *v. n.* s. Сировіти, roh, nass werden.

Сирена, *f.* Sirene, *f*; 2) Seekuh, *f.*

Сиренький, *a. dim.* s. Сирісінький.

Сирено, (-ря-), *adv.* aus Käse, mit Käse, *H.* 125.

Сирець, *g.* сирця, *n. dim.* s. Сир.

Сирий, *a.* roh, ungekocht; 2) nass.

Сиринний, (сирінний), *a.* aus Käse.

Сиритко, *n.* Abgabe für den Oelschläger.

Сириця, *f.* s. Сировець; 2) feuchte Erde; 3) Käsefliege, *f.* (Piophila), *B.*

Сирівка, *f.* ungebrannter Ziegel.

Сирість, -ости, *f.* (natürliche) Feuchtigkeit, Nässe, *f.* *Кв.* II. 7; roher Zustand.

Сирітка, *f. dim.* s. Сирота; 2) Genseblümchen, *n.* (Bellis perennis), *B.*; 3) *gew. pl.* -ки Gänsehaut, *f.*

Сирітливий, *a.* verwaist, *Кл.*

Сирітний, *a.* der Waise, Waisen-.

Сирітский, (-іцьк-), *a.* s. d. v.

Сирітство, *n.* Waisenstand, *m.*

Сирітствувати, *v. n.* verwaist leben, *ГБ.*

Сирком, *adv.* roh, -в'їсти щось.

Сирний, *a.* von Käse, Käse; — тиждень.
I. **Сирник**, *m.* Käsekorb, *m.* *Пар.*
II. **Сирник**, *m.* Alles Rohe, Nasse.
Сирниця, *f.* Käsemutter, *f.* *Пар.*
Сирно, *n.* e. Art runden, niedrigen Tisches für die auf dem Bodem sitzenden, *Піс.*
Сироватка, *f.* s. Сирватка.
I. **Сировець**, *g.* -івця, *m.* Käsemade, Käsemilbe, *f.* *Пар.*
II. **Сировець**, *gen.* сирівця, *m.* Rohleder, *n.*; Riemen von rohem Leder.
Сировий, *a.* s. Сирий; 2) -е полотно, nicht gebleicht.
Сировина, *f.* Rohproduct, Rohmaterial, *n.* *T.* [türliches Salzwasser.
Сировиця, *f.* Roheisen, *n.*; 2) na-
Сировість, -ости, *f.* Nässe, Feuchtigkeit, *f.* Kühle; *f.*; 2) Rohigkeit, Rohheit, *f.* (als Zustand) *Фр.*
Сировотка, *f.* s. Сирватка.
Сироїд. *pl.* -ди, *m.* *Ч.* I. 1, 212. menschenfressende Ungeheuer.
Сироїдка, сировоїдка, **сироїжка**, *f.* Milchschwamm, *m.* (Agaricus ruber), *B.*
Сирома, сиромаха, *m.f.* s. Сїрома etc.
Сиромáнка, *f.* verwaistes armes Weib, *Зар.*
Сиромáтя, *n.* *Зг.* s. Сїрома
Сиропýтте, *n.* Art Pflanze, *B.*
Сиростний. *a.* roh, rauh.
Сирота, *f.* Waise, *f.* Waisenkind, *n.* 2) Russ. Kaulbarsch, (Acerina rossica), *B.*; 3) *pl.* сироти, s. Сиріткú 3).
Сиротин, сиротинний, *a.* *TP.* 93. s. Сиріткий. [lassene Waise.
Сиротина, *f.* s. Сирота, arme, ver-
Сиротити, *v. a.* verwaisen, zu Waisen machen, der Eltern, der Kinder berauben. [Waise, verlassen werden, *K.*
Сиротіти, *v. n.* als Waise leben, *M.*
Сиротливий, *a.* *Cm.* +*M.* verlassen, verwaist, vereinsamt. [тина.
Сиротовина, *f.* *Ч.* V. 469. s. Сиро-
Сиротувáти, *v. n.* *M.* II. 105. als Waise leben, verwaist sein.
Сиротюк, *m.* s. Сирота.
Сирохмáн, *m.* s. Сїрома, armer Schlucker, *B.* *Зг.*
Сируп, *m.* Syrup, *m.*
Сисавка, *f.* Saugröhre, *f.*
Сисáвчий, *a.* Saug-.
Сисáк, *m.* noch saugendes Thier (Kalb, Ferkel etc.); 2) Säugethier, *n.*; 3) Salamander, *m.*
Сисáльний, *a.* Saug-.
Сисáльце, -ця, *n.* Saugwerkzeug, *n.* Saugrüssel, *m.* [ader, *f.*
Сисниця, *f.* Lymphgefäss, *n.* Saug-
Сисонька, *f.* s. Цицонька.
Сисýн, *dim.* сисунéць, *m.* noch saugendes Follen, *Cm.* [Saugpumpe, *f.*
Сисýчний, *a.* saugend, Saug-, -а пóмпа,
Сисюрка, *f.* s. Мисюрка, *Зак.* *Кч.* 38.
Сися, *f.* Name e. kleinen Flusses, der Підпóльна mit Днїпрó verbindet.
Сить, *g.* сити, *f.* *Фр.* Sattheit, Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.*; 2) Fettigkeit, *f.*
Сита, *f.* im Wasser aufgelöster Honig, Honigwasser, *n.*; Meth, *m.*
Ситвá, *f.* Handtuch, *n.*
Ситéнький, *a.* fett; **ситéньке**, *s. a. n.* fetter Bissen, *P.* I. 1.
Ситéць, *gen.* ситця, *m.* tiefe Stelle vom Wasser mit Sand etc. ausgefüllt, Schlammfänger, *m.* [nährt; 2) dick, stark.
Ситий, *a.* satt; feist, fett, wohlge-
Ситити, *v. a.* sättigen, fett machen; 2) — мід Meth brauen; 3) ausfüllen.
Ситиця, *f.* *Гол.* III. 450. s. Мід сичéний. [Sattwerden, *n.*
Ситість, -ости, *f.* Sättigung, *f.*
Ситїти, *v. n.* (дощ ситит) vom Thauregen. [tacilla alba), *B.*
Ситка, *f.* Weisse Bachstelze, *f.* (Mo-
Ситко, -а, ситцé, -ця, *n.* Haarsieb, *n*; — від пчіл Bienenkappe, *f.* [gend.
Ситний, *a.* nährend, nahrhaft, sätti-
Ситник, *m.* Siebmacher, *m.*; 2) — купчáстий, Knopfbinse, *f.* (Juncus conglomeratus), s. Сїтник.
Ситниця, *f.* Brod aus feinem, gebeuteltem Mehl, Weissbrod, *n.*
Ситнїти, *v. n.* s. Чáхнути, нидїти.
Ситнóшний, *a.* s. Ситний.
Ситня, *f.* Ueberfluss, *m.*
Ситняг, *m.* Schilf, *n.* Binse, *f.* *C.* II. 151.
Сито, *n.* Sieb, *n.*
Сито, *adv.* satt, voll, reichlich; fett.
I. **Ситовий**, *a.* mit Honig flüssend, fruchtbar. [*n.* *B.* s. Ситовиця.
II. **Ситовий**, *a.* -á кість Siebbein,
Ситóвина, *f.* Binse, *f.*
Ситовиця, *f.* Siebbein, *n.* *B.*

Си́товка, си́товочка, си́точка, f. s. Си́тка, B.

Ситовни́й, a. s. Ситови́й, I. Пар.

Си́ток, -тку́, m. Saftigkeit, Nahrhaftigkeit, f.

Ситу́шка, f. Siebwespe, f. (Crabro), B.

Ситча́нка, f. Siebmuschel, f. (Aspergillum), B.

Сицю́га, f. e. Schimpfwort, Зак.

I. Сич, m. Zwergohreule, f. (Strix scops), B.

II. Сич, m. der nach dem Abbrechen des Astes hinterbleibende Theil am Stamme.

Сича́ти, v. n. zischen.

Сиче́вский, a. des Сич I.

Си́чити ся, Ос. (61) III. 18. 21?

Сичівни́к, m. Harnblase, f. B.

Сия́ти, v. n. leuchten, strahlen.

Сі, pl. s. Сей; Сі за ті. хай тобі-! Ч. II. 115. soll dich der Teufel holen.

Сібі́рка, f. warme Jacke.

Сібі́рний, a. reif zur Verbannung nach Sibirien, Не.

Сі́бра, (сябра), f. gemeinschaftlicher Grundbesitz einer Gemeinde od. mehrerer Gemeinden; pl. сі́бри, Theilnehmer daran, Др.

Сїв, m. das Säen, К. die Saat, Aussaat, f. Ме. 28. s. За́сїв, Щог.

Сїва́нка, f. s. Сївня́, (Фр.).

Сїва́ч, m. Säemann, m.

Сїва́чка, f. Säetuch, n.; 2) Säemaschine, f.

Сївба́, (сїйба́). f. Aussaat, f. Säen, n.

Сївби́ця, f. Гол. III. 4. Saat, f. Getreide, n.

Сі́вень, -вня, m. Monat September.

Сі́вер, m. Nord, Norden, m.

Сїве́ць, -вця́, m. s. Сїва́ч, Зг.

Сі́вка, f. 1) rechter Nbfl. des Днїсте́р; 2) Dorf am 1).

Сі́вкати, v. n. s. Си́вкати.

Сївки́й, a. vom Samen, mit welchem in kleinem Quantum ein grosser Acker besäet werden kann (z. B. Hirse).

Сївня́. f. Säetuch, n.

Сїдь, g. сі́ди, f. Мл. das Grau der Haare.

Сі́давка, f. s. d. f.

Сїда́к, m. Sitzbrett beim Webstuhl.

Сі́дало, n. Sitz, m.; Aufsitzstange, f.; 2) Gesäss, n. Пар.

Сїда́ти, v. n. sich setzen.

Сі́дати ся, s. Посі́дати ся.

Сїда́ч пеночня́к, m. hanfartiger Wasserdost, Wasserhanf, m. (Eupatorium cannabinum).

Сїде́лка, f. s. Кульба́ка.

Сїде́лечко, n. dim. s. Сїдло́ 1).

Сі́день, -дня́, m. der müssig sitzt, Ofenhocker, m. Мак.

Сїде́ць, (-ц), gen. сїдця́, m. Stuhl, (zum Melken in der Senne) m. ein kleiner Sessel, B.

Сїди́на, f. graue Haare, Н. 166. Кч. 21.

Сїдла́к, m. Grundbesitzer, m.; Autochthon, m. (Фр.).

Сїдла́ненько, n. dim. s. Сідло́, Сіде́лечко, Гол. III. 101.

Сїдла́чка, f. Schaufel, mit der man sitzend das Getreide worfelt.

Сїдли́сько, n. Ч. V. 238. Sitz, Aufenthalt, m.

Сїдло́, n. Sattel, m.; сїдло́-гора́ Bergsattel, m.; 2) Bock am Wagen, m.

Сїдлова́тий, a. Sattel-, sattelförmig.

Сїдля́р, m. Sattler, m.

Сїдна́, f. Sitzbein, n. B.

Сїдни́й, a. worauf man sitzt, -нї ба́нти.

Сїдни́ця, f. Sitzbein, n. B.

Сїдня́, f. (müssiges) Sitzen, не до сїднї тепе́р jezt ist keine Zeit zum Müssigsitzen, Кн.

Сїдоборо́дий, a. mit grauem Bart, КС. IV. 515.

Сїдоги́рий, a. grau.

Сїдоу́сий, a. mit grauem Schnurbart.

Сїду́ха, f. s. Кво́чка, Мі. II. 290.

Сіе́та, f. s. Сае́та, Зак.

Сіето́вий, a. s. Саето́вий, АД. I. 256.

Сїе́ць, g. сїйця́, m. Не. s. Сїва́ч.

Сї́жий, a. bläulich, Пар.

Сїйба́, f. s. Сївба́, Кв. II. 32.

Сі́йка, f. B. s. Со́йка.

Сїйни́й, a. was gesäet wird (sativus), B.

Сїйцї́, pl. Не. Gestell zum Durchsieben des Mehls, n.

Сік, gen. со́ку, m. s. Сок.

Сі́кавка, (си́кавка), сі́кавиця, сїку́нка, f. Steinbeisser, m. (Cobitis taenia), B.

Сі́калиця, сі́каниця, f. s. d. v. B.

Сїкани́на, f. Gemetzel, n.; 2) Gehacktes, Hackfleisch, n.

Сі́канка, f. Піс. s. d. v.

Сїка́рь, m. welcher züchtigt.

Сі́кати ся, § до кого́ auf jmdn losgehen, über jmdn herfallen, jmdn angreifen; 2) Кв. I. 247. sich anstrengen.

Сїка́ч, m. Hackmesser, n.; 2) Schneidezahn, m.

Сїкня́г, *m. Cm.* Binse, *f.* s. Ситня́г.
Сїкти, *v. n.* s. Сїчи.
Сїку́н, *m.* Sägebock, *m.* (Prionus), *B.*
Сїку́ция, *f. Кв.* II. 104. 112. Ruthenstreiche, *pl.* Züchtigung, *f.*
Сіль, *gen.* со́ли, *f.* Salz, *n.* -камінна́, Steinsalz, *n.* — сурови́чна, Quell-, Sudsalz, *n.*; — мо́рска, Meer-, Seesalz, *n.*; — степова́, Steppensalz, *n.*; — кухо́нна, Kochsalz, *n.*; — чути́тельна, Riechsalz, *n.*
Сіль-краі́на, *f. T.* bewohntes Land.
Сїлькось, сїлькись, *adv.* gleichgiltig, alles eins, hat nichts zur Sache, [*C.* I. 152.
Сільни́й, *a.* Salz-.
I. Сільни́к, *m. Ч.* VII. 391. Speicher, *m.*
II. Сїльни́к, *m. B.* s. Сїнни́к.
Сільни́ця, *dim.* сільни́чка, *f.* Salznapf, *m.* Salzbecken, *n.*; 2) Gelenkspfanne, *f.*
Сільня́, *f.* s. d. v.
Сїло́, *n. H.* 76. *K.* Netz, *n.* Schlinge, *f.*
Сїльски́й, *a.* Land-, Dorf-, ländlich.
Сїльце́, *n.* Schlinge, *f.*
Сїля́чка, *f.* s. Сїдла́чка.
I. Сїм, *num.* sieben; сїм пя́тниць на тиждень у кого́сь von einem Schwachköpfigen, Dummen, *He.*
II. Сїм, *adv.* сїм и там *У.* = то ту [то там.
Сїма́к, *m. P.* II. 26. siebenjährig [(v. Pferde).
Сїмга, *f.* Lachs, *m.*
Сїмдеся́ть, (-сятеро), *num.* siebzig; сїмдеся́тий, *num.* der siebzigste.
Сїме́йний, *a.* Familien-, der e. Familie besitzt.
(getüpfelt (-а ку́ра), *B.*
Сїмена́стий, (-а́тий), *a.* fein grau
Сїмени́стий, *a.* geperlt, s. d. v.
Сїменище, *n.* Seminarium, *n.*
Сїменний, *a.* aus Hanfsamen, (олі́й, молоко́ etc.). [2) s. Коно́плик.
Сїме́нник, *m.* Samenschlauch, *m.*;
Сїмену́ха, *f.* mit gequetschtem Hanfsamen eingemachte Grütze, *B.*
Сїмка, *f.* Siebener, *m.* [*Kol.* II. 71.
Сїмлїтка, *f.* siebenjähriges Mädchen,
Сїмна́йцять, (-надц-), *num.* siebzehn; сїмна́йцятий, der siebzehnte.
Сїмоязи́чний, (-шн-), *a. H.* 50?
Сїмря́га, *dim.* сїмря́жка, *f. Кч.* 200. s. Серма́га.
Сїмсо́т, *num.* siebenhundert; сїмсо́тний, (-тий), der siebenhundertste.
Сїмя, *n.* Hanfsame, *m.*
Сїмя́, *f.* Familie, *f.* s. Семя.

Сїмяни́й, *a.* Familien-, *He.*
Сїмяни́стий, *a. H.* 34. mit zahlreicher Familie, kinderreich.
Сїнечки, *pl. dim.* s. d. f.
Сїни, *pl. gen.* сїни́й, (-е́й), Hausflur, *f.* Vorhaus, *n.*
Сїнка, *f.* (цибу́ля) s. Сїянка.
I. Сїнни́й, *a.* zur Hausflur, zum Vorhaus gehörig.
II. Сїнни́й, *a. H.* 199. vom Pferde, das nur mit Heu (сїно) allein gefüttert wird.
Сїнни́к, *m.* Strohsack, *m.*
Сїно, *n.* Heu, *n.* (*pl.* сїна́).
Сїножа́ть, -а́ти, *dim.* сїножа́тка, *f.* Wiese, Heuwiese, *f.*
Сїножа́тний, *a.* Wiesen-.
Сїноко́с, *m.* Heumonat, Monat Juli, *m. pl.* -о́си, Heuschlag, *m.*; 2) Bücherscorpion, *m. Пар.*
Сїноко́ша, *f.* Heuwiese, *f. Ф.*
Сїнце́, *n. dim.* s. Сїно.
Сїнцї, *pl.* s. Сїни, *P.* I. 39. [führen.
Сїня́нки, *pl.* Wagenleiter zum Heu-
Сїп, *int.* des Reissens, Zerrens.
Сїпа́ка, *m.* s. Посїпа́ка, *ВГ.* 148. *Кн.*
Сїпати, сїпнути, *v. a.* zerren, reissen, zausen, zupfen, hin- u. herziehen; — ся до чого́ eitel etw. unternehmen, angreifen; — ся на кого́ sich an jmdm vergreifen.
Сїпа́ч, *m.* s. Häscher, Scherge, *m.*
Сїпа́чество, *n.* Polizeidienst, administrativer Dienst, *Шл.*
Сїра, *f. P.* I. 63. Schwefel, *m.*
Сїра́вий, *a.* weisslichgrau. [Tuch.
Сїра́к, *m.* Bauernmantel aus grobem
Сїра́н, *m. dim.* сїра́ник, dunkelgrauer Ochs. [раки́; 2) s. Сїра́к.
Сїрачи́на, *f.* grobes Tuch für Сї-
Сїрачи́ско, *m. aug.* s. Сїра́к.
Сїрий, *a.* grau; сїре зі́ля *Oc.* (61) XII. 29. Trifolium repens. [dämmern.
Сїріти, *v. n.* grau werden, grauen;
Сїрка, *f.* Schwefel, *m.*; 2) Zündhölzel, *pl.*
Сїрка́ч, *m.* s. Сїрни́к, *B.*
Сїрко́, *m.* Name e. Hundes.
Сїркови́й, *a.* Schwefel-.
Сїрни́к, *m.* сїрни́чка, (-е́чка), *f. B.* Zündhölzchen, *n.*
Сїрни́стий, *a. Под.* s. Сїркови́й.
Сїробруна́тний, *a.* graubraun.
Сїробу́рий, *a.* s. d. v.

Сїрожо́втий, *a.* graugelb.
Сїро́ма, *m.* armer Schlucker, Unglücklicher, *m. coll.* Proletarier, *pl.*
Сїрома́нець,-ньця,*m.*s.Вовк,*Піск.*
Сїрома́стий, *a.* — віл stahlgrau.
Сїрома́ха, *m.* s. Сїро́ма, *pl.* -хи, Proletarier, *pl.*
Сїрома́ша, (-шя), *n. coll.* s. Сїрома́ха,*pl. Мс.* 449. *К.* [Tetraëdrit, *n.*
Сїромідня́к, *m.* Fahlerz, Grauerz,
Сїро́мний, *a.* elend, unglücklich.
Сїромя́га, *f.* s Сермя́га.
Сїро́кий, *a.* grauäugig, *Ш.* II. 187.
Сїропластова́тий, *a.* grauschiefrig, *Пол.*
Сїропопіля́тий, *a.* grau melirt.
Сїроти́сий, *a.* graubraun, *B.*
Сїро́ха, *f.* = сїра коро́ва.
Сїрчак, *m.* Schwefelmetall, *n.*
Сїрчаний, *a.* s. Сїрковий.
Сїрчи́стий, *a.*schwefelig, Schwefel-.
Сїрчи́ти, *v. a.* (речи́, реку́), *Гол.* verabreden.
Сїря́к, *m.* сїрячи́на, *f.* s. Сїра́к, &.
Сїря́чка, *f.* gemeine Bäuerin (in grauem Bauernkittel), *f.*
Сїсти, (сїда́ю, -а́еш), *v.n.*sich setzen.
Сїть, сї́тка, *f.* Garn, Netz, *n.*; — на го́лову Netzhaube, *f.*
Сїти́на, *f.* s. Сїть, +*Б.*
Сїткова́тий, *a.*netzförmig;*adv.*-а́то.
Сїткокри́льцї, *pl.* Netzflügler, *pl.*
Сїтни́к, *m.* Binse, *f.* [(Neuroptera).
Сїто́ване, *n.* Sorge, Fürsorge, Sorgfalt; Pflege, Bemühung, *f. Зак.* [bein,*n.*
Сїтча́тий, *a.* Netz-; -а кість Sieb-
Сїтча́тка, *f.* Netzhaut, Retina, *f. Под. Ил.*
Сїч, *f.* ausgerodeter Wald so dass nur Stämme zurückgeblieben sind, *B.*; 2) Сїч, *f.* befestigter Ort, wo das Hauptlager der Saporogerkosaken mit ihren Wohnungen sich befand.
Сї́ча, *f.* Schlachtfeld, *n. Ст.*
Сї́чень, -чня, *m.* Monat Jänner; — дру́гий, Monat Februar.
Сї́чи, *v. a.* klein schneiden, klein hacken; mähen; niedermachen.
Сї́чка, *f.* Häcksel, *n.* Siede, *f.*; 2) längliche Glaskorallen; 3) s. Шатківни́ця, (*Фр.*).
Сїчка́р, *m.* Häckselschneider, *m.*
Сїчка́рня, *f.* Häckselkammer, *f.*
Сїчна́, *f.* Secante, *f.*
Сїчни́й, *a.* Schneide-, -зуб Schneidezahn, Vorderzahn, *m.*; 2) -а ра́на Hiebwunde, *f. Пар.* [der Сїч 2).
Сїчови́й, *a.* zur Сїч 2) geh; aus
Сїчови́к, *m.* Kosak aus d. Сїч 2).
Сї́шка, *f. dim.* s. Со́ха; *pl.* сїшки́, Gerüst, Querholz, *n.* [*С.* II. 155.
Сїя́льник, *m.* ein Kirchengeräth,
Сї́янець, -нця, *m. Не.* s. Сї́янка.
Сї́яне, *n.* Säen, *n.* [Saat, *f.*
Сїяни́ця, *f.* besäeter Acker, *Гн.* 30.
Сї́янка, *f.* gesäete Bäumchen, gesäeter Wald etc. [laucht, *f.* (als Titel).
Сїя́тельство, *n.* Erlaucht, Durch-
Сї́яти, (сї́ю, сї́еш) *v.a.* säen; beuteln, sichten, sieben; — ся gesäet werden; gebeutelt, gesiebt werden; 2) * сї́яти zum Neujahr gratulieren, *Пар.*
Сїя́ти, (сїя́ю, сїя́еш), *v n.* s. Сия́ти.
Сїя́ч, *m.* s. Сїва́ч. [haliaetos),*B.*
Скаба́, *f.* Flussfischadler, *m* (Pandion
Ска́бка. *f.*s.Запо́за, *Зак.*; 2)s.Ска́лка.
Скаблю́чений, *a.* смик gebogen, gekrümmt, *Мл.*
Ска́бочка, *f. Н.* V. Klammer, *f.*
Ска́ворожити, *v. a.* кому́ щось ekelig machen. [ekelt, anwidert.
Ска́ворожний, *a.* den alles an-
Скаву́кати, *v. n.* s. Скавуча́ти.
Скавулї́ти, *v. n.* winseln.
Скавуча́ти, *v. n.* wimmern, winseln, heulen. [Holz.
Ска́дерка, *f.* splittrige Stelle am
Ска́женець, *g.* -нця, ска́женик, *m.* wüthend (v. Menschen); 2) Buthus,*B.*
Ска́жений, *a.* von Wuth befallen, wüthend; rasend; von Wuth betäubt, von Sinnen, *P.* I. 2.
Скажени́на, *f.* Wuthkrankheit, *f.*
Ска́женість, -ости, *f.* Wuth, *f.*
Скаженї́ти, *v. n.* wüthend werden; wüthen, rasen, *Ш.* I. 15.
Скаженю́ка, *c. aug.* der Tolle, Wüthige.
Скажи́, *imperat. adv.* man könnte sagen, = на́че б gleichsam, gleich als wenn.
I. Сказ, *m.Ч.* I. 1, 117, s. Скажени́на.
II. Сказ, *m.* Fehler, Mangel, *m.*
III. Сказ, *m.* Zeiger, *m. Фр.*; Anleitung, *f.* Wink, *m. Д. гр.*; 2) s. По́каз, на сказ = на по́каз.

Скáза, *f.* Fleck, Mangel; Anbruch, *m.* (Fäulnis, *f.*). [nahme, *f.*

Скáзане, *n. Св.* Aeusserung, An-

Сказáти, (скáжу, скáжеш), *v. a.* sagen; скáзано, wie gesagt, wie natürlich.

I. Сказúти, *v. a.* verderben; — ся verdorben werden.

II. Скáзити ся, toll, wüthig werden.

Скáзка, *f.* Märchen, *n.* Märe, *f.*; 2) — ревúзька, *Кв.* I. 63. Familienausweis, *m.* Verzeichnis, *n. C.* I. 230; 3) Conduitenliste, *f.*

Сказóчник, *m.* Märchenerzähler, *m*; -иця, *f.* — in, *f. ОБ.*

Скáкавка, *f.* Zirpe, *f.* (Cicada); *B.*; 2) скáкавка, скáкавиця, скакýца. *f. B.* Frosch, *m.* (Rana).

Скакáти, (скáчу, -чеш), скакнýти, *v. n.* springen; hüpfen.

Скакелюха, *f. Н.* 177. *B.* s. Скáкавка 2); 2) s. Скакýлець, *B.*

Скакіць, *interj. Ог.* 217—218; скакіцькати, *v. n.* springen, hüpfen.

Скакóха, *f.* s. Жáба.

Скакýлець, -льця, *m.* Springer, *m.* (Orchestes), *B.*; 2) Erdfloh, *m.* (Haltica), *B.* [toria), *B.*

Скакýн, *m.* Grashüpfer, *m.* (Salta-

Скакунéць -нця, *m.* Springmaus, *f.* (Dipus jaculus). [pferdchen, *n.*

Скакунóчок, -чка, *m.dim Ha.* Heu-

Скакýха, *f. aug.* s. Скáкавка 2).

Скакýчий, *a. К.* springend.

Скаль, -ли, *f.* kleine Abtheilung Bienen, die für den Hauptschwarm einen passenden Platz zur Anlegung des Bienenbaues sucht, *B.*

Скалá, *f.* Fels, *m.*; 2) s. Скáлка; 3) скáли, (-лкú) зводúти, *Ф.* den Hahn am Feuergewehre spannen.

Скалатáти, *v. a.* — житé = Скапáрити ж. +*M.* [rühren.

Скаламýтити, *v. a.* trüben, auf-

I. Скáле, *n. coll.* Dauben, Fassdauben, *pl.*; 2) Spleissen, *pl.* [*pl. B.*

II. Скáле, *coll.* Felsstücke, Felsen,

Скалúна, скалýбина, *f. Kst.* Riss, *m.* Spalte, *f.*

Скалúнець, -нця, *m.* Feldspathe, *pl.*

Скалúнний, *a.* felsig, *У.*

Скалúско, *n.* Felsenklippe, *f.* Fels, *m.*

Скалúстий, *a.* felsig.

Скалúти, (скалю, скалúш), *v. a.* зýби, u. — ся, fletschen, *Гр.* V. 333. 336, die Zähne zeigen, böse werden.

Скалíвка, *f.* Felsenbewohner, *m.* (Petricola), *B.* [schädigen (körperlich).

Скалíчити, *v. a.* verstümmeln,

Скалічíти, *v. n.* Krüppel werden.

Скáлка, *f.* Splitter, *m.*; 2) Flintenstein, *m.*; 3) weisser Fleck am Auge.

Скалкú, *pl.* Teichmuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*

Скалкú, *pl.* Muscheln, *pl.* (Conchifera), *B*; 2) Muschelschalen, *pl.*

Скáльний, *a.* felsig, Felsen-.

Скальнúк, *m. coll* Spaltholz, *n. Py.*

Скáльня *f. КС.* (82). III. 613. s. Скáмя.

Скалобóкий, *a.* чоловік?

Скаловéрть, *m.* Entenmuschel, *f.*

Скалозóрий, *a.* spöttisch, satyrisch; чоловік der gern spottet, *Шс.*

Скалозýб, *m.* Spötter, Spottvogel, *m.*

Скалозýби, *pl.* Nacktzähne, (Gymnodontes).

Скалолáз червонокрúлий, *m.* Mauerläufer, *m.* (Tichodorum muraria).

Скалосíч, *m.* Bohrmuschel, *f.* (Pholas), *B.* [Bohrmuschel, (Pholas dactylus).

Скалотóчка пальчáта. *f.* Gemeine

Скалýба, (-ина, *dim.* -инка). *f.* Spalte, *f.* Riss, Sprung, *m.* [(Cypris), *B.*

Скальчáтка, *f.* Muschelkrebs, *m.*

Скáля. *f.* Leiter, Tonleiter, *f.* s. Пóдїлка.

Скаля́ти, *v. a.* beflecken, besudeln.

Скáма, *f.* Charpie, *f.* (*Фр.*).

Скаменíне, *n.* Versteinerung, *f. Зг.*

Скаменíти, *v. n.* zu Stein werden, versteinern, steinhart werden. [Teufel.

Скаменю́шник, *m.* s. Хóванець,

Скáмниця, *ZP.* I. 125. s. Лáвиця.

Скандзю́бити, *v. a.* s. Скóрчити, *Зак.*

Ска'но = Скáзано, *Ос.* (62) X. 115.

Скап, *m.* Traufe, *f. Пар.*

Скапáрати, (-áрити), *v. a.* leidlich zu Stande bringen, verhunzen, verpfuschen; — житé sein Leben elend zubringen; — ся in Nichts aufgehen, vergehen, zu Grunde gehen, verkommen.

Скáпати, *v. n.* abtriefen; чогóсь einer Gefahr & entkommen, *Ф. Веч.* II. 121. (штокгáвзу-); — ся schwinden, zu Grunde gehen.

Скапрáвіти, *v.n.* triefäugig werden.

Скáпувати, *v. n.* herabtröpfeln;

— ся s. Скапа́рити ся.
Скапу́тити ся, crepieren, *ОП.*
Скапцані́ти, *v. n.* herunterkommen, verarmen, *Пе.*
Скара́йний, *a.* strafend, unerbittlich, streng, *Зак.*
Скаралу́ща, *f.* -у́ще, *n.* Eierschale, *f.*
Ска́ране, *n.* Strafe; Bestrafung, Züchtigung; Plage, *f.*
Скара́скати ся чого́сь, einer Sache los werden.
Скара́тель, *m.* Bestrafer, *m. Ант.* 48.
Скара́ти, *v. a.* strafen, bestrafen; ска́раний, *a.* -а годи́на з ким mit jmdm viel Noth haben.
Скарб, *m.* Schatz, *m.*; Casse, *f.*; 2) Grossgrundbesitz, *m.*
Скарбе́ць, -бця́, *m. dim.* Topf mit Geld in der Erde vergraben, *M.* I.
Скарбівня́, *f.* Schatzkammer, *f. K*
Скарбівці́, *pl.* Dienerschaft vom Grossgrundbesitz, *f.*
Скарбни́й, *a.* Schatz-, *K.*
Ска́рбник, *m.* Schatzmeister; Cassaeinnehmer, *m.*; 2) *Bein.* des Teufels als Reichthumspenders.
Скарбни́ця, *f.* Schatzkammer, *f.*
Скарбни́чий, *a. m.* s. Ска́рбник 1), *Кн.*
Скарбове́нька, *f. K.* s. Скарбо́нка, Скарбо́на.
Скарбо́вий, *a. M.* III 104. Schätze enthaltend, wertvoll; 2) ärarial; finanziel; 3) zum Скарб 2) gehörig.
Скарбо́вість, -ости, *f.* Finanzwesen, *n.* Finanzsache, *f.*
Скарбо́вня, *f. K.* Schatzkammer, *f. Пе. n.* 177. theueres Pfand.
Скарбо́на, *dim.* скарбо́нка *f.* Sparbüchse, *f.* Gotteskasten, *m.*
Скарбува́ти, *v. a.* bei Seite etw. (das Geld) legen, sparen, *K.*
Ска́рга, *f.* Klage, Beschwerde, *f.*
Ска́ржити, *v. a.* кого́ einen (vor Gericht) verklagen; — ся на кого́, на що sich beklagen, sich beschweren über jmdn, über etw.
Скарла́т, *m.* Scharlach, *m.*
Скарла́тник, *m.* Admiral, *m.* (Vanessa Atalanta), *B.*
Скарляти́на, *f.* Scharlach, *m.* (Krankheit).
Скарта́ти, *v. a.* кого́ jmdm einen Verweis geben.
Скару́чити, *v. a.* zusammenleimen.
Скасува́ти, *v. a.* s. Касува́ти.

Скат, *m. Ф.* s. d. f.
Ска́терка, ска́терть, *g.* -ти, *f.* Tischtuch, *n.* Tischdecke, *f.* s. О́бру́с.
Скатерни́ця, *f.* s. d. v. *Зак.*
Скатерти́на, *f. Cm. He.* ска́терька, s. Ска́терка.
Ськати, *v. a.* lausen, s. Иска́ти.
Скато́ване, *n.* schwere, grässliche Misshandlung.
Скатува́ти, *v. a.* schwer, grässlich misshandeln.
Скачані́ти, *v. n.* erstarren (vor Kälte).
Скачо́к, -чка́, *m.* Grashüpfer, *m.* (Tettix), *B.*
Скваплй́вий, *a.* eilig, eilfertig, voreilig, rasch.
Сква́пний, *a.* s. d. v.
Сква́пність, -ости, *f.* Eile, Hast, Raschheit, Beschleunigung, *f.*
Сква́рити ся, s. Вва́дити ся.
Сква́сити ся, sauertöpfische Miene machen.
Скваснíти, *v. n.* ganz sauer werden.
Сква́цяти ся, § herunterkommen, sich abmergeln; 2) s. Сква́сити ся.
Скверéнчати, скверенді́ти, *v. n.* wimmern, weinen, *Фр.*
Скве́ресть, *f. H.* 211. Quirren, Winseln, Jammern, Klagen, *n.*
Скверень, скве́рна, *f.*; Unflath, Scheusal; Aas, *n.*; 2) Unreinigkeit, Unsauberkeit, *f. K.*
Скве́рний, *a.* unrein; obscön; sündhaft.
Скверни́стий, *a.* fleckicht, *Пар.*
Скверни́ти, *v. a.* verunreinigen, beflecken, bemackeln; — ся, sich —.
Скверность, (-ість), *f.* Garstigkeit; Unzüchtigkeit, Unflätherei, *f.*
Скверу́ха, *f.* von unflättigem Weibe, *Кч.* 139.
Скверщу́к, *m.* s. Сверщо́к, *B.*
Сквилі́ти, *v. n.* stöhnen, winseln.
Сквúра, *f.* Frost, *m.* schlechtes Wetter, *KC.* (82) I. 224.
Сквиринюк, сквиріне́ць *m.* s. Сверщо́к, *B.*
Сквирча́ти, *v. n.* prasseln, zischen.
Сквиря́га, *m.* Knicker, *m.*
Сквита́ти ся, *Кн.* quitt mit jmdm werden, die Rechnung abmachen.
Сквична́ти, *v. n.* s. Скiчна́ти.
Сквозь, *adv.* hindurch.
Сквози́ти, *v. a. gr. M.* III. 10. durchscheinen, sich durch etw. sehen lassen.
Сквозня́к, *m.* вітер Zugwind, *m.*
Скели́на, *f.* s. Ске́ля.

Скелйстий, *a.* felsig, *Ие.*
Скелйще, *n.* Felsengebirge, *n. Cm.*
Скéльний, *a.* Felsen-, felsicht.
Скéльник, *m.* Felsenmann, *m. Пар.*
Скельтувáти ся, s. Минýти ся b).
Скéля, *f.* Felsen, *m.* Klippe, *f.* Riff, *n.*
Скеменíти, *v. a.* drücken, quälen.
I. Скемíти, *v. n.* zwicken, reissen, stechen, скемйт в ушéх, *B.*
II. Скемíти, *v. n.* biesen, summen, *B.*
Скйба, *f.* Scholle, *f.*; 2) Narbe, *f.* (*Фр.*).
Скибйстий, *a.* schollig. [stürzen.
Скйбити, (-блю, -биш), *v. a.* den Acker
Скйбка, *f.* kleine Scholle; Krume, -хлїба Brodkrume, *f.* [III. 95.
Скиг, *m.* Wimmern, Gewinsel, *n. M.*
Скигл, *m.* das Winseln, *K.*
Скиглїти, *v. n.* jammern, winseln (vom Geschrei des Kiebitz) *Ш.* II. 1.
Скйгля, *f.* Kiebitz, *m.* (Vanellus cristatus), *B.* [liegen, ächzen, *Га.* II. 55.
Скигнáти, *v. n.* krank sein, krank
Скидáти, скйнути, *v. a.* hinabwerfen; zusammenwerfen; — ся з чогóсь entsagen, sich von etw. losmachen; 2) zusammenwerfen, zusammenlegen, zusammenschiessen, скинулися по ґрéйцару; 2) скидáти, скйнути, *v. n.* на когóсь чимóсь in etw. jmdm gleichen, ähnlich sein.
Скиднйй, *a.* zusammengeworfen, zusammengelegt, -gebracht, скиднї грóші (*Фр.*). [von sich geben, *Фр.*
Скйкнути, *v. n.* einen leisen Laut
Скиксувáти, *v. a. Ко.* 169. einen Fehlgriff thun.
Скилястий, *a.* s. Скелйстий.
Скименíти, скимíти, *v. n.* (*Фр.*) *ВБ.* s. Скемíти.
Скиндяк, *m.* скиндячка, *f.* Stirnbinde, *f.* (als Kopfschmuck der Mädchen); Band, *n. Ке. Зак.*
Скйнія, *f. griech.* Zelt, *n. K.*
Скйнути, *v. a.* s. Скидáти; скйнути óком mit dem Auge, mit dem Blicke erreichen; — ся очйма den Blick wechseln; 2) скйнути, лошá, телй & von der Frühgeburt; 3) скйнути ся, *M.* II. 66. sich verwandeln, s. Перекйнути ся.
Скйня, *f. Ф.* Höhle, *f.* s. Яскйня.
I. Скипáти, (скеп-), *v. a.* spleissen, spalten; 2) *v. n.* stechen, reissen, головá скипáє es sticht im Kopfe.
II. Скипáти, *v. n.* s. Скипíти; скипáти ся gerinnen.
Скипенйти, *v. a.* heiss kochen.
Скипíти, скипáти, *v. n.* absieden, abkochen; 2) überlaufen.
Скйпка, *f.* Spleisse, Schleisse, *f.*
Скипнїти, *v. n.* aufthauen, schmelzen, schwinden (снїг). [Скреготáти.
Скирготїти, *v. n.* Ч. II. 417. s.
Скйрда, (-рта), *f.* s. Стйрта, *Ке.* I. 54.
Скисáти, скйснути, *v. n.* sauer werden, versäuern, gerinnen, abgähren.
Скйслий, *a.* sauer geworden, versäuert. [driker, *m.*
Скисляк, *m.* Sauertopf, Hypochon-
Скит, *m.* Einsiedelei, Clause, *f.*
Скитáвий, *a.* wandersüchtig, *Ог.* 71.
Скитáлець, -лця, *m.* der Irrende, Reisende, unstät Umherwandelnde.
Скитáльний, *a.* wandernd, Wander-, nomadisch. [Wanderleben, *n.*
Скитáльство, *n.* Nomadenleben,
Скйтане, *n. K.* Herumirren, Herumziehen, *n.* [mada), *B.*
Скитáрка, *f.* Nomadenbiene, *f.* (No-
Скитáти ся, herumirren, -ziehen.
Скитйти, *v. a. Ф.* s. Китйти.
Скитóк, -ткá, *m. dim.* s. Скит.
Скігл, *m. K.* s. Скигл.
Скіллáти, *v. a.* (грóші) aufbringen.
Скік, *gen.* скóку, *m.* s. Скок.
Скік, скікіць, *int.* s. Скакіць.
Скíкнути, *v. n.* hüpfen, springen.
Скілечки, нї скілечки, *Пр.* VI. 548. nicht das wenigste.
Скíльки, скíлько, *adv.* wie viel? so viel; о скíлько in wiefern, insofern.
Скíльківть, -ости, *f.* Quantität, *f.* Betrag, *m. Ил.* [= Кількалайцять.
Скільконацять, (-нáдцять), *num.*
Скíлькось, *num.* einige, etliche, s. Кілька.
Скíлькость, *f. B.* s. Скíльківть.
Скíльчити, *v. a.* keimen lassen, — ся, keimen.
Скін, *gen.* скóну, *m.* Ende des Lebens, letzter Hauch, Todeskampf, *m.*
Скінйти ся, *K. ПС.* CXLVI. s. Скінчйти ся. [gang, *m. K. Се.*
Скінча, *f.* Ende, *n.* Ausgang, Unter-
Скінчáне, *n.* s. d. v.
Скінчйти, *v. a.* s. Закінчйти; — ся

sich endigen; verscheiden, sterben.

Скіп, *gen.* скопа, *m.* Schöps, Hammel, *m.*; Beschnittener, *m.*

Скіплина, *f.* Erntearbeit für jeden 9-ten od. 10-ten Garben, *f.*

Скіпщина, *f.* schockweise Theilung des Ertrages vom Getreide, geerntet auf dem Acker des einen Eigenthümers; 2) Vertrag dabei, *Pa.* I. 372.

Скіра, *f.* Haut, *f.* Fell, *n.*; Leder, *n.*

Скірен, *a.* s. Скорий *Ос.* (61) III. 23.

Скірйстий, *a.* häutig.

Скірний, *a.* s. Скірянний; *sbst. pl.* скірні = чоботи, *В. Гол.* III. 422.

Скірниця, *f.* s. Ременниця.

Скіроїда салогуо, *m.* Speckkäfer, *m.* (Dermestes lardarius).

Скіс, *m.* на скіс, schräg, schief, überecks.

Скісний, *a.* schräge, schief, abschüssig, abhängig; *adv.* -но.

Скіснілий, *a. Ог.* s. Скостенілий.

Скісок, -ска, *m.* Ueberbleibsel von einer Sense als Rasirmesser gebraucht.

Скіт, *gen.* скоту, *m.* *Y.* Vieh, *n.*

Скітний, *a.* des Viehes, Vieh-; скітна, *f.* (sc. дорога) Weg fürs Vieh.

Скітник, *m.* *Фр.* Schindanger, *m.*

Скітня, *f.* Weg für das Vieh.

Скітувати, *v. a.* kitten.

Скіць, *int*, spring! hop!

Скічити, *v. n.* winseln.

Скічка, *f.* Frosch, *m.*

Скічнати, *v. n.* stumpfsinnig sein.

Скічність, -ости *f.* Abschüssigkeit, *f.*

Склад, *m.* Niederlage, *f.* Depot, Vorrathshaus, *n.*; 2) zwei übereinander gelegte Erdschollen (beim Ackern); 3) Complexion, Gruppe, *f.* (in d. Mathem.); 4) Zusammenhang, *m.* Ordnung, *f.*; 5) Sylbe, *f.*; 6) Takt, *m.*

Складаємий, *a.* der (die, das) zusammenzulegende; 2) der zu addierende; складаєме (число) *К.* Addend, Posten, *m.*

Складане, складуване, *n.* Zusammenlegen, Niederlegen; *n*; 2) *Кн. К.* Addieren, *n.* Addition, *f.* [schenmesser, *n.*

Складаник, *m.* Einlegemesser, Ta-

Складати, *v. a.* zusammenlegen, niederlegen, zusammenbringen, zusammenschiessen щось; — на кого auf jmdn wälzen (die Schuld &); — ся з чого zusammengelegt sein, bestehen aus etw.; — ся на кого, (на Бога &), *Зг.* sich verlassen, bauen auf jmdn; b) — ся (на кого, на що) zusammenschiessen.

Складач, *m* Setzer, *m.* (in d. Buchdr.) *Фр.* [Falte, *f.* *Фр.*

Складйна, *f.* Bestandtheil, *m.*; 2)

Складівня, *f.* Ablage, Niederlage, *f.*

Складка, *f.* Collecte, Sammlung, Beisteuer, *f.* Beitrag, *m*; 2) Falte, *f.* *Не.*; 3) складка-нісенітниця, *Не.* albernes Hirngespinnst, Erdichtung, *f.*

Складний, *a.* zusammenpassend, -stimmend, harmonisch; symmetrisch; 2) geschickt, anstellig; 3) compliciert, *Под. р. хв.* 87. *adv.* -но, zusammenpassend, harmonisch; symmetrisch; 2) geschickt. [summe, *f.*

Складник, *m.* Element, *n.*; 2) Theil-

Складниця, *f.* Portefeuille, *n.* *ОП.*

Складничий, *a.* organisch, *Фр.*

Складність, -ости, *f.* schicklicher, passender Zusammenhang, Uebereinstimmung, Harmonie, *f.*; 2) Taktik, *f.* *Пар.*; 3) Anstelligkeit, *f.*; 4) Compliciertheit, *f.* *Под. р. хв.* 87. *Др.*

Складня, *f.* Zusammensetzung, *f.* *В.*; Syntaxis, *f.*; 2) s. Кладня, *Гол.* III. 518.

Складовий, *a.* Bestand; 2) syllabisch, *Бор.*; *sbst.* складове, *n.* Lagergeld, *n.* Lagerzins, *m.* [ge, *f.*

Скадовиско, *n.* Lager, *n.* Niederla-

Складувати, *v. a.* s. Складати; *К.* addieren.

Складун, *m.* Auslader, *m.* *Пар.*

Складчастий, (-чатий), *a.* faltig, zusammenlegbar, *Пол.*

Складчик, *m.* Schriftsetzer, *m.* *Пар.*

Складчина, *f.* s. Складка, *Т.*

Скласти, *v. a.* s. Складати, Зложити; — ціну чомусь den Preis von etw. angeben, etw. schätzen wissen; — ся sich ereignen; gereichen, — добре gut ausfallen.

Склевь, -ви, *f.* steile Felswand.

Склевь, *adv.* — говорит er spricht (absichtlich) so, dass man ihn nicht versteht (*Фр.*); 2) на — durch u. durch, *Га.* I. 255.

Склеїти, *v. a.* zusammenleimen.

Склемезити, *v. a.* zusammenstellen, -fügen; mit Mühe hervorbringen, zu Stande bringen, *Фр.* [*f.* *Шар.*

Склен, -у, *m.* Abhang, *m.* Berglehne,

Скленний бог, *Р.* I. 74. любия

скленно́го бо́га brachte gern dem Bacchus Opfer, berauschte sich gern, = скля́нний.

Склеп, -у, *m.* Gewölbe, *n.* Laden; Keller, *m.*; 2) Vorrichtung aus Weidengeflecht zum Fischfang, *B.*

Склепа́р, *m.* Händler, *m.*

Склепи́ти, (-плю,-пиш), *v.a.* wölben, umwölben, überwölben; — ся sich zusammenschliessen, -pressen, -drücken уста́ *С.* I. 5; о́чи.

Склепі́не, *n.* Wölbung, *f.*

Скле́плене, *n.* s. d. v.

Скле́пник, *m.* Hausierer, *m.* (*Бор.*).

Склепня́, *f. B.* Wölbung, *f.*

Склепува́ти, *v. a.* — склеп eine Wölbung im Gewölbe mauern.

Скле́пшити ся, sich treffen, sich ereignen, *Ос.* (62) X.

Скле́сний, (-е́сьний-). *a.* schräge, schief, *Фр.* -а доро́га auf eine Seite geneigt. [neigen.

Склесюва́ти, *v. a.* auf eine Seite

Скле́цьок, *m.* (abgehauener) Span, *Пс.* [trina), *B.*

Скли́вок, *m.* Glasschnecke, *f.* (Vi-

Склизи́ти, *v.n.* glitschen, gleiten, *Ст.*

Склизький, *a.* Ч. IV. 118. s. Слизький.

Склизну́ти, *v. n.* verschwinden, *Пс.*

Склик, *m.* Zusammenrufen, *n*; 2) *К.* I. 280. ein aufgehängter Kessel, welcher zur Zeit der Гайдама́ччина wie eine Glocke angeschlagen wurde, um die Leute zusammenzurufen.

Склика́нчик, (-а́ньч-), *Bein.* der Glocke: Zusammenrufer, *m. К.*; kleine Glocke, *Кв.* I. 241. [— ся sich —.

Скли́ка́ти, *v. a.* zusammenrufen; —

Склика́ч, *m.* Herold, *m. Кл.*

Скли́кнути ся, s. Склика́ти ся.

Склина́ти, *v. a.* s. Кля́сти.

Склину́ти, *v. a.* зу́би fest zusammendrücken. [кува́ти, поклинцюва́ти.

Склинцюва́ти, *v. a.* s. Поклин-

Скли́ти ся, glitzern. [(Vitrea), *B.*

Склівка, *f.* Glasartige Lochmuschel,

Склін, *gen.* скло́ну, *m.* Abhang, *m.* Berglehne, *f. Шар.*; 2) Trieb, *m.* Neigung, *f.*

Склі́нний, *a.* geneigt; günstig; 2) demüthig, freundlich, freundschaftlich, (*Фр.*); *adv.* -інне, *Гол.* III. 341. geneigt, wohlwollend; -інно, mit Verbeugung, *Фр.*

Склїнти́ти, *v. a.* s. Склїта́ти.

Склїта́ти, *v. a.* zusammenfügen, ausführen, ausrichten; erwerben, sparen.

Склі́ти, *v. n. Н.* 138. s. Скиглі́ти.

Склі́ти ся, schimmern, flimmern, *Фр.*

Склі́щити, *v. a.* eigtl. mittels Zangen festhalten, verbinden, vereinigen, *B.*

Скло, *n.* Glas, *n.*; Glasgeschirr, *n.*

Склоко́чений, *a.* verfilzt, *Пол.*

Скло́нене, *n.* Neigung, Biegung, Declination, *f.* [gen; declinieren; bestimmen.

Склони́ти, -ня́ти. *v. a.* neigen, bie-

Скло́нний, *a. ГШ.* mobil, die Motion habend, flectirt; 2) geneigt.

Скло́нність, -ости, *f.* Neigung, Geneigtheit, *f.* Hang, *m.*

Склопота́ти, *v. a.* s. Клопота́ти.

Склочи́на, *f.* Filz, *m.*

Скло́чити ся, sich verfilzen, *B.*

Склубо́чений, *a* zusammengeballt.

Склю́каний, *a. B.* verwickelt, verwirrt. [wirren.

Склю́кати, *v. a.* verwickeln, ver-

Сключи́ти, (= искл-), *v. a. Кв.* I. 255 ausschliessen.

Склякнути, *v. n.* u. скляка́ти ся, steif, starr werden, ру́ки від зи́мна.

Скляни́й, (-янни́й), *a.* gläsern, aus Glas, Glas-. [siae), *B.*

Скля́ники, *pl.* Glasflügler, *pl.* (Se-

Склянйчина, *f. coll.* Glasscherben, *pl.*

Скля́нка, *f.* Glas, Trinkglas, *n.* Flasche, *f.*; 2) Glasscherbe, *f. Зак.*

Склянни́ця, *f.* grosses Glas od. Flasche. [2) Glasscherbe, *f.*

Склянчи́на, *f. dim.* s. Скля́нка;

Скляп, *m.* Holzstück beim Spiele gleichen Namens, Ч. III. 98.

Скляр, *m.* Glaser, *m.*

Скміти́ти, *v. a.* s. Покмітити.

Скна́ра, *f.* Geizhals, Knicker, *m.*

Скна́рость, -ости, *f.* Geiz, *m.* Knikkerei, *f. Кч.* 43.

Скнип, *m.asl. К.Пс.* CV. Ungeziefer, *n.*

Скні́ти, *v. n. ОП. Ру.* +*М.* sich abgrämen, im Schmerz vergehen душе́ю; в неволї, s. Марні́ти, Ни́діти.

Скоба́, *d.* ско́бка, *f.* Anwurf, Haken an der Thür, *m.*

Скобе́ль, *gen.* -бля́, *m.* Ringelha-

ken, *m.*; 2) Beschneidehobel, *m.* *Пар.*
Скобе́льок, -лька, *m.* Schabeisen, *m.*
Ско́бвалка, *f.* Gleitbahn, Glitschbahn, *f.* *Зак.*
Ско́бвати ся, gleiten, *Не.*
Скобзуни́, *pl.* *Cm.* Schlittschuhe, *pl.*
Скобилкува́ти ся, (von Pferden) störrig werden. [zelig, empfindsam.
Скобітли́вий, (Скоботл-), *a.* kit-
Ско́бка, *f.* s. Скоба́; скобки́, *pl.* в — чеса́ти ся *Ч.* VII. 412. Art Haarschneiden: horizontal über den Augenbrauen zugeschnitten, an den Schläfen u. auf den Hinterkopfe lang gelassen.
Ско́блик, *m.* *B.* s. Ковблик, Кобе́ль.
Скобли́ти, *v. a.* abschaben, abschälen; radieren, *B.* *Фр.* [Böttcher.
Ско́блиця, *f.* rundes Schabeisen der
Ско́бличка, *f.* Art Raspel, Feile (zum Polieren &). [kitzeln.
Скобота́ти, (-бо́чу, -бо́чеш), *v. a.*
Скобо́та, *f.* *pl.* ско́боти, Kitzel, *m.*
Скове́рнене, *n.* Umlenkung, *f.* *Пар.*
Сковерну́ти, *v. a.* umlenken, hinlenken, *Пар.*
Ско́ввалка, *f.* s. Ско́бвалка, *Ч.* III. 4.
Ско́ввати ся, s. Хо́вввати ся.
Скоївва́ти, *v. n.* *М.* III. 40 sich schlingen. [ско́вско, s. Хо́вско.
Сковвкий, *a.* s. Ховвкий; *adv.*
Скови́йснути, *v. n.* crepieren, *Фр.*
Скови́чане, *n.* Geheul, Gewinsel, *n.*
Сковича́ти, *v. n.* heulen, winseln.
Ско́вка, *dim.* ско́вочка, *f.* eiserner Reif, eiserne Zwinge, Beschlag, *m.*
Скоборі́т, (-от), *gen.* -ро́ту, *m.* Wendung, Umlenkung, *f.* *Пар.* Richtung, *f.* *Га.* I. 255.
Сковоро́да, *dim.* -родка *f.* Pfanne *f.*
Сковороді́вка, *f.* Napfschnecke, *f.* (Patella), *B.*
Ско́ворот, *m.* Richtung, *f.* *Пар.*
Сковя́знути, *v. n.* s. Заковя́знути (*Фр.*).
Скоголі́ти, *v. n.* s. Скигліти.
Скова́чити ся, (von Mädchen) verführt werden. [Скави́ти ся.
Скови́ти ся, *Ос.* (61) VII. 119 s.
Скоїти, *v. a.* щось etw. (Böses) anstellen; — ся sich treffen, sich ereignen, *Ш.* I. 175. [*B.* *Др.* *c.* 386.
Ско́йка, *f.* Flussmuschel, *f.* (Unio),
Скок, *m.* Sprung, *m.* Hüpfen, *n.* *pl.* ско́ки, springende Wellen, *B.*
Скок! *int.* = Гоп! Скіць! *Н.* 52.
Ско́ка, *f.* Frosch, *m.* (Rana), *B.*
Ско́кнути, *v. n.* springen, herabspringen.
Скокови́й, *a.* Sprung-, *B.* -а́ кість, Sprungbein, *n.* (astragalus).
Скоко́шити ся, sich aufblähen.
Сколата́ти, *v. a.* niederwerfen, -schütteln.
Сколихну́ти ся, wanken.
Сколі́нчити ся, сколінковаті́ти, *v.n.* an den Füssen lahm werden, *B.*
Сколі́ти, *v. n.* crepieren, sterben.
Ско́лка, *f.* *Cm.* s. Ско́рка, 'Искорка.
Сколо́бити, *v. a* jmdm mit harten Worten zusetzen, quälen, (*Фр.*).
Сколо́зрий, *a.* frühreif, *B.*
Сколопе́ндра щипа́юча, *f.* Bandassel, *f.* (Scolopendra forficata); 2) — ядови́та, grosse Bandassel, (Sc. morsitans). [wecken.
Сколоска́ти, (-ло́шкати), *v. a.*
Ско́лотень, -тени, *f.* s. Масля́нка.
Сколо́ти, *v. a.* niederstechen, -stossen; spalten; — ся sich spalten, springen.
Сколо́тини, *pl.* trüb gemachte Flüssigkeit, trüb geschütteltes Getränk, Fusel, *n.* Satz, *m.* *Кв.* II. 117. *Ф.*; 2) s. Масля́нка, *B.*
Сколоти́ти, *v.a.* mischen, schütteln.
Сколо́тчиний, *a.* -куліш, auf сколо́тини gekocht. [dieren.
Скомандува́ти, *v. a.* comman-
Ско́мбрия, ску́мбрия, *f.* Makrele, *f.* (Scomber scombrus), *B.*
Скоми́рда, *f.* s. Ба́нуш.
Скомни́ця, *f.* s. Скамни́ця, *Ч.* V. 768.
Скомпонува́ти, *v. a.* componieren, dichten, verfassen. [filzen, *B.*
Скомши́ти ся, *Ко.* 70. sich ver-
Скон, = коне́ць, *B.* з-по-кон-віка́ = seit uralter Zeit; не ма́ю скон, total bin ich nicht im Stande.
Ско́нане, *n.* Agonie, *f.* Verscheiden, *n.* die letzten Züge.
Скона́ти, *v. n.* verscheiden, sterben.
Сконе́ць, *g.* скінця́, *m.* Ende, *n.* -рікй Mündung, *f.* *Ос.* (62) V. 101.
Сконови́ти, *v. a.* peinigen, quälen.
Скоп, скопе́ць, *m.* s. Бара́н.
Сконопа́дити, *v. a.* кого́сь jmdn dh langes Zureden bewegen, bereden,

verleiten; — ся sich verleiten lassen, Lust zu etw. bekommen.

Скопа́, *f.* *Мак.* II. 42. Fischgeier, *m.*

Скопа́ти, *v. a.* abgraben, zusammengraben, durch Graben locker machen; *etw. übel zurichten mit den Füssen; — з се́бе ко́вдру die Bettdecke mit den Füssen hinwegstossen (bei unruhigem Schlafe). [entjungfern.

Скопели́чити, *v.a.* s. Звінча́ти; 2)

I. Скопе́ць, *gen.* скінця́, *m. dim.* s. Скоп.

II. Скопе́ць, (-ец), *g.* скінця́, *m.* Melkkübel, *m.*; sonst kleineres Gefäss.

Скопили́ти, *v. a.* krümmen, hängen lassen -ніс *А-Г.* 166; — ся, sich verführen lassen (v. Mädchen).

Скопита́р, *m.* Art Arzenei.

Ско́пити, *v. a.* castrieren.

Скопи́чити ся, sich anhäufen, *Зг.*

Скопко́вий, *a.* -черво́нець *Мак.* zusammengescharrt, erspart.

Ско́пщина, *f.* s. Скі́пщина.

Скопюва́ти, *v. a.* *Зап.* I. 299. niederstechen.

Ско́ра, *f.* s. Скі́ра.

Скорб́, *m.* скóрба, *f.* *ВБ.* Kummer, Gram, *m.*

Скорбина́, скорбі́ння, *f.* s. d. v. *Пар.*

Скорбі́ти, *v. n.* traurig, betrübt sein, trauern, sich grämen, sich abhärmen, *К.*

Скóрбний, *a.* s. Скорбо́тний.

Скорбо́та́, *f.* Kummer, Gram, *m.* Trauer, *f.* Mühsal, *n.* *К.*

Скорботне́нько, *adv.* sehr trübe, sehr traurig, *М.* III. 91.

Скорбо́тний, *a.* traurig, betrübt, niedergeschlagen, *Піс.*

Скорбува́ти, *v.n.* *Ме.*57. betrübt, bekümmert sein, sich grämen, sich härmen.

Скóрен, *a.* s. Скóрий, *Н.* 2. *Ст.*

Скóрий, *a.* schnell, behend, flink, eilig.

Скори́на, *dim.* -и́нка, *f.* Brotrinde, *f.*

Скориста́ти, *v. a.* s. Користа́ти.

Скори́стий, *a.* schnellsegelnd, *Кл.*

Скори́ти, *v.n.* eilen, schneller gehen; — на когóсь jmdn zur Eile antreiben.

Скорі́йш, (ше), *adv. comp.* schneller, rascher; eher, lieber.

Скóрість, -ости, *f.* Schnelligkeit, Geschwindigkeit, *f.* в скóрости in Bälde, bald.

Скорла́т, *m.* Bindriemen, *m.* *Га.*I.255.

Скорлупа́стий, *a.* schalig, *Пол.*

Скорлу́пка, *f.* Schale, *f.* -слима́ча Schneckengehäuse, *n.*

Скорлупкова́тий, (-пова́тий), *a.* rindenförmig, *Пол.* [fertig.

Скóрний, *a.* *Н.* 123. klug, listig,

Скорня́ти, *v. a.* wecken, aufwekken; treiben, *Ф.*

Скóроб. *m.* Korbmuschel, *f.* (Corbis), *В.*

Скоробі́жний, *a.* schnell laufend, flink. [käfer, *m.* (Ocypus), *В.*

Скоробі́жник, *m.* Schnell-, Raub-

Скорові́з, *gen.* -óза, *m.* Eilwagen, *m.* *Пар.* [depfanne, *f.*

Скорово́да, *f.* s. Сковорóда, Sie-

Скорóда, *f.* скородни́к, *m.* Art Pilze, *В.* Carex digitata, *Піс.* [ken.

Скорóдити, (-джу, -диш). *v.a.* har-

Скороздрю́бкий, *a.* -овéс, frühreif, früh.

Скорóздря, *f.* früher Hafer.

Скороздря́вий, *a.* s. d. f.

Скорóзрий, *a.* früh reifend, frühreif, frühzeitig.

Скорозри́мий, *a.* s. d. v.

Скорозрі́ст (підсні́жник), *m.* Schneeglöckchen, *n.* (Galanthus nivalis).

Скóром, *m.* скóрома, *f.* etwas fettes, fette Speise; Milch, *f.* Milchspeise, *f.*

Скорóмина, *f.* Speise die an einem Fasttage zu essen verboten ist (als: Fleisch od. Milchspeise).

Скорóмити, (-млю, -миш), *v. a.* стра́ву befetten; — ся eine Fleisch — od. Milchspeise (am Fasttage) essen.

Скорóмний, *a.* (стра́ва) befettet; 2) spärlich, sparsam, *Пар.* *adv.* -но, fett; 2) spärlich, sparsam. [nicht hält.

Скорóмник, *m.* der das Fasten

Скорóнний, *a.* s. Ви́сочний.

Скоронóгий, *a.* schnellfüssig.

Скоропа́дити, *v. n.* sich übereilen, sich überstürzen, *Зар.* [*МШ.*

Скоропа́дний, *a.* -а ногá schnell,

Скорóпись, -писи, *f.* Stenographie, Schnellschrift, *f.* *Пар.*

Скорописець, -сця, *m.* Geschwindschreiber, Schnellschreiber, Stenograph, *m.*

Скоропла́вний, *a.* -корабе́ль, Schnellsegler, *m.* [lich, schnell.

Скоропости́жно, *adv.* *Не.* plötz-

Скоропу́ха, *f.* Schalthier, *n.* (Con-

chylium), *B.*

Скоросме́ртний, *a.* früh hinsterbend, *Кл.*

Скороспілий, *a.* frühreif, frühzeitig.

Скороспілка, *f.* (веснянá), Frühlings- Knotenblume, *f.* (Leucoium vernum).

Скорострілка, *f.* Repetiergewehr, Zündnadelgewehr, *n.*

Скороте́чний, *a.* schnell fliessend, schnell sich verbreitend.

Скороти́на, *f.* Abkürzung, *f. Пар.*

Скороти́ти, -ро́чувати, *v. a.* kürzen, abkürzen.

Скорохва́том, *adv. Кв.* rasch, sehr schnell.

Скорохва́цкий, *a.* schnell greifend, *Кв.* II. 213; rasch, flink; wacker, brav.

Скорохід, *gen.* бда, скорохо́д, *m.* Läufer, Eilbote, *m.*; *P.* II. 82. in der Fabel: der schnell geht; *Py.* schnellfüssig.

Скорохо́дець, -дця, *m. К.* Läufer, *m.*

Скорохо́ди, *pl.* чо́боти — Siebenmeilenstiefel, *pl. Cm.*

Скоро́чене, *n.* Abkürzung, *f.* Compendium, *n.*

Ско́рпати, *v. a.* zusammenscharren, -sammeln.

Ско́рпій, *m.* европе́йский, Scorpion, *m.* (Scorpio europaeus); -чо́рний (S. afer).

Скорпі́йчик кни́жний, *m.* Bücherscorpion, *m.* (Chelifer canoroides).

Ско́рпіон, *m.* Scorpion, *m. Ф.*

Скорта́ти, *v. a.* mit Mühe zusammenbringen, *Гол.*

Скорті́ти, *v. n. gew. impers.* скорті́ло мене, & ich bekam Lust, das Verlangen.

Скору́жити ся, sich runzeln und hart werden; s. d. f.

Скорупіти, *v. n.* krustig, dürr werden.

Скору́пішний, *a.* -а земля́, скору́пиш, *f.* sich leicht mit einer Kruste überziehend.

Скору́х, *m.* скору́ха, *f.* Gemeiner Vogelbeerbaum, (Sorbus aucuparia), s. Рябина; 2) s. Крушина́.

Ско́рчити, *v. a.* zusammenziehen; — ся sich zusammenziehen, zusammenschrumpfen.

Ско́са, *adv.* schief, schielend, scheel.

Ско́сий, *a.* schief, schräg.

Скоси́рний, *a. M.* „*II.*" 164?

Скоси́стий, *a.* schief, *B.*

Скоси́ти, *v. a.* abmähen.

Скоси́ти ся, *M.* III. 66 schiefe Lage bekommen; 2) *Oc.* (61) VI. 30 verrückt werden.

Скосівка, *f.* dreieckiges Handtuch.

Скосо́ватий, *a.* schief; *adv.* -то, schief.

Ско́сок, *m.* s. Скісок, Ueberbleibsel von abgenutzter Sense.

Скосоку́тний, *a.* schiefwinklig.

Ско́сом, *adv.* schief.

Скостені́ти, *v. n.* s. Закостені́ти, Закосні́ти.

Скот, *m.* Vieh, Hausvieh, *n.*

Ско́та, *f.* Höhle, Lagerstätte, *f.* Bau, *m. Oc.* (61) VI. 163. *Зак.*

Скота́р, *m.* Hirt, Viehzüchter, *m.*

Скота́рити, *v. a.* das Vieh weiden (im Gebirge, in den Sennen), Viehhüter sein.

Скота́рка, *dim.* -та́рочка, *f.* Rinderhirtin, Sennerin, *f.* Kuhmädchen, *n.*

Скота́рский, *a.* Hirten, Viehzucht-.

Скота́рство, *n.* Viehzucht, *f.*

Скотені́ти, *v. n.* zum Vieh herabsinken, *OБ. BБ.*

Скоти́на, *f.* Vieh, *n.*; Bestie, *f.*

Скоти́ти, ско́чувати, *v. a.* herunter-, hinabwälzen.

Скоти́чити, *v. a.* d. Vieh weiden.

Скотопа́с, *m.* Viehhirt, *m.*

Ско́тство, *n. К.* viehisches Wesen, vieh. Leben.

Скотя́, *gen.* -я́ти, *n. У.* s. Скот.

Ско́цень, -цня, *m.* s. Ви́скоцень, Klanglein, *m.*

Скоцю́рбити ся, s. Ску́лити ся.

Ско́чки, *pl.* Gemeines Hauslauch, (Sempervivum tectorum), *Пс.*

Ско́чком-бо́чком, *adv. Га.* I. 114. von e. Art Körperbewegung bei der Гаївка.

I. Ско́чувати, *v. a.* s. Скоти́ти.

II. Скочува́ти ся, einziehen, übersiedeln.

Скоша́тий, *a.* = скоше́ний.

Скоштува́ти, *v. a.* s Поку́шати.

Скошту́нок, -нку, *m. H.* 237. Kosten, Schmecken, *n.*

Скощані́ти, *v. n. У.* s. Скостені́ти. Закосні́ти.

Скра́вок, -вку, *m.* Abschnitzsel, *n.*

Скра́глї, *pl.* s. Кра́глї, Кру́глї.

Скра́жка, (скря-). *f.* Flussmuschel, (Teichm-), *f.* (Unio), *B.*

Скра́клї, *pl.* hölzerne Stäbchen beim Spiele gleichen Namens, *Ч.* III. 97. s. Кру́глї; 2) Werkstück zum Verbinden

zweier Deichsel.
Скрамни́ця.*f*.s.Скамни́ця,*Ч*.V.777.
Скране́вий, *a*. Schläfen-, *B*.
Скрани́ця, *f*. Schläfenbein, *n*.
Скрань, *f*. s. Висо́к I. *Ф*.
Скрап, *m*. s. 'Окап.
Скраси́ти, скраша́ти, (скра́шую, -шуєш), *v. a*. schön machen, verschönern, zieren, *Кч*. 39.
Скра́яти, скра́ювати, *v. a*. Скрої́ти.
Скреба́чка, *f*. Werkzeug zum Schaben.
Скре́блини, *pl*. Werg, *n*.
Скре́блити, *v. a*. striegeln.
Скре́бло, *n*. Striegel, *f*. s. Згре́бло.
Скре́бсти, скре́бти, *v.a*. kratzen, *Фр*.
Скребта́льний, *a*. *Пол*. leicht zu schaben.
Скребта́ти, *v. a*. abschaben.
Скрегенча́ти, *v. n*. wimmern, leise weinen, *Фр*.
Скрегі́нцати, *v.n*. schrill knistern, *Фр*. -зуба́ми mit den Zähnen knirschen.
Скре́гіт, *gen*. -оту, *m*. Knirschen, *n*.
Скрегітли́вий, *a*. kreischend; krächzend. [zen, *n*.
Скрего́тане, *n*. Knirschen; 2) Kräch-
Скреготáти, (-го́чу, -о́чеш), *v. n*. knirschen (mit den Zähnen); 2) vom Krächzen der Elster; 3) kreischen; schwatzen. [*Гр*.
Скрегоча́, *adv. prtc*. s. Скрегота́ти,
Скрегу́лець, *gen*. -гу́льця, *m*. Sperber, *m*.
Скрейцати, *v.n*. *Фр*. s. Скрегі́нцати.
Скреке́кати, *v. n*. schrill schreien (v. d. Elster). [Elster), *K*.
Скре́кот, *m*. schrilles Geschrei (der
Скрекота́ти, *v. n*. schrill schreien; quacken (v. Frosch).
Скрекоту́шка, *f*. *P*. II. 1. Fabelname des Frosches, s. d. v.
Скре́па, *f*. Fuge, *f*. *Cm*. розійти́ ся на скре́пах aus den Fugen gehen.
Скрепи́ця, *f*. Fesseln, *pl*. *Ш*. I. 332.
Скре́плий, *a*. vor Kälte erstarrt, *B*.
Скрептани́на, *f*. das Abschaben, Schälen. [von Kartoffeln &.
Скрептани́не, *n. coll*. Abschabsel
Скрепоті́ти, *v. n*. s. Скрипі́ти.
Скрепта́ти, *v. a*. s. Скребта́ти.
Скресну́ти, скре́сти, *v. n*. кри́га скре́сла das Eis ist gebrochen.

Скре́щувати ся, sich durchkreuzen, *Пол*. [beim Schreiben), +*E*.
Скриб, *m*. Knistern, *n*. (der Feder
Скрибо́тане, *n*. das Rascheln.
Скрива́ти, скри́ти, *v. a*. verbergen, verstecken; verhehlen, verheimlichen; 2) -ді́вчину, *Пе.Пр*. XI. 32. beim Kirchgange der Braut, dieselbe mit dem Frauenkopftuche bedecken, s. Пакрива́ти; — ся, sich verbergen; dahinterstecken; 2) *Ч*. IV. 591. bedeckt sich waschen (von der Braut u. dem Bräutigam).
Скри́вдити, *v. a*. s. Кри́вдити.
Скриви́ти, *v. a*. krümmen, krumm machen od. biegen; 2) * — кому́сь jmdn betrügen, belügen, beirren, *K*. — ся sich krümmen, krumm werden; * ein verdriessliches Gesicht machen -на щось. [krummm gehen.
Скриволі́ти, (-вул-), *v. n*. lahm,
Скригиндза́ти, скригинца́ти, *v. n*. *Ф*. зуба́ми mit den Zähnen knirschen.
Скриготну́ти, *v.n*.*BШ*.s. Заскрегота́ти. [*m*.Sperber, *m*.(Astur nisus), *B*.
Скригу́лець. (-ги́лець), *g*.-у́льця,
Скрижа́ль, *f*. Tafel, Gesetztafel, *f*. *Ш*. II. 140.
Скрижа́лка, *f*. Honigwabe, *f*.
Скрижи́ти, *v. a*. ру́ки, *Зап*. II. 396. verschränken.
Скрижува́ти, *v. a*. kreuzen; 2) -зе́рно, s. Скружля́ти. [scheibe, *f*. *B*.
Скрижі́вка, *f*. (капу́сти), Kraut-
Скрик, *m*. Aufschrei, *m*. *M*.
Скри́кнути, *v. n*. aufschreien.
Скрини́ско, *n*. *aug*. s. Скри́ня.
Скри́нка, скри́ночка, *f*. *dim*. s. Скри́ня, Kästchen, *n*.; 2) скри́нка, Kasten für Häckselschneiden; 3) *pl*. скринки́, Teichmuschel, *pl*. (Anodonta), *B*.
Скриньча́стий, *a*. kastenförmig.
Скри́ня, *f*. Kasten, *m*. Lade, *f*. Koffer, *m*.
Скриня́р, *m*. Kastenmacher, *m*.
Скрип, *m*. das Knistern, черевики на скри́пах Schuhe welche knistern; das Knarren; 2) — бі́лий, Stoppelschwamm, -pilz, Stachelpilz, *m*. (Hydrum repandum).
Скри́павка, *f*. Rassel, Schnarre, *f*.
Скрипаль, *m*. *Ч*. IV. 686. Geiger, *m*.
Скрипа́р, *m*. s. d. v.

Скрипей, *m.* Art Pilz, s. Скрипух.
Скрипень, -пня, *m.* Schachtelhalm, *m.* (Equisetum). [am Webstuhl hängen.
Скрипиці, *pl.* Rollen worauf нити
I. Скрипиця, (-плиця), *f.* e. Art Fussfessel, *gew. pl.*; auch Handfesseln.
II. Скрипиця, *f.*С.I.220.s.Скрипка.
Скрипій, *m.* s. Скрипень.
Скрипіль, *m.* e. Art giftiger Pilz.
Скрипіти, *v. n.* knarren, knistern; knirschen.
Скрипічник, *m.Ф.*s.Скрипник 1).
Скрипка, *f.* auch *pl.* -ки, Geige, Violine, *f.* [*m. У.*
Скрипкограй, *m.* Geigenspieler,
Скрипливий, *a.* schnarrend, knarrend, knisternd.
Скрипник, *m.* Geiger, Geigenspieler, *m.*; 2) Zimmerbock, *m.* (Lamia), *B*
Скрипниченько, *m.dim.*Geiger, *m.*
Скриполене, *n.* Gefiedel, *n.*
Скрипотіти, *v. n.* s. Скрипіти.
Скрипочка, *f. dim.* s. Скрипка.
Скрипу-рипу, *int.* vom Knarren des Wagens u. dgl. [geschlachte.
Скрипуга, *f.* alles Knarrende, Un-
Скрипула, *c.* eigentl. Geiger, *m.* Geigerin, *f.* (verächtl.); *ти скрипула! du alte Schachtel! *B.*
Скрипун великий, *m.* grosser Pappel-Bockkäfer, (Saperda Carcharias).
Скрипунь, *m.* Zimmerbock, *m.* (Lamia), *B.*
Скрипух, *m.* tödlicher Blätterschwamm, Mordschwamm, *m.* (Agaricus necator), *Вол.*
Скритець косматий, *m.* wollige Flachkrabbe, (Dorippe lanata).
Скрити, *v. a.* s. Скривати.
Скритий, *a.* verborgen, versteckt; heimlich; — чоловік zurückhaltend, verschlossen.
Скритість, -ости, *f.* Verborgenheit, Verschlossenheit, Heimlichkeit, *f.* verschlossenes, zurückhaltendes Wesen.
Скритка, *f. КС.* (82) II. 427. s. Покритка.
Скритний, *a.* verborgen, geheim.
Скритно, скрито *adv.* heimlich, *Кв.*
Скритозлобивий, *a.* heimtückisch, *У.* [kel, *m.*
I. Скриток, -тку, *m.* Schlupfwin-
II. Скриток, -тка, *m.* Tastkäfer, *m.* (Pselaphus), *B.* [*pl.* (Cryptogamae).
Скритоцьвіті, *pl.* Nacktkeimer,
Скричати ся, sich abschreien, *Пар.*
Скришити, *v. a.* zerknirschen, zermalmen, zerbröckeln.
Скрізь, *adv.* überall, allenthalben; 2) *praep.* u. *adv.* durch u. durch.
Скрізьний, *a.*allgegenwärtig; durch u. durch gehend, -вітер, Zugluft, *f. ОП.*; allgemein empfunden, fühlbar, *Св.*
Скрійненький, *a.* s. d. f.
Скрійний, *a. Фр.* niedrig, demüthig, scheinheilig. [Demuth, *f. Фр.*
Скрійність, -ости, *f.* Niedrigkeit,
Скріпа, *f. К.* Bestätigung, Vidimierung (durch Unterschrift), *f.*
Скріпити, скріпляти, *v.a.* festigen, befestigen, stark machen, stärken, kräftigen; — ся stark werden, sich fassen, s. erholen, -на серці *Кв.* I. 212. Muth
Скріплене, *n.* Stärkung, *f.* [fassen.
Скріплий, *a.* geronnen.
Скріпнути, *v.n.*starr werden,(*Фр.*).
Скроботати, *v.n.* schaben, kratzen.
Скроїти, скраяти, -аювати, *v. a.* zuschneiden, abschneiden; — ся *impers.* -іло ся єму e. Streich spielen. [249.
Скромадити, *v.a.*s. Стругати, *Кв.*I.
Скруглити, *v. a.* ringsum formen, rundmachen, zurunden, *К.*
Скругляти, *v. a. B.* s. Скружляти.
Скружеліти, *v. a.* s. Скружляти.
Скружки, скружлини, *pl.*Kaff, *n.* (v. Getreide).
Скружляти, *v.a.*s.Кружати(збіже).
Скрупеніти, *v.n.*s. Крупичити ся.
Скрупіти, скрупніти, *v. n.* grobkörnig werden, *К.* I. 319.
Скрут, *m.* Drehung, Windung; Krümmung, *f.* Einbug, *m.*; 2) das Umdrehen, Umkehren des Wagens; der Ort, wo man den Wagen umlenkt, на скрутї, beim Umlenken; 3) Drehscheibe im Wagen, *f.*; 4) *Ф.* unzugängliche Felsenspitze; 5) * schwere, missliche Zeit, grosse Noth, verhängnissvolle, kritische Lage, Verlegenheit, Bedrängnis, Krisis, *f.*
Скрута, *f.* s. Скрут 5) *АД.* II. 137. Drangsal, Ungemach, *n. Фр.*; 2) s. Закрутанина.
Скрутель, (-іль), *m.* Windung, *f.* Ring, *m.* (der Schlange), *Фр.*; 2) s. Скрутінь.

Скрутелька, *f.* Art Jacke.
Скрутилець, *gen.* -ильця, *m.* Knoten & auf dem Faden &.
Скрутити, скручувати, *v. a.* zusammendrehen; wegdrehen, wegwenden; — карк, голову das Genick, den Kopf brechen; — ся sich drehen, sich wenden; drehkrank werden (v. Schaf); *sich nicht zu helfen wissen; wahnsinnig, verrückt, rasend werden, *Кч.* 151; скрутит ся тобі, *P.* I. 167. du wirst was kriegen (im bösen Sinne); — на тобі „du wirst das heisse Bad ausgiessen müssen", wirst am meisten betroffen.
Скрутінь, (-ень), *m.* Rolle, *f.* тютюну, бакуну Brief Tabak, *B.*
Скрутний, *a.* schwer, schwierig, peinlich; verzwickt, *M.* III. 43; *Фр.* — час Zeit des Dranges, harte Zeit, *T.*
Скрутник, *m.* etw. zusammengerolltes, -gewickeltes; 2) — жаток, *m.* Streptopus amplexifolius.
Скрутно, *adv.* misslich, schwer, drückend, precär. [schaffen; s. Скрутний.
Скрутнявий, *a. Y.* nicht recht-
Скрутняво, *adv. Y.* krumm, kreuz u. quer.
Скруток, *gen.* -утка, *m.* s. Скрутіль.
Скрух, *m.* s. Скорух; 2) — чорний, s. Крушина.
Скруха, *f.* Reue; Busse, *f.*; Gram, Kummer, *m.* Trübsal, *f.*
Скрухнути, *v. n.* s. Скрушіти (*Фр.*).
Скруцьок, *gen.* -уцька, *m.* s. Скрутилець. [(Vermetus), *B.*
Скручань, *m.* Wurmschnecke, *f.*
Скрушити, *v. a.* zerknirschen, zermalmen, zerbrechen, zertrümmern, zerbröckeln; — ся zerbrechen (*v. n.*); * sich betrüben, s. grämen; ein zerknirschtes Herz haben, Reue empfinden.
Скрушіти, скрухнути, *v. n.* mürbe werden; * demüthig werden, demüthige Miene zeigen. [s. Скроботати
Скрябати, *v. a.* schaben, kratzen;
Скряботушка, *f. P.* II. 1. Fabelname der Maus, s. d. v. [I. 388.
Скряга, *m.* Knicker, Geizhals, *m.* *Ш.*
Скубанка, *f.* Charpie, *f.*
Скубати, скубсти, скубнути, *v. a.* zupfen, rupfen; zerren; * — кого prellen.
Скубель, -бля, *m.* s. Скобель.

Скубент, *m.* vom bestechlichen Beamten, Erpresser, *m.* (скубнути).
Скубіне, *n.* s. Скублене.
Скубка, *f.* s. d. f. *Кв.* I. 156.
Скублене, скубане, *n.* Zupfen, Rupfen, *n.* * Erpressen, *n.*
Скублик, *m.* gröberer Hobel.
Скувати, *v. a.* zusammenhämmern, -schlagen; fesseln.
Скугний, *a.* leidig, *Пар.*
Скугніти, *v. n.* grunzen, *B.*
Скуделина, *f. K.* irdenes Gefäss, Scherbe, *f.*
Скудити, *v. a.* sparen, *Пар.*
Скудний, *a.* spärlich, karg, *M.* III. 112.
Скудовчити, *v. a.* vefilzen.
Скудрявіти, *v. n.* geringelte, krause Haare bekommen, kraus werden.
Скуёвдити, (скуйовдити), *v. a.* *Ко.* 238. zerknittern, verfilzen; * anstellen, anrichten, *Кн.*
Скука, *f.* Langeweile, *f.* Ueberdruss, *m.*
Скуль, *adv.* von woher?
Скула, *f.* Abscess, *m.* Geschwür, *n.* Fistel, *f.*; *pl.* скули, Scropheln, *pl.*
Скульба, *f.* s. Кульбаба.
Скулити, *v. n.* winseln, (*Ф.*).
Скулити ся, sich niederbeugen, -bücken. [*f.* (Glomeris pustulata).
Скулиця звичайна, *f.* Kugelassel,
Скуліти, *v. n.* winseln, s. Скавуліти.
Скуловий, *a.* -а кість Wangenbein, *n.* *Вах.*
Скулообкий, *a.* schiel, *Kol.* II. 101.
Скумбрия, (скомб-), *f.* *Не. Пр.* XI. 1. 120. Makrele, *f.* (Scomber scombrus).
Скундушити, *v. a.* tüchtig abarbei-
Скуп, *m.* s. 'Окуп. [ten, prügeln.
Скупавий, *a.* s. Скупий.
Скупавіти, *v. a.* *Ч.* III. 201. für's Купалоfest bereiten, zurichten.
Скупар, *m.* Geizhals, *m.*
Скупарити, *v. n.* geizen.
Скупати, *v. a.* s. Купати.
Скупердяга, *m.* Knauser, Geizhals, *m.* *А Г.* 161.
Скупець, -пця, *m.* s. Скупар.
Скупий, *a.* geizig.
Скупина, *f.* Partie, Masse, *f.* *Пол.*; 2) — нервів, Nervengewebe, *n.*
Скупиндя, *c.* s. Скупар.
I. Скупити, *v. n.* u. — ся, geizen, geizig sein.

II. Скупи́ти, скупля́ти, *v. a.* zusammen-, anhäufen, zusammenbringen, -rotten, vereinigen; gruppieren; — ся sich in Haufen zusammensammeln, sich zusammenrotten, sich vereinigen.
III. Скупи́ти, скупо́вувати, *v. a.* zusammenkaufen; 2) скупи́ти = ви́купити. [*ОП.* Rotte, *f. К.*
Ску́пище, *n.* Haufe, *m.* Masse, *f.*
Ску́плене. *n.* Gruppe, Verbindung, *f.*
Ску́пленцї, *pl.* Gehäuftblütige, *pl.* (Aggregatae).
Скупля́ти, *v. a.* s. Скупи́ти II. (*Фр.*).
Ску́пниця, *f.* Trödlerin, *f.*; 2) Marktplatz, *m.* (*Фр.*).
Ску́пнїсть, -ости, *f.* Aggregation, *f.*
Скупова́тий, *a.* geizig, knickerig, *Не. Біл.*
Скупо́ша, *c.* s. Скупа́р. [serei, *f.*
Ску́пощі, *pl. Н.* 91. Geiz, *m.* Knau-
Скупува́ти ся, *Ф.* s. Скупи́ти ся I.
Скупу́ля, *f.* geiziges Weib.
Скупу́н, *m.* Geizhals, *m.*
I. Ску́пчити ся, *М.* II. 188. sich in Haufen ansammeln. [abmachen.
II. Ску́пчити, *v. a. У.* Kaufgeschäft
Ску́пщик, *m. Под.* Aufkäufer, *m.*
Скупя́га, *m.* Geizhals, *m.*
Скупя́р. *m.* s. Скупа́р, *В.* [s. Ску́ргати.
Ску́рати, *v. a.* gewinnen, kriegen,
Ску́рвий, *a.* von der Hure, -син Hurensohn, -Kind.
Ску́рвити ся, e. Hure werden.
Ску́ргати, *v. a.* ausrichten, den Zweck erreichen, *В.* s. Ску́рати.
Скус, *m. В.* Geschmack, *m.* Appetit, *m.*
I. Ску́са, *d.* ску́ска *f.* s. Поку́са, Anbiss, *m.* Köder, *m. Пар.*
II. Ску́са, *f.* Keuchhusten, *m. В.*
Скуси́тель, *m.* Verführer, Versucher, *m. Не.*
Скуси́ти, *v. a.* verführen, versuchen.
Скусївни́к, *m.* Arnica montana, Berg-Wohlverlei, *В.* [s. künstlich.
Скусне́нько. *adv. Ке.* sehr geschickt,
Ску́сний, (-сьн-), *a.* schmackhaft, wohlschmeckend, geniessbar; 2) künstlich, kunstfertig, *Ке.* I. 125; geschickt, С. II. 61.; *adv.* ску́сно — —.
Ску́сом, *adv.* künstlich.
Ску́сса, *f.* Convulsion, *f. Пар.*
Скута́ти, *v. a.* zu Wege bringen, ausführen; — ся eine Rechnung, e. Geldangelegenheit ins Reine bringen, *Ф.*
Скуте́чний, *a.* s. Скуто́чний, *Зак.*
Ску́ток, -тку, *m.* Wirkung. *f.* Effekt, *m.* Success, *m.* Resultat, *n.* [voll, wirksam.
Скуто́чний, *a.* wirkend, wirkungs-
Скуто́чнїсть, -ости, *f.* Wirksamkeit, *f.*
Ску́фія, *f.* Käppchen, *n.* Plattmütze, *f.*
Скуч, *m. Ра.* I. 237. s. Стовп.
Скуча́ти, *v. n.* за ким, чим, sich sehnen; sich langweilen, überdrüssig sein.
Скучеря́вити, *v. a.* kraus machen.
Скучеря́вїти, *v. n.* kraus werden.
Ску́чний, *a.* langweilig, verdriesslich.
Ску́чнїсть, -ости, *f.* s. Ску́ка.
Скуша́ти, *v. a.* versuchen, verführen, *Не.*
Ску́шно, *adv.* s. Ску́чно.
Слаби́й, *a.* schwach, matt, kraftlos; schlaff; krank.
Слабина́, *f.* Schwäche, *f.* alles Schwache, nicht Dauerhafte; 2) die Weichen (bei Thieren), *В.*
Слаби́тельний, *a. Ко.* 85.
Слаби́ти, *v. a.* s. Ослаби́ти.
Сла́бїсть, *gen.* -ости, *f.* Schwäche; Krankheit, *f.* Unhaltbarkeit, *f.*
Слабї́ти, *v. n. Р.* I. 58. *Не.* krank sein; wehe thun.
Слабїша́ти, *v. n* schwächer werden, *М.* II. 180. *Не.*; verfallen.
Слабки́й, *a. В.* schwach, schlaff; — *adv.* сла́бко.
Слабнї́ти, *Т.* сла́бнути, *v. n.* schwächer werden, die Kraft verlieren, erlahmen. [wenig, -колй selten wann.
Сла́бо, *adv.* schwach, schlaff; 2) слабо
Слабови́тий, *a.* kränklich; schwach.
Слабови́тїсть, -ости, *f.* Kränklichkeit, Schwäche, *f.* [*schwacher Mensch.
Сла́бовінь, -ени, *f.* Schwäche, *f.*;
Слабо'во́льний, *a.* mit schwachem Willen, *На.*
Слабоду́х, *m.* der Kleinmüthige.
Слабоду́шний, *a.* kleinmüthig, verzagt.
Слабоду́шнїсть, -ости, *f.* Kleinmüthigkeit, Verzagtheit, *f.* [schwach.
Слабому́шний, *a.* -пень volkarm,
Слабоо́кий, *a.* blödsichtig, *Пар.*
Слабоси́ле, *n.* Schwäche, Kraftlosigkeit, *f.* [schwächlich, schwach.
Слабоси́лий, слабоса́льний, *a.*

Слабоу́мний, *a.* schwachsinnig, blödsinnig.
Слабоу́мність, -ости, Schwachsinn, Blödsinn, *m.*
Слабо́ский, *a.* s. Слабки́й.
Слабува́ти, *v. n.* schwach, krank, unpässlich sein.
Сла́ва, *f.* Ruhm, *m.* Ehre, *f.* Ruf, *m.* Gerücht, *n.*; 2) = Знак, слїд, Zeichen, *n.* Spur, *f.* лише що сла́ва kaum nur.
Славе́тний, *a.* wohllöblich; ehrbar.
Слави́мий, *a.* gepriesen, glorreich, *Мог.*
Сла́вити, *v. a.* preisen, rühmen, benedeien; 2) *М.* II. 87. *Ос.* (61) IX. 50. viel u. allgemein sprechen, verlauten lassen, s. Повіда́ти.
Сла́виця, *f. dim. К.* eitler Ruhm.
Сла́вка, *f.*-садова́, Gartengrasmücke, *f.* (Sylvia hortensis); — чорноголо́вка, schwarzköpfige Grasmücke. (S. atricapilla); — малинівка, Rothkelchen, *n.* (S. rubecula), *Пол.*
Славно́ване, *n.* Jubelfeier, *f.* *Пар.*
Славожа́дний, *a.* ruhmbegierig, *У.*
Славожа́жда, *f.*Ruhmbegierde,*f. У.*
Славо́лити, *v. n. eig.* свавóлити, schwätzen, *В.*
Славолю́біє, *n.* Ruhmsucht, *f.* Ehrgeiz, *m.* *Шар.*
Славолю́бний, *a.* ehrgeizig.
Славолю́бність, -ости, *f.* Ruhmsucht, *f.* Ehrgeiz, *m.*
Славосло́вити, *v. a.* lobpreisen, lobsingen, *Ш.* II. 181.
Славосло́влене, (-віє), *n.* das Lobpreisen.
Славосло́вний, *a.* im Lobe sich ergehend, lobpreisend, Lob .
Славу́т, *m. Кн.* s. Дніпро́ u. Славутиця.
Славу́та, *f. Ст.* s. Сла́ва; 2) s. d. v.
Славу́тець, *m. Св.* s. Славу́т (Дніпро́).
Славу́тиця, *f. Bein.* des Дніпро́.
Славу́тний, *a.* glorreich.
Славяни́н, *m.* ein Slave.
Славя́нка.*f.*eine Slavin; 2)cyrillische Schrift.
Славяновідане, *n.* slavistische Studien.
Славянолю́бець, *m.* Slavophil, *m.*
Славянолю́бство, *n.* Slavophilenthum, *n.*
Славянофи́ль, *m.* Slavophil, *m.*
Славянофи́льство, *n.* Slavophilenthum, *n.*
Славяньский, *a.* slavisch.
Славя́нщик, *m.* Slavist, *m.* *Др.*
Славя́нщина, *f.* Slavenland, *n.*; 2) Slavonismus, slavischer Ausdruck, slav. Redensart.
Сладкогла́сний, *a. К.* mit süsser, ergreifender Melodie.
Сладостра́стно, *adv. КУ.* wonnig, wollüstig.
Слажда́, *f.* Wonne, Lust, *f.* *Ф.*
Сламаза́нник, *m.* Sudler, Taugenichts, *m.*
Сла́нцяти ся, herumirren.
Сласни́й, *a.* lecker, fett.
Сласть, *f.* Süssigkeit,*f.*; Ueppigkeit,*f.*
Састёни,(-тьо́ни) *pl.*s.Ла́сощі,*Кв.*
Сла́стёниця, (-тьо́ниця), *f.* Näschereitrödlerin, *f.* *Кв.*
Сла́стник, *m.* Wüstling, *m.* *Вах.*
Сла́ти,(шлю,шлеш),*v.a.*s.Посила́ти.
Слати́па.*f.Ф.Веч.*30.
Слебезува́ти, *v.a* plaudern, schwatzen, plappern.
Слеве́, *adv.* s. Сливе́.
Слеж, *m.* s. Слиж.
Слёз-туро́цький, *m.* Rosspappel, *f.*(Malva silvestris),*В*
Слёза́, (слеза́), *dim.* сле́зонька, *f.* Thräne, Zähre, *f.*
Слева́вка, *f.* Thränengrube, *f.*
Слеви́на, слеви́нка, *f. dim.* s. Слеза́, *Ш.* I. 342.
Слевї́ти, *v. n.* langsam hervorquellen, tröpfeln.
Слёзниця, *f.* *Вах.* Thränengefäss, *n.*
Слезни́чий, *a.* -а кість Thränenknochen, *m.* (os lacrimale).
Слёта́, *f.* anhaltender Regen; 2) Regenbremse, *f.* (Haematopota), *В*; 3) *Ос.* (61) V. 32. zudringlicher Mensch.
Сли, *conj.* wenn; слись, wenn du, *Е.*
Сли́ва, *f.* Pflaume,*f.* Pflaumenbaum, *m.*
Слива́р, *m.*Taugenichts,Faulenzer,*m.*
Сливе́, *impers. Verbalausdr.* von сли́ти, ist allbekannt, bekanntlich, ausgemacht; *adv.* fast, beinahe.
Сливи́на, *f.* Pflaumengarten, *m.* *Вах.*
Сли́вка, *f.*Pflaume, Zwetschke, *f.*; 2) *pl.* сливки́ Art Muster der Leinenstikkerei, *ГБ. adj.* сливко́вий.
Сливни́й, *a.* Pflaumen-.
Сливни́к, *m.* Pflaumengarten, *m.* — bäume, *pl.*
Сливо́вий, *a.* Pflaumen-.
Слива́к, *m.* Pflaumenrüsselkäfer, *m.* (Magdalis Pruni), *В.*
Сливя́ний, *a.* s. Сливо́вий.
Сливя́нка, *f.* Sliwowitz, Zwetschkengeist, *m. Ш.* I.372; 2)Pflaumenbrei,*n.*

Слиі́бнити, *v. a.* sehr dünn spinnen, (*Фр.*).

I. **Слиж**, *m.* Schleim, *m. Wgr.* 16.

II. **Слиж**, сли́жик, сли́зик, *m.* Schmerle, *f.* Schmerling, *m.* (Cobitis barbatula), *B.*

I. **Слиз**, *m.* s. Слиж I.

II. **Слиз**, *m.* s. Слёз-турбцький, *B.*; 2) слиз круглолистий, Malve, *f.* (Malva rotundifolia). [*Ган.*

I. **Слизь**. *f.* Schleim, *m.* (φλέγμα), *Ил.*

II. **Слизь** живорбдний, *m.* Aalmutter, *f.* (Zoarces vel Blennius viviparus), *Пол.*

Сли́зень полёвий, *m.* Acker-Nacktschnecke, *f.* (Limax agrestis); 2) — сірий (L. cinereus), *Пол.*

Слизе́нький, *a. dim.* s. Слизький.

Сли́зик, *m.* s. Слиж II.

Слизи́стий, *a.* Schleim absondernd.

Слизи́ти, *v. n.* einen Schleim absondern; 2) thränen; **слизи́ти**, *v. a.* jmdn weinen machen, thränen.

Слизи́ця, *f.* повстянйста, Garten-Lavatere, Pappelrose, *f.* (Lavatera thuringiaca).

Слизі́ти, *v. n.* sickern, träufeln.

Слизки́й, (-зький), *a.* Schleim absondernd; glitzschig, schlüpfrig; * ungewiss, unbeständig, unsicher, gefährlich, *adv.* сли́зко, schlüpfrig.

Сли́зний, *a.* s. Слизистий.

Сли́зниця, *f.* Schleimhaut, *f.*

Слизну́ти, *v. n. Ко.* 30. *Фр.* zerfliessen, schwinden.

Слизня́к, *m.* s. Слима́к.

Слизова́ті, *pl.* Pappelrosen, Malvengewächse, *pl.* (Malvaceae).

Слизови́й, *a.* -а́ болбна, Riechschleimhaut, *f. Ил.*

Слизьо́к, -зька́, -зьке́ *a.* s. Слизький.

Слизота́, *f.* Schleim, *m.*

Слизоті́ти, *v. n.* s. Слизіти.

Слизя́к (-зюк), *m.* Grosse Wegschnecke, *f.* (Arion empiricorum), *B.*

Слима́к, *m.* Schnecke, *f.* (Cochlea); 2) Knochenfortsatz des Stirnbeines, *m. B.*; 3) *Ко.* 177. Klosterdiener. *m.*

Слимаки́, *pl.* Bauchfüssler, *pl.* (Gasteropoda). [mig.

Слимакова́тий, *a.* schneckenför-

Слиму́ж, *m.* s. Слимак 1), *B.*

Слиму́жка, *f.* s. Слима́к 1); 2) Helicina, *B.*

Сли́на, *f.* Speichel, *m.*

Слина́вець, *m.* Geifermaul, *n. Пар.*

Сли́навий, *a.* Schleim absondernd, *B.*; sudelhaft, *Ф.* [schäumen.

Сли́нити, *v n.* bespeicheln, begeifern;

Сли́нка, (-нька, *Не.*), *f. dim.* s. Сли́на; сли́нку полика́є der Mund wässert ihm, ist wässerig im Munde. [cheldrüse, *f.*

Сли́нниця, *f.* чере́вна-, Bauchspei-

Слиното́ка, *f.* Speichelfluss. *m. Пол.*

Сли́ня, *f. К.* I. 147. s. Сли́на.

Сли́нявий, *a.* mit Speichel bedeckt, +*M.*; der sich viel bespeit, unfläthig ist.

Сли́ти, *v. n.* berühmt sein.

Слих, *m.* Hören, *n.* ні сли́ху за не́го es ist von ihm nichts zu hören.

Слиха́ти, *v. n.* hören, vernehmen; ні сли́хом слиха́ти, ні видом вида́ти nichts zu hören nichts zu sehen.

Сли́чіє, *n. Те.* Wohlklang, *m.* Harmonie, *f.* [nehmbar.

Сли́шно, *adv.* zu hören, hörbar, ver-

Сліве́це, -вця́, *n. dim.* Wörtchen, *n.*

I. **Слід**, *gen.* слода́, *m.* salziger Bach.

II. **Слїд**, *gen.* слїду́, *m.* Spur, *f* Fussstapfen, *m.* Fährte, *f.* в слїд, слїдо́м, за слїдо́м gleich hinterher, auf den Fusstapfen nach; як слїд folgerecht, wie sich's gebührt, ziemt; 2) — ку́рячий, Herzgespann, *n.* Gemeiner Löwenschwanz, (Leonurus cardiaca).

Слїде́ць, -дця́, *m. M.* III. 29. Forscher, Nachforscher, Nachspürer, *m.*

Слїди́мий, *a.* der gesuchte.

Слїди́тель, *m.* Späher, Kundschafter, Forscher, *m. B. Ог.*

Слїди́ти, *v. a.* der Spur nachgehen, spähen, kundschaften, forschen; 2) *v. n.* Spuren hinter sich lassen (*Фр.*).

Слїдко́м, *adv.* s. Слїдо́м.

Слїдкува́ти, *v. n.* folgen, за чимо́сь, der Spur nachgehen; 2) folgern.

Слїдьма́, *adv. У.* s. Слїдо́м.

Слїдни́й, *a.* bemerklich, bemerkbar, erkennbar, kenntlich; *adv.* слїдно, deutlich, offenbar, bemerkbar, erkennbar, in die Augen fallend, auffallend; 2) folglich, *Ле.* [Mathem.).

Слїдник, *m.* Hinterglied, *n.* (in d.

Слїдоване, *n.* Folgerung, *f.*

Слїдова́тель, *m.* судовий — Untersuchungsrichter, *m. Кн.* [folglich, also.

Слїдова́тельно, *adv. Ш.* I. 380.

Слї́дбю, *adv.* *Га.* I. 11. s. Слї́дбм.
Слї́дстве́нність, -ости, *f.* *Лїр.* Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.* [hör, *n.*
Слї́дство́, *n.* Untersuchung, *f.* Ver-
Слї́дувати, *v. n.* folgen; — очи́ма хма́ри den Lauf der Wolken mit den Augen verfolgen, *ОП.*
Слї́в, *m.* Fettmagen, *m.* *Пар.*
Слї́вни́й, *a.* Thränen-, -á зо́вва Thränendrüsse, *f.* [chen Thränen weinen.
Слї́вно, *adv.* -пла́кати mit reichli-
Слї́вооки́й, *a.* triefäugig, *Пар.*
Слї́вотїк, *gen.* -оку, *m.* Thränenfistel, *f.* *Пар.*
Слі́й, *gen.* слоя́. *m.* Maser, *n.* *Пар.*
Слїкота́, *f.* s. Красота́, (*Фр.*).
Слї́мень, *m.* Art Schlange, *B.*
Слі́мка, *f.* Waldschnepfe, *f.*
Слінки́, *pl.* Salzbrunn, *m.*
Слін, *gen.* слона́. *m.* grosse Falle, Bärenfalle, *f.* *Wgr.* VIII. s. Слупе́ць (сло-)
Слїпа́вий, *a.* etwas blind (кертиця).
Слїпа́к, *m.* Blinder, *m.*; 2) Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*; 3) Blindbremse, *f.* (Chrysops), *B.*; 4) § das Auge, *pl.* -кú, u. слї́пи.
Слї́панка, *pl.* -анки́, *f.* s. Манівці́, Бездорож 2), *Га.* I. 255.
Слї́пати, *v. n.* mit Mühe, mit Noth schauen, sehen, -над чимо́сь fortwährend über etw. sitzen; in der Finsterniss tappen, im Finsteren etw. arbeiten, gehen etc. [па́к 1).
Слїпачи́ско, -чи́ще, *m.* *aug* s. Слї-
Слїпа́чка, *f.* s. Слїпа́к 2), *B.*
Слї́пень, *m.* -бичий, Viehbremse, *f.* (Tabanus bovinus), *Пол.* [ganz blind.
Слїпе́сенький, *a.* *dim.* s. Слїпи́й,
Слїпе́ць, *gen.* -пця́, *m.* Blinder, *m.* blinder Bettler; 2) Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*; 3) Blindmaus, *f.* (Spalax typhlus). [Bettler).
Слїпе́цкий, *a.* der Слїпцї (blinde
Слїпи́й. *a.* blind; -ова́д, *B.* Blindbremse, *f.* (Chrysops); -á га́дина Blindschleiche, *f.*
Слїпи́ти, *v. a.* blind machen, blenden, *M*; 2) слїпи́ти, слїпува́ти, *v. n.* mit Mühe sehen; im Dunkeln nach etw. tappen, suchen; blindlings gehen, verblendet sein, *H.* 213.
Слїпи́цею, *adv.* *H.* 55. blindlings.
Слїпмя́, *adv.* *H.* 55. blindlings.

Слї́пнути, *v. n.* blind werden, erblinden.
Слїпо́та́, *f.* Blindheit, *f.* -кура́ча 1) Funkeln vor den Augen; 2) Bienensaug, *m.* Taubnessel, *f.* (Lamium maculatum) *Вол.*
Слїпохи́тра, Ч. VI. 220.
Слїпува́ння, *n.* Verblendung, *f.* *K.*
Слїпува́ти, *v. n.* *Зап.* I. 320. s. Слїпи́ти 2). [sops), *B.*
Слїпу́н, *m.* Blindbremse, *f.* (Chry-
Слїпу́ндра, *f.* s. Слїпу́ха 2), *B.*
Слїпу́ха, *f.* Blödauge, *n.* *Пар.*; 2) Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *B.*
Слїпу́чий, *a.* blendend, *Cm.*
Слїпцем, *adv.* *BБ.* blindlings, blind.
Слїпцу́ля, *f.* §. Blinde, *f.*
Слїпцу́н, *m.* §. s. Слїпа́к.
Слї́ти ся, *P.* I. 180. молоди́й хлїб слїв ся в печї?
Слї́тно, *adv.* regnerisch.
Слі́чка, *f.* Band, *n.* s. Стяжка, *B.*
Слобі́дка, *f.* *dim.* s. Слобода́.
Слобі́дко, слобі́дно, *adv.* lose, frei.
Слобода́, *f.* Freiheit, *f.*; 2) Freigut, *n.* ein Bauerngut, das von Frohnen u. Dienstbarkeiten und Steuer befreit ist, das freieigene Gut; Dorf, *n.* Vorstadt, *f.* s. Свобода́. [Слобода́ 2), Freibauer, *m.*
Слободжани́н, *m.* Insasse einer
Слободи́ти, (-джу́, -ди́ш), *v. a.* nachlassen, freilassen.
Слобо́дний, *a.* s. Свобі́дний, *Зак.*
Слобо́дский, (-бі́дский), *a.* -а Украї́на = губернії ха́рківска, ку́рська u. Воронїжска, wohin die leibeigenen Bauern flohen u. sich als Freibauer ansiedelten.
Слободя́н, *m.* freigelassener Einwohner einer слобода́ 2).
Слобожа́ньский, *a.* -кі това́ри Colonialwaaren, *pl.* *Пар.*
Слобони́ти, *v. a.* schwächen, nachlassen; befreien, entsühnen.
Слова́к, *m.* Slovake, *m.*
Слова́р. *m.* Wörterbuch, Lexikon, *n.*
Словаре́ць, -рця́, *m.* *dim.* s. Слова́р, kleines Wörterbuch.
Слова́рний, *a.* *Гол.* lexikalisch.
Словенї́ка, *f.* das Slavische, *Top.*
Слове́сний, *a.* literarisch, sprachlich, *C.* I. 128; 2) beredt.
Слове́сник, *m.* Schriftsteller, *m.* + *E.*
Слове́сно, *adv.* *Me.* 453. *P.* ч. 97.

beredt.

Словéсность, *f.* Literatur, *f.*

Слопéць, *m.* C-falter, *m.* (Vanessa C. album), *B.*

Слóвини, *pl. Га.* I. 8. *Пр.* III. 270. Zusage, Jawort seitens der geworbenen Jungfrau u. Einverständnis seitens ihrer Eltern dem Freier u. seinem Стáроста gegeben.

Словíнка, *f. dim.* s. Слівцé, *Зг.*

Словíти, *v. a. Кн.* -нáввищем mit dem Namen bezeichnen.

Слóвіт, *m. Ч.* V. 18. клйкати ко-ióсь на слóвіт zum Gespräch; s. Совíт, 47. 83.

Слóвний, *a.* worthaltend.

Слóвнйк, *m.* s. Словáр.

Словникáр, *m.* Lexikograph, *m.*

Словнйця, *f.* (kleines) Wörterbuch, *n.*

Слóвно, словнíсенько, *adv. B.* ganz eben so.

Слóво, *pl.* словá, *n.* Wort, *n.*; eine Rede; крáсне слово *gew. pl.* краснї словá schöne Worte, Schmeicheleien, *pl.*; слово колюче, куслйве Stichelei, *f.*; дáти слóво Wort geben, versichern; держáти слóво, додéржати, дотрймати слóва Wort halten, стáрчити ся в слóві sein Wort halten; слóво в слóво Wort für Wort, wörtlich, genau, eben so; 2) Name des Buchstabens C.

Слововйводи, *pl.* Wortetymologie, *H.* Wortbildung, *f. Пар.*

Словозначене, *n.* Nomenclatur, *f.*

Слово лáд, *m.* Syntax, *f. Пар.*

Сноволйгня, *f.* Schriftgiesserei, *f. H.* VI.

Словосклáд, *m.* Wortfügung, Wortstellung, *f. Пар.*

Словосклáдане, *n.* Wortzusammensetzungen, *pl. ОП.*

Словотвір, *gen.* -твóру, *m.* Wortbildung, *f. Пар.*

Словцé, -вця́, *n. dim.* s. Слівцé.

Словя́к, *m. Гол.* s. Словáк.

Слог, *gen.* слóга, *m.* Sylbe, *f.*; Schreibart, *f.* Stil, *m.*

Слоёвáтий, *a.* maserig.

Слозá, *f.* s. Слезá.

Слозáвіти, *v. n.* thränen, thauen.

Сльоз, *m.* s. Слиз.

Сльоза, *f.* s. Слезá.

Сльозавйй, *a.* Thränen-. *B.*

Слойстий, *a.* schiefrig, *Пол.*

Слойти ся, sich blättern.

Слой, *g.* слóя, *m.* Schicht, Lage, *f.* Flötz, *m.*; 2) Napf, *m.*

Слóква, *f.* Waldschnepfe, *f.*

Слонь, *gen.* слóня, *m.* Elephant, *m.*; 2) Waldschnepfe, *f.* (Scolopax rusticola), *B.*

Слонéвий, *a.* Elephanten-, -а кість Elfenbein, *n.*

Слóник оріïшинець, *m.* Nussbohrer, *m.* (Balaninus nucum), *Пол.*

Слонйти, *v. a.* s. Присоáти.

Слóнька, *f. B.* s. Слонь 2).

Слоновéць, -івця. *m.* великоовóщний, grossfrüchtiger Elephantenbaum, (Elephantusia macrocarpa).

Слонóвий, *a.* s. Слонéвий.

Слонйти ся, *Ко.* 9. obdachlos umherirren, streichen, s. Тйняти ся.

Слопéць, -пця́, *m.* Falle, *f.*; 2) Nussknacker, *m.*

Слость, *f. К. Пс.* 10.?

Слотá, *f.* Regenwetter, *n.* nasse Witterung.

Слотáвець, -вця, *m.* s Слимáк, *B.*

Слотáвий, *a.* regnerisch.

Слотйти, *v. n.* слотá слотйла vom Regenwetter.

Слотйще, *n aug.* s. Слотá.

Слóя, *f.* Wolken und den Mond.

Слугá, *c.* Diener, *m.* Dienerin, *f.*

Слугйня, *f.* Dienerin, Magd, *f. Ст.*

Слýговати, (-гув-), *v. n. АД.* I. 112. *Кн. Ст.* dienen, dienstbar sein.

Слугóвниця, *f. Др.* s. Слýжниця.

Слýдва, *f.* Felsen, Stalaktit, *m.*

Служáлець, -лця, *m. У.* s. Слугá.

Служáлий, *a.* (*sbst. m.*) *Ф.* s. Слуга.

Служáнка, *f.* Dienerin, *f.* Stubenmädchen, *n.*

Служáщий, *a.* -хліб, Ч. V. 1020 dh Dienst erworben, Dienstbrod, *n.*; служáщий, *sbst. m.* -ща, *f.* Diener, *m.* -in, *f.*

Слýжба, *f.* Dienst, *m.* -Бóжа der Gottesdienst, Liturgie, Messe, *f.* Hochamt, *n.*

Службóване, *n. У.* Dienst, Servilismus, *m.*

Службовé, *n* Messgeld, *n. Пар.*

Службовйй, *a.* Dienst-; Mess-.

Службовнйк, *m.* Officiant, *m. Пар.*

Слýжбонька, (-бонька, *Гол.* III. 35.), *f. dim.* s. Слýжба.

Слýжебка, *f. У.* s. Слýжба Бóжа; 2) *К.* II. 49. s. Слýжниця.

Служе́бний, *a.* Dienst, *ВБ.*
Служе́бник, *m. К.* Diener, *m.*; 2) Messbuch, Ritual, *n.*
Служе́бність, -ости, *f.* Dienst, *m.*
Служе́бочка, *f. Ч.* V. 893. s. Слу́жниця.
Служени́ця, *f.* s. Слу́жниця.
Слу́женька, *f. dim. АД.* I. 1. s. Слу́жбонька, Слу́жба.
Службо́вий ...

Служи́тель, *m. АД.* II. 11. Diener, Knappe, Aufwärter; Verrichter, *m.* -та́йни Verwalter des Sacramentes, Priester, *m.*
Служи́телька, *f.* Dienerin, Helferin, *f. К.* Priesterin, *f. Пу.*
Служи́ти, *v. n.* dienen; -слу́жбу Бо́жу den Gottesdienst verrichten; 2) zusagen (-здоро́вю).
Слу́жка, *c.* Diener, *m.* -in, *f. М.* I. 77.
Слу́жний, *a.* dienend, Dienst-.
Слу́жник, *m. В. КУ. Ст.* Diener, Knecht, *m.*
Слу́жниця, *f.* Dienerin, Dienstmagd, *f.*
Слуква́, *f.* Brachvogel, *m.* (Numenius arquatus), *В.*
Слуп, *m.* Säule, *f.* Pfeiler, *m*; * etw. unbewegliches, Starren, Erstarren, *n.* стоїт як слуп er steht da wie versteinert, wie ein Klotz; очи в слуп starr, stier, s. Стовп.
Слу́пец, (-ць), -пця, *m.* Streif, *m. adj.* слупце́вий, Streifen-, *Га.* I. 255.
Слупова́ти, *v. a. Гол.* III. 271 an den Pfahl binden.
Слу́пчик, *m.* s. Сто́впчик *Kol.* I. 48. 347.
Слута́, *f.* Lähmung eines Gliedes.
Слу́тий, слу́тавий, *a.* partiell gelähmt; 2) unbeholfen, tölpelhaft, blödsinnig.
Слух, *gen.* -у́ху, *m.* Gehörsinn, *m.* Hörkraft, *f.* Gehör, *n.*; 2) Gerücht, *n.* Rumor, *m.*
Слу́хавка, *f.* Hörrohr, *n.*
Слуха́льня, *f.* Hörsaal, *m.*
Слу́хало, *m. Р.* II. 82. in d. Fabel: der zugehört hat.
Слуха́ня, *f.* Seeohrschnecke, *f.* (Haliotis), *В.*
Слуха́тель, *m.* Hörer, *m.*
Слу́хати, *v. n.* hören, anhören, zu hören, horchen; 2) gehorchen, gehorsam sein, кого́сь.
Слуха́ч, *m.* Hörer, Zuhörer, *m.* -ха́чка, *f.* Hörerin, *f.*
Слухли́вий, *a.* s. Слухня́ний.
Слухли́вість, -ости, *f.* Lenksamkeit, *f.*
Слухма́ний, *a. Ос.* (61) VIII. 17. s. Слухня́ний.
Слухня́вий, *a.* s. Слухня́ний.
Слухня́менько, *adv. dim.* ganz gehorsam.
Слухня́ний, *a.* gehorsam, folgsam, lenksam; * biegsam.
Слухо́вий, *a.* Gehör, *В.* -про́від Gehörgang, *m.* -е ору́діє Gehörorgan, *n.*
Слухья́ний, *a. Ос.* (61) III. 14. s. Слухня́ний.
Слу́ча́й, *m.* Vorfall, *m.* Begebenheit, *f.*; Gelegenheit, *f.* про случа́й für den Fall, für jeden Fall.
Случа́йний, *a.* zufällig; gelegentlich; *adv.* -но, zufällig.
Случа́йність, -ости, *f.* Gelegenheit, *f.*
Случа́ти ся, случи́ти ся, sich ereignen, sich treffen, vorfallen, s. Лучи́ти ся.
Слу́чний, *a.* -час rechte, richtige Zeit, passende Gelegenheit.
Слуша́тель, *m.* s. Слуха́тель.
Слуша́ти, *v. n. АД.* I. 35. s. Слу́хати.
Слу́шний, *a.* anständig, geziemend, rechtmässig, gerecht, angemessen, passend; -час s. Слу́чний; *adv.* слу́шно — —.
Слу́шник, *m.* Vasall, *m.* -иця, *f.* -in, *f. Пар.*
Слушни́цтво, *n.* Vasallenthum, *n. Пар.*
Слу́шність, (-ость), -ости, *f.* Recht, *n.* Gerechtigkeit, *f.*
Слу́я, *f.* Ader, *f.* (im Bergwerke) *Пар.*
Слюб, *m.* Trauung, *f.* Gelübde, *n.*
Слюби́ти, *v. a. Е.* s. Слюбова́ти.
Слю́бний, *a.* ehelich; — з ким ehelich verbunden.
Слюбова́ти, (-ува́ти), *v. a.* geloben; — ся за кого́сь = заручи́ти ся з кимо́сь.
Слю́га, слюгани́ця, *f.* s. Пересну́г.
Слюдо́вий, *a. Пу.* Glimmer-.
Слюз, *m.* Rosspappel, *f.* (Malva silvestris), *В.*
Слю́за, *f.* Schleusse, *f.* s. Шлю́за.
Слюна́, *f. Н.* 253. s. Сли́на.
Слю́сар, *m.* Schlosser, *m.*
Слюса́рка, *f.* Schlosserhandwerk, *n.*; 2) слю́сарка, Schlossersgattin, *f.*
Слюса́рний, *a.* Schlosser-.
Слява́к, *m.* Schlesier, *m.*
Смаг, *m.* смага́, *f.* лен був на смагу́, s. Сма́гнути rösten.
Смага́, *f.* Streif, Streifen, *m.*
Смагля́вий, *a.* schwarzbräunlich,

gebräunt, einwenig braun.

Смáгнути, *v. a.* rösten; 2) *v. n.* vom einmaligen peitschen, züchtigen.

Смажáти, *v. a.* bestreichen, s. Помастúти.

Смáжений, *a.* gebraten, geröstet, geschmort, in Butter gebacken.

Смажени́на, *f.* das Braten, Rösten, Schmoren; 2) Geschmortes.

Смáжениця, *f.* Eierkuchen, *m. B.*

Смáжити, *v. a.* prägeln, rösten, in Fett braten, schmoren; * — ся schwitzen (на сóнци).

Смажни́й, *a.* brennend, heiss; 2) abgebrannt, s. Спалéний; 3) abgehärmt, entkräftet.

Смак, *m.* Geschmack, *m.*; Gefallen, *n.*

Смакíй, *m.* s. Смакýн.

Смакови́й, *a.* Gewürz-, *Под.*

Смакови́тий, *a.* schmackhaft; geschmackvoll.

Смакотá, *f.* Schmackhaftigkeit, *f.*

Смáкощі, *pl.* Leckerbissen, *pl.* Naschwerk, *n.*

Смакувáти, *v. a.* щось Geschmack an etw. finden, wohlschmecken; *v. n.* (смакýє щось) wohlschmecken.

Смакýн, *m.* Leckermaul, *n.* Feinschmecker, *m.*

Смалёвий, *a.* s. Смагля́вий.

Смáлець, -лцю, *m.* Schmalz, *m.*

Смали́ти, (-лю, -ли́ш), *v. a.* anbrennen, sengen; 2) * schlagen.

I. Смалки́й, *a.* schmierig.

II. Смалки́й, *a.* brennend heiss.

Смальцýга, *f.* Pech, Harz, *n. Зак.*

Смаля́вий, *a.* s. Смагля́вий.

Смаляти́на, *f.* Geruch von etw. Verbranntem, *Нс.* s. Палятúна.

Смáрвель, *m.* s. Сморж, *Вол.*

Смáркати, *v. a.* ніс u. — ся sich schnäuzen.

Смаркáтий, *a.* unfläthig, beschmutzt; s. d. f.

Смаркáч, *m.* Rotzbube, Rotzlöffel, *m.*; -áчка, *f.* rotziges Mädchen; 2) *kleines Talglicht.

Смарколи́за, *m.* s. d. v.

Смаркоти́на, *f.* Rotz, Schleim, *m.* (in der Nase).

Смаркýля, *f.* rotziges Mädchen.

Смаровáти, *v. a.* s. Смарувáти.

Смарови́ло, *n.* Schmiere, *f.*

Смаровíв, (-вóз), *gen.* -вóза, (смаровóза), *m.* Wagenschmierer, *m*; * unfläthiger Mensch; 2) Pfuscher, *m.*

Смáрок, *pl.* -áрки, смáрклї, *pl.* s. Смаркотúна.

Смарувáти, (-овáти), *v. a.* schmieren; bestreichen.

Смачни́й, *a.* schmackhaft, wohlschmeckend; *adv.* -но — —.

Смерд, *m.* † Leibeigener; gemeiner Mann, *m.*; 2) Trauerkäfer, *m.* (Blaps obtusa), *B.*

Смердíти, *v n.* übel riechen, stinken.

Смердóта, *f. Кн.* Gestank, *m.*

Смердю́х, *m.* Stänker, *m.*; 2) Landwanze, *f.* (Geocoris), *B.*

Смердю́чий, *a.* s. d. f.

Смердя́чий, *a.* übel riechend, stinkend.

Смерéка, *f.* Fichte, *f.* (Abies excelsa).

Смерекóвий, *a.* Fichten-.

Смерéчина, *f.* Fichtenwald, *m.*

Смеречню́к, *m.* Fichtengimpel, *m.* (Fringilla enucleator), *B.*

Смерк, *m.* Ч. I. 1, 88, Abendsdämon, *m.*; Abenddämmerung, *f.* смеркóм *adv.* abends.

Смеркáнє, *n.* Abenddämmerung, *f.*

Смеркáти ся, *impers.* смеркáє ся, (смéркло ся), es dämmert, es wird dunkel.

Смéркло, *n.* s. Смерк, *Зак.* [(*Фр.*).

Смéркнути, *v. n.* s. Смеркáти ся,

Смерть, *f.* Tod, *m.* на смерть, смерть, *adv.* ganz u. gar, на смерть о чім забýти; *P.* II. 77. пáнови смерть захотíлось напи́ть ся = п. страх, дуже з. н. gar sehr.

Смертéльний, *a.* sterblich; 2) tödlich, Tod bringend, Todes-.

Смертéльник, *m.* Wasserschierling, Giftwütherich, *m.* (Cicuta virosa), *Вол.*

Смертéльнiсть, -ости, *f.* Sterblichkeit, *f.*

Смертéнний, *a.* tödlich, *Под.*

Смертéннiсть, -ости *f. Под.* Sterblichkeit, Mortalität, *f.* [Todes-, *Кч.* 176.

Смéртний, *a.* sterblich; 2) tödlich,

Смéртник, *m. Фр.* der Sterbliche.

Смéртнiсть, -ости, *f.* Sterblichkeit, *f.* [todkrank.

Смертнохóрий, *a.* sterbenskrank,

Смертови́й, *a.* tödlich, *Ст.*

Смертодáвець, -вця, *m.* — Бог, als Spender des Todes, *Ст.*

Смертонóсний, *a.* todbringend, *Лїр.*

Смертоубíйство, *n.* Todschlag, Mord, *m. С.* II. 173.

Смертўшки, *pl. Н.* 47. s. Смерть, Reimwort zu Жартўшки.
Смертяний, *a.* Todes-, *К.*
Сметáна, *f.* Rahm, Milchrahm, *m.*
Сметáнник, *m.* Odermennig, *m.* (Agrimonia eupatoria).
Смиз, *m.* Läusekraut, *n.* (Pedicularis), *В.*
Смик, *m.* Bogen der Bassgeige; grosser Fiedelbogen; 2) Werkzeug des Wollschlägers; 3) *pl.* смики, Werkstück im Webstuhl; 4) *коні як смики von feisten, glatten, starken Pferden.
Смик, *int.* ripps rapps!
Смйкавка, *f.* Riedgras, *n.* (Carex), *В.*
Смикавцевáтий, *a. pl.* -і, Seggen, Halbgräser, *pl.* (Cyperaceae), *В.*
I. **Смйкати**, смйкнути, *v. a.* reissen, rupfen, zerren.
II. **Смикнўти**, смикáти, *gr. v. n. Р.* I. 200. 201. überlegen, nachdenken, erwägen.
Смирéнний, *a. К.* s. Смйрний.
Смирéнність, *f.* s. Смйрність.
Смиренномўдрость, -и, *f. У.* Demuth, Bescheidenheit, *f.*
Смирйтель, *m.* Bezwinger, Besieger, *m.*
Смирйти, *v. a.* demüthigen; besiegen, bezwingen; unterdrücken, lindern; — ся sich demüthigen.
Смирлйвий, *a. КУ.* s. d. f.
Смйрний, *a.* demüthig; sanftmüthig, milde, ruhig, friedlich; folgsam.
Смйрність, -ости, *f.* Demuth, Sanftmuth, Bescheidenheit, *f.*
Смирнотá, *f. К. Кв.* I. 62. Demuth, Friedfertigkeit, Leutseligkeit, *f.*
Смитáна, смитаннйк, s. Сметáна, сметаннйк.
Смичáй, *m.* (чорноголóвий), *Сб.* I. 316. e. Art ungeniessbaren Grases.
Смйчіль, *f.* siebenjährige Schlange.
Смйчок, *m. dim. gen.* -чка, Violinbogen, Fiedelbogen, *m.*
Смишлéний, *a. Ос.* (61) VII. 13. klug, weise, geistreich.
Смівка, *f.* Schwebfliege, *f.* (Syrphus), *В.*
Смідь, *f.* Moos, *m.*
Смідовáтий, *a.* -ґрунт moosige unbrauchbare Wiese (*Ф.*).
Сміжний, *a. D. c.* 175. grenzend.
Смійни, *pl.* Hochzeitsschmaus nach der Trauung, *m. Зап.* II. 511.
Сьмілéць, -лця, *m. Т.* Wagehals, *m.* dreister, verwegener Mensch.
Сьмілйвець, -вця, *m. Коб. Т.* s. d. v.
Сьмілйвий, *a.* muthig, kühn, verwegen; frei; *adv.* -во, — —.
Сьмілйвість, (-ость), -ости, *f.* Kühnheit, Verwegenheit, Vermessenheit; Freiheit, *f.*
Сьмілий, *a.* Сьмілість, *f.* s. Сьмілйвий, Сьмілйвість.
Сьміліти, *v. n. Ру.* sich ermuthigen.
Смілка, *f. М.* I. 157. Pechnelke, Pechblume, *f.*
Смілкий, *a.* klebrig-fett. [лá), *П. н.* 27.
Смільний, *a.* schwärzend (wie Смолá), *П. н.* 27.
Смільниця, *f.* Kien, Kienholz, *n. В.*
Сьмільність, *f.* s. Сьмілйвість.
Сьмілóк, *m.* s. d. f.
Сьмільчáк, *m.* verwegener, tollkühner Mensch, *М. Ко.* 178. Wagehals, *m.*
Сьмілявий, *a.* s. Сьмілйвий. *Ст.*
Сьміти, *v. n.* sich unterstehen, sich erkühnen.
Сьмітé, (-я́), *n.* Kehricht, Mist, *m.*
Сьмітйще, *n. aug.* s. d. v.
Сьмітйти, *v. n.* einen Ort verunreinigen (mit Kehricht, Unflath).
Сьмітнйк, *m.* Kehrichthaufen, -winkel, *m.* Gemülle, *n.*
Сьмітинá, *f.* Abfälle, *pl.* s. Сьмітé.
Сьмітниця, *f. Ч.* III. 137.
Сьмітюх, *m.* s. Посьмітюх, *В.*
Сьмітя́чко, *n. dim.* s. Сьмітé.
Сьміх, *gen.* -хў, *m.* Gelächter, *n.* Lachen, *n.* на сьміх zum Lachen, zum Spott, zum Possen; мені́ сьміх збирáє, здіймáє, берé ich möchte lachen, mir kommt das Lachen an, das finde ich lächerlich; сьміх лю́дям казáти das ist lächerlich; сьміх собі з когóсь робйти jmdn verspotten, mit jmdm Spott treiben; сьміх з сéбе робйти sich dem Gelächter preisgeben; не до сьміхў тепéр jetzt ist das Weinen näher als das Lachen.
Сьміхá, *f.* Gelächter, *n.* (*Фр.*).
Сьміховáнець, (-áлець), -нця, *m.* Lachvogel, lustiger Spassvogel, Possenreisser, *m.*
Сьміховйнка, *f. В.* Humoreske, *f.*
Сьміховйнний, *a.* scherzhaft, lustig, lächerlich, spasshaft, witzig.
Сьміхóвище, *n.* Gelächter, *n.* Spott, *m.*; 2) das Ziel des Spottes, des Hohnes.
Сьміхоплід, *gen.* -óду, *m.* Spottgeburt, *f. Фр.*

Сьміху́н, *m.* Spassmacher, Possenreisser, Lacher, *m. Зар.*
Сьміху́чий, *a.* lachend, lustig, *ВБ.*
Сьмі́шки. *pl.* Lachen, *n.* Spott, *m.* lächerliche Spässe, *Кч.* 112. Humoresken, *pl.*
Сьмішкови́й, *a.* s. Підхмі́льний.
Сьмішкува́ти, *v. a.* кого́ jmdn auslachen.
Сьмішли́вий, *a.* lachenerregend, lächerlich, komisch, drollig, *Кч.*21. *Пол.*; lustig, *M.* II. 11.
Сьмішо́к, *gen.* -шка́, *m.* Lacher, Lächler, Spassmacher, *m.*; 2) *Ф.* s. 'Усьмішка.
Сьмію́н, *m. Н.* 249. s. Сьмішо́к 1).
I. Сьмі́яти, *v. n.* = сьміти, wagen.
II. Сьмі́яти ся, lachen; -в кого́, кому́ (*Кв.* I. 180) jmdn auslachen, verlachen, verspotten.
Смо! смо! *interj.* -на тебе, pfui über dich! (*Фр.*).
Смовж, смо́вжик, *m.* Spechtmeise, *f.* (Sitta europaea), *B.*
Смок, *m.* Pumpe, *f.*; 2) Drache, *m.*
Смо́кавка, *f.* Röhre, *f. Шу.*
Смо́ква, *f.* -шовко́ва, Weisser Maulberbaum, (Morus alba).
Смокви́ня, *f.* s. Бреськи́ня.
Смоковни́ця, *f.* Gemeiner Feigenbaum, (Ficus carica), *Вол.*
Смо́ктальце, -ця, *n.* s. Си́сальце.
Смокта́ти, *v. a.* saugen.
Смоль, *f.* s. d. f.
Смола́, *f.* Pech, Harz, *n.*
Смо́ле -смо! *int.* schau nur schau! (со́ле -со!).
Смоле́ньске, *n.* Stadt Smolensk.
Смоли́нець, -нця, *m.* Pechstein, *m.*
Смоли́стий, *a.* harzig.
Смоли́ти, *v. a.* theeren, pichen; schmieren.
Смолька, *f. С.* II. 197. смо́льки ку́рять (Литви́ни)?
Смольни́й, *a.* s. Смолови́й.
Смольни́к, *m.* Schuster, *m.*
Смольни́ця, *f.* s. Смільни́ця.
Смолови́й, *a. Ч.* III. 148 aus Theer, aus Pech; 2) Fichtenholz, *n.*
Смоловити, *v. a. Гол.* III. 427?
Смолоски́п, *m.* смолоски́па, *f.* Pechfackel, *f. Ф.*
Смолю́х, *m.* Nadelholzrüsselkäfer, *m.* (Pissodes), *B.*
Смоля́к, *m.* Kienholz, *n.*
Смоляни́й, *a* harzig, *Щог.*
Смоляни́стий, *a.* Pech-.
Смоляни́ця, *f.* Pechfackel, *f. Ф.*
Смоля́нка, *f. B.* s. Ма́занка 2); 2) s. Смілка, *B.*
Смоля́р, *m.* Theerbrenner, *m. Пар.*
Смоля́рня, *f.* Theebrennerei, -hütte, *f. Пар.*
Смоля́стий, *a.* harzhaltig, harzig.
Сморж, сморжі́й, *m.* Speisemorchel, (Morchella esculenta); 2) — вдово́нний, stinkende Giftmorchel, Hexenei, *n.* (Phallus impudicus), *Вол.*
Сморі́д, -ро́ду, *m.* s. Смрід.
Сморкли́вець, -вця, *m.* Grünschnabel, *m.*
Сморо́ватий, *a.* geschmiert, s. Смаро́ваний.
Смо́род, *m. К.* s. Смрід.
Смороде́нь, -дня́, *m.* e. Art Pflze.
Смороде́ць, -дця́, *m. Гн.* 73. Ammoniak, *n.*
Сморо́дина, *f.* Johannisbeerstrauch *m.* Johannisbeere, *f. Вол.*
Сморо́дни́к, *m.* Pflanzung der Смороди́на, *Ч.* V. 702.
Смородо́чок, -чка, *m.* s. d. v.
Смородю́х, *m.* Albeere, Gichtbeere, *f.* (Ribes nigrum); 2) Feldwanze, *f.* (Cimex), *B.*
Смотоло́ка, *f.* Katarrh, *m.*; *kritische Lage, *Ф.*
Смотрі́ти, *v. a.* schauen, blicken; 2) suchen, betasten.
Смочи́дерев драковець, *m.B.* Drachenbaum, *m.* (Dracaena draco).
Смочі́ль, *f. B.* s. Смок.
Смочо́к, -чка, *m.* Saugheber, *m. Пол.*
Смрід, *gen.* смро́ду, *m.* Gestank, *m.*
Смро́дити, (-джу, -диш), *v. n.* stänken, pfarzen.
Смуг, *m.* сму́га, *f.* Streifen, Strich, *m.*
Смугла́вий, *a.* brunett; смугла́вка, *sbst. f.* Brunette, *f.*
Сму́глий, *a.* braun, bräunlich.
Сму́глість, -ости, *f.* schwarzbraune, bräunliche Farbe.
Смугля́вий, *a. Не.* gebräunt, s. Смагля́вий, Смугла́вий.
Смугува́ти, *v. a.* einen Streifen nach sich ziehen, lassen, machen, *К.*
Смуд, *m.* Brandgeruch, Dunst, *m.*
Смужи́лка, *f.* schmaler Streifen, -землі ein schmales Grundstück, (*Фр.*).
Сму́жка, *f. dim.* s. Смуг, *Не.*
Смужка́стий, *a.* s. Пасмуго́ваний, gestreift, mit Streifen.

Смук, *m.* Polenta aus Roggenmehl.
Сму́клий, *a.* schlank.
Смуликáстий, *a.* gestreift.
Сму́рий, *a.* trübe.
Смурну́ти, *v. a.* draufschlagen.
Сму́та, *f.* s. Сму́ток; 2) Verwirrung, *f.* Unruhen, *pl.* Anarchie, *f.*
Смути́ти, (сму́чу, сму́тиш), *v. a.* bekümmern, traurig machen; — ся sich betrüben. [*n. КС.* (82) IV. 497.
Сму́тість, -ости, *f.* Trauer, *f.* Weh,
Смутко́вий, *a.* -é вбранá Trauer-anzug, *m.* -kleid, *n. Cm.*
Смуткувáти, *v. n.* u. — ся, *M.* II. 10. missmuthig, traurig sein, der Trauer sich ergeben, s. Смути́ти ся.
Смутли́вий, *a. Зап. B.* I. 28. kummervoll, höchst traurig. [gen.
Смутни́й, *a.* traurig, niedergeschla-
Смутнїти, *v. n.* trauriger werden.
Смутовáти, *v. n.* s. Смутувáти.
Сму́ток, -тку, *m.* Traurigkeit, Betrübnis, *f.* [s. Сму́тість.
Сму́тость, *f.* Trauer, *f.* Weh, *n.*
Смутувáти, *v. n. M.* II. 121. *Ч.* V. 583. u. — ся *Зап. B.* I. 32. sich betrüben, sich grämen, betrübt sein, trauern.
Сму́тчий, *a.* vermaledeit, unselig, *Ф.*
Смух, *m. АД.* I 262. *Гр.* s. Сму́шок; Pelz, *n.*
Сму́чий, *a. Гол.* III. 362?
Смуш, *m.* gegärbtes Lämmerfell.
Смуше́вий, *a.* aus Смуш.
Сму́шити, *v. a.* scheeren.
Сму́шок, -шка, *m.* Lammfell, Lämmerfell, *n.*; 2) Stück Sargtuch. [дáти.
Снавидáти, *v.n. Кч.* 150. s. Снови-
Снáгá, *f.* Kraft, Fähigkeit; Lebenskraft, *f. Кв.* [weisse Rost.
Снадь, *f Ф. Поез.* (62). 127. der
Снáдний, *a.* leicht; nachgebend; freigebig.
Снáдно, *adv.* leicht, bequem.
Снáдоб, -би, *f. Ос.* (61) VIII. 90. s. Надíбє. [Знадоби́ти &.
Снадоби́ти, снадобля́ти, *v. a.* s.
Снáжно, *adv. H.* 194. mit Kraftaufwand, angestrengt.
Снаря́д, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *m.* Organ, *n. Ил.* Werkzeug, *n.*
Снасть, *f.* Gerüst, Werkzeug, *n. pl.* -ти́ Mechanismus, *m.* Geräth, *n.*; 2) Axe, *f.* (beim Wagen); 3) Skelett, Gerippe, *n.*; 4) *Wgr.* Grundriss, *m.* s. Знак.
Снасти́на, *f. Cm.* Gegenstand, Bestandtheil, *m.* Geräth, *n.*
Снать, *adv.* vielleicht, wohl.
Сни́гир звичáйний, *m.* Gimpel od. Blutfink, *m.* (Fringilla pyrrhula), *Пол.*
Сни́день, -дня, *m. Пр.* V. 365.
Сни́дїти, *v. n.* abschiessen (von Farben), *Пар.* schmutzig u. rostig werden.
Сни́ть, -ти, *f.* Geissfuss, Giersch, *m.* (Aegopodium podagrarium), *Пар.*
Сни́ти ся, träumen.
Сни́тка, *f.* s. Сни́ть.
Сни́ток, снї́ток, -тку, *m.* Aehrenfisch, *m.* (Atherina), *B.*
Сни́цар, *m.* Bildhauer, *m.*
Сницáрский, *a.* Bildhauer-.
Сницáрство, *n.* Bildhauerkunst, *f.*
Сни́ця, *f. gew. pl.* сницї, Deichselarme, *pl.* Scheere, Spalte, *f.* am Wagen.
Сни́ще, *n. aug.* zu Сон: böser Traum, Traumbild, *n. Ко.* 123. 147.
Сния́ти, *v.n.* s. Сия́ти. *Kol.* I. 102. 232.
Снївни́ця, *f. Ч.* VII. 411. Pflöcke in die Wand eingeschlagen zum Aufwickeln des Garns beim Weben, auch selbständige zweckmässige Vorrichtung.
Снїг, *gen.* снїгу, *m.* Schnee, *m.*
Снїгове́рхий, *a.* mit schneebedecktem Gipfel, *Кл.*
Снїгови́й, *a.* schneeig, Schnee-.
Снїго́виця, *f.* Schneegestöber, *n.*
Снїговíйниця, *f.* s. d. v.
Снїговобíлий, *a.* schneeweiss, *Пс.*
Снїгокрáсок, *m.* Schnee Urkorn, *n.* (Protococcus nivalis).
Снїголю́б, *m. B.* s. Снїгу́р 1).
Снїгоми́рка, *f.* Boreus, *B.*
Снїгоцьвíт, *m. B.* weisse Lilie, (Lilium candidum).
Снїгу́р, *d.* -уре́ць, *m.* Schneeammer, *m.* (Emberiza nivalis), *B.*; 2) Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 3) Buschwindröschen, *n.* (Anemone nemorosa), *B.*
Снїгу́рка, *f. B.* s. Снїгу́р 3).
Снїгу́рниця, *f.* Schneegestöber, *n.*
Снїдáнє, (-анне), *n.* Frühstück, *n.*
Снїдáнок, -нку, *m.* s. d. v.
Снї́дати, *v. n.* das Frühstück einnehmen, frühstücken.
Снїдове́ць, -вця́, *m.* крилáстий, geflügelte Yamswurzel od. Igname, (Dioscorea alata).

Снідок жовтий, *m.* Gelber Milchstern, (Ornithogalum luteum), *Вол.*
Сніжениця, *f.* Schneegestöber, *n.*
Сніжи́на, *f.* Schneeflocke, *f.* Schneeklümpchen, *n.* [-ähnlich, *Пол.*
Сніжинкова́тий, *a.* schneeartig,
Сніжи́стий, *a.* Schnee-.
Сніжи́ща. *pl* tiefe Schneefelder, *КУ.*
I. Сні́жка, *f.* Schneeballen, *m.* Schneeflocke, *f.* *Cm.* Schneekoppe, *f.* *Це.*
II. Сні́жка, *f.* Fünffeder, *m.* (Pterophorus Pentadaktylus), *B.*
Сніжни́й, *a.* Schnee-. [tharis), *B.*
Сніжник, *m.* Weichkäfer, *m.* (Can-
Сніжняни́й, *a.* schneeig, *Cm.*
Снів, *gen.* сно́ва, *m.* Wabenbrettchen, *n.*
Сні́вка, (сні́жка), *f.* s. Зано́за.
Сніп, *gen.* снопа́, *m.* Garbe, *f.* Bund, *m.*
Снопо́к, (снопо-), -пка, *m. dim.* s. d. v. kleine Garbe, Bündel, *n.* Büschel, *m.*
Сні́ський, *a.* ganz ähnlich, (*Фр.*).
Сніт, *gen.* сні́та, *m.* Klotz, *m.* *B.*
Сніть, *f. g.* -ти, Getreidebrand, *m.* (Uredo segetum).
Сніта́, *f.* *У.* s. d. v. [des.
Сніте́за. *f.* Art Werkzeug des Schmie-
Сніти́й, *m.* s. Сніть.
Сніти́стий, *a.* Brand-, brandig.
Сніти́ти ся, сніта́ — der Brand, der Moder breitet sich aus, s. Засніти́ти ся.
Сні́тиця, *f. pl.* -ці, Getreidebrand, *m.* (Uredo segetum), *B.* s. Голо́вня 3).
Сніті́й, *m.* s. Сніть, *B.*
Снітува́ти, *v. a.* Holz fällen.
I. Сні́чний, сні́шний, *a.* von gestern abends, gestrig.
II. Сні́шний. *a.* essbar, geniessbar.
Сні́яти, *v. n.* *Wgr.* XI. *Ф.* s. Сия́ти, Блища́ти.
Сноблі́вий, *a.* weich, sanft.
Сно́вадь, -ди, *f.* Spulladen, *m.* Spulrad, *n.* s. Овія́дла.
Снова́лка, *f.* Weberweife, *f.*
Снова́льниця, *f.* s. d. v.
Сно́вало, *n.* s. Сно́вадь.
Снова́ти, (снув-, сную́, снує́ш), *v. a.* weifen, aufspulen; weben; — ся sich umspinnen; 2) hin u. her wandeln, irren, *Кв.* II. 252. *vorhaben.
Снове́ць, -вця, *m.* Gemeine Milbenspinne, (Tetranychus Telarius), *B.*
Снови́га, *f.* Gewitterfliege, *f.* [Anthomyia (meteorica)], *B.*
Снови́гати, *v. n.* s. Сновида́ти.
Снови́д, *m.* *Зап.* Traumbild, *n.* Gaukelgestalt, *f.* [wandler, *m.*; 2) s. Відміна.
Снови́да, *m.* Mondsüchtiger, Nacht-
Сновида́ти, *v. n.* wie ein Nachtwandler, wie im Schlafe, unbewusst irren, *Кч.* 150; — ся (*Фр.*).
Снови́де, *n* *ВБ.* Traumgesicht, *n.*
Сновиді́не, *n.* *Ф.* s. d. v.
Снови́дний, *a.* im Schattenbilde, *К.* -а мара́, Traumgebild, *n.* *Вах.*
Снови́дність, -ости, *f.* *К.* Traumgesicht, *n.*
Снові́де, *n.* *Cm.* Traum, *m.*
Снові́йко, *m.* Traumgott als Märchenerzähler, der „Sandmann“, *Cm.*
Снога́да, *m.* Traumdeuter, *m.* *Кл.*
Сно́за, *f.* s. Снів; 2) За́пясть.
Сново́вий, *a.*-ўлий Stäbchenbeute, *f.*
Снопівки́ *pl.* Gabel zu Garben. (*Фр.*).
Снопо́к, *gen.* сніпка́, *m.* *У* s. Сніпо́к.
Сно́пчик, *m.* Bündel, *n.* *М.* III. 127.
Сно́та, *f.* *Ч.* IV. 447. сно́ток, *m.* 451. Jungferntugend, *f.* [ferndes Mittel.
Снотві́р, *gen.* -бру, *m.* *К.* einschlä-
Сно́ха, *f.* *Пар.* s. Синова́.
Сно́чи, *adv.* gestern (abends), *B.*
Снува́длї, *pl.* aufgewundene Spulen für den Webstuhl fertig gestellt.
Снува́льниця, *f.* eine die haspelt; 2) s. Снова́лка.
Снува́ти, *v. a.* s. Снова́ти.
Снурови́цї, *pl.* Schnürleib, *m.* Schnürleibchen, *n.*
Сну́ти, *v. a.* s. Снова́ти.
Сну́ток, -тку, *m.* Weberbaum, -einschlag, -eintrag, *m.*; 2) снуто́к, *B.* Stoff, Inhalt, *m.*
Сня́гний, *a.* *Mi.* II. 414.
Соб, *int.* beim Lenken der Ochsen nach rechts, (взя́ти-).
Со́ба, *f.* Zelle, *f.*
Соба́ка, *c.* Haushund, *m.* (Canis familiaris); *Hund, Hundsfott, *m.* *P.* I. 1.
Соба́рний, *a.* -каза́н, Hundetopf, *m.*
Собацю́га, *m. aug.* s. Соба́ка.
Собача́, *n.* Hundskind, *n.* -brut, *f.* *Ш.* I. 121. [Hunde-.
Соба́чий, *a.* des Hundes, Hunds-,
Соба́чин, *a.* s. Соба́чий.
Соба́чи́на, *f.* Hundewesen, *n.* *ОП.*; Hundefleisch, *n.* *D. c.*

Собачиця, *f.* s. Собака, *P.* I. 16.
Собачка. *f.* Aalmutter, *f.* (Blennius), *B.*
Собачня, *f. coll.* Hunde, *pl.* Hundevolk, *n.*
Собі, *pron. refl. Dativ.* sich.
Собій, *m.* Selbstsüchtiger, Egoist, *m. B.*
Собійний, *a.* selbstsüchtig.
Собійниця, *f.* die Selbstsüchtige, Egoistin, *f. Cm.*
Собійність, -ости, *f.* s. d. f.
Собійство, *n.* Selbstsucht, Eigenliebe, *f.* Egoismus, *m. Пар.*
Собітка, *f. dim.* s. Субота.
Собітний, *a.* vom Samstag, am —.
Собкане, *n.* das „Соб"- Zurufen, s. Соб.
Собкати, собкнути, *v. n.* „Соб" zurufen.
Собко, *m.* Sebastianus.
Соблазн, *m.* (*Не. хм.* 317), соблазнь. *f.* Aergernis, *n.* Anstoss, *m.*; Anlockung, Verführung, *f.*
Соблазнитель, *m. asl.* der ein Aergernis gibt, Verführer, *m. K.*
Соблазнительний, *a.* Aergernis gebend, verführerisch, schlüpfrig, lockend.
Соблазнити, -няти, *v. a.* ein Aergernis geben, ärgern; verleiten; verführen; — ся ein Aergernis nehmen, sich verleiten, verführen lassen.
Соблудити, *v. n.* fehlen, sündigen, *Ш.* II. 261.
Соблюдати, соблюсти, *v. a. asl.* bewahren, beschützen, *Ш.* II. 239.
Соболь, *m.* Zobel, *m.* (Mustella zibellina).
Соболевий, *a.* Zobel-.
Соболиця, *f.* Ч. V. 935. Zobelin, *f.*
Соболізнувати, *v. a. Не.* Beleid äussern, fühlen.
Собор, *m.* Versammlung, Kirchenversammlung, *f.* Synod, *m.*; 2) Kathedrale, Kathedralkirche, *f.* Dom, *m.* Metropole, *f.*
Соборець, -рця, *m. dim.* s. Соборчик.
Соборище, *n.* Versammlung, *f. K.*
Соборний, *a.* von der Kirchenversammlung; algemein; 2) von der Hauptkirche; -а церков allgemeine Kirche; 2) Domkirche, *f.*
Соборність, -ости, *f.* Allgemeinheit, *f. Ил.*
Соборовий, *a.* zur Versammlung, zum Собор geh.
Соборувати, (-боров-), *v. a.* die letzte Oelung geben; — ся die letzte Oelung empfangen, (— маслом, *Не.* —).
Соборчик, соборщик, *m. dim.* eine kleine Versammlung, s. Собор 1).
Собственний, *a.* eigen.
Сова, *f.* Eule, *f.* (Strix).
Совarog, *m. КУ.* I. 187. Vater aller Götter, Gott der Gesetze u. der Zeit.
Совати, *v. a.* s. Сувати.
Совгалка, *f. B.* s. Совгавка.
Совгальник, *m.* der auf dem Eise gleitet, glitscht.
Совганка, *f.* Eisbahn, Glitschbahn, *f.*
Совгати ся, glitschen.
Совгнути, *v. a.* mit Wucht anprallen, *Kol.* I. 110.
Совершенити ся, = совершити ся, sich ereignen; hereinbrechen (vom Unglück).
Совершенство, *n.* Vollkommenheit, Vortrefflichkeit, *f.*
Совершитель, *m.* Vollbringer, *m. У.*
Совершити, *v. a.* bewerkstelligen, vollbringen; — ся erfüllt werden, erfolgen, eintreffen; vollbracht werden.
Совершний, *a.* obrigkeitlich; *sbst. m.* s. Старший, der Vorgesetzte.
Совершність, -ости, *f.* Obrigkeit *f. Пар.*
Совзанина, совзаниця, *f.* Glatteis, *n. B.*
Совзкий, *a.* s. Ховзкий.
Совинка, *f.* Zwergeule, *f.* (Surnia pygmaea); -домова, Leichhuhn, *n.* (Surnia noctua); — воробинка S. passerina, *Пол.*
Совісливий, *a.* s. Совістний.
Совість, *f.* Gewissen, *n.*
Совістити ся чим, woraus ein Gewissen sich machen.
Совістливий, *a.* s. Совістний. *Под.*
Совістливость, *f. Ос.* (61) VIII. 90. Gewissenhaftigkeit, Pünktlichkeit, *f.*
Совістний, *a.* gewissenhaft.
Совістність, -ости, *f. ВБ.* Gewissenhaftigkeit, *f.* мені совістно ich mache mir ein Gewissen daraus.
Совіт, *m. g.* -ту, *Me.* 242. Rath, *m.* Berathen, *n.* Berathschlagung, *f.* муж совіта *Кч.* Mann des Rathes, Rathgeber, *m.*; guter Rath; 2) Rathsversammlung, *f.*
Совітник, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
Совітувати, *v. a.* rathen; — ся sich berathen, einen Rath halten; sich Raths erholen, *Ke.* I. 218.

Совітчик, *m.* Rath, Berather, *m.*
Совіщувáти ся, sich berathen, *M.*
Совладáти, *v. n.* Oberhand gewinnen, obsiegen, *Макс.*
Совмá. *adv. Ф.* sich hindrängend, losgehend; stracks,gerade; 2)plötzlich(*Фр.*).
Сóвнути, *v. a. M.* schieben.
Совокýпність, -ости, *f.* s. Скýпність, *Пол.*
Совп, *m.* Art grosses Flechtwerk zum Fischfang auf reissenden Strömen.
Сóвпати ся, hinschreiten, *Ч.* II. 674.
Сóвпух, *m.* s. Сóпух.
Соврéменний, *a.* gleichzeitig; modern, *Ш.*
Совтúра, *f. eigentl.* Псалтúра.
Совчáсний, *a.* gleichzeitig, *Шар.*
Совянкú, *pl.* s. Нічниці.
Совя́тко, *n. dim.* Junge der Eule, *КУ.*
Сóвячий, *a.* Eulen-, eulenähnlich.
Сóглас, *m.* Zustimmung, *f. Др.*
Соглáсен, -сна, -сне, *a.* einverstanden, übereinstimmend, einwilligend, zufrieden.
Согласúти ся, womit übereinstimmen, einverstanden sein, einwilligen; den Vorschlag annehmen, *P.* I. 20.
Соглáска, *f.* Uebereinkommen, *n.* Einigkeit, *f.*
Соглáсний, *a.* s. Соглáсен.
Сóгра, *f. Сб.* I. 322. s. Горá.
Согрішáти, согрішúти, *v. a.* sündigen, sich vergehen.
Согрішний, *a.* sündig, *Зг.*
Содержáти, содéржувати, *v.a. Me.* 350. zusammenhalten, in Ordnung halten — господáрство; Unterhalt geben, erhalten. [*n. Под.*
Содержúмість, -ости, *f.* Gehalt,
Содéржка, *f.* -охайна reinliches Halten, *ОП.*
Сóдій, -ія, *m.* s. Нáтрій, *Пол.*
Содїйствіе, *n.* Mitwirkung, *f. Тор.*
Содóма, *f.* bibl. Stadt Sodom; 2) *grösste Verwüstung; Unwesen, *n.*
Содóмити, *v. a. Ко.* 196. Unfug treiben; lärmen.
Содрýг, *m. Лір.* s. Друг. [den, *У.*
Содрýжний, *a.* freundlich verbun-
Сóдухи, *pl. Кч.* 168. d. i. Со дýхи прáведними скончавшу ся u. s. w. Anfangsworte des Begräbnisgesanges Панахúда, s. *v. a.* Tod, *m. B.*

Соедúнене, *n.* Verbindung, *f. Пол.*
Соединéний, *a.* verbunden, *Пол.*
Сожалїáти, сожалїти, *v. n.* mitleiden, Mitgefühl haben, *У.*
Сожéнний, *a.* s. Сяжнéвий.
Сожитие, *n.asl К.*Zusammenleben, *n.*
Созвідати кого́, *КС.* (82) VIII. 268. jmdn besuchen. [*Пол. СМ.*
Созвіздіе, *n.* Sternbild, Gestirn, *n.*
Созвýчний, *a. КУ.* zusammenstimmend, harmonisch. [Harmonie, *f.*
Созвýчність, -ости, *f.* Consonanz,
Создавáти, создáти, *v. a. asl.* bauen, aufbauen; schaffen, bilden, *He.*
Создáтель, *m. К.* Schöpfer, *m.*
Созóн, *m.* Sozon. [III. 373.
I. Сой, *Dativ. pron.* = собі, *Гол.*
II. Сой, *m. У.* Geschlecht, *n.* Abkunft, *f.*
Сóйка, *f.* Eichelhäher, *m.* (Garrulus glandarius); — орíхівка Nusshäher, *m.* (Nucifraga coecothraustos).
Сойм, *m.* Landtag, *m.*
Сóйма, *f.* Versammlung, Schaar, *f.*
Соймáк, *m.* Landtagsabgeordneter, *m. T.* [Versammlungsort, *m. У.*
Сóймище, *n.* Ort der Berathung,
I. Сок, *m.* Saft, *m.* [chung führen.
II. Сок, *m.* † — вéсти e. Untersu-
Сокáвий, *a. B.* s. Сочúстий.
Сокáтний, *a.*s. Сокóтний,(*Фр.*) vor dem man sich hüten muss.
Сокúра, *f.* Axt, Hacke, *f.*
Сокирúще, *n.* s. Топорúско.
Сокúрка, *f. dim.* s. Сокúра; 2) *pl.* сокиркú, Feldrittersporn, *m.* (Delphinium consolida), *B.*
Сокúрник, *m.* Zimmermann, *m.*
Сокирня́, *f.* Art Vorrichtung am Pfluge zur Aufnahme der Axt.
Сокільнúця, *f. АД.* I. 27. Falknerei, *f.* Falkenkäfig, *m.* der Ort wo die zahmen Falken eingeschlossen sind.
Сóкіл, *gen.* -кóла, *m.* Falke, *m.* (Falco); *poët. plur.* сокóли = óчи, Augen, *pl. У.*
Сокілка, *f. D. c.* 171. Weibchen eines Falken, *n.*
Сокільний, *a.*s. Сокóлин, *Ч.* V. 842.
Сокілок, *m. Ф.* s. Сокóлик.
Соковáтий, *a. He.* saftig.
Соковúк, *m.* Mon. März, *Mi.* II. 250.
Соковúтий, *a.* saftig, saftreich, *He.*
Сокóлець, -лця, *m. Ог.* s. d. f.

Сокóлик, *m.* junger Falke.
Сокóлин, сокóлиний, *a.* zum Falken geh., des Falken. [schwärmen, *Ф.*
Сокóлити, *v. n.* als Falke frei
Соколи́ха, *f.* Weibchen des Falken.
Соколи́ця, *f.* *Гол.* III. 438. s. d. v.
Сокóлко, *m.* s. Сокóлик.
Сокóльник, *m.* Falkenier, Falkenmeister, Falkner, *m.* [kenjagd,-beize *f.*
Сокольни́цтво. *n.* Falknerei, Fal-
Соколóвий, *a.* Falken-.
Сокóлочок, *m. dim.* s. Сóкіл.
Сóкор, *m.* сокóра, сокóрина, *f.* Schwarzpappel, *m.* (Populus nigra), *B.*
Сокотáч, *m. B.* Wärter, *m.*
Сокоти́ти, (-кочý, -ти́ш), *v. a.* hüten; *v. n.* u. — ся sich hüten, sich in Acht nehmen. [ten soll (*Фр.*).
Сокóтний, *a.* dessen man sich hü
Сокóтно, *adv.* vorsichtig, *V.*
Сокрóвище, *n.* † *Кв.* Reichthum, Schatz, *m.*
Сокруши́на, *f.* *Ч.* V. 708. Art Pflze.
Сокруши́ти, (-áти), *v. a.* zerbrechen, zetrümmern, zerschmettern; bezwingen, zu Boden werfen; ängstigen; — ся zerbrechen, entzweigehen, scheitern; sich grämen, Reue empfinden.
Сокти́цї, *pl.* Burseraceae, *B.*
Соктї́ти, *v. n.* tropfenweise ausfliessen, tröpfeln, *B.*
Солдáт, *m. gr.* Soldat, *m. Кв.*
Соле-со! *int.* da schau!
Солёвáр, *m.* Hallor, *m. Пар.*
Сóлене, *n.* das Salzen.
Солерóд, *m.* Salzbildner, *m.*
Солéць, *m. Пі́с.* Natrum, *n.* Soda, *f.*
Сóлва, *f.* *Гол.* III. 432. s. Слёзá.
Соли́ти, *v. a.* salzen.
Сóлище, *n.* Stelle wo dem Vieh Salz gereicht wird, *Ф.* вівцї на — вбігáют ся.
Солíвка, *f.* Salzfass, *n.* Salzbütte, *f.*
Солíмка, *f. dim.* s. Солóма.
Солíмонька, *f.* (-лом-), *dim.* s. Солóма. [Edelstein.
Солітéр, *m.* s. Цїня́к; 2) einfacher
Сольни́ця, *f.* *Ч.* IV. 379. s. Сіль.
Соловей. (-ій), соловéйко, *m.* Nachtigall, *f.* (Lusciola luscinia). [Nachtigall.
Соловéйчин, *a.* Nachtigallen-, der
Солови́н, *a.* der Nachtigall, s. d. v.
Соловіє, *n. Ф.* s. Соловíй.
Соловíй, *m.* s. Соловéй.
Соловíйний, *a.* wie eine Nachtigall; по — ному *Не.* wie eine Nachtigall.
Соловíти, *v.n.Ко.* 39.s. Посоловіти.
I. Сóлод, *m.* Malz, *m.* [grind, *m.*
II. Сóлоди, (шóлуди). *pl. B.* Kopf-
Сóлодь, *f.* Süsse, Süssigkeit, *f.*
Солоди́ти, (-джу,-ди́ш), *v a.* süssen.
Солóдї́й, *adv. comp. Ме.* 127 = Солóдше.
Солодкáвий, *a.* süsslich. [keit, *f.*
Солодкáвість, -ости, *f.* Süsslich-
Солóдкий, *a.* süss. [sigkeit, *f.*
Солóдкість, -ости, *f.* Süsse, Süs-
Солодковóднї, *pl.* Süsswasserpolypen, *pl.* (Hydrae).
Солодкоголóсий, *a.* süssklingend, mit süsser Stimme, *K.*
Солодкомéдний, *a.* honigsüss, *K.*
Солодкомóвство, *n.* süsses Reden.
Солодкослóвний, *a.* mit süsser Sprache, *B.*
Солоднéча, *f.* s. Солодкість, *Пі́с.*
Солóдний, *a. B.* Malz-.
Солодни́к, *m.* Wolliges Honiggras, od. Pferdegras, *n.* (Holcus lanatus).
Солодóвни́к, *m* Malzbereiter, Malzer, *m.*
Солодовня́, *f.* Malzdarre, *f.*
Сóлодость *f. Ф.* Süssigkeit, *f.* [korn.
Солодýха, *f.* s. Кваша, (aus Heide-
Солодю́сїнький, *a. dim* süssest.
Солодя́тко, *n.* Liebkosungswort: meine süsse Wonne.
Солóква, *f.* Sumpf, *m.*
Солокíя, *f.* Nbfl. des Буг.
Солóма, *f.* Stroh, *n.*
Соломáха, *f.* s. Саламáха.
Солóмин, *m.* ein grosser Korb aus Stroh od. Binsen geflochten zum Aufbewahren von Getreide, *Зак.*
Сольоми́р содíчник, Salzkraut, *n.* (Salsola Kali).
Солóмиця, *f.* s. Отáвиця.
Солóмка, *f.* Waldschnepfe, *f.*
Соломня́к, *m.* Strohblume, Immortelle, *f.* (Helichrysum).
Соломорíзка, *f.* Häckselmaschine, *f.*
Соломя́ний, *a.* aus Stroh, Stroh-, strohern. [Strohsack, *m. B.*
Солóмяник, *m.* Strohkorb, *m.*; 2)
Соломя́ничок, *m. dim.* s. d. v.
Соломя́нка, *f.* s. Солóмяник, Strohkorb; Strohsack; Strohhut, *m.*; 2) Stroh-

blume, Immortelle, *f.* (Helichrysum).

Соломя́стий, *a.* strohig.

Солоне́нький, *a.* gesalzen.

Солоне́ць, -нця, *m.* Salzstein, *m.*; 2) Ort mit Salzquellen; 3) *Пе. Пр.* XI. 1. 117. Art Pflze.

Соло́ний, *a.* salzig, gesalzen.

Солони́на, *f.* (*d.* -и́нка), Speck, *m.*

Солони́ця, *f.* s. d. *f.* *Зак.*

Солони́ще, *n.* *Н.* 272. Salzquelle, *f.*

Соло́нка, соля́нка, *f.* Salzquelle, *f.*

Солонцюва́ти, *v. a.* ри́бою *М+Б.* 193. naschen an etw.

Солонча́к, *m.* Salzwüste, *f.* [(ґрунт).

Солончако́вий, *a.* salzhältig

Солони́ти, *v. a.* s. Ви́солонити.

Солоні́й, *m.* Salomon.

Со́лот, *m.* *Wgr.* IX. s. Блазен.

Соло́тва, *f.* Mineral-Salzwasser, *n* *Гн.* 40. [Name e. Stadt in Galizien.

Соло́твина, *f.* Salzlache, *f.* *B.*; 2)

Солоти́ти, (-ло́чу, -тиш), *v. a.* die Haut abstreifen, schinden, (*Фр.*).

Солотру́к, *m.* runder Stein zum Reiben des Steinsalzes.

Соло́ха, *f.* Salomonia, Salomea.

Солп, *m.* grosses Flechtwerk zum Fischfange (auf reissenden Strömen) ver wendet.

Со́лта, *f.* Schlacke, *f.* *Пар.*

Со́луд, *m.* Schorf, Grind, *m.* *pl.* со́луди = Па́рхи, s. Со́лод II.

Солуди́вий, *a.* schorfig, aussätzig.

Соля́ний, *a.* Salz, -на кислота́, Salzsäure, *f.* -гли́нка, Salzthon, *m.*

Соля́нка, *f.* *P.* I. 34. Salzfass, *n.*

Соля́рка, *f.* Salzbottich, *n.*

Соля́рня, *f.* Salzsiederei, *f.*

Сом, *m.* со́ма, *f.* *Зап.* *B.* I. 44. s. Сум (ри́ба), Wels, *m.*

Сомарь, (-ар), *m.* *dim.* сомаря́, *n.* *ung.* Esel, *m.* *Гол.* III. 416.

Сьо́мий, *num.* s. Се́мий.

Соми́на, *f.* Welsfleisch, *n.*

Сомиря́ти, *v. a.* *Зап.* *B.* 23. s. Смиря́ти, *Пр.* II. 211.

Сомко́, *m.* s. Самі́йло. [*Пар.*

Сомню́щий, *a.* ungewiss, unsicher,

Со́моші, *pl.* Zapfen, auf denen die Decke des Kastens sich dreht etc.

Со́мпель, -пля, *m.* Zapfen, *m.* (bes. Eiszapfen); Rotz, *m.*

Со́мплавий, *a.* rotzig.

Со́мплати, *v. n.* weinen (v. Kindern), *Фр.*

I. Сон, *gen.* сну, *m.* Schlaf; Traum, *m.*

II. Сон, *gen.* со́на, *m.* s. Сум II), *B.*

III. Сон пра́лїска, *B.* grosse Küchen- od. Kuchschelle, *f.* violettes Windröschen, (Anemone pulsatilla).

Со́ненько, *n.* s. d. f. 1).

Со́нечко, *n.* *dim.* s. Со́нце die liebe Sonne; 2) Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinela), *B.*

Со́нечниця, *f.* Sonnenschuss, Sonnenkoller, *m.* *Пар.*

Со́нїнка, *f.* Sonnenröschen, *n.* (Helianthemum).

Со́нїчний, *a.* Sonnen, sonnig; — путь, Sonnenbahn, Ekliptik, *f.* — мікроско́п, Sonnenmikroskop, Bildmikroskop, *n.*

Со́нїчник, (-їшн-), пятиробо́кий, *m.* Sonnenfisch, *m.* (Zeus faber); 2) Sonnenblume, *f.* (Helianthus annuus); 3) Sonnenschirm, *m.* *Пар.*

Со́нїшниця, *f.* *gew.* *pl.* *Зап.* II. 391. Magenkrampf, *m.*

Со́нка, *f.* *Вх.* Schläfe, *f.*

Со́нко, *m.* Gott des Schlafes, *Гол.* III. 456; 2) *dim.* s. Сон I.

Со́нько, *m.* *Ко.* 169. Schläfer, Siebenschläfer, *m.*; 2) *dim.* s. Сон I.

Со́ньки-дрі́мки, *pl.* *Me.* Schlaf u. Schlummer, *m.*

Сонли́вий, *a.* schläfrig.

Сонли́виця, *f.* *pl.* -виці, Schlafsucht, Schläfrigkeit, *f.*

Со́нний, *a.* schlafend; schläfrig; Traum-, im Traume geschehend, im Schlafe; со́нна о́дур Alraun, *m.*; *langsam.

Сонни́ця, *f.* *Ч.* IV. 408. s. Суни́ця.

Со́нність, -ости, *f.* Schlafsucht, Schläfrigkeit, *f.*

Со́нце, -ця, *n.* Sonne, *f.*; Sonnenaufgang, *m*; Sonnenschein, *m.*; со́нце, до со́нця, a) sonniger Platz, Ort an der Sonne; б) до со́нця vor dem Sonnenaufgang; ра́зом из со́нцем mit dem Sonnenaufgang; 2) со́нце, со́нечко, *n.* Marienkäfer, *m.* (Coccinela septempunctata), *B.*

Сонце́вий, *a.* der Sonne, Sonnen-.

Сонцї, *pl.* s. Со́няшниця.

Со́нцїв, *a.* Sonnen-.

Со́ньчик, *m.* *dim.* s. Сон.

Сончо́вий, *a.* -і чо́боти, *Ч.* V. 65.

Со́ня, *f.* s. Попіли́ця.
Соня́х, *m.* *Кн.* *Гал.* I. 23.
Соня́чий, *a.* schläfrig.
Со́няшний, *a.* s. Со́нїчний.
Со́няшник, *m.* s. Со́нїчник.
Со́няшниця, *f.* *pl.* -цї, Magenschmerz, *m.* Magenbeschwerde, *f.*
Со́няшничина, *f.* Stengel der Sonnenblume, *ГБ.* [förmigkeit, *f.*
Сообра́зність, -ости, *f.* *Гол.* Gleich-
Сооруди́ти, *v. a.* *Пр.* II. 223 an-,
Соп, *m.* s. Со́пух. [verschaffen.
Сопа́ч, *m.* Percarina Demidoffii, *B.*
Сопі́вка, *f.* s. Сопілка.
Сопі́й, сопу́н, *m.* Schnaufer, *m.*
Сопі́лка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, Flöte, *f.*; 2) Schienbeim, *n.*
Сопілкове́ць, -вця́, *m.* Orgelkoralle, *f.* (Tubipora), *B.*
Сопі́льник, (-ілн-), *m.* Flötenspieler, Leichenspieler, *m.* *K.*; 2) Pfeifenfisch, *m.* (Fistularia).
Сопі́лочка, *f.* *dim.* s. Сопілка.
Со́піт, *gen.* -поту, *m.* Schnarchen, Geröchel, *n.* [schnarchen.
Сопі́ти, *v. n.* schnauben, schnaufen,
Со́плавий, *a.* rotzig, *B.*
Соплёва́тий, *a.* tropfsteinartig, *Пол.*
Сопли́вий, *a.* *Не.* rotzig.
Со́плї, *pl.* s. d. f. 2) *Зак.*
Сопля́к, *m.* Eiszapfen, Eiszacken, *m.*; 2) під но́сом — Rotz, *m.* *Не.*
Сопоті́ти, *v. n.* schnauben.
Сопочи́ти, *v. n.* *M.* III. 62. s. Супочи́ти.
Сопрі́н, *m.* Sophronius.
Сопротиве́ньство, *n.* Widerwärtigkeit, *f.* *Гол.* [*f.* Gemahlin, *f.*
Сопру́г, *m.* Gemahl, *m.* сопру́га,
Сопря́жник, *m.* der mit einem anderen Ochsen & zusammenspannt.
Сопти́, *v. n.* s. Сопі́ти, *Зак.*
Сопу́н *m* s. Сопі́й, der stark schnaubt. *B.*; 2) *H.* 297. in d. Räthsel: Nase, *f.*
Сопу́тник, *m.* Gefährte, Reisegefährte, *m.* *Ч.* II. 333. *Ш.* I. 370.
Со́пух, *m.* со́пуха, *f.* Dunst, Qualm, *m.* *B.* *Не.* *H.* 259. [*f.* *Зак.*
Сопу́ха, *f.* Russ, *m*; 2) Rauchwolke,
Срива́ти, *v. a.* s. Зрива́ти.
Сьо́рити ся, *Ал.* s. Се́рдити ся.
Сьо́рка, *f.* *Ал.*
Соро́дний, *a.* *Гол.* verwandt.
Сорозмі́рний, *a.* verhältnissmässig, proportional; mit Ebenmass; *adv.* -но — —.
Со́рок, *num.* vierzig.
Соро́ка, *f.* Elster, *f.* (Corvus Pica); 2) *Га.* I. 139. e. Art Osternspiel.
Сорка́ла, *f.* Name e. geschecktes, getupften Henne. [farbig.
Сорока́тий, *a.* buntscheckig, bunt-
Сорока́ч, *m.* Würger, *m.* (Lanius), *B.*; 2) scheckiges Pferd, Schecke, *m.*; 3) * хтось відміняв мене́ на сорокача́ bin unwohl, unpässlich geworden.
Сороківка, *f.* s. d. *f.*; 2) s. Сорокова́ бо́чка. [schenstück.
Сороко́вець, -івця́, *m.* ein 40 Gro-
Сороковий, *a.* der (die, das) vierzigste; сорокова́ бо́чка Fass, das vierzig Eimer enthält.
Сороко́вини, *pl.* s. Сорочи́ни.
Сороколїтний, *a.* vierzigjährig.
Сороколю́б, *m.* * grosser Weiberfreund.
Сорокопу́д, -пу́ш, *m.* s Сорока́ч 1) *B.*
Сорокоу́в, *m.* *B.* s. Сорока́ч 1).
Сорокоу́ст, *m.* *gew.* *pl.* -и, das 40-tägige Gebet, Gottesdienst für die Seele eines Verstorbenen.
Сороку́ш, *m.* *B.* s. Сорока́ч 1).
Со́ром, *m.* Schande, Schmach, Unehre, *f.*
Соро́мати ся, s. Соро́мити ся.
Сороми́тель, *m.* der die Beschämung herbeiführt, *ВБ.*
Соро́мити, *v. a.* beschämen, schamroth machen; — ся sich schämen, schamroth werden.
Соро́миця, *f.* Schambein, *n.*
Соромі́жливий, *a.* *Ф.* s. Стидли́вий.
Соромітний, *a.* verschämt; 2) zottenhaft, garstig, *Ш.* II. 162. [*Сm.*
Сороміцкий, *a.* s. Соромни́цкий,
Соромли́вий, *a.* Scham-, schamhaft, schüchtern. [Schamhaftigkeit, *f.*
Соромли́вість, -ости, *f.* Scham,
Соромля́жий, *a.* schamhaft, verschämt, schüchtern; sittsam, *M.*
Со́ромний, *a.* schändlich, schmählich, unehrlich, obscoen.
Соромни́цкий, *a.* entehrend, schmachvoll, schmählich, *А Г.* 159.
Соро́мниця я́єта, *f.* Satanspilz, Blutpilz, Hexenschwamm, *m.* (Boletus sanguineus), *Вол.*

Соромність, -ости, *f.* Unehrlichkeit, *f.* s. Сором. [*Зап.* II. 590.
Соромота, *f.* Scham, Schmach, *f.*
Соромяжливий, (-язл-), *a.* s. Соромливий; *adv.* -во, verschämt.
Соромязний, *a.* s. Соромний.
Сорохман, *m.* Bengel, Schreihals, *m.* (*Фр.*); 2) s. Сірома.
Сорохтувати, *v. a.* коло чогось wobei fleissig sich anstrengen, etw. besorgen.
Сороча, *g.* -ати, *n.* Elsterchen, *n.*
Сорочачий, *a.* von der Elster.
Сороченя, *g.* -яти, *n. dim.* Hemdchen, *n.* *Ш.* II. 223.
Сорочин, *a.* der Elster.
Сорочина (-оччина), *f.* s. Сороченя.
Сорочини, *pl.* s. Сорокобини.
Сорочка, *f.* (*dim.* сорочечка, сороччина, *f.*), Hemd, *n.*
Сорочя, -яти, *n.* kleine Elster.
Сортовний, *a.* Ordnungssinn habend. [tieren.
Сортувати, *v. a.* sortieren, assor-
Сосьвітний, *a.* *МШ.* der ganzen Welt, der g. Menschheit.
Соска, *f.* Zulp, *m.* *К. Под.*
Соскучити ся, *Ч.* V. 750. s. Забанувати. [nen, schwinden.
Сосливнути ся, in nichts zerrin-
Сосна, *f.* Kiefer, *m*
Сосник, *m.* Föhrenwald, *m.*
Соснина, *f.* Fichtenholz, *n*; 2) Föhrenwald, Fichtenwald, *m.*
Сосниця янтарова, *f.* Bernsteinbaum, *m.* (Pinites succinifer).
Сосновець, *gen.* -івця, *m.* Grosser, brauner Kiefern-Rüsselkäfer, *m.* (Hylobius Pini), *В.*
Сосновка, *f.* Kiefernspinner, *m.* (Gastropacha Pini); 2) Föhreneule, *f.* (Trachea Piniperda), *В.*
Сосняк, *m.* Kiefern-Blattwespe, *f.* (Tenthredo Pini), *В.*; 2) Art Pilz.
Сосок, -ска, *m.* Brustwarze, Zitze, *f.* *К.* *pl.* -ки, Brüste, *pl.*
Сосонка, *f. dim.* s. Сосна; 2) Schafthalm, *m.* (Equisetum silvestre), *В.* -тїничка, Acker-Schafthalm, *m.* (E. arvense); сосонки, *pl.* Schafthalme, Zapfenfarne, *pl.* (Equisetaceae).
Сосоночка, *f. dim.* s. Сосонка, Сосна.
Сосполене, *n.* *Гуш.* Суспільність.
Сосполительний, *a.* *Гуш.* s. Суспільний.
Сосредоточний, *a.* concentrisch.
Составець, -вця, *m. dim.* s. Сустав.
Составити, -вляти, *v. a.* zusammenstellen, herstellen, bilden.
Составник, *m.* Bestandtheil, Gemengtheil, *m.* *Пол.*
Сострадати, *v. n.* mitleiden, *К.*
Состройти, *v. a.* *Ч.* V. 113. s. Пострoйти; *Ч.* II. 267. bereiten, zustande bringen.
Соструг, *m.* *Мог.* s. Струг (Schaber).
Сосуля, *f.* *Ч.* I. 1, 32.
Сот, *gen.* -та, *m.* Honigfladen, *m.*
Сотати, *v. a.* s. Мотати; — ся, *Не.* sich abwickeln; 2) herum-, vorschweben; 3) sich herumbalgen, *Фр.*
Сотвір, -ору, *m.* Geschöpf, *n.* *Пар.*
Сотворене, *n.* Schöpfung, *f.*
Сотворитель, *m.* Schöpfer, *m.*
Сотворити, *v. a.* erschaffen.
Сотворіне, *n.* Geschöpf, *n.*
Сотенька, *f. dim.* s. Сотка, *А-Г.* 156.
Сотенний, *a.* zur Сотня geh.
Сотенство, *n.* Würde, *f.* Amt, *n.* eines Сотник, *Кв.* II. 52. [mal, *ВБ.К.*
Сотеро, *num.* hundertfach, hundert-
Сотець, -тця, *m.* *Ф.* s. d. f.
Сотка, *f.* ein Hundert.
Сотковий, *a.* *Т.* s. Сотний.
Сотнар, *m.* Centner, *m.*
Сотнаровий, *a.* Centner-.
Сотний, сотий, *a.* der (die, das) hundertste.
Сотник, *m.* Anführer einer Abtheilung von hundert Mann (im Kosakenheere).
Сотниківна, *f.* Tochter des Сотник.
Сотникова, *f.* Gattin des Сотник.
Сотницкий, *a.* des Сотник.
Сотниця, *f.* $^{1}/_{100}$ Theil, *Пс.*; 2) Wachsschabe, *m.* (Galleria), *В.*
Сотниченко, *m.* Sohn des Сотник.
Сотничиха, *f.* s. Сотникова.
Сотня, *f.* eine Abtheilung von hundert Mann.
Сотняга, *f. aug.* s. Сотка, *Кч.* 26.
Сотоніти, *v. n.* *ТР.* 31. dämmern, ergrauen. [nisch, *Пар.*
Сотонський, *a.* teuflisch, dämo-
Сотрудник, *m.* Cooperator, Colaborator, *m.*

Сотський, *m.* Aufseher über 100 Bauern; Wächter welcher die Aufsicht über 100 Bauernhäuser hat.
Сотуга, *f.* Jahresring am Baum; 2) Fassdaube, *f.*; 3) *pl.* сотуги. Luftlöcher, -röhren, das Gebläse, (*Ф.*).
Сотце́, *n.* s. Со́тка, 100 Stück.
Соу́зник, *m.* Mitgefangener, Gefängnisgefährte, *f.* *Ш.* I. 217.
I. Со́фа, Со́фка, *f.* Sophie.
II. Со́фа, *dim.* со́фка, *f.* Sopha, *n.*
Софер́яти, *v. a.* кого́ jmdn gern haben, lieben.
Софівка, *f.* Schienbein, *n.* (tibia), *B.*
I. Софія, *f.* Sophie. [berus L.), *B.*
II. Софія, *f.* Kreuzotter, *m.* (Pelias
Софо́лї, *pl.* §. Füsse, *pl.*
Со́фрон, *m.* Sophronius.
Со́ха́, *f.* Gabelholz, *n.* Gabelstange, *f.* Hakenpflug, *m.*; *gew. pl.* Pfeiler, *m.*
Со́ха́р, *m.* Hängegestell des Flössers auf dem Floss (*Фр.*); *pl.* со́харі, Geweihsprossen, Gestelle zum Trocknen &.
Сохваля́ти, *v.a.* s. Величати, *К.* I. 31.
Со́хнути, (сху́ти), *v. n.* trocknen, trocken werden, dürr werden; mager werden, abzehren.
Сохра́на, *f.* *Под.* Erhaltung, Bewahrung, Conservierung, *f.*
Сохрани́ти, сохраня́ти, *v. a.* bewahren, verhüten, hüten.
Сохра́нний, *a.* behutsam; sorgfältig.
Сохра́нно, *adv.* gut, ängstlich bewahrend, heilig, *Мог.*; sorgfältig. [stätte, *f.*
Со́хрон, *m.* *W.* Schutz, *m.* Zufluchts-
Сохта́ч, *m.* Geck, Stutzer, *m.*
Сохтова́ти, *v. n.* sich beeilen, schnell etw. machen, *B.* [bewandert.
Сохто́вний, *a.* *Зг.* passend; 2) *Пар.*
Социоло́ґія, *f.* *К.* Sociologie, *f.*
Со́цький, *m.* s. Сотський
Соче́ва, *f.* *Гн.* 61. s. d. f. [lens).
Сочеви́ця, *f.* Saatlinse, *f.* (Ervum
Со́чень, *g.* со́чня, *m.* Saftfaden, *m.* (paraphysis).
Сочи́вонька, *f.* *dim.* s. Сочеви́ця.
Сочи́нник, *m.* Coëfficient, *m.*
Сочи́стий, *a.* saftig.
I. Сочи́ти, *v.a.* *Га.* II. 56. aufhetzen, Zwist u. Hader wieder hineinbringen.
II. Сочи́ти ся, *Ч.* III. 178. sickern.
Со́чка, *f.* Linse, *f.* (lens crystallina), *B.* *Пол.*
Со́чний, *a.* saftig, *Фр.*
Со́чничок, -чка, *m.* *dim.* *АД.* I. 53. e. Bestandtheil der Со́ха. [ferae).
Со́чні, *pl.* Gutti Gewächse, *pl.* (Gutti-
Со́чок, -чку, *m.* *dim.* s. Сок.
Со́шки, *pl.* Dreifuss, *m.* *Зак.*
Со́шник, *m.* s. Леміш. *АД.* I. 53.
Сощепи́ти ся, *Ч.* V. 713. sich zusammenheften. [liirte, *m.*
Союжани́н, *m.* *К.* Verbündete, Al-
Сою́з, *m.* Bund, *m.* Verbindung, *f.* Verein, *m.* [sein, verbündet sein.
Сою́зити, *v n.* *Сн.* 124. verbunden
Сою́зний, *a.* verbündet.
Сою́зник. *m.* Verbündete, Alliant, *m.*
Со́я, *f.* Eichelhäher, *m.* (Corvus glandarius), *B.* [со́яшно, sonnig.
Со́яшний, *a* s. Со́нїчний; *adv.*
Со́яшницї, *pl.* *Ч.* I. 1, 114. Sonnenstich, *m.* (?) [Fall, Niederfall, *m.* *Cm.*
Спад, *m.* (üppiger, reicher, voller)
Спадь, *f.* Honigthau, *m.*; 2) * unerwartete Durchsuchung, (*Фр.*).
Спада́ти, спа́дувати, спа́сти, *v a.* abfallen, herunterfallen; fallen, sinken (vom Preise); — в лици́, в тїла, im Gesichte einfallen, am Leibe verfallen; — в го́лосу, die Stimme verlieren; — в лад, s. Ити́ в лад, до ладу́; спада́є ду́мка кому́ jmd kommt auf den Gedanken, *ОП.*; 2) *impers.* спада́є менї по вітцю́ mir kommt eine Erbschaft zu, (*Фр.*).
Спа́день, -дня, *m.* Westen, *m.* *Пар.*
Спа́ди́на, *f.* *К.* Abfall, Wasserfall, *m.* Stufe, *f.*
Спа́дистий, *a.* abschüssig, steil, берїг &; 2) — кінь ein Pferd das viel frisst und dennoch mager ist, *B.*
Спа́дисто, *adv.* abschüssig, steil.
Спадківщина, *f.* s. Спа́дщина.
Спадкови́й, *a.* *К* erblich.
Спадкода́вець, -вця, *m.* Erblasser, *m.* *Т.*
Спа́док, -дку, *m.* Fallen, Senken des Wassers (води́), *n.*; воро́бчику спадку, спа́дку! Zuruf in der Гаївка, *Га.* I. 123; 2) Erbverlassenschaft, *f.* Nachlass, *m.* Erbe, *n.* спа́дком лиши́ти кому́сь щось, *Ваг.* als Erbe zurücklassen, vermachen, s. Спа́дщина.
Спадо́чний, *a.* lothrecht, vertical.
Спа́дщина, *f.* Nachlass, *m.* Erbschaft, *f.*
Спав, *m.* = влість. [schaft, *f.*

Спа́йка, *f.* +*Б.* Bindemittel, Band, *n.* Kitt, *m.*; 2) Löthstelle, *f.*
Спа́костити, *v. a.* arg zurichten, beschädigen, verletzen, *К.*
Спаль. *f.* ausgebrannter Waldstrich zum Zwecke des Getreideanbaues, *В.*; 2) Heizung. *f.* Brennmaterial, *n.*
Спалязува́ти, *v. n.* ermüden.
Спалахкоті́ти, спалахну́ти, *v. n.* aufflackern (v. der Flamme).
Спалени́на, *f.* Anbrennen, *n.* (der Speisen beim Kochen); Angebranntes, *n.*
Спали́ти, *v. a.* verbrennen, sengen.
Спали́ще, *n.* Feuerstätte, *f.* Ackerland auf ausgebranntem Waldstrich.
Спаліїнни́к, *m.* Brandleger, Brandstifter, *m.*
Спа́льня, *f.* Schlafkammer, *f.* -zimmer, *n.*
Спамята́ти, спамя́тувати, *v. a.* s. Памята́ти; 2) — кого́, beruhigen; — ся s. Памята́ти ся, sich beruhigen.
Спані́лий, *a.* s. Спано́шений.
Спані́лість, -ости, *f.* Herrlichkeit, *f.* *Ст.*
Спані́ти, *v. n.* vornehmer Herr werden, *Зг.* s. d. f.
Спано́шити, *v.a.*reich,vornehm,zum grossen Herrn machen; — ся, vornehm, reich werden, ein grosser Herr werden; спано́шений, *a.* reich, vornehm, zum grossen Herrn geworden, Parvenü.
Спантели́чити, *v. a.* кого́ jmdn aus dem rechten Wege schlagen, verführen, *Кч.* 138.
Спаплю́жити, *v.a.*arg beschimpfen.
Спар, *m.* s. Сапно́, *В.*
Спарени́на, *f.* Wunde vom Verbrühen, *f.*
Спа́рити, *v. a.* verbrennen, verbrühen; — ся sich —.
I. Спа́рний, *a. В.* schwül, heiss; *adv.* спа́рно, schwül.
II. Спарни́й, *a. Ст.* harmonisch.
Спаровля́ти, *v. a. Мс.* 416. kaufen, verschaffen.
Спарто́лити, *v. a.* leidlich zustande bringen, flicken; verhudeln.
Спаруббчити, *v. a.* вік *Зг.* als Па́рубок verleben.
Спарува́ти, *v. a.* paaren; — ся sich —, *С.* I. 218.
Спарши́віти, *v. n.* räudig werden.
Спаря́ти, *v. a. Ст.* hoch heben.
Спас, *m.* s. Спаси́тель; 2) Fest der Verklärung Christi, s. Преображе́ние Христа́ Спа́са.
Спась, *f.* abgeweideter Strich, -te Saat, Viehschaden, *m.*
Спасе́ние, *n.* Heil, *n.* Wohlfahrt, *f.*
Спасе́нний, *a.* heilbringend; selig, — путь der Weg des Heils.
Спасе́нник, *m.* der sich retten will, *Др.* der selig, erlöst werden soll, der nach Seelenheil trachtet, *К.*
Спаси́бі, (-біг), спаси́бу, *Ос.* (61) III. 18. *int.* Gott sei Dank! vergelt's Gott! спаси́бі-Бо́гови, *P.* I. 4. *id*; за спаси́біг für eine leere Vertröstung, für umsonst, *С.* II. 195.
Спаси́тель, *m.* Retter, Erlöser; Heiland, *m*; -ка, *f.* -in, *f.*
Спаси́тельний, *a.* s. Спасе́нний; erspriesslich.
Спаси́тельність, -ости, *f.* Erspriesslichkeit, *f.*
Спасі́бкати. *v.a.*danken, *Мі.*II.474.
Спасі́вка, *f.* Fasten vor Mariä Himmelfahrt; 2) спасівки́ *pl.* (грушки́) frühe Birnen um die Zeit des h. Спас d. i. des Festes der Verklärung Christi.
Спасі́вский, *a.* um die Zeit des Festes Спас (w. s.).
Спасі́не, *n.* Wohlfahrt, *f.* *Пар.*
Спасі́нячко, *n. dim.* s. d. v.
Спаску́дити, *v. a.* beschmutzen, verunreinigen; verhunzen.
Спа́сне́. (-сьне), *gen.* спасно́го, *n.* Hutgeld, Weidegeld, *n.* *Нс.*
Спасни́й, (-сьн-), *a.* fett, gemästet.
I. Спа́сти, *v. a.* s. Спада́ти.
II. Спа́сти, спаса́ти, *v. a.* abweiden.
III. Спасти́, спаса́ти, *v. a.* erlösen, retten.
Спасува́ти, *v. a.* § spassen.
Спа́ти, (сплю, спиш), *v. n.* schlafen.
Спа́тлати, *v. a.* in Büschel zusammenschlagen.
Спа́тоньки,-очки,*dim.v.n.*s.Спа́ти.
Спаха́ти, *v. a.* das Feld bestellen.
Спа́хнути, (спа́хувати, *М.* II. 94.) *v. n.* auflodern, aufflammen, *Нс.*; 2) auffahren (im Zorn); verpuffen, *М.* II. 82; румяне́ць густи́й — на ли́чку, überfliegen, s. Спалахну́ти.
Спа́чити ся, sich werfen, krumm werden, krummlaufen (wie nasse od. feuchte Bretter von der Sonne od. der Ofenhitze).
Спаш, *m.* Weideland, *n.* (üppige) Weide, *f.* *Кч.* 374; 2) Feldschaden, *m.*

(dh Abweiden) *C.* II. 173.; 3) *H.* 79. Falle, Schlinge, *f.* [Змарніти.

Спашіти, спашувати, *v. n.* s.

Спаюн, *m.* Collodium, *n.*

Спаяти, *v. a.* verbinden; — ся, *K.* sich vereinigen, s. verbinden.

Спаяч, *m.* Löther, *m.* *Пар.*

Спевнити, *v. a.* sicher, positiv stellen, *T.* — слово erfüllen, *Cm.*

Спєка, *f.* Hitze, *f.* [когось, чогось.

Спекати ся, los werden, abfertigen,

Спеколат, *m.* Unmensch, Tyrann, *m.* -атка, *f.* Tyrannin, *f.* *Пар.*

Спеколатский, *a.* tyrannisch, *Пар.*

Спеколацтво, *n.* Tyrannei, *f.* *Пар.*

Спекотня, *f.* s. Спєка.

Спекти, *v. a.* s. Спечи.

Спектральний, *a.* Spectral-, -а аналіза Spectraluntersuchung, *f.*

Спеленати, *v. a.* umwickeln, umhüllen, bedecken, *Кн.*

Спенз, *m.* Helleborus?

Спеник, *m.* Zunge in der Schnalle.

Сперва, *adv.* *Кв.* I. 85. allererst, noch gleich anfangs. [zuvörderst.

Сперваноперву, *adv.* vorallererst,

Сперву, *adv.* anfangs, von Anfang, *M.*

Спереджати, *v. a.* *Mc.* 57. s. Випереджувати. [vorkommen, *Гол.* I. 313.

Спередити, *v. a.* когось jmdm zu-

Спережати, *v. a.* (um die Wette) voranlaufen, Vorsprung gewinnen, ereilen.

Сперечати, *v. a.* abrathen; verbieten; — ся einen Streit, e. Wortwechsel mit jmdm haben, führen.

Сперечка, *f.* *Др.* s. Суперечка.

Сперманет, *m.* Wallrath, *m.* (sperma ceti), *Пс.* [geschwulst, *f.*

Сперте, *n.* Anlehnung, *f.*; 2) Wind-

Сперти, сперати, *v. a.* anlehnen, stemmen, stützen; 2) aufhalten, дух сперло у него der Athem ist ihm ausgegangen, kann nicht mehr athmen; 3) — що auf etw. Beschlag legen, etw. in B. nehmen; 4) begünstigen; — ся sich anlehnen, stützen, sich drängen, sich zusammendrücken, -pressen, sich stopfen. [ursprünglich, erstlich.

Спершу, *adv.* zuerst, anfänglich,

Спершунку, *adv.* s. d. v. (*Фр.*).

Спесивий, *a.* stolz, hochmüthig.

Спесивити ся до кого, jmdn stolz verschmähen, *ГБ.*

Специфічний, *a.* spezifisch.

Спєциял, *m.* Specialitaet, *f.* 2) Art Münze: Thaler, *m.* *Зак.* [trüben.

Спечалити, *v. a.* bekümmern, be-

Спечи, *v. a.* s. Печи.

Спєчний, *a.* -день, hitziger Tag; *adv.* спєчно, schwül, heiss.

Спещений, *a.* *Cm.* verzärtelt.

Спивати, *v. a.* wacker trinken, es sich schmecken lassen; — ся, спити ся. sich betrinken, sich berauschen.

Спиж, *m.* Erz, *n.* [rathskammer, *f.*

Спижарня, *f.* Speisekammer, Vor-

Спижовий, *a.* ehern. [meln.

Спикати ся, sich häufen, sich sam-

Спилати, *v. a.* schöpfen; 2) *flink, rasch, fleissig thun, gehen &. [танка.

Спилки. *pl.* das Abgeschöpfte, s. Сне-

Спильна, *adv.* fleissig.

Спин, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m*; Hindernis, *n.* без спину ohne Einhalt; unbeanstandet.

Спина, *f.* Rücken, Rückgrat, *m.*

Спинати, *v. a.* zusammenknöpfen, -heften, verbinden; 2) коня (остроґами), *pol.* spornen; — ся aufstreben, klettern, s. Пняти ся. [Helleborus (?).

Спиндз, спинз, полониньский, *m.*

Спинитель, *m.* Abhalter, *m.* *Пол.*

Спинити, спиняти, спинювати, *v. a.* aufhalten, zurückhalten, abhalten; bezähmen; — ся Halt machen, einhalten; 2) спинити ся на дйоки = спясти ся на дйоки (w. s.).

Спинка, *f.* *dim.* s. Спина; 2) Abwehr, *f.* Abhalten, *n.*

Спинковий, *a.* саме спинкове паньство, *M+Б.* 418?

Спинний, *a.* Rücken-; Schulter-.

Спинок, *gen.* спинку, *m.* Einhalt, *m.* Abwehr, *f.*

Спинточити, *v. a* *Ко.* 409. nieder-, eindrücken, schlagen, beugen.

Спинцювати ся, s. Спинати ся.

Спинювати. *v. a.* s. Спинити.

Спиняка, *f.* *aug.* s. Спина.

Спиняти, *v. a.* aufhalten, hemmen, hindern; wehren; s. Спинити.

Спирати, *v. a.* щось кому jmdm etw. streitig machen, absprechen, vorenthalten; verwehren, verbieten; — ся sich widersetzen, s. Сперти.

Спиріт, *m.* Adept des Spiritualis-

mus, -ка, *f.* Adeptin d. S. *Не.*
Спиренути, *v. n.* abspringen.
I. Спис, *m.* Spiess, Speer, *m.* Lanze, *f.*
II. Спис, *m.* Verzeichnis, *n.* Liste, *f.* Namensregister, *n.* Musterrolle, *f.*
Сииса, *f.* s. Спис I.
Списати, спйсувати, *v. a.* niederschreiben, aufschreiben; verzeichen; abmalen, malen; — ся з ким про щось in Briefwechsel mit jmdm treten, *Кн.*; — ся з чим sich mit etw. od. dh etw. hervorthun, auszeichnen.
Спискати, *v. a. Н.* 64.
Списковий, *a.* in die (Militär-) Liste eingetragen, militärpflichtig, *К.*
Списне, *n. a.* s. ämtliche Pertractation nach jmds Tode; 2) Einschreibegebühr, *f.* [ger, -träger, *m. Ил.*
Спискоборець, *m.* Lanzenschwinger, -träger, *m. Ил.*
Списоватий, *a.* lanzeltförmig.
Списовий, *a.* Lanzen-. [*Піс.*
Списовидий, *a.* spitzig, zugespitzt, *Піс.*
Спйсок, *gen.* спйску, *m.* Abschrift, Copie; Skizze, *f. К.*; 2) s. Спйс II.
Списоносний, *a.* speertragend, *Кл.*
Спйсувати, *v. a.* s. Списати.
Спйсувач, *m.* Concipist, *m. Пар.*
Спйти, *v. a.* trinken, austrinken; — ся, s. Спивати ся, ganz besoffen sein.
Спиткувати, *v. a.* e. Versuch anstellen.
Спитлювати, *v. a.* s. Питлювати.
I. Спйток, *gen.* -тку, *m.* Versuch, *m.* Probe, *f.* [*m.* Zechen, *n.*
II. Спйток, *g.* -тку, *m. Н.*83. Trunk, *m.* Zechen, *n.*
Спйтувати ся, *М.* versuchen.
Спихати, *v. a.* herab-, hinab-, herunter-, wegstossen.
Спйхнути, *v. n.* Спалахнути.
Спихойка, (-онька), *adv. Гол.* I. 325. s. Пйшно.
Спйця, *f. pl* -ці, s. Сприха.
Спичакй, *pl.* junge Wurzeln des Schilfes.
Спйчка, *f. Кв.* I. 41. s. Шпйлька.
Спйшний, *a. Гол.* III. 721. *Ог.* 102. s. Пишний; *adv.* спйшна.
Спів-, *in Zusammensetzungen:* Mit-.
Спів, *g.* -ву. *m.* Gesang; Gesangsunterricht, *m.* [Muse, *f.*; 2) s. Спів, *Кн.*
Співа, *f. Ру.* Göttin des Gesanges, Muse, *f.*; 2) s. Спів, *Кн.*
Співак, *m.* Sänger, *m.*; 2) -рій, Sängerschwarm, Tütschwarm, *m.*; 3) Grasmücke, *f.* (Sylvia), *В.*
Співане, *n.* Singen, *n.* Gesang, *m.*
Співанка, *dim.* співаночка, *f.* Lied, *n.* Gesang, *m.* [вучість.
Співанність, -ости, *f. ДД.* s. Співучість.
Співанчйна, *f.* ein geringes Lied.
Співачик, *m. dim.* s. Співак.
Співати, *v. a.* singen; тонко —, mit dünner, schwacher Stimme singen, * demüthig thun; 2) * stolz thun, einen stolzen Ton annehmen.
Співачйха, *f.* s. d. f.
Співачка, *f.* Sängerin, *f.*
Співвиноватий, *a.* mitschuldig.
Співвідомість, -ости, *f.* Mitwissen, *n.*
Співвладник, *m.* Mitregent, *m.*
Співвладнйцтво, *n.* Mitregentschaft, *f. Пар.*
Співвласник, *m.* Mitbesitzer, *m.*
Співволодар, *m.* Mitregent, *m. ОБ.*
Співворохобник, *m.* der Mitverschworene.
Співдідич, *m.* Erbgenoss, Miterbe, *m.*
Співдідйцтво, *m.* Erbgenossenschaft, *f.* [wirken, *Пар.*
Співділати, співдіяти, *v. a.* mitwirken, *Пар.*
Співдіяне, *n.* Mitwirkung, *f. Пар.*
Співець, -вця, *m.* Sänger, *m.*
Співецький, *a.* des Sängers, liederreich, *ОП.*
Співжаліне, *n.* Mitleid, *n. Ил.*
Співзвук, *m. Д. гр.* Mitlaut, Consonant, *m.*
Співзнатель, *m.* Mitwisser, *m. Пар.*
Співистноване, *n.* s. Співчасність, *Ил.*
Співка, *f.* Cantate, *f.* Lied, *n.* [bend.
Співлйвий, *a.* singend, gesangliebend.
Співмешканець, -нця, *m.* Mitbewohner, Miteinwohner; Stubengenosse, *m.*
Співмірний, *a.* gemeinschaftliches Mass habend.
Співнаслідник, *m.* Miterbe, *m.*
Співнйй, *a. Га.* I. 72. gesangkundig, -lustig, -reich.
Співнина, *f.* Gemeinschaft, *f.* gemeinschaftlicher Besitz, g. Nutzniessung, &.
Співобиватель, *m.* Mitbürger, *m.*
Співонути, *v. a.* zu singen anfangen, *М.* [sanglustig, s. Співучий.
Співочий, *a. М.* I. 92. singend, gesanglustig, s. Співучий.
Співочість, -чости, *f.* s. Співучість.

Співочка, *f.* пташка-, singend.
Співпору́чник, *m.* Mitbürge, *m.* *Пар.*
Співпосїда́тель, *m.* Mitbesitzer, *m.*
Співпросту́пник, *m.* Mitverbrecher, *m.* [-иця, *f.* -in, *f.*
Співробі́тник, *m.* Mitarbeiter, *m.*
Співря́дний, *a.* coordiniert.
Співря́дність, -сти, *f.* Coordination, *f.* *Ил.* [ner eines Dorfes, *m.*
Співселяни́н, *m.* *W.* Mitbewoh
Співстрада́лець, -льця, *m.* Leidensgefährte, *m.* *Пар.* [*m.* *ОБ.*
Співтво́рець, -рця, *m.* Mitschöpfer,
Співу́нка, *f.* *B.* s. Співа́чка.
Співу́ченик, *m.* Mitschüler, *m.*
Співу́чий, *a.* singend, gesanglustig, gesangreich.
Співу́чість, -чости, *f.* Vorliebe für den Gesang, Sangeslust, *f.*
Спі́вцїв, *a.* des Sängers. [zeitig.
Співча́сний, *a.* mitzeitig, gleich-
Співча́сник, *m.pl.* -ки, Mitwelt, *f.*
Співча́сність, -ности, *f.* Gleichzeitigkeit, Coëxistenz, *f.* *Ил.*
Співчи́нник, *m.* Coëfficient, *m.*
Співчуте́ *n.* Mitgefühl, *n.*
Співчу́ти, *v. a.* mitempfinden.
Спід, *gen.* спо́ду, *m.* das Untere, der Grund, Boden, *m.* Unterlage, *f.* на спо́дї, unten; 2) спід, у сподУ Erd schacht, Stollen, *m.*
Спідка *f.* *Не.* 197. Unterlage, *f* s. d. v. 1).
Спідли́ти, *v. a.* *K.* entwürdigen, erniedrigen; — ся sich erniedrigen, sich herabwürdigen, sich schänden.
Спі́дний, *a.* der untere, von unten.
Спідни́ця, *f.* Unterrock der Frauen; 2) спідниця, *f.* s. Помі́стниця.
Спідня́к, *m.* der untere Stein in der Mühle (od. Handmühle); 2) *Зап.* I. 344. der gewölbte Boden der Банду́ра.
Спідня́рка, *f.* s. Помі́стниця.
Спідо́к, *gen.* -дка́, *m.* hölzerne Unterlage für Holzbauten (= підва́лина).
Спідру́чний, *a.* bequem, handhablich.
Спізна́ти, спізнава́ти, *v. a.* kennen lernen; erkennen; — ся einander kennen lernen, Bekanntschaft machen.
Спізни́лий, *a.* s. Пізний, *Ст.*
Спізни́ти, *v. a.* verspäten; — ся, sich —.
Спі́йка, *f.* Fügewort, *n.* *Пар.*
Спі́йманий, *a.* gefangen.
Спійма́ти, *v a.* gefangen nehmen; betreffen, betreten.
Спійни́й, *a.* bindig.
Спійни́к, *m.* Bundesgenosse, *m.* *Пар.*
Спійни́цтво, *n.* Bundesgenossenshaft, *f.* *Пар.*
Спі́йність, -ости, *f.* Cohäsion, *f.* си́ла -сти Cohäsionskraft, *f.*
Спійно́чити, *v.a.* föderalisieren, *Пар.*
Спі́йня, *f.* Bund, *m.* s. Союз.
Спі́ка, *f.* s. Спе́ка, *M.*
Спіл, *g.* спо́лу, *m.* до спо́лу, *Ф.* zusammen, s. Поспо́лу.
Спіле́нький, *a.* *dim.* s. d. f
Спі́лий, *a.* reif. [Reife, Reife, *f.*
Спі́лість, -ости, *f.* Zustand der
Спі́лка, *f.* Gemeinschaft, Compagnie, *f.* Verein, *m.* спі́лку зав'яза́ти, -трима́ти, у — ся вв'яза́ти & sich wozu vereinen.
Спілкови́й, *a.* Association-. [eint.
Спі́льний, *a.* gemeinschaftlich, ver-
Спільни́к, *m.* Genosse, Gesell, *m.*
Спільни́чити з ким, mit jmdm anstehen, sich vereinigen, *Пар.*
Спі́льність, -ности, *f.* Gemeinschaft, *f.* [mein betreffend, *K.*
Спільнолю́дний, *a.* alle allge-
Спільно́та, *f.* s. Спі́лка.
Спі́льщик, *m.* *Др.* s. Спі́льник.
Спі́льщина, *f.* Gebühr für etw. von Gemeindeangehörigen Benutzte.
Спі́мка, *f.* Erwähnung, *f.* [verfallen.
Спімну́ти, *v. a.* erwähnen, auf etw.
Спі́нити ся, s. Пінити ся.
Спіни́чка, *f.* *D.* *c.* 7.
Спінни́к, *m.* s. Спільни́к.
Спінно́та, *f.* s. Спі́лка.
Спір, *gen.* спо́ру, *m.* Verhärtung; Stuhlverstopfung, *f.* *B.*; 2) s. Ди́хавиця; 3) Streit, Hader, *m.*
Спі́рка, *f.* Streit, Hader, *m.* + *M.* *Кн.*
Спірли́вий, *a.* widerstreitend, hadernd, *K.*
I. Спірни́й, *a.* streitig, strittig.
II. Спірни́й, *a.* reichlich, voll, üppig, ergiebig, *B.*; 2) betriebsam, ausrichtsam, *Пар.*
Спірни́к, *m.* Nebenbuhler, *m.* *Пар.*
I. Спі́рність, -ости, *f.* Streitigkeit, *f.*
II. Спі́рність, -ости, *f.* Reichlichkeit, Fülle; Ergiebigkeit, *f.*

Спісні́чати, *v. a.* Diät halten.
Спісобо́рець, -рця, *m.* s. Спісобо́рець.
Спі́ти, *v.n.* reifen, zur Reife kommen; 2) fortschreiten, sich vervollkommnen.
Спі́тка, *f.* s. Приго́да.
Спітка́ти, *v. a.* begegnen, betreffen.
Спіткну́ти ся, straucheln, на ко-го́ wegen jmds straucheln, *Кч.* 124.
Спітна́віти, спітні́ти, *v. n. В.* schwitzen.
I. Спіх, *m.* Eile, Hast, *f.* [Успі́х.
II. Спіх, *m. Кв.* I. 181. Erfolg, *m.* s.
Спіши́ти, *v. n.* на кого́ zur Eile antreiben; 2) спіши́ти, u. — ся, eilen, sich beeilen. [Eil; hurtig arbeitend.
Спішни́й, *a. М.* eilig, rasch, schnell,
Спішо́к, *m. Н.* 200.
Сплав, *m.* gewaltiger Regen, Flut, *f.* *Ф.*; Moor, Morast, *m*; 2) Insel, *f. ТР.* 125; 3) Floss, *n*; 4) Zusammenschmelzung, Legierung, Mischung, *f. Под.*
Сплавба́, *f.* Abflössung, *f.*
Сплаве́ць, *gen.*-цья́,*m.*Schwimmhölzchen, *n.* (an der Angelschnur) *Гал.* I.255.
Спла́вйне, сплави́ско, *n.* Holzstücke, ausgewurzelte Baumstämme & welche das Hochwasser nach dem Abfallen hinterlässt. [*adv.* -сто schief, *На.*
Сплави́стий, *a.* geneigt, schief;
Спла́вити, сплавля́ти, *v.a* weg-, abspülen; flössen, schwemmen; *У.*; 2) überströmen, übergiessen, *У.*; 3) legieren.
Сплави́ще, *n.* Flossplatz, *m.*
Спла́вка, *f.* Abschwemmung, Abführung, *f. Под.*
Спла́вний, *a.* schiffbar. [mann, *m.*
Сплавни́к, *m. КУ.* Flösser, Fähr-
Сплавни́цтво, *n.* Flosswesen, *n.*
Спла́вно, *n.* Legierung, *f.*
Спла́вняне, *n.* Legieren, *n.*
Спла́во, *adv.* птах летит — fliegt so wie schwimmend.
I. Спла́вок, *m.* шкля́ний Glasfluss, *m.*
II. Сплаво́к, *m.* спла́вка. *f.* s. Се́бель, *В.*
Спла́вці, *pl.* Flossfeder, Finne, *f.*
Сплавчу́к, *m.* Flossjunge, *m.* [(*Фр.*).
Сплани́стий, *a.* s. Сплависти́й,
Сплоса́ти, *v. n.* von d. Geschwulst: abnehmen.
Сплат, *m.* спла́та, *f.* Auszahlung, Abzahlung, Bezahlung, Berichtigung, *f*
Сплати́мий, *a.* zahlbar, tilgbar.
Сплати́мість, -ости, *f.* Zahlbarkeit, *f.*
Сплати́ти, спла́чувати, *v. a.* bezahlen, berichtigen, erstatten; tilgen.
Спла́тне *n.* das Abbezahlen, Abfinden.
Сплеска́ти, *v.a.* abplatten; 2) *viel zusammenplauschen, *Ф.*
Спле́снути, *v. a.* klatschen.
Сплет, *m.* Geflecht, *n. Фр.*
Спле́тене, *n.* Flechten, Geflecht, *n.*
Спле́тка, *f.* дротяна́ Drathseil, *n.*
Сплечи́ти ся, sich verrenken, s. lähmen.
Спле́ювати ся, s. Сплюйти ся.
Спливати, сплинути, спли́сти, *v. n.* herabschwimmen; * з розуму — wahnsinnig werden. eine Thorheit begehen, *В.*; 2) auf der Oberfläche schwimmen; * моя́ річ спли́ла на змій ich kam im Fluss der Rede auf die Schlange, *Р.* I. 130. — ся zusammenfliessen.
Спли́нти́ ся, *Мор.* s. d. v.
Сплигну́ти, *v.n.* hin-, heraufspringen.
Сплиго́нути, *v. n.* niederspringen, *Ст.* [heiser werden.
Спли́ни́ти ся, Schnupfen haben,
Сплисну́ти, *v. n. Гр.* schwinden, sich fort machen.
Сплід, *gen.* спло́ду, *m.* Geburt, *f. Ру.*
Сплісні́ти, *v n.* schimmeln, schimmelig werden. [Bund, *m.*
Спліт, *g.* спле́ту, *m. В.* Flechte, *f.*
Сплїта́ти, *v. a.* flechten, zusammenflechten. [ben einander.
Спліш, *adv. М.* III. 121. dicht ne-
Сплі́шник, *m.* Art Krankheit, *Еф.* 33.
Спльо́вувати, *v. a.* oft spucken.
Спло́джене, *n.* Schwängerung, Erzeugung, *f. Пар.*
Спло́дити, *v. a.* erzeugen, *Кч.* 139; — ся (земля́) — unfruchtbar werden, entkräftet werden (dh zu starke Produktion), *М+Б.* 399.
Сплох. *adv.* flugs, *Пар.*
Сплоча́ти, *v. a.* zusammenzimmern, -fügen, -binden, *С.*II. 134. [gedrückt, *В.*
Спло́щений, *a.* abgeplattet, platt-
Сплощенність, -ности, *f.* Abplattung, *f. Пол.* [drücken.
Спло́щити, *v. a.* abplatten, platt-
Спло́щка, *f.* abgeplattete Halb Herzmuschel, *f.* (Cardissa), *В.* [cher, *m.*
Сплу́тник, *m.* Ränkeschmied, -ma-

Сплутні, *pl.* Ränke, *pl.* *Пар.*
Сплювати, *v a.* spucken. [napf, *m.*
Сплювачка, *f.* Spuckkasten, Spuck-
Сплюганити, (-ганити), *v. a.* abschmähen; entheiligen.
Сплюндрувати, *v. a.* ausplündern.
Сплюх, *m.* Langschläfer, *m.*; 2) s. Заяць, *B.*
Сплюха, *f.* Langschläferin, *f*; 2) Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus europaeus), *B.*
Сплюща, *f.* Platzregen, *m.* *B.*
Сплющений, *a.* s. d. f. *C.* I. 228.
Сплющити, *v. a.* zusammendrükken, -pressen, -schliessen.
Сплясати, *v. a.* *TP.* 63. klatschen.
Сплячки, *pl.* gutes Schlafen.
Спобігчи, *v. n.* ereilen, *M.* I. 38. несподіване лихо спобігло unverhofftes Unglück hat sich zugetroffen, hat ereilt. [тати ся.
Спобратимити ся, *Зг.* s. Збра-
Спована, споваґу, *adv.* gemächlich, langsam, schonend, rücksichtsvoll, *K.*
Сповадити ся, verwöhnt, verzogen werden, +*M.*
Споважніти, *v. n.* ernst werden, in ernste Gedanken sich vertiefen u. ernste, gewichtige Fragen sich stellen, *Cв.* würdevoll, feierlich werden, *K.*
Споважнохильний, *a.* „Мета“ (63) 32.?
Сповенити, *v. a.* erfüllen, sättigen, *Гол.* III. 34.; überfluten, überströmen.
Сповéрху, *adv.* von Aussen.
Спóвзнути, *v. n.* verfliessen, schwinden, *Фр.*; 2) verschiessen (v. Farben).
Сповивати, сповити, *v. a.* einwindeln. [Wickelband, *n.* Windel, *f.*
Сповивач, *dim.* сповивачик, *m.*
Сповидіти, *v. a.* erblicken, *Зг.*
Сповиток, -тку, *dim.* сповиточок. *M.* I. 44. *m.* у сповиточку, in den Windeln, in zartester Kindheit, *Mi.* II. 261. *OE.*
Сповитуха, *f.* Hebamme, *f.*
Спóвідь, *gen.* -іди, *f.* Beichte, *f.*
Сповідальниця, *f.* Beichtstuhl, *m.*
Сповіданий, *a.* der gebeichtet hat.
Сповідати, *v. a.* Beichte hören, beichten; *ausforschen; rügen; — ся beichten, bekennen. [anlassung, *f.*
Сповідка, *f.* *Зг.* *Пр.* II. 259. Ver-
Сповідник, *m.* Beichtvater, *m.*; 2) Beichtgänger, *m.*
Сповірити, *v. a.* anvertrauen, +*M.*
Сповісти, *v. a.* hersagen, aussagen; — щось на кого jmdm etw. abtreten, cedieren; — ся bekennen, eingestehen, s. Сповідати ся.
Сповістити, сповіщати, *v. a.* benachrichtigen, melden, *Кч.* 239. [wittern.
Сповітріти, *v. n.* ausdunsten, ver-
Спóвка, *f.* *Не.* *Пр.* VIII. 959?
Сповназубий, *a.* -е кусало vollständiges u. geschlossenes Gebiss.
Спóвний, *a.* vollkommen, vollständig; *adv.* спóвна.
Сповнити, сповняти, *v. a.* ausfüllen, erfüllen, ausführen, vollführen, vollenden; leisten, *Ш.* I. 380; — довг die Schuld tilgen; — ся erfüllt werden, in Erfüllung gehen. [ниця.
Спóвничка, *f.* Trinkglas, *n.* s. Пов-
Сповнювáтель, *m.* *Пар.* Vollbringer, *m.*
Спóвщити, *v. a.* Schulden tilgen.
Спóгад, *gen.* -ду, *m.* Gedächtnis, *n.* Erinnerung, *f.* *Cm.* Andenken, *n.* *ОП.*
Спогадати, *v. n.* denken, sich erinnern; — ся sich plötzlich erinnern.
Спóгадка, *f.* Vermuthung, Hypothese, Ansicht, *f.* *Зг*; 2) s. Згадка, *Фр.*
Споганити, *v. a.* verunstalten, entstellen, *Фр.* [hinblicken.
Споглядати, споглянути, *v. a.*
Спогонити, *v. a.* heraustreiben; 2) ereilen, *Kol.* II. 54.
Спогордити, *v. a.* чимось stolz über etw. sich hinwegsetzen, etw. verachten, *T.* [überwinden.
Спогрáти, *v. a.* *АД.* I. 23. besiegen,
Спогудити, *v. a.* tadeln, verwerfen, *Kol.* I. 108.
Сподавний, *a.* *Cm.* herkömmlich, alt.
Спóдар, *m.* s. Ґоспóдар.
Сподáрка, *f.* s. Ґосподиня, *Пic.*
Сподáрский, *a.* = ґосподáрский.
Сподати ся, *E.* sich anvertrauen, — на кого jmdm —.
Сподвигнути, *v. a.* heben, aufrichten; — ся, sich — —.
Сподвижник. *m.* Mitkämpfer, Gefährte, *m.*; -иця, *f.* Mitgefährtin, Mitarbeiterin in e. Sache, *f.* *Y.* [unten.
С-под-испóддя, *adv.* Ч. V 918. von
Сподібніcть, -ости, *f.* Schönheit, *f.* *B.*

Сподї́ване, (-ання), *n.* Erwarten, Hoffen, *n.* Erwartung, *f.*

Сподї́ванка, *f.* Erwartung, Hoffnung, *f.*

Сподїва́ти ся, hoffen, erwarten.

Сподї́вка, *f. B.* der untere Theil.

Сподїну́ти ся, *АД.* I. 160. sich wohin wenden, Zuflucht, Schutz finden.

Сподї́я, *f.* Hoffnung, *f. Зак.*

Сподї́яти, *v. a.* s. Заподї́яти; — ся, sich begeben, s. ereignen, *Ш.* I. 331.

Сподні, *pl.* Beinkleider, *pl.*

Сподо́ба, *f* Wohlgefallen; Behagen, *n.*

Сподо́бане, *n.* Wohlgefallen, *n. Ил.*

Сподо́бати, — ся, s. Подо́бати, — ся.

Сподоби́ти, *v. a. Гол.* III. 127. schmücken, gefällig, schön machen; 2) nachbilden; 3) † *К.* I. 19. würdigen, würdig achten; Glück bringen.

Сподо́бка, *f.* Putzfliege, *f.* (Tinia), *B.*

Сподо́бляне, *n.* Nachbilden, *n.*

Сподо́бний, *a. Ч.* V. 259. gefällig, wohlgefällig, lieblich, hübsch; сподо́бним бу́ти кому́сь gefallen, *M.*

Сподови́й, *a.* der untere; 2) -горнець: drei Garnetz fassend.

Сподови́на, *f.* Bodensatz, *m.* Hefe, *f.* Niederschlag, *m. Ф.*

Сподови́не, *n.* s. Поде́не (*Фр.*).

Сподо́к, *m. dim.* s. Спід.

Сподоро́жний, *a.* Mitreisender, *Кл.*

Сподру́же, *n.* Ehe, *f* Ehebündnis, *n. Ог.*

Сподру́жене, *n.* Freundschaftsbündnis, *n.*

Сподружи́ти, *v. a.* vermählen, *Зг.*

Сподру́жний, *a. ОБ.* ehelich.

Сподсї́сти, *v. n. Ч.* VI. 20. auf jmds Stelle sich setzen, ersetzen, vertreten.

Споду́га, *f.* Aufkunft, *f. Пар.*

Споєди́нчити, *v. a.* vereinfachen, *Гол.*

Спо́жаль, *f.* спожалї́не, *n* Beileid, *n. Пар.*

Спожа́льний, *a.* mitleidenswert, beklagenswert.

Спожа́луване, *n.* Beileid, *n.*

Спожа́лувати, *v. a.* bemitleiden, sich erbarmen.

Споже́рти, *v. a.* auffressen.

Спо́жив, *m.* спожи́ва. *f.* Consum, *m.* Consumtion, *f.* Verbrauch, *m.* Genuss, *m. B. ВБ.*

Спожи́ване, *n.* Verbrauchen, Geniessen, Verzehren, *n.*

Споживати, *v. a.* geniessen, essen, verzehren.

Спожива́ч, *m.* Consument, *m. ВБ.*

Споживне́, *n.* Accise, *f. Пар.*

Спожи́вок, -вку, *m.* Verspeisen, *n.* Nahrung, *f.*

Спожида́ти, *v. a. M.* -днї и но́чи verharren, im sehnlichsten Warten verweilen.

Спожи́ране, *n.* Auffressen, *n.*

Спожите́, (-итте́), *n.* Leben, Fristen, *n.*; 2) Verbrauch, *m. M.*

Спожи́ти, *v. a.* s. Спожива́ти; 2) *M.* III. 105. erleben.

Спожи́ток, -тку, *m.* Consum, Verbrauch, Gebrauch, *m.*

Спожо́га, *f.* Abbrennung, *f. Пар.*

Спожо́жити, *v. a.* verbrennen (als Brandopfer), *Кл.*

Спозада́вна, *adv.* seit lange her, *Зак.*

Спозада́вний, *a.* sehr alt, ehemalig.

Спозаколи́шний, *a.* s. d. v.

Спозара́нок, -нку, *m.* sehr früher Morgen, *Зак.*

Спознава́не, *n. К.* Bekanntschaft, *f.*

Спознава́ти, *v. a.* kennen lernen; — ся e. Bekanntschaft machen, *К.*

Спозо́рити, *v. a.* mit Schmach bedecken.

Спозрі́ти, *v. a.* hinblicken, *Зг.*

Споїсти, *v. a.* aufzehren, aufessen.

I. Споїти, *v. a.* besäufen.

II. Споїти, *v. a.* zusammenkitten, -leimen, verbinden, (*Фр.*), *У.*

Спокво́ла, споквоія, *adv.* langsam, gemach, *К.*

Спо́ки, *pl.* Riffe in denСтаці́ви, *pl.*

Спо́ки час, *adv.* von Anfang, seit Beginn.

Спокі́й. *gen.*-о́ю, *m.* Ruhe, *f.* Friede, *m.*

Спокі́йний, *a.* ruhig; friedfertig.

Спокі́йничка, *f. dim. Б.*?

Спокі́йність, -ости, *f.* Ruhe, Gemächlichkeit, *f.*

Споклада́ти, *v. a.* s. Покладати.

Спокоїти, *v. a.* beruhigen; — ся, *Мог. Кн.* sich beruhigen, Ruhe finden.

Споконати, *v. a.* s. Поконати, *Зг.*

Споконвік, *m.* graues Alterthum, *Пар.* споконвіку, *adv.* seit Uranfang, aus der Urzeit her, *Ш.* I. 177.

Споконвічний *a.* seit uralterZeit, *К.*

Спокоха́ти, *v. a.* liebgewinnen.

Спокревни́ти ся, sich verschwiegern, s. Посвоячити ся.

Спокри́вджений, *a.* der Unrecht

gelitten hat,geschädigt,verletzt wurde, *У.*
Спокрйвдити, *v. a. Св.* schädigen, jmdm Unrecht zufügen.
Спокуса, *f.* Versuchung, *f. К.*
Спокусити, спокушати, *v. a.* in Versuchung führen,versuchen,verführen.
Спокусник, *m.* Versucher, Verführer, *m.*; -иця, *f.* Verführerin, Versucherin, *f. Кч.* 326.
Спокута, *f.*Abbüssung,Busse,Reue,*f.*
Спокуте, *n. Зг.* s. d. f.
Спокутоване, *n.Не.* Abbüssung, *f.*
Спокутувати, (-ов-), спокутати, *D. c.* 130, *v.a.*abbüssen, bereuen, *Ш.* I. 408.
Сполать, *adv. Кв.* II. 256. 295 (*eig.* = εἰς πολλὰ ἔτη на многі літа) = здорóв був, здорові бýли.
Сполечовати, *v. a.* abprügeln, *Кн.*
Сполити, *v.a.*begiessen, *Ра.* I. 6.
Споличковати, *v. a. Гол.* III. 158. ins Gesicht schlagen.
Споловане, *n.* Begattung, *f.* Beischlaf, *m.* час — ня Paarungszeit, *f. В.*
I. Споловіти, *v. a.* вóіже das Getreide mittels Schwemme reinigen.
II. Споловіти, *v. n.* den Glanz verlieren, fahl werden, verschiessen.
Сполож́ити, *v. a.* на рýки комýсь c. inf. *Ч.* II. 291. jmdm anvertrauen,überweisen. [abspülen,wegspülen.
Сполокати, споло́кувати, *v. a.*
Сполом, *adv.* з кимóсь *М.* II. 75. zusammen mit.
Споломініти ся, erröthen, *Пар.*
I. Сполонити, *v. a. Зап.* II. 579. röthen; — ся sich —; *Е.* крóвцев землю сполонила, anfüllen, tränken, reichlich begiessen (röthen); — ся sich erfüllen, *Kol.* II. 13.
II. Сполонити, *v.a.*s.Полонити 1).
Сполоніти, *v. n.* s. Спаленіти, *Фр.*
Сполоскати, сполоснýти, *v. a.* abspülen, wegspülen. [-streichen, *Кн.*
Сполосувати, *v. a.* durchstreifen,
Сполотніти, *v. n.* s. Пополотніти.
Сполохати, сполохнýти, сполошити, *v. a.* schrecken, verscheuchen; — ся erschrecken; scheu werden.
Сполувати, *v. n.* в ким in Gemeinschaft mit jmdm sein; sich begatten, balgen, *В.* [mittag, *m.*
Сполуденок, *gen.* -нка, *m.* Nach-
Сполудіяч, *m.* Mitwirker, *m. Кл.*
Сполука, *f.* Vereinbarung, Vereinigung, *f.* [beiter an e. Zeitschrift, *m.*
Сполуспиcатель, *m. Ваг.* Mitar-
Сполучене, *n.* Vereinigung, Verbindung, *f.* Verein, *m.*
Сполучимий,*a.*vereinbarlich,*Пар.*
Сполучити, *v. a.* vereinen, vereinigen, vereinbaren, paaren.
Сполучний, *a.* vereinbar, vereinbarlich; *adv.* -но beisammen.
Сполучник, *m.* Bindewort, *n.* Conjunction, *f. Бор.*
Сполучність, -ости, *f.* Verbindung, *f.* Zusammenhang, *m. Св.*
Спомагане, *n.* Unterstützung, *f.*
Спомагати,*v.a.*unterstützen,helfen.
Спомикнути, *v. a.* о чимóсь *Ф.* s. Згадати. [rung, *f.* Andenken, *n.*
Спомин, *m.* спомина, *f.* Erinne-
Споминати, *v. a.* sich erinnern, gedenken; 2) erwähnen, nennen.
Спóминка, *f.* Erinnerung, *f.* Gedächtnis, Andenken, *n.* на спóминку zum —; 2) Erwähnung, *f. А·Г.* 155.
Спóминок, *m. dim.* s. Спóмин.
Споминути, *v. a. Мс.* 256. s. Спомянути. [gen, *Зг.*
Спомирити, *v. a.* imFrieden eini-
Споміч́ник, *m.* Mitarbeiter, Helfer, Gehilfe, *m. Т.*
Спóмка, *f.*s.Спóминка,Andeutung,*f.*
Спомога, *f.* Unterstützung, Hilfe, Rettung, *f. Ст.*; 2) Beisteuer, *f. Пар.*
Спомогати, *v. a.* s. Спомагати.
Спомогий, *a. Ру.* комýсь zur Hilfeleistung verpflichtet, unterthan.
Спомож́іне, *n.* Hilfeleistung, Unterstützung, Beistand, *m.* Segen, *m. R.*62.
Спомо́жник, *m. Вах.* Gehilfe, Bundesgenosse, *m.*
Спомороч́ити, *v. a.* verdunkeln, mit Finsternis schlagen, *МШ.*
Спомочи, *v. a.* aushelfen, unterstützen; — ся (на щось) etw. aufbringen, leisten können, vermögen.
Спомянути, *v. a.* gedenken, sich erinnern, erwähnen; — комýсь когóсь *Мт.* s. Пригадати. [ken, misshandeln.
Споневажати, *v. a.* an Ehre krän-
Спонижати, *v. a.* s. Понижати.
Сповизе, *n.* Abplattung, *f.* (eines Berges), *Пар.*

Спонукане, *n.* Ermuthigung, Anstiftung, *f.* [wegen, anstiften.

Спонукати, *v. a.* ermuthigen, be-

Спонукач, *m.* Anstifter, *m. Пар.*

Споображення, *n.* спообрав, *m.* Abbild, *n. Пар.*

Спообразити, *v. a.* abbilden, abformen, abmodeln, abdrucken, *Пар.*

Спoосібна, *adv.* einzeln, besonders.

Спопелити, *v. a.* in Asche verwandeln, *Мог.*

Спопеліти, *v. n.* zu Asche werden.

Спопідрізовати, *v. a.* darunter weg schneiden, *B.*

I. Спор, *m.* s. Спір, *Кн. С.* I. 104.

II. Спор, *m.* s. Дихавиця.

Спорець, -рця, *m.* Mutterkorn, *n.* (im Roggen). [unkeusch.

Спорений, *a. B.* fett; 2) unrein,

Спорнити ся, sich beschmieren; 2) s. Поскоромити ся, *B.*

Спорий, *a.* ergiebig; bedeutend, gross; 2) *У.* s. Скорий.

Спориско, *n.* Menstruation, *f. ОБ.*

I. Спорити, *v. a.* streiten, *C.* I. 107; — ся unter einander streiten.

II. Спорити, *v. a.* комусь jmdn fördern, begünstigen, jmdm Glück geben, Gedeihen lassen, frommen; 2) sich beeilen.

Спориш, *m. Вол.* Mutterkorn, Hungerkorn, *n.* (Sclerotium clavus, Secale cornutum); 2) Vogel-Knöterich, *m.* (Polygonum aviculare), *Пс.*

Спорівнуване, *n.* Vergleichung, Zusammenstellung, *f.*

Спорідити, *v. a* lockern.

Споріднений, *a.* verwandt.

Спорідненість, -ости, *f.* Verwandtschaft, *f. Т.* [verwandt machen.

Споріднити, *v. a.* verschwägern,

Спорікати, *v. n.* на кого, s. Нарікати на к. [Ausgiebigkeit, *f.*

Спорінь, -ени, *f.* s. Спірність II.

Спорíне, *n.* ausgiebiger Ertrag.

Спорічка, *f. gew. pl.* s. Порічка.

Спорішити, *v. a.* s. Порішати, abmachen, ausmachen, entscheiden.

Сподливець, -вця, *m.* Federfechter, *m. Пар.* [haberisch; 2) streitig.

Спорливий, *a.* streitsüchtig, recht-

Спорний, *a.* streitsüchtig, zänkisch; 2) streitig, strittig.

Спорник, *m. Wgr.* 25. s. Сопéрник.

Спорність, -ости, *f.* Fertigkeit, Flinkheit, *f.*

Спóро, *adv.* reichlich, vollauf; 2) rasch.

Споровáтий, *a.* s. Дихавичний.

Споровий, *a.* -і кóшта Streit-, Gerichts-, Processkosten, *pl. ВБ.*

Споровіз, -óза, *m.* Eilwagen, *m. Пар.*

Спорожнити, -рóжнювати, *v. a.* ausleeren; — ся leer werden; 2) § entbunden werden vom Kinde. [gung, *f.*

Спорозумлі́не, *n. У.* Verständi-

Спóрок, -рку, *m.* Spergel, *m. Пар.*

Спорóкати, *v. a.* beflecken, besudeln, *Мх.* [farzen.

Спороси́ти ся, §. Gestank lassen,

Спорóти, спóрювати, *v. a.* (die Naht) auftrennen, aufschneiden, aufschlitzen; * durchziehen, durchprügeln, *А-Г.* 156.

Спорохня́вілий, *a.* moderig, morsch.

Спорохня́віти, (-нав-), *v. n.* verfaulen, vermodern.

Спороши́ти, *v. a.* s. Запороши́ти.

Спóрскати, *v. a.* spritzen, sprühen.

Спóрснути, *v. n.* herabfallen, *B.*

Спорти́ти, *v. a.* verderben; 2) *v. n.* fehlgreifen.

Спору́да, *f.* Bau, *m.* Erbauung, Bildung; Machination, *f.* Machwerk, *n.* Ränke, *pl. K.* [fassung, Abfassung, *f.*

Спору́джене, *n.* Verfertigung; Ver-

Спору́дити, *v. a.* verfertigen; verfassen. [steller; Verfasser, *m.*

Спору́дник, *m.* Verfertiger, Her-

Спору́дувати, *v. a* schaffen, wirken.

Споружи́ти, *v. a. Зап.* II. 112. ausstatten, versehen; — ся *Ч.* II. 543. s. Спромочи́ ся. [Hand.

Спору́ка, *f.* на спору́ці bei der

Спору́чник, *m.* -иця, *f.* s. Помічни́к, -ниця, *f. Акт.* 25.

Спорчи́ти, *v. a. У.* verderben.

Спóрше, *adv. comp.* s. Спорíйше, спірнíйше, *У.*

Споряди́ти, споряжáти, *v. a.* herrichten, herstellen, ausrüsten, *Кч.* 198; ausbessern; — ся hergerichtet, hergestellt werden; sich ausrüsten, sich versehen. [Modus, *m.* (in d. Grammat.).

Спóсіб, сóбу, *m.* Art, Weise, *f.*;

Спосíбний, *a.* geschickt, gewandt; tauglich; 2) bequem; **спосíбно**, *adv.*

geschickt, gewandt; 2) handlich, s. Нáручно.
Спосíбність, -ости, *f.* Geschick, *n.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, *f*; 2) Gelegenheit, *f.* [derfahren.
Спосїти́ти, *v. a.* s. Посїти́ти; wi-
Спосі́щене, *n.* Besuch, *m.*
Спослушнíти, *v. n.* gehorsam werden.
Способóба, *f.* Fähigkeit, Fertigkeit, *f. Др*
Способóбити, (-блю, -биш), *v. a.* vorbereiten, vor-, zurichten, verfertigen, bilden; geschickt, passend, geeignet zu etw. machen, до чогóсь; unterweisen; — ся sich richten, sich vorbereiten &; 2) sich verständigen.
Способóблений, *a.* vorbereitet, ausgestattet, qualificirt, die Fähigkeit habend, *B.*
Способувáти, *v.n.* до робóти, *На.* entsprechend, tüchtig sein, behilflich sein.
Спосóчити. *v. a.* mit Blut beflekken (beim Raufen). [*f. Ил.*
Спостерéжене, *n.* Wahrnehmung,
Спостеречи́, *v. a.* s. Спостерігати
Спостерігáємий, *a.* wahrnehmbar.
Спостерігáти, *v. a.* wahrnehmen, beobachten.
Спостерігáч, *m.* Beobachter, *m. Фр.*
Спостигнýти, спости́(г)чи, *v. a. mit. d. Inf.* können, vermögen; 2) когóсь, щось ereilen, einholen; — з чим womit fertig werden, *КС.* (83) II. 468.
Спости́жний, *a.* erreichbar.
Спóстити, *v. a.* abfasten; — ся lange gefastet, gehungert haben, dhs Fasten sich ganz abhärmen.
Спостувáти, *v. a.* s. Постувáти, Пóстити, *Зап.* II. 116. [*К.* II. 285.
Спосужáти, *v. a.* leihen, aushelfen,
Спотáння, *Не. хм.* 136?
Спотвірний, *a.* missgestaltet.
Спотвóра, *f.* Monstrum, *n.*
Спотвóрити, *v. a. Н.* 41. entstellen, verunstalten.
Спотвóрувати, *v. a. М Ос.* (62) I. 93. blosslegen, zur Schau stellen.
Спотикáйло, *n.* s. Спотикáч.
Спотикáти ся, stolpern, straucheln, anstossen.
Спотикáч, *m.* -мід stark berauschender Meth, der das Stolpern verursacht; *Ко.* 387. starker würziger Brantwein od. Meth, *К.*
Спотикнýти ся, спіткнýти ся, s. Спотикáти ся. [verhofft, unversehens.
Спóтиньга, *adv Ко.* 239. *Мор.* un-
Спотíти, *v. a.* beschweissen, beschwitzen; — ся schwitzen. [focht, *n.*
Спóтичка, *f.* s. * Зáчіпка (*Фр.*), Ge-
Споти́чність, -ости, *f.* das Zusammentreffen, die Gelegenheit (*Фр.*).
Спотребúти, *v. a.* verbrauchen; aufessen.
Спотрéбник, *m.* Consument, *m.*
Спотрéбно, *adv.* s. Потрíбно, *Гол.* III. 523. [s. Спотребúти.
Спотребувáти, *v. a.* verbrauchen,
Спотрýшити, *v. a.* ausschlachten, s. Спрáвити.
Спотýжене, *n* Erstarkung, *f. Св.*
Спохвати́ти ся, s. Спамятати ся, Обáчити ся c).
Спохи́лий, *a.* s. Похи́лий.
Спохи́лість, -ости. *f.* s. Похи́лість.
Спóхів, -ову, *m.* гори́ Gebirgsabhang, *m Фр.* [sich absenkend, schief, *Фр.*
Спохови́стий, спохова́тий, *a.*
Спохова́тість, -ости, *f.* Abdachung, *f.* Gesenke, *n. Фр.*
Спохóлий, *a.* geneigt, schief, abhängig, -а горá ein Berg mit sanften Abhängen, *B.*
Спóхом. *adv.* abschüssig hinab.
Спочасóвий, *m. Зг.* Zeitgenosse, *m.*
Спочи́в, -ву, *m. АД.* I. 125. s Спочи́нок.
Спочивáльня, *f.* Schlafzimmer, *n. ОП.* [Rast, *f.*
Спочи́ване, *n.* Ausruhen, *n.* Ruhe,
Спочивáти, *v. n.* ruhen, ausruhen, rasten; schlafen.
Спочи́вище, *n. К.* Ruhestätte, *f.*
Спочи́вок, -вку, *m.* s. Спочи́нок.
Спочи́н, спочи́нок, *gen.* -нку, *m.* Ruhe, *f.* Ausruhen, *n* Rast, *f.* Schlafen, *n.*
Спочи́ти, *v. n.* ausruhen; schlafen.
Спóчув. -у, *m.* Sympathie, *f. Пар.*
Спочувáти, *v. a.* mitfühlen, mitempfinden; 2) ahnen, *Ст.*
Спочувствувáти, *v. n.* sympathisieren, *Пар.*
Спочýйливий, *a.* empfindsam, empfindlich, von weichem Gefühl, *М.* III. 103.
Спочýйний, *a.* feinfühlend, *Ст.*
Спочуте́, *n.* Mitgefühl, *n.* Sympathie, *f. Ган.*

Спочу́ти, *v. a. M.* II. 37. fühlen, empfinden; *v. n.* кому́сь *M.* II. 36. mit jmdm mitfühlen, die Gefühle theilen.
Спочутни́й, *a.* sympathisch, *K.*
Споше́в, *f.* на споше́ві in Bereitschaft, (*Ф.*).
Споше́вий, *a.* -вершо́к, *У.*?
Спошеви́ти ся. з ким mit jmdm zu Ende kommen, sich ausgleichen, übereinkommen.
Споше́дїти, *v. n* verwahrlost werden, auf den Hund kommen (*Ф.*).
Спошепта́ти, *v. a.* flüstern.
Спошне́пити, *v. a.* § кому́ willfahren.
Споштува́ти, *v a.* kosten, s. Скоштува́ти.
Спошту́нок,-нку, *m.*Beköstigung,*f.*
Спо́ювати, спої́ти, *v. a.* zusammenfügen, binden, vereinigen.
Спояени́ти, *v. a.* erklären, veranschaulichen.
Споя́ти ся чого́ etw. begreifen.
Спра́ва, *f.* Handlung, That, *f.* Geschäft, *n.* Operation, Rechnungsspecies, *K. f.*; Vorgang, *m.* Angelegenheit, *f.*; 2) Sache, Rechtssache, *f.* Rechtshandel, *m.* зробити спра́ву кому́сь nach dem Rechte richten, entscheiden, Recht walten lassen; нема спра́ви ist kein Recht; ist nicht in Ordnung, klappt nicht, *Ш.* I. 47; не в спра́ві in Unordnung, nicht gut, nicht wie es sein soll, regellos; 3) Rechenschaft, *f.*; 4) gute Bebauung. по́ля; 5) Zubehör, *n.* nöthiges Zeug, *C.* I. 64.
С-пра́ва, *adv. K.* von rechter Seite.
Справда́ти, *v. a.* controlieren.
Справде́шний, *a.* wahr, wahrhaftig, wirklich, echt.
Справде́шнїсть, -ости, *f.* Wahrhaftigkeit, Wirklichkeit, *f.*
Справди́ти, справджа́ти, спра́вджувати, *v. a.* bewähren, bestätigen, wahr machen, bewahrheiten, *P.* II. 117; — сло́во *Не.* Wort halten; 2) verwirklichen, rechtfertigen, *K.*; — ся sich bewahrheiten, sich verwirklichen, in Erfüllung gehen.
Спра́вдї? *adv.* wirklich? wahrlich? in der That? 2) wirklich, wahrlich, in der That.
Спра́вдїжь, *f.* Probe der Richtigkeit, *f.*
Спра́вдний, *a. Зар.* echt.
Справдо́вувати ся, s. Справди́ти ся, *Ст.*
Справедли́вий, *a.* gerecht; *adv.* -и́во, gerecht.
Справедли́вість, -ости. *f.* Gerechtigkeit, *f.* Recht, *n.*
Спра́ведний. *a.* wahr, echt, wirklich, wahrhaftig, *B.*
Спра́вець, *g.* -вця. *m.* Meister, *m.* der Beste in seinem Fach, (*Фр.*).
Спра́вити, справля́ти, *v. a.* richten, aufrichten; 2) urbar machen (зе́млю); verfeinern; 3) verschaffen, anschaffen, kaufen; 4) — кого́ куда́ jmdm den Weg zeigen, weisen; — ся sich — 1) 2); 2) — ся куда́ die Richtung einschlagen, nehmen; 3) — ся (з ким, з чим) fertig werden, abmachen, ausführen, zu Stande bringen; 4) *Ке.* II. 5. sich benehmen, verfahren, handeln; 5) *ib.* 232 sich fassen.
I. Спра́вка, *f. D. c.* That, *f* Streich, Schelmenstreich, *m.*
II. Спра́вка, *f. gr.* Anfrage, Nachfrage, Erkundigung, Recognition, Correctur, *f.*
Спра́влене, *n.* Aufrichten, *n.*; 2) Verbesserung, Berichtigung, Correctur, *f.* Urbarmachung, *f*; 3) Anschaffung, *f.*; 4) Weisung, *f.*
Спра́вний, *a.* geschickt, betriebsam, gescheit, klug; 2) pünktlich, *Ст.*; 3) -е по́ле gut bebaut.
Спра́вник, *m.* Commissionär, Geschäftsführer; Stifter, Urheber, Thäter, *m.*; 2) Kreishauptmann, *n. Ке.* I. 93.
I. Спра́вниця, *f.* Stifterin, Urheberin, Thäterin, *f.*
II. Спра́вниця, *f.* Gerichtsstube, Kanzelei, *f. Ф.*
Справни́че *n.*Vergütung desСпра́вник: Provision, *f.*
Спра́вність, -ости, *f.* Geschicklichkeit, *f.*
Спра́вно, *adv.* geschickt, passend, klug.
Спра́вность, *f. Гол.* III. 268. s. d. f.
Справо́ване, *n.* Gebrauch, *m.* Benützung, *f. Зак.*; 2) Führen, *n.* Verwalten, *n.* Verwaltung, *f.*; — ся das sich Gebahren, Conduite, *f.*
Справозда́вець, *m.* s. d. f.
Справозда́вник, *m.* Berichterstatter, *f.*
Справозда́вство, *n.* Berichterstattung, *f.* Bericht, *m.*
Справозда́тель, *m. Гол.* Berichterstatter, *m.*

Справосла́влене, *n.* Bekehrung zum orthodoxen Bekenntnis, *f.*

Справува́ти, (-ова́ти), *v. a.* handhaben; verwalten; 2) — кому́ jmdm zuträglich sein; — ся sich verhalten, sich benehmen, s. führen. [Geschäft, *n.*

Справу́нок, -нку, *m.* Auftrag, *m.*;

Справцюва́ти, *v. a.* recht gerade stellen, machen; — ся gerade werden; 2) — ся, geraden Weg einschlagen.

Спра́вщик, *m. gr.* Corrector, *m.* -иця, *f. Пс.*

Спра́га, *f.* Durst, *m.*

Спра́глий, *a.* schmachtend, *Фр.*

Спрагну́ти ся чого́ ь, *ВБ.* s. Забага́ти ся.

Спрагота́, *f.* s. Спра́га, *Kst.*

Спра́жний, *a.* echt, wahrhaftig.

Справни́ти, *v. a.* неді́лю — feiern, *Ч.* V. 525.

Спра́нути, *v. a. Ч.* II. 183. ausroden.

Спрацюва́ти, (испрацюв), *v. a.* ausarbeiten, ausbilden; 2) urbar machen, (*Фр.*); — ся, s. Зроби́ти ся а).

Спраща́ти, *v. a. Мог.* s. Попраща́ти.

Спре́жа, спре́жду, спре́жу, *adv. Ос.* (61) XII. 62. von Anfang, von Anfang her, vordem, vormals.

Спреча́ти ся кому́сь, *К.* jmdm Widerstand leisten.

Спри́крити, *v. n.* — собі überdrüssig werden; — ся überdrüssig werden; — кому́ jmdm lästig werden.

Спри́са, *f.* Spreize, Spreizstange, *f.* etw. zum Stemmen Dienendes

Сприсї́да́ти, *v. a.* кого́ jmdn anfallen, s. Обсї́да́ти. [sprengen.

Спри́снути, *v. a.* bespritzen, be-

Сприсува́ти, *v. a.* stemmen mittels einer Spreizstange.

Сприсяга́ти ся, сприсягну́ти ся, heimlich abreden, sich verschwören.

Сприт, *m.* Geschicklichkeit, *f.*; 2) Kunststück, *n.* [präcis.

Спри́тисний, *a.* nachdrücklich,

Спри́тї́чний, *a.* leicht wo unterzubringen. [(*Ф.*).

Спри́тї́чно, *adv.* zierlich, geschickt,

Сприткий, *a.* flink, *Кроп.* [I. 32.

Спри́тний, *a.* geschickt, gewandt, *С.*

Спри́тність, (-ость), *f.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, *f.* — в перебі́глости, *Т.* Pfiffigkeit, *f.*

Сприто́мний, *a.* s. Притомний, *Зак.*

Спритя́мкувати, *v. a. Веч.* II. 6. verstehen, begreifen.

Спри́ха, *f.* Speiche, *f.*

Сприхті́ти, *v. a.* на кого́ jmdn andrängen, auf jmdn heftig losgehen.

Сприча́ти ся, s. Спреча́ти ся, *С.* I. 192. II. 202. sich sträuben, sich weigern.

Спричини́ти ся, *Ст. Н.* verstörrt, verrückt, wahnsinnig werden.

Спри́чки, *pl.* Convulsionen, *pl.*

Сприя́їти, *v. n.* кому́ jmdm wohlwollen, *Ф.* [günstigung, *f.*

Спри́яне, *n.* Wohlwollen, *n.* Be-

Сприя́ти, *v. n.* кому́, wohlwollen; 2) — кому́ щось = Нара́їти.

Спрі́чкати ся, спрі́чний, *a.* s. Спереча́ти ся, Супере́чний.

Спрія́ти, *v. a.* кого́сь *Ч.* V. 46? -до кого́сь jmdm empfehlen, (*Фр.*).

Спро́ба, *f.* Versuch, *m.* Probe, Anstellung einer Probe, *f. Т.* [III. 725.

Спроби́ваний, *a.* durchbohrt, *Гол.*

Спро́бний, *a.* Versuchs-.

Спробува́ти, *v. a.* probieren, prüfen; versuchen. [*f. ОП.*

Спробу́нок, *gen.* -у́нку, *m.* Probe,

Спрова́дити, спрова́джувати, *v. a.* herbeiführen, herbeischaffen.

Спрові́дати, *v. n.* erfahren. [*m.*

Спровідни́к, *m. Т.* Ableiter, Führer,

Спрово́дниця, *f. Кл.* Gefährtin, *f.*

Спрово́ла, *adv.* langsam.

Спро́волока, *adv.* s. d. v. [fen.

Спродава́ти, спрода́ти, *v. a.* verkau-

Спрода́вець, *gen.* -вця, *m.* Verkäufer, *m.*

Спрода́жний, *a.* verkäuflich, feil.

Спрода́жність, -ости, *f.* Verkäuflichkeit, Feilheit, *f.* [käuflich.

Спрода́йний, *a.* veräusserlich, ver-

Спрода́йність, -ости, *f.* s. Спрода́жність.

Спрожи́ток, -тку, *m. Ме.* 347. Niessbrauch auf Lebenszeit, *m.*; Leibgedinge, *n.*

Спроку́дити, *v. a.* s. Розлако́мити, розпаску́дити, üble Gewohnheit anlernen; — ся Lust bekommen, *В.*

Спрома́гане, *n.* Hilfeleistung, Förderung, *f.*

Спромага́ч, *m.* Förderer, *m. Пар.*

Спромі́жний, *a.* Hilfs-.

Спромо́га, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.* (etw. zu thun). *Cm. K. Bax.*; das Auslangen, *Фр.*; 2) Beihilfe, *f.* Aushelfen, *n. Пар.*

Спромо́жність, (-ость), -ости, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *n.*; 2) Verhältnis, *n.*

Спромочи́, *v. a.* überwältigen, *Фр.*; — ся на щось etw. aufbringen können, vermögen, *А Г.* 158.

Спроневірене, *n. Зг.* Veruntreuung, *f.* das Untreuwerden.

Спроневірити, *v. a.* veruntreuen; — ся sich —.

Спроневірник, *m.* Treuloser, *m.*

Спропасти́ти. *v. a.* s. Запропасти́ти.

Спропу́дити ся, s. Спроку́дити ся (*Фр.*).

Спрос, *m. Ko.* 296. *gr.* Frage, Bitte [um Erlaubnis, *f.*

Спро́сини, *pl.* Einladung zur Hochzeit, *R.*

Спроси́ти, спро́шувати, *v. a.* bitten, einladen (zur Gesellschaft); 2) *gr.* fragen; — ся s. Ви́проситн ся.

Спро́ста, *adv.* auf schlichte, gewöhnliche, einfache Weise, *Кч.* 115.

Спрости́ти, *v. a. Гол.* verzeihen, entsühnen.

Спростоволо́ка, *adv.* weitschweifig; langsam, gemach.

Спростя́га, *adv.* gedehnt, weit ausholend, *K.*

Спро́тив, -у, *m.* Widerrede, Opposition, *f.* Widerstreit, Einspruch, *m.*; Collision, *f. Пар.*

Спроти́вити, *v. a.* coтi feindlich stimmen, zum Feinde machen; -сла́бість лїко́м entgegentreten; — ся entgegen sein, widerstreiten, sich widersetzen.

Спроти́вітн, *v. n.* комусь zuwider, verhasst werden, *Ру.*

Спруд, *m.* Blähung, *f. B.*

Спру́дити ся, s. Зду́ти ся, *B.*

Спружи́стий, *a.* elastisch, spannkräftig.

Спружи́стість, -ости, *f.* Elasticität, Schnellkraft, Federkraft, Expansion, *f. CM.*

Спру́жка, *f.* Springfeder, *f. Пар.*

Спру́жність, -ости, *f.* s. Спружи́стість.

Спрутну́ти ся, ногáми sich anstemmen.

Спряг, *m.* Gespann, *n.*

Спря́га, *f.* Bespannung, *f. Пар.*

Спрягáти, спрягти́, (-гчý), *v. a.* bespannen, anspannen, zusammenspannen; verbinden; — ся zusammenspannen, zusammen ein Gespann zu Stande bringen; sich verbinden.

Спря́гнути, спрягти́, спря́жити, *v. a. K. Ш.* II. 120. s. Смáжити, Спрáжити.

Спрягота́, *f. Зг.* s. Спрáга.

Спря́жене, *n.* Conjugation, *f.*

Спря́жка, *f.* Spange, *f.*

Спря́нути, *v. a.* s. Спря́тати.

Спря́сти, *v. a* ausspinnen.

I. Спрят, *m. H.* 194. der Ort zur Aufbewahrung; Gewahrsam, *m.*; 2) Geräth, *n.* Munition, *f. Зак.*

II. Спрят, *m.* Behendigkeit, Gewandtheit, *f. Пар.*

Спря́тати, спря́тувати, *v. a.* hinaus-, hinwegschaffen, entfernen; aufräumen; 2) verbergen, verstecken; 3) ersparen; — ся sich verstecken, s. verbergen, *B.*

Спря́тний, *a.* behend, gewandt, *Пар.*

Спря́тнї, *pl.* ordentliche Einrichtungen.

Спря́ток, *gen.* -тку, *m.* Aufbewahrung, Verwahrung, *f.*; 2) Aufbewahrtes, *n.* (z. B. Milch &); 3) Geräth, *n.*

Спря́точний, *a.* was sich überall leicht unterbringen lässt.

Спряшка, *f.* Band, *n.* Schnalle, *f.*

Спуг, *m. Мог.* heisse Asche.

Спу́гати. *v. a.* s. Споло́шити.

Спу́да, *f.* Schrecken, *m.* s. Пере́стрáх.

Спу́дати, *v. a.* свій вік s. Скапáрити.

Спуде́й, спуде́я, *m. griech.* Schüler, *m. Кч.* 84.

Спу́жити, *v. a.* den heissen Boden des Backofens mit kaltem Wasser erkühlen.

Спужну́ти ся, *D. c.* 147. s. Напу́дити ся.

Спу́за, *f.* glühende Asche, Asche, *f.*; 2) Russ, *m.*; 3) Staub, *m. B.*

Спузáвіти, *v. n.* s. Змарнї́ти.

Спузири́ти, *v. a.* aufblasen, anschwellen, aufblähen, *Зак.*

Спу́пку, *adv. Ko.* 142. von Kindheit an.

Спу́рдза. *f.* s. Спу́за 1).

Спуск, *m. He.* Hinablassen, Herunterlassen, *n.*; Fahrweg bergab; Abfahrt, *f.*; 2) Abhang, Abschuss, *m.*; 3) Nachlassen, Nachgeben, Nachgiebigkeit, Schonung, *f. Ko.* 144. не давáти спу́ску

комусь jmdn nicht schonen, jmdm nicht nachgeben, *Не.*; 4) das Belegen der Mutterschafe.

Спускалка, *f.* *Ч.* IV. 42. das Hinabfahren im kleinen Handschlitten.

Спусканистий, *a.* leicht abschüssig.

Спусканка, *f.* Rutschplatz, *m.* *Гал.* I. 255.

Спускати, s. Спустити, *v. a.* herablassen, niederlassen; — ся 1) sich herablassen, hinabsteigen; 2) — на кого auf jmdn sich verlassen.

Спусковатий, *a.* abschüssig; 2) trichterförmig, konisch.

Спуст, *m.* der grosse Hobel, Streichhobel, *m.*; 2) Mühlwehr, Schleuse, *f.*; 3) Herablassen, Ablassen, *n.* -води Abfluss, *m.*; 4) Ruhen, Rasten, *f.* (für den Hahn am Schlosse des Feuergewehrs); Schneller, Riegel, *m.* (im Schlosse) &; 5) — горілки der ganze Brantweinabzug; 6) = drei Eimer; 7) ein Draht Garn, *Гал.* I. 255. [werden, veröden.

Спустиніти, *v. n.* *ТР.* 115. wüste

Спустити, *v a.* herab-, hinab-, herunterlassen, senken; -воду ablassen; -струну niedriger stimmen; — в ціні herabsetzen, wohlfeiler lassen; — голову den Kopf hängen lassen; — волосе die Haare kurz schneiden, stutzen, verschneiden; — товар von der Krippe losbinden; -з чого nachlassen; -з ока aus den Augen lassen; — прядиво на мотузє das Gespinnst zum Seil verarbeiten; -бич immer dünner zu Ende flechten; — кому щось etw. jmdm abtreten; — дошку & dünner machen (dh Abhobeln &); — ся 1) sich herab-, herunterlassen; 2) — на кого, на що auf jmdn, auf etw. sich verlassen.

Спустінє, *n.* Verödung, Verwüstung, *f.* *К.*

Спустковати, *v.n.Гр.* leer werden.

Спустний, *a.* -а пружина Schnappfeder, *f.* *Пар.* [stück.

Спусток, *gen.* -стка, *m.* kurzes Holz-

Спустошалий, *a.* verödet, *Кч.* 62.

Спустошалость, *f.* Verödung, *f.*

Спустошити, *v. a.* verwüsten, verheeren.

Спутати, *v. a.* s. Путати.

Спутерувати, *v. n.* im Stande sein, vermögen, (*Фр.*).

Спутник, *m.* Reisegefährte, *m.* *Пар.*

Спутниця, *f.* Gefährtin, *f.* *К.*

Спутно, *n.* s. Спятка, *В.*

Спутновий, *a.В.* -а кість, s. Спятковá к. [locker gemacht.

Спухковатілий, *a.* s. Пухкий,

Спухнути, *v. n.* anschwellen.

Спухченє, *n.* Mürbung, Gähre, *f.*

Спушити, *v. a.* gar, mürbe, locker machen. [Aderlassen, Schnepper, *m.*

Спущадло, *n.* Instrument zum

Спущенє, *n.* Senkung, Thesis, *f.* *Ог.*

Спюх, *m.* verschlafener Mensch, * Schlafmütze, *f.*; 2) s. Спячка, *В.*

Спюшок, *m.* *dim.* s. Спюх 1); 2) Tagschläfer, *m.* Nachtschwalbe, *f.* (Caprimulgus europaeus), *В.*

Спялити, *v. a.* leidlich aufrichten, aufbauen; — ся, aneinander sich stemmen u. dadh höher kommen.

Спянчити ся, *М.* II. 35. trunksüchtig werden, sich betrinken, s. berauschen. [sich heben, *ОП.*

Спяти, *v. a.* s. Спинати; — ся,

Спятка, *f.* Fessel, *m.* *В.* [*n.* *В.*

Спятковий, *a.* -á кість, Fesselbein,

Спячка, *f.* Schlafsucht, *f*; 2) Bilsenkraut, *n.* (Hyoscyamus niger), *В.*

Срамити ся, sich entehren, sich eine Schmach anthun.

Срамний, *a.* *Др.* s. Срамотний.

Срамно, *adv.* s. Соромно, *Мор.*

Срамовище, *n.* Schande, *f.* *Ст.*

Срамотний, *a.* schändlich, schmählich, zottig.

Срамотниця, *f.* s. Бестида, +*Е.*

Сребраний, (-бря-), *a.* silbern.

Сребристий, *a.* *М.* III. 56. silberfarbig, Silber-.

Сребро, *n* Silber, *n.*

Среброносний, *a.* silberhaltig, *Пол.*

Сребропінний, *a.* *На.* silberschäumend.

Средохрестний, *a.* день, der Tag inmitten der grossen Fasten, *Марк.* 3.

Средоточка, *f.* Mittelpunkt, *m.* *Мог.*

Средоточний, *a.* im Mittelpunkte liegend, central, *У.*

Средство, *n.* Mittel, *n.* Massregel, *f.*

Срéмя *n.* — дніпровé *КС.* (82) I. 24?

Срібельник, *m.* Silberarbeiter, *m.*

Сріблистий, *a.* silberschimmernd; silbern, *Ст.*

Сріблистобілий, *a.* silberweiss,
Сріблити, *v. a.* versilbern. [*Фр.*
Срібло, *n.* Silber, *n.* [mig, +*M.*
Срібноголосий, *a.* silberstim-
Срібнолитий, *a.* *КУ.* aus geschmolzenem u. gegossenem Silber.
Сріблолюбець, -бця, *m.* der Habsüchtige. [sucht, Habsucht, *f.*
Сріблолюбство, *n.* *К.* Gewinn-
Сріблоногий, *a.* silberfüssig, *Кл.*
Сріблорогий, *a.* mit silbernen Hörnern.
Сріблохвилёвастий, *a.*-змій *Гр.* mit silbernen wellenförmigen Streifen.
Сріблохвилий, *a.* *Пів.* mit silbernen Wellen. [*К.* I. 204.
Срібляник, *m.* von e. Reichen,
Сріблястий, *a.* silberschimmernd,
Срібний, *a.* silbern, Silber-. [*ОП.*
Срібнолукий, *a.* mit silbernem Bogen, *Пе.* [gehaucht, mit Silberflaum.
Срібнопухий, *a.* *Пав.* silberan-
Срібноструйний, *a.* mit silbernen Wellen, *Макс.* [(Argyrostomus), *B.*
Срібноустка, *f.* Silbermund, *m.*
Срібнохвилий, *a.* s. Сріблохвилий.
Срібристий, *a.* silbern, Silber-, *Пів.*
Срібряний, *a.* s. Срібний.
Срік, *g.* сроку, *m.* *H.* 107. s. Срок.
Срімний, *a.* = срібний, (*Фр.*).
Срогий, *a.* срого, *adv.* s. Строгий, строго, *Зак.*
Сродство, *n.* s. Вибір 2).
Срок, *m.* *gr.* Frist, *f.* Termin, *m.*
Сромотний, *a.* schändlich, *Ш.*
Срюба, *f.* Schraube, *f.*
Срюбоватий, *a.* schraubenförmig.
Срюбштак, (сруб), *m.* Schraubstock, *m.* [Saugwarze, *f.*
Ссавень, -вня, *m.* *B.* Saugwurzel,
Ссанути, *v. a.* ansaugen, *Иг.* 74.
Ссати, *v. a.* saugen.
Ссач, *m.* Säugethier, *n.* *B.*
Ссебний, *a.* verbissen, tückisch, gewissenlos (*Фр.*).
Ссилати, *v. a.* s. Засляти; — ся на що sich berufen auf etw., citieren.
Ссилка, *f.* Landesverweisung, Verbannung, Deportation, *f.* *M.* III. 35; 2) Citat, *n.* [wiesene, Deportirte, *M.* III. 34.
Ссильний, *m. a.* *sbst.* der Ver-
Ссипати, *v. a.* zusammenschütten, s. Зсипати.
Ссипковий, *a.* -магазин Schütt.
Ссипок, -пку, *m.* s. Зсип.
Ссївати, *v. a.* aussäen; sieben.
Ссївки, *pl.* Auskehr, *f.* Kaff, *n.*
Ссїдати, ссїсти, *v. a.* absitzen, sich heruntersetzen, aus-, absteigen; 2) ссїсти на коня, *K.* das Pferd besteigen; — ся gerinnen, sich setzen, dick, käsig werden (Milch etc.).
Ссливати, ссливнути, s. Злив — &.
Ссора, *f.* *gr.* Hader, Zank, Streit, *m.*
Ссочка, *f.* Saugwarze, *f.*
Сстановити, (зстан-), *v. a.* -сорочку, das Leib (im Hemd) fertigstellen, -nähen. [zusammenschieben.
Ссунути, *v. a.* herunterschieben;
Ссучити, *v. a.* s. Зсукати. [fassen.
Ссягнути, *v. a.* *M.* II. 77. III. 89. um-
Ста, *adv.* s. Сюда.
Стабиця, *f.* s. Стовбиця.
Став, *m.* Teich, *m.*; 2) *ung.* s. Стан.
Става, *f.* s. Постава, *Пар.*
Ставати, *v. n.* sich stellen; 2) werden, beginnen, anfangen.
Ставець, *gen.* -вця, *m.* Unterlage zur Stütze; 2) hölzerne Schüssel; 3) Gelenk, *n.* (*Фр.*).
Ставидло, *n.* verlassener Teich, *Ч.* VI.
Ставити, ставляти, *v. a.* stellen, aufstellen, setzen; aufführen, bauen; — кого перед суд jmdn vor Gericht stellen, erscheinen lassen; — ся sich stellen &; — ся кому jmdm die Stirn bieten, sich wehren.
Ставиця, *f.* Falle, *f.*
Ставище, *n.* Teichgrund, *m.* *B.*
Ставка, *f.* Einsatz im Spiel; 2) *H.* 143 das Erscheinen vor Gericht; 3) Knoten im Halm; 4) Zaunfach, *m.*
Ставлене, (-влїне) *n.* das Aufstellen.
I. Ставний *a.* wohlgewachsen, hoch; wohlgestaltet, schön; ansehnlich.
II. Ставний, *a.* im Teich, des Teiches, Teich-, -а вода, *Под.* *M.*
Ставник, *m.* Reif zum Zurechtlegen der Fassdauben; 2) Blumentopf, *m.* *ОП.*; 3) grosser Kirchenleuchter; 4) grosse Standkerze. [Тацка, *ОП.*
Ставниця, *dim.* ставничка, *f.* s.
Ставничий, *m.* Teichmeister, *m.* *Пар.*
Ставове, *n.* Teichgeld, *n.* *Пар.*
Ставовий, *a.* Teich-.
Ставовка, *f.* s. Станов, (-овка).

Ставо́к, -вка́, *m. dim.* ein kleiner Teich, Weiher; 2) Ständer, *m.* (Gefäss), *Пар.*
Ставоко́п, *m.* Teichgräber, *m. Пар.*
Ставці̂, *pl.* Glieder, *pl.* (bes. Fingerglieder), *B.*
Ставча́тий, *a. B.* gegliedert.
Ста́вчики, *pl. dim.* s. Ставці̂, *B.*
Ста́вчин, *m.* Gliederkoralle, *f.* (Mopsea), *B.*
Ста́вщина, *f. Пар.* ставщи́зна, *f.* † *АД.* II. 145. 146. Steuer von Teichen u. Weihern.
Стаго́лка, *f.* Fass zum Säuern des Krauts, *n.*
Стад, *m.* Flug, *m. Пар.*
Ста́да, *f. Ч.* III. 274. s. Ста́до.
Стада́рня, *f.* Hürde, *f.*
Стадина́, *f.* s. Стадни́на.
Ста́дник, *m.* Herdenhüter, *m. K.*; Pferdehüter, -züchter, *m. Ос.* (61) I. 229; 2) Springhengst, Stammochs, Stier, *m. Пар.*
Стадни́на, *f.* Gestüte, *n.* Stuterei, *f.*
Стадни́цкий, *a.* zum Ста́дник geh.
Стадни́ця, *f.* Mutterstutte, *f.*; 2) *Ме.* 74. s. Ста́йня.
Стадниче́нко, *m. dim. Bein.* des Pferdes, s. Ста́дник.
Ста́до, *n.* Herde, *f.* [Stall.
Стае́нка, ста́нка, *f. dim.* kleiner
Ста́йка, *f. dim* s. Ста́я, Ackertheil.
Ста́йниця, *f. АД.* I. 45. *Гол.* III. 2. s. Ста́йня
Стайни́чий, *m.* Stallknecht, *m. Cm.*
Ста́йня, *f.* Stall, *m.*
С-так, *adv.* s. З так. [Humpen, *m.*
Стака́н, *dim.* стака́нчик, *Ке. m.*
Стакува́ти, *v. a. D. c.* 228. s. Руйнува́ти.
Сталь, *f.* Stahl, *m.*
Стале́вий, *a.* stählern, Stahl-.
Сталевоси́ний, *a.* stahlblau.
Стале́ний, (-е́нний), *a.* gestählt; stählern, *BБ.*; 2) ausdauernd, *Пар.*
Ста́лий, *a.* beständig, stettig, unvergänglich; standhaft, stabil, fest, fix, -а ці̂на́ *Ке.* I. 130.
Стали́ти, *v.a.* stählen, s. Насталити.
Стали́ти ся, *Гр.* 333. sich ungeberdig sträuben.
Ста́лість, -ости, *f.* Beständigkeit, Standhaftigkeit, Ausdauer, *f.*
Ста́лка, *f. Не.* Quirl, *m.* bei d. Pflzen; 2) ста́лка, ста́лька, *f.* Faden, *m.*; 3) Bestandtheil des Seiles, *Зак.*; 4) Pasо́к, Schnur, Reihe, *f.*
Ста́лька, *f.* Wetzstahl, *m.*
Стальносі̂рий, *a.* stahlgrau.
Стальця́, *pl.* Eisenbeschlag bei der Mündung des Häckselkastens.
Ста́мбул, *m.* Constantinopel.
Стамві̂дтам, *adv. Св.* von dorther.
Стан, *gen.* -ну́, *m.* Stand, Zustand, *m.* Lage, *f.*; ді̂вка на стану́ reife Jungfrau; 2) Verfassung, *f.*; 3) Station; Einkehr, *f. Ш.* II. 34.; 4) Lager, *n.* стано́м ста́ти ein Lager aufschlagen; 5) Leibesgestalt, Statur, Taille, *f.*; Leibstück, Hemd, Mieder, *n. Ме.* 41; 6) in Russland Name des Theiles eines Bezirkes.
Ста́нва, *f.* Ständer, *m.* Gefäss, grösseres Fass, *n.*
Ста́не, *n. Под.* Zustand, *m.*
Ста́ник, *m. dim.* s. Стан 5).
Ста́ниця, *f.* Steppendorf, *n.* Kosakendorf, *n.* Ansiedelung, *f.*; 2) *Ме.* 75. s. Ста́йня.
Стани́шний, *a.* zur Ста́ниця 1) geh; 2) Commandant einer Стани́ця 1).
Ста́нище, *n.* Standort, *m.* Stätte, *f.*
Станівни́й, *a.* gesetzt, gesittet, *Пар.*
Стані̂ти, *v. n.* feil, wolfeil werden, billiger werden. [*М+Б.* 131.
Станки́й, *a.* mit schöner Taille,
Ста́нля, *f. РД.* 2. s. Стремя́; 2) *МШ.* s. Тре́нзля.
Ста́нов, *gen.* ста́нви, *f.* s. Ста́нва.
Стано́ва, *f.* Gesetz, *n. Пар.*
Станови́й, *a.* des Standes, ständisch, der Standesclassen, *BБ.*; 2) *m. a. sbst.* Vorgesetzter, (polit.) Aufseher eines Стан, *m.* s. Спра́вник.
Стано́виско, *n.* Standort, -punkt, -platz, *m.* Lager, *n.*; 2) Stellung, *f.* Rang, *m.*
Станови́ти, *v. a.* aufstellen; 2) aufhalten; 3) nach der Taille zuschneiden; 4) beschälen.
Станови́тий, *a.* s. Стоя́чий.
Стано́вище, *n.* der Ort, wo man steht od. zusammenkommt, Stand, Lagerplatz, *m.* Niederlage, *f.*; 2) Stellung, Lage, *f.* s. Стано́виско. [*n. Кн. Ке.*
I. Стано́к, -нку́, *m.* Rekrutenmass,
II. Ста́нок, -нку, *m. АД.* I. 216. s. Оста́нок.
Стано́чок, -чку, *m. dim.* s. Стан 5), -ильняни́й Hemd, Mieder, *n. Ме.* 41.
Ста́нути, ста́ти, става́ти, *v. n.*

sich auf-, s. stellen; *mit infinit umschreibt das Futurum*: стáнеш ї́сти s. *v. a.* бу́деш ї́сти *P.* I. 3. od. = anfangen; 2) erscheinen, vorkommen; стáти ся geschehen, sich ereignen.

Стáнця, *pl.* Fassdauben, *pl.*

Стáня, *f.* s. Стáйня, *Зак*; 2) Stehen, *n.* (für etw.), за віру Христову в одній стáнї стáти, *КС* (82) IV. 513.

Стар, -рá, -ре́. *a.* s. Стари́й.

Старь, *f. coll M.* III. 55. alte Leute, Greise, *pl.*; 2) Trödelkram, *m. Пар.*

Старá, *f. a. s.* s. Стари́й, Alte, *f.*

Старáльно, *adv. Ст.* s. Старáнно.

Стáране. *n.* Sorge, Bemühung, Bewerbung, *f.* Sorgetragen, *n.*

Старанли́вий, *a.* fürsorglich, fleissig, *Гол.*

Старáнний, *a.* sorglich, sorgfältig.

Старáнник, *m.* Pfleger, Versorger, *m. Ф.*

Старáнність, -ости, *f.* Sorge, Besorgtheit; Sorgfalt, *f.*

Старáтель, *m.* Vorsorger, der sich bemüht, für jmdn sich verwendet, *Кв.* II. 43.

Старáтельний, *a. Зап.* 1. 321. sorgfältig, strebsam, eifrig; *adv.* -но, fürsorglich.

Старáти, *v. a.* besorgen, aufzubringen suchen; — ся sich bemühen, sich bewerben um etw.; bestreben; sorgen.

Старе́зний, старе́незний, *a.* sehr alt, greisenhaft.

Стáрець, *gen.* стáрця *m.* Greis, *m.*; 2) Bettler, *m.*; 3) Kreuzkraut, *n.* (Senecio) *Вол.*

Старе́цкий. (-е́цьк-). *a.* greisenhaft, des Greises; 2) des Bettlers, Bettler-.

Старе́цтво, *n.* Armut, *f.* Bettelstand, *m.*; *coll.* Bettler, *pl.*

Старе́чий, *a.* alt, greis, altehrwürdig, *Ш.* I. 227; 2) Bettler-, des Bettlers.

Старе́чина, (-е́ччина, *Ф.*), *f. Гн.* 32. s. Старе́цтво.

Старигáн, (-гáнь, -ґáн), *m. aug.* Alter, Greis, *m.*

Стари́й, *a.* alt; -бог, *Ос.* (61) IV. 30?; -місяць, das letzte Mondviertel.

Стáрик, *m.* ein Alter, Greis, *m. Кв.* II 11; 2) *Ч.* I. 1, 10. der Mond im letzten Viertel.

Старинá, *f.* Vorzeit; Antiquitaet, *f.*

Стари́нка, *f. Ш.* II. 113. alte Leinwand; alte Mode, (*oppos.* нови́нка).

Стари́нний, *a.* uralt, alterthümlich, Alterthums-.

Старинá, *f. coll. Ф.* die Eltern; ältere Leute.

Стари́ти, *v. a.* frühzeitig alt machen, *Кн.*

Стáриця, *f.* altes Weib, *Wgr.* 26; 2) Bettlerin, *f.*

Старичи́ще, *m. aug.* alter Mann.

Старівни́к, *m.* Fürsorger, Versorger, *m.*

Стáрість, -ости, *f.* Greisenalter, Alter, *n.*; 2) *Ф. Пов.* 25. s. Старинá.

Стáрíство, *n.* s. Стáроство.

Стáріти, *v. n.* u. — ся, altern, alt werden.

Старкóватий, *a.* ältlich.

Старне́че, *n. coll.* alte Sachen.

I. Старни́к, *m.* alte Person; 2) *coll.* ältere Zuchtthiere, *Фр.* *Пар.*

II. Стáрник, *m.* Amtsbewerber, *m.*

Старобúлість, -ости, *f. Гол.* Alterthum, *n.*

Старобúтність, -ости, *f.* s. d. v.

Староваáти, *v. a.* s. Старáти ся; 2) s. Старшувáти; 3) das Alter zubringen, das Leben zu Ende führen, *Зак.*

Старови́й, *a. Ст.* s. Стари́й.

Старовинá. *f. D. c.* 106. das Alte; alte Zeiten, Vorzeit, *f.*; 2) *coll.* alte Geschichten, (*Фр.*); Alterthümer, *pl.*; 3) Wolle von alten Schafen, *B.*

Старови́нник, *m. B* Archaeolog, *m.*

Старовір, (-ірець, ірця), *m.* Altgläubige, *m.*

Старовірский, *a.* altgläubig, *Нав.*

Старовірщина. *f.* Altgläubigkeit, *f.*

Старові́чина, *f. Гол.* Alterthum, *n.*

Старові́чний, *a.* alterthümlich, uralt.

Старовли́вий, *a.* sorgsam, *Фр.*; -во, *adv.* sorgsam.

Старовли́вість, -ости, *f.* Sorge, Fürsorge, *f. Фр.*

Стародáвний, *a.* alterthümlich; alt.

Стародавнинá, *f.* s. Старосьвíччина.

Стародáвність, -ости, *f.* alte Zeiten, *До*; Alterthümlichkeit, *f.*; стародáвности, *pl. C.* II. 123. Alterthümer, *pl.*

Староде́нний, *a.* alt, betagt, hochbetagt, *Ш.* I. 90. л.; *Кн.*

Стародре́вний, *a. Ос.* (61) VI. 169. alterthümlich.

Стародýб, *m.* Breitblättriges Laserkraut, (Laserpitium latifolium); 2) Stadt im Czernigovschen Gouvernement, *Пс.*

Старожи́л, *m.* s. Стари́к, *Мак.* II. 35.

Старожи́лий, *a.* hochbetagt, *Не.*
Старожи́тний, *a.* alt, aus alter Zeit, antik, *С.* II. 131. *Кч.* 197.
Старожи́тник, *m.* Antiquar, *m. Пар.*
Старожи́тність, -ости, *f.* Antiquitaet, *f. Пар.* [lich.
Старозаві́тний, *a.* alttestament-
Старопе́нний, *a.* altstämmig, *В.*
Старосьві́тний, *a.* alt, aus alter Zeit; altehrwürdig, *М.*
Старосьві́тский, старосьві́цький, *a.* altväterisch.
Старосьві́тчина, (-ічч-), *f.* Vorwelt, Vorzeit, *f.*; alte Sitten, Gebräuche &.
Старосї́льский. *a.* altmodisch, *Пар.*
Старосла́вний. *a. Cm.* altehrwürdig.
Ста́рость, *f.* s. Ста́рість; ста́рость-лїта́ на ста́рости-лїта́х, *М.* I. 79. = на старі́ лїта́.
Ста́роста, *m.* Brautwerber, *m.*; 2) *Не.* s. Ста́рший брат; 3) Starost, Schlosshauptmann; Bezirkshauptmann, *m.*
Старосте́цкий, старостя́нський, *a. Кч.* 258. des Ста́роста, dem ст. geh.
Старости́ха, *f.* Gattin des Ста́роста.
Ста́ростка, *m. verächtlich,* s. Ста́роста 3), *Зак.*
Старостува́ти, ста́ростити, *v. n.* Brautwerber sein. [роста 3) *Зак.*
Старостя́нка, *f.* Tochter des Ста́-
Староцї́на, *f. pol.* s. Сва́ха, *Б.*
Староцї́ньский, *a.* -а пі́сня, *R.* 106. den Ста́роста 1) betreffend.
Ста́рощине, *n. Ф.* s. Сва́тане.
Ста́рощі, *pl.* Alter, *n.* Altersschwäche, *f. ГБ.*
I. Старува́ти, *v. n. Н.* 127. 166. sich für alt, arbeitsunfähig halten, sich als Greis geberden. [ра́ти ся.
II. Старува́ти, *v. a. Мак.* s. Ста-
Старува́тий, *a.* ältlich, *ОП.*
Старуга́н, *m.* Greis, *m.*
Стару́н, *m.* ein Alter, Greis, *m.*
Стару́нок, -нку, *m.* Vorsorge, *f.* Aufwand, *m.* [*f.* altes Weib, Greisin, *f.*
Стару́х, *m.* Greis, *m.* стару́ха,
Стару́шка, *f.* alte Frau, Greisin, *f.*
Стару́шний, *a. Кл. Веч.* I. 147. s. Старе́нький. [ein Alter.
Стару́шок, -шка, *m.* Greis, *m.*
Старцьови́й, *a.* Bettler-. [Bettler, *m.*
Старцу́н, *m.* (*verächtl.*) Greis, *m.*; 2)

Старцюва́не, *n.* Bettelei, *f. Cm.*
Старцюва́ти, *v. n. Н.* 192. betteln gehen.
Старча́, (-а́ти), старченя́, (-я́ти), *n.* junger Bettler, Bettlerkind, *n. Ш.* I. 103. II. 13.
Ста́рчик, *m.* s. Стари́к, *Зг.*
Ста́рчити, *v. n.* ausreichen, hinreichen; — ся в сло́ві Wort halten.
Старчи́ха, *f.* altes Weib, die Alte, alte Kachel; 2) Bettlerin, *f.*
Старчо́вий, *a Ос.* (62) VIII. 15?
Старчо́та, *f. coll.* die greisen Bettler, die Greise, *Кч.* 32.
Старчук, *m. verächtl.* der Bettler.
Старчя́, (-я́ти), *n.* s. Старча́, *Ш.*
Старше́нний, *a.* s d. f.
Ста́рший, *a. comp.* der Aeltere; 2) *sbst. m.* der Aelteste, Senior, Vorgesetzte, Obere, *m.*
Старшина́, *f.* das höhere Alter, der Vorrang nach dem Alter, по старшині́ nach dem Rechte des Aelteren; 2) *coll.* der Aelteste, Senior; die älteren Verwandten; die Vorgesetzten, die Charge.
Старши́нник, *m. B.* s. Старшина́ 2).
Старшино́ване, *n.* Oberherrschaft, *f. Кч.* 186. Führerschaft, *f.*
Старши́ньский, *a.* der Старшина́ 2) der Oberen, ihnen zukommend, *Кч.* 357.
Старшинство́, *n.* höheres Alter, der Vorrang nach dem Alter, *Тор.*
Старшинува́ти, старшува́ти, *v. n.* der Aelteste, Oberste sein, Oberbefehl haben, anführen; herrschen; sich als Herr gebahren.
Ста́сько, *m. dim.* Eustachius, s. Стах.
Стасьмува́ти, *v. a.* tüchtig abprügeln.
Стасува́ти, *v. a.* s. Тасува́ти.
Стасу́нок, -нку, *m.* ein Roulon, (*Фр.*).
Стать, -ти, *f.* Gestalt, Form, Gestaltung; Beschaffenheit, *f.* Wesen, *n. Зап Гол. Біл.*; 2) *Кух.* Stand, Beruf, *m.* Bestimmung, Lage, *f.* [mögen, *n.*
Стате́чко, *n. dim.* s. Ста́ток, Ver-
Стате́чний, *a.* gesetzt, solid; entscheidend, *К.*; чи -а річ? *Кч.* 139. ist es recht u. billig?
Ста́ти, ста́нути, *v. n.* stehen, stehen bleiben; 2) werden, anfangen, *mit dem*

infinit. став її вечір *P.* I. 14. der Abend überraschte sie; 3) ausreichen; 4) sich begatten, вівці стають = парують ся, *B.*; — ся sich ereignen, geschehen; — ся на чім worauf bewenden, womit aufhören. [stuhles.

Статива, *f.* Bestandtheil des Web-

Статиста, *m.* Statist, *m.*

Статистика, *f.* Statistik, *f.*

Статиця, *f. B.* s. Статуа.

Статковий, *a.* wohlhabend.

Статком, *adv. Мог.* s. Подостатком.

Статкувати, *v. n.* aushalten, beharren, standhaft sein; beständig, artig bleiben, sich gut aufführen.

Статний, *a.* fest, fest stehend, *B.*; 2) geräumig, genügend, -чобіт bequem, genug weit; 3) — ростом schlank, hochgewachsen, von schönem Wuchs; 4) wohlhabend. [men, *pl.*

Статовції, *pl.* mittlere Fensterrah-

Статок, -тку, *m.* bewegliche Habe, b. Güter; Viehstand, *m.* Vieh, *n. Pa.* I. 379; 2) *pol.* Fahrzeug, Schiff, *n*; 3) Gesetztheit, *f.* gesetztes Wesen; Standhaftigkeit, Festigkeit, *f.*

Статочний, *a.* standhaftig, gesetzt.

Статочність, -ости, *f.* s. Статок 3)

Статуа, *f.* Standbild, *n.* Statue, *f.*

Статурний, *a. Pa.* I. 254. hochge-

Стах, *m.* Eustachius. [wachsen.

Стахвета, *f.* s. Штафета.

Стацїва, *f.* Ständer des Webstuhles.

Стація, *f.* Station, *f.*

Стачити, *v. n.* s. Старчити; *impers.* не стачит сил es fehlt an Kraft, *Св.*

Стая, *f. Иг.* 1. Standort, *m.* (für Schafe); *Wgr.* s. Леговище; eingenommener Platz, Umfang (beim Mähen, Getreideschneiden &) зайти стаю; 2) querliegendes Ackerland, *dim.* стайка, (*pl.* стайці); 3) Sennenhütte, *f. B.*

Стайня, *f.* s. Гони.

Стаяти, *v. n.* abschmelzen.

Стверджати, *v. a. K.* щось bestätigen; festhalten. [stärkung, *f.*

Стверджене, *n.* Bestätigung, Be-

Ствердити, *v. a.* s. Стверджати.

Ствердїлий, *a.* fest, hart geworden; starr.

Ствердїне, *n.* Verhärtung, *f. B.*

Ствердлий, *a.* hart, starr geworden, *Фр.*

Ствердну́ти, ствердїти, *v. n.* verhärten, hart, fest werden; starr werden. [(bei d. Flinte).

Ствіл, *m. Под.* s. Цївка, Lauf, *m.*

Ствір, -бру, *m.* Erzeugnis, *n. Bar.*; 2) Gerippe, *n.*; Ansehen, *n. Пар.*; Monstrum, *n.*

Ствол, *m.* s. Ствіл.

Стволик, *m.* Stengel, *m. Пар.*

Стволок, -лока, *m.* s. Своілок.

Створенятко, *n. Cm.* niedliches Thierchen.

Створити, *v. a.* erschaffen, *Ш.* II. 237; — ся sich zutragen, geschehen, *Ш.* I. 339.

Створіння, *n. Cm.* Geschöpf, *n.*

Створчатий, *a. M.* II. 32. mit zwei Flügeln (von Fenstern, Thüren).

Стебеле, (-лле), стебелине, *n. coll.* Halme, *pl.*

Стебелити ся, halmen, *Пар.*

Стебельце, -ця, *n. dim.* s. Стебло.

Стебен, -бну, *m.* Steppnaht, *f.* s. Стебнівка. [(Scitamineae).

Стебичі, *pl.* Bananengewächse, *pl.*

Стебле́вий, *a.* s. Стебловатий, *Гн.* 61.

Стеблина, *f. dim.* s. Стебло, *Ш.* I. 75.

Стеблистий, *a.* -е жито mit starkem Halm. [Halm aufschiessen.

Стеблити ся, *Ч.* V. 1166. in den

Стебло, *n.* Halm, Stengel, *m.* Spelze, *f. Пар.*

Стебловатий, *a* Halm-.

Стеблоногий, *a.* steckenfüssig, dünnbeinig. [*f.* (Cephus), *B.*

Стебляк, *m.* Getreidehalmwespe,

Стебник, *m. Гол.* I. 218. Getreidekammer, *f.* Speicher, *m.*; 2) Bienenhaus, *n.*

Стебнівка, *f.* Steppnaht, *f.*

Стебнувати, *v. a.* Naht an Naht dicht nähen, steppen.

Стебнути, *v. a.* streichen, schlagen; 2) steppen. [Schluck machen.

Стёбонути, *v. a.* aufschnappen, e.

Стевель, *m. Гол. гр.* 50.?

Стег, *m.* Stich im Nähen, *m. Пар.*

Стегенце, *n. dim.* s. Стегно.

Стегнати, *v. a.* steppen, *Пар.*

Стегнище, *n. aug.* s. d. f.

Стегно, *n.* Oberschenkel, *m.*

Стегновий, *a.* -а кість Oberschenkelbein, *n. B.*

Стегня́ка, *f. aug.* s. Стегно́, *Н.* 118.
Сте́жечка. *f. dim.* s. Сте́жка.
Стежи́на *f. Пол.* s. Сте́жка.
Сте́жи́ти, *v. a.* begleiten, *Ст.* verfolgen.
Сте́жір, *m.* umzäunter Ort wo die Heuschober sich befinden, *В.*; 2) — сі́на = сбо́ріг.
I. Сте́жка, *f.* Steg, Pfad, *m.*
II. Стёжка. *f.* Band, *n.*
Сте́йки, *adv.* vom Stehenbleiben.
Стека́ти, *v. a.* s. Сіка́ти.
Стекли́зна, *f.* s. Скажени́на.
Сте́клий, *a.* s. Ска́жений.
Стекольця́, *pl.* Gläser, *pl. ОП.*
Стелепну́ти, *v. a.* s. Стрясти́; 2) *v. n. Гол.* III. 348. s. Стрясти́ ся.
Сте́ливо, *n.* Streu, *n.*
Стели́на, *f.* s. Сте́ля, *В.*
Стели́ночка, *f. dim.* s. d. v.
Стели́ти, *v. a.* ausbreiten, zurechtlegen; betten, das Bett machen (по́стіль); — ся sich —; доро́га сте́лит ся der Weg zur bevorstehenden Reise macht sich zurecht (*gew.* beim Schneefall von Schlittenfahrt); die Reise steht bevor.
Сте́лька, *f.* Brandsohle, *f.*
Сте́льмах, *m.* Wagenbauer, -meister, Wagner, *m.*
Стельма́шня, *f.* Wagnerei, *f.*
Стельма́ский, *a.* Wagner-.
Сте́льник, *m. Сб.* I. 323. Scheibe, Honigscheibe, *f.*
Сте́ля, *f.* Stubendecke, Zimmerdecke, *f. В.*; Fussboden, *m. М+Б.* 148.
Стемені́ти, *v. n.* betroffen, verdutzt werden.
Сте́ме́нно, *adv.* namentlich, im Besonderen; 2) — стеменю́сенько, ganz so, genau so, accurat, *К. Др.*
Стемні́ти ся, dunkel, finster werden.
Сте́мпка, *f.* der Querbalken auf dem Hauptpfeiler der Windmühle.
Стена́, *f. Кч.* 38. s. Сті́на́. Wand, *f.*
Стена́ти, *v n.*† *Ш.* II. 252. s. Стогна́ти.
Стенета́ти, *v. a. К. Макс.* mit Netzen umstricken, umgarnen, m. N. einfangen, fesseln.
Стену́ти ся, *М. Н.* 183. sich schütteln; 2) sich wozu anmachen, s. Схо́пити ся.
Стеня́ти, *v. n. Зг.* s. Стогна́ти.
Степ, -пу, *m.* Steppe, *f.*
Сте́па, *f.* Abgrund, *m.*; степи би му ся стали, den Hals soll er brechen, *В.*
Степа́к, *m.* Lycosa infernalis, *Пол.*
Степа́н, *m.* s. Стефа́н.
Степа́нчик, *m.* s. За́яць, *В.*
Сте́пень, -пеня, *m.* Stufe, *f.* Grad, *m.*; 2) сте́пень, *f.* Potenz, *f.* (in d. Mathem.).
Степени́ти, *v. a.* schonen, hüten.
Степені́ти, *v. n.* над чим, s. Пі́клува́ти ся.
Степе́нний, *a. gr.* gesetzt, ehrbar, ernst; mässig, massvoll; 2) -им бу́ти над ким jmdn bevormunden.
Степина́, *f.* Steppe, *f.*
Сте́пка. *f.* hölzerne mit Moos ausgefütterte Vorrathskammer, *Зап.* II. 142.
Степли́ти ся, степлі́ти, *v. n.* warm werden; lau werden, *В.*
Сте́пний, *a.* Steppen-.
Степо́вий, *a.* Steppen-.
Степови́к, *m.* Steppenbewohner, *m.*
Степови́ще, *n. aug. К.* s. Степ.
Степовни́чий, *m.* Feldhüter, -aufseher, *m. Pa.* I. 382.
Степу́н, *m.* s. Дику́н.
Стерое́лькува́тий, (-ков-), *a.* von kleinem Wuchs.
Стервина́, *f.* Aas, *n.* verächtlich: das Fleisch, (*Фр.*).
Сте́рвиско, *n.* Aas, *n.* Aasgrube, *f.*
Сте́рво, *n.* Aas, *n.*; ungeniessbares Fleisch, Luder, *n.*; кінь на́бра́в сте́рва das Pferd wurde fett; * Pferd, *n.* Mähre, *f.*
Стервої́да *f.* (му́ха). Aasfliege, *f. Пар.*
Стерво́вий, *a.* aasig, aashaft, *Пар.*
Стервя́к. *m.* индийский, Condur, *m.* (Sarcorhamphus gryphus); — білий, Neophron percnopterus, *Пол.*
Стере́бити, *v. a.* reinigen, das Unreine aussondern; 2) ausweiden; verschneiden, entmannen, *Пар.*
Сте́рево, *n. Н.* 212. s. Сте́рво.
Стереви́ж, *m.* linker Nbfls des Сян.
Стерегти́, (-егчи́, -ечи́, -режу, -реже́ш), *v. a.* bewachen, hüten, beschützen; 2) *v. n.* lauern, warten, *С.* I. 162. ли́хо стерегло́; — ся sich hüten, auf der Hut sein, sich in Acht nehmen.
Стере́жене, *n.* Hut, Acht, Achtsamkeit; Bewachung, *f.*
Стереоско́п, *m.* Stereoskop, *n.*
Сте́ржень, -еня, *m.* Mark, Herz des Holzes, *n.*; Eiterstock, *m.*

Стéрка, *f.* äussere Rinde an gekochter Speise, s. Стáрка.

Стéркавка, *f.* Libellula, *B.*

Стéрля, стерлядь, *f.* Sterlet, *m.* (Acipenser Ruthenus), *B.*

Стермезувáти, *v. a.* *Ф.* zu Tode erschüttern, mit Gewalt vernichten.

Стéрмо, *n.* Abschüssigkeit, *f.*; Unglück, *n.*; a) — берé грóші das Geld schwindet; — берń тя — hol dich d. Teufel; б) грáти стéрмо (комý) aufreiben, zu Grunde richten, Schläge geben, zu Tode martern; в) дáти в — verlieren, verschwenden (грóші &); г) мáти — einen Verweis, Schläge bekommen; д) приходńти в — Niederlage erleiden, zu Grunde gehen, Schläge bekommen; е) пускáти в — verschwenden;ausplündern,zerrütten;ж)итń в — s. unter д) *Гал.* I. 255.

Стерн, *m.* s. Стернń, *Зак.*

Стернéвий, *a.* Stoppel-.

I. Стернńк, *m.* Gersten-, Grauammer, *m.* (Emberiza miliaria), *Пс.* s. Стренáдка, *B.*

II. Стéрник, *m.* *Ф.* Steuermann, *m.*

Стернńночка, *f. dim.* s. Стернń.

Стернńчий, *m.* *Cm.* s. Стéрник II.

Стернńще, *n. aug.* s. Стернń.

Стерно, *n.* Stamm, *m.*; 2) kurzes Steuerruder mit breitem, schaufelförmigem Ende, *Не.* *С.* II. 125.

Стерновáти, *v. a.* *Ч.* V. 523.

Стернюк, *m.* grober Stoppelhalm.

Стернюх, *m.* Gugemuke, *f.* (Agaricus edulis), *Вол.*

Стернń, *f.* Stoppel, *f.*; Stoppelfeld, *n.*

Стернńнка, *f.* s. Стернń; 2) s. Стернюх; 3) — ріпа Stoppelrübe, *f.*

Стернńстий, *a.* Stoppel-.

Стернńтка, *f.* вівсńнка, Goldammer od. Ammerling, *m.* (Emberiza citrinella). [ertragen, aushalten.

Стéрпіти, *v. a.* leiden, erdulden,

Стéрпнути, *v. n.* s. Затéрпнути.

Стéрти, стерáти, (стир-), *v. a.* abwischen, abfegen; abreiben, abschaben; *На.* (in Bretter) sägen.

Стерусńти, *v. a.* s. Струсńти.

Стерńти, *v. a.* verlieren; verderben, abnützen, vergeuden, verschwenden; — дитńну = поронńти, *ОБ.*; — слóво, das Wort nicht halten, brechen; — ся sich abnützen, hinschwinden, sich auflösen. [дити.

Ствердńти, *v. a.* *Н.* 130. s. Потвер-

Ствéрднути, *v. n.* s. Затвéрднути.

Стетерíти, *v. n.* von Tabaksblättern: verkümmern. [Stephan.

Стефáн, *dim.* Стéфко, Стéфцьо, *m.*

Стéха, *f.* Stephanie, Stephanida.

Стець, Стецькó, *m.* Eustachius.

Стéчене, *n.* Zusammentreffen, *n.* Zusammenstoss, *m.*

Стечń, *v. n.* abfliessen, herabfliessen; 2)*Ос.*(61) IV.34. schwinden, verkommen.

Стиг, *m.* в едéн — in einem Nu.

Стńгнути, *v. n.* s. Стńнути.

Стиґáтор, *m.* *Т.* Instigator, Aufreger, *m.* [verleumden.

Стиґувáти, *v. a.* на когó jmdn

Стид, *m.* s. Встид, *Ме.* 259.

Стидкńй, *a.* *Ме.* 67. abscheulich, ekelhaft; schimpflich, *Cm.*

Стидлńвий, *a.* schüchtern; blöde.

Стиднńй, *a.* schimpflich, schändlich.

Стидóвишний, *a.* *Ос.* (62) VII.62?

Стидóвище, *n.* наробńти —, s. Встид, Сóром.

Стидóта, *f.* Scham; Schande, *f.* *Cm.*

Стижíти, *v. a.* *Н.* 260?

Стикáти, *v. n.* u. — ся s. Сходńти ся; in Berührung kommen; zusammenpassen; 2) — на когóсь *Не.* sich auf jmdn berufen, seine Schuld auf einen anderen wälzen.

Стńки, *pl.* s. Сýголовки; 2) s. Сутичі.

Стикнýти, *v. a.* zusammenbringen, in Berührung bringen, *T.* [weise, *f.*

Стиль, *g.* -лю, *m.* Stil, *m.* Schreib-

Стńлий, *a.* erkaltet; starr, todt; до стńлої мáтери! (einFluch), *B.* *Ф.*

Стинáти, стńти, *v. a.* abhauen, abschneiden, hinweghauen; köpfen, enthaupten; 2) steif machen, gerinnen, starren machen, морóз вóду: der Frost macht das Wasser gefrieren; — ся gerinnen; krystallisieren, *Пол.*; 2) *Не.* *Пр.* XI. 1. 163. s. Скитáти ся, Тинńти ся.

Стńнути, *v. n.* kalt, kühl werden, erkalten, kühler werden; * sich verringern, erschlaffen (v. Eifer etc.).

Стинýти ся, *Л.*43. 165. sich rühren.

Стńня, *f.* rechter Nbfls des Дніпрó.

Стńпа, *f.* стńпи стаю́т комý jmd wird vor Langeweile u. Unruhe aus-

ser sich, (*Фр.*).

Стир, *m.* rechter Nbfls der Прúпеть.

Стирáк, *m.* Storax, *m.* *Пар.*

Стúране, *n.* Abschaben, Abreiben; Abwischen, *n.* [pe, Hadersuppe, *f.*

Стúранка, *f.* eingerührte Mehlsup-

Стиранчá, -áти, *n.* s. Страчá.

Стирáти, стéрти, *v. a.* abwischen, wegwischen; abreiben, abschaben, aufreiben.

Стирáч, *m.* Reiber, Abreiber, *m.*

Стирачúна, *f.* Storaxbaum, *m.* (Styrax officinalis). [me, *pl.* (Styraceae).

Стирачиновáті, *pl.* Storaxbäu-

Стúрвати, *v. n.* ein wenig warten, sich gedulden; dulden; nachgeben, nachlassen; — ся s. Стрúмати ся.

Стúрка, *f.* Wischlappen, *m.* [*Пар.*

Стúрно, *n.* Stirnblatt; Stirnleder, *n.*

Стúрса, *f.* *Гол.* III. 16. s. d. f.

Стúрта, (скúрта), *f.* Haufen, *m.*-сіна Heuschober, Heufeimen, Heustock, *m.*

Стúртник, *m.* Feimenmeister, Schobermeister, *m.* [hervorragendeKlippe, *Це.*

Стирч, *m.* alles was hervorragt;

Стирчáти, (-чíти), *v. n.* hervorragen; in die Höhe ragen, emporstarren, aufrecht gerichtet stehen.

Стис, *m.* *Зак.* s. d. f.

Стиск, *m.* Gedränge, *n.*; Drücken, *n.*

Стискáльний, *a.* zusammendrückbar. [mendrückbarkeit, *f.*

Стискáльність, -ости, *f.* Zusam-

Стискáти, стиснýти, *v. a.* drücken, zusammendrücken, -pressen, zuhalten.

Стúски, *pl.* Brustbeklemmung, *f.*

Стúслий, *a.* *Cm.* zusammengedrückt, -gepresst, *f.*

Стúснене, *n.* Zusammendrückung, *f.*

Стúсний, *a.* *B.* compact.

Стиснькóва, *f.* s. Стиск, Глотá.

Стиснýти, *v. a.* s. Стискáти.

Стúти, *v. n.* s. Стúнути (*Фр.*).

Стих, *m.* Vers; Spruch, *m.*

Стúха, *adv.* still, lautlos, s. Стúхий.

Стихáр, *m.* Chorrock, *m* Chorhemd, *n.*

Стихáти, *v. n.* s. Притихáти, still werden; ruhen, *Ш.* I. 375.

Стúхий, *a.* *Гол.* III. 721. *Ог.* 102. s. Тúхий, (*adj.* statt d. *adv.*).

Стихíйний, *a.* der Elemente, elementär, Natur- *Не. У.*

Стúхія, (-хия, *К.*) *f.* Element, *n.* *Пол.*

Стихолáт, *m.* *Мог.* Reimer, Reimschmied, Poëtaster, *m.* [seschreiber, *m.*

Стихопúсець, *gen.* -úсця, *m.* Ver-

Стихотвóрець, -рця, стихотворúтель, *m.* Versemacher, Poët, Dichter, *m.* *Пар.*

Стихотвóрний, *a.* *К.* in Versen.

Стихотвóрниця, *f.* Versemacherin, Dichterin, *f.* *Пар.* [*Пар.*

Стихотвóрство, *n.* Dichtkunst, *f.*

Стихотвóрчий, *a.* dichterisch, Dichter-, *Пар.*

Стич, *m.* etw. Spitziges.

Стúча, *f.* Berührungs- u. Verbindungspunkt, *m.* (im Reif).

Стúчень,-чня, *m.* s. Сíчень, *Ш.* I. 355.

Стúчка, *f.* Treffen, *n.* *ОБ.*

Стúчний, *a.* tangential, *subst.* **стúчна**, *f.* Tangente, *f.*

Стúчність, -ости, *f.* Berührung, Verbindung, Zusammenstellung, *f.* *Ф.*

Стишáти ся, стишúти ся, *М.* still werden, sich beruhigen, sich legen.

Стїб, *dim.* стїбóк, -бкá, *m.* Nadelstich, Nähstich, *m.* [stechen, nähen.

Стíбати, *v. a.* picken, mit der Nadel

Стíбель, -бля, *m.* s. Тúбель.

Стіг, *gen.* стóга, *m.* Stock, *m.* -сíна Heustock, *m.* s. Одéнок.

Стіжéчок, *m.* *dim.* s. d. v.

Стіжковáтий, *a.* kegelförmig, konisch, *Пол.* [*pl.* (Conirostres).

Стіжкоклю́ві, *pl.* Kegelschnäbler,

Стіжóк, -жкá, *m.* *dim.* s. Стіг; 2) Kegel, *m.*; 3) — мраморúстий, Marmor-Kegelschnecke, *f.* (Conus marmoreus); — тканчáтий, Conus textilis.

Стíйка, *f.* Stand, Standort, *m.* Station, Wache, *f.*; 2) die abgewartete Zeit; 3) offener Kramladen.

Стійкúй, *a.* aufrecht, gerade stehend, steif волóсе &; 2) stabil.

Стíйло, *n.* Standort, Standpunkt; Ruheplatz; Stall, *m.* *К.* *Ч.* III. 206. *Не.* *Wgr.* 26.

Стійлягати, *v. n.* hinken, *Пар.*

Стíйма, *adv.* — стоя́ти beständig, unverrückt dastehen, *Мак.*

Стíйний, *a.* *Зг.* *Пр.* I. 85. würdig, wert.

Стíйність, -ости, *f.* Geltung, *f.* Wert, *m.*; 2) Cohäsion, *f.* [Geltung, *f.*

Стíйно, *n.* *Т.* Stellung, Bedeutung,

Стíйчик, *m.* Posten, *m.* Wacht, *f.*

Стїк, *m.* *Ф.* Spur des Abflusses e. Flüssigkeit, *f.* Gerinne, *n.*; Zusammenfluss, *m.*

Стіки, *adv.* s. Скільки, *Ч.* II. 292.

I. **Стїкати**, *v. n.* herabträufeln; — ся, zusammenfliessen. [krank werden.

II. **Стїкати ся.** wüthend, toll, wuth-

Стїклизна, *f.Еф.*15.s. Скаженина.

Стіл, *gen.* стола, *m.* Tisch, *m.*; 2) Tafel, *f.*

Стілечки, *adv.* *Кн.* so ein bischen.

Стількар, *m.* Stuhlmacher, *m.* *Пар.*

Стїльний, *a.* wasserdicht, s. Сцїль-

Стільник, *m.*s. Стельник. [ний.

Стільниця, *f.* Tischbrett, Nudelbrett, *n.*

Стільчик, *m.* *dim.* s. Столець.

Стільчики, *pl.* pfirsichblättriger Knöterich (Polygonum persicaria).

Стїна, *f.* Wand, *f.*

Стїнка, *f.* *dim.* s. d. v.; за стїнкою жити in grösster Zurückgezogenheit leben; 2)*Ос.*(61)III. 63. Ufergesträuch, Gebüsch am Berggesenke, *n.* *Зак.*; 3) Bestandtheil der Пряжа; 4) Art Osterspiel; 5) *pl.* **стїнки** Art Fischfang mittelst der grossen Netze quer über den ganzen Fluss gespannt, *B.*

Стїнник, *m.* *К.* s. Сцїльник.

Стїнниця, *f.* Mauerkraut, *n.* *Пар.*

Стїновитий, *a.* wohlummauert.

Стїнолом, *m.* Mauerbrecher, *m.* *Фр.*

Стіпний, *a.* fähig, bewandert, geschickt, geistreich, verständig, *Н.* 104.*Зг.*

Стіс, *g.* стоса, *m.* Haufen, *m.*; 2) Scheiterhaufen, *m.* *У.* 3) -дров = Лятра; 4) *pl.* **стоси** Stosseisen in den Wagenachsen. [gen, drücken.

Стїснути, -нити, *v. a.* *Фр.* been-

Стїснач, *m.* Condensator, *m.*

Стїшити ся, *D. c.* 2. sich zu freuen beginnen. [(Sesia), *B.*

Скляник, *m.* Glasschwärmer, *m.*

Склянка, *f.* s. Склянка.

Сланка, *f.* Lager, *n.* (thallus), *B.*

Сланковий.*a.*-ві ростини, stammlose Gewächse (Thallophyta).

Стлїти, *v. n* verglimmen, s. Зітлїти.

Стлумити, *v. a.* dämpfen.

Стлумлений, *a.* gedämpft, *У.*

Стлуп, *m.*Ч. IV. 612. s. Слуп, Стовп.

Сто, *num.* hundert; сто в оком = сто один; отдячити сто в оком = віддати в лихвою, відомстити, *Ко.*(*Зак.*).

Стобарвний, *a.* hundertfarbig.

Стьобати, *v. a.* stechen, s. Стїбати.

Стобиця, *f.* s. Стовбиця.

Стоварищене, *n.* Association, *f.* *Ил.* Verein, *m.* Genossenschaft, *f.*

Стоварищний, *a.* zünftig, *Пар.*

Стоварищник, *m.* Zunftgenosse, *m.* *Пар.*

Стоварищувати ся, sich vereinigen, — в ким jmdn sich zum Genossen machen.

Стовб, *m.* s. Стовп, *Зак.*; 2) *Ос.* (61) VIII. 89. s. Капітал, Истина.

Стовба, *f.* s. Стовбиця.

Стовбенїти. *v. n.* *КУ.* s. Стовпіти.

Стовбиця, *f.*Pflughaupt, *n.* *Гал.*I.255.

Стовбичати. *v. n.* als Hindernis stehen, *Pa.*I. 379. 385; 2) stutzen, *Н.*253.

Стовбняк, *m.* *Кн.* *Пр.* IX. 157?

Стовбоватий, *a.* *Не.* pfahlförmig; -а шапка konische Pelzmütze.

Стовбовий, *a.* Pfahl-, Pfeiler-, Säulen-; — шлях Hauptstrasse, Chausse; Heerstrasse, *f.*; -і дворяне (бояре) die Grossen, die Edelleute des ersten Ranges im Civil von d. achten, im Militär von d. vierzehnten Classe an, *Кн.*

Стовбул, *m.* *Мор.* s. d. f.; -ла стати = до горй стати; -ла перекидати ся sich werfen, das Gesicht verzerren, Grimassen machen. *Зак.*

Стовбур, *m.* Pfahl, *m.* *Ш.* I. 22; 2) Wurzel einer zweijährigen Pflanze.

Стовбурчастий, *a.* gipfelig, *Фр.*

Стовбцї, *pl.* s. Стовпцї, *Піс.*

Стовкмити ся, Platz, Raum finden.

Стовковище, (-виско), *n.* Tummelplatz, *m.* *B.*; 2) (was von allen zertreten wird), *öffentliche Lustdirne.

Стовкти, стовчи. *v. a.* untereinander stossen, klein stossen.

Стовма, *adv.* stehend, *Ог.* 115. *B.*

Стоволовий, *a.* hundert Ochsen wert. [2) Stockkapital, *n.* *Pa.* I.

Стовп, *m.* Pfahl, Pflock, *m.* Säule. *f.*;

Стовпак, *m.* Art Topf mit ausgebuchtetem Rand. [*n.* (columella).

Стовпень, -пня, *m.* Mittelsäulchen,

Стовпець, -пця, *m.* *dim.* s. Стовп; 2) *Кв.* I. 134. grossse Pfannnudel aus Heidekornmehl.

Стовпик, *m.*Stempel, Pistillum, *n.B.*

Стовпи́на, *f.* Ehevertrag, *m. pl.* -ни s. Обзóрини.

Стóвпи́ти ся, sich dicht zusammendrängen, sich in dichten Massen versammeln, in dichten Massen auftreten.

Стовпíти, *v. n.* *W.*betroffen, starr dastehen u. staunen.

Стовпковáтий, *a.* säulenförmig, stangenförmig; rundlich, cylinderförmig, *Пол.*

Стовпови́й, *a.* mit Pfählen besetzt; Pfahl; 2) — двоpяни́н, s. Стовбови́й.

Стовпóк, -пкá, *m. dim.* s. Стовп, kleiner Pfahl, kl. Säule.

Стовпоряди́, *pl.* Colonnade, *f. Пар.*

Стовпчáстий, *a.* -i уставки́ Art Leinenstickerei, *Kol.* I. 48.

Стовпчáстi, *pl. sbst.* Säulenfrüchtige, *pl.* (Columniferae).

Стóвпчик, *m.dim.* s. Стовп.

Стовстíти, *v. n.* fett werden; dick [werden.

Стовчи́, *v. a.* s. Стовкти́.

Стóгiн, -óну, стогн, *g.* стóгну, *m.* Stöhnen, Gestöhne, Aechzen, Geächze, *n.*

Стóгна, *m.* * Faulenzer, *m. Пар.*

Стогнáти, *v. n.* stöhnen, ächzen; seufzen.

Стóгниця, *f.* Faulenzerin, *f. Пар.*

Стогóвина, *f.* s. Острóва, *B.*

Стогóде, *n.* *У.* s. Столíте.

Стогóдний, *a.* s. Столíтний.

Стоголóсий, (-сний), *a.* hundertstimmig, *У.*

Стóгон, *m.* *Ст.* s Стóгiн.

Стодóла, *f.* Scheune, Scheuer, *f.*

Стóжар, *m.* стожáра *f. Пiс.* s. Стéжiр.

Стóжарище, *n.* Platz wo ein стiжóк gestanden.

Стóжиро, стóжириско, *n.* Holzstücke die unter den стir gelegt werden als Fundament; 2) s. d. v.

Стóжити, *v. a.* -сíно = клáсти в стiжки́.

Стожковáтий, *a.* kegelförmig, konisch, *B.*

Стожóк, (стiжóк), -жкá, *m.* Schober, *m.* s. Стir. [Стóжiр.

Стожóриско, *n.* s. Стожáрище.

Стойти, стоя́ти, *v. n.* — ся, kosten.

Стойки́й, *a.* stettig, standhaft, *У.*

Стóйла, *f.* *Me.* 105. s. Стáйня.

Стоймá. (-мя́), *adv.* *Ч.* I. 1, 108. aufrecht stehend.

Стóйня, *f.* *Ф. Поез.* (67) 29. Wachposten, *m.*; 2) *Л.*51. Ч.II. 167. s. Стáйня.

Сток, *m.* Abfluss, *m.* *У.* Mündung des Flusses, *f.* *Мак.*; Strom, *m.* *W.*; Lauf (des Flusses), *Кл.*

Стокáпосний, *a.* schlimm, *Ст.*

Стокови́й, *a.* östlich.

Стокóвище, *n.* Wassergebiet, *n. Bax.*

Стокми́ти, *v. a.* s. Токми́ти, abthun; — ся übereinkommen, *B.*

Стоколóса, (-óсь), *f.* Roggentrespe, *f.* (Bromus secalinus), *B.* [*n.Пар.*

Стóкороть, -ти, *f.* Tausendschön,

Стокрáт, *adv.* hundertmal, in hundert Theile, *Ш.* II. 108.

Стóкрать, (-оть, *Пic.*) *f.* Marienblümchen, *n.* (Bellis perennis), *B.*

Стокрáтний, *a.* hundertfach, *Пар.*

Столéць, *gen.* стiльця́, *m.* Sessel, Schemel, Stuhl, *m.*; 2) Schnitzbank, *f.* (Bank mit einem beweglichen Tritte um Holz mit dem Schnitzmesser darauf zu bearbeiten); на стiльци́ їздити, verschiedenes Handwerk zu betreiben wissen; 3) Stuhlgang, *m.*

Столéчний, (-ли́чн-), *a.* -е мíсто Residenzstadt, Hauptstadt, *f.* *Кч.* 208.

Стóлик, *m dim.* s Стiл, kleiner Tisch.

Столи́на, *f.* столи́не, *n.* Tischgestell, *n.*; 2) Schublade, *f.*

Столи́ця, *f.* Residenzstadt, Residenz, *f.*; 2) пшени́ця як столи́ця, *Ф. Кол.* 38?

Стóличок, *m. dim.* Tischchen, *n.*

Столiвни́к, *m.* Tischgänger, Kostgänger, *m.*

Столíте, *n.* Jahrhundert, *n.*

Столíтний, *a.* hundertjährig.

Столíтник, *m.* *Hе.* *n.* 157. hundertjährige Aloe, eig. amerikanische Agave (Agave americana).

Стóльник, *m.* Stolnik, Truchsess, *m.* (vornehmer Hofbeamter, der die Bestellung der königlichen Tafel zu besorgen hatte; dann überhaupt blos ein Ehrenamt).

Столовé, *n.* Tischgeld, *n.*

Столови́й, *a.* Tisch-, -á хáта *Hе.* Ess-, Speisezimmer, *n.*

Столовни́к, *m.* *М.*II.33. s. Столiвни́к.

Столонаслíдник, *m.* Thronnachfolger, *m.* *КУ.*

Столоначáльник, *m.* Vorsteher einer Kanzelei, *Hе.*; Verwalter, *m.* *ОП.*

Столянин, *m.* Tischgenosse, Gastfreund, *m.* *Ф. Кол.* 21.
Столяр, *m.* Tischler, *m.* [lerei, *f.*
Столярка, *f.* Tischlerin, *f.*; 2) Tisch-
Столярний, *a.* vom Tischler verfertigt. [Tischlers.
Столярский, *a.* Tischler-, des
Столярство, *n.* Tischlerhandwerk, *n.*
Столярчук, *m.* Tischlerbube, *m.*
Стома, *f.* Ermüdung, Ermattung. *f.*
Стомити, стомлювати, *v. a.* ermüden, müde machen; — ся s. Утомити ся.
Стон, *m.* Aechzen, Gestöhn, *n.*
Стонадцять, *num.* *А-Г.* 150 = кільканайцять сот, überhaupt eine grosse Zahl; 2) *Ст.* = hundert. [Band.
Стонга, *dim.* стонжка, *f.* (breites)
Стонжечка, *f. dim.* s. Стонжка. schmales Band.
Стонити, *v. a.* s. Потонити.
Стоніг, -ога, *m.* стонга, стонога, *f.* стоножник, *m.* Mauerassel, *m.* (Oniscus murarius), *B.*
Стоняво, *adv.* *Лір.* 7. stöhnend.
Стоокий, *a.* *M.* hundertäugig.
Стоп, *dim.* стопок, *m.* s. Стовп &.
I. Стопа, *f.* Fusstapfe, Fuss, *m.*; Fuss, *m.* (in Versen).
II. Стопа, *f. gr.* Ries Papier, *n.*
Стопирений, *a.* sträubig.
Стопити, (стоплювати), *v. a.* zusammenschmelzen; — ся zusammenschmelzen (*v. n.*), zusammengeschmolzen werden.
Стопліне, *n.* *Ру.* Verschmelzung, *f.*
Стопніти, *v. n.* schmelzen (*v. n.*).
Стопоходний, *a.* Sohlengänger, *m.* *Пол.* [Пуд II.
Стопудовий, *a.* = 100 Pud, s.
Стоптати, стоптувати, стопцёвати, *v. a.* zerstampfen, zertreten, festtreten.
Стопчастий, *a.* — кусик, Stenus Tarsalis, *B.*
Стора, *f.* *M.* III. 56. Herde, *f.*
Сторамений, *a.* *У.* hundertarmig.
Сторгувати, сторжити, *v. a.* u. сторжити ся, im Kauf, im Preis übereinkommen, *Кв.* I. 78.
I. Сторити, *v. a.* reizen.
II. Сторити, сторочити, (-шити), *v. a.* -уха (die Ohren) spitzen.
Сторицею, *adv.* † hundertmal, hundertfältig. [dertfach.
Сторичний, *a.* hundertfältig, hun-
Сто-ріками, *adv.* mit hundert Strömen, *Ш.* II. 66.
Сторічний, *a.* hundertjährig.
Сторкач, *m.* s. Сторчак, *Не.* -дати, (w. s.). [punkt, *m.*
Сторкновене, *n.* *Пар.* Berührungs-
Сторкнути ся, zusammenstossen, sich berühren.
Сторога, *f.* *К.* s. Сторожа.
Сторогачка, *f.* *Bein.* der Шапочка mit „hundert" Hörnern od. Ecken.
Сторогий, *a.* *К.* s. Строгий.
Стороговитий, *a.* s. Сторожкий, wachsam.
Сторож, *m.* Wächter; Hausmeister; Hauswächter, *m.* (Mit diesem Ehrennamen werden die Hunde von dem Huzulen ausgezeichnet: пішов на царинку косити а сторожа лишив коло хати), *B.* [Wächter, *m.*
Сторожа, *f.* Wache; Warte, *f.*; 2)
Сторожевий, *a.* Wacht-, Wart-.
Сторожевщина, *f.* сторожеве, *n. a.* s. † Art Abgabe. [halten.
Сторожити, *v. a.* wachen, Wache
Сторожиця, *f.* * Hündin, *f.*
Сторожі, *pl.* * Stricke womit die Rechenzähne an das hackenförmige Holzstück (мотичка) bei der Sense angebunden werden.
Сторожівня, *f.* Warte, *f.* Wachtthurm, *m.* Schilderhaus, *n.* *К.*
Сторожка, *f.* Wächterhäuschen, *n.* *Не.Ра.* II.; 2) — птиця *С.* II. 75. der Vogel auf der Vorhut, überhaupt: wachsam, vorsichtig, s. d. f; 3) Vorstecker, Vorstecknagel, *m.*
Сторожкий, *a.* wachsam; vorsichtig.
Сторожко, *adv.* *К.* *Др.* behutsam, wachsam.
Сторожник, *m.* *B.* s. Сторож.
Сторожно. *adv.* vorsichtig.
Сторожове, *n.* Wachgeld, *n.*
Сторона, *f.* Seite; Gegend; Partei, *f.*
Сторонець, -нця, *m.* на — звертати den Umweg einschlagen, Umschweife machen, lavieren, *Ос.* (62) V. 45.
Сторонити, *v. a.* meiden, — від кого; 2) blättern, *Пар.*; — ся когось *M.* від когось, *B.* von jmdm sich fern halten, jmdn meiden; 2) — ся zaudern,

zögern. [ро́ньский.
Сто́роній, *a.* *Ш.* II. 263. s. Сто-
Сторо́нка, *f.* Fach, *m.* Abtheilung, *f.*; 2) *pl.* сторо́нки Theilschnüre e. Peitsche. [2) parteiisch, *Ст.*
Сторо́нний, *a.* aus der Umgegend;
Сторо́нник, *m.* Parteigänger, *m* *ГШ.*
Сторонни́чий, *a.* parteiisch, *Зг.*
Сторо́нній, *a.* fremd, *Не.*; 2) parteiisch, *Ст.* [keit, *f.*
Сторо́нність, ости *f.* Parteilich-
Сторо́нський, *a.* fremd.
Сторо́нщина, *f.* Fremde, *f.*
Сторо́пати *v.a.* ermüden, plagen, *В.*
Сторопілий, *a.* entsetzt, betroffen, erschrocken.
Сторопіти, *v. n.* betroffen werden, die Fassung verlieren, stutzen, *М.* II 203. *Ф.*
Сторо́чити, *v. a.* s. Торо́чити.
Стору́кий, стору́чний, *a.* hundertarmig, -händig, *Ш.* I. 98. *С.*
Сторц. *m.* на — = сто́рцом, *adv.* gestürzt, auf den Sturz gestellt, scharf aufrecht.
Сторцува́ти, *v. a.* aufrecht (сто́рцом) stellen; сторцува́ти, *v. n.* u. — ся aufrecht (сто́рцом) stehen.
Сторч, *m.* *Ос.* (61) I 320. Grundklotz, *m.* (unter ein Gebäude), s. Ко́ти (*pl.*); *Кн.* „Слово" 1862. ч. 50. Pfeiler, *m.*
Сторч. *adv.* gradhin, schlechtwegs, *Ке.* II. 68; 2) kopfüber, *К.*
Сторча́к, *m.* сторчака́ да́ти, *К.* jählings umstürzen, kopfüber sich um werfen; сторчако́м. *adv.*; 2) *Не.* *Пр.* XI. 1, 123. Art Fischsuppe.
Сторча́ти, *v. n.* s. Стирча́ти, *Зак.*
Сторчови́й, *a.* jäh, abschüssig, steil, +*Б.* [*f.*; Scheiterhaufen, *m.*
Стос, *m.* Stoss; Haufen, *m.* Stapel,
Сто́сик, *m.* *dim.* s. d. v.
Стоси́льний, *a.* übermächtig, allgewaltig, *Ру.*
Стосо́ткроть, *num.* = 10.000 *Зак.*
Стосо́тний, *a.* hundertfach, tausendfach, *Фр.*
Стосува́ти, *v. a.* s. Застосува́ти; — ся sich richten, s. bequemen.
Стосунко́вий, *a.* relativ.
Стосу́нок, -нку, *m.* Beziehung, *f.* Verhältnis, *n.*
Сто́та, *f.* *М.* I. 99. s. Исто́та.

Сто́тно, *adv.* *Кл.* gerade, genau.
Сточа́ти, сточи́ти. *v. a.* herabströmen lassen, *Ант.* 49; verzapfen; 2) s. Скоти́ти, herabrollen, abwälzen; — ся niederrollen, sich abrollen; 3) abdrechseln; 4) * — бо́ї Kämpfe bestehen, *К.*
Сто́чений, *a* abgerollt; 2) abgezapft; 3) * бій die Schlacht geschlagen.
Сточи́стий, *a.* abschüssig; -и́сто. *adv.*
Сто́чки, *pl* die Neige eines Getränkes, *Н.* 176. (*vgl.* Сточи́ти 1).
Сто́чно. *adv.* rhythmisch (*Фр*); -вклада́ти слова́ reimen.
Сто́чок. *gen.* -о́чка. *m.* Geschiebe, *n.* *Пол.*; 2) Wachsstock, *m.* *Пар.*
Сто́я. *f.* *Т.* перестόяти сто́ю auf dem Posten ausharren.
Стоя́к, *m.* Ständer, *m.*; 2) stehender Bienenstock; 3) Aufseher bei den Arbeitern, *m.*
Сто́яне, *n.* Stehen, *n.*; Stillstand, *m.*
Сто́яний *a* steif, *Пар.* s. Сто́яти I.
Сто́янка, *f.* das müssige Stehen.
I. Сто́яти, *v. a.* stehend machen, steifen; — ся steif werden, *Гал.* I 255.
II. Стоя́ти, *v. n.* stehen, aufrecht stehen; на чимо́сь, при чім worauf bestehen, beharren; на своє́му сло́ві sein Wort halten; stehen bleiben (beim Anbieten des Preises); стоя́ти u. — ся zu stehen kommen, kosten, *Ко.*
Стоя́чий, *a.* stehend.
Стоячо́к, -чка́. (стовч-). *m* *dim.* s. Стоя́к; verfaultes, vermodertes, morsches Stück Holz.
Стра́ва, *f.* Speise, *f.* Gericht, Essen, *n.*
Страве́ць, -вця́, *m.* *Ч.* III. 269. der das Wild anhetzt; Hetzhund, *m.*
Стра́вити, *v. a.* verdauen; 2) стра́вити, стравува́ти, *v. a.* verköstigen; — ся у кого́ sich bei jmdm beköstigen.
Стра́влене, *n.* Verdauung, *f.*
Стра́вне, *n.* Kostgeld, Zehrgeld, *n.* *К.*
Стра́вний, *a.* verdaulich; 2) verköstigend, nährend; -а ло́жка Esslöffel, *m.*; 3) kostspielig.
Страву́нок, -нку, *m.* Kost, *f.*
Страда́лець, -а́льця, *m.* Dulder, Märtyrer, *m.*
Страда́льний, *a.* *Ос.* (61) IX. 47. leidend, viel gelitten; *ГШ.* leidend, passiv. [thum *n.* *Пар.*
Страдальни́цтво, *n.* Märtyrer-

Страдальниця. *f. У.* Märtyrerin, *f.*
Страданний, *a. Ч.* II. 452. viel gelitten.
Страдати. *v.a.* leiden; 2) *Ф.* verlieren.
Страєне, (стро-), *n. P.* I. 75. Gebäude, *n.*
Страж. *f. С.* I. 122. s. Сторожа.
Стражар, *m.* Wächter, *m.*
Страждане, *n.* Leiden, *n. Кн.*
Страждати. *v.a.* leiden, dulden, *Кв.*
Страждений, (-енний), *a. Cm.* viel gelitten, viel geplagt.
Страждіти. *v. n.* leiden. [*Пар.*
Стражіти, *v. n.* auf sein, aufsitzen,
Стражник, *m.* Wächter, *m.*; 2) Besucher, *m. Пар.*
Стражниця. *f.* Schilderhaus, *n.* Warte, *f.* Wachtthurm, *m.* [ter, *m.*
Стражничий. *a. sbst. m. К.* Wäch-
Стражнувати, стражувати, *v. a.* wachen, Wache halten, Obacht geben, s. Сторожити.
Стракатий. *a.* scheckig, *Пic.*
Стракувати ся, sich strecken, s. recken, s. anstrengen.
I. Страм. *m. Не.* s. Сором.
II. Страм. *m.* (*dim.* страмик), страма, *f.* s. Копило. [steil Liegendes.
Страмець, -мця, *m.* etw. hoch u.
Страмина, *f. Ч.* VII. 551. s. Драбина.
I. Страмний, *a.* s. Соромний; -но, *adv.* mit Scham. [gelt.
II. Страмний, *a.* siech, abgemer-
Странний, *a.* fremd; 2) wunderbar, sonderbar, *Кв.*
Странник, *m. W.* Wanderer, Pilgrim, *m.*; Fremdling, *m. Макс.*
Странниця, *f.* Pilgerin, *f. Не.*
Странность. *f.* Sonderbarkeit, *f. Кв.*
Странути ся. *Ч.* IV. 242. s. Стенути ся. [віля *Ос.* (61), XII. 29.
Страпатий, *a.* s. Стріпатий, -е
Страпи. *pl.* unordentlich gewachsene Haarflechten, *Фр.*
Страпити ся, *Кн. Пр.* IX. 377. vorfallen, sich treffen, s. ereignen.
Страпуля, *f.* eine die mit zerzaustem Haupthaar umhergeht, *Фр.* s. Страпи.
Страсть. *f.* Leiden, *n.*; страсти (*pl.*) Христові das Leiden Christi, Leidens geschichte Chr. *f.*; 2) Leidenschaft, *f.* Affeckt, *m.* [*pl.* (Passiflorae), *B.*
Страстинці, *pl.* Passionsblumen,
Страстний, *a.* zu Страсти geh.; -четвер Donnerstag in d. Charwoche, *m.*
Страстник, *m.* Dulder, Märtyrer, *m.*; -иця, *f.* -in, *f. Пic.*
Страстно, *adv Кв.* s. Пристрастно.
Страстовидець, -дця, *m. У.* Augenzeuge der Leiden Christi, *m.*
Страстотерпець, -пця, *m.* † der viel Leiden ertragen, gelitten.
Страстотерпний, *a.* leidensvoll, viel gelitten, *ВБ.* [Stelle.
Страт, *m.* zertretene, zerstampfte
Страта, *f.* Verlust, *m.*; Nachtheil, *m.*; 2) Hinrichtung, *f.*
Стратенець, *m. К.* der zum Tode Verurtheilte; 2) *Ваг. Рус.* XIV Kämpfer, *m.*
Стратити, *v. a.* verlieren; 2) hinrichten; — ся s. Затратити ся; 2) viele Ausgaben haben, sich ruinieren.
Стратище. *n. Ф.* s. d. f.
Стратниця. *f. Ф.* Richtstätte, *f.*
Страток. -тку. *m.* s. Страта.
Стратувати. *v. a.* s. Тратувати, zertreten, zerstampfen. [Furcht, Angst, *f.*
Страх, *m.* Schreck, Schrecken, *m.*
Страх, *adv.* schrecklich, fürchterlich; 2) sehr, viel, sehr viel; auch verstärkend: страх много sehr viel &.
Страхати. *v. a. М.* II. 165. schrekken; — ся erschrecken (*v. n.*), in Schrekken, in Furcht gerathen.
Страхіть, *f. Ос.* (62) VI. 62?
Страхіття, *n. coll. Не.* Schrecken, *pl.*; Gespenst, *n.* Geisterspuck, *m.* Popanz, *f.* [cherungs, *Пар.*
Страховальний, *a.* Feuerversi-
Страховане, *n.* Feuerversicherung, *f. Пар.*
Страховина, *f. Пр.* II. 430. Gespensterspuck, *m.* Ungeheuerlichkeiten, *pl.* Schreckmittel, *n.* Popanz, *f. Ш.* I. 398.
Страховинний, *a. Н.* 285. schreckhaft.
Страховиночка, *f. dim. Bein.* einer казка: Gespenstergeschichte, *f.* schreckliches, grauenhaftes Mährchen, *Ш.* I. 397.
Страховитий, *a. Фр.* furchtsam; 2) schreckensvoll, furchtbar, schreckenerregend, *Кн.*
Страховище, *n.* Schrecknis, *n.*
Страхопільне, *n. B.* s. Страхопуд.
Страхополох, *m. Ко.* 47. der Furcht-

same, Hasenherz, *n.* feige Memme; 2) Spitzklette, *f.* (Xanthium spinosum), *B.*
Страхополохий, *a. Cm.* schwach, feig. [Gespenst, *n.*; 2) Feigling, *m.*
Страхопуд, *m.* Vogelscheuche, *f.*
Страхопудик, *m.* Gespensterheuschrecke, *f.* [samkeit, Feigheit, *f.*
Страхопудство, *n. K.* Furcht-
Страхота, *f.* Schrecken, *m.* Angst, *f.*
Страхунок, -нку, *m.* s. Страх.
Страч, *m.* Abortus, *m.*
Страча, *f.* s. Страта.
Страче, (-ачче), страча, -ати, *n.* Frühgeburt, *f.* (im 4. od. 5. Monate).
Страчувати, *v. a.* verlieren, s. Тратити; — ся *M.* 44. verloren gehen; 2) viele Ausgaben, Unkosten haben.
Страччук, *m.* s. Страче; 2) *Фр.* ein gänzlich verlassenes u. vernachlässigtes Kind; 3) Teufel, der die Leute mordet, *m.*
Страшезний, *a. Cm.* schrecklich.
Страшелезний, *a. Cm.* sehr schrecklich.
Страшило, *n.* Schreckbild, *n.* Schreckspuck, *m.*; Ungeheuer, *n.*; 2) *Kol.* I. 73. Scheuchklapper, *m.*
Страшити, *v. a.* schrecken; spukken; — ся sich fürchten, Schreck empfinden, s. Страхати ся *Ко.*345; *Ш.*I.333.
Страшище, *n.* Gespenst, *n.* Geisterspuck, *m.* *У.*
Страшливий, *a.* schreckhaft.
I. Страшний, *a.* schrecklich, schauderhaft; 2) страшна молитва ein gewisses Gebet vor dem Trauungseide — zum Bannen des Schreckens.
II. Страшний, *a.* s. Страстний; -а неділя, Charwoche; — сьвічка, = страстна сьв. Kerze die während des Gottesdienstes Страсти Христові in den Händen gehalten wird.
Страшність, -ости, *f.* Schrecklichkeit; Furchtbarkeit, *f.*
Стребити, стребляти, *v. a. D. c.* 301. vernichten, s. Истребити.
Стревожити, *v. a.* erschrecken; — ся *Кч.* 129. bange werden, sich ängstigen. [(Libellula), *B.*
Стрекавка, *f.* Wasserjungfer, *f.*
Стреконіти, *v. n.* frieren.
Стрелина, *f. K.* Waldlichtung, *f.*
Стрекот, *gen.* -ту, *m.* Zirpen, Schwirren, *n. Py.*
Стрекота, *f.* Cicade, Baumzirpe, *f. Py.*
Стрекотати, *v. a.* plappern, schwirren, zirpen; *Гл. б.* 53. schnattern wie eine Elster, jmdm die Ohren voll schreien.
Стрекотулька, *f.* s. Саранча червонокрилка, *Пол.*
Стрель, *m.* s. Стріла, Schuss, *m.*
Стрельба, (стрільба), *f. K.* das Schiessen, Gewehrfeuer, *n.*; 2) Feuerwaffe, *f.* Schiessgewehr, *n.*
Стрелиця, *f.* dünner Hain.
Стрелькуватий, *a.* -а цибуля mit hohen Stengeln. [Ч. II. 157.
Стреляйчик, *m. dim.* s. Стрілець,
Стреляти, *v. a.* s. Стріляти.
Стремень, -меня, *m.* Steigbügel, *m.*
Стремена, *f. МШ.* s. Стромина.
Стременечки, *pl. dim.* s. Стремено II.
Стременистий, *a.* bügelfest, *Пар.*
Стременний, *a. a. m. Ко.* 127. Reitknecht; 2) berittener Jäger, der keine Koppel Hunde hat, sondern auf die Hunde des Herrn, den er begleitet, Acht giebt, *m.*
I. Стремено, стреме, *n. B.* ein jäher, steiler Felsabhang, s. Стромина.
II. Стремено, *n. pl.* -мена, s. Стремень; 2) Stegreif, *m. Пар.*
Стреміти, (стремлю, -миш). *v. n.* stecken (worin); hervorstehen, -ragen; streben; 2) aufrecht stehen.
Стремінце, *n dim.* Steigbügel, *m. Ил.*
Стреміняр, *m.* Sporer, *m. Пар.*
Стремка, *f.* — однобульвиста Herminium monorchis.
Стремливий, *a.* strebend, strebsam, *Пар.* [samkeit, *f. Пар.*
Стремливість, -ости, *f.* Streb-
Стремнистий, *a. Гуш.* steil, schroff. [Abhang.
Стремно, *n.* Abgrund, *m.*; steiler
Стремнути, *v. n.* hinstürzen, -sinken, *Гуш.* [s. Струсити ся.
Стремтіти, s. Тремтіти; — ся,
Стремя, *n.* Steigbügel, *m.*; 2) Fussstapfe, *m. Зак.* [riza), *B.*
Стренадка, *f.* Ammer, *m.* (Embe-
Стрениця, *f.* ein Schusterwerkzeug.
Стреножити, *v. a.* drei Füsse zusammenkoppeln.
Стрепенути ся, sich bewegen,

sich schütteln; eine Erschütterung erleiden, erschüttert werden; сéрце стрепенýло ся das Herz erbebte.

Стрéпéт, стрéпетень, *m.* стрéпетка, *f.* Zwergtrappe, *m.* (Otis tetrax), *B. Щог.* [beben, erzittern.

Стрепехáти ся, *M.* II. 196. er-

Стрепий, *a.*zerzaust,zottig. [tzen,*m.*

Стрепіхй, *pl.* krause Faser, *f.* Fe-

Стриб, *m. H.* 268. Sprung, Satz, *m.*

Стрйбайчик, (-аньчик), *m.* s. Зáяць, *B.*; 2)Flohkäfer, *m.* (Haltica), *B.*

Стрибáти, *v. n.* Reissaus nehmen, fortlaufen, springen.

Стрибáч. *m.M.* III. 145. Springer,*m.*

Стрибкйй, *a. He.* hurtig, flink.

Стрйбнути, (-бон-), *v. n.* schnell sich auf u. davon machen; springend fortgehen, forthuschen.

Стрйбок. *gen.*-бка, *m.*Sprung, *m.ОП.*

Стрибонóгий, *a. Вах.* schnellfüssig, hüpfend. [*m.* (Podura), *B.*

Стрибохвóстка,*f.*Springschwanz,

Стривáти, *v. n.* harren, warten.

Стрйга, *f.* (e. Kind) mit beschnittenen Haaren, mit abgeschorenem Haupt, *Ш.* II. 198. [rast, *m.* Quebbe, *f.*

Стрйгавка, *f. B.* Moorboden, Mo-

Стригнýти, *v. n.* s. Стрибнýти.

Стригýн, *m.* Haarschneider, *m.*; 2) стригýн, *m.* -ýнка, *f.* junges ein, — zweijähriges Pferd dem die Mähne zugeschnitten wird.

Стриéчний, *a. pl.* -чнї, Bruderskinder, Geschwisterkinder, *pl.*

Стриж, *m.* Schur, *f.*

Стрижáй, *m.* Schafscherer,*m. Левч.*

Стрижáк, *m.* s. Стригýн; *Bein.* der Soldaten wegen der kurz geschnittenen Haare. [begrannter Weizen, *B.*

Стрижáчка, *f.* (-пшениця), un-

Стрижбá, *f.* Schur, *f. Фр.*

Стрйжень, *gen.* -жня, *m.* Herz, Mark eines Baumes, *n.*; Mitte, *f.*; 2) Strom, Fluss, *m.*

Стрйжене, *n.* Schur, *f.*

Стриженйстий, *a.* -а дóшка gerades, glattes Brett. [I. 215?

Стрижéчок, -чка, *m. dim. Веч.*

Стрйжик, *m.* -муровйй, Segler, *m.* (Cypselus apus), *Пол.*

Стрижінь, *m.* s. Стрйжень.

Стрйжка, *f.* Scheren, *n.* Schur, *f.*; 2) *gew. pl.* стрйжки, an der Stirn zugeschnittene Haare der Frauen; 3) Haarschere, *f.*; 4) Schaf, *n.* (*Фр.*).

Стрижнéвий, *a.* Mark-.

Стрижнівка, *f.* Mark, *n. B.*

Стрижчá, -áти, *n.* s. Стригýн, Fohlen, *n.* [nen Haaren, *Гл. б.* 69.

Стрижчáтий, *a.* mit beschnitte-

Стрижчáтко, *n. dim.* Стригýн.

I. Стрий, *m.* Oheim, Vetter, *m.*

II. Стрий, *m.* rechter Nbfls des Днїстéр; 2) Stadt am 1).

Стрййна, *f.* des Vaters Schwester, Tante, *f.*; 2) des Oheims Gemahlin.

Стрййний, *a.* s. Стриéчний.

Стрийчáник, *m.У.* s.d.f. [Oheims.

Стрййчинок, -нка, *m.* Sohn des

Стрйкати, -кнути, *v. a.* spritzen; 2) *gew. impers.* стрйкає в ýсї vom Ohrenreissen. [*f.*; 3) Feuerwaffe, *f.*

Стрикáч, *m.* s. Тарáн; 2) Streitaxt,

Стрйкоза, *dim.* стрйкізка, *f.* Libelle, *f. Пар.*; 2) Wagebalken, *m. Зак.*

Стрйку-брйку, *int. Fabelw.* vom Springen der Ziege, *P.* I. 50.

Стрим, *m.* Einhalt, Rückhalt, *m.* Hemnis, *f. Ф.*

Стримáлий, *a.*enthaltsam,sparsam.

Стрймати, стрймувати, *v. a.* zurückhalten, abhalten, aufhalten.

Стрймині, стрéмені, *pl.* Blattrippen, *pl. B.*

Стрйна, *f.* s. Стрййна.

Стринóжити, *v.a.* s. Стренóжити, koppeln, fesseln.

Стрйпа, *f.* linker Nbfls des Днїстéр.

I. Стрипíти, *v.n.Ф.*s. Стрýпіпіти.

II. Стрипíти, *v. n.* (*Ф.*) dastehen wie ein Ochs am Berge.

Стрих, *m.* Dachboden, *m.*; 2) Werkzeug zum Ziehen des Leders.

Стрихувáти, *v. a.* збíже mit dem Streichholze streichen, abstreichen (beim Einmessen von Getreide &); -спіпкй, zuschneiden, zustutzen; 2) Striche machen; — ся (vom Pferde) sich streifen, sich mit dem einen Fusse an den anderen anschlagen. [holz, *n. B.*

Стрихýлець, -лця, *m.* Streich-

Стрицéвий, (-цóвий), *a. АД.* I. 46. s. Стрýсевий.

Стрйця, *f. Ос.* (61) III. 27?

Стричанйк, *m.* Sohn des Onkels.

Стри́чок, чка, *m.* Galgensohlinge, *f.*
Стріба́тий, *a.* s. Стрепіха́тий, *Фр.*
Стрі́бло, *n.* s. Срі́бло.
Стрі́бний, *a.* s. Срі́бний. [Probe, *f.*
Стрібо́вок, -вку, *m.* Versuch, *m.*
Стрібува́ти, *v. a.* versuchen, probieren. Probe, *f.*
Стрібу́нок, -нку, *m* Versuch, *m.*
Стріва́ти, *v. n. n.* Стрива́ти.
Стріва́ти ся, begegnen, s. Стріну́ти ся.
Стрівбá. *f. Ф.* das Schiessen, Schüsse, *pl.*
Стрі́вка, *f.* s. Стрі́лка.
Стріво́жити, *v. a.* erschrecken; — ся erschrecken (*v. n.*), bange werden.
Стрій, *gen.* стро́ю, *m.* Schmuck, *m.* Geschmeide, *n.*; 2) Beschaffenheit, Art, Einrichtung, *f.*; ко́ждий сво́їм стро́йом jeder nach seiner Art; 3) Staat, *m. Пар.*
Стрійни́й, *a. МШ.* geschmückt, zierlich; 2) gut componiert, *ОП.*; -но, *adv. Kol.* I. 98.
Стрійни́к, *m.* Stutzer, Zieraffe, *m Пар.*
Стрі́йниця, *f.* Mauerbiene, *f.* (Anthophora), *B.* [*f. Пар.*
Стрі́йність, -ости, *f.* Harmonie,
Стрі́кати, *v. a.* Стри́кати.
Стрілá, *f.* Pfeil, *m.*; 2) Strahl, *m.* am Pferdehuf. [2) Schiessen, *n.*
Стрільбá, *f.* Geschoss, Gewehr, *n.*;
Стріле́ць, -льця, *m.* Schütze, Jäger, Waidmann, *m.*
Стрі́ливо, *n.* Munition, *f.*
Стріли́на, *f. К.* Schusswunde, *f.*
Стріли́ця, *f. КУ.* s. Стрілá.
Стрі́лка, *f. dim.* s. Стрілá; 2) Strahl, *m. Зар.*; 3) Stengel, *m.*; Halmstück zum Flechten zugeschnitten; 4) Strahlbein, *n. B.*; 5) Zünglein in der Wage, *n.*; Weiser, Zeiger, *m.* (an der Uhr); -магнети́чна Magnetnadel, *f.* [chend, (очі).
Стрілки́й, *a. ВБ Пр.* XII. 250. ste
Стрільни́й, *a.* Schiess .
Стрі́льник, *m.* Pfeilenschmied, *m.*
Стрілобі́й, -бо́я, *m. Py.* der weitwerfende Herrscher. [*m.* (Limulus), *B.*
Стрілове́ць. -вця́, *m.* Pfeilschwanz,
Стріло́вка, *f.* Pfeileule, *f.* (Acronysta), *B.* [führen.
Стрільцюва́ти, *v. n.* Jägerleben
Стрільча́тий, *a. gr.* pfeilförmig.
Стрі́льчий, *a.* -по́рох Schiesspulver, *n. Ил.*

Стрі́льчити, *v. n.* Jäger sein, Jagd betreiben, *Ф. B.*
Стріля́ти, стрі́лити, *v. a.* schiessen; *-очи́ма die Augen herumschiessen lassen, — на ко́гось jmdm einen verstohlenen Blick zuwerfen; *impers.* стріля́є (в у́сі, в ті́лї) Stiche im Körper empfinden, — ся sich schiessen; sich duellieren.
Стрім, -о́му, *m.* alles höher Gelegene, *pl.* стро́ми alles Hervorragende u. dadh Behindernde; 2) das von der Flut Angeschwemmte; 3) Richtung, *f*; стрім-вділ, *adv.* lothrecht abwärts; стрім-вгору́ *adv.* l. aufwärts. *Пол.*; стрім-голо́в, *adv.* kopfüber.
Стрі́мка, *f.* s. Стру́нка.
Стрімки́й, *a.* steil, schroff.
Стрі́мкість, ости, *f.* Abschüssigkeit, Steilheit, Schroffheit, *f.*
Стрімко́ване, *n.* Lothen, *n. Пол.*
Стрімля́ти, *v. a.* Строми́ти.
Стрі́мниця, *f.* Lothrechte, *f. Пол.*
Стрімну́ти, *v. n. Иг.* 49. sich begeben, rasch wohin eilen.
Стрімча́стий, *a.* jäh, abschüssig. steil, *M.* III. 138.
Стрі́нути, *v. a.* s. Стріти́ти.
Стрін, -ону, *m. W.* Decke, *f.* Himmelgewölbe, *n.*; 2) Loch im Dachfirst, *n.*
Стрі́пати, стрі́пнути, *v. a.* abschütteln; — ся erzittern, erbeben.
Стріпа́тий, *a.* faserioht, fasicht; 2) mit gesträubtem Haar.
Стрі́пихи, *pl.* s. d. f.
Стрі́пки, *pl.* Fransen, *pl.*
Стріпота́ти, *v. a.* u. — ся, sich schütteln; aufflattern.
Стріпча́стий, *a.* gefranst, *Пар.*
Стріт, -ту, *m.* Begegnung, *f.* Zusammenstoss, *m. Еф.* 55. [Lichtmesse, *f.*
Стрі́тене. (ние), *n.* — Господне,
Стрі́ти, (*P.* I. 5.), стрі́тити, стріча́ти, *v. a.* begegnen.
Стрі́ха, *f.* Strohdach, Dach, *n.*; *Haus, *n.*
Стріха́тий, *a.* einem Strohdach ähnlich, buschig.
Стріха́ч, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Strohbündel zum Dachdecken.
Стріходе́р, *m.* вітер — starker Wind, der die Dächer ruiniert, *Has.*
Стріцо́вий, *a. Гол.* s. Стру́севий.
Стрі́ча, *f.* Begegnung, *f.*; Empfang, *m.*

Стріча́ти, *v. a.* s. Стрі́тити.
Стрі́чечка, *f. dim.* s. d. f.; *Ш.* I. 214. eine gestickte Zeile. [Zeile, *f.*
Стрі́чка, *f.* Band, *n.*; 2) Strophe,
Стрічкове́ць, -вця́, *m.* кружала́истий, Schleifenblume, *f.* (Iberis umbellata).
Стрі́чний, *a.* entgegen kommend, in den Weg kommend, begegnend, entgegen liegend, dem man begegnet.
Стрі́шка, *f. dim.* s. Стріха.
Строви́ти, *v. a.* vergiften.
Стро́вус, *m.К.* Strauss, *m.*s. Струсь.
Строг, *m. Шй.* I. 1, 62.?
Стро́ґати, *v. a.* zwicken, stechen (von Wunden), *B.*
Стро́гий, *a.* streng, hart, ernst.
Стро́гість, -ости, *f.* Strenge, *f.* Ernst, *m. Кн.*
Стро́жень, -жня́, *m.* s. Сте́ржінь.
Строжи́ти, *v. a.* — пліт den Zaun oben mit spitzigen Dornen & versehen.
Строико́вий, *a.* Stimm-, -і ви́лочки Stimmgabeln, *pl.*
Строи́тель, *m. Др.* Baumeister, Architekt, *m.*; 2) Stifter, *m.*; 3) Kirchendiener, *m.*
Строи́ти, (строі́ти), *v. a.* stimmen; 2) bauen, erbauen; 3) putzen, aufputzen, schmücken; 4) anstiften, anrichten; -жа́рти Spass machen, treiben; — ся sich schmücken, s. putzen, — ся на кого́ jmdn androhen; — з ким *P.* I. 113. begegnen (?)
Строі́тель, *m.*s.Строи́тель 1) 2) 3).
Строї́ти, *v. a.* vergiften, s. Отруї́ти.
Строй, *m. Пс.* Maschine, *f. pl.* строї́, Maschinerie, *f. Пар.*
Стро́йний, *a. Кн.* s. Скла́дний; 2) geneigt zu bösen Streichen.
Стро́йник, *m.* Stimmer, *m.*; 2) Maschinenmeister, *m. Пар.*
Стройо́к, *m.* ein Zierstrauss aus künstlichen Blumen.
I. Стро́ка, *f. gr.* Termin, *m.*
II. Стро́ка, *f. H.* 149. die Kammer an der Giebelseite des Hauses.
Строка́тий, *a. M.* III. 51. scheckig.
Стрьо́кати, *v. n.* s. Стро́ґати.
Строкови́й, *a.* Termin-, auf Termin, *Нс.*; periodisch, *Др.* [haftem Weibe.
Строко́та, *f. Ко.* 108. von grillen-
Стром, *m. У.* s. Строми́на́.
Строма́ни́стий, *a.* dünnbauchig, schlank, *B.*
Стро́мий, *a.* jäh, steil. [49. *Ф.*
Строми́на́, *f.* steiler Abhang, *Гн.*
Строми́ти, *v. a.* s. Простроми́ти, *Wgr.* 93.
Стромли́вий, *a.Гуц.* s. Стрімки́й.
Стромля́ти, *v. a.* einsetzen, -heften.
Стромови́на, *f.* Steile, Jähe, *f. Фр.*; schroffe Zinke am steilen Felsen, *Ф.*
Строна́для, *f.* Goldammer, *m. Пар.*
Стронт, стро́нцій, *m.* Strontium, *n. Пол.*
Строна́, *f.* aufgeschütteter Haufen.
Строни́на, *f.* строни́не, *n.* Stück Plankenholz, *n.*
Стропти́вий, *a.* -е письмо́ unheimlich verzerrte Schriftzüge, *У.*
Строфува́ти, *v. a.* §. strafen.
I. Строчи́ти, *v.a. M.* III. 81. durchnähen, abnähen.
II. Стро́чити, *v. a.* на кого́ aufhetzen, aufwiegeln; — ся streben, trachten (*mit d. Infinit*). [malmen.
Стро́щити, *v. a.* zerbrechen, zer-
I. Строя́, *f. Wgr.* VII. s. Струя́.
II. Стро́я. *f.* Verziehrung, *f.* Schmuck, *m.*
Струбова́ти, *v. a.* = стрі́бува́ти.
Струг, *m.* Hobel, *m.*; Messer, *n. Ш.* II. 216; Fügebank, *f. Пар.*; Werkzeug der Töpfer, *Пар.*; 2) Waldbach, Strom, *m. W. Фр.*; 3) s. Пструг, (Salmo fario); 4) Böschung, *f. Пар.*; 5) s. d. f.
Струга́, *f.* струг, *m. Ос.* (61) I. 230. Art Boot, Struse, *f.*
Струга́ти, *v. a.* schnitzeln, schnitzen, schneiden. [Ч. II. 223.
Струга́ч, *m.* Schaber, Schnitzer, *m.*
Струга́чка, *f.* s. d. v.
Струга́ло́, *n.* Glattholz, *n. Пар.*
Стру́гнути, *v. a.* s. Струга́ти; 2) *v. n.* dahinlaufen.
Стру́гель, -гля, *m.* Hobel, *m.*; — доло́бний Nuthhobel, *m.*; — кова́льський Wirkeisen, *n. Пар.*
Струго́льня, *f.* Hobelbank, *f.*
Струдже́ний, *a. Ф.* s. Втомле́ний.
Струди́ти, *v. a.* ermüden, — ся sehr ermüden (*v. n.*). [werden.
Струдова́тїти, *v. n.* aufgedunsen
Стру́ене, *n.* s. Струмина́, *Пол.*
Стру́жка, *f.* Span, *m.* Spleisse, *f.*
Стружо́к, -жка́, *m.* s. d. v.

Струїти, (строї-), *v. a.* vergiften, dh Gift tödten.
Струйка, *f. dim.* s. Струя, *Фр.*
Струйний, *a.* fliessend; angenehm tönend, melodisch *M.* II. 93.
Струйчатий, *a.* wellenförmig.
Струк, *m.* Hülse, Schote, *f.* [schotig.
Струкатий, *a.* Hülsen-, Schoten-,
Струковатий, *a.* Hülsen-; mit vielen u. grossen Hülsen -горóх; *pl.* **струкаті**, Schotenfrüchtige, *pl.* (Siliquosae).
Струм, *m.* Geist, *m.* *ОП.*
Струма, *f.* *У.* Welle, Woge, *f.*
Струмень, (-мінь), *m. pol.* Strom, Bach, *m.* *Пар.*
Струмент, *m. eigentl.* Инструмент; 2) *pl.* струмента, *АД.* I. 189. s. Стремена *pl.* s. Стремено.
Струмина, *f.* Strömung, *f.* *Пол.*
Струмок, -мка, *m.* Bächlein, *n.* *ОП.*
Струмочок, *gen.*-чка, *m.*Bach, *m.M.*
Струнь, *m.* Schmalbock, *m.* (Leptura), *B.*
Струна, *f.* Darmsaite, Saite, *f.*; 2) *He.* Wollschlägerwerkstätte, Streiche, *f.*
Струнва, *f.* s. Струна 1).
Струнина, *f.* *Cm.* s. Струна 1).
Струнистий, *a.* lang gestreckt, lang gezogen wie eine Saite.
Струнити, *v. a.* auf den Saiten spielen, *ОП.*
Струниця, *f.* Griffbrett, *n.* *Пар.*
Струнінки, *pl.* dünne Würstel; Krennwürstel, *pl.* *B.*
Струнка, *f.* Arm eines Flusses; 2) Scheidewand in der Комора; 3) s. Сутич; 4) — медянська, s. Волос підскірник.
Стрункий, (-уньк-, *M.* II. 19), *a.* saitenähnlich: dünn u. ebenmässig; schmächtig, schlank. [-treffen.
Струнути ся, zusammenstossen,
Струнчити, *v. a.* rügen, schelten.
Струнянка, *f.* Dünndarm, *m.*
Струп, *m.* Struppe, *f.*
Струпехнути, *v.n.*s. Струпішіти.
Струпинястий, *a.* schorfig, *Пар.*
Струпіти, *v. n.* den Schorf bekommen. [den, modern.
Струпішіти, *v. n.* morsch wer-
Струповатий, *a.* schorfig. [*m.Пар.*
Струповатість, -ости, *f.* Erbgrind,

Струс, *m.* Erschütterung, *f.* Sturm, *m.*; — підняти Getümmel erregen; 2) *He.* Nachsuchen, Aufspüren mit Durchstöbern, *n.* [melus).
Струсь, *m.* Strauss, *m.* (Strutio ca-
Струсити, струснути, *v. a.* schütteln, s. Трясти; — ся sich schütteln, schauern, schaudern, erzittern, erbeben.
Струсунути, *v. a.* s. d. v.
Струтити, стручати, *v. a.* herabstossen, -werfen.
Струхліти, *v. n.* vor Furcht, vor Staunen erstarren, starr werden.
Струхнути, *v. n.* vermodern.
Стручастий, *a.* Hülsen-.
Стручечок, -чка, *m.dim.*s.Стручок.
Стручняк, *m.* горошник, Erbsenmuffelkäfer, *m.* (Bruchus pisi), *B.*
Стручок, -чка, *m.* Schötchen, *n.* (silicula), *B.*
Струшувати, *v. a.* abschütteln.
Струя, *f.* Strömung, *f.* Strom, *m.*; 2) — боброва Bibergeil, *n.* *Пар*
Стрягнути, *v. n.* einsinken.
Стрягучка, *f.* Stelle wo man einsinkt, Sumpf, *m.* [Fasern; zottig.
Стрямбавий, *a.* faserig, voller
Стрямбати, *v. a.* faserig machen, auffasern; zottig machen; kraus machen.
Стрямби *pl.* krause Faser, *f.* Fetzen, *m.*
Стряпанина, *f.* *He. n.* 256 Dienstbeflissenheit, Vielgeschäftigkeit, *f.*; 2) *He. coll.* Speisen, *pl.*
Стряснути, стрясати, стрясти, *v. a.* abschütteln, abwerfen; — ся erzittern, erbeben.
Стряски, *pl.* was beim Schütteln von Stroh, Getreide & herabfällt, gestreut wird, *B.*
Стряхати, *v. n.* langsam trocknen.
Стряхнути, *v. a.* *P.* I. 131. schütteln; — ся *Кн.* sich erschüttern, erbeben.
I. **Стуга**, *f.* *H.* 30. grosses Mehlfass.
II. **Стуга**, *f.* *Me.* 425. s. Туга.
Стуга, *adv.* fest gespannt, steif.
Стугва, *f.* Wasserständer, *m.* *Пар.*
Стугнути, *v. n.* sich verhärten, hart werden, *Фр.* [nen; 2) ächzen, *Ф.*
Стугоніти, *v. n.* dröhnen, erdröh-
Студ, *m.* s. Стид, *Ос.* (61) X. 53.
Студь, *f.* *Лір.* s. Стужа, Kälte, *f.*
Студа, *f.* Kälte, *f.*
Студень, -дня, *m.* Mon. December.

Студенéць,-нцá,*m.*Gallerte,Sulze,*f.*
Студéний, *a.* kalt, kühl.
Студени́на, *f.* Gallerte, *f.*
Студени́стий, *a.* gallertartig, *Пол.*
Студени́ця, *f.* s. Сту́дінь; 2) kühler Verlass, *m.*; 3)s. Сту́дня, *Гол.* I. 121.
Сту́дент, *m.* Student, Schüler; Hörer, *m.* *Ш.* II. 79.
Студеня́тина, *f.* s. Студенéць.
Студи́ти, *v. a.* kühlen; *impers.* сту́дит менé es fröstelt mich.
Сту́дня, *f.* Brunnen, Born, *m.*
Стужáвіти, *v. n.* gerinnen, erstarren, sich verdichten, fest werden.
Стужáти, *v. a.* *K.* когóсь betrüben; 2) s. Му́чити к. [Korb, *m.*
Сту́жка, *f.* Band, *n.*; 2) *Кч.* 282.
Стук, *gen.* -ку,*m.* Gepolter, *n.*Lärm,*m.*
Сту́кало, *n.* Thürhammer, *m.* *Cm.*
Сту́кальце, -ця, *n. dim.* Anklopfer, *m.* *Пар.* [klopfen, anstossen.
Сту́кати, *v. a.* poltern, anschlagen,
Стукáч, *m.* *K.* Specht, *m.*
Стукáчка, *f.*Klopfer,*m.* (an e. Thür).
Сту́кіт, -оту, *m.* Gepolter, Geklapper, *n.* Lärm, *m.*
Стуккату́рний, *a.* Stuccatur-.
Сту́кнути, *v. a.* s. Сту́кати.
Стукотáти, стукотíти, *v. a.* poltern, anstürmen.
Стукотня́, *f.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*
Сту́лень, -лня, -льня, *m.* gebakkener пиріг; 2)Armvoll, *m.*; s. Оберéмок(*Фр.*).
Стули́ти, сту́лювати, стуля́ти, *v. a.* zusammenhalten,-drücken, -schliessen.
Стулїру́ч, *adv.* mit leeren Händen, unbeschenkt, s. Голїру́ч.
Сту́ма, *f.* *Cm.* Finsternis, *f.* s. Мрáка.
Стуманíти, *v. n.* bethört, stumpfsinnig, blöde, dumm werden.
Ступ, *m.* das Gestampfe, der Tritt, *M.*
Сту́па, *f.* Stampfe, Stampfmühle, *f.*; Stempel, *m.* in der Stampfmühle; 2) Tritt, Schritt, *Кч.* 152. Gang, *m.*
Ступáк, *m.* *Ч.* II. 322. *Кч.* 150. Pferd, das den Passgang geht, *n.* Zelter, Passgänger, *m.* [*m.* *He.*
Сту́пане, *n.* Treten, *n.* Tritt, Gang,
Ступакувáти, *v. n.* = ити́ сту́пою 2). [schreiten,treten,gehen,steigen.
Ступáти, ступи́ти, ступну́ти, *v. n.*
Ступачóк, -чкá, *m. dim.* *Bein.* des schnellen, rüstigen Rosses, s. Ступáк.

Сту́пень, -пня, *m.* Tritt, Schritt, Fusstritt, *m.*; Stufe einer Treppe, Staffel, *f.*; 2) Fuss, *m.* (als Mass) дéсять ступнїв = 10 Fuss.
Сту́пенниця, *f.* Tonleiter, *f.*
Сту́пеньок, -нька, *m. dim.* jeder kleinste Schritt, Tritt, *m.*
Ступернáк, *m.* s. Ступір.
Ступéць, -пця́, *m.* Stufe, Sprosse, *f.*
Сту́пина, *f.* Stöppine, *f.* *Пар.*
Ступи́ця, *f.* Tritt, *m.* *Кн. Пр.* IX. 849.; 2) Loch im Schnee v. Pferden ausgetreten; 3) Speiche,*f.* (am Rad), *K.*
Сту́пінь, -пня, *m.* s. Сту́пень.
Сту́пір, *m.* Stämpfel, *m.* *B.*
Сту́пка, *f.* Handstampfe, *f.*
Ступкотáти, *v. a.* aufstampfen,*Пар.*
Ступнéване, *n.* Steigerung, *f.*
Ступневáти, *v. a.* steigern, abstufen, *Пар.*
Ступнéво, *adv.* stufenweise, *Пар.*
Сту́пник, *m.* *gew. pl.* -ки, *Зап.* I. 286. Walkmühle, *f.*
Ступомíр, *m.* Schrittzähler, *m.* *Пар.*
Ступ, *m.* сту́пом, *adv.* (= крóком) kleiner Trab (des Pferdes), сту́пом ити́ traben, im Trab (кінь) *B.*
Стурбувáти ся, sich grämen, s. abmühen. [Runzelige, Schäbige.
Стури́не, *n. coll.* alles Garstige,
Стусáк, стусáн, *m.*Stoss,Schlag,*m.*
Сту́сати, стусóнути, *v. a.* stossen, *C.* I. 23. *B.*
Стусувáти, *v. a.* s d. v. *C.* I. 45.
Стухáти, сту́хнути, *v. n.* erlöschen, nachlassen (v. d. Hitze u. d. Geschwulst), s. Потахáти.
Сту́хлий, *a.* einen dumpfigen, muffigen Geruch habend, muffig, anbrüchig.
Сту́хлиця, *f.* Art Schimmel (Sepedonium) *Вол.*
Сту́хлість, -ости, стухля́тина, *f.* dumpfer, dumpfiger Geruch, *m.*
Сту́хнути. *v. n.* *B.* s. Стухáти; 2) müffig, anriechig werden, riechen; — ся crepieren.
Стучáти, *v.a.* *H.* 291. klopfen, schlagen, poltern. [sel aus Binsen geflochten.
Стяблó, *n.* *C* II. 150. Mittelschüs-
Стяг, *m.* Schnürband, *n.* *Пар*; 2) Sehne, *f.* *Пол*; 3) Streifen, *m.* +*M.*; -землї längliches Grundstück, (*Фр.*); 4) Zwang, *m.* *Фр.*

Стя́га́, *f.* Streif, Strich, *m. M.*; -гір Gebirgszug, *m. ОП.*; Strahl, *m. M.* II. 159.; 2) Zucht, Disciplin, *f.*

Стя́гало, *n.* Ziehband, *n. Пар.*

Стяга́ти, стягну́ти, *v. a.* zusammenziehen; schnüren; 2) herab-, herunterziehen; 3) *schlagen; — ся sich zusammenziehen; 2) — на що etw. mit Not aufbringen.

Стяга́ч, *m.* s. Наши́йник 1).

Стя́гель, (-оль), *m.* Stange als Band der gekrümmten Schlittenkufe; *pl.* стя́глї, breitere Sprossen an den Enden der Wagenleiter; Ziehband, *n. Гал.* I. 255.

Стягі́вка, *f.* Ordensband, *n.* (Catocala) *B.*

Стя́гнїсть, -ости, *f.* s. Стяж.

Стягну́ти, *v. a.* s. Стяга́ти.

Стя́гувати, *v. a.* schleifen, (-соки́ру), *Гал.* I. 255.

Стягу́щий, *a. B.* zusammenziehend.

I. Стяж, стя́жа, *f.* Zaum, Einhalt, *m.*; 2) Zucht, Disciplin, *f. Mx.* [kunde).

II. Стяж, *f.* Schrott, *n.* (in d. Münz-

Стяжа́не, *n.* † das Erarbeitete, *K.*

Стяжа́ти, *v. a.* † *Ш.* II. 268. erwerben, an sich bringen.

Стя́жений, *a.* abgespannt, ermüdet.

Стяжі́ти, *v. n.* schwer werden.

Стя́жка, *f.* Band, *n.*; Klammer, Schnalle, *f.* [hörlich (*Фр.*).

Стя́жне, *adv.* in einem fort, unauf-

Стявь, *f.* Fahne, Standarte, *f.* Banner, *m. Ш.* I. 361. *Kst.*

Стя́вька, *f.* Jakobskrautspinner, *m.* (Lithosia Jacobeae) *B.*

Стякну́ти, *v. n. Ф. Пр.* II. 415?

Стям, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*; Sinn, *m.*; 2) *Cm.* Hinsicht, Rücksicht, *f.*

Стя́мити ся, стя́мувати ся, sich seiner wieder bewusst werden, zur Besinnung kommen, wieder zu sich kommen, sich erholen, s. mässigen; sich besinnen. [sichtig.

Стямли́вий, *a. Зг.* denkend, um-

Стя́мок, -мку, *m.* s. Стям 1).

Стя́ти, *v. a.* s. Стина́ти; 2) s. Чарува́ти; — ся (vom Menschen) in argen Hader kommen; 2) gerinnen (молоко́).

Субі́р, *m.* Собо́р.

Субі́тка, *f.* Feuer das a) am Charsamstag abends angezündet u. dh den Ostersonntag unterhalten wird; b) am Vorabende des Johannisfestes angezündet wird; 2) Züchtigung der Dorfschüler jeden Samstag, *Кв.* II. 68.

Субі́тний, *a.* zum Samstag geh.

Субі́тник, *m. Нс. n.* 274. Verzeichnis der Abgeschiedenen, welche der frommen Fürsprache beim Seelenamte empfohlen werden, s. Помяни́к.

Субо́р, *m. Ф.* s. Собо́р. [(Donax), *B.*

Субл́юдка, *f.* Stumpfmuschel, *f.*

Субо́та, *f.* Samstag, Sonnabend, *m.*; — вели́ка Osterabend, Charsamstag, *m.*

Суботова́не, *n.* Sabbathsfeier, *f. K.*

Сув, *m.* Lavine, *f. Зоря Гал.* 1849—50.

Сува́вка, *f.* s. Со́вгалка.

Сува́лка, *f.* Steuerung, *f. Пол.*

Сува́ло, *n* Schiefer, *m.*; 2) s. Осо́вня, *B.*

Су́вати, су́нути. *v. a.* schieben, rükken, fortschieben; 2) *schreiten; -нога́ми schleppen; — ся sich schleppen.

Су́верток, -тка, *m.* Päckchen, Bündel, *n.* Emballage, *f. ОП.*

Супершко́вий, *a.* vom Wipfel, *B.*

Суве́ршность. *f. Wgr.* 160. s. Зве́рхність.

Су́вершок, -шка, *m.* Wipfel, *m. B.*

Суви́йчик, *m. Мс.* 213. Weberkamm, *m.*

Суві́й, -во́ю, *m.* Rolle, *f. B.* s. Звій.

Сувма́, *adv.* plötzlich, (*Фр.*).

Су́вний, *a.* verschiebbar, Schub-; -а стїна́ Coulisse, *f. Пар.*

Суво́ра, *f. M.* I. 36. Ueberredung, *f.*; Verweis, *m.*

Суво́рий, *a. Cm.* streng.

Суга́к, *m.* Saiga, *f.* (Antilope Saiga) *B.*; 2) s. Пати́к, (*Фр.*). [Schlosses.

Су́гальт, *m.* Bestandtheil eines

Суглини́стий *a.* Lehm-, lehmig, *Пол.*

Су́глинок, -нка, *m.* Lehmboden, *m.*

Суговора, *f. M. Oc.* (62) I. 99. ernste Vorstellung, Verweis, *m.*

Су́головок, -вка, *m. gew. pl.* -вки, Feldweg, Feldsteg, *m.*; 2) Rain, *m. B.*

Су́голос, -су, *m.* Harmonie, *f. Пар.*

Су́голосний, *a.* harmonisch; *sbst.* су́голосна, *f.* Mitlaut, *m Пар.*

Су́горб, *m.* +*M.* Anhöhe, *f.*

Су́горбок, -бка, *m. dim.* s. d. v.; 2) — кістяни́й, *Фр.* Gelenkhöcker, *m.*

Су́гурт, *m. Пу.* Gesammtsumme, Gesammtheit, *f.*

Суд, *m.* Gericht, Richten, Gericht-

halten, *n.*; Process, Rechtsstreit, *m.* суд мáти в кимóсь Mitschuldiger sein; 2) Urtheil, *n.*; -вúсший Obersatz, *m.* (propositio major) -нúзший Untersatz, *m.* (pr. minor).

Судáк, *m.* Sander, *m.* (Lucioperca Sandra), — мóрський, лиманьский L. marina, *B.*; 2) Art volksthüml. Tanzes.

Судáр, судáтор, *m.* s. Сýдiя.

Судачúва, *f.* Fleisch vom Sander, *n.*

Судáчити, *v. a.* *М+Б.* 417. hin u. her reden, aburtheilen, meinen, hin u. her rathen.

Судьбá. *f.* Loos, Schicksal, Geschick, Verhängnis, *n.*; * Gemahl, *m.*; 2) *Гол.* *В* II. 323. s. Посýд II.; 3) *Р.*84. s. Судiя.

Судьбарнúк, *m.* Fatalist, *m.*

Судьбáрство, *n.* Fatalismus, *m.* *Пар.*

Судьбúна, *f.* s. Судьбá 1); -у устроïти — schmieden.

Судéбний, *a.* gerichtlich, Richter-, Rechts-, Justiz-; *sbst.* судéбне, *n.* Gerichtsgebühren, *pl.* *Пар.*

Сýдденко, *m.* *Кв.* Sohn (Nachkomme) des Суддя́.

Суддя́, *m.* s. Судя́. [-stand, *m.*

Судебнúцтво, *m.* Rechtspflege, *f.*

Судебнúчий, *a.* Gerichts-; *sbst.* *m.* Gerichtsherr, *m.* *Пар.*

Судебнúчiсть, -ости, *f.* Gerichtsherrschaft, *f.* *Пар.*

Судéбнiсть, -ости, *f.* Gerechtsame, Jurisdiction, *f.* *Кл.*

Судéйство, *n.* Richterstand, *m.*

Судéць, -дця́, *m.* *Н.* 142. *Ф.* Richter; Kritiker, *m.* *Пар.*

Сýджене, *n.* Urtheilen, *n.* Beurtheilung, *f.*; Richten, *n.*

Сýджений, *a.* vom Schicksale bestimmt; *sbst.m.*(vom Schicksale bestimmter) Bräutigam; сýджена, *f.* Braut, *f.*

Судúй, *adv.* s. Сюдúй. [Gericht, *n.*

Судúлище, *n.* Gerichtsstätte, *f.*

Судúна, *f.* Gefäss, *n.*; 2) Fahrzeug, *n.* Barke, *f.* s. Суднó; 3) * *Зг.* Ausbund, *m.* Ausgeburt, *f.* [ris), *B.*

Судинóвий, *a.* Gefäss-, (vascula-

Сýдир, *m.* *Кв.* Richter, *m.*

Судúтель, *m.* *Luts.gr.* 157. Richter; *АД.* Schiedsrichter, Kritiker, Kenner, *m.*

Судúти, *v. a.* richten; 2) urtheilen; calculieren, combinieren (*Фр.*); 3) verfluchen; 4) * áнї судú Бóже! von etw. was nicht geschieht, nicht geschehen kann &; — ся beschwören, betheuern; 2) für schlecht halten, übel nehmen, sich weigern; судúвбим ся казáти ich würde mir das selbst verübeln, wenn ich das sagen würde.

Судúця, *f.* *АД.* II. 84. -ю сýдять сенатóри halten Gericht. [theiler, *m.* *Пар.*

Сýдич, *m.* Recensent, Kritiker, Beur-

Сýдище, *n.* Gerichtsort, Gerichtstag, *m.* Gericht, Tribunal, *n.* *К.* *Ш.* II.25.

Судiвнúцтво, *n.* Gerichtsbarkeit, *f.*

Судíйство, (-дéй-), *n.* *Др.* s. d. v.

Судїмúця, *c.* Verleumder, Lästerer, *m.* *Гол.* III. 379.

Сýдїн, *a.* des Richters, *Кн.*

Судїнúця, *f* Schicksalsgöttin, *f.* *Ф.*

Сýдiя́, *m.* Richter, *m.* [wägen, *B.*

Судкувáти, *v. a.* (im Geiste) er-

Сýдний, *a.* Gerichts-, -день Gerichtstag, das jüngste Gericht; -я рáда *Кч.* 194. Gerichtsrath, *m.*; 2) fatal.

Суднúк, *m.* Geschirr, Geräth, *n.* Böttchererzeugnisse, *pl.* Fasswerk, *n.*; 2) offener Schrank für Küchengeschirr.

Суднúна, *f.* *К.* Fahrzeug, *n.*

Суднúця, *f.* *Ч.* IV. 652. Richterin, Beurtheilerin, *f.* [*pl.* Geschirr, *n.* *Зар.*

Суднúче, *gen.* -úчя, *n.* *coll.* Gefässe,

Суднó, *n.* Fahrzeug, Boot, *n.* Arche, *f.*

Сýдно, *adv.* am jüngsten Tage, *Н.*148.

Судня́, *f.* *Н.* 130. Verleumdung, *f.* Leumund, *m.* übles Gerede.

Судобнúчий, *a.* *Пар.* s. d. f.

Судовúй, *a.* gerichtlich, Gerichts-; *pl.* судовí, Gerichtsbeamten, Richter, *pl.* *Ш.* II. 149. [II. 85. 131.

Судовúк, *m.* Gerichtsbeamte, *m.* *Ш.*

Судовлáдство, *n.* Jurisdiction, Gerechtsame, *f.* *Шар.*

Судóвний, *a.* gerichtlich, *Пар.*

Судопúс, *m.* gerichtliche Verschreibung, *Зак.* [Zuckung, *f.*

Сýдорога, *f.* *pl.* -ги, Krampf, *m.*

Сýдорожний, *a.* spasmatisch, krampfig.

Судосúти ся, *Ч.* II. 113. 230. з ким mit jmdm zusammenkommen, jmdm begegnen.

Судохóдний, *a.* schiffbar, *Под.*

Судощáти, *v. a.* *АД.* I. 149.?

Судрóга, *f.* s. Судорога; 2) Schauer, *m.* *Фр.*

Судро́гий, *a. Кл.* krampfhaft.
Су́дрожь, *f.* Schauer, *m. Фр.*
Су́дський, *a.M.*II.190. vom Gericht.
Судчи́ня, *f.* Richterin, *f. Пар.*
Судя́, суддя́, *m.* Richter, *m.*
Судя́щий, *a.* -гріб, *Гол.* III. 273.; *sbst. m.* Richter, *m. Кв.* II. 211.
Сувві́ре, *n.* Aberglaube, *m. Кн.*
Сувві́рство, *n. Тор.* s. d. v.
Сувсло́в, *m.* eitler Schwätzer, *Ш.*II.59.
Сувсло́вити, *v.n.К.* thöricht lästern.
Сувсло́вний, *a. К.* eitel.
Су́вть, *f.* s. Сутя́, сутня́.
Сувта́, *f.* Nichtigkeit; Eitelkeit, *f. Ш.* I. 349.
Сувта́ти, *v. a.* собо́ю sich unruhig hin u. her werfen.
I. Суе́тний, *a.* eitel.
II. Суе́тний, *a.* ewig bekümmert worum.
Суе́тник, *m.* -иця, *f.* der (die) sich u. andere beunruhigt.
Сужи́тель, *m. Пу.* der Mitwohnende, Genoss, *m.*
Сук, *m.* Ast, Knorren im Holze, *m.*; 2) Rolle, Düte, *f. Зак.*
Су́ка, *f.* Hündin, Döhle, *f.*; 2) Werkstück beim Webstuhl, *n.*
Сука́ти, сукота́ти, *v. a.* drehen, zusammendrehen; walzen; 2) spinnen, *B.*
Сука́ч, *m. Зг.* knorriger Stab.
Су́керкиця, *f.* böser Stoff, Eiter, *m.* s. Су́кровиця.
Су́кір, *m.* сукі́рність, -ости, *f.* Widerwille, Widerstand, Trotz, *m.*
Су́клень, (-клінь), *m.* Feldahorn, *n.*
Сукля́тий, *a. Ос.* (62) X. 114; сукля́тский, *Мор.* s. Проклятий.
Сукма́на, *dim.* сукма́нка, *f.* tuchener Bauerkittel.
Сукма́нич, *m.* Anführer der Holzschläger im Holzschlag (бутина), *B.*
Сукни́на, *f.* Tuchlappen, *m.*
Сукно́, *n.* Tuch, Zeug, Lacken, *n.* Stoff, *m.*
Сукнова́льский, *a.* Walker-.
I. Су́кня, *f.* Kleid, *n.*
II. Сукня́, -яти, *n.* kleines Stück Tuch.
Сукняни́й, *a.* aus Tuch, Tuch-.
Сукня́нка, *f.* Tuchfetzen, *m.* (*Фр.*).
Суко́ватий, *a.* knorrig, astig; knottig.
Суко́нник, *m.* Tuchfabrikant, *m. T.*; 2) Tuchhändler, *m. Пар.*
Суконни́цтво, *n.* Tuchmacherei, *f. Пар.*
Суко́нце, -ця, *n.* leichtes Tuch, Halbtuch, *n.*; feines Tuch.
Суко́нщик, *m.* Tuchweber, *m. Под.*
Сукота́ти, *v. a.* abspülen, wegspülen.
Сукоти́ти ся, *КУ.* s. Сокотити ся.
Сукоті́ти, *v. n.* tröpfeln, triefen.
Сукри́стий, *a.* aufbrausend, grimmig, unfreundlich jähzornig, *Фр.*
Сукри́тий, *a.* versteckt, heimlich; 2) zügellos, unbändig.
Сукри́тити ся, lästig werden.
Сукрова́тий, *a.* -а кров faules, cariöses Blut.
Сукро́виця, *f.* zersetztes, faules Blut, Eiter, *m.*
Сукро́мий, *a.* vereinzelt, *Пол.*
Сукро́мо, *adv.* einzeln; besonders.
Суку́пний, *a.* = совоку́пний; angrenzend, *Не.*; суку́пність, *f.* = совок. (w. s.).
I. Сула́, *f.* e. Fischart, *Зак.* борщ з сулою.
II. Су́ла, су́лиця, *f.* † Lanze, *f. КУ.*
Сулди́га, *f.* d. Bein vom Knie bis zur Ferse, *Mi.* II. 285.
Сулема́, *f.* ätzendes Quecksilber, Quecksilbersublimat, *n. Зап.* I. 274.
Сули́стник, *m.* Psalterkoralle, *f.* (Desmophyllum) *B.*
Сули́ти, *v. n.* springen; — ся, суля́ти ся angreifen (vom Hund), *У.*
Сули́ця, *f.* s. Су́ла II.
Сулі́ти, *v. n.* springen, (*Фр.*).
Сул́о, *n.* Ruderstange, *f. Ф.*
Су́лтан, *m.* Sultan, *m.*; -а́нка. *f.* -in, *f.*
Султа́нка, *f.* Seebarbe, *f.* (Mullus barbatus), *B.*
Су́ляти ся, sich drängen, sich herandrängen, ко́ло кого́.
I. Сум, -му, *m. Ме.* 159. s. Сму́ток.
II. Сум, -ма. Wels, *m.* (Silurus glanis) *B.*
I. Су́ма, *dim.* сумка, *f.* Summe, *f.*
II. Су́ма, *dim.* су́мка, *f.* Sack, *m.* Tasche, *f. Н.* 97.; — ни́щеньска, Bettelsack, *m.* до су́ми нищеньскоі дове́сти zum Bettler machen, *Кв.*
Сума́к, *m.* s. Суме́ць; 2) — оцтове́ць Rhus typhinus, *B.*; — остросо́ть, Gift-Sumach, *m.* (Rhus toxicondendron).
Сума́р, *m.* steinreicher Capitalist.
Сумату́ха, *f.* Melancholie, *f. Пар.*
Сумату́хий, *a.* melancholisch, *Пар.*
Су́меда, *f. Bein.* eines honigsüssen Apfels.
Суме́жний, *a.* angrenzend, *Пу.*
Суме́жник, *m.* der Angrenzende.
Суме́н, -мна́, -мне, *a.* s. Сумни́й.
Суме́нний, *a.* сум — übergrosser

Kummer; су́ма — eine sehr grosse Summe.

Суме́ння, n. Cm. Namenszug, m. verzogener Name, Namenschiffre, f.

Су́мерки, pl. Abenddämmerung, f. в — bei Abenddäm.

Суме́ць, -мця́, m. kurzes Bauholz.

Су́мир, a. H. 65. s. Суми́рний.

Сумири́ти ся, M. II. 40. sich ruhig ergeben.

Суми́рний, a. ruhig, friedfertig.

Суми́рність, -ости, f. ruhiges Verhalten, Friedfertigkeit, f.

Суми́рно, adv. ruhig, friedlich.

Сумі́жність, -ости, f. nächste Nachbarschaft, f. [s. Сомніне.

Суміне, n. Zweifel, m. Pa. I. 374.

Сумі́рний, a. s. Розмі́рний.

Сумі́рно, praep. mit d. Genit. чого́ in Anbetracht, Pa. I. 376. [stossende.

Сумі́стний, m. † der Zusammen-

Су́містно, adv. Pa. I. 373. gemeinschaftlich.

Суміти, v. n. W. trauern.

Сумітува́ти, v.n. überlegen; — ся schwören. [су́міш, adv. Mischmasch.

Су́міш, f. Gemenge, n. в су́міш,

Су́мішка, f. Mischung, Vermengung, f. Gemenge, n.; gemengtes Getreide.

Су́мішний, a. vermischt, vermengt; legirt, -а гри́вна rauhe Mark.

Су́мішниця, f. Гн. 42. Kompost, Kompostdünger, m.

Сумли́вий, a. Ч. III. 206?

Сумлі́не, n. Gewissen, n.; 2) Кн. Zweifel, m. Bedenken, n; 3) Denkungsart, Stimmung, f.; 4) Eid, Schwur, m.

Сумлі́нний, a. gewissenhaft.

Сумлі́нність, -ости, f. Gewissenhaftigkeit; Treue, f. [verbleiben.

Сумлі́ти ся, ГБ. in bangem Zweifel

Сумлі́щий, a. Py. verständig.

Сумни́вий, a. misslich, Пар.

Сумни́вість, -ости, f. Misslichkeit, f. Пар.

Сумний, a. traurig; misslich, unglücklich.

Су́мно, adv. traurig; misslich.

Сумни́ти ся, K. zweifeln; 2) verzweifeln, verzagen, K.

Су́мнів, m. Zweifel, m. Schwanken, n.

Сумнїва́не, n. Пу. Zweifel, m. Verzweifeln, n.

Сумнїва́ти ся, zweifeln, bezweifeln; schwanken.

Сумнї́вий, a. Ог. zweifelhaft; unzuverlässig. [Zweifel, m.

Сумні́не, n. Gewissen, n.; 2) Ог.

Сумні́нка, f. Zweifel, m. Зг.

Сумні́ти, v. n. Лїр. Фр. trauern.

Сумноли́ций, a. КУ. traurigen Angesichtes. [ruhigend, Пу.

Сумня́щий, a. mit Zweifeln beun-

Сумовате́нький, a. sehr traurig, K.

Сумова́ти, v. n. s. Сумува́ти.

Сумови́тий, (-ва́тий), a. traurig, Ш. II. 235.

Сумогля́д, m. Tragoedie, f. Пар.

Сумогля́дний, a. traurig, düster blickend, КУ.

Сумо́гра, f. s. Сумогля́д, Пар.

Сумота́, f. Traurigkeit, f.

Сумо́тка, f. Trauerspanner, m. (Cidaria Tristata), B.

Сумра́к, m. Dämmerung, f. Dämmerschein, m. Dunkel, n.

Сумра́чний, a. dunkel, B.

Сумра́чники, pl. Dämmerungsfalter, pl. (Crepuscularia).

Сумря́вий, a. B. s. Сумра́чний.

Сумя́те, n. Ос. (61) VIII. 90. Verwirrung, Gährung, Unordnung, f.

Сумятня́, f. Mi. II. 122. Verwirrung, Bestürzung, f.; Aufruhr, m.

Суньголо́в, adv. kopfüber, s. Стрімголо́в, Ог. 118. Зап. B.

Сунду́к, m. dim. сундучо́к, D. c. 128. gr. Koffer; Kasten; 2) Schlauch, m.

Суне́ць, -нця́, m. kurzes Stück Holz, kurzer Klotz, gefällter Baumstrunk, B.

Суни́ця, dim. суни́ченька, f. Erdbeere, f. (Fragaria).

Суничкова́тий, a. -а конюши́на, f. Erdbeerklee, m. (Trifolium fragiferum).

Суни́чник, m. Mc. 163. Erdbeerpflanze, f. -strauch, m.

Су́ніж, adv. -лячи́, -спа́ти, von zwei & liegenden die mit den Füssen sich berühren etc.

Су́нка, f. Sack, m. Tasche, f.

Су́нути, су́вати, v. a. schieben, rücken, fortbewegen; 2) v. n. ziehen, schreiten, hervorkommen, ankommen, P. I. 3. 17. s. Су́вати.

Суп, m. Geier, m. (Vultur).

Су́перек, на — zum Trotz.

Супере́ка, *f. У.* Widerspruch, *m.*; супере́ки бра́ти Widerspruch erheben, sich weigern; без супере́ки *До.* unstreitig; innerer Streit, *У.* Супере́чка.

Суперека́нт, *m.* Gegner im Process, *m.* [Streitigkeiten, *pl.* Hader, *m.*

Супере́че, *n.* Widerwärtigkeit, *f.*;

Супере́чити, *v. a. М.* II. 77. streiten, dawider reden.

Супере́чка, *f.* Streit, Zank, Hader, *m.*

Супере́чний, *a.* streitig; entgegengesetzt; 2) streitsüchtig, zanksüchtig, *Мог.* [süchtiger, Zänker, *m.*

Супере́чник, *m.* Streiter, Streit-

Супере́чність, -ости, *f.* Entgegensetzung, *f. Ил.* [*f* -in, *f.*

Супе́рник, *m.* Nebenbuhler, *m.*; -иця,

Суперни́цтво, *n.* Wetteifer, *m.*

Супи́ти, *v. a.* -бро́ви, *М.* I. 155. die Braunen niederlassen u. zusammenziehen; — ся finster aussehen.

Су́пір, *m.* все робити на су́пір zum Trotz, s. Су́пра, Супере́чка.

Су́пірець, -рця, *m.* s. Супе́рник, *Фр.*

Су́пісок, *m.* Sanderde, *f.* sandiger Landstrich. [*ГБ.* Geräth, *n.*

Супла́те, *n. coll. К.* Kleidung, *f.*; 2)

Супле́мінний, *a.* verwandt, *ОБ.*

Су́пліка, *f.* (*lat.*) *А-Г.* 157. Bitte, Bittschrift, *f.* Gesuch, *n.*

Су́пліттка, *f.* су́пліїток, (*g.* -тка), *m.* Stück Zaunes, das zwei andere Zäune verbindet; 2) s. Су́тич.

Су́плотиця, *f.* Theil des Zaunes (aus Latten) zwischen zwei Pfeilern.

Супокі́й, *gen.* -бю, *m.* s. Спокі́й.

Супокі́йний, *a.* s. Спокі́йний.

Супокі́рно, *adv. Ст.* s. Покі́рно.

Супокої́ти, *v. a.* s. Успокої́ти.

Су́полити, *v. a.* im Munde etw. kneten.

Супо́нити, *v. a.* mit dem Riemen zusammenziehen, -schnüren; 2) *Ко.* 217. *С.* I. 189. mit einem Riemen schlagen, züchtigen.

Супо́ня, *f. gr.* Riemen, *m.* [ре́ка.

Супоро́к, -рка́, *m. АД.* I. 334. s. Супе-

Супоста́т, *m.* Feind, Widersacher, *m. Ш.* II. 169.

Супочи́вок, -вку, *m.* Ruhe, Rast, *f. В.*

I. Супочи́ти, *v. a.* s. Спочи́ти.

II. Супо́чити, *v. a.* щось worüber mühsam picheln.

Су́пра, *f.* s. Супере́чка.

Супереча́ти ся, *К.* streiten, kämpfen; про́тив кого́ Widerstand leisten, *К.*

Супрові́т, *m. Зап.* II. 558. Superarbitrierung, *f.*

Су́проть, супро́ти, *adv.* entgegen, gegenüber; 2) *praep. mit. d. genit.* gegen, gegenüber. [*Ст.*

Супроти́вець, -вця, *m.* Gegner, *m.*

Супроти́вити ся, sich widersetzen, s. spreizen; entgegentreten, opponieren. [nieren.

Супроти́вка, *f.* s. d. f.

Супроти́влене, *n.* Widerstand, *m.*

Супротивля́ти ся, s. Супроти́вити ся [widrig, unartig, *В.*

Супроти́вний, *a.* entgegentretend;

Супроти́вник, *m. МШ.* s. Проти́вник, Widersacher, Gegner, Feind, *m.*; -иця, *f.* Gegnerin, *f.* +*М.*

Супроти́вність, -ости, *f. ВБ. Ил.* Gegensatz, Contrast, *m.*

Супроти́вня, *f.* в супроти́вню кому́сь ста́ти jmdm Widerstand leisten, jmdm sich entgegenstellen.

Супроти́вство, *n.* Widerstand, *m.*

Супротилежа́ти, *v. n.* gegenüberliegen. [liegend.

Супротиле́жний, *a.* gegenüber-

Супру́г, *m.* супру́га, *f.* paarweise Verbindung; — волів Ochsengespann, zusammengejochtes Paar Ochsen; 2) супру́г, *pl.* супру́ги, *m.* Bauer die zusammen in ein Gespann ihre Ochsen spannen, *Кв.* II. 6. в супру́ги ити́ ein Gespann zusammen mit einem anderen bilden; 3) супру́г, *m.* Verkehr (im Leben), Umgang, *m.*; 4) Gemahl, *m.* супру́га, *f.* Gemahlin, *f.*

Супру́жеский, *a.* Ehe-, Heirats-.

Супру́жити, *v. a.* je zwei Paare Ochsen zweier Bauer zusammenspannen.

Супру́жний, *a. ВБ.* Heirats-, Ehe-.

Супру́жниця *f.* † *Не.* Gemahlin, *f.*

Супру́н, *m.* Sophronius. [dium), *Вол.*

Супру́тка, *f.* Art Bauchpilz, (Dicty-

Су́пряж, *f.* держа́ти в -жи zusammenhalten, *У.* [helfend.

Супряжни́й, *a. Пу* gegenseitig mit-

Су́пшен, *m. М.* II. 365. Dinkel, Spelt, *m.*

Супяти́ти ся, zurückweichen; 2) sich anhalten, anlehnen, *ГБ.*

Сура́жний, *a.* gemischt, unrein, *Зак.*

Сурга́ч, *m.* (*gr.*) Siegellack, *m.* *Зак.*

Сургй, *pl.* Schulden, *pl.*
Сурéлї, *pl.* Schenkel, *m.* Lende, *f.*
Сурéмка, *f. dim.* s. Сўрма.
Сўржик, *m.* gemischter Getreidesamen(aus heurigem u. vorjährigem),*Зак.*
Сўржиця, *f. Mi.* II. 414. Gemenge aus Roggen u. Weizen.
Сўржка, *f. Ос.* (61) XII. 60?
Сўрик, *m. Под.* Mennig, *m.*
Сўрма, *f.*Trompete, Kriegstrompete,*f.*
Сўрьма, *f.* Spiessglanz, Antimon, *m.*
Сурмáч, *m.* Trompeter, *m.*
Сурми́ти, *v. a.* in Trompeten stossen, -у сурéмку *Ст.* blasen, spielen.
Сурмíти, *v. n.* von Trompeten: geblasen werden, schallen.
Сурóвий, *a.* streng, *К.*
Суровиця, *f.* Soole, Salzsoole, *f.Пол.*
Суровíти, *v. n.* ernst, strenge werden, *У.*
Сурóдний, *a.* verwandt,*Ил.* [gras.
Сўрсавиця, *f.* ungemähetes Nach-
Сурўмий, *a. М. Ос.* (62) I. 93?
I. Сус, *m.* s. Исўс, *Л.* 54.
II. Сус, *m.* Satz, *m.* одни́м сўсом mit einem Satz, *Фр.* [bar, *m.*
Сусїд, (*gen.* -їда), сусїда, *m.* Nach-
Сусїда, *m.* s. Пiдсусїдок; 2) сусїда, *f.* Nachbarin, *f.* [barin, Nachbar-.
Сусїдин, *a.* des Nachbars, der Nach-
Сусїдиця, *f.* s. Сусїда.
I. Сусїдка, *f.* Nachbarin, *f.*
II. Сусїдка, *f.* Alauda cristata.
Сусїдний,*a.*nachbarlich,benachbart.
Сусїдство, *n.* Nachbarschaft, *f*; 2) *coll.* die Nachbarn.
Сусїдувáти, *v. a.* anwohnen, in der Nachbarschaft wohnen.
Сусїдчин, *a.* der Nachbarin.
Сусїдщина, *f.* Nachbarschaft *f. У.*
Сусїк, *m.* s. Зáсїк.
Сусїль, *adv. Ко.* 210. plötzlich, in einem Nu erscheinend. [*Зак.*
Сусїлка, *f.* Eiszacke, *f.* Eiszapfen, *m.*
Сўсїлком, *adv.* in Masse, in compactem Kern, *ОП.*
Сусїчниця, *f.* s. Зáсїк, *В.*
Сўслик, *m.* Ziesel, *m.* (Spermophilas), *В.*; 2) Art Pfefferkuchen, *Зак.*
Суспíльний, *a.* gemein, gemeinschaftlich.
Суспíльнiсть, -ости, *f.* Gemeinschaft; Communication, *f.* закон -сти, Communicationsgesetz, *n. Пол.*
Суспíция. *f.*(*lat.*)*Н.*143.Verdacht,*m.*
Сустáв, *dim.* сустáвець, -вця, *m.* Gelenk, *n.* [-а часть Bestandtheil, *m.*
Сустáвний, *a.* Glied-, Bestand-,
Сустáвник, *m.* Bestandtheil, *m.*
Сустáвнiсть, -ости, *f.* Gliederbau, *m. Пар.*
Сўставцї, *pl.* Gelenke, *pl.*
Суставчáтий, *a.* -i (звiрí) *pl. Фр.* Gliederfüsser, *pl.* (Arthropoda).
Суставчáтцї, *pl.* Gliederthiere, *pl*, (Articulata seu Arthrozoa).
Сустáвчик, *m. dim.* s. Сустáв, Glied, Gelenk, *n. Н.*
Сусўль, *adv* s. Сусїль. [Cigarette, *f.*
Сусўлька, *f. Кн.* s. Сусїлка; 2)
Сут, *m.* grosse Menge. [s. Суттé.
Сутé, *n.* суть, *f.* Wesen, *n. Пар.*
Сўтемно, *adv.* nahe vor Dunkelwerden, halbdunkel, *Ст.* [licht, *n.* +*М.*
Сутени́на, *f.* Dämmerung, *f.* Zwie-
Сутенїти, *v. n.* dämmern, *Пiс.*
Сўти, сўвати, *v. a.* s. Сўнути, *Н.* 186; 2)*Гл.б.*84.verschwenden,vergeuden.
Сўтий, *a.* seiend, wesentlich, *Зак.*; 2) *Б. С.* II. 156. reichlich.
Сўтич, сўтiч, *В. т.* Zusammenfluss, *m.*; 2) *pl.* сўтичi, s. Сўткй.
Сўтїнь, *f.* сўтїнок, *m.* (-нку), Halbschatten, *m.* Schattirung, *f. ОП. Ст.*
Сутїнний, *a.* schattig; -їнно, *adv.* schattig, *ОП.*
Сўтка, *f.* enger Weg zwischen Zäunen (*Фр.*); *pl.* сўткй, „Winkel", der Ort wo zwei Gebäude, Zäune & zusammenstossen; enge Quergasse; 2) *gr.* сўтки, Zeit von vier u. zwanzig Stunden; 3) сўтка, *f. В.* Axenglied, *n.* (internodium).
Сутковий, *a.* zu den Суткй geh.
Сутозлóтий, *a.* -а пáрча *М.* I. 137. reich mit Gold gestickter Stoff.
Сутоловáтий, *a.* rüstig, *D. с.* 422.
Сўтолока, сутолоч, (-очь), *f.* Gedränge, Gewühl, Getümmel, *n.* Verwirrung; gedrängte Schar, *f. Фр.*s.Глотá.
Суторáти ся, sich abmühen.
Сўточки, *pl. dim* s. Сўтки.
Сўточний, *a. gr.* éinen Tag u. éine Nacht dauernd.
Суттé, (-тя́), *gen.* суття́, *n.* Dasein, Wesen, *n.* Substanz, *f.*; Bestand, *m. Не.*
Сутўга, *f.* drückende Armut, *Pa.*

I. 383; 2) s. Ужевка. [gedrungen, *К.*
Сутуґуватий, *a.* nervig, musculös,
Сутужний, *a. К.* wesentlich; gewichtig, ausdrucksvoll, solid, gediegen; *АД.* I. 78. stark, grimmig, streng; 2) mühevoll, angestrengt.
Сутужно, *adv.* beschwerlich, lästig, drückend, *КС.* IV. 591; verdriesslich, unlieb; angestrengt, *Ст.* — комусь, *С.* jmd hat schweren Stand.
Сутулий, *a.* schmächtig, hager, +*Б. Пр.* VII. 697. [(*Фр.*).
Сутурцувати ся, s. Боротися,
Сутчик, *m.* Zöpfchen, *n.* (Textilaria), *B.*
Сутяга, *m.* Rabulist; Rechtsverdreher, Processsüchtige, *m.*
Сутяжний, *a. К.* von streitenden, Process führenden Parteien.
Сутяжно, *adv. АД.* I. 199. schmerzlich, bedauerlich; schwierig, lästig, schädlich. [nem, in trockener Zeit.
Сух, *m.* на сусї, в сусї im, auf Trocke-
Сухар, *m.* Stückchen im Ofen getrocknetes Brod; Zwieback, *m.* Biscuit, *m*; * von hagerem Menschen.
Сухарина, *f.* dürres Holz; 2) trockene Stätte, *Фр.*
Сухарник, *m.* dürres Brennholz.
Сухий, *a.* trocken, dürr; * mager, hager; — четвер *Сб.* I. 326. der Donnerstag nach Pfingsten; -а вода *Ч.* V. 201. итй сухою-водою?; сухі-дни *pl. Ф.* gänzliches Fasten.
Сухинський, *a.* — син Sohn der „Сухина", mager, *Ч.* II. 40.
Сухиня, *f.* die Magere. [trocken.
Сухіненький, (-ісенький), *a.* ganz
Сухіненько, (-ісенько), *adv.* ganz trocken.
Сухітник, *m.* s. Сухотник; 2) * e. Pflanzenart, *B.* (als Heilmittel gegen сухоти).
Сухлявий, *a.* s. Сухорлявий.
Сухлячок, -чка, *m.* kleiner Buntspecht, (Picus minor), *B.*
Сухмень, *f.* Dürre, *f. Мі.* II. 237.
Сухмене, *n.* trockene Stelle, *Зак.*
Суховатий, *a.* schmächtig, hager.
Суховерх, *m.* Brunelle, *f.* (Prunella vulgaris), *B.*
Суховерхи, *pl.* dürre Baumgipfel.
Суховерхий, *a.* mit dürrem Wipfel (v. Bäumen), *К.*
Суховершки, *pl. Пів.* s. Лобок 2).
Суховили, *pl.* Mistgabel, *f. Пар.*
Суховильщина, *f. Сб.* I. 296?
Суховійниця, **суховія**, *f.* trockener Ostwind; Sturm, *m.*
Сухівчик, *m.* s. Суховерх.
Суходіл, *gen.* -долу, (суходол), *m.* trockenes, festes Land, Gestade, *n.* Continent, *m.*
Суходоле, *n.* s. d. v.
Сухоземе, суховемле, *n. Ог. Н.* 141. Festland, *n.* Continent, *m.*
Сухоземний, *a.* -звір Landthier, *n.*
Суховлітка, *f. Не.* Rauschgold, *n.* s. Позлітка.
Суховлотиця, *f. Зап.* I. 345. Cantille, *f.* Lahn, Gold- od. Silberdrath, *m.*; 2) Rauschgold, *n.*
Суховолот, *m.* суховолото, *n.* Goldfäden, *pl.* Goldtresse, *f.*
Сухоліс, *m.* сухоліcь, *f. В. У.* dürrer Wald, abgestorbener u. verdorrter Waldstrich.
Сухолїсний, *a. У.* zum сухоліс geh.
Сухолїсок, -ска, *m.* Wald am trokkenen Ort. [Jahreszeit.
Сухолїте, *n.* Dürre, *f.* trockene
Сухолоб, *m.* Strohkopf, *m.* (*Ф.*).
Сухомельщина, (-мельщизна). *f. АД.* II. 145. 146. † Steuer von der Windmühle.
Сухомлявий, *a.* schmächtig, hager.
Сугоногий, *a.* dürrbeinig. [*m.*
Сухопалка, *f. К У.* I. 156. Dummkopf,
Сухопарий, *a. Ос.* (62) VIII. 16?
Сухоперий, (-перний, *Ос.* (61) III. 18), *a. Зак.* nicht in Lauge gewaschen.
Сухоперцї, *pl.* von nur zwei Hemden in jmds Besitz: das eine auf dem Leib, das andere im Waschen (*Фр.*).
Сухоперцї, *adv.* vom Waschen ohne Lauge. [з сухопутя zu Lande, *К.*
Сухопуте, *n.* trockenes, festes Land;
Сухопутний, *a.* auf trockenem Lande, zu Lande, Land-, *ОБ.*
Сухоребрий, *a.* so hager, dass die Rippen durchscheinen.
Сухоребриця, *f.* Weib mit mageren, dürren Rippen; 2) Sichling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.* [Mensch.
Сухорлявець, -вця, *m.* hagerer
Сухорлявий, (-хірл-), *a.* hager,

schmächtig. [keit, Hagerkeit, f.
Сухорля́вість, -ости, f. Mager-
Сухоро́гий, a. mit dünnen Hörnern, — віл. [rer Hand, K.
Сухору́кий, a. mit dürrer, star-
Сухо́руч, adv. mit trockenen, leeren Händen; — пусти́ти кого́ ohne dass man ihn mit Essen u. Trank bewirtet hat, ВБ.
Су́хость, f. K. Trockenheit, Dürre, f.
Сухо́та́, f. Trockenheit, Dürre, f.; 2) * Kummer, Gram, m. (Фр.); pl. сухо́ти, Lungensucht, f.
Сухо́тка, f. dim. Schwindsucht, f.
Сухо́тни́к, (-хітни́к), m. Schwindsüchtiger, m. [render Gram.
Сухо́тонька, f. dim. Me. 43. zeh-
Сухото́чний, a. schwindsüchtig, Под.
Сухохре́бник, m. s. Сухоре́брий, von hagerem Menschen. [blume, f.
Сухоцьвіт, m. KУ. I. 302. Stroh-
Сухоща́вий, a. s. Сухорля́вий.
Сухтува́ти, v. a. s. Сохтува́ти.
Сухце́м, adv. Св. s. На су́хо.
Суфера́ти, v. a. Ф. ertragen, (vgl. sufferre).
Суфраґа́н, m. Suffraganbischof, m.
Су́ций, a. fähig, tüchtig.
Суціґа, m. Hundskerl, m. Ko. 5.
Суці́лина, f. K. zusammenhängendes Ganze, einheitlicher Inhalt.
Су́ці́лком, adv. in Masse, im Complex etc. ОП.
Суці́льний, a. K. fest zusammenhängend; D. c. 5. einheitlich, solid, massiv, ohne Gelenke, unarticulirt.
Суч, f. s. Осно́ва, Aufzug des Webers.
Сучави́ця, f. Nbfls des Прут.
Суча́сний, a. gleichzeitig.
Суча́сник, m. Zeitgenosse, m. K.
Су́че, n. coll. (= су́ки), Knorren, knorrige Aeste, pl.
Су́чечка, f. dim. s. Су́ка.
Суче́чкова́тий, a. Пол. höckerig.
Су́чий, a. von der Hündin.
Сучи́стий, a. s. Суко́ва́тий.
Су́чити ся. M+Б. 260. s. Чіпати ся.
Су́чка, f. dim. junge Hündin.
Сучче́нко, m. Sohn der Hündin, Ч. II. 252.
Суш, m. Land, n. (oppos. Meer); 2) gedörrtes Obst; 3) Raas im Bienenstock.
Су́ша, f. Festland, festes, trockenes Land, s. Суш 1). [haus, n.
Суша́льня, суша́рня, f. Darr-
Сушба́, f. B. s. d. f.
Су́шене. n. das Trocknen, Dörren.
Сушери́бок, -и́бка, m. Helvella esculenta.
Суши́голова, c. Plagegeist, m.
Суши́жний, a. schwer zu bekommen.
Суши́льня, f. s. Суша́льня.
Сушина́, f. coll. dürres Reisig, dürres Holz.
Суши́сько, n. Trockenheit, f.
Суши́ти, a. a. trocknen, dörren.
Суши́ця, f. dürrer Baumstamm (im Walde, noch nicht gefällt); coll. dürrer Wald, B.
Сушни́к, m. abgefallene dürre Zweige, Abfall, m. Reisig, n. B.; dürres Gras.
Сушни́ця, f. alles zum Dörren des Obstes Nöthige. [B.; 2) He. Dürre, f.
Су́шня́, f. Darrofen, Dürrofen, m.
Су́шня́вий, a. s. 'Утлий, hager.
Сушня́к, m. s. Гриб щи́рий.
Су́щий, a. seiend, bestehend, anwesend, leibhaftig, Шар. ГШ.; echt, wahr, wahrhaftig, wirklich; gediegen, lauter, П. 227. Мак. Ш I. 391. Ос. (61) X. 37.
Существό. n. Wesen, n. das Wesentliche, die Natur.
Су́щик, m. Cm. Wesen, n.; 2) s. Бу́блик. [sächlich.
Су́щний, a. Ил. wesentlich, haupt-
Су́щник, m. Substantivum, n.
Су́щність, -ости, f. Wesenheit, f. Wesen, n. Ил.
Суя́т, m. Beunruhigung, Unruhe, Gefährdung, f. Missbehagen, n. Зг. — бере́ ся кого́сь jmd wird unruhig, verdriesslich, missgestimmt.
Суять, f. Marter; f. Пар.
Суята́, f. Unruhe, f. Missbehagen, n.; Bedrängnis, f; Angst, Aengstlichkeit, f.
Суяти́ти, v. a. beunruhigen; — ся unruhig, bekümmert sein, sich abhärmen, s. plagen; elend das Leben fristen, B. [kritisch, B.
Суятни́й, a. schlecht; misslich;
Суятни́к, m. der jmdn belästigt; 2) der Unruhige, Aengstliche, m.; -ни́ця, f.
Сфати́ти, v. a. s. Схо́пити.
Сфери́чний, a. sphärisch; сферично-випу́клий, sphärisch-convex, Пол.
Сфи́вкати, v. a. s. Стрясти́.

Сфýкати, *v. a.* § ausschelten.
Сфурячити ся, grimmig werden.
Схаб, *m.* Rippenbraten, *m.* (bes. vom Schwein od. Schöps).
Сходвка, *pol.* схáжка, *f.* Zusammenkunft, *f.* *Зак.*
Схаласувáти, *v. a.* aufessen.
Схаманити ся, s. d. f.
Схаменýти, *v. a.* besänftigen; — ся sich besinnen, s. Стямити ся.
Схамити, *v. a.* Обхáморити.
Схамулити ся, zerkocht werden.
Схарапýдити ся, scheu werden, *Не.*
Схарáтати, *v. a.* entmannen, wallachen.
Схват, *m.* *Зг.* Handgemenge, *n.*
Схватити, *v. a.* s. Схóпити.
Схвáтка, *f.* *Ко.* 151. Scharmützel, Gefecht, *n.*
Схвáчувати ся, *Ке.* I. 108. s. Схóпити ся в кимбсь.
Схвилювáти, *v. n.* auftoben.
Схéда, *f.* s. Спáдьщина.
Схибити, схибнýти, *v. n.* fehlen, abirren; против чогóсь — gegen etw. verstossen; — рóзумом irrsinnig werden.
Схижити, *v. a.* abrauben, *Пар.*
Схизмат, (*Ш.* I. 73.), схизмáтик, *m.* Schismatiker, *m.*
Схизматицкий, (-ицьк-), *a.* schismatisch.
Схилий, *a.* geneigt.
Схилистий, схильчистий, *a.* abschüssig, (*Фр.*).
Схилисто, *adv.* schief.
Схилити, схиляти, *v. a.* neigen; — ся sich neigen; — ся на чію рáду jmdm gehorchen, *Др.*
Схильний, *a.* geneigt.
Схильність, -ости, *f.* *Ст.* Zuneigung, Gunst; Liebe, *f.*
Схильно, *adv.* *Ст.* s. Прихильно.
Схилок, *gen.* схилку, *m.* Neige, *f.* *В.*
Схильчивий, *a.* nachgiebig, *Пар.*
Схильчивість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, *f.* *Пар.*
Схимник, *m.* Ascet, *m.*
Схимництво, *n.* strengster Mönchsorden.
Схирити, *v. a.* §. erwähnen; ausplaudern.
Схитний, *a.* unstät.
Схитнýти, *v. a.* erschüttern, wanken machen, umwerfen; — ся wanken.
Схитрити, *v. a.* überlisten.
Схитрілий, *a.* abgefeimt, *В.*
Схід, *gen.* схóду, *m.* Aufgehen, *n.* (der Saat); Aufgang, *m.* (der Sonne); Auftritt, *m.* Scene, *f.* (im Drama), *Ф.*; 2) Zusammenkommen, *n.* Versammlung, *f.* *Под.*; 3) Niedergang, *m.* Niedergehen, *n.* Neige, *f.* на схóдї щось auf der Neige, wird bald ausgehen; Abgang, Absatz, *m.* *Ч.* II. 666; — душі das Verscheiden; схід-місяць, *Ч.* I. 1, 10. letztes Mondsviertel.
Східень, -дня, *m.* s. Схід 1) *Пар.*; 2) Spross, Pflanzentrieb, *m.* *В.*
Східка, *f.* Zusammenkunft, Versammlung, *f.* -ку мáти.
Східний, *a.* östlich, orientalisch; 2) zusammentreffend, -kommend, analog, ähnlich.
Східність, -ости, *f.* Analogie, Aehnlichkeit, *f.*
Східнáк, *m.* Morgenländer, *m.* *Пар.*
Східушний, *a.* *Ог.* 102. -а молитва Todtengebet beim Sterbenden.
Схіпний, *a.* *В.* s. Похóпний.
Схіпність, -ости, *f.* s. Снáгá, Спосібність, — до чогó Ansatz zu etw. *Пар.*
Схіпці, *pl.* Fangeisen, *n.* Falle, *f.*
Схлипуваннє, *n.* das Schluchzen.
Схлипувати, *v. n.* oft schluchzen.
Схлопіти, *v. n.* Bauer werden; grobe, gemeine Sitten annehmen.
Схлянути, схляти, *v. n.* s. Охлянути, Охляти, *ТР.* 95. ohnmächtig werden.
Схмілити, *v. a.* s. Споїти.
Схнюрити ся, das Gesicht verziehen, sich verdüstern, *МШ.*
Схов, *m.* Schlupfwinkel, *m.* Versteck, *n.* *ОП.* *Ст.*
Схóвало, *n.* s. Схóвня.
Схóванець, -нця, *m.* der Verborgene, Versteckte.
Схóваннє, *n.* Verbergen, Verstecken, *n.*; 2) Versteck, *n.*
Схóванка, *f.* Schlupfwinkel, *m.* Verwahrnis, *n.*
Сховáти, *v. a.* verbergen, verstecken; — ся sich —.
Сховáч, *m.* Diebshehler, *m.*
Схóвзнути ся, ausgleiten.
Схóвиско, *n.* sicherer Ort zum Verbergen.
Схóвище, *n.* *К.* Schlupfwinkel, *m.* Verwahrung, *f.* Aufbewahrungsort, *m.* Kammer, *f.*
Схóвник, *m.* Behälter, *m.* Schachtel, *f.* Futteral, *n.* *Ст.*; Schlupfwinkel, *m.* *В.*
Схóвниця, *f.* Versteck, *n.* Aufbewahrungsort, *m.* Niederlage, Kammer, *f.* Magazin, *n.* *Ст.*
Схóвно, *adv.* verbergend, heimlich, *Ст.*; verborgen, incognito, *ОП.*

Схо́вня, *f.* Versteck, *n.* [rungsort, *m.*
Схо́вок, *gen.* схо́вку, *m.* Aufbewah-
Сход, *m.* Versammlung, Zusammenkunft, *f.* *Нс. Пр.* XII. 689; 2) Herabkommen, Hinabsteigen, *n.*; *pl.* схо́ди, Treppenstufen, *pl.* Treppe, *f.* 3) Abgang, Absatz, *m.* (im Handel); 4) Scheiden der Seele vom Leibe, сход душі *P.* I. 4.
Схо́да, *f.* Stiege, *f.* s. Сход 2).
Сходата́й, *m. К.* der zur Rathsversammlung zusammenkommt, Rathsherr, *m.*; Theilnehmer an der Копа́, s. Ко́пний суддя́, *Нс.* (*хм.* 17).
Схо́дьбище, *n.* Zusammenkunft, Zusammenrottung, *f.* Versammlung, *f.* *Кв.* I. 193.
Схо́день, -дня, *m.* s. Схід 1) Morgen, *m.* Morgenland, *n.* Osten, *m.* *Пар.*
Схо́дець, -дця, *m.* Stufe, Stiege, Treppe, *f.*
Схо́ди, *pl.* s. Сход 2), Схо́да.
Схо́дини, *pl.* Zusammenkunft, Versammlung, *f.*
Сходи́ти, *v. n.* herabkommen, herunterkommen; 2) durchgehen, weggehen, *М.* II. 119.; 3) до кого́сь *М.* II. 126. zu jmdm hingehen; 4) aufschiessen, spriessen; 5) abtragen, abnutzen (чо́боти, о́діж); 6) noch übrig bleiben (що вам вбі́жа схо́дит, продайте мені́); — ся zusammenkommen, -fallen.
Схо́дка, *f.* *Кв.* s. Схі́дка.
Схо́дний, *a. Нс. Гол.* s. Всхідний.
Схо́дно, *adv.* *Ч.* V. 1023. zutreffend, billig.
Сходова́тий, *a.* treppenförmig, *Пол.*
Сходове́ць, -вця́, *m.* Ostwind, *m.* *Пар.*
Сходови́й, *a.* -е со́нце, *ВБ.* aufgehend, Aufgangs-, Ost-; östlich, orientalisch, *Пар.*
Схо́дцї, *pl. dim.* *АД.* I. 44. s. Схо́ди.
Схо́жий, (схож), *a.* ähnlich, gleichkommend, vergleichbar до чого́сь, на щось. [Aehnlichkeit, Gleichheit, *f.* *Нс.*
Схо́жість, -ости, *f.* vollkommene
Схолиба́ти, *v. a.* erschüttern, *Пар.*
Схо́пити, *v. a.* aufgreifen, auffangen, erhaschen, packen; — ся sich aufraffen, aufspringen; — ся з ким mit jmdm anbinden, aufnehmen, sich messen, in die Haare geraten.

Схо́пний, *a.* gelehrig, *Пар.*
Схорі́лий, *a.* s. d. f. *Пар.*
Схоро́ваний, *a.* durch die Krankheit sehr geschwächt. [rer, *m.*
Схорони́тель, *m.* Erhalter, Bewah-
Схорони́ти, *v.a.* erhalten, bewahren.
Схоті́ти, *v. n.* wollen, belieben; — ся *impers.* Lust, Appetit, Neigung, Verlangen nach etw. haben, s. Хоті́ти.
Схоч, *m. Под.* (*р. хв.* 77) Wille, *m.* Neigung, *f.* до схо́чу nach Herzenslust.
Схрести́ти ся, *Ст.* sich kreuzweise falten.
Схуда́ти, *v.n.* *D. c.* 354. s. Схуді́ти.
Схуди́ти, *v. a.* *Гн.* 60. mager machen, auszehren.
Схуді́лий, *a.* abgemagert.
Схуді́ти, схудні́ти, схуднути, *v. n.* mager werden, abmagern. [schmähen.
Схули́ти, *v. a.* *Пар.* ausschelten;
Сца́пати, *v.a.*§. aufgreifen, ergreifen, ertappen, *Кч.* 372.
Сца́ти, *v. a.* s. Сса́ти, *B.*
Сце́ти, (сця́ти; щу, щиш), *v. a.* brunzen, *B.* [taenia), *B.*
Сци́калка, *f.* Dorngrundel (Cobitis
Сцикли́ни, *pl.* s. Сикли́ни, *Еф.* 31.
Сци́ркати, *v. a.* abmelken.
Сцїбга́ти, *v. a.* s. Стебнува́ти.
Сцїди́ти, *v. a.* abseihen.
Сцїле́не, *n. К.* Heilung, *f.*
Сцїли́ти, сцї́лювати, *v. a.* zum Ganzen verwachsen lassen, vereinigen, zusammenfügen; — ся zum Ganzen sich vereinigen, verwachsen, zusammenwachsen, *ТР.* 91, *Ф. Р.* I. 128.
Сцїлі́ти, *v. n.* gerettet werden.
Сцїльни́й, *a.* einheitlich, compact, *Др.*; wasserdicht.
Сцї́льник, *dim.* сцї́льничок, (-чка); *m.* Honigscheibe, Honigwabe, *f.* [I. 177.
Сцїлющий, *a.* heilsam, heilend, *Ш.*
Сцїни́ти, сцїня́ти, *v. a.* abschätzen, licitieren, *Пар.*
Сцї́нка, *f.* Licitation, *f.* *Пар.*
Сцї́нний, *a.* Auctions-.
Сцїня́ч, *m.* Auctionär, *m.* *Пар.*
Сцї́па, *f.* Kette, *f.* — Во́лтова Volta'sche Kette, *Пол.*
Сцїпені́лий, *a.* starr.
Сцїпені́ти, *v. n.* erstarren.
Сцїпи́ти, сцїпля́ти, *v. a.* zusammenverbinden, -ketten, -schlagen, ver-

knüpfen, *Лїр.*; — ся an einander befestigt werden, zusammengekettet werden, sich eng verknüpfen.
Сцїпіти. сцїпнути, *v. n.* erstarren, gerinnen, *Kst.*; stumpf werden (v. Zähnen), *Пар.* [perbau, ungelenk.
Сцїплий, *a.* von gedrungenem Kör-
Сцїпність, -ости, *f.* s. Сцїйність.
Сцїппя́, *f. Пол.* s. Сцїпа.
Сцьо́бати, *v.a.*s.Стїбати; *schlagen.
Сцьо́пати, *v. a.* — соки́рою = стеса́ти тро́ха.
Сцу́пити, *v. a.* ertappen, erhaschen.
Сцу́рати ся, s. Спе́кати ся.
Сця́ти, *v. a.* harnen, pissen, brunzen.
Сча́зник, *m.* Teufel, *m. Ф. B.*
Сча́знути, *v. n. Зап.* II. 385. s. Сче́знути. [ча́ти ся, *Кв.* I. 166.
Сча́ти, *v. a.* anfangen; — ся s. По-
Счаха́ти, *v. n.* kalt werden, erkalten, *Пiс.* [den, entschwinden.
Счеза́ти, сче́знути, *v. n.* verschwin-
Сче́зник, *m.* s. Сча́зник, *B.*
Счемери́ти ся, Magenkrampf bekommen.
Счепи́ти, *a. a.* s. Сцїпи́ти; — ся &.
Счепо́взнути, *v. n.* u. счепо́взати ся, счепо́взнути ся, weggleiten, ausgleiten.
Счерви́віти, *v. n.* madig, wurmstichig werden, Maden od. Würmer bekommen. [werden.
Счервонїти, *v. n.* sich röthen, roth
Сче́рка́ти, сче́ркнути, *v. a.* niederstreichen, abstreichen. [schöpfen.
Сче́рпати, сче́рпувати, *v. a.* ab-
Сче́рти *v. a. B.* s. Счира́ти.
Счеса́ти, счі́сувати, *v. a.* abkämen.
Счет,*m.*Rechnung,*f.* [*KC.*(82)IV.589.
Счи́гати, *v. a.* erhaschen, erwischen,
I. Счина́ти, счини́ти, счиня́ти, *v.a.* anfangen; thun, zustande bringen, вій-ну́ в кимо́сь Krieg mit jmdm aufnehmen, führen, *K.*; — ся *Me.* 385. anfangen (*v.n.*),sich erheben, війна́ — entbrennen.
II Счини́ти, счиня́ти, *v. a.*-збі-же = чи́стити.
Счи́нки, *pl. B.* Kaff, *n.*
Счира́ти, *v. a.* abstreichen. *R.*
Счи́рка, *f.* angemeisselte Stelle.
Счисли́ти, счи́слювати, *v. a.* zusammenzählen.
Счи́стини, *pl.* счи́стиско, *n.* Mutterkuchen, *m.* (placenta) *B.*
Счи́стити, счища́ти, *v. a.* reinigen; 2) entmannen, castrieren.
Счі́плене *n.*Cohärenz,Cohäsion,*f.Пу.*
Счі́пний, *a.* -віз Beiwagen, *m. Пар.*
Счо́рнїти, *v. n.* schwarz werden, dunkel, gebräunt werden.
Счот, *m.* Rechnung, *f.* [sich machen.
Счо́хмати ся, §. auf eine Reise
Счу́бити ся, einander beim Kopfe nehmen. [ahnen, Vorgefühl haben.
Счува́ти, сч́ути, *v. n.* u. — ся
Счупурнїти, *v. n.* aufgeregt werden, *Зг.*; 4) übermüthig, stolz, eingebildet werden.
Счути́ти ся, s. Стя́мити ся.
Сши́бнути, *v.a.* herabstürzen, herabreissen; s. Ски́нути.
Сшивани́на, *f.* Geflicke, *n.*
Сшива́ти, сши́ти, *v. a.* zusammennähen, flicken. [abnehmen.
Сшумова́ти, *v. a.* den Schaum
Сюд, *adv.* s. d. f. [herwärts.
Сюда́, сюди́, *adv.* herda, hieher, hie-
Сюдо́ю, *adv.* dahier vorbei.
Сю́пати, сю́пкати, *v. n. in der Kinderspr:* sich setzen, sitzen.
Сю́ря, *f. B.* = сі́рий серда́к.
Сю́рчане, *n.* Zirpen, Schnurren, Schwirren, *n.* [ren, schnurren.
Сюрча́ти, сю́ркати, *v. n.* schwir-
Сю́сати, *v. n.* vom Piepen junger Gänschen.
Сюча́сний, *a.M.*III.38.s. Суча́сний.
Ся-б, а ся-б, *Ч.* II. 50. = А сели́ би, колй би.
Ся́бер, *m. H.* 181. Feind, *m.* (?)
Ся́бра, *f.* Gemeinde-Ackerland; ся́-бри, *pl.* die auf ся́бра Anbauenden.
Сябро́, *m.* Nachbar, *m. Пic.*
Ся́вкане, *n.* Geschnatter, *n. Пар.*
Ся́вкати, *v. n.* schnattern.
Сяг, *m.* Klafter, *n.*
Сяга́ти, сягну́ти, *v. a.* nach etw. reichen, greifen, за чимо́сь; — в чужу́ гря́дку in fremdes Beet greifen, d. i. stehlen, *B.*
Ся́гва, *f.* Langwurm, *m.* (Nemertis), *B.*
Сягови́й, *a.* klafterlang.
Сягону́ти, *v.a.K.*s.Сягну́ти.сяга́ти.
Ся́дкати, *v. n. in d. Kinderspr:* sitzen, sich setzen.
Сядови́ти ся, *M.*I.14.s.Садови́ти ся.

Сяево, *n.* Schimmer, *m.* Licht, *n.*
Сяжень, -жня, *m.* Klafter, *n.*
Сяйво, *n.* Licht, *n.* Strahlen, *pl. Cm.*
Сяйний, *a.* licht, glänzend, *Шог.*
Сяйнути, *v. n. K.* erglänzen.
Сякати, *v. a.* -нис u. сякати ся, sich schneuzen.
Сякий, *a.* solcher, so ein (im bösen Sinne); *gew.*сякий — такий beim Ueberhäufen mit allen möglichen Schimpfwörtern, etw. „vermaledeit".

I. Сян, *m. Bar.* Schlange, *f.* Drache, *m.*
II. Сян, *m.*rechter Nbfls der Weichsel.
Сяник, *m.* s. Колючка 2).
Сянка, *f.* Naide, *f.* (Nais), *B.*
Сянки, *pl.* Dorf in Ostgalizien, (Quelle des Сян).
Сянік, (-нок), *m.* Stadt in Ostgalizien am Сян.
Сяра, *f.* Biestmilch, *f.*
Сяч, *c.* Harn, *m. B.*
Сяяти, *v. n.* s. Сияти, *Зак.*

T.

T, zwanzigster Buchstabe, (Твердо).
T, *praep. mit. d. Dat.* = д, *Шй.*
I. Та, *conj.* und; 2) doch, та брешеш, da lügst du doch, вона знае та не хоче сказати, *Шй.*; 3) nun, та вже nun denn.
II. Та, *pron. fem.* = тая, s. Той.
III. Та! *Vocat.* s. Тато, *Шй.*
Табак, *m.* (*Шй.*), табака, *f.* Schnupftabak, *m.*; 2) §. Geschlechtsglied, *n. Шй.*
Табакерка, (*dim.* -еронька, ерочка), табакирка, *f.* Tabaksdose, *f.*
Табакерчина, *dim.* -чинка, *f.* elende Tabaksdose, *f. Шй.*
Табакерчиско, *f. aug.* s. Табакерка, *Шй.*
Табанити, (ню, -ниш), *v. a.* vom Rudern in entgegengesetzter Richtung, als das Schiff läuft, um dessen Lauf zu ändern, *Шй.*
Табахерка, *f.* s. Табакерка, *Шй.*
Табачарка, *f. B.* s. Табакерка.
Табаченьциня, *f.*s.Табака 1)2), *Шй.*
Табачити, *v.a.*Tabak schnupfen, *Шй.*
Табачка, *f. dim.* s. Табака; 2) Gift-Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sceleratus), *B.*
Табачковий, *a.* röthlichbraun.
Табачний, (-шн-), *a.* von Tabak.
Табачник, (-ашн-), *m.* Schnupftabakerzeuger, *m. KC.* (82) III. 600; 2) Tabakfabrik, *f. Др.*; 3) Tabakhändler, *m*; 4) Tabakschnupfer, *m.*; -иця, *f.*; 5) Moschusbock, *m.* (Aromia moschata), *B.* [Табачник, ihm geh, *Шй.*
Табачників, -кова, -ове, *a.* des

Табачок, *m. dim.* Rauchtabak; 2) Schnupftabak, *m. Шй.*
I. Табель, *m.* Tag, an dem keine Sitzungen in den Gerichtsbehörden, und in der Schule keine Lectionen stattfinden, *Шй.*
II. Табель, *gen.* -ели, *f. gr.* s. Табеля, *Шй.*
Табелька, *f. dim.* s. Табеля. [*Шй.*
Табельний, *a.* -день, s. Табель, I.
Табеля, *f.* Liste, Tabelle, *f.* Verzeichnis, *n.*
Табелярний, *a.* tabellarisch.
Табівка, *f.* lederne Tasche, (*Фр.*).
Табін, *m.* e. Art Stoff, *Зак.*
Табір, *gen.* -бру, *m.* Lager, Feldlager, *n.*; Wagenburg, *f.*; Heer, *n.*
Табла, *f.* s. Табівка, *B.*
Таблиця, *f.*s.Табеля; 2)Tafel, Schultafel, *f.*; 3) Aushängeschild, *n. Шй.*
Табличка, *f. dim.* s. d. v.
Табличковатий, табличковий, *a.* tafelförmig.
Табор, *m.* s. Табір.
Таборик, *m. dim.* s. d. v. *Шй.*
Таборисько, таборище, *n.* Lagerplatz, (wo früher ein Lager gewesen) *m.*; Lager, Feldlager, *n.* Bivouak, *n.*
Таборити ся, Lager aufschlagen, sich lagern; sich befestigen.
Таборование, *n.* das Nomadenleben, das Herumziehen. *Шй.*
Таборовати, (-увати), *v a.* herumziehen, ein Nomadenleben führen, *Шй.*
Таборовий, *a.* Lager-, zum Lager geh, *Кч.* 309. *Hae.*
Таборщина, *f.* Kriegslager, *n.* Felddienst, *m.*; Feldzüge, *pl. K.*; 2) Schlacht, *f. K.*

Табу́н, *m.* eine Herde von wilden od. zahmen Pferden; 2) Herde, Schar, *f.*

Табуне́ць, *m. dim.* s. d. v. [Табу́н, *Шй.*

Табуни́ско, табуни́ще, *n. aug.* s.

Табу́нний, *a.* zum Табу́н geh., aus e. T. [Табу́н, *Шй.*

Табу́нник, *m.* Eigenthümer eines

Табуно́вий, *a.* s. Табу́нний.

Табу́нський, *a.* zum Табу́н geh.

Табу́нщик, *m.* Hüter einer Herde von Pferden, Pferdehirt, *m.*; 2) Rossebändiger, *m. C.* II. 137.

Та́бур, *m.* s. Та́бір, *Шй.*

Табуре́т, *m.* (*dim.* табуре́тик, *m.* табуре́тка, -ре́точка, табуре́тчина, *f.*), Tisch (zum Hinübertragen), *m. Шй.*

Тавле́тка, *f.* Schieferplatte, *f. Шй.*

Тавли́нка, тавли́ночка, *f. Ч.* II. 573. s. Табаке́рка.

Тавматро́п, *m.* Thaumatrop, *m.* Wunderscheibe, *f. Пол.* [*f.* (Spirea).

Та́волга, *f. АД.* I. 210. Spirstaude,

Та́волговець, *gen.* -гівця, *m.* Ligusterschwärmer, *m.* (Sphinx Ligustri), *B.*

Та́волговий, *a.* zur Та́волга geh, *Шй.*

Та́волжаний, *a.* s. d. v.; 2) Benennung eines von den Поро́ги des Дніпро́, *Шй.* [maedryfolia, *Шй.*

Таволжа́нник, *m.* Spiraea cha-

Таволо́жник, *m.* Spiraea crenata; -пу́жний Sp. hypericifolia, *Шй.* [rien.

Таври́цький, *a.* taurisch, von Tau-

Та́врия, *f.* Taurien, *n.*

Тавро́, *n.* eingebranntes Gestütezeichen. [Kinder, *Шй.*

Тавро́т, *m.* Art Versteckspiel der

Тавро́т, *interj.* s. d. v. *Шй.*

Тага́н, (*dim.* -ано́к), *m.* Dreifuss, Feuerbock, *m.*

Таганува́ти, *v. a.* Rast nehmen, sich aufhalten um das Essen zu bereiten (kochen), *Шй.*

Тад, тади́, *adv.* s. Туда́; 2) s. Тогди́.

Тадь, *conj.* da sieh! *Шй.*

Тади́вай, *adv.* s. Туди́, *B.*

Таде́й, Тадій, *m.* Thaddaeus.

Тадь-же, *conj.* s. Тадь, doch wol, ja doch, *Шй.* [*adv.* -е́нько, *Шй.*

Таемне́нький, *a. dim.* s. d. f.;

Тае́мний, *a.* geheim; *adv.* тае́мно, geheim, verborgen, verstohlen.

Таемни́ця, *f.* s. Та́йна; 2) Versteck, *n. Шй.*

Таемни́чий, *a.* geheimnissvoll, geheim; *zauberhaft; bezaubernd, entzückend, *Шй.*

Тае́мність, (-ость), -ости, *f.* Geheimnis, *n.*; Verschwiegenheit, *f.* verstecktes Wesen, *K.* [haltung, *f.*

Та́ене, *n.* Verheimlichen, *n.* Geheim-

I. Таж, *pron. f.* = таже, s. То́йже.

II. Таж, та́же, та́жеж, *conj.* doch, ja doch, doch wol.

Тав, (*dim.* та́вик, -вичок), *m.* ein metallenes od. irdenes breites Geschirr von runder Form, *Шй.*

Та́інство́, *n.* Geheimnis, alles Geheime, *n.*; Sacrament, *n. Шй.*

Таі́тель, *m.* Hehler, *m.*

Таі́ти, *v. a.* verbergen, verhehlen, verheimlichen; verschweigen, geheim halten; — ся sich — —.

Тай, та й, *conj.* und, und noch, und noch dazu; und nun, da nun.

Та́йко́м, *adv.* s. Та́йно.

Та́йна, *f.* Geheimnis, *n.* Heimlichkeit, *f.*; Sacrament, *n.*

Тайне́нький, -не́сенький, *a. dim.* s. Та́йний; *adv.* -е́нько, -е́сенько, *Шй.*

Та́йний, *a.* heimlich, geheim, Geheim-, verborgen, verstohlen; -а вече́ра heiliges Abendmahl.

Та́йни́к, *m.* geheimer Ort, verborgener Winkel, Schlupfwinkel, *m. Кч.* 53. *Фр.*

Тайника́р, *m.* Geheimniskrämer, *m. Пар.* [dort verborgen, *Шй.*

Тайнико́вий, *a.* zu Тайник geh.,

Та́йниця, *f.* s. Та́йна, *Фр.*

Та́йність, (-ость), -ости, *f.* Geheimnis, *n.* Geheimhaltung, *f.*; Hehl, *n.* verstecktes Wesen.

Тайні́стра, *f.* s. Торні́стра, *Ф.*

Та́йно, *adv.* heimlich, im Geheimen, verborgen, *Ш.* II. 57.

Та́йнощі, *pl.* Geheimnisse, *pl. ОП.*

Та́йня, *f.* s. d. v. *У.*

Та́йстра, *f. dim.* тайстри́на, -и́нка, -и́нонька, -и́ночка, та́йстрочка, -онька, *f.* s. Та́йстра, *Шй.*

Так, *adv.* so, also; так біжи́ть! er läuft so schnell! *P.* I. 1.; так собі́, ziemlich gut, leidlich; так-он, so, also, *Зар.*; 2) *conj.* da, nun; так що́? nun was denn? так отсюди́ диви́сь, *P.* I. 74. da hast du gleich fertig.

Та́кане, *n.* das „Ja" Sagen, Bejahen, *n.*
Та́кати, *v. a.* zu allem „ja" sagen, beipflichten.
Так-ба́! таба́! *interj.* nun ja! *Шй.*
Таке́лецький, *a.* sehr gross, *Шй.*
Таке́нький, таке́сенький, *a. dim.* s. Таки́й, *Шй.*
Таке́нний, *a.* so gross, *Шй.*
Та́кечки, *adv. dim.* s. Так, *Шй.*
Та́кже, та́кжень, *adv.* noch, gleichfalls, eben so.
Таки, *conj.* doch, wohl doch; dennoch; **таки-та́к**, ganz so, doch so; 2) umsonst, да́ти та́ки так.
Таки́й, *a.* solcher, ein solcher, so ein; -е́ що на́! *Гл. б.* 17. solches, dass es seltsam ist; 2) *unrein, schmutzig, hässlich, unwissend, dumm *Шй.*; тако́го! *mit d. Genit.* so viel, eine solche Menge! — яки́й-таки́й, was für immer, w. f. einer; сяки́й-таки́й, als Schimpfwort: Lump; таки́й-то, (-ка́-то, -ке́-то), ungewöhnlich, ausserordentlich; таке́-то! so ist's! [ein solcher.
Такі́вський, (-кіський), *a.* eben
Такі́синський, -ісичкий, *a.* s. d. v. *Шй.* [gut, leidlich.
Та́ко, *adv.* so; я́ко-та́ко, ziemlich
Тако́в, *a.* s. d. f.
Тако́вий, *a.* s. Таки́й, *Б.*
Та́кож, *adv.* s. Та́кже.
Та́кой, *adv.* s. d. v.; 2) s. Та́ки.
Такрі́к, *adv.* s. Торі́к.
Такрі́чний, *a.* s. Торі́чний, *B.*
Та́кса, *f.* Taxe, *f.*; Preis, *m.*
Такса́тор, *m.* Schätzer, *m.*
Таксато́рский, *a.* des Schätzers, dem Schätzer eigenthümlich.
Такса́ция, *f.* Abschätzung, *f.*
Таксува́ти, *v.a.* abschätzen, taxieren.
Такт, *m.* Takt, *m.*; Anstand, *m.*
Та́ктика, *f.* Taktik, *f.*
Такти́чний, *a.* taktisch. [*Шй.*
Такува́ти, *v.a.* zerstören, vernichten,
I. **Тал**, *m.* Salix cinerea, *Шй.*
II. **Тал**, *m.* der Ort wo der Schnee geschmolzen ist, *Шй.*
Таль, *f.* Loos, *n. Wgr.* 16.
Та́ла́, *f.* s. Пяте́рка верба́, *B.*; *pl.* та́ли, Ort mit Weiden bedeckt, *Шй.*
Талаба́їти, *v. a.* bewegen, trüben? *Шй.* (Ч. IV. 334).
Талаба́н, *m.* Acker Hellerkraut, *n.* Thlaspi arvense; 2) Knollenwurzlige Spirstaude, Spiraea filipendula, *Шй.*
Талаба́нити, *v. a. cig.* Тараба́нити, *Шй.*
Талаба́нський, *a.* aus Талаба́н, zum T. geh. *Шй.* [stossen.
Тала́бати, *v. a.* mit Füssen treten,
Та́лабор, *m.* nördl. Nbfls der Ти́са.
Талабува́ти, *v. a.* s. Тала́бати.
Талаві́ря, *f.* e. Art Lied, *Шй.*
Талажча́ник, *m.* Korb-Weide, *f.* (Salix viminalis) *Шй.* [eigenthümlich.
Талала́їв, *a.* des Талала́й, diesem
Талала́й, *m.* Schwätzer; Lügner, *m. Шй.*
Талала́йка, *f. pl.* -ки, Art Lieder, die beinahe nicht verschieden sind von шумки́, коломийки́, *Шй.*
Талала́йко, *m. dim.* s. Талала́й; талала́йків, *a.*
Талала́йство, *n.* Gesindel, *n. Ф.*
Таламба́с, *m.* † Art Musikinstrument, Trommel, Pauke, *f. Шй.*
Тала́н, тала́нт, *m.* Talent als glückliche Begabung, Gabe, *f.*; 2) Glück, *n.* glückliches, gutes Schicksal, Loos, тала́н-до́ля, *Ш.* I. 169.; 3) Leben, *n.* тала́н свій талани́ти sein Leben führen, (*Фр.*).
Тала́ндати, -дува́ти, *v. a.* trippeln; herumgehen u. beaufsichtigen, ко́ло худо́би, к. хазя́йства, *B.*
Таланкува́ти, *v.a.* ко́ло чого́ etw. hüten, pflegen, um etw. besorgt sein (*Фр.*), s. d. v. [2) glücklich, *Шл.*
Таланли́вий, *a.* talentvoll, begabt;
Тала́нний, *a.* s. d. v. *Шй.*
Тала́нниця, *f.* die Begabte; 2) die Glückliche, *Шй.* [2) glücklich.
Талановитий, *a. Пе.* talentvoll;
Талановитість, -ости, *f.* Begabtheit, *f.* Talent, *n. Шй.*
Тала́нонько, *m.dim.* s. Тала́н, *Шй.*
Тала́п! *int.* von Hineinfallen in eine Flüssigkeit.
Таля́пати, *v. a.* plätschern, eine Flüssigkeit umrühren; 2) eine Flüssigkeit dh Umrühren & verunreinigen; 3) etw. mit Koth & beschmutzen; — ся (in einer Flüssigkeit) plätschern, *v. n.*; 2) sich mit Koth & besudeln, *Шй.*
Та́ле́, та́ле́ж, *conj.* und doch, dennoch.
Та́лий, *a.* -сніг geschmolzen, +*M.*

Талимбаш, *m*. *K*. s. Таламбас.
Талйна, *f*. Weidenstrauch, *m*. *Шй*.
Талїг, *m*. s. Телiга? *Шй*.
Талїй, *m*. Triticum dasyanthum Lebed, *Шй*. [Präsentirbrett, *n*. *Шй*.
Талїр, *m*. Teller, *m*. Schüssel, *f*.
Талiрка, *f*. s. d. v.; *pl*. -кй, zwei Metallscheiben als Musikinstrument verwendet, *Шй*.
Талїрковий, *a*. Teller-. [*Шй*.
Талїрóване, *n*. Kartenmischen, *n*.
Талїровáти, *v*. *a*. die Karten mischen.
Талiронка, -очка. *f*.*dim*.s.Талiрка.
Тáлїя, *f*. Spiel Karten, *n*.; 2) Statur, Taille, *f*.; 3) *eig*. Ітáлїя, Italien.
Талїян, Талїянець, *m*. *eig*. Італїян, -ець, Italiener, *m*.
Талїянський, *a*. italienisch.
Тальк, *m*. *Пол*. Talk, *m*.
Тáльмуд. (тáлмуд), *m*. Talmud, *m*.
Тальмудóвий, *a*. zum Talmud geh., im T. befindlich, enthalten.
Тальмудйст, u. -дйста, *m*. Talmudist, *m*.
Тальмудйчний, *a*. talmudisch.
Талóване, *n*. Niedertreten, Stampfen, *n*.;*Verachten,*n*. Geringschätzung,*f*:*Шй*.
Тáловий, *a*. aus Тал I. *Шй*.
Таловiрка *f*.Art Häring; od.überhpt gesalzener Fisch, *Шй*. [Garn, *Шй*.
Тáлька, *f*. eine gewisse Menge von
Тáльма, *f*. Art weibliches leichtes Oberkleid, *Шй*.
Тáльмочка, *f*. *dim*. s. d. v.
Тáльник, *m*. s. Тал I. *Шй*.
Тальникóвий. *a*. aus Тал I. *Шй*.
Тáльок, *m*. s. Болячка.
Талувáти, *v*. *a*, s. Талáбати.
Тáля, *f*. s. Італїя; 2) *dim*. s. Натáля.
Талйга, *f*. alter schlechter Wagen.
Талян, *m*. s. Талїян; 2) Art Fischnetz (beim Fischfang im Meere gebraucht), *Шй*. [ка, *f*. Italienerin, *Шй*.
Талянець. *m*.s.Талїянець; Талянщина.*f*.allesItalienische,*Шй*.
Талянський, *a*. italienisch.
Талйп, *int*. s. Талáп.
Талйпалка, *f*. *Bein*. eines Weibes, welches plätschert, mit irgend einer *Flüssigkeit* zu thun hat, wäscht &; 2) unreinliche, unfläthige Frauensperson, *Шй*.

Талйпало, *m*. von einem solchen Mann. [Beschmieren, Besudeln, *n*.
Талйпання, (-нє). *n*. das Plätschern;
Таляпанйна, *f*. die Beschäftigung mit einer Flüssigkeit; das Beschmieren, *Шй*.
Талйпати, *v*. *a*. s. Талáпати.
Талйпи, *pl*. s. Помйї.
Таляпý-таляпý! *int*. zum Ausdruck von längerem gleichmässigen Plätschern, *Шй*.
Таляпýщий, *a*. der gerne plätschert, der mit einer Flüssigkeit zu thun hat, *Шй*. [ciestthaler, *m*.
Тáляр, *m*. Thaler, *m*. -бйтий, Spe-
Талярик, (*dim*.-ричок),*m*.*dim*.s.d.v.
Талярóвий, *a*. zum Thaler geh., vom Werthe eines Thalers, *Шй*.
Талйройко, талйрочок, *m*. *dim*. s. Тáляр, *Шй*.
Там. *adv*. dort; dorthin.
I. Тáма. *f*. Damm, *m*. [von dort, *Шй*.
II. Тáма, *adv*. *ugr*. dort, от тáма
Тамáрикс. *m*. Pflze Tamarix tentandra, *Шй*. [*m*. (Tamarindus indica).
Тамарйнд, *m*. Tamarindenbaum,
Тáмбор, *m*. Trommelschläger, Tambour, *m*. *Ф*.
Тáмбур, *m*. *Зап*. II. 467. -ом заростáє рiкá, Rauhes Hornblatt, (Ceratophyllum demersum), *Шй*.
Тамбуркóвий, *a*. zum Тамбýрок geh., darauf genäht, *Шй*.
Тамбýрок, -ýрка, (*dim*. -ýрочок), *m*.Art Nährahmen, Stickrahmen, *m*. *Шй*.
Тамдйй, *adv*. = Тамтудй.
Тáменька, тáменьки, *adv*. dort.
Тáмечка, -чки, *adv*. dort.
Тáмецький, *a*. s. Тамóшний.
Тáмiй, (-мой), *adv*. eben dort, *Фр*.
Тáмка, тáмки, тамкйва, тáмiка, *adv*. dort, *Шй*.
Тáмо, *adv*. dort, *Шй*.
Тамóване, *n*. Hemmen, Abdammen, *n*.; Hindernis (beim Fliessen), *n*.; 2)Festtreten, Stampfen, *n*. der Erde, *Шй*.
Тамóженний, *a*. zur Тамóжня geh, *Шй*.
Тамóжня, *f*. Zollhaus, *n*. [*Шй*.
Тáмонь, -онька, -оньки, *adv*. dort,
Тамóшний, (-нiй), *a*. dortig, dasig.
Тамтадй, тамтадйль, *adv*. s. Тамтудá, *Шй*.

Тамтейший, тамтешний, *a.* auf der anderen Seite befindlich; 2) s. Тамошний, *Шй.*

Тамтіль, *adv.* von dorther, *Шй.* (*Ч.* III. 137).

Там-то! *adv.* dort! dort eben! dort erst! там-то десь! *ellipt. Ausdr.* da muss es gut & sein, da ist dir erst! *P.* I. 21. [seitig.

Тамтобіцкий, (-бóцкий), *a.* jen-

Тамтóй, тамтá, тамтó, *pron.* jener.

Тамторічний, *a.* vorjährig.

Тамтóт, (-той), тамтотá, тамтотó, *pron.* jener.

Тамтóчний, *a.*s. Тамóшний, *МШ.*

Тамтудá, (-áй, *Ч.* IV. 168), тамтудй, (-йй, *Ч.* IV. 250), тамтудóю, (-óй), *adv.* dorthin, dahin, in jener Richtung, *Шй.*

Тамувáти, (-мýю, -уєш), *v. a.* hemmen; dämmen; 2) festtreten, stam-

Тан, *m.* s. Тáнець, *Фр.* [pfen, *Шй.*

Тань, *f.H.*211. Tiefe, bodenlose Tiefe, *f.*

Танá, *m.* s. Танáс, *B.*; 2) Танá! *Vocativ.* von Танáс, *Шй.*

Тананá, *f.* gebraucht blos im folg. Räthsel: оттакá тананá, оттакйй прупрутéнь! *Шй.* [Verwunderung, *Шй.*

Тананá! *interj.* zum Ausdrucke der

Танáс, *m.* Athanasius.

Танасéнко, *m.*Sohn des Танáс; *adj.* танасéнків, dem Танасéнко geh.

Танасенá, (*dim.* -нáтко, -áточко), *n.* Kind des Танáс, *Шй.* [Танáс.

Танáсів, *a.* dem Танáс geh., des

Танасівна, *f.* Tochter des Танáс.

Танáсик, *m. dim.* s. Танáс.

Танáсиха, *f.* Frau des Танáс.

Танáско, *m. dim.* s. Танáс, *Шй.*

Танасюк, *m.* Enkel des Танáс, *Шй.*

Тáнва, *f.*Nbfl. des Сáн, *Гол. B.*II.176.

Тандéта, тандйта, *f.* Trödel, Trödelmarkt, *m.*; 2) alte Kleider, Trödelkram, *m.*

Тандйтний, *a.* zur Тандйта geh., dort gekauft; alt, abgetragen; unnütz.

Тандйтник, *m.* Trödler, *m.*; 2) §. Haderlump, *m. Шй.*

Тандйтників, *a.* des Trödlers.

Тандитникóване, *n.* das Trödeln, *Шй.* [*Шй.*

Тандитникувáти, *v. a.* trödeln,

Тандйтницин, *a.* der Тандйтниця, ihr geh, *Шй.* [delfrau, *f.*

Тандйтниця, *f.* Trödlerin, Trö-

Тандйтничка, *f.* s. d. v.; 2) Gemahlin des Тандйтник, *Шй.*

Танев, *m.* s. Тáнва, *Шй.*

Танéнький, *a. dim.* s. Тáний, sehr wohlfeil, billig, *Шй.*

Танéсенький, *a. dim.* s. d. v. *Шй.*

Тáнець, *gen.* тáньця, *m.* Tanz, *m.*

Танéчний, *a.* Tanz-.

Танéчник, *m.* Tänzer, *m. Зар.*

Танéчниця, *f.* Tänzerin, *f. Зар.*

Танжір, *m.* s. Таріль, *B.*

Тáний, (-ній), *a.* billig, wohlfeil.

Танйстра, *f.* Tornister, *n.*

Танйти, (-ню, -нйш), *v. a.* billig machen; billig lassen, b. verkaufen.

Таній, танійш, таніше, *adv. comp.* s. Тáно, *Шй.* [-інько-.

Танісїнький, *a.* sehr billig; *adv.*

Танісїчкий, *a.*s. d.v.; *adv.* -ісїчко-*Шй.* [feiler w.

Танїти, *v. n.* billiger werden, wohl-

Танїш, *adv. comp.* s. Тáно *Шй.*

Танїшати, *v. n.* s. Танїти, *Шй.*

Танїший, танїшчий, *a.* s. Таньший, *Шй.*

Тáнька, *f. dim.* s. Татáна, *Шй.*

Тановйти, (-вю, -вйш), *v. a.* s. Глубйти.

Тáно, *adv.* billig, wohlfeil.

Таньовáти, *v. n.* s. Таньцювáти, *Шй.* (Ч. IV. 241). [Tänzchen, *n.*

Танóк, *gen.* танкá. *m.* Tanz, *m.*

Танóчник, *m.* s. Танéчник, *B.*

Танóчок, -óчка, *m. dim.* s. Танóк.

Тантýри, *pl.* verdorben aus Тортýри, *Шй.*

I. Танý-танý! *int.* s. Ну! *B.*

II. Тáну-тáну! *int.* bei der Гаївка.

Танýбо! танýжбо! *int.* verstärkt: Ну!

I. Тáнути, *v. n.* s. Тонýти.

II Тáнути, *v. n.* s. Тáяти; 2) verschwinden, *Шй.*

Танцéрник, *m.* Ross-, od. wilde Malve, *f.* (Malva silvestris), *Шй.*

Таньцьóване, *n.* das Tanzen.

Таньцувáти, *v. n.* s. d. f. *Шй.*

Танцювáти, *v. n.* tanzen.

Танцюра, *m.* der viel tanzt.

Танцюрйстий, *a.* tanzlustig, *Не.*; froh, lustig.

Танцюрйстка, *f.* s. Танéчниця, *Шй.*
Танцюрка, *f.* s. Гадючка бор. *Вол.*
Тáнчик, *m. dim.* s. Тáнець.
Танчйти, *v. n.* s. Танцювáти, *Шй.*
Тáньше, *adv. comp.* s. Тáно.
Тáньший. *a. comp.* s. Тáний.
Тáня, *f. dim.* s. Татяна, *Шй.*
Тапéр, *adv.* s. Тепéр, *Шй.*
Тапчáн, *dim.* танчáник, -áнчик, *m.* Schlafbank, *f.* [verfertigt, *Шй.*
Тапчáнник, *m.* der die Тапчаній
Тапчанйна, *f.* ein schlechter Тапчáн, *Шй.*
Тапчанйско, *m. aug.* s. Тапчáн.
Тáпшати, *v. n. ung.* weinen.
Тарабáн, *m.* Trommel, *f.*; 2) als Schimpfwort; 3) = grosser Topf; = grosser Ochs, *B.* [melschläger, *m.*
Тарабанéць, *gen.* -анця. *m.* Trom-
Тарабáник, *m. dim.* s. Тарабáн 1).
Тарабáнити, *v. a.* die Trommel schlagen; 2) laut sprechen; eins u. dasselbe stets sprechen; 3) tragen (eine grössere Last), *Шй.* [рабáн.
Тарабанйско, -йще. *m. aug.* s. Та-
Тарабáньщик, *m.* Trommelschläger, *m. Шй.* [бáньщик, ihm geh., *Шй.*
Тарабáньщиків, *a.* des Тара-
Тарабáри, *pl. P.* II. 172. vertraute Unterhaltung; leeres Geschwätz.
Тарабáриня, (-не), *n.* s. d. v. *Шй.*
Тарабáрити, *v. a.* schwatzen, *Шй.*
Тарабáрський, *a.* kauderwelsch; unverständlich, *Шй.*
Тарабáрщина, *f.* s. Тарабáри. *Шй.*
Тарадáйка. (-ратáйка), *f.* schlechte Kutsche, schlechter Wagen; 2) altes, zerbrochenes Hausgeräth, *Шй.* [s. d. v.
Тарадáйочка, тарадáйчина. *f. dim.*
Тарадáйчйско, *n. aug.* s. Тарадáйка, *Шй.*
Тарадáнка, *f.* ein loses Liedchen.
Таракáн, *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*
Тарáкати ся, plaudern, (*Фр.*).
Таракýтка. *f.* s. Тиква 3), *Шй.*
Таралáй, gebr. in der Verbindung: „Ґедз, ґедз таралáй, вадерй хвіст та втікáй!" *B.*
Таралйшник, *m.* Kreuz-Enzian, *m.* (Gentiana cruciata L.), *Шй.*
Тарамтйти, *v. a.* mit Dröhnen hin u. her werfen, rütteln, *C.* II. 135.
Тарáн, *m.* Sturmbock, Mauerbrecher; Klöppel, *m.*; 2) Schlägel in der Oelmühle, *m. Шй.*; 3) s. d. f. *Шй.*
Тарáнь, *f.* Weissfisch, *m.* (Leuciscus Heckelii Nordmann.), *B.*
Таранй, *pl.* s. Тарáнь; 2) Pockennarben, *pl. Шй.* [*Шй.*
Таранйна, *f.* Fleisch der Тарáнь,
Таранйско, -йще, *n. aug.* s. Тарáнь, *Шй.*
Тарáнка, *f.* s. Тарáнь, *B.*
Таранкувáтий. *a.* pockennarbig; 2) scheckig, (кінь) *Шй.*; 3) dick, plump, + *M.*
Таранйк, *m.* gemeine Flussbrasse, *f.* (Abramis brama), *Шй.* [*f. Шй.*
Таранователенький, *a. dim.* s. d.
Тарановáтий, *a.* scheckig, *B.*
Таранóвий. *a.* zum Тарáн geh. *Шй.*
Тарáнтля, *f.* s. Зéмний павýк, *B.*
Тарантýла, *f.* Tarantel, *f.* (Lycosa Tarantula), *B.*
Тарáня, *f.* s. Тарáнь, *Шй.*
Тарапáн, *m.* so wird genannt in Krim ein steinerner Trog, in dem die Weintrauben ausgetreten werden, *Шй.*
Тарапáта, *f. pl.* -ти, *Mx. H.* 140. Drangsalen, Mühseligkeiten, Strapatzen, grosse Verlegenheiten, *pl.*; 2) Lärm, *m.*; 3) Art Ballspiel, *n. Шй.*; 4) e. Art Osterspiel, *Oc.* (61) XII. 36.
Тарапáтка, *f. dim.* s. d. v.
Тарапáточка, *f. dim.* s. Тарапáтка.
Тарапýнька, *f.* Gemeiner Kürbiss, (Cucurbita ovifera L. od. Cucurbita Pepo var. Citriformis), *Шй.*
Тарарá! *int.* vom Gackern der Henne.
Тарарáкання, (-ня), *n.* das Hervorbringen des Lautes Тарарá!; 2) das Wiederholen von einem u. demselben, *Шй.*
Тарарáкати, *v. a.* vom Hervorbringen des Lautes „Тарарá;" 2) stets eins u. dasselbe wiederholen; Ungereimtheiten reden, *Шй.* [Henne, *Шй.*
Тара-ра-ра! *int.* vom Gackern e.
Тарарáх! *int.* s. Тарáх! *Шй.* [*Шй.*
Тарарáхнути, *v. a.* s. Тарáхнути,
Тарарйнка, *f.* s. Трарйнок.
I. **Тарác**. *g.* -cá, *m.* Tarasius; 2) e. Schimpfwort, мáтери твоїй Тарác! *Шй.*
II. **Тарác**, *g.* -cý, *m.* Reisig, Astwerk, *n.* das zum Verrammeln von Koth,

Sümpfen & Dienende.

Тарасе́нко, *m.* Sohn des Тара́с, *adj.* -се́нків, des Тарасе́нко, *Шй.*

Тараси́на, *f.* s. Тара́с II. *B.*

Тараси́ха, *f.* Gattin des Тара́с, *Шй.*

Тараси́шин, *a.* der Тараси́ха, ihr geh. *Шй.*

Тара́сів, *a.* des Тара́с, ihm geh. *Шй.*

Тарасівна, *f.* Tochter des Тара́с, *Шй.* [ihr geh. *Шй.*

Тарасівнин, *a.* der Тарасівна,

Тара́скавка, *f.* s. Тара́хкавка, *Шй.*

Тара́скало, *n.* s. Тара́хкало, *Шй.*

Тарасува́ти, *v. a.* vermittels des тара́с II. den Sumpf & verrammeln; den Weg ebnen; 2) ein Gerüste machen, *Шй.*

Тарата́йка, *f.* s. Тарада́йка.

Тарато́риня, (-не), *n.* Geschwätz, *n.* *Шй.* [Geschwätz vorbringen, *Шй.*

Тарато́рити, *v.a.* schwatzen, leeres

Тарато́рка, *f.* Schwätzerin, *f.* *Шй.*

Тарато́рчин, *a.* der Тарато́рка eigenthümlich, ihr geh. *Шй.*

Тарато́тити, (-то́чу, -чиш), *v. a.* einen Laut, e. Schall & von sich geben, *Шй.*

Тарату́ра, *f.* *Ч.* VII. 440. Art Fastengericht (Gemisch aus gekochten rothen Rüben, saueren Gurken, Rettig, Zwiebel u. Oel).

Тарату́та, Bezeichnung des Lautes, der von einer Stampfe herrührt, *Шй.*

Тара́х! *int.* zum Ausdrucke eines Lautes beim Einschlagen, Herabfallen &.

Тара́хкавець, -вця, *m.* Klapperschlange, *f.* (Crotalus durissus).

Тара́хкавка, (-алка), *f.* ein Brett, auf welches man schlägt, um die Leute zur Kirche zu rufen (gebr. während der grossen Fasten, wann das Läuten verboten ist) *B.* *Шй.* [*n.* Klapper, *f.*

Тара́хкало, *dim.* -а́лко, -альце,

Тарахкани́на, *f.* anhaltendes Getöse, anhaltendes Klopfen, *Шй.*

Тара́хканя, (-не), *n.* Schlagen, Klopfen; Geräusch, Getöse, *n.*

Тара́хкати, -кота́ти́, -котíти, *v. n.* schlagen, stossen, ein Getöse machen, klopfen; klappern. [ни́на, *Шй.*

Тарахкотани́на, *f.* s. Тарахка-

Тара́хнути, *v. a.* schlagen; heftig, stark etw. zu Boden werfen, schleudern.

Тара́хта, *f.* Bezeichnung e. Gegenstandes, der aus Holz verfertigt ist u. bei seiner Bewegung ein Geräusch von sich gibt, z. B. im Räthsel: тара́хта, -бара́хта по по́лю ска́че (sc. борона́), *Шй.* [seln; 2) s. Тороxтíти, *Шй.*

Тарахтíти, *v. n.* klappern, ras-

I. Тара́щити, *v.a.ung.* s. Та́щити, *B.*

II. Тара́щити, *v.a.* s. Трíщити, *Шй.*

Тарг! *int.* zum Ausdrucke des Moments des Erfassens od. Beissens: соба́ка тарг его́ за полу́! *Шй.*

Тарга́н, *m.* Schabe, *m.* (Blatta), *B.*; 2) Fluss im Kiever Gouvernement, *Шй.*

Тарганéць, *gen.* -нцá, *m. dim.* s. Тарга́н 1); 2) *R.* 115. e. Art Tanz.

Таргани́на, (*dim.* -ни́нка), *f.* das Schleppen, Zerren, *Шй.*

Таргани́ня, *f.* Germer, *m.* (Veratrum); 2) s. Веснушки? *Шй.* [Тарга́н.

Таргани́ско, -нище, *m. aug.* s.

Тарга́нити, *v. a.* schleppen, gewaltsam führen, *Шй.*; 2) — ся, *Зап. B.* I. 50. по щось mit viel Mühe nach etw. suchen; sich schleppen, gehen, *Шй.*

Та́рганя, (-не), *n.* s. Таргани́на, *Шй.*

Та́ргати, *v. a.* schleppen, zerren, reissen (mit den Zähnen), *Шй.*

Тарґу́н, *m.* s. Турґу́н, *Шй.*

I. Та́рель, *m.* s. Та́ляр, *Шй.*

II. Таре́ль, *dim.* таре́лець, *m.* таре́льчина, *f.* Teller, *m.* Schüssel, *f.* *Шй.*

Тари́фа, *f.* Tarif, *f.*

Тарíвка, *f.* Scheibenigel, *m.* (Scutella), *B.*; 2) Garten — Sternblume, *f.* (Aster chinensis), *B.*

Тарíль, *m.* Teller, *m.*

Тарíлка, *f.* s. d. v.

Тарілкова́тий, *a.* tellerförmig.

Тарíлочка, *f. dim.* s. Тарíль; 2) Weisse Wucherblume, (Chrysanthemum Leucanthemum), *Шй.* [kleiner Teller.

Тарíльчик, *m.* тарíльчина, *f. dim.*

Та́рка, *f.* s. Ти́рка, *B.*

Тарка́н, *m.* s. Тарака́н, *B.*

Таркани́стий, *a.* scheckig, *B.*

Тарка́нище, *m. aug.* s. Тарка́н, *Шй.*

Тарка́стий, *a.* scheckig, (птах).

Тарка́тий, *a.* s. d. v. *Шй.*

Тарка́ч, *m.* scheckiges Pferd, Schekke, *m.* *B.* [Hundes, *B.*

Та́рко, *m.* Name eines (scheckigen)

Тарку́ца, *f.* s. Тараку́ца, *Шй.*

Тарлабáн, *m.* s. Талабáн 2), *Шй.*
Тарлатáн, (-лятáн), *m.* durchsichtiges Nesseltuch aus Hanf, *Шй.*
Тарлатанóвий, (-лят-), *a.* aus Тарлатáн.
Тарманйна, (*dim.* тарманйнка), *f.* verworrenes Zwirn; * verworrenes Zeug, *Шй.*
Тармáня, (-нє), *n.* Verwicklung, Verwirrung, *f*; das Reissen, Zerren an den Haaren &, *Шй.*
Тáрмати, *v. a.* verwickeln, verwirren; reissen, zerren, *Шй.*
Тáрниця, *f.* s. Тéрлиця, primitiver Sattel aus Holz, s. Кульбáка.
Тарóвиско, *n.* der Ort wo das Vieh sich wälzt, *B.*
Тарпáн, *m.* wildes Pferd, Steppenpferd, *n.*
Тартáк, *m.* Schneidemühle, Sägemühle, *f.*
Тартакóвий, *a.* zum Тартáк geh.
Тартачйна, (*d.* -чйнка), *f.* e. elende Sägemühle, *Шй.*
Тартачйско, *m. aug.* s. Тартáк.
Тартачóк, *m. dim.* s. Тартáк.
Тáртар, *m.* Hölle, *f.* *Шй.*
Тáртарський, *a.* höllisch, *Шй.*
Тáртарщина, *f.* Lärm, *m.* Geräusch, (Spectakel), *n.* Zwietracht, *f.* (Eigenschaften des Тáртар), *Шй.*
Тартáс, *m.* das Lärmen u. Toben.
Тартасувáти, *v. n.* streiten, hadern; lärmen, toben.
Тарч, *m.* scheckiger Ochs, *B.*
Тáрчá, *f.* † e. Art Schild, verwendet bei der Vertheidigung einer belagerten Stadt, *Шй.*
Тарчáк, *m.* Getreide-Laubkäfer, *m.* [(Anisoplia), *B.*
Тарчáстий, *a.* scheckig, *Бор.*
Тарчйстий, *a.* von der Form eines Schildes (тáрча); 2) ausgebreitet, schattig, *Шй.*
Тарювáти ся, mit Koth zu thun haben, viel damit umgehen, sich darin wälzen, *Шй.*
Тарйти ся, sich wälzen (im Koth [&), *B.*
Тасéмка, *f.* Zwirn od. Wollenband, *n.*
Тасéмочка. *f.* schmales Zwirnband, *n.*
Тасемчйна, (*dim.* тасемчйнка), *f.* e. schlichtes Zwirnband.
Тáсїнька, -їчка. *f. dim.* s. Тáся. *Шй.*
Тáска, *f.* Schlag in's Genick, *m.*; Reissen an den Haaren u. Schlagen dabei, *Шй.* [s. d. v. *Шй.*
Тасканйна, (*dim.* тасканйнка), *f.*
Тáскання, (-нє), *n.* Ziehen, Schleppen, *n.*
Таскáти, тáщити, *v. a.* ziehen, schleppen; — ся, sich schleppen, s. herum ziehen, umherziehen; raufen.
Тáська, *f. dim.* s. Тася.
Тáськало, *c.* der (die) „тáсь-тась" Rufende (an die Enten).
Тáськанє, *n.* das „тась-тась" Rufen.
Тáськати, *v. a.* „тáсь-тась!" rufen, [*Шй.*
Тáсьма, *f.* Band, *n.*
Тасьмйнець солїтер, *m.* Langgliedriger Bandwurm, (Taenia solium); 2) т. широкий, Breiter Bandwurm, (Bethriocephalus latus).
Тасьмйстий, *a.* bandförmig.
Тасóванє, *n* Mischen, *n.* (v. Karten).
Тасóвщик, *m.* Sortierer, Ordner, *m.* -иця, *f.* -in, *f.*
Тасувáти, (-ов-), *v. a.* legen; 2) fest, glatt, hart treten; 3) sortieren, classificieren, ordnen; 4) mischen (Karten); 5) — щось з чимóсь, T. zusammenwerfen, auf eine und dieselbe Stufe stellen.
Тасю-тасю! *int.* gebr. beim Eintreiben von Enten, *Шй.*
Тасюкати, *v. a.* s. Тáськати, *Шй.*
Тáся, *f.* (*Kindersp.*) Ente, *f.*
Тат, тать, *conj.* s. Та, таж, тáже, *У.*
Тáта, *m.* s. Тáто, *Зак. Mi.*
Тáтар, *m.* s. Татарйн, *Шй.*
Татáра, *f.* s. Татáрка (грéчка).
Татарáк, *m.* Gemeiner Kalmus, (Acorus calamus), *Шй.*
Татаракóвий, *a.* des Татарáк, zum Татарáк geh. *Шй.*
Татарвá, *f.* ein Haufe Tartaren; Tartaren, *pl.* *Шй.*
Татарéнкiв, *a.* des Татарéнко, *Шй.*
Татарéнко, *m.* ein Nachkomme des Татарйн, *Шй.* [тарéнко, *Шй.*
Татарéнчиха, *f.* Gattin des Та-
Татарéнчишин, *a.* der Татарéнчиха, ihr geh. *Шй.*
Татарйн, *m.* Tartar, *m.* * e. grausamer Mensch; 2) Jacobs Zwiebel, *m.* (Allium fistulosum), *Шй.*
Татáрка, *f.* eine Tartarin; 2) Buchweizen, *m.* (Polygonum fagopyrum); 3) Jacobs-Zwiebel, *m.*; 4) Marienkäfer, *m.* (Coccinella septempunctata), *B.*; 5) Benennung eines Gipfels der Karpathen

in d. Bukowina, *Шй.*

Татарни́к, *m.* Gemeine Eselsdistel, (Onopordon acanthium); 2) Wiesen-Bocksbart, *m.* (Tragopogon pratensis), *Шй.* [та́рка.

Тата́ронька, -очка, *f. dim.* s. Та-

Тата́рський, (-ский), *a.* tartarisch, den Tartaren eigenthümlich; -е зі́лє, gemeiner Kalmus (Acorus calamus); -а душа́ od. -е пота́ gemeiner Kiebitz (Vanellus cristatus), *Шй.*

Татарча́, -а́ти, (*dim.* татарча́тко), *n.* ein Tartarenkind, *Шй.*

Татарча́к, *m.* s. Тарча́к, *B.*

Татарченя́, *d.* -ченя́тко, *n.* s. Татарча́, *Шй.* [geh.

Тата́рчин, *a.* der Тата́рка 1), ihr

Тата́рщина, *f.* alles Tartarische; Tartarenland, *n. Шй.*

Та́теньків, (-ечків), *a.* des Та́тенько (-ечко), des Vaters, väterlich, *Шй.*

Та́тенько, (-ечко), *n. dim.* s. Та́то.

Та́ти, (та́ну, -неш), *v. n.* sinken, s. Та́нути, *Шй.* [130. вілячком-тат.?

Тати́ва, *f.* Art Geschoss; 2) *Ч.* III.

Та́тин, *a.* s. d. f.

Та́тів, -ова, -ове, *a.* des Vaters, väterlich, Та́тівский, *a.* väterlich.

Та́тінько, (-ічко), *m. dim.* s. Та́то, *Шй.* (*Гол.* III. 338; II. 229, 726).

Та́тків, *a.* des Та́тко.

Та́тко, *m. dim.* s. Та́то; 2) geistlicher Vater, der Geistliche (*Гол.* IV. 347).

Татляти, *v. a.* s. Таля́пати, (*Фр.*).

Та́то, *m.* Vater, *m.*

Та́тьо, *m. dim.* s. d. v. *Шй.*

Та́-то, *pron. f.* = та́я то.

Та́тоньків, (-очків), *a.* des Та́тонько, *Шй.*

Та́тонько, *m. dim.* s. Та́то, *Шй.*

Та́точко, **та́точка**, (*Ч.* IV. 311) **та́точок**, *m. dim.* s. Та́то, *Шй.*

Та́то́шник, *m.* Ranunculus Cassubious, *Шй.* [tragebirge, *n.*

Та́тра, *f.* s. Скала́, *pl.* Та́три, Та-

Татра́нець, -нця, *m.* der Bewohner des Tatragebirges, *Шй.*

Татра́ньський, *a.* zum Tatragebirge geh. *Шй.* [нець, *B.*

Татрі́вець, -івця, *m.* s. Татра́-

Татува́ти, (-у́ю, -уєш), *v. n.* Vater sein, Kinder haben, *Шй.*

Тату́леньків, *a.* s. Та́теньків, *Шй.*

Тату́ленько, *m. dim.* s. Тату́льо, *Шй.*

Тату́лїв, *a.* des Татульо, *Шй.*

Тату́льо, *m. dim.* s. Та́то, *Шй.*

Тату́нь, тату́ньо, *m.* Väterchen, *n.* Vater, *m.*

Тату́нейко, *m. dim.* s. Та́то, *Шй.*

Тату́неньків, -нечків, *a.* des Тату́ненько &, *Шй.* [Тату́ньо, *Шй.*

Тату́ненько, (-у́нечко), *m. dim.* s.

Тату́нин, *a.* s. d. f.

Тату́нїв, *a.* des Тату́ньо.

Татунцїв, *a.* des Тату́ньцьо, *Шй.*

Тату́ньцьо, *m. dim.* s. Тату́нь, *Шй.*

Тату́сеньків, -сечків, *a.* des Тату́сенько & *Шй.* [тусьо, *Шй.*

Тату́сенько, -сечко, *m. dim.* s. Та-

Тату́син, *a.* des Тату́сь, *Шй.*

Тату́сїв, *a.* des Татусь.

Татусь, тату́сьо. *m. dim.* s. Та́то, *Шй.*

Тату́хна, *m. Ч.* IV. 132. s. Та́тонько.

Та́тцейко, *m. dim.* s. Та́тцьо́, *Шй.* (*Гол.* II. 125).

Та́тцїв, *a.* des Та́тцьо, *Шй.*

Та́тцо, та́тцьо, *m. dim.* s. Та́тко, *Шй.* (*Гол.* III. 228; I. 335).

Та́тчин, *a.* des Та́тко.

Та́фа, *f. P. ч.* 11. e. Partie der zum Fischfange gemieteten Arbeiter; eine Gesellschaft Fischer, *B.*

Та́фелька, *f. dim.* s. Та́фля.

Тафе́льник, *m.* so wird in der Glashütte derjenige genannt, der die Glastafeln verfertigt.

Та́фія, *f.* s. Рата́фія.

Тафльо́ваний, *a* getäfelt; -а підло́га Täfelwerk, Parket, *n. Шй.*

Тафльо́ване, *n.* das Täfeln, *Шй.*

Тафлюва́ти, *v. a.* täfeln; Fensterscheiben einsetzen, *Шй.*

Та́фля, *f.* Tafel, *f.*; Fensterglas, *n.*

Та́фта, *f.* leichter seidener Stoff.

Та́фтичка, *f. dim.* s. d. v. *Шй.*; 2) *Н.* 218. s. Ти́фтик.

Тафтяни́й, *a.* aus Та́фта, *Шй.* [ка.

Та́хелька, *f. dim.* s. d. f. *Cm.* s. Та́блич-

Та́хля, *f.* s. Та́фля, *Не. Шй.*

Та́хмати ся, sich winden.

Та́хнути, *v. n.* langsam verlöschen; 2) trocknen; am Leibe verfallen. [*Шй.*

Тахта́рити, *v. a.* schleppen, tragen,

Та́ца, *dim.* та́цка, та́цочка, *f.* Präsentirteller, *m.*

Тáцька, *f. dim.* s. Тáця.
Тацýня, Тацýнонька, *f.dim.*s. Тáця.
Тáцьчин, *a.* der Тáцька, *Шй.*
Тáця, *f.* Tatianna.
Тáчавка, *f.* s. Вáлок; s. Кáчалка.
Тáчало, *n.* s. Маґлïвнúця.
Тачанúна, *f.* das Mangeln (v. Wäsche), *Шй.* [Wäsche).
Тáчаня, (-не), *n.* das Mangeln (v.
Тачáти, (-чéти), *v.a.* mangeln, rollen.
Тáчечка, *f. dim.* s. Тáчка, *Шй.*
Тáчiвка, (-чев-), *f.* Mangelholz, *n.*; s. Вáлок. [karren, *m.*
Тáчка, *f. gew. pl.* тачкú, Schieb-
Тачкáр, *m.* Karrenschieber, *m.*
Тачкувáти, *v. a.* mit e. Schiebkarren führen, *Шй.*
Тáшка, *f.* lederne Tasche, Beutel, *m.*
Ташувáти, *v. a.* etw. in d. Tasche legen od. aus d. T. herausnehmen; ташувáти ся (-шов-), *Ко.* 107. sich bequem machen.
Тáщити, *v. a.* s. Таскáти.
Тáя, *pron. f.* s. Той; 2) * § тáя, *f.* Gebärmutter bei Menschen u. Thieren, *Шй.*
Тáяти, *v. n.* schmelzen.
Тва, *pron. f.* = твóя, *Шй.*
Твалéт, *m. dim.* твалéтка, *f.* eine Schachtel besonders mit einem Spiegel, *Шй.* [d. v. *Шй.*
Твалéтонька, -очка, *f. dim.* s.
Твалетчúна *f.* eine schlichte Schachtel, *Шй.*
Твань, твáня, *f.* grosser Koth; Sumpf, *m.*; Schlamm, *m. С.* II. 69. 114; 2) grundloser Schlund, tiefer Abgrund, *ТР.* 25.; 3) s. Жабoрúне.
Тваню́ка, *f. aug.* s. d. v.
Твар, тварь, *f.* Geschöpf, *n.* Creatur, *f. С.* I. 124; 2) Gesicht, Antlitz, *n*; 3) Form, Gestalt, *f*; 4) Thier, зла — wildes Thier, Raubthier, *n.*
Тварúна, *f.* ein lebendes Geschöpf; тваринá, *coll. Шй.*
Тварúнка, *f. dim.* s. d. v. *Шй.*
Тварúнонька, -очка, *f. dim.* s. Тварúна, *Шй.*
Твáрити, *v. a.* s. Тварúти, *Пар.*
Твáрiчка, *f.* Gesichtchen, *n. Шй.* (*Гол.* II. 714).
Твáрний, *a.* hübsch, *Пар.*
Твáрнiсть, -ости, *f.* Gesichtsbildung, *f. Пар.*
Твáрог, *m.* Streichkäse, *m. Пар.*
Тварю́ка, тварúка, *f. aug.* s. Тварь; *С.* I. 100. Ungethüm, *n.*
Тварúти, *v. a.* bilden, formen.
Тве, *pron. n.* = твоé, *Шй.*
Твеï, *pron. f.* = твоéï, твóï, *Шй.*
Твердь, *f. У.* Härte, Starrheit, *f.*; Schwere, *f.*; 2) Himmelswölbung, *f.* Firmament, *n. К.*; 3) — маґнетúчна magnetische Anziehungskraft der Erdmasse, *У.*
Твердáвий, *a.* härtlich, ein wenig hart. [IV. 502).
Твердéйкий, *a.*s.d. f. *Шй.* (*Гол.*
Твердéнький, *a. dim.* s. Твердúй; *adv.* -дéнько. [-éсенько, *adv.*
Твердéсенький, *a.dim.*s.Твердúй;
Твердúй, *a.* hart, solid; 2) fest, stark, streng; — до робóти ausdauernd; * -дá наýка = Positivismus, *m. Др.*; -а óсïнь = пiзна ос. *В.*
Твердинá, *f. МШ.* s. Твердь 1).
Твердúня, *f.* Festung, Veste, *f. Ш.* II. 23; 2) Fundament, *n.* Grundfeste, *f. К.*
Твердúтельний, *a. ГШ.* bejahend, positiv.
Твердúти, (твержý, -дúш), *v. a.* hart machen, härten; 2) — гóрод *К.* eine Stadt befestigen; * — щось на пáмять etw. dem Gedächtnis einprägen, auswendig lernen.
Твердiвка, *f.* Sehnenhaut, *f. Ил.*
Твердïсïнький, -íсïчкий, *a.* sehr hart, vollkommen hart; -сïнько, (-íсïчко), *adv. Шй.* [s. d. v.
Твердíський, *a.* твердíсько, *adv.*
Твéрдiсть, -ости, *f.* Härte; Festigkeit; *f.* * Energie, *f.*; 2) Festung, *f. Шй. pl.* твéрдощi, alles Harte.
Твердïти, *v. n.* hart werden, sich verhärten; rauh werden, *Шй.*
Твердïйш, твердïш, твердïше, *adv. comp.* s. Твéрдо, *Шй.*
Твердïшати, *v. n.* mehr hart werden, härter werden; rauher werden, *Шй.*
Твердïшенький, *a.dim.*s.d.f. *Шй.*
Твердïший, *a. comp.* s. Твердúй,
Твердïшч... = твердïш... [*Шй.*
Твердкúй, *a.* s. Твердúй, *Шй.*
Твéрдко, *adv.* s. Твéрдо, *Шй.*
Твéрднути, *v. n.* hart werden, sich verhärten.
I. Твéрдо, *adv.* hart; fest, stark; standhaft; genau, gründlich, ohne Anstoss.

II. Твéрдо, *n.* Name des Buchstab. *T.*
Твердовáтий, *a.* hart.
Твердовéць, *gen.* -дівця́, Hammerschmied, *m.* (Aglia Tau), *B.* [*МШ.*
Твердогóрод, *m.* befestige Stadt,
Твердогу́бий, *a.* hartmäulig.
Твердоду́х, *m.* *Др.* der Seelenstarke, Standhafte, Feste, Unerschütterliche, (*oppos.* Слабоду́х).
Твердокóжий, *a.* harthäutig.
Твердокри́льці, *pl.* s. Хрущі.
Твердолóбий, *a.* eigensinnig, *Фр.*
Твердосéрдіє, *n.* *МШ.* Hartherzigkeit, *f.* [hartherzig.
Твердосéрдний, *a.* *МШ.* *Ил.*
Твердосердність, -ости, *f.* Hartherzigkeit, *f.* [hartschalig, *Пол.*
Твердоскорлу́пий, (-пний), *a.*
Твердошку́рий, *a.* dickhäutig.
Тверду́шка, *f.* Brotranft, *m.*
Твéрдше, *adv. comp* s. Твердíше.
Твéрдший, *a. comp.* s Твердíший.
Тверди́к, *m.* Kernholz, *n.* *B.*; 2) Gemeiner Weiderich, (Lythrum Salicaria); 3) Lythrum virgatum; 4) Sumpf-Läusekraut, *n.* (Pedicularis palustris), *Шй.*
Тверди́чий, *a.* bejahend, affirmativ.
Тверезáти ся, — Бóгом, — рóзумом, s. Опамятáти ся.
Тверезéнький, *a. dim.* s. Твéрезий; *adv.* -éнько, *Шй.*
Тверéзий, *a.* nüchtern.
Тверéзити, *v. a.* nüchtern machen; zur Besinnung bringen, *K.* — ся nüchtern werden.
Тверезíсінький, (-сїчкий), *a.* ganz, vollkommen nüchtern; *adv.* тверезíсінько (-íсїчко), — *Шй.*
Тверéзість, -ости, *f.* Nüchternheit, *f.*
Тверезíш, -íше, *adv. comp.* s. Тверéзо, *Шй.*
Тверéзо, *adv.* nüchtern.
Твéржа, *f.* *K.* s. Тверди́ня.
Твéржший, *a. comp.* s. Тверди́й, *Шй.* (*Ч.* V. 352).
Твій, твоя́, (тва), твоé, (тве), *pron.* dein, deine, dein; 2) = Gemahl, *m.* твоя́, *f.* = Gemahlin, *f.* *Шй.*
Твір, *gen.* твóру, *m.* Geschöpf, *n.*
Твіський, *a.* dein eigen, dir geh. *Шй.*
Твор, *m.* s. Твір.
Твóра, *f.* *Кн.* s. Твір, 'Утвір.
Творбá, *f.* s. Твóрене, *B.*

Твóрене, *n.* Schaffen, *n.* Schöpfung, *f.*
Твóрéць, *gen.* творця́, *m.* Schöpfer; Urheber; Verfasser, *m.*
Твори́вність, -ости, *f.* s. Твóрчість, *Вах.* [*f.* Werk, Gebilde, *n.* *K.*
Твóриво, *n.* Geschöpf, *n.* Schöpfung,
Твори́лко, *n.* Lichtform, *f.* *Пар.*
Твори́ло, *n.* Stoff, *m.* Materie, *f.* *B.*
Твóрини, *pl.* Gebilde, *pl.*
Твори́тель, *m.* Schöpfer, *m.* *Ш.* II. 260.
Твори́ти, (-ру, u. -рю, -риш), *v. a.* schaffen, erschaffen; machen, thun; hervorbringen, erzeugen, tragen, bringen; — ся geschaffen, erschaffen, gemacht werden; 2) на щось sich hinein mischen, *B.*; — на когóсь auf jmdn abzielen, *Y.* [dem Schöpfer.
Твóрческий, *a.* schöpferisch, von
Твóрческість, -ости, *f.* s. Твóрчість, *Пол.*
Твóрчівский, *a.* s. Твóрческий, *K.*
Твóрчість, -ости, *f.* die schöpferische Kraft, das Schaffende, Schöpferische. [lin, *f.* *Др.*
Твоя́, *pron.* *f.* deine; 2) = Gemah-
Твуй, *pron.* = Твій, *Шй.* (*Гол.* III. 244).
'Тдавáти, ('тдаю́, 'тдаéш), *v. a. eig.* Отдавáти, s. Віддавáти, *Шй.*
'Тдалíк, *adv. eig.* Отдалíк, *M.* I. 70. s. Оддалíк, von weitem, von fern.
'Тдáти, ('тдаю́, 'тдаéш), *v. a. eig.* отдáти, s. Віддáти, *Шй.*
'Тдирáти, *v. a. eig.* Отдирáти, s. Віддирáти, *Шй.*
Те, *pron. n.* = тóє, тéє.
Теáтер, *gen.* теáтру, *m.* Theater, *n.*
Театрáльний, *a.* theatralisch, Theater.
Тебé, *pron. pers. Accus:* dich, s. Ти.
Тебí, s. Тобі, *Шй.*
Тéвкало, *c.* der (die) gierig frisst u. dabei schmatzt; * Schwein, *n.* *Шй.*
Тéвкане, *n.* gieriges Fressen u. Schmatzen dabei, *Шй.*
Тéвкати, *v. a.* viel u. gierig essen u. dabei schmatzen; wie ein Schwein fressen, (*Фр.*).
Тéвкнути, тéвхати, *v. a.* hart zu Boden schleudern, (*Фр.*).
Тегди́, *adv.* s. Тéди, *Шй.* (*Гол.* III. 446).
Тегéпати ся, sich auslehren, zu Stuhle gehen, *Шй.*

Тегти́, *v. a.* s. Тягти́, *Ч.* VII. 539.
Тéди, *adv.* † s. Тогди́, *Шй.*
Тée, *pron. n.* s. Той.
I. Теж.*pron.n.* = тóе ж,dasselbe,*Шй.*
II. Теж, *conj.* auch.
Тей, *pron.* = той, *Шй.*
Тейн, *Ч.* III. 284?
Тéка, *f.* Brieftasche; Mappe, *f.*
Тека́ч, *m.* Echte Hirse, (Panicum miliaceum), *Шй.*
Тéкла, Тéкля, *f.* Thecla.
Тéклин, Тéклїн, *a.* der Thecla, ihr geh.
Текло́, *n.* s. Острева́.
Текст, *m.* Text, *m.*
Текстóване, *n. Гуш.* Textierung, *f.*
Текти́, *v. a.* s. Течи́.
Теку́чий, *a.* fliessend, flüssig; vergehend.
Теку́чка, *f.* Erdöl, *n. B.*
Теку́щий, *a. Гол.* flüssig (von Cons. р, л, liquidus).
Тéльбу́х, *m.* Wanst, Pansen, *m. pl.* übhpt Eingeweide.
Тельбуха́тий, *a.*fettbäuchig, -wanstig.
Тельбу́шити, *v. a.* das Eingeweide herauslassen.
Тельбушóк, -шка́, *m. dim.* s. Тéльбу́х, *Шй.*
Телева́тий, *a.* mit einem grossen Bauch.
Телева́ч, *m.* Schmerbauch, *m.*
Тéлево, *n.* Bauch, Wanst, *m.*
Телéвхати, *v. a.* s. Тéвхати, (*Фр.*)
Телеґíв, *int. Н.* 12. in d. Verbind: „телеґíв, покúнь сáни, берú вiв".
Телеґрáм, *m.* -áма, *f.* Telegramm,*n.*
Телеґрáф, *m.* Telegraph, *m.*
Телеґрафíста, *m.* Telegraphist, *m.*
Телеґрафíчний, *a.* telegraphisch.
Телеґрáфский, *a.* s. d. v. *Шй.*
Телеґрафувáти, *v. a.* telegraphieren.
Телембáс, *m.* s. Талимбáс, *Шй.*
I. Тéлень, *f.* Mähre, *f.* Sage, *f.* Ruf, *m.*; áнї — keinen Laut, keine Sylbe, *Ш.*
II. Телéнь, *int.* zum Ausdr. des Klanges, Schalles, den ein klingender Gegenstand hervorbringt, *Шй.*
Телéни, *pl.* = на коркóші, на барана́, *Шй.*
Телéнити, *v. a.* etw. leicht erwähnen; oft eins u. dasselbe reden, schwatzen, (*Фр.*). [müssig hocken.
Телевíти, *v. n.* *Ф. Пр.* V. 215.
Телéнка, *dim.* телéночка, *f.* s. Тилúнка, *B.*

Телéнькати, -éнькнути, *v. n.* klingeln; tik-tak schlagen (v. d. Uhr) *Ш.* II. 23.
Телéп! *int.* z. Ausdr. des Fallens.
Телепáйло, *c.* alles, was wankt; * von demjenigen der langsam geht, *Шй.*
Телéпало, *c.* s. d. v. *Шй.*
Телéпати, *v. a.* schütteln, rütteln; 2) klatschen; *Шй.*; 3) *v. n.* langsam gehen, *Шй.*; — ся wanken, wackeln; 2) langsam gehen.
Тéлепéнь, -пня́, *m.* alles was wakkelt, wankt; *D. c.* 167. *Bein.* des Двiн; 2) Bengel, Trottel, *m.*
Телéпнути, *v. a.* s. Телéпати; 2) einen starken Schlag versetzen; fallen; 3) einen Schuss abfeuern, (*Ч.* II. 578), *Шй.*
Телеса́, (тен-), *pl.* Eingeweide, *n. B.*
Телéсик, *dim.* -ичок, *m.* Heros in kleinruss. Sagen, *Шй.*
Телéсикiв, *a.* des Телесик.
Телескóп, *m.* Teleskop, Fernrohr, *n.*
Телесова́тий, *a.*dick, bauchig,*Шй.*
Телесова́ти ся, *Мак.* s. Конона́дити ся.
Телéтник, *m.* s. Теля́тник.
Телéхнути, *v. a.* stark schlagen, s. klopfen, *Шй.*
Тéлець, -льця, *m. К.* junger Stier.
Телéшик, *m.* s. Телéсик.
Тели́нка, *f.* s. Тили́нка.
Тели́ти, *v. a. К. Пс.* XXIX. gebären lassen; — ся kalben. [d. T. *Шй.*
Тели́цин, *a.* der Тели́ця geh., von
Тели́ця, *f.* Kalb, *n.* (weibl.) Kalbe, *f.*
Тели́ченька, -ечка, *f. dim.* s. Тели́чка, *Шй.* [тели́ччин.
Тели́чка, *f. dim.* s. Тели́ця; *adj.*
Телíґа, *f.* Bauerwagen, *m.*; 2) Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula), *B.*
Телї-голї! *int.* zum Ausdr. des Gesanges der Телíґа 2), *B.*
Телíжка, телíжечка, *f. dim.* s. Телíґа, *Шй.*
Телíш, *m.Н.*295.Holz, Material, ?*Шй.*
Телíщити, *v. a.* s. Тегéпати; 2) mit Mühe tragen, *Шй.*
Тельмóм, *adv.* blind darauf los, spornstreichs, wild hinstürzend; sehr schnell, rasch.
Тéльвий, *a.* s. Ти́льний, *Шй.*
Телóнь! Телóвь! *int.* Lockruf der

Kälber, *Шй.*

Телóхно! *int.* s. d. v. *Шй.*

Тельó, *adv.* so viel, *Шй.* (*Гол.* III. 415).

Телýшечка, *f. dim.* s. Телúця.

Телýшка, *f.* s. Телúця, +*М.*

Телю́га, *f.* s. Колїснúця.

Телюжкú, *pl.* s. d. v.

Телю́пати ся, *Кн.* s. Телéпати ся.

Телю́шкати ся, s. Качáти ся (*Фр.*).

Телю́щити, *v. a.* s. Теréпати, *Шй.*

Телá, *n.* Kalb, *n.*; 2) * Dummkopf, *m.*

Телáтина, *dim.* -инка, *f.* Kalbfleisch, *n.*

Телятúско, -ище, *n. aug.* s. Телá.

Телáтко, *n. dim.* s. Телá.

Телятнúк, *dim.* -ичóк, *m.* s. Ялівнúк; 2) Kälberhirt, *m.*; 3) Händler mit Kalbfleisch, *m. Шй.* [geh. *Шй.*

Телáтників, *a.* zum Телятнúк,

Телáтонько, телáтонько, (-очко), *n. dim.* s. Телá, *Шй.*

Телáчий, *a.* vom Kalbe, Kalbs-.

Телячкú. чóк, *pl.* Milchzähne, *pl. B.*

Téма, *f.* тéмат, *m.* Thema, *n.*

Téмбак. *m.* s. Тóмбак, *adj.* тембакóвий, *Шй.*

Темéй, *pl.* темéї,-їв grosse Wälder, *B.*

Téмен, тéмна, тéмне, *a.* s. Téмний.

Темéнжене, *n.* † (*pol.*) Bedrückung, *f. Шй.* [drücken, *Шй.*

Темéнжити, *v. a.* † (*pol.*) be-

Теменíти, *v. n.* starr werden (vor Furcht &). [рява -а tiefe Finsternis.

Темéнний, *a.* s. Téмний, *Ф.* тéм-

Téметів, *gen.* -това, *m.* Friedhof, Gottesacker, *m.*

Теметíве, *n. ung.* s. d. v. [muthen.

Темéшити, *v. n.* muthmassen, ver-

Темкó, *m.* s. Тóмко, *Шй.*

Темливúти, *v. a.* gierig essen, fressen, — в сéбе.

Темлáгати, *v. a.* s. d. v.

Темнéжити, *v. a.* *Ру.* müde treiben, verfolgen.

Темнéнький, *a. dim.* s. Téмний, ganz, sehr dunkel, finster; *adv.* -ко-.

Темнéсенький, *a. dim.* s. d. v.; *adv.* -ко. [Темнéнький.

Темнїсїнький, *a.* -ко, *adv.* s.

Темнїський, *a.* -ко, *adv.* ganz, sehr dunkel, finster, *Шй.*

Téмний, *a.* dunkel, finster, nicht hell; undurchsichtig; schwarz; 2) *blind.

Téмник, *m.* *Ч.* IV. 498. dunkler Ort; Keller, *m.* *Шй.*; 2) * Blinder, *m.*

Темнинá. *f.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* *Се.*

Темнúти, (-ню́, -нúш), *v. a.* verdunkeln, verfinstern; dunkel, schwarz machen, *С.* I. 23; verblenden; — ся s. Téмнїти.

Темнúця, *f.* dunkles Zimmer, -оптúчна dunkle Kammer; 2) Gefängnis, *n.*

Темничáрь, -рá, *m.* Gefängnisverwalter, Kerkermeister, *m.*

Темнúченька, темнúчка, *f. dim.* s. Темнúця.

Темнúченько, *m. dim.* s. Téмник.

Темнúчний, *a.* zur Темнúця geh.; im dunkeln Gefängnis, *ОП.*; *m. a.* s. s. Темничáрь, *Шй.*

Темнúчник, *m.* Kerkermeister, *m. К.*

Темничóк, -чкá, *m. dim.* s. Téмник, *Шй.*

Téмність, -ости, *f.* Dunkel, *n.* Dunkelheit, *f.* Finsternis, *f.*; 2) Blindheit, *f. Шй.*

Téмнїти, *v. n.* u. — ся sich verdunkeln, s. verfinstern; *impers.* стéмнїло ся es wurde finster, dunkel; 2) тéмнїти, *v. n.* blind werden, erblinden.

Темнíш, *adv. comp.* s. Téмно, *Шй.*

Темнíшати, *v. n.* dunkler, finsterer werden, *Шй.* [dunkler, finsterer.

Темнíше, (їйше), -íще, *adv. comp.*

Темнїшéнький, *a. dim.* s. d. f. *Шй.*

Темнíший, (-їйший), -íщий, *a. comp.* s. Téмний.

Téмно, *adv.* finster, dunkel.

Темнобронзóвий, (*dim.* -вéнький), *a.* *Шй.* dunkelbraun.

Темнобрунáтний, *a.* dunkelbraun.

Темновáтий, (-тéнький), *a.* dunkelhaft, etwas dunkel, halbdunkel; dunkelfarbig, *Не.* [Dunkelheit, *Шй.*

Темновáтість, -ости, *f.* geringe

Темновéрхий, *a.* mit dunklem Scheitel, Wipfel.

Темножóвтий, (*dim.* -жовтéнький, -жовтовáтий, -ватéнький), *a.* dunkelgelb, *Шй.*

Темнозелéний, (*dim.* -зеленéнький), *a.* dunkelgrün; — *adv.* -но.

Темнозелéність, -ости, *f.* Dunkelgrün, *n.* [dunklen Haarflechten.

Темнокóсий, *a.* -а ніч *Гуш.* mit

Темнолúстий, *a.* mit dunkelgrü-

nen Blättern, *Шоґ.* [Auen, Matten.
Темнолу́ґий, *a.* mit dunkelgrünen
Темноо́кий, *a.* dunkeläugig; 2) * blind, *Шй.*
Темноо́чка, *f.* *W.* dunkeläugig.
Темноруди́й, (*dim.* -руде́нький), *a.* dunkelfuchsroth, *Шй.*
Темнорудя́вий, (-а́вий), *dim.* -рудяве́нький, (-ав-), *a.* s. d. v. *Шй.*
Темноружо́вий, *dim.*-ружове́нький, *a.* dunkelroth, *Шй.*
Темнору́сий, темнорусЯвий, *dim.* -русе́нький, -русяве́нький, *a.* kastanienbraun, *Шй.* [dunkelgrau, *B.*
Темноси́вий, *dim.* -ве́нький, *a.*
Темноси́ний, *dim.* -сине́нький, *a.* dunkelblau.
Темносїрачко́вий, *a.* s. d.f. *Шй.*
Темносі́рий, *dim.* -ре́нький, *a.* dunkelgrau.
Темнота́, *f.* Finsternis, Dunkelheit, *f.* Dunkel, *n.*; * Obscurantismus, *m.*; *coll.* * ungebildete Leute.
Темночерво́ний, *dim.* -червоне́нький, *a.* dunkelroth.
Те́мнощ. *f.* *Ч.* V. 102. s. Те́мність, те́мнощі, *pl.* alles Dunkle, *Шй.*
Темню́щий, *a.* dunkel, *Кл.*
Темня́, -ві́, *f.* Dunkelheit, Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* *Шй.*
Те́мнява, *f.* Helldunkel, *n.* *Пар.*
Темня́вий, *a.* halbdunkel; kastanienbraun. [79 im Dunkeln.
Темо́к, *m.* в темку́ *Ваг.* „Рус“,
Температу́ра, *f.* Temperatur, *f.*
Темпеpо́ване, *n.* das Schneiden, der Schnitt einer Feder, *Шй.*
Темперува́ти. *v.a.* schneiden (eine Feder, od. einen Bleistift), *Шй.*
Темри́ти, *v. a.* *Kst.* verdunkeln; — ся sich verdunkeln, *Cm.*
Те́мріва, *f.* *in d. Verb.* тьма те́мріва eine unzählige Menge, *Шй.*
Те́мріти, *v. n.* s. Те́мнїти 1) *Cm.*
Те́мря, -рі, *f.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* Nacht, *f.*
Те́мрява, темря́виця, *f.* s. d. v.
Те́мрявий, *a.* dunkel, finster, *У.*
Темря́вити, *v. a.* verdunkeln; dämpfen, *Cm.*
Темря́віти, *v.n.* dunkel werden, *Cm.*
Темря́к, *m.* Finsterling, Unwissender, *m.*

Тена́р, *m.* s. Те́нор, *Шй.*
Тенара́, *adv.* s. Те́нором, *Шй.*
Тенарі́в, -ро́ва, -ро́ве, *a.* dem Те́нор eigenthümlich, *Шй.*
Тенґери́ця, *ung.* тендери́ця, *f.* s. Кукуру́дза.
Тендери́чка, *f.* *dim.* s. d. v.
Тендери́чний, *a.* s. Кукуру́дзяний, *Шй.*
Тенді́тний, *a.* *Ко.* 82. fein. [heit, *f.*
Тенді́тність, -ости, *f.* *ОП.* Fein-
Тенеса́, *pl.* Eingeweide, *n.* Gedärme, *pl.* (*Бор.*). s. Телеса́
Тенесо́вий, *a.* Darm-; — са́клинок Darm-, Börsenthierchen, *n.* (Bursaria intestinalis), *B.*
Тене́та, *pl.* *n.* *Пр.* II. 335. Schlingen, *pl.* Netz, Jägergarn, *n.*
Тене́тка, *f.* männl. Kleidungstück, *Зап.* II. 112; 2) ärmliche Kleidung aus grober Leinwand, *Н.* 50.; тенетки́, *pl.* *К.* I. 11. Lumpen, *pl.*
Тене́тник, *m.* Strickerspinne, *f.* (Tetragnatha), *B.* *Пол.*
Тене́то, *n.* Jägergarn, Netz, *n.* *Шй.*
Тене́тря, -рі, *f.* Waldkluft, *f.* s. Нетря. *Ш.* II. 14. [Тя́мити.
Тене́шити, *v. a.* — за щось, s.
Тени́ти, *v.* *Ч.* III. 348? [ster, *pl.*
Те́нї, *pl.* Schatten, Gespenster, Gei-
Тень-тень! *int.* zum Ausdr. eines regelmässigen Klanges, Schalles; 2) z. Ausdr. des Schreckens u. Herzschlagens, *Шй.* [Ausdr. des Glockenklanges, *Шй.*
Тень-теле́нь! *int.* s. d. v.; 2) z.
Те́ньґий, *a.* stark, fest, kräftig; gross; wacker, *Шй.*; *adv.* те́ньґо, *id.*
Те́нькати, те́нькнути, *v. n.* schlagen, pochen, klopfen, (v. Herzen, v. der Uhr).
Те́нько, *adv.* s. Те́ньґо, *Шй.*
Те́нор, *m.* Tenor, *m.* Tenorstimme, *f.*
Тенори́ст, *m.* Tenorist, *m.*
Теодо́зия, *f.* Theodosia. [odora.
Тео́дор, *m.* Теодо́ра, *f.* Theodor, The-
Теорба́н, *m.* *W.* s. Торба́н.
Теофа́н, *m.* Theophanes.
Теофа́нство. *n.* *К.* Theophanie.
Теофі́ль, *m.* Theophil.
Теофі́лїв, *a.* des Theophil.
Тепе́р, (-е́рь), тепе́ра, тепе́ре, (*P.*), тепе́ренька, (-еньки), тепе́речка, (-ечки), тепе́рка, *adv.* jetzt.

Теперéшний, (-нїй, -я, -є), *a*. s. Теперíшний. [Теперíшний.
Теперíйший, *a*. *M*. III. 38. s.
Теперíнька, *adv*. *dim*. s. Тепéр, *Шй*. (*Гол*. III. 162).
Теперíсїнько, (-íсїчко), -іньки, (-чки), *adv*. gerade, eben jetzt, *Шй*.
Теперíшний, *a*. jetzig, gegenwärtig.
Теперíшність, -ости, *f*. Gegenwart, *f*. [пéр, *Л*. *гр*. 136.
Тепéрки, теперкíля, *adv*. s. Te-
Тепéря, *adv*. s. Тепéра, тепéр, *Шй*.
Тепíлькати, *v*. *a*. schütteln.
Тéпінь, *f*. *Y*. Feuermeer, *n*.; 2) Thauwind, *m*. Thauwetter, *n*. *Пар*.
Тéплень, -ня, *m*. lauer Frühlingswind, *T*.
Теплéнький, *a*. *dim*. s. Тéплий; *adv*. теплéнько, (-éйко), *Шй*.
Тепленьóк, *a*. s. d. v. *Шй*. (*Ч*. IV. 469).
Теплéсенький, *a*. *dim*. s. Тéплий, lauwarm; -éсенько, *adv*. *Шй*.
Теплéць, *gen*. -ецю́, *m*. *Шй*. Wärmestoff, *m*.
Тéплий, *a*. lau, lauwarm, erwärmt; тéплї вóди = вирáй; тéплий край, wärmeres, südliches Land, Troppenland, *n*.; тéплого Олéкси h. Alexius am 17 März a. St. *Шй*.
Теплúнá, (-нá), *f*. *Y*. Wärme, *f*.; 2) der Ort, wo das Wasser im Winter nicht friert, *B*. [(*Ч*. II. 658).
Теплúня, *f*. zu grosse Hitze, *Шй*.
Теплúти, *v*. *a*. wärmen; -болячку, warme Umschläge machen.
Теплúця, *f*. s. Теплúнá 2); 2) Treibhaus, Gewächsehaus, *n*. *Ш*. I. 205.
Теплúченька, *f*. *dim*. s. d. v.
Теплúчин, *a*. Treibhaus, *Нс*.
Теплúчина, *dim*. теплúчинка, *f*. nasser, nie gefrierender Boden, nie gefrierende sog. warme Stelle auf Gewässern u. Sümpfen; 2) Troppenland, *n*. *Шй*.
Теплúчка, *f*. *dim*. s. Теплúця.
Теплївнá, *f*. Treibhaus, *n*. *B*.
Теплївщина, *f*. *B*. heisse Zone, Troppenland, *n*. [*pl*. Wollpelz, *m*.
Теплíж, *f*. Grundhaare, Wollhaare,
Теплíнь, *f*. теплíня, (-є), *n*. warme Zeit, warmer Ort; Wärme, *f*. *Пар*.
Теплíсїнький, *a*. ganz, vollkommen warm; *adv*. -ко. [d. v. *Шй*.
Теплíсїчкий, *a*. -íсїчко, *adv*. s. Теплíський, *a*. теплíсько, *adv*. s. Теплíсїнький & *Шй*.
Тéплість, -ости, *f*. Wärme, *f*. *pl*. тéплощі, warme Gegenstände, Körper welche die Wärme behalten, *Шй*.
Тéплїти, (-плїю, -їєш). *v*. *n*. warm werden, sich erwärmen, *Шй*.
Теплíш, (-íйш), -íше, (-íйше), *adv*. *comp*. s. Тéплó, (*adv*.) *Шй*.
Теплíшати, (-íйшами), *v*. *n*. wärmer, erwärmter werden, *Шй*. [Тéплий.
Теплíший, (-íйший), *a*. *comp*. s.
Теплíщати, *v*. *n*. s. Теплíйшати, *Шй*.
Теплíще, *adv*. *comp*. wärmer.
Тéплó, *n*. Wärme, *f*.
Тéплó, *adv*. warm.
Тепловúна, *f*. Wärmestoff, *m*.; 2) *K*. s. Теплúчина. [Capacität, *f*. *Пол*.
Теплоéмність, -ости, *f*. Wärme-
Теплозáрність, -ости, *f*. Ausstrahlungsvermögen, *n*. *Пол*.
Теплокрóвний, *a*. warmblütig.
Тепломíр, *m*. Thermometer, *n*. *Пол*.
Тепломíрний, *a*. zum Thermometer geh. *Шй*. [man, *Пол*.
Теплонепропу́щий, *a*. ather-
Теплопровóдність, -ости, *f*. Wärmeleitung, *f*. *Пол*. [*Пол*.
Теплопропу́щий, *a*. diatherman,
Теплотá, *f*. Wärme, *f*.; 2) * laues Wasser, welches vor dem Genusse des h. Abendmahles in eine Schale gegossen wird, *Шй*.
Теплотвóр *m*. *Шй*. Wärmestoff, *m*.
Теплотвóрний, *a*. Wärmestoff-.
Теплóтний, *a*. Wärme-.
Теплúрня, *gen*. -нї, *f*. Orangerie, *f*.
Тéпорити, *v*. *a*. mit Mühe etw. tragen, schleppen.
Тепрé, *adv*. Тепéр, *Шй*. (*H*. 224).
Тептú, (тепу́, тепéш), *v*. *a*. schlagen, rütteln, quälen, *Шй*. [nosa), *B*.
Тер, *m*. Schlehdorn, *m*. (Prunus spi-
Тер, тéрла, тéрло, s. Тéрти.
Тер! Тер! *int*. zum Ausdr. des Geschreies der Schnarre, od. des Misteldrossels, (Turdus viscivorus), *Шй*.
Тéра, *f*. Theresia, *Шй*. [III. 118).
Тéрав, *adv*. *pol*. s. Тепéр, *Шй*. (*Гол*.
Тéрбати, *v*. *a*. s. Тормóсити.
Тербíчити, *v*. *a*. anziehen, auf sich nehmen, *Шй*. (*H*. 9), *Ч*. III. 12.

Терва́к, *m.* Birkhuhn, *n.* Birkhahn, *m.*
Терво́га, *f.* = Трево́га.
Терга́ч, *m.* s. Дерга́ч.
Те́реб, *m.* Bauch, *m.* *Шй.*
Тереби́люлька, *m.* §. Spottname der Finanzwache.
Тере́бити, (-блю, -биш), *v. a.* schälen, enthülsen; 2) ausroden (лїс), *B.*; 3) s. Хара́пати.
Теребівля, *n.* der Ort wo das Gesträuch ausgerodet ist, *Шй.*
Теребіж, *f.* *Mx.* s. d. v.
Тере́бка, *f.* s. Бала́мут, *B.*
Тере́бнути, *v. a.* stossen.
Тере́бух, *m.* Fresser, *m*; 2) *gew. pl.* -хи unreife wurmstichige Frucht, die herabfällt, теребухи́ пада́т = овочі чи́стят ся.
Тереве́нити, *v. a.* faseln, plauschen, Lügen vortragen; 2) erwägen, *He.*
Тереве́нї, *pl.* Albernheiten, *pl.* albernes, dummes Zeug, — гну́ти plauschen, Spässe erzählen.
Тереве́нї-ве́нї, *pl.* s. d. v. *Шй.*
Те́рев, *praep.* s. Че́рез, По́над, *Шй.* (*H.* 101). [balken, *m.*; 2) Wage, *f. Кч.* 71.
Терези́, *dim.* терезки́, *pl.* Wage-
Тере́зка, *f.* Theresia, *Шй.*
Терезо́вий, *a.* zu Терези́ geh. *Шй.*
Терезо́чки, *pl. dim.* s. Терезки́, Терези́, *Шй.*
Тере́м, *m.* grosses, schönes Gemach.
Теремкотї́ти, *v. n.* rasseln, donnern; на кого́ jmdn andonnern.
Теремо́к, -мка́, *m. dim.* s. Тере́м; 2) Kartenhaus, *n.* *übrhpt.* Spielzeug, Spielwerk, *n.* *Шй.* (*H.* 99. 151); 3) *pl.* теремки́, Papierblumen, *pl.* *Зап.* II. 140.
Теремо́чок, -чка, *m. dim.* s. d. v.
Тере́н, *gen.* -ену́ u. -рну́, *m.* Schlehdorn, *m.* (Prunus spinosa), Schlehe (Frucht v. d.), *f.*; 2) Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*; 3) s. Тере́м, *Пр.* IX. 215.
Тере́нь, -я́, *m.* s. Тере́н 1), *Шй.* (*Гол.* II. 744). [*Шй.*
Терене́ць, -нцю́, *m. dim.* s. d. v. 1),
Тере́нин, *a.* der Тереня.
Терени́на, (*dim.* -ни́нка), *f.* Schlehe (Frucht v. d.) *f.* *Шй.*
Тереновий, *a.* zum Тере́н 1) geh., aus Тере́н 1) bereitet.
Терено́к, -нку́, *m. dim.* s. Тере́н, *Шй.*
Терено́чок, -чку, *m. dim.* s. d. v.
Тере́ня, *f.* Theresia. [Тере́н 1), *Шй.*
Терени́к, *m.* Brandweinaufguss auf
Тереняко́вий, *a.* zum Терени́к, geh., vom T. *Шй.*
Те́рес, *m.* Gemeiner Wegdorn, Kreuzdorn, (Rhamnus cathartica), *Шй.*
Тере́сва, *f.* Name e. Flusses, *Шй.*
Тере́син. *a.* der Theresia, ihr geh.
Тересува́ти, *v. a.* denken, erwägen, *Шй.* (*Гол.* IV. 471).
Тере́ся, *f.* Theresia.
Терефе́ри, *pl.* s. Терифе́ри.
Те́рех, *m.* Terentius, *Шй.*
Тере́хів, -ова, -ове, *a.* des Те́рех. *Шй.*
Тере́шків, -ова, -ове, *a.* des Тере́шко.
Тере́шко, *dim.* Тере́шечко, *m.* Terentius. [ре́шко, *Шй. adj.* Терещенків.
Тереще́нко, *m.* Nachkomme des Те-
Тереще́нчиха, *f.* Gattin des Терещенко, *Шй.* *adj.* Тереще́нчишин, der Тереще́нчиха. [*Шй.*
Тере́щиха, *f.* Gattin des Тере́шко,
Терва́ти, *v. a.* *Кн.* zerreissen, nagen, quälen, peinigen.
Те́рка, *f.* Reibeisen, *n.*; 2) pockennarbig, -grubig; *Шй*; 3) Schnarre, *f.* (Turdus viscivorus), *B.*
Терканистий, терка́тий, *a.* bunt, scheckig, gefleckt, *B.* [päck, *n.* *B.*
Терки́ла, *dim.* терки́лка, *f.* Ge-
Те́рко, *n.* s. Те́рка.
Теркота́ти, теркотї́ти, *v. n.* klappern, rasseln, schnarren, *Шй.*
Терли́кати, *v. a.* zwitschern, trillern; *davon.* *sbst.* Терли́кане, *n.* *B.*
Терли́ц, *m.* Wald-Läusekraut, *n.* (Pedicularis comosa), *Шй.*
Те́рлиця, *f.* Hanfbreche, *f.*; 2) primitiver Holzsattel, *m.*; 3) *m.* u. f. Schwätzer, *m.* -in, *f.* *Шй.*
Те́рлич, *m.* Kreuz Enzian, *m.* (Gentiana cruciata) *Шй.*; 2) Nickendes Leimkraut, (Silene nutans), *B.*
Те́рличка, *f. dim.* s. Те́рлиця.
Терличо́вий, *a.* zum Те́рлич geh., aus T. bereitet, *Шй.*
Те́рлище, *n.* *aug.* s. Те́рло, *B.*
Те́рло, *n.* der Ort wo die Fische befruchtet werden, *Шй.*; 2) Streichzeit, *f.* *Пар.*; 3) Weidebezirk, Weideplatz, *m.* Revier, *n.* *C.* II. 170.
Терлови́й, *a.* zum Терло́ geh.; dort befindlich; 2) Терлова́ ри́ба, Pfrille,

Ellritze, *f.* (Cyprinus phoxinus), *B.*

Терло́виско, терло́вище, *n. aug.* s. Те́рло, *B.*

Термели́на, *f.* s. d. f. *Шй.*

Терменти́ля, терменти́на, *f.* Aufrechte Rothwurz, (Tormentilla erecta), *B.*

Те́рми, *pl. griech.* warme Bäder.

Те́рмит вре́дний, *m.* kriegerische Termite, (Termes bellicosus).

Те́рмін, *m.* eine festgesetzte Zeit, Termin, *m.*; 2) die Lehrzeit der Lehrburschen bei den Handwerkern; 3) Kunstausdruck, *m. Шй.*; 4) = * шту́ка, schwierige Sache, * Kunst, *f.* (*Бор.*) -ви́тримати, es ist schwer, e. Kunst, auszuhalten.

Терміна́тор, *m.* Lehrbursch, *m.*

Термінóване, *n.* die Zeit, verwendet auf die Erlernung eines Handwerks, Lehrzeit, *f.*

Терміноло́гия, *f.* Terminologie, *f.*

Термінува́ти, *v.a.* in der Lehre sein.

Терміте́, (-тя), *n.* Schäbe, Achel, *f.* (von Hanf od. Flachs), *B.*; 2) schales Zeug, *Фр.*

Термі́тівка, *f.* spätes Huhn, Herbsthuhn, *n.*

Терміто́ватий, *a.* mit vielem Терміте, z. B. полотно́, клубки́.

Терміта́ча, *n. aug.* s. Терміте; 2) *coll. Шй.*

Терміта́чко, *n. dim.* s. Термітя, *Шй.*

Термоеле́ктризм, *m.* Thermo-Elektricität, *f. Пол.*

Термоелектри́чний, *a.* thermoelektrisch, -ий стовп Thermosäule, thermoelektrische, Kette, *Пол.*

Термоли́ти, *v. n.* muthwillig, unruhig sein, Muthwillen treiben, *Шй.*

Термоме́тер, *m.* Thermometer, *n.*

Термо́сити, термусува́ти, *v.a.* stark rütteln, schütteln; * — куде́лю spinnen, *Шй.*

Терн, *m.* s. Тере́н; 2) — свиня́чий, Lanzettblättrige Kratzdistel, (Cirsium lanceolatum), *Шй.*

Терна́вка, *f.* s. Терно́слива. *B.*

Терне́нький, *a. ung.* aus Те́рне gemacht, -пліт, *Шй.* (*Гол.* II. 486).

Те́рненько, *n.* s. Тере́н.

Терне́ць, -ця́, *m.* Dornzirpe, *f.* (Centrotus), *B.*

Те́рне, *n.* s. Те́рня.

Терни́к, *dim.* терничо́к, *m.* Schlehendorngesträuch, *n.*

Терни́на, *dim.* терни́нка, терни́нонька, -ночка, *f.* Dornenstrauch, *m.*

Терни́стий, *a.* dornig, voll Dornen, mit Dornen bewachsen.

Терни́ти, *v. a.* mit Dornen bepflanzen; m. D. umzäunen.

I. Те́рниця, *f.* s. Те́рлиця.

II. Терни́ця, *f.* Dornen-, Schlehenholz, *n. Шй.*

Те́рничка, *f. dim.* s. Те́рниця I.

Терні́вка, *d.* терні́вочка, *f.* Schlehenbrantwein, *m.*; 2) *pl.* терні́вки́, Kreiken, Früchte der Kriechenpflaume, (Prunus insititia), namentl. der verwilderten, sogenannten Haferschlehe, *B.*

Те́рнїчко, (-нячко, -нечко), *n. dim.* s. Те́рня, *Шй.*

Терни́, *pl.* Schlehen, *pl. Шй.*

Те́рно, *n.* e. Art Wollstoff bes. von schwarzer Farbe, *Шй.*; 2) Terne, *f.*; 3) s. Те́рня, *Ч.* V. 754.

Терновéнький, *a. dim.* s.d.f. *Шй.*

Терно́вий, *a.* aus Те́рня gemacht, dazu geh.; 2) aus Те́рно 1) gemacht; 3) s. Теремо́вий, *Шй.*

Терни́к, *dim.* терновичо́к, *m.* Brachsen, *m.*

Тернови́на, *f.* s. Терни́на.

Терно́к, *g.* тернку́, *m.* s. Тере́н.

Терно́слив, *m.* терно́слива, *f.* Kriechenpflaume, Kreike, *f.* (Prunus insititia), *B.*

Тернослови́на, (*dim.* -ви́нка), *f.* jede Baumart zur Gattung der Терно́слива geh., od. die Frucht derselben, *Шй.*

Терно́сливка, *f.* jede einzelne Baumart zur Gattung der Терно́слива geh.; 2) Frucht, *f.*; 3) *dim.* s. Терно́слива, *Шй.*

Терносливо́вий, *a.* zur Терно́слива geh.

Терносли́вонька, *f. dim.* s. Терно́слива, *Шй.*

Терно́ха, *f.* s. Терня́нка. *Шй.*

Терно́чок, -чка, *m. dim.* s. Терн, *Шй.*

Терну́ти, *v. a.* s. Те́рти; 2) терну́ти, u. — ся, schnell, sogleich wirken; etw. schnell machen, *Шй.*

Терну́шка, *f. Зар. Веч.* I. 176?

Терню́шка, *f.* Stachelkäfer, *m.* (Hispa), *B.*

Те́рня, *n.* Dorn, *m.*; 2) Schlehe, *f.*;

3) übrhpt. alles Stachelige, *Шй.*
Терняни́й, *a.* zum Терњ geh. *Шй.*
Терня́нка, *f.* s. Терно́слива, *B.*
Те́рнянько, *n. dim.* s. Те́рня, *Шй.*
Те́ронька, те́рочка, *f. dim.* s. Те́рка, *Шй.*
Терону́ти, *v. a.* s. Терну́ти, *Шй.*
Терпели́вець, -и́вця, *m. К.* Märtyrer, *m.* [кий), *a.* geduldig.
Терпели́вий, (*dim.* терпелив́е́нь-
Терпели́вість, -ости, *f.* Geduld, *f.*
Терпели́во, (*dim.* терпеливе́нько), *adv.* geduldig.
Терпеливі́йший, (-вішиий), *a. comp.* терпеливі́йше, (-віше), *adv. comp.* s. Терпели́вий, *Шй.*
Терпе́н, -а, -е, *a.* s. d. f. *Шй.*
Терпе́нний, *a. Зар.* leidend, viel geprüft, geduldig. [Terpentin, *m.*
Терпенти́на, (*dim.* -ти́нка), *f.*
Терпенти́нний, терпентино́вий, *a.* von Terpentin, *Шй.*
Терпенти́нцї, *pl.* Balsamgewächse, *pl.* (Terebinthaceae).
Терпе́ць, *gen.* -пця́, u. -пцю́, *m. КУ.* Geduld, *f.* Ausharren, *n.*
Терпи́біда, *f.* Scharfer Hahnenfuss, (Ranunculus acris), *B.*
Терпи́ло, *n.* Geduld, *f.*
Терпі́жка, *f. P.* I. 132. Geduld, *f.* не в терпі́жку ста́ло es gieng die Geduld aus. [duldig, gutmüthig.
Терпіливоду́шний, *a. M.* ge-
Терпі́не, (-ня), *n.* Geduld, *f.*; Dulden, Ertragen, *n.* [d. v. *Шй.*
Терпі́нячко, (-іне-), *n. dim.* s.
I. Терпі́ти, (-плю́, -пи́ш), *v. a.* dulden, leiden. [Те́рпнути, *Шй.*
II. Те́рпіти, (те́рпію, -іеш), *v. n.* s.
Терпка́вий, *a.* herblich.
Терпки́й, *a.* herb, rauh, sauer.
Те́рпкість, -ости, *f.* Herbe, (Herbigkeit), *f.* [s. Те́рпко, *Шй.*
Терпкі́ш, -іше, -іще, *adv. comp.*
Терпкі́щий, *a. comp.* s. Терпки́й.
Те́рпко, *adv.* herb, rauh, sauer.
Терпко́ва́тий, (*dim.* терпковате́нький), *a.* nicht ganz herb, herblich.
Терпли́вий, терпли́вість, терпли́во, & s. Терпели́вий, &.
Терпля́чий, *a.* s. Терпя́чий, *Шй.*
Терпля́чка, *f.* Geduld, *f.*; Dulden, *n.*
Те́рпнути, (-пну, -пнеш), *v. n.* erstarren, einschlafen (ein Arm, e. Bein).
Терпу́г, *m.* Feile, Raspel; Handsäge, *f. Кроп. Шй.*
Терпужи́не, *n.* Sägespäne, *pl.*
Терпу́жити, *v. a.* reiben, feilen; waschen, *Ф.*; 2) stark schütteln, schlagen.
Терпу́чий, *a. Шй* geduldig, duldsam.
Те́рпти, (-пну, -пнеш), *v. n.* s. Те́рпнути, *Шй.* [tolerant.
Терпя́чий, *a.* leidend; geduldig;
Терта́к, *dim.* тертачо́к, *m.* s. Тарта́к, *Пар.*
Тертако́вий, *a.* s. Тартако́вий.
Те́рте, *n.* Reiben, *n.* Reibung, *f.*
Те́рти, (тру, треш), *v. a.* reiben; mahlen; 2) streichen; glatt machen, ebnen; — ся (v. den Fischen) sich befruchten; 2) in nahem Verkehr mit jmdm sein, *Шй.*
Терти́не, *n.* s. Трачи́не.
Те́ртиця, *f.* Brett, *n.* Diele, *f.*
Терти́ченька, -чечка, *f. dim.* s. Те́ртичка, *Шй.*
Тертичи́на, (*d.* -и́нка), *f.* eine Diele; 2) eine schlichte Diele, *Шй.*
Те́ртичка, *f. dim.* s. Те́ртиця.
Терти́чник, (-шн-), *m.* Säger, *m. Шй.* [Терти́чник, *Шй.*
Терти́чників, -ова, -ове, *a.* des
Терти́чничок, -чка́, *m. dim.* s. Терти́чник, *Шй.*
Те́ртка, *dim.* те́рточка, *f.* s. Те́рка.
Терту́шка, *f.* Reibmaschine für Zuckerrüben in d. Zuckerfabrik, *f.*
Теру́сити, (-у́шу, -у́сиш), *v. a.* s. Тру́сити.
Терх, *m.* Gepäck, *n.* welches ein Pferd trägt, die Ladung, *B.*; 2) Packpferd, *n. Шй.* (*Гол.* I. 562).
Терха́ти, *v. a.* beladen, -коня́, *B.*
Терха́ч, *m.* Bagageaufseher, Proviantmeister, *m. Ф.*
Терхі́вка, *dim.* терхі́вочка, *f.* s. Терх, *Шй.* (*Гол.* II. 250).
Терьх, *f.* Mass für Flüssigkeiten? *Шй.* (*Гол.* III. 224).
Те́рцет, *m.* Terzett, *n.*
Те́рцечка, *f.* s. Те́рлиця 1).
Те́рция, *f. Зап.* I. 345. die 6-te grössere Darmseite auf d. Банду́ра.
Те́ршить, *f.* Schäbe, Achel, *f. Шй.*
Терю́сити, (-рю́шу, -рю́сиш), *v. a.* leicht bestreuen, überschütten, bedek-

ken, (снїгом, полóвою &).

Терѧ́ти, (-ѧ́ю, -ѧ́еш), *v. a.* verlieren; veräussern; schleudern.

Тес, *m.* ein nicht gesägtes sondern behauenes u. glatt gemachtes Brett; 2) s. Тис, *Шй.*

Теса́к, *m.* Hacke, *f.*; 2) Hackmesser, *n.*; 3) Kurzgewehr, *n. Пар.*; 4) * Haudegen, Schläger, Raufer, *m. Шй.*

Теса́ка, *c.* s. d. v. 4) *Шй.*

Тесако́вий, *a.* des Теса́к, ihm eigenthüml. *Шй.*

Теса́н, *m* irgend etw. Behauenes, *Шй.*

Те́сане, (-ня), *n* das Hauen, Behauen. [Zimmern.

Тесани́на *dim.*-и́нка *f.* das Behauen,

Теса́ти, (те́шу, те́шеш), *v. a.* behauen, zimmern. [ter Теса́к, *Шй.*

Тесачи́на, (*d.* -и́нка), *f.* ein schlech-

Тесачи́ско, *n. aug.* s. Теса́к.

Тесачо́к, -чка́, *m. dim.* s. Теса́к.

Тесе́льский, *a.* vom Zimmermanne, Zimmermanns-, *Шй.*

Тесе́льчик, *m. dim.* s. Те́сля, *Шй.*

Тесївни́цї, *pl.* steile, glatte Felsen, *B.*

Теско́, *m.* Gleichbenannter, *m. B.*

Те́сла, *f.* s. d. f. *Ш.* II. 215.

Те́сле, (-я), *f.* eine breite Axt, von Zimmerleuten gebr. *B.*

Тесле́рь, *m.* Zimmermann, *m. B.* [*n. B.*

Тесле́рство, *n.* Zimmerhandwerk,

Те́слик, *m. dim.* s. Те́сля, *Шй.*

Те́слице, (-я), *f.* s. Те́сле, *B.*; 2) ein gebogenes, meisselartiges Instrument, mit welchem gewöhnlich Holzlöffeln verfertigt werden, *B.*

Те́слїв, *a.* des Тесля, ihm geh.

Тесльова́ти, **теслюва́ти**, *v. a.* zimmern, behauen.

Те́сля, *m.* Zimmermann, *m.*

Тесля́р, (-рь), *m.* Zimmermann, *m. Ш.* II. 215.

Тесля́рка, *f.* s. Тесля́рство.

Тесля́рский, *a.* Zimmermanns-.

Тесля́рство, *n.* Zimmerhandwerk, *n.*

Теслярува́ти, (-ру́ю, -у́еш), *v. a.* das Zimmerhandwerk treiben, Zimmermann sein.

Теслярчу́к, *m.* Zimmergesell, *m.*

Те́сник, *m.* Zimmermann, *m. Ž.P.*

Тесови́й, *dim.* тесове́нький, *a.* aus Тес 1) gemacht, zum Тес 1) gehörig; 2) zum Тес 2) geh &; 3) -ка́мінь Quaderstein, *m.*

Тесть, *m.* Schwiegervater, *m.*

Теста́мент, *m.* Testament, *n.*; **тестаменто́вий**, *a.* zum Testam. geh., auf dem T. beruhend.

Те́стенько, тестенька, (*Ч.* IV. 324), те́стечко, *m. dim.* s. Тесть.

Missed

Тести́ско, *m. aug.* s. Тесть.

Те́стїв, -ёва, -ёве, *a.* des Schwiegervaters. [Тесть, *Cm.*

Тестївщина, *f.* Haus u. Gut des

Тестьови́й, *a.* s. Те́стїв.

Те́сцейка, *f. dim.* s. Те́ща, *Шй.* (*Гол.* II. 124).

Те́та, *f.* Tante, *f.*

Те́тва, *f.* s. Тетївка, *К У.*

Тете́ра, *f.* Waldhuhn, *n.* (Tetrao), *B.*

Тетерва́к, *m.* Birkhahn, *m.* (Tetrao tetrix), *B.* [s. Тетерва́к.

Те́терев, *m.* Nbfl. des Днїпро́; 2)

Те́теревский, *a.* zum Те́терев 1) geh. *Шй.*

Тетере́ць, -рця́, *m.* s. Тетерва́к, *B.*

Тете́речка, *f. dim.* s. Тете́ра.

Тете́риця, *f.* das Weibchen des Тетере́ць, *B.*

Тете́рка, тетірка, *f. dim.* s. Тете́ра; 2) Name e. Baches im Kiever Gouvernem. *Шй.*

Тете́ронька, -очка, *f. dim.* s. Тете́ра.

Тетеру́к, (-рю́к), *m.* s. Тетерва́к, *B.*

Тете́рчин, *a.* der Тете́рка, aus T.

Тете́ря, *f.* s. Тете́ра; 2) Тетеря́, *n.* das Junge einer Тете́ра.

Тети́ва, *f.* s. Тати́ва.

Тетївка, *f. dim.* s. Тяти́ва. Sehne, *f.*

Те́тка, *f. dim.* s. Те́та; 2) s. Тетю́ха, *B.*

Тетьо́рка, *dim.* тетьо́рочка, *f.* s. Тете́рка, *Шй.* [ensperson, *Шй.*

Тетьо́ха, *f.* e. wohlbeleibte Frau-

Тетра́дь, *dim.* тетра́дка, *f.* Heft, Schreibheft, *n. Шй.*

Тетра́донька, -очка, *f. dim.* s. d. v. *Шй.* [ber, *n.*

Тетю́ха, *f. Зар. Веч.* I. 112; *B.* Fie-

I. **Те́тя**, *f.* Thekla, *Шй.*

II. **Те́тя**, *f.* s. Тьо́тя, *Шй.* (*Гол.* I. 232).

III. **Тетя́**! *abgekürzt. Vocativ.* = Тетя́но! *Шй.*

Тетя́на, *f.* Tatianna.

Тетя́нин, *a.* der Тетя́на, ihr geh.

Тетя́нка, Тетя́нонька, -очка, *f. dim.* s. Тетя́на.

Течь, *f.* Flüssigkeit, *f. B.*
Те́ча, *f.* Lauf, Verlauf, *m.* Rinnen, Auslaufen, *n. Шй.*
Те́чва, *f.* Strömung, *f. Фр.* [nen, *n.*
Тече́не, *n.* Lauf, Verlauf, *m. Зг.*; Rin-
Течей, *f.* Bach, *m. Шй.*
Течи́, (течу́, тече́ш), *v. n.* fliessen, rinnen; * verlaufen, vergehen, verfliessen, verstreichen, (v. der Zeit); — ся fortgehen, sich fortschleppen.
Течия́, течія́, *f.* fliessendes Wasser, Strom, *m. С.* I. 90; Flussarm, *m. Не. Пр.* XII. 686; * Fluss, Lauf, *m.* (der Rede), *Фр.*
Те́ща, *f.* Schwiegermutter, *f.*
Те́щенька, -ечка, *f. dim.* s. d. v.
Те́щенько, (-онько), *m.*s. Те́стенько *Гол.* II. 686.
Те́щин, *a.* der Те́ща geh.
Тещи́ско, *f. aug.* s. Те́ща, *Шй.*
Тещу́хна, *f.Ч.*III. 191. *aug.* s. Те́ща.
Те́ю, *pron. Instrum. f.* = тѣ́ю, *Шй.*
Ти, *pron.* du; 2) ти = тобі.
Ти́бель, -бля, *m.* Bandpflock, *m.* grosser Pflock.
Тивін, *m.* Ausrufer, *m. Пар.* [*m.*
Тиво́н, (-ву́н), *m.Мх.*Aufseher, Frohn,
Ти́гель, -гля, *m.* Kiebitz, *m.* (Vanellus cristatus), *B.*
Тиги́тка, *f.* ти́год, *m.* s. d. v. *B.*
Тигоде́нь, -дня́, *pl.* -дні́, *Ос.* (62) I. 41. s. Ти́ждень.
Тигр, ти́грис, *m.* Tiger, *m.* (Felis tigris).
Ти́грин, ти́грів, -ова, -ове, *a.* des Tigers.
Ти́гриця, *f.* Weibchen des Tigers.
Тигрове́ць, -івця́, *m.* Kaisermantel, *m.* (Argynnis Paphia), *B.*
Тидема́нка, *f.* Tiedemanns Zapfenqualle, *f.* (Eucharis Tiedemanni), *B.*
Ти-ди-ди́! Mitsingen, zum Ausdruck der Lust, *davon. verb.* **тидиди́кати**, das „ти-ди-ди́" mitsingen; 2) sich freuen, *Шй.*
Тидри-тидри-та́на, Mitsingen, *n. Шй.*
Ти́ждень, -ж(д)ня, *m.* Woche, *f.*; — білий, стра́стний, вели́кий, Charwoche, *f.* [*f.* Wochenblatt, *n.*
Тиждне́вник, *m.* Wochenschrift,
Ти́же, *adv.* s. Тако́ж.
Ти́жик, *m.* s. Ти́гель, *B.*
Тижне́вий, *a.* Wochen-, für die Woche, wöchentlich, eine Woche dauernd, e. W. alt; **тижне́ве**, *sbst. n.* Wochengeld, *n.*
Тижне́во, *adv.* wöchentlich.
Ти́жник, *m.* s. Ти́ждень, *Шй.*
Тижнівка, *f.* Wochenfrist, eine Wochenarbeit, *f.*; 2) ein Weib, welches bestimmt ist eine Woche lang zu arbeiten, *Шй.*
Тижньо́ваня, *n.* das Verbleiben eine Woche lang an irgend einem Ort, *Шй.*
Тижньова́ти, (-жню́вати), *v. a.* eine Woche lang irgend wo verbleiben, *Шй.*
Тижньо́вий, *a.* s. Тижне́вий; 2) von einem, der abkommandiert ist zur Arbeit auf eine Woche lang, *Шй.*
Тижня́ка, *f.* s. Ти́ждень.
Ти́жнями, *eig. instrument. plur.* s. Ти́ждень = wochenlang.
Тиза́на, *f.* Tisanne, *f.*
Тизке́ні, *pl.* Zügel, *pl. Зак.*
Тий, та́я, то́е, *pron.* = той, *Шй.*
Тик! *int.* zum Ausdr. von einmaligem Stecken od. Einstecken.
Ти́ка, *f.* Stange, Stake, *f. B.*
I. **Ти́кало**, *n. Пр.* IX. 217. Art Frühlingsspiel, (Stäbchen-); 2) *Ч.* III. 88. e. Holzstäbchen beim Spiele gl. Namens. [*Шй.*
II. **Ти́кало**, *m.* von einem der dutzt,
I. **Ти́кати**, (ти́чу, ти́чиш), *v. a.* stecken, einstecken; 2) reichen, geben, *Шй.*; — ся кого́, чого́ sich beziehen, betreffen, *Пар.*; — до кого́, до чого́ sich einmischen, *Др. davon. sbst.* **ти́кане**, *n.*
II. **Ти́кати**, (ти́каю, -аеш), *v. a.* dutzen, *Ог.*111. *davon. sbst.* **ти́кане**, *n.*
Тика́ч, *m.* derjenige, welcher einsteckt, & *Шй.*
Ти́ква, *f.* Gemeiner Kürbis, (Cucurbita pepo); 2) Flaschen-Kürbis, Calabasse, *f.* (C. lagenaria); 3) e. Krug, e. Flasche aus Flaschen-Kürbis gemacht; 4) überhpt: kürbisähnliches Gefäss.
Ти́квиця, *f.* Kürbisflasche, *f. Пар.*
Ти́квонька, -очка, *f. dim.* s. Ти́ква, *Шй.* [*m. Пар.*
Ти́кіт, -оту, *m.* Stümmel, Stumpf,
I. **Тикну́ти**, *v. a.* s. Ти́кати I.
II. **Ти́кнути**, *v. a.* s. Ти́кати II.
Ти́ковка, *f. dim.* s. Ти́ква.

Тил, *m.* Hintertheil, *m.* Hinterseite, *f.* *Шй.*

Тиль-тúль, *adv.* fast, beinahe, kaum.

Тилé, *n.* *Ф.* s. Тилó 1).

Тили-ли-чки, *int.* beim Nachahmen des Violinespieles.

Тилúнка, *dim.* -лúночка, *f.* eine offene aus Weiden od. Hollunderzweig verfertigte Pfeife ohne Seitenlöcher, *B.*

Тилї́пати ся, wackeln, wedeln, herabhängen, *Не.* 10.

Тúльний, *a.* s. Зáдний, *Шй.*

Тилó, *n.* Rücken, *m.* eines scharfen Werkzeuges (Messers &), *B.*; 2) übrhpt Rücken, *m.* *Шй.*

Тúлок, *dim.* тúлочок, *m.* s. Тил; 2) Hinterleder (am Schuhe), *n.* *Шй.*

Тилягú, *pl.* *Кч.* 332. Plättchen aus Stahl od. Silber aufgenäht auf Kleidern od. Gürtel.

Тим, тимóнь, *conj.* s. Томý, dadurch, deswegen, deshalb; тúм бо й бá! so ist es recht, ohne weiters, *Ш.* I. 373; тим, що *Кч.* 127. eben nun kann nichts dagegen, mit Nichten gar, gerade nun geht es nicht. [Bengel, *m.*

Тимáха, *m.* *Ко.* 35. Galgenstrick,

Тимíш, *m.* s. Тимкó.

Тимкíв, óва, -óве, *a.* des Тимкó.

Тимкó, *m.* Timotheus.

Тимкувáти, *v. a.* tünchen. [motheus.

Тимóсь, Тимотéй, Тимóха, *m.* Ti-

Тúмошів, -ева, -еве, *a.* dem Timotheus (Тимíш) geh. *Шй.*

Тúмпа, *f.* Name e. Berges in Galizien, *Шй.* (*Гол.* I. 568). [II. 272.

Тимпáн, *m.* Trommel, Pauke, *f.* *Ш.*

Тимпаннúк, *m.* Cymbel- od. Trommelschläger, *m.* *Кч.* 335; -ниця, *f.* Paukenschlägerin, *f.*

Тимуль! *int.* des Wegtreibens einer Kuh, *Шй.* (*Ч.* V. 1089).

Тúмуш, *adv.* s. Мов, *Ог.* 210.

Тúмфа, *f.* s. Фінфа; 2) † alterthümliche kleine Münze, *Зак.* *Шй.*

Тимчасóвий, *a.* vorübergehend; interimistisch, zeitlich, vergänglich; gleichzeitig, *Шй.* [dessen, vorderhand.

Тимчасóм, *adv.* unterdessen, in-

Тимчéнків, -ова, -ове, *a.* dem Тимчéнко geh.

Тимчéнко, *m.* Sohn des Тимкó.

Тимчéнчиха, *f.* Gattin des Тимчéнко, *Шй.* [чиха geh. *Шй.*

Тимчéнчишин, *a.* der Тимчéн-

Тимчúха, *f.* Gattin des Тимкó.

Тимчúшин, *a.* der Тимчúха geh.

Тин, *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*; 2) Erdaufwurf, *m.* Befestigung, *f.* *Шй.*

Тúна, *f.* versch. Species der Conferven (Confervae), *Шй.*

Тúндель, -для, *m.* s. Підтóки.

Тúнди-рúнди, *int.* vom Saus u. Braus, leeren Geschwätz etc.

Тиндíтний, *a.* *Cm.* zart, fein.

Тúне, *n.* *coll.* = плотú, Zäune, *pl.* *Ш.*; 2) s. Прýте. [trifft sich, es kommt.

Тинéть ся, *v. imprs.* *М.* II. 82. es

Ти-ни-ни! *int.* vom Tanz, *Ш.* I. 88.

Тинúти, (-ню́, -нúш), *v. a.* umzäunen, *Шй.* [Gypsmörtel, *m.* Tünche, *f.*

Тинк, (тиньк, *Шй.*), *m.* Mörtel,

Тúнка, *Ч.* IV. 468. з тúнкою туптанкою? [*n.* *Шй.*

Тинкóване, (тиньк-), *n.* Tünchen,

Тинкувáти, (-кýю, -ýєш), *v. a.* tünchen.

Тúньня, *n.* *coll.* s. Тин, *Шй.*

Тинóк, -нкý, *m.* *dim.* kleiner Zaun.

Тúночок, (тинéчок, *Ч.* V. 99), *m.* *dim.* s. d. v.

Тúнфа, *f.* s. Фінфа, *Шй.*

Тинянкú, *pl.* Bretter, mittels welcher die Zaunfächer der Hürden verlegt werden, *B.*

Тúняти ся, umherirren, umherstreifen, umherschlendern, *K.* [schrift, *f.* *Шй.*

Тип, *m.* Typus, *m.*; Druck, *m.*; Druck-

Тúпати, *v. n.* langsam hintrotteln.

Тúпик, *m.* s. Устáв церкóвний.

Тир, *m.* Wolfsmilchraupe, *f.* (Eruca euphorbiae), *B*; 2) Deilephila, *B.*

Тúран, *m.* Tyrann, *m.*

Тирáнити, (-рáню, -рáниш), *v. a.* tyrannisieren, *K.*

Тирáньский, *a.* tyrannisch.

Тирáньство, *n.* Tyrannei, *f.*

Тúрба, *f.* s. Чир; 2) s. Кров, Blut, *n.* *Ф.*

Тирúкане, (-ня), *n.* schlechtes Spielen auf der Violine; * Spielen auf einer Walze, *Шй.*

Тирúкати, *v. a.* schlecht spielen auf der Violine; * vom Spielen mit einer Walze auf dem Handmangel, *Шй.*

Тирúпочки, *Ч.* III. 306?

Ти-ри-ри-ри! *int.* vom Spielen

auf der Violine, *Шй.* [рикане, & *Шй.*

Тиририкане, тиририкати, s. Ти-

Тирити, *v. a.* hineinschieben, -stekken, *Не.*

Тирифери, *pl.* Gemenge, verschiedene Dinge mit einander vermengt; * verschiedenes Hausgeräth; Verziehrungen, *pl.* *Шй.*

Тирка, *f.* Flecken, *m.* *В.*

Тиркатий, *a.* півень *Кух.* gefleckt, scheckig. [*Шй.* (*Гол.* III. 458).

Тиркотати, *v. a.* s. Теркотати,

Тиркута, тиркушка, *f.* Glareola melanoptera, *B.* [Geiger, *m.*

Тирлиґач, *m.* elender, schlechter

Тирликати, (-лиґати), *v. a.* fiedeln, (*Фр.*).

Тирлич, *m.* s. Терлич; -дикий, Abend-Lichtnelke, *f.* (Lychnis vespertina), *B.*; 2) Bitterer Enzian, (Gentiana Amarella).

Тирло, *n.* s. Терло, *Шй.*

Тирлувати, *v. n.* u. — ся auf dem Тирло (терло) ausruhen, übernachten.

Тирмосити, (-мошу, -мосиш), *v. a.* s. Термосити, *Шй.* (*Гол.* II. 703).

Тирса, *f.* Feilicht, *n.* Feilstaub, *m.* Feilspäne, *pl.*; 2) Stipa capillata; 3) Stipa pennata; *Шй.*

Тирсина, *f.* Art Pflnze, *B.*

Тиртир, *m.* Art Raupe, die Weintrauben vernichtet, *Шй.*

Тирх, *m.* s. Терх.

Тирхавіти, *v. n.* verkommen, abzehren, mager werden, s. Стирхавіти.

I. Тирхати, *v. a.* aufladen, s. Терхати.

II. Тирхати, *v. a.* zermudeln, auseinanderwerfen, *B.*

Тирхатий, *a.* mit zerstreuten Aesten; 2) auseinandergeworfen; 3) faul, träge, *Шй.*

Тирчати, (-чу, -чиш), *v. n.* hervorragen, hervorstehen; 2) sichtbar werden, *Шй.* [baum, (Taxus baccata).

Тис, *m.* Gemeiner Tax- od. Eiben-

Тиса, *f.* linker Nbfls der Donau [a) Т. Біла, u. б) Т. Чорна] Theiss, *f.*

Тисавий, *a.* eibenbaumfarbig, weissgelb, *B.*

Тисак, *m.* s. Тесак. *Шй.* [гохвоста

Тисанка, *f.* s. Одноденниця дов-

Тисий, *a.* *АД.* I. 305. s. Тисовий.

Тисина, *f.* s. Тис; 2) Lycopodium complanatum), *B.*

Тисинина, *f.* Taxusholz, *n.*

Тиск, *m.* Drücken; Ersticken, *n.*; 2) Druck, *m.* Presse, *f*; 3) Gedränge, *n.* *Шй.*

Тискавка, *f.* Nussknacker, *m.* *B.*

Тискане, (-ня), *n.* Drücken, Pressen, *n.* *Шй.* [drucker, Typograph, *m.*

Тискарь, (-ар), *m.* Drucker, Buch-

Тискарство, *n.* Buchdruckerei, *f.*

Тискарня *f.* Druckerei, *f.*; 2) Weinkelter, *m.* Weinpresse, *f.* [drängen.

Тискати ся, (тиськ-), § sich zu-

Тискописець, -сця, *m.* Buchdrukker, *m.* (Bostrychus Typographus), *B.*

Тисьмениця, *f.* Nbfls der Бистриця, *Гол.*; 2) Stadt in Galizien.

Тиснина, *f.* *Ласт.* 361. drückende, beklemmende Enge.

Тиснути, (тисну, тиснеш), *v. a.* drücken, pressen; stossen; * bedrücken; — собою sich werfen, sich stürzen, *У.*; — ся sich drängen, wimmeln.

Тиснява, *f.* s. Стиск, (*Бор.*).

Тисоваті, *pl.* Eibenartige, *pl.* (Taxineae).

Тисовий, *a.* eiben, Eiben-.

Тисти, *v. a.* s. Тиснути; — ся, тиснути ся; 2) tragen, *Шй.*

Тисяцкий, *m.* der Vorgesetzte von Соцкі, *Шй.*

Тисяч, *m.* Tausend, *n.*

Тисяча, *f.* Tausend, *n.* *Шй.*

Тисяче, *n.* — Петрове *Б.* Chiliasmus (nach d. Offenbarung des h. Petri).

Тисячеголовий, *a.* mit tausend Köpfen, *Шй.*

Тисячина, *f.* Tausendtheil, *m*

Тисячинний, *a* tausendtheilig.

Тисячлітний, *a.* tausendjährig, von tausend Jahren.

Тисячний, *a.* tausendfach, der (die, das) tausendste, Tausend-, *С.* I. 99.

Тисячник, *m.* ein reicher Mann der nach Tausenden zählt, ein Reicher, *m.* *Шй.*

Тисячників, ова, -ове, *a.* dem Тисячник geh. [nach Tausenden zählt.

Тисячниця, *f.* reiche Frau, die

Тисячоголов, *m.* Vaccaria vulgaris Host, *Шй.*

Тисячоліття, *n.* Jahrtausend, *n.*

Тисячостежковий, *a.* mit tausend Pfäden, *K.*

Тисячьчáстний, *a.* s. Тисячін-
Тúсяшня, *f.* Зг. Tausend, *n.* [ний.
Тит, Титкó, *m.* Titus.
Тúтар, (-ръ), *m.* Messner, *m.*
Татарéнків, -ова, ове, *a.* des
Титарéнко, *Шй.*
Титáренька, *f. dim.* s. Титáрня *Шй.*
Титарéнко, *m.* der Sohn des Тú-
тар, *Шй.* [тарéнко, *Шй.*
Титарéнчиха, *f.* Gattin des Ти-
Титарéнчишин, *a.* der Тита-
рéнчиха geh. *Шй.*
Тúтариха, *f.* Gattin des Тúтар.
Тúтаришин, *a.* der Тúтариха
geh. *Шй.* [ihm geh.
Тúтарів, -ова, -ове, *a.* des Тúтар,
Титарівна, *dim.* титарівнонька,
-очка, *f.* Tochter des Тúтар. [geh. *Шй.*
Титарівнин, *a.* der Титарівна
Титáрня, *f.* Gehöft u. Wohnung
des Тúтар; 2) der Ort in d. Kirche
wo der Тúтар die Kerzen verkauft;
3) Schatzkammer der Kirche, *f.*; 4) Name
eines von den куреві in der Січ, *Шй.*
Титáрство, *n.* das Amt des Тú-
тар, *Шй.*
Титарувáти, (-рýю, -рýєш), *v. a.*
Тúтар sein; 2) eine Kirche bauen;
3) die Ordnung in der Kirche halten, *Шй.*
Тúти, (тúю, тúєш), *v. n.* fett werden, *B.*
Тúтиха, *f.* Gattin des Тит, *Шй.*
Тúтишин, *a.* der Тúтиха geh. *Шй.*
Тúтла, *f.* Abbreviatur, *f.*
Тúтло, *n.* Titel, *m.* *ОБ.*
Тúтул, *m.* Titel, *m.*; Würde, *f.*
Титýльний, *a.* -ні бýкви Anfangs-
buchstaben, *pl.* *Шй.* [tulatur, *f.*
Титулóване, *n.* Titulieren, *n.* Ti-
Титуловáти, *v. a.* titulieren, betiteln.
Титулярний, *a.* titulär.
Титулятýра, *f.* Titulatur, *f.*
Тúфтик, *m.* Art Wollstoff, *m.* *Шй.*
Тифтикóвий, (*dim.* тифтиковéнь-
кий), *a.* aus Тúфтик *Шй.*
Тиф, тúфус, *m.* Typhus, *m.*
Тихéнький, *a. dim.* s. Тúхий, sehr
still, ganz still, sehr, ganz ruhig.
Тихéнько, *adv. dim.* s. Тúхо.
Тихéсенький, *a. dim.* тихé-
сенько, *adv. dim.* s. Тúхий, Тúхо.
Тúхий, *a.* ruhig, still; sanft; leise;
тúхим дýмом спочúти, *M.* II. 9. sanft
u. ruhig einschlafen; * eingezogen.

Тихісінький, (-січкий), *a.* sehr
ruhig, still etc.
Тихісінько, (-січко), *adv.* s. d. v.
Тúхість, -ости, *f.* Ruhe, Stille, *f.*;
* Sanftmuth, Milde, *f.* [(*Гол.* I. 235).
Тихіцький, *a.* sehr ruhig &, *Шй.*
Тихіш, (-іше), *adv. comp.* s. Тúхо, *Шй.*
Тихішати, *v. n.* ruhiger, stiller
werden, *Не.* [*comp.* s. Тúхий, *Шй.*
Тихіший, (*dim.* тихішенький), *a.*
Тúхно, *m.* s. Тихóн. [den, *Шй.*
Тúхнути, *v. n.* stiller, ruhiger wer-
Тúхо, *n.* alles Ruhige, Ruhe. *f.* *Шй.*
(*Н.* 61). [langsam.
Тúхо, *adv.* ruhig, still, leise, sachte,
Тихобережний, *a.* ruhig an den
Gestaden fliessend, *КУ.*
Тихóйко, *adv. dim* s. Тихóнько, *Шй.*
Тихолюбець, -бця, *m.* friedlie-
bender, friedfertiger Mensch, *Ш.* II. 240.
Тихомúре, *n.* stiller Friede, *МШ.*
Тихомúрити, (-рю, -риш), *v. a.*
beruhigen, beschwichtigen, *B.*
Тихомúрний, *a.* ruhig, friedfer-
tig, *МШ.*; *B.*; *adv.* тихомúрно, — —.
Тихомúром, *adv.* *Ст.* ganz ruhig.
Тихомóлком, *adv.* in aller Stille, *КУ.*
Тихóн, *m.* Tycho. [хонéнко, *Шй.*
Тихоненків, -ова, ове, *a.* des Ти-
Тихонéнко, *m.* Sohn des Тихóн.
Тихонéнчиха, *f.* Gattin des Ти-
хонéнко, *Шй.* [чиха geh. *Шй.*
Тихонéнчишин, *a.* der Тихонéн-
Тúхоно, bloss in d. Räthsel: = Brat-
pfanne, *f.* *Шй.*
Тихóниха, *f.* Gattin des Тихóн, *Шй.*
Тúхóнишин, *a.* der Тихóниха geh.
Тихóнько, (-хéнько), *adv.* ganz
still & s. Тúхо. [ten, *K.*
Тихострýнний, *a.* mit stillen Sai-
Тихосýмний, *a.* mit stiller Weh-
muth, wehmüthig.
Тихýтко, *adv.* *Шй.* s. Тихóнько.
Тихцéм, *adv.* im Stillen.
Тихш, *adv. comp.* zu Тúхо, *M.* I. 100.
Тихшáти *v. n.* stiller werden, *M.* II. 51.
Тúхше, *adv. comp.* s. Тúхо.
Тúхший, *dim.* тихшéнький, *a. comp.*
s. Тúхий.
Тиць, *int.* vom Zureichen (Aufdrin-
gen); 2) vom plötzlichen, unverhofften
Erscheinen; 3) vom plötzl. unverhoff-
ten Zusammenkommen, *Шй.*

Тициненький, *a. dim. Гол.* III. 465. s. Тіцький.

Тицкати, тицнути, *v. n.* ausschlagen, *B.*

Тицьнути, тицяти, *v. a.* etw. unwillig geben, reichen; 2) sich einmischen; *Шй.*

Тичба. *f. M.*III.29. dichter Haufen (?).

Тиче, *n. coll.* Stangen, *pl. B.*

Тичечка, *f. dim.* s. Тичка.

Тичина, *f.* s. Тика. *Ш.* I. 241.

Тичине, *n. coll.* s. Тиче.

Тичинка, тичинонька, тичиночка, *f. dim.* Тичка, *Шй.*

I. **Тичити**, (тичу, тичиш), *v. a.* stocken.

II. **Тичити**, *v.n.* u. ся, s. Дотичити.

Тичка. *f.* Stange, Stütze, *f.*; * тичкою ходити за ким = невідступно, невідлучно ход. за к. *IБ.*

Тичний, *a.* an der Stange sich winden.

Тичня, *f.* Paarungszeit, *f. B.*

Тичок, -чка, *m.* Stoss (unter die Rippen), *m.* тичка вадути *C.* im Zweikampf die Kräfte messen.

Тиш, *f.* Stille, *f. Мак.*

Тиша, *f.* Stille, Ruhe, *f.*

Тишина, *f.* Stille, Ruhe, *f.*

Тишити, (-шу, -шиш), *v. a.* beruhigen, die Ruhe herstellen.

Тишка, *m. dim.* s. Тихон.

Тишків, -ова, -ове, *a.* dem Тишко geh. *Шй.*

Тишко, *m.* s. Тихон.

Тишком, *adv.* s. Нишком.

Тишкувати ся, *K.* unter einander flüstern.

Тишний, *a.* leise, *Пар.*

Тищенків, -ова, -ове, *a.* dem Тищенко geh. *Шй.*

Тищенко, *m.* Sohn des Тишко, Тихон. *Шй.*

Тищин, *a.* dem Тишко geh. *Шй.*

Тищиха, *f.* Gattin des Тишко, *Шй.*

Тищишин, *a.* der Тищиха geh. *Шй.*

Ті, *pron.* = тобі; 2) = тії; 3) = тій, *Шй.*

Ті, *conj.* ob, oder, *Шй.*

Тібити, (тіблю, тібиш), *v. a.* wenig geben, zum Spott geben, *Шй.*

Тівко, *adv.*=тілько. *Шй.* (*Гол* II.35.).

Тівний, *a.* s. Тільний.

Тївун, *m.* † Kreisrichter, *m.*; Oberhaupt, *n. Шй.*

Тїжба, *f. D. c* 258. Gedränge, *n.* Andrang, *m*

Тій, *pron.* = Той, *Ч.* V. 718.

I. **Тік**, *gen.* току, *m.* Dresch-Tenne, *f.*

II. **Тік**, току. *m.* Strom, *m.* Strömung, *f. Ил.*; 2) Lauf, Verlauf, *m. T.*

Тїкальниця, *f.* von e. Hündin in d. Streichzeit.

Тїкане, *n.* Flucht, *f.*; 2) Streichzeit. *f.*

Тїкати, *v.n.*s. Утїкати, davonlaufen.

Тїкати ся, herumstreichen, *Зг.*; 2) sich begatten wollen, streichen.

Тїкач, *m.* Ausreisser, *m. Шй.*

Тіки, *adv. D. c.* 11. s. Тільки.

Тїки-притїки, *adv Кв.* I. 84. vom Strome der Zeit.

Тїки-пратїки, *Ос.* (61) XII. 60. e. Art Unkraut, s. Чортове зїлє.

Тіко, *adv.* s. Тілько, *Шй.* (*Н.* 3).

Тїленьки, тіленько, *adv. dim.* s. Тілько, *Шй.*

Тїленький, *a.* so klein, nichtig.

Тїлесний, *a.* körperlich, Körper-, Fleisch-.

Тїлесник, *m.* der Miteinverleibte, *K.*

Тїлечко, *n. dim.* s. Тїло.

Тїлечки, тілечко, *adv. dim.* s. Тілько, *Шй.*

Тїлечкий, *a.* so klein, *Шй.*

Тїлистий, *a.* zum Körper geh.; fleischfarbig.

Тїлї-тїлї! *int.* für das Geigenspiel, *Шй.*

Тїлїкати, *v.n* s. Терликати; *davon. sbst.* тілїкане, *n. Шй.*

Тїлїп-тїлїп! *int.* für Schütteln, Winden, *Шй.*

Тїлїпан, *dim.* тілїпаник, тілїпанчик, -панчичок, *m.* тілїпановий, *a.* s. Тулїпан etc. *Шй.*

Тїлїпати, *v. n.* schütteln, bewegen, durchrütteln; — ся sich-, *davon. sbst.* тілїпане, *n.* Schütteln, Rütteln, *n. Шй.*

Тїлько, *n. dim.* s. Тїло, *Шй.*

Тїлький, *a.* so gross, so oft, *Ф.*

Тїлько, тільки, (тілко, тілки), *adv.* so viel, nur so viel; тільки що eben, kaum als; nur.

Тїльний, *a.* trächtig.

Тїло, *n.* Leib, Körper, *m.* Fleisch, *n.*; спасти з тїла am Leibe abfallen, mager werden; набрати тїла, am Leibe zunehmen, wohlbeleibt werden; 2) Leiche, *f.* Leichnam, *m.*; 3) — Боже, Breitblättriges Wollgras, (Eriophorum latifolium); 4) — вовче, Sumpf Blutauge, *n.* (Comarum palustre), *Шй.*

Тїловитий, *a.* wohlbeleibt, *Пар.*

Тілопалене, *n. Bax.* Leichenverbrennung, *f.* [chenverbrennung geh.
Тілопальний, *a. Bax.* zur Lei-
Тільце, *gen.* -ця, *n. dim.* s. Тіло.
Тільчастий, *a.* massiv, *Шй.*
Тімаха, *m. Кч.* 274. der viel erfahren hat, Kenner, *m.*; 2) s. Бурлака, Неляга, *К.*
Тімениця, (тіменниця), *pl.* тімениці, (*dim.* тіменичка), *f.* s. Тімя; 2) Unreinigkeit am Tімя der Neugebornen, *Шй.*; Unreinigkeit am Leibe, *f.* Schorf, Grind, *m. Ко.* 126; 3) тіменниці, *pl.* Scheitelbein, *n.*
Тіменний, *a.* Scheitel-, Stirn, -а кість Scheitelbein, *n. R.*; 2) *Н.* 123. = mit grossem Тімя, dumm.
Тімя, (тімня), *f.* Scheitel, Wirbel, Vorderkopf, *m.*; 2) die bei Kindern ausgeschwitzten Schuppen am Vorderkopfe; він не в тімя битий er ist nicht auf den Kopf gefallen.
Тімячко, *n. dim.* s. Тімя.
Тінь, *gen.* тіни, *f.* Schatten, *m*; тіньмолоко = сирватка, *Шй.*
Тінистий, *a.* schattenreich, schattig.
Тінити, *v. a.* schattieren *Шй*; — ся, sich schattig brechen, *Зар.* [*n. B.*
Тінник, *m.* Laube, *f.*; Lusthäuschen,
Тінок, -нку, *m.* schattiger Ort, schattiges Plätzchen, *M.* I. 17. [deckt, *K.*
Тінявий, *a.* schattig, geschattet, ge-
Тіпане, *n.* тіпанина, *f.* das Brechen des Hanfes od. Flachses, *Шй.*
Тіпанка, *f.* e. kluge, saubere Frau *Ч.* V. 1137. [— ся zittern, *Шй.*
Тіпати, *v.a.* Hanf od. Flachs brechen;
Тіпец, -пця, *m.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), *Шй.*
Тіпчак. *m.* s. d. v. *Шй.*
Тісар, *m.* = Цісар, *Шй.* (*Гол.* II. 460; III. 41.).
Тісина, *f. Гол.* II. 60. (*Шй.*) s. Тис.
Тіска, *f.* = Кіска, *dim.* s. Коса, Flechte, *f. Kol.* I. 7.
Тісненький, *a. dim.* gar eng, s. Тісний; *adv.* тісненько-.
Тіснесенький, *a. dim.* s. d. v.; *adv.* тіснесенько, *Шй.*
Тісний, *a.* eng, knapp; в тісний кут загнати in die Enge, in d. Sackgasse treiben. *Гол.* I. 144.; 2) dürftig, elend *V.*; — рік, тісні роки упали, Missjahre sind eingetreten, schlechte Zeiten sind gekommen, *B.*; тісна баба, *P.* I. 199. *Ко.* 97. e. Art Spiel.
Тіснина, *f.* Engpass, *m. Фр.*
Тіснити, (-сню, -сниш), *v. a.* eng machen; *bedrängen, bedrücken, *K.*; — ся sich drängen, *Шй.* [Тісно, *Шй.*
Тіснійш, -ійше, (-іш), *adv. comp.* s.
Тісніиший, (-іший), *a. comp.* s. Тісний.
Тісніісінький, (-ічкий), *a. superl.* gar eng, sehr eng; *adv.* тісні́сінько. (-ічко) — — *Шй.* [d. v. *Шй.*
Тісніський, *a.* тісні́сько, *adv.* s.
Тіснішати, тісніщати, *v. n.* enger werden. [elend, schwierig.
Тісно, *adv.* eng, knapp; 2) dürftig,
Тісноватий, (*dim.* тісноватенький), *a.* nicht ganz eng; nicht ganz geräumig; *adv.* -вато, (*dim.* -ватенько, *Шй.*
Тісносердний, *a.* engherzig, *Тор.*
Тіснота, *f.* Enge, Bedrückung, Noth, *f.* Bedrängnis, Drangsal, *n. Ш.* II. 268; Menge, *f.* Haufen, *m. Шй.*
Тіснява, *f.* s. Тіснота; тісна — Klemme, *f. K.*
Тістейко, тістенько.(-стонько), тістечко, (-сточко), тістко, *n. dim.* s. Тісто, *Шй.*
Тістиско, *n. aug.* s. d. f.
Тісто, *n.* Teig, *m.*; 2) alles aus Teig Bereitete, gebacken als Backwerk od. gekocht; 3) Sauerteig, *m.*
Тістоватий, *a.* teigicht, *Пар.*
Тістовий, *a.* teigig, *Пар.*
Тіта, *f.* s. Тета (*Фр.*).
Тітечко, *adv.* s. Тіцько.
Тітка, *f.* Tante, *f*; 2) in der Anrede als Bezeichnung einer jeden Frau, *Шй.*
Тітко, *m.* Wiedehopf, *m.* (Upupa epops), *B.*
Тітонька, *f. dim.* s. Тітка.
Тітоньчин, *a.* der Тітонька geh. *Шй.*
Тіточка, *f. dim.* s. Тітка.
Тіточчин, *a.* der Тіточка geh. *Шй.*
Тітунин, *a.* der Тітуня geh. *Шй.*
Тітуньця, *f. dim.* s. d. f.
Тітуня, *f. dim.* s. Тітка, *Шй.*
Тітусенька, тітусечка, *f. dim.* s. Тітуся; *dav. adj.* тітусенчин, тітусеччин, *Шй.*
Тітусин, *a.* der Тітуся geh. *Шй.*

Тітуся, *f. dim.* s. Тітка.
Тітчин, *a.* der Тітка geh.
Тіценький, тіцечкий, тіцький, *a.* ein solcher, so klein, so nichtig.
Тіценьки, (-ко), тіцечки, (-ко), тіцьки, (-ко), *adv.* so wenig, so unbedeutend, *Шй.*
Тїч, *f.* s. Теч; — в очéй Augenfluss, *m. Пар.*
I. Тїчка, (*dim.* тї́чечка), *f.* Rudel, *n.* in der Brunstzeit, *He. Ш.* I. 406. *Н.*12.
II. Тїчка, *f pl.* тїчки, Rädergestell, *n.*
Тїчкати ся. s. Тїкати ся.
Тїчня́, *f.* s. Тїчка I.
Тїчок, -чка, *m.* der Ort wo im Sommer abends die Jugend zusammenkommt, s. Улиця, Майдáн 1).
Тїшильниця, *f.* s. Пістýнка.
Тїшити, *v. a.* erfreuen, ergötzen; дитйну *М.* I. 14. unterhalten, warten; — ся sich freuen, s. ergötzen.
Тїщити, *v. a. Фр.* wegschnappen, davontragen; — ся *Иг.* 79. sich heranwälzen, -drängen.
Тіяра, *f.* Tiara, *f.* päpstliche dreifache Krone.
Ткáля, *f.* Weberin, *f.* (welche selbst webt, wirkt), *P.* II. 100.
Ткань, *f. Py.* Inhalt, *m.* s. Оснóва.
Ткане́, (-ня́), *n.* Weben, *n.* das Gewobene; 2) Einschlag, *m.* (bei d. Webern), *Шй.*; 3) Knäuel, *m.* (*Фр.*).
Тканйна, *dim.* тканйвка, *f.* Gewebe, *n*; 2) Spinnengewebe, *n.*
Тканйнонька, -ночка, *f. dim.* s. Тканйнка, *Шй.*
Тканйця, *f. Под.* Netz, *n.*
Ткáнка, (*dim.* ткáнонька, ткáночка), *f.* Gewebe, *n.*; 2) Kleidung daraus; 3) weibl. Kopfschmuck, aus Korallen od. Perlen bestehend, *Шй.* (*Гол.* II. 50).
Ткáти, *v. a.* weben.
Ткáха, *f.* Ч. IV. 179. Weberin, *f.*
Ткáцкий, (ткáцький), *a.* des Webers, Webe-.
Ткáцтво, *n.* Weberhandwerk, *n.* Weberei, *f.*; 2) *coll.* Weber, *pl. Шй.*
Ткач, *m.* Weber, *m*; 2) ткач пошивáч, geselliger Webervogel, od. Republikaner, *m.* (Ploceus socius).
Ткачéнків, -ова, -ове, *a.* dem Ткачéнко geh. *Шй.*
Ткачéнко, *m.* Sohn e. Webers, *Шй.*
Ткачéнчиха, *f.* Gattin des Ткачéнко, *Шй.*
Ткачéнчишин, *a.* der Ткачéнчиха geh. *Шй.*
Ткáчик, *m. dim.* s. Ткач.
Ткачйха, *f.* Gattin des Ткач; 2) Weberin, *f.*
Ткачйшин *a.* der Ткачйха geh. *Шй.*
Ткачів, -éва, (óва), -éве, (-óве), *a.* dem Weber geh.
Ткáчка, *f.* Weberin, *f.*
Ткачóване, *n.* das Geschäft eines Ткач, *Шй.*
Ткачувáти, *v. n.* Weber sein, Weberhandwerk treiben, *Шй.*
Ткачýк, *m.* Enkel, Nachkomme eines Ткач, *Шй.*
Ткачуків, -óва, -óве, *a.* dem Ткачýк geh. *Шй.*
Ткéна, *f.* s. d. f.
Ткйна, *f. КУ.* I. 304. gemeiner Bocksdorn, (Lycium barbarum).
Ткнýти, *v. a.* mit einem spitzigen Werkzeug stochen; 2) etw. nicht auf s. eigentl. Stelle legen; 3) rühren; 4) etw. unternehmen, thun; — ся sich wohin wenden, *Шй.*
Тлáка, *f.* Mondschnecke, *f.* (Nerita), *B.*
Тлаковйнка, *f.* Flussschwimmschnecke, *f.* (Neritina), *B.*
Тлаковйчка, *f.* Neritella, *B.*
Тлáчувати. *v. a.* stossen, zerstossen, stampfen, *Шй.* (*Гол.* III. 502).
Тлень, *m.* Кйсень, *Ил.*
Тлетвóрний, *a.* Fäulnis bringend, verdeblich, *K.*
Тлйво, *n.* glimmender Funke, *У.*
Тлйти, *v. a.* gierig essen, verschlingen, aufzehren.
Тлїн, *m.* тлїнь, *f. Ос.* (61) II. 233. Fäulnis, *f.* Moder, *m. K.* Verwesung, *f. Cm.* Asche, *f.* Staub, *m.*
Тлїнний, *a.* verweslich; * vergänglich, hinfällig; 2) лиш трóшки — *Мог.* kaum noch athmend.
Тлїнниця, *f.* бульбóяна, s. Шолудівка, *Вол.*
Тлїти, *v. n.* glimmen; 2) verwesen, vermodern.
Тло, *n.* Grund, *m.* Grundlage, *f. Шй.*
Тломйти, (-млю́, -мйш), *v. a.* verzehren, vernichten, *Мак.*
Тломóк, *m.* † *Зак.* s. Тлýмок.
Тлук, *m.* Haufen, *m.* Gezücht, *n.* Bande, Rotte, *f.* злодíйский — *Ф.*
Тлум, *m.* Muthwille, *m.* muthwillige Streiche, *pl. Шй.*; 2) Haufen, *m.* Gedränge, *n.*

Тлума́к, *m.* Bündel, Felleisen, *n.*
Тлума́ч, *m.* Uebersetzer, Erklärer, *m.* -а́чка, *f.* — in, *f.* *Шй.* [klären, *Шй.*
Тлума́чити, *v. a.* übersetzen; er-
Тлу́мити, (-млю, -миш), *v. a.* dämpfen, unterdrücken; verderben, vernichten; verzehren; schlagen; — ся dumme Streiche machen, Muthwillen treiben, schäkern; ringen, raufen.
Тлу́мка, *f.* Umnebelung des Gesichtes od. des Verstandes, *Зак.*
Тлу́млене, *n.* das Dämpfen, Unterdrücken; Vernichten; Schlagen, *n.* *Шй.*
Тлумли́вий, *a.Cm.* gedämpft, dumpf.
Тлу́мно, *adv.* zahlreich, gedrängt.
Тлумо́виско.*n* *ВБ* s.Стовко́виско.
Тлу́мок, *gen.* -ока, (*pl.* -моки,-мки), *dim.* тлумо́чок, *m.* Ranzen, *m.* Gepäck, *n.* s. Тлу́мак.
Тлу́нок, -нка, *m.* Magen, *m.* *Шй.*
Тлуст, — alle übrigen mit тлуст — beginnenden Worte s. unter Товст-.
Тлу́стий, (*dim.* тлусте́нький), *a.* s. Товсти́й, *Шй.*
Тлу́стити, *v. a.* befetten, *Шй.*
Тлу́стість, -ости, *f.* Fett, *n.* Fettigkeit, *f.* *Шй.*
Тлусті́ти, *v. n.* fett werden.
Тлу́ща, *f.* Fett, Talg, *n.* Fetthaut, *f.*
Тлу́чок, -чка, *m.* Mörserkeule, *f.*
I. Тля, *g.* тли, *f.* Verderbnis, *f.*
II. Тля.*g.*тли *f.*Blattfloh,*m.*(Psylla),*B.*
Тьма, *f.* Dunkelkeit, *f.* Dunkel, *n.* Nebel, *m.*; 2) Menge, *f.*; 3) Zünsler, *m.* (Pyralis), *B.* [licht, *n.* *Kst.*
Тьма́ва, *f.* Halbdunkel, Dämmer-
Тьма́вий, *a.* *Kst.* halbdunkel, dämmernd; finster, düster, *МШ.*
Тьма́нний,*a.*s.Тьмя́ний, „*Сн*".180.
Тьма́стий, *a.* von dunkler Farbe, dunkelfärbig, *Шй.*
Тьми́стий, *a.* *МШ.* düster, finster.
Тьми́ти, (тьмлю, тьмиш), *v. a.* finster machen, blenden, verdunkeln; 2) schmauchen, stark rauchen; — ся dunkel werden.
Тмій, *conj.* *У.* s. Тому́, для то́го.
Тмі́нник, *m.*Asperula galioides,*Шй.*
Тьмі́ти, *v. n.* dunkel, finster werden; sich umnebeln, *Шй.*
Тьму́щий, *a.* unzählig, тьма -а, unzählige Menge.
Тьмьа, *f.*Metallzünsler,*m.*(Pyralis),*B.*

Тьмя́ний, *a.* *Кн.* glanzlos, matt; 2) betrübt, traurig; lästig, *Шй.*
Тьмя́нность, *f.* geringe Dunkelheit, Dunkelheit, *f.* *Шй.* [schwer, *Шй.*
Тьмя́но, *adv.* düster; 2) traurig,
То, *conj.* so; то-то entweder-oder, bald-bald.
То, *pron. n.* s. Той.
Тоб, то́би, *conj.* so, (correlat. zu як-би, слй-би, колиб, кобй), *Шй.*
Тоба́шник, *m.* s. Таба́чник.
Тобі, *pron. dat.* s. Ти, dir, für dich.
Тобівка,тобілка *f.*Tasche,Schachtel, Kapsel, *f.* *B.* Felleisen, Tornister, *n.* *Гол.* III. 108.
Тобіцкий, (-біцьк-), *a.* diesseitig.
Тобо́в, = тобо́ю.
Тобо́лець, *gen.* -більця, *m.* kleiner Sack, Säckchen, *n.* *Шй.*
Тоболо́чник, *m.* рольовйй Acker-Hellerkraut, Täschelkraut, *n.* (Thlaspi arvense).
Тобо́ю, *pron. instrumental.* s. Ти.
То́бто, *conj.*s.То́би; *М.*II.184.s.Ні́би.
Тобу́рчити, *v. a.* ausbreiten, *Шй.*
Това́льня, *f.* s. Тува́льня, *Шй.*
Това́р, *m.* Vieh, bes. Hornvieh, *n.*; 2)Leder,*n.*; 3)Waare,*f.* Kaufmannsgut, *n.*
Товаре́ць, -рцю, *m. dim.* s. Това́р.
Товари́на, *dim.* -ри́нка, *f.* *verächtl.* das Vieh. [s. d. v.
Товари́нонька,(-ри́ночка), *f.dim.*
Това́риский, (-ський), *a.* *М+Б.* чоловік gesellschaftlich, leutselig; 2) gemeinschaftlich, allgemein; *adv.* това́риски, по- freundschaftlich, als Freund. [Това́риш.
Това́рист, *m.* *Ос.* (62) II. 55. s.
Това́риство, *n.* Gesellschaft, Kameradschaft, *f.*; 2) Gesellschaft, *f.* Verein, *m.*; 3) Gemeinschaft der Kosaken; 4) Gesellschaft Arbeiter, *f.*; 5) freundschaftliche Beziehungen, *pl.* *Шй.*
Това́риш, *m.* Freund, *m.*; 2) Gefährte, Genosse, Gesellschafter, *m.*; 2) — войсковйй, † Kriegsadjutant in e. Со́тня der Kosaken; 4) — значковйй † Hüter der Kriegsfahne, *Шй.* [*Пар.*
Товари́ский, *a.*s. Това́риский,
Товари́шескість, -ости, *f.* Geselligkeit, *f.* *Пар.* [*f.*Verein, *m.* *Пар.*
Товари́шество, *n.* Genossenschaft,
Това́ришів, -ова, -ове, *a.* dem

Товáриш geh. [führtin, Gespielin, *f.Б.*
Товáришка, *f. Ч.* I. 1, 202. Ge-
Товáришня, *f. Зг.* s. Товáриство.
Товарйшоване, *n. Зар.* Gesellschaft, Freundschaft, Kameradschaft, *f.*
Товаришувáти, *v. a.* gesellig, im Verein leben, gehen; Gesellschaft pflegen, *D. c.* 197.
Товáрка, *f.* s. Товáришка, *Шй.*
Товáрний, *a.* einer der viel Vieh (Товáр) besitzt; 2) dem товáр 3) geh; — пóїзд Lastzug, *m. Пар.*
Товаровйк кочовйк, *m. Не.* = nomadisches Hirtenvolk. [Товáрка, *Шй.*
Товáронька, (-рочка), *f. dim.* s.
Товаряка, *f. aug.* s. Товáр 1).
Товáрята, *pl.* elendes, kleines Vieh.
Товáрячий, *a.* des Viehes, Vieh-; 2) товáряча бурчимýха, *f.* Ochsen od. Rinderbiesfliege, *f.* (Oestrus bovis); 3) товáрячий бомбк, Rindsbremse, *f.* (Tabanus bovinus), *Шй.*
Тóвба, *dim.* тóвбочка, *f.* von ungelenkem, ungeschicktem, fettwanstigem Weibe, *Шй.*
Товгйй, *a. R.* 130. s. Тугйй (?).
Товдй, *adv.* s. Тогдй. *Шй.* (Ч. IV. 387).
Товк, *m.* Verstand, Sinn, *m. Кч.* 237; 2) Erklärung, *f. Шй.*
Товк! *int.* vom Stossen.
Тóвкане, *n* Stossen, Stampfen, *n. Шй.*
Товкáти, *v. a.* stossen, schlagen; 2) — волá den Ochsen castrieren (*Фр.*).
Товкáч, *m.* Mörserkeule; Stampfe, *f.*; 2) Spechtmeise, *f.* (Sitta europaea), *B.*
Товкачів, -óва, (-éва), -óве, (-éве), *a.* dem Товкáч geh. *Шй.*
Товкáчик, *m. dim.* s. Товкáч.
Товкачйско, *m. aug.* s. Товкáч.
Товкáчка, *dim.* товкáчечка. *f.* Schlägel, Stössel, *m.*
Товкітня, *f.* Stossen, Gedränge, *n.*
Товкмáсити, *v. a.* kneten, treten, stossen, *Ш.* II. 126.
Товкмáчити, *v. a.* treten, stampfen, kneten; 2) schlagen, klopfen; 3) erklären; *Шй.*
Товкóване, *n.* Erklären, *n.* Erklärung, *f.*; 2) Geschwätz, *n. Шй.*
Тóвком, *adv. Кв.* II. 243. verständig, klar. [schlagen, bewegen, *Шй.*
Товкóнути, *v. a.* stark stossen,
Товктй, *v. a.* s. Товчй.

Товкувáти, *v. a.* s. Толкувáти, *Шй.*
Товкýн, *m.* Marktplatz, *m. Шй*; 2) Federmücke, *f.* (Chironomus), *B.*
Товкýчий, *a.* mit vielem Schlagen u. Stossen &, — рйнок, der Marktplatz, Ringplatz wo viele Leute versammelt sind, *Шй.*
Товкýчка, *f. Шй.* Ringplatz, Ring, *m.*
Товкýщий, *a. Мак.* mit товк 1), verständig; geschäftig, emsig, *Шй.*
Товмáч, *m.* Uebersetzer, Erklärer, *m.*
Товмáчене, *n.* s. Толкóване, *Шй.*
Товмáчити, *v. a.* übersetzen, *К. Шй.*
Товмáчів, -óва, -óве, *a.* des Товмáч.
Товпá, *f.* Haufen, *m.* Menge, *f.* Trupp, *m.*
Товпáми, *adv.* haufenweise, truppenweise. [drängen; beständig hinzutreten.
Тóвпити ся, sich drängen, sich durch-
Товпíга, *c.* ein dicker, ungeschickter, unbeholfener Mensch, *Шй.*
Тóвпний, *a.* massenhaft, *Ил.*
Товпнй, *f. B.* s. Глотá.
Товсть, *n.* Fett, *n. Пар.*
Товстéнький, *a. dim.* s. d. f.
Товстйй, *a.* fett, feist; 2) dick, stark; — гóлос tiefe, starke Stimme *Ко.* 352. — сóн harter Schlaf; товстйй кóрінь Hauptwurzel, *f.* (radix palaris), *B.*; 3) * -á schwanger.
Тóвстина, *f.* grobe Leinwand.
Товстиші, *pl.* dickblättrige Pflanzen (Crassulaceae). [Fettigkeit, *B.*
Тóвстїнь, -ни, *f.* das Fette, die
Товстїсїнький, *a.* gar, sehr fett, vollkommen fett, *adv.* -ко — —.
Товстїти, *v. n.* fett werden, zunehmen (am Leibe); 2) schwanger werden, *Шй.*
Товстїш, (-їйш), товстїше, (-їйше), *adv. comp.* s. Товсто, *Шй.* [werden.
Товстїшати, *v. n.* fetter, dicker
Товстїший, (-їйший), *a. comp.* s. Товстйй [tiefer, starker Stimme, *Шй.*
Тóвсто, *adv.* fett; 2) dick; 3) mit
Товстолéвний, *a.* sehr dick, *К.*
Товстонóгий, *a.* dickbeinig.
Товстопйкий, *a.* mit feisten Backen.
Товстопйсок, -ска, *m.* Kernbeisser, Kirschfink, *m.* (Fringilla coccothraustes), *B.*
Товстопýзий, *a.* dickbäuchig, *Шй.*
Товстопýзник, *m.* Schmerbauch, *m. Фр.*

Товстоски́бний, *a.* mit fetter Scholle, *Фр.*

Товстота́, *f. He.* Dicke; Beleibtheit, *f.*

Товстува́тий, (*dim.* товстуватенький), *a.* etwas dick, *Шй.*

Товсту́ля, *f.* von einer wohlbeleibten Weibsperson, *Шй.*

Товсту́н, *m.* Gelbe Teichrose, (Nuphar luteum), *Шй.*

Товсту́ха, *f.* s. Товсту́ля, *Шй.*

Товсту́шка, *f. dim.* s. d. v.; 2) Kreuz Enzian, *m.* (Gentiana cruciata) *Шй.*

Товстю́чий, *a.* recht dick, sehr fett, *Щог.*

Товстя́к, *m.* Schmerbauch, *m. Фр.*

Товстя́нка, *f.* Fettkraut, *n.* (Pinguicula vulgaris).

Товт, *m.* Ruticilla tithys? *B.*

То́втри, *pl.* (Felsen-) Steine am Boden eines Flusses, *Фр.* [Korn, *Шй.*

Товч, *f.* alles klein Gestossene, bes.

То́вчене, *n.* Stossen, *n.*

Товче́ник, *m.* Stoss, Schlag, *m.*; 2) *pl.* товче́ники, (*dim.* товче́нички), Art gefüllter Hecht, *Шй.*

Товчи́. *v. a.* stossen, zerschlagen, stampfen; 2) * — про кого́ von jmdm viel u. oft sprechen; 3) * § sich schnäuzen, *Шй.*; — ся sich herumtreiben; herumschlendern.

Товчі́льниця, *f.* Ч. V. 34. die Magd welche die Stampfe tritt.

Товчка, *f.* s. Сту́па.

Товчо́к, -чка́, *m.* Pochstempel, *m.* Mörserkeule, *f.*; 2) Schlag, Stoss, *m.* *Пол.*; 3) s. Товку́чка, *Шй.*

Товщ, *c.* Fett, *n*; Fettigkeit, *f. B.*

То́вща, *f.* Dicke, Wohlbeleibtheit, *f.* *Шй.*; 2) dicke u. dichte Decke, *Ст.*; 3) Landgut, *n.* mit allen seinen Nutzbarkeiten; 4) Eichenwaldung, *f.*

То́вще, *adv. comp* s. То́всто.

То́вщий, *a. comp.* s. Товсти́й.

Товщина́, *f. He. Пу.* Dicke, *f.*

Тогда́, тогди́, тогді́, *adv.* damals, zu der Zeit; 2) *conj. als correlat.* zu коли́, як, *Шй.*

Тогда́шний, тогди́шний, тогді́шний, *a.* damalig.

Тогди́й, *adv.* s. Тогди́, *Шй.*

Torí д, (-ідь), *adv.* des vorigen Jahres.

Того́, *pron. gen. m. n.* s. Той; 2) *als. genit. causae*: deswegen, darum, *Шй.*

Тогобі́тчани́н, *m.* Bewohner von jenseitigem Ufer.

Тогобі́цький, (-бо́цьк-), **тогобі́чний**, *a.* an jenseitigem Ufer befindlich, wohnend, jenseitig. [*Шй.*

Тогобоча́нин, *m.* s. Тогобі́тчани́н,

Тогобоча́нка, (*dim.* -ча́ночка), *f.* Bewohnerin von jenseitigem Ufer, *Шй.*

Тогобоча́нський, *a.* dem Тогобоча́нин geh. *Шй.*

Тогобо́чний, *a.* s. Тогобі́цький, тогобі́чний; 2) am linken Dniepr-Ufer befindlich, *Шй.* [VII. 554).

Тогоди́, *adv.* s. Тогди́, *Шй.* (Ч.

Того́дьний, *a.* alt, ehemalig, vor langer Zeit geschehen, *Шй.*

Того́ж, *conj.* darum eben, *Шй.*

Того́кало, von einem, der oft das Wort „того́“ spricht; *verb. n.* того́кати, das „того́“ oft sprechen, *Шй.*

Тоголі́тний, (-лі́тьн-), von vorigem Jahre. [Jahre.

Тоголі́ток, -тка, *m.* von vorigem

Тогорі́чний, (-ро́чний), *a.* s. Сего́річний.

Тогоча́сний, *a.* damalig, *K.*

Тоді́, *adv.* s. Тогди́, dann; nachher.

То́дір, -ора, *m.* Theodor.

Тодіре́нків, -ова, -ове, *a.* dem Тодіре́нко geh. *Шй.* [des То́дір, *Шй.*

Тодіре́нко, *m.* Sohn, Nachkomme

Тодіре́нчиха, *f.* Gattin des Тодіре́нко; *dav. adj.* [ха geh. *Шй.*

Тодіре́нчишин, der Тодіре́нчи-

Тодірці́в, -ева, -еве, *a.* dem Тодірцьо geh.

Тодірцьо́, *m. dim.* s То́дір.

Тодірчу́к, *m.* Enkel des То́дір; *adj.* Тодірчуків, -ова, -ове, *Шй.*

Тодірчу́чка, Тодірчучи́ха, *f.* Frau des Тодірчу́к; *adj.* Тодірчу́чин, Тодірчучи́шин, *Шй.* [etc.

Тоді́шний, (-ній), *a.* s. Тогда́шний

Тоді́шність, -ости, *f.* die damalige Zeit, *T.*

То́дор, *m.* Theodor.

Тодо́ра, *f.* Theodora.

Тодоре́ць, -дірця́, *m. dim.* s. То́дор.

То́дориха, *f.* Frau des То́дор.

То́доришин, *a.* der То́дориха geh.

То́дорів, -ова, -ове, *a.* dem То́дор geh.

То́дорівна, *f.* Tochter des То́дор.

*

Тодорка, *f.* s. Тодора, *Шй.*
Тодорків, -ова,-ове, *a.* dem Тодорко geh. *Шй.*
Тодорко, *m. dim.* s. Тодор, *Шй.*
Тодорця, *f. dim.* s. Тодорка, *Шй.*
Тодос, *m.* Theodosius, *Шй.*
Тодосенко, *m.* Sohn des Тодос; *adj.* Тодосенків, *Шй.*
Тодосенчиха, *f.* Frau des Тодосенко; *adj.* Тодосенчишин, ihr geh. *Шй.*
Тодосиха, *f.* Frau des Тодос; *adj.* Тодисишин, ihr geh. *Шй.* [geh. *Шй.*
Тодосїв, -ева, -еве, *a.* dem Тодос
Тодосин, *a.* der Тодося geh.
Тодоска, *f.* Theodosia.
Тодосчин, *a.* der Тодоска geh.
Тодосчук, *m.* Enkel des Тодос, *Шй.*
Тодося, *f. dim.* s. Тодоска.
Тое, *pron. n.* s. Той, das, dieses.
Тож, *adv.* da, nun, ja, so.
Тож бак! noch was! *Шй.*
Тожесь, da siehst du; тожесьмо da sehen wir; тожесьте, da sehet ihr, *Шй.*
Тожсамість, -ости, *f.* Identität, *f. Ган.* [ja wohl.
Тожто! *int.* da, da sieh, nun eben,
Тоїнїчний, *a. Ф.* in der vergangenen Nacht.
I. **Той**, тая, (та), тое, (то, теє, те), *pron.* dieser, diese, dieses; 2) *als oppos. zu* сей: той сьвіт, das Jenseits, das zukünftige Leben (= тамтой сьвіт); на той год *P.* I. 34. auf's Jahr, nach einem Jahre; той бік jene Seite, — ріки das jenseitige Ufer; 3) Той = Чорт; 4) § = das männl. Glied, *Шй.*
II. **Той**, *conj.* = то и, nun so, so nun, so ja, nun denn.
Тойже, таяже, тоеже, (тоже, теєже, теже), *pron.* derselbe, dieselbe, dasselbe, *Шй.* [ser, (-e, -es), *Шй.*
Тойсь, таясь, тоесь, *pron.* der, die-
Той-то, тая-то, (та-то), тое-то, (то-то), *pron.* eben dieser, eben derjenige, *Шй.*
I. **Ток**, *m.* Verlauf, *m. Ил.*
II. **Ток**, *m.* s. Тік, *Шй.*
Токай, -ая, *m.* Stadt in Ungarn; 2) e. Weingattung.
Токайский, *a.* aus Токай 1) gebürtig; dort bereitet, -е вино, *Шй.* (*Гол.* II. 221).
Токан, *m.* s. Мамалига, *B.* [wälzen.
Токанити ся, sich hervor-, heraus-
Токар, (-рь), *m.* Drechsler, *m*; 2) Auerhahn, *m.* (Tetrao urogallus), *Шй.*
Токариха, *f.* Frau eines Drechslers, *Шй.* [geh. *Шй.*
Токарів,-ова, -ове, *a.* dem Drechsler
Токарня, *f.* Drechselbank, *f.*
Токарский, (-ський), *a.* zum Drechseln geh., Drechsler-.
Токарство, *n.* Drechslerhandwerk, Drechseln, *n.*
Токарувати, *v. a.* Drechslerhandwerk treiben, Drechsler sein, *Шй.*
Токлик, *m.* Allium rotundum, *Шй.*
Токма, *f.* Vertrag; Preis, *m.* не пáдало до токми es stimmte mit dem Vertrage nicht überein, *B.*; 2) Brauch, *m.*
Токма, *adv. Ф. Пов.* 19. 23. desto mehr, noch mehr, vor Allem; — не desto weniger, schon gar nicht mehr, vollends nicht.
Токмачене, *n.* das Einpressen, Hineinpressen, Eindrücken; Einmeisseln, *n.*; 2) Erklären, *n. Шй.*
Токмачити, *v. a.* einpressen, hineinpressen, eindrücken; einmeisseln, einschlagen, hineintreiben, einrammen; 2) erklären, *Шй.* [lamentarier, *m. У.*
Токмитель, *m.* Unterhändler, Par-
Токмити, *v. a.* s. Годити; 2) anweisen, bestimmen, sortieren, gruppieren, vertheilen, *Шй.*; — ся übereinkommen, *B.*
Токнути, *v. a.* s. Тикнути, *Зар.*
Токовий, *a.* Aufseher auf der Dreschtenne, *m.* [Auerhahns).
Токовиско, *n.* Balzort, *m.* (des
Токот, *m.* -серця, Herz-Pulsschlag, *m.* Herzpochen, *n.*
Токотати, токотїти, *v. a.* (gleichmässig) schlagen (vom Herzen).
Токотниця, *f.* плуцна — Lungenpulsader, Lungenarterie, *f.*; тїлесна — Körperpulsader, grosse Schlagader, Aorta, *f.* [(*Гол.* II. 568).
Толь, *adv.* so viel, so sehr, *Шй.*
Толян, *m.* толянь, *f.* Bertorea incana, *Шй.*
Толити, *v. a. Ф.* dämpfen, stillen.
Толічка, *f. dim.* s. Толока.
Толіччина, (*d.*-чинка), *f. dim.* s d. v.
Толк, *m.* Sinn, Verstand, *m.*; 2) Ordnung, *f.*
Толковане, *n.* Erklären, *n.* Er-

klärung.*f*; Übersetzung,*f*. Uebersetzen,*n*.
Толковитий, *a*. verständig, *Др*.
Толковник, *m*. Ausleger, Erklärer, Deuter, *m*. [zeugend, *Кч*. 184.
Толком. *adv*. verständig, klar, über-
Толкувати, (-ков-). *v. a*. auseinanderlegen, auslegen, auseinandersetzen, erklären; 2) sich besprechen, verhandeln, *Н*. 255; 3) übersetzen.
Толкущий,*a*.einsehend;altklug,*Пар*.
Толмач, *m*. Dolmetscher, Uebersetzer, *m*. *С*. II. 55.
Толнига.*m* feisterMensch,*Mi*.II.285.
Толо, *n*. Ч. III. 95. e. Art Frühlingsspiel.
Толоб, *m*. s. Кадоб.; 2) s. Тулуб,*В*.
Толсвірство, *n*. heisst das Geschäft u. die Industrie derjenigen Unternehmer, welche die von den Fischern eingekauften Fische einsalzen lassen, *Шй*.
Толовірщик, *m*. ein solcher Unternehmer, s. d. v. *Шй*.; *davon*. толовірщиків, *a*.
Толок, *m*. grosser Stössel zum Ebnen der Tenne; Kolben, *m*; 2) *Зг. Пр*. I. 53. s. Глота; 3) *Шй*. s. Толк.
Толока, *f*. das Brachfeld als gemeinsamer Weideplatz; Trift, *f*; 2) gesellschaftliche Feldarbeit ohne Geldentschädigung für Gastgelage u. Musik; 3) Kampfplatz, *m*. *Шй*. (*Гол*. II. 30).
Толокно, *n*. *Wgr*. 30. getrocknetes Brod klein gerieben zu Mehl welches mit Wasser und Oel od. Milch eingemacht genossen wird; *Шй*.
Толокувати, *v. n*. als Brachfeld liegen; 2) in der Толока 2) arbeiten.
Толокти. *v. a*. s. Товчи, *Шй*.
Толочанин, *m*. Theilnehmer an einer Толока 2); -чанка, *f*.
Толочанський, *a*. dem Толочанин & eigenthümlich, von den Толочане gemacht, *Шй*.
Толочити, *v. a*. treten, niedertreten, zertreten; *sbst*. толочене, *n*.
Толочний,*a*.*M*.I.98.zurТолока geh.
Толочник, *m*. ein grosser Stempel, Pumpenstempel, *m*.
Толошний, *a*. zur Толока geh., gegen die T.gerichtet; 2)als Brache,*Pa*.I.
Толпа, *f*. s. Товпа. [dringend, *У*.
Толпавий, *a*. in dichten Haufen

Толстогусь, *m*. Hain-Kreuzkraut, *n*. (Senecio macrophyllus), *Шй*.
Толстушка, *f*. Haariger Günsel, (Ajuga genevensis); 2) Kreuz-Enzian (Gentiana cruciata); 3) Sumpf-Ruhrkraut, *n*. (Gnaphalium uliginosum); 4) Flohkraut, *n*. (Inula Pulicaria); 5) Wegerich, *m*. (Plantago arenaria), *Шй*.
Толуб, *m*. s. Тулуб; 2) Blatt vom Kohl welches zum Gericht „голубець“ (w. s. 2) verwendet wurde, *Шй*.
Толубець, -бця, *m*. *dim*. s. d. v.
Толубити, *v. a*. *У*. s. Толочити.
Толчка, (товчка), *f*. eine Handstampfe für Flachs etc.
Толщина. *f*. Dicke, *f*. *Шл*.
Тома, *m*. Thomas.
Томаківка, *f*. Nbfls des Дніпро; 2) eine Insel im Dniepr unweit der Mündung des Fl. Томаківка, wo öfters die Saporoger-Sič sich befand, *Шй*.
Томас, *m*. Thomas.
Томасенко,*m* Sohn,Nachkomme des Томас; *adj*. Томасенків, ihm geh. *Шй*.
Томасенчиха, *f*. Frau des Томасенко; *adj*. [чиха geh. *Шй*.
Томасенчишин, *a*. der Томасен-
Томасів, *a*. dem Томас geh.
Томаш, *m*. Thomas.
Томашиха, *f*. Frau des Томаш.
Томашишин, *a*.der Томашиха geh.
Томашів, -ва, -ове, *a*. dem Томаш geh. [drücker, *m*.
Томитель, *m*. Quäler, Peiniger, Be-
Томительство, *n*. Bedrückung, *f*. Zwang, *m*. *У*.
Томити, (-млю, -миш), *v. a*. quälen, plagen; abmatten, ermüden; — ся sich quälen, s. abmatten.
Томків, -ова,-ове, *a*.dem Томко geh.
Томко, *m*.Thomas; 2)Timotheus,*Шй*.
Томлющий, *a*. *В*. ermüdend.
Томнатик, *m*. Gipfel der Karpathengebirge in d. Bukowina, *Шй*. (*Гол*. I. 564). [*adv*. томненько, *Шй*.
Томненький, *a*. *dim*. s. Томний;
Томний, *a*. ermüdet, abgemattet, müde, schwach, *Пар*.; *adv*. томно.
Тьомний, *a*. s. Темний, *Шй*.
Томність, -ости, *f*. der Zustand der Ermüdung, *Шй*.
Томніщий, *a*. *comp*. s. Томний; томніще, *adv*. s. Томно, *Шй*.

Тóму́, *pron. dat. m. n.* s. Той; 2) тому́ als *conj.* daher, deswegen, deshalb.
Томувáти, *v. a. Н.* 51?
Тому́ньо, *m. dim.* s. Томá.
Томчúха, *f.* Frau des Тóмко.
Томчúшин, *a.* der Томчúха geh. *Шй.*
Тон, *m.* Ton, *m.*; 2) Wichtigkeit, Bedeutung, *f.* Vorzug, Vorrang, *m. Шй.*
Тонéнький, тонéсенький. *a. dim.* sehr dünn, s. fein, *adv.* тонéнько, -éсенько.
Тонзу́ра, *f.* Tonsur, *f.*
Тонинá, *f. Ос.* (61) IV. 32. Feinheit, Schärfe, *f.*
Тонúти, (-ню́, -ниш), *v. a.* dünn machen, dünn schneiden.
Тоні́сінький, (-ні́сїчкий), *a.* тоні́сїнько, (-ні́сїчко), *adv.* sehr, vollkommen dünn.
Тоні́чкий, *a.* s. Тонéнький; **тоні́чко**, *adv.* s. тонéнькó, *Шй.* (*Гол.* II. 219). [*comp.* s. Тонкúй, *Шй.*
Тоні́щий, *a. comp.*; **тоні́ще**, *adv.*
Тонкúй, *a.* dünn, fein; * wohlgestattet, wohlgebildet (vom Wuchs), *Шй.*
Тóнкість, -ости, *f.* Dünnheit, Feinheit, *f.*
Тóнко, *adv.* dünn, fein; * тóнко прядé = er wird bald strerben, *Шй.*
Тóнько, *m.* Antonius; *adj.* Тóньків, -ова -ове, dem Тóнько geh.
Тонкобóкий, *a.* mit (dünnen) schwachen Seiten, *К.* [Grammatik), *Шй.*
Тонкóванє, *n.* Erweichung, *f.* (in d.
Тонковéрхий, *a.* mit dünnem Wipfel (топóля).
Тонконúтний. *a.* feinfädig, *Пар.*
Тонконі́г, -нóга, *m.* mit dünnen, schwachen Füssen; 2) Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina); 3) Koeleria cristata Pers; 4) Scharfes od. gemeines Rispengras, (Poa trivialis), *Шй.*
Тонконóжка, *f.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), *Шй.* [nern. *Шй.*
Тонкорóгий, *a.* mit dünnen Hör-
Тонкослі́вка, *c.* e. weinerlicher Mensch, *Кух. Н.* 47.
Тонкошéрстий, *a.* feinwollig.
Тонкошку́рий, *a.* mit dünner Haut, *Шй.*
Тонкувáти, *v. a.* erweichen; — ся sich erweichen (in d. Grammat.), *Шй.*
Тонóйкий, *a.* s. Тонéнький, *Шй.* (*Гол.* II. 6).
Тону́сенький, -ну́ський, *a.* s. Тонéсенький. [ertrinken, *Шй.*
Тóну́ти, *v. n.* untergehen, sinken;
Тону́чий, *a.* der Untersinkende.
Тóнчий, *a. comp.* **тóнче**, *adv.* s. Тóнший &.
Тончúти, *v. a. Н.* 275. dünner machen.
Тоншáти, (тоньш-), *v. n.* dünner werden, *Шй.* [*Шй.*
Тоншéнький, *a. dim.* s. Тóнший,
Тóнший, *a. comp.* s. Тонкúй, dünner, feiner; *adv.* **тóнше** — —.
Тóня, *f.* s. Полóнка; 2) *Не.* Fischzug, Fischfang, *m.* Ort wo die Netze ausgeworfen werden, der mit Netzen umstellte Strich im Wasser, *С.* II. 25; der Zug, soviel Fische als mit éinem Male gefangen werden; 3) eine Tiefe, *Шй.*
Топ! *int.* des Stampfens mit den Füssen, *Шй.* [& *Шй.*
Тьоп! *int.* des Klatschens, Schalles
I. **Топá**, *f. Н.* 210. von der Hausfrau welche Feuer anmacht (тóпить).
II. **Топá**, *f.* s. Стопá, ногá, *Шй.* (*Ч.* III. 268).
Тьóпа, *c.* einer (-ne), der (die) mit Geräusch tritt, geht, *Шй.*; 2) von e. liederlichen, unsauberen, unfläthigen Menschen.
Тóпаня, (-не), *n* s. Ту́пане, *Шй.*
Тóпас, *m.* Topas, *m.*
I. **Тóпати**, *v. n.* s. Ту́пати, *Шй.*
II. **Топáти**, *v. n.* s. Топúти ся, *Шй.* (*Ч.* V. 162).
Тьóпати, *v. n.* s. Шкандибáти; beim Gehen ein Geräusch verursachen; 2) *Р.* II. 164. §. vom gierigen Fressen, Verschlingen. [Wasserschlund, *m.*
Тóпель, -ли. *f.* Abgrund im Wasser,
Топéльник, *m.* Cybister, *В.*
Топéць, -пця́, *m. Kst. Пар.* Nix, *m.* Nixe, *f.*
Топúлище, *n.* bodenlose Tiefe, *В.*
Топúло, *n.* Pfütze, Lache, *f. Шй.*
Топúрити, (-ру, -риш), *v. a.* ausbreiten; sträuben; — ся sich — —.
I. **Топúти**, (-плю, -пиш), *v. a.* ertrinken lassen, ersäufen, ertränken — ся ertrinken (*v. n.*). [schmelzen.
II. **Топúти**, (-плю, -пиш), *v. a.*
III. **Топúти**, (-плю, -пиш), *v. a.* heizen, Feuer anmachen.
Топичóк, *m. Шй.* (*Ч.* IV. 373)?

Топілька, *f.* Sandkraut, *n.* (Arenaria serpyllifolia), *B.*
Топінка, *f. Ос.* (61) VI. 29. Feueranlegen, *n.* Feuerung, *f.*
Тópip, *gen.* -ópa, *m.* Beil, *n.*
Топірити, *v. a.* s. Топúрити.
Топірни́к, *m.* Axtkämpfer, *m. Фр.*
Топірня́, *f.* Brett am Vordergestell des Pfluges mit einer Schlitze zur Aufnahme der Axt, *n. Ч.* VII. 399.
Топіро, *adv.* s. Доніро.Допéрва, *Шй.*
Топірчик, *m.dim.*s. Тópip,Топорéц.
Тóпіт, -оту, *m.* Stampfen, *n.* (u. Gepolter davon). [s. Гурмáн.
Тóпка, *f. Под.* Heizung *f.*; 2) — сóли.
Тóпкати, *v. a.* s. Топтáти, *Шй.*
Тьóпкати ся, hin u. her gehen, *Шй.* (Ч. II. 664).
Топкúй, *a.* schmelzbar.
Тьóпко, *m.* von e. der mit den Schuhen ein Geräusch beim Gehen verursacht; 2) ein unfläthiger Mensch, *Шй.*
Тóплене, (-ня), *n.* Schmelzen, *n.*
Топленúна,(*dim.*-нúнка).*f.*Schmelzhütte, *f.*; 2) alles Zerschmolzene; *Шй.*
Тóпливо, *n.* Heizmaterial, Brennholz, *n.*
Тóпля, *f.* s. d. v.
Тóпник, *m.* -білий, Weisse Wucherblume, (Chrysanthemum Leucanthemum), *Шй.* [giebig.
Топнúстий, *a.* beim Schmelzen er-
Тóпниця, *dim.*тóпничка *f.* Schmelzhütte, *f. Шй.*
Топнíти, *v. n.* aufthauen, *Пар.*
Топнýти, *v. n.* s. Тонýти.
Тьóпнути, *v.a.* u. *n.* klatschen, stampfen; 2) schlagen; 3) viel trinken, *Шй.*
Топóль, *m.*s. Топóля, *Шй.* (Ч.II.51).
Тополéвець, -вця, *m.* Pappelschwärmer, *m.* (Smerinthus Populi), *B.*
Топóленька, *f.dim.* s. Топóля, *Шй.*
Тополéвий, (-лёв-), *a.* aus Pappel, Pappel-. [пóля.
Тополúна, (*d.* -лúнка), *f.* s. То-
Тополúнонька, -очка, *f. dim.* s. Тополúнка.
Топóлька, *f. dim.* s. Топóля.
Топóля, *f.* Pappel, *f.* (Populus).
Тополя́к, *m.* Pappel-Walzenbockkäfer, *m.* (Saperda Carcharias), *B.*
Топóр, *m.* s. Тóпір, *Шй.*
Топорéц, (-ць), -рця́, *m.* Handbeil,*n.*
Топóрик, *m.* s. d. v.
Топорúско, топорúще, *n.* Axtstiel, *m. B.*; 2) *aug.* s. Тóпір, *Шй.*
Топóричок, -чка, *m. dim.* s. Топóрик, *Шй.* [Coronilla, *Шй.*
Топóрник, *m.* (Pflze) Securigera
Топóрщити, *v. a.* ausbreiten, auseinanderbreiten,2)nachlässig nähen,*Шй.*
Топотáти, топотíти, (-пóчу, -пóчеш), *v. n.* stampfen, laufen mit entsprechendem Schall.
Топотня́, *f.* s. Тóпіт, *Шй.*
Тóпочка, *f. dim.* s. Тóпка 2), *Шй.*
Тóптане, *n.*Zertreten,Niedertreten,*n.*
Топтанúна, *f.* das Hin- u. Herlaufen, *Шй.*
Топтáти, (тóпчу, тóпчеш), *v. n.* treten, niedertreten; 2) stampfen, ebnen; 3)*v.a.* niedertreten, ablaufen (Schuhe &); 4) dh Treten beschmutzen; 5) betreten, befruchten (v. Hahn &) *B.*; *Шй.*
Топтувáтий, *a.H.* 104. s. Набúтий.
Топý-топý! *int.*des Stampfens,*Шй.*
Топцьóване, *n.* Zertreten, Verthun, *n. Шй.*
Топцювáти, *v.n.* u. *a.*oft treten, niedertreten; 2) verthun; 3) knechtisch kriechen, *Шй.*
Топчáк, *m.Под.*Pferdemühle,*f.* [*Шй.*
Топчакóвий, *a.* zum Топчáк geh.
Топчáн, *m.* s. Тапчáн, *Шй.*
Топчачóк, -чкá, *m. dim.* s. Топчáк.
Топчúти ся, sich unnütze Sorgen machen, sich zu sehr bekümmern, *Шй.*
Топчúло, *n.* Kufe, *f.* in welcher die Weintrauben zerdrückt werden, *Шй.*
Тор, *m.* Spur, Bahn, *f*;. 2) Brauch, *m.* Gewohnheit, *f. Щог*; 3) ein unbestimmtes Mass, *Шй.*
Торá, *f. pl.* тóри, Fassdauben, *pl.*
Торáнити, *v. a. Ф.* брехнї — s. Торóчити.
Тóрба, *f.* Sack, Ranzen, *m.* Reisetasche, *f.* Futtersack, *m.*; *шкíряна тóрба = жолýдок, Magen, *m. Шй.*
Торбáн, *m.* e. Art Saiteninstrument (mit 25 od. mehr Saiten), *Шй.*
Торбанíста, торбанíстий, *m.* ein Торбан-Spieler, *Шй.*
Торабанíстів, -ова, -ове, *a.* dem Торбанíста geh. *Шй.*
Торбáр, -рá, *m.* Bettler, *m. Мх.*
Торбáч, *m.* Beutelthier, *n. Пол.*
Торбéй, *gen.* -бея́, *m.* Lumpenpack,

n. Bettler, *m.* *Фр.*

Торбе́шка, *f. dim.* s. То́рба, *Шй.*

Торби́на, *dim.* торби́нка, торби́нонька, торби́ночка, *f.* s. То́рба.

Торбинко́вий, *a.*zur Торби́на geh.

То́рби́ско, то́рби́ще, *n. aug.* s. То́рба.

То́рбонька, *f. dim.* s. То́рба.

Торбоно́ша, *c.* der (die) Säcke trägt, Bettler, *m.* Bettlerin, *f.* *Шй.*

Торботра́с, (торботраси́ско, *aug.*), *m.* s. Торбей, *Шй.*

Торботра́сів, -ова, -ове, *a.* dem Торботра́с geh. *Шй.*

То́рбочка, *f. dim.* s. То́рба.

Торбува́ти, *v.a.* s. Турбува́ти, *Шл.*

То́рбушка, *f. dim.* s. То́рба, *Шй.*

Торг, *m.* Markt, Marktplatz, *m.*; 2) Handeln, Feilschen, *n.*; 3) * Wirrwarr, Lärm, *m.*

Торг! *int.* vom Reissen, Zupfen.

Торга́н, *m.* s. Тарга́н.

То́ргане, *n.* das Reissen, Zerren, *n.*

То́ргати, *v.a.* reissen, zerren; raufen.

Торга́ш, *m.* Kaufmann, Trödler, Mäkler, *m.* *Не.*

Торгашів, -о́ва, -о́ве, *a.* dem Торга́ш geh. *Шй.*

Торга́щий, *a.* ausgezackt.

То́ргнути, *v. a.* s. То́ргати.

Торго́ване, *n.* Handeln, *n.*

Торгова́ти, *v. a.* s. Торгува́ти.

Торгове́, *n.* Marktgeld, *n.*

Торгове́льний, *a.* Markt-, Handels-; — збір, *У.* s. Ярмарок.

Торгове́льник, *m.* Handelsmann, Kaufmann, *m.* *Вах.* [II. 137.

Торгови́зна, *f.* Marktwaare, *f.* *Mi.*

Торго́вий, *a.* vom Handel, Handels-, Markt-.

Торго́виця, *f.* Marktplatz, *m.*; — грошева́, *f.* Börse, *f.*; 2) Handel, *m.* Handeln, *n.* Markt, *m.*

Торго́вка, *d.* торго́вочка, *f.* Trödlerin, Verkäuferin, *f.* *Шй.*

Торго́вля́, *f.* Handel, *m.*

Торговни́к, *m.* Handelsmann, Händler, Trödler, *m.* [männin, *f.* *Ч.* V.529.

Торговни́ця, *f.* Verkäuferin, Kauf-

Торговни́чий, *a* Handels-. [*Шй.*

Торго́вчин, *a.* der Торго́вка geh.

Торготі́ти, *v. a.* an der Thüre rütteln, pochen.

Торгува́ти, *v. a.* handeln, Handel treiben; — ся handeln, feilschen.

Торгу́н, *m.* Ptarmica cartilaginea, *Шй.*

Торе́лець, *m.* *Ч.* IV.146. s. Таре́лець.

Торжестве́нний, *a.* feierlich, prächtig. [*f.*; Triumph, *m.*

Торжество́, *n.* Feierlichkeit, Feier,

Торжеству́ючий, *a.* triumphirend, *Тор.* [ся — —.

То́ржити, *v. a.* s. Торгува́ти; —

То́ржище, *n.* Marktplatz, *m.* *Ш.* II. 178. [delsmann, *m.*

То́ржник, *m.* *У.* Kaufmann, Han-

Торжо́к, -жка́, торжо́чок, -чка, (торже́чок), *m. dim.* s. Торг.

То́рити, *v. a.* den Weg ebnen, *Шй.*

Тори́ця, *f.* Acker-Spark, *m.* (Spergula arvensis), *Шй.* [vorigen Jahres.

Торі́к, *adv.* im vorigen Jahre, des

Торі́чний, (-ішний), *a.* vorjährig, vom vorigen Jahre; торі́чного ро́ку des vorigen Jahres.

Торк! *int.* des Stossens.

Тьо́рка, *f.* Rüben-Reibmaschine, *f.*

То́ркало, *n.* Stange, an welche der Weinbeerstrauch angebunden wird, *Шй.*

То́ркане, *n.* Stossen; Anrühren, Berühren, Bewegen, *n.* *Шй.*

То́ркати, то́ркнути, *v. a.* stossen; anrühen, berühren; bewegen; — ко́ні s. Погани́ти, *Кн.*; trinken, zutrinken, in's Glas stossen; — ся anrühren, berühren, tüpfen; sich beziehen, anlangen.

То́ркнене, *n.* s. То́ркане.

Торкота́ти, *v. a.* stossen, klopfen, ein Getöse machen; knarren; 2) plappern, schwatzen; *sbst.* торко́тане, *n.*

Торкотли́вий, (-кітли́вий), *a.* geschwätzig.

Торме́ґати, *v. a.* s. Тормо́сити.

Тормо́сити, *v. a.* hin u. her ziehen, zerren; schütteln, rütteln.

Тормо́шити, *v. a.* s. d. v. *Шй.*

То́рник, *m.* Werkstück des Böttchers (zum Einlassen des Bodens).

Торно́сити, *v.a.* s. Тормо́сити, *Зар.*

Торня́к, *m.* s. То́рник.

Торо́ба́нт, *m.* e. Art Musikinstrument, *Шй.* (*Гол.* III. 498).

Торо́ка, (*dim.* торо́чка), *f.* Faser, *f.*

Торока́стий, *a.* zerfasert; fächerartig.

То́роки, *pl. gen.* -кі́в, Riemen, *pl.* hinten am Sattel; 2) Riemen bei den Постоли́, *Шй.*; 3) Fransen, Zipfeln, *pl.*

Тброяь, *f.* Blütenschweif, *m.* (anthurus), *B.*

Торбнка синя, *f.* Sperrkraut, Leiterblatt, *n.* (Polemonium caeruleum).

Торонкйй, *a.* dicht, reichlich, zahllos, zahlreich; stark; ungeheuer, *Ф.*

Торбнко, *adv. B.* zahlreich, viel, dicht, reichlich; *Wgr.* 125. oft.

Торбнний, *a. Ф. Пр.* III. 189. unzählig, reichlich.

Торбнци, *adv.* dicht, торбнци обмбтано dicht umstrickt, *B.*

Торбпа, *c.* e. Ungeschickter, Unbeholfener, *Шй.*

Торбпало, *c.* s. d. v.; 2) Plauderer, *B.*

Торопата *c.* Schwätzer, *m.* (-in, *f.*); 2) s. Тарапата, *Шй.* (*Н.* 140).

Торбпати, *v. a.* plaudern, plauschen, *B.*

Торопатливий, *a.* geschwätzig, schwatzhaft.

Торбпити, *v. a.* jmdn antreiben, anhalten (zu etw.) *Шй.*; 2) s. Полбхати, Лякати; 3) jmdn beunruhigen, quälen, plagen, *Фр*; — ся eilen, eilfertig sein, *Шй.* [en, *n. Пар.*

Тбропіт, -оту, *m.* Graus, *m.* Grau-

Тороніти, *v. n.* murren, viel plauschen, *Зап.*; 2) verzagen, *Шй.*; (*Ч.* II. 46).

Тороплений, *a.* erschrocken, in Schrecken gesetzt, *Шй.* (*Ко.* 22).

Тороро! *int.* zum Ausdr. des Aufkochens, Aufwallens von etw. Dichtem, *Шй.* (*Н.* 132). [Nachtigall, *Шй.*

Тьороробх, *int.* des Schlagens e.

Тброс, *m.* s. Тарас, *Шй.* [*Шй.*

Торосувати, *v. a.* s. Тарасувати,

Торотбчити, *v. n.* rasseln, klappern. [Rasseln.

Тброх, *m.* das anhaltende Rollen,

Торбх-торбх! *int.* vom Rasseln, Klingen; vom Getrabe u. Gedröhn.

Торбхкати, *v. n.* klappern, klopfen, anschlagen.

Торохкотати, торохкотіти, *v. n.* Тарахкотати, *Шй.* [*Шй.*

Торохкотійка, *f.* Schwätzerin, *f.*

Торохнеча, *f.* das Hin- u. Herreden, Schererei, *f.*

Торбхнути, *v. a.* einschlagen, einbrausen, s. Тарахнути. [(*Фр.*)

Торбхтайло, *c.* Plaudermaul, *n.*

Торохтій, *m.* Schreihals, *m.*; 2) dumpfes Getöse, торохтія везти = ein leeres Fass führen, *Шй.* [dertasche, *f.*

Торохтійка, *f.* Plauscherin, Plau-

Торохтіти, *v. n.* klappern; 2) *plaudern; *Фр.*; 3) erdröhnen; * fahren, *Шй.*

Торбчене, (ня), *n.* das Ausfädeln, Auszupfen; 2) *Plaudern, Plauschen. *n. Шй.*

Торбчини, *pl. Ч.* IV. 95. das Annähen der Fransen an die hochzeitlichen Handtücher.

Торбчити, *v. a.* ausfädeln, auszupfen; — ручники Fransen an den Enden machen, hinzunähen; — ся sich ausfasern, s. fäsern, s. faseln; * faseln, plauschen; — ся над чимбсь necken, reizen womit.

Торочкастий, *a.* gefranst.

Торочкй, *pl. dim.* s. Тброки, kleine Fransen; 2) Charpie, *f.*

Тбрсати, торсбнути, *v. a.* stossen; rütteln, in Bewegung setzen, *He.*

Торт, *m.* Torte, *f.*

Тортовйй, *a.* zur Torte geh. *Шй.*

Тортури, *pl.* Tortur, Folter, *f.*

Торувати, *v. a.* bahnen, e. Weg machen, *Шй.*

Торф, *m.* Torf, *m.*

Торфйстий, *a.* torfig, Torf-. [gnum).

Тбрфник, *m.* Torfmoos, *n.* (Spha-

Торфбвий, *a.* Torf-.

Торхвяний, *a.* s. d. v.

Торчати, торчіти, *v. n.* hervorragen, hervorstehen.

Тбрчма, *adv.* gerade stehend, aufrecht stehend, *Шй.*

Торчбк, -чка, *m.* Steinmorchel, *f.* (Helvella esculenta), *Шй.*

Тбсї! тосїньки, тосїчки, **тбсоньки!** *int.* vom Händeklatschen (in d. Kinderspr.).

Тоск, *m.* (*Пар.*) **тбска**, *f.* Angst, Bangigkeit, Beklemmung, Unruhe, *f.*

Тбська, *f. dim.* s. Тбся, *Шй.*

Тосклйвий, *a.* s. Тужлйвий, *Мог. Мх.*

Тосклйвість, -ости, *f.* Aengstlichkeit, Unruhe, Bangigkeit, *f.*

Тбскний, *a.* ängstlich, bange, beklemmt; *adv.* **тбскно**, bange, ängstlich, *Шй.*

Тбскнути, *v. n.* s. Тужйти, *У.*

Тоскбване, (-вьне), *n.* s. Туга, *Пт.*

Тоскувати, *v. n.* s. Тужйти.

Тоснйти, *v. n.* s. d. v. *Шй.*

Тоcьчин, *a.* der Тоська geh. *Шй.*
Тося, *f.* Antonine, od. Theodosia, *Шй.*
Тосяти, *v. n.* in die Hände klatschen (in d. Kinderspr.).
Тот, тота, тото, *pron.* s. Той.
Тотеж = якой нарочно wie zu Fleiss, wie vorsätzlich, *Шй.* (*Нс.*).
Тотожний, *a.* identisch, *Ил.*
Тотожність,-ости, *f.* Identität, *f. Ил.*
Тотой, тотая, тотое, *pron. Гол.* III. 470. dieser da; 2) derselbe. [des Hahnes
Тоток-тоток! *int.* vom Gackern
Тотот, *pron.* s. Тотой, *Гол.* II. 335.
Тотчас, *adv.* sogleich, den Augenblick, *Шй.* (*Гол.* III. 407).
Тьох! *int.* vom Pochen des Herzens; 2) тьох, тьоророх! vom Schlagen der Nachtigall (od. überhpt der Vögel), *Шй.*
Тьохати, тьохкати, *v. n.* pochen, klopfen (v. Herzen); 2) zwitschern, *Шй. davon sbst.* тьохане, тьохкане, *n.* das Pochen, Klopfen des Herzens od. e. Taschenuhr; 2) Zwitschern, *n.* (der Vögel), Schlagen der Nachtigall, *Шй.*
Точ, *m.* Kernkäfer, *m.* (Platypus), *B.*
Точ-точ, точ в точ, *adv. Ausdr.* ganz genau so, eben so, gerade so, *Шй.* (*Ч.* II. 73).
Точенька, *f. dim.* s. Точка, *Шй.*
Точений, *a.* gedreht, gedrechselt; 2) geschliffen, geschärft, gewetzt, *Шй.*
Точечка, *f. dim.* s. Точка.
Точечкований, *a.* punktirt; нохвйнець — Vaginulus punctulatus, *B.*
Точилиско, *n. aug.* s. Точило *Шй.*
Точильний, *a.* Wetz-, Schleif-, *Пол.*
Точило, *n.* Wetzstein, Schleifstein, *m.*
Точильце, *n. dim.* s. d. v.
Точильщик, *m.* Schleifer, *m. Под.*
Точильщиків, -ова, -ове, *a.* dem Точильщик geh. *Шй.*
Точильщицький, *a* s. d. v. *Шй.*
Точитель, *m.* Borkenkäfer, *m.* (Bostrychus).
Точити, *v. a.* drechseln; 2) schleifen, wetzen; 3) zapfen; кров Blut vergiessen; 4) zernagen (v. Würmern &); 5) wälzen, rollen; 6) austreten, zertreten; — ся fliessen; 2) sich wälzen, rollen; 3) wankend, wackelnd gehen; gehen; 4) sich dehnen, in die Länge s. ziehen, sich fortsetzen, fortdauern, *Шй.*

Точка, *f.* Punkt, *m.*; — тáяня ледý, — замéрзаня водй, Eis-, Gefrierpunkt, *m.*; — кипíня Siedepunkt, *m. Пол.*; 2) — жива kleinstes Punktthierchen, (Monas Termo). [*n, Шй.*
Точковане, (-ня), *n.* Punktieren,
Точковитий, *a.* der die Punkte gern setzt; 2) der viele Punkte hat, *Шй.*
Точковиця, *f.* Punktkoralle, *f.* (Millepora), *B.*
Точкувати, *v. a.* punktieren, *Шй.*
Точливий, *a.* nagend, fressend, -рак II. *Мл.*
Точний, *a.* wahr, gewiss, sicher; aufrichtig; genau; 2) punktiert; 3) ähnlich, gleich, *Шй.*
Точнісінький, *a. superl.* s. Точний; *adv.* точнісінько.
Точність, -ости, *f.* Gewissenhaftigkeit; Aufrichtigkeit; Genauigkeit, *f.*
Точно, *adv.* wahr, gewiss, sicher; genau, eben.
Точок,-чка, *m.dim.* s. Tik Tenne; 2) s. Товчок, *Шй*; 3) s. Кушка, *R*; 4) kleiner Bach, *Шй.* (*Гол.* IV. 268); 5) — (Подольский) *M.* I. 23. Ringplatz, *m.*
I. Тошно, *dim.* тошненько, *adv.* übel, schlimm, мені — mir ist übel, schlimm, *Me.* 249; 2) traurig, kummervoll.
II. Тошно, *adv.* s. Точно.
Тошнити, *v.a. impers.* мене тошнйт, mir wird übel, *Шй.*
Тощний, *a. B.* fad. [anderes, *Шй.*
Тощо, = u. so weiter, u. so fort, u.
То щó ще не — das hat nichts zur Sache, das verschlägt nichts, das nicht.... *P.* II. 80.
Тоя, тоядь. *f. B.* Eisenhut, Sturmhut, *m.* (Aconitum Stoerkeanum).
Тпрру! *int.* Haltruf für Pferde.
Тпрукати, *v. a.* Тпрру! den Pferden zurufen.
Тра, = трéба. [im Trab, *B.*
Траб, *m.* Trab, *m.*; *adv.* трáбом,
Трава, *f.* Gras, *n.*; вýдкова? *B.*; — писана Schilfartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea); — трéба Thalictrum minus, *Шй.*
Травень, -вня, *m.* Mon. Mai; — малий Mon. September, *Шй.*
Травець, -вця, *m.* gewöhnlicher Grasfalter, (Hiparchia Janina), *B.*
Травина, *f. dim.* Gräschen, Gras, *n.*

Травѝнка, *f. dim.* s. d. v.
Травѝско, *f. aug.* s. Трава́, *Шй.*
Травѝстий, *a.* grasartig; 2) grasreich, *Шй.*
Травѝстка *f.* Tofieldia calyculata, *B.*
Травѝтельний, *a.* Verdauungs, *Вол.*
Тра́вѝти, (-влю, -вѝш), *v. a.* verdauen; beizen, ausbeizen, wegbeizen; 2) zehren, vergeuden, verschwenden; 3) s. Тровѝти, *Шй.*
Травѝця, травѝчка, травѝченька. (*P.* 132), *f. dim.* s. Трава́.
Травінка, *f.* Grasmücke *f.* (Sylvia), *B.*
Травічка, *f.* s. Травѝчка, *Шй.* (*Гол.* II. 219).
Тра́вка, *f. dim.* s. Трава́; 2) Laubfrosch, *m.* (Hyla arborea), *B.*
Тра́влене, *n.* Verdauung; Beizung, *f.*
Травло́ *n.* Beizkraft, *f. Пар.*
I. Тра́вний, *a.* beizend, verdaulich.
II. Тра́вний, *a.* grasreich, *Макс.*
Тра́вни́к, *m.* Grasgarten, *m.*; 2) s. Тра́вень малий Mon. September, *Шй*
Травнико́вий, *a.* zum Травни́к geh. *Шй.*
Травнѝстий, *a.* grasreich.
Травнѝця, *f.* Graseule, *f.* (Xylina graminis), *B.* [(Psyche graminella), *B.*
Травнѝчка, *f.* Grassackspinner, *m.*
Травничо́к, -чка́, *m. dim.* s. Травни́к.
Травня́к, *dim.* травнячо́к, *m.* Aufguss auf verschiedene Gräser, *Шй.*
Травогно́їне, *n. Гн.* 30. s. Зеленогно́їне. [Gras sich nährend, *Шй.*
Траво́їдний, *a.* grasfressend, mit
Тра́войка, тра́вонька, тра́вочка, *f. dim.* s. Трава́. *Шй.*
Травомо́р. *m.* Grasrost, *m.* (Puccinia graminis), *Вол.* [s. Траво́їдний.
Травоя́дний. *a. Кн. Пр.* VIII. 636.
Траву́шка. *f. dim.* s. Трава́ *Ч.* V. 805.
Травяне́ць, -нця́, *m.* Topf- od. Garten Nelke, *f.* (Dianthus caryophyllus); 2) Deltafleckige Nelke, (D. deltoides), *Шй.*
Травяни́й, *a.* grasartig, grasgrün, Gras; — ко́ник, *m.* Grashüpfer, *m.* od. Landheuschrecke, *f.* (Locusta); -а́ жа́ба Grüner, od. Wasserfrosch, (Rana esculenta), *Шй.*
Травяни́к, *m.* Hemerocallis graminea; 2) бичо́к — Gobius ophiocephalus, *Шй.*
Травяни́стий, *a.* grasreich, *Пол.*
Травя́нка, *f.* s. Травяне́ць; 2) Grossblumige Sternmiere, (Stellaria holostea); 3) Tragopogon floccosus; 4) Breitköpfige Meeräsche, (Mugil cephalus Cuv.), *B.*; 5) s. Травінка, *B.*; 6) liederliche Dirne; *Шй.*
Травянкува́тий, *a. Под.* Gras-.
Травянозеле́ний, *a.* grasgrün, *B.*
Травя́нчик. *m.* Pilze Hyacinthus leucophaeus, *Шй.*
Травя́стий, *a.* s. Травяни́стий, *Шй.*
Трададам, *m.* Stoff, *m.* Tuch, *n.* für weibl. Kleidung, *adj.* трададамо́вий, *dim.* трададамове́нький, zu Трададам geh., daraus verfertigt, *Шй.*
Традѝция, *f.* Tradition, *f.*; † Uebergabe des Vermögens in Folge e. gerichtl. Entscheidung, *Шй.*
Трай, *m.* Geschick; Gelingen, Glück, *n.* *Шй.*; *Зап.* II. 484. s. Трив, три́вок.
Тракт. *m.* Hauptstrasse, Chaussée, *f.*
Тракта́мент, (трахт-), *m.* Traktament, *n.*
Тра́ктат, *m.* Tractat, *m.*
Тракти́р, *m.* s. Трахти́р.
Тракти́рня, *f.* s. Трахте́рня.
Тракто́ване, *n.* Bewirtung, *f.* Traktament, *n.*
Трактова́ти, (-тува́ти), *v. a.* bewirten; 2) * кого́ jmdn behandeln, *Шй.*
Тра-ла-ла́! тра-ля-ля́! *int.* der Lust, Freude, *Шй.*
Трам, (*dim.* трамо́к), *m.* Balken, *m.*; Tragbalken, Querbalken, *m.*; 2) Last, *f.*
Трам! *int.* Lockruf der Schafe.
Тран, *m.* Thran, *m.*
Трандаром! *int.* als Mitsingen bei e. Liede *Шй.* (*Гол.* III. 472).
Транда́хил, *m.* Gemeine Syringe, Lilak, spanischer Flieder, (Syringa vulgaris); *adj.* трандахило́вий, *Шй.*
Транза́кция, *f. lat. K.* Verhandlung, *f.* [Lappen, *pl. Шй.*
Трант, *m. gew. pl.* -ти, Lumpen,
Трап, *m.* тра́па, *f.* (*Пар.*), Zufall, *m.*; Art, Weise, *f. Шй.*
Трапе́за. *f.* Tisch, *m.*; Tafel, *f.* Essen, *n.*; 2) Speisezimmer, *n. Шй.*
Трапе́зний, *a.* -а сьвітли́ця, *Ф.* Speisezimmer, *n.*

Трапезувáти, *v. n.* speisen, zu Tische sitzen, *C.* II. 150; 2) Todtenmal halten, *Кв.* I. 86.

I. Трáпити, (-плю, -пиш), *v. a.*; — ся, s. Трáфити, — ся.

II. Трáпити, (-плю, -пиш), *v. a.* quälen, belästigen, *B.*; — ся sich quälen; 2) einander belästigen; sich veruneinigen, s. entzweien, s. zanken. [*Шй.*

Трапúця, *f.* Lumpen, Wischlappen, *m.*

Трапúчка, *f.* s. d. v. *Шй.* (*Н.* 218).

Траплíне, (-ня), *n.* Kummer, *m.* Betrübnis, *f.* Gram, Harm, *m.* Sorgen, Verdriesslichkeiten, *pl.* *Шй.* (*Гол.* III. 248).

Трáпля, *f.* s. Трап, *Шй.*

Траплáти, (-флáти), *v. a.* treffen; — ся *impers.* траплáє ся es trifft sich, ereignet sich, fällt vor; такóї бідú менí ще не траплáлось *P.* I. 15. so ein Ungemach hat mich noch nie betroffen.

Трапóк, -пкý, *m.* s. Трап; на трапкý *Н.* 149. wo es sich trifft.

Траптовáти, *v. a.* zertreten, niedertreten, vernichten, *Шй.* [III. 461).

Трарарá! *int.* beim Singen (*Гол.*

Трарарí! *int.* s. d. v.

Трас, *int.* des Krachens, Gerassels, Geprassels, *Шй.* [Sägen? *Шй.*

Трас, *m.*? (= трач?; 2) Schall beim

Трасúборода, *c.* der (die) den Bart zittern macht; 2) *scherzh.* vom Essenden, *Шй.* [*n.* Schläge, *f.*

Траск, *m.* Knall, *m.*; 2) Schlagen,

Трáскало, *n.* Klapper, *f.* *Фр.*

Трáскати, трáснути, *v. n.* dh das Hauen mit einer Gerte, Peitsche & e. Knall, Schall hervorbringen; 2) *v. a.* schlagen, mit e. Peitche & hauen; *sbst.* трáскане, *n.* [Трáскати.

Траскúй, *a.* = трáскаючий, s.

Трáскіт, -оту, *m.* s. Траск.

Траскотáти, траскотíти, (-кóчу, -кóчеш), *v. n.* s. Трáскати, *Шй.*

Трасовúна, *dim.* трасовúнка, *f.* s. Трясавúця, *Шй.*

Трасогýз, *m.* unruhiger Mensch (der nicht lange an e. Stelle bleiben kann) *adj.* трасогýзів, -ова, -ове, ihm geh. *Шй.*

Трасогýзка, *f.* e. unruhiges Weib; 2) трясогýзки, *pl.* die Gattung der Bachstelzen, (Motacilla), *Шй.*

Трасогýзковий, *a.* zu dieser Gattung der Vögel geh.

Трасогýзчин, *a.* der Трасогýзка 1) eigenthümlich, *Шй.*

Трáсти, *v.a.* s. Трясти, *Шй.*

Трáсьтя, *f.* u. *n.* Fieber, *n.*

I. Трат, *m.* Sägespäne, *pl.*; 2) Abschnitzsel, *n.* (beim Leder). [selbrief, *m.*

II. Трат, *m.* Tratte, *f.* Wechsel, Wech-

Трáта, *f.* *К.* Verlust, *m.* [gen, *Шй.*

Трата-тá! *int.* vom Trommelschla-

Трáтва, *f.* s. Сплав, Floss, *n.*

Трáтити, (трáчу, трáтиш), *v. a.* verlieren, einbüssen, um etw. kommen; 2) jmdn hinrichten; 3) vergeuden, verschwenden; — ся sich verlieren, verloren gehen, wegkommen; 2) zu viel ausgeben, zu viel aufwenden; *Шй.*

Трáтка, *f.* s. Трат II.

Тратовáти, тратувáти, (-тýю, -уєш), *v. a.* s. Таловáти, *B.* [treffen.

I. Траф, *m.* Zufall, *m.* zufälliges Ein-

II. Траф, *m.* *Шй.* alles Unreine (was die Juden nicht gebrauchen dürfen).

III. Траф! *int.* des Treffens beim Wurf, Schlag & *Шй.*

I Трáфити, *v. a.* u. *n.* treffen; antreffen; — ся sich treffen, *impers.* sich ereignen; s. Траплáти &.

II. Трафúти, *v. a.* verunreinigen (im rituellen Sinn bei den Juden).

Трафляти, *v. a.* s. Трапляти.

Трафнúй, *a.* unrein, (*vgl. oppos.* Кошéрний). [Unglücksfall, *m.* *Шй.*

Трафýнок, -нку, *m.* *Ф.* Zufall, *m.*;

Трафáти, *v. a.* s. Трафлáти, *Шй.* (*Гол.* II. 602). [Schlages, *Шй.*

Трах! *int.* des Krachens; 2) des

I. Трáхнути, *v. n.* krachen, puffen; 2) s. Тарáхнути, schlagen.

II. Трáхнути *v.n.* s. Трáхнути, *Шй.*

Трахт, *m.* s. Тракт, *Шй.*

Трáхта, *f.* s. Тарáхта, *Шй.*

Трахтéрня, *f.* s. Трахтúр, *Шй.*

Трáхти, *v. n.* s. Трáхнути, *Шй.*

Трахтúр, *m.* *P. ч.* 86. Gasthaus, *n.* Schenke, *f.* [*Шй.*

Трахтúрний, *a.* vom Speisehause,

Трахтúрник, *m.* Gastwirt, Speisewirt, *m.* *Шй.*

Трахтúрників, -ова, -ове, *a.* dem Трахтúрник geh., des T.

Трахтúрницький, *a.* dem Трахтúрник eigenthümlich.

Трахти́рщик, *m.* s. Трахти́рник, *Шй.*

Трахти́рщиків, -ова, -ово, *a.* s. Трахти́рників, *Шй.*

Трахти́рщицький, *a.* s. Трахти́рницький, *Шй.*

Трахто́ване, *n.* s. Трактоване.

Трахтови́й, *a.* fahrbar, zum Тракт geh. *Шй.*

Трахтови́тий, *a.* mit mehreren Chausseen; 2) einer der zu bewirten versteht, *Шй.*

Трахто́чок, *m. dim.* s. Трахт, *Шй.*

Трахтува́ти, *a. a.* s. Трактува́ти.

Трач, *m.* Säger, Dielensäger, *m.*; 2) *pl.* трачі. Sägehörnige *pl.* (Serricornia).

Тра́чене, *n.* das Verlieren; Vergeuden, Verschwenden, *n.*; 2) Hinrichtung, *f.*

Трачи́не, (-ня), *n.* Sägespäne, Feilspäne, *pl.*

Тра́чів, -ева, -еве, *a.* dem Трач geh., ihm eigenthümlich, *Шй.*

Трачі́й, *m.* Zimmermann, *m.* (Lamia Aedilis), *B.*

Тра́чка, *f.* Sägemühle, *f.*; 2) Säge, *f. B.*; 3) — чуба́та grosser Sägetaucher, (Mergus merganser).

Тре, *v. impers.* = тре́ба, *Шй.*

Тре́а = тра, тре, тре́ба, *Шй.*

Треб, *m.* Noth, Nothwendigkeit, *f.* Bedürfnis, *n.* *Шй.* (*H.* 189).

Тре́ба, *f.* s. Треб, *C.* II. 165; 2) Brauch, *m.*; 3) Verrichtung des Gottesdienstes, *f.* Gottesdienst, *m.* *Шй.*

Тре́ба, *v. impers.* es ist nothwendig, nöthig.

Тре́бен, -бня, -бно, *a.* nothwendig, nöthig, *Шй.* (*Гол.* III. 523); dürftig.

Тре́біж, *m.* Auswurf, *m.* *Шй.*

Треблаже́нний, *a.* -е дре́во † allerseligstes, allerheiligstes Kreuz.

Тре́бник, *m.* Kirchenagende, *f.*

Требува́ти, *v. a.* brauchen; 2) verlangen; sehr bitten; *Шй.*; 3) prüfen, versuchen, *Шй.*

Требу́лька, *f.* Schnittlauch, *m.* (Allium schoenoprasum), *B.*; 2) Schalotte, *f.* (Allium ascalonicum), *Шй.*

Требу́х, *m.* требу́ха, *f.* s. Тельбу́х.

Требуха́тий, *a.* bauchig, dick, *B.*

Трева́лий, *a.* dauerhaft; beständig, continuirlich.

Трева́лість, -ости, *f.* Dauerhaftigkeit, *f.*; Bestand, *m.* Beständigkeit, *f.*

Трева́ло, *adv.* dauerhaft; beständig.

Трева́ти, *v. n.* dauern; * leben, s. Жити, *Гол.* III. 509; 2) leiden, dulden.

Тревки́й, *a.* s. Трева́лий.

Тре́вний, *a.* anhaltend; 2) *Wgr.* VI. nährend, nahrhaft.

Тре́вність, -ости *f.* Nahrhaftigkeit, *f.*

Трево́га, *f.* Angst, *f.* Entsetzen, *n.* Bestürzung, Unruhe, *f.* [*Пар.*

Тревожи́тель, *m.* Lärmbläser, *m.*

Трево́жити, *v. a.* schrecken, mit Angst erfüllen, beunruhigen; — ся sich ängstigen, sich fürchten.

Тревожли́вий, *a.* ängstlich, angstvoll, furchtsam.

Тревожли́вість, -ости, *f.* У. Bangigkeit, Angst, Besorgnis, *f.*

Трево́жний, *a.* s. Тревожли́вий.

Треволне́нний, *a.* heftig wogend, stürmisch, -е мо́ре *Макс.*

Тре́звий, *a.* тре́звість, *f.* *Пар.* s. Твере́зий, твере́зість.

Тре́йки, тре́йчи. *adv.* dreimal, *Шй.*

Тре́йтий, *a.* s. Тре́тий, *Шй.*

Трейти́на, *f.* s. Трети́на, *Шй.*

Трейтя́кий, *a.* dreijährig, drei Jahre alt, -а тели́ця, *Шй.* [(*Ч.* IV. 232).

Трейча́тий, *a.* s. Тройча́тий, *Шй.*

Трекля́тий, *a.* verruchtest.

Тре́ля, *f.* Triller, *m.* (musik. Term.).

Трембі́та, *f.* s. Трембі́та, [*Шй.*

Трембіта́ти, *v. a.* s. Трумбіта́ти,

Трембі́тка, трембі́точка, *f. dim.* s. Трембі́та. [*f.* s. Требу́лька, *Шй.*

Тремб́улька, *dim.* тремб́улочка,

Трембулько́вий, *a.* zur Тремб́улька geh., aus Тр. *Шй.*

Тременталь, *f.* Sumpf-Storchschnabel, *m.* (Geranium palustre), *Шй.*

Тремки́й, *a.* zitternd, schwingend, *Не.* (*хм.* 192).

Тремпу́й, *m.* e. Pflock an den das Schaf während der Schur angebunden wird, *Шй.*

Тремті́ти, (тремчу́, тремти́ш), *v. n.* zittern, beben, *sbst.* тремті́не, *n.* das Zittern, Dröhnen, *n.*

Тре́нзель, тренз́елька, тре́нзля, *f.* Trense, *f.* ein leichter Pferdezaum ohne Stange. [— гро́ші, (*Фр.*).

Тре́нькати, *v. a.* verschwenden,

Трено́ги, *pl.* dreifüssiges Gestell.

Трено́жити, *v. a.* drei Füsse zusammenbinden, einem Pferde die Füsse

binden, *Шй.* [cus vulgaris), *B.*
Трен, тренáк, *m.* Hasel, (Leucis-
Трéпанґ, *m.* Trepang, (Holothuria edulis), *B.*
Трéпати, *v. a.* s. Трíпати; 2) gierig essen; — ся s. Тріпотáти ся, *Фр.*
Трепачóк, -чкá, *m. dim.* s. Тропачóк, *Ч.* V. 20. [er, *m*
Трéпет, *m.* Zittern, Beben, *n.* Schau-
Трепéта. *f.* Zitterpappel, *f.* (Populus tremula).
Трепетáти, (-епéчу, -éчеш), *v. n.* erzittern, erbeben, schauern, schaudern; fürchten, *Шй.* [*Ч.* III. 273. Binse, *f.*
Трепéтя. *n.* alles Zitternde, зїлє —
Трепетúвець, -вця, *m.* e. Art Pilz, der unter den Zitterpappeln (трепéта) wächst, (*Фр.*). [*Ш.* II. 268.
Трепéтний, *a.* zitterud, bebend,
Трепéтовий, *a* von der Zitterpappel.
Трепетокрúлий, *a.* -мотúль mit zitternden Flügeln, *Фр.*
Трепетолúстий, *a.* mit zitternden Blättern, espenblättrig, *Фр.*
Трепетю́к, *m.* s. Трепетúвець. (*Фр.*)
Трепетя́нник, *m.* s. Підосíнник. *Вол.* [Ungeduld zittern, (*Фр.*).
Трепещíти, *v. n.* vor Angst, od.
Трепíтка, *f. dim.* s. Трепéта.
Трепíток, -тка, *m.* вінóк — *Гол.* II. 56. *Пр.* IX. 98. *Bein.* des immerwährend zitternden Kranzes.
Трепíте, (-тя), *n.* s. Трепéте, *Шй.* (*Гол.* IV. 130). [*f. Шй.*
Трепло́, *n.* Ruderstange bei e. Floss,
Трепля́мий, *a.* mit drei Flecken, клюновýч — Rhyncholophus Trimaculatus, *B* [teln; 2) schleudern, werfen.
Трéпнути, *v. a.* ausstäuben, schüt
Трёпостáвка *f.* einfache Regeldetri.
Трепотáти. трепотíти, *v n.* s. Трепетáти, *Шй.* (*Гол.* II. 56); — ся mit den Flügeln schlagen, flattern.
Трéпції, *pl.* Fetzen, Lumpen, *pl. На.*
Трепя́х, *m.* Franse, *f.* [per, *f.*
Трéскало, трескóтало, *n.* Klap
Трескотáти, трескотíти, *v. n.* krachen, prasseln. [(*Гол.* III. 417).
Трéснути, *v. n.* s. Трáснути, *Шй.*
Трестú, *v. a.* s. Трястú, *Шй.* (*Гол.* II. 468).
Тресувáти, *v a.* dressieren.
Треть, *f. Под.* Drittheil, Drittel, *n.*
Трéтий, -а, -е, (трéтїй, -я, -е), *a.* dritter, der (die, das) dritte.
Третúна, (*dim.* третúнка, *dim.* третúночка), *f.* Drittheil, Drittel, *n.*; *pl.* третúни, Seelenamt nach 3 Tagen.
Третúчний, *a. Под.* tertiär.
Трéтний, *a.* zum Drittel geh. *Шй.*
Третьонáдцятий. *a* s. Тринáдцятий, *Шй.* (*Гол.* I. 169).
Третьопрóбний, *a. Ко.* 92. -а горíвка, destillirt? *Шй.*
Третьосьвíтний, *a.* -а формáция, *Фр.* Tertiärzeit, *f.* [mittler, *m. Кн.*
Трéтчик, *m.* Schiedsrichter, Ver-
Третя́к, *m.* ein Thier drei Jahre alt; 2) Drittschwarm, *m*; 3) s. Бичівнúк; 4) *Ко.* 12. e. Tanzfigur, -кá бúти; 5) третякá зубáми вичитáти mit den Zähnen klappern.
Третячóк, -чкá, *m. dim.* s. Третя́к; *P.* II. 6. drei Jahre alt (von Stieren).
Треугóльник, *dim.* треугóльничок, *m.* Dreieck, *n.* [Kartenspiel).
I. Треф, *n.* трéфа, *f.* Treff, *m.* (im
II. Треф, *m.* s. Траф II.
I. Трéфити, (-флю, -фиш), *v. a.* frisieren, kräuseln, *Шй.*
II. Трефúти, *v. a.* s. Трафúти.
I. Трéфний, *a.* s Трефóвий.
II. Трефнúй. *a.* s. Трафнúй.
Трефóвий, *a.* Treff, (im Kartenspiel).
Трехрáменний, *a. Св.* dreiarmig.
Трець *gen.* -ця, *m.* einer der reibt, *Шй.*
Трéчи, *adv.* s. Трúчи, *Шй.*
Треш-треш-треш! *int* beim Zusammentreiben der Schafe.
Трещóтка, *f.* Klapper, *f.*
Три, *num.* drei; три братú: 1) Euphrasia lutea; 2) Mittlerer Klee, (Trifolium medium), *Шй.* [Wachtelkönigs, *B.*
Три-три! *int.* vom Geschrei des
Триб. *m.* Trieb, *m. Ган.*; 2) Treibwerk, *n. B*; 3) Werkstück des Webers.
Трúба, *f.* Werkzeug des Oelschlägers.
Трибарвúстий, *a.* dreifarbig, *B.*
Трúблик, *m.* s. Кия́нка.
Трибрáтнїй, *a. Ш.* II. 102. -ї могúли Grabhügel, *pl.* der drei Brüder.
Трибýлька, *f.* s. Требýлька.
Трибýна, *f.* Tribüne, Rednerbühne, *f. K.*
Трибýнал, *m.* Tribunal, Appellationsgericht, *n. adj.* трибунáльский.

Трибу́х, *dim.* трибушо́к, *m.* Eingeweide,*n.*; Magen *m.Шй.*; 2) s. Бу́ях,*B.*

Трибуха́тий, *a.* dickbäuchig, dick, *Шй.*

Трибушо́к цївка́тий, *m.* Gemeine Wurmschnecke, (Vermetus lumbricalis).

Трибу́шо́н, *m.* Korkzieher, *m.*

Трибуши́ско.*m.aug.*s.Трибу́х.*Шй.*

Трива́й, *m.* der Zögernde, Saumselige, *Шй.*

Трива́лий, *a.* s. Трева́лий, *Шй.*

Трива́ти, *v. n.* s. Трева́ти, *Шй.*; 2) erwarten, warten, *Cm.* [vulgär, *K.*

Тривія́льний, *a.* trivial, gemein,

Три́вко, *adv.* dauernd. [Тревний.

Тривни́й, *a.* satt; 2) nahrhaft, s.

Три́вність, -ости, *f.* s. Тре́вність Dauerhaftigkeit; Nahrhaftigkeit, *f.*

Триво́жний, *a.* sich ängstigend, bange, *M.* II. 51. s. Трево́жний.

Триво́жно, *adv.* bange, ängstlich.

Три́вок, -вку, *m.* Leben, *n.* *Ф.*

Тригла́вий,*m.W.*Triglav(Terglou).

Тригода́к, *m.* — кінь dreijährig.

Триго́льник, *m.* (Pflze) Xanthium spinosum, *Шй.*

Триграні́стий, *a.* dreikantig.

Тригу́бий, *a.* *Шй.* mit einer Hasenscharte. [Schneller, *pl.* (Tricoccae).

Тригузова́ті, *pl.* Dreiknöpfige,

Тридевять, *num.* $= 3 \times 9 = 27$. *Ш.* I. 381.

Тридевя́тий *a.* $=3\times9=$ der 27-ste; 2) *Ф.* in fernster Ferne gelegen.

Тридеся́тий, *a* s. Трийця́тий, *Ч.* V. 132.

Тридїльник, *m.B.* Juncus trifidus.

Триднівка, *f.* die Dauer von drei Tagen. [dreissig.

Тридьцять.(*Шй.*),трийцять,*num.*

Три́дьцятеро. три́йцятеро, *num.* s. d. v. [(die, das) dreissigste.

Три́дьцятий, (три́йц-), *a.* der

Три́дьцятка.(трийц-).*dim.*три́дьцяточка, *f.* die Zahl dreissig; 2) eine sehr dünne Leinwand (aus 30 Fäden bestehend), *Шй.*

Тридьцято́вий, (трийц-), *a.* aus dreissig bestehend, *Шй.*

Три́дьцяток. -тка, *m.* s. Три́дьцять, *Шй.* (*H.* 230).

Три́жди, *adv.* † *K.* s. Три́чи.

Тризнаме́нний, *a.* — сто́впик *B.* Griffel mit dreifädlichen Narben.

Три́зна, *f.* s. Поминки, *Не.*

Три́знище, *n.* Kampfplatz? *Шй.*

Тризнува́ти, *v. a.* kämpfen; 2) nach der Schlacht schmausen? *Шй.*

Тризу́бець,-бця,*m.*Dreizack,*m.Фр.*

Тризу́бий, *a.* mit drei Zacken, *Шй.*

Три́йцять, & s. Три́дьцять &.

Три́кане, (-ня), *n.* lautes Pfarzen.

Три́кати, *v. n.* laut pfarzen.

Трико́не́чний, *a.* dreispitzig, *Фр.*

Три́корт, *m.* *Шй.* Strickwaare, *f.* Strickzeug, *n.*

Трикорто́вий, (*dim.* трикортове́нький), *a.* *Шй.* aus Три́корт.

Три́крость, *f.* das Dreifache.

Три́кут, (*Шй.*), трику́тник, *m.* Dreieck, *n.*

Трикуто́вий, *a.* dreieckig.

Три́куток, (*dim.* трикуто́чок), *m.* *dim.* s. Три́кут.

Триль, *f.* Triller, *m.* *Пар.* [pig,*B.*

Трилаточкова́тий, *a.* dreilap-

Три-листа́, e. Art Kartenspiel.

Трили́стник, *m.* Sumpfklee, *m.* (Menyanthes trifoliata), *B.*

Трилистнико́вий, *a.* zum Трили́стник geh., ihm eigenthümlich, *Шй.*

Трилї́тний, *a.* dreijährig.

Трилущко́вий, *a.* dreiklappig, *B.*

Трима́ти, *v. a.* halten, erhalten; für etw. halten, erachten; — ся sich halten, sich fest anhalten, sich anklammern.

Тримо́іта, *f.* ein oft über zwei Meter langes Blasinstrument, einer Trompete nicht unähnlich, mit dessen Schall der Huzule seine Schafe zusammen zu rufen pflegt. Oft spielen die Hirten auch recht hübsche, wenn auch melancholische Melodien auf der s. g. тримо́іта, welche aus entsprechender, innen ausgehöhlter, von aussen mit Birkenrinde umwickelter Fichtenspleisse verfertigt wird, *B.* Andere mit Тримо́ — beginnenden Worte s. unter Тремо́-.

Три́на, *f.* *pl.* три́ни, zerriebenes Heu od. Futter, welches in d. Krippe nachbleit; 2) s. Зчи́нки. [dreizehn.

Трина́дьцять, (трина́йц-), *num.*

Трина́дьцятеро, (трина́йц-), *num.* dreizehn. [der dreizehnte.

Трина́дьцятий, (трина́йц-), *a.*

Тринáдьцятка, (тринáйц-), *f.* eine grobe Leinwand aus 13 Fäden, *Шй.*

Тринáцник, *m. ung.* e. Art Silbermünze = ⅓ österr. Gulden, *Гол.*IV.418.

Триндúкати, *v. n.* „триндú" schreien; trillern; immer wieder sagen, wiederholt sagen, *Шй.*

Трúни, *pl.* s. Трúна.

Трúнити, *v. a.* Heu od. Futter zerreiben; 2) *gierig fressen, verschlingen, *Шй.*

Тринúця, *f. Гол.* III. 44. s. Трúни.

Трúніг, -нога, *m.* Dreifuss, *m.*

Трúніжок, (-ножок). *m.*Dreifuss,*m.*

Тринк, *m.* Tünche, *f. Пар.*

Трúнкаль, *m.* Trinkgeld, *n. Пар.*

Трúнькало, *n.* Verschwender, *m. Шй.*

Тринкáр, *m.* Tüncher, *m. Пар.*

Трúнькати, (тринк-), *v. a.* verschwenden, vergeuden; betrügen; 2) ratschen, das r schlecht aussprechen, *B.*; *sbst.* трúнькане, *n.*

Тринкувáти, *v. a.* tünchen, *Пар.*

Тринóги, *pl.* Fessel zum Kurzschliessen dreier Füsse (bei Pferden).

Тринóжити, *v. a.* s. Тренóжити.

Тринóжник, *m.* (Pflze) Xanthium spinosum, *Шй.*

Трúнпіль, -ели, *f.* das Querholz, welches in die durchgeschnittenen Hinterfüsse des Schafes eingelegt wird (beim Ausweiden).

Трúпля, *f.* Tripel, *f.*

Трúпутень, -тня, *m.* Grosser Wegerich, (Plantago major), *Шй.*

Трипýтник, *m.* (Pflze) Plantago arenaria, *Шй.* [*Шй.* (*H.* 12).

Трúпять, *num.* = пятнáдьцять,

Трисьвятúй, *a.* hochheilig, *Шй.*

Трúскавець, -вця, *m.* Springbrunnen, *m. B.*

Трúскати, трúснути, *v.n.* spritzen.

Трисóнячний, *a.* strahlend wie drei Sonnen, *Пу.* [mit drei Fächern.

Трисýсічний, *a. B.* dreiklappig,

Три-трúйцять, *num.* = 3 × 30 = 90, neunzig, *C.* I. 96.

Триýголь, -гла, *m.* Dreieck, *n.*; *adj.* триугóльний, dreieckig.

Трúхи, *pl.* Reiben, *n.*; Lärmen, *n.* Unruhe, *f. H.* 214.

Трихúна, *f.* s. Волосúчка.

Трúхон, *m.* Tryphon, *Шй.*

Трицьвíтний, *a.* dreiblütig, *B.*

Трúчі, трúчи, *adv.* dreimal.

Трúчлен, *m.* Trinom, *n.* [mera).

Тричлéнці, *pl.* Dreizehige, *pl.* (Tri-

Тришúй, *m. Ko.* 30. Schlag auf den Nacken, *m.* Ohrfeige, *f.* [berden.

Трúшкати ся, sich unruhig ge-

Трищíпний, *a.* dreispaltig, *B.*

Трíба, *f.*s.Потрéба,*B.*; 2)Probe,*f.Пар.*

Трíбен, -на, -не, тріóний, *a.* erprobt, erfahren.

Трíбник, *m. Cm.* Necessaire, *n.*

Трібувáти, *v. n.* versuchen, erproben, wagen. [Probe, *f.*

Тріб́унок, -нку, *m.* Versuch, *m.*

Тріваня, (-не), *n.* Erwartung, *f. Шй.*

Тривáти, *v. n.* verweilen, sich aufhalten, warten; *leben, *B.* тривáй! warte!

Трівóжити, *v.a.*s. Тревóжити, *Шй.*

Трíвок. -вку, *m.* Leben, *n.*; Lebensart, *f. Шй.*

Тріизýбка, *f.* Dreizähnige Krystallschnecke, (Hyalea tridentata) *B*; 2) Kleine Pfeileule od. Aprikoseneule, (Acronycta tridens), *B.* [Dreigespann, *n.*

I. **Тріійка**, *f.* Drei, *f.* Dreier, *m.*; 2)

II. **Трíйка**, *f.* Fischtödtender Mondsamen, (Cocculus suberosus); 2) Gift, *n.*

Трíйло, *n.* s. Трíйка II. 1), *B.*

Трійнúк, *m.* e. Fischart (der Підýства ähnlich) *B.* [(von Hanf &).

Трійнá, *f.* die Zeit des Hechelns

Трійсíчний, *a. Y.* dreischneidig.

Трíйця, *f.* die heilige Dreieinigkeit; 2) Trikerion, *n.* dreifaltige Kerze; Leuchter mit drei Armen; 3) Бóжа-трíйця, Berg-Johannisblut, *n.* (Hypericum montanum), *B.* [theilig, dreifaltig, *ОП.*

Трійчáстий, *a.* dreisprossig, drei-

Трíйчечка, *f. dim.* s. Трíйця, *Шй.*

Трíйчичка, *f.* dreifache Hechel, *B.*

Трíля, *f.*Weib, welches hechelt,(*Фр.*).

Трін, *gen.* трóну, *m.* s. Тран, *Шй.*

Тріолéт, *m.* Triolet, *n.*

Тріп! *int.*desZerrens,Ausreissens,*Шй.*

Тріпайло, *m.* Flatterer, *m. Пар.*

Тріпалка, *f.* runde Krippe im Schafstall, *Шй.*

Тріпане, (-ня), *n.* тріпанúна, *f.* das Zerren, Ausreissen; 2) das Klopfen, Ausklopfen; das Herausschlagen, Abschütteln, *n.*; das Prügeln, *Шй.*

Тріпати, *v. a.* klopfen, herausschlagen; prügeln; 2) liebkosend etw. mit d. Hand streicheln; 3) essen; 4) *v. n.* flattern; 5) schnell gehen, eilen; — ся s. Трепотáти ся, *Шй.*

Тріпачка, *f.* Bläuel, *m.* *Пар.*

Тріпотáти, тріпотíти, *v. n.* zittern, beben; flattern; — ся s. Трепотáти ся.

Тріпотли́вний, *a.* flatterhaft, *Пар.*

Тріпотли́вість, -ости, *f.* Flatterhaftigkeit, *f.* *Пар.* [*f.* (Motacilla), *B.*

Тріпоф́остик, -ика, *m.* Bachstelze,

Тріпу́! *int.* des Klopfens, od. des Zitterns, *Шй.*

Тріск, *m.* Knistern, Knattern, Gepolter, *n.* Knall, *m.*; 2) s. Тріска, *Шй.*

Тріска, *f.* Span, Splitter, *m.*; Scherben, *pl.*; 2) s. Каблїóн, Stockfisch, *m.* (Gadus morrhua).

Трісканець, -вця, *m.* s. Зїркáч

Тріскавка, *f.* Schnarrheuschrecke, *f.* (Acridium), *B.*

Тріскане, (-ня), *n.* s. Тріск; 2) Fressen, Schlingen, *n.* *Шй.*

Тріскати, *v. a.* fressen, schlingen, gierig essen; 2) *v. n.* krachen, knistern, knallen; *schelten, *Ф.*; 3) sich aufreissen, bersten; — ся sich aufreissen, Sprünge, Risse bekommen, *Шй.*

Тріскáтий, *a.* polternd, zwitschernd, *B.*; 2) мак — Klatschrose, Feuerblume, *f.* Schüttmohn, *m.* (Papaver Rhoeas), *B.*

Тріскáч, *dim.* тріскáчик, *m.* Schwätzer, *m.*; 2) = in d. Räthsel: = мак, s. d. v. (Ч. I. 311), *Шй.*

Тріскачів, -óва, -óве, *a.* dem Тріскáч eigenthümlich, ihm geh. *Шй.*

Тріскáчка, *f.* polterndes, zänkisches Weib, *B.* [Gekrache, *n.* *Пар.*

Тріскот, *m.* тріскотня́, *f.* Gerassel,

Тріскотáти, тріскотíти, *v. n.* knistern, poltern.

Тріску́ч, *m.* s. Скóцень.

Тріску́чий, *a.* stark, heftig (z. B, Frost морóз); 2) s. Тріскáтий 1) 2), *B.*

Тріснути, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen; — ся gegen etw. stossen, schlagen; 2) *v. n.* s. Тріскати 2) 3), *Шй.* [Тріска.

Тріонька, тріточка, *f.* *dim.* s.

Тріочок, -чку, *m.* s. Тріски́, Ріще, *Шй.* (*Гол.* IV. 468).

Тріу́щий, *a.* s. Тріскáтий 1) 2), *B.*

Тріськá, (-тé), *n.* grosser Koth, Sumpf, *m.* *Шй.*

Трісчи́ско, *n.* *aug.* s. Тріска.

Тріумф, *m.* Triumph, *m.* [geh. *Шй.*

Тріумфáльний, *a.* zum Triumph

Тріумфувáти, *v. n.* triumphieren.

Тріфóль, тріфóлїя, *f.* Dreiblättrige Zottenblume, Fieber-, Biber-. Bitter, od. Sumpfklee, *m.* (Menyanthes trifoliata), *Шй.*

Трішки, *dim.* тріше́чки, *adv.* ein wenig, ein Bischen, *B.* s. Трóшки.

Тріщáти, *v. n.* krachen, knistern, prasseln; poltern; 2) schmerzen, weh thun, головá &; 3) vergehen, zu Grunde gehen; *sbst.* тріщане, *n.* *Шй.*

Тріще, *n.* *coll.* s. Ріще.

Тріщу́к, *dim.* тріщучóк, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus), *B.*

Трóви, *pl.* *Ф.* Jagd mit Hunden, *f.*

Трови́ти, (-влю́, -ви́ш), *v. a.* hetzen, anhetzen, *B.*

Тровля́, *n.* Thierhetze, *f.*

Трогáтельний, *a.* s. Трогáючий.

Трогáти, трону́ти, *v. a.* anrühren, berühren; rühren, bewegen; behelligen *КС.* (83) VII. 502.

Трогáючий, *a* rührend, ergreifend.

Трóе, *num.* drei; в трóе *adv.* dreifach, на трóе in drei Theile.

Троежéнець, -нця, *m.* *Гл.* *б.* 63 Mann der in Trigamie lebt.

Троезїлле, *n.* Gemeiner Klee od. rother Wiesenklee, (Trifolium pratense), *Шй.*

Троезу́бка, *f.* s. Трійзу́бка, *Шй.*

Троéнка, *f.* Fliegenschwamm, *m.* (Agaricus muscarius), *B.*

Трóечка, *f.* *dim.* s. Трóйка, *Шй.*

Трóечко, *num.* *dim.* s. Трóе, *Шй.*

Трóзїль, *m.* трозїлля, (-е), *n.* s. Троезїлле, *Шй.* [blatt).

Трóйнка, *f.* *dim.* *У.* s. Трóйця, (Klee-

Трóисть, *f.* Dreispaltmuschel, *f.* (Tridacna), *B.*

Трóистий, *a.* dreifach; 2) рогáнчик-, Dreihörniges Horn-Kranzthierchen, (Ceratium tripus), *B.*

Трóї = трóе, *Шй.* (*Гол.* II. 8).

Троїстий, *a.* s. Трóистий, *Шй.*

I. Троїти, *v. a.* vergiften.

II. Троїти, *v. a.* verdreifachen — ся, *impers.* троїт ся в очéх alles dreifach

sehen, +*M*.

Тро́їцький *a.* s. d. f. *Шй.*

Троїчний, *a.* Dreifaltigkeits, *Пу.*

Тро́йверх, *m.* *W.* s. Тригла́вий.

Тройги́лє, *n.* dreispaltiger, gabeliger Ast, *У.*

Тройда́нка вели́ка, *f.* Riesenmuschel, *f.* (Tridacna gigas).

Тро́йзвін, -она, *m.* Dreiklang, *m.* (musik. Term.).

Тро́йзїль, *m.* тройзї́лле, *dim.* тройзї́ллечко, *n.* = Любйсток, Барві́нок, Васи́льок.

Тро́йка, *f.* s. Трійка, *Шй.*

Тройко, *num.* drei, s. Тро́є; 2) * Triumvirat, *m.* *Шй.*

Тро́йний, *a.* -а спра́ва, *Кн.* Regeldetri, *f.*; 2) — складова́ zusammengesetzte Reg; 3) — това́риства Gesellschaftsrechnung, *f.*

Тройноголовя́к.*m.* Pflze Dipsacus strigosus, *Шй.*

Тройня́г, *m.* Mittlerer Klee, (Trifolium medium), *Шй.*

Тройнячо́к, -чка́, -чку́, *m.* Weisser Wiesenklee, Steinklee, kriechender Klee, (Trifolium repens), *Шй.*

Тройсьві́чник, *m.* Trikerion, *n.* dreiarmiger Leuchter.

Тро́йцин, *a.* zur h. Dreifaltigkeit geh., — день der Pfingstmontag.

Тро́йця, *f.* s. Трі́йця; 2) Pfze Veronica prostrata, *Шй.*

Тройча́к, *m.* Gemeiner Weiderich, Blutkraut, *n.* (Lythrum salicaria), *Шй.*

Тройча́тий, *a.* dreifach.

Тройча́тка, *f.* *Ко.* 112. e. Art Geissel, bestehend aus drei zusammengeflochtenen Riemen, od. mit drei Enden, *Шй.*

Тройчи́стий, *a.* s. Тро́йцин; -е зїлле Gemeiner Schotenklee, Hornklee, *m.* (Lotus corniculatus), *Шй.*

Тро́ки, *pl.* Riemen am Sattelzeug, *Зак.*

Тро́мпати ся, hintrotteln.

Тромси́н, *m.* ein fabelh. Held, so benannt, weil er in e. Walde von drei Jungfrauen gefunden wurde; *adj.* тромси́нів,-ова,-ове, dem Тромси́н geh. *Шй.*

Трон, *m.* Thron, *m.*

Трону́ти, *v. a.* anrühren, stossen; rühren, bewegen; — ся gerührt werden, sich etw. zu Herzen nehmen, *B.*; — у́ма, з у́ма *Кв.* I. 217. — у́мом *Pa.* I. verrückt werden, den Verstand verlieren.

Трону́тий, *a.* ergriffen, gerührt.

Троп, *m.* Tropus, *m.* tropische Redensart; 2) Trab, *m.* кінь иде у троп, *B.*; 3) s. d. f.

Тропа́, *f.* Fusstapfe, Spur, *f.* Pfad, *m.* *K.*

Тропа́к, *dim.* тропачо́к, *m.* e. Art lustigen Tanzes; davon: **тропака́**, **тропако́м**, *adv.*

Тропа́р, *m.* (griech.) kurzer Lobgesang auf die Werke Gottes od. der Heiligen.

Тропа́ти, *v. n.* traben, *B.*; — нога́ми mit Füssen stampfen, laut auftreten; 2) den Тропа́к tanzen.

Тропачко́вий, *a.* zum Тропачо́к geh., den троп. tanzend, *Шй.*

Тро́печка, *f.* Acker-Filzkraut, *n.* (Filago arvensis), *Шй.*

Тро́пити, (-плю́, -пи́ш), *v. a.* treten; 2) die Spur verfolgen. [*n.* *Ф.*

Тро́піт, -оту, *m.* Dröhnen, Getrabe,

Тро́пка, *f.* Pfad, *m.* *Mc.* 293.

Троплї, *pl.* *H.* 259?

Тро́пник, *m.* Frühlings-Walderve, od. Fasanenkraut, *n.* (Orobus vernus), *Шй.*

Тропо́та, *f.* Tanz, *m.* (?) *Шй.*

Тропцюва́ти, *v. n.* trippeln.

Троск, *m.* s. Траск; **тро́ском**, *adv.* in Unordnung hingeworfen, *Шй.* s. Ло́ском.

Тро́ска, *f.* Sorge, *f.* Kummer, *m.*; 2) тро́ска, *eigentl.* тря́стя, Fieber, *n.* *Kol* II. 152.

Тро́скати, *v. n.* s. Тра́скати, *Шй.* — ся sich (um etw.) kümmern, Sorge tragen, Kummer haben, *B.*

Тро́скіт, -ету, *m.* Knall, *m.*; 2) das Gackern der Hühner, *Шй.*

Троскли́вий, *a.* sorgfältig, Sorge tragend, sorgsam, besorgt um etw. *Шй.* (*Гол.* I. 245).

Троско́тане, *n.* das Gackern, Geschrei der Hühner, *Шй.*

Троскота́ти, троскотї́ти, *v. n.* schreien (wie ein Hahn &); троскота́ти ся, s. Тро́скати ся, *B.*

Тросьть, (трость), *f.* Rohrschilf, Teichrohr, Schilf, *n.* (Arundo phragmites); 2) überhpt: Astwerk, *n.*; 3) Stock, *m.* *Шй.*

Тро́сти = трі́ста? *Шй.* (*Гол.* III. 25).

Трости́на, *f.* Rohr, Schilfrohr, *n.* spanisches Rohr.

Тростини́ско, *n.* Geröhr, *n.* *Пар.*

Трости́нка, *f.* *dim.* s. Трости́на; 2) Teichrohrsänger, *m.* (Salicaria arun-

dinacea), *B.* [Rohr.
Тростинóвий, *a.* von Schilf, von
Тростúнонька, тростúночка, *f. dim.* s. Тростúна, *Шй.*
Тростинáк, *m.* лунь — Rohr — od. Sumpfweihe, *f.* (Cirus rufus).
Тростíлка. *f.* Halm, *m.* *Пар.*
Тростінник, *m.* Rohrammer, *m.* (Emberiza schoeniculus), *B.*
Трóстка, *f.* Klappe, *f.* *B.*
Тростнúк.(трóсник). *m.* Röhricht, *n.*
Тростовáтий, *a.* schilfartig, *B.*
Тростовáтка, *f.* рурнúчка — einfacher Röhrenpolyp, (Tubularia calamaris), *B.*
Тростовáчка, *f.* Geröhr, *n.* *B.*
Тростовúй, *a.* von Rohr, Rohr-, einem Rohr ähnlich, *Шй.*
Тростовнúк, *m.* s. Очерéт, *B.*
Тростóмолочь, *f.* Chondrilla juncea, *B.*
Трóсточка, *f.* *К.* II. 241?
Трóстя, *f.* *Гол. гр.* 48. s. Тросьть.
Тростяний. *a.* von Schilf, von Rohr.
Тростáнка, *f.* Teichrohrsänger, *m.* (Sylvia arundinacea), *B.*
Тротúна, *f.* s. Трутинá, *Гол.* I. 186.
Тротúнниця ивóва, *f.* Weidenbohrer, *m.* (Cossus ligniperda); 2) — каштанóва, Rosskastanienspinner, *m.* (Cossus aesculi).
Тротуáр, *m.* Trotoir, *n.*
Трофúм, *m.* s. Трохúм.
Трóха, трóхи, *adv.* wenig, ein wenig; — не fast, beinahe.
Трохúм, *m.* Trophimus. [*Шй.*
Трохимéнко, *m.* Sohn des Трохúм,
Трохимéць,-мця *m.dim.* s. Трохúм.
Трохúмиха, *f.* Gattin des Трохúм; *adj.* Трохúмишин, der Трохúмиха geh.
Трохúмів, -ова, -ове, трохúмівський, -а -е, *a.* dem Трохúм geh. *Шй.*
Трохúмців, -ёва, -ёве, *a.* dem Трохимéць geh. *Шй.* [hundertste.
Трохсóтий, *a.* der (die, das) drei-
Трóху, *adv.* s. Трóха.
Троць, *m.dim.* s- Трохúм, *Шй.*
Трóчки, *pl.* = тóрочкú, *Шй.* (*Гол.* I. 325). [*adv. dim.* s. Трóшка &.
Трóшечка, трóшечки. трóшéчку,
Трошúцу, *adv.* *Гол.* I. 210. s. Трóха.
Трóшка, трóшки, трóшку, *adv. dim.* s. Трóха.
Трóшком, *adv.* s. Трóшка, *Шй.* (*Ч.* VII. 576).
Трощ. трóща, *f.* Schilf, Schilfrohr, *n.*
Трощáк, *m.* Warziger Spindelbaum, (Evonymus verrucosus), *Шй.*
Трóщити, *v. a.* zerknittern, zerbrechen; * vom gierigen Essen, Verschlingen.
Троюда, *f.* Giftmischerin, *f.* *Ф.*
Троюрóдний, *a.* ander Geschwisterkind (Sohn od. Tochter von Geschwisterkindern), *Кв.* II. 135.
Трóя, *f.* s. Отрýта, *Ф.*
Троáга, *f.* N. e. Berges im Marmaroscher Comitat, (*Гол.* I. 567).
I. Троáк, *m.* e. Art Münze = 3 Kopeken; 2) dreijähriges Vieh; 3) *Га.* I. 136. e. Art Osterspiel; 4) *gew. pl.* троякú, Dreizack, *m.* dreizäckige Gabel; 5) s. Тріúка. *B.*
II. Троáк, *m.* *Ко.* 231. Trojaner, *m.*
Троáкий, *a.* dreierlei, dreifach.
Троáко, *adv.* auf dreierlei Art, dreifach.
I. Троáковий, *a.* s. Троáкий; *adv.* троáково = троáко, *Шй.* [*Шй.*
II. Трояковий, *a.* zum Троáк I. geh.
I. Троáн. *m.* (кóней), *Кн.* Dreigespann, *n.*; 2) *Ос.* (61) III. 18. e. Art Tanz; 3) Gemeiner Klee, od. rother Wiesenklee, (Trifolium pratense), *Шй.*
II. Троáн, *m.* *B.* Gift, *n.*
Троáнда, *d.* троáндочка, *f.* Hundsrose, *f.* (Rosa canina); 2) Gartenrose, *f.* (R. centifolia), *Шй.*
Трояндóвий, *a.* zur Троáнда geh., ihr eigenthüml. *Шй.* [*Шй.*
Троáчка. *f.* троячóк *m.* s. Троáк I. 1),
Троячкóвий. *a.* zum Троячóк geh., dafür gekauft, *Шй.*
Трýбá. *f.* Posaune, Trompete, *f.*; 2) Röhre, *f.*; 3) Rauchfang, *m.* *Кв.* II. 83.
Трубáйло. *m.* Nbfls des Днïпрó, *Шй.*
Трубáнка, *f.* Posthörnchen, *n.* (Spirula), *B.*
Трубáр, (рь). *m.* *Luts. gr.* 158. s. d. f.
Трубáч, *m.* Trompeter, *m.*
Трубачів. -ова, -ове, *a.* zum Трубáч geh. *Шй.* [*Шй.*
Трубачувáти, *v. n.* Трубáч sein,
Трубáш, *m.* *Гол.* II. 721. s. Трубáч.
Трубéта, *f.* s. Тримбíта, *Шй.* (*Гол.* I. 8).
Трýбити, (-блю, -биш), *v. a.* die

Trompete blasen; 2) stets dasselbe wiederholen, wiederholt sagen; 3) ausposaunen, bekannt machen; 4) viel essen, *Шй.*
Трубівки́, *pl.* Röhrenschnecken, *pl.* (Protopoda), *B.* [бити 1) 2) 3).
Трубі́ти, (-блю, -биш), *v. a.* s. Тру́-
Тру́бка, *f. dim.* s. Тру́ба; 2) s. Люлька, *Шй.*; 3) Enddarm, *n. B*; 4) — Тритонова, Grosses Tritonshorn, (Tritonium nodiferum); 5) *pl.* тру́бки, Sumpf Aschenpflanze, *f.* (Cineraria palustris), *B.*; 6) тру́бки, *pl.* Name für e. Herbstfest der Juden. [(Aulostoma).
Трубкоро́тик, *m.* Trompetenfisch, *m.*
Тру́бний, *a.* Posaunen-, *Ш.* II. 170.
Тру́бниця, *f.* Rauchfang, *m.*
Трубничо́к, -чка́, *m.* Trompetenthierchen, *n.* (Stentor), *B.*
Тру́бойка, *f.* (*Гол.* II. 59), тру́бонька, тру́бочка, *f. dim.* s. Труба́.
Тру́бця, *f. dim.* s. Труба́, *Шй.* (*Гол.* IV. 532). [pula), *B.*
Трубча́к, *m.* Wurmröhre, *f.* (Ser-
Трубча́тий, *a.* — про́від Ohrtrompete, Eustachische Röhre, *f.* [(Tubicola), *B.*
Трубчатки́, *pl.* Röhrenmuscheln, *pl.*
Трув, *m.* — лїсови́й, *a.* Waldzwenke, *f.* (Brachypodium silvaticum).
Труд, *m.* Mühe, Arbeit, Beschwerlichkeit, *f.*; 2) Leistung, *f.* Werk, *n*; 3) Erdgalle, *f.* (Gentiana centaureum), *Пар.*
Труди́ти, (тру́джу, -диш), *v. a.* müde machen, ermüden, belästigen; — ся sich abmühen, sich Mühe nehmen; sich mit etw. befassen, obliegen ко́ло чого́, при чім.
Трудли́вий, *a.* arbeitsam.
Трудли́вість, -ости, *f. МШ.* Arbeitsamkeit, *f.* [rigkeit, *f.*
Трудна́ция, *f. М+Б.* 75. Schwie-
Трудне́нький, *a. dim.* s. Трудни́й.
Трудне́нько, *adv. dim.* s. Тру́дно.
Трудне́сенький, *a. dim.* s. Трудне́нький, *Шй.*; *adv.* трудне́сенько.
Трудни́й, *a.* schwer, schwierig, mühsam, beschwerlich; 2) ermüdet, ermattet; 3) leblos, todt, *Ш.* II. 11; 4) kümmerlich. [*comp.* s. Тру́дно.
Трудні́йше, (-ш), трудні́ш, *adv.*
Тру́дність, -ости, *f.* Schwierigkeit, Mühseligkeit, Mühe, *f.* [werden, *Шй.*
Трудні́шати, *v. n.* schwieriger
Трудні́ще, *adv.* s. Трудні́йше.

Тру́дно, *adv.* schwer, schwierig, mühselig, beschwerlich.
Трудновáтий, *a.* beschwerlich, schwierig, mühsam.
Трудно́та, *f. К.* Schwierigkeit, *f.*
Труднотопний, *a* schwer schmelzbar, *Пол.*
Трудовáтїти, *v. n.* aufschwellen; breiter werden, sich ausdehnen.
Трудови́й, *a.* dh Arbeit, dh Mühe erworben, *Кв.* II. 41, *Ч.* III. 15. *С.* I. 20.; mühevoll, *С.* I. 182.
Трудови́к, *m.* der Arbeitsame, *Біл.*
Трудови́тий, *a.* mitMühe erarbeitet.
Трудолю́бець, -бця, *m.* der Arbeitsame. [sig, emsig.
Трудолюби́вий, *a.* arbeitsam, fleis-
Трудолюби́мість, (-вість), *g.* -ости, *f.* Arbeitsamkeit, Betriebsamkeit, *f. Пар.* [schäftig.
Трудолю́бний, *a.* arbeitsam, ge-
Трудя́чий, *a.* s. Трудолюби́вий, *Шй.*
Трудя́щий, *a.* s. d. v.; 2) mit Mühe erworben, *Шй.*
Труждáти ся, arbeiten. [*Шй.*
Труї́ти, (трую́, -уе́ш), *v. a.* vergiften,
Труляти, *v. a.* § stossen, s. Друляти.
Трумбе́та, *dim.* трумбе́точка, *f.* s. Тримбіта, *Шй.* (*Гол.* II. 611). [blasen.
Трумбітáти, *v. a.* die Трамбіта
Тру́мна, *f.* тру́мно, *n.* s. Тру́нва.
Труна́, *f.* s. d. *f.*
Тру́нва, *f.* Sarg, *m.* [Sarg-, *Шй.*
Трунво́вий, *a.* zum Sarge geh.,
Тру́нвонька, тру́нвочка, *f. dim.* s. Тру́нва.
Тру́нене, *n.* Stossen, *n.* Anstoss, *m.*
Труни́на, трунви́на, *f. dim.* kleiner Sarg, *Ст.*
Труни́ти, *Мак.* I. 35? [*Ч.* V. 792.
Тру́нка, *f. dim.* kleiner Sarg, *Щог.*
Трунко́вий, *a.* zum Тру́нок geh.; trinkend, *Шй.*
Тру́но, *n. Фр.* s. Тру́нва. [ca, *B.*
Тру́нов *gen.*-нви, *f.* Sarg, *m.* s. Тру́н-
Тру́новка, тру́новця, *f. dim.* s. d. v.
I. Тру́нок, -нка, -нку, *dim.* тру́ночок, *m.* Getränk, *n.*; Trank, *m.*
II. Тру́нок, *m.* Unterleib, *m.* Bauch, *m. B.*
Тру́нонька, тру́ночка, *f. dim.* s. Тру́нка, *Ч.* V. 451, 367.
Тру́нути, *v. a.* stossen. [V. 781).
Тру́нце, *n. dim.* s. Тру́нка, *Шй.* (*Ч.*

Трýнчик, *m. dim.* Ф. Tränkchen, *n.*
Труп, *m.* Leichnam, *m.* Leiche, *f.* todter Körper.
Трупáрня, *f.* Leichenkammer, *f.*
Трýпе, *n. coll.* Leichen, *pl.* Шй.
Трупи́ця *f.* Leichenweib, *n.* Schimpfn. e. alten Hexe, *У.*
Трýпій, -пъя, -пъе, *a.* dem Leichnam eigenthüml., zur Leiche geh.; 2) — я голóвка *f.* Schwanzmeise, *f.* (Parus caudatus), *В.*
Трупíне, *n.* s. Гниттé, *Пол.*
Трýпiш, *m.* Pillenkäfer, *m.* (Byrrhus) *В.*
Трýпішати, трýпішіти, *v. n.* verfaulen, verwesen, vermodern, Шй.
Трýпно, *adv.* *Ст.* todt.
Труповий, *a.* zur Leiche geh., mit Leichen gefüllt, -а моги́ла, Шй. (*Гол.* III. 90).
Трупоїд, *m.* Leichenfresser, *m.*
Трупоїдний, *a.* dem Трупоїд eigenthüml. Шй.
Трус, *m.* *ТР.* 19. Zittern, *n.* Bestürzung, *f.*; Erdbeben, *n.* Шй.; 2) *ТР.* 33. Feigling, *m.* Memme, *f.*; 3) Durchsuchung, gerichtliche Untersuchung, *f.*; 4) s. Струсь. Шй.
Трусь, *m.* Kaninchen, *n.* (Lepus cuniculus), *В.*
Трусь-трусь! *int.* Lockruf für Kaninchen, Шй.
Трусá, *f.* *К.* I. 168. *Кч.* 190. *М.* Verwirrung, Bestürzung, *f.* Schrecken; Wirrwarr, *m.*; 2) *ВШ.* s. Трусли́вість.
Трусáк, *m.* *КУ.* s. Трус; 2) *В.* s. Трусь.
Трусéвий *a.* vom Strausse, Strauss-, Шй. (*Гол.* II. 58).
Трусени́ця, *f.* Hausdurchsuchung, [Revision, *f.*
Трýсик, *m.* s. Трусь, *В.*
Трýсим, *m.* Mon. December.
Трýсини, *pl.* Ueberbleibsel, *pl.* Abraum, *m.* *Пар.*
Труси́нка, *f.* Bröckchen, *n.* *Пар.*
Трýси́ти, (-ýшу, -ýсиш), *v. a.* schütteln, rütteln; 2) bröckeln, *Пар.*; 3) durchsuchen; — ся zittern.
Трусíй, *gen.* -сїя, *m.* derjenige welcher schüttelt; 2) d. welcher durchsucht, w. e. Durchsuchung unternimmt, Шй.
Трýсїнька, *f. dim.* s. Трусь, Шй.
Труск, *m.* *Н.* 69. s. Тріск; 2) dürres Astwerk, Шй.; 3) *D. c.* 194. *pl.* s. Трýскавка. [Шй.
Труск! *int.* des Krachens, Knitterns,
Трýскавка, *f.* Hügel-Erdbeere, *f.* (Fragaria collina), Шй.
Трускавкóвий, *a.* der Трýскавка eigenthüml; aus Тр.
Трýскавонька, трýскавочка, *f. dim.* s. Трýскавка.
Трýскати, *v. n.* krachen, knistern, laut schlagen; 2) сóбóю, s. Отíпати сóбóю. (*Фр*). [*С.* II. 135. *Др.*
Труськи́й, *a.* schüttelnd, rüttelnd,
Труськóм, *adv.* im Trab, *В.*
Трусли́вий, *dim.* трусливéнький, *a.* furchtsam, feig. [Feigherzigkeit, *f.*
Трусли́вість, -ости, *f.* Feigheit,
Трусли́во, *adv.* furchtsam, feig.
Трусли́н, *m.* Scabiosenartige Flokkenblume, (Centaurea scabiosa), Шй.
Труснйк, *m.* s. Зáяць, *В.*
Трусни́ця. *f.* Fieber, *n.* *В.* [*Лїр.* 6.
Трýсно, *adv.* furchtsam, *Зг.* zitternd,
Трýснути, *v. a.* s. Трýсити.
Трусовáтий, *a* furchtsam, feig, *Зар.*
Трýсок, *m.* s. Труск, Шй. [802.
Трусювáти, *v. a.* s. Трýсити, *Ч.* V.
I. Трут, *m.* Drohne, *f*; 2) fauler, sorgloser Mensch.
II. Трут, *m.* Sternschuss, *m.* Sternschuppe, *f.* *В.*; 2) Zunderpilz, *m.* echter Zunderschwamm, (Polyporus igniarius), Шй.
III. Трут, *m.* Haufen, *m.* Schaar, *f.* Ф.
Трýтá, *f.* Gift, *n.* *Фр.*; — зїля giftiges Kraut *Ш.* I. 185.
Трýтень, -тня, *m.* Drohne, *f.* *В.*
Трýти, (трýю, трýєш). *v. a.* s. Троїти, Шй. *Гол.* II. 811).
Трути́дерев воронóч, *m.* Krähenaugenbaum, Brechnussbaum, *m.* (Strychnos nux vomica).
Трути́зна, *f.* Gift, *n.*
Трýтик, *m.* *dim.* Трут I.
Трути́нá, *dim.* трутинойка, (-онька), *f.* s. Трути́зна. [Bohrstaub, *m.*
Трýтини, *pl.* Feilspäne, *pl.* Feilstaub,
Трýтити, (трýчу, -тиш), *v. a.* stossen, weg-, hinabstossen, hinabwerfen.
Трутíвка. *f.* Gifttrank, *m.* *Гол.* I. 290.
Трýтка, *f. dim.* s. Трýта, Шй.
Трутни́й, *a.* giftig, vergiftet, *Ст.ОП.*
Трýтник, *m.* s. Шй. Трут II. 2), Шй.
Трутобíйна, *f.* Drohnenschlacht, *f.*
Трутовéць, -тівця́, *m.* Dröhnenschwärmer, *m.* (Macroglossa fucifor-

mis), *B.* [Drohnenzellen, *pl.*
Трутовий, *a.* Drohnen-, -á робо́та
Тру́фель, *gen.* -фля, *m.* (*Шй.*), тру́фля, *f.* -чо́рний, (-на), Speise-Trüffel, *f.* Erdschwamm, *m.* (Tuber cibarium).
Труфля́к, *m.* Trüffelk, *m.* (Cinamomea).
Трух, *m.* Trab, *m. B.* [лик, *B.*
Труха́, *f.* s. Патеру́ха; 2) s. Крі-
Труха́н, *m.* Truthahn, *m.* s. Индик, *B*
Труха́ня, *f.* s. Крілик, *B.*
Тру́хати, *v. n.* traben, *B.*
Тру́хлий, *a.* ausgemergelt, ausgedorrt; welk; 2) verfault, vermodert, morsch, *Кч.* 214.
Трухли́на, *f.* s. Трухло́, *Шй.*
Трухлі́ти, *v. n.* erstarren (vor Schrecken). [Holz &, *Шй.*
Трухло́, *n.* etw. Verfaultes, faules
Трухля́вий, *dim.* трухлявéнький, *a.* moderig, morsch, *Нс. С.* I. 89.
Трухля́вина, *f.* s. Трухло́, *Шй.*
Трухлявіти, *v. n.* verfaulen, vermodern, morsch werden. [*m.* Moder, *n. Нс.*
Трухля́тина, *f.* Geruch vom Moder,
Трухні́ти, *v. n.* verfaulen, vermodern, *Шй.*
Тру́хнути, *v. n.* s. d. v. *Шй.*
Трухце́м, *adv.* im Trab.
Труча́ти, *v. a.* stossen, wegstossen, hinabstossen.
Труш, *m.* Moder, *n. B.* [geh. *Шй.*
Тру́шків, -ова, -ове, *a.* dem Трушко́
Трушко́, *m.* s. Трохи́м, *Шй.*
Трушко́м, *adv.* im Trab, eilig.
Труща́ба. *f.* dichter Wald; 2) Engpass, *m.*; e. Vertiefung; * Räuberhöhle, *f. Шй.* [(Hippomane mancinella).
Тру́яб, *m.* Manschinellebaum, *m.*
Трюх-трюх! трюхи́-трюхи́! *int.* Nachahmung des Geräusches beim Laufen, *P.* I. 1. beim Trotten, Traben.
Трю́хати, *v. n.* traben, *Шй.*
Трюхи́, *adv.* — бі́чи im Trab, *КС.* IV. 171. [*Ч.* II. 154.
Трюхи́кати, *v. n.* s. Трю́хати,
Трю́хлий, *a.* moderig, *Cm.*
I. Трю́хнути, *v. n.* faulen, *Cm.*
II Трюхну́ти, *v. a.* schütteln, *C.* I. 145. [*Шй.* (*Ч.* II. 590).
Трюшко́м. *adv.* im Trab, trippelnd,
Тряд, *m.* Krankheit, *f. Пс.*
Трямо́к, -мка́, *m.* kleiner Balken, Querbalken unter der Zimmerdecke, *Кч.* 153.
Тря́пичка, *f.* s. d. f. *Шй.*
Тря́пка, *f. pl.* тряпки́, krause Faser, Franse, *f.*; Leinwandzipfel, *m.*; 2) Lappen, Lumpen, Wischlappen, *m.*
Тряпчина́, *f.* Lappen, *m.*
Тря́пя, *n. coll.* Lumpen, *pl.*
Тряса́вина, *f.* s. Тряса́вйця, *B.*
Тряса́вйця, *f.* Pfuhl, Morast, Sumpf, *m.* Quebbe, *f. B.*
Трясани́ця, трясени́ця, *f.* Schüttstroh, *n.*; 2) Mischung von Heu u. Stroh, *f.*; 3) s. Гитки́. [cilla), *B.*
Тряси́дупа *f.* Bachstelze, *f.* (Mota-
Тряси́на, *f.* Wassergewächse, — Linse, *f.* [ternden Händen, *B.*
Трясиру́кий, (трес-), *a.* mit zit-
Тряси́фіст, *m. B.* s. d. f.
Тряси́хвостка, *f.* Bachstelze, *f.* (Motacilla), *B.*; 2) Rothschwänzchen, *n.* (Lusciola phoenicurus, u. tithys), *B.*
Тря́ска, *f.* Rütteln, *n. Под.*; 2) s. Сосо́нка.
Тря́скати, *v. n.* s. Тра́скати, *Шй.*
Тряскоті́ти, *v. n.* knistern, knittern, *B.* [grund, *m.*
Трясови́на, *f. Ч.* IV. 523. Moor-
Трясови́ця, *f.* Fieber, *n. Ев.* 11.
Трясолу́пки, *pl.* Hirtentäschelkraut, *n.* Hirtentasche, *f.* (Capsella bursa pastoris), *B.* [ся zittern; sich bewegen.
Тря́сти́, *v. a* schütteln, rütteln; —
Трясу́лька, *f.* Thalictrum angustifolium, *Шй.* [Трясти́.
Трясу́ха, *f. Bein.* des Fiebers, s.
Трясу́чка, *f.* Mittleres Zitter — od. Flittergras, (Briza media), *Шй.*
Тря́сця *f. Ко.* 15. Fieberkrankheit, *f.*
Тря́хнути, (тря́хти, *Шй.*), *v. n.* trocken werden, trocknen.
Тс! *int.* als Aufforderung zum Stillschweigen &; 2) zum Ausdruck der Verwunderung, *Шй.*
Тсе = оте́, *M.* I. 24.
Тсей, тся, тсе, *pron.* = Оте́й &, *P.* I. 84. *Гол.* III. 150.
Тти = тоти́, *Ф.*
I. Ту, *adv.* hier, da.
II. Ту = ту́ю, s. То́й, *Шй.*
Ту́ба, *f.* Tuba, *f.* Sprachrohr, *n.*
Туби́лець, -льця, *m. К.* Hiesiger, Einheimischer, Landeseingeborener, *m.*

Тубильний, *a.* einheimisch, eingeboren, *Шй.*
Тубблець, -льця, *m.* s. Тубилець.
Тубблка, *f.* eine Einheimische, *Пiс.*
Тубдльний, *a.* s. Тубильний, *Шй.*
Тýбус, *m.* Tubus, *m.* (ein mittleres Fernrohr), *Пол.* [Schnupftuch, *n.* *B.*
Тувáльня, *f.* Handtuch, Rolltuch,
I. Тугá, *f.* Traurigkeit, *f.* Gram, Kummer, *m.*
II. Тýгá, *f.* *К. Пр.* III. 23. Spannung; Festigkeit, Energie, *f.*; в тузї fest (*Lop.*).
Тугий, *dim.* тугéнький, *a.* steif, stramm, straff; stark, ausdauernd, *Кч.* 105; 2) langsam, schwerfällig, *К.*
Тýгнути, *v. n.* an Consistenz gewinnen; derb werden.
Тýго, *dim.* тугéнько, *adv.* steif, stramm; fest, stark, *Ш.* I. 142.
Туговáти, *v. n.* s. Тужити, *К.*
Тýговка, *f.* Achyrophorus maculatus, *Шй.* [machen, *Шй.*
Тугонїти, *v. n.* klopfen, ein Getöse
Тýгонька, *f.* *dim.* s. Тугá I. *Шй.* (Ч. V. 607).
Тугóнько, *adv.* *dim.* s. Тýго.
Тугошийй, *a.* mit starkem vorgerecktem Halse; 2) * hartnäckig, *К.*
Тýгший, *a.* *comp.* s. Тугий, *Шй.* (*Гол.* IV. 128).
Туд, (Ч. V. 1146), тудá, тудáй, тудй, тудима, тудийка, *adv.* dahin; dorthin.
Тудéж. *conj.* † dabei, sogleich, *Шй.*
Тудíкв, *adv.* hierdurch, *B.*
Тудóю, *adv.* s. Тудá, *P.* I. 145.
Туéї = тóї, *pron* *genit. fem.* s. Той, *Шй.* (Ч. II. 333).
Туж, *adv.* gleich hinterher; тужтуж, bald-bald, *Кч.* 75.
Тужáвіти, *v. n.* fest werden; steif werden; sich einziehen, einlaufen; gerinnen, *Шй.*
Тужéбний, *a.* *У.* s. Тужливий.
Тýженька, *f.* *dim.* s. Тугá I.
Тужити, *v. n.* sich betrüben, sich härmen, sich grämen.
Тужний, *dim.* тужнéнький, *a.* traurig, betrübt, schwermüthig, bange; kummervoll. [ter Weise.
Тýжно, *adv.* traurig, bange, verzag-
Тужливий, *a.* *Ф.* s. Тужний; *adv.* тужливо.
Тужнобчка, *f.* *W. Bein.* der Заз́уля, mit schmachtenden Aeuglein.
Тужурóк, -ркá, *m.* kurzes Pelzkleid.
Туз, *m.* Daus im Kartenspiel, *m.*; 2) Schlag, Stoss, *m.* *Ш.* II. 12.; 3) s. Dyk, Богатир, *Шй.* [stossen, *Ш.*
Тузáти, *v. a.* e. Schlag versetzen,
Тузéмець, -мця, *m.* s. Тубилець.
Тýзик, *m.* тузинй *n. dim.* s. Туз, *Шй.*
Тузило, *m.* einer der gern stosst, (s. d. f.) *Шй.*
Тузити, (тýжу, тýзиш), *v. a.* *Ко.* 202. stossen, schlagen; 2) * trumpfen, Trumpf spielen; — ся sich raufen, Händel suchen, *Шй.* [*m.* Dutzend, *n.* *Шй.*
Тýзін, (-нь), *dim.* тýзінок, тýзин,
Тузлýк, *m.* Salzlacke zum Einsalzen der Fische, *Шй.*
Тузяка, *m.* *aug.* s. Туз, *Шй.*
Туй, *adv.* da, hier; туй-туй, bald, sogleich.
Туй, туй-туй! *int.* beim Hetzen der Hunde; 2) Scheuchruf gegen Wölfe etc.; *Шй.*
Тýйбіч, *adv.* *Це.* s. Тогóбіч.
Тýйкати, *v. a.* dem Wolfe od. den Hunden das „туй, туй!" zuschreien, *B.*; *sbst.* тýйкане, *n.* *Шй.*
Тук, *m.* Fett, *n*; * Dünger, *m.*
Тук! *int.* des Zusammenstosses der Köpfe, *Шй.* [(Rhamphastus Toco), *Пол.*
Тýкан перцеїда. *m.* Pfefferfresser, *m.*
Тýкане, (-ня), *n.* das Stossen mit einem Kopfe an einen anderen Kopf; * Klopfen, *n.* *Шй.* [klopfen, *Шй.*
I. Тýкати, *v. a.* schlagen, stossen,
II. Тýкати, *v. a.* „Ту" („hier") — rufen, Ч. V. 173.
Туковий, *a.* Fett-.
Туковитий, *a.* fetticht, *Пар.*
Тукраéвий, *a.* hierländisch, *Пар.*
Тул, *m.* e. Art Kopfbedeckung, Mütze.
Тулáн, *m.* (Pflze) Statice tatarica, *Шй.*
Тулáч, *m.* *Ф.* s. Скитáлець.
Тýлене, *n.* s. d. f.
Тýлине, (-ня), *n.* Andrücken, Anpressen, *n.*; Bedrückung, *f.* Bedrängnis, *n.* *Шй.*
Тулити, *v. a.* anpressen, andrücken, an sich drücken, umarmen; 2) beisetzen; zufügen; zusammenhalten; — ся sich an etw. drängen, sich anschmiegen кóло когó, чогó, seine Zuflucht zu einem nehmen; 2) sich drängen, sich einschrän-

ken; 3) ankleben, kleben bleiben, sich anheften, *Шй.*

Тулій, *m. pl.* тулії, Blutfedern,*pl.B.*

Тулійка, *f.* Werkstück des Töpfers.

Тулійниця, *f.* Federpolyp, *m.* (Plumularia), *B.*

Тулк, *m.* s. Толк, *Шй.* (*Н.* 122).

Тýльки, тýлько, *adv. P.* I. 39. s. Тільки.

Туловáти ся, sich einander küssen? liebkosen? *Шй.* (*Гол.* III. 240).

Тулóвище, *n.* Rumpf, Leib, *m.*

Туловóвий, *a.* des Brustkastens, *B.*

Тульпáн, *m.* Tulpe, *f.* (Tulipa); — півник Gartentulpe, *f.* (Tulipa Gesneriana), *B.* [Tulpen-, *Шй.*

Тульпáнóвий, *a.* von der Tulpe,

Тýлуб, *dim.* тулубéць, *m.* Rumpf, *m.*; 2) Schafpelz, *m.* (ohne Taillenschnitt).

Тулубáстий, *a.* nach Art des Тýлуб, *Ч.* VII. 420.

Тýлубок, -бка, *m.dim.*s.Тýлуб,*Шй.*

I. Тулýк, *pl.* тулуки́, *m.* Junge der Bären und der Wölfe, *B. Ф.*

II. Тулýк, тулýп, *m.* Ziegenhaut ohne Schlitz abgezogen u. als Sack gebraucht. [Kriegsmusik.

Тулумбác, *m.* † Art Pauke zur

Тулучá, (-чé), *n.* s. Тулýк I. *B.*

Тульчи́нка, *f.* Nbfl. des Буг, *Шй.*

Туля́к, *m.* s. Тулій, *B.*

Тýляти ся, s. Скитáти ся, *Шй.*

Тум, *pron. Locat. sing. m.* u. *n.* = тім, *Шй.*

Тум! Mitsingen, — *Шй.*

Тумá, *f.* Mischling, Bastard, *m. Шй.*; 2) Betäubung, Bethörung, *f.* Trug, *m. P.* I. 197; *Н.* 45. s. Тумáн; козáк — *Ме.* 83. *К.* Verführer, *m.*

Тумáк, *m.* Baum, od. Edelmarder, *m.* (Mustela martes); 2) Schlag, Stoss, *m. Шй.*

Тумакóвий,*a.*Edelmarder-,vom Ed.

Тýмáн, *m.* Nebel, *m.*; * e. ungeheuer grosse Menge; 2) * der Stumpfsinnige, Dummkopf, *m.*

Тумáник, *m. dim.* s. Тумáн, *Шй.*

Тумáни́ти, *v. a.* betrügen, überlisten; — ся sich umnebeln, nebelig werden.

Тумани́ско, *m. aug.* s. Тумáн 2).

Тумани́ще, *n. Ф.* Irrlicht, *n.*

Туманіти, *v. n.* nebelig, finster werden; * von der Ferne sichtbar werden; 2) geistesabwesend, stumpfsinnig werden, *М.* II. 16; 3) unthätig sitzen.

Тумáнний, *a.* nebelig, nebelhaft, Nebel-, — óбраз Nebelbild, *ОП.*

Тумáньство, *n.* Betrug, *m.* Betrügerei, *f. Пар.* [betrügerisch, *Пар.*

Туманя́рський,*a.*marktschreierisch,

Туманя́рство, *n.* Marktschreierei, *f. Пар.*

Тумачóк, -чкá *m. dim.* s. Тумáк.

Тумісцéвий,*a.*hierortig,hiesig,*Пар.*

Тумýльт, *m.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.* Tumult, *m. Шй.*

Тун, *Ф. Веч.* I. 321?

Тýнем = утонéм? *Шй.* (*Ч.*IV.327).

Тýнець, -нця, *m.* Thunfisch, *m.* (Thynnus vulgaris).

Тýний, *a.* s. Тáний. [II. 254)?

Тýнути, *v. n.* тýну, *Шй.* (*Гол.*

Туп! *int* des Stampfens mit den Füssen.

Тупá. *f.М.*III. 53. Tritt; Hufschlag, *m.*

Тупáк, *m.* stumpfes Werkzeug (z. B. Messer &); 2) Stümper, *m. B.*

Тýпало, *m.* derjenige, der mit den Füssen stampft, *Шй.*

Тýпане, (-ня), *n.* das Stampfen, Auftreten mit den Füssen; Hin — u. Herlaufen, *n.*

Тупанки́, *pl. ung.* Schuhe, *pl.*

Тýпати, тýпнути, *v. n.* mit den Füssen stampfen; hin u. her gehen; * кóло чогó Sorge für etw. tragen, sich um etw. bekümmern, etw. bewirtschaften, *Шй.*

Тупéрь, *m.* Stümper, *m. Шй.*

Тупéсенький, *a. dim.* s. Тупи́й.

Тупéць, *m.* s. Тупáк, *B.*

Тупи́й, *dim.* тупéнький, *a.* stumpf, abgestumpft; 2) * abgestumpft, stumpfsinnig.

Тупи́рь, *m.* s. Тупéрь, *Піс.*

Тупи́ти, (тýплю, -пиш), *v. a.* stumpf machen; — ся stumpf werden; schwächer werden, *Шй.*

Тупи́ця, *f. Н.* 109. stumpfes Beil od. Messer; 2) beschränkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch.

Тупи́чка, *f. dim.* s. d. v. [gen.

Тупілáти, *v. a.* когó auf jmdn drän-

Тупісінький, (-ічкий), *a.* ganz stumpf; *adv.* тупісінько, (-ічко), *Шй.*

Тýпість, -ости, *f.* Stumpfsinn, *m.*

Тупіти, *v. n.* stumpf werden; 2) stumpfsinnig werden.
Тупіш, (-ше), *adv comp.* s. Ту́по, *Шй.*
Тупішати, *v. n.* stumpfer werden, *Шй.* [*comp.* s. Тупи́й, *Шй.*
Тупіший, *dim.* тупішенький, *a.*
Тупіщий, *a. comp.* s. Тупи́й; *adv.* тупіще.
Ту́пкати, *v. n.* s. Ту́пати; 2) * jmdn fälschlich beschuldigen, beschimpfen, *Шй.* [schwach; schwierig, langsam.
Ту́по, *adv.* stumpf; 2) stumpfsinnig,
Тупова́тий, *a.* ein wenig stumpf & s. Тупи́й; *adv.* -то.
Тупоголо́вий, *dim.* тупоголове́нький, *a.* beschränkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch, *Шй.*
Туподу́мство, *n.* Bornirtheit, *f. К.*
Тупоку́тний, *a.* stumpfwinkelig, *СМ.*
Туполіста́тий, *a.* mit stumpfen Blättern, *Шй.* [nase, *f. Шй.*
Тупоно́сий, *a.* stumpfnasig, Stumpf-
Тупону́ти, *v. n.* s. Ту́пнути, Ту́пати, *Шй.*
Тупори́лий, *a.* mit stumpfem Rüssel; *Ш.* II. 21. * stumpf, blasiert, verschroben. [(*Ч.* VII. 569).
Тупори́ще, *n.* s. Топори́ще, *Шй.*
Тупосучка́тий, *a.* — зуб stumpfer Höckerzahn, *m. Пол.*
Ту́пот, *m.* Stampfen, Getrampel, *n.*
Тупота́ти, тупоті́ти, *v. n.* stampfen mit den Füssen, laut auftreten; * schnell laufen, *Шй.*
Тупотня́, тупотня́ва, *f.* dumpfer Schall v. Stampfen, Dröhnen, *n. Кч.* 84.
Тупта́нка, *f. Ч.* IV. 468. s. d. v.
Ту́пу-ту́пу! *int.* beim Stampfen mit d. Füssen.
Тупцьо́ване, *n.* s. Ту́пцяне, *Шй.*
Тупцьова́ти, *v. n.* s. Ту́пцяти.
Ту́пцяне, *n. Пс.* emsiges Tummeln, eifriges Bemühen, dienstfertiges Herumgehen (beim Hofmachen). [trippeln, *Фр.*
Ту́пцяти, *v. n.* hin u. her gehen,
Тур, *m.* Auerochs, *m.* (Bosurus), *В.*; 2) Hirschkäfer, *m.* (Lucanus cervus), *В.*; 3) *pl.* ту́ри, Erdwerk, Flechtwerk mit Erde angefüllt, *n.* Schanzkorb, *m.* *С.* II. 134. [*Шй.*
Тур! *int.* des Geschreis e. Turteltaube,
Тура́лий, *a.* acht gebend, achtsam, *Гол.* III. 39.

Ту́ране, *n.* Fortjagen, *n.* Verweisung, *f.*; Nachsicht, *f. Шй.* [mer, *m.*
Тура́тель, *m. Кst.* Schwärmer, Träu-
I. **Тура́ти**, *v. a.* verjagen; verachten, vernachlässigen, nicht achten; — ся zögern, *Шй.*
II. **Тура́ти**, *v. n. Ksl.* schwärmen, träumen; — ся s. Вручати ся *Фр.*
Туро́, *gen.* ту́ру, *m.* Kummer, *m.* *Ос.* (61) VI. 23.
Турба́, *f.* s. Журба́, *Ш.* I. 355; 2) Belästigung, *f. К.*
Турба́н, *m.* Turban, *m.*
Турба́т, *m.* **Турба́та**, *f.* N. e. Berges im Marmaroscher Comitat, *Шй.* (*Гол.* I. 568. 572). [*f.* Zerwürfnis, *n. Кн.*
Турба́ция, *f.* Sorge, Verwirrung,
Турби́ль, *m. Иг.* 75. Schwarm, *m.*
Турбі́на, *f.* Turbine, *f.* Kreiselrad, *n. Пол.*
Турбо́ване, (-ня), *n.* das Beunruhigen, Bekümmern; 2) Kummer, *m.* *М.* III. 97; *Кв.* I. 225.
Турбова́ти, **турбува́ти**, *v. a.* beunruhigen, bekümmern; ängstigen; — ся sich beunruhigen, sich bekümmern, sich ängstigen.
Турбо́та, *f. К.* Drangsal, *f.* Kummer, *m.*
Турбо́тний, *a.* sorgenvoll, *ОП.*
Турготі́ти, *v. n.* klopfen, rütteln.
Тургу́н, *m.* Dragon, *m.* (Artemisia dracunculus), *Шй.*
Туре́нка, *f. dim.* s. Ту́рня, kleiner Thurm, *Шй.* (*Гол.* III. 250).
Туре́ц, (-е́ць), -рця́, *m. dim.* s. Тур.
Туре́цький, (-ецк-), *a.* türkisch; 2) -е про́со Amarantus caudatus, *Шй.*; 3) -ий сльоз Ross- od. wilde Malve, (Malva silvestris), *Шй.*; 4) — віно́к Schande e. Mädchens. [kische.
Туре́ччина, *f.* Türkei, *f.*; alles Tür-
Тури́ст, *m.* Tourist, *m.*
Тури́ти, (-рю, u. -ру, -риш), *v. a.* *Ос.* (62) V. 78. verjagen, vertreiben.
Тури́ця, *f.* Weibchen des Тур 1) *В.*; 2) Nbfl. des Буг; 3) Spitzklette, *f.* (Xanthium strumarium). [des Тур.
Ту́рів, -ова, -ове, *a.* zum Тур geh.,
Ту́рій, *a.* турі язи́ки e. Pflanzenart, *В.*
Ту́рія, *f.* Nbfl. des Буг.
Ту́ркавка, (*dim.* ту́ркавонька, -очка) *f.* Turteltaube, *f.* (Columba turtur), *В.*
Ту́ркавчин, *a.* der Turteltaube.

Ту́ркало, c. s. d. v. B.; 2) Schwätzer, m. Шй.
Ту́ркане, n. das Geschrei e. Turteltaube; 2) Schwatzen, n. Шй.
Ту́ркати, v. a. eins u. dasselbe stets wiederholen, wiederholt sagen; 2) v. n. vom Geschrei e. Turteltaube, Шй.
Турка́ч, m. s. Ту́ркавка, B.
Турке́ня, f. s. Турки́ня, Шй.
Турке́нин, (-ки́нин), a. zur Турки́ня geh., der T. Шй.
Турки́ниця, f. s. d. f.
Турки́ня, f. Türkin, f.; 2) Art grosse Zwetschken, Шй. [T. geh.
Ту́рків, -ова, -ове, des Türken, dem
Ту́ркіт, -оту, m. s. То́ркіт, Getöse, n.
Ту́ркот, m. s. d. v.; 2) Trommeltaube, f. (Columba dasypus v. tympanisans), B.; 3) mürrischer Mensch, Brummbär, m.; ein zänkischer Mensch, Шй.
Турко́та, f. coll. Türken, pl. C.
Туркота́ти, туркоті́ти, v. n. girren; 2) brummen, murmeln; 3) klopfen, ein Getöse machen; 4) etw. wiederholen, oft sagen, Шй.
Турку́н, m. s. Ту́ркавка, B.
Ту́ркус, m. Türkiss, m.
Турла́ш, m. Eisstoss, Eisgang, m. s. Турна́ш. [ря́ти I.
Турли́ти, турля́ти, v. a. M. s. Ту-
Турлу́к, m. Ziegelstein, m. Шй.
Турлу́чний, a. aus Турлу́к, aus Lehm, Lehm, Шй.
Турля́ти, v. a. stossen, Шй.
I. Ту́рма, f. Schar, Herde, f. s. Ґу́рма.
II. Турма́, f. s. Тюрма́, H. 283.
Ту́рман, dim. турмане́ць, m. Tummler, m. Purzeltaube, f. Шй.
Ту́рманів, -ова, -ове, a. dem Ту́рман eigenthüml., der Purzeltaube, Шй.
Ту́рманщик, m. der Züchter der Purzeltauben, Шй.; adj. Турма́нщиків, -ова, -ове, ihm geh. Шй. [ма I.
Ту́рмонька, (-очка). f. dim. s. Ту́р-
Турна́ш, m. grosse Eisschollen, B.
Турни́р, турні́й, m. Turnier, n. C. II. 206. ritterliches Kampfspiel.
Ту́рнути, v. a. s. Тру́нути, тру́тити, C. II. 57.
Ту́рня, f. Гол. II. 444. Thurm, m.
Туровёць, -вця́, m. Herkuleskäfer, m. (Dynastes), B. [heimisch (v. Pflanzen).
Туро́дский, a. hier geboren, ein-
Ту́рок, -рка, m. Türke, m.; 2) Rosengimpel, m. (Fringilla rosea), B.
Туроса́, f. H. 271. Klatsch, m. Lüge, f.
Турпа́н, m. Leinwandstreifen, -lappen, m.? Шй. (Гол. IV. 540); 2) Зап. Ц. 411. s. Туро́а́н.
Ту́рський, a. s. Туре́цький, Шй.
Ту́ртавка, f. s. Ту́ркавка, B.
Турту́ри, pl. s. Торту́ри, Шй.
Ту́ртус, m. D. c. 64. s. Та́ртас.
Туру́кати, v. a. eins u. dasselbe stets wiederholen; einprägen; 2) s. Туркота́ти, Шй.
Туру́н, m. Küchenschabe, m. (Blatta orientalis), B.; 2) Laufkäfer, m. (Carabus), B.
Турурý! int. v. Gackern der Henne.
Туруру́кати, v. n. gackern; *s. Туру́кати 1) 2), Шй.
Турухта́н, m. Kampfhahn, m. (Machetes pugnax), B.; adj. турухта́нів, -ова, -ове.
Турча́, -а́ти, n. s. Турченя́.
Турчани́н, m. Türke, m. Шй. (Гол. II. 245). [derholen, oft reden, Шй.
Турча́ти, v. n. girren; 2) etw. wie-
Турченя́, n. Kind eines Türken, n.
Ту́рчик, m. dim. s. Ту́рок, Шй.
Ту́рчин, m. Türke, m.
Турчи́нойко, m. dim. s. Ту́рчин, Гол. I. 50.
Турчи́ня, f. s. Турки́ня, Шй.
Ту́рчити, v. a. zum Türken machen.
Туршу́к, m. krummes, verkümmertes, Gesträuch, B.; 2) elend, kümmerlich aussehender Mensch, verkümmerter Mensch; adj. туршукова́тий.
I. Ту́ря, f. Nbfl. der При́петь, Шй.
II. Туря́, -я́ти, n. Junges v. Auerochsen, B.
Туря́ка, f. K. Пр. III. 101?
Туря́не, n. У. Träumen, n. Phantasie, f. Träume, pl.
I. Туря́ти, v. a. forttreiben, -schieben, M.; stossen, stürzen, Cm.; — ся Ч. III. 46. s. Вганя́ти ся. [води́ти.
II. Туря́ти, v. a. s. Наклоня́ти, На-
Тусь = ту + сь = ту еси́, da bist du; ту́сьмо = ту есьмо; ту́сьте = ту есьте, Шй.
Туса́н, m. starker Schlag, Stoss, m. Шй.
Туса́ти, v. a. stossen, schlagen, Шй.
Тусьві́тний, a. v. dieser Welt, diesseitig, Ну.

Туск, *m.* ту́ска, *f.* s. То́ска, *Mc.* 423; *H.* 30.

Ту́склий, *a.* s. Мутний, Мла́вий, *Пол.*; 2) wehmüthig, traurig, *Ч.* V. 1053.

Тускува́ти, *v. n. D. c.* 139. s. Тоскува́ти.

Тут, ту́та, ту́т-же, *adv.* hier, allda; sogleich; dahier, daher; sieh da.

Ту́тавка, *f.* s. Ту́ркавка, *B.*

Тута́р, *m. Гол.* IV. 310. ein Hiesiger, Einheimischer.

Туте́йший, туте́йшний, *a. Ч.* IV. 244. s. Туте́шний.

Ту́тень, (*Зг.*), ту́тенька, (-ки), ту́течка, (-ки), *adv.* s. Тут.

Туте́ский, *a.* hiesig, *B.* [hierortig.

Туте́шний, (тутёшн-), *a.* hiesig,

Тути, *adv.* s. Тут, *Шй.* (*H.* 207).

Тути́рчити ся, sich ausbreiten, s. ausdehnen, s. herausziehen, *Шй.*

Ту́тка, ту́тки, тутки́ва, *adv. B.* hier.

Тутно́, *n. Wgr.* 31. s. Ту́тон, Ду́дон.

Тух, *m. H.* 240. s. Тук.

Ту́хлий *a.* faul, riechend; * träge, *Пар.*

Тухлина́, *f.* Gestank, *m. Пар.*

Ту́хлість, -ости, *f.* Fäulnis, *f.* das Faule; Gestank, *m. Шй.* [*Шй.*

Тухля́тина, *f.* das Verfaulte, Faule,

Ту́хнути, *v. n.* erlöschen; abnehmen (v. e. Geschwulst).

Туц! *int.* vom Stossen des Widders.

Ту́цати, *v. a.* stossen (v. Widder).

Ту́ча, *f.* Gewitter, Ungewitter, *n.* Sturm, Platzregen, *m.*; 2) eine ungeheuere Menge, *Ko.* 40.

Тучеви́й, *a.* Gewitter-, Sturm-.

Ту́чене, *n.* Mästung, *f.*

Ту́чений, *a.* gemästet, genährt; bewirtet *H.* 233.

Ту́ченька, ту́чечка, *f. dim.* s. d. f.

Ту́чка, *f. dim.* s. Ту́ча.

Ту́чиско, *f. aug.* s. Ту́ча, *Шй.*

Ту́чи́ти, *v. a.* mästen, nähren.

I Тучни́й, *a.* s. Тучевий.

II. Тучни́й, *a.* feist, gemästet.

Тучня́к, *m.* Speckstein, *m. Пар.*

Туш, *m.* Tusche, *f.*

Ту́ша́, *f.* geschlachtetes u. ausgenommenes Schwein, od. anderes Thier; 2) Fleisch, *n.*; 3) *pol.* Beleibtheit, Corpulenz, *f. Кч.* 122; 4) ein aufgeblasener, stolzer Mensch, *Шй.*

Туши́ра, *f.* Schafwolle von der zweiten Schur, *R.* [scheren (die Schafe), *B.*

Туши́рити, *v. a.* zum zweitenmale

I. Туши́ти, *v. a.* löschen, dämpfen; 2) in einem verschlossenen Gefässe kochen, dämpfen, s. Души́ти, *Шй.*

II. Ту́шити, *v. a.* meinen, eine Hoffnung hegen, *Зак.*

Ту́шка, *f. dim.* s. d. f.

Ту́ша, за́яча — *C.* II. 211.; geschlachtetes Hausthier.

Тушкова́ти, (-ку́ю, -у́еш), *v. a.* etw. in einem gedeckten Geschirr kochen; * jmdn bedecken, einhüllen dass er schwitzt, *Шй.*

Тушова́ти, *v. a.* tuschen.

Тушя́ка, *f. aug.* s. Ту́ша, *Шй.* (*Ч.* VII. 372).

Ту́я, *f.* Wahrer Eisenhut, blauer Sturmhut, (Aconitum napellus), *Шй.*

Тфе, (тьфе, тфу, (тьфу)! *int.* pfui!

Тфе́кане, (тфу́к-), *n.* das „тфе (тфу)" Rufen. [rufen, *Шй.*

Тфе́кати, (тфук-), *v.n.* „тфе (тфу)"

Тхір, *gen.* тхора́, *m.* Iltis, *m.* (Mustella putorius), *B*; 2) Feigling, *m.*

Тхні́не, (-ня), *n.* Athmen, Hauchen, *n.* Hauch, *m.* Geist, *m. He.* [chen, *B.*

Тхну́ти, *v. n* hauchen; stinken, rie-

Тхореня́, *n.* das Junge e. Iltis. *Шй.*

Тхори́на, *f.* s. Тхір; 2) Fleisch vom Iltis, *Шй.* [sein, sich fürchten.

Тхори́ти, *v. n.* stänkern; 2) feig

Тхорів, -ева, -еве, *a.* des Iltis,

Тьху! *int.* pfui! [vom Iltis.

Тьху да́ти кому́сь *Ko.* 183. jmdn tüchtig schlagen, weidlich durchprügeln.

Тцей, тця, тце, *pron.* = Отсе́й &, *Ф.*

Тщали́вий, *a.* † sorgfältig, sorgsam, emsig, *Шй.* [sam, *Шй.*

Тщали́во, *adv.* † sorgfältig, sorg-

Тще, тщо, *in d. Verbind.* на тще, -тщо (mit u. ohne се́рця), *adv.* nüchtern, ohne gegessen zu haben, *Шй.*

Тщея́, *f.* leerer, fruchtloser Buchweizen, *B.*

Тще́тний, *a.* leer; eitel, unnütz, vergeblich, *Шй.* (*Гол.* II. 569).

Тщий, *a.* nüchtern; eitel, unnütz, *Шй.*

Тю! *int.* holla! lass doch! тю-тю! *int.* bei Verwunderung u. Spott. [*Шй.*

Тюгу́! *int.* Scheuchruf gegen Wölfe,

Тюгу́кати, *v. n.* dem Wolfe das „тюгу́" zuschreien, *Шй.*

Тю́жити, *v. a.* schelten.
Тюй! *int.* s. Тю! тюгу́! *Шй.*
Тюк, *m. gr.* Pack, *n.* Ballen, *m. Шй.*
Тю́кати, тютю́кати, *v. a.* — звіря́ Raubthiere dh Geschrei тю! тютю! verscheuchen; 2) *Н.* 53. zudringlich zureden.
Тюль, *m.* Tüll, *m. Ие.*
Тю́лень, -льня, *m.* Seehund, *m.* Meerkalb, *n.* (Phoca vitulina).
Тюля́пан, *m.* s. Тульпа́н.
Тю́лька, *f.* Alausa cultriventris, *Шй.*
Тюльо́вий, *a.* aus Tüll; * sehr lokker, porös, *Шй.*
Тю-лю! *int.* Larifari, *К.*
Тюп! *int.* des Trippelns der Kinder, *Шй.*
Тю́пати, *v. n.* trippeln (v. Kindern); *sbst.* тюпане, *n.* Trippeln, *n. Шй.*
Тю́пки, *adv.* trippelnd, *Кн.*
Тюпоті́ти, *v. n.* trippeln.
Тюре́мний, *a.* zur Тюрма́ geh., in der Тюрма́ befindlich, dort eingeschlossen, *Шй.*
Тюре́мщик, *m.* Kerkermeister, *m. Фр.*
Тюрма́, *f.* Kerker, *m.* Gefängnis, Zuchthaus, *n.*
Тю́ру! *int.* vom langsamen Fahren.
Тю́рити, *v. a.* die Тю́ра bereiten, kochen; 2) *v. n.* langsam fahren, *Шй.*
Тюря́га, *f. aug. Ст.* s. Тюрма́.
Тюті́нька, (-їчка), *f. dim.* s. Ту́тя, *Шй.*
Тю́тка, *f. Ч.* IV. 599. s. Ті́тка.
Тю́тьки, и не тю́тьки, *Кух.* gar nicht woran denkend, nicht im mindesten ahnend.
Тютю! *int.* des Spottes u. der Geringschätzung, *Шй.*
Тю-тю! *int.* s. Тюй!
Тютю́кати, *v. n.* „Тю-тю!“ schreien.
Тютю́н, *dim.* тютюне́ць, *m.* Gemeiner Tabak, (Nicotiana tabacum); Rauchtabak, *m.*
Тютюни́на, *f.* тютюни́не, *n. coll.* Tabakstengel ohne Blätter, *pl.* (*Фр.*).
Тютюни́ско, тютюни́ще, *m. aug.* s. Тютю́н.
Тютюнки́, *pl.* e. Art Muster auf Geweben, (in d. Form einer Gurke), *Шй.*
Тютюнко́вий, *a.* von der Form der „тютюнки“; 2) nach Brantwein riechend, *Шй.*
Тютю́нний, *a.* s. Тютюно́вий, *Шй.*
Тютю́нник, *m.* Arbeiter bei der Tabakpflanzung, *m.* -ниця, -и́чка, *f.* -in, *f. В.*; 2) тютюнни́к, *m.* Tabakpflanzer, *m. Кн.*; 3) тютюнни́к, *m* Tabakpflanzung, *f. Кн.*
Тютю́нників, -ова, -ове, *a.* zum Тютю́нни́к geh., des T. *Шй.*
Тютю́нницин, тютю́нниччин, *a.* der Тютю́нниця, (-ичка), geh. *Шй.*
Тютюно́вий, *a.* von Tabak.
Тютюнови́на, *f. coll.* Tabakstengel, *pl.*
Тютюня́ка, *m. aug.* s. Тютю́н, *Шй.*
Тютюня́р, *m* s. Таба́чник.
Тю-тю-тю! *int.* Lockruf der Hühner.
Тю́тя, *f.* (Kinderspr.) Huhn, *n.*; überhpt Vogel, *m. Н.* 58. s. Личи́на.
Тюхті́й, *m.* der Unbeholfene, Ungeschickte, Langsame; тю́хтя, *f. Шй.*
Тюча́ти, *v. a.* schelten, *Шй.* (*Н.* 253).
Тя = тебе́, *pron.*
Тябли́ця, (*d.* тябли́чка), *f.* s. Та́блиця, *Шй.*
Тябри́чити, *v. a.* ausspannen; anziehen, anlegen (Kleider &); *Шй.* (*Н.* 9).
Тяв! *int.* des Winselns eines Hundes; 2) des Piepens eines Küchleins, *Шй.*
Тя́вкало, *n.* alles Winselnde, Pfeifende, Piepende, *Шй.*
Тя́вкане, *n.* Winseln, Piepen, *n. Шй.*
Тя́вкати, тя́вкнути, *v. n.* winseln, piepen, *Шй.*
Тя́га, *f.* Flucht, *f.* тя́гу да́ти *Ко.* 3. sich fort machen, Reissaus nehmen, die Flucht ergreifen.
Тяга́льник, *m.* s. Громаді́льник, *Зак.*
Тя́гане *n.* das Schleppen; Zerren; * Processführen, *n. Шй.*
Тя́ганець, -нця, *m.* Supplikant, der Process Führende; Zänker, *m. В.*
Тягани́на, (*dim.* -ни́нка), *f.* das Führen eines Processes; Schererei, *f.*
Тя́ганка, *f.* s. Пози́ване, *В.*
Тяга́р, *m.* Last, Bürde, *f.*; Gram, Kummer, *m. Шй.*
Тягаро́к, -рка́, *m. dim.* s. Тяга́р; Gewicht, Gewichtsmass, *n.*
Тя́гати, тягну́ти, *v. a.* herumziehen, herumschleppen, -treiben, -reissen, -zerren; heraus-, hervorziehen; одї́ж fortwährend tragen; — пра́во на ко́го́сь mit jmdm rechten, jmdn vors Gericht belangen; — ся schweifen, sich herumtreiben, s. herumschleppen; — по су́дах sich processieren; 2) * nachahmen,

gleichzukommen suchen, *Шй.*

Тя́гель, *m.* *Зап. В.* I. 19. e. Art Waffenrock, -anzug, *m.*

Тягельце́, *n. dim.* s. Тягло́; 2) e. schlichte Tabakspfeife mit e. kurzen Rohr, *Шй.*

Тя́гиль, *m.* starker lederner Kürass.

Тяги́лко, *n.* Anzug, *m.* (bei Schuhen), *Пар.*

Тяги́нь, -ня, *f.* ehem. Name der Stadt Бенде́ри am Dniester, *Не.* (*хм.* 25).

Тя́гістний, *a.* *КУ.* -а, schwanger.

Тягітне́йка, *n. pl.* Schwangerschaft, *f.* *Шй.* (*Гол.* I. 90).

Тягітни́й, *dim.* тягітне́йкий, (-е́нький), *a.* -а, schwanger, *Шй.*

Тя́глий, *a.* lang gestreckt, *МШ.*; 2) von einem Wirt der sein eigenes Zugvieh (тягло́) besitzt.

Тягли́стий, *a.* zähe.

Тягли́стість, -ости, *f.* Zähigkeit, *f.*

Тягло́, *n.* Zugvieh, Gespann, *n.*; 2) oberer Theil des Ochsenjoches; 3) Zins, *m.* Steuer, *f.*; 4) госуда́рне — Staatsmaschine, -regie, *f.* *К.* [Тя́глий 2).

Тяглови́й, *a.* тяглови́к, *m.* s.

Тягни́верета, *m.* §. Spottname des Steuerexecutors. [macher, *m.* *Шй.*

Тягнишкі́ра, (-шку́ра), *m.* §. Schuh-

Тягну́ти, *v. a.* ziehen, schleppen; * ausnützen, exploatieren; — за ким jmdm beistimmen; b) nachsingen, mitsingen, accompagnieren; — ся sich schleppen, wohin ziehen, gehen; * -з оста́тного das Letzte hergeben; *Шй.*

Тяго́м, *adv.* *Св.* immerfort, immerwährend.

Тя́гость, -ости, *f.* Beschwerlichkeit, *f.* у — кому́сь ста́ти jmdm zur Last fallen, schwer fallen; 2) * Schwangerschaft, *f.* *Ч.* II. 353. в — ті ходи́ти.

Тягота́, *f.* Bürde, Last, Beschwerlichkeit, *f.* *Кн.*; 2) Schwangerschaft, *f.*

Тяготі́не, *n.* Gravitation, *f.*; 2) Schwangerschaft, *f.*

Тяготі́ти, *v. n.* gravitieren.

Тяготува́ти, *v. n.* u. — ся, zögern, sich bedenken, zaudern, Bedenken tragen, *Ф.*

Тягти́! *v. a.* s. Тягну́ти; 2) führen, treiben; verrichten, thun слу́жбу; 3) rauchen; 4) trinken; 5) saugen; *Шй.*

Тягу́ня, *f.* kleines Zugnetz, *Шй.*

Тягу́чий, *a.* ziehend; 2) dehnbar, *Пол.*

Тягчи́ти, *v. a.* *К.* schwer drücken, lasten.

I. Тяжь, (-ж), *f.* Kette zum Befestigen des гряділь an die колїсни́цї; *В.*; 2) Fuhrwerk, *n.* *Мл.*

II. Тяж, *f.* Schwangerschaft, *f.* зайти́ в — schwanger werden, в тяжи́ (бу́ти) schwanger sein.

Тя́жа, *f.* *Св.* Last, Schwere, Bürde, *f.*; 2) Schwangerschaft, *f.* у тяжи́.

Тяжа́р, *m.* s. Тяга́р, *У. К.*

Тяжба́, *f.* Streit, Rechtsstreit, Process, *m.* Processache, *f.* *С.* II. 175.

Тяже́нний, *a.* *Св.* schwerfällig.

Тяже́йкий, тяже́нький, *a. dim.* s. Тяжкий. [Тя́жко, *Шй.*

Тяже́йко, тяже́нько, *adv. dim.* s.

Тяже́лий, *a. gr.* *У.* s. Тяжки́й.

Тяже́нний, *a.* *Ст.* sehr schwer.

I. Тяжи́на, *f.* buntgestreifte Leinwand, *Зак.* [Last, Bürde, *f.*

II. Тяжина́, *f.* *Мі.* II. 137. Schwere;

Тяжино́вий, *a.* aus Тяжи́на I. gemacht, *Шй.*

Тяжи́ти, *v. a.* beschweren, überladen.

Тя́жище, *n.* Schwerpunkt, *m.* *Пол.*

Тяжі́ти, *v. n.* *МШ.* schwer werden.

Тяжки́й, *a.* schwer, nicht leicht, schwierig; * тяжка́ schwanger.

Тя́жкість, -ости, *f.* Schwere, *f.*; Schwierigkeit, *f.*

Тя́жко, *adv.* schwer, schwierig; sehr, überaus, *P.* I. 11. — стари́й; *Кв.* I. 156.

Тяжко́, *m.* Name e. Hundes, *Шй.*

Тяжкомо́вний, *a.* stotternd, stammelnd, *Пу.* [starken Füssen, *Кч.* 213.

Тяжконо́гий, *a.* mit schweren,

Тяжкоро́б, *m.* einer, der schwierige Arbeiten verrichtet.

Тяжкору́кий, *a.* mit schwerer, wuchtiger Hand, *Мх.* [schwerleibig, *В.*

Тяжкоті́лий, *a.* schwerfällig,

Тяжкото́пний, *a.* strengflüssig.

Тяжли́вий, *a.* *Мл.* sehr lastend.

Тяжо́вий, *a.* s. Тяжино́вий; 2) aus einem Stück Leder gemacht (чо́боти), *Шй.* [cesse Liegende, Streitende.

Тяжу́щий, *a.* *С.* I. 33. der im Pro-

Тя́жче, тя́жше, *adv. comp.* s. Тя́жко.

Тя́жчий, тя́жший, *a. comp.* s. Тяжки́й. [chen, *Шй.*

Тяжчи́ти, *v. a.* schwieriger ma-

Тязь, *f.* s. Ужéвка, Тяж I. 1).

Тя́кати, тя́кнути, *v. a.* s. Натя́кати, (*Фр.*); 2) **тякти́, тякну́ти**, *v. a.* *Ф.* berühren, treffen, stossen.

Тям, *m.* *М.* III. 19. Sinn, *m.* Besinnung, Fassung, *f.* Bewusstsein, *n.*

Тя́ма, *f.* Bewusstsein, *n.* Zurechnungsfähigkeit, не по тя́мі im unzurechnungsfähigen Zustand, *М.* „*Мета*" 1865. 318; 2) Mass, *n.* без тя́ми = без міри, *ІБ.*

Тя́мити (тя́млю, тя́миш), *v. a.* begreifen, kennen, wissen, verstehen; 2) im Gedächtnis behalten, sich erinnern; — ся sich besinnen; *Шй.*

Тя́мка, *f. dim.* s. Тяма; * s. Пáмять, Gedächtnis. *n.*; **тямки́**, *pl.* чи менї в —? = чи я памятáю?

Тямки́й, *a.* einsehend, vernünftig. überlegend; 2) ein gutes Gedächtnis habend, *Шй.*

Тямли́вий, *a.* eingedenk, s. d. v.

Тя́мний, *a.* *Ос.* (62) X. verständlich.

Тямувáти, *v. a.* gedenken, *B.*

Тяму́ха, *c.* *Кн.* s. Тяму́щий

Тяму́чий, тяму́щий, *a.* einsehend, einsichtsvoll, überlegend, vernünftig, *Шй.*

Тяну́ти, *v. a.* s. Тягну́ти, *P.* I. 18.

Тяп! *int.* des Schlages, Stosses, *Шй.*

Тя́пане, (-ня), *n.* das Hacken mit e. Beil; der Schlag; *leeres Geschwätz, *Шй.*

Тя́пати, *v. a.* langsam u. still mit einem Beil hacken; schlagen; * schwatzen, *Шй.*

Тяпкáрь, *m.* s. Киптáр.

Тяр, *adv.* *Ф.* wahrlich, wohl auch, а тяр und nun gar, ой тяр!

Тясмá, *f.* s. Тáсьма, *B.*

Тясьми́н, *m.* Nbfl. des Дніпрó.

Тясми́ця, *f.* Bandqualle, *f.* (Cestum), *B.*

Тясóмка, *f.* *Ко.* 50. s. Тасéмка. *Шй.*

Тя́ти, (тну. тнеш), *v. a.* schneiden, hauen; mähen; 2) schlagen; 3) beissen, комарі тнут; 4) eins u. dasselbe stets wiederholen; *Шй.*

Тяти́ва, *f.* Sehne, *f.*

Тях, тях, тях! *int.* des Schlagens einer Nachtigall, *Шй.* (*Гол.* III. 344).

Тячи́нка, *f.* Stange, *f.* *Шй.* (Ч. IV. 281).

Тя́щий, *a.* *comp* s. Тяжки́й, *Шй.*

Тя́ще, *adv. comp.* s. Тя́жко, *Шй.*

У.

У, ein und zwanzigster Buchstabe, (укъ).

У, *praep. mit d. Genit.* nahe bei, bei; у хáти = біля хáти nahe beim Hause; не ставáло си́ли у (в) козакі́в, *К.*; *Ог.* 187—188; 2) У = В (въ), *mit d. Accus.* namentlich wenn das vorhergehende Wort consonantisch schliesst u. das folgende mit einem od. zwei Consonanten anlautet, козаки́ не ду́же вдавáлись у лю́бощі (*Кч.* 149) die Kosaken befassten sich nicht viel mit Liebschaften; веди́-ж гостéй у сьвітли́цю. (*Кч.* 37), führe die Gäste in's Zimmer! ували́вся у хáту (*Кч.* 39) er stürzte in die Stube hinein, *Ог.* 176—177; у-поря́д, nach der Reihe; у-слі́д nachfolgend, begleitend, *К.*; у-ви́шень in die Höhe, *М.* III. 40; у-рáз *М.* II. 120. auf einmal, sogleich; 2) zusammen, zugleich; у-тéміч „*Сн.*" 154 = у тéмну ніч; у крик laut; у во́лю satt; у пóспіль zusammen *М.* III. 121; у відві́т zur Antwort, entgegnend, *Зар.*; у двýрядь in zwei Reihen, *М.* in zwei Abtheilungen; у дві óці *М.* unter vier Augen *Ос.* (62) I. 99; пшени́ця такá гáрна, кóлос у кóлос d. Weizen ist so schön, jede Aehre sieht der anderen gleich; всї вісім бу́дут однакóві, вóлос у вóлос. гóлос у гóлос alle acht werden einander ganz ähnlich sein, indem sie dasselbe Haar u. dieselbe Stimme haben werden (*P.* II. 90). *Ог.* 177; у вóлю *Кв.* I. 88. nach Belieben, wie viel man will, satt; ув очеви́дьки, *К.* augenscheinlich; 3) *mit d. Local.* *Ог.* 194—195. у кочергáх *Зар.* beim Ofen, wo die Ofenkrüken gestellt werden; у зімку́ *Кн.* = в зимі́; у ку́рях. *Гол.* I. 76. zur Zeit des frühesten Hahnengeschreis; у трі́йзї *М.* II. 123. alle drei zusammen; у тропі́ *М.* II. 176. nach der Spur; у довóлї, — бу́ти sich glücklich fühlen; у подóбі стáти комýсь jmdm gefallen; у мнóзї *Ме.* 185. in, mit e. Menge; у млї óка augenblick-

lich, in einem Nu! у пéрвих, брат — Halbbruder, *m.* (aus d. ersten Ehe).

Убáва, *f.* Verringerung, Verkleinerung, Verminderung, Abnahme, *f. Піс.*

I. Убáвити, *v. a.* kleiner machen, verkleinern, verringern, vermindern; — ся sich, *Піс.*

II. Убáвити, убавляти, *v. a.* unterhalten, ergötzen, belustigen; — ся sich unterhalten, sich ergötzen, s. vergnügen, — в ким mit jmdm *У.*

Убáвлене, *n. Піс.* s. Убáва.

Убáвлений, *a.* verringert, vermindert, *Піс.*

Убагрянка, *f.* s. Багрянка 1), *В.*

Убарáтати, *v. a.* s. Опихáти (прó со &). [greifen; verzehren, *Зак.*

Убгáти, *v. a.* s. Вгáти, *Не.*; 2) er-

Убезвічити, *v. a.* s. Обезвічити; verstümmeln, stark beschädigen, *В.*

Убезпечáти, убезпéчити, *v. a.* versichern, sicher stellen; — ся sich versichern, s. vergewissern, — на щось auf etw. als sicher rechnen.

Уберáти, *v. a.* kleiden; ausputzen, schmücken; — ся, sich — —.

Уберéже, *n.* Gestade, *n. К. Ков.*

Уберечú, *v. a. К.* s. Устеречú.

Убéречко, *n. dim.* s. Убрáнечко.

Убздýрити ся, *gew. imprs.* убздýрило ся емý es ist ihm in den Kopf gefahren, es geht ihm im Kopfe herum.

Убивáти, убúти, *v. a.* todtschlagen, tödten; zu Grunde richten, vernichten то егó убúло das hat ihn zu Grunde gerichtet; — ся sich tödten; 2) убивáти ся за ким,-чим s.Побивáти ся 2).

Убúвство, *n. Кв.* I. 56. Ringen, Trachten, *n.* s. Побúване 2).

Убúйник, *m.* Mörder, *m. М.*; 2) § von faulen Pferden od. Ochsen, die man viel mit der Peitsche zu schlagen braucht.

'Убиль, *f.* s. Убúток.

Убирáти, *a. a.* s. Уберáти.

Убирáч, *m.* Ausputzer, *m. Пар.*

Убúрок, -рку, *m.* Aufputz, *m. Пар.*

Убúря, *f.* Kleidung, *f. Фр.*

Убитé, *n.* Tödtung, *f.*

Убúток, -тку, *m.* Abgang, *m.* Abnahme, Verringerung, *f.* Vermindern, Fallen, Deficit, *n.* Verlust, Schaden; Nachtheil, *m.* [Verlust.

Убитóчно, *adv.* mit Nachtheil, mit

Убиясник, *m. D. c.* 44. *Bein.* des Teufels.

Убігáтель,*m.*Bewerber,Candidat,*m.*

Убігáти ся, sich bewerben, о щось.

Убігáч, *m.* s. Убігáтель.

Убіглéць, *m.* s. Біглéць, *Пар.*

'Убіж,*f.coll.*die armen Leute,*Pa.*I.371.

Убíй, *m.* Todtschlag, *m. Не. Ф.*

Убíйний, *a.* mörderisch, *Піс.*

Убíйник, *m.* Mörder, *m. М.* II. 193.

Убíйство, *m.* s. Убíй.

Убíйчий, *a.* tödlich, mörderisch, *В.*

'Убір, *gen.* убóру, *pl.* убóри, *Б.*(*Фр.*), Kleidung, *f.* Schmuck, Putz, *m.*

Убірáти, *v. a.* s. Уберáти; 2) nach einander nehmen, *А-Г.* 155; * auffressen 157. [Garderobezimmer, *n. Не.*

Убірний, *a.* -а кімнáта Boudoir,

'Убіч, *gen.* ýбочи, *f.* s. 'Убоч.

Ублагáти, *v. a.* erbitten, erflehen, dh Bitten erweichen, besänftigen, rühren.

Ублаготворúти, *v. a.* wieder gut machen, befriedigen, ersetzen (den Schaden etc.). [beseligen, *МШ.*

Ублажáти, *v. a.* segnen, beglücken,

Убóга, *f. Ос.* (61) VII. s. Небóга.

Убогатúти, убогачáти, *v. a. Пол.* s. Збогатúти.

Убогáчене, *n.* Bereicherung, *f. Зак.*

Убóгенько, *adv.* ärmlich, *Кв.* 100.

Убóгий, *a* arm, dürftig.

I. Убожáти, *v. n.* s. Убожíти, *Піс.*

II. Убожáти, *v. a.* s. Обожáти.

Убожественний, *a. Ф.* vergöttert.

Убóжество, *n.* Armut, Dürftigkeit, *f.*

Убожинá, *f.* s. Біднóта.

Убожíти, *v.n.* arm werden, verarmen.

Убóжший, *a. comp.* s. Убóгий; *adv.* убóжше.

Убóïще, *n. М+Б.* 360. der dh viele Prügel ganz abgestumpft worden ist (?).

Уболïвáне, *n. К.* Beileid, *n.* Mitleidenschaft, *f.* Bedauern, *n.*

Уболïвáти, *v. n.* leiden; Mitleiden mit jmdm haben, beklagen, bedauern.

Убóр, -бру, *m.* Putz, Anzug, *m.* Kleidung, *f.*; — на кóнï Geschirr, Pferdegeschirr, *n.*

Убóркати, *v. a.* beruhigen, stillen.

Убосóніж, *adv.* auf nackten, blossen Fuss.

'Убоч, *adv.* — від тéбе *Ме.* 376. aus dieser Gegend, von dort wo du bist.

'Убоч, *m*. Ort, *m*. Stelle, *f*. an d. Seite; Seite, *f*. *Пс*.

Убойти ся, erschrecken; 2) — чогось sich einer Sache versehen.

Убране, (-ання, -ня), *n*. Kleidung, *f*. Putz, Schmuck, *m*.; 2) dunkelblaue Beinkleider der Huzulen.

Убраньство, *n*.s.d.v.1); Livree, *Пар*.

Убрати, уберати, *v. a*. kleiden, schmücken; *в шори когó jmdn betrügen, überlisten, *Зак*.; — ся sich kleiden, sich schmücken; 2) *sich davonmachen, entlaufen, *P*. I. 42; убрати ся доки wohin gelangen.

Убрікнути, *v.a.D.c*.376.s.Кóпнути.

Убуванції, *pl*. s. Волóки, *B*.

I. Убувати, убути, *v. a*. -чоботи & s. Взувати, взути.

II. Убувати, убути, *v. n*. abnehmen, sich vermindern, sich verringern, sich verkleinern.

III. Убувати ся, убути ся, -десь sich wo einleben.

Убурювати ся, s. Всикати ся, *H*. 280.

Убуток, -тку, *m*. *T*. Abnahme, *f*. Verlust, *m*. Lücke, *f*. s. Убиток.

Увага, *f*. Abwägen, Schätzen, *n*. *K*.; 2) Erwägung, *f*. на увагу взяти in Erwägung ziehen; Aufmerksamkeit, Obacht, Rücksicht, Vorsicht, *f*. увагу мати = уважати; увагу звернути d. Aufmerksamkeit richten, Rücksicht nehmen; 3) Ehre, *f*. Respect, *n*. *Ч*. III. 271; 4) Anmerkung, *f*.

Уважане, *n*. das Achtgeben, Aufmerksamkeit, Beobachtung, *f*.; 2) Ansehen, *n*. Rücksicht, *f*. *K*.

Уважати, *v. a*. achten, Acht geben, beobachten; 2) berücksichtigen.

Уважистий, *a*. *C*. sorgfältig ausgeführt.

Уважити, *v. a*. *Ko*. 150. berücksichtigen, auf etw. Rücksicht nehmen, achten; 2) — кому jmdn respectieren, gegen jmdn sich rücksichtsvoll benehmen.

Уважливий, *a*. aufmerksam, theilnehmend, *He*.

Уважний, *a*. überlegt, bedächtig, bedachtsam; *adv*. уважно.

Уважник, *m*. *У*. Beobachter, *m*.

Уважність, -ости, *f*. *Ф*. Aufmerksamkeit, Vorsicht, Umsicht, *f*.

Увалити, увалювати, *v. a*. s. Повалити.

'Увар, *m*. Absud, *n*.

Уварити, *v. a*. absieden, abkochen, gar kochen, s. Зварити.

Увезде, *adv*. *Ф*. s. Всюда.

Увезене, *n*. Fortführung, *f*.

Увезти, (увожу, -возиш), *v. a*. zu Wagen, zu Schiffe & weg, fortführen, fortschaffen.

Увентюх, *m*. *Ko*. 388. Windbeutel, *m*.

Увереджене, *n*. Beschädigung, *f*.

Увередити, *v. a*. Schaden anthun, schädigen; — ся sich sch. *C*. II. 139. sich verheben.

Увержувати ся, sich aufwerfen.

Увернути, *v. a*. s. Звернути 1); beim Gespräch entgegnen; — ся *Ko*.296. ausweichen; sich geschmeidig zeigen.

'Уверть, *f*. mit Wurzeln herausgerissener u. umgeworfener Baum, *У*.

Увертіти ся, sich einbohren; sich hinein einwickeln.

Уверх, *adv*. aufwärts, *C*. II. 131.

Увершений, *a*. *Зг*. vollkommen.

Увесь, (весь), уся, вся, усьо, усе, всьо, (все), *a*. ganz, s. Цїлий, *Кв*. I. 6.

Увесьденички, *adv*. überall, *Кв*. I. 263; alle Tage *ГБ*.

Увести, (-уводжу, -диш), *v.a*. wegführen, entführen; — ся s. Задавити ся.

Увивати, *v. a*. s. Увити; — ся, s. Увихати ся.

Увивач, *m*. Labyrinthspinne, *f*. (Agelena), *B*.

Увиджати ся, erscheinen, s. Привиджувати ся.

Увиднити ся, *T*. увидняти ся, sichtbar, ersichtlich, augenscheinlich werden; sich ausprägen.

Увикнути, *v.n*. sich angewöhnen, *B*.

Увилёвати, увильнути, *v. n*. *Ko*. 106. entkommen, entgehen.

Увиляти, *v. a*. s. Виляти.

Увинити ся, *Зап*. II. 525?

Увинутий, *a*. einwärts gebogen, *B*.

Увиображений, *a*. imaginär.

Увиобразня, *f*. Imagination, *f*.

Увисилити ся, *M*. III. 49. sich hoch aufrichten.

Увиспити, *v.a.B*. erhöhen, erheben.

Увихати ся, увихнути ся, *B*. *Мл*. sich sputen, sich tummeln.

Увігнутий, *a*. *Hc*. concav.

Увідати, *v. a*. за когось erfahren, *У*.

Увідовати, *v. a*. *У*. s. Звідувати ся.

Увідомити, *v. a*. benachrichtigen, verständigen.

Увідомлене, *n.* Benachrichtigung, Verständigung, Nachricht, *f.*

'Увіз, *g.* ýвозу, *m.* Hohlweg, *m. B.*

Увіймáти ся, s. Унимáти ся, ruhiger, folgsamer werden.

Увійтú, *v. n.* hineingehen, eintreten; einrücken; in etw. eingehen, sich in etw. einlassen; — в сéбе in sich gehen, zur Erkenntnis kommen; zu sich kommen; — в свóю дýмку всёмý ganz dem Gedanken, dem Entschlusse sich ergeben; 2) entkommen, entgehen.

Увільнúти, увільняти, *v. a.* befreien, freimachen; 2) s. Звільнúти.

Увінчáти, (-чúти), *v. a.* bekränzen, bekrönen.

Увірванець, -нця, *m.* Galgenstrick, liederlicher Mensch, *m. Ог.* 205. *B.*

Увірене, (-нне), *n.* Beglaubigung, Versicherung, Ueberzeugung, Probe, Gewähr, *f.*; 2) Glauben, *m.* Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f. Зг.*

Увíрéний, *a.* gewiss, versichert.

Увірити, увірувати, *v. a.* glauben, Glauben schenken, *Ш.* I. 350; — ся sich überzeugen; 2) — ся комý jmdm sich anvertrauen; 3) jmdm schwer fallen.

Увіряти, *v. a.* на когóсь auf jmdn sich verlassen, jmdm vertrauen.

Увістúти, **увіщáти**, *v. a.* benachrichtigen.

Увіхóд, *m.* — в що Zutritt, Eintritt, *m. Др.*

Увіходúти, *v. a.* s. Увійтú, *Пс.*

Увіче, *n. Ко.* 139. Verstümmelung, *f.*

Увічити, *v. a.* s. Скалічити, verstümmeln, *C.*

Увічлúвий, *a. K.* zuvorkommend, leutselig, s. Ввічлúвий.

Увластúти, *v. a.* bevollmächtigen, die Macht zu etw. geben, ertheilen.

Уво, *praep.* = уві = ві = в, in.

Увображéне, *n. K.* Einbildung, Phantasie, *f.*

Увображіне, *n. T.* Vorstellung, Anschauung, *f.*

Увóд, *m.* (у що) Introduction, *f. Др.*

Увóдина, *f.* +*Б.* Einleitung, *f.*

Уводúтель, *m.* Entführer, *m.*; 2) Verführer, *m.*

Уводúти, (увóджу, увóдиш), *v. a. M.* wegführen, beseitigen — пріч; entführen; 2) verführen, betrügen.

Увольнúти, *v. a.* — вóлю *Л.* 70. s. Вволúти вóлю.

'Уволока, *f.* e. Art Feldmass = 40 Joch.

Увопéрти, *v. a.* s. Впéрти.

Увядáти, *v. n.* (an der Luft) trocknen, dürr werden.

'Увязь, **ýвязка**, (*B.*), *f.* Anbinden, Gebundensein, Band, *n.* Bandschnur, *f.* Bandriemen, *m.*

Увязáти, *v. a.* anbinden.

Увязлúвий, *a.* zudringlich.

Увязнéний, *a.* verhaftet.

Увязнúти, *v. a.* verhaften.

Увязнути, *v. n.* stecken bleiben.

Увясло, *n.* das Gehänge als Kleinod, Schmuck, *m. B.* [*Pa.* I.

Угáв, *m.* без угáву ohne Unterlass,

Угáда, *f. P.* I. 131?

Угадáти, *v. a.* s. Вгадáти.

Угáдько, *m. H.* 111. ein Gescheiter, ein verständiger Löser der Räthsel.

Угáдно, *adv.* treffend; trefflich, *B.*

Угáдувати, (-овати), *v. a.* s. Вгáдувати.

Угáдчиця, *f.* Witzlerin, *f.* +*M.*

Угáм, *m. K.* II. 288. Ruhe, *f.*

Угамувáти, (-мов-), *v. a.*, — ся, s. Гамувáти, — ся.

Угáна, *f.* s. Догáна.

Уганяти, *v. a.* treiben, wegtreiben; 2) *v. n.* u. ся tummeln; за ким, чим jagen nach etw.

'Угар, *m.* Abbrand, *m. Пар.*

Угáрок, -рка, *m.* s. 'Огарок.

Угаряти, *v. n.* verbrennen; **угаряючий**, *a.* verbrennbar, *Top.*

Угасúти, *v. a.* auslöschen.

Угатúти, *v. a.* s. Загатúти; 2) * einen Schlag versetzen, schlagen.

Угáшене, *n.* das Auslöschen.

Угашáти, *v. a.* s. Угасúти.

I. **Угáяти**, *v. a.* — час vergeuden, verpassen.

II. **Угáяти**, *v. n.* sich viel Mühe machen, ängstlich geschäftig sein, *Зак.*

Угинáти, *v. a.* beugen, niederbeugen, krummbeugen; — ся sich beugen, s. krümmen; * nachgeben.

'Угідь, *m.* Günstling, *m. Пар.*

Угідя, *f.* Favoritin, *f. Пар.*

Углáстий, *a.* winkelig.

Углебáти, *v. n.* versinken, tief fallen, *M.*

Угледíти, (-джý, -дúш), *v. a.* s. Увúдїти.

Углекислотá, *f. Под.* Kohlensäure, *f.*

Углечевáті, *pl.* Federkrautartige,

pl. (Halorageae). [*n. Пол.*
'Углечок, -чка, *m.* Kohlenoxydgas,
'Угле, *n. coll.* Kohlen, *pl.*
'Углик, *m. dim.* s. 'Уголь; 2) s. 'Угол.
I. Углина, *f. P.* II. 109. Kohle, *f.*
II. Углина, *f.* s. 'Угол.
Углини, *pl. Гол.* III. 413. 414. s. Оглядини.
Углистий, *a.* kohlenhältig, *Пол.*
'Угло, *n.* s. 'Угол, *B.*
Углова, *f.* Schleife; Dreschflegelkappe, *f.* Dreschflegelkopf, *m. B.*
Угловатий, *a. Гол. гр.* 103. eckig.
Угловець, -івця, *m.* Winkelspinne, *f.* (Tegenaria), *B.* [Grundstein, *m. K.*
Угловий, *a.* von der Ecke, — камінь
Углони, *pl.* s. Оглони.
Углорот, *m.* Eckmund, *m.* (Trochus), *B.*
Углостінка, *f.* Plattenmiesmuschel, *f.* (Tichogonia), *B.*
Углубити ся, sich vertiefen, *Фр. Т.*
'Угнавий, *a.* угнавець, угнак, *m.* угнати, угнавіти, *v. n. B.* s. unter Вугн — &. [bereinkommen, *n.*
'Уговір, -вору, *m.* Vertrag, *m.* Ue-
Уговкати, *v. a. Ф.* zähmen, kirre machen. [II. 22. s. Уговір.
Уговор, *m. P.* I. 31. *H.* 208. *Кв.*
Уговорити, уговорювати, *v. a.* bereden, überreden; — ся sich bereden, unter sich abmachen, eins werden.
Уговтати, *v. a.* bereden, gefügig machen.
Угода, *f.* Gefälligkeit, *f.* Gefallen, *n. Ш.* I. 385. *K.* s. Вигода; 2) Vertrag, *m.* Uebereinkommen, *n.* Uebereinkunft, *f.* [дити; 2) угодити, s. Згодити.
Угодити, угожати, *v. a.* s. Вго-
Угодливий, *a.* gut, tauglich; gefällig, gelegen; bemerkenswert, beachtenswert, *Зак.*
Угожий, *a.* bequem, passend, *K.*
'Угол, *gen.* угла, *m.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* s. Вугол.
'Уголь, *gen.* угля, *m.* Kohle, *f.* Kohlen, *pl.*; 2) Kohlenstoff, *m.* (Carbonicum), *Пол.* s. Вуголь.
Угольле, *n. coll. P.* I, 75. s. 'Угле.
Угольний, *a.* s. Угловий.
'Уголов, уголова, *f.* s. Углова; -стрільбй Flintenkolben, *m. Пар.*
'Уголовний, *a.* Criminal-, Blut-.
'Уголоски, *pl. ung.* s. Заповіди.

Угомонити, *v. a.* beschwichtigen, einschränken. [ловний.
Угомонний, *a. Кв.* II. 243. s. Уго-
Угонзати, угонзнути, *v. n.* davonwischen, entwischen, entlaufen, *Зак.*
Угонка, *f.* дати -ку, *Ст. „Л."* 96. vom Jagdhunde.
Угонобити, *v. a.* überwältigen.
Угонщик, *m.* Läufer, *m. H.* 84.
I. 'Угор, *gen.* угра, *m.* Flussaal, *m.* (Murena anguilla); 2) Finne, *f.* (Cysticercus cellulosae), *B.*
II. 'Угор, *g.* угору, *m.* Brachacker, *m.* Brachfeld, *n.* Brache, *f.*
Угориняк, *m.* Juni- od. Brachkäfer, *m.* (Rhizotrogus solstitialis). [baum.
Угорка, *f. Не.* ungarischer Pflaumen-
Угорно, *adv. M.* III. 129. s. Упорно.
Угоровий, *a.* brach.
Угородити, *v. a.* s. Вгородити; 2) hineinstossen, -schlagen, +*M.*
Угорский, *a.* ungarisch.
Угорщак, *m.* Nam. e. ungar. Ochsen.
Угорщина, *f.* Ungarland, Ungarn, *n.*
Угостити, угощати, *v. a.* jmdn als Gast aufnehmen u. speisen, bewirten, tractieren; — ся ein Gastgelage halten, schmausen, *У.*; 2) — (в) дома sich zu Hause einfinden. [ment, *n.*
Угощене, *n.* Bewirtung, *f.* Tracta-
Угощений, *a.* bewirtet, tractiert.
Уграк, *m.* угракй *pl.* Dasselbeulen, *pl.* (die von d. Larven der Rinderbremse: Oestrus bovis, verursachten Beulen); auch die Larven selbst, *B.*
'Угриска, *f.* (угризок, *m.*?) *Ф.* s. Грижа, грива.
Угриковатий, *a.* — волосйнок, Längliches Muffthierchen, (Pantotrichum enchelys), *B.*
'Угрин, *m.* ein Ungar.
'Угринка, *f.* Ungarin, *f.*; 2) Walzenthierchen, *n.* (Enchelys); *pl.* угринкй, Walzenthierchen, *pl.* (Encheleina), *B.*
Угринчук, *m. Ф.* Ungar, *m.*
Угрібати, *v. a.* (= вгрібати) гній, den Dünger beim Ackern in die Furchen harken.
Угрішити ся, einen Fehler machen, sich versehen; sich verreden, sich versprechen, *H.* 281. s. Прогрішити ся.
Угроватий, *a.* finnig.
Угрожати, *v. a.* drohen, bedrohen, *Под.*

Угроза, *f.* Androhung, *f.* *Тор.*
Угрущати, *v. a.* betrüben, *ГБ.*
Угукати, *v. n.* „Uhu“ schreien (v. d. Eule). [müthig; halsstarrig.
Угурний, *a.* *Зг.* *Пр.* I. 54. über-
Удаване, *n.* Verstellung, *f.* Nachahmung, *f.* Nachahmen, *n.*
Удавати, *v. a.* s. Удати.
Удавити, *v. a.* erwürgen, ersticken; — ся sich — —; чим ersticken.
Удавлене, *n.* Erwürgung, Erstikkung, *f.*
Удака. *f.* s. Удача, Gelingen, Glück, *n.* *С.*
'Удаль, *f.* Tüchtigkeit, *f.*
Удалене, *n.* Fortschaffen, Entfernen, *n.*
Удалець, -льця, *m.* tüchtig, wacker; Held, *m.* *Н.* 200. Wagehals, *m.*
Удалий, *a.* gelungen, gut gerathen, wohlgestaltet, *Л.*; 2) tüchtig, wacker.
Удалити, удаляти, *v. a.* entfernen, fortschaffen; — ся sich —; meiden.
I. Удане, *n.* Vermögen, *n.* Fähigkeit, Kunst, *f.* *Н.* 23. [Lüge, *f.* *Зак.* *Пс.*
II. Удане, *n.* Erfindung, Erdichtung,
Уданий, *a.* *К.* s. Удалий.
'Удар, *m.* Stoss, Schlag, *m.* — самострільчий, Apoplexie, *f.* *Пар.*
Ударити, ударяти, *v. a.* stossen, schlagen, einschlagen; — об землю zu Boden werfen; — на когось auf jmdn losgehen, losschlagen; — ся anstossen, stossen, anschlagen; 2) ударити до когось sich an jmdn wenden; ударяти на щось auf etw. pochen, vertrauen, *М+Е.* 300.; кров ударила до голови d. Blut stieg in den Kopf; то мя ударило das fiel mir auf.
Ударувати, (-ров-) *v a.* beschenken.
Удати, удавати, *v. a.* nachahmen, sich verstellen, e. Rolle spielen, sich stellen; etw. vorspiegeln, vorgeben, erdichten, lügen; 2) vermögen, können, treffen; 3) — кого jmdn (Unannehmlichkeiten od. Gefahren) aussetzen, über jmdn falsch berichten, *Зак.*; — ся gerathen, gelingen; 2) — ся в кого jmdm ähnlich werden; 3) — ся до кого sich an jmdn wenden, s. zu jmdm verfügen.
Удатний, *a.* s. Здатний, *Зак.*
Удача, *f.* Gelingen, *n.*; 2) Fertigkeit, Kunst; Fähigkeit, *f.* *Н.*
Удашний, *a.* *Не.* s. Удалий; 2) *Ч.* IV. 461. s. Удатний.

Удвоєний, *a.* verdoppelt, doppelt.
Удворити ся, *Зг.* sich niederlassen, wo einziehen. [verdoppeln.
Удвоювати, удвоїти, удвоїти, *v. a.*
Удвояющий, *a.* doppeltbrechend, *Пол.* [*Еф.* 13.
Уденно, *adv.* den ganzen Tag über,
'Удерж, *m.* Einhalt, *m.* нема слёзам удержу *Ант.* 37.
Удержане, *n.* s. Утримане.
Удержати, удержувати, *v. a.* s. Утримувати.
'Удержка, *f.* Halter, *m.*; 2) Aehrenaxe, Aehrenspindel, *f.* *В.*
Удержувати, *v. a.* s. Утримувати; — ся s. Утримувати ся; 2) — ся від чогось *К.* sich enthalten.
Удержувач, *m.* Erhalter, *m.* (сьвіта etc.).
Удерти, удерати, *v. a.* abreissen, abbrechen; * — кого jmdn betrügen, übervortheilen; 2) * hauen, schlagen; 3) * davon laufen, laufen.
Уджигнути, *v. n.* entkommen, entwischen; 2) * *v. a.* etw. leichtsinnig thun, *Зак.*
Удивити, удивлювати, удивляти, *v. a.* in Staunen setzen, verwundern; — ся erstaunen; 2) — ся в кого, в що seine Blicke auf jmdn heften, ihn unverwandt ansehen, s. Вдивити.
Удивлене, (-ніе, *Ч.* IV. 3.), *n.* Erstaunen, Staunen, *n.* Verwunderung, *f.*
Удивлїне, *n.* *До.* s. d. v.
Удивляти, *v. a.* s. Удивити; — кого jmdn bewundern, s. Подивляти.
Удильний, *a.* Zaum-.
Удило, *n.* *pl.* удила, *Не.* *Макс.* Gebiss, *n.* am Pferdezaume. [*Пав.*
Удинець, -нця, *m.* der wilde Eber,
Удити, *v. a.* рибу angeln.
'Удиця, *f.* Angel, *f.*
'Удід, *m.* s. Удод, Вудвуд.
'Удій, *gen.* удою, *m.* s. Видій.
Удїлати, *v. a.* когось mit jmdm fertig werden; — щось etw. thun, machen, verfertigen; — поле bearbeiten, bebauen.
Удїлити, удїляти, удїлювати, *v. a.* abtheilen, zutheilen, mittheilen, abgeben, bescheiden.
Удїльний, *a.* selbständig, souverän.
Удїловувати, *v. n.* *Пар.* theilnehmen.

Удїльствóване, *n.* *Ф.* Theilnahme, Mitwirkung, *f.*
'Удка, *f.* Angel, *f.* *B.*
'Удлище, *n.* Angelruthe, *f.*
'Удниця, *f.* Schenkelfliege, *f.* (Merodon), *B.*
'Удо, *n.* Schenkel, *n.*; Glied, *n.* *B.*
Удóбний, *a.* *АД.* I. 121. bequem, gut, passend.
Удóбрене, *n.* Verbesserung, Amelioration; Düngung, *f*; 2) Besänftigung, *f.* *Пар.*
Удобрúти, удóбрювати, *v. a.* verbessern; 2) besänftigen; 3) s. Одобрúти, *Ог.*
Удобрíти, *v. n.* u. — ся s. d. f.
Удобрýхати ся, sich besänftigen, wieder gut werden.
Удовá, *f.* s. Вдовá.
Удовéць, *g.* удівцá, *m.* s. Вдовéць.
Удóвж, *adv.* s. В-довж, *Пiс.*
Удовúн, удовúний, *a.* s. Вдовúн.
Удовлúти, удовлáти, *v. a.* *Кв.* I. 103. s. Удоволúти.
Удóволь, (-віль), *adv.* genügend viel, satt, *Кв.* II. 18.
Удоволúти, (удовольнúти), удоволáти, *v. a.* Genüge leisten, befriedigen, zufriedenstellen, *ГШ.* *Кв.* *C.* I. 117; — ся sich zufriedenstellen, zufrieden sein (mit etw.).
Удовувáти, (-вов-), *v. n.* Witwer od. Witwe sein, *Зак.*
'Удод, *m.* s. Вýдвуд.
Удóльний, *a.* *Гол.* tüchtig, wacker.
Удóля, *f.* Tüchtigkeit, Tauglichkeit, Fähigkeit, *f.* *Ил.*
Удомашнúти, *v. a.* heimisch machen, einbürgern; — ся sich einheimisch machen.
Удóнити, *v. a.* *H.* 288. ewig geben.
Удоптáти, удóптувати, *v. a.* fest, hart, glatt treten (z. B. die Erde, den Steg &); — ся fest, hart, glatt getreten werden.
Удьóрити, *v. n.* s. Удрáти, удéрти, [3) wegfliehen, +*M.*
Удостовíрене, *n.* Beglaubigung, Legalisation, Legalisierung, *f.*
Удостовíрений, *a.* beglaubigt.
Удостовíрити, *v. a.* beglaubigen, legalisieren, accredieren, *Пар.*
Удостойнáти, *v. a.* würdig machen; zur Würde erheben, *Ле.*
Удостоїти, *v. a.* s. d. v.; — ся würdig werden.
Удотéплений, *a.* *K.* befähigt, talentirt.
'Удотка, *f.* Schmerle, *f.* (Cobitis barbatula), *B.*
Удрáти, *v. a.* * schlagen; 2) *v. n.* * sich davon machen, *B.*
Удружúти, *v. a.* комýсь *Кв.* II. 149. *Кн.* jmdm freundschaftlichen Dienst erweisen, s. Прислужúти ся к.
Удрухнíти, *v. n.* vermodern, *B.*
Удувáти, удýти, *v. a.* aufblähen, aufschwellen; — ся auf-, anschwellen.
'Удуд, *m.* Wiedehopf, *m.* (Upupa epops), *B.*
'Удудок, *m.* *dim.* s. d. v. *B.*
Удýше, (-шья), *n.* Asthma, *n.*
Удушúти, удусúти, *v. a.* ersticken; erwürgen; erdrücken, s. Задушúти.
Удýшлúвий, *a.* erstickend, erdrückend, *Кн.*; 2) lungenkrank, asthmatisch.
Уéмний, *a.* negativ.
Уж, ужáка, *m.* Wasserschlange, Ringelnatter, *f.* (Tripodonotus natrix), *B.*
Ужáлене, *n.* Stich, *m.* (e. Insektes).
Ужалúти, *v. a.* stechen (v. e. Insekt).
Ужалїне, *n.* Gram, *m.* Weh, *n.* Klage, *f.* *Зг.*
'Ужално, *n.* s. Пужáк, Пýжально.
Ужалáти ся, s. Жáлувати ся.
Ужáнція, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *Ос.* (62) II. 54. (l' usance).
Ужáс, *m.* *У.* Schrecken, *m.* Entsetzen, *n.* Graus, *m.* Gräuel, Grauen, *n.*
Ужасáти ся, ужаснýти ся, когóсь, чогóсь vor jmdm (etw.) erschrekken, zurückschaudern.
Ужáти, *v. a.* s. Нажáти; — ся mit der Sichel sich eine Schnittwunde beibringen.
Ужáх, *m.* s. Жах, Ужáс, *Оц. гр.* 33.
Ужахáти ся, ужахнýти ся, s. Ужасáти ся &.
'Ужва, ужéвка, *f.* ein aus Zweigen geflochtenes Band, B. Bindgerte, -weide, *f.*
Ужé, ужéнь, *adv.* schon.
Ужéн, *m.* soviel man vom Getreide auf einmal mit der Sichel fasst.
Уживáльний, *a.* brauchbar.
Уживáльність, -ости, *f.* Nutzniessung, *f.* Gebrauch, *m.* *Пар.*
Ужúване, *n.* Nutzniessung, *f.* Gebrauch, *m.*; 2) Genuss, *m.* Vergnügen, *n.*
Уживáти, ужúти, *v. a.* gebrauchen,

anwenden, sich bedienen; verbrauchen; 2) geniessen. [н. B.

Ужилочкова̂не, n. Nervensystem,

Ужи́н, m. s. Ужи́нок.

Ужи́на, f. s. Ожи́на, B.

Ужина́ти, v. a. absicheln, mit der Sichel abschneiden.

Ужинни́к, m. Brombeerstrauch, m.

Ужи́нок, -нку, m. eig. das mit der Sichel Abgeschnittene; Abmähen, Abschneiden, Einernten, n. (von Getreide); Erträgnis an Getreide, n. Zuwachs, m. Зак.

Ужи́ско, n. Heuseil, langes starkes Seil, n. (das mit dem Heubaum das auf den Wagen geladene Heu niederdrückt und festhält).

Ужи́стка, f. Ophiolepis, B.

Ужите́, n. Anwendung, f. Gebrauch, m.

Ужи́ти, v. a. s. Ужива́ти.

Ужи́ти ся, в кимо́сь sich einleben, Кн. s. Вжи́ти ся. [Gebrauch, m.

Ужиткова̂не, n. Nutzniessung, f.

Ужиткува́ти, v. a. Nutzen ziehen, Gebrauch machen.

Ужи́тний, a. brauchbar; nützlich, B.

Ужи́ток, -тку, m. Nutzen, Vortheil, Gebrauch, m. s. Пожи́ток.

Ужито́чний, a. nützlich.

Ужито́чність, -ости, f. Nutzen, m. Nützlichkeit, f.

Ужи́ще, n. s. Ужи́ско.

Ужльо́пати ся, § sich voll saufen.

Ужов, f. s. 'Ужва, B.

'Уза, f. Stopfwachs, Vorwachs, n.

Узага́льнене, n. Verallgemeinerung, f. Фр.

Уза̂дкати, v. a. Зг. Цо̂фну́ти.

Узакони́ти, v. a. gesetzlich, rechtlich feststellen, sichern, zum Gesetz erheben, für rechtmässig, gesetzlich erklären, legitimieren.

Узапа̂сити ся, sich versorgen, s. versehen (mit etw.), Зак.

Узбера́ти, v. a. s. Узбира́ти. узбіра́ти.

'Узберіж, adv. dem Ufer entlang, K.

Узбере́же, n. Gestade, Uferland, n. K.

Узбира́ти, узбіра́ти, v. a. einsammeln, zusammenbringen.

Узбі́чний, a. K. von der Seite, Seiten-, Grenz-.

Узбро̂їти, узбро́ювати, v. a. bewaffnen, ausrüsten; — ся sich bewaffnen, sich ausrüsten.

Узвали́ти, v. a. s. Повали́ти.

Узва́р, m. K. II. 24. e. Art Gericht aus gedörrtem Obst mit Zimmt u. Citronenschalen eingekocht, Зак.; — роди́нний, e. узва́р der hingeschickt wird an die eingeladene Person bei Gelegenheit der Geburt eines Kindes.

Узва́ти, v. a. hineinrufen, -bescheiden.

Узвели́чене, n. Пар. Erhöhung, f. Aufschwung, m.

Узве́ршина, f. Кл. s. Верши́на.

Узвисля́нщина, f. Weichselland, n. K.

Узвичаї̂ти, v. a. angewöhnen, Зг.

Узво́з, -о̂зу, m. K. I. 152. Schlucht, f. Engpass, Berg, m.

Узво́лити, v. a. erlauben.

'Узворот, m. Rückkehr, f.

Узгі́ре, n. Anhöhe, f. Hügel, m. Gesenke e. Berges, n. K.

Узголо́ве, n. ein entsprechend zusammengelegtes Tuch od. Kleidungsstück, das man beim Schlafen unter den Kopf legt; Kopfkissen, n. B. M. II. 159.

Узголо́вечко, n. dim. M. s. d. v.

Узграничани́н, m. Grenzbewohner, m. K.

Узгряни́че, n. Grenze, Grenzmarke, f.

Узгряни́шник, m. Grenzbewohner, m. K.

'Узда, f. s. Узде́чка. [geben, Ог. 205.

I. Узда́ти, v. a. vergelten, statt etw.

II. Узда́ти, v. a. zäumen, den Zaum anlegen. [ну́ти ся.

Узвигну́ти ся, Макс. s. Здвиг-

Узде́ла, pl. Zügel, pl.

Узде́чка, f. Zaum, Zügel, Halfter, m.

Уздї̈ни́ця, f. Halfter, m. B.

Уздні́пре, n. Dnieperland, n. K.

Уздорови́тельний, a. heilbar.

Уздорови́ти, уздоровля́ти, v. a. gesund machen, genesen machen, heilen.

Уздріва́ти, уздріти, (узріти), v. a. erblicken, bemerken. [bedecken.

Узелени́ти, v. a. Ваг. mit Grünem

Узива́ти, v. a. Пр. II. 202. 204. s.Назива́ти, Прозива́ти, nennen M. II. 192.

I. 'Узир, m. Не. Hintergrund, m. Hinteransicht, f.

II. 'Узирь, m. Не. s. Гу́зір.

Узи́ця, f. Kappe am Dreschflegel, f. Пар.

'Узич, m. Knotenkoralle, f. (Melitaea), B.

Узйчити, *v. a.* wünschen, *Зак.*
Узйще, *n.* s. Ужйще.
Узїмку, *adv. H.* 275. im Winter.
Узір, -зору, *m.* Muster, *n. pl.* узори золоті *Me.* 306. goldene Stickmuster, *pl.* s. Взір 2).
Узкарпáте, *n.* Karpathenland, *n. K.*
Узкйй, *a.* s. Вузкйй. *B.*
Узкокрйльції, *pl.* Engflügler, *pl.* (Stenelytra), *B.*
Узкрйле, *n.* Flügel, Saum, Rand, *m.* Ecke, *f. Ог.*; Grenze, Mark, *f. K.*
'Узлик, (вузл-), *m.* Knoten, *m.*; 2) Bündel, *n.*
Узлйти ся, erbosen, ergrimmen, на когóсь *K.* gegen jmdn böse werden.
Узлїсе, *n.* Waldrand, *m.*
Узловáтий, *a.* knotig, *Ш.* II. 60.; 2) bündig, verschroben, verzwickt, bornirt, *Ш.* II. 67; räthselhaft, unerforscht, *K. B.* [onogonum), *B.*
Узловáтка, *f.* Spindelassel, *f.* (Py-
Узмисловити, узмисловляти, *v.a.* versinnlichen, anschaulich machen.
Узьмíнь, *m.* tiefste u. reissendste Flusstelle die nie zufriert.
Узнавáти, узнáти, *v. a.* erkennen, erfahren, einsehen; 2) anerkennen; urtheilen; — за дóбре für gut finden; — себé в чім einer Sache bewusst sein; — ся = познакóмити ся.
'Узник, *m. Гуш.* Gefangener, *m.*
Узнобйти ся, s. Ознобйти ся, (*Фр.*).
'Узов, *m.* s. 'Узол.
'Узол, *m.* Knoten, *m. B.*
Узолйти, *v. a.* einlaugen, beuchen, (шмáте); 2) * §. einen Schlag versetzen, hauen (прýтом &).
Узольцевáтий *a.* knotenähnlich, *B.*
Узóля, (-е), *n. coll.* s. 'Узол.
Узорéць, -ірця́, *m. Ф.* Muster, *n.* zum Sticken. [nehmen.
Узрíти, *v. a.* erblicken, sehen, wahr-
Узрíче, *n.* Uferland, Flussgebiet, *n. Ог.* 205.
Узтóк, *m. Гол.* Osten, *m.*
Узýблене, *n.* das Gezähneltsein, *B.*
Узуте́, *n.* Beschuhung, *f.* +*M.*
Узя́те, *n.* Nehmen, *n. Кч.* 301.
Узя́ти, *v. a.* s. Взя́ти.
Уїда, *c.* Peiniger, *m.* ein zudringlicher, lästiger Mensch, *Cm.*
Уїдáти, *v. a.* * на когó, jmdn mit beissenden od. stichelnden Reden verletzen; — ся * zanken; sich ärgern, sich giften. [kisch, *А.Г.* 159.
Уїдлйвий, *a.* bissig, bösartig, zän-
Уїдливо, *adv.* bissig, verbissen, *T.*
Уїзджáти, уїздити, *v. a.* bereiten, zureiten; fahrbar machen; 2) *v. n.* davonfahren, abreiten.
Уїсти ся, sich hineinfressen.
Уйдé, *adv. Verbalausdr.* es wird genügen; genügt, genügend.
'Уйма, *f.* Verkleinerung, Verkürzung, Beeinträchtigung; Abnahme, *f.* на ýйму, *Гол.*
Уймáти, уймйти, *v. a.* fassen, anfassen; 2) abnehmen; schmälern, Abbruch thun, abziehen, verringern; — чéсти комý jmds Ehre Abbruch thun, schmälern; — ся за ким, чим, за когó, sich jmds annehmen.
Уйтй, *v. a.* s. Уходйти.
Укáз, *m.* Befehl, *m.* Gebot, *n.*; Machtspruch, *m.* [*f. Пол.*
Укáзане, *n.* Weisung, Unterweisung,
Указáтель, *m.* Zeiger, Vorzeiger, *m.*
Указáти, укáзувати, *v. a.* zeigen, verweisen, weisen; befehlen.
'Укáзка, *f.* Zeiger, Griffel, *m.* (für Kinder beim Lesen); 2) Wink, *m.* Anleitung, *f. ГШ.* [Schlagwort, *n.*
Укáзний, *a.* -е слóво Parole, *f.*
Укáзник, *m.* Register, *n.* Index, *m. Пар.*
Укаля́ти, *v. a.* besudeln, beschmieren, *Зак.* [glatt rollen.
Укачáти, *v. a.* ebnen, glatt machen,
Уквáсити, *v. a.* gut säuern, durchsäuern.
Уквáшений, *a.* durchgesäuert.
Уквíлити, *v. a.* empfindlich verkürzen, *Ф.*
Уквíтчаний, *a.* mit Blumen geschmückt, im Blumenschmuck.
Уквітчáти, (уквіч-), *v. a.* mit Blumen schmücken; — ся sich —.
Укйдати, укйдувати, *v. a.* s. Прокйнути; 2) hineinwerfen.
'Укий, *a.* geschult, abgerichtet, dressirt, кінь & (*oppos.* Нéук, неýкий).
Укипáти, *v. n.* weich gekocht, gesotten werden. [stellung, *f.*
'Укір, *g.* -óру, *m.* Vorwurf, *m.* Aus-
Укіснйй, (укісьн-), *a.* schräg, überzwerch.

'Уклад, *m.* Beding, *m.* Bedingung, Uebereinkunft, Abmachung, *f.* Contrakt, *m.*; 2) = звичай, Brauch, *m.* Sitte, *f.* який де уклад; 3) Gewohnheit, *f.* Routine, *f.* найтяжше взяти до чого уклад = вложити ся, звикнути; 6) уклад до чого взяти собі = постановити, beschliessen; 4) Anlage, *f.* System, *n.*

Укладa, *f.* укладу мати на кого gegen jmdn etw. vorhaben, etw. im Shilde führen, *Kol.* I. 113. [dnen.

Укладане, *n.* das Zurechtlegen, Or-

Укладати, *v. a.* s. Уложити; — суд *Кч.* 194. Recht sprechen.

Укладистий, *a.* -а бесїда gewandte Rede, Sprache.

Укладник, *m.* Componist, *m.* (in d. Musik.); 2) Schwarze Walderbse, (Orobus niger L.), *B.*

Укландати, *v. a.* §. *P.* I. 134. (mit Zähnen) zerreissen; 2) * *М+Б.* 287. bewegen, bereden.

Укланяти, уклонювати, уклонити, *v. a.* senken, beugen; abwenden; 2) — ся, sich senken, s. beugen; einlenken; *АД.* I. 215. sich verbeugen, s. verneigen.

Укласти, *v. a.* s. Уложити.

Уклепати, *v. a.* hämmern; — ся *mit etw. bekannt werden, *Зак.*

Уклева, *f.* *Мл.* s. Уклій.

Укликати, *v. a.* s. Закликати.

Уклинати, *v. a.* viel fluchen.

Уклій, уклія ялець, Laube, *f.* (Leuciscus vulgaris und L. alburnus, Alburnus lucidus).

Уклін, -ону, *m.* Beugung, Verbeugung, Verneigung, *f.* * Compliment, *n.*; 2) Biegung, Declination; Abweichung, Aberration, *f.* *Пар.* [уклінно — *Ф.*

Уклінний, *a.* höflich, ergebenst; *adv.*

Уклона, *f.* s. Поклін, *Пic.*

Уклонений, *a.* gebeugt, geneigt, gesenkt; 2) * gerührt, bewogen, *Пic.*

Уклонний, *a.* *КУ.* I. 292. nachgiebig.

Уклонити, *v. a.* u. *n.* s. Укланяти; — ся e. Verbeugung machen, sich verbeugen. [клононько.

Уклонухна, *f.* *Ч.* IV. 280. s. По-

Уклюнути, *v. a.* s. Дзьобнути; 2) — ся * sich hineindrängen.

Укмітити, *v. a.* s. Помітити.

Укнований, *a.* angezettelt, *Пic.*

Укновати, *v. a.* anzetteln, etw. im Schilde führen, schmieden.

Укняжений, *a.* gefürstet.

Укований, *a.* geschmiedet.

Уковати, *v. a.* schmieden; beschlagen.

Укоїти, *v. a.* lindern; 2) thun, machen; — ся, s. Скоїти ся.

Уколене, *n.* Stich, *m.* [Колоти.

Уколоти, (уколю, -леш), *v. a.* s.

Уколошкати, *v. a.* bändigen, zähmen, kirre machen, *C.* II. 9.

Уконати ся, sich abmühen, *Гол.* I. 84.

Уконопадити ся до кого, jmdn belästigen (mit e. Bitte &).

Уконтентувати, *v. a.* *Кч.* 245. vergnügen, Vergnügen bereiten; bewirten; beschenken.

Укоризна, *f.* Demüthigung, *f.* *Шар.*

Укорищі, *pl.* на — zum Trotz.

Укорінити, *v. a.* u. — ся s. Вкорінити, — ся. [gend, *C. У.*

Укорливо, *adv.* vorwurfsvoll, rü-

Укоротити, укорочувати, *v. a.* kürzen, abkürzen, verkürzen, kürzer machen; einhalten; — ся sich verkürzen; aufhören. [складати, (*Фр*).

Укорпати, *v. a.* s. Призбирати, На-

Укорпнути, *v. a.* abreissen, abbrechen, abtrennen, *Пic.* [*n.* (Loxodes), *B.*

Укосець, -сця, *m.* Lippenthierchen,

Укосистий, *a.* schräg.

Укосити, *v. a.* s. Косити. [chen.

Укоськати, *v. a.* zähmen, kirre ma-

Укосний, *a.* schief, *Пол.*

Укосник, *m.* schiefwinkliges Parallelogramm, *Пар.* [einwälzen, -rollen.

I. Укотити, укочувати, *v. a.* hin-

II. Укотити ся, Junge werfen (vom Schaf, e. Katze &).

Укохати, *v. a.* s. Покохати; — ся у кого s. Влюбити ся.

Укоштувати ся, verkosten, Geschmack gewinnen.

Укоювати, *v. a.* s. Укоїти.

Укравок, -вку, *dim.* укравочок, *m.* e. Stück, das Abgeschnittene, Abschnitzsel, *m.*

Україна, *f.* eig. Grenzland, *n.*; Ukraine, *f.* Kleinrussland, *n.*; 2) jede weit entlegene, entfernte Gegend.

Українець, -нця, *m.* Bewohner der Україна 1), Klein-, Südrusse, *m.*

Украïнка, *f.* Bewohnerin von Украïна 1). Klein-Russin, *f.*
Украïнний, *a.* Grenz-, Grenzlands-, -а земля́ Grenzland, *n.* Grenzstrich, *m.* Mark, *f.* [begrabend, *T.*
Украïногро́бний, *a.* die Ukraine
Украḯнський, (-ский), *a.* ukrainisch, klein-, südrussisch. [*Др.*
Украḯнство, *n.* Ukrainenthum, *n.*
Украси́ти, *v. a.* s. Украша́ти.
Украсни́ти ся, sich ausheitern (v. Himmel). [ren, verzieren.
Украша́ти, *v. a.* schmücken, zie-
Украша́не, *n.* Verzierung, *f.* Schmuck, *m.*
Украща́ти, *v. a.* zähmen, *K.*
Укри́вало, *n.* Decke, *f.*
Укрива́ти, укри́ти, *v. a.* decken, bedecken; 2) verstecken, verbergen.
Укривджа́ти, **укри́вдити**, *v. a.* beeinträchtigen, Unrecht thun; 2) kränken.
Укри́вджене, *n.* Beeinträchtigung; 2) Kränkung, *f.* *Зак.*
Укри́вдже́ний, (-джо́н-), *a.* beeinträchtigt, beschädigt; 2) gekränkt, *Зак.*
I. **Укри́й**, *a.* s. Крутий.
II. **Укри́й**, *a.* süss (unangenehm), Uebelkeiten erregend, *Це.*
Укрите́, *n.* Versteck, *m.* *B.*
Укри́ти, *v. a.* s. Укрива́ти.
Укрича́ти ся, кому́сь mit Geschrei jmds Ohren ganz erfüllen.
Укрівля́, *f.* s. Вкрівля.
I. **Укрі́п**, -о́пу, *m.* s. Окрі́п.
II. **Укрі́п** водяни́й Ross-Wasserfenchel, *m.* (Oenanthe Phellandrium).
Укріпе́ць, -ця́, *m.* *dim.* s. d. v. I.
Укріпи́ти, укріпля́ти, *v. a.* befestigen, fest machen, stärken; — ся sich befestigen; fest gemacht werden; gestärkt werden; s. Покріпи́ти ся, *Ш.* II. 224.
Укріплене, *n.* Befestigen, *n.* Fixieren, *n.*; Befestigung, *f.* Festungswerk, *n.*
Укріпле́ний, *a.* befestigt; gestärkt.
Укро́ï, *pl.* Schnitt, Zuschnitt, *m.* s. Крій.
Укроḯти, *v. a.* ein Stück abschneiden; — ся sich schneiden, s. verwunden; 2) *abnehmen, sich verkleinern, sich vermindern, укроḯло ся ему́.
Укро́ма, *f.* abgesonderter Theil, Abgeschiedenheit, *f.* bequemes Plätzchen, *Ос.* (61) VII. *Пар.*
Укро́ме, *adv.* s. Окре́мо, осі́бно.
Укро́п, *m.* s. Укрі́п II. *Зак.*
Укроти́ти, укроча́ти, *v. a.* lindern, *B.*; 2) bändigen, zähmen, *K.*; demüthigen, *B.*; — ся sich beruhigen, gezähmt, gebändigt, besänftigt werden.
Укрути́ти, *v. a.* s. Вкрути́ти.
Укува́ти, *v. a.* schmieden; beschlagen.
Укуси́ти, *v. a.* s. Вкуси́ти.
Уку́тати, уку́тувати, *v. a.* *Ко.* 287. verhüllen, umhüllen, einhüllen, einwickeln; 2) aufsetzen, ausarbeiten, vollbringen, *Пар.*; 3) viel essen, austrinken, *Кн.* *Зак.*
Уку́шений, *a.* gebissen; gestochen.
Ула́годити, *v. a.* zur Ordnung bringen, die Ordnung herstellen; 2) *P.* I. 136. aus dem Wege räumen, schaffen; 3) beschwichtigen, besänftigen, beruhigen.
Ула́днане, *n.* Ordnen, *n.* Regulierung, *f.* [regulieren, *ОП.*
Ула́днати, ула́днувати, *v. a.* ordnen,
'**Ула́мок**, -мку, *m.* *Мог.* s. Відло́мок. Stück, *n.* Theil, *m.*
'**Улан**, улани́н, *m.* Ulan, *m.*
Ула́нський, *a.* des Ulanen, Ulanen-.
Ула́с, *m.* Blasius.
Ула́сиха, *f.* Gattin des Ула́с.
Ула́сïв, -ева, -еве, *a.* des Ула́с, dem У. geh. [tert werden, nachlassen.
Улега́ти, *v. n.* s. Легша́ти; erleich-
Уле́гчене, (-нне), *n.* Erleichterung, *f.* *B.*
Улежа́ти, *v. n.* ruhig liegen bleiben, *ВГ.* 138; — ся teigig werden; 2) sich senken. [leichtern, leichter machen.
Улекша́ти, улекши́ти, *v. a.* er-
'**Улень**, -ня, *m.* s. 'Улий.
Улену́ти, *v. n.* sich verflüchtigen, *B.*
Уле́сливий, *a.* verlockend, einschmeichelnd, *Кроп.*
Улести́ти, *v. a.* schmeicheln, *M.* II. 173.
'**Улеть**, *f.* *У.* e. Strich Landes, Gegend, *f.*
Улетḯти, улïта́ти, *v. n.* weg-, fort-, verfliegen; verfliessen; dahingehen; sich verflüchtigen *Пол.* [*Пол.*
Улетуча́ти ся, sich verflüchtigen,
Уле́щане, *n.* *K.* List, Verführung, *f.*
Улеща́ти, уле́щувати, *v. a.* *Ко.* 78. verlocken, verführen, bethören; 2) beschwichtigen, *Cm.*
Ули́ва, *f.* *TP.* 93. Regenflut, *f.*

Уливáти, *v. a.* begiessen; — ся sich begiessen; 2) * уливáти, *v.n.* schnell fliehen, нес улиrав = утікав скóро, *B.*
Улúвень, -вня, *m.* s. Лúвень.
'Улúй, *m.* Bienenstock, Bienenkorb, *m.*
'Улик, (ýлїк), *m.dim.P.*II.15.s 'Улúй,
Улúка, *f.* *Макс.* Ueberführung, *f.*; 2) Sache dh die jmd überführt wird.
Улипáти, улúпнути, *v. n.* s. Прилипáти. [zen.
Улúскувати ся, schimmern, glän-
I. Улúта, *f.* Julitta.
II. Улúта, *f.* Totanus calibris, *B.*
Улúтин, *a.* der У. gehörig, *ГБ.*
'Улиця, *f.* Gasse, Strasse, *f.*; 2) Versammlungsort u. Versammlung der Mädchen zum Zwecke der Reigentänze, des Gesanges u. a. Spiele.
Уличáти, *v. a.* überführen, über weisen, чимóсь, *Кн.*
'Уличка, *f.* *dim.* s. 'Улиця.
Улúчний, *a.* Gassen-.
Улúчник, *m.* Gassenbub, Gassenläufer, *m.* [fliegen, entfliehen.
Улїтáти, *v. n.* davon fliegen, ent-
Улїтеплити ся, (водá-), lauwarm werden.
Улїчúти, *v. a.* heilen, wiederherstellen; — ся geheilt werden, wieder hergestellt werden.
Улóв, *m. H.* 149. s. Ловлá; Лóви, *pl.*
Уловúти, уловлáти, *v. a.* fangen, gefangen nehmen, einfangen, *Ш.* II. 237; * — в сїти bestricken. [s. Лугú.
Улóга, *f.* Brachfeld, *n.*; 2) *pl.* улóги,
Улóгий, *a.* eben; flach; nicht aufsteigend; -е пóле ebenes Feld; -а горá e. Berg von sanften Abhängen; -е землúще e. Terrain von nur geringen Erhebungen, *B.*
Улóжене, *n.* Ordnen, *n.*; 2) Anordnung, Verordnung, Bestimmung, *f.* *Гол.*
Уложúти, укладáти, *v. a.* zurechtlegen, ordnen, anordnen, zusammenstellen, in ein System bringen; 2) einlegen, einpacken; zu Bette bringen (e. Kind &); 3) entwerfen, verabreden, einrichten; festsetzen; 4) abrichten; — ся sich stellen; sich schmiegen; sich niederlegen; 2) з ким mit jmdm unterhandeln, sich vergleichen.
Уломóкати, *v. a. H.* 217, s. d. v.
Уломúти, (уломáти), *v. a.* brechen, abbrechen. [siech.
Улóмний, *a.* gebrechlich, schwach;
Улóмність, -ости, *f.* Gebrechlichkeit, Schwäche, *f.*; Siechthum, *n.*
Улóмок, -мку, *m.* s. Улáмок, *Пїс.*
'Улонька, *f.* *dim.* s. 'Улиця, *Зак.*
Улýда, *f.* Trug, *m.* Lockung, *f.* *B.* (*Фр.*).
Улудлúвий, *a.* trügerisch, verführerisch, *B.* [(e. Weg), *Зак.*
Улувáти, *v. n.* s. Уйтú, zurücklegen
'Улус, *m.* Tartarendorf, *n.* *Ш.* I. 313.
Улучúти, *v.a.*s. Влучúти, Влучáти.
Улучшáти, *v. a.* verbessern, aufbessern, *B.* [Lieblings-.
Улюблéний, *a. M.* II. 73. geliebt;
Улюблáти, улюбúти, *v. a.* liebgewinnen, sich gefallen, *Кч.* 225; — ся *P.* I. 184. sich lieben, s. verlieben.
Улюня, *f.* *dim.* s. 'Юлька.
Улягáти, улячú, *v. n.* u. — ся, unterliegen, erliegen; nachgeben; 2) — ся s. Улéжати ся.
Улáглий, *a.* nachgiebig, fügsam.
Улáглість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, Fügsamkeit, *f.* *Фр.*
Уляна, 'Уля, *dim.* 'Улька, 'Улечка, *f.* Julianna, Julia.
Ум, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*
Умалúмок, -мку, *m.* Minnend, *m.*
Умалúти, умáлювати, *v. a.* verkleinern, verkürzen, Abbruch thun, *H.*137.
Умалькувáти, *v. a.* *Иг.* 13. s. Уменшúти. [dat versehen.
Умандатóваний, *a.* mit e. Man-
'Уманець, *g.* -нця, *m.* Einwohner der Stadt 'Умань. [der Гайдамáки, *Пїс.*
Умáнка, *f.* Benennung eines Liedes
'Умати, *H.* 281.?
Умеґáти, *v. n.* *Зг.* davonlaufen.
'Умен, *a. H.* 65. s. 'Умний.
Уменшáти, уменшúти, *v. a.* verkleinern, verkürzen, kleiner machen.
Умерéжáти, *v. a.* sticken; 2) *H.* 239. * auffressen. [*m.* Leiche, *f.*
Умерлéць, *gen.* умерцá, *m.* Todter,
Умерлúй, *a.* todt; (*m. sbst.*) der Todte, Verstorbene. [tödten, tilgen.
Умертвúти, умертвлáти, *v. a.*
Умéрти, умерáти, *v. n.* sterben.
Умéрчик, *m.* s. Умерлéць, (*Фр.*).
Умéць, *gen.* умцá, *m.* *Ваг.* Künstler, Dichter, *m.*
Умивáльниця, *f.* Waschbecken, *n.*

Умива́не, *dim.* умива́нечко, *n.* Waschen, *n.* [— ся sich —.

Умива́ти, уми́ти, *v. a.* waschen;

Умига́ти ся, geläufig, gemein werden.

Умигну́ти, *v. a.* оком, *Фр.* den Blick abwenden (für die kürzeste Zeit).

Умиле́нний, *a.* einschmeichelnd, gewinnend.

Умиле́нно, *adv.* *У.* inbrünstig.

I. Умили́ти, *v. a.* rühren; erheben, erbauen, *T.*; — ся innigst gerührt werden, *Hc.* [22. müde treiben.

II. Умили́ти, *v. a.* — коня́ *C.* II.

Умилосерди́ти ся, Mitleiden haben, sich erbarmen. [-а офіра *OБ.*

Умилостиви́тельний, *a.* Sühn-,

Умилостиви́ти, умилостивля́ти, *v. a.* *Кн.* *C.* II. 139. mitleidig stimmen, zum Mitleid rühren, erbitten, geneigt machen; — ся Mitleiden haben, sich erbarmen, versöhnt sein.

Умилости́влене, *n.* Erbarmung, *f.* Erbarmen, *n.* *T.* [*Зак.*

Умина́ти, *v. a.* s. Умя́ти; 2) * fressen,

Уми́рене, *n.* *T.* Beruhigung, Friedensstiftung, *f.*

Умири́ти, *v. a.* beruhigen, zur Ruhe bringen, ruhig machen, *Пар.* [*m.*

'Умисл, *m.* *К.* Vorhaben, *n.* Entschluss,

Уми́слити, *v. a.* *Кч.* 234. sich vornehmen, gesonnen sein.

Уми́ти, умива́ти, *v. a.* rein-, waschen, abwaschen; — ся, sich w.

'Умич, *m.* Seerose, *f.* (Nymphaea); -білий, weisse Seerose, (N. alba); *B.*

Умичева́ті, *pl.* Seerosen, *pl.* (Nymphaeaceae).

Умишля́ти, *v. a.* щось *Кч.* 161. worauf sinnen, etw. im Schilde führen.

Умі́ëтний, *a.* gelehrt; geschickt; wissenschaftlich.

Умі́лець, -льця, *m.* s. Артист, *Др.*

Умі́лий, *a.* *Кн.* *Н.* 117. kundig; gescheit, verständig, weise.

Умі́лость, *f.* *К.* Kenntnis, Fertigkeit, *f.*

Умі́не, *n.* *Пр.* II. 270. Wissen, Kennen, *n.*

Умі́нний, *a.* s. Умі́лий.

'Умір, *m.* Erschöpfung bis zum Tod, *f.* *B.*

Умі́ре́ний, умі́ре́нний, *a.* mässig; 2) genügsam.

Умірко́ваний, *a.* s. d. v.; billig.

Умі́рний, *a.* regelmässig, *B.*

Умісти́ти, уміща́ти, *v. a.* unterbringen, placieren, anstellen; 2) einsetzen, drucken.

'Умістка, *f.* Inserat, *n.* Insertion, *f.*

Умі́ти, *v. n.* können, wissen, verstehen, worin geübt sein, im Stande sein etw. zu machen.

'Умішка, *f.* Zugabe, Zuthat, *f.* *B.*

Умі́щене, *n.* Unterbringung, Anstellung, *f.*; 2) s. 'Умістка.

Умкну́ти, умика́ти, *v. n.* sich wegbegeben, entfliehen, *А-Г.* 154; 2) *v. a.* — мо́ву s. Відня́ти, відойми́ти.

Умлїва́ти, умлі́ти, *v. n.* ohnmächtig werden, in Ohnmacht fallen.

'Умний, *a.* intellectuell, gescheit.

Умни́тельний, *a.* *Гуш.* wissenschaftlich. [scheiter.

'Умниця, *m.* ein Verständiger, Ge-

Умни́чество, *n.* *У.* Wissenschaft, *f.*

'Умність, -ости, *f.* Verstand, *m.* Wissen, *n.* *У.*

Умо́ва, *f.* Abrede, Verabredung, Uebereinkunft, *f.* Uebereinkommen, *n.* Vertrag, *m.*; Bedingung, *f.* *Кн.* *А-Г.* 165, 166; 2) Beschwichtigung, *f.* *M.*

Умо́вина, *f.* *Под.* s. d. v.

Умо́вини, *pl.* s. Розгля́дини.

Умо́вити, умовля́ти, *v. a.* когось überreden, *C.* II. 264; — ся в ким mit jmdm verabreden, übereinkommen; 2) mit Worten beschwichtigen, *M.* II. 110.

I. Умо́вка, *f.* Vertrag, *m.* Stipulation; Bedingung, *f.* *Ко.* 152.

II. Умо́вка *f.* Stillschweigen, *n.* *Ко.* 68.

Умо́влений, *a.* verabredet, bedungen.

Умо́вно, *adv.* beredt, gewinnend, *M.* II. 109.

Умоло́ти, *v. a.* s. Змоло́ти.

Умолоти́ти, *v. a.* s. Молоти́ти, Намолоти́ти.

Умоло́тний, *a.* s. На́молотний.

Умоля́ти, умоли́ти, *v. a.* erflehen, erbeten, *Тор.*

'Умор, *m.* Tod, *m.* *Зак.*

Умо́ра, *f.* drückendes Verderben, Abtödtung, Vernichtung, *f.* Tod, *m.* *B.* *К.* I. 289; 2) s. Змо́ра, *Мак.*

Умо́рене, *n.* Hungertod, *m.*; 2) Vernichtung, Amortisierung, *f.*

Умори́ти, умо́рювати, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (го́лодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся s. Замо-

рйти ся; 2) s. Утомйти ся.

Умостйти ся. sich einnisten, sich bequem machen, *Пе.*

Умотáти, умóтувати, *v. a.* einwickeln, *P.* I. 5.; verwickeln.

Умотвóрство, *n.* das Schaffen des Verstandes, *Нав.* (*Пр.* VIII. 26).

Умоцнйти, *v. a.* befestigen, fest machen; stärken, *Зак.*

Умоцóваний, *a.* befestigt; * bevollmächtigt, *Зак.*

Умочáти, умочйти, умóчувати, *v. a.* nass machen, benetzen; eintauchen.

Умудрйти, умудрáти, умудрувáти, *v. a.* unterrichten, unterweisen, klug, weise machen, belehren, witzigen, *У.*: — ся weise, klug, klüger werden, *А-Г.* 165, *D. c.* 18; nachdenken, erwägen, *Мак.*; sich klug besinnen; 2) умудрйти щóсь weise aussinnen, klug anstellen (*Це.*); — ся klug anstellen, kunstfertig, sinnig ausführen, *Пе.*

Умяти, *v. a.* *Гл. б.* 34. auffressen, (bewältigen).

Унáда, *f.* Gewohnheit, Angewohnheit, *f. Пic.*

Унáдити ся, s. Внáдити ся.

Унаóчнене, *n.* Veranschaulichung, *f.*

Ународовйти ся, sich einbürgern, *Гол.*

Унаслї́дувати, *v. a.* erben, ererben, als Nachlass bekommen, *К. Біл.*

Уневістйти, *v. a.* zur Frau machen, *Пу. sbst.* уневіщене. *n. Пу.*

Унеподóблене, *n. Бор.* Dissimilation, *f.*

Унести, *v. a.* s. Уносйти.

Унещаслйвити, *v. a.* unglücklich machen, *Ф.*

Унйване, *n.* Niedergeschlagenheit, Muthlosigkeit, *f. Пу.*

Унивáти, *v. n.* verzagen, kleinmüthig werden, den Muth sinken lassen, *К. Зар.*

Универзáльний, *a.* universell, all-, weltumfassend, *К.*

Универсáл, (-зал), *m.* das Rundschreiben, Circular, *n.* fürstlicher & offener an Alle gerichteter Brief.

У-нйзу, *adv.* unten, unterwärts.

Уникáти, *v. a.* meiden, fliehen, когóсь, чогóсь, від когóсь, чогóсь, *К.*

Унимáти, *v. a.* Einhalt thun, wehren; 2) — ся schüchtern sein, sich schämen, *B.*

Унимлйвий, *a.* schüchtern, *B.*

Унйніє, *n.* † Niedergeschlagenheit, Muthlosigkeit, Angst, Verzagtheit, *f. Ш.* II. 235.

Унит, унйта, *m.* der Unirte (griechisch-katholisch), *К.*

Унйшкнути, *v. a.* nachlassen, nachgeben, sich beruhigen, *Зак.*

Універзáльний, *a.* allgemein, universell, die Gesammtheit betreffend.

Університáнт, *m.* Universitätshörer, *m. Пе.*

Університéт, *m.* Universität, *f.*

Унїмáти, *v. n.* verstummen, *КС.* IV. 488.

Унї́т, *g.* -їта, унї́та, *m.* s. Унйт.

'Унїя, *f.* Union, Vereinigung, *f.* Bund, *m.* Föderation, *f.*

Унїяр, *m.* Föderalist, *m.*; -ярка, *f.* in, *f. Пic.*

Унїярний, *a.* verbindet, föderirt, *Пic.*

Унїят, *m.* s. Унї́т; унїятка, *f.* die Unirte, *Пic.*

Унїятский, *a.* unirt, vom griechisch-unirten Ritus.

Унорови́ти, унороввлятк, *v. a.* zähmen, zahm machen, abrichten; — ся gesittet, civilisiert werden, *Зг.*

Унýдити, *v. a.* abmüden, abquälen.

Унýк, *m.* унýка, *f.* s. Внук, внýка.

Унáти, *v. a.* s. Унимáти, уймáти; — ся за ким, s. Обставáти за к.

Унятливий, *a.* aufmerksam, zart, rücksichtsvoll, zuvorkommend, gewinnend, *М.* II. 153. 172.

Унятлйвость, *f.* Aufmerksamkeit, Zuvorkommenheit, *f. Пic.*

Оружйти, *v. a.* bewaffnen, *Фр.*

Очивйдячки, уочивйдьки, *adv.* vor den Augen, angesichts; vor aller Augen, öffentlich, *Кч.* 96.

Упáвий, *a. Зап. В.* I. 38.?

Упáд, *m. Ко.* 296. Fall, Untergang, *m.*; 2) Schaden, Verlust, *m.*

Упадáти, упáсти, *v. n.* fallen, niederfallen, umfallen, hinfallen; einfallen; * verfallen, in Verfall kommen, in Abnahme kommen, schwächer werden; упáсти ся, fallen, hineinfallen, gerathen, (-межи когó, що); 2) упáсти u. — ся, zufallen, zutreffen, sich zutreffen, (комý).

Упáдливий, *a.* s. Запопáдливий, *Cm.*

Упáдний, *a.* -а годйна s. Остáтна годйна.

Упáдник, *m. Cm.* гóстям sehr zuvorkommend, dienstfertig.

Упáдок, -дку, *m.* Fall, Sturz; Untergang, Verfall, *m.* Neige, *f.*

Упáдчий, *a.* -а Гуцулія, *Гол.* I. 695. unglücklich (?). [sunken.
Упáлий, *a.* gefallen; an Muth ge-
Упáлість, -ости, *f.* Falliment, *n.* Concours, *m.* [schaftsgut werden, *Зак.*
Упановáти ся, Besitzer von e. Herr-
Упáртий, *a.* *H.* 53. *pol.* s. Упéртий.
Упáсти, *v. a.* s. Упадáти; § упáла в глухúй кут, *sc.* жінка = злягла́.
Упевнúти, упевня́ти, *v. a.* versichern; — ся versichert sein, überzeugt sein, *M.* II. 145.
Упéкати ся з чим, (mit etw.) fertig werden. [до чогó §. s. Учепити ся.
Упелю́скати ся, — чогó, до когó,
Уперáти ся, sich stemmen; sich sträuben, s. weigern; — при чимóсь hartnäckig worauf bestehen, *D. c.* 118.
Упереджáти, упередúти, *v. n.* zuvorkommen (im Laufen, Fahren &; *auch in Erreichung e. Zweckes); 2) когó jmdn im Voraus warnen.
Упере́дженє, *n.* Vorurtheil, *n.*
Упере́джений, *a.* *K.* voreingenommen.
Упере́дний, *a.* Vor-, vorläufig.
Уперíд, *adv.* künftighin.
Упéрти ся. s. Уперáти ся.
Упéртий, *a.* eigensinnig, starrköpfig, starrsinnig, hartnäckig, halsstarrig.
Упéртість, -ости, *f.* Eigensinn, Starrsinn, *m.* Halsstarrigkeit, Hartnäckigkeit, *f.*. [gerweise.
Упéрто, *adv.* hartnäckig; hartnäcki-
Упестрúти, *v. a.* bunt färben.
Упечалúти, *v. a.* *Ф.* s. Опечалúти.
Упечáтливий, *a.*s. Вражлúвий, *K.*
Упилúти ся, *Ф.* s. Впялúти ся.
Упильнóваний, *a.* fleissig ausgeführt, *ОП.*
Упúн, *m.* Halt, Einhalt, *m.*
Упинúти, упиня́ти, *v. a.* anhalten, zurückhalten, hemmen, verhindern; stillen; *im Zaume halten, mässigen, *K.*
'Упинка, *f.* *Д. гр.* Beistrich, *m.*
Упúр.(*aug.*упиря́га).*m.*Vampyr.*m.*
Упирúстий, *a.* s. Упéртий, *Пiс.*
Упиря́ка,*m.K.*Trotzkopf,Starrkopf,*m.*
'Упúс, *m.* Verzeichnis, *n.* Liste, *f.*; Inhalt, *m.* *Зак.*
Уписáти, *v. a.* s. Вписáти; 2) *Ф.* bestreichen, beschreiben; 3)*aufessen, *Пiс.*
Упúти ся, sich berauschen, sich betrinken. [rauschung, *f.* *ВБ.*
Упíй, *gen.* упóю, *m.* Rausch, *m.* Be-
Упíльний, *a.* beiderseitig, wechselseitig, (*Фр.*).
Упíмненє, *n.* s. Упóмненє.
Упімну́ти, *v. a.* s. Упоминáти.
Упíн, *gen.* -óну, *m.* Bandseil zum Anbinden, *n.* [sinn, *m.* *B.*
'Упір, *gen.*-óру, *m.* Eigensinn, Starr-
Упíрений, *a.* befiedert.
Упíрливо, *adv.* *T.* s. Упéрто.
Упíрний, *a.* s. Упéртий.
Упíрчивий, *a.* упíрчиво, *adv.* *Фр.* hartnäckig, unverwandt.
Упíсний, *a.* *H.* 267.?
Уплáта *f.*Entrichtung, Zahlung,*f.**KY.*
Уплекáти, *v. a.* u. — ся, s. Вúплекати, — ся.
Уплéти, *pl.*s. Зáплїтки, Прúплїтки.
I. 'Уплúв, *m.* *B.* Verlauf, Ablauf, *m.* Verfluss, *m.* [s. Вплив.
II. Уплúв, *m.* *Гол.* *K.* Einfluss, *m.*
Упливáти, *v. a.* davonschwimmen; wegfliessen; * verfliessen, vergehen; 2) *v. n.* — в що Ueberfluss an etw. haben.
Уплúвний, *a.* decursiv.
Уплúсти, *v n.* verfliessen, verlaufen.
Уплїнúти, *v. a.* *У.* *Гуш.* gefangen nehmen.
Уплїтка, *f.* s. Зáплїтка.
Уплоднúти, *v. a.* befruchten, *T.*
Упльóт, *gew.* *pl.* -ти, уплїткú, das Band etc. zum Einflechten in den Haarzopf, Haarflechte, *f.*
Уплотúти, *v.a.*verkörpern, *Зар.*;— ся sich verkörpern, incarnirt werden, *Зг.*
Упня́ти, упя́ти, *v. a.* an-, binden; 2) — ся на свóїх мúслях *K.* fest bei seinem Entschlusse beharren, auf etw. dringend bestehen. [nung, *f.* *Ш.* II. 215.
Уповáнiє, *n.* Vertrauen, *n.* Hoff-
Уповáтельно, *a.* *gr.* hoffentlich, vermeintlich, *Шл.*
Уповáти, *v. n.* hoffen, vermuthen; vertrauen, *Me.* 237. [Vollmond, *m.*
Упóвень, -вня, *m.* *Ф.* s. Пóвня,
Упóвзати, *v. n.* fortkriechen.
Уповúти, уповивáти, *v. a.* einwickeln, einwindeln,
Уповíсти, *v. a.* s. Повíсти.
Уповнúти, *v. a.* vervollständigen, vermehren. [mächtigen.
Уповновлáстити, *v. a.* bevoll-

Уповодовáти, *v. a.* begründen, *B.*

Уподóба, *f.* Gefallen, Wohlgefallen, *n.*; 2) Willkür, *f.* *Фр.*

Уподóбане, *n.* s. d. v. 1).

Уподóбати, *v. a.* an etw. Gefallen finden, etw. liebgewinnen, -собі; — ся s. Подóбати ся.

Уподобúти, *v. a.* vergleichen, gleich machen; — ся sich gleich machen, gleich werden.

Уподóблене, *n.* Assimilation, *f.*

Уподóвж *adv.* der Länge nach, längs.

Упоéний, *a.* betrunken, trunken.

Упоïти, упóювати, *v. a.* betrunken machen, berauschen.

Упокíй, (-кóй), *m.* *P.* I. 133. Ruhe, *f.* в упокóем, *АД.* II. 11. in Ruhe, in Frieden, friedlich; на упокóї почивáти *АД.* I. 216. Ruhe pflegen, ausruhen; за упокíй (-кóй), für die Ruhe der Seele eines Verstorbenen.

Упокíйний, *a. K.* Friedens-, friedlich.

Упокоïти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen; — ся sterben.

Упокорúти, упокорáти, *v. a.* demüthigen; — ся sich —.

Упоминáти, упімнýти, *v. a.* warnen, ermahnen; — ся mahnen, erinnern чогó від когó, у когó von jmdm etw. fordern, verlangen, ihn darum mahnen.

Упомúнок, -нку, *m.* *K.* I. 155. Ermahnung, *f.* Verweis, *m.*; 2) Andenken, *n.* ein Geschenk zum Andenken, zur Erinnerung, *K.* [*f.* Verweis, *m.* *Зак.*

Упóмнене, *n.* Warnung, Ermahnung,

Упóна, *f.* Band, *n.* Strick, *m.*

Упóр, *m.* *M.* II. 80. s. 'Упір.

Упóрати ся, fertig werden mit e. Arbeit, zu Ende bringen, beendigen.

Упóрний, *a.* hartnäckig, halsstarrig.

Упóрність, -ости, *f.* Hartnäckigkeit, *f.* Starrsinn, *m.*

Упóрство, *n.* Hartnäckigkeit, *f.* *КУ.*

Упорýч, *adv.* daneben, nahe bei, bei einander. [tigen.

Упóрхати, *v. a* beruhigen, beschwichtigen.

Упорчúвий, *a.* s. Упéртий; **упорчúвость**, *f.* s. Упір.

Упорядúти, **упорядкувáти**, *v. a.* ordnen, in Ordnung bringen; — ся solider, stett werden, цїнá *Pa.* I. 377.

Упорáдний, *a.* -е вíйско, *K.* ausgerüstetes, schlagfertiges (stehendes) Heer.

Упóслïд, *adv.* zuletzt; endlich; nachher, *B.*

Упослíджувати, упослíдити, *v. a. K. ВЕ.* zurücksetzen, hintansetzen, verunglimpfen; — ся sich unterschätzen.

Упостáчувати, *v. a.* personificieren, verbildlichen, veranschaulichen, *BE.*

Употребúти, **употреблáти**, *v. a.* gebrauchen, brauchen, anwenden, verwenden, verbrauchen, sich bedienen.

Употреблíне, *n.* *Зг.* Gebrauch, *m.* Benutzung, *f.* [machtvoll auftreten.

Употужúти ся, sich kräftigen,

I. **Упрáва**, *f.* Leitung, *f.*; Ausschuss, *m.* s. Вúдїл, *M+E.* 374.

II. **Упрáва**, *f.* *Ф.* „*H.*" (65) 202. віз кóваний з упрáвою?

Управильнúти, *v. a.* regulieren.

Управúтель, *m.* Verwalter, Intendant, Leiter, *m.* *Ш.* I. 256.

Управúтелїв, -ева, -еве, *a.* des Управúтель, dem У. gehörig.

Управúтельский, *a.* des Verwalters, vom Verwalter, *He.*

Управúтельша, *f.* *He.* Gattin des Управúтель, Frau Verwalterin, *f.*

Упрáвити ся, sich Rath schaffen; fertig werden, *+M.* s. Упóрати ся.

Управлáти, *v. a.* regieren, (ein Amt, e. Geschäft) führen, verwalten, (einem Amte, e. Geschäfte) vorstehen; — ким, чим beherrschen, lenken.

Управнéний, *a.* berechtigt, berufen, competent.

Упрáвник, *m.* s. Управúтель.

Управнúцтво, *n.* Leitung, Direction, *f.*

Упрáвство, *n.* Administration, *f.* *Пар.*

Упрáжити, *v. a.* schmoren, braten.

Упрацёваний, (упрацóв-), *a.* müde, matt, ermüdet, ermattet; beladen, gedrückt, *Зак.* [*Pa.* I. 376.

Упретúти, *v. a.* s. Заборонúти,

Уприємнúти, уприéмнювати, *v. a.* angenehm machen.

Уприрóднене, *n.* Naturalisation, *f.*

Уприроднúти, *v. a.* naturalisieren.

Упритóмнити, *v. a.* vergegenwärtigen. [schwitzig, schweissig werden.

Упрíти, упрівáти, *v. n.* schwitzen,

Упродóвж, *adv.* der ganzen Länge nach, *M.* III. 67.

Упросйти, упрóшувати, *v. a.* erbitten; — ся sich einbetteln.

Упрóстяж, *adv.* nacheinander, hintereinander paarweise angespannt.

Упрýг, *m* e. Art Feldmas, = 1/3 дня бранá, *Др.*; — лі́са, *Кн.* „*Пр.*" VIII. 94; 2) e. Zeitmass, *P.* II. 172. 175. об трéтьому упрýзї; *Ш.* I. 111. з пів упрýга; *Ш.* II. 11.

Упрýгий, *a.* elastisch, zähe, *Под.*

Упрýгість, -ости, *f.* Expansion, Elasticität, *f. Под.*

Упрáга, *f.* Einspannung, *f. Ф.*

Упрягáти, *v. a.* s. Запрягáти.

Упрáмий, (упрéмий), *a.* stützig; fest haltend; — кóрінь eine in die Erde tief gehende, daher fest haltende Wurzel, wie solche bei den Gebirgspflanzen gewöhnlich gefunden werden, *B.*; 2) hartnäckig, eigensinnig, rechthaberisch.

Упрáмиця, *f.* Trotzkopf, *m.* (Anobium Pertinax), *B.*

Упрáмство, *n. Ко.* 302. Halsstarrigkeit, *f.* Eigensinn, *n.*

Упрáтати, *v. a.* bei Seite legen, weglegen, wegstecken; 2) ersparen, zusammenlegen.

Упрáток, *pl.* -тки, *m.* das Zusammengelegte, Zusammengehäufte, Ersparte.

Упустйти, *v. a* s. Впустйти; 2) (zu Boden) fallen lassen.

Упýхнути, упухáти, *v. n. Wgr.* 111. s. Спýхнути.

Упýшити, *v. a. Н.* 243. aufblähen.

Упялйти, (упе-), *v. a.* stechen, beissen, сорокýля го упелила die Kreuzotter hat ihn gebissen, *B.*

Упянйти, *v. a.* berauschen.

Упáть, *adv.* wiederum.

Упáти, *v. a.* anbinden, s. Уняти.

I. Упáтий, *a.* angebunden.

II. Упáтий, *a.* abermalig, *Пар.*

Ура! *int.* Hurrah!

Урáдити, *v. a.* etw. beschliessen, berathschlagen.

Урáз, *adv.* s. Враз.

Урáза, *f.* Beleidigung, Kränkung, *f.*

Уразйти, уражáти, *v. a.* beleidigen, kränken.

Урáзка, *f.* Beleidigung, Stichelei, anzügliche Rede, *f. С. М.* II. 82.

Уразлйвий, *a.* beleidigend, anzüglich, schmerzhaft, stechend, *С.*; 2) verdriesslich, gereizt, *М.* reizbar.

Урáзне, *adv.* gemeinschaftlich, (*Фр.*).

Урáзний, *a.* не урáзнї кóнї von Paar Pferden, von denen das eine rascher, das andere träger ist.

Урáзовий, *a* verwundet, leidend, *Зак.*

Урáчити, урáчувати, *v. a* reichlich bewirten; — ся sich gütlich thun.

Урвáти, уривáти, *v. a.* reissen, abreissen, losreissen; — ся reissen (*v. n*), sich reissen.

'Урвень, -еня, *m.* Lotterbube, *m. Пар.*

Урвйголова, *m. Пiс.* s. Урвйтель.

Урвйпола, *m. В.* s. Урвйтель

Урвйслава, *m.* Calumnant, *m. Пар.*

Урвйтель, *m.* Galgenstrick, Galgendieb, Galgenschwengel, *m. B.*

Урвйще, урвйско. *n.* Felsabhang, *m.*

'Урда, *f.* s. Вýрда, *Зак.*

Уребрóване, *n.* Nervenbildung, *f. B.*

Уревонйти, *v. a. М.* III. 14. überzeugen, für etw. einnehmen.

Урéмня, урéмя, *n.* s. Врéмя (*Др.*); скóрим урéмням schleunig.

Урéтно, *adv.* niederschlagend; traurig; langweilig; самóму урéтно в хáтї, *B.*

Уречй, *v. a.* besprechen, beschreien, beschwören, bezaubern.

Уривáти, (вривáти), *v. a.* (heimlich) reissen, rupfen, raufen, pflücken; — комý abzwacken, abzwicken; 2) * schnell laufen, sich fortmachen, *Кв.* I. 131.

Уривйсто, *adv.* abgerissen, lakonisch, *Фр.*

Урйвком, *adv* fragmentarisch, aphoristisch, *К.*

Урйвний, *a.* der (die, das) sich leicht reisst.

Урйвок, -вка, *m. Ч.* II. 641. *B.* Bruchstück, *n*; 2) *М+Е.* 105. s. Верéвка.

Уривóчний, *a.* abgerissen, fragmentarisch.

Уривóчно, *adv.* s. Уривйсто, урйвком; staccato (musik. Term.).

Уривчáтий, *a. Пс.* abgerissen.

Урйти ся, sich hineinwühlen, s. Врйти ся.

Урйтний, *a.* чоловíк — abstossender, widerwilliger Mensch, *Ф.*; 2) s. Вліглйвий, докучлйвий.

Урівнáтельний, *a. Гол. гр.* 99. Vergleichungs-, — стýпень gradus comparativus.

Урíже, *n.* Randstrich, *m. B.*

Уріз, *m.* e. Art Feldmass, *Pa.* I. 373.

Урізати, v. a. abschneiden; — ся sich schneiden; 2)*sich tüchtig besaufen.
Урізити, v. a. Ко. 316? [fe, Ф.
'Урізки, pl. без -ків, ohne Umschwei-
Урізок, -зка, m. Abschnitzsel, m.
Урікати, урікнути, v. a. кого́сь чимо́сь jmdm einen Vorwurf, eine Ausstellung machen, an jmdm aussetzen, vorwerfen, Ос. (61), V. 29.
Урісник, m. — коральковець Corallorhiza innata.
Урічливий, a. dem Beschreien, dem Zauber ausgesetzt.
'Урльоп, m. Urlaub, m.
Урльо́пник, m. Urlauber, m.
'Урма, f. Spur u. Zertretung von einer Schafherde am Grase.
'Урна, f. Urne, f. Aschkrug, m.
Уробити, уробляти, v. a. thun, ausführen, P. I. 173.
'Уров, m. Hängekluft, f. Ф.
Уровище, n. Зг. s. Урвище (?); 2) Зап. II. 389. e. Art Krankheit (Leistenbruch? Ruptur?). [Tölpel, m.
'Урод, m. Missgeburt, f.; 2) Narr,
Уро́да, (вро́да), f. Gestalt, Schönheit, f. das wohlgefällige Aeussere; 2) s. Уро́жай.
Уродай, m. Н. 280. s. Уродливий.
Уродини, pl. Geburtstag, m. Geburtsfest, n. [bringen, hervorbringen.
Уродити, v. a. gebären, zur Welt
Уродливий, a. schön, hübsch, wohlgestaltet.
Уро́донька, f. dim. s. Уро́да.
Уро́дник, m. schöner Mann; уро́дниця, f. schönes Frauenzimmer, eine Schönheit, Піс.
Уродувати, v. a. verunstalten, Под.
Уроє́ний, a. imaginär, erdichtet.
Уро́жа, f. Ф. s. d. f. [reiche Ernte.
Уро́жай, m. gutes Jahr, fruchtbare,
Урожайний, a. fruchtbar, ergiebig.
Урожайність, -ости, f. Fruchtbarkeit, Ergiebigkeit, f. [Gestaltung, B.
Урозличнене, n. mannigfaltige
Урозличнити, v. a. B. mannigfaltig, verschiedenartig gestalten, bilden.
Урозуміне, n. Кн. Verständnis, n. Begriff, m. дати собі — sich Rechnung wovon geben.
Урозуміти, v. a. begreifen, er-, einsehen, verstehen.

I. Уро́к, m. gr. aufgegebene Arbeit, Lection, f. К.
II. Уро́к, pl. уро́ки, (вро́ки), Beschreien, n. (eine Krankheit od. ein Zufall, der nach der Meinung Abergläubiger von einem Lobe od. Blicke eines Neiders entsteht); Bezaubern, m.
Уро́н, m. Schade, Verlust, m. До.
Уронити, v. a. verlieren, verwerfen, vergiessen.
Уроно́вина, f. s. Уро́н, Зак.
Урости, уростати, v. n. wachsen, aufwachsen, emporwachsen; 2) М. III. 102. s. Пorости.
Уро́че, n. У. Reiz; Zauber, Bann, m.
Урочина, f. Ч. I. 1. 43. s. Уро́ки, Уро́к II.
Урочистий, a. feierlich, festlich.
Урочистість, -ости, f. Feierlichkeit, f. das feierliche Begängnis, Feier, f.
Урочити, v. a. beschreien, behexen, bezaubern. [2) Wiese, f. Thal, n. Пар.
Уро́чище, n. Gegend, f. District, m.;
Уро́чний, a. aufgegeben, bestimmt, abgemessen.
Уро́чо, adv. bezaubernd, ОП.
'Урсів, m. ungr. s. Панич, Тор.
Уру́бок, -бка, m. s. Поліно, B.
Уруга́ніе, n. Scheltwort, Schimpfwort, n. Schmähung, f. Зак.
Уру́на, f. Ос. (62) X. 110. e. Pflze.
Уру́нити ся, sich wie ein Vliess verdichten, жито уру́нило ся, Пу.
Уруч, adv. Гр. — схо́пити ся handgemein werden.
Уручати, v. a. s. Вручати.
'Уряд, m. Amt, n.; в у́ряду von Amtswegen.
Уряджати, уряджувати, урядити, v. a. ordnen, einrichten, in Ordnung bringen, organisieren; veranstalten; — ся sich einrichten. [С. II. 131.
Урядковати ся, sich verwalten,
Урядник, m. der Beamte; урядниця, f. Др.
Урядничий, a. Beamten-, Amts-.
Урядно, (уре́дно), adv. gut, ordentlich, dauerhaft, урядно зробити що, B.
Урядну вати, v. a. кимо́сь, leiten, dirigieren, verwalten.
Урядо́вець, -вця, m. der Beamte, ОП.
Урядо́вий, a. amtlich, Amts-.
Урядчик, m. Ч. II. 568. s. Урядник.

Уражник, *m.* Stutzer, süsser Herr, *m.* *Пів.*

Усажувати, (усаджувати, -жов-), усадити, *v. a.* wohin setzen, stellen; — ся sich wo setzen, sich bequem s.

Усамовільнити, (-вольн-), *v. a.* emancipieren, freilassen.

Усамовольнене, *n.* Emancipation, Freimachung, *f.*

Усаня, *f.* s. Корсатка.

Усач, *m.* s. Мерена.

Усвиріпити ся, *Н.* 55. jmdm viel Leid zufügen, Alles verleiden, hart zusetzen, quälen.

Усьвідомити, *v. a.* s. Увідомити.

Усьвідомлене, *n.* s. Увідомлене.

Усе = все.

Усеббочний, *a.* *Не.* allseitig.

Уселенний, *a.* *Wgr.* XI. s. Загальний.

Усельник, *m.* Seeraupe, *f.* (Aphrodite), *B.*

'Усень, *m.* благовонний, wohlriechender Schraubenbaum, (Pandanus odoratissimus).

Усенький, *a.* allesammt, *M.*

Усердиє, (-де), *n.* Eifer, *m.* Inbrunst, eifrige Ergebenheit, Herzlichkeit, *f.* *K.* I. 40. aufrichtige Hingebung.

Усердство, *n.* s. Щиріcть.

Усердствувати, *v. n.* комусь jmdm herzlich gewogen, eifrig ergeben sein, sich eifrig angelegen sein lassen, *Кч.* 258.

'Уси, *pl.* s. Вуси, Вус; 2) Art Borten, welche kreuzweise angenäht sind am Schnitt eines Frauenmantels, *Зак.*; 3) уси вилковаті, Gabelranken, Wickelranken, *pl.* *B.*

Усидїти, (всид-), *v. n.* bis zu Ende sitzen, ruhig sitzen bleiben.

'Усик, *m. dim.* s. Ус, Вус.

Усилити, *v. a.* s. Всилити; 2) s. Присилити, *B.*

Усилковувати ся, sich anstrengen, sich abmühen, *М+Б.* 236.; 2) dringend fragen.

Усильний, *a.* dringend, inständig, -а прозьба inständige Bitte, *Фр.*

Усильно, *adv.* dringend, inständig; eifrig.

Усиловувати ся, sich bemühen, sich anstrengen, sich bestreben, *Зак.*

'Усилок, -лку, *m.* Widerstandsfähigkeit, Kraftäusserung, *f.*

Усиновити, усиновляти, *v. a.* an Kindes Statt annehmen, adoptieren.

Усиновлене, *n.* Annahme an Kindes Statt, Adoption, *f.*

Усипалище, *n.* Grabhügel, *m.* *С.* II. 12.

Усипальний, *a.* zur Todtengruft geh. *К.*

Усипальня, *f.* grosse mit Steinen ausgelegte Todtengruft; 2) Schlafzimmer, *n.* *Щог.*

Усипати, *v. a.* bestreuen, bewerfen; 2) schütten, abschütten.

Усипливий, *a.* einschläfernd.

Усипляти, *v. a.* in den Schlaf bringen; einschläfern.

'Усипок, -пку, *m.* s. Сипанка.

Уситити, *v. a.* Meth bereiten.

Усїдати, *v. n.* s. Усїсти.

Усїй, усяя, усеє, s. Весь, вся, все.

Усїкати, *v. a.* s. Усїчи.

Усїкновеніє, *n.* Enthauptung, *f.* — сьвятого Ивана Хрестителя die Enthauptung Johannis des Täufers.

Усїль, **усїлка**, *f.* Raupe, *f.* (Eruca), *B.*

Усїльниця, (усїлниця), *f.* s. d. v.; 2) e. Art Viehkrankheit, *Term.*

Усїнниця, *f.* Raupe, *f.* (Eruca), *B.*

Усїсти, усїдати, *v. n.* sich setzen, sich niedersetzen; рій усїдає s. anlegen.

Усїчи, усїкати, *v. a.* kleinhacken; abhbauen; enthaupten (голову).

I. **Усїяти**, *v. a.* besäen.

II. **Усїяти**, *v. n.* glänzen, *КС.* IV. 513.

Ускаржати ся, sich beklagen, sich beschweren, klagen.

Ускоблити, *v. a.* abschaben (ein wenig).

Ускока, *m.* Ueberläufer, *m.*; Ausreisser, Emigrant, *m.* welcher zu den Saporogerkosaken sich gesellte, *Зак.*

'Ускоро, *m.* Schaden, Eintrag, *m.* в ускорбом auf Kosten, *Гол.*

Ускорбити, *v. a.* beeinträchtigen, schädigen.

Ускочити, (вск-), *v. n.* hineinspringen; 2) entkommen, entfliehen.

Ускроббати, *v. a.* abschaben; 2) * entkommen, entwischen, *Зак.*

Ускромити, ускромляти, *v. a.* zähmen, kirre machen, *Ч.* II. 544.

Ускубнути, ускубсти, *v. a.* zupfen, rupfen, zerren, pflücken.

Уславити, *v. a.* s. Вславити.

Услада, *f.* s. Осолода, *Не.*

Услихати, *v. a.* *Ч.* V. 270. s. Учути.

Усліве, *n.* Bedingung, *f.* *ОБ.*

Услóва, *f.* Capitulation, *f.* *Пар.*
Услóвина, *f. pl.* услóвини, Bedingung, *f.*; Capitulation, *f.*
Услóвити, условля́ти, *v. a.* bedingen, — собі sich ausbedingen, *Пар.*
Услóво, *n.* Stipulation; Clausel, *f.* *Пар.*
Услóвний, *a.* von der Bedingung, Bedingungs-.
Услу́га, *f.* Dienst, *m.* Dienstleistung, *f.*; * Dienerschaft, *f.* Diener, *pl.*
Услу́гувати, услужи́ти, услугóвувати, *v. a.* кому́сь jmdn bedienen, jmdm aufwarten; jmdm einen Dienst erweisen. [vorkommend, *У.*
Услу́жливий, *a.* dienstfertig, zu-
Услу́жли́вість, -ости, *f.* *Вах.* Dienstfertigkeit, Zuvorkommenheit, *f.*
Услу́жний, *a.* s. Услу́жливий.
Услу́жність, -ости, *f.* s. Услу́жливість.
Услути́ти, *v. n. gew. impers.* услути́ло когó vom Schlagflus, v.d. Epilepsie.
Услу́хати, *v. a.* gehorchen, Gehör geben, jmdm folgen. [gehorsam.
Услухи́нний, *a.* *Ф.* „*Пр.*" V. 307.
Услухли́вий, *a.* gehorsam; 2) nachgiebig. [mit Rotz beschmieren.
Усма́ркати ся, sich berotzen, sich
Усмерти́ти, *v. a.* tödten.
Усмири́ти, усмиря́ти, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, zügeln, bändigen; dämpfen, züchtigen, kasteien, *Т. Ш.* I. 227. [*Пар.*
Усмирли́вий, *a.* niederschlagend,
Усмиря́ючий, *prtc.* s. Усмири́ти.
'Усьмівка, *f.* Ironie, *f.* *Пар.*
'Усьміх, *m.* das Lächeln.
Усьміха́ти ся, lächeln, an-, zulächeln, schmunzeln.
Усьміхли́вий, *a.* lächelnd.
'Усьмішка, *f.* s. 'Усьміх.
Усьмішний, *a* scherzhaft, lustig, *Др.*
Усни́чка, *f.* Bartmundmoos, *n.* (Barbula), *B.*
'Усній, *a.* *К.* s. 'Устний.
Усновáти, (уснув-), *v. a.* windeln, wickeln, weifen; * karten.
Усну́ти, *v. n.* einschlafen.
Усóбиця, *f.* *Ш.* I. 178. Bürgerkrieg, *m.* innere Fehde.
Усóбник, *m.* rücksichtsloser Parteigänger, Störfried (im Bürgerkrieg), *Ш.* II. 100.

Усóвити ся, * finster werden (wie e. Eule).
Усовісти́ти, *v. a.* когóсь jmds Gewissen wecken, jmds Herz zerknirschen, erweichen, *С.*; 2) jmdm Vorstellungen machen, jmdn bereden, mahnen; — ся *Ч.* V. 874. Regungen des Gewissens vernehmen, fühlen; sich erweichen lassen.
Усовітовáти, *v. a.* Rath geben; beschliessen, festsetzen; bereden.
Усовіщáти, *v. a.* *К.* dh Vorstellungen zu bewegen suchen, beherzigen lassen, jmdm einschärfen.
Усоли́ти, *v. a.* * einen Schlag versetzen, ausprügeln.
Усолоди́ти ся, *Luts. gr.* 162. woran seinen Geschmack haben, naschen.
Усомні́ти ся, wanken, schwanken; die Hoffnung verlieren. [ropoda), *B.*
Усонóгі, *pl.* Rankenfüsser, *pl.* (Cir-
Усонóжка глáдка, *f.* Entenmuschel, *f.* (Anatifa laevis).
Усóтка, *f.* s. Відсóтка, *Др.*
Усóхнути, *v. n.* s. Усхну́ти.
Успáти, *v. a.* einschläfern.
Успелáти, *v. a.* schöpfen, s. Спелáти.
Успение, *n.* Entschlaffen, Absterben, Verscheiden, *n.* Tod, *m.* — Пресьвятóї Богорóдиції Mariä Himmelfahrt, *f.*
Успíв, *m.* Erfolg, *m.* *Пар.*
Успíванє, *n.* das Gedeihen.
Успівáти, *v. n.* gut fortkommen, Fortschritte machen, fortrücken; gedeihen; gelingen. [schritte, *pl.*
Успíх, *m.* Fortgang, Erfolg, *m.* Fort-
Успіхáти, *v. a.* befördern, *Ле.* 71.
Успíти, *v. n.* s. Успівáти; nicht zurückbleiben, nicht nachbleiben, einholen; dazu gelangen, seinen Zweck erreichen, es dahin bringen.
Успíшний, *a.* einen guten Fortgang habend, gelingend.
Успíшно, *adv.* mit gutem Erfolge.
Успíшность, -ости, *f.* das Gelingen.
Уподоби́ти, *v a.* theilhaftig machen, *Ос.* (62) IV. 73.; — ся th. werden.
Успокóїти, успокóювати, *v. a.* beruhigen, befriedigen, stillen; — ся ruhig werden, still werden; sich legen; sich beruhigen, sich zufrieden geben; sich fassen.

Успори́ти, успорювати, *v.a.* чогось *У.* verschaffen, eintragen, vermehren.

Успосо́бити, успособля́ти, *v. a.* geschickt, tüchtig, fähig machen, heranbilden, befähigen; — ся sich befähigen.

Успосо́блене, *n.* Geschicklichkeit, Fähigkeit, *f.*; 2) Gemüth, *n.* Gemüthsart, *f.*

Усправедли́вити, усправедливля́ти, *v. a.* rechtfertigen; — ся sich rechtfertigen, gerechtfertigt werden, *Зак.*

Успроможни́ти, *v. a.* ermöglichen, *B.*

Уста́, *pl.* der Mund.

Уста́в, *m.* vorgeschriebene Ordnung, Einrichtung, *f.* Gesetz, *n.*; -церко́вний, Kirchenordnung, *f.*; — держа́ви = конститу́ция, *Др.*-тіла, Constitution, *f. Пар.*

Уста́ва, *f.* Gesetz, *n.* Verordnung, Verfassung, *f.*

Устава́ти, *v. a.* s. Встава́ти.

Уста́вити, уставля́ти, *v. a.* etw. an seine Stelle setzen, zurecht stellen, aufstellen; 2) anordnen, einrichten, festsetzen, bestimmen.

Устави́чний, *a.* beständig, unablässig; *adv.* **устави́чне**, immerwährend, *B.*

'Уставка, *f.* **у́ставки**, *pl.* gesticktes Axelstück am weibl. Hemdärmel.

Уста́вний, *a. Мх.* constitutionell, verfassungsmässig, legal.

Уставові́рний, *a. Кл.* verfassungstreu.

'Уставок, -вка, *m.* s. 'Уставка.

'Уставці, *pl.* s. 'Уставки, у́ставка.

Уставча́нка, *f.* ein Hemd mit у́ставки.

Устали́ти, Уста́лювати, *v. a.* befestigen, fest machen, sicher stellen, *КУ.*; — ся befestigt werden, wo fest sitzen.

'Устань, *f. pl.* у́стани, gleich nachdem man in der Frühe aufgestanden ist, *Ф.*

Устано́ва, *f.* Anordnung, Einrichtung, Ordnung, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *f.*

Установи́ти, установля́ти, *v. a.* anordnen, bestimmen, festsetzen, verordnen.

Устано́влене, *n.* s. Устано́ва.

Установле́ний, *a.* angeordnet, verordnet, festgesetzt, bestimmt; eingesetzt. [(*Фр.*).

Устано́вок, -вку, *m.* s. Устано́ва,

Устано́вчий, *a. Зг.* s. Уста́вний.

Уста́нок, -нку, *m.* Aufhören, *n.*

Устара́ти, *v. a.* *Ф.* s. Постара́ти.

Устатко́ване, *n* Gestaltung, *f.*; 2) Antritt eines geordneten Lebenswandels, *m.*

Устаткува́ти ся, solid werden, ordentlich werden, e. ordentlichen Lebenswandel zu führen anfangen.

Устаточні́ти, *v. n.* s. d. v.

Устели́ти, усте́лювати, *v. a.* bedecken, belegen, auslegen; — ся bedeckt werden; * zu Boden fallen вóïже устели́ло ся. [für Schafe im Аге́л.

Усте́нок, -нка, *m.* enger Eingang

Устере́чи́, *v. a.* behüten, bewahren, bewachen; — ся (чого́) sich vor etw. in Acht nehmen, dh gehörige Wachsamkeit einem Schaden od. Nachtheil entgehen.

'Усте, *n.* Mündung, *f.*

Устері́ки, *pl.* Zusammenfluss, *m. Це.*

Устиджа́ти, *v.a.* beschämen, *Ч.* V. 582.

'Усти́н, *m.* s. 'Юсти́н.

Усти́на, Устя. *f.* s. Юсти́на.

'Устиск, *m.* *У.* Umarmung, *f.* Umfassen, *n.* [fassen, umarmen.

Устиска́ти, устисну́ти, *v. a.* um-

Усті́йний, *a.* stett, ununterbrochen, *Др.*

Усті́йність, -ости, *f.* Standhaftigkeit, *f.* *У.*; Ausdauer, *f.* Aushalten, *n. Др.*

Устійчи́вий, *a.* standhaftig, standfest, *Пол.* [festigkeit, *f. Пол.*

Устійчи́вість, -ости, *f.* Stand-

'Устілка, *f. Не.* Ч. I. 1. 114. Einlagestroh, *n.*

'Устний, *a.* mündlich, Mund-.

'Устні, *pl.* *КУ.* I. 69. Mund, *m.* Lippen, *pl.* [dung, *f.* (e. Flusses).

'Устня, *f.* *АД.* I. 244. *Макс.* Mün-

Усто́нка, *f.* der untere Theil von e. Aermel im weibl. Hemd, *Зак.*

Усто́й, *m.* Gerüst, Gestell, *n. Под.*

'У-сторонь, *f.* abgelegener Ort, Einsamkeit; Einöde, *f.* [*f.* *У.*

Усторо́нене, *n.* Abgeschiedenheit,

Усторони́ти, устороня́ти, *v. a.* beseitigen, bei Seite schaffen, abschaffen.

Усторо́нний, *a.* abgelegen, abgeschieden, einsam. [*Вах.*

'Усторонок, -нка, *m.* s. 'Усторонь,

'Усточка, *pl. dim.* s. Уста́.

Усто́чний, *a.* s. Восто́чний, *Wgr.* III.

Усто́яти, *v. n.* u. — ся, sich ablie-

gen, s. abklären; 2) — при чім, festhalten an etw., verbleiben; — против кому́, чому́ Stand halten. [erdulden.
Устрада́ти, v.a. Зг. leiden, erleiden,
Устрахну́ти ся, s. Устра́шити ся, Зак.
Устра́шити, v. a. erschrecken, in Schrecken setzen, Furcht einjagen; устра́шити ся, erschrecken, sich entsetzen, in Schrecken gerathen, sich fürchten.
Устре(г)чи, v. n. за чимо́сь, Зг.?
Устреми́ти, v. a. о́чи в кого́сь, в щось den Blick auf jmdn scharf richten.
Устри́гти, v. a. ergreifen, fassen, anpacken, fest nehmen, Зак.
Устри́ця, f. Auster, f. (Ostrea), B.
Устри́чи, v. a. mit der Scheere abschneiden, abscheeren.
Устри́чний, a. Auster-.
Устріва́ти, v. a. s. Стріча́ти.
'Устрій, gen. устро́ю, m. Ordnung, f. Organisation, Einrichtung, f.
Устрійність,-ости f. Organisation, f.
Устріч, adv. entgegen.
Устро́їти, устро́ювати, v. a. in Ordnung bringen, in O. stellen; ordnen, organisieren, construieren; 2) schaffen, machen, veranstalten; bewirken, gründen.
Устро́йство, n. Einrichtung; Bildung, f.; Bau, m.
Устроми́ти, устромля́ти, v.a. hineinstossen; einstecken; — ся sich hineinstossen, sich dazwischen stecken, -drängen; hineingestossen; eingesteckt werden; 2) dawider sich stellen.
Устро́ювати, v. a. s. Устро́їти.
Устря́вити, v. a. hineinheften, Зг.
'Уступ, m. Cession, f.; 2) Digression, f.; 3) Vorsprung, Abhang, m. (einer Mauer, eines Berges), C. I. 120; 3) Absatz, m. (Unterbrechung, f.).
Уступа́ти, уступи́ти, v. a. weichen, nachgeben; 2) — кому́ щось jmdm etw. abtreten, überlassen; 3) abtreten; — ся zurücktreten, abtreten, weichen; 2) — sich als Beschützer in's Mittel legen, Кв. I. 24. за ким für jmds Sache eintreten, fürsprechen.
'Уступець, -пця, m. dim. s. 'Уступ.
'Уступка, f. Concession, f.
Усту́плене, n. Nachgeben, Nachlassen, Abtreten, Weichen; Ueberlassen, n.

I. Усту́пний, a. K. s. Всту́пний.
II. Усту́пна, f. (sc. грамота́ усту́пна), Кн. Cession, f.
Уступчи́вий, a. nachgiebig, T.
Уступчи́вість, -ости, f. Nachgiebigkeit; Geschmeidigkeit, f.
'Устя, f. s. Юсти́на.
Усува́ти, v. a. s. Усу́нути.
Усука́ти, v. a. s. Сука́ти.
Усумни́ти ся, zweifeln, Bedenken tragen, unschlüssig sein, Кух. Кч. 411.
Усу́нути, усува́ти, v. a. wegschieben, wegräumen, beseitigen, aufheben; — ся sich zurückziehen. [ко́їти. — ся.
Усупоко́їти, v. a. u. — ся, s. Успо-
Усхну́ти, (усо́хнути), v. n. vertrocknen, verdorren, trocken werden; absterben.
Усхо́д, m. Aufgang, Sonnenaufgang, m.
Усціо́ский, a. gern sich dreinmischend, naseweis, Мх.
Усюгда, adv. (Фр.) s. d. f.
Усюда, усюди, усюденьки, усюдечки, adv. überall, allenthalben.
Усюдній, a. überall, allgemein herrschend, Под.
Усюно́шна, f. s. Всеночне, +M.
Усюський, -а, -е, H. 11. s. Весь.
Уся́кий, a. all, jede Art von —, von welcher immer Art.
Уся́ко, adv. verschieden.
Усяко́вий, a. s. Уся́кий.
Ута́єне, n. Verheimlichung, f.; Unterschleif, m. Пар.
Ута́їти, v. a. s. Зата́їти. [treten.
Уталова́ти, v. a. niedertreten, zer-
'Утварь, f. Erzeugnis, Gebilde, Geräth; Rüstzeug, n. C. II. 136.; Schmuck, Zierrat, m. K.
Утверджа́ти, утверди́ти, v. a. befestigen, fest machen; stärken, bekräftigen; erhärten; — ся befestigt, fest gemacht werden; sich stützen, fest worauf beharren.
Утвере́зити ся, s. Ви́тверезити ся.
'Утвор, m. Gebilde, n. Пол.
Утво́рений, a. gebildet.
Утвори́ти, утво́рювати, v. a. bilden, schaffen.
Утво́рний, a. wohlgestaltet, von schöner Gestalt, Гол. I. 260.
Уте́глий, a. schwerfällig, B.
Уте́ка, f. s. Уте́ча.

Утéком, *adv.* davonlaufend, fliehend.
Утелéпати, *v. a.* s. Натрясти́ 1).
Утели́ха, *f. Н.* 261. eine die zahm, kirre, ruhig gemacht werden kann.
Утеня́, (-еня́), *gen.* -я́ти, *n. dim.* s. 'Утка, Entchen, *n.*
Утепени́ти ся, *Фр.* sich gewaltig [ermüden.
Утерáти, *v. a.* s. Утéрти.
Утерéбити, *v. a.* s. Терéбити.
Утерíне, *n.* s. Отрубú, *Wgr.* IX.
Утерпíти, *v. a.* erleiden, leiden.
Утéрти, утерáти, (утирáти), *v. a.* reiben, klein reiben; glätten, ebnen; 2) abwischen, wischen, abtrocknen.
Утеря́ти, *v. a.* verlieren; *P.* II. 78. пíдем на обíд: утеря́ть — нíчого не втеря́емо.
'Утес, *m.* steile Jähe v. Felsen, v. Eis &.
Утéча, *f.* Flucht, *f.* Entkommen, *n.*
Утéчений, *a.* вiд когóсь jmdm entlaufen, entwischen.
Утикáти, *v. a.* s. Втикáти; — комý щось, s. Витикáти 2).
Ути́на, *f. Ч.* V. 461. s. 'Утка.
Утинас, *Гол.* I. 148.?
Утинáти, утя́ти, *v. a.* abhauen, abschneiden; zerhauen, zerschneiden; 2) plötzlich abbrechen (z. B. e. Rede).
Утинок, -нка, *m.* Coupon, *m. Пар.*
Ути́рало, *n.* Wischtuch, Handtuch, *n. Зар. В.*
Утирáти, *a. a.* s. Утéрти.
'Утиск, *m.* Druck, *m.* Bedrückung, *f.* Drangsal, *n.* Verfolgung, *f.*
Утискáти, утиснýти, *v. a.* eng machen, verengen; 2) * drücken, bedrücken, verfolgen, unterdrücken.
Утискáч, *m.* Verfolger, Unterdrücker, *m.*
Утихáти, *v. n.* s. Притихáти.
Утихоми́рити, утихомиря́ти, (-мір-), утихомóрити, (*В.*), *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, stillen; — ся sich legen, still werden, sich lindern, gelinder werden, nachlassen, s. Утихáти, притихáти.
'Утиця, *f.* s. 'Утка.
'Утїк, *m.* Eiter, böser Stoff, *m.*; спирáе ся ýтїк es sammelt sich der Eiter an, *В.* s. Сýкровиця.
Утíканка, *f. Ч.* I. 278. s. Утéча.
Утїкáти, утечи́, утíкнути, (*Фр.*), *v. n.* weggehen, fortgehen; entkommen, entfliehen; (v. d. Zeit) verfliessen, vergehen; verstreichen, dahin sein; 2) vermeiden, meiden, fliehen.
Утїкáч, *m.* der Fliehende, Flüchtige, Flüchtling, *m. D. c.* 218. *К.*
Утїкáчка, *f.* die Flüchtige, *Пic.*
Утїлéний, *a.* verkörpert.
Утїли́ти, *v. a.* s. Втїли́ти, s. Воплоти́ти.
'Утінка, *f. dim.* s. 'Утка.
Утїпáти, *v. a.* s. Отїпáти; — собóю viel schaffen u. arbeiten; unruhig, geschäftig hin u. her laufen; -кíньми, s. Угани́ти; — жóрнами sehr schnell u. rüstig mahlen.
Утїсня́ти, *v. a.* s. Утискáти.
Утíха, *f.* Vergnügen, *n.* Freude, Belustigung, Ergötzung, *f.*; 2) Trost, *m.*
Утїшáти, утíшити, *v. a.* erfreuen, freuen, Freude, Vergnügen machen; 2) trösten, aufrichten; erquicken; — ся, sich vergnügen, sich ergötzen, Vergnügen, Freude woran empfinden, sich freuen; 2) sich trösten, sich beruhigen.
Утїши́тель, *m.* Tröster, *m.*
Утíшка, *f. dim.* Freude, *f.* (harmlose Freude), *М.* II. 193.
Утíшний, *a.* ergötzend, belustigend, scherzhaft; drollig.
'Утка, *f.* Ente, *f.*
Уткáти, *v. a.* weben.
Уткнýти, *v. a.* einstecken, hineinstecken, hineinstossen; 2) óчи & (irgendwo hin) kehren, wenden, richten, на що, в що die Augen, den Blick auf etw. richten, auf etw. heften; — в óчи jmdm etw. vorwerfen; ніс hineinstecken, * sich einmischen.
Утковúй, *a.* -á пря́жа, Einschussgespinnst, *n. Пар.* s. Утóк 2).
'Утлий, *a.* schwach, kraftlos, hinfällig.
Утлýмити, утлумля́ти, *v. a.* niederschlagen, — machen; unterdrücken.
Утнýти, *v.a.* s. Утинáти. Утя́ти, *Зак.*
Утóвпити ся, sich in's Gedränge hineindrängen *Pa.* II. 211.
Утовчи́, *v. a.* stark schlagen, stossen, stampfen, zerschlagen, knacken (Nüsse).
Утóк, *m.* Anprall, Angriff, *m.* Ataque, *f. У.*; 2) Einschlag, Einschuss, *m. Пар.*; 3) Episode, eingefügte Erzählung, *f. К.*
Утокми́ти ся, s. Угоди́ти ся, Умóвити ся.

Утолйти, *v. a. М.* III. 66. stillen, beschwichtigen, trösten. [*Ш.* I. 56.
Утóма, *f.* Ermüdung; Ohnmacht, *f.*
Умомйти, умомляти, *v. a.* ermüden, abmatten, müde machen; 2) утомйти слёзи, s. Утолйти, *B.* — ся matt werden, müde werden, ermatten, sich ermüden.
Утонйти, *v. a.* s. Потонйти.
'Утонька, *f. dim.* s. 'Утка.
Утонýти, *v. n.* versinken, untergehen, ertrinken, (ersaufen).
Утóнчéне, *n.* Verfeinerung, *f. Зг.*
Утончйти, *v. a.* s. Потонйти; verfeinern, *Зг.*
Утопцёвáти, *v. a.* feststampfen.
'Утор, *gew. pl.* утóри, Zarge, Kimme, *f.* Gergel, *m.* Fuge für den Fassboden, *f. B.* s. Втóри.
Уторгувáти, *v. a.* abhandeln, erhandeln, einnehmen. [ser, *n. B.*
Утóрник, (утірник), *m.* Zargemes-
Уторóпати, *v. a.* s. Вторóпати.
Уточйти, (вточ-), *v. a.* abzapfen; abgiessen.
'Уточка, *f. dim.* s. 'Утка.
Утрактувáти, *v. a.* s. Угóстити.
I. Утрáпити, *v. a.* treffen; — ся sich treffen. [bedrängen.
II. Утрáпити, *v. a.* plagen, quälen,
Утрáплене, утраплíне, *n.* Plage, Bedrängnis, *f.*
Утрáта, *f.* Verlust, Schaden, *m.*
Утрáтити, *v. a.* verlieren; — ся sich verlieren, verloren gehen; 2) * — ся sich ausgeben, zu viel ausgeben, zu viel aufwenden. [bringend, *ЛД.*
Утрáтний, *a.* Schaden, Verlust
Утратувáти, *v. a.* s. Стратувáти.
Утрачáти ся, s. Утрáтити ся 2), +*М.*
'Утредня, s. 'Утреня, *Ч.* IV. 594.
I. 'Утреня, *n.* Frühmette, *f.* Frühgottesdienst, *m.*
II. 'Утреня, *f.* (пóля) = 2 Joch.
Утрймувати, утрймати, *v. a.* erhalten, unterhalten, bewahren; 2) behaupten; 3) nähren, Unterhalt geben, U. verschaffen; — ся sich behaupten; 2) sich ernähren, seinen Unterhalt finden.
'Утрібки. *pl.* Eingeweide, *n.*; 2) e. Art Gericht. *Зак.*
Утрíйний, *a.* giftig, *B.*

Утрóба, *f.* Bauch, Leib, *m.*; Eingeweide, *n.*; Mutterleib, *m.*; Gebärmutter, *f. B.*
Утрóбний, *a.* der(die,das) innere, *Mx.* I.
I. Утроїти, *v. a.* verdreifachen, *C.*
II. Утроїти, *v. a.* s. Строїти.
Утрофйм, *m. He.* e. Art Kleiderstoff.
Утрýджене, *n.* Anstrengung, Ermüdung, *f.*
Утрудйти, утруджáти, *v. a.* beschweren, bemühen, Mühe bereiten; — ся müde werden, sich abarbeiten.
Утрудлйвий, *a.* schwierig, beschwerlich, *B.*
Утруднйти, утруднйти, *v. a.* erschweren, schwierig machen.
Утупйти, *v. a.* óчи в зéмлю die Augen niederschlagen, *Кух.* [*Зг.*
Утурйти, *v. a.* aussinnen, aushecken,
Утюряха, *f. КС.* IV. 69. ?
Утýчити, *v. a.* mästen, fett machen.
Утй, утятко, *n. dim.* s. 'Утка, kleine Ente, junge Ente. [нýти.
Утягнýти, утягáти, *v. a.* s. Потяг-
Утягчéне, *n. Зак.* s. Утяжене.
Утяжáти, *v. a.* erschweren, *Кн.*
Утяжéне, *n.* Unterdrückung, Bedrückung, *f.* Druck, *m.* Verfolgung, *f.*
Утяжлйвий, *a.* beschwerlich.
Утяжлйвість, -ости, *f.* Beschwerlichkeit, *f.*
Утямити, *v. n.* s. Затямити, *Щог. B.*
Утянка, *f.* Gemeine Entenmuschel, *f.* (Anatifera levis), *B.*
Утяти, *v. a.* s. Утинáти, abhauen, abschneiden; zerschneiden; 2) * kennen, verstehen, kunstvoll verfertigen; 3) * schlagen; * von der Musik: wacker, brav spielen.
Утятина, *f.* Entenfleisch, *n.*
У-тя-тй! у-тя-тй! у-тя-тá! *int.* vom Gesang der Nachtigall, *B.*
Уфатйти, *v. a.* s. Ухóпити.
Ух! *int.* des Schmerzes, *М.*; ух! ух! des Grauens *Ш.* I. 22.
'Уха! *int.* die Ohren spitzen!
Ухáб, *m. Н.* 166. (ausgefahrenes) Loch, *n.* Grube, *f.* (auf dem Wege), s. Вйбій.
Ухáн, *m.* Ohrenfledermaus, *f.* (Plecotus auritus), *Пол.* [ohrig, Ohren-.
Ухáтий, *a.* mit grossen Ohren, gross-
Ухáтка, *f.* Ohrschnecke, *f.* (Auricula), *B.*
Ухáч, *m.* Langohr, *n.*; 2) — гривá-

стий, Lövenrobbe, Ohrenrobbe, *f.* (Otaria jubata).

Ухвáла, *f.* Beschluss, *m.* Verordnung, *f.*

Ухвалéний, *a.* beschlossen.

Ухвали́ти, ухваля́ти, ухвáлювати, *v. a.* beschliessen, verordnen.

'Ухват, *m.* Art Hausgeräth, s. Хвáтка.

Ухвати́ти, *v. a.* ergreifen.

Ухвáтка, *f. Н.* 169. *Кч.* 268. Manier, *f.* Kunstgriff, *m.*; 2) Ausflucht, Ausrede, *f.*

Ухéкати, *v. n.* ermatten, ermüdet sein.

'Ухи да óхи справля́ти, *Р.* I. 77. ächzen u. stöhnen.

Ухибúти, ухибля́ти, ухибну́ти, *v. a.* fehlen, verfehlen, etw. versehen; — кому́ jmdn beleidigen.

'Ухил, *m. Кн.* Abgehen, Abwenden, *n.* Abweichung, Abirrung, *f.*

Ухилéний, *a.* s. Відхилéний.

Ухили́ти, ухиля́ти, *v. a.* abkehren, abbiegen, abwenden; beseitigen, weg bringen, entfernen; 2) ein wenig öffnen; — ся sich entziehen, ausweichen від чогóсь.

Ухи́льно, *adv. Ст.* s. Прихи́льно.

Ухильну́ти ся, ausweichen.

Ухитри́ти ся, ухитря́ти ся, klug werden, mit List vorgehen, *К.*

Ухíття, *n.* Genuss, *m.* Geniessen, *n.* Ergötzung, *f Пic.*

Ухли́пати ся, sich so sehr ermüden, anstrengen, dass man keucht, (*Фр.*).

Ухми́лка, (-мілка, *Ст.*), *f.* s. Усьмішка, *Зак.* [lächeln, schmunzeln.

Ухмильну́ти ся, ухмиля́ти ся,

Ухнáль, *m. eigentl.* Hufnagel, *m.*

'Ухнути, *v. n.* den Seufzer des Schmerzes: „Ach! Au weh!" ausstosen, *М.*

'Ухо, *n.* Ohr, *n.* у́хом не вéсти про щось, *Нс.* etw. nicht anhören, ganz ausser Acht lassen; Gehör, *n.*; 2) Henkel, Griff, *m.* (bei Töpfen u. drgl.).

Ховáти, *v. a.* s. Сховáти, ви́ховати; — ся s. Ви́ховати ся.

Уховéрт, *m.* e. Art Bohrer; 2) уховéрт, *m.* уховéртка, *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia L.), *В.*

Ухóд, *m.* Mündung eines Flusses, Bucht, *f.* Busen, *m. К*; 2) ухóд за слабúм = дóвір.., *Др.*; 3) Revier, *n.* -рибóвий, Gebiet der Fischerei, *n. К.*

Ухóдець, -дця, *m.* Auswanderer; Flüchtige, *m. У.*

Уходи́ни, *pl. Ч.* I. 238. s. Зáхід (?).

Уходи́ти, *v. a.* s. Ви́ходити, *В*; 2) *v. n.* entweichen, entfliehen, entkommen; 2) hingehen, angehen, passieren; 3) sich ergiessen, münden (v. Fluss); 4) — за когó, що für etw. gelten, wofür gehalten werden; 5) — zurücklegen мнóго миль; — ся sich müdegehen, vom Gehen ermüden. [IV. 280.

Уходу́хна, *f.* s. Похóдонька, *Ч.*

Ухожáй, *m.* Revier, Rayon, *n.* (Jagd, Waldbienen — u. a.), *К.*

Ухóпити, *v. a.* greifen, ergreifen, fassen; — ся nach etw. greifen, etw. ergreifen, sich an etw. halten.

Ухóркати ся, keuchend sich abmühen, sich überanstrengen, +*М.*

Ухристиянизувáти, *v. a.* christianisieren, mit christlichem Geist erfüllen, *К.*

Уцьвітóване, *n. В.* Blütenstand, *m.*

Уцїли́ти, *v. a.* treffen. [*С.* II. 159.

Уцїлїти, *v. n.* sich erhalten, *Гол.*

Уцїря́ти ся, *Kol.* II. 107.?

Уцóркати, *v. a.* s. Побúти, (град збіже, *Фр.*). [*Лс.* 105.

Уцти́вець, -вця, *m.* biederer Mann,

Уцти́вий, *a.* ehrlich, redlich, rechtschaffen, brav, wacker.

Уцти́вість, -ости, *f.* Ehrbarkeit, Ehrlichkeit, Rechtschaffenheit, Bravheit, *f.*

Уцю́кати, уцю́кнути, *v. a.* einhauen, einhacken, s. Утя́ти, (v. d. Tanzmusik: wacker, brav spielen, *Кух*).

Учади́ти, *v. a. Ру.* betäuben.

Учадїти, *v. n.* vom Чад (w. s.) betäubt werden, berauscht werden, *Н.* 157; ersticken, ohnmächtig werden, *Ш.* I. 406.

Учакáти, *v. a.* s. Навíдувати ся.

'Участь, *f.* Theil, Antheil, *m.* Theilnahme, Betheiligung, *f.* [theilnehmen.

Участвувáти, *v. a.* theilhaben,

'Участка, *f.* s. 'Учáсть, *D. c.* 423.

Учáстливо, *adv. М.*-II. 95. theilnehmend, innig, sympathisch.

'Участний, *a* theilhaftig, theilhabend.

Учáстник, *m.* Theilnehmer, Theilhaber, Genoss, *m.* [haberin, Genossin, *f.*

Учáстниця, *f.* Theilnehmerin, Theil-

Учáстність, -ости, *f.* Theilhaftigkeit, *f. Пар.*

'Участок, -тка, *m.* Theil, Antheil,

m.; Stück, Stückchen, *n.* Parzelle, *f. У.*
Участувáти, *v. a. С.* I. 73. s. Почаступáти. [чáти, *Др.*
Учáти, учнýти, *v. a.* s. Зачáти, По-
Учáщане, учáщоване, *n.* Besuch, *m.* — до шкóли Schulbesuch, *m.*
Учащáти, *v. a.* oft besuchen, oft wohin gehen; — ся sich mehren, zahlreicher vorkommen, *Ваг.*
Учáщий, *prtc.* lehrend, *sbst.* der Lehrende; учáщий ся, lernend, der
Учéбний, *a.* Lehr-. [Lernende.
Учéбник, *m* Lehrbuch, *n.*
Учéвний, *a.* -а мóва Unterrichtssprache, *f. К. Біл.* [ling, *m.С.* I. 192. *К.*
'Учень, *gen.* ýчня, *m.* Schüler, Lehr-
'Учéне, *n.* Lehren, Unterrichten; Lernen, *n.* *Шй.* I. 1. 50. Exercieren, *n.*
'Учеиик, *m.* Schüler, Lehrling; Lehrbursche, *m.* [chen, *n.*
'Учениця, *f.* Schülerin, *f.* Schulmäd-
Учепи́ти, *v. a.* anheften; — ся sich anheften; * — когó mit jmdm anbinden, Händel suchen, Ränke machen; jmdm nicht von der Seite gehen, einem immer auf dem Halse liegen.
Учесáти, *v. a.* kämmen, ordentlich kämmen. [terrichts-.
Учи́льний, *a.* Lehr-, Schul-, Un-
Учинáти, *v. a.* s. Зачинáти, *Зак.*
Учини́ти, *v. a.* thun, machen; verrichten; begehen, zufügen; — грóші aufbringen.
Учинкóвий, *a.* actuell, wirklich.
Учи́нок, -нку, *m.* That, Handlung, *f.*; Verfahren, *n.*
Учиня́ти, *v. a.* verursachen, veranlassen; zufügen; 2) s. Розчиня́ти (тїсто, хлїб &). [auflegen, besteuern, *К.*
Учиншóвувати, *v. a.* Zins, Steuer
Учи́стити, *v. a.* aufräumen; * wegfressen, wegessen; 2) * vom Wege: zurücklegen, *Кв.* II. 306.
Учи́тель, *m.* Lehrer, Lehrmeister, *m.*
Учи́телїв, -ева, -еве, *a.* des Lehrers, dem L. geh. [sterin, *f.*
Учи́телька, *f.* Lehrerin, Lehrmei-
Учи́тельский, *a.* vom Lehrer, Lehrer-. [*Кн.*
Учителювáти, *v. n.* Lehrer sein,
Учи́ти, *v. a.* lehren, unterrichten, unterweisen; — ся lernen, erlernen, studieren.

Учищáти, *v. a.* s. Учи́стити.
Учїне, *n. М.* Lernen, *n.* Unterricht, *m.*
'Учко, *n. dim. ung.* s. 'Очко.
Учкýр, *m.* s. Очкýр, *Зак.*
Учли́вий, *a.* höflich, *Зак.*
Учóвпати, *v. n.* s. Уторóпати, *Зак.*
Учоловíчити, *v. a.* civilisieren, gesittet, human machen; — ся sich civilisieren, gesittet, human werden, *Зг.*
Учóра, *adv.* s. Вчéра, *Зак.*
'Учот, *m. Кн.* Eskonto, *n.*
'Учта, *f.* s. Пир, *Ру.* [чувáти ся.
Учувáти ся, *Р.* II. 43. + *М.* s. При-
'Учут, *m.* Gerücht, *n. Mi.* II. 160.
Учýти, *v. a.* hören, erhören; 2) empfinden, fühlen. [den.
Учýтий, *a.* gehört, erhört; 2) empfun-
Уш! ýша! аýш! *int.* Scheuchruf gegen Hühner.
Уш-ужч, scherzh. Benennung der Militäristen, *Ос.* (61) III. 60.
Ушáк, *m. gew. pl.* ушаки́, Oberschwelle (einer Thür), *f.*
Ушанóване, *n. Ко.* 196. Ehre, Verehrung, Hochachtung, Ehrfurcht, *f.*
Ушанувáти, *v. a.* ehren, achten; 2) schonen.
Ушáтка, *f.* вербá — Salbei- od. geöhrte Weide, (Salix aurita).
Ушéстя, (-е) *n.* s. Вшéстє, *Зак.*(*Кв.*).
'Ушечко, *n. dim.* s. 'Ухо.
Ушибнýти, *v. a.* schädigen, verletzen.
Уши́ёк, *gen.* уши́йка, *m.* Nackenleder, *n. Mi.* II. 415; 2) schmaler Waldtheil, überhpt ein schmaler Theil, der zwei grössere verbindet, *В.* s. d. f.
Уши́йка, *f.* Nacken, *n.* * -ку дáти, einen Schlag auf's Genick versetzen.
Ушикóваний, *a.* geordnet, in Ordnung gestellt.
Ушиковáти, (-кув-), *v. a.* in Ordnung bringen, in Ordnung stellen, in Reihe u. Glied stellen.
Уши́ти, *v. a.* nähen.
'Ушицї, *pl. Ч.* III. 295. s. 'Уха.
Уши́ще, *n. aug.* s. 'Ухо.
'Ушка. *f.* Nbfls der Уши́ця im russischen Podolien. [*Пïс.* s. Ушкýйник.
Ушкáл, *m.* Räuber, Raubmörder, *m.*
'Ушкати, *v. a.* das russ. „ужь" sprechen, seine kleinruss. Sprache damit verderben.
Ушквáрити, *v. a.* pregeln, krö-

schen; 2) * stark schlagen; 3) * kunstvoll, schön vollführen, *B.*

'Ушки, *pl.* e. Art Speise, Kuchen mit Fleisch gefüllt, *Зак.*; 2) *Ос.* (61) V. 32. аж — сьміются?

'Ушко, *n. dim.* s. 'Ухо; 2) — мóрске, Gemeines Seeohr, (Haliotis tuberculata).

Ушковéць, -івця́, *m.* Haliotoidea, *B.*

Ушкóда, *f.* Unrecht, *n.* Schaden, *m.* Unbill, *f*, *Cm.* [theil, *m. B.*

Ушкóде, *n.* Schädigung, *f.* Nach-

Ушкóдженє, *n.* s. d. v. s. Ушкóда.

Ушкóджений, *a.* beschädigt.

Ушкóдина, *f.* Beschädigung, Verletzung, *f.* [schädigen, beschädigen.

Ушкóдити, ушкóджувати, *v. a.*

Ушкýйник, (ушкýй), *m. АД.* I. 257. Räuber, *m.*

Ушкули́ти, *v. a.* s. Удéрти, (*Фр.*).

Ушляхотня́ти, *v.a.pol.K.* veredeln.

'Ушний, *a.* Ohren-.

Ушни́пити, *v. a.* noch zur rechten Zeit etw. bemerken, *Ф.*

Ушпи́гнути, *v.a.* stechen, verletzen, *Пс.* [stecken.

Ушпили́ти, *v. a.* einheften, ein-

'Ушта, *f.* s. 'Учта, *Зак.*

Ушти́вий, *a.* höflich, artig, *He.*

Уштрикнýти, *v. a.* hineinstossen, *С.* II. 35.

Ушýл, *m. Кч.* 5. Pfahl, *m.* Pfoste, *f.*

Ушýстати, *v. a.* s. Шýстати.

Ущасли́вити, ущасливля́ти, *v. a.* beglücken, beseligen. [lich.

Ущасли́влений, *a.* beglückt, glück-

Ущедри́ти, ущедря́ти, *v.a. K.* reichlich belohnen, gegen jmdn freigebig sein.

'Ущерб, *m.* Schaden, Nachtheil, Eintrag, *m. У.*

Ущерби́ти, ущербнýти, *v. a.* abbrechen; — гóнор *Б.* die Ehre verkürzen; — ся (мíсяць), in letztes Viertel treten, *Цар.*

Ущеріпити ся, s. Учепи́ти ся, *К.*

'Ущипка, *f. Ч.* VI. Schaden, *m.*; 2) stichelndes, anzügliches Wort; ýщипки, *pl.* Anzüglichkeit, *f. Пар.*

Ущипли́вий, *a.* beissend, stechend, *He.*; stichelnd, anzüglich, *M.* II. 81.

Ущипнýти, *v. a.* abkneipen, kneifen; 2) * beissen, sticheln.

'Ущінка, *f.* s. Зáщінка.

'Ущовб, (ýщолó), *m. Гол.* Felsen, *m.* Klippe; Felsenwand, *f.*

Ущолочáти, *v. n. Ч.* V. 898. s. Устóяти ся, (v. d. Flüssigkeit). [*Зак.*

I. Ущýхати, *v.n.* empfinden, fühlen,

II. Ущухáти, ущýхнути, *v. n. Ко.* 103. vom Winde: sich legen. [Gepäck, *n.*

Уюк, *m. К. Ос.* (62) I. 3. Saum, *m.*

Уюкóвий, *a.* — кінь, Packpferd, *n.*

Уюн, *m.* s. Вюн. [Phantasie, *f.*

Уя́ва, *f. Фр.* Einbildung, Vorstellung,

Уяви́ти, уявля́ти, *v. a.* собі щось sich einbilden; — ся *M.* II. 98. sichtbar werden, erscheinen, sich zeigen.

Уявлíнє, *n.* Einbildung, Phantasie, *f. He.* [lungsvermögen, *n. Фр.*

Уя́влюванє, *n.* си́ла -ня Vorstel-

Уя́вонька, *f.dim.* s. Уя́ва, *M.*III. 101.

Уязви́ти, *v. a. У.* s. Зрани́ти.

Уярми́ти, *v. a.* unterjochen.

Уя́рмленє, *n.* Unterjochung, *f. Зг.*

Уя́ти, *v. a.* s. Увя́ти, уйми́ти.

Ф.

Ф, zwei und zwanzigster Buchstabe [(Ферть).

Фáбрика, *f.* Fabrik, *f.*

Фабрикáнт, *m.* Fabrikant, *m.*

Фабрикáнтка, *f.* Fabrikantin, *f.*

Фабрикувáти, *v. a.* fabricieren, anfertigen; 2) verfälschen.

Фабри́чний, *a.* von d. Fabrik, Fabrik-.

Фабýлити, *v. n.* fabulieren, plauschen, s. Плéсти 2). [(beim Gärben).

Фаґовáти, *v. a.* скíру — abkratzen

Фаґовни́к, (фаґівн-), *m.* Kratzmesser, *n. B.*

Фáґот, *m.* Fagott, *n.*

Фáдик, *m.* Küchenschabe, *f.* (Blatta orientalis L.) *B.* [*n. Зак.*

Фаéрка, *f.* Feurbecken, Kohlenbecken,

Фаетóн, (хва-), *m.* Phaeton, *m.* (leichter Wagen mit zwei od. vier Rädern); 2) — білохвóстий, *m.* Weissschwänziger Tropikvogel, (Phaeton aethereus).

Фазáн, *m.* Fasan, *m.* (Phasianus).

Фазанéрія, *f.* Fasanerie, *f.*

Фазанйший, *a.* des Fasanen, *Пол.*
Фай! *int. in d. Verbind.* фай би му! eine Verwünschung etwa: Krankheit über ihn! krepieren soll er! (*vgl.* хорóба на нéго, пек-за-пек! пек-осина!),*B.*
Файдá, *f.* s. Фандá.
Фáйка, *f.* Tabakspfeife, *f.*
Файнéнький, *a.* sehr fein, superfein, sehr schön. [но, — —.
Фáйний, *a.* fein, schön; *adv.* фáй-
Файстрíґати, *v. a.* in lange Stücke reissen, zerreissen.
Файт, *m.* s. Фель. [s. Цïва.
Фáйфа, *f.* e. Werkstück des Webers,
Файфýрка, *f.* Porzellan, *n.*
Файфурóвий, *a.* porzellanen, Porzellan —.
Факів, *m.* weisser Ochs.
Фáкля, *f.* Fackel, *f.* *Пар.*
Фáкнýти, *v.a.*s. Загасйти. [keit,*f.*
Факт, *m.* Factum, *n.* That, Wirklich-
Фактйчний, *a.*factisch,thatsächlich.
Фактовйй, *a.* s. d. v. *K.*
Фáктор, *m.* Factor; Mäkler, *m.*
Фактóрне́, -нóго, *n.* Mäklerlohn, *m.*
Фактóрский, *a.* Factors-, Mäkler-.
Фактóрство, *n.* Mäklergeschäft, *n.*
Факторувáти, *v. n.* den Factor, Unterhändler machen, mäkeln.
Фалá, *f.* = Хвалá.
Фалáт, *dim.* фалáток, *m.* Stück, *n.*
Фалáтати, фалáтнути, *v. a.* in Stücke reissen, zerstückeln, zerreissen, (*Фр.*). [Fetzen. *pl.*
Фалáте, *n. coll.* s. Дрáнте, Lumpen,
Фальбá, *f.* = Хвальбá. [bel, *f.*
Фальбáна, *dim.* фальбáнка, *f.* Fal-
Фалд, *m.* фалдá, *f.* Falte, *f.*
Фалдйстий, *a.* faltig, faltenreich.
Фалдівка, *f.* Faltenmuschel, *f.* (Plicatula), *B.* [telt, in Falten gelegt.
Фалдóваний, *a.* gefaltet; gefäl-
Фалдувáти, *v. a.* falten, in Falten legen, fälteln. [Зухвáлий, Упéртий.
Фалéчний, *a.* s. Фалшйвий; 2) s.
Фалйстий, *a.* wellenartig, wogig.
Фалйти, *v. a.* = Хвалйти.
Фалýда, *f.* s. Патерйця, (*Фр.*).
Фáльча, *f.* Flächenmass des Ackers (ein wenig mehr als Десятйна).
Фальчáрь, *m.* Bearbeiter einer Фáльча. [вий.
Фальчйвий, (фалч-), *a.* s. Фалшй-

Фальчувáти, *v. a.* s. Фалшувáти; 2) etw. zum Trotz machen, reden, &.
Фáльшер, *m.* Fälscher, Verfälscher, Betrüger, *m.* *Зак.*
Фалш, фальш, *m.* u. *f.* Falschheit, *f.* Lüge, *f.* Betrug, *m.*; 2) Fehler, Mangel, *m.* *Кв.* I. 126.
Фальшйвий, (фалшив-), *a.* falsch, unwahr; 2) verfälscht. [cheln, *Фр.*
Фальшйвити, *v. a.* vorlügen, heu-
Фальшйвість, (-фалш-), -ости, *f.* Falschheit; Unwahrheit; Unredlichkeit,*f.*
Фалшивосéрдий,*a.*falschherzig,*K.*
Фальшйне, *n.* s. Фашйне.
Фальшівнйк, (фалш-), *m.* Fälscher, Verfälscher, *m.*
Фальшувáти, (фалшув-), *v.a.* fälschen, verfälschen.
Фалювáти, *v. n.* wogen.
Фáля, *f.* Welle, Woge, *f.* [Familien-.
Фамілíйний, *a.* von d. Familie,
Фамíлïя, (хвам-), *m.* Familie, *f.* Geschlecht, *n.* [liär; -но, *adv.* — —.
Фамілїярний, *a.* vertraut, fami-
Фамілїярність, -ости, *f.* vertrauter Umgang, Familiarität, *f.*
Фамýла,*m.*ein abscheulicher Mensch, s. Хамýла, (*Фр.*).
Фáна, *f.* Fahne, *f.* Banner, *m.* *Ф.*
Фанабéрия, *f.* Ziererei, Verstellung, *f.* *Не.*
Фанабéрний, *a.* zierlich.
Фаналéвий, *a.* s. Флянелéвий.
Фанáтизм,*m.*Fanatismus,*m.*Schwärmerei, *f.*
Фанатизувáти, *v. a.* fanatisieren.
Фанáтик, *m.* Fanatiker, Schwärmer, *m.*
Фанатйцтво, *n.* Fanatismus, *m.* *K.*
Фандá, *f.* lange Peitsche.
Фандóля, *f.* *H.* 36. s. Бандóля.
Фант, *m.* Pfand, Unterpfand, *m.*; *pl.* фáнти, забáва в — Pfänderspiel, *n.*; 2) Kostbarkeit, *f.* Kleinod, *n.* *Зак.*
Фáнта, *f.* Kleid, Kleidungsstück, *n.* *B.*
Фантáзия, *f.* Phantasie, *f.* Einbildungskraft, *f.*; 2) * Einfall, *m.* Laune, *f.*; gute Laune, Fröhlichkeit, *f.*
Фантазувáти, *v. a.* schwärmen, phantasieren. [schwärmerisch.
Фантастйчний, *a.* phantastisch,
Фантастйчність, -ости, *f.* das Phantastische.

Фа́нте, (-тя), *n. coll.* Kleidungsstücke, *pl.*; 2) Lumpen, zerfetzte Kleidungsstücke, Fetzen, *pl. B.*
Фантува́ти,*v.a.*pfänden,verpfänden.
I. Фа́ра, *f.* Pfarre, *f.*; 2) *Oc.* (61) VI. 21. erste Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien; 3) *m.* Schüler dieser Cl.
II. Фа́ра! *int.* Obacht! aus dem Weg!
Фара́ґів, *gen.* -ґова, *m.* Beil, *n. B.*
Фара́ґівча, *n. dim.* kleines Handbeil. *B.*
Фарао́н, *m.* Pharao, *m.*
Фа́рба, *f.* Farbe, *f.*
Фарбани́ця, *f. Гол.* III. 239. weibl. Kleid aus gefärbtem Stoff.
Фарба́ня, *f.* s. d. v.
Фарбі́тки, *gen.* -бі́ток, *pl.* Häkelarbeit, *f.*
Фарбо́ване, *n.* Färben, *n.*
Фарбо́ваний, *a.* gefärbt; angestrichen.
Фарбо́ти, *pl.* schöne Schuhe, *Пс.*
Фарбува́ти, *v. a.* färben; anstreichen; 2)abfärben,die Farbe abschmutzen.
Фарба́р, *m.* Färber, *m.*
Фарба́рка, *f.* Färberin, *f.*
Фарба́рня, *f.* Färberei, *f.*
Фарба́рский, *a.* Färber-, Färbe-.
Фарба́рство, *n.* Färberkunst, *f.*
Фари́на, *f.* täuschendes Spiel mit Karten und And., Gauklerei, *f.*
Фари́нник, *m.* Gaukler, Schwindler, *m.*
Фарисе́й, *m.* Pharisäer, *m.*; * Scheinheiliger, Gleissner, *m.*
Фарисе́йский, *a.* pharisäisch; * scheinheilig.
Фарисеюва́ти, *v.a. T.* sich pharisäisch benehmen.
Фари́ст, фари́ста, *m.* Schüler der ersten Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien, s. Фа́ра.
Фармазо́н, *m.* (Franc-maçon) Freimaurer; Compagnon des Teufels, *m.*
Фармазо́нський,*a.*freimaurerisch.
Фармаце́вт, *m.* Pharmaceut, *m.*
Фармаце́втика, *f.* Pharmaceutik, Apothekerkunst, *f.*
Фарму́за, *f.* Alkoven, *m. Пс.*
Фарну́ти, *v. a.* s. Вкра́сти, (*Фр.*).
Фарту́х, *m.* Vortuch, *n*; Schürze, *f.*; 2) weibl. Rock aus weisser Leinwand, *m.*
Фартухо́вий, *a.* -ві місте́рії, *Ф.?*
Фартуши́на, *f.* фартушо́к, -шка́, *m. dim.* s. Фарту́х.
Фа́рча, *f.* s. Па́рча; *adj.* фарчо́вий, s. Парче́вий, *Пс.*
Фа́са, *f.* Fass, *n.*
Фа́ска,*f.dim.*Fässchen,*n.*kleines Fass.
Фаськова́ти, *v. a.* sorgen; 2) sich nähren,ein Gewerbe treiben; suchen,*Зак.*
Фасоли́не, *n. coll.* Fisolenstengel,*pl.*
Фасо́лька, *f. dim.* s. Фасо́ля.
Фасолькова́тий, *a.* fisolenförmig.
Фасо́ля, *f.* Fisole, Vietsbohne, *f.* (Phaseolus vulgaris), *B.*
Фа́сон, *m.* Façon, *f.*
Фа́сочка, *f. dim.* s. Фа́ска.
Фа́стиско, *n.* Unkraut, *n. B.*
Фастри́ґа, *f.* Anschlagfaden, *m.*
Фастриґува́ти, *v. a.* heften, anschlagen.
I. Фасува́ти, *v. a.* durchschlagen, dh einen Durchschlag u. ähnl. durchtreiben.
II. Фасува́ти, *v. a.* § fassen, bekommen, erhalten, beheben.
Фасу́нок, -нку, *m.* Fassung, *f.* (v. Proviant &), s. d. v.
Фат, *m.* Rappe, Schied, *f.* (Aspius rapax), *B.*
Фать, фа́тка, *f.* e. Art Fischnetz, Senke, *f. B.*
Фатала́шки, *pl.*Lumpen,Lappen,*pl.*
Фата́льний, *a.* Schicksals-; fatal, traurig, unglücklich.
Фата́льність, -ости, *f.* Fatalität, *f.* trauriges Verhängnis, widriges Geschick, unangenehmer Vorfall.
Фата́ти, фати́ти, *v. a.* s. Хапа́ти, zugreifen,zulangen;-зуба́ми happen,*Пар.*
Фа́тёл, *m. Гол.* III. 411. Kopftuch, *n.*
Фати́ґа, *f.* Mühe, *f.* Beschwerde, beschwerliche Bemühung; Ermüdung, *f.*
Фатиґува́ти, *v.a.* mühen, bemühen, abmühen; ermüden.
Фаті́в, *m.* Fratz; Balg, *m. B.*
Фатьо́, *m.* Knecht, *m.*
Фафу́ла, *m.* §. Taugenichts, Müssiggänger, *m.*; * Trottel, *m.* [*Гол.*III.203.
Фафу́лица, *f.* schlechte Speise, *f.*
Фаца́кати, *v. a.* s. Фи́цкати.
Фаца́лий, *a.* s. Фаце́рний.
Фаца́рити, *v. a.* s. Капа́рити, (*Фр.*).
Фаца́рний, *a.* stützig, boshaft, *B.*; 2) s. Капа́рний, (*Фр.*).
Фаце́лик, *m.* weisses Kopftuch einer Лемча́нка.
Фаце́рний, *a.* der gern nach etw. schnappt, etw. stiehlt, diebisch.
Фаце́рність,-ости, *f.*diebisches Wesen.
Фаце́ция, *f.* scherzhafter Witz; spasshafte Anekdote, *f.*

Фаци́ґати, *v. a.* ausschlagen, *B.*
Фа́цка, *f.* Ohrfeige, *f.* (*Фр.*).
Фа́цкати, фацкува́ти, фа́цнути, *v. a.* ohrfeigen, (*Фр.*); 2) ausschlagen, *B.*
Фаши́на, *f.* фаши́нє, *n.* (*coll.*), Faschine, *f.* Wehr, Wehre, *f.* Schanzkorb, *m.*
Фа́шкати, *v.a.* besudeln, beschmutzen,
Фащи́нка, *f. dim.* s. Фа́ска. [(*Фр.*).
Фа́яти, *v. a.* чимо́сь hin u. her bewegen, schwingen.
Февро́нька, *f.* Pheuronia.
Федь, Фе́дір, Федько́, Фе́дор, Феду́нь, Федуньо́, *m.* Theodor.
Феди́ха, *f.* Gattin des Федь.
Фе́дориха, *f.* Gattin des Фе́дор.
Фе́дорів, -ева, -еве, *a.* des Фе́дор, dem Ф. geh.
Федї́в, -е́ва, -е́ве, *a.* dem Федь geh.
Фес, *m.* e. Art rothes Käppchen, welches in manchen Gegenden die Bäuerinnen unter der Kopfbinde & zu tragen pflegen.
Фель, *m. Wgr.* IX. s. Ґату́нок, Art, Gattung, *f.*; 2) Pelz, *m.* (*vgl.* Fell, *n.*), *Зак.*
Феле́ґа, *f.* abgetragener Bauernkittel; *pl.* феле́ґи, zerrissene Kleider, Fetzen, *pl.* [bürgen, *B.*
Фелелува́ти, (фелелюв-), *v. a.*
Фелете́лник, *m.ung.* Sanguiniker, *m.*
Фело́н, *m.* Ornat, *m.* Messgewand, *n.* des Messe lesenden Priesters.
Фельфе́бер, *m.* Feldwebel, *m.* *Ф.*
Фе́ма, *f.* Ephemia. [Kleid, *B.*
Фенделе́нка, *f.* ein zerlumptes
Фе́нна, *f.* Euphemia.
Фе́нчир, *m. eig.* = фе́льчер, Feldscheer, Wundarzt, *m.* *Гол.* I. 142.
Ферделі́нка, *f.* ein viertel Koretz, s. Дї́ле́тка, *B.* [*n.*), *B.*
Фе́рділь, *f.* s. Дї́ле́тка, (*vgl.* Viertel,
Фере́зия, *f.* e. weiter, offener Oberrock, e. Art Livrée. [s. Брези́лїя.
Фернамбу́ковий, *a.* -е де́рево,
Ферова́ти, *v. a* † verabreden, bestimmen, *Зак.*
Ферт, *m.* Name des Buchst. Ф.; у бо́ки фе́ртом вья́ти ся die Hände in die Hüften stemmen nach der Figur des Ф.
Фе́ртик, *m.* Geck, Zierbengel, Hasenfuss, *m.*
Ферфе́ла, *f.* Schneegestöber, *n.* (*Фр.*).
Ферфе́лити, *v. n.* vom Schnee: dicht fallen, (*Фр.*).
Ферфе́лиця, *f.* s. Ферфе́ла.
Ферфелї́ти, *v. n.* s. Ферфе́лити, *B.*
Ферша́л, *m. eigentl.* Фе́льчер, s. Фе́н-
Фе́ська, Фе́ся, *f.* Theodosia. [чир.
Фе́ськів, -ова, -ове, *a.* dem Фесько́ geh.
Фесько́, *m.* Theodosius.
Фе́сьчин, *a.* der Фе́ська geh.
Фесту́нок, -нку, *m.* Festung, *f.*
Фе́ся, *f.* s. Фе́ська; 2) Maikäfer, *m.* (Melolontha vulgaris L.), *B.*
Фе́тер (фе́тор), *m. D.c.* 63. Gestank, *m.*
Фи́ґель, *m.* s. Фі́ґель.
Фиґльо́ваний, *a.* mit Фи́ґлї (Schnörkeln u. drgl.) geschmückt, (vom Ковра́й, *Гол.* III. 381).
Фиґу́ра, *f.* s. Фіґу́ра.
Фиґу́рно, *adv. Ko.* 175. in einer seltsamen Gestalt.
Фи́жа, *f.* Schneegestöber, *m.* *K.*
Фи́їн, (фі́їн), *m.* Taufkind des Taufpathen, *Kol.* I. 153.
Фик, *m.* ein ungezogener Bengel, *B.*
Фика́ти, *v. a.* aufbrausen, *B.*
Филакте́рия, *pl. K.* (φυλακτήριον) Gebetstreifen der Juden, Denkzettel, *pl.* (Thephillim).
Филелёва́ти, (филелько́в-, филелю́в-), *v. a. ungr.* verantworten, bürgen für etw. s. Фелелува́ти. [thus), *Зак.*
Филе́нщики, *pl.* Nelken, *pl.* (Dian-
Фи́лечка, *f. dim.* s. Фи́ля.
Фили́на, *f.* s. Похре́стник, *Kol.* II.9.
Фили́нник, *m.* Osterluzei, *f.* (Aristolochia clematitis), *B.*
Филї́ґа, *f.* филї́ґон, *m.* Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula), *B.*
Филї́йник, *m.* s. Фили́нник, *B.*
Фи́лька, *f.* Bube, *m.* (in den Karten); 2) e. Art Kartenspiel für 4 Personen, *Пic.* [der Wellen, das Wogen.
Фильо́ванє, *n.* heftige Bewegung
Филюва́ти, *v. a.* bewegen, in Wallung bringen; — ся, wogen, in Wellen sich wälzen, *K.*
Филю́ґа, *f.* s. Филї́ґа, *B.*
Фи́ля, *f.* Welle, Woge, *f.*
Филя́стий, *a.* Wellen, wellenreich, *B.*
Фимия́м, *m.* Thymian, Weihrauch, *m. K.*
Фин, *m.* Finnfisch, *m.* (Balaenoptera).
Фи́на, *f.* s. Фили́на, Tauftochter, *f.* -kind, *n.*
Фина́рь, *m. D. c.* 240. s. Фона́рь.
Финджа́л, *m.* Becher, *m.* *Зак.*

Финдюрка, *f.* liederliches Weib, *Зак.*

Финдюровáти, *v. n.* liederliches Leben führen, *Пс.*

Фи́ник, *m. gr.* Dattel, *f.*

Финти́ти, *v. n. Ко.* 134. stolzieren.

Фири́нка, *f.* Eichwald, *m.* (Atherina pontica), *B.*

Фи́ркати, *v. a.* ausschlagen. [guss).

Фи́рмаш, *m.* Modell, *n.* zum Metall-

Фи́скавка, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias berus L.), *B.*

Фистíти, *v. n.* s. Квичáти, (*Фр.*).

Фити́ль, *m. Ко.* 165. Lunte, *f.*

Фи́цати, фи́цкати, *v. a.* ausschlagen.

Фи́ща, *f.* Ungewitter, *n.* Sturm, *m.* *Ос.* (62) X. 13.

Фíґа, *f.* Feige, Frucht, *f.* des Feigenbaumes; Feigenbaum, *m.*; показáти комý фíґу, jmdm die Feige weisen, jmdn höhnen, hänseln; дістáти фíґу nichts bekommen, mit einer langen Nase abziehen.

Фіґóвий, *a.* von der Feige, Feigen-.

Фіґель, -ґля, *pl.* фíґлї, *m. D. c.* 181. Streich, Spass, *m.*; Possen, Kurzweil, *f.*; 2) * Schnörkel, *pl.*

Фіґлювáти, *v. a.* Possen treiben, Streiche machen, spassen.

Фіґля́вий, *a.* lustig, zum Possenreissen aufgelegt, possenhaft, muthwillig, possierlich, *B.*; 2) boshaft, böswillig; falsch.

Фіґля́р, *m.* Possenreisser, *m.* *Ф.*

Фіґля́рний, *a.* s. Фіґля́вий.

Фіґля́рність, -ости, *f.* Lustigkeit, Possierlichkeit, *f.*

Фіґýра, *f.* Figur, Gestalt, *f.*; 2) das Crucifix an Wegen.

Фіґуровáти, *v. a.* eine Figur spielen, Aufsehen machen; figürlich vorstellen. [2) Kreisphysikus, *m.* (Arzt).

Фíзик, *m.* Physiker, Naturkundiger, *m.*;

Фíзика, *f.* Physik, Naturlehre, *f.*

Фізикáльний, *a.* physikalisch.

Фізиольóґ, *m.* Physiolog, *m.*

Фізиольóґія, *f.* Physiologie, *f. adj.* фізиольоґíчний, physiologisch.

Фізиономія, *f.* Physiognomie, *f.*

Фізи́чний, *a.* physisch, natürlich; 2) körperlich; 3) thierisch; sinnlich.

Філь, -лю, *m.* Art, Gattung; Race, *f. B. Ф.*

Філíстер, *m.* Philister, *m.*

Філїсте́рія, *f.* Philisterie, selbstsüchtige, spiessbürgerliche Lebensweise, *f.*

Фíльóзоф, *m.* Philosoph, *m.*

Фíльозофíста, *m.* Philosoph, *m. B.*

Фíльозофíчний, *a.* philosophisch.

Фíльозóфія, *f.* Philosophie, Weltweisheit, *f.* [schlau, *B.*

Фíльозóфний, *a.* klug, studiert;

Фíльозофувáти, *v. a.* philosophieren.

Фíльольóґ, *m.* Philolog, *m.*

Фíльольоґíчний, *a.* philologisch.

Фíльольóґія, *f.* Philologie, *f.*

Фíльтифíке́тний, *a. Ко.* 69?

Фíльтрáция, *f.* Filtrirung, *f. Под.*

Фíльтрувáти, *v. a.* filtrieren.

Фінáнси, *pl.* Finanzen, *pl.*

Фінансóвий, *a.* die Finanzen betreffend, von den Finanzen, Finanz-.

Фінансóвість, -ости, *f.* Finanzwesen, *n.* -verwaltung, *f. T.*

Фíнда, *f.* eine leichtfertige Dirne, (*Фр.*).

Фінóвщина, *f.* s. Кри́жмо.

Фíнфа, *f.* der Rauch in die Augen, unter die Nase; blauer Dunst, Blendwerk, *n.* [veilchenblau, Veilchen-.

Фіоле́тний, фіолетóвий, *a.* violett,

Фíра, *f.* Fuhr, *f.*

Фíрас, *m.* Sägemühle, *f.* s. Тертáк, *B.*

Фíрма, *f.* Firma, *f.* (d. Kaufl.); 2) ein einer Bretzel nicht unähnliches, glasirtes Gefäss, das als Leuchter gebraucht wird, *B.* [Kutscher, *m.*

Фíрман, фірмани́на, *m.* Fuhrmann,

Фірмáнити, *v. n.* Fuhrmann sein, e. Fuhrmann abgeben.

Фірмáнка, *f.* Fuhrwesen, Gewerbe eines Fuhrmanns, *n.*

Фірмáнський, *a.* Fuhrmanns-.

Фíрмачити, *v. a.* vergeuden, *Ф.*

Фірóвщина, *f.* Vieh, welches die Taufpathen ihrem Täuflinge schenken, (*Фр.*). [Pförtchen, *n.*

Фíртка, *dim.* фíрточка, *f.* Pforte, *f.*

Фіст, *gen.* фóстá, *m.* s. Хвіст.

Фіть! *int.* beim raschen Wegfliegen.

Фíтик, *m.* Fitislaubvogel, *m.* Wisperlein, *n.* (Sylvia fitis), *B.*

Фíтька, *f.* §. s. Чир 1).

Фíтькавка, *f.* s. Фíтик, *B.*

Фіцїбóрний, *a.* stutzermässig; stolz, vornehm, (*Фр.*).

Фíцька, *f.* Rotztasche, *f.*; leichtfertige, junge Weibsperson, *B.*

Фіялівка, *f.* Veilchenschnecke, *f.* (Janthina), *B.*
Фія́лка, *f.* Viole, *f.* Veilchen, *n.*; 2) Benennung eines kleinen Vogels, *B.*
Фіялкова́ті, *pl.* Veilchengewächse, *pl.* (Violaceae). [chen-.
Фіялко́вий, *a.* von Veilchen, Veil-
Фія́лок, -лка, *m.* s. Фія́лка 1).
Фіяти, *v. n.* schwärmen, *Фр.*
Фла́скати, *v. a.* schlagen (ins Gesicht) *Гол.* III. 703.
Флеке́в, *m. pl.* флекеї, s. Фик, *B.*; 2)s.Па́рубок. [mulgus europaeus L.), *B.*
Флёкер, *m.* Ziegenmelker, *m.* (Capri-
Флёр, *m.* Flor, *m.* [sinnige, *Зак.*
Флёрка, *f.* die Flatterhafte, Leicht-
Флёрника́р, *m.* Florweber, *m.*
Флет, *m.* Flöte, *f.*
Флети́ст, *m.* Flötenspieler, *m.*
Фле́цнути, *v. n.* § mit Geräusch fallen. [*Пic.*
Фли́нка, *f.* Liebhaberin, Geliebte, *f.*
Фли́нькати, *v. n.* schluchzen.
Фли́нта, *f.* Flinte, *f.*
Фли́сник, *m.* Flösser, *m. B.* [*B.*
Фли́стка, *f.* Bachstelze, *f.* (Motacilla),
Флїнькати, *v. n.* schluchzen, (*Фр.*), s. Пхи́нькати. [tile, *f.*
Флъо́та, флъоти́ля, *f.* Flotte, Flot-
Флоя́ра, (флое́ра), *dim.* флоя́рка, *f.* Hirtenflöte, *f.* eine offene Pfeife mit sechs Seitenlöchern, *B.* [des Webstuhls.
Флуде́ць, -дця́, *m.* e. Bestandtheil
Флу́ор, *m.* Fluor, *n.* (Fluor), *Пол.*
Флуоресце́нция, *f.* Fluorescenz, *f.*
Флуорово́день, -дня, *m.* Fluorwasserstoff, *m. Пол.*
Флуорово́дний, *a.* Fluorwasserstoff-, -а кислота́, *f.* Fluorwasserstoffsäure, Flussäure, *f. Пол.*
Флут, *m.* s. d. f.
Флуту́р, *m.* Taugenichts, *m.*; 2) Backfischchen, *n. Ф.* [Zeug dreschen.
Флюкува́ти, *v. n.* schwatzen, leeres
Флюкуту́ри, *pl.* s. Нїсенїтниці.
Флю́та, *f.* nasser Schnee, Schneeregen, *m.* s. Плю́та, *B.*
Фля́вора, *f.* eine, die unanständige Worte spricht (*Фр.*).
Фля́ворити, *v.n.* schwatzen, schwadronieren, in den Tag hinein reden, *Ф.*
Фляжеолето́вий, *a.* Flageolet-, *Пол.*
Фляк, *m. pl.* фля́ки, Flecke, Kuttelflecke, *m.*; *фля́ки в голові *Stroh im Kopfe. [dler, *m.* — ка́рка, *f.* -in, *f.*
Фляка́р, *m.* Kuttler, Kaldaunenhän-
Флянеле́вий, *a.* flanellen, von Flanell.
Фляне́ля, (*dim.* фляне́лька), *f.* Flanell, *m.* [kischer Mensch.
Фля́ра, *m.* ein streitsüchtiger, zän-
Фля́рити, *v. n.* lästern.
Фля́скати, Фля́цкати, *v. a.* mit einem Klatscher, Platscher woran schlagen, *B.* [Фля́шка, *f.* Flasche, *f.*
Фля́ша, *f.* (grössere) Flasche, *f. dim.*
Фля́шочка, фляшчи́на, *f. dim.* s. Фля́шка, eine kleine Flasche, ein Fläschchen.
Фо́кус, *m.* s. Жа́рище, *Пол.*
Фольварко́вий, фольварo̍чний, *a.* Vorwerks-, zu einem Vorwerk geh.
Фольва́рок, -рку, u. -а, *m.* Vorwerk, *n.* Meierhof, *m.*
I. Фо́льґа, *f.* Linderung, *f.* Nachlass, *m.* -ґу да́ти, nachgeben, nachlassen.
II. Фо́льґа, *f.* s. Пристру́нник.
III. Фо́льґа, *f.* Marienglas, *n.*
Фольґува́ти, *v. a.* nachgeben, nachlassen; schonen кому-.
Фолїя́нт, *m.* ein Foliant.
Фолькотїти, *v. n.* unverständlich reden, lispeln, *B.*
Фолоси́ти, *v. a.* wirken, Wirkung thun (z. B. e. Arzenei), helfen; *Ф.*; — ся glücken, gelingen, не фоло́сит ся = не веде́ ся, es glückt nicht, *B.*
Фолува́ти, *v.a* s. Ни́щити, Тра́тити.
Фо́люш, *m.* Walkmühle, *f.*
Фолюша́рь, -ря́, *m.* Walker, Walkmüller, *m. T.* [eines Bildes).
Фон, *m.* (le fond) Hintergrund, *m.*
Фона́р, *m.* Laterne, *f.*
Фонд, *m.* Fond, *m.* [L.), *B.*
Фо́рель, *m.* Forelle, *f.* (Salmo fario
Форе́мний, *a.* der Form gemäss, regelmässig, schön gestaltet.
Фа́рес, *m.* Vorreiter, *m. Зак.*
Фо́рий, *a.* s. Хо́рий, *Гол.* III. 250.
Фо́ркане, *n.* Schnauben, *n.*
Фо́ркати, *v. n.* schnauben.
Фо́рма, *f.* Form, Gestalt, *f.*; *Art, Weise; Gattung, *f.*; 2) Format, *n.*; 3) Model, *n.* Musterform, *f.*
Форма́льний, *a.* formell, förmlich.
Форма́льність, -ости, *f.* Förmlichkeit, Formalität, *f.*

Фóрмат, *m.* Format, *n.*
Формáция, *f.* Formation, *f.* Bildungsprocess, *m.* Gebilde, *n.*
Форм éнний, *a.* der Form gemäss, nach der Form, *Ш.* II. 52.
Формóванє, *n.* Formieren, Bilden, *n*; Gestaltung, *f.* [Former, *m.* *Под.*
Формóвщик, *m.* Formschneider,
Формувáти, *v. a.* formen; bilden, formieren, gestalten.
Фóрмуляр, *m.* Formular, *n.*
Фóрналь, *m* Pferdeknecht, *m.*
Форнáлька, *f.* Arbeitspferde, *pl.* Gespann (von solchen), *n.*
Форóст, *m.* s. Хворóст.
Форостíль, *m.* Schnarrwachtel, *f.*
Форс, *m.* s. Бутá. (*Фр.*), *Кн.*
Фóрса, *f.* Force, *f.* Kraftaufwand, *m.* Anstrengung, Kraft, Macht, *f.*
Форскáля, *f.* Forskal's Scheibenqualle, *f.* (Forskalina), *B.*
Форсувáти, *v. a.* forcieren, Kraft aufwenden, durchsetzen wollen, erzwingen; — ся sich sehr anstrengen.
Фóртель, *m.* Gewinn, Vortheil, Nutzen, Profit, *m.*; 2) List, *f.* Kunstgriff, Kniff, *m.*
Фортéпян, *m.* Clavier, *n.* Pianoforte, *n.*
Фортéца, *f.* Festurg, *f.*
Фортýна, *f.* Fortuna, Glücksgöttin, *f.*; *Glück, *n.*; * Habe, *f.* Vermögen, *n.B.*
Фортунúна, *f.* s. d. v. *К.*
Фóсá, *f.* Fosse, *f.* Graben, *m.*
Фóскати, фóснути, *v. n.* fauchen, *B.*
Фостáтий, *a.* mit grossem Schweif; -а синúця, Schwanzmeise, *f.*
Фостáч, *m.* mit einem Schwanz, geschwänzt, mit e. grossen Schwanz; 2) e. Art Osterspiel der Knaben (грáти фостачá).
Фостачкú, *pl.* Art Birnen, *pl.* *B*
Фостовé, *n.* das Geld, welches die Käufer beim Ankaufe von Vieh den Hirten od. den Knechten zu geben pflegen.
Фостóвúй, *a.* Schwanz-, -а кíсть, Schwanzbein, *n.*
Фóсфор, *m.* Phosphor, *m.* (Phosphorus).
Фосфорискувáти, *v. n.* phosphorescieren, *Пол.*
Фóта, *dim.* фóтка. *f.* Wollenschürze, *f.*
Фотóґраф, *m.* Photograph, *m.*
Фотоґрафíчний, *a.* photographisch.
Фотоґрáфія, *f.* Photographie, *f.*
Фотоґрафувáти, *v. a.* photographieren.
Фóфлавий, *a.* lispelnd, *B.*
Фóфлати, *v. n.* lispeln.
Фофлáтий, *a.* buschig.
Фóшкавка, *f.* Stäubling, *m.* (Lycoperdon), *B.* [*pl. B.*; 2) Föhre, *f.*
Фóя, *f. coll.* Aeste der Nadelbäume,
Фрáир, *m.* der Geliebte; фрáирка, *f.* die Geliebte, *B.*
Фрáйтер, *m.* Gefreite, *m.* *Ф.*
Фрак, *m.* Frack, *m.*
Фрáло, *n.* *Wgr.* VI. Flöte, *f.*
Фрáнка, *f.* Francisca.
Фрáньо, *m. dim.* Franz.
Франт, *m.* Stutzer, süsser Herr; Schalk, *m.* [Stutzer spielen.
Франтувáти, *v. a.* schwätzen; den
Фрáнция, *f.* Frankreich, *n.*
Францїскáн, (францїшк-), *m.* Franciskaner, *m.*
Францїшок, -шка, *m.* Franz; Францїшка, *f.* Francisca.
Фрáнцуз, *m.* Franzose, *m.*
Фрацýзка, *f.* Französin, *f.*
Фрацýзкий, *a.* französisch.
Францювáтий, *a.* venerisch.
I. Фрас, *m.* Bügeleisen, *n*; 2) verbissener Zorn, Grimm, *m.* (*Фр.*).
II. Фрас! *int* vom Schlag; -u пúсок!
Фрáснути, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen. [und kümmern.
Фрасувáти ся, sich sehr betrüben
Фрасýнок, -нку, *m. pol.* Kummer, Harm, *m.* Sorge, *f.*
Фрáшка, *f.* Kleinigkeit, *f.* eine unbedeutende Sache; *pl.* фрáшки, Titel kleiner Gedichte.
Фреґáта, *f.* Fregatte, *f.*; 2) — велúка, Fregattenvogel, *m.* (Tachypetus aquila).
Фрéйда, *f.* schlechte Weibsperson, *B.*
Фрéла, фрéля, *dim.* фрéлочка, *f.* s. Флоя́ра, *B.*
Фремóія, *f.* Schnur beim Vortuch, *f.B.*
Фрéнзель, *g.* -зля, *m.* (фрéндзель), Franze, *f.*
Фривóльний, *a.* frivol.
Фривóльность, *f.* *Зг.* Frivolität, *f.*
Фрúґа, *f.* ein sieben Klafter langes Stück Holz, *B.*
Фрúка, *f.* *Ф.* Gewalt, *f.* Sträuben, *n.*
Фрúтов, *adv.* mit Gewalt, *Ф.*
Фрúчно, *adv.* s. Скóро.

Фрічка, *f.* geziertes Weibsbild.

Фрішний, *a. ungr.* frisch, hurtig, schnell,

Фрішно, *adv.* frisch, hurtig, schnell, *B.*

Фроська, *f.* Euphrosyne.

Фррр! *int.* zur Bezeichnung des Weg fliegens-, -fliehens.

Фрув, *m.* Sägebockkäfer, *m.* (Prionus coriarius), *B.*

Фрузька, Фруза, *f.* s. Фроська.

Фрунташ, *m.* Hauswirt, *m.*

Фтодоха, *f.* Theodora, Theodosia.

Фтома, *m.* Thomas.

I. Фуґа, *f.* Fuge, Zusammenfügung, *f.*

II. Фуґа, *f.* Schneegestöber, *n. Ш.*

Фуґати, *v. a.* kräftig schleudern, werfen.

Фудити, *v. a.* schmeissen, werfen (*Фр.*).

Фудулити ся, übermüthig werden, prahlen, aufgeblasen sein, *Ф. B.*

Фудулїя, *f.* Uebermuth, *m.* Hoffart; Keckheit, *f. Ф. B.*; 2) * ein übermüthiger, stolzer Mensch.

Фудульний, *a.* hochfahrend, stolz, *B.*

Фуждїти, фужделити, *v. n.* brausen (vom Winde) *Фр.*

Фужела, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias berus L.), *B.*

Фуз, *m.* Satz, Bodensatz, *m.*; 2) Kehricht mit Staub, *n.*

Фузія, *f.* Flinte, *f.* Schiessgewehr, *n.*

I. Фук, *m.* Schelten, Anfahren, Anschnauben, *n.*

II. Фук (*m.*?), фука (*f.*?), *in der Verbind.* на фуки роздробити, in kleine Stücke zerreissen.

Фукати, фукнути, *v. a.* schelten, schmälen, wettern, anschnauben, на кого; — ся aufbrausen, auffahren.

Фуксия, *f.* Fuchsie, *f.* (Fuchsia coccinea).

Фума, *f. Ф.* Hoffart, *f.* Hochmuth, *m.*

Фундамент, *m.* Fundament, *n.* Grund, *m.*

Фундаментальний, *a.* Grund-, fundamental, gründlich.

Фундатор, *m.* Stifter, Gründer, *m.*

Фундация, *f.* Gründung, Stiftung, *f.*

Фундувати, *v. a.* gründen, stiften.

Фундуш, *m.* Fond, *m.*; 2) Stiftung, *f.* Stift, *n.*

Фунт, *m.* Pfund, *n.*

Фунтівки, *pl.* Art Birnen (gross, länglich), *B.*

Фунтовий, *a.* Pfund-, pfündig.

Фураж, *m.* s. Недобір I. не дам вам всю бриндзю, бо сего року був фураж в полонинї.

Фурґон, *m.* Packwagen, *m. He.*

Фурда, *f.* §. Dummheit, Kleinigkeit, *f.*

Фурделїти, *v. n.* wehen, (von der Schneewehe), заверуха фурделить.

Фурити, фурнути, *v. a.* s. Шпурити.

Фуркало, *m.* Kreisel, *m.* Pfirre, *f.*

Фуркальце, *n.* ein Theil der weibl. Kleidung.

Фуркати, фуркнути, фурнути, *v. n.* schwirrend, rasch wegfliegen, (*Фр.*).

Фурман, *m.* s. Фірман.

Фуррр! *int.* vom Aufflattern, s. Фррр!

Фурфанти, *n. coll.* s. Стрілихи.

Фурцювати, *v. n. Ко.* 45. trippeln, tanzen.

Фурчати, фурчїти, *v. n.* schnurren, schwirren, (*Фр.*).

Фурщик, *m.* Fuhrmann, *m.*

Фуряти, *v. a.* s. Шпуряти.

Фуси, *pl.* Bodensatz, Grund, *m.* (von flüssigen Sachen, gewöhnl. vom Kaffee).

Фуста, *f. pl.* фусти, Wäsche, *pl.*

Фустина, *f.* s. Хустина.

Фустка, *f.* s. Хустка.

Футерко, *n. dim.* kleiner, leichter Pelz.

Футити, футїти, *v. n.* schnauben; blasen; на все футит er ist immer aufgeblasen, hoffärtig, *B.*

Футькало, *m.* Brausekopf, *m.* (*Фр.*); 2) футькало, *n.* Sumpfschildkröte, *f.* (Emys europaea Schneid.), *B.*

Футко, *adv.* s. Хутко.

Футор, *m.* s. Хутор.

Футрарь, *m.* s. Кушнїр, *Пол.*

Футрина *f. dim.* s. Футро; 2) Fensterfutter, *n.* Thürgerüst, *n.*

Футро, *n.* Pelz, *m.*

Фуфеля, Фуфелиця, фуфловиця, *f.* Ungestüm mit Schneegestöber, *n.* heftiger Staubwind, Gestöber, *n.*

Фуферне, *n.* s. d. v. *B.*

Фуфулиця, *f.* s. Фуфела.

Фуч! *int.* pfutsch!

Фучати, *v. n.* s. Футїти.

Фушкавка, *f.* Spritze, *f.*

Фуяра, (*dim.* фуярка), *f.* Hirtenflöte, *f*; 2) * von einem unbehilflichen, untauglichen Menschen.

Фуярити, *v. a.* Dummes herausbringen; Dummheit treiben, *B.*

Фюкати, *v. n.* flattern, *RB.*

Фюркот, *m.* Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster L.), *B.*

X.

X, drei und zwanzigster Buchstabe, (Хіръ).

Ха! ха! ха! *int.* ha! ha! ha! (beim Lachen).

Хáба, *f.* s. Хабéта.

Хабáв, *m.* s. Хворóст, (*Фр.*).

Хабáль, *m.* Freier, Buhle, *m.*

Хабалúця, *f.* Buhle, Buhlerin, *f. Ф.*

Хабáлка, *f.* s. d. v.

Хабáльний, *a.* buhlerisch.

Хабáльниця, *f.* s. Хабалúця.

Хабáльство, *n.* Buhlerei, *f.*

Хабáр, *m.* Sportel, *f. Ко.*

Хабарíй, хабáрник, *m.* der Gewinnsüchtige, Erpresser, *m. Не.*

Хабáрство, *n.* Bestechung, *f.* Sporteln, *pl. Кн.*

Хабáче, *n. coll.* = хабнúк, хворост (*Фр.*).

Хабéта, *f.* Schindmähre, *f.*

Хáбза, *f.* s. Бзинá.

Хабзúна, *f.* Gemeiner Holunder, (Sambucus nigra), *B.*

Хабúна, *dim.* хабúнка, *f.* Gerte, Ruthe, *f. B.*

Хаблáз, *m.* s. Хворóст, (*Фр.*).

Хабнúк, *m.* Gestrüpp, *n. B.*

Хаборнúк, *m.* Mäkler, *m.*

Хабужáти, (-жети), *v. a.* durcheinanderwerfen, durcheinanderwirren, (*Фр.*).

Хабýз, *m.* хабýзе, *n. coll.* gröberes Unkraut; 2) s. Хворóст, (*Фр.*).

Хáва, хáвка, *f. gew. pl.* Kinnbacke, -lade, *f. Ф.*

Хавáвкати, *v. n.* vom Geschrei des Wachtelmännchens.

Хавдíй, *m.* ein Gefrässiger, Vielfrass, *m.*

Хáвка, хавчýра, *f.* §. Maul, *n.* s. Мóрда.

Хáвкати, *v. a.* mit Kiemen athmen; 2) s. Халасувáти, (*Фр.*).

Хавкú, *pl.* Kiemen, *pl.*; 2) Mundwerk, *n.* s. Хáвка, *Фр.*

Хавкýн, *m.* Vielfrass, *m.*

Хавтýр, *m.* s. Хабáр, *Піс.*

Хавтýра, *f. Ш.* II. 163. *Зап. В.* I. 35. s. Пóминки, Todtenfeier u. ein Gastgelage dabei, *Зак.*

Хавтурувáти, (-ров-), *v. a.* von einem Pfarrer gesagt, der an grösseren Feiertagen von den Eingepfarrten Geschenke (gew. Lebensmittel) bekommt, *Зак.*

Хавтурнúй, *a.* habsüchtig, *К.*

Хавчáти, *v. n.* winseln, wimmern.

Хажáй, хажаін, хажáйка, хажайствувáти &, = Хаз- &.

Хазяíн, (-úн), *m.* s. Хозяíн.

Хазяíновúтий, *a.* s. Господáрний.

Хазяíнувáти, (хозяйнув-), *v. a.* s. Господáрити.

Хазяй, *m. П.* 197. s. Хозяíн.

Хазяйка, *f.* s. Господúня.

Хазяйлúвий, *a.M.* s. Господáрний.

Хазяйновúтий, *a.* wirtschaftlich, haushälterisch.

Хазяйствечко, *n. dim.* s. Хазяйство.

Хазяйство, *n.* Wirtschaft, *f.* Haushalt, *m.*

Хазяювáти, *v. a.* s. Господáрити.

Хай, (= нехáй), *e. Verbalwort:* „mag, soll, lass", es mag sein.

Хáйний, *a.* sauber, reinlich.

Хáкати, *v. n.* keuchen, *Піс.*

Халабáйдати, *v. a.* mit einander mischen, (*Фр.*).

Халабýда, (*dim.* халабýдка), *f.* elende Schilfhütte. Strohhütte, *f. С.* I. 50.; Kiosk, *m.* Laube, *f.*; 2) Wagen, *m.* bedeckt mit Schilfmatte; Fuhre, *f.*

Халáвкати, *v. a.* §. s. Халасувáти.

Халáзія, *f. Ко.* 19. Ruthenstreiche, *pl.*; 2) Ungemach, *n.* Gefahr, *f. С.* I. 56.

Халáйстра, *f.* §. s. Халáстра.

Халамáн, (харам-), *m.* -нá закрутúти, гнýти jmdn dh listige od. dumme Ausflüchte verwirren, jmdm etw. vormachen, (*Фр.*).

Халамúдник, *m.* Vagabund, Lump, *m. М+Б.* 296.

Халамýжник, *m.* Nixchen, *n.* (Chlorogonium), *B.*

Халáндрусь, *m.* §. Vielfrass, *m.*

Халасáти, халасувáти, *v. a.* gierig verschlingen.

Халáстати, (хар-), *v.a.* durcheinandermengen, zerdrücken, zerknüllen, (*Фр.*).

Халáстра, *f.* Gesindel, Pack, Pöbelvolk, *n. Зак.*

Халасýн, *m.* Nascher, Vielfrass, *m.*

Халáт, *m. gr.* Schlafrock, *m.*; gemeines Kleid.

Халáш, *m.* s. Салáш, *B.*

Халéпа, *f.* Elend, *n.* Trübsal, *f.* Unglück, *n.* Widerwärtigkeit, *f.*

Халимо́н, *m.* Philemo.
Халува́ти, *v. a.* s. Халасува́ти.
Халу́га міхурча́ста, *f.* Blasentang, *m.* (Fucus vesiculosus), *B.*
Халуго́ві, *pl.* knorpelige Seealgen, (Fucoideae), *B.*
Халу́па, *dim.* халу́пина. халу́пка, *f. pol.* Hütte, *f.* schlechtes Haus.
Халу́пник, *m.* Hintersass, Häusler, *m.*
Ха́лус, *m.* Nascher, *m.* (*Фр.*).
Халя́ва, *f.* s. Холя́ва.
Халя́вище, *n. aug.* s. d. v.; 2) *Ч.* IV. 456. *Schimpfw.* für ein unkeusches Weib.
Халя́ндра, *f.* ein Zigeunertanz, *Кв.* I. 139. халя́ндри скака́ти den Халя́ндра — Tanz tanzen; 2) * sich fürchten, aus Furcht zittern, *Зак.* [(*Фр.*).
Халя́па, *f.* ein alter morscher Pilz,
Халясува́ти, *v.n.M.*+*Б.*258. hüpfen.
Хам, *m.* * = gemeiner Mensch; ein Schimpfwort auf Nichtadelige, besonders Bauern. [моїда, (*Фр.*).
Хама́йда, *m.* u. *f.* s. Волоцю́га, Дар-
Хама́ркати, *v. a.* eine unbekannte, unverständliche Sprache sprechen, *Зак.*
Хаме́лити, *v.a. Н.* 157. s. Ха́мляти.
Хамени́ти ся, *Ф.* sich zusammenfassen. [reinigen, (*Фр.*).
Хами́ти, (хамлю́ -ми́ш), *v a.* putzen,
Ха́мінок, *m. Н.* 274. *К.* („*Хата*" 198) vom Teufel (?).
Хамкоті́ти, *v. n.* näseln.
Ха́мляти, *v.a.* mühsam essen, kauen.
Хамло́, *n.* s. Хворо́ст; 2) * ein unbeholfener, dummer Mensch, *Зак. Пic. P.* I. 24.
Хамлю́га, *m. aug.* Bauer, *m. D.c.* 115.
Ха́мний, *a.* stolz, hoffärtig, *B.*
Хамни́к, *m.* Gestrüpp, Dickicht, *n. B.*
Ха́мно, *adv.* rein, reinlich, (*Фр.*).
Хампа́н, *m.* Schwarzkünstler, *m. B.*
Хампи́ло, хампі́й, *m.* § von einem unfläthigen Menschen, = Sau, *f.* (*Фр.*).
Ха́мродь, *f.* s. Хи́мородь.
Хаму́в, *m.* хаму́зе, *n.* (*B.*), Brei, *m.* (потро́щив на хаму́з, вбив на —, zu Brei schlagen, zu Schanden hauen, *B.*).
Хаму́ла, *f.* sehr schlechte Kost; namentl. schlechte Suppe, *B.* Brei, *m.*
Ха́н, *m.* Chan, *m.*
Ха́ндра, *f. Веч.* I. 365. Schwarzseherei; 2) Verstimmung, *f.* Schwermuth; Kummer, *m. B.*
Хандрі́жний, *a.* heuchlerisch, *Зак.*; 2) hypochondrisch, *Пic.*
Хандрі́жниця, хандрі́жка, *f.* Heuchlerin, *f. Пic.*
Ха́ньки́, *pl.* -мня́ти, *Ф.* Ziererei, Schererei machen, Umschweife thun; 2) *Кв.* II. 128. gaffen, Allotrien treiben.
Хано́жити, *v. a.* vergeuden, verschwenden. [betreffend.
Ха́нський, *a.* des Chan, den Chan
Ханува́ти, *v. n. К.* Chan sein, als Chan herrschen.
Ха́нша, *f.* Frau des Хан, *Не.*
I. Хап, *m.* Fuchseisen, *n.*
II. Хап! *int.* rapps! [gen, *pl. Cm.*
Хапа́к, *pl.* хапаки́, *m.* Diebszan-
Ха́палка, *f.* Fangorgan, *n. Под.*
Ха́пане, *n.* Aufgreifen, Raffen; Entwenden, Rauben, *n.*
Ха́паний, *a.* -е весі́ля aus dem Stegreif, improvisiert, schnell u. schlechthin aufgegriffen, *Не.*
Ха́панка. *f.* Erpressung; Sportel, *f. Зак.*
Хапа́ти, *v. a.* greifen, ergreifen, raffen, nehmen; fassen, packen; auffangen, fangen; — ся (за що) nach etw. greifen, die Hand an etw. legen; unternehmen, чого́; 2) s. Ква́пити ся, *Не.*
Хапатня́, *f.* rasches Vergreifen, Reissen, Grapsen, *n.* Rappserei, *f.*; 2) Zechgelage, *n.*
Ха́пка. *f.* Fangfliege, *f.* (Ochthera), *B.*
Хапки́й, *a. M.* II. 200. frisch zugreifend, naschhaft; 2) diebisch.
Хапко́. *m.* Dieb, *m. B.*; 2) *Bein.* des Teufels, *Н.* 79.
Хапко́м, *adv.* schnell, *Пу.* [sig, *Cm.*
Хапли́вий, *a.* -а пра́ця eilig, fleis-
Ха́пнути, *v. a.* s. Хапа́ти.
Хапови́ця, *f.* die aufgreift, packt, holt.
Хапте́ль, *m. Ф. Веч.* II. 126. Langfinger, *m.*
Хапту́р, *m.* s. Хаба́р. *Др. Зак.*
Хапту́рний, *a.* bestechlich, verkäuflich, *Ко.* 225.
Хапту́рник, *m.* Sporteljäger, *m. Не.*
Хапу́га, *m.* Dieb, Gauner, *m.* Erpresser, *m.* [*m. Cm.*
Хапу́жество, *n.* Diebstahl; Betrug,
Хапу́н, *m.* Dieb, *m.* (*Фр.*).
Хапчи́вий, *a.* habsüchtig; diebisch.
Хара́ктер, *m.* Charakter, *m.*; Merkmal, *n.* moralischer Charakter; feste

Gesinnung; 2) * Handschrift, *f.*
Характеризувáти, *v. a.* charakterisieren, mit einem bestimmten Merkmale auszeichnen.
Характерúстка *f.* Charakteristik, *f.*
Характеристúчний, *a.* charakteristisch.
Характерúчний, *a. K.* charakteristisch.
Характерúчно, *adv. K.* charakteristisch.
Характéрний, *a.* zauberisch, Zauber-, Hexen-.
Характéрник, *m.* Hexenmeister, Zauberer, Zaubermeister, *m.*
Характерникчити, *v. a.* Zauberei treiben, *Ч.* II. 21.
Характéрство, *n.* Zauberei, Hexerei, *f.*
Характерствувáти, *v. a.* zaubern, Zauberei treiben, *Кч.* 144.
Харалýжний, *a.* ehern, *Фр.*
Харамáн, *m.* Beutler, Schwindler, *m*; 2) spasshafte, erdichtete, lügenhafte Erzählung, — мaнá гнýти, solche Erzählungen vorbringen, *OE.*
Харамáнити, *v. a.* s. Манúти, Дурúти, *B.*
Харамáркане, *n.* Geplärr, *n.*
Харамáркати, *v. a.* plärren, Kauderwelsch sprechen, *Ш.* I. 162. (*Фр.*).
Харабн, *m.* харябньский, *a.* s. Фарабн, &.
Харапýдити ся, scheu werden; *P.* I. 99 von schnaubendem, störrigem Pferde.
Харапýтно, *adv.* reinlich, ordentlich, (*Фр.*).
Харáтати, *v. a.* wallachen.
Хáрене, *n.* Reinigen, *n.* Reinigung, *f.*
Хáрий, *a. Ко.* 139. hässlich, fratzenhaft.
Харúсто, *adv.* reinlich.
Харúта, Харитúна, *f.* Charitina.
Хáрити, *v. a.* reinigen, putzen, *B.*
Харитúн, *m.* Charitinus.
Харкáвити, *v. n.* schnarren.
Хáркати, *v. n.* sich räuspern, aufhusten (um auszuspucken).
Хáрки, *pl.* Spucken, *n.*
Хáрьківщина, *f.* so wurde benannt der Aufstand der Kleinrussen im J. 1766. gegen den polnischen Adel unter der Führung des Сóтник Харькó, *Зак.*
Хáркіт, -оту, *m.* Röcheln, *n.* (*Фр.*).
Харькó *m.* Chariton.
Харкотúна, *f.* харкотúне, *n.* dicker Speichel, Auswurf, *m.*
Харкотíти, *v. n.* röcheln.
Харкотóвиня, *n.* s. Харкотúне.
Харлáй, харлáнь, *m.* s. Харлáк, *Ос.* (61) XII. 33.; 2) e. Art gymnast. Gesellschaftsspiel der Jünglinge.
Харлáк, *m.* armer Schlucker, bettelarmer Mensch; 2) kranker, elender Mensch.
Харлáцкий, *a.* krank, elend.
Хáрний, *a.* rein, reinlich.
Хáрність, -ости, *f.* Reinheit, Reinlichkeit, *f.*
Харпáк, *m.* s. Харлáк.
Харпáцтво, *n.* bettelhaftes, elendes Gesindel, *C.* II. 242.
Харпáчка, *f.* bettelarme Frau, Bettlerin, *f.* *Пс.*
Харсýн, *m.* *Кух.* *Ос.* (61) XI. 16. s. Борсýк.
Хархарúти, *v. a.* *aus d. Bettlerspr.* * leuchten.
Архіровáти, *v. a.* listig handeln, List brauchen, *Зак.* [*C.* II. 242.
Харцúз, *m.* Räuber, Raubmörder, *m.*
Харцúзство, *n.* Räuberei, *f.* *Зак.*
Харцизяка, *m.* s. Харцúз.
Харцизяцтво, *n. K.* s. Харцúзство.
Харч, *m.* Futter, *n.* Nahrung, Kost, *f.*
Харчéвний, *a.* *Под.* Nahrungs-.
Харчéвник, *m.* Gastwirt, *m.*
Харчéвня, *f.* Garküche, *f.* Restaurant, *m.*
Харчúти, *v. a.* s. Кормúти, *Ст.*
Харчівня́, *f.* Restauration, *f.* *Пар.*
Харчіти, *v. n.* röcheln.
Харчовé, *n.* s. Стрáвне.
Харчовнúк, *m.* Koch, Garkoch, *m. K.*
Харчувáне, *n. K.* Nährpflicht, Beköstigung, *f.*
Харчувáти, *v. a.* beköstigen, nähren; — ся in Kost sein.
Харчуварúмий, *a.* verdaulich, *Под.*
Харчýнок, -нку, *m.* s. Їдá.
Хáта, *f.* Hütte; Wohnstube, Wohnung, *f.*; Local, *n.*
Хатúна, *f.* *dim.* (*dim.* хатúнка), s. d. v. eine kleine, e. elende Hütte.
Хатíй, *m.* Stubenhocker, *m.* *Пар.*
Хáтка, *f.* *dim.* s. Хáта, kleine Hütte.
Хатнúй, *a.* zur Hütte, zum Zimmer gehörig; häuslich, Haus — хатнúй пес, Haushund, *m.* — злóдїй Hausdieb, *m.*; — нї двéрі Hausthür, *f*; 2) * Hausgenoss, *m.* бý и самі хатнї lauter Hausgenossen.
Хáтонька, хáточка, *f.* *dim.* s. Хáта.
Хахолькú, *pl.* *H.* 214.?
Хáхороти, *pl.* Nasenlöcher, *pl.* bes.

beim Pferde (*Фр.*). [кóнї (*Фр.*).
Хáхоротий, *a.* ermüdet, müde, -тї
Хáщі, *pl.* Gestrüpp, Gestäude, *n.*
Хáяти, *v. a.* saubern, *Ф.*; 2) * tadeln; verachten, vernachlässigen, *Зак.*
Хвáбрий, *a.* s. Хорóбрий, *КС.* (83) VII. 507. [spielen, *Пар.*
Хвабрувáти, *v. n.* den tapferen
Хвáйда, *f.* s. Пи́тка, *Н.* 247.
Хвалá, *f.* Lob, *n.*; Ruhm, *m.*; -бóжа Gottesverehrung; Andacht, *f.*
Хвалáбо! Gottlob!
Хвальбá, *f.* Prahlen, *n.* Prahlerei, *f.*
Хвалéбен, -бна, -бне, *a.* *К.* I. 27. s. Слáвний.
Хвалéбний, *a.* lobend, preisend Lob-, Lobes-, -а пíсня Lobgesang, *m.* *К. Ш.* II. 240.
Хвáлене, *n.* Loben, Lob, *n.* *Ш.* II. 267.
Хвалетор, *m.* *P.* I. 33. ?
Хвали́бі, *f.* Baumlerche, Dullerche, *f.* (Alauda arborea), *B.*
Хвали́тель, *m.* s. Хвальни́к.
Хвали́ти, *v. a.* loben, rühmen, preisen; — ся sich rühmen, sich loben; -чим womit prahlen, sich brüsten, grosssprecherisch auftreten; 2) drohen, *Зак.*
Хвалїй, *m.* Lobredner; Schmeichler, *m.* *Cm.* [*f.* Ruhm, *m.*
Хвáлість, -ости, *f.* *Б.* Lob, *n.* Ehre,
Хвалкá, *f.* Prahlerei, Grosssprecherei, Eitelkeit, *f.* *Зак.* [Prahler, Aufschneider, *m.*
Хвалкó, (хвалькó), *m.* Grossprecher,
Хвáльний, *a.* achtbar.
Хвальни́к, *m.* Lobredner, Lobpreiser; Schmeichler, *m.* [schneiderei, *f.*
Хвальни́цтво, *n.* Prahlerei, Auf-
Хвальш, *m.* Lüge, *f.* Betrug, *m.* *Зак.*
Хвасóля, *f.* s. Фасóля, *Зак.*
Хваст, *m.* Unkraut, *n.* *Зак.*
Хвасть, *f.* *Н.* 265. Prahlerei, Aufschneiderei, *f.* [len, brüsten, *Pa.* I.
Хвастáти, *v. n.* чим, womit prah-
Хвáстик, *m.* s. Хвасту́н, *Не.*
Хвáстиця, *f.* псячка, Löwenschwanz, *m* Herzgespann, *n.* (Leonurus cardiaca), *B.*
Хвáстка, *f.* *Не.* s. Фáска.
Хвастли́вий, *a.* prahlerisch, eitel, stolz, *М.* III. 14. [Eitelkeit, *f.* Stolz, *m.*
Хвастли́вість, -ости, *f.* Prahlerei,
Хвáстни́к треваáлий, *m.* ausdauerndes od. Waldbingel, (Mercurialis perennis). *B.*

Хвасту́н, *m.* Prahler, Prahlhans, Aufschneider, *m.*
Хват, *m.* ein tüchtiger Bursche, Kerl, ein kühner, entschlossener Mensch.
Хвать! *int.* beim Ergreifen.
Хватани́на, *f.* das Zugreifen, Schnappen, Haschen, Reissen. [spiel, *n.*
Хвáтанка, *f.* Fangspiel, Häscher-
Хватáти, *v. a.* ergreifen, nehmen, fassen, packen; auffangen, haschen; — ся чогó nach etw. greifen, sich anklammern; 2) sich tummeln, *P.* I. 42.
Хвáтка, *f.* *Ч.* IV. 530. Fangreuse, *f.* Fangnetz, Fanggarn, *n.*; 2) *pl.* хватки́, Ofenwerkzeug zum Ansetzen und Herausnehmen der Töpfe.
Хватки́й, *a.* greifend, fassend; 2) geschwind, schnell, hurtig; 3) * lebhaft, munter, *Зак.*
Хвáтко, хвáтком, *adv.* in der Eile aufgegriffen, eiligst errafft; 2) geschwind, schnell, eilfertig, *Зак.*
Хватни́й, *a.* -хвіст, Greifschwanz, Fangschwanz, *m.* *Пол.*
Хвáтский, (хвáтськ-), *a.* wacker.
Хвáцкий, (хвацьк-), *a.* s. d. v. *С.* II. 193.
Хвашія, *Н.* 117. e. Streifen abgezogener Haut (?).
Хведóс, *m.* Theodosius.
Хведóт, *m.* Theodatus.
Хвéна, *f.* Theodosia, *Зак.*
Хверт, *m* *Кв. Н.* 49. s. Ферт (Buchst. Ф.).
Хверцювáти, *v. n.* die Pracht lieben, den Stutzer machen, prunken, *Зак.*
Хверя́зя, *f.* *Н.* 33. s. Ферéзия.
Хвест, *m.* *Гол.* III. 497. s. Храм, Комашня́.
Хвиґу́рний, *a.* künstlich ausgeführt od. gezeichnet, *С.* II. 159.
Хвíґа, *f.* s. Фíґа, *Зак.*
Хви́жа, *f.* *Н.* 132. Schneegestöber, *n.*
Хвилéвий, *a.* plötzlich, augenblicklich, momentan.
Хвили́на, хвили́нка, хвили́нонька, хвили́ночка, *f.* *dim.* s. Хви́ля I. II. Weilchen, *n.* kleine Weile.
Хвили́ти, *v. n.* wellen, (wogen).
Хви́лька, *f.* *dim.* s. Хви́ля I. II.
Хви́льний, *a.* wogig.
Хвильóване, *n.* *Кн.* Wogen, *n.*
I. Хви́ля, *f.* Weile, gewisse Zeitdauer, *f.* Augenblick, *m.*; на хви́лю auf einen Augenblick, a. eine Minute; по

хвйли eine Weile darauf, einige Zeit nachher; хвйлями einen Augenblick; що хвйля eine kleine Weile; jeden Augenblick; хвйлю, хвйльку, einen Augenblick, ein wenig; 2) Wetter, *n.* s. Вéреме, Погóда, *B.*

II. Хвйля, *f.* Woge, Welle, *f.*

Хвилястий, *a.* wellenreich, wogend, wellenförmig.

Хвилювáти, *v. n.* u. — ся, wogen.

Хвйнтик, *m.* Geck, *m. Mop.*

Хвйнтити, *v. n. Mop.* sich hoffärtig betragen.

Хвирткйй, *a.* abgefeimt, *ОП.*

Хвйськати, *v. a. C.* I. 98. mit einer Gerte od. Peitsche hauen.

Хвисткйй, *a. Ko.* 97. elastisch.

Хвить, *int.* von schneller Schwenkung.

Хвиткйй, *a. M.* rasch, flink.

Хвйцати, хвйцнути, *v. a.* s. Фйцати, ausschlagen, (v. Pferden).

Хвйща, *f.* s. Хвйжа.

Хвійнйй, *a.* wankend; unentschlossen, *B.*

I. Хвíра, *f.* s. Фíра.

II. Хвíра, *f. K.* II. 33. s. Офíра.

Хвíртка, *f.* s. Фíртка, *Зак.*

Хвіст, *gen.* хвостá, *m.* Schweif, Schwanz, *m.*

Хвістáтий, *a.* s. Хвостáтий.

Хвістнйй, *a.* Schweif-, -ні хрéбти Schweifwirbel, *pl. B.*

Хвіть, *f. Wgr.* XVI. s. Хіть.

Хвітіль, *m.* s. Фитйль, *He.*

Хвіялка, *dim.* хвіялочка, *f.* хвіялкóвий, *a.* s. Фіялка, &.

Хвіяти, *v. n. Гол.* I. 269 до когóсь sich heranneigen; — ся schwanken, wanken, *Зак.*

Хвоєвйй, *a.* Nadelbaum-, Nadel.

Хвоїна, *f.* Fichtenholz, *n.*; 2) Fichtenwald, *m.*

Хвоїнка, *f. dim. M.* I. 156. junger Nadelbaum.

Хвоїти, *v. a. H.* 78. schlagen, fuchteln.

Хвойнівка грубоўдка, *f.* Gemeiner Dickschenkel, (Pachymerus Pini), *B.*

Хвойновéць крицяк, *m.* Chalkophora Mariana, *B.*

Хвойняк білокрапчáтий, *m.* weiss punktirter Rüsselkäfer, (Pissodes notatus), *B.*

Хвóльґа, *f.* s. Фóльґа, *Ш.* I. 150.

Хвóлий, *a. M.* III. 113. s. Хвóрий, хóрий.

Хвóнар, *m.* хвонáрний, *a.* s. Фóнáр &.

Хвóрати, *v. n.* krank sein.

Хвóрий, *a.* s. Хóрий.

Хворíóн, *m.* Ч. II. 183. 184. s. Диявол.

Хвóрість, -ости, *f.* s. Хорóба, *M.*

Хвóркати, *v. n.* schnauben (v. Pferden), s. Фóркати.

Хворóба, *f.* s. Хорóба, *Зак.*

Хворóст, *m. dim.* хворостйна, *f.* Reisig, Reisholz, *n.* Strauchwerk, *n.*

Хворостíль, *m.* s. Хоростíль.

Хворостнйк, *m.* niederes Gehölz.

Хворóта, *f. Гол.* III. 269. s. Хворóба.

Хвортýна, *dim.* хвортунйна, *f.* s. Фортýна.

Хвостáтий, *a.* mit einem Schweif, Schwanz versehen, Schweif-, Schwanz-.

Хвостáті, *pl.* Lappenschwänze, *pl.* (Thysanura), *B.*

Хвостáтки, *pl.* Molche, *pl.* (Caudata).

Хвóстик, *m. dim.* s. Хвіст, Schwänzchen, *n.* Schwanz, *m.*; bei Pflanzen: Stiel, Blattstiel, *B.*; 2) * Grossprahler, *m. Пар.*

Хвостйнець, -нця, *m.* Schwanzmonade, *f.* (Bodo), *B.*

Хвостйще, *n. aug.* s. Хвіст.

Хвостівка, *f.* Sshwanzspanner, *m.* (Acaena), *B.*

Хвостняк, *m.* Gemeiner Tannenwedel, (Hippuris vulgaris), *Пic.*

Хвостовé, *n.* s. Фостовé.

Хвостовйй, *a.* Schwanz-.

Хвостовйк, *m.* einer von den Keilen, mit welchen der hintere Theil des Грядíль in der чепйга fest eingerammt wird, *Ч.* VII. 399.

Хвостонóга, *f.* Schwanzfuss, *m.* (Uropoda), *B.*

Хвостюшок, *m.* Thecla, *B.*

Хвостяга, *m. aug.* s. Хвіст.

Хвотйна, *f.* Photinia.

Хвощ сосóнка, *f.* Winterschafthalm, Schachtelhalm, *m.* (Equisetum hiemale), *B.*

Хвощáй, *m.* e. Art Pflanze, *Цар.*

Хвощáнка, *f.* Bündel, *n.* aus Хвощ.

Хвóя, *f.* Nadelbaum, *m.* Tangel, Fichten-, od. Tannennadel, *f.*

Хвоянйк, *m.* Schwarzwald, *m.*

Хвýґа, *f.* s. Хýґа, *Пic.*

Хвук, *m. H.* 196. s. Веретéно.

Хвýста, *f. pl.* хвýсти, s. Хýста, хýсти, *Kol.* II. 57.

Хéвкати, *v. n.* keuchen.

Хéкати, *v. a.* s. Фéкати, Погáнити.

Хе́ моро дь, *f.* s. Хи́мородь, *Нав.*
Херуви́м, *m. pl.* -ми, Cherub, Cherubim. [Cherubim, Cherub, Cherubs-.
Херуви́мний,-мский, *a. ТР.*155.des
Хиб, *m.* Sturz, Stoss, *m.* Erschütterung, *f. Ф.*
I. Хи́ба, *f.* Mangel, *m.* Mangelhaftigkeit, *f.* Fehler, Uebelstand, *m.*
II. Хиба́, *conj.* es sei denn; ausser dass; хиба́ що ausser dass nur *Ш.* I. 200; vielleicht nur, *К.*
Хиба́ль, *conj.* s. Хиба́. [sig sein.
Хиба́ти, *v. n. Не.* zweifeln, unschlüs-
Хи́бати ся, *М.* II. 44. geschäftig hin u. her gehen, sich sputen, s. tummeln.
Хибе́та, *f.*Gelegenheit,Anlage,Fähigkeit, *f.* Glück, *n. К.*
Хиби́ти, хи́бнути, хиба́ти, хибува́ти, *v. n.* mangeln, fehlen; irren, nicht treffen; хи́бло жи́то das Korn ist missraten.
Хибки́й, *a.* wankend, schwankend, labil, wackelig, hinfällig, -човно́к, *ОП.*; * wankelmüthig; се́рце weich, *М.* I. 22.
Хи́бкість, -ости, *f.* Geschmeidigkeit, *f.* [2)schnell,rasch(вода́ плине́-).
Хи́бко, *adv.*wankend, schwankend,*К.*;
Хи́бний, *a.* schwankend; irrig, unrichtig,*К.* [Fehler,*m.*Schattenseite,*f.Не.*
Хи́бность, *f.* Mangel, *m.* Mängel, *pl.*
Хи́бнути, *v. n.* s. Хиби́ти; — ся s. Похитну́ти ся. [aura), *В.*
Хибо́тка, *f.* Sieb-Gorgonie, *f.* (Plex-
Хибува́ти, *v. n.* s. Хиби́ти, fehlen, mangeln.
Хи́бча, *f. Н.* 163. s. Хи́ба I.
Хи́вкати, *v. n.* s. Хе́вкати.
Хи́вря, *f.* Pheuronia.
Хи́дня, *f. Н.* 77. Fieber, *n.*
Хи́жа. *f.* Hütte, *f.* Haus, *n. Ш.* I. 328.
Хижа́к, *m.* Räuber, *m. К. Ра.* I. 383; 2) Raubvogel, *m. Пол.* [süchtig.
Хижакува́тий, *a.*raubgierig, raub-
Хижа́ти ся, чимо́сь *Ст.* womit prahlen. [wild, *К.*
Хижа́цкий, *a.* Raub-, räuberisch,
Хижа́цтво, *n.* Raub, *m.* Rauben, *n.*
Хи́жий, *a.* s. Хи́щний; mörderisch.
Хи́жість, -ости, *f.* Wildheit, Raubgier, *f.*
Хи́жка, *f. dim.* s. Хи́жа; — слимако́ва, Schneckengehäuse, *n. В.*; 2) Schnepfenfliege, *f.* (Empis), *В.*

I. Хи́жний, *a.* s. Хи́щний, — звір.
II. Хи́жний, *a* zur Хи́жа geh.,Haus-, -ні две́рі Hausthür, *f.*
Хи́жник, *m.* s. Хижа́к.
Хи́жо, *adv.*wild,mit wilderGier,*Кч.*90.
Хижокри́лий, *a. W.* mit schnellen Flügeln.
Хижу́н, *m.* Räuber, Raubvogel, *m. В.*
Хижчи́на, *f. dim.* s. Хи́жа.
Хиз, хи́зи й охи́зи *М+Б.* 125?
Хизува́ти, *v. n. Піс.* prahlen, stolz sein; — ся *Н.* 50. prahlen, grossthun.
Хиль, *int.*vomNeigen des Trinkglases.
Хи́лий, *a.* niedergebeugt, *С.* I. 243; hinfällig, gebrechlich, wankend.
Хилита́ти ся, s. Холита́ти ся, *Ру.*
Хили́ти, хиля́ти, *v. a.* neigen, beugen, biegen; — ся sich neigen, sich beugen.
Хи́льний, *a* wer (was) sich gern u. bald neigt, beugt; * demüthig, *adv.* хи́льне, gebeugt, demüthig, (*Фр.*).
Хильну́ти, *v. a. Кух. Ст.* herüberneigen (das Trinkglas): austrinken, s. Напи́ти ся. [114. gebeugt, gebückt.
Хильце́м, *Не.* хи́льці, *adv. Ог.*
Хи́лю-хи́лю! *int.* zum Verb. Хиля́ти.
Хиля́ти, *v. a.* s. Хили́ти; — ся, s. Хили́ти ся; 2) ausweichen, entgehen, vermeiden, *Зак.*
Хи́ма, *dim* Хи́мка, *f.* Euphemia.
Химе́ра, *f.*Chimaere,Phantasie,Grille, *f.*; Einbildung, *f.* Trugbild; Hirngespinst, *n.* abgeschmacktes Zeug,Ungereimtheit,*f.*
Химе́рити, *v. n.* s. Химерува́ти.
Химери́стий, *a.* s. Химе́рний.
Химери́чка, *f.* Grillenfängerin, *f. Пар.*
Химе́рний, *a.* launisch, wunderlich, abgeschmackt; zänkisch; 2) unmöglich, unnütz, eitel.
Химе́рник, *m.* Grillenfänger, Sonderling, Schwärmer, Träumer, *m.*
Химе́рниця, *f.* Schwärmerin, die Grillenhafte, *f.*
Химерува́ти, химе́рити, *v. n.* sich einbilden, sich dünken; eigensinnig, grillenhaft, capriciös sein.
Химлу́шечка, *f. Ме.* 209?
Хи́мородь, *f.* Schatten, *m.* das Dunkel, ein dunkler Ort, *Н.*
Хи́морода, *f.* Zauberei, Hexerei,

Schwarzkunst, *f.* хи́мородою хи́моро́дити, *К. Ог.* 192. Gauklerkünste treiben; 2) Einbildung, *f.* Hirngespinst, *n.* leerer Wahn, *К. В. pl.* хи́мороди, *Ст.* Wunderlichkeiten, *pl.*

Хи́мороде, *n. coll.* Lumpen, *pl.* unnützes Zeug, (*Фр.*).

Хи́моро́дити, *v. a.* zaubern, hexen, Taschenspielereien, Gaukeleien machen. [ber-, Hexen-, gauklerisch, *Пис.*

Хи́моро́дний, *a.* zauberisch, Zau

Хи́моро́дник, *m.* Gaukler, Taschenspieler, Schwarzkünstler, Zauberer, *m. В.*

Химоро́дниця, *f.* Zauberin, Hexe, *f. Пис.* [моро́дити.

Химородничáти, *v. a.* s. Хи-

Хи́мський, *a. Шл.* s. Хеми́чний.

Хи́на, *f.* China, Chinarinde, *f.*

Хиніна, *f.* Chinin, *n.*

Хинове́ць, *m.* Fieberrindenbaum, *m.* (Cinchona officinalis), *В.*

Хи́нський, *a.* chinesisch.

Хи́нчик, Хинчу́к, *m.* Chinese, *m.*

Хире́нний, *a.* krank, siech, *Ш.* I. 320. 96. II. 211.

Хи́рий, *a.* kränklich, *В.* [schlafen.

Хи́ріти, *v. n.* kränkeln; 2) § * liegen,

Хи́рлати, хи́рлїти, хи́рляти, *v. n.* kränkeln, *В.* [lich, *В.*

Хирля́вий, (хирле́в-), *a.* kränk-

Хирля́к, *aug.* хирлячи́ско, *m.* kranker, elender Mensch. [kränklich.

Хирне́нький, *a. dim.* s. d. f. sehr

Хирни́й, *a.* kränklich; niedergeschlagen.

Хи́ря, *f.* Krankheit, *f.* Verderben, *n. Ш.* I. 96.; 2) kranker Mensch, *Пис.*

Хи́рявий, *a.* krankhaft, kränklich, *Пис.*

Хист, *m.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, Fähigkeit, Tauglichkeit, Anlage, *f. Ко.* 162. *С.* II. 141; 2) etw. Stichhältiges, Stoff, *m.* Substrat, *n.* чорт ма хи́сту, *Ш.* II. 44. 50.

Хисть, *f.* Beschaffenheit, *f.* Zustand, *m.* äussere Gestalt, Habitus, *m. Ш.* I. 386; 2) Verwegenheit, Energie, *Кч.* 128; 3) Raub, Diebstahl, *m. К. Ос.* IV. 154.

Хи́ста, *f.* Lust, *f.* [schützen, *Wgr.* 95.

Хисти́ти, *v. a.* verdecken, verwahren,

Хи́стка, *f.* Fadenassel, *f.* (Leptomera), *В.*

Хисткий, *a.* wankend, schwankend; lose; gebrechlich, *Не.*; 2) geschmeidig, gewandt, *Кч.* 166.

Хитáти, хи́тнути, *v. a.* wiegen, hin u. her bewegen, schaukeln, erschüttern, wankend machen, bewegen; — голово́ю mit dem Kopfe schütteln; — ся sich bewegen, wanken, wackeln, schwanken.

Хитвáнїти, *v. n.* kränkeln, (*Фр.*).

Хитвáнний, *a.* wankend, *В.*

Хи́тер, -тра, -тре, *a.* s. Хи́трий, *Гол. гр.* 90.

Хиткий, *a.* s. Хисткий; beweglich.

Хитли́вий, *a.* wankend, unstät.

Хитля́нець, *m.* der Flatterhafte, Leichtsinnige, Windbeutel, *m. Пис.*

Хитля́нка, *f.* die Flatterhafte, Leichtsinnige, *Пис.* [terhaftigkeit, *f.*

Хитля́ньство, *n.* Leichtsinn, *m.* Flat-

Хи́тнїти, *v. n.* s. Хитвáнїти, (*Фр.*).

Хи́тнути, *v. a.* s. Хитáти; — ся aus dem Gleichgewichte fallen, wanken.

Хито́н, *m.* (*griech.*) Kleid, *n.* Mantel, Rock, *m. Ш.* II. 233. [medes), *В.*

Хитрáк, *m.* Jagdspinne, *f.* (Dolo-

Хитре́зний, *a.* sehr listig, *Т.*

Хитре́ць, -éця, *m.* listiger Mensch, Schwindler, *m.*; 2) — ло́вчий, Wollkrebs, *m.* (Dromia vulgaris), *Пол.*

Хи́трий, *a.* listig, arglistig, schlau, verschmitzt; verfänglich.

Хи́три́ти, *v. a.* listig handeln, List brauchen; — ся (*mit d. Infinit.*) an etw. listig herantreten um es zu nehmen.

Хи́триця, *f. Фр.* die Listige, Schalkhafte. [genheit, Schlauheit, *f.*

Хи́трість, -ости, *f.* List, Verschla-

Хи́тро, *adv.* listig, schlau.

Хитро́во, *adv. М.* II. 82. sinnig, listig, klug. [redner, *m. Пу.*

Хи́тромо́вець, -вця, *m.* Kunst-

Хитрошитий, *a.* künstlich genäht, gestickt, *Ш.* I. 350.

Хи́трощі, *pl.* listige Anschläge, List, *f.* взя́ти ся, пусти́ти ся на хи́трощі List anwenden.

Хитрувáти, хи́три́ти, *v. a.* listig sinnen u. handeln, List brauchen, auf List sinnen. [dler, *m.*

Хитру́га, *m. Мл.* der Listige, Schwin-

Хитру́ха, *f.* listiges Weib, *Ог.* 98.

Хиту́н, *m.* Pumpenstempel, *m.*; 2) Pendel, *m. Пис.*

Хи́хати, *v. n.* schwer hauchen, (*Фр.*).

Хихлáтий, *a.* buschig, хвіст у ли́-

ся хихлáтий, *B.*

Х и х о т á т и ся, kichern, laut lachen.

Х и х о т н я́, *f.* Kichern, Gelache, *n.*

Х и х о т ý н, *m.* хихотýля, *f.* der (die) aus vollem Halse lacht.

Х и ц ь к о в á т и, *v. n.* *ЛД.* hüpfen.

Х и́ щ и й, *Зг.* хи́щний, *a.* räuberisch, raubsüchtig, raubgierig, Raub-.

Х і в, *gen.* хóву, *m.* Zucht, Pflege, *f.*

Х í в р я, *f.* Phebronia.

Х і д, *gen.* хóду, *m.* Gang, *m.* Gehen, *n.* Tritt, *m.*; Weg, *m.*

Х í д л ї, *pl.* Stelzen, Stelzfüsse, *pl. B.*

Х і д н я́, *f.* Gang,*m.* Gehen,*n.* *А-Г.* 160.

Х í н д я, *f.* *P.* II. 176. Fieber, *n.*

Х і п! *int.* zum *verb.* Хапáти, greifen, *Ог.* 217. 218. ripps! [beit), *Га.* II. 56.

Х і п к к и́ й, *a.* emsig, flink (zur Ar-

I. Х і р, *m.* Iltis, *m.* (Foetorius putorius), *B.* s. Тхір.

II. Х і р, *m.* Name des Buchst. Х.

Х í р а, *f.* *Ф.* *Пр.* III. 244.?

Х í р л и й, *a.* schwächlich, *Пар.*

Х і р х и́ л ь н и й, *a.* listig.

Х і с н ó, *n.* s. Хосéн.

Х і с н о в á ч, *m.* Nutzniesser, *m.*

Х і с н о в и́ т и й, *a.* *МШ.* nützlich, erspriesslich.

Х і с н ó в н и й, *a.* *Wgr.* 39. nützlich.

Х і с н о л ю́ б е ц ь, -бця, *m.* der Gewinnsüchtige, *Ваг.*

Х í с н у в á т и, *v. a.* u. — ся чимóсь, з чогóсь Nutzen ziehen.

Х і т ь, *f.* Gier, Begierde, Lust,*f.* Wunsch, *m.* Sucht, *f.* *C. Ил.*; хіть або й нéхіть *К.* = хоч не хоч.

Х і т á р ь, *m.* Grenze zwischen zwei Gemeinden, Bezirken, Ländern, Staaten, *f.* *Ф.*; 2) Rayon, *n.* [(*Фр.*).

Х і т к и́ й, *a.* — до чогó s. Жвáвий,

Х і х о т á т и ся, хіхотня́ & s. Хихотáти ся &.

Х л а к, *m.* *D. c.* 240. Flagge, *f.*

Х л а м, *m.* Gerümpel, *n.*

Х л á м а т и, *v.a.* fressen (v. Schweinen).

Х л а м и́ д а, *f.* (griech.) † Kaisermantel, Königsmantel, *m.*

Х л а н ь, *f.* s. Прóпасть *Kst*; 2) * eine grosse Menge, хлáнею налїтáти in grosser Menge heranfliegen (wie Harpyien), *BE.*; 3) * Vielfrass, *m.* [mus), *B.*

Х л á н и к, *m.* Frasschnecke, *f.* (Buli-

Х л á н у т и, *v. n.* gierig sein.

Х л е б е с н ý т и, *v. a.* saufen (v. e. Trunkenbold), +*M.* [canadense), *B.*

Х л е д, *m.* Berufkraut, *n.* (Erigeron

Х л é в і н ь (*m*? *f*?), Art Pflze, *B.*

Х л е п і с т а т и, *v. a.* etwas wanken machen, (*Фр.*). [pern, schlappen.

Х л é п н у т и, х л е п т á т и, *v.a.* schlap-

Х л и б е н ь, *m. f.* Seerinde, *f.* (Flustra); *pl.* х л и́ б н ї, Rindenpolypen, *pl.* (Flustraceae), *B.* [*f.* (Arion), *B.*

Х л и́ з е ц ь, -зця, *m.* Wegschnecke,

Х л и́ н у т и, *v.n.* hervorrieseln, -brechen (v. Thränen), *Ш.* I. 75. *C.* I. 248.

Х л и н я́ к, *m.* Schirmqualle, *f.* (Medusa Aurelia), *B.*

Х л и п, *m.* das Schluchzen, Weinen.

Х л и́ п а, *f.* Gurkenqualle, *f.* (Beroë), *B.*

Х л и́ п а в к а, *f.* s. Кля́па, Ventil, *n.*

Х л и́ п а н е, (-нне), *n.* Schluchzen, *n.*

Х л и́ п а т и, хли́пнути, *v. n.* schluchzen, weinen.

Х л и́ с к а т и, *v. a.* plätschern, spritzen.

Х л и́ с т а в к а, *f* e ArtTäubling, (*Фр.*).

Х л и с т á т и, *v.a.* *Ко.* 7. saufen, schlürfen.

Х л и́ с т и к, *m.* eine kleine Creatur, ein armer Schlucker, *Др.*; 2) Reitpeitsche, -gerte, *f.* *Не.*

Х л ї б, *m.* Brot, *n.*; Nahrung, *f*; 2) Getreide, *n.* Feldfrüchte, *pl.* Saat, *f.* Getreidefeld, *n.*; 3) Unterhalt, *m.* Erwerb, *n.* +*M.* хлїб-сіль, Salz u. Brot (als Sinnbild der Gastfreundschaft).

Х л í б н и й, *a.* Brot, — лан üppiges Getreidefeld; — ýряд ergiebiges Amt, *K.*

Х л í б н и к, *m.* Bäcker, *m.* *Пс.*

Х л í б н и ц я, *f* Bäckerin, *f.* *Пс.*

Х л ї б н и ч ó к, -кá, *m.* *Б.* Bäcker, *m.*

Х л í б н о, *adv.* *Гол.* III. 37. reichlich an Getreide.

Х л ї б н я́, *f* Getreidekammer, Brotkammer, *f*; 2) Backhaus, *n.* Bäckerei, *f* *Пс.*

Х л ї б о в é ц ь, -вця́, *m.* Brotbaum, *m.* (Artocarpus incisa), *B.*

Х л ї б о в ц ё в á т і, *pl.* Brotfruchtbäume, *pl.* (Artocarpeae), *B.* [бороб.

Х л ї б ó в ч и к, *m.* *Гол.* III. 480. s. Хлї-

Х л ї б о д á р, *m.* Bäcker, *m.*

Х л ї б о ї д е ц ь, -дця, *m.* Brodesser, *m*; 2) Schmarotzer, *m.* *K.*

Х л í б о н ь к о, *m.* *dim.* s. Хлїб.

Х л ї б о п é к а, *m.* Bäcker, *m.*

Х л ї б о р í д н и й, (-рóд-), *a.* fruchtbar an Getreide.

Хлїборо́б, *m.* Ackermann, Ackerbauer, *m*; Landmann, *m.*
Хлїборо́бів, -ова, -ове, *a.* des Хлїборо́б.
Хлїборо́бничок, -чка, *m. dim.* s. Хлїборо́б
Хлїборо́бский, *a.* zum Feldbau gehörig.
Хлїборо́бство, *n.* Ackerbau, Feldbau, *m.*
Хлїборо́дний, *a. Baz.* fruchtbar.
Хлїбосо́лка, *f.* gastfreie Frau, *M+E.* 108. (*vgl* хлїб-сіль).
Хлїв, *m.* Stall, Schweinestall, *m.*
Хлїве́ць, -вця́, *m. dim.* s. d. v.
Хлїбни́й, *a.* Stall-, *B.*
Хлїво́к, -вка́, *m. dim.* s. Хлїв.
Хлі́вчик, *m. dim.* s. Хлїв, kleiner Viehstall, kl. Schweinestall.
Хлі́павка, *f.* Wimper, *f.*
Хлі́пати, *v. a.* s. Клі́пати.
I. Хло! *verkürzt. Vocat.* = хло́пче!
II. Хло = о́то, о́тже. *Kol.* I. 153. 155.
Хло́мий, *a. H.* 153. s. Хро́мий.
Хло́ню! *Vocat.* = Хло́пче, *K.*
Хлоп, *m.* Bauer, Bauersmann, *m.*; 2) Mann, *m.* Mannsperson, *f.*; * ein braver Kerl; хлоп в хло́па auserlesene Mannschaft; на хло́па so gross wie ein Mann; — висо́ко, глубо́ко mannshoch, mannstief.
Хлопа́к, *m.* ein Junge, Bursche; Lehrjunge, *m.*
Хло́пати, *v. n.* schnalzen.
Хло́пець, -пця, *m.* Bursche, Bub, Knabe, Junge; Lehrbursche, *m.*
Хлопи́ця, *f.* §. s. Хлоп.
Хлопи́ско, хлопи́ще, *m. aug.* s. Хлоп.
Хлопі́ти, *v. n.* bäurische Sitten annehmen, verbauern, bäurisch, grob, ungesittet werden, s. Схлопі́ти.
Хло́пка, *f.* Bäuerin, Bauersfrau, *f.*
Хлопкува́ти, *Me.* 403.?
Хло́пнути, *v. a.* -рука́ми klatschen.
Хлопо́вич, *m.* Bauernsohn, *m.*
Хлопо́к, -пка́, *m. Me.* 75. s. Хло́пець; *id.* 403. s. Хлоп.
Хлопота́. *f. Ke.* I. 71, s. Кло́піт.
Хлопота́ти, *v. a.* s. Клопота́ти; — ся, sich viel Mühe machen ängstlich geschäftig sein.
Хлопо́тно, *adv.* mit viel Mühe verbunden, *Под.*
Хло́пский, (хлопськ-), *a.* bäuerisch, Bauern-. (*coll.* die Bauern.
Хло́пство, *n.* Bauernstand, *m*; 2)
Хлопча́к, *m.* s. Хлопа́к.
Хлопча́чий, *a.* s. Хлопя́чий, *He.*
Хло́пчик, *m. dim.* ein kleiner Junge, Knabe. [Knäblein, *n.*
Хлопчи́на *m.* ein armer guter Knabe,
Хлопчи́ско, хлопчи́ще, *m. aug.* ein erbärmlicher, schlechter Junge, Knabe.
Хлопчівня́, *f. coll.* die Burschen, *pl.*
Хлопчі́я, *f. H.* 125. = хло́пець der Bursch, der Junge.
Хлопя́, хлопя́тко, *n. dim.* das Knäblein, ein kleiner Knabe, Bürschchen, *n.*
Хлопя́чий, *a.* Knaben-, Jugend-, jung.
I. Хлор, *m.* Florus.
II. Хлор, (хльор), *m.* Chlor, *n.* (chlorum); 2) * хльо́ру да́ти кому́ jmdm tüchtig zusetzen, *Pa.* I. 193.
Хлорано́вий, *a.* chlorsauer, *Пол.*
Хлорово́день, -дня, *m.* Chlorwasserstoff, *m. Пол.*
Хло́снути, *v. a.* (derb) schlagen.
Хло́ста, *f. H.* 75 *Me.* 406. Ruthenhiebe, *pl.* Geisselung, Züchtigung, Strafe, *f.*
Хлоста́ти, *v. a.* züchtigen, geisseln.
Хльо́сткий, *a.* sinnig, trefflich, *Paes.*
Хльо́стко, *adv.* geschickt, treffend, *Paes.*
Хло́цї! *Vocat. pl.* = Хло́пцї! *Кч.* 215.
Хлю́йний, *a.* reinlich.
Хлю́йність, -ости, *f.* Reinlichkeit, *f.*
Хлюп! *int.* platsch! patsch!
Хлю́пати, *v. a.* plätschern; — ся, plätschern (*v. n.*).
Хлю́пкати, *v. a.* s. d. v.
Хлю́пнути, *v. a.* s. Хлю́снути.
Хлю́птати, *v. a.* s. Хлепта́ти.
Хлюро́к, -рка́, *m.* Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster), *B.*
Хлю́снути, *v. a.* plätschern; spritzen, (mit Geräusch), giessen; 2) *v. n.* доро́га хлю́сла beim Thauwetter.
Хлюсня́к, *m.* Seegurke, *f.* (Holothuria); хлюсняки́, *pl.* Wurmwalzen, *pl.* (Holothuridea), *B.* [2) Daus, *n. C.* I. 221.
Хлюст, *m. Ko.* 15. e. Art Kartenspiel;
Хлюсть! *int.* platsch! patsch!
Хлюстні́, *pl.* Seewalzen, *pl.* (Holothuridea), *B.*
Хлющ, *m.* хлю́ща, *m.* u. *f.* triefend von Nässe; 2) хлю́ща, *f.* Gussregen, Platzregen, *m.* [щи́т zischen.
Хлюща́ти, *v. n.* в чо́ботах аж хлю-
Хлю́щник, *m.* Gemeiner Wasserläufer, (Limnobates stagnorum), *B.*

Хля́бати, *v. a.* s. Хля́пати, (*Фр.*); 2) — ся wanken, sich hin u. her bewegen,(*Фр.*). [Schnee mit Regen, *Зак.*
Хля́ґа, *f.* nasses, nasskaltes Wetter,
Хляґо́ва, *f.* s. d. v. *ОП.*
Хляк, *m.* Rand, *m.* Borte, *f. Пар.*; 2) s. Фляк, *Зак.*
Хля́ка, *f.* nasses Wetter, s. Слота́.
Хляп! *int.* patsch! klatsch!
Хля́па, *m.* u. *f.* eine unfläthige Person.
Хля́павиця, *f.* s. Хля́ґа.
Хля́павка, *f.* d. d. v. [deres.
Хляпа́йло, *m.* **Beiname* eines Plau-
Хляпани́на, *f.* Schmiererei, Matzerei, *f.*
Хля́пати, *v. a.* bespritzen; giessen; plätschern; * plauschen, plaudern; — ся plätschern (*v. n.*), sich mit Koth beschlumpern, besudeln.
Хляпиту́ра, *f.* e. Schmähwort.
Хля́ти, *v. n. Пр.* II. 429. *Ф.* ohnmächtig hinsinken, s. Охля́ти.
Хмала́стати, хмала́снути, *v. a.* wuchtig dreinschlagen, hauen; prügeln, züchtigen. [Menge, Masse, (*vgl.* Тьма).
Хма́ра́, *f.* Wolke, *f*; 2) e. grosse
Хма́рати, *v. n.* s. Хра́мати.
Хма́рий, *a.* finster, umwölkt.
Хмари́нка, хмари́ночка, *f. dim.* Wölkchen, Wölklein, *n. Ш.* I. 141.
Хмари́стий, *a.* s. Хмарни́й.
Хма́рити, *v. a.* umwölken, umnebeln; trüben; verfinstern; — ся, sich trüben, s. bewölken, s. umwölken; 2) * ein finsteres Gesicht machen.
Хма́рка, *f. dim.* s. Хма́ра́, Wölklein, *n.*
Хмарли́вий, *a.* wolkig, umwölkt.
Хмарне́сенький, *a. dim.* s. Хма́рний; *adv.* хмарне́сенько, *dim.* s. Хма́рно.
Хма́рний, *a.* wolkig, bewölkt, umwölkt, finster, dunkel, trübe; * finster, unfreundlich, mürrisch — чоловік.
Хма́рно, *adv.* wolkig, bewölkt, umwölkt, finster, trübe; * finster, unfreundlich, mürrisch.
Хмарня́к, *m.* Gewölk, *n. B.*
Хмарови́ще, *n. Cm.* dichte u. grosse wolkenähnliche Schar, Haufen, *m.*
Хмарого́нець, -нця, *m.* Wolkentreiber, *m. Кл.* [sammler, *m. Кл.*
Хмарозбо́рець, -рця, *m.* Wolken-
Хмароло́м, *m.* Wolkenbruch, *m.*
Хмарохо́дний, *a.* (*sbst.*) Wolkenwandler, *m. Ру.* {wolkige, *m. Кл.*
Хмарочорня́га, *m.* der Schwarz-
Хмель, *m.* s. Хміль.
Хмеле́вий, *a.* Hopfen-.
Хмели́на, *f.* Hopfen, *m.*; 2) Hopfenranke, *f. Пар.*; 3) Flachsseide, *f.* (Cuscuta), *B.*
Хмели́не, *n.* Hopfenranke, *f. Пар.*
Хмели́сько, хмели́ще, *n.* Hopfenfeld, *n.* -acker, *m. Пар.*
Хмели́ти, *v. a.* mit Hopfen anmachen, den Hopfen geben; 2) — ся * herumstreichen, herumschlendern, *Пар.*
Хмельни́й, *a.* Hopfen enthaltend; berauschend; 2) *АД.* I. 214. berauscht, trunken.
Хмельни́к, *m.* Hopfengarten, *m. Пар.*
Хмельни́на, *f.* s. Хмели́на.
Хмельни́цтво, *n.* Hopfenbau, *m. Пар.*
Хмельни́ця, *f. АД.* II. 135. s. Хміль.
Хмельничани́н, *m. К.* Kampfgenosse des Хмельни́цкий.
Хмельни́чик, *m. АД.* II. 137. e. Soldat des Хмельни́цкий.
Хмельми́ччина, (-ни́щина), *f.* die Zeit und die Geschichte des геть-ма́н Хмельни́цкий, *К.*
Хмеля́к, *m.* короткоріг, Hopfen-Spinner, *m.* (Hepialus Humuli), *B.*
Хмеля́р, *m.* Hopfenbauer, Hopfensammler, *m. Пар.*
Хметели́не, *n.* trockenes Unkraut.
Хмиз, *m.* Unkraut, niedriges Gesträuch, Gestrüpp, *n.*; 2) * elender kriechender Mensch, Kriechwurm, Balg, *m. B.*
Хми́за, *f.* s. Хворо́ст; 2) ein kleines, unansehnliches Pferd, *Зак.*
Хмизани́й, *a.* aus Хмиз 1) gebaut.
Хми́лати, *v. a.* s. Ни́пати, (*Фр.*), — ся s. Шви́ндати ся.
Хміль, (хмель) *gen.* хме́лю *m.* Hopfen, *m.* (Humulus Lupulus); * Rausch, *m.* під хмілько́м *P.* I. 74. beim kleinen Rausch.
Хміли́на́, *f.* хмілй́не, *n.* s. Ги́чка.
Хмільни́й, *a.* s. Хмельни́й, *Пар.*
Хмола́, *f.* Unkraut, *n.*; Kaff, *n.* (*Фр.*).
I. Хмула́, *f.* s. d. v.
II. Хму́ла, *m.* u. *f.* Phlegmatiker, *m.*
Хму́лавий, *a.* welk, matt; 2) unrein -ва вода́. [mit viel Spreu.
Хмули́стий, *a.* unrein, -е збі́же
Хму́ра, *f.* s. Хма́ра. [mürrisch.
Хмура́вий, *a. У.* düster, finster,
Хму́рий, хму́рний, *a.* umwölkt,

düster; finster.
Хмурити, *v. a.* wölken, bewölken, mit trüben Wolken umziehen; — ся, sich trüben, umwölken, * ein finsteres Gesicht machen, schmollen, ungehalten werden.
Хмурніти, хмурнїшати, *v. n.* düster werden.
Хмуровокій, (*B.*), хмуроокий, *a.* mit düsterem Auge; mürrisch.
Хмурявий, *a. КУ.* wolkig, düster.
Хникати, *v. a.* greinen, schluchzen *Кв.* II. 219. *Кн.*
Хнюпити ся, s. Похнюпити ся.
Хнюра, хнюрко, *m.* mürrischer Mensch, *B.*
Хнюроватий, *a.* mürrisch, *B.*
Хобда, *f.* s. Хопта, (*Фр.*).
Хобза *f.* Attich, *m.* (Sambucus ebulus L.), *B.* [zum Fischfang, *B.*
I. Хоббт, *m.* Rüssel, *m.*; 2) Art Geräth
II. Хоббт, *gen.* хiбту, *m.* grünes Viehfutter. [(Proboscidalis), *B.*
Хоботень, *m.* Gemeine Stielqualle,
Хобботник, *m.* Rüsselthier, *n.*
Ховак, *m.* Rüsselverberger, *m.* (Ceutorhynchus), *B.*
Хован, *m.* s. Вихованок.
Хованець, -нця, *m.* ein Teufelswesen als Schutzgeist u. Gönner des Haushaltes, *Ч.* I. 1, 208, Kobold, Incubus, *m.* (*Фр.*); 2) — мягкохвостий, Gemeiner Einsiedlerkrebs, (Pagurus Bernhardus), *Пол.* [Verstecken; 2) Zucht, *f.*
Ховане, *n.* das Bergen, Verbergen,
Хованка, *f.* Versteck, *n.*; 2) Versteckspiel, *n.*
Ховати, *v. a.* verwahren, aufheben; verbergen; 2) ziehen, erziehen; 3) begraben, beerdigen; — ся sich —.
Ховзалка, ховзанка, *f.* Gleitbahn, Glitschbahn, *f.* Eisbahn, *f.*
Ховзанина, *f.* Glatteis, *n.*
Ховзати ся, gleiten, glitschen.
Ховзїнь, *f.* s. Ховзанина.
Ховзкий, *a.* schlüpfrig, glatt; *adv.* ховзко, — —.
Ховзнути, *v. n.* ausgleiten. [rus), *B.*
Ховзтяк, *m.* Flohkrebs, *m.* (Gamma-
Ховзун, *m.* Wasserläufer, *m.* (Limnobates), *B.* [ptocephalus), *B.*
Ховоглавка, *m.* Fallkäfer, *m.* (Cry-
Ховпак, *m. Гол.* III. 438. s. Колпак.
Ховрашок, *m. Ш.* I. 34?
Ховснути, *v. a.* s. Хмаластати.
Ховст, *m.* dumpfer, gepresster Schall,
Ховста, *f.* Zaum, Zügel, *m.* [(*Фр.*).
Ховстало, *n.* s. d. v. [gen, (*Фр.*).
Ховстати, *v. a.* zäumen; 2) schla-
Ховстїти, *v. n.* sausen.
Ховсто, *n.* Zaum, *m.* [(*Фр.*).
Ховшень, *m.* Lotterbub, Raufbold, *m.*
I. Хода, *f.* Gang, Tritt, Schritt, *m. С.* I. 122; Marsch, *m.* (Marschmelodie) *М.* II. 191; Auftreten, *n. Кч.* 87; * Fluss, Verlauf, *m.* — речи *К. Ос.* IX. 81.
II. Хода, *adv. D. c.* 354. 384. тай хода з хати fort, weg, *Ш.* I. 103.
Ходак, *m.* Fürsprecher, Sachwalter, Anwalt, *m. Pa.* I. 391; 2) *Ос.* (61) X. 21. *Кух.* Fussgänger, *m.*; 3) ходак, *pl.* ходаки, Bastschuhe, übrhpt: schlechte
Ходар, *m.* s. Плїт. [Schuhe, *pl.*
Ходаченник, *m.* (spöttelnd) von jmdm der stets in ходаки einhergeht: Lumpenkerl, *m.* (*Фр.*). [Schuhflicker, *m.*
Ходачник, *m.* Bastschuhmacher;
Ходачок, *m. dim.* s. Ходак 3).
Ходачя, (-че), *n. dim.* s. Ходак 3).
Ходьба, *f.* Gehen, Wandern, *n.* Gang, *m.* Reise, *f. Кв.* I. 213. *Wgr.* 30. *М.*
Ходенько, *m. dim.* s. Хiд.
Ходжений, *a.* -а яма = пивниця.
Ходи, *pl.* Gänge, Spaziergänge, *pl.* s. Хiд.
Ходивний, *a.* -а сорочка Alltagshemd, *n.* [Stelzfüsse, *pl. B.*
Ходилицї, ходильницї, *pl.* Stelzen,
Ходильце, *n pl.* ходильця, heisst alles, worauf etw. ruht u. sich bewegt, z. B. Füsse bei einer Wiege; dann überhpt alles Schwache, Bewegliche, стiл як на хидильци, зуб як на ходильци &.
Ходити, (ходжу, ходиш), *v. n.* gehen, einhergehen, wandeln; грошi ходят *Зап.* I. 321. gehen, im Course sein, cursieren; 2) sich kleiden, хорошо ходити.
Ходїльниця, *f. pl.* -цї, Stelzen, Stelzfüsse, *pl.*
Ходько, *m.* Theodor.
Ходний, *a.* -нї ноги Schreitfüsse, *pl.*
Ходник, *m. Гол.* Gang, *m.* Alee, *f.*; 2) Fussteppich, *m. Kol* I. 68. [*Гол.*
Ходничёнько, *m. dim.* s. Ходник 1)
Ходня, *f.* Gehen, *n.* Gang, *m. Кн.*
Ходовий, *a.* -а стежка, Gangsteg, *m.*
Ходок, -дка, *m. gr.* Fussgänger, Fussbote, *m. Др.*

Хóдом, *adv.* *Ф.* im Gang (ohne zu verweilen), хóдом тай назáд hin und zurück.

Хóдонько, *m.dim.АД.*I. 306. s. Хід.

I. Ходóр, *m.* Theodor.

II. Хóдор, *m.* Alee, *f.* *Пар.*

Хóдором ходи́ти, *adv.* wanken, wackeln, schwanken, erzittern, erschüttert werden, хáта хóдит хóдором, голова́ — —, стіл — —; 6) хóдором = rasch, *Щог.*

Ходу́сеньки, *pl.Me.2.dim.*Gehen,*n.*

Ходя́чий, *a.* gehend, gangbar.

Хожáлий. *a.* zum Gehen gewohnt, im Gehen ausdauernd, *B.* [*Cm.*

Хожáти, *v. n.* einhergehen, wandeln,

Хóжувати. *v. n.* öfters gehen, *B.*

Хожéне, *n.* Geld für den Gang, Meilengeld, *n.*

Хозяи́н, хозяін, *m.* der Herr vom Hause, Wirt, Hausherr, *m*; 2) * der erste Bienenstock.

Хозяінувáти, *v a.* s. Ґосподáрити.

Хозя́йка, *f.* Hausfrau, Wirtin, *f.*

Хозайнови́тий, *a.* wirtschaftlich, sparsam, *He.*

Хозяйнувáти, *v. a.* Ґосподáрити.

Хозя́йский, *a.* dem Wirte, dem Hausherrn gehörig.

Хозя́йство, *n.* Wirtschaft, Haushaltung, *f.* Hauswesen, *n.* Oekonomie, *f.*

Хозяйстли́вий. *a.*s. Ґосподáрний.

Хóлá. *f.* Zucht, Pflege, *f.* „*Сн.*“ 194.

Холéра, *f.* Cholera, *f.*

Холéрний.*a.*cholerakrank;verpestet.

Холибáти, *v. a.* s. Холїбáти.

Холи́ва. *f.*s. Ку́рень 2) Ку́рінь, *Зак.*

Холи́ти, *v. a.* reinigen, putzen.

Холїбáти, холїботáти, *v. a.* hin u. her bewegen, wanken machen, schwanken, schaukeln; — ся wanken, wackeln.

Холїв, *m.* *К.* s. Хлїв.

Холїтáти, *v. a.* schaukeln, schwanken; — ся wanken, wackeln.

Холм, *m.* Hügel, *m.*

Холмéць, *m. dim.* *B.* s. Горóбк.

Холмівка, *f.* Buckelstern, *m.* (Oreaster), *B.*

Холмови́на, *f.Макс.* Hügel, *m.* [te,*f.*

Хóлод, *m.* Kühle, Schattenkühle, Käl-

Холодéць, -дця́, *m. dim.* s. Хóлод, sanfte Kühle, *ГШ.*; 2) kaltes Essen, Gallerte, *f.* *Зак.*; 3) — зáячий, wilde Spargel. [*Под.*

Холоди́льник, *m.* Kühlapparat, *m.*

Холоди́на, *f.* s. Хóлод. [abkühlen.

Холоди́ти, (-джу́,-ди́ш) *v.a.*kühlen,

Холоднáвий, *a.* kühl, *Фр.*

Холоднéча, *f.* s. Хóлод, Kälte, *f.* *К.*

Холóдний, *a.* kühl, ziemlich kalt; холóдна, *f.* *a.* *subst.* Arrest, *m.* Gefängnis, *n.*

Холодни́к, *m.* Laube, *f.* Schattengang, *m* ein kühler Ort; 2) Kühlofen, *m.*; 3) s. Холóдна.

Холодни́ця, *f.* s. Холóдна.

Холодничéнька, *f. dim. Bein.* der Темни́ченька, Темни́ця, s. Холóдна.

Холоднісїнький, *a. dim.* ganz kühl, sehr kühl.

Холóдність,-ости, *f.*Kühle,Kälte,*f.*

Холодновáтий, *a.* zu kühl, kühler, zu kalt,frostig; * kalt, gefühllos,*М.*II.151.

Холодóк, -дка, *m. dim.* s. Хóлод; 2) Vorhang, Schattenspender, *m.* *Ч.* III. 173.; 3) — зáячий, вóвчий, s. Шпáраґ.

Холóдошно, *adv.* kühl, *Кл.*

Холодю́щий, *a.* kühlend, *B.*

Холону́ти, (-лодн-), *v. n.* kühl werden; 2) vor Kälte starren,*Шл.* I. 79.

Холóп, *m.* Leibeigener, Bauer, *m.*

Холóст, *a. gr.* ledig, *Л.* 136.

Холостáти, *v. a.* s. Опiхáти.

Холóша, *f.* *D. c.* 241. eine Hälfte der Hosen, s. Штáнка; *pl.* холóші, *Ко.* 21. Hosen, *pl.* s. Холóшнї.

Холóшнї.*pl.*Hosen,*pl.*(aus Wolltuch).

Холщи́нка, *f.gr.* Leinwandtüchel,*n.*

Хóля, *f.* *Oc.* (61) V. 15. s. Нїґá.

Холя́ва, *dim.* холя́вка, (-лéвка), *f.* Stiefelschaft, *m.*

I. Хомá. *m.* Thomas.

II. Хомá. *m.* Hamster, *m.* (Cricetus frumentarius Pall.); 2) Hausgrille, *f.* (Gryllus domesticus), *B.*

Хомéвка, хомéлка, *f.* s. Кибáлка.

Хомéука, *f.* s. Пáрча.

Хóми, *pl.* Art Kuchen aus gekneteter abgekochter Erbse u. zerschlagenen Hanfsamen.

Хоми́к, *m.*Hamster,*m.*s.Хомá II.1),*B.*

Хóмин, *a.* des Хомá (Thomas), — на недїля der erste Sonntag nach Ostern.

Хомівка, *f.* s. Хомéвка, *B.*

Хóмля, *f.* s. Кибáлка, *B.*

Хóмну́ти, хомону́ти, *v. a.* stark

schlagen, (*Фр.*).

Хомýт, *dim.*хомутéць,*m.* Kummet,*n.*

Хомутнúй, *a.* im Kummet.

Хомяк, *m.* s. Хомá II. 1).

Хомять, *adv.* s. Стóрцом.

Хоп = лоп. *Ч.* II. 20.

Хóптá, *f.*s. Хóбва,*B.*; 2) Unkraut,*n.B.*

Хор, *m.* Chor, *n.* als Platz in der Kirche für die Chorsänger, auch *pl.* хóри; 2) Chor, *m.* Wechselgesang, *m.*; 3) = Суховóлото.

Хóра, *f. Ф.* s. Хорóба.

Хорбáк, *m.* s. Хробáк, *B.*; 2) * verächtlich, gering, von niedriger Herkunft, *Зак.* [*pl.*Rückgrat, *n.*Rippen,*pl.B.*

Хорбýри, *pl.* (verächtl.) Knochen,

Хóрий, *a.* krank; *sbst.* хóрий, der Kranke.

Хóріти, *v. n.* s. Хорувáти, *Зак.*

Хóркавець, -вця, *m.* Räusperer, *m.*

Хóркáвий, *a.* beiser, kreischend,*Кл.*

Хóркало, *m.* s. Хóркавець.

Хóркати, *v. n.* kreischen, mit heiserer Stimme sprechen.

Хорóба, *f.* Krankheit, *f.*; 2) * (als *int.*) Henker, schwere Not, Teufel!

Хороблúвий, *a.* s. d. f.

Хорóбний, *a.* krankhaft, kränklich.

Хорóбрий, *a.*tapfer,muthig,herzhaft.

Хорóбрість, -ости, *f.* Tapferkeit, *f.* Muth, *m.*

Хоровáти, *v. n.* s. Хорувáти.

Хоровúтий, *a.* krankhaft, kränklich.

Хоровúтість, -ости, *f.* Kränklichkeit, *f.*

Хоровóд, *m.* Reigen, Reihentanz, *m.*

Хоровóдити, (-вóджу, -вóдиш), *v. a.* den Reigen führen, vortanzen.

Хорóм, *m.* Corridor, *n.* Gang, *m.*; *pl.* хорóми = сіни, *ОБ.*

Хорóма, *f. Н.* 261. Haus, Gemach, *n.*

Хорóмина, *f. Ч.* III. 12. s. d. v. Haus, *n.* Hof, *m.* Zimmer, *n.* [Zimmer.

Хорóмочка, *f. dim. Ме.* 13. kleines

Хорóнене, *n.* Bewahren, *n.* Conservierung, *f.* Conservieren, *n.*; 2) Begraben, Beerdigen, *n.*

Хорóни, *pl.* s. Хорóми, *Wgr.* IX.

Хоронúтель, *m.* Beschützer, Bewahrer; Conservator, *m.*

Хоронúтелька, *f.* Beschützerin, *f.* *Пу.* Bewahrerin, *f.*

Хоронúти, *v. a.* bewahren, verwahren; hüten, beschützen; conservieren; 2) begraben, beerdigen.

Хорóство, *n. Ч.* V. 221?

Хоростíль, *m.* s. Хорустíль. [*B.*

Хорóш, *m.*Prachtkäfer,*m.* (Buprestis),

Хорóше, *adv.* s. Хорóшо.

Хорóший, *a.* schön, hübsch; 2) gut, ausgezeichnet, *Зак.* [похорош-).

Хорóшити,*v.n.*schöner werden(gew.

Хорóшо, *adv.* schön, hübsch; 2) gut.

Хорошýн, *m.* schöner Junge, schöner Mann, *Крон.* [(Canis leporarius).

Хорт, *m.* Windhund, *m.* Windspiel, *n.*

Хортúця, *f.* Windhündin, *f.*

Хортúще, *m. aug.* s. Хорт. [*Пс.*

Хортовúй, *a.* schnell, rasch, hurtig,

Хортувáтий, *a.* dem Windspiel ähnlich, *КС.* (83) 677.

Хорувáти, *v. n.* krank sein, k. liegen; * — на пáна den grossen Herrn spielen.

Хоругóв, *g.* -гвú, *f.* Fahne, *f.*

Хоругóвка, *f. dim.* s. d. v. Fahne, *f.*; -вітровá, Windfahne, *f. Пол.*

Хорýжий, хорýнжий, *a.* Fahnenträger, *m.* (im Kosakenheer), -полковúй, der die Fahne eines Regiments (полк) trägt; — ґенерáльний, Hüter der Standarte des гетьмáн, *Зак.*

Хорунжéвнин, *a.* der Хорунжівна, *Кв.* II. 126. [рýнжий.

Хорунжíвна, *f.* Tochter eines Хо-

Хорустíль, хорустíльник, *m.* Wasserralle, *f.* (Rallus aquaticus), *B.*

Хорчúвий, *a.* -чоловік ein ekelhafter, widerwärtiger Mensch, *Ф.*

Хорющий, *a. Ч.* II. 11. *comp.* s. Хорóший,(хорóшший), хорóщий 779; хорюшший 195. [lich, *Пс.*

Хорявий, *a.* schmerzhaft, schmerz-

Хосéн, *gen.* хіснá,u. хіснý,*m.* Nutzen, Vortheil, *m.*

Хосéнний, *a.* vortheilhaft, nützlich.

Хоть, *conj.* wenn auch, obwohl, wiewohl, wenngleich; хоть-хто, wer immer, der Beliebige; хоть би и тóв, so du willst, unter anderem zum Beispiel, wenn auch nur, *Ш.* II. 61; якúй хотя wer beliebig, *К.*; хоть-хоть entweder-oder.

Хотá, *f. КУ.* хотóю-вадохáми, *Пр.* VII. 367. VIII. 590. Leidenschaft, *f.* Trieb, *m.* Begierde, *f.*

Хотáр, *m.* Land, *n. Пар.*

Хотíне, *n.* Wollen, Streben, *n.* *Ил. Ган.* Willen, *m.* *К.* s. Пóхоть.

Хотíти, *v. a.* wollen, begehren, verlangen; *impers.* — ся, мені хóче ся es verlangt mich, ich habe Lust, ich will; не хóче ся емý er will nicht, er mag nicht, hat genug.

Хотя́й, хотя́, *conj.* s. Хоть.

Хотя́чка, (хотéчка). *f.* Gelüst, *n.* Begierde, *f.* [dende Kokette.

Хóха, *f.* *Н.* 276. auffallend sich klei-

Хохíтва, *f.* Lachmöve, *f.* (Larus ridibundus), *B.*

Хóхличок, -чка, *m. dim.* s. Хохóл.

Хохóл, *m.* Schopf, *m.*; * bei den Gross-Russen Spottname der Bewohner Klein-Russlands.

Хохóлик, *m.* Doldentraube, *f.*

Хохотáти ся, laut lachen, aus vollem Halse lachen.

Хохотíти, *v. n.* laut lachen, kichern.

Хохýль, *m.* Bisamratte, *f.* (Myogale moschata), *B.*

Хоць, *conj.* s. Хоть.

I. Хоч, хочá, *conj.* wiewohl, gleichwohl, obgleich, wenngleich; wenigstens; хоч до лýка, хоч до дрю́ка, *Кух. Ос.* (61), XI. 37. s. хоть-хоть.

II. Хоч = хóчеш; хоч не хоч (хочá не хочá) man mag wollen od. nicht (*lat.* volens nolens).

Хоч-би, *conj.* gesetzt, wenn auch.

Хóчень, *conj.* s. Хоч I.

Хработíти, *v. n.* s. Хроботíти.

Храбрéнний, *a.* sehr tapfer, *Py.*

Хрáбрий, *a.* s. Хорóбрий. [вáти.

Храбри́ти ся, *C.* II. 213. s. Храбру-

Храбрíй, *m.* Maulheld, *m.*

Храбрувáти, *v. n.* den tapferen spielen, grossthun, bramarbasieren.

Храбýст, *m.* храбýсте, *n. coll.* Blätter vom Kohl; unentwickelte Kohlköpfe; 2) Art Speise aus Kohlblättern mit Molken u. Mehl bereitet, *B.*; 3) Kohl-Kratzdistel, *f.* (Cirsium oleraceum), *B.*

Храм, *m.* Kirche, *f.*; 2) Kirchweihfest, *n.* Kirchmesse, *f.*

Хрáмати, *v. n.* hinken.

Храминá, *f.* Haus, Gebäude, *n.* *Ш.* II. 252. *Н.* 201.

Храмни́ця, *f.* s. d. v.

Храмови́й, *a.* das Kirchweihfest betreffend, *C.* II. 155.

Храмотá, *f.* *coll.* lahme Schafe.

Храмувáнє, *n.* *Н.* 125. das Feiern des Kirchweihfestes. [(*Фр.*).

Храмувáти, *v. n.* s. Празникувáти,

Хрань, *imperat.* s. Храни́ти, хрань Бóже! Gott behüte!

Хрáна, *f.* *Ф. Пр.* III. 181?

Храни́ло, *n.* *К.* Wache, *f.* Schutz, *m.*

Храни́мий, *a.* beschützt, beschirmt, *Ш.* II. 249. [*m.* *Ш.* I. 236.

Храни́тель, *m.* Beschützer, Hüter,

Храни́ти, *v. a.* s. Хорони́ти.

Храп, *m.* Schnauben des Pferdes, *n.* *КУ.*; 2) e. lange Stange von den Fischern gebraucht zum Scheuchen der Fische, *B.* s. Бовт.

Хрáпа, *f.* festgefrorene Erdschollen, *B.*

I. Храпáвий, *a.* rauh, uneben, *B.* s. Рáпавий.

II. Хрáпавий, *a.* s. Хрипли́вий, *ВБ.*

Хрáпи, *pl.* Nasenlöcher, *pl.* (bei Pferden), *vgl.* Храп 1). [*m.* (*Фр.*).

Храпíй, храпкó, *m.* Schnarcher,

Хрáпле, *n. coll.* s. Хрáпа, *B.*

Храпли́вий, *a* rauh, heiser.

Храпýн, *m.* Schnarcher, *m.*

Хреб, *m.* Wirbel, *m.* [grat, *m.*

Хребéт, *gen.* -бтá, *m.* Rücken, Rück-

Хребети́на *f.* Columna vertebralis, *B.*

Хребéтний, *a.* Rücken-, — стóвпчик, *Фр.* Rückensaite, *f.* Wirbel-, Rückenstrang, *m.* (Chorda dorsalis).

Хребéтник, *m.* Wirbelthier, Rückgratthier, *n.* *Фр.* [Rückgrat, *m.* *B.*

Хребéтниця, *f.* Wirbelsäule, *f.*

Хребови́й, *a.* Wirbel-, -стовп, Wirbelsäule, *f.* *B.*

Хребтови́й, *a.* Rücken-.

Хребтови́на, *f.* Rückenstück, *n.* *Py.*

Хребтонóжки, *pl.* Notopoda.

Хребтонóс, *m.* дидельф Beutelratte, *f.* (Didelphys dorsigera).

Хребтоóчок, -чка, *m.* Nackenauge, *m.* (Notoommata), *B.* [*m.* (Notonecta), *B.*

Хребтоплáв, *m.* Rückenschwimmer,

Хребтоплáвка сїрожóвта, *f.* Ruderwanze, *f.* (Notonecta glauca), *Пол.*

Хребторóдний, *a.* -дна піпа, *f.* Wabenkröte, *f.* (Pipa dorsigera). [*pl.*

Хревти́, *pl.* s Хребти́, Gebirgsrücken,

Хрéлївна, *f.* *К.* II. 76. viell. verdorb. aus Фрейлїна, *gr.* Hofdame, *f.*

Хрéпнути, *v. a.* *Не.* s. Трíснути.

Хрест, *m.* Kreuz, *n.*; 2) Bekreuzigung, *f.*; 3) Taufe, *f.* до хресту́ трима́ти, держа́ти, aus der Taufe heben, über die Taufe halten; 4) Schwur, Eid, *m.*; на хрест, на-в-хрест, на-о-хрест, хрест-на-в-хрест, kreuzweise, in Kreuzform, *Ог.* 116.

Хрестьби́ни. *pl.* s. Хрести́ни.

Хре́сте, *n.* der Mittwoch in der vierten Woche in der grossen Fasten

Хре́стик, *m. dim.* s. Хрест 1); 2) *pl.* хре́стики, Trifolium repens, *Пс.*

Хрестико́вий, *a.* mit kleinen Kreuzen. [becken, -stein, *m.*

Хрести́льниця, (-тільн-) *f.* Tauf-

Хрести́ни, *pl.* Taufe, Kindtaufe, *f.* Taufen, *n.*

Хрести́ти, (хрещу́, хрести́ш), *v. a.* taufen; bekreuzigen; — ся sich taufen lassen; getauft werden; sich bekreuzen, das Kreuz vor sich machen.

Хре́стний, *a.* zum Kreuze gehörig; 2) zur Taufe gehörig, -оте́ць Taufpathe, *m.*; -на ма́ти Pathin, *f.* — ти́ждень, die vierte Woche der grossen Fasten, *Зак.*

Хрестова́льник, *m.* der mit „Христос воскре́с" zu Ostern grüsst, *Кн.*

Хрестови́й. *a.* Kreuz; -ві уставки *Kol.* I. 49. e. Art Leinenstickerei.

Хрестови́к, *m.* Kreuzblume, *f.* (Polygala vulgaris), *B.* [Kreuzes. *Pa.* II. 211.

Хрестови́на, *f.* Querbalken eines

Хрестома́тія. *f.* Chrestomathie, Auswahl, *f.* [*m.* Kreuzfahrer, *m.*

Хрестоно́с, хрестоно́сець, -сця.

Хрестоно́ска музи́чка, *f.* Dorcadion cruciatum, *B.*

Хрестоцьвіті, *pl.* Kreuzblüttler od. Schotenpflanzen, *pl.* (Cruciferae), *B.*

Хрестува́ти, *v. a.* zu Ostern mit „Христо́с воскре́с" grüssen, *Кн.* [*B.*

Хрестя́к, *m.* Kreuzspinne, *f.* (Epeira),

Хре́стці, *pl.* s. Хре́стний ти́ждень. *Зак.* [Хреща́тий, *Гол.* III. 100.

; Хреща́к, *m. Bein.* des Барвінок, s.

Хреща́стний, *a.* *Ч.* IV. 99. s. Хреща́тий.

Хреща́тий, *a.* kreuzförmig; -барвінок ästig; -те полотно́ kreuzweise, kreuzförmig gewoben, *B.*

Хреща́тик, *m.* Taufthal, *n.* bei Kijew, wo die ersten Russen getauft worden sind, (jetzt eine der grössten u. schönsten u. am meisten besuchten Gassen der Stadt Kijew). [тно́, *B.*

Хреща́тина, *f.* s. Хреща́те поло-

Хреща́чий, *a.* s. Хреща́тий.

Хреще́ний, *a.* getauft; 2) -оте́ць Pathe, Taufzeuge, *m.* -на ма́ти, Pathin, *f.*

Хре́щик, *m.* *Ч.* III. 82. e. Art Frühlingsspiel bes. der Mädchen.

Хрип, *m.* heiseres Athemholen.

Хри́павка, хри́павиця, хри́пка, *f.* Heiserkeit, Grippe, *f.* *B.* [werden.

Хри́пати, *v. n.* heiser sein, heiser

Хри́піт, -оту, *m.* Geschnarr, *n.*

Хрипі́ти, *v. n.* schnarren, heiser sprechen.

Хрипка́вий, *a.* heiser, rauh.

Хрипки́й, *a.* heiser, rauh.

Хри́плий, *a.* s. d. v.

Хри́повиця, *f.* s. Хри́пка.

Хрипота́, *f.* s. Хри́павка.

Христара́дник, *m.* *Bettler, *m.* *Cm.*

Християни́н, *m.* Christ, *m.*; христия́нка, *f.* Christin, *f.*

Христия́нський, *a.* zum Christenthum gehörig, christlich; душа́ хр- eine menschliche aber zugleich christliche Seele. [stianisieren.

Християнізува́ти. *v. a.* *Пс.* chri-

Христова́не, *n.* s. Христосува́не.

Христо́вий, христо́в. *a.* von Christus, Christus. [ти ся.

Христова́ти ся, s. Христосува́-

Христопрода́вець, -вця, *m.* Verräther u. Verkäufer des Christus, *m.* *Cm.*

Христо́с, *m.* Christus.

Христосува́ти ся, sich am Osterfeste gegenseitig küssen; davon *sbst.* христосува́не, *n.*

Хри́стя, *f.* Christina.

Хрич, *m.* *B.* s. Хрунь.

Хрищ. *m.* *B.* s. Хрищик; 2) хрищ очерто́вий, *m.* Quirlblättrige Knorpelblume, (Illecebrum verticillatum), *B.*

Хрище́ник, *m.* Täufling, *m.*

Хрище́ниця, *f.* Täufling, *m.*

Хри́щик, *m.* Knorpel, *m.* *Нав.*

Хрі́кавий, *a.* s. Хорчи́вий, *Ф.*

Хрін, *gen.* хро́ну, (хрінь. *gen.* хре́ню), *m.* Meerrettig, Kren, *m.* (Armoracia rusticana, Cochlearia arm.).

Хрі́ниця (ре́ся), *f.* Stinkkresse, *f.* (Lepidium ruderale); 2) — жерю́ха, Gartenkresse, *f.* (L. sativum).

Хріщ шийовий, *m.* Halswirbel, *m.*
Хріщик, *m.pl.* хріщики, Knorpel, *m.*
Хрія, *f.* Chrie, *f.* *Фр.* [Schweines.
Хро-хро! *int.* vom Grunzen des
Хробак, *m* Wurm, *m.*; 2) Regenwurm, *m.* (Lumbricus), *B*; *pl.* хробаки, Ringelwürmer, *pl.* (Annulata).
Хробатий, хробоватий, *a.* rauh, uneben, *B.*
Хробачливий, *a.* wurmstichig.
Хробачня, *f. coll.* Würmer, *pl.*
Хробіт, -оту, *m.* Geklirre, Gerassel, Geräusch, *n.*
Хробоватий. *a.* uneben, rauh, *B.*
Хробоватка, *f.* s. кружниця, Runzlige Kreiselschnecke, (Turbo Rugosus), *B.*
Хробот, *m.* s. Хробіт.
Хроботіти, *v. n.* rasseln.
I. Хром, *m.* Chrom, *n.* (Chromium).
II. Хром, *Ш.* II. 76.?
Хромак, *m.* hinkendes Schaf, *B.*
Хромий, *a.* lahm. [erlahmen.
Хромнути, *v. n.* hinkend werden,
Хромолаба, *m* u *f.* §. der (die) Lahme.
Хрон, *m.* s. Хрін. [*pl.* Chronik, *f.* *Зак.*
Хронопись, *m.* Jahrbücher, Annalen,
Хронописець, -сця, *m.* Annalist, *m.* *Пс.* [hörig; annalistisch, *Пс.*
Хронописний, *a.* zur Chronik ge-
Хропіт, -оту, *m.* Geschnarche, *n.*
Хропіти, *v. n.* schnarchen.
Хропнути, *v. n.* *Ру.* niederstürzen.
Хропок, -пка, *m.* Schnarchen (im festen Schlaf), *n.*
Хропостити, *v. a.* knuppern, s. Хрупати, хропостит яблока, knuppernd isst er die Aepfel, *B.* [stern, *B.*
Хропостіти, *v. n.* knarren, kni-
Хропти, *v. n.* schnarchen, *Ш.*
Хропун, *m.* Schnarcher, *m.* (*Фр.*).
Хросина, *f.* Фроська. [Körper, *Пс.*
Хрум, *m.* von einem zerbrechlichen
Хрум-хрум, *int.* vom Geräusch beim Nagen u. Fressen.
Хрумати, *v. a.* Хрупати, *М.*
Хрумка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*).
Хрумкати, хрумсати, хрумцати, *v. a.* s. Хрупати, (*Фр.*), *B.*
Хрумтіти, *v. n.* knistern.
Хрумчати. *v. a.* s. Хрупати, *Зак.*
Хрунь, *m.* § Beiname des Schweines; * Trottel, *m.*
Хрунькати, *v. n.* grunzen.
Хруськіт, -оту, *m.* Grunzen, *n.*
Хрунцати, *v. n.* grunzen.
Хруп, *int.* vom Brechen u. Nagen.
Хрупанка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*); 2) Knackelbeere, Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina), *B.*
Хрупати, *v. a.* knuppern, *B.*
I. Хрупіль, *m.* Fries, *m.* *Пар.*
II. Хрупіль, *m.* чорний, s. Труфля; 2) білий, weisse Trüffel, (Rhizopogon albus), *Вол.* [mürbe.
Хрупкий, *a.* knorpelig, knackerig,
Хрупостіти, *v. n.* knacken, knistern, *К.*; 2) * на кого mit Drohungen jmdn anfahren, (*Фр.*)
Хрупостня, *f.* Knistern, *n.*
Хрупотіти, (хрупочу, -потиш), *v. n.* krachen, knistern, knirschen.
Хруськіт, -оту, *m.* Knistern, *n.* *Фр.*
Хруско, *adv.* *М.* III. 124.?
Хруснути, *v. n.* knistern, knatternd brechen. [stern, *Зак.*
Хруст, *m.* s. Хворост; 2) das Kni-
Хрусть, *int.* vom Knistern, Krachen.
Хруставець, -вця, *m.* s. Тріскавець.
Хруставка, *f. gew. pl.* хруставки, Art kleine u. harte Zwetschken, *B.*
Хрусталь, *m.* Krystall, *n.*; 2) * = пацьорка.
Хрусталик, *m. dim.* s. d. v.; 2) knorpeliger Horntheil des Auges, *P.* 254.
Хрусталка, *f.* Knorpel, *m.* *B.*
Хрустальний, *a.* krystall, *Фр.*
Хрустати, *v. n.* knistern, (*Фр.*).
Хрустіти, *v. n.* s. d. v.; 2) *v. a.* пальцями die Finger brechen u. dadurch einen besonderen Schall hervorbringen.
Хрустка, *f.* Knorpel, *m.* *B.*
Хрустниця, *f.* Knorpelqualle, *f.* (Porpita), *B.*
Хрушталь, *m.* Krystall, *n.* *Пар.*?
Хрушталевий, *a.* krystall.
Хрушталізация, *f.* Krystallisation, *f.* Ansetzung von Krystallen, *f.*
Хрушталювати, *v. a.* krystallisieren.
Хрущ, *m.* Maikäfer, *m.* (Melolontha vulgaris), *B.*; 2) — волоський, Brachkäfer, *m.* (Mel. solstitialis), *B.*; 3) überhpt. Käfer, *m.* *pl.* хрущі, Käfer, *pl.* (Coleoptera), *B.*
Хрущак мучний, *m.* Müller od.

Mahlkäfer, *m.* (Tenebrio molitor).
Хрущівна, *f.* Tochter des Käfers, *Cm.*
Хрюкати, *v.n.* grunzen. [g. essen.
Хрявкати, *v. a.* gierig verschlingen,
Хряк, *m.* Schnodder, *m.* хряки, *pl.* Schnupfen, *m. Пар.*
Хрякати, *v. a.* schneuzen.
Хряпнути ся, sich niederwerfen, *C.* I. 132, stürzen, anprallen.
Хряск, *m.* Gerassel, Geklirr, *n. Фр.*
Хряскіт, -оту, *m.* s. d. v.
Хрястка, *f.* Knorpel, *m. B.*
I. Хрящ, *m.* Kies, *m.*
II. Хрящ, *m.* Knorpel, *m. B.*
Хрящиковий, *a.* knorpelig.
Хрящковатий, *a.* knorpelig. [*Фр.*
Хрящовина, *f.* knorpelige Substanz,
Хтивость, -ости. *f. pol. K.* Habgier, *f*
Хтїти, *v. n.* s. Хотїти.
Хто, *pron.* wer; хто-нехтó, *K.* kaum der Eine od. d. Andere.
Хтодóнт, Хтодóс, *m.* Theodat.
Хтóкало, *m.* der „хто" gesagt hat, *M+Б.* 256.
Хтóкати, *v. a.* „хто" sagen. [Фýґа.
Хýґа, *f.* Schneegestöber, *n. Ш.* I. 40. s.
Хтóрий, *a. D. c.* 232. s. Втóрий.
Худáвий, *a.* etwas schmächtig, hager.
Худáк, *m.* vom mageren Vieh; 2) armer Schlucker.
Худерлявий, *a.* mager, eingezogen.
Худúй, *a.* mager, hager; 2) * armselig.
Худібка, *f. dim.* s. Худóба.
Худібний, *a.* s. Худóбний.
Худібність, -ости, *f.* Armut, *f.*
Худібчина, *f. dim.* s. Худóба.
Худїти, *v. n.* mager werden.
Худнїти, хýднути, *v. n.* mager werden, am Leibe abfallen.
I. Хýдо, *n.* das Böse, Schlechte, das Uebel, *Кв.* I. 59. [2) schlecht, übel.
II. Хýдо, *adv.* mager; wenig, dürftig;
Худóба, *f.* Vieh, *n.* Hausthier, *n.*; * Vieh, *n.*; 2) Vermögen, *n.* Habe, *f. Ш.* I. 40. *P.* II. 12; 3) Armut, *f. Зак.*
Худобúця, *f.* s. Худóба, *Зг.*
Худобіти, *v. n.* viehisch, thierisch werden, *КУ.* [*МШ. B.*
Худóбний, *a.* arm, *Гол.* III. 394.
Худобнїти, *v.n. D.c.* 403. s. Убожіти.
Худóґа, *m. Cm.* s. Худóжник.
Худóжний, *a. Біл.* kunstgerecht.
Худóжник, *m.* Künstler, *m.*
Художнúцкий, *a. K.* von dem Künstler, künstlerisch.
Художнúчий, *a.* künstlerisch, *T.*
Художнúчість, -ости, *f.* Kunst, *f.* Kunstwert, *m. T.*
Худопахóлок, -лка, *m.* ein armer Schlucker, ein armer Teufel; unansehnlich dem Körper od. dem Vermögen nach.
Худóрба, *f. H.* 47. magere, hagere Person. [ger, schwach.
Худорлявий, *a.* abgemagert, ha-
Худорóдний, *a.* von niedriger Abkunft, *Зак.* [*Ш.* II. 244.
Худосúлий, *a.* kraftlos, schwach,
Худосóчний, *a.* trocken, *Фр.*
Худощáвий, *a.* hager, mager.
Хук, *m. H.* 71.? хýка дáти на вóвка *M+Б.* 82.?
Хукати, *v. a.* s. Хýхати, *Зак.*
Хул, *m. Kst.* s. Хулá.
Хулá, *f.* Lästerung, *f. Ш.* II. 66.
Хулúтель, *m.* Lästerer, *m. K.*
Хулúти, *v.a.* lästern; 2) blamieren, *Пар.*
Хульнúй, *a.* lästernd, *K.* [*m. Пар.*
Хульнúк, *m.* Spötter, *m.*; 2) Krittler,
Хундáмент, *m.* s. Фундáмент, *Зак.*
Хунт, *m.* s. Фунт, *Зак.* хунтóвий, *a.* s. Фунтовий, *Пic.*
Хýнути, *v. n. Под.* s. Хýднути.
Хýпавий, *a. Me.* 323. *Ч.* III. 235. *M.* III. 38. ordentlich, schön; 2) künstlich, *Щог.*
Хýпаво, *adv.* ordentlich, schön, *Зак.*
Хýпавость, *f.* Stolz, Hochmuth, *m.* Hoffart, *f. Зак.*
I. Хýра, *f.* s. Фíра.
II. Хýра, *f.* s. Заверýха.
Хураго, *Luts. gr.* 165.?
Хурбá, *f.* Vergehen, Verbrechen, *n.*
Хурбéт, *m. Oc.* (61) I. 73. ein schlechter Mensch. [trügerisch, *Пic.*
Хурбéтський, *a.* spitzbübisch, be-
Хурбéтство, *n.* Spitzbüberei, *f. Пic.*
Хýрдá, *f.* e. Schar kranker od. magerer Schafe. [*m. Ш.* I. 15.
Хурдúґа, *f.* Gefängnis, *n.* Kerker,
Хурднúк. *m.* abgegrenzte Räumlichkeit für die Хýрдá.
Хýріти, *v. n.* wogen, wallen, *Пic.*
Хýрія, (фýрія). *f. P.* II. 130. Wuth, *f.* Toben, *n.* хýрію піднúти, rasend werden; 2) Sturmwind, *m. Oг.* 81.
Хуркотій, *m.* Rüsselschwärmer, *m.* (Macroglossa), *B.*

Хуроване, *n.* s. Фірманка.
Хуртеча, *f.* s. Хуртовина, *Щог.*
Хуртина, *f.* *С.* I. 89. s. Хуртовина.
Хуртовина, *f.* Schneegestöber, *n.* Sturm, *m.* [ren, überführen (von Frachten).
Хурувати, *v.a.* *Ос.* (61) VII. ausfüh-
Хурчати, *v. n.* s. Гудіти, *Зак.*
Хурщик, *m.* Mietskutscher, Fuhrmann, *m.* *Зак.* [Wäsche, *f.*
Хуста, *f.* *gew. pl.* хусти, Weisszeug, *n.*
Хусте, *n. coll.* *Ч.* III. 300. s. Хусти.
Хустина, (*dim.* хустинка, хустинонька, хустиночка), *f. dim.* s. Хустка.
Хустиця, *f. aug.* s. Хустка.
Хустка, *f.* Schnupftuch, Taschentuch, *n.*; Halstuch, Kopftuch, *n.*
Хусточка, *f. dim.* s. d. v.
Хусточник, *m.* Erzeuger der (Kopf-, Hals-, Schnupf-) Tücher, *m.* *T.*
Хуть, *f.* Gier, sinnliche Lust, *f.*; Begierde, *f.* *Зак.*
Хутір, -ора, *m.* s. Хутор.
Хуткий, *a.* geschwind, schnell, hurtig, eilfertig.
Хуткість, -ости, *f.* Geschwindigkeit, Schnelligkeit, Eile, Eilfertigkeit, *f.*
Хутко, *adv.* geschwind, hurtig, eilig, sogleich.
Хутнійше, *adv. comp.* eher, lieber.
Хутор, *m.* Landhaus, Vorwerk, Landgut, *n.* Meierhof, *m.* [s. d. v.
Хуторець, -рця, хуторик, *m. dim.*
Хуторний, *a.* zum Хутор geh.; ländlich, *K.*
Хуторник, *m.* Meier, *m.*
Хуторок, -рка, *m. dim.* s. Хутор.
Хуторский, *a.* zum Хутор geh.
Хуторянин, *m.* Bewohner eines Хутор; Landbewohner, Landmann, Bauer, *m.*
Хуторянка, *f.* Landbewohnerin, Bäuerin, *f.* [*Пic.*
Хуторянський, *a.* s. Хуторский,
Хутро, *n.* s. Футро; хутрований, *a.* s. Футров. хутроване, *n.* s. Футров. *Пic.* [§. zurecht machen.
Хутрувати, *v. a.* s. Футровати; 2)
Хутрянка, *f.* Pelzkleid, *n.*
Хух, *m.* Hauch, Wind, *m.* *TP.* 183.
Хухати, *v. a.* hauchen, anhauchen; warm hauchen.
Хухри, *pl.* Eingeweide, *pl.* (bes. bei Fischen).

Ц.

Ц, vier u. zwanzigster Buchstabe, (Цы).
Цабанити, *v. a.* s. Двигати; 2) etw. Ungeheuerliches vorbringen, цїну & einen zu hohen Preis fordern; 3) schmollen, schimpfen; fluchen, (*Фр.*).
Цабе! *int.* beim Lenken der Ochsen nach links.
Цаль, *m.* Zoll, *m.* (Daumen als Mass).
Цалевий, *a.* einen Zoll dick, breit, lang, &. [Däumenlinchen, *n.*
Цалинка, *f.* *Cm.* Daumenliese, *f.*
Цалівка, *f.* zolldickes Bret, *n.*
Цаністра, *f. ungr.* Reisetasche an d. Seite.
Цанцура, *f.* §. s. Осуда.
Цанцурити, *v. a.* §. s. Осудити.
I. Цап, *m.* Bock, Ziegenbock, *m.*; 2) * Mann mit einem grossen Barte; Spottname der Grossrussen, *Пic.*; 3) e. Art Spiel, *Зак.* [s. Цапати, *Зак.*
II. Цап! *int.* des Greifens, ripps, rapps!
Цапар, *m.* ästiger Holzstock zum Heutragen (ein Art Heugabel).
Цапати, *v. a.* reissen, wegreissen, schnell ergreifen, packen; * wegstehlen, *Зак.* [zelbaum, *m.*
Цапень, -пня, *m.* Bockssprung; Bur-
Цапити, *v. a.* s. Цапати. [*m.* *Ф.*
Цапістрах, *m. eigentl.* Zapfenstreich,
Цапки, *adv.* — ставати, стати, sich auf den Kopf stellen.
Цапкувати, *v. n.* s. Цапки стати.
Цапленний, *a.* bocksartig; * dumm, albern; 2) toll, rasend, *Зак.*
Цапля, *f.* Grauer Fischreiher, (Ardea cinerea), *B.*
Цаповий, *a.* des Ziegenbockes, Bocks-; пропав нї за цапову душу *sprchw.*: er ging unter elend, umsonst.
Цапок, -пка, *m. dim.* s. Цап 1) 2); 2) Name eines Ochsen dessen Hörner nach Hinten eingebogen sind, *B.*; 3) s. Цапень.
Цапоногий, *a.* bocksfüssig, *Пар.*

Ца́пячий, *a.* bocksartig, Bocks-, -а борода́ Bocksbart, *m.*

Цар, (царь), *gen.* царя́. *m.* Herrscher, Herr, Czar, *m.*; 2) царь-зї́лє, *n.* a) Wasserklette, *f.* (Petasites officinalis Moench.), *B.*; б) царь-зї́лє, *n.* Stinkender Hauhechel, (Ononis hircina), *B.*; в) царь-зї́лє, *n.* Gift Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sceleratus), *Піс.*; г) царь-зї́лє, *n.* Wolfs-Eisenhut, *m.* (Aconitum lycoctonum), *Зак.*; 3) царь-огóнь. *m.* das reine durch Reiben hervorgebrachte Feuer, *Куп.* 35.

Ца́ра, *f.* Menge, *f.*

Ца́ргати, ца́ргнути, *v. a.* reissen, zerren, heftig hin u. her ziehen, *B.*

Царгорóд, *m.* Stadt Constantinopel.

Царгорóдець. -дця, *m. Фр.* Einwohner der Stadt Царгорóд.

Цардвóйца, *f. У.* Kaiserpaar, *n.*

Царéвич, *m.* czarischer, kaiserlicher, königlicher Prinz. [*m. K.*

Царедвóрець, -рця, *m.* Hofmann,

Царéнко, *m.* des Czaren Sohn, Prinz, *m.*

Царенá *gen.*-я́ти, *n.* Kind eines Czaren.

Царигра́д. *m.* Constantinopel.

Царигра́дка, *f. K. Beiname* der Tabakspfeife (aus Царигра́д).

Ца́рик, *m. dim.* Chan, *m.*; 2) e. Fischgattung (Acerina?), *B.*

Ца́рина, *dim.* ца́ринка, *f.* Saatfeld, *n.* Acker, *m.*; Weideplatz, *m.* Heuwiese, *f.* (umzäunt) *B*; 2) Feldthor, *n.*; 3) * в ца́рину скака́ти Unzucht, Ehebruch treiben (v. Weibe).

Цари́нний, *a.* zur Ца́рина geh. *У.*; -е сі́но Heu von angebautem Felde; 2) цари́нний, *sbst. m.* Feldhüter, *m.*

Ца́рити, *v. a.* Цар sein.

Цари́цин, *a.* der Czarin, *C.* I. 71.

Цари́ця, *f.* Czarin, Gemahlin des Czar; Kaiserin, Königin, *f.*

Царівéць, -вця́, *pl.* царівцї́, *m.* Monarchist, *m. Др.* [Prinzessin.

Царі́вна, *f.* des Czaren Tochter,

Царі́вний, *a.* czarisch, kaiserlich; *sbst. m.* = царéвич, *Kol.* II. 231.

Царі́вщина, *f.* Regale, *n.*

Ца́рка исі́да, *f.* Königskoralle, *f.* (Isis hippuris), *B.*

Царькова́ти, *v. a. in d Verbind.* обцарькова́ти, mit einer Einfriedung versehen, einfrieden, *B.*

Царóвич, *m.* s. Царéвич.

I. Царóк, *gen.* царка́, *m. dim.* s. Цар, kleiner König od. Czar.

II. Ца́рок, -рка, *m.* heisst der geschlossene, eingefriedete Raum unter dem Ofen od. unter dem Bette in einem Bauernhause als Aufenthaltsort für Hühner od. Kälber &, Zwinger, *m. B.*

Ца́рський, (ца́рский), *a.* des Czaren, czarisch; kaiserlich, königlich; -кі врáта, -двéрі die heilige od. kaiserliche Pforte (in d. Kirche); -кий вінéць, Kaiserkrone, *f.*; 2) -ка борі́дка, *Пс.* Gemeine Wunderblume, (Mirabilis jalapa), 3) царська скóйця, königliche Klappermuschel, (Regius Spondylus), *B.*

Ца́рствечко, *n. dim.* s. Ца́рство.

Ца́рство, *n.* Regierung, *f.*; 2) Reich, Königreich, *n.* -небéсне Himmelreich, *n.*

Царствóване, *n.* Regierung, *f.*

Царствува́ти, *v. a.* regieren, herrschen. [serstadt, *f.*

Царстоли́ця, *f. У.* Residenz, Kai-

Царува́ти, (царюв-), *v. a.* Ч. II. 171. s. Царствува́ти.

Царя́, *n.* Czarenkind, *n. Ш.* II. 13.

Ца́фати, — ся, s. Цóфати, — ся.

Ца́хнути, *v. n.* fallen.

Цва́йка, *f.* eine lange Stange, mit der die Flösser das Floss an den Ufer ziehen, *B.* [ständlich sprechen, *B.*

Цва́ркати, *v. n.* zwitschern; unver-

Цвéнькати, *v. n.* zwitschern, *Ф.*; plappern, unverständlich sprechen, *Ш.* II. 27. s. d. v. [klirrend dareinschlägt.

Цвенька́ч, *m. K.* der mit dem Säbel

Цвéркати. *v. a.* s. Цéркати.

Цви́га, *f. Ф. Веч.* 44.?

Цви́гати, *v.a.* klopfen, schlagen, *Пic.*

Цви́кля, *f.* Betterave, *f.* (Beta cicla), *B.*

Цвиковни́к, *m.* Pflanze, *B.* [(*Фр.*).

Цви́коль, -ля, *m.* Hemdzwickel, *m.*

Цвинду́х, *m.* Unechte Bärenklau, (Heracleum spondylium), *B.*

Цвинта́р, *m.* Kirchhof, Friedhof, *m.*

Цвинтари́ще, *n.* Platz wo e. Friedhof gewesen; 2) Friedhof, *m. Ф.*

Цви́сти, (цвиту́, -тéш), *v. n.* blühen.

Цьвіг, *m.* Geissel, *f. Пар.*

Цьві́гане, *n.* Peitschen, Geisseln, *n.*

Цьві́гати, *v. a.* mit einer Peitsche schlagen, geisseln.

Цьвіга́ч, *m.* Geissler, *m. Пар.*

Цьвіль, *f.* s. Плїсьнь, Schimmel, Moder, *m.* *Ш.* II. 9.

Цьвілий, *a.* schimmelig; -а голова *K.* bemoostes Haupt; bornirter Kopf.

Цьвілйти, *v. a.* geisseln, peitschen, schlagen, niederschlagen, *B.*

Цьвілля, *n.* *P.* II. 48. etw. Schimmeliges; * Faulpelz, *m.*

Цьвіріньками, цьвіріньготати, (-тїти), цьвіркати, цвіріньчати, *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plaudern, schwatzen, schnattern.

Цьвірінчук, *m.* s. Цьвіркун.

Цьвірк, *m.* цьвіркітня. *f.* das Gezirpe.

Цьвіркар, *m.* Flussrohrsänger, *m.* (Sylvia fluviatilis), *B.*

Цьвіркати (цвір-), *v. n.* s. Цьвіріньками; 2) — в очи кому jmdm lästig, frech etw. aussetzen. [*n.* *Фр.*

Цьвіркіт, -коту (цвір-), *m.* Zirpen,

Цьвіркотати (цвір-), *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plappern, plaudern, schwatzen.

Цьвіркуля (цвір-), *f.* s. Щебетуха; 2) die jmdm frech etw. aussetzt.

Цьвіркун (цв-), *m.* Grille, *f.* (Gryllus); *pl.* **цьвіркуни**, Zirpen, *pl.* (Cicadina), *B.* [кати.

Цьвірчити (цвір-), *v. n.* s. Цьвір-

Цьвіт, *m.* Blüte; Blume, *f.*; * -житя die besten Jahre, *Пар.*; 2) -безсмертний, Strohblume, *f.* (Helichrysum), *B.*; 3) *pl.* цьвіти, Blumen, *pl.*; * Schnörkel, *pl.* *Пар.* [nia), *B.*

Цьвітань, *f.* Meeranemone, *f.* (Acti-

Цьвітарня, *f.* Blumenhaus, *n.* *B.*

Цьвітень, -тня, *m.* Mon. April.

Цьвітин, *m.* *Me.* 120. s. Цьвіт.

Цьвітиння, *n.* *coll.* Blumen, *pl.*; 2) feines kurzes wohlriechendes Heu, *B.*

Цьвітистий, *a.* blumenreich, blumig, *Bax.*

Цьвітка, *f.* Blume, Blüte, *f.*

Цьвітковaний, *a.* mit Blumen bemalt, *АД.* I. 210.

Цьвітковатий, *a.* blumicht.

Цьвітмаковий, *a.* -сьвіт *Ф.* vergänglich, kurz dauernd wie die Mohnblüte.

Цьвітний, *a.* blumig, Blumen-, *У.*; bunt, farbig, +*M.*; frisch am Gesicht; -а недїля Palmsonntag, *m.*

Цьвітник, *m.* Blumenbeet, *n.* Blumengarten, *m.*

Цьвітникар, *m.* Florist, *m.* *Пар.*

Цьвітове, *n.* Flor, *m.* *Пар.*

Цьвітозбори *pl.* Blumenlese, *f.* *Пар.*

Цьвіток. *gen.* -тка, *m.* Blume, Blüte, *f.*

Цьвітолистий, *a.* bunt.

Цьвітолюб, *m.* Blütennager, *m.* (Anthonomus), *B.* [käfer, *m.* (Anticus), *B.*

Цьвітомирок, -рка, *m.* Blumen-

Цьвітомуравий, *a.* mit Blumen u. grünem Rasenteppich bedeckt, *У.*

Цьвітонний, *a.* -на недїля = цьвітна нед. *Kol.* I. 147.

Цьвітоносний, *a.* *Ф.* blumentragend, geschmückt; -на недїля Palmsonntag, *m.* [(inflorescentia).

Цьвітостан, *m.* Blütenstand, *m.*

Цьвіточанкй, *pl.* s. Морскі полїпи.

Цьвіточниця, *f.* Florfliege, *f.* *Пар.*

Цьвітувати, *v. a.* -тютюн die Blüte wegreissen.

Цьвітуля, *f.* e. Kuh die am Palmsonntage zur Welt gekommen ist, *B.*

Цьвітуха, *f.* s. Калафіор.

Цьвітучий, *a.* blühend.

Цьвічене, *n.* *pol.* Uebung, *f.*; 2) Züchtigung, *f.* [2) züchtigen, *H.* 160.

Цьвічити, *v. a.* üben, abrichten;

Цьвок, цьвьок, *m.* Nagel, *m.* (*Фр.*).

Цьвох, *int.* vom Peitschen.

Цьвьох, *m.* Nagel, *m.* * Stachel, *m.*

Цьвьохкий, *a.* stachelig (дичка), +*M.*

Цьвягнути, *v. a.* s. Сьвягнути, (*Фр.*).

Цьвях, (цьвяк), *m.* Nagel, *m.*

Цьвяхар, *m.* Nagelschmied, *m.*

Цьвяхований, *a.* mit Nägeln beschlagen, *Кч.* 5.

Цьвяховати, (цьвяхув-), *v. a.* nageln; mit Nägeln beschlagen (u. dadurch verzieren). [Цьвях.

Цьвячок, -чка, (цьвяшок), *m.* *dim.* s.

Цьвяшечок, -чка, *m.* *dim.* s. d. v.

Цьвяшкований, *a.* **цьвяшкувати**, *v. a.* s. Цьвяхований, **цьвяхувати**, *Зак.* [stark fliessen.

Цебенїти, *v. n.* *Oc.* (61) IV. 62.

Цебенькати, *v. n.* кому в очи s. Цьвіркати к. в о.

Цебер, -бра, *m.* Zober, Eimer, *m.*

Цебрець, *m.* Thymus serpyllum, *B.*

Цебрик, *m.* *dim.* s. Цебер.

Цебрина, *f.* e. Theil vom Brunnenkasten; Brunnenkasten, *m.* -einfassung, *f.*

Цебрáти, *v. a.* -вóду, *eigentl.* in e. Zober tragen, übrhpt tragen.

Цéбричок, -чка, *m. dim.* kleiner Zober; 2) s. Цéбрець, *B.*

Цебрувáти, *v. a.* s. Цемврувáти.

Цегéлле, *n. coll.* Stücke von Ziegeln, +*M.* [s. Цегóльний, цегóльник.

Цегéльний, *a.* цегéльник, *m. Зак.*

Цегéльня, *f.* s. Цегóльня, *Зак.*

Цéгла, *f.* Ziegelstein, *m.* Ziegel, *m.*; *coll.* Ziegeln, *pl.*

Цеглáна, *f.* Ziegelstein, *m.*

Цеглáне, *n. coll.* s. Цегéлле.

Цеглáнка, *f.* Stück v. einem Ziegel, *Ш.* I. 399.

Цеглáстий, *a.* ziegelförmig.

Цеглóвий, *a.* aus Ziegeln, Ziegel-.

Цегляний, *a.* s. d. v. *Зак.*

Цегляр, *m.* Ziegler, Ziegelbrenner, -streicher, *m. Пар.*

Цеглярський, *a.* Ziegler-.

Цеглярство, *n.* Zieglerhandwerk, *n.*

Цеглястий, *a.* ziegelroth, -кінь, *B.*

Цегóлка, *f. dim.* Ziegelchen, *n.*

Цегóльний, *a.* Ziegel-.

Цегóльник, *m.* s. Цегляр. [*f.*

Цегóльня.*f.*Ziegelei,Ziegelbrennerei,

Цегóльство, *n.* s. Цеглярство, *Пар.*

Цедрáна, *f.* s. Кедрáна.

Цедýла, *dim.* цедýлка, *f. eigentl.* Zettel, *m.*; Handschrift, *f.* Schein, *m.* Briefchen, Zettelchen, *n.* [*Пiс.*

Цей, ця (цяя), це (цéе), *pron.* = сей,

Цéкiт, -оту, *m.* Feld mit Schotter, Gerölle bedeckt.

Цекотáти, *v. a.* s. Цокотíти.

Цéконïти, *v. n.* abträufeln.

Цель, *f. K.* s. Цïль. [*n.*s.Цебрáна.

Цембрáна, (цимбр-), *f.* цембрáне,

Цембрóва, *f.* s. d. v.

Цембрувáти, *v. a.* den Brunnen einfassen, e. Brunnenkasten verfertigen.

Цéмент, *m.* Cement, hydraulischer Mörtel.

I. **Цент**, *m.* = 1 Kreuzer österr. Währ.

II. **Цент**, *m. Ф.* Treffer in der Zielscheibe. [Centrum, *n.* Mittelpunkt, *m.*

Центр, *m.* цéнтро, цéнтрум, *n. Нс.*

Центрáльний, *a.* central.

Центротáжний, *a.* centripetal, *Др.*

Центýрiя, *f.* s. Жáрка.

Цеп, *m. D. c.* 384. s. Ланьцýх.

Цепá, *f.* s. d. v. *Зак.*

Цепáк, *m.* grosser Knopf mit dem die Kinder spielen, *B.*

Цéпати, *v. n.* schlagen, дïдýнь цéпае до пáльця: скрип! der Musikkäfer (Dorcadion holosericeum) schlägt an den Finger mit einem knarrenden Geräusch an, *B.*

Цепенíти, *v. n.* zittern.

Цéпер, *adv. ungr.* s. Тепéр.

Цеперáк, *m.* s. Авáк. [I. 64.

Цепáло, цепíло, *n.* s. Цïпáлно, *Kol.*

Цéпати, *v. n.* piepen.

Цéпета, (цéпята), *pl.* s. Кýрята.

Цёпка, *f.* Goldammer, *f.* (Emberiza citrinella), *B.*

Цёпку, *dim.* цёпáнку, цёпáночку, *adv.* etwas, sehr wenig, *B.*

Цéра, *f.* Gesichtsfarbe, *f.* Teint, *m. Cm.*

Церáта, *f.* Wachstuch, *n.*

Цереґéлï, *pl.* übertriebene Complimente, Faxen; Umstände, *pl. Пiс.*

Цереґлёвáти, *v.a.* wechseln; 2) ausklauben, auswählen, цереґлюй вiвцï, *B.*

Церемóнити ся, (*Кв.* II. 147. царам-), viel Ziererei, Schererei machen.

Церемóнiя, *f.* Ceremonie, *f.*; 2) Umstände, *pl.*

Церемóнiял, *m.* Ceremoniel, *n.*

Цéркати, (церьк-), *v. a.* melken, *B.*

Цéрква, цéрков, *f.* Kirche, *f.*

Церкóвний, *a.* zur Kirche gehörig, Kirchen-, kirchlich.

Церкóвник, *m.* Kirchenfürst, Hierarch, *m. K.*; 2) Kirchendiener, Küster, *m. Мог. ГШ.*; 3) Haussperling, *m.* (Fringilla domestica), *B.*

Церкóвниця, *f.* Sonntagskleid, *n.*

Церковноприхóдский, *a. Нс.* Kirchen, Pfarr-. [кóвник 2).

Церковнослужáтель, *m.*s.Цер-

Цéрковця, *f. dim.* kleine Kirche.

Церкóвщина, *f.* Kirchenwesen, *n.*; 2) die kirchenslavische Sprache.

Цесáрець, -рця, *m.* zur Цесáрщина gehörig; Hausierer, Salbenkrämer aus d. Цесáрщина, +*M.*

Цесáрчик, *m.* s. d. v. *Зак.*

Цесáрщина, *f.* Kaisertum, *n.* bes. Oesterreich, *Пiс.*

Цéссiя, *f.* Nachgeben, Nachlassen, *n.* Abtretung, Ueberlassung, *f.*

Цет, *in der Verbind.* цет ци лíшка im Spiele: Paar od. Unpaar, Gleich od.

Ungleich- Spiel, *n. Пар.*

Цех, *m.* Zunft, Innung, *f.*; 2) * Zeichen (Fahne) der Zunft, *P.* I. 167. *Кв.* I. 133.; überhpt: Fahne, *f.* bes. *pl.* цехи́, *Не.* s. Хоругóв. [schen der Elster.

Цехлі́ти, *v. n. Н.* 275. vom Krei-

Цехми́стер, *m.* Zunftmeister, Obermeister, *m. Ко.* 77. [Zunft gehörig.

Цехови́й, *a.* Zunft-, zünftig, zur

I. Ци, *conj.* = чи.

II. Ци! *int.* mit diesem Ruf wird das Pferd aufgemuntert, *B.*

Циб, *m.* Kopfbinde der Frauen auf Papier gespannt, *B.*; 2) Schlinge, Schleife, *f.* am Рубóк, рантýх. [langen Füssen.

Циба́тий, *a. Н.* 165. *М.* III. 68. mit

Циба́х, *m.* s. Буя́х.

Цибе́та ла́ша, *f.* Zibethkatze, *f.* (Viverra Zibetha), *Пол.*

Цибі́, *int.* s. Цу.

Цибулёвий, *a.* Zwiebel-.

Цибу́лина, *f.* Zwiebelschale, *f.* welche ausgekocht eine gelbe Farbe gibt, (*Фр.*).

Цибули́нє, (-ннє), *n.* Pfeilkraut, *n.* (Sagittaria sagitaefolia), *B.*

Цибу́лиця, *f.* s. Цибу́ля.

Цибу́лька, *f. dim.* kleine Zwiebel, Bolle, *f.*; цибу́лькою нагодува́ти, *С.* I. 53. abprügeln (?).

Цибулькова́тий, *a.* bollig.

Цибульо́вище, *n.* ein Ackerstück, worauf im Vorjahre Zwiebel angebaut war, (*Фр.*). [*f.* (Allium cepa), *B.*

Цибу́ля, *f.* Gemeine Zwiebel, Zipolle,

Цибуляни́к, *m.* Zwiebelfresser, *m. Ф.*

Цибуля́стий, *a.* gezwiebelt; 2) zwiebelartig.

Цибу́х, *m.* Pfeifenrohr, *n.*

Ци́ган, *m.* Zigeuner, *m.*; 2) * Betrüger, Gauner, *m.*; 3) Feldsperling, Ringelsperling, *m.* (Fringilla montana), *B.*

Цигане́, (-ня́), *gen.* -éти, (-я́ти), *n.* Zigeunerkind, *n.*

Цига́нити, *v. a.* schwindeln, betrügen; 2) *Ч.* IV. 465. sich als Zigeuner verkleiden u. auf Diebstahl ausgehen.

Циганія, *f.* Zigeunergesindel, *n.*

Цига́нка, *f.* Zigeunerin, *f.*; 2) *pl.* циганки́, e. Gattung Aepfel von röthlicher Farbe, mittelgross, *B.*; 3) (Pflnze) Teufelszwirn, *m.* (Clematis integrifolia), *Пс.* [faches Messer.

Ци́ганок, -нка, *m.* § e. kleines ein-

Цига́нський, *a.* Zigeuner, zigeunerisch; -а гóлка Stopfnadel, *f. adv.* цига́нськи, по —. [trügerei, *f.*

Цига́нство, *n.* * Schwindelei, Be-

Циганча́. *gen.* -а́ти. *n.* Zigeunerkind, *n.*

Циганчýк, *m.* ein junger Ziegeuner; 2) Feldsperling, Ringelsperling, *m.* (Fringilla montana), *B.* [га́нити 2).

Цига́нщина, *f. Ч.* IV. 580. s. Ци-

Циги́кати, *v. a.* mit einem stumpfen Messer schneiden; 2) * auf der Geige schlecht spielen.

Цига́ро, *n.* Cigarre, *f.*

Цик! *int.* halt!

Ци́ка, ци́кало, *m.* der nach u. nach in kleinen Raten, läpp·rweise zahlt, *Га.* I. 258. [Zucker geröstet, *pl.*

Цика́та, *f. coll.* Pomeranzenschalen in

Ци́кати, *v. a.* in kleinem Quantum ausscheiden, melken; läppern; * -дóвг läpperweise, in kleinen Raten zahlen.

Цикани́на, ци́канка, *f.* Läpperschuld, *f. Пар.*

Цике́рка, *f.* der letzte Tropfen, *У.*

Цикла́стер, *m.* Schraubenzieber, *m.* (den die Kosaken neben dem Esslöffel im Sacke trugen), *Зак.*

Ци́конїти, *v. n.* zittern (vor Kälte).

Цикóрия, *f.* Cichorie, *f.* (Cichorium intybus); 2) Cichorienkaffee, *m.*

Цикýн, *m.* Dorngrundel, *f.* (Cobitis taenia), *B.*

Цикути́на, *f.* Cicutin, *n B.*

Цилю́рик, *m.* s. Цирýлик.

Ци́мбал, *m.* Cymbel, *f.*; ци́мбал, *pl.* цимба́ли Hackebrett, *n.* Cymbel, *f.*; 3) * Einfaltspinsel, Dummkopf, *m.*

Цимбалі́ста, цимбалі́стий, *m.* Cymbelspieler, -schläger, *m.*

Цимбри́на, *f.* s. Цебри́на.

Цинь *f.* Blattzinn, *n.* Zinnfolie, *f. Ме.* 137.

Ци́на, *f.* Zinn, *n.* (Stannum).

Цинамкóвий, *a.* Zimmet-, *Ст.*

Цинамóк, -мка́, *m.* s. Цина́мон.

Цина́мон, *m.* Zimmtbaum, *m.* (Persea cinnamomum); Zimmetrinde, *f.*

Цинамонóвий, *a.* Zimmet-.

Цингакóра, *f.* s. Шиндокóра.

Ци́ндра, ци́ндря, *f.* Feilspäne, *pl. Пс.*; 2) die beim Schmieden von Eisen abfallenden Stückchen, Funken, *pl.* (*Фр.*).

Ци́ндрити, *v. a. Шл.* vergeuden, durchbringen.

Цйник, *m.*Zinnoxydul,*n.*Zinnkrätze,*f.*
Цинівка, *f.* § * ein Gefäss aus Zinn, Blech.
Цинк, *m.* Zink, *m.* (Zincum).
Цинкове́ць, -івця́, *m.* Kieselgalmei, *f.* Hemimorphit, *n.*
Цинкóвий, *a.* Zink-, aus Zink.
Цинóбер, *m.* Zinnober, *m.*
Цинóванє, *n.* Verzinnen, *n.* *Пол.*
Цинóваний, *a.* s. Циновйй, *Зак.*
Цинове́ць, -івця́, *m.* Zinnerz, *n.*
Циновйй, *a.* zinnern, Zinn-.
Цинолїй, *m.* Zinngiesser, *m.*
Цйнчок.*m.*Zinkoxyd,weissesNichts,*n.*
Цйпи, *pl.* Ketten, Fesseln, *pl.*
Ципкй, *pl.* *Кн.* наципка́х ходйти = на па́льцях ходйти, auf den Zehen gehen.
Циплйк, *m.* Zipfel, *m.* *Вах.*
Ципля́, *n.* *gr.* Küchlein, *n.*
Ципрйнки, *pl.* s. Ракóвинки.
Цйприс, *m.* Cypresse, *f.*
Циприсóвий, *a.* Cypressen-.
Цира́нка, *f.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula), *B.*
Цира́ночка, *f.* Krichente, *f.* (Annas crecca).
Цирк, *m.* Circus, *m.*
Цйрка.*f* Art Stickmuster für d. Hemd, *Ф.* сорóчка в три цйрки.
Цйркати, *v. n.* schnattern (v. wilden Enten), *K.*
Цйркель, -кля, *m.* Zirkel, *m.*
Циркльова́ти, *v. a.* abzirkeln; 2) * zustutzen, *Ал.*
Циркóвий, *a.* des Circus; *K.* гóни циркóві die Laufbahn im Circus.
Циркува́ти, *v. a.* sticken (mit Mustern).
Цйркул, *m.* Zirkel, Kreis, Umkreis, *m.* Kreis einer Provinz, *m.*; 2) Kreisamt,*n.*; *davon.adj.* циркуля́рний,Kreis-, Kreisamt-.
Циркуля́ция, *f.* Umlauf, *m.* Circulation, *f.*
Циру́лик, циру́льник, *m.* Wundarzt, Chirurg, *m.*; Bader, Barbier, *m.*; 2) — s. Снїжник бу́рий.
Цит, цить, цйтьже, (*sgl.*), цйтьте, цйтьтеже, (*pl.*)! still!
Цйткати, *v. a.* stillsein lassen.
Цитрйна. *f.* Zitronenbaum, *m.* Zitronenfrucht, Zitrone, *f.* (Citrus medica).
Цитрйнець, -нця, *m.* Zitronenvogel,*m.*fliegendes Blatt,(Colias Rhamni),*B.*
Цитрйнка, *f.* Zitronenfalter, *m.* *B.* s. d. v.
Цитринóвий, *a* Zitronen-; 2) -сила́к Zitronengelbe Krabbenspinne, (Thomisus citreus), *B.*
Циффе́рний, *a.* -а грома́да Ziffernklasse, *f.*
Цйфра, *f.* Ziffer, Zahl, *f.*
Цифрóвий, *a.* Ziffer-.
Цихміструва́ти, *v. a.* § s. Секвеструва́ти.
Цица́к, *m.* (Pflze) Pedicularis comosa, *Пic.*
Цица́тий, *a.* stark von Brüsten.
Цицеронівщина, *f.* ciceronianische Schreibart, *K.*
Цицерóнський, *a.* ciceronianisch.
Цицинде́лька, *f.* s. Бігунець пісóчний.
Цицїй, *m.* Muttersöhnchen, *n.*
Цйцка, (цйцька), *f.* eine der Brüste *f.* Busen, *m.* Zitze, Brustwarze, *f.* *pl.* цицкй, Brustwarzen,Weiberbrüste,*pl.*
Цїба! *int.* marsch! (zum Hunde), *B.*
Цїба́тий, *a.* *B.* s. Циба́тий.
Цїва, *f.* grosseWalze, Spindel, Spule,*f.*
Цївати, *v. n.* piepen, *B.*
Цївка, *f.* Röhre, *f.* Röhrchen,*n.*; -прóдушна Windpfeife, *f.* *Пол.*; 2) Flintenlauf, *m.*; 3) Spule, Spille, *f.*; 4) Baumstamm, *m.* *C.* I. 63. s. Відзе́мок.
Цївка́стий *a.*rundlich,spindelförmig.
Цївкова́тий, *a.* röhrig, *Пол.*
Цївку́н, *m.* Regenpfeifer, *m.* (Charadrius), *B.*
Цївничка вигинча́та, *f.* Wurmröhre, *f.* (Serpula contortuplicata).
Цївóчниці, *pl.* Röhrenmuschel, *pl.* (Inclusa).
Цївочнї, *pl.* Röhrenquallen, *pl.* (Siphonophora), *B.*
Цїву́ниці, *pl.* s. d. v.
Цїд, *m.* Sauerteig, *n.* *Под.*
Цїдженє, *n.* Durchseihung, Filtrirung, *f.*
Цїджка, *f.* s. Цїдйлко.
Цїдйлко, (цїдйвко), цїдйльце, *n.* Seiher, Filter, Filtrirsack, *m.*; Durchschlag, *m.*; 2) grosser Knoten gebunden hinten dh das Kopftuch.
Цїдйти, (цїджу, -диш), *v. a.* seihen, durchseihen, filtrieren; 2) fliessen lassen, strömen lassen; * -слова́ eine affektirte Aussprache haben.
Цїдїлка, *f.* s. Цїдйлко, *Пic.*
Цїду́ла, *f.* Schreiben, *n.* Zettel, *m.* *Ш.* I. 245. s. Цеду́ла.

Цікавий, *a.* neugierig; 2) die Neugierde od. Wissbegierde anreizend, interessant; 3) leicht errathend, durchdringend, * begabt, talentvoll.

Цікавина. *f.* neugierige Person, *Зг.*

Цікавість, -ости, (-вость), *f.* Neugierde, Wissbegierde, *f.*

Ціль. *f.* Ziel, *n.* Zweck, Endzweck, *m.* Absicht, *f.*; 2) Zielpunkt, Schiesspunkt, *m.* (Scheibe).

Цільба. *f.* Heilung, Genesung, *f.*

Ціле, *adv.* vollends, völlig, ganz, wohl, *Bar. Luts. gr.* 158; wirklich; та бо й ціле! ja freilich, (*Фр.*). [stet, *Це.*

Цілева, *f.* в в цілеві ist unangeta-

Цілец, *m.* Schütze, *m.* *Га.* I. 258.

Ціле́ць, (-ец), -лця. *m.* s. Цілина.

Цілечкий, *a. М.* II. 9. s. Цілі́ський.

Ціли, *adv.* s. Цілком, ganz, wohl, wirklich.

Цілий, *a.* ganz, vollständig; unversehrt, wohlbehalten, heil; wahr, wahrhaftig.

Цілина. *f.* ein mehrere Jahre hindurch brachgelegenes Feld, Brachfeld, *n.* *B.*

Цілинний, *a.* brach.

Цілитель, *m.* Heiler, Arzt, *m.* *Ебф.* 7.

I. Цілити, *v. a.* unverletzt erhalten, retten, erhalten, *Py.*; 2) ganz machen; fügen.

II. Цілити, *v. a.* zielen wonach, wohin, auf etw. zielen; * anspielen.

Цілі́ти, *v. n.* ganz bleiben, unverletzt bleiben; heilen, ра́на; 2) hart, bindig werden (v. d. Scholle), *Гн.* 65.

Цілі́сінький, цілі́ський, *a.* vollkommen unversehrt; wohlbehalten.

Цілість, -ости́, *f.* Ganzheit, Unversehrtheit, Völligkeit, *f.*; guter Zustand, Wohlfart, *f.* Heil, *n.*

Цілка, *f.* Fuge, *f.*

Цілковий. *a.* integral; ganz.

Цільма, *adv.* durch u. durch, ganz.

I. Цільний, *a.* selbständig, unversehrt, vollkommen, ganz, -ні чо́боти Ganzstiefel, *pl.* (mit Röhren).

II. Цільний. *a.* gut zielend, gut treffend, *TP.* 103.; 2) durchgreifend, entscheidend, *Св.*; 3) s. Чільний.

Цільність, -ости, *f.* Ganzheit, Gesammtheit, *f.* *Св.*

Ціло. *adv.* ganz, *МШ.*

Цілова, (*f.*?) *in d. Verbind.* в цілові коро́ва = trächtig.

Ціловажний, *a. МШ. До. У.* hochwichtig, überaus wichtig.

Ціловальник, *m. Кв.* I. 251. Branntweinschenk, Schenkwirt, *m.*

Ціло́ване, *n.* Küssen, *n.*

Цілованка, *f. W.* Kuss, *m.*

Цілувати, *v. a.* s. Цілува́ти.

Цілови́тий, *a. Гол.* ganz, vollständig.

Цілогоди́нний, *a.* stundenlang.

Цілоде́нне, *adv.* den ganzen Tag über.

Цілоде́нний, *a.* den ganzen Tag während, ganztägig.

Цілокраїй. *a. B.* ganzrandig.

Цілому́дріе, *n. asl.* Keuschheit, Reinheit, *f.* *Ш.* II. 261.

Цілоніг, -ога, *m.* Holopus, *B.*

Цілосвітний, *a.* aller Welt.

Ціло́стний, *a.* ohne Rest, ді́лене; 2) universell, Gesammt-, *Ил.*

Цілотижне́вий, *a.* wochenlang.

Цілоши́бний, *a. М.* окно́ -е Fenster mit nur einer Glasscheibe.

Цілувати, *v. a.* küssen.

Ціл́уй, *m.* Kuss, *m.* *Лір.* 14.

Цілу́н, цілу́нок.-нку, *m. Kst* Kuss, *m.*

Цілу́шка, *f.* Ranft, *m.* (beim Brot).

Цілюрня, *f.* Baderstube, Barbierstube, *f.* [derthätig.

Цілющий, *a.* heilend, heilsam, wun-

Ціляти, *v. a.* s. Цілити II.

Ці́мбра, цімбри́на, *f.* цімбри́не, *n.* dicke eichene Bretter od. Balken mit denen man die Wände eines Brunnens auszimmert, (*Фр.*).

Цімурець, -рця, *m.* модро́кий, Abendpfauenauge, *n.* (Smerinthus ocellatus); 2) -ли́повий, Lindenschwärmer, *m.* (Sm. tiliae); 3) -тополе́вий, Pappelschwärmer, *m.* (S. populi), *Пол.*

Цінь, *f. К.* Zinn, *n.*

Ціна́, *f.* Preis, Wert, *m.*; * Schätzung, Achtung, *f.* Ansehen, Gewicht, *n.* Wert, *m.* Bedeutung, *f.*

Цінити, *v. a.* bieten, den Preis sagen, fordern; 2) schätzen, taxieren; * schätzen, achten, hochhalten.

Цінькало, *n. Bein.* des Finken, (*Фр.*); 2) Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata), (*Фр.*). [Finken, (*Фр.*).

Цінькати, *v. n.* vom Laute des

Цінко́вий, *a. Py.* kostbar, preiswürdig.

Цінний, *a.* schätzbar, wert.

Цінність, -ости, *f.* Schätzbarkeit,

f.; Wert, *m.* [bar, *Пiс.*
I. Цїнований, *a.* geschätzt; schätz-
II. Цїнований, *a.* s. Цинований, *Зак.*
Цїновий, *a.* aus Zinn, zinnern.
Цїнoвка, *f.* Doppelmatte, *f.* *Не. Пр.* XI. 1. 109. *Н.* 142.
Цїновний, *a.* *Ст.* s. Цїнний.
Цїнoвщик, *m.* Schätzer, Taxator, *m.* *Кв.* II. 269.
Цїнок, -нку, *m.* Zinn, *n.* *Пiс.*
Цїнонька, *f.* *R.* 24. zinnerner Krug.
Цїнотá, *f.* Wert, Preis, *m.* *Пол.*; Vorzug, *m.* *К.*; 2) Schätzung, *f.* *К.*
Цїнувáне, *n.* *Не.* Urtheil, *n.* Erkenntnis, *f.*
Цїнувáти, *v. a.* *М.* II. 88. *Н.* 206. zu kaufen suchen, kaufen, den Preis angeben; 2) schätzen, taxieren, *Ч.* V. 1019. *Р. ч.* 129. [Flegel, *m.*
I. Цїп, *gen.* цїпа, *m.* Dreschflegel,
II. Цїп! цїп! *int.* Lockruf der Küchlein, Hühner. [Hühner, *pl.*
Цїпаньки, *pl.* Hühnchen, junge
Цїпенé, *n.* junges Huhn. [ren.
Цїпенїти, *v. n.* starr werden, erstar-
Цїпильно, (цїпилно, цїпивно, цїпивно), *n.* Dreschflegelstiel, *m.*
Цїпина, *f.* s. d. v. *В.*
Цїпка, *f.* Hühnchen, *n.* junges Huhn, *В.*
Цїпкати, *v. n.* piepen, piepsen.
Цїпкий, *a.* starr, erstarrt; fest, steif, stark; 2) ätzend, caustisch, *Пар.*
Цїпкiт, -оту, *m.* Gepiepe, Gepiepse, *n.*
Цїпляти ся, an etw. fest sich klammern, halten, *Н.* 55.
Цїпниця осóка, *f.* *В.* Carex frigida.
Цїповяз, *m.* der mit Ketten fesselt.
Цїпóк, -пкá, *m.* Stab, Stock, *m.*; *pl.* цїпкй, Leitersprossen, *pl.* *В.*
Цїпонїти, *v. n.* s. Цїпкати.
Цїпочок, -чка, *m.* *dim.* s. Цїпóк.
Цїпýра, *f.* *aug.* s. Цїп, 2) Цїпóк.
Цїпяк, *m.* Bandwurm, *m.* (Taenia); *pl.* цїпякй, Bandwürmer, *pl.* (Cestoidea), *В.*
Цїрити ся, *Ф.* (*пов.* 79) sich zieren, Ziererei machen.
Цїркóваник, *m.* s. Мерéжка.
Цїсавий, *a.* kastanienbraun, nussbraun, -кiнь, *В.*
Цїсарь, (-р), *m.* Kaiser, *m.*
Цїсарéва, *f.* Kaiserin, *f.*
Цїсарéвич, *m.* kaiserlicher Prinz.
Цїсарiвна, *f.* kaiserliche Prinzessin.
Цїсáрька, *f.* Heerstrasse, *f.* = цїсарска дорóга, *В.*; 2) Perlhuhn, *n.* (Numida meleagris), *В.*
Цїсáрский, *a.* kaiserlich, des Kaisers, Kaiser-; -а дорóга Heerstrasse, *f.*
Цїсáрство, *n.* Kaiserthum, Kaiserreich, *n.* [reich, *Др.*
Цїсáрщина, *f.* Kaiserthum Oester-
Цїсий, *a.* s. Цїсáвий.
Цїтáти ся, Schererei machen, sich lange bedenken. [vollends, gänzlich.
Цїтина, *f.* *in d. Verbind.* до цїтини
Цїтити, *v. a.* starr, erstarrt machen, *Зг.*
Цїткати, *v. a.* s. Доїти.
Цїтка, *gew. pl.* цїткй, *f.* s. Цяткй; 2) s. Пацьóрки, *ОЕ.*
Цїфорити ся, s. Строїти ся, sich putzen, sich schmücken u. zieren.
Цїхá, *f.* Zeichen, Unterscheidungszeichen, *n.*; Gepräge, *n.* Stempel, *m.*; Brandmal, *n.* Brandeisen, *n.* *Пар.*; Typus, *m.*
Цїхувáти, *v. a.* bezeichnen, ein Zeichen aufdrücken, brandmarken; charakterisieren, *У.* [pilio, *В.*
Цїцик мотиль, *m.* Lepidopteron Pa-
Цїцїбаба, *f.* *Ос.* (61) VI. 36. Blindekuhspiel, *n.* [(Alauda cristata L.), *В.*
Цїцїбéнька, *f.* Haubenlerche, *f.*
Цїцїрiк, *m.* Graukehlchen, *n.* (Accentor modularis).
Цїцький, цїцїнький, *a.* so klein.
Цїша, *f.* *Гол.* III. 340. Цїшиця, *Гол.*
Цїшенька, *f.* *R.* 89.? [III. 351.?
Цькóване, *n.* Verhetzung, *f.*
Цькувáти, *v. a.* *Ш.* II. 56. anhetzen, verhetzen.
Цмакувáти, *v. a.* s. Смакувáти.
Цьмак трýпя голóвка, *m.* Todtenkopfschwärmer, *m.* (Acherontia Atropos); 2) -соснóвий, Kiefernschwärmer, *m.* (Sphinx Pinastri); 3) -вовчомолóчий; Wolfsmilchsschwärmer, *m.* (Sphinx Euphorbiae); 4) -бирючний або калинóвий, Ligusterschwärmer, *m.* (Sphinx Ligustri), *Пол.* [lichrysum arenarium), *В.*
Цмин жóвтий, *m.* Strohblume, *f.* (He-
Цмок, *m.* Saugpumpe, *f.* *Т.*; Spritze, *f.* Heber, *m.* *Зак.*; 2) Kuss, *m.*
Цмóкати, цмóкнути, *v. a.* mit den Lippen schmatzen; schlürfen; -на кóнї mit diesem Laute die Pferde antreiben; 2) * -когó jmdn schmatzen (d. i. küssen dass es schmatzt); — ся з ким

sich mit jmdm küssen, * sich schnäbeln.
Цмóком, *adv.* gleichsam hineinschlürfend. [(Sphinx), *B.*
Цьмок, *m.* Glattschwärmer, *m.*
Цьмóком, *adv.* ohne Absatz, ohne Unterlass, *Пар.*
Цмолúти, *v. a.* s. Цмулúти.
Цмонтáр, *m.* *Зар.* s. Цвинтáр.
Цмóчок, -чка, *m.* *dim.* Kuss, *m.*
Цмулúти, *v. a.* saufen, schlürfen, *Кч.* 291. [ehrlich; tugendhaft, *Зак.*
Цний, *a.* schätzbar; achtungswert,
Цнїти, *v. n.* — в гóлоду s. Нúдїти.
Цно, *adv.* — менї = скýчно, mir ist ängstlich.
Цнóта, *f.* *pol.* Tugend, *f.* *Зак.*
Цнотлúвий, *a.* tugendhaft, *M.*III.21.
Цнотлúвість, -ости, *f.* Tugendhaftigkeit, *f.*
Цнýти ся, s. Кýчити ся; менї цне ся ich habe Langeweile, (*Фр.*) [ders.
Цо! цо! *int.* Lockruf des Stammwid-
Цоб! *int.* s. Соб! *Зак.*
Цок! *int.* beim Einschlagen.
Цóкане, *n.* das Anschlagen der bemalten Eier.
Цóкати ся, кóнї цóкают ся die Pferde werden störrig, stätisch, (*Бор.*).
Цокотáйло, *n.* Plaudermaul, *n.*
Цокотáти, (-цокóчу, -отúш), цокотїти, *v. n.* gackern (v. d. Henne); mit den Zähnen klappern; * plappern, schwatzen, plaudern, *Зак.*
Цокотýн, *m.* Schwätzer, *m.* *Піс.*
Цокотýха, *dim.* цокотýшка, *f.* Schwätzerin, *f.*
Цóмоґи, *pl.* Eingeweide, *pl.* (*Фр.*).
Цьóмати, *v. a.* (Kinderspr.) küssen.
Цьонь! цьонь! *int.* Lockruf der Pferde; 2) der Schweine. [Schwein, *n* (*Фр.*).
Цьóнька, *f.* (Kinderspr.) Pferd, *n.*; 2)
Цьóпати, *v. a.* klopfen, (*Фр.*).
Цорк, *int.* vom Klirren des Eisens.
Цóркати, цóркнути, *v. a.* leicht klopfen; 2) *v. n.* klirren, *B.*
Цóркіт, (-от), -оту, *m.* *B.* Klirren, Geklirre, *n.*
Цоркотїти, *v.n.* klirren, rasseln; — ґóтур цоркотúт der Auerhahn schleift d. h. gibt von sich ein zwitscherndes Getöne, gleich dem Geräusch, wenn man eine Sense wetzt, *B.*
Цьóра, *f.* s. Сýка.

Цьось! *int.* Lockruf der Pferde.
Цотáти ся, з ким mit jmdm streiten, hadern, zanken, (*Фр.*).
Цóфати, цóфнути, *v. a.* zurückschieben; zurücknehmen; — ся zurückweichen. [Mädchen.
Цьóхля, *f.* *Ко.* 120. schnippisches
Цу! *int.* zum Antrieb des Zugviehes.
Цýбірка, *f.* Eichhörnchen, *n.* (Sciurus vulgaris), *B.*
Цуґ, *m.* *Не.* Zug, *m.* Pferdegespann, *n.* Fahrt, *f.* Paradefahrt, *f.* [Lenkseil, *n.*
Цýґель, *pl.* цýґлї, *m.* Zügel, *m.*
Цуґóвий, *a.* -кінь Paradepferd, *n.*
Цукáрня, *f.* Zuckerfabrik, *f.* *Ос.* (62) I. 60.; 2) Zuckerbäckerladen, *m.*
Цýкор, -кру, *m.* Zucker, *m.*; 2) Lachtaube, *f.* *Зак.*
Цукóрник, *m.* Zuckerbäcker, *m.*
Цукорнúцтво, *m.* Zuckerbäckerei, *f.* *Пар.* [Zuckerbüchse, -dose, *f.*
Цукорнúця, *dim.* цукорнúчка, *f.*
Цукрíвка, *f.* s. Мóрон; 2) *pl.* цукрівкú, e. Birnengattung süss u. ziemlich gross, *B.*
Цукровáр, *m.* Zuckersieder, *m.* *Пар.*
Цукровáрня *f.* Zuckersiederei, *f.* *Пар.*
Цукровáтий, *a.* zuckerartig, *Пар.*
Цукрóвий, *a.* Zucker-, zuckern.
Цукровúна *f.* Zuckerbackwerk, *n.* *B.*
Цукровúнка, *f.* Bonbon, *m.* *Пар.*
Цукроїдка лускáта, *f.* Zuckergast, *m.* (Lepisma saccharina), *Пол.*
Цукрувáти, *v. a.* zuckern.
Цýкур, *m.* s. Цýкор 1) 2) *Пар.*
Цýндра, *f.* s. Цýндре, (*Фр.*).
Цýндравий, *a.* lumpig, lumpicht, *B.*
Цýндравка, *f.* altes zerrissenes od. geflicktes Hemd. [sche, Kleider.
Цундрáк, *m.coll.* alte zerrissene Wä-
Цýндре, *n.* *coll.* цýндри, *pl.* Lumpen, Fetzen, *pl.* zerrissene und in Streifen herabhängende Kleidungsstücke, (*Фр.*).
Цундрúна, *f.* s. d. v. [Mensch).
Цундрíй, *m.* Lump, *m.* (armseliger
Цýпер, *m.* *Wgr.* VI. Spitze, *f.* Grat, *n.*
Цýпити, (цýплю, цýпиш), *v. a* §. fassen, haschen nach etw., greifen.
Цýпкати, цýпнути, *v. n.* mit Geräusch herabfallen (грушкú з дéрева).
Цупкúй, *a.* behend, geschmeidig, *C.* I. 257.; 2) stark, fest; *adv.* цýпко — —.
Цýппа! *int.* vom Hüpfen.

Цу́прик, *m.* Zipfel, *m.*; Land-, Felsenspitze, *f. B.* [*He.*
Цуприкува́ти, *v.a.* zausen, reissen,
I. Цур, *m. ЛД.* цу́ром врагу́ в о́чи глянь?
II. Цур! *int.* weg davon! hüte dich!
Цур-пе́ка, *pl.* späte Lämmer.
Цу́ра, *H.* 39.?
Цу́ра́ти ся, sich absondern, meiden; sich zurückziehen, sich entziehen, sich lossagen, einer Sache entsagen.
Цура́ха, *B.* = nicht zu behexen! (*vgl.* нівро́ку).
Цурика́ти ся, цурика́ют ся з ді̂вчиною Schererei, viele Umstände machen.
Цу́рка, *f.* Spange, *f. He. Пр.* XI. 1. 119. Haft, *m.* Enterhaken, *m.* *Ч.* I.1. 94; 2) ein kleiner Pflock an beiden Seiten zugespitzt; 3) s. Перевесно́, *Зак.*; 4) Art Knabenspiel, *He.* (*хм.* 150) mit Klötzen, od. mit zehn Kegeln, nach denen man mit einem Stocke wirft, *Зак.*
Цурка́нок, -нка, *m.* s. Гуцуля́чок, гуцуля́к. [Суре́мка.
Цуро́ма, *dim.* цуро́мка, *f. Mc.* 398. s.
Цурпа́ле, *n.* zerbrochene Eierschalen, *He.*
Цу́рпалок, -лка, *m.* s. Цуру́палок, *B.*
Цурпели́ти, *v. a* schleppen.
Цуру́палок, -лка, *m.* Spleisse, *f.* dünnes Stück Holz, Spänchen, *n. B.*
Цухки́й, *a.* faul riechend, müffend, angegangen. [stinken, müffen.
Цу́хнути, *v. n.* angehen, anfaulen;
Цу-цу! *int.* Lockruf des Hundes.
Цуценя́, -яти, *n. dim.* Hündchen, *n.*; Haushund, *m. B.*
Цу́цик, *m.* Mops; kleiner Hund, *m. B.*; 2) Gobius marmoratus, *B.*
Цуцу́кати, *v. n.* „Цу-цу“ als Lockwort des Hundes rufen.
Цюк! *int.* vom Hauen mit der Axt.
Цю́кати, *v. a.* leicht hauen (mit e. Axt); leicht schlagen, stechen, *Зак.*
Цю́мприк, *m.* s. Цю́прик, (*Фр.*).
Цю́ник, *m.* Rohrammer, *m.* (Emberiza schoeniclus), *B.*; 2) e. kleine silberne Münze die öfters ausgegraben wird, *B.*
Цю́нка, *f.* = ка́лка, кри́хта, -води́ &.
Цю́па, *dim.* цю́пка, *f.* finsteres enges Loch, finstere enge Stube; ärmliches kleines Stübchen; Gefängnisstube, *f.*

Цю́пати, цю́пкати, *v. a.* s. Цю́кати; 2) *v. n.* trippeln.
Цюпота́ти, (-ті̂ти), *v. n.* plätschern, leicht schlagen; 2) plappern.
Цю́прик, *m.* Spitze, *f.* Gipfel, *m.* (z. B. eines Berges), *B.*
Цю́цяти, *v. n.* (Kinderspr.) baden.
Цю́ра, *m.* u. *f.* Haushund, *m.* (Canis familiaris), *B.*
Цю́рити, цюрі́ти, цюркоті̂ти, *v. n.* sprudeln, rinnen, sich reichlich ergiessen, fliessen, дощ цюркоти́т vom starken Regenguss, *B. Ф.*
Цю́рком, *adv.* mit Geräusch träufelnd, sprudelnd.
Цюрма́, *f. W.* s. Тюрма́.
Цю́цька, *f.* Insect, *n.* (Insectum), *B.*
Цюцюба́бка, *f.* s. Ці̂ці̂ба́ба.
Цю́ця, *f.* (Kinderspr.) Hund, *m.*
Цяка́вий, *a.* neugierig; 2) witzig; 3) merkwürdig, *B.*
Ця́мкати, *v. n.* schmatzen mit den Lippen (beim Essen), *B.*
Цямри́на, *f.* gezimmerte Brunneneinfassung, *f. Ш.* I.337.; 2) s. Жураве́ль, *Зак.*
Ця́нути, *v. n.* tröpfeln, träufeln, herabträufeln, *B.*
Ця́пати, ця́пнути, *v. n.* tröpfeln, träufeln, tropfen; 2) ця́пати (це́пати), *v. a.* einträpfeln, tropfenweise fallen lassen; * melken, (коро́ву). [chen, *n.*
I. Ця́пка, *f.* Zapfen, Tropfen, *m.* Tröpf-
II. Ця́пка (цепка), *f.* Hühnchen, *n.* junges Huhn, *B.*
I. Ця́пкати, *v. n.* tröpfeln, träufeln.
II. Ця́пкати (це́пк-), *v. n.* piepen, piepsen.
Ця́пку, цяпу́сю, *adv.* ein Bischen.
Цяпоті̂ти, (очу́, -ти́ш), *v. n.* träufeln.
Цята́, *f.* sprudelnder u. schäumender Tropfen, *Ф.* (*пов.* 20.); 2) цят, цята́, ein Bischen; до цяти́ ganz u. gar, *B.*
Ця́тати ся, s. Чечова́ти ся.
Цяти́на, цяти́нка, *f.* Fleck, *m. B. Ф.* s. Ця́тка.
Цяти́нок, -нка, *m.* Guttulina, *B.*
Ця́тка, *f.* Tüpfel, Fleck, Punkt, *m.*; 2) *pl.* цятки́, kleine Korallen.
Цяткя́тий, *a.* gefleckt, getüpft.
Цятко́ваний, *a.* betüpfelt, sprenklig; -а порошни́ця mit Nägeln & beschlagen (als Verzierung).

Цяткувáти, *v. a.* betüpfeln, sprenkeln.

Цятокри́лка, *f.* Syntomis phegea.

Ця́ту, ця́тку, *adv.* ein Bischen.

Ця́цька, ця́ця, *f.* Spielzeug, Kinderspielzeug, *n.* *Ш.*; 2) * Schöne, *f.*

Цяцькóваний, *a.* gemodelt, gemustert (vom Zeug), *Зак.*

Ч.

Ч, fünf und zwanzigster Buchstabe, (Черв).

I. Ча! *int.* still! pst! *Ф.*

II. Ча! *int.* = Цабé! *Kol.* I. 65.

Чабáк, *m.* e. Gattung des Cyprinus *Марк.* 164.

Чабáн, *dim.* чабане́ць, *m.* Schafhirt, Hirt, *m.*; 2) Ochs, *m.* *Зак.*

Чабáний, *a.* s. Чабáньский, *Зак.*

Чабани́стий. *a.* -віл,*Гол.* III. 45.?

Чабáнка, *f.* Hirtin, *f.* Frau eines Hirten, *f*; 2) eine grosse Kuh, *Зак.*

Чабáньский, *a.* Hirten-; 2) Ochsen-, Rind, *Зак.*

Чабанувáнє, *n.* Hirtenleben, *n.*

Чабанувáти, *v. n.* e. Hirtenleben führen, Hirt sein.

Чабáра, *f.* s. Ча́ра. [lustige Lieder.

Чабарáшка, *pl.* -ки, *f.* Art kurze

Ча́бер, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis L.), *Пic.* [249. fest halten.

Ча́вити (ча́влю, -виш), *v. a.* *D. c.*

Ча́пкати, *v. n.* langsam gehen, sich durchdrängen, durchdringen, sich durch schleichen, *Зак.*

Чаву́н, *dim.* чавуне́ць, чаву́нчик, *m.* Gusseisen, Roheisen, *n.* *Под*; 2) Topf aus Gusseisen, *m.* *Зак.* [Gusseisen.

Чаву́нний, *a.* *Нс.* aus Чаву́н, aus

Чагáй, *P.* I. 64.?

Чагáр, *pl.* -рі, *m.* Gesträuch, Gebüsch, *n.* junges Holz, kleiner Wald von jungem Holze; Schilfrohr, *n.* *Зак.*

Чагáрда, *f.* s. Шагардай.

Чагаре́ць, -рця́, *m.* *dim.* s. Чагáр.

Чагарни́к, чагарня́к, *m.* *pl.* -ки́ *К.* II. 35. *B.* Röhricht, Gestrüpp, *n.* dichtes Gebüsch.

Чагу́н, *m.* s. Чаву́н, 1) 2).

Чад, *m.* Dunst, Dampf, Qualm, *m.* Gas, bes. Kohlengas, *n.* *C.* I. 248; 2) * Betäubung, *f.*

Чадь, *f.* *coll.* † = ча́да, *pl.* s. Ча́до.

Ча́денько, *n.dim.Гол.* III. 75. Ча́до.

Чаді́ти, *v.n* u. — ся, dampfen, Dampf machen, qualmen; 2) vom Dunst betäubt werden. [Dampf (von Kohlen), *Cm.*

Чадни́й, *a.* qualmig, dunstig, voll

Ча́до, *n.* † Kind, *n.* *V.* *Ш.* II. 137.

Чадови́й, *a.* *КУ.* von betäubendem Qualm. [hamedanischen Frauen).

Ча́дра, *f.* *Ив.* Schleier, *m.* (der mo-

Чаєвни́к китáйский, *m.* Theestrauch, *m.* (Thea chinensis), *B.*

Чаєм, *adv.* прихова́ти ся, *Ф.* lauernd (sich verstecken).

Чаєня́, *n.* das Junge des Kiebitz.

Ча́їний, *a.* des Kiebitz, *Ч.* II. 36.

Чай, *gen.* чаю́, *m.* Thee, *m.*

Ча́йка, *f.* Kiebitz, *m.* (Vanellus cristatus), *B.*; 2) *gr.* Möve, *f.* *Зак.*; 3) Barke, *f.* Boot, *n.* der Saporoger- Kosaken; 4) Titel eines kleinrussichen Liedes, *Пic.*

Чайкóвий, *a.* von der Barke, *Пic.*

Ча́йма, *f.* Takelwerk des Schiffes, *n.* *К.* I. 176. *B.*

Ча́йний, *a.* vom Thee, Thee-; -а ло́жечка, Theelöffel, *m.* *ОП.*; ча́йна, *f.* *sbst.* Ort wo abgekochter Thee verkauft wird, *Др.*

Ча́йник, *dim.* ча́йничок, -чка, *m.* Theekanne, *f.* Theekessel, *m.*

Ча́йниця, *f.* Theebüchse, *f.*

Ча́йно, *adv.* не ча́йно *M.* unverhofft.

Чак, *m.* Grosser Steinschmätzer, [Saxicola (oenanthe Bechst.)], *B.* [ter, *m.*

Ча́каньош, *m.* *ungr.* Polizeiwäch-

Чакліввни́ця, *f.*s. Чарівни́ця, *Крол.*

Ча́кло колосóве, *n.* Christophskraut, *n.* (Aotaea spicata), *B.* [II. 106.

Чаклувáнє, *n.* s. Чарóванє. *Кв.*

Чаклувáти (-клув), *v. a.* s. Чарувáти, *Кв.* II. 89.

Чаклу́н, *m.* s. Чарівни́к, *Кв.* II. 98.

Ча́ла! *int.* s. Цабé.

Чалáндати, *v. n.* s. d. f.

Чалáпати, чалáпкати, чалапкоті́ти, *v. n.* traben, *B.*; 2) im Kothe waten.

Ча́лий, *a.* scheckig; 2) falb, (v. Pferde, *Пic.*

Чалїви́й, *a.* betrügerisch.

Чалма́ *f.М.*Turban,türkischerBund,*m.*

Чалюва́ти, *v. a.* betrügen.

Чама́ра, *f. dim.* чама́рка, langer Rock, manchmal bis unter'm Hals zugeheftelt; oft auch mit an beiden Seiten der Brust angenähten od. herabhängenden Zwirnbändern geschmückt, welche auch zum Zuknöpfen dienen; auch am Rücken sind oft die Nähte mit Zwirnbändern bedeckt; hinten von den Hüften abwärts ist der Rock in zwei od. mehrere Falten zusammengelegt.

Ча́мбул, *m.* reitende Streifwache der Tartaren od. Saporoger-Kosaken,*Зак.*

Ча́мкати, *v. a.* s. Ця́мкати.

Ча́мяний, *a. D. c.* 404. s. Кра́сний.

Ча́павка, *f. B.* Art Fischernetz.

Чапа́ра, *f.* e. Art Kartenspiel.

Ча́пати, *v. n.* gehen; — ся (wankend) gehen, s. Хита́ти ся.

Чапа́ш, *m.* Steg, *m. B.*

Ча́пити ся, s. Чі́пати ся.

Чапи́цї, *pl.* Handfesseln, *pl.* [*Кух.*

Чапке́нько, *adv.dim.* s. Скоре́нько,

Ча́пко, *adv. Кух.* s. Ско́ро, Шви́дко.

Чаплї́я, *f. Ко.* 128. s. Сковоро́да.

Ча́пля, *f.* Fischreiher, *m.* (Ardea); *B.*; — серебри́ста, Silberreiher, *m.* (A. egretta); — гу́пало, s. Буга́й 2); — ква́ква, Nacht-Rabe, *m.* (A. nycticorax),*Пол.*

Ча́плин, *a.* Reiher-, *Пол.*

Ча́пов, *m. Гол.* III. 492. *ungr.?*

Ча́полоть, *f.* Landschilf, Bergschilf, Hügelrohr, *n.* (Calamagrostis epigaeos L), *Пic.* [Grasart.

Ча́полочь, *m. Ос.* (61) XI. 139. eine

Чапо́ха, *f.* Benennung des Kindes, welches wankend geht (*vgl.* ча́пати).

Чапря́га, *f.* Spange, *f.*

Чапу́га, *f.* s. Ча́полоть, *Пic.*

Чапу́ра, *f.* s. Ча́пля, *B.*

Чара́, *f.*Zauber.*m.*чаро́ю мя чару́є,*Ф. pl.* ча́ри, Zauberei, Hexerei, *f.*

Чара́нка, *f.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula L.), *B.* [Hiebes.

Чара́х! *int.* eines wuchtigen Stosses,

Чарахну́ти, *v. a.* einen Hieb versetzen, schlagen, hauen; aufhauen, mit e. Hiebe verwunden.

Чарі́вка, *f. B.* s. Чарівни́ця.

Чарівли́вий, *a.* bezaubernd, *ОП.*

Чарівни́й, *a.* verzaubert, behext,*Ко.* 373.; zauberisch, bezaubernd, zaubervoll, *Ш.* I. 403. [ster, *m.*

Чарівни́к, *m.* Zauberer, Hexenmei-

Чарівни́цкий, *a.* Zauber-, zauberhaft, *K.* [berei, *f.*

Чарівни́цтво, *n.* Zauberkunst, Zau-

Чарівни́ця, *f.* Zauberin, Hexe, *f.*

Чарівни́ченька, *f. dim.* s. d. v.

Чарівни́чий, *a.* Zauber-, zauberhaft, bezaubernd.

Чарі́вно, *adv.* bezaubernd, *Св.*

Ча́рка, *f.* Spitzglas, Weinglas, Glas, *n.*

Ча́ркати, *v. a.* s. Че́ркати, (*Фр.*).

Чаркува́ти, *v.a.* u. — ся den Trinkbecher herumgehen lassen, zechen.

Чарови́на, *f.* giftige Zauberspeise, *Гол.* III. 164.

Чаро́да, *f.* Nbfls der Боржа́ва.

Чародї́й, *m.* Zauberer, Hexenmeister, Schwarzkünstler, *m.* [künstlerisch.

Чародї́йний, *a.*zauberisch,schwarz-

Чародї́йство, *n.* Zauberei, Hexerei, Schwarzkünstelei, *f.*

Чародї́я, *m.* s. Чародї́й, *Пic.*

Чарома́нтія, *f.Cm.*schwarze Kunst, Zauberei, *f.*

Ча́ронька, *f. dim.* s. Ча́рка.

Чаросо́н, *m.*Zaubertraum, *m. КУ.*

Ча́рочка, *f.dim.*s.Ча́рка; 2) — одноз́бо́иця, Modulus, *B.* [Zauberei treiben.

Чарува́ти, *a. a.* zaubern, hexen,

Чарупи́на, *dim.* чарупи́нка, *f. Ос.* (61) IV. 33. kleines Trinkgläschen.

Час, *m.* Zeit, *f.*; на час: a) zur bestimmten, rechten Zeit; б) auf eine kurze Weile; в сам час zur rechten Zeit, gerade recht; не в час, не на часі́ zur Unzeit; ко́ждого часу́ jederzeit, immer; до часу́ eine Zeit lang, einige Zeit; під той час, um die Zeit; 2) hohe Zeit, höchste Zeit (zu etw.); rechte, gelegene Zeit, (сам час), в бо́жий час zur glücklichen Stunde, in Gottes Namen; 3) Musse, Zeit, *f.* не ма́ю часу́; 4) Witterung, *f.* Wetter, *n.*; *pl.* часи́, * Menstruation, *f.* на часа́х schwanger, guter Hoffnung; 2)часи́. * *gr.* Uhrwerk, *n.*Uhr, *f.Ш.*I.253.

Часи́на, *dim.* часи́нка, часи́ночка, *f.* Weile, *f.* Weilchen, *n.* Minute, *f.* Augenblick, *m.*

Часло́вець,-вця, *m.*s.Часосло́в,*Зак.*

Чáсний, a. zeitlich, irdisch, *Зап.В.*I.27.
Часни́к, *m.* s. Чісни́к.
Часóване, *n.* Agonie, *f.*
Часови́й, *a.* *Н.* 140. zeitig, rechtzeitig; — перегля́д = хрóніка, *Др.*; 2) *sbst. m.* Schildwache, Wache, *f.*
Часови́на, *f.* Zeitgrösse, *f.*
Часóвщик, *m.* *Под.* s Годинникáр.
Часóк, *m.* e. freier Augenblick, -мáти.
Часóм, *adv.* zuweilen, bisweilen, zu Zeiten; часóм тим *Л.* 9. = тимчасóм.
Часомíр, *m.* Chronometer, *n.* *Пар.*
Часомóре, *n.* *Ф.* Zeitenmeer, *n.*
Часóпись, *f.* Zeitung, *f.*
Часопи́сець, -сця. *m.* Chronolog, *m.*
Часопи́сний, *a.* Zeitungs-.
Часослóв, *dim.* часослóвець, *m.* Gebetbuch, in welchem der Gottesdienst der Stunden enthalten ist, *n.*
Часословóво, *n.* Zeitwort, *n.* *Пар.*
Часóчок, *m.* *dim.* s. Часóк.
Часть, *f.* Theil, Antheil, *m.* Stück, *n.*; Partie, *f.*; в чáсти, по чáсти zum Theil, nicht völlig, nicht ganz; 2) *М.* Schicksal, Los, *n.* [weise.
Частéво, *adv.* *К.* theilweise, stück-
Частéнький, *a.* *dim.* частéнько, *adv.* s. d. f. [fig; *adv.* частéсенько.
Частéсенький, *a.* *dim.* sehr häu-
Чáстий, *a.* häufig, öfter.
Части́на, *dim.* части́нка, *f.* Theil, *m.* Stück, Bruchstück, *n.* Partie, *f.*; 2) Theilquotient, *m.* *К.* [mentarisch, *Пол.*
Частинкóвий, *a.* lückenhaft, frag-
Части́нний, *a.* theilig, Theil-, theilweise, partitiv; individuell; differentiell, *К.*
Части́ти, (чащý, части́ш), *v. a.* oft besuchen, oft kommen, (*Фр.*).
Части́ця, *f.* Theilchen, Stückchen, *n.* *Пол.*; 2) Partikel, *f.*
Чáстка, *f.* Theilchen, *n.* kleiner Theil; 2) Partikel, *f.* *ГШ.*
Частковáне. *n.* Theilung, *f.* [Theil-.
Частковий, *a.* zu kleinen Theilen,
Чáстний, *a.* partiell, particular, *В.*; чáстне, *n.* *sbst.* (*sc.* числó) Quotient, *m.* (in d. Mathem.).
Чáстник, *m.* Theiler, *m.*
Чáстно, *adv.* speciell, *Др.* [*Ил.*
Частносуперéчний, *a.* conträr,
Частóване, *n.* Bewirtung, *f.* Tractament, *n.*
Частовáти, *v. a.* s. Частувáти.

Частокíл, -кола, *m.* Pallisade, *f.* Pallisadenverhau, *m.* Stakenzaun, Pfahlzaun, *m.* *В.*
Частоколи́стий, *a.* *АД.* I. 59. aus Частокíл gebildet; mit dichten Latten.
Чáстонь, *adv.* wohl oft, *Зар.*
Чáсточка, *f.* *dim.* Theilchen, Stückchen, *n.* [*Тор.*
Чáсточний, *a.* particulär (віднуст),
Частувáти, *v. a.* bewirten, tractieren, — ся sich wechselseitig bewirten, tractieren.
Частýха, *f.* Gemeiner Froschlöffel, Wasserwegerich, *m.* (Alisma plantago), *Пс.*
Часувáти, *v. n.* in den letzten Zügen liegen, verscheiden, s. Конáти, (*ОБ.*).
Часýнка, *f.* die Kuh welche zur rechten Zeit vom Stiere belegt wurde, *В.*
Чáта, *f.* Vorposten, Lagerwächter, *m.* Nachtwache, *f.*; *pl.* чáти Lauern, Spioniren, *n.* на чáтах auf der Lauer; 2) auf die Lauer ausgeschickte Soldaten, Streifpartieen, *pl.*
Чати́на *f.* Aeste von Nadelholz, (*Бор.*).
Чати́ничка, *f.* Nadelholzwickler, *m.* (Coccyx), *В.*
Чатівни́к, *m.* s. Чатовни́к.
Чáтки-зачáтки, *pl.* *Н.* 258. s. Зачáток. [Vorposten, *m.*
Чатови́й, *a* Lauer-, Streif-, *sbst. m.*
Чатóвник, *m.* Auflaurer, Aufpasser, Späher, Vorposten, *m.* *К.*
Чатувáти, *v. a.* worauf lauern, aufpassen; 2) recognoscieren, *Зак.*
Чаýн, *m.* Gusseisen, *n.* s. Чавýн.
Чаýнка, *f.* Eisenbahn, *f.*
Чаýнний, *a.* *К.* eisern.
Чаýс, чаýш, *m.* (*türk.*) türkischer Höfling, Kammerjunker, *m*; türk. Gerichtsdiener; 2) Eilbote, *m.*
I. Чахáти, *v. a.* abschneiden, die Rinde abnehmen, (*Фр.*).
II. Чахáти, *v. n.* *Гуш.* forteilen.
Чáхлий, *a.* schwächlich, schwach.
Чахни́ця, *f.* *В.* s. Сухóти; 2) s. Грýдниця 2) *Пс.* [schwinden, vergehen.
Чáхнути, *v. n.* abzehren, welken,
Чахóнь, чахóня, *f.* *Марк.* 164. Cyprinus caltratus, *Зак.* [tig.
Чахотóчний, *a.* *Под.* schwindsüch-
Чáша, *f.* Schale, *f.*; Napf, Kelch, *m.*
Чáшка, *f.* *dim.* s. Чáша, *С.* I. 96.;

2) Hirnschale, *f.* Schädel, *m.*; 3) *ТР.* 27. Säbel, *m.*

Чáшник, *m.* Einschenker, Mundschenk, *m. Пар.*; 2) Kelch Zinkenkoralle, *f.* (Calycularis Cladocora), *B.*

Чашови́на, *f.* oberer Theil des Joches (Doppeljoches).

Чашогóртки *pl.* Hüllblättchen, *pl. B.*

Чáяти, *v. a. У.* s. Чекáти; 2) lauern.

Чвáйний, *a.* s. Скóрий. (-до робóти)

Чвал, *m.* Galopp, Lauf, *m.*

Чваль, *f.* s. Жвáвість.

Чвалáй, *m.* mit schlotterndem Gang.

Чвалáти, *v. n.* waten, sich mit Mühe fortbewegen, *Зак.*

Чвáлий, *a.* rasch u. listig.

Чвалкúй, *a.* galoppierend.

Чвалóм, *adv.* im Galopp, im gestreckten Laufe. [Galopp rennen, laufen.

Чвалувáти, *v. n.* galoppieren, im

Чвáля, чваль, *f.* Sturzwelle, *f.* Sprudel, *m. Вах.* s. Бистринá.

Чван, *m. ГШ.* s. Збан.

Чвань, *f.* Stolz, Uebermuth, *m.* Prahlerei, Selbstüberhebung, *f. Н.* 50 *Гл.б.* 106.

Чваньбá, *f.* Prahlerei, *f.*

Чвáнець, -нця, *m.* † Gefäss, Geschirr, *n.* Kelch, *m. Зак.*

Чвáнити ся, prahlen, *Ш.*

Чвáнька, *m.* u. *f. Ч.* IV. 480. чванькó, *m. С.* II. 68. Prahler, Prahlhans, Grossprecher, Geck, *m.* [ehrgeizig, eitel.

Чванькови́тий, *a.* prahlerisch,

Чванькувáтий, *a.* prahlerisch, grossthuerisch.

Чванли́вець, -вця, *m.* s. Чвáнькó.

Чванли́вий, *a.* prahlerisch, grossthuend. [Aufschneiderei, *f.*

Чванли́вість, -ости, *f.* Prahlerei,

Чванни́й, *a.* stolz, prahlerisch.

Чвáнство, *n.* Prahlerei, Grossthuerei, *f. С.* I. 181. [Tumult, *m.*

Чвáра, *f.* Streit, Hader, *m.* Fehde, *f.*

Чварни́й, *a.* zänkisch, *Ст.*

Чварови́тий, *a.* voll von Hader u. Fehde, *К.*

Чварснýти, *v. n. Ф.* s. Шваркотíти.

Чвáти, *v. a.* s. Тровúти, — псáми; * чвáє одéн на дрýгого mit beissenden Reden verletzen, verleumden, beschimpfen, (*Фр.*).

Чверенькó, *m.* Grille, *f.* (Gryllus), *B.*

Чверéнькати, *v. n.* s. Чвирíнькати.

Чверскúй, *a.* (хлїб) s. Черстви́й,

Чверть, *f.* Viertel, *n.* [(*Фр.*).

Чвéртень, -тня, *m.* Quadrant, *m.*; Malter, *n. Пар.* [toliter.

Чвертíвка, *f.* = $1/4$ Fass; = $1/4$ Hek-

Чвéртка, *f.* Viertel, Viertelchen, *n.* vierter Theil; -папéру Quartblatt, *n.* Papier; -мя́са Viertel, *n.* (von einem geschlachteten Thiere): перéдна Vorderviertel, *n.* зáдна Hinterviertel, *n.*; Mass für Getränke (Wein, Brantwein) = $1/2$ Quart; 2) † e. poln. Münze = Viergroschenstück, *n.* (= 12 Silberkopeken), *Зак.* [*a.* viertheilen, vierteln.

Чверткувáти, чвертувáти, *v.*

Чвертни́к, *m.* s. Чвертíвка.

Чвертьрóчний, *a.* vierteljährig.

Чвир, чвирк, *m.* чви́ра, *f.* Schneegestöber, *n. Зак.*; 2) *С.* I. 237. *Ко.* 5. Fusel, Bodensatz nach der Destillation des Brantweins, *m.*; 3) Trunkenheit, *f.* trunkener Muth, *Зак*; 4) s. Бáґа, *Пс.*

Чвирíнькати, *v. n.* zirpen; zwitschern.

Чви́рінок, -нка, *m.* Grille, *f. B.*

Чви́ркнути, чви́ркати, *v. n.* hervorspritzen, hervorschiessen, *Пс.*

Чвірíнок, -нка, *m. Мл.* s. Чвирíнок.

Чвíрка, *f.* Zahl Vier, *f.*; 2) vier Stück, Ganzes, *n.* von Vieren; 3) Viergespann, *n.*; у чвíрку zu Vieren, vier vereint, vier mit einander.

Чвíркати, *v. n.* s. Цьвíркати.

Чвíртка, *f. Ч.* II. 50. s. Чвéртка.

Чеберя́чка, *f.* das Austrinken des Bechers bis auf den Boden, *ГЕ.*; 2) e. Art Tanz, *Н.* 245. *Пс.*

Чебрéць, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis), oder 2) Feld-Thymian, *m.* (Thymus serpyllum), *Зак. Пс.*

Чéбрик материнка, *m.* Feld-Thymian, *m.* (Thymus serpyllum L.), *B.*

Чéбричок, -чка, *m.* Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis), *B.*

Чéбура, *f.* s. Чагáр, (*Фр.*).

Чевéрниця, *f.* Pyrochroa coccinea, *B.*

Чéглик, *m.* s. Кóбуз.

Чéзнути, *v. n. ТР.* 67. s. Счезáти.

Чей, *conj.* vielleicht, vielleicht doch.

Чек, *m.* Wache, *f.* на чекý auf d. Wache, *Мі.* II. 48. жи́ти як на чекý *М.* II. 194.

Чекá, *f.* s. Сторóжка, *Зак.*

Чека́во, *adv.* s. Ці́ка́во, *C.* I. 36.
Чека́лий, *a.* erwartet, *Пс.*
Чека́ло, *n.* e. Art Fischnetz auf zwei bogenförmig gekrümmte Ruthen gespannt.
Чека́н, *m.* Streitkolben, *m.* Streitaxt, *f.*; 2) flageoletartiges Blasinstrument; 3) Grabmeissel, *m.*; 4) Prägestock, Prägestempel, *m.* (in d. Münze).
Че́кане, *n.* Warten, *n.*
Чека́нене, *n.* Prägen, *n.*
Чека́нити, *v. a.* prägen, schlagen, *У.*
Чека́р, *m. Н.* 125. 164. 237.?
Чека́ти, *v. n.* u. *a.* warten, auf etw. warten, erwarten, на кого́, на що, кого́, чого́; -чека́є кого́сь es erwartet jmdn, es steht ihm bevor.
Че́кіт, -оту, *m.* Grosse Krickelster, (Lanius excubitor), *B.*
Чекка́нчик чорнохво́стий, *m.* Schwarzkehlchen, *n.* (Saxicola rubicola L.), *B.*
Чекли́ти, *v. a.* s. Четвери́ти.
Чекло́ня, *f. Не.* Art männliches Kleid.
Чеклува́ти, *v. a.* s. Четвери́ти.
Чекма́н, чекме́нь, *m.* tartarisches Oberkleid, *Зак.*
Че́конїти, *v. n.* s. Це́конїти.
Чекота́ти, *v. a.* zitschern, kreischen, krächzen.
Челеди́н, *m.* Knecht, Diener, *m. B.*
Челе́н, *m. Cm.* s. Член.
Челе́пати, *v. n.* s. Чала́пати, waten; mit Mühe sich fortbewegen, *Зак.*
Челле́ний, *a.* s. Черле́ний, черве́ний, *Гол.* III. 513. 514.
Че́льний, *a. Зг.* Haupt, vorzüglich.
Че́люсть, *f.* Kinnbacken, Kinnladen, *m.* — горі́шна Oberkiefer, *m.*; — долі́шна Unterkiefer, *m.*; че́люсть, *pl.* че́люсти, Oeffnung zwischen den Kinnladen, *f.* Rachen, *m.*; 2) Ofenloch, *n.*
Че́лядь, (че́лядь), *f. coll.* Diener, *pl.* Dienerschaft, *f.* Hausgesinde, *n.*; 2) Tagelöhner, *pl.*; 3) Handwerksgesellen, Gesellen u. Lehrjungen, *pl.*; 4) Tross, *m.*; 5) auch: Hausgenossen, *pl.* sogar Weib u. Kinder werden darunter verstanden; бі́ла ч. Weiber, *pl.*
Челяди́н, *m.* Diener, Knecht, *m*; 2) *Марк.* 103. junger Mann; 3) *Кух. Ос.* (61) XI. 37. Familienglied, *n.* (* v. der Tochter); 4) челяди́н überhpt = чоловік der Mensch = я.

Челяди́на, *f.* s. Че́лядь; Diener, *m.* Dienerin, *f*; 2) Maid, *f.* Mädchen, *n.* Jungfrau, *f. Ч.* V. 12. *Мс.* 350.; 3) = (überhpt) Frauenzimmer, *n.*
Челяди́нець, -нця, *m.* Diener, Knecht, *m.* einer vom Gesinde, *Ш.* I. 406.
Челя́ди́нський, *a.* der Че́лядь, d. i. der jungen Leute, bes. der Mädchen, *Ф.*
Челя́дний, (челе́дний), *a.* Gesinde-; -хлїб ordinäres Hausbrot, Gesindebrot, *n.*
Челя́дник, (челед-) *m.* Handwerksgesell, Handwerksbursche, Gesell, *m.*; Handlungsdiener, *m.*
Челя́дниця (челед-), *f. Ч.* V. 847. Dienstmagd, *f.*; 2) *У.* Stube für's Hausgesinde, *f.*
Челя́дно, (челе́дно), *adv.* reich an Dienerschaft, viel Gesinde; 2) wo viele Frauen. [d.i. jungen Personen angehörig.
Челядо́чий (челед-), *a.* der Че́лядь,
Челядча́, *m.* Familienmitglied, *n.*
Чемайда́нчик, *m. dim.* s. Чемода́н, Reisetasche, *f.*
Чемели́на, *f.* e. Baumart.
Че́мер, *m. Ч.* I. 1. 57. e. Krankheit der Pferde; *pl.* че́мері e. Krankheit des Rückgrats; §. че́мері вломи́ти = den Rückgrat so fest zudrücken, dass es
Чеме́ра, *f.* s. Чама́ра. [kracht.
Чемери́ця жовта́ва, *f.* Niesswurz, *f.* Germer, *m.* (Veratrum Lobelianum Moench); 2) — чо́рна, Schwarzer Germer, (V. nigrum L.), *B.*
Чемері́вка, *f.* Gifttrank aus weisser Niesswurz, *m. Ч.* V. 715.
Чеме́рка, *f. dim.* s. Чеме́ра, Чама́ра.
Чемерни́к, *m.* чемерни́ця, *f.* Weisse Niesswurz, (Veratrum album), *B.*; 2) — чо́рний, Schwarze Niesswurz, (Helleborus niger); 3) — зеле́ний, Grüne N. (H. viridis), *B.*
Чеме́рснути, *v. a.* s. Че́ркати.
Чемерства́, *f.* Menge, grosse Zahl, *f.* кілька чемарства́! = як бога́то!
Чемеру́ха, *f.* s. Чемери́ця, *Kol* I. 144.
Че́мір, *f.* s. Насе́рдниця, (*Фр.*).
Чемлі́т, *m.* Kleid aus weissem Wolltuch, *n.*
Че́мний, *a.* artig; höflich; 2) irgend einen Wert habend, *Ф.* s. Прида́тний.
Че́мність, ости. *f.* Artigkeit; Höflichkeit, *f.* [geben, eilen, laufen.
Чемса́ти, чемха́ти, *v. n.* schnell

Чемши́ти, *v. n.* hinschleichen, (*Фр.*).

Чемчикова́ти, (-кувати), *v. n.* trippeln; mit kleinen Schritten schnell gehen od. laufen, *Ko.* 74. *B.*

Чень, *conj.* s. Чей, *B.* doch.

Чена́р, *m.* Art italien. Tanz, *C.*

Чене́ць, -нцьці́, *m. Wgr.* IX. s. Черне́ць; * ченьця́ пекти́ = eine kupferne Theekanne an's Feuer stellen, *Зак.*

Чени́ця, *f.* s. Черни́ця, *Піс.*

Че́нчик, *m.dim.*s. Черне́ць, че́рчик.

Ченчикува́ти, *v.n.* Чемчикува́ти.

Чепа́к, *m.* s. Чепе́ць.

Чепа́ш, *m.* Steg, *m. B.* [ser.

Чепе́лик, *m.* kleines schlechtes Mes

Чепели́нка, *f.* s. d. v.

Чепеля́ти, *v. a.* mit Mühe etw. thun, schneiden, spielen, *P.* I. 75. [*B.*

Чепера́тий, *a.* sich weit verästelnd,

Чепе́ри, *pl.* s. Соха́.

Чепери́ти ся, sich ausputzen, sich schön kleiden, *Kol.* II. 119.

Чепе́ць, *gen.* чепця́, *m.* Haube, *f.*; 2) Netzmagen, *m.* [sterze, *f.*

Чепи́га, *f. gew. pl.* чепи́ги, Pflug-

Чепи́ти ся, sich an etw. ansetzen, anklammern, an etw. kleben.

Чепі́га, *f.* s. Чепи́га; 2) Himmels wagen, grosser Bär, *m. Зак.*

Чепі́ль, *m.* s. Чепе́лик. [rosum, *B.*

Чепі́р моріжни́к, *m.* Hypnum squar-

Чепірга́тий, *a.* knorrig; mit vielen Aesten u. verschlungenen Zweigen, (*Фр.*).

Чепірна́тий, *a.* federartig gespalten, gefranst, *B.*

Чепірна́тка, *f.* Federmotte, *f.* (Pterophorus); *pl.* чепірна́тки, Geistchen, *pl.* (Pterophoridae), *B.*

Чепірха́тий, *a.*s. Чепірга́тий. (*Фр.*).

Чепі́ти, *v. n.* hocken, müssig sitzen.

Чепки́й, *a.* rasch, hurtig, коні́ -кі́; *adv.* че́пко, = скоро rasch, schnell, hurtig, *Ч.* I. 246. *Oc.* (62) VI. 42.

Чепля́ти, *v. a.* angreifen, anrühren, anfassen; — ся sich anhalten, s. anhängen, sich anklammern, sich an etw. ansetzen, sich ranken.

Че́пнути, *v. n.* sich niederkauen, sich niederbücken, sich hinhocken.

Чепо́вза ти, чепо́взнути, *v. n.* u. чепо́взати ся kriechen.

Чепору́ха, *f.* Frauenzimmer, *n.* das den Putz liebt; ein reinliches, sauberes Frauenzimmer; 2) ein grösseres Spitzglas voll Brantwein, *Зак.*

Чепра́га, чепря́га, *f.* Spange, Klammer, *f. Ф. B.*

Чепуля́ти (-ле́ти), *v. n.* hinkend gehen, *B.*; 2) *v. a.* mit einem stumpfen Messer schneiden. [trabend.

Чепури́стий, *a.* geckenhaft, hoch-

Чепу́рити, *v. a.* aufputzen, schmücken; in Ordnung bringen; aufräumen; — ся sich putzen, sich ankleiden, sich schmücken; 2) * stolz sich geberden, stolz sein.

Чепу́риця, *f.* Stutzerin, *f. Ч.* V. 495.

Че́пурка, *f.* s. Чепуру́ха.

Чепуркова́тий, *a.* geziert, gespreizt, manierirt, *K. B.*

Чепу́рний, *a.* geziert, zierlich, affectiert; nett, hübsch; 2) aufbrausend, capriciös, *Зак.*

Чепурні́ти, *v.n.Зг.* s. Чепу́рити ся.

Чепуру́ха, *dim.* чепуру́шечка, *f.* s. Чепу́рний.

Че́пчик, *m.* Pfize, *Пс.* (*хм.* 97) горо́дний, Garten-Thymian, (Thymus vulgaris); 2) — степови́й, Feld-Thymian, *m.* (Th. serpyllum), *Піс.*

I. Черь, *f.* s. Чир *Wgr.* 14. [*Фр.*

II. Черь, *f.* Baummark, *n.* (der Eiche),

Черв, *m.* Wurm, *m.* Made, *f.*; че́рви, *pl.* Würmer, *pl.*

I. Червь, *f.* die Biene im Larvenzustande; Gewürm, *n.* Made, *f.* [stabens Ч.

II. Червь, *m.* Benennung des Buch-

I. Че́рва, *f.* s. Черв, Червь I.

II. Че́рва, *f.* Coeur, *n.* (in den Spielkarten).

Черва́к, *m.* Wurm, *m.*; 2) Fruchtwickler, *m.* (Carpocapsa), *B.*; 3) * -лихи́й, Kreuzotter, *f. B.* [wurmförmig.

Червакова́тий, (-кува́тий), *a.*

Червако́вий, *a.* wurmfrässig.

Червачни́к бло́щник, *m.* Apfelwickler, *m.* (Carpocapsa), *B.*

Червачо́к, -чка́, *m dim.* s. Черва́к, Würmchen, *n.* kleiner Wurm; 2) — блиску́чий, Johanniswürmchen, *n.* (Lampyris noctiluca), *B.*

I. Че́рвень, -вня, *m.* s. Черв; 2) Schildlaus, *f.* (Coccus); Johannisblut, *n.* (Coccus polonicus), *B.*; 3) der Monat Juni, *Ш.*

II. Че́рвень, *f.* Röthe, *f. Ков.*; 2) das

Blut vom Jungfernhäutchen, *Марк.* 141.

III. Чéрвень, *gen.* чéрвню, Schminke, *f. Пар.*

Червéний, *a.* s. Червóний.

Червенúця, *f.* Cardinalkäfer, *m.* (Pyrochroa coccinea), *B.*

Червенáк, червенячóк, -чкá, *m.* Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula), *B.*

Чéрвець, -вця, *m.* — кактусóвий, Cochenille, *f.* (Coccus cacti); 2) — лякóвий, Gummilackschildlaus, *f.* (C. lacca); 3) — кермесóвий, (C. ilicis), *Пол.*; 4) — рíчний, jähriger Knäul, (Scleranthus annuus); 5) — тревáлий, ausdauernder Knäul, (S. perennis), *B.*; 6) Monat Juni.

Червúвий, *a. P.* II. 58. voll von Würmern, madig, wurmig, wurmstichig.

Червúвіти, *v. n.* madig, wurmstichig werden, Würmer, Maden bekommen.

Червúна, *f.* unansehnliches Insect, Würmchen, *n. МШ.*

Чéрвити, *v. a.* u. чéрвити ся, Brut erzeugen, sich vermehren, мáтка чéрвит die Bienenkönigin zeugt junge Brut, *B.*

Чéрвиця, *f.* Holzbohrer, *m.* (Cossus); Weidenbohrer, *m.* (Cossus ligniperda), *B.*; 2) übrhpt: Wurm, *m. Га.* I. 258.

Чéрвінь, *f.* Coeur, *n.* (in d. Spielkarten).

Червíнити, *v. a.* schminken, *Пар.*

Червíнка, *f.* Bauchtyphus, *m.*; 2) Rothauge, *n.* (Leuciscus erythrophthalmus), *B.*; 3) — зéмна, Erdmilbe, *f.* (Trombidium holosericeum), *Пол.*; 4) червінкú, *pl.* e. Aepfelgattung, roth, weinig, *B.*

Чéрвонь, *f.* Röthe, *f. Фр.*

Червонáвий, *a.* röthlich.

Червонавосíрий, *a.* röthlichgrau.

Червонéнький, *a. dim.* schön roth; röthlich, rothfarbig.

Червóний, *a.* roth; 2) * als *sbst. m.* = Ducaten, *m.*; 3) * als *sbst. f.* червóна = кров; 4) — щир Rother Fuchsschwanz, (Amaranthus caudatus), *B.*

Червонúти, *v. a.* röthen, roth machen, *Ш.* I. 18. 90.

Червóність, -ости, *f.* Röthe, *f.*

Червонíти, *v. n.* u. — ся, sich röthen, erröthen, roth werden; rothe Farbe haben; * schamroth werden.

Червонобóкий, *a.* mit rothen Seiten.

Червонобýрий, *a.* rostbraun, rothbraun.

Червоновáтий, *a.* röthlich, +*M.*

Червоновúдий, *a.* rothwangig.

Червоножóвтий, *a.* gelbroth.

Червонокрапчáтий, *a.* roth getüpft.

Червонозлóтий, *a.* goldroth.

Червонокрúлий, *a.* -а щúпавка, Rothflügliger Raubkäfer, (Staphilinus Erythropterus), *B.*

Червонолúций, *a.* rothbackig, rothwangig, *Ш.* I. 325.

Червономóрдий, *a.* rothbackig, *Не.*

Червононóгий, червонóгий, *a.* mit rothen Füssen.

Червононóсий, *a.* rothnasig.

Червонопúкий, *a.* rothbackig, +*M.*

Червоноплáвка, *f.* Rothauge, *n.* (Leuciscus rutilus).

Червонорíг (дрюх), *m.* Rothhornkäfer, *m.* (Harpalus Ruciformis), *B.*

Червонорíжка (скитáрка), *f.* Rothhörnige Nomadenbiene, (Nomada Ruficornis), *B.*

Червоночлéнні, *pl.* Gliedleibige Spinnenthiere, *pl.* (Arthrogastra), *B.*

Червоношúй (-шíй) муравéль, *m.* Rothe Ameise, (Formica rufa), *B.*; 2) — пригýн, Elater Thoracicus, *B.*

Червонувáтий, *a. Не.* röthlich.

Червонюк, *m. pl.* -кú, Art rothe essbare Pilze, *B.*

Червонюх, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhula), *B.*; 2) Rothwanze, *f.* (Pyrrhocoris), *B.*

Червонáвий, *a.* röthlich.

Червонявобýрий, *a.* röthlichbraun.

Червонáк, *m.* s. Потюх.

Червонáстий, *a.* hellroth.

Червотóка, *f.* Klopfkäfer, *m.* (Anobium); — упрáмка, Trotzkopf, *m.* (Anobium pertinax), *B.*; 2) * Bücherwurm, *m. Пар.*

Чӗрвотóча, червотóчина, *f.* Wurmstich, Wurmfrass, Mottenfrass, *m.*

Червотóчка хлїбнúчка, *f.* Brot od. Klopfkäfer, *m.* (Anobium paniceum), *Пол.*

Червотóчний, *a.* wurmfrässig, stichig.

Червчáтий, *a.* scharlachroth.

Червáк, *m. pl.* червакú, s. Червáк, Wurm, *m*; 2) Art Fasten-Gericht aus Erbsenmehl bereitet, *Зак.*

Червячкú, *pl.* e. Art Buchweizengrütze.

Черва́чник, *m.* s. Свиріпа.
Че́рга, *f.* Ordnung, Reihe, *f.*; че́ргою, за-, по че́рзї, der Reihe nach; 2) Gefolge, *n. B.* [Rotation, *f.*
Черго́ване, *n.* Nachfolge, *f.* -ва́сїву
Черговий, *a.* nach der Reihe folgend, Reihen-, *Cm*; 2) aus Reih u. Glied, -коза́к gemeiner K.
Чергува́ти, *v. n.* nach der Reihe etw. thun, die Reihe einhalten; — ся nach der Reihe einander ablösen, mit einander nach der Reihe abwechseln.
Черда́к, *m. АД.* I. 216. Boden, Oberboden, *m.* Verdeck, *n.* (auf dem Schiffe).
Черда́н, *m.* Ring aus Strohflechte mit bunten Glasperlen besetzt u. an die Haarflechten angepasst, *m.*
Черда́ш, *m. ungr.* Hirt, *m.* (einer Herde, *vgl.* череда́), *B.*
Черева́йко, *m.* Schmerbauch, *m.*
I. **Черева́н**, *m.* Bitterling, *m.* Plätteln, *n.* (Rhodeus amarus), *B.*
II. **Черева́н**, черева́нь, *m.* Dickbauch, Schmerbauch, *m.*
Череванистий, *a.* grossbäuchig.
Черева́тець,-тця,*m.*Bauch Schleimthier, *n.* (Myxozoon vel Gastrozoon).
Черева́тий, *a.* dickbäuchig, mit grossem Bauch; черева́та, schwanger.
Черева́тки, *pl.* s. Брюха́тки, *Вол.*
Черева́ч, *m.* Schmerbauch, Dickbauch, *m.*
Череве́ць, *m.КУ.*I. 303.s. Чебре́ць.
Черевик, *m.* Schuh, *m.*
Черевичник, *m.* Schuhmacher, *m.* (bes. Frauenschuhmacher), *Га.* I. 258.
Черевичок,-чка,*m.dim.*s.Черевик; 2) Pantoffelblume, *f.* Gemeiner Frauenschuh, (Cypripedium calceolus), *B.*
Черевій, *m.* s. Черева́ч.
Чере́вка, *f.* Flachs-, od. Leinseide, *f.* (Cuscuta epilinum), *B.*
I. **Чере́вний**, *a.* Darm-.
II. **Черевний**, *a.*s.Черенний.(*Фр.*).
Че́рево, *n.* Bauch, Leib, *m.*; Mutterleib, *m.*; 2) Magen, *m.*
Черевоно́гі, *pl.* Bauchfüsser od. Schnecken, *pl.* (Gasteropoda), *B.*
Черевопла́вчі, *pl.* Bauchflosser, *pl.* (Abdominales), *Пол.*
Черву́ля, *f.* s. Черева́ч.
Череву́ха, *f.* s. Черева́н I. *B.*
Че́рег, *m.* s. Че́рга, в свій — *ОП.* wenn die Reihe kommt, nach der Reihe.
Чере́д, *m.* Reihe, *f. Ш.* I. 381.; своі́м чередо́м in besonderer Abtheilung, *К.*; чередо́м, *adv.* nach der Reihe; nach der logischen Folge.
Череда́, *f.* Reihe, Ordnung, *f.*; 2) Herde, *f.* Rudel, *m.*; 3) череда́ werden genannt die Falsenkatarakte im Dniestr bei Jampol. [Schaft, *m.* (scapus).
Че́редень, -дня, *m. B.* Stengel;
Чере́дний, *a.* zur Череда́ 1) geh.; — бара́н Leithammel, *m.* [gend, *Зак.*
Чере́дьний, *a.* nach der Reihe fol-
Чередник, (чередник, *B.*), *m.* Hüter einer череда́. Gemeindehirt, Hirt, *m. Не. Н.* 80.; 2) Eigenthümer u. Züchter einer Herde.
Чередниця, *f.* Hirtin, *f. Щог.*
Чередува́ти (-дов-), *v. a.* einreihen, *К.*; — ся nach der Reihe einander ablösen, *Фр.*; 2) scharenweise sich verbinden, *К.*
Че́рез, *praep. mit d. Accus.* durch, über, mittels, während; а) *örtlich:* че́рез пліт перелі́з er stieg über einen Zaum; че́рез село́ ї́хати durch das Dorf fahren, &; б) *zeitlich:* че́рез місяць einen Monat hindurch, während eines Monats; че́рез ніч über die Nacht, die Nacht hindurch; че́рез кільки часу́ dh so lange Zeit; nach einiger Zeit, *Кн.* в) *übertragen causal:* че́рез не́го durch ihn; че́рез то́е dadurch; че́рез що́, wodurch, weswegen; че́рез край, *Кв.* über die Massen, &. [Mass.
Черезве́ршний, *a.* über das volle
Черезе́нь, *W.* = че́рез не́го (*vgl. pol.* przezeń).
Черезмі́рний, *a.* übermässig, ausserordentlich, überaus gross.
Черезнічний, *a.* übernächtig.
Черезплї́чник, *m.* Schulterriemen, Patrontascheriemen, *m.* Bandelier, *n.*
Черезсильний, *a.* übermässig, die Kräfte übersteigend, *Под.*
Черезсї́деленъ, *m. Ч.* II. 674. e. Bestandtheil des Хому́т.
Черезсї́дельник, *m. С.*I.93. s.d.v.
Черемний, *a.* s. Черенний, (*Фр.*).
Че́ремош, (Че́ремш, *f. B.*), *m.* а) білий, u. б) чо́рний, Nebenfl. des Прут.
Чере́муха, *f.* s. Чере́мха, *Пів.*
Черему́шки, *pl.* s. Черенки́, Mes-

serschalen, *pl.* +*M.* [nus padus), *B.*
Черéмха, *f.* Traubenkirsche, *f.* (Pru-
Чéрен, *m.* Strunk, Stiel, *m. B.*
Чéрень, чéрінь, *m.* der Boden des Backofens; Feuerherd, *n. Га.* I. 258.
I. Черéнка, *f.* u. *pl.* черенкú, Messerschale, *f.* Griff, *m.*; 2) *pl.* черенкú, Teichmuschel, Malermuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*; 3) черенкú, Typen, *pl. Пар.*
II. Черéнка, *f.* Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.* [zahn, *m. B.*
Черенний (-ній), *a.* -зуб Backen-
Черенник, *m.* Stielqualle, *f.* (Geryonia), *B.*
Черенóк, -нкá, *m.* Schaft, *m.*
Черенорýжник, *m.* Waffenthierchen, *n.* (Stylonychia), *B.*
Череня́, *n.* Schnärrente, *f.* (Anas querquedula), u. 2) Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.*
Черeня́к, *m.* Backenzahn, *m. pl.* череня́ки́, Backenzähne, *pl. B. Пол.*
Чéреп, *m.* Hirnschale, *f.* Hirnschädel, *m.*; 2) Scherbe, *f.* Thonscherbe, *f.*; * Gefäss aus Thon, *n.*
Черепáнька, *f. B.* s. d. v. 1) u. 2).
Черепáня, *f.* thönerne Pfeife zum Rauchen (zerbrochen od. auch ganz), *B.*; 2) — ве.ика, Grosse Teichmuschel,(Anodonta cygnea); — малá, Enten-Teichmuschel, *f.* (A. anatina), *Пол. B.*
Черепáха, *f.* Teichmuschel, *f.* (Anodonta), *B.*; 2) Sumpfschildkröte, *f.* (Emys europaea), *B.*
Черепаховáтий, *a.* muschelförmig.
Черепáшечка вохчáтка, *f.* Schildkröten-Wasserbärthierchen, *n.* (Emydium testudo), *B.*
Черепáший, *a.* der Teichauster.
Черепáшина, *f.* Schildpatt, *n. Пол.*
Черепáшка, *f. dim.* s. Черепáха *B.*
Черéпє, *n. coll.* Scherben, *pl.* (von zerbrochenen Thongefässen).
Черепи́ця, *f. gr.* Dachziegel, *m. Пар.*
Черепкóвий, *a.* Scherben-, -суд. Scherbengericht, *n. Ил.*
Черéпний, *a.* -а я́ма Schädelhöhle, *f.*
Черéпниця. *f.* Muschelschale, *f. Фр*; *pl.* черéпниці, Muscheln, *pl.* (Conchifera), *Пол.* [-чка), *m. dim.* s. Чéреп 2).
Черепóк, (*g.* -пкá), черепóчóк, (*g.*
Черепольóґ, *m.* Kraniolog, *m. Шл.*
Черепýлька, *f.* s. Черепáня 1).
Черепýха, *f.* Schwanen- Teichmuschel, *f.* (Anodonta cygnea), *B.*; 2) Kröte, *f.* (Bufo), *B.*
Черепýшка, *f.* = черéпє, *Bax.*
Черéпяний, *a.* thönern, aus Thon, Thon-.
Черепя́нка, *f.* s. Черепáня 1).
Чéрес, *m.* lederner breiter Gürtel, Geldkatze, *f.* [eisen, Sech, *n.*
I. Чересло́, *n.* Pflugmesser, Pflug-
II. Чересла́, *pl.* Lenden, *pl. Пар.*
Чересля́к, *m.* Randassel, *f.* (Polydesmus), *B.*
Чересóк, -скá, *m. dim.* s. Чéрес.
Черéт, *m.* s. Очерéт. [agrostis), *B.*
Черетни́ця, *f.* Reithgras, *n.* (Calam-
Черéточка, *f.* черéточка коноплянóчка, *Ч.* V. 749.?
Черéха, *f.* Art grössere, fleischige Kirschen, (Prunus duracina).
Черéць, -рця́, *m.* das Scharlachroth, e. Art rothes Zeug.
Чéреш, *m.* s. Чéрес, (*Макс.*).
Череши́на, *f.* Süsskirsche, Vogelkirsche, *f.* (Prunus avium), *Пic.*
Черешковáтий, *a.* mit gestielter Blüte,(pedunculatus), *B.* [pflanzung, *f.*(?).
Черешни́к, *m. M.* I. 106. Kirschen-
Черешни́на, *f.* Kirschenholz, *n.* Kirschbaum, *m.* [avium), *B.*
Черéшня, *f.* Süsskirsche, *f.* (Prunus
Черéшок, -шка, *dim.* черешéчок, -чка, *m. B.* Blütenstiel, Blattstiel, *n.*
Чéржити ся, nach der Reihe bei einer Arbeit sich ablösen. [Wildente.
Чери́чка, *f. Ч.* III. 427. e. Art kleine
Чéрінь, *f.* Boden des Back-, u. Kochofens, *m.* — набивáти einstampfen, ausbessern, *P.* I. 134. III. 101.
I. Черк, *m.* у той сами́й черк, *M.* III. 12. in demselben Augenblicke.
II. Черк, *m. Не.* s. Чéрта, s. d. f.
Чéрка, *f.* Streifen, *m.* Linie, *f. Пу.* Umriss, *m.* Grenzlinie, *f. Гол.*
Чéркас, *m.* черкаси́на, *f.* Circassienne, *f.* (wollener Kleiderstoff).
Чéркати, *v. a.* streichen, streifen, anstossen щось до чогóсь; * schlagen черк егó у пúку, *Зак.*; 2) * sich aufmachen, sich wohin begeben; — ся з ким sich mit jmdm berühren.
Чéркес, *m.* Tscherkess, *m.*
Черкéска, *f.* Tscherkessin, *f.*; 2)

Oberkleid, *n.* *C.* II. 164. [Wasser.
Черкітка, *f.* водá — rieselndes
Чéркнути, *v. a.* s. Чéркати.
Черкотáти, *v. n.* s. Тарахкотíти.
Черкóти, *pl.* Art Sporen mit Schellen, von ungarischen Ruthenen an den Stiefelabsatz beim Tanz befestigt.
Черкотíти (-кочу, -тиш), *v. n.* rieseln, gelind rauschen. [sicht).
Черленéцкий, *a.* *Ф.* roth (im Ge-
Черлéний, *a.* roth, *B.*
Черленя́к дюк, *m.* Kleiner Weinschwärmer, (Sphinx porcellus), *B.*
Черля́нка, *f.* Sammetmilbe, *f.* (Trombidium), *B.*
Чéрмань (кампéшія́нська). *f.* Blut-Blau-Campecheholz, *n.* (Haematoxylon campechianum), *B.*
Чермнувáти ся, s. Червонíти ся, *K.*
Чермóха, чермýха, *f.* Rothauge, *n.* (Scardinius erythrophthalmus), *B.*
Чернь, *f.* Schwarzes, *n.* Schwärze, *f.* schwarze Farbe; 2) *Ч.* V. 489. schwarzes Stickgarn; 3) * gemeines Volk, Pöbel, *m.*; 4) * grosse, dichte Menge; 5) Mark, *n.*
Чернéтка, *f.* *Др.* Brouillon, *n.*
Чернéць, *gen.* черця́, *pl.* черцí, *m.* Mönch, *m.*; 2) Verleumder, *m.*
Чернéцтво, *n.* Mönchsstand, *m.* Mönchthum, *n.*
Чернéча, *f. coll.* Mönche, *pl.* *Mi.* II. 173.
Чернéчество, *n.* Mönchthum, *n.* *He.*
Чернéчий, *a.* vom Mönche, Mönchs-; 2) -а рáда *He.* s. Чóрна рáда.
Чернéччина, *f.* Klostervermögen, *n.* Klostergrund, *m.* Klosterpfründe, *f.* *B.*
Черни́льниця, *f.* s. Каламáр. *M+Б.* 360. [lanthaceae), *B.*
Чернильовáті, *pl.* Giftlilien, (Me-
Черни́ти, *v. a.* schwärzen, schwarz machen; beschmutzen; 2) * — когó jmdn anschwärzen, verleumden.
Черни́ця, *f.* Nonne, *f.*; 2) Heidelbeere, *f.* (Vaccinium myrtillus), *B.*
Черни́ченько, *m. dim.* s. Чернéць.
Черни́чити, *v. n.* zum Theil ein mönchähnliches Leben führen, *Мак.*
Черни́чник, *m.* Heidelbeestrauch, *m.*
Чернíтка, *f.* пля́хта, alltäglich, ordinär, gemein, *Пт.* [boden, *m.*
Чернóзем, *m.* Schwarzerde, *f.* Acker-
Чернóклён, *m.* чернóклина, *f.* s. Чорноклéн, *Пс.*

Чернýха, *f.* s. Чермóха, *B.*
Чернýшка, (чорн-), *f.* Schwarzkümmel, *m.* (Nigella sativa); — ролёвá. Acker-Schwarzkümmel, *m.* (N. arvensis), *B.*
Чéрня, *f.* schwarze Ziege. [*f.* *У.*
Черня́ва, *f.* dichter Schwarm, Horde,
Черня́дка, *f.* Trauerente, *f.* (Anas Oedemia), *B.*
Черпáк, *m.* Schöpfgeschirr, *n.*; 2) e. Art Fischnetz, (= Hamen, *m.*?), *B.*
Черпáльня, *f.* Gebäude in der Papierfabrik, worin die Papiermasse geschöpft wird, *n.*
Чéрпало, *n.* s. Черпáк 1).
Черпіти́ха, черпíта, *f.* Kothlerche, Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata), *B.*
Черпýчий, *a.* Schöpf, *Пар.* [*B.*
Черсáк, *m.* Kardendistel, *f.* (Dipsacus),
Черсаковáті, *pl.* Karden Gewächse, *pl.* (Dipsaceae), *B.*
Черсáти, чéрснути, *v. a.* kratzen, anstreichen, *B.* *Ог.* 49.
Черствáк, *m.* *Вол.* s. Гриб щирáк.
Черстви́й, *a.* derb, hart, frisch, stark, kräftig; 2) хлїб — nicht mehr frisch, trocken, rösch. [den (v. Brot).
Чéрствіти, *v. n.* trocken, hart wer-
Черт, *m.* Teufel, *m.* *K.* s. Чорт.
I. Черть, *f.* Strich, *m.* Linie, *f.* *Кн.*
II. Черть! *int.* patsch! *B.*
Чéртá, *f.* Strich, *m.* Linie, *f.* Zug, *m.*
Чертáк, *m.* Grenzwachthaus, *m.* *Пар.*
Чéртаний, *a.* — пригýн Gemeiner Saatschnellkäfer, (Elater lineatus), *B.*
Чертáстий, *a.* лéгко — vom Stengel des Buchweizens, *B.*
Чертвовáти, *v. a.* *У.* — мóлотом hämmern, hauen, prägen.
Чертéж, *m.* Ackergrund, *m.* gewonnen dh Vernichtung des Waldstandes.
Чертéжник, *m.* s. d. f. *B.*
Чертéц, *m.* Grosse Haselmaus, (Myoxus nitela), *B.*
Черти́нка, *f.* kleiner, feiner Strich.
Черти́ти, *Гол. гр.* 20.?
Черти́ця, (-ця), *f.* Baum ringsum abgeschält, *m.* *B.*
Чéртїж, *m.* s. Чертéц, *B.*
Чертíжна, *Гол. гр.* 20.?
Чертóваний, *a.* mit Strichen versehen, *B.* [Gebäudes, *m.* *Ш.* II. 174.
Чертóг, *m.* † der innere Theil eines
Чéрточка, *f.* *dim.* s. Чéрта; 2)

чéрточка дрожúнка, *f.* Zitterthierchen, *n.* (Lineola vibrio), *B.* [буква-, *У.*
Чертувáти ся, sich aufzeichnen,
Черýн, *m.* Kessel, *m.*; 2) s. Чертéц, *B.*
Чéрхавий, *a.* knorrig, (*Фр.*).
Черцёвий, *a.* s. Червчáтий.
Черчáти, *v. n.* rieseln, *Лїр.* 18.
Черчáтий, *a.* -пóяс, breit gewoben, *Kol.* I. 46. [чéрвець.
Черчéстий, *a. Me.* 58. aus Черéць,
I. Чéрчик, *m.* Pfrille, Ellritze, *f.* Bitterfisch, *m.* (Phoxinus rivularis), *B.*
II. Чéрчик, *m.* schmucker schöner Junge, *Kol.* I. 122. [*n. Марк.* 141.
Чéрчичок, *m.dim.* Jungferhäutchen,
Чéршля, *f.* heisst der Ort wo der Wald ausgehauen wurde u. bloss einige junge Bäume übrig geblieben sind; 2) abgebrannter Feldraum.
Чершошúще, *n. ŻP.* s. Шúшка.
Чесáлка, *f.* Wollkrämpel, *f.*; 2) Streicherin, *f. Пар.* [cher, *m. Пар.*
Чесáльник, *m.* Wollkrämpler, Strei-
Чесáльниця, *f.* s. Чесáлка 2), *Пар.*
Чесáти, (чéшу, чéшеш), *v.a.* auskämmen, die Haare kämmen; -лен, вóвну hecheln, krämpeln; bürsten щіткою чесáти; 2) * когó jmdn durchhauen, prügeln; 3) * reden; 4) *v. n.* laufen, rennen; — ся sich kämmen; 2) *Кн.* jucken.
Чéский, *a.* tschechisch, böhmisch.
Чéсний, *a.* ehrlich, rechtschaffen, redlich; achtbar; Чéсного Хрéста, на — —, s. Воздвижéнє *Ч. К.*
Чесний, *a.* zeitlich, zur rechten Zeit, wann die Zeit kommt (не вмирáє старúй але чесний).
Чесник, *m.* s. Чіснúк.
Чéсність, -ости. *f.* Redlichkeit, Ehrlichkeit, *f.*; *Ч.* IV. 695. Unbeflecktheit, Reinheit, *f.* [245; честнóче *Кв.* I. 262.
Чеснóче! *vocat.* bei Панóтче, *Кв.* I.
Честь, *f.* Ehre, Achtung, Hochschätzung, *f.* Ansehen, *n.* Verehrung, *f.*; 2) Ruhm, *m.*; — на сóбі клáсти, поклáсти auf seine Ehre Rücksicht nehmen, seine Ehre, sein Ansehen wahren, *Кч.* 106. *Не. Пр.* XI. 50. [verehren, *К.*
Чествовáти (-вув-), *v. a.* † ehren,
Чéстен, чéстна, -не, *a. Ч.* V. 940. s. Чéстний. [Biedermann, *m.*
Честúвець. -вця, *m.* Ehrenmann,
Честúвий, *a.* rechtschaffen, ehrlich; 2) sittlich, anständig, moral, Sitten-, *К. Пу.*; 3) ehrsüchtig. [Tugend, *f. Пу. Ст.*
Честúвість, -ости, *f.* Ehrlichkeit;
Честúвно, (-во), *adv.* moralisch, sittlich, *Не.*; 2) ehrfurchtsvoll, *ОП.*
Честилю́бець, -бця, *m.* der Ehrsüchtige, *B.* [geizig.
Честилюбúвий, *a.* ehrsüchtig, ehr-
Честúтель, *m.* Verehrer, *m.*; -телька, *f.* -in, *f. Пар.* [Ehre erweisen, (*Фр.*).
Честúти, *v. a.* ehren, verehren, jmdm
Честúти, *v.a.* oft besuchen, s. Частúти.
Чéстний, *a.* s. Чéсний.
Честнотá. *f.* Redlichkeit, Rechtschaffenheit, Ehrlichkeit; Tugend, *f.*
Честнотлúвий, *a.* tugendhaft, *Bаx.*
Честовáти, (-ув-), *v.a.* s. Частувáти.
Честолюбúвий, *a.* ehrsüchtig, ehrgeizig, *Тор.* [sucht, *f.* Ehrgeiz, *m. Тор.*
Честолюбúвість, -ости, *f.* Ehr-
Честолю́біє, *n.* s. d. v.
Честолю́бність, -ости, *f.* Ehrgeiz, *m.* Ehrbegierde, Ehrsucht, *f. Не.*
Чéстію, чéстю, чéстєв, *adv.* mit Ehren, ehrlich; 2) auf gutem Wege, gütlich.
Чет, *m.* Theil, Antheil, *m.* Stück, *n. Зак.*
Четвéр, *gen.* четвергá, *m.* Donnerstag, *m.*; великий, Gründonnerstag, *m.*
Четвергá, *f. МШ.* s. Чвірка, Viergespann, *n.*
Четвергóвий, *a.* zum Donnerstag geh.; am Donnerstag, Donnerstags-.
Четвéрень, *a.*-bis Viergespann, *n. Фр.*
Четвéреньки, *pl.* на четвéреньках auf allen Vieren.
Четвéрець, -рця, *m.dim.* s. Четвéр.
Четверúк, *m.* на четверикý, *М.* im Viergespann; четверикóм, *adv.* mit Viergespann. [auf allen Vieren.
Четверинкú, *pl.* на четверинкáх,
Четверúти, *v. a.* zu éinem Paare Ochsen od. Pferde ein zweites Paar dazu spannen, (*Бор.*). [zu 4. *К.*
Четверúця, *f.* Anzahl von 4, je 4,
Четвéрка, *f.* s. Чвірка, Viergespann, *n.*
Чéтвернь, *f.* kleiner aus vier Theilen bestehender Deichsel am Pfluge.
Четвернúця, *f.* s. Чвірка, Viergespann, *n.* [Gerste (Hordeum vulgare).
Четверня́к (ячмінь), *m.B.* gemeine
Чéтверо, *num.* vier. [Tetrarch, *m.*
Четверовлáстник, *m.* Vierfürst,

Четвероґранний, *a.* viereckig, quadratisch.
Четвероуглóвий, *a.* viereckig.
Четверойкий, *a.* vierfach, viererlei, *Ог.*
Четвертáк, *m.* = ¼ Rubel = 25 Kopeken; 2) Viergroschenstück, *n.*
Четвéртий, *num.* vierter.
Четвертúна, *f.* der vierte Theil; 2) Getreidemass in Russland = 2·099 Hektolitr. = 3·4137 W. Metzen.
Четвертíвка, *f.* s Чвертíвка. (*Фр.*).
Четвертóвий, *a.* Viertel-, ein Viertel eines Masses od. Gewichtes enthaltend, *Др.*
Четвертóк, -ткá, *m.* e. Mass, *B.*
Четвертувáти, *v. a.* viertheilen, vierteln.
Четвертúк, *m.* vierzeilige Gerste, *B.*
Четвíрний, *a.* viertheilig, aus vier Stücken u. dgl. zusammengesetzt.
Четéн, *m.* geflochtene Wand (Gitterwand) im Aréл, *f.*
Четéць, -тця́, *m.* s. Читáтель, *ОП.*
Четúна, *f.* s. Щетúна.
Четúняний, *a.* aus Четúна, borstig, mit Borsten.
Четúри, *num.* s. Чотúри.
Четирохріжкáтий, *a.* mit vier vorstossenden Ecken.
Четúрха, *f.* Rauhfliege, *f.* (Coelopa), *B.*
Четирхáтий, *a.* gewimpert, rauh, *B.*
Четирхáтість, -ости, *f.* Rauheit, *f.*
Чех, *m.* der Tscheche, Böhme; 2) чех, Art goldene od. silberne alterthüml. Münze, *Kol.* I. 38.; 3) чехú, *pl.* Art Erdäpfel röthlich, lang, *B.*
Чéхлик, *m.* kurzes Männerhemd.
Чехóл, *gen.* чехлá, *m.* Ueberzug, *m.* Decke, *f.* *C.* II. 201.
Чехолúти, *v. a.* rasch schneiden (mit einem scharfen Messer), *Фр.*
Чехóнь, *f.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.* [2) s. Млáка.
Чéчва, *f.* rechter Nbfls des Днїстéр;
Чечевúця, *f.* s. Сочевúця, *Пic.*
Чечéкати, *v. n.* zirpen.
Чéчір, *m.* Marienkäfer, *m.* (Coccinela septempunctata), *B.*
Чéчіт, e. Vogelgattung, *B.*
Чечовáти ся, Paar od. Unpaar, gleich u. ungleich spielen. [penser ruthenus), *B.*
Чечýга, *f.* Stierl, Sterlet, *m.* (Aci-
Чечýра, *f.* *Ч.* III. 441. e. Fischart.
Чéша, *f.* s. Чехóнь, *B.*
Чéшка, *f.* eine Tschechin, Böhmin.
Чешушáтий, *a.* *Ч.* IV. 547. schup-
Чéшка, *f.* *dim.* s. Чáшка. [picht.
Чи, *conj.* Fragepartikel: ob?; es braucht aber im Deutschen meist nicht ausgedrückt zu werden: чи так? so ist? чиж тáки? ist's möglich dass-? чи мóже бýти? ist das möglich? Чú ти бá? = чи ти бáчиш? ist's möglich? wie so gar? *Не. хм.* 233; 2) oder: чи ти хóчеш, чи не хóчеш du magst wollen od. nicht; чи сяк чи так es sei nun so oder anders.
Чибáрка, *f.* Trinkschale, *f.* *Га.* I. 258.
Чúбрик, *m.* wird genannt eine magere Makrele, (Scomber scombrus L.), *B.* s. Скýмбрия. [sen, на когó, на що.
Чúгати, *v. n.* lauern, auf etw. pas-
Чиготáти, *v. n.* den Laut „чигú“ hervorbringen (v. Kiebitz), чáйка чигóче, *B.*
Чигýн, *m.* Auflauerer, *m.* *Пар.*
Чиж, чúжик, *m.* Zeisig, *m.* (Fringilla spinus), *B.*
Чижмáк, *d.* чижмачóк, -чкá, *m.* ordinärer Schuh, Kamasche, *f.*
Чúжми, *pl.* Schuhe, *pl.* *Зак.* [gehörig.
Чий, чия́, чиé, *pron.* wessen, wem
I. Чик, *m.* *Гол.* III. 431. s. Вюн.
II. Чик, *int.* vom Schneiden.
Чúкавиця, *f.* набрáти ся в ким-цї, *Ос.* (61) X. 35.? [кіт, *B.*
Чúкавка, *f.* s. Щúкавка; 2) s. Чé-
Чúкайло, *n.* Steinschmätzer, *m.* (Saxicola), *B.*
Чúкало, *n.* Art Fischnetz, *B.*
Чúкане, *n.* Ticken, *n.* *Пол.*
Чúкати, *v. n.* s. Цúкати, *Зг.* zwitschern.
Чикáч, *m.* *B.* s. Чéкіт. [Brantwein.
Чикúлдиха, *f.* *Ко.* 30. schlechter
Чикирдéй, *m.* s. Чукурдéль, *B.*
Чúкір, *m.* Kohlmeise, *f.* (Parus major), *B.* [schneiden.
Чúкнути, *v. a.* *D.* *c.* 2. einschneiden,
Чúколонок, -нка, чúколоток, -тка, (чúколодок, -дка), *m.* Fingergelenk, Kniegelenk, *n.* *B.*
Чикýливка, *f.* Baumpieper-Spitzlerche, *f.* (Anthus arboreus), *B.* [(*Бор*).
Чúлий, *a.* gesund, stark, makellos,
Чиликнути, *v. n.* zwitschern.

Чи́льця, *n. coll.* Diadem, *n.* *Ф.*

Чильчи́бель, (?) *Зак.* Echter Krähenaugenbaum, (Strychnos nux vomica).

Чим, *pron. Instrum.* s. що; 2) *adv.* beim comparat. dient zur Bildung des superlat: чим бо́рше auf's geschwindeste; чим дуж = чим бо́рше, = чим бі́льше, *Зак.*; чим-тим, je desto.

Чимайда́н, *m. vgl. gr.* Чемода́н, Mantelsack, *m.*

Чимали́й, *a* genug gross, eben nicht klein; *adv.* чима́ло, nicht wenig, genug.

Чимба́рство, *n.* Gärberei, *f.*

Чимбі́р, -бо́ру, *m.* s. Кра́йка, *B.*

Чимбо́рик, *m.* s. d. v. *B.*

Чимбра́с, *m.* Saat-Wucherblume, *f.* (Chrysanthemum segetum), *B.*

Чимиру́ха, *f.* Bein. des Brantweins.

Чи́мсати, *v. a.* zupfen, rupfen; 2) s. Чімха́ти, *B.* *Ог.* 71.

Чи́мха, *f.* Büschel, *n.* *B.*

Чи́мхати, *v. a.* s. Чи́мсати, *Ог.* 71.

Чимчикува́ти, *v. n.* s. Чемчикува́ти, *Зак.*

Чин, *m.* Rang, *m.* Würde, Ehrenstelle, *f.*; 2) Art, Weise; Gattung, *f.* и́ншим чи́ном, auf e. ganz andere Weise, von e. ganz anderen Art; 3) Ceremoniel, *n.*

Чина́р, *m.* morgenländischer Platanus.

Чина́ти, *v. a.* *Ч.* II. 16. s. Починя́ти.

Чиньба́, (чинба́), *f.* Gärben, *n.* Zubereitung des Leders, *f.* s. Випра́ва, *H.* 206.; 2) Zurichtung, *f.* Abprügeln, *n.* *H.* 78.

Чинба́р, *m.* Gärber, *m.* *Зак.*

Чинба́рський, *a.* Gärber-, vom Gärber.

Чинґа́л, *m.* *C.* II. 12. s. Кинджа́л (?).

Чинджеру́шка, *f.* чинджи́р, *m.* kleiner Weidenzeisig, (Sylvia rufa), *B.*

Чине́ць, -нця́, *m.* s. Чене́ць, черне́ць, *Зак.*

Чинжи́рочка, *f. dim.* *H.* 292. (in dem Räthsel) von der Elster gesagt.

Чини́тель, *m.* — зако́ну Vollzieher, *m.* *K.*

Чини́ти, *v. a.* thun, machen; handeln; hervorbringen; veranstalten; — одпра́ву *M.* I. 16. den Gottesdienst abhalten; 2) — вбі́же s. Підчини́ти 1); — ся gemacht, gethan werden; geschehen werden; 2) sich für etw. ausgeben, sich verstellen; — ся чимо́сь sich zu etw. od. wozu machen, etw. aus sich machen; — ся кому́сь чимо́сь für jmdn etw. gelten.

Чині́та, *m.* s. Чарівни́к.

Чинки́, *pl.* s. Ча́ри, *B.*

Чи́нний, *a.* thätig, beschäftigt.

Чи́нно, *adv.* thätig; 2) gut ausgearbeitet, *Pa.* II. 211.

Чи́новатий, *a.* gewirkt.

Чино́вий, *a.* mit e. Range (чин) bekleidet, (hoch) angestellt, *He.* zum Beamtenstand geh., Beamten-, Amts-, *Ko.* 93. 173.

Чино́вник, *m.* der eine Würde, einen Rang hat, Beamte, *m.*

Чино́к, -нка́, *m. dim.* s. Чин, *Ko.* 355.

Чи́нча, *f.* s. d. f.

Чинш, *m.* Zins, *m.* Geldabgabe (übrhpt), *f.*; Grundzins, Herrenzins, *m.* Herrschaftsgefälle, *n.*; Miethzins, *m.*

Чиншівник, **чиншови́к**, *m.* *K.* Zinsmann, Zinszahlender, Zinspflichtiger, Zinsbauer; Miethsmann, *m.*

Чинщо́вий, *a.* Zins-, Zins zahlend, auf Zins sitzend.

Чипе́ра, *f.* Gabelast, *m.*

Чипи́жка, *f. dim.* s. Чепи́га.

Чипі́ти, *v. n.* worin stecken, woran kleben, haften; — над чимо́сь unverdrossen woran sitzen, kauern, hocken.

Чипія, *f.* *Ч.* V. 698. s. Чепи́га.

Чипра́га, *f.* Spange, Klammer, *f.* (aus Messing welche die Korallenreihen etc. zusammenhält), *Hae.*

Чир, *m.* Mehlbrei, *m.*; 2) Zunderschwamm, *m.*

Чирь, *f.* *Ф.* Ungeziefer, *n.*

Чира́к, *m.* s. Чи́рка.

I. **Чира́ти**, *v. a.* *У.* s. Че́рпати.

II. **Чира́ти**, *v. a.* austauschen, auswechseln, (*Фр.*).

Чирачи́ця, *f.* s. Чи́рка.

Чире́нка, (-ри́нка), *f.* Krickente, *f.* (Anas crecca), *B.* [Anas querquedula), *B.*

Чирі́ца, *f.* s. d. v.; 2) Schnärrente, *f.*

Чи́рка, *f.* Geschwür, *n.* *B.*; 2) s. Чирі́ца 2) *B.*

Чирку́н, *m.* s. Ціівку́н, *B.*

Чирлі́й, *m.* Trillernder Wasserläufer, (Totanus hypoleucos), *B.*

Чирова́тий, *a.* breiig.

Чи́рочка, *f.* s. Чирі́ца 1) u. 2), *B.*

Чирса́к, *m.* *Ф.* *Пр.* III. 238.?

Чиру́н, *m.* Pfanne, Südpfanne, *f.* *B.*

Чиря́, *n.* s. Чирі́ца 1) u. 2), *B.*

Чиря́нка, *f.* s. Чире́нка, *B.*

Чиря́ти, *v. a.* s. Че́рпати.

Чисе́льний, *a.* -а величина́ Zahlengrösse, Zahl, *f.*

Чисе́льник, *m.* Zähler, *m.*

Чи́слене, *n.* Zählen, Rechnen, *n.*

Числе́нний, *a.* zahlreich; *adv.* числе́нно.

Численни́к, *m.* der Zählende, *Др.*

Числе́нність, -ости, *f.* Anzahl, Menge, *f. Пол.*

Числи́мий, *a.* zählbar.

Числи́ти, *v.a.* zählen, rechnen; * halten; — ся sich rechnen; gezählt, gerechnet werden.

Числівни́к, *m.* Zähler, *m.* Zahlwort, [*n.* (numerale).

Число́, *n.* Zahl; Anzahl, Menge, *f.*; Ziffer, *f.*; Nummer, *f.*; — одини́чне Einzahl, einfache Zahl, *f.* Singular, *m.*; — мно́ге Mehrzahl, merfache Zahl, *f.* Plural, *m.*

Число́ване, *n.* Numerieren, *n.*

Числова́ти, (-слув-). *v. a.* numerieren, mit Ziffern darstellen, beziffern, *Пар.*

Числови́й, *a.* Zahlen-; statistisch, *Др.*

Чи́смо, *n.* e. Anzahl Faden im Пасмо́.

Чисни́ця, *f. P.* II. 17. три чисни́ці до сме́рти, ? *Не. Пр.* VIII. 911. XII. 345. чисни́ці, *pl. Ч.* I. 289. ?

Чи́ста, (?) повиході́ли Москалї в чи́сту *Ос.* (62) V. 88.

Чиста́ш, *m. ungr.* s. Зру́б.

Чистьба́, *f.* Reinigung, *f.* Klären, Raffinieren, *n. B.*

Чисте́нький, *a. dim.* schön rein, ganz rein, sehr rein; nett; *adv.* чисте́нько.

Чисте́ць, *m.* Ziest, *m.* (Stachys recta); — болотяни́й, Sumpfziest, *m.* (S. palustris); — німе́цкий, Deutscher Z. (S. germanica); — лїсови́й Wald-Ziest, *m.* (S. silvatica); — рíчни́й, Jähriger Ziest, (S. annua), *B.*; 2) Mauerpfeffer, *m.* (Sedum acre), *B.*

Чисти́вость, *f. K.* Sittlichkeit, Moral, *f.*

Чи́стий, *a.* rein, reinlich, sauber; * keusch; unbefleckt; rein, pur, massiv (v. Metallen); rein, klar (v. Wasser); rein, weiss, unbeschrieben (z. B. Papier &); чи́стий зиск reiner Gewinn; чи́ста пра́вда reine, unverfälschte Wahrheit; чи́стий припадок reiner Zufall, blosser Zufall; чисте по́ле offenes, freies Feld; чи́стий го́лос reine, helle Stimme; чи́стий дощ ein Regen ohne Donner od. Hagel, *B.*; чи́стий четве́р, *Марк.* 4. s. Живни́й ч.; ви́вести кого́ на чи́сту во́ду jmdn blamieren, blosstellen, *Oc.* (61) IX. 40.

Чи́стик, *m.* s. Чисте́ць 2), *Пiс.*

Чисти́лище, *n.* Fegefeuer, *n.*

Чисти́ло, *n.* Mutterkuchen, *m. B.*

Чистина́, *f.* vom Getreide (das keine Schuppen hat) wie: Roggen, Weizen; *dav. adj.* чистиняни́й, — хлї́б Brot daraus. [*f.* Mutterkuchen, *m. B.*

Чисти́сько, (-и́ско), *n.* Nachgeburt,

Чи́стити (чи́щу, чи́стиш), *v. a.* reinigen, rein machen, säubern, rein fegen, auskehren; щіткою ausbürsten; 2) reinigen, abführen (v. Arzeneien); 3) abnehmen (z. B. Fische); 4) castrieren; — ся sich reinigen, sich säubern; sich putzen; 2) sich aufheitern, s. klären.

Чистї́не, *n.* s. Чи́щене.

Чи́стість, -ости, *f.* Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reinigkeit, *f.*

Чистня́к, *m.* s. Чисте́ць 1) *Пiс.*

Чи́сто, *adv.* rein; 2) ganz, vollständig.

Чистобре́ха, *f.* geschickter Aufschneider, Lügner, *m. Oc.* (61) V.

Чистокро́вний, *a.* — кінь, vollblütig, *K. Фр.*

Чи́стонь то, *conj.* wie wenn, als wenn, als ob, чи́стонь-то він не зна́е.

Чистота́, *f.* Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reinigkeit, *f.*; вже на чистоту́ пішло́, *Кн.Пр.* XI.II.83. man hat schon angefangen die Wahrheit zu sagen (?).

Чи́стрити, *v. a.* die Wolle kämmen.

Чисту́ха, *f.* sauberes, reinliches Weib.

Чистю́нький, *a.* s. Чисте́нький, (*Фр.*).

Чистю́х, *m.* Wasserscorpion, *m.* (Nepa cinerea), *B.*

Чистя́к, *m.* Ziest, *m.* (Stachys recta), *B.*; 2) Schöllkraut, *n.* (Chelidonium majus), *B.*

Чита́вий, *a.* -а віcь wurzelnde Axe [(radicans), *B.*

Чита́льник, (-льн-), *m. Не. Ol.* Leser, *m.*

Чита́льня, *f.* Lesehalle, *f.* Lesesaal, *m.*

Чи́танка, *f.* Lesebuch, *n.*

Чита́тель, *m.* Leser, *m.*; чита́телька, *f.* Leserin, *f.*

Чита́тельство, *n. Гол.* Lesepublicum, *n.* Lesewelt, *f.*

Чита́ти, *v. a.* lesen; 2) *Гол.* III. 702. rechnen, zählen.

Чита́ч, *m.* Leser, *m. Кч.* 100.

Чите́ць, -тця́, *m.* Leser, *m. B.*
Читни́й, читли́вий, *a.* leserlich, *Пар.* [anthus), *B.*
Чи́тниця, *f.* Ranken-Koralle, *f.* (Zo-
Чи́хавка, *f.* чи́хане, *n.* Niesen, *n.*
Чи́хати, *v. n.* niesen.
Чи́чва, чич, *f.* schlechtes, auf Sumpfboden wachsendes Futtergras, *B.*
Чичека́ти, *v. n.* schwätzen, (v. der Elster), *Га.* I. 12. *B.* [чик (васи́льок).
Чичи́нчик, *m. Reimw.* zu Васи́ль-
Чичи́рк! *in d. Verbind.* ні чичи́рк! still! schweig! [linaria), *B.*
Чичі́тка, *f.* Leinfink, *m.* (Fringilla
Чичо́та, *f.* s. d. v. *B.*
Чичу́рка, *f.* Reiher, *m.* (Ardea), *B.*
Чиш-чиш, *int.* vom Geräusch beim Schneiden des Getreides.
Чиш-то-мак, *D.c.*404.s. Ха́че, Мов.
Чи́щене, *n.* Reinigung, *f.* das Reinigen.
Чі́вка, *f.* Schopf, *m. B*; 2) Aehren, *pl.*(in einer Garbe, *oppos.* гу́зїр). [*m. B.*
Чі́лка, *f.* Vorderkopf, *m. Зг.*; 2) Schopf,
Чільни́й, *a.* Stirn-; Front, — від-ряд Vorhut, *f. Фр.*; чільне́ воло́се die über der Stirn wachsenden Haare, (*Фр.*); 2) *B.* vorzüglich, ausgezeichnet.
Чі́льность, *f.* Vorzug, *m. B.*
Чільце́ (чілце́ *B.*), *n.* Stirnbinde, Kopfbinde, *f.* Kopfdiadem, *n. Ф. Нав.*
Чі́мка, *f.* lange Wollzotte, *f.*
Чі́мкати, *v.a.* ausziehen (lange Wolle).
Чімха́ти, *v. a.* s. Чемса́ти; beschneiden, abreissen.
Чіндже́к, *m.* Name für einen kleinen affectirten Menschen, *B.*
Чіни́ти ся, s. Чини́ти ся, werden, *B.*
I. Чіп, *gen.* чопа́, *m.* Zapfen, Stöpsel, *m.*; * Tölpel, *m.*; 2) Zingel, *m.* (Aspro zingel), *B.* [kel u. Hunde.
II Чіп! *int.* Scheuchruf gegen Fer-
Чі́пати, *v. a.* anhängen, anheften; 2) angreifen, ergreifen, fassen; — кого́ u. — ся кого́ jmdn antasten, mit jmdm anbinden; sich an jmdn hängen; an jmdm haften bleiben.
Чіпе́ць, -пця́, *m.* Haube, Frauenhaube, *f.*; 2) Fettnetz beim Magen (beim Hausvieh), *n.* s. Здір.
Чіпі́ти, *v.n.* s. Чиоіти, kauen, hocken; 2) jmdm auf dem Halse sitzen.
Чіпка́р, *m.* Haubenmacher, *m. Пар.*
Чіпки́й, *a.* sich leicht an etw. ansetzend, an etw. hängend, klebend, haftend; -а хоро́ба ansteckend.
Чі́пляне, *n.* Anhängen, *n.*
Чіпна́рь, *m.ungr.* Mundschenk, *m.B.*
Чіпни́й, *a.* s. Хватни́й, *Пол.*
Чі́порня, *f.* Art Spiel, welches darin besteht, dass Stöcke zum Ziele geworfen werden.
Чіпо́чник, *m.* Haubenstock, *m. Пар.*
Чіпо́чниця, *f.* Haubenmacherin, *f.*
Чіпра́га, *f.* s. Чипра́га. [*Пар.*
Чіпу́рний, *a.* чіпу́рити ся, s. Чепу́рний, чепу́рити ся.
Чі́пчик, *m. dim.* Haube, *f. B.*
Чі́пчити, *v. a.* die Haube aufsetzen.
Чі́рва, *f.* s Че́рвінь (in Karten), Coeur.
Чірзік, *H.* 32. e. Scherzwort, (?).
Чі́ркати, *v. n.* s. Цьві́ркати.
Чі́рхавий, *a.* uneben, nicht glatt, rauh, struppig, (*Фр.*).
Чі́рхати ся, s. Чу́храти ся.
Чісни́ця, *f.* = drei Fäden, ***Kol*** I. 68.
Чістни́ця, *dim.* чістни́чка, *f. Ф.*?
Чісто́йно, *conj.* s. Ні́би, ні́би то.
Чістри́нка, *f.* Hechelthierchen, *n.* (Oxytricha); чістринки́, *pl.* Hechelthierchen, *pl.* (Oxytrichina), *B.*
Чі́стрити, *v. a.* hecheln.
Чіт, beim Spiel Чіт чи лішка Paar od. Unpaar, gleich od. ungleich, (*vgl. gr.* чётъ; чета́ Paar, *n.*).
Чіту́ра, *f.* Blechbüchse, *f, B.*
Чі́хати, чі́храти, *v. a.* reiben, kratzen; 2) kraus machen, zerzausen; § * bei den Haaren raufen; — ся sich kratzen.
Чіхра́тий, *a.* behaart, zottig, *B.*
Чі́ча, *dim.* чі́чка, *f.* (in d. Kinderspr.) e. Blume; übrhpt e. schöne Sache, Spielzeug, *n.* &.; * von einer verzärtelten Person; 2) чі́ча, als *int.* schön! (zu kleinen Kindern beim Vorzeigen hübscher Sachen).
Чі́чаний, *a.* schön (Kinderspr.).
Чі́че, *n. coll.* Blumen, *pl.*
Чі́чник, *m.* Löwenzahn, *m.* (Leontodon taraxacum), *B.*
Чкурну́ти, чкури́ти, *v. n.* §. davonlaufen, *Др.* (*Фр.*), s. Поду́ти 1).
Члано́к, -нка́, *m. Ч.* I. 281. e. Trinkgeschirr.
Член, *m.* Glied, Gliedmass, *n.*; 2) Mitglied, *n.* (einer Gesellschaft); 3) Glied einer Periode, *n.* Satz, *m.*; 4) Artikel,

Punkt, m. (-віри &).

Членйстий, a. gegliedert, Glieder-.

Членйстість, -ости, f. Gliederung, Küstenentwickelung, f. Ил.

Членйти, v. a. anatomieren, anatomisieren, Пар.

Членівство, n. Mitgliedschaft, f. Angehören zu e. Vereine, n. T.

Чліневий, a. anatomisch, Пар.

Члінниця, f. члінбване, n. Anatomie, f. Пар.

Чліновати, v. a. s. Членйти, Пар.

Чля, adv. Н. 272. es ziemt, es passt; — комусь es ziemt, ist geziemend, ВБ. Пр. X. 4. 51.

Чмакане, n. Schnalzen, n.

Чмакати, v. n. schnalzen.

Чмалений, a. neblig, finster, trübe; * mürrisch, Пic. („Сн." 105). [f. Зак.

Чмара, f. Scheuche, Vogelscheuche,

Чмелений, a. М+Б. 17.?

Чмелик, m. dim. s. Чміль.

Чмйга, f. не до чмйги С. II. 192. s. Шмйга. [f. Зак.

Чмйр, m. Rausch, m. Berauschung,

I. Чмих, m. Н. 38. Flucht, f.; 2) Ос. (61) VI. 37. e. Art Gesellschaftsspiel: Enthalten des Lachens. [fliehens.

II. Чмих! int. des Fortlaufens, Ent-

Чмйхати, v. n. schnauben, В.

Чмйхнути, v.n. schnell davonlaufen; 2) mucken, mucksen (v. Lachen).

Чміль, m. Hummel, m. (Bombus), В.

Чмовж, чмбвжик, m. Spechtmeise, f. Kleiber, m. (Sitta europaea), В.

Чмокнути, v. a. küssen; чмокнути ся, einander küssen, Ш. I. 342.

Чмола, f. Holzbiene, f. (Xylocopa violacea), В. [скуда 2).

Чмуд, m. als Schimpfwort: s. Па-

Чмутнйк, m. muthwilliger, ausgelassener Mensch, Spassmacher, m. Зак.

Чмутовати, v. a. liebkosen, caressieren, Мак.

Чмутовйтий, a. Н. 233. klug (?).

Чмутовйха, f. Schäckerin, f. Мак.

Чо, adv. = чогб? warum? Ф.

Чобак, m. С. Behälter für Getränke, m.

Чобан, m. s. Чабан. 1) Ochs, m. Kol. II. 181.; 2) Hirt, m. Kol. II. 256.

Чобана, f. e. Kuh mit nach inwärts gebogenen Hörnern, В. [cilla), В.

Чобаник, m. Bachstelze, f. (Mota-

Чббіт, gen. чббота, m. Stiefel, m.; чбботи наставити auf's Stiefelbrett nehmen; — застбяти die auf's Stiefelbrett genommenen Stiefel an der Sonne aufstellen, damit sie eintrocknen u. steif werden, В. [Чоботець.

Чобітки, чобітці, pl. dim. s. Чоботбк,

Чобітнйк, dim. чобітничбк, m. s. Чоботар.

Чобітбк, -тка. m. dim. Stiefelchen, n.

Чоботар, m. Schuhmacher, m. Ш. I. 124.

Чоботаренко, m. Sohn des Чоботар, Пic. [f. Зак.

Чоботарйха, f. Schuhmachersfrau,

Чоботарівна, f. Tochter eines Чоботар, Пic. [dim. s. Чббіт, kleiner Stiefel.

Чоботець, бітця, pl. чобітці, m.

Чоботбк, gen. чобітка. pl. чобітки, m. dim. s. d. v.

Човг, int vom Kratzfuss, М.

Чбвганка, f. s. Сбвганка.

Чбвгати, v. n. schlendern, Не.; — ся s. Хбвзати ся.

Човен. gen. човна, m. Kahn, m. Boot, n.

Чбвник, m. dim. s. d. v. Schiffchen, Kiel, n. В.; 2) Bluthänfling, m. (Fringilla cannabina), В.

Човниковатий. a. kahnförmig, В.

Човнбк, m. Schiffchen, n.

Чбвпити, v. a. — гблову s. Сушйти гблову; — ся Н. 52. s. Носйти ся.

Човпіти, v. a. in einem fort reden; jmdm etw. einreden, beweisen, (Фр.).

Човистй, v. n. D. c. 179. trottelnd gehen; — ся Ч. III. 425.

Човптй, v. a. begreifen, verstehen, Зак.

Чбгнути, v. n. W. s. Чахнути.

Чогб. pron. gen. n. s. Що; 2) adv. warum? weswegen?; чогб дбброго wenn es gut geht, leicht möglich, sehr wahrscheinlich.

Чогбсь, pron. gen. n. s. Щось; 2) adv. aus irgend einem Grunde, unbekannt warum. [Schakal, m. (?).

Чбкалок, -лка, m. КС. (83) VII. 508.

Чокнітка, f. Steinschmätzer, m. (Saxicola), В.

Чбко, int. vom Klirren des Stiefeleisens.

Чолак, m. Stirnblatt mit Stacheln versehen kleinen Kälbern angelegt damit sie nicht saugen.

Чолан, m. s. Двзін 3), Radfelge, f.

Чолатий, a. grosstirnig.

Чо́лний, *a.* Stirn-; Haupt; vornehmst, *Зак.*

Чоло́, *n.* Stirn, *f*; на чолі́ ма́ти напи́сане auf der Stirn geschrieben stehen; без чола́ unverschämt, frech; 2) Fronte, *f.* vorderer, höherer, erhabener Theil verschiedener Gegenstände, — буди́нку Vorderseite eines Gebäudes, Façade, *f.*; — ві́йска Front, *m.* Spitze der Armee; на чолі́ an der Spitze; 3) das Vornehmste, Auserlesenste; чоло́м би́ти auf sein Angesicht niederfallen, tiefe Unterthänigkeit zeigen, sich vor jmdm demüthigen, demüthig anbeten; чоло́м! unterthänigster Diener! Gehorsamster! *Кч.*210.

Чолоби́тний, *a.* ehrerbietig, *Пар.*

Чолоби́тність, -ости, *f.* Ehrerbietigkeit, *f. Пар.* [bein, *n. B.*

Чолови́й, *a.* Stirn-, -а кість Stirn-

Чолові́к, *m.* Mensch; Mann, ein ganzer, tüchtiger Mann, *m.*; 2) Mann, Gemahl, *m.*; 3) auch für das deutsche: man, чолові́к ро́бит man arbeitet

Чолові́ковго́дник, *m. К.* der sich bei den Menschen einschmeichelt. [*m.К.*

Чолові́когу́бець, -бця, *m.* Mörder,

Чолові́когу́бство, *n* Menschenmord, Mord, *m. Пар.*

Чолові́колю́бний, *a* menschenliebend, menschenfreundlich, leutselig.

Чолові́колю́бність, -ости. *f.* Menschenliebe, *f. Пар.*

Чолові́колю́бство, *n.* Menschenfreundlichkeit, Humanität, *f. К.*

Чолові́цтво, *n.* Menschlichkeit, Humanität, *f. Ф.* [*f. Тор.*

Чолові́чество, *n.* Menschennatur,

Чолові́че, *n.* (*nur im Nominat.*) s. Чолові́к. [schen-.

Чолові́чий, *a.* menschlich, Men-

Чолові́чина, *m. Н* 59. *Кч* 318. „ein Mensch“, Männlein, *n.* Homunculus, *m.*

Чолові́чити, *v. a. Вах.* vermenschlichen, personificieren.

Чолові́чиско, чолові́чище, *m. aug.* s. Чолові́к, *Wgr.* 34.

Чолові́чний, *a.* human, *К.*

Чолові́чник, *m.* Mittelraum der Kirche (wo die Männer gew. stehen, *oppos.* Ба́бинець), *m.*

Чолові́чок, -чка, *m dim.* s. Чолові́к, Männlein, *n.* kleiner Mensch, Menschlein, *n.*; 2) Sehloch, *n.* Pupille, *f B.*

I. Чоло́м, *m.* Kuss, Anhauch, *m.*

II. Чоло́м, *adv.* s. Чоло́.

Чоло́мкати, чоло́мкнути, *v. a.* küssen; 2) grüssen; — ся sich küssen, einander küssen, *С.* I. 221. 100; 2) einander grüssen. [Gruss, *m. Пар.*

Чо́ломок, -мка, *m.* Empfehlung, *f.*

Чом, *adv.* s. d. f. 2).

Чому́, *pron. Dat. n. sing.* s. Що; 2) *adv.* warum, u. warum?

Чому́сь, *pron. Dat. n. sing.* s. Щось; 2) *adv.* aus irgend einem Grunde, unbekannt aus welchem Grunde, unbekannt warum.

Чо́пик, *m. dim.* s. Чіп; 2) Zingel, *m.* (Aspro zingel), *B.*; 3) ein junger Sander, *B.*

Чопикова́тий, *a.* zapfenförmig.

Чопі́вка, *f.* Zapfenqualle, *f.* (Eucharis), *B.*

Чопна́рь, *m.* s. Чіпна́рь.

Чо́пнути, *v. a.* s. Уда́рити.

Чопови́й, *a.* Zapfen-; *sbst. m.* Kellermeister, *m*; чопове́, *sbst. n.* Zapfengeld, *n.* [Чепу́рний &.

Чопу́рний, *a.* чопу́рити ся, s.

Чо́рба, *f.* s. Дя́га, (*Фр.*).

Чорна́вий, *a.* s. Чорня́вий.

Чорне́нечкий, *a. dim.* s. Чо́рний, *B.*

Чорне́нький, *dim.* чорне́сенький, *a.* schwarz, sehr, ganz, vollkommen schwarz.

Чорне́цький, *a.* -а ра́да = Чо́рна Ра́да, *Не.* (*хм* 35) s. Рада (чо́рна).

Чо́рний, *a.* schwarz; * finster; чо́рна ра́да, s. Ра́да Чо́рна; чо́рна ро́жа Stockrose, *f.* (Althaea rosea), *B.*; чо́рні ріжки́, Mutterkorn, Hungerkorn, *n.* (Sclerotium clavus), *Пс.*; * чо́рна кі́шка (кі́тка) пробі́гла між подру́жем zwischen den Eheleuten ist ein Zerwürfnis eingetreten; *sbst. f.* чо́рна = Тюрма́, Темни́ця, *Ос.* (61) VIII. 95.

Чорни́лиця, *f.* Tintenfass, *n. С.* I. 163; 2) — каламу́тка або се́пія, *f.* Tintenfisch, *m.* (Sepia officinalis), *Пол.*

Чорни́льниця *f.* Tintenfass, *n.* (*Фр.*).

Чорни́ло, *f.* Tinte, *f. С.* I. 164.

Чорни́тель, *m.* Anschwärzer, Verleumder, *m.*

Чорни́ти, *v. a.* schwarz machen, schwärzen; beschmutzen; * jmdn anschwärzen, verleumden.

Чорни́ця, *f.* Ackerbrombeere, *f.* (Ru-

bus caesius), *B.* [lanosomata), *Пол.*
Чорниші, *pl.* Schwarzkäfer, *pl.* (Me-
Черни́ш острогу́зець, *m.* Todten-käfer, *m.* (Blaps mortisaga), *Пол.*; 2) s. Чо́рний, *H.* 90.
Чо́рніти, *v.n.* sich schwärzen, schwarz werden; schwarz erscheinen.
Чорно́биль (чорно́біль), *m.* Beifuss, *m.* (Artemisia vulgaris), *B.*
Чорно́білка, *f.* Penthina, *B.*
Чорнобри́вець, -вця, *m.* s. Чорнобри́вий, *Ш.* I. 356; 2) s. Чорноголо́вець, *Ос.* (61) XII. 28; 3) Aufrechte Sammtblume, (Tagetes erecta), *B.*; 4) auserlesene (Hasel-) Nüsse, (*H.*) *Зак.*
Чорнобри́вий, чорнобро́вий, *a.* mit schwarzen Augenbraunen.
Чорнобриве́нький, чорнобров-, *a. dim.* s. d. v.
Чорнобри́вка, *f.* ein Frauenzimmer mit schwarzen Augenbraunen.
Чорнобро́вець, -вця, *m.* (e. Mann) mit schwarzen Augenbraunen, *B.*
Чорнобруна́тний, *a.* dunkelbraun.
Чорнобу́рий, *a.* schwarzbraun, dunkelbraun.
Чорнова́тий, *a.* schwärzlich.
Чорноголо́вець, -вця, *m.* *Ос.* (61) XII. 28. Stiefel aus gewöhnl. schwarzem Leder. [Kopf, schwarzköpfig, *B.*
Чорноголо́вий, *a.* mit schwarzem
Чорноголо́вка, *f.* Sumpfmeise, Mönchmeise, *f.* (Parus palustris, *B.*; 2) Schwarzplatte, *f.* (Sylvia atricapilla), *B.*
Чорногри́вий, *a.* schwarzmähnig, *Фр.* [conia alba), *B.*
Чорногу́з, *m.* Weisser Storch, (Ci-
Чорногу́зка, *f.* *Spottname*: mit schwarzem Hinteren, +*M.*
Чорногуня́ник, *m.* der schwarze Гу́ня trägt.
Чорножо́втий, *a.* schwarzgelb.
Чорно́земля, *f.* Humus, *m.* *B.*
Чорно́зем, -му, *m.* s. d. v. [reich.
Чорнозе́мний, *a.* humos, humus-
Чорно́земок, -мка, *m.* Dammerde, *f.* *Пол.* [*m.* (Acer campestre), *B.*
Чорно́клен (-клин), *m.* Feldahorn,
Чорноклено́вий (-клинов-), *a.* aus Чорно́клен.
Чорно́мін, *Не.*? [stler, *m.* *K.*
Чорнокни́жник, *m.* Schwarzkün-
Чорнокни́жництво, *n.* Schwarzkunst, *f.* *Пар.*
Чорноколо́ска, *f.* -пшени́ця, Art Weizen. [Haarflechten.
Чорноко́сий, *a.* mit schwarzen
Чорнокрапи́стий, *a.* schwarztüpfelig, *Пар.* [gler, *pl.* (Melanosomata), *B.*
Чорнокри́льці, *pl.* Schwarzflü-
Чорноли́ций, *a.* schwarz von Gesicht.
Чорнома́зий, *a.* schwarz, schwärzlich, mit schwarzem Haar, *Зак.*; schwarz vom Schmutz, *M*+*Б.* 187.
Чорномо́рець, -рця, *m.* Küstenbewohner, *m.* am Schwarzen Meer.
Чорномо́рский, *a.* Schwarzmeer-, am od. auf dem Schwarzen Meere befindlich. [melanops, *B.*
Чорно́чка пірна́чка, *f.* Tanypus
Чорнопасми́стий, *a.* schwarzstreifig, mit schwarzen Streifen.
Чорнопе́рий, *a.* schwarzfederig, schwarzgefiedert.
Чорнопі́рочка, *f. dim. Bein.* der Га́лочка, schwarz befiedert, *Ч.* V. 459.
Чорноріжка полёвка, *f.* Schwarzfühlerige Feldwanze, (Cimex nigrocornis), *B.*
Чорноро́б, *m.* gewöhnlicher Arbeiter, Arbeiter welcher schwer arbeitet, *Др.*
Чорноро́бство, *n. coll.* Arbeiter, *pl.* welche schwer arbeiten, *Др.*
Чорноро́тий, *a.* mit schwarzem Mund, *B.* [zo spielend.
Чорнору́сий, *a.* braun in's Schwar-
Чорноря́бий, *a.* schwarz getupft.
Чорноси́вий, *a.* schwarzgrau; -кінь Schwarzschimmel, *m.* *Пар.*
Чорноси́ній, *a.* schwarzblau.
Чорносі́рий, *a.* schwarzgrau.
Чорно́слив, *m. coll.* gedörrte Zwetschken, *B.*
Чорнострока́тий, *a.* schwarzgefleckt; -кінь Schwarzschecke, *Пар.*
Чорноу́сий, *a.* mit schwarzem Schnurbart.
Чорно́ха, *f.* eine schwarze Kuh, *B.*
Чорнохребе́, *m.* e. falbes Pferd mit schwarzem Rücken, *B.* [*Пар.*
Чорночерво́ний, *a.* schwarzroth,
Чорнува́тий, *a.* schwärzlich, *Не.*
Чорну́шка, *f.* Schwarzkümmel, *m.* (Nigella arvensis).
Чорню́лька, *f.* -дівчина Brünette, *f.*

Чорнюх, *m.* Melandrya, *B.*
Чорнюха, *f.* Brünette, *f.*
Чорнявий, *a.* schwärzlich.
Чорнявка (чорнéвка), *f.* Brünette, *f.*
Чорнята, *f.* Reiherente, *f.* (Fuligula cristata).
Чорніта, чорнітка, *f.* Haubenlerche, Kothlerche, *f.* (Alauda cristata), *B.*
Чорствіти, *v. n.* -сéрцем verhärten, hartherzig werden.
Чорт, *m.* Teufel, *m.*; * Henker, *m.*
Чортвіть що = чортвість (?) *P.* I. 75. der Teufel weiss was —.
Чортеня́, *gen.* -яти, *n. dim.* kleiner Teufel; * böser Bube.
Чóртик, *m.* s. d. v. [II. 312.
Чорти́нець, -нця, *m.* Hölle, *f.* *Mi.*
Чорти́ний(-ній), *a.* *TP.* s. Чóртовий.
Чорти́ско, чорти́ще, *m. aug.* s. Чорт. [(vom Weibe).
Чорти́ха, *f.* böses Weib, Teufel, *m.*
Чорти́ця, *f.* s. d. v. teuflisches, böses Weib.
Чóртів, -това, -тове, *a.* s. Чóртовий.
Чортівня́, *f.* Teufelsunwesen, *n.* Teufel, *pl.* *Cm.*
Чóртівский, *a.* s. d. f.
Чóртовий, *a.* Teufels, teuflisch.
Чортови́не, *n.* Teufelsbrut, *f.*
Чортóк, -тка́, *m. dim.* s. Чорт, *Еф.* 67.
Чортóла смердюча, *f.* stinkendes Steckenkraut, Teufelsdreck, *m.* (Ferula assa foetida), *B.*
Чортóполох, *m.* s. Чукурдéль, *B.*; 2) Xanthium spinosum, *Пic.* [nend, *Ф.*
Чортополóшений, *a.* Teufel ban-
Чортопóрох, *m.* Blätterschwamm, *m.* *Пар.* [wagen, *m.* Art Kibitka, *Шл.*
Чортопха́йка, *f.* *Ко.* 18. Teufel-
Чортори́й, *m.* Wirbel u. Strudel im Wasser (vom Teufel aufgewirbelt), *Кч.* 351.
Чорти́, чортятко, *n. dim.* kleiner Teufel, Teufelsbrut, *f.* [en, *pl.* *Зак.*
Чортя́тство, *n.* Teufel, *pl.*; Teufelei-
Чортя́чий, *a.* Teufels-, teuflisch.
Чос, *m.* Schlag, Stos, *m.* задáти чóсу комýсь jmdn weidlich durchprügeln, *C.* I. 251.
Чосни́к, *m.* s. Чісни́к, *Пар.*
Чосни́чка, *f.* Knoblauchshederich, *m.* (Alliaria officinalis), *B.*
Чотирегра́нний, *a.* vierkantig, *B.*
Чотирезу́бка колюча, *f.* Kropfiger Stachelbauch, (Tetraodon hispida), *Пол.*
Чотирезя́вні, *pl.* Vierkiemer, *pl.* (Tetrabranchiata), *B.* [конóжний.
Чотиреплавча́тий, *a.* s. Плав-
Чотирерóгий, *a.* vierhörnig; -а блéстня, vierhörniger Meerschirm, (Quadricornia lucernaria), *B.*
Чотирерýкий, *a.* vierhändig; *pl.* -кі, Vierhänder, *pl.* (Quadrumana), *Пол.*
Чотиреси́льний, *a.* viermächtig, tetradynamisch, *B.* [(Tetramera), *Пол.*
Чотиречлéнці, *pl.* Vierzehige, *pl.*
Чоти́ри, *num.* vier.
Чотири́жди, *num.* viermal, *K.* [*Пол.*
Чотирипальцéвий, *a.* vierzehig,
Чоти́риста, *num.* vierhundert.
Чотирна́дцять (-на́йц-), *num.* vierzehn. [der vierzehnte.
Чотирна́дця́тий (-найц-), *num.*
Чоти́рники, *pl.* *in d. Räthsel:* die vier kleinen Finger, *Кроп.*
Чотиробі́к, -бóку, *m.* Carré, *n.* *Пар.*
Чотиробóкий, *a.* vierseitig, *Cm.*
Чотиробóчник, *m.* s. Чотирокýтник. [hunderte dauernd.
Чотирові́чний, *a.* *Мог.* vier Jahr-
Чотирогра́нний, *a.* *B.* vierkantig, vierzeilig.
Чотирогранча́стий, *a.* viereckig.
Чотирозýб, *m.* Tetraphis, *B.*
Чотирокýтник, *m.* Viereck, *n.*
Чотирохлі́тний, *a.* vier Jahre dauernd, vierjährig.
Чотки́. *pl.* Rosenkranz, *m.* *Ш.* I. 228.
Чоткова́тий, *a.* perlschnurförmig, rosenkranzförmig.
Чóхла, *f.* *M.* II. 77. breite Ausgänge der weibl. Hemdärmel; *pl.* чóхли, *B.* Manchetten, *pl.*
Чохла́тий, *a.* ? [spielen, *Зак.*
Чочова́ти ся, das „Чіт" (w. s.)
Чочýрник, *m.* s. Сьвічýрник, *B.*
Чрéсти, *v. a.* abrinden. [I. 222.
Чтенéць, -нця́, *m.* s. Чита́тель, *Веч.*
Чтири́чи, *num.* *Ру.* vierfach.
Чтироплýжний, *a.* -ні волú *Зоря*, IV. 108. ? [*Св.*
Чтиропове́рхнїй, *a.* vierstöckig,
Чти́ти, (ччу, чтиш), *v. a.* ehren.
Чтірня́, *f.* в -ню молоти́ти zu Vieren.
Чу-чу! *int.* von Behorchen.
Чу = чýеш, чи чу хло? ей чу!
Чуб, *m.* Schopf, Busch, *m.* auf dem

Kopfe; * Kopf, *m.* взяти за чуб in die Haare fahren, bei den Haaren zausen; 2) * Kopfzierat, Kopfputz, *m.*

Чубáєчка, *f. Bein.* der Чáйка.

Чубáйка, *f.* s. Чуб, Busch, *m. Шс.*

Чубáн, *m.* e. Ochs mit nach inwärts gebogenen Hörnern, *B.*

Чубани́на, *f.* Rauferei, *f.*

Чубáрка, *f.* Brantweinglas, *n. Пар.*

Чубáрний, *a.* getigert, *Пар.*

Чу́батень, *m.* Sperber, *m. ОП.*

Чу́бати, *v. a.* bei den Haaren zausen, in die Haare fahren.

Чубáтий, *a.* geschopft, schopfig, gehaubt, buschig, bauschig.

Чубáтка, *f.* Haubenmeise, *f.* (Parus cristatus), *Пар.*

Чубáтник, *m.* Lärche, *f.* (Larix europaea), *B.*

Чубéрка, *f. dim.* s. Цéбричок, *Нв.*

Чубернáстий, *a.* drollig, seltsam, *H.* 32.

Чу́бити, *v. a.* bei den Haaren zausen, in die Haare fahren; — ся einander in die Haare gerathen, sich bei den Köpfen kriegen, herumzausen, herumbalgen.

Чубíй, *m.* Raufer, *m. Пар.*

Чу́бок, -бка, *m. dim.* s. Чуб; чу́бок, в чу́бком, Uebermass, *n.* was über den Strich in die Höhe steht; volles, reichliches Mass; мáти в чу́бку betrunken sein; 2) *pl.* чубки́, Art Aepfel, länglich mit einem in die Höhe ragenden Kelchsaum, geradezu geschopft, buschig, *B.*

Чубли́вий, *a.* raufsüchtig, *Пар.*

Чу́брик, *m.* s. Чу́бок, Чу́пер, *B.*

Чубри́кáти ся, *Ал.* s. Клáняти ся.

Чубрíй, *m.* Spitzname der zopftragenden Kosaken *Ос.* (61) VIII. 16.

Чубу́к, *m.* Tabaksrohr, Pfeifenrohr, *n. B.*

Чубукóвець, -вця, *m.* s. Ясмин.

Чувáл, *m.* s. Мішóк.

Чувáлий, *a.* gehört, wovon man schon gehört hat, +*M.*

Чувáти, *v. n.* hören, vernehmen, erfahren.

Чувни́й, *a.* empfindlich, *Пол.*

Чувстéнний, *a.* empfindsam, fühlend, gefühlvoll, innig.

Чувствéнник, *m.* Interjection, *f. Пар.*

Чувствéнно, *adv.* innig, mit Gefühl, *Y.* [gefühlvoll.

Чувстви́тельний, *a.* empfindsam,

Чувстви́тельність, -ости, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit, *f.* Gefühl, *n.*

Чувстви́тельно, *adv.* empfindsam; 2) in vollem Bewusstsein, *Ос.* (61) VI. 44.

Чувствó, *n.* Sinn, *m.*; Gefühl, *n.*

Чувствовáнє, *n.* Gefühl, *n.* Empfindung, *f.*

Чувствовáти, *v. n.* fühlen, empfinden; 2) spüren, merken.

Чу́га, *f.* s. Чугáня.

Чугаíна, *f.* s. d. f. [Свита, Опанчá.

Чугáй, *m.* e. Art Männerkleid, s.

Чугáн, *m.* Tasche, *f.*

Чугáня, *f.* wollenes Oberkleid (Mantel) mit einer Pelerine bei den *Лéмки.*

Чугу́нний, *a. gr.* eisern (чугу́н, *gr.* Eisen, *n.*).

Чугу́нка, *f. gr.* Eisenbahn, *f.*

Чуд, *m.* s. Чу́до; чуд-вíлє, *n. Зар.?*

Чудáк, *m.* seltsamer, wunderlicher Mensch, Sonderling, *m.*

Чудáр, *m.* Sonderling, Narr, *m. Ст.*

Чудáсїя, *f.* etw. Wunderliches, Seltsames, Komisches, wunderliche, seltsame Geschichte, Wunderding, *n.*

Чудáцкий, (-дáцьк-), *a.* wunderlich, seltsam, sonderbar.

Чудáчний, *a.* possirlich, *KY.* s. d. v.

Чудéнний, *a.* wunderbar, ungemein, ausserordentlich, *Зак.*

Чудерняцкий, *a. Нс.* wunderlich, seltsam.

Чудéсний, *a.* wunderbar, wundervoll; wunderlich, seltsam; *adv.* чудéсно.

Чуди́ти, *v. n.* mit stiller Bewunderung da sitzen.

Чуднéнький, *a. dim.* sehr seltsam, wunderlich.

Чу́дний, *a.* wunderbar, wundervoll; ausserordentlich; wunderlich, seltsam; *adv.* чу́дно.

Чу́дність, -ости, *f.* Wunderlichkeit, Bizarrerie, *f.*

Чудновáтий *a* wunderlich, seltsam.

Чу́до, *g.* чу́да, *pl.* чудесá *n.* Wunder, *n.*; Seltenheit, bewundernswürdige Sache, *f.*; чудо-ю́до, *n. K.* verzerrtes Kunststück; 2) fabelhaftes, phantastisches Wunderding, Ungethüm, *n. K.*

Чу́довати ся, sich wundern, sich verwundern, in Erstaunen gerathen.

Чудóвий, *a.* s. Чудéсний, *Зак.*

Чу́довиско, чу́довище, *n.* Wunderding; Phaenomen; Ungeheuer, *n.*

Чудóвний, *a.* wundervoll, *Ш.* II.

148.; wunderbarlich, ausserordentlich; 2) wunderthätig, *Зак.*

Чудодивний, *a. Cm.* wundervoll.

Чудодієць. -діїця, *m. K.* Wunderthäter, *m.*

Чудодійний, *a.* wunderthätig, wunderwirkend, Zauber-, *Фр.*

Чудокрам, *m.* reiche Fülle der Wunder.

Чудонько, *n. dim.* s. Чудо.

Чудотворець. -рця, *m.* Wunderthäter, *m. Ш.* II. 166.

Чудотворний, *a.* wunderthätig, wunderwirkend.

Чудотворник. *m.* Buch, *n.* in dem Wunderthaten der Heiligen geschildert sind, *Ф.*

Чужа, *f. Ф. Пр.* III. 239.?

Чужак, *m.* Fremdling, *m. K. Кн.*

Чужанина, (-жен-), *f. АД.* I. 197. s. Чуженица.

Чужати ся, s. Цурати ся. *Н.* 180.

Чужбина, *f. Ч.* V. 198. s. Чужина.

Чуждати, *v. a.* влодії добре чуждают etwa: wirtschaften (als fremde Leute); — ся, s. Цурати ся.

Чужеземний, (чужов-), *a.* aus fremdem Lande, auswärtig, ausländisch, fremd, *K.*

Чуженик. *m* der Fremde, Fremdling, *m*; чужениця, *f.* eine Fremde.

Чуженний, *a.* fremd.

Чужепаси, *pl.* Schmarotzer, *pl.* (Parasita), *Пол.*

Чужепасний, *a.* schmarotzend, *Пол.*

Чужепасні, *pl.* Schmarotzer, *pl.* (Parasitica), *Пол.*

Чужеродовість, -ости, *f. Пар.* fremde Abstammung.

Чужесторонець,-нця, *m.* Fremdling, *m. Др.*

Чужесторонний, *a.* ausländisch, von auswärts; fremd.

Чужестранний, *a. gr.* s. d. v.

Чужеязичний, *a.* fremdsprachig, *Гол.*

Чужий, *a.* fremd, ausländisch, nicht einheimisch; nicht eigen, anderen gehörig; 2) anderer, *K.* I. 31.

Чужина, *f.* Fremde, *f.* Ausland, *n.*; 2) *m.* u. *f.* Fremdling, *m.* eine Fremde.

Чужинецький, *a.* fremd, ausländisch.

Чужинка, *f. P.* II. 164. fremdes Gut, fremde Sache (die sich jmd angeeignet hat); *KY.* fremdes Weib.

Чужовірий, *a. K.* andersgläubig.

Чужовладство, *n.* Fremdherrschaft, *f. Фр.*

Чужогородний, *a.* aus einer anderen Stadt, aus anderen Städten, *Др.*

Чужоземець. -мця, *m.* Fremder, Ausländer, *m. Kol.* II. 76.

Чужоземка. *f.* Ausländerin, Fremde, *f. K.*

Чужоземлець, *m.* Ausländer, *m.*, *Пар.*

Чужоземний, *a.* ausländisch, fremd.

Чужоземниця, *f.* s. Чужоземка, *Пар.*

Чужоземщина, *f.* Ausland, *n.* Fremde, *f.*

Чужоїдний, *a.* parasitisch, schmarotzend.

Чужолюбити, *v.a.* ehebrechen, *Пар.*

Чужолюбний, *a.* ehebrecherisch, *Пар.* -ниця, *f.* Ehebrecherin, *f. Пар.*

Чужолюбник, *m.* Ehebrecher, *m.*;

Чужолюбство, *n.* Ehebruch, *m. Пар.*

Чужомовний, *a.* fremder Sprache.

Чужонародний, *a. Пар.* fremd.

Чужородний, *a.* fremdartig, *Зар.*

Чужосільний, *a.* aus einem fremden (anderen) Dorfe, des fremden Dorfes, (*Фр.*).

Чужосільський, *a.* s. d. v.

Чужословний, *a.* fremder Sprache.

Чужосторонець, -нця, *m.* Fremdling, Fremde, *m.*

Чужоїдник, *m. K.* der von fremdem Gut lebt, Blutsauger, Parasit; Aufdringling, *m.*

I. Чуйка, *f. У.* Ohr, *n.*; 2) Fühler, *m.*

II Чуйка, *f.* Mantel mit Aermeln, *m. Зак.*

Чуйко, *m.* Name eines Hundes.

Чуйний, *a.* scharfhörig, der ein gutes Gehör hat; der einen starken Geruch, eine feine Nase hat (v. Hunden); 2) s. Чутний, (*Фр.*).

Чук! *int.* hop! *Піс.*

Чукан, *m.* s. Чокан, Keilhaue, *f. B.*

Чукати. *v. a.* s. Цямкати.

Чукй. *int.* hop! ой гоп . . . та чукй, *Reimw.* zu козакй.

Чукурдель, чукурділь, *m.* Baumlerche, Dullerche, *f.* (Alauda arborea), *B.*

Чукурлій, *m.* s. d. v. *B.*; 2) Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata), *B.*; 3) Wasserstar, *m.* (Cinclus aquaticus) *B.*; 4) Totanus cinclus, *B*; 5) — річний, Trillernder Wasserläufer, (Totanus hypoleucos), *B.*

Чула́н, *m. gr. С.* 59. Verwahrungskammer, *f.* Verschlag, *m.*

Чула́рь, *f.* kleine Fische von der Gattung der breitköpfigen Meeräsche, *B.*

Чу́лий, *a.* fühlend, empfindend, empfindsam; zart; 2) zärtlich.

Чули́нда, *f. Н.* 174. ?

Чу́лити, *v.a.* -ýха, die Ohren spitzen, s. Щу́рити, *Пар.*

Чу́лість, (-ость), -ости, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit; Zartheit; 2) Zärtlichkeit, *f.*

Чу́лко, *n.* (чу́лок, -лка, *m. Фр.*), ein Ring aus Papier mit Bändern umwunden die nach Hinten herabhängen, als Kopfschmuck der Braut, welchen sie vom Samstag Mittag bis Sonntag Mittag auf dem Kopfe trägt, wo sie dann (am Sonntag Nachmittag) den Brautkranz anlegt, *B.* [Strumpf, *m.*

Чуло́чок, -чка, *m. dim. Л.* 2.

Чу́ма, *f.* Pest, Seuche, *f.*

Чума́к, *m. pl.* чумаки́, wurden genannt die Leute aus der Ukraina welche mit ihren Ochsen nach der Krim od. an den Don fuhren um von dort sich Fische u. Salz zu holen.

Чумакува́ти, *v. a.* ein Чума́к sein, als Чума́к die Reise unternehmen, (s.d.v.).

Чумані́ти, *v. n.* betäubt sein, +*M.*

Чума́рка, *f.* s. Чама́рка, Чеме́рка.

Чума́ство, *n. coll.* s. Чумаки́, *Кух.*

Чума́цкий, *a.* zum Чума́к geh.; -а доро́га Milchstrasse, *f.*; -а ва́лка das Lager der Чумаки́. [tigung der Чумаки́.

Чума́цтво, *n.* Geschäft, *n.* Beschäf-

Чумачи́на, *f. Ме.* 21. e. Abtheilung od. Gesellschaft der Чумаки́; 2) s. Чума́к.

Чумачі́н, *f. Р.* ч. 190. *aug. coll.* s. Чумаки́.

Чума́чка, *f.* s. Чума́цтво, *Под. Др.*

Чу́мище, *n. aug.* s. Чу́ма.

Чу́мів, *gen.* чу́мова, *m.* тютюну́, бакуну́ Brief Tabak, *m. B.*

Чумни́й, *a.* verpestet, siech, *Сm.*; -а годи́на Pestzeit, *f. Мор.*

Чуне́, *n. У.* krankhaftes Schlummern, Marasmus, *m.*

Чу́нний, *a.* s. Чу́дний, *B.*

Чу́нявий, *a.* kränklich, schläfrig, *У.*

Чу́пати, *v. n.* s. Шкандиба́ти.

Чу́пер, -пра, *m. Ф.* s. Чупри́на.

Чупірда́ти, *v. n.* vom langsamen unsicheren Gehen eines Kindes.

Чу́пкати, *v. a.* schlagen, stampfen mit d. Füssen, laut treten, нога́ми об зе́млю.

Чупо́рний, *a. Б.* von der Henne. (?)

Чупри́на, *f.* Schopf, Haarschopf, *m.* auf dem Kopfe; взя́ти за чупри́ну in die Haarer fahren; s. Осе́ледець, bei den Saporogerkosaken, *Зак.*

Чуприндир, *m. Ко.* 107. Haarraufer, Renommist, *m.*; 2) der eine grosse Чупри́на hat, *Зак.*

Чуприндій, *m.* s. Чукурде́ль, *B.*

Чупрі́й, *m.* Spitzname eines Spiessbürgers, *Зар.*

Чупрови́й, *a.* -ві свашки́ die dem Bräutigam nächstverwandten Frauen, *Kol.* I. 237.

Чупру́н, *m. Ко.* 203. gemeiner Bauer.

Чупудрі́й, *m.* s. Чукурдель, *B.*

Чупу́рний, *a.* s. Чепу́рний.

Чупуру́н, *m.* Liebhaber der Ordnung, der Sauberkeit, der Nettigkeit, *m.*

Чур, *m. Ф.* rieselndes Rauschen.

Чу́ра, *m.* Waffenträger, Page; treuer Diener, *m.*

Чу́рек, *m.* Haferkuchen, *m. Ш.* II. 57.

Чури́ти, *v. n.* plätschern, rieseln; aufquellen, *Пар.* [quellen, *Пар.*

Чурі́ти, *v. n.* rinnen, rieseln; auf-

Чу́ркало, *n.* Sprudel, *m.* Quelle, *f.*

Чу́ркати, чуркоті́ти, *v. n.* rinnen, sprudeln, aufquellen, *Пар.*

Чурха́ти, *v.a.* s. Чу́храти, *Кв.* I. 147.

Чурхну́ти, *v. n* fortfliehen, fortfliegen. [*pl.* (Mimoseae), *B.*

Чуствицьова́ті, *pl.* Sinnpflanzen,

Чустви́ця, *f.* schamhafte Sinnpflanze, *f.* (Mimosa sentitiva od. pudica), *B.*

Чуство́, *n. К.* s. Чувство́.

Чу́стрий, Ч. III. 52.? [prügeln, *Не.*

Чу́стрити, *v.a.* peitschen, züchtigen,

Чу́стря, *f. Н.* 129. ?

Чуть, *adv.* auch: чуть -не, *adv. gr.* beinahe, kaum, es fehlte nicht viel, *P.* I. 25. *Ш.* I. 94. 125.

Чуте́, *n.* Gefühl, *n.*; Empfindung, *f.*

Чу́ти, (чу́ю, чу́єш), *v. n.* fühlen, empfinden; ahnen; 2) чу́ти чим riechen; — ся Gefühl haben, sich fühlen, bei Empfindung sein; — ся в си́лї sich bei Kräften fühlen; sich bewusst sein; 3) hören, vernehmen.

Чутйвий, *a.* gefühlerregend, rührend, pathetisch, *T.*
Чутйво, *n. K.* Gefühl, *n.* Innerlichkeit, *f.*
Чутйтельний, *a.* Riech-, *Пол.*
Чутйти (чучу́, чутйш), *v. a.* die Empfindung beleben, wecken, aus einer Ohnmacht erwecken, die Besinnung wiedergeben, beleben, *Ил.*
Чутíти, *v. n.* s. Гудíти, (*Фр.*).
Чу́тка, *f.* Gerücht, *n.* Kunde, Nachricht, *f.* Ruf, *m.*
Чуткйй, *a.* hörbar; 2) übel riechend; 3) scharf, = їдкйй; 4) кі у́ши scharfhörend, *Еф.* 9.
Чу́ткість, -ости, *f.* Geruch, *m. BE*
I. Чу́тко, *adv.* hörbar, vernehmlich, *M.* II. 24.; 2) empfindlich, *Фр.*
II. Чуткó, *m.* Name eines Hundes.
Чутлйвий, *a.* empfindlich; zart, *Фр. Ил.*
Чутлйвість, -ости, *f.* Empfindlichkeit, Empfindsamkeit, Empfindung, *f.*
Чутнйй, *a.* hörbar, vernehmbar, laut; 2) unangenehm riechend, stinkend.
Чутнíсько, *adv.* recht vernehmbar, ganz laut, (*Фр.*), s. Чу́тно.
Чу́тність, -ости, *f.* Gefühl, Bewusstsein, *n. BE.*
Чу́тнó, *adv.* hörbar, vernehmbar, laut.
Чутня́, *f. Тс.* s. Стóрожа.
Чу́точка, *f. dim.* s. Чу́тка; чу́точку, *adv. Ausdr. Ос.* (61) XII. 42. ein wenig, ein Bischen.
Чух, *m.* Brandgeruch, Dunst; Gestank, *m.*
Чу́хати, *v. a.* s. Чíхати, чу́храти.
Чухйрчити, *v. a.* sich heimlich hinzuschleichen; betrügen, schmeicheln, *Зак.*
Чухмáрити ся, s. Чу́храти ся.
Чу́хна, смерть-чу́хна, чу́хно-мачу́хно, *Ч.* V. 573. ?
I. Чу́хнути, *v. n.* den üblen Geruch los werden, (*Фр.*).
II. Чу́хнути, *v. a.* treffen, *B.*
Чу́храти, *v. a.* reiben, kratzen; 2) zausen; die Haare in Unordnung bringen; — ся sich kratzen; 2) * entfliehen, entkommen, *Зак.*
Чухрíй, *m.* Lausbub, Läusekerl, *m. B.*
Чу́чва, чучвéра, *m.* kleiner, hässlicher Mensch; verkümmertes Geschöpf, *B.*
Чу́чверíти, *v. n.* verkümmern, elend werden, einschrumpfen, abmagern, abmergeln, *B.*
Чучéло, *n.* vermummte Larve.
Чу́черевíти. *v. n.* s. Чу́чверíти.
Чучу́ґа, *f.* s. Чечу́га. *B.*
Чу́ющий, *a. M.* II. 37. fühlend, empfindsam.
Чу́яти, *v. n. M.* III. 91. fühlen, empfinden.
Чхáти, *v. n.* s. Чи́хати, *Зак.*
Чхну́ти, *v. n.* s. Чáхнути, *M.* I. 42.
Чюркало, *n. Гол.* s. Чу́ркало.
Чя́кнути, *v. n.* sich niederducken, sich niederlegen, *Фр.*
Чя́кра, *m.* Haushund, *m.* (Canis familiaris), *B*
Чя́павка, *f.* Art Geräth zum Fischfang.
Чяпáйло, *n.* Bachstelze, *f.* (Motacilla), *B.*
Чястонйть, *f.* Art Geräth zum Fischfang, *B.*

Ш.

Ш, sechs und zwanzigster Buchstabe, (Ша).
Ша! *int.* st! (Stillschweigen zu gebieten).
Шáба, *f.* §. s. Стругáч.
Шабальнйк, *m.* s. Шувáр.
Шáбас, *m.* Sabbath, *m.* s. Сáбаш.
Шабасíвка, *f.* s. Сабашівка.
Шабасóвий, *a* Sabbath-, den Sabbath betreffend.
Шабасувáти, *v. n.* den Sabbath feiern.
Шабату́ра, *dim.* шабату́рка, *f.* §. Kapsel, Schachtel, *f.*
I. Шáбаш, *m.* s. Шáбас.
II. Шабáш! *int.* = genug! *Сб.* III. 37.
Шабашкóвий, *a.* s. Шабасóвий.
Шáбель, -бля, *m.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Pelecus cultratus), *B.*
Шабéлька, *f. dim.* s. Шáбля.
Шабéльний, *a. Гр.* Säbel-.
Шабéльник, *m.* Säbelschmied, *m.*
Шабельтáс, *m. eig.* Säbeltasche, Scheide, *f. K.*
Шабинкувáти, *v. n. Ос.* (62) VI. 14.?
Шаблёваний (-бльóв-), *a.* der einen Säbel trägt, der ein Recht hat den Säbel zu tragen, *K. Ст.*
Шаблёвйй, *a.* s. Шабéльний, *Піс.*
Шаблюка. *f. aug.* s. d. f. 1).
Шáбля, *f.* Säbel, *m.*; 2) s. Шáбель, *B.*
Шáвка, *f. Ко.* 238. Spitz, Spitzhund, *m.*

Шáвлїя, *f.* s. Шалвія, *Зак.*
Шаг, *m.* e. Art Münze = 2 Kopeken, *Зак.*; 2) übrhpt eine kleine Münze, Heller, *m.* [spiel der Knaben, *Ч.*III.103.
Шагардáй, *m.* e. Art Gesellschafts-
Шагáти, *v. n.* wandeln, *Мор.*
Шагнýти, *v. n.* auflodern.
Шаговúй, *a.* was einen Шаг (= 2 Kopeken) kostet, *Пiс.*
Шáдий. *a* grau,graulichweiss,-бик.*B.*
Шадкúй, *a.*-тютюн Art Tabak, *Ч.*VI.
Шадýля, *f.* eine graue, graulichweisse Kuh (s. Шáдий). *B.*
Шажóк, -жкá, *m. dim.* s. Шаг.
Шáйдвассер, *m.* Scheidewasser, *n.* *Пол.* [дїїв &).
Шáйка. *f.* Bande, *f.* (опрúшків. зло-
Шáйний, *a.* heftig, entsetzlich, *МIII.*
Шáйность, *f.* *H.* 220.?
Шайнýти, *v. a.* aufschnellen, *Пар*; 2) heftig schneiden.
Шайтáн, *m.* Teufel, *m.* *Зак.*
Шáйтур, *m.*Scheiterholz, *n.B.* [reus).
Шакáль, *m.* Schakal, *m.* (Canis au-
Шáкша, *f.* Milz des Schafes, *f.*
Шал, *m.* Raserei, *f.* Anfall von Tollheit, *m.*; * Feuer, *n.*
Шаль, *m.* Shawl, *m.* *Ш.* II. 144.
Шалавúла, шалавúло, *m.* leichtsinniger, unbeständiger Bub, Mensch, *W.* s. Шалапýта. [(*Фр*).
Шаламáнте, *n. coll.* §. s. Дрáнте.
Шаламéйка, *f.* §. jüdische Mütze.
Шаланá, *f.* s. Шувáр.
Шалáп! *int.* s. Чалáп.
Шалапýта, *m.* Wirrkopf; Brausekopf; toller, unruhiger Kopf, *m.*
Шалáта, *f.* s. Салáта, *Пар.*
Шалáш, *m.* s. Салáш. Hütte, *f.* *Пар.*
Шальбíр, *m.* *Б.* Betrüger, Schwindler, Charlatan, *m.*
Шальвíрь, *m.* *Wgr.* IX. s. d. v.
Шальвія, (шалвíя), *f.* Salbei, *f.* (Salvia officinalis), *B.*
Шальгá. *f.* Wuth, Wasserscheu, *f.* *B.* *Mi.* II. 280; 2) Wahnsinn, *m.* *Фр.*
Шалéвий, *a.* *K.* I. 252. пóяс — s. Шалїнóвий.
Шалевíрство, *n.* Betrug, Schwindel, *m.*; Charlatanerie, *f.* *KC.* V. 353.
Шалёвка, *f.* s. Шалíвка, *Зак.*
Шалён, *m.* *Ч.* III. 404. e. Art Frauenkleid.
Шалéний, *a.* wahnsinnig, rasend, toll, verrückt.
Шалúти ся, wüthend sein, пес шалúт ся der Hund ist wüthend, *B.*
Шалíвка, *f.* dünnes Brett zur Verschalung.
Шалївлúвий, *a.* muthwillig, ausgelassen, leichtsinnig, flott, *C* I. 17.
Шалíй, *m.* s. Смертéльник.
Шалїнíвка, *f.* ein wollenes Kopftuch od. Umhängetuch.
Шалїнóвий, *a.* shawlartig.
Шалїслúвий, *a.* s. Шалївлúвий.
Шалíти, *v. n.* verrückt sein, nicht recht bei Sinnen sein; rasen, toben, wüthen; ausgelassen sein, tollen; — за ким, за чим heftig verlangen nach jmdm (etw.), heftig streben, wahnsinnig schmachten.
I. Шáлька *f.*Tollkorn, *n.*Taumellolch, *m.* (Lolium temulentum), *B.*
II. Шáлька. *pl.* шалькú, *f.* Wagschale, Wage, *f.* *Зак.*
Шальнúй, *a.* wahnsinnig, rasend, toll; 2) stürmisch, brausend, heftig.
Шальнúк, *m.* Wahnsinniger, *m.* *B.*
Шаловúна, *f.* Tollkirsche, *f.* *Цар.*
Шаловлúвий, *a.* lustig, muthwillig, drollig, flott.
Шалтáн, *m.* s. Султáн.
Шалювáти, *v. a.* verschalen, mit Brettern verschlagen.
Шáля, *f.* Wagschale, *f.*; 2) s. Насáд.
Шамáйка, шамáя, *f.* Aspius clupeoides, *B.* [II. 158.
Шамбáш, *m.* = Гáссан Бáша, *C.*
Шáмка, *f.*Aelchen, *n.* (Anguillula), *B.*
Шáмкати, *v. a.* Geräusch machen; 2)leise sprechen,lispeln(vor Alter),(*Фр.*).
Шамкúй, *a.* flink, hurtig, *M.* II. 37.
Шамнýти, *v. a.* mit dem Ruder schlagen; 2)*v.n.* * entwischen, entfliehen.
Шамотáти (шамóчу, -чеш). *v. a.* herumreissen, herumschütteln, -rütteln; — ся sich herumreissen; — ся з ким mit jmdm sich herumbalgen.
Шамотíти (шамочý, -тúш), *v. n.* rauschen; säuseln, *Зак.* [Unruhe, *f.* *Зак.*
Шамотнá, *f.* Geräusch, Rauschen, *n.*
Шампáшка, *f.* Werkstück des Webers: zum Glätten der Leinwand.
Шанá, *f.* Hochachtung, Achtung, Ehrerbietung, *f.*; 2) Bewirtung, *f.* *Пiс.*

Ша́ндра, *f.* Andorn, *n.* (Marrubium vulgare, *B.*
Шане́бний, *a.* ehrenvoll, *ОП.*
Шане́бність, -ости *f.*Decenz,*f.ОП.*
Шанівни́й, *a.* achtbar, ehrwürdig.
Ша́ність, -ости, *f.* *У. Лс.* 81. s. Пошанбвання.
Шано́ба, *f.* Achtung, Ehrfurcht; Schonung, *f.* Ehre, *f.* *Зар. II.* 225.
Шанобли́вий. *a.*achtbar, ehrwürdig, *Пар.* [Achtbarkeit, *f.* *Пар.*
Шанобли́вість,-ости. *f.*Ehrfurcht,
Шано́бний, *a* ehrwürdig, achtbar, ehrerbietig. [Würde, *Cm.*
Шано́бність, -ости, *f.* Ehre und
Шано́бно, *adv.* ehrerbietig, *Зар.*
Шанова́ти, *v. a.* s. Шанува́ти.
Шанови́тий, *a.* ehrbar, geehrt, *Cm.*
Шанови́тість, -ости, *f.* Ehrfurcht, Achtung, *f.*
Шановли́вий, *a.* ehrwürdig, *Біл.*
Шано́вний, *a.* ehrwürdig, achtbar, geehrt, *М.* I. 139.
Ша́нок, -нку, *m.* s. Шино́к, шинк.
Шанолю́б, *m.* *ОП.* der Ehrgeizige.
Шанолю́бний, *a.* ehrgeizig.
Шанолю́бство, *n.* Ehrgeiz, *m.* *ОП*
Ша́нта, *f.* Katzenminze, *f.* (Nepeta cataria), *B*; 2) Andorn, *n.* (Marrubium vulgare), *B.*
Шантала́вець, -вця, *m.* Lump, *m.*
Шантала́вий, *a.* lumpig. [*f.* *K.*
Шанува́ння, *n.* Achtung, Ehrfurcht,
Шанува́тель, *m* *K.*s. Почита́тель.
Шанува́ти, *v.a.*schonen; 2) * ehren, achten, in Ehren halten; — ся sich schonen; sich nicht zu sehr anstrengen; sich hüten; 2) anständig sein, a. leben.
Шану́вмий *prtc.*geehrt, verehrt, *Шл.*
Шанц, *m.Гол.*III. 445. *ungr.* Schanze, *f.* Wall, *m.*
Ша́па, *f.* *aug.* *Зг.* s. Ша́пка.
I. Шапа́рь, *m.* *Н.* 119 s. Шапка́рь
II. Ша́пар, *m.* s. Ша́фар, *Зак.*
Шапи́ще, *n.* *aug* s. Ша́пка.
Шапіне́ць, -нця́, *m.* *D. c.* 360. e. Art Zaubermütze. [zen), *B.*
Ша́пка. *f.* Mütze, *f.*; Hut, *m.* (bei Pil-
Шапка́рь, *m.* Mützenfabrikant, Mützenmacher, *m.*
Шапкобра́ння, *n.* *Hc.* das Ende des Gottesdienstes, wann schon die Versammelten nach ihren Mützen sehen u. selbe nehmen.
Шапкува́ти (-ков-), *v. a.* die Mütze abnehmen, abziehen vor jmdm; 2) * jmdm hofieren, schmeicheln; den unterthänigst gehorsamen Diener machen, *Зак.*
Шапли́к, *m.* s. Шафли́к.
Шапова́л, *m.*Walker, Walkmüller, *m.*
Шапова́лка, *f.* Walkerin, Walkersfrau, *f.* *Пic.* [земля́ Walkenerde, *f.* *Пар.*
Шапова́льний, *a.* Walken, -a
Шапова́льня, *f.* Walkmühle, *f.Пар.*
Шапова́льский, *a.* -е сукно́, wollen, *Пic.* [spiel (das Mützenaufheben).
Ша́порня, *f.Га.* I. 142. e. Art Oster-
Ша́почка, *f* *dim.* Mützchen, *n.* kleine Mütze. [tzenfabrikant, *m.*
Шапо́чник, *m.* Mützenmacher, Mü-
Ша́пошки, *pl.* s. d. f.
Ша́пошник, *m.* Art Spiel mit Stabwerfen, *Ч.* IV. 41.
Шапра́н, *m.* s. Шафра́н, *Зак.*
Шапра́нчик (жовтю́х). *m.* Myrmidone, (Colias Myrmidone), *B.* [s.Ша́пка.
Шапу́рка, *f.* Hut, *m.* (bei Pilzen),
Шапчери́на, *f.* s. d. f.
Шапчи́на, *f.* *dim.* s. Ша́пка, Mützchen, *n.* eine einfache, schlechte Mütze.
Шапчури́на, *f.* *aug.* s. Ша́пка.
Шар, *m.* Schichte; Reihe, *f.*; 2) Platz, Ringplatz, *m.* *B.*; 3) Stück, *n.* шар землї, (*Фр.*); 4) Kugel, *f.* — зе́мний Erdball, *m.* *Пар.*
Шараба́н, *m.* Kutsche, *f* *Hc.* (*n.* 138).
Шарава́ри, *pl* lange weile Hosen, *pl.*
Шара́вий, *a.* etwas grau, graulich, *Зак.*
Шара́да *f.*Sylbenräthsel, *n.*Charade, *f.*
Шара́н, *m.* Karpfen, *m.* (Cyprinus), *B.*
Шарана́, шаранча́, *f.* s. Сарана́, сарачна́.
Шарапу́т, *m.*s. Шалапу́та. [ранча́.
Шара́сть! *int.* s. Шара́х! [schen.
Шара́х! *int.* vom schnellen Forthu-
Шара́хкати, шарахну́ти. *v. n.* geräuschvoll forthuschen, *K.*; zahlreich sich wohin eilends begeben, *Кв.* II. 23.
Ша́рварка, *f.* *Зак.*Lärm, *m.*Geräusch, *n.* Hin- u. Herlaufen, *n.*
Ша́рварок, -рка, *m.* Scharwerk, *n.* öffentliche Arbeit (für die Gemeinde); 2) s. d. v.
Шарва́рщина, *f.* s. Ша́рварок 1).
Ша́рга, ша́рґа, *f.* nasses, stürmisches Wetter, *Kst.*

Шáрґіт, -оту, *m.* s. Овіи́дла.
Шáржа, *f.* Charge, *f.* [grau.
Шáрий, *a.* grau; dunkelgrau; wolfs-
Шáрик, *m. dim.* s. Шар 2) Kügelchen, *n.*
Шáрити, *v. a.* stöbern, suchen, durchsuchen, *P.* I. 184.
Шаріти, *v. n.* grau werden; 2) dämmern, dunkel werden. [Gewand.
Шарлáт, *m.* *Cm.* scharlachfarbenes
Шарлятан, *m.* Charlatan, Marktschreier, Quacksalber, *m.*
Шарнýти, *v. a.* anstossen, anreiben; schneiden; 2) hineinlangen; — по під unter etw. mit einem Stock & hineinfahren um es hervorzulangen, *Ч.* IV. 514.; s. Шáрити; — ся sich anstossen, anreiben; s. schneiden.
Шаровáти, *v. a.* s. Шарувáти.
Шáрок, -рка, *m. dim.* s. Шар, Reihe, Zeile, *f.* *Гол.* I. 333.
Шарпáк, *m.* *Ш.* I. 279. ein ärmlich, lumpig gekleidetes Individuum, bettelarmer Schlucker; 2) Dieb, *m.* *Піс.*
Шарпани́на, *f.* Reissen, Zausen; Getümmel, *n.* Rauferei, Hetze, *f.*; 2) *Ко.* 118. was zum Zerfleischen preisgegeben wird, der Antheil des Leithundes von e. gefällten Wilde; 3) e. Art Gericht, a) von Wild, *Зак.*; b) von Fischen, *Піс.*
Шáрпати, *v. a.* reissen, zausen, zupfen; rütteln; zerfleischen; * чию слáву, jmds gutem Rufe schaden, verleumden; — ся reissen, in Stücke gehen; 2) herumbalgen.
Шарпати́не, *n.* Charpie, *f.* (*Фр.*).
Шарпи́на, *f.* s. d. v.
Шáрпнути, *v. a.* s. Шáрпати.
Шáртий, *a.* -і дождж́ове *Гол.* II. 69. heftig (?).
I. Шарувáти, *v. a.* -стіну́ grau anstreichen, grau übertünchen.
II. Шарувáти, *v. a.* s. Шурувáти. *Зак.* reiben, waschen.
Шарýґа, *f.* s. Шáрґа, (*Фр.*).
Шарýдити (шарýджу, -диш), *v. n.* zwitschern, *Ч.* V. 640.
Шарудіти, *v. n.* *Ос.* (62) I. 69. ?
Шаснýти, *v. n.* *М.* in einem Nu fortschwinden; überfliegen, überstreichen.
Шасть! *int.* vom Hineinschleichen, vom schnellen Hineintreten.
Шáстане, *n.* Hin- und Herlaufen, Tummeln, *n.*
Шáстати, *v. a.* umherwerfen, etw. hin u. her bewegen, mit Geräusch bewegen; 2) verschwenden, unnütz ausgeben, гріши; — ся herumlaufen, sich herumtummeln.
Шат, *m.* *ungr.* *Гол.* III. 516. s. Сад.
Шáта, *f.* *pol.* Kleid, Gewand, *n.* *K.*
Шáтан, *m.* Satan, Teufel, *m.*
Шатани́на, *f.* Getümmel, *n.* Verwirrung, *f.* das Hin- u. Herlaufen.
Шатáньский, *a.* satanisch, Teufels-.
Шатáти ся, sich tummeln, sich sputen; 2) s. Здригáти ся.
Шáтер, -тра, *m.* s. Шатрó. [193.
Шатéрник, *m.* e. Zeltbewohner, *Ко.*
Шати́рити, *v. a.* stöbern. [bel, *m.*
Шатківни́ця (-ковн-), *f.* Krauthobel, *m.*
Шаткувáти (-ков-), *v. a.* klein schneiden, klein hacken (капýсту, тісто).
Шáтно, *adv.* gut gekleidet, in voller Ausstattung, *Кч.* 330. (*vgl.* Шáта).
Шатнýти ся, hin u. her sich werfen etw. nachsuchend; 2) sich beeilen, sich sputen. [Schirm, *m.*
Шáтрик, *m.* (Regen-, Sonnen-), Schirm, *m.*
Шатрó, *n.* Zelt, *n.*
Шатрови́й, *a.* Zelt-.
Шáфа, *f.* Schrank, *m.* [theiler, *m.*
Шáфар, *m.* Schaffner; Ausgeber, Vertheiler, *m.*
Шафáрка, *f.* Schaffnerin; Haushälterin, Vertheilerin, *f.* [seschrank, *m.*
Шафáрня, *f.* Speisekammer, *f.*; Speiseschrank, *m.*
Шафáрский, *a.* Schaffners.
Шáфер, *m. Не.* (*хм.* 45) Schaffer, *m.* s. Дрýжба.
Шáфір, *m.* Sapphir, *m.*
Шафірóвий, *a.* Sapphir-, aus, von, mit Sapphir; 2) sapphirblau [Schrank.
Шáфка, *f.* *dim.* s. Шáфа, kleiner Schrank.
Шафли́к, *m.* Schaff, Fass, Spülschaff, Scheuerschaff, *n.*
Шафрáн, *m.* Saffran, *m.*
Шафранóвий, *a.* Saffran-, aus Saffran; 2) saffrangelb.
Шафувáти, *v. a.* verschaffen, liefern, geben; -чим etw. austheilen, ausspenden; * verschwenderisch mit etw. umgehen, freigebig sein.
Шафýнок, -нку, *m.* Verwaltung, *f.*; Recht, *n.* etw. zu vertheilen, zu geben, *Зак.*
Шафýрка, *f.* Becherhülle, *f.* (z. B. bei der Haselnuss), *B.*; 2) Hut, *m.* (bei d. Pilzen), (*Фр.*).
Шахвáрь, *m.* *Cm.* s. Шáфáр.

Ша́хи, *pl.* Schachspiel, *n.*; 2) Schachstein, *m.*
Шахівни́ця, *f.* Schachbrett, *n.*
Ша́ховка, *f.* kleiner Schrein.
Шахра́й, *m.* Schacherer, *m.*; * Schwindler, *m.* [dlerin, *f.*
Шахра́йка, *f.* Schachrerin; Schwin-
Шахра́йский, *a.* Schacherer, Schwindler-, schwindlerisch, betrügerisch.
Шахра́йство, *n* Schacherei, Schwindelei, *f.* Betrug, *m.* [trügen; täuschen.
Шахрува́ти, *v. a.* schachern; be-
Шахт, *m.* ша́хта, *f.* Schacht, *m.*
Шацува́ти, *v.a.* schätzen, abschätzen, taxieren; 2) * achten, schätzen.
Шацу́нок, -нку, *m pol.* Schätzung, *f.*
Ша́шель, -шля, *m.* Klopfkäfer, *m.* (Anobium), *B.*; 2) Schiffbohrer, *m.* (Teredo navalis), *Ш.* II. 259. (?) [1. 11.
Ша́шелиця, *f.* Holzgewürm, *n. Ч.* I.
Шаши́на, *f.* *Гол.* III. 401. ха́тка в шаши́ни-, ? [Schachfigur, *f.*
Ша́шка, *f.* Stein im Damenspiel, *m.*
Шашко́ваний, *a.* *Не. Пр.* XI. 2. 26. gewürfelt, gescheckt, bunt, (?).
Ша́шлик, *m.* Bratspiess, *m.* *Ко.*; 2) Ша́шель 1), *B.*
Ша́шнї, *pl.* lustige Streiche, Schelmenstreiche, *pl.* *Цм.* 102. [чо́рний?
Ша́шок, -шка, *m.* *Ос.* (62) V. 81.
Шашто́вий, *a.* -черевичок, *Ч.* IV.
Шва, *f.* Naht, *f.* *Пар.* [175.?
I. Шваб, *m* Schwabe, *m.*; verächtl. = Deutsche, *m.*
II. Шваб. *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B*; 2) Carabus Scheidleri, *B.*
Шва́ба, *f.* -бу да́ти, зада́ти viel zu schaffen geben, übel zurichten; tüchtig abprügeln, *C.* I. 188.
Шва́бка, *f.* Schwäbin, *f.*; Deutsche, *f.*
Шва́бнути, *v. a.* §. stehlen.
Шва́бський (шва́бский), *a.* schwäbisch; 2) ausländischer Fabrik; fein; -е полотно́ Florleinwand, *f.* *Пар.*
Швабщина́, *f.* (von deutschen Krämern gekaufte) feine Leinwand.
Шва́ґати, *v. a.* mit einer Peitsche hauen, schlagen.
Шва́ґер, -ґра, *m.* Schwager, *m.*
Шва́гра, *f.* Escadre, *f.* Geschwader, *n.* *Пс.* [Schwägerin, *f.*
Шваґрова́, *f.* Frau des Schwagers,
Швагрони́стий (швадр-), *a.* *K.* I. 264. Anführer einer Escadron.
Шва́йка, *f.* Pfriem, *m.* Pfrieme, *f.*; 2) s. Про́тичка; 3) übrhpt etw. Spitziges, Schmales, Dürres: стреми́т в гору́ як шва́йка; коро́ва худа́ як швайка, (*Фр.*); 4) Alandblecke, *f.* (Aspius bipunctatus), *B.*
Шва́йца, *f.* s. Шва́йка 1), *Зак.*
Швакотї́ти, *v. n.* vom „Швау, швау!“ des Enterichs.
Шва́ля, *f.* *Ф.* s. Шва́чка.
Швандига́ти, *v. n* fliegen, *Зак.*
Шва́ндяти. *v. n.* s. Шве́ндяти, *Зак.*
Швар. *m.* Segge, *f.* Riedgras, *n.* (Carex), *B.*; 2) -тютюну́ = шну́р *m.* (*Фр.*).
Шва́ра, *f.* Tau, *n.* *W.*
Шварґота́ти, шварґотї́ти, *v. n.* schwatzend, laut, in widerlichem, unangenehmem Tone sprechen; plauschen, plärren. [schend; zwitschernd, *Ле.*
Шварґотли́вий, *a.* plärrend, plau-
Шварки́й, *a.* -а осо́ка s. Pizо́ха.
Шва́ркiт, -оту, *m.* Geplapper, *n.* *Ф.*
Шва́ркнути, *v.a.* § werfen, schmeissen, (*Фр.*). [s. Шварґотї́ти.
Шваркотї́ти (-ко́чу, -о́чеш), *v. n.*
Шва́рний, *a.* s. Мото́рний.
Шва́рочок, -чка, *m. dim.* s. Швар.
Шварц, *m.* Schwärze, Schuhwichse, *f.*
Шва́цький (шва́цк-), *a.* Nähe-,
Шва́чка, *f.* Näherin, *f.* [Näh-, *Пiс.*
I. Швед. *m.* Schwede, *m.*
II. Швед. *m.* Küchenschabe, *m.* (Blatta orientalis), *B.*
Шве́дчина́, *f.* Schweden, *n.*; 2) der schwedische Krieg: Karl XII. Mazepa u. ihre Niederlage bei Poltawa 1709. *K.*
Шве́льгiт, -оту, *m.* Geschwätz, *n* *Пар.*
Шве́ндати ся, herumschweifen. [fen.
Шве́ндяти, *v. n.* schlendern, schwei-
Шве́ткий, *a.* biegsam, -бич, *B.*
Швець, *gen.* шевця́, *m.* Schuhmacher, Schuster, *m.*
Шве́я. *f.* s. Шва́йка 3), *B.*
Швига́лка, *f.* Wurfspiess, *m.* *Под.*
Шви́ґар, *m.* Ende der Peitsche, *B.*
Швидки́й, *a.* schnell; jäh, hastig; geschwind, flink; 2) * jäh, hitzig, vorschnell, unbedachtsam.
Шви́дкiсть, -ости, *f.* Geschwindigkeit, Hurtigkeit, Schnelligkeit, *f.*; 2) Uebereilung, Ueberstürzung, *f.*
Шви́дко, *adv.* eilig, geschwind; на

швидку́ in der Eile, *Шл.* [gehend.
Швидкойду́чий, *a Нс.* schnellver-
Швидконі́г, -ога, *m.* Oxypoda, *B.*
Швидконо́гий, *a.* schnellfüssig.
Швидч, *adv. comp.* zu Шви́дко,s.d.f.
Шви́дче, шви́дше. *adv.comp.* schneller, geschwinder; 2) je eher; möglich bald,schnell; шви́дче-ніж eher als, *Под.*
Швийкнути, *v.a.*s Швя́гати (*Фр.*).
Швирга́ти, *v. a.* werfen, schmeissen, *Зак.* [ausholenden Wurf.
Швиргома́, *adv. Н.* 272. vom weit
Швиргону́ти, швирну́ти, *v. a.* werfen, schmeissen, *Ст.*
Шви́ркати, *v. n.* ein schwirrendes Geräusch verursachen, schwirren; 2) schnell davonfliegen, *B.*
Швирча́ти. *v. n.* s. d. v. 1).
Швия́, *f.* s. Шва́йка 3), *B.*
Швікати (шві́-), *v. a.* s. Шва́гати, (*Фр.*) mit schwirrendem Geräusch schlagen.
Швірень, -рня, *m.* *Ч.* I. 1. 94.?
Шво́вий, *a.* Naht, *B.*
Швор! швор! *int.* vom dumpfen Tritt.
Шво́ра. *f.* (сво́ра). Koppel, *f.С.*II.205.
Шво́рка, *dim.* шво́рочка. *f.* Faden, *m.* Schnürchen, *n.* [у драбину &
Шворужити, *v.a.* reiben, *Ф.* ко́лесо
Швяткий, *a* locker, haltlos, *B.*
Ше, *adv.* s. Ще, (*Фр.*).
Шеберну́ти, *v. n.* rascheln.
Шев, *gen.* шву, *m. Н.* 41. Naht, *f.*
Ше́велень, *f. У.* Rauschen, Lispeln, Säuseln, *n.* [sich-, *Фр.*
Шевели́ти, *v.a.* rühren, regen; — ся
Шеверю́га, *f.* e. *Scherzw.* *Зап.* II. 599. s. d. f. [beinig, s. Кривоно́гий
Шеверно́гий, *a.* *Ч.*V.1127.*Ф.* säbel-
Шевкиня, *f.* s. Шевчи́ха; 2) s. Шва́чка.
Шевко́, *m.* Schuster, *m.* *Ог.* 97.
Шевлі́я, *f.* s. Шальвія, *B.*
Шевлю́га, *m.* Gauner, abscheulicher, verabscheuungswürdiger Mensch, *m.* *Зак.* [sters, *f.* *Зак.*
Ше́вня, *f.* Werkstätte eines Schu
Ше́вский, (ше́вський), *a.* Schuster-, Schuhmacher-. [Schuhmacherei, *f.*
Ше́вство. *n.* Schusterhandwerk, *n.*;
Шевцеви́к, *a.* Sohn des Швець.
Шевці́в, -ева, -еве, *a.* Schuster-, Schuhmachers-, dem Schuster geh.
Шевці́вна, *f.* Tochter des Schuhmachers. [s. Швець.
Шевцю́га, шевцюра. *m.aug verächtl.*
Шевче́нко, *m.* Sohn des Швець.
Ше́вчик, *m.* *dim.* s. Швець.
Шевчи́на, *m.* *verächtl.* s. Швець.
Шевчи́ха, *f.* Frau des Schuhmachers, *f.*
Шевчу́к, *m.* Schuhmachergesell; Schusterlehrling, Schusterjunge, *m.*
Шеди́вий, *a* bereift; grau, weiss, *Зак.*
Шезда́ра, *f.* *Ф.* Zither, *f.*
Шейма, *f.* s. Ше́льма. *Ч.* V. 841.
Ше́кало (ше-), *n.* Plumpsack, *m.* *Kol.* I. 191. [sener Tanz.
Шеке́ня, *f.* *Кух.* e. Art ausgelas-
Шекува́ти, *v.a.* *Ф.* in Reihe u. Glied stellen, s. Шикува́ти.
Шельва́рок, -рку. *m.*s. Шарва́рок.
Шелеви́ло, *n.* s. Шалапу́та.
Шелесві́ти (-вію, -вієш), *v. n.* sich bewegen, hin u. her flattern, *Фр.*; 2) säuseln, вітер шелевіє. *Фр.*
Шелевія, *m.* Flatterer; Wollüstling, *m.*
Шеле́вки, *pl.* -млинá? *Цар.*
Шелега́ти ся, auf dem Eise gleiten, glitschen, (*Фр.*).
Шеле́нди, *pl.* s. Хрябу́ст.
Шеленетиха, *f.* Klatschschwester, *f.*; 2) eine leichtfertige Dirne, (*Фр.*).
Шеле́п, *int.* vom Säuseln und Schleichen. [по́чеш), *v. n.* rascheln.
Шелепі́ти, шелепоті́ти (-по́чу,
Шелесна́тий *a.* *Гол.*III.56.я́сінь-?
Ше́лест, -сту, *m.* Säuseln, Rascheln, *n.* *Ш.* I. 22; Gelispel, *n*; 2) Feuerblume, Klatschrose, *f.* (Papaver rhoeas), *B.*
Шеле́сть! *int.* vom Rascheln; vom Geräusch beim Mähen.
Шелести́ти (шелещу́, -сти́ш), *v. n.* säuseln, rascheln; lispeln.
Шелехну́ти, *v. n.* fortschwinden.
Шелеви́ло. *n.* s. d. f.
Шели́хвіст, -оста, *m.* *Н.* 19. Windbeutel, Galgenvogel, Lotterbub, *m.*
Шели́хвостка, *f.* *Ст.*?
Ше́льма, *m.* u. *f.* Schelm, Schurke, Bösewicht; Betrüger, *m.*
Ше́льмин, *a.* Schelmen.
Шельмова́нець, -нця, *m.* Schelm, Strolch, *m.*
Шело́м, -ма, *m.* Helm, *m.*
Шеломе́нний *a.* helmschüttelnd, *Ру.*

Шелушний, *a. Гн.*61.s.Стручковий.
I. Шелюг, *m.*Schilling,*m.*; *Heller,*m.*
II. Шелюг, *m.* шелюга, Zugespitzte Weide, (Salix acuminata), *Зак.*
Шелюжина.*f.dim.*s.d.v.II.*Пiс.Щог.*
Шелюжковий, *a.* -вi уставки e. Art Stickerei, *Kol.* I. 48.
Шеляг, *m. dim.* шеляжок, шеляжочок, s. Шелюг, I. *Зак.*
Шемат, *m.* Schema, Model, Muster, *n.*
Шематизм, *m.* Schematismus, *m.*
Шеменути, *v. a.* s. Ударити, schlagen, einen Schlag versetzen, (*Фр.*).
Шемерований, *a.* mit Gold u. Silber ausgenäht, *Зак.*
Шемерувати, *v. a.* ausnähen mit Gold u. Silber, *Пic.*
Шеметати, *v.a.* werfen, schleudern; — ся sich heftig hin u. her bewegen, *Фр.*
Шемр, *m. Св.* Gemurmel, Rieseln, *n.*
Шемране, *n.* Gemurre, Murren; Murmeln, *n.* [murmeln.
Шемрати, *v. n.* brummen, murren;
Шендерендя, *f.Ч.* IV. 499. *Bein* der weibl. Scham.
Ше(н)дорити (шад-), *v. a. Wgr.* VIII. s. Перевертати. [spler,*m.*(*Фр.*).
Шепелевець, (-ля-), -вця, *m.* Li-
Шепелевка.(-ля-) *f.*eine die lispelt.
Шепелявий, *a.* der (die) lispelt, lispelnd; *adv.* шепеляво, lispelnd.
Шепелити, *v. n.* lispeln, lispelnd sprechen. [*Га.* I. 258.
Шепец, шепетух, *m.* Lispeler, *m.*
Шепечина, *f.* faules Holz, *Га.*I.258.
Шепiт, -оту, *m.* Geflüster; Lispeln, *n.*; *pl.* шепоти, s. Зашептуване; 2) seichte rauschende Bachströmung, *Га.* I. 258.
Шепкати, *v n.* s. d. f.
Шепнути, *v. n.* lispeln; 2) *v. a.* flüstern, zuflüstern.
Шепотати, шепотiти. *v n.* lispeln; 2) *v. a.* flüstern; шепотати ся в ким mit jmdm lispeln. [raunen, *Cm.*
Шепотнути, *v. n.* u. *a.* lispeln,
Шепти, *pl.* Flüstern; Geflüster, *n.*
Шептун, *m.* Lispeler, Flüsterer, *m.*
Шептуха, *f.* die Lispelnde; 2) Weissagerin, *f.* s. Ворожка. [canina), *B.*
Шепшина, *f.* Hundsrose, *f.* (Rosa
Шепшиновий, шепшовий, *a.* aus Шепшина.

Шераль, *f.* s. Плинйця.
Шервет. *m.* gestickes Halstuch.
Шерембoрко, *m.* § ein obdachloser Mensch, Vagabund, *m.* (*Фр.*).
Шерен (шерень), *m. МШ. Wgr.* X. s. Серен (-нь).
Шеренйк, *m.* Gebirgspitze der Karpathen unter 49° n. B von welcher ein Gebirgsarm nach N. u. O. ausläuft als Wasserscheide des Dniester- u. Weichsel- (mit San-) flussgebietes, *Гол.* [decken.
Шеренiти. *v.n.* sich mit Шерен be-
Шерена, *f.*feile,garstige Dirne,*Шл.К.*
Шерестiти (шерещу, -стиш), *v. n.* zwitschern, *Ч.* V. 557.
Шерех, *m.* sehr dünne Eiskruste.
Шереха, *f.*Feilenmuschel *f.*(Lima),*B.*
Шерехатий, *a.*rauh, chagrinartig,*B.*
Шереховатий, *a.* rauh, nicht glatt, *Пар.* [heit, *f. Пар.*
Шереховатiсть, -ости, *f.* Rau-
Шереш. *f.* s. Крига.
Шерешити ся, рiка шерешит ся vom Flusse gesagt, wann dh die Mitte desselben das Eis schon geht und an den Seiten noch festgefroren steht.
Шержень, *f.* s. Иней, *Пар.*
Шерженiти. *v. n. impers.* шерженiє es reift, *Пар.* [*Кч.* 167.
Щермiцерия, *f.* Fechtkunst, *f.*
Шерсть. *f.* Thierhaare, *pl.* Flocken, *pl.* (von Wolle).
Шерстина, *f.* s. d. v.
Шерстiнний, *a.* s. Шерстяний.
Шерстiнник (шерстен-), *m.* Filzdeckel, *m.* den man unter den Sattel legt.
Шерсткавий, *a. B.* ein wenig rauh.
Шерсткий, *a.* rauh, nicht glatt, steifhaarig; *rauh, hart, unfreundlich.
Шерстколисті, *pl.* Rauhblätterige, *pl.* (Asperifoliae), *B.* [schläger, *m.*
Шерстобит, *m. Зап.* I. 385. Woll-
Шерстяний, *a.* von, aus Flocken od. Haaren der Thiere gemacht.
Шерстяник.*m.*Bettdecke aus Wolle u. Thierhaaren, *f.*
Шерстянка, *f.* s. Псянка.
Шерхнути. *v. n.* leicht zufrieren.
Шерцо, *n.Гол.*III.254.*ungr.*s. Серце.
Шершавий, (*dim.* -венький), *a. K.* straubig, rauh, zottig. [beln, *M.*
Шершавiти, *v. n.* kriebeln u. wie-
Шершень, -ня, *m.* шершун, -на,

m. Hornisse, *f.* (Vespa crabro), *B.*
Шесть, *f.* Excremente, *pl.* (*Фр.*).
Шестак, *m.* Art Münze: Sechser, *m.* = 10 Kr. östr. Währ.; 2) 50 Kopeken, *Зак.*; 3) der sechste Theil von etw. *Зак.*
Шестачиско, *m. aug.* s. d. v.
Шествувати, *v. n.* gehen, reisen, ziehen, *C.* II. 99. [*Пар.*
Шестерець, -ірця, *m.* Hexaeder, *n.*
Шестерик, *m.* Sechsgespann, *n.adv.* шестериком, mit Sechsgespann.
Шестерка, *f.* s. Шестірня; шестеркою, *adv* s. Шестірнею.
Шестеро, *num.* sechs.
Шесте, *n. ungr.* s. Щасте.
Шестий, *num.* der (die, das) sechste.
Шестикутник, *m.* Sechseck, *n.*
Шестилітний, *a.* sechsjährig; alle sechs Jahre vorkommend &.
Шестимір, *m.* Hexameter, *m.* *Пар.*
Шестипазурний, *a.* mit sechs Krallen, *Ч.* II. 281. [*Кч.* 356 (?).
Шестирик, *m.* sechsdrähtiger Strick,
Щестирочний, *a.* *Зг.* s. Шестилітний.
Шестишаговик, *m.* e. Scheidemünze = 6 шагів (w. s.) *D. c.* 189.
Шестїн, *m.* Kubus, Würfel, *m.* *Пар.*
Шестїньоватий, *a.* würfelförmig; -а кість Würfelbein, *n. B.*
Шестїрка, *f.* Sechsgespann, *n.*; *adv.* шестїркою mit Sechsgespann.
Шестїрниця, *f.* s. d. v. (*Фр.*).
Шестїрня, *f.* Sechsgespann, Gespann von 6 Ochsen, *n.*; *adv.* шестїрницею, шестїрнею mit Sechsgespann; 2) ein zirkelartiges Werkzeug zum Marquiren des Zargenkreises am Fass, Zargzieher, Bodenzieher, *m. B.*
Шестёчко, *n. dim. ungr.* s. Шесте.
Шестокрилий, *a.* mit sechs Flügeln, sechsflügelig.
Шиб, *gen.* шиби, *f.* Gestalt, *f.* на тоту шиб von dieser Gestalt, *B.*
Шиба, *f.* Schacht, *m.*; 2) Glasscheibe, Fensterscheibe, *f.*
Шибавий, *a.* der hin u. her geht.
Шибай-голова, (шибайголова), *m.* Brausekopf, Abenteuerer, *m.*
Шибак, *m.* Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius), *B.*
Шибанець, -нця, *m.* Ochs, *m.* von einem anderen Paar, *Пар.*
Шибанина, *f.* das Hin- u. Hergehen.
I. Шибати ся, § hin u. her gehen.
II. Шибати, *v. n.* на кого jmdm ähnlich sehen, *B.*; 2) -чим, nach etw. riechen.
Шибень, -бня, *m.* s. Шибениця.
Шибеник, шибеничник, *m.*Galgenstrick, Galgendieb, *m.*; Gehenkter, (der am Galgen hängt).
Шибениця, *f.* Galgen; Galgentod, *m.*
Шибеничний, *a.* Galgen-.
Шибка, *f. dim.* s. Шиба.
Шибкий, *a.* flink, schnell; rege, hin u. her eilend, *M+Б.* 353; 2) reissend, шибка вода reissendes Wasser, *B.*
Шибколетний, *a.* *Мог.* schnellfliegend.
Шибнути, *v. a.* s. d. f.
I. Шибсти, *v. a.* hin u. her bewegen; werfen; шиблоби им на ум *У.* sie sollen von Sinnen werden. [chen, (*Фр.*).
II. Шибсти, *v. n.* чим nach etw. rie-
I. Шиворот, *m. H.* 145. Kragen, *m.*
II. Шиворот, *adv.* s. Навиворот.
Шидравий, *a.* s. Порохнавий.
Шийба, *f.* s. Шате.
Шийка, *f. dim.* s. Шия; Hälschen, *n.*; у рака Krebsschwanz, *m.*; -фляшки Hals, *m.* an der Flasche; 2) Griffel, Staubweg, *m.* (bei den Pflanzen), *B.*; 3) enger Durchweg; Landenge, *f.* Isthmus, *m.* *Вах.*; 4) *pl.* шийки раковi, Krebswurzel, *f.* (Polygonum bistorta), *B.*
Шийкий, *a.* *Кл.* -взір schneidend, durchbohrend.
Шийний, *a.* des Halses, Hals-, *B.Под.*
Шийчаки, *pl.* Halskäfer, *pl.* (Trachelophora), *B.*
I. Шик, *m.* Reihe, *f.* Glied, *n.* Ordnung, *f.* до шику in Reihe u. Glied, *Кч.* 343.
II. Шик, *m.* Chic, *m.* *ГБ.*
Шикарний, *a.* s. Шиковний, *Щог.*
Шикати, *v. n.* s. Сичати, zischen.
Шиковний, *a.* geschickt; passend.
Шиковнiсть, -ости, *f.* Geschicklichkeit, Geschicktheit, *f.*
Шикувальник, *m.* Ordner, *m.* *Кл.*
Шикувати, *v. a.* ordnen, in gewisse Ordnung bringen; in Reihe u. Glied aufstellen. [krötenschale, *f.*
Шильдкрет, шількрет, *m* Schild-
Шильдкретовий, (шилькр-), *a.* Schildkröten-, *Фр.*

Шильник, *m.* *Н.* 23.?
Шило, *n.* Ahle, *f.* Pfrieme, *f.* Pfriem, *m.*; * шилом їхати, *В.* mit zwei od. drei Pferden fahren indem vor éin Pferd ein zweites, od. vor ein Paar Pferde ein drittes angespannt ist.
Шиловайка кривоклювка, *f.* Säbelschnäbler, *m.* (Recurvirostra avocetta), *Пол.*
Шилоклювки, *pl.* Pfriemschnäbler, *pl.* (Subulirostres), *Пол.*
Шилохвостиця *f.* Thurmschwalbe, *f.* Mauer-Segler, *m.* (Cypselus apus), *В.*; 2) Spiessente, *f.* (Anas acuta), *В.*
Шильцьоватий, *a. В.* pfriemenförmig.
Шиляга, *f.* *Кн.* s. Шелюга I.
Шимбалка, *f.* e. Vorrichtung in der Ecke beim Ofen in der Wohnstube des Huzulen wo die Ofenkrüke gestellt wird.
Шиммшевий, *a.* *Ч.* IV. 73. sämisch.
Шина, *f.* Stange, Schiene; eiserne Stange, *f.*
Шинда, *f.* s. Перéстріч. [Калита.
Шиндокора (чинд-), *f.* *Ч.* III. 425. s.
Шинк, *m.* Schank, *m.* Schenke, *f.*
Шинка, *f.* Schinken, *m.*
Шинкáр (-кáрь), *m.* Schenk, Schenkwirt, Schankwirt, *m.*
Шинкáрити, *v. a.* Schenkwirt sein, schenken, Getränke auftischen.
Шинкáрка, *dim.* шинкáрочка, шинкáронька. *f.* Schenkerin, Schenkwirtin, *f.*
Шинкáрский, *a.* Schenk-, Schenkwirts-. [wirtschaft, *f.*
Шинкáрство, *n* Schank, *m.* Schenk-
Шинкарувáти, *v. a.* s. Шинкáрити.
Шинóваний, *a.* mit Schienen beschlagen, umfasst, *Зак.* [Schieneneisen, *n.*
Шинóвий, *a.* Schienen-, -е желїзо
Шинувáти, *v. a.* mit Schienen umfassen, beschlagen.
Шип, *m.* *Ф.* Flasche, *f.*; 2) e. Art Tischlerwerkzeug, *Щог.* [*n.* *Пол.*
Шипіня, *n.* Aufbrausen, Brausen,
Шипіт, -оту, *m.* Zischen; Brausen, *n.*; 2) reissend fliessendes Wasser; 3) ein kleiner Wasserfall.
Шипіти, *v. n.* brausen.
Шипкати, *v. n.* ein heiseres Zwitschern von sich geben, ґотур шипкає der Auerhahn zwitschert, *В.*
Шипля, *f.* s. Фéбра.
Шипнути, *v. n.* s. Шéпнути.
Шипóвій, *m.* Stechwinde, *f.* (Smilax medica), *В.*
Шиповоéві, *pl.* Spargelartige od. Smilaxgewächse, Stechwindenartige, *pl.* (Smilaceae), *В.* [lispeln.
Шиполити, *v. n.* heiser sprechen,
Шипóрнї, *pl.* Art Osterspiel mit einem Hut der zerrissen wird, *Kol.* I. 195.
Шипот, *m.* s. Шипіт.
Шипотинник, *m.* шипотинниця, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias berus), *В.*; 2) * ein übelgesinnter, böser Mensch (Frau), *Піс.* [*v. n.* zischen.
Шипотїти (шипочу́, шипотиш),
Шипчáк, *m.* Hundsrose, *f.* (Rosa canina), *В.*
Шипшáнка золотиста, *f.* Rosen- od. Goldkäfer, *m.* (Cetonia aurata), *Пол.*
Шипшина, *f.* s. Рóжа дика, Свербигуз, *Пол.*
Шиптинець, -нця, *m.* Rosengallwespe, *f.* (Rhodites Rosae), *В.*
Шир, *m.* Reihe, *f.* два шири кáмениць, (*Фр.*); 2) Schichte, *f.*
Ширачити, s. Ширіти 1) *Зак.*
Щирий, *a.* *МШ.* s. Широкий.
Ширинá, *f.* Breite; 2) *АД.* I. 84. s. Ширинка. [Хустина, *В.*
Ширинка, (*dim.* шириночка), *f.* s.
Ширитвас, *m.* Kufe, *f.*; ein aus zwei Theilen bestehendes Fass, *Зак.*
Ширитель, *m.* Verbreiter, Propagator, *m.* *Т.*; Träger, *m.*
Ширити (ширю, шириш), *v. a.* ausbreiten, verbreiten.
I. Ширінь, *f.* Breite, *f.*
II. Ширінь, *a.* s. Широкий.
Шириве, *n.* der freie Flug, *Ст.*
Ширіти, *v. n.* immer breiter werden, *МШ.*; sich breit machen, *Н.* 188; 2) schweben (in d. Luft, v. Vogel), *Піс.*
Ширлéчка, *f.* *dim.* s. Ширинка.
Ширм, *m.* Schirm, *m.* *Не.*
Ширмичка, *f.* *Ч.* III. 394.?
Ширмірство, *n.* † Fechtkunst, *f.* *Зак.*
Ширмувáти, *v. a.* † fechten; schützen, *Зак.* [gewissen Form (широкий?), *Зак.*
Широкáнчик, *m.* Topf von einer
Широкий, *a.* breit; weit; * weitläufig; * umständlich, ausführlich.
Широкість, -ости, *f.* Breite; Weite;

* Grösse, Geräumigkeit, *f.*; *pl.* широ́кости, weite Felder, *Ст.*

Широ́ко, *adv.* breit; weit; * weitläufig; umständlich, ausführlich.

Широкобарчи́стий, *a.* breitschulterig, *Ле.* 90. [tönend, laut schallend, *К.*

Широковіща́тельний, *a.* laut

Широковла́дний, *a.* weitherrschend, *Кл.* [schend, *КУ.*

Широкодержа́вний, *a.* weitherr-

Ширококля́вий, *a.* mit dem latus clavus (von d. römischen Senatoren), *К.*

Ширококо́стий, *a.* mit breiten Knochen, +*М.* [gebiete habend, *К.*

Ширококра́їй, *a.* weite Länder-

Ширококри́лий, *a.* breitflügelig, *В.*

Широколи́стий, *a.* breitblätterig, *Ш.* II. 84.

Широконо́сий, *a.* breitnasig.

Широкопи́ский, *a.* breitmäulig; * klatschsüchtig.

Широкопле́чий, *a.* breitschultrig.

Широкопо́лїй, *a.* mit breiten Fluren, Aeckern, *Ш.* II. 72. [Aermeln, *М.*

Широкорука́вний, *a.* mit breiten

Широкосла́вний, *a.* weit berühmt, *К.*

Широкося́глий, *a ВЕ.* weit reichend, weit greifend, von grosser Tragweite.

Широкува́тий, *a.* breitlich.

Широпу́та, широпу́тник, *m.* Landläufer, *m. Га.* I. 258.

Ши́рот па́рлист, *m.* zweiblättriges Breitkölbchen, *n.* (Platanthera bifolia), *В.*

Широцёвний, широцёстий, *a.* sehr breit, *Га.* I. 258. [*f. Га.* I. 258.

Широче́нь, широчина́, *f.* Breite,

Широ́чити, *v. v. Ч.* III. 158. breit machen, breiten; 2) entwickeln, zum Aufschwung bringen, *Не. Пр.* XII. 687.; — ся sich ausbreiten, *Не.*; 2) fortschreiten.

Широче́нний, *a.* sehr breit; sehr

Ши́рочінь, *f.* Breite, *f.* [weit.

Широчо́лий, *a. Ст.* mit breiter Stirn; -дуб mit weit ausgebreiteten Aesten. [die Breite.

Ширш, *in d. Verbind.* в ширш in

Ширша́ти, *v. n.* breiter werden; sich ausbreiten, sich ausdehnen, *Ш.*

Ширя́не, *n.* -фанза́зиї kühner Flug der Phantasie.

Ширя́ти, *v. n.* sich ausbreiten; auf u. abwallen, *Фр.*; 2) schweben (in d. Luft, vom Vogel), fliegen, *Мор.*

Шитьба́, *f.* Nähen, *n.* Naht, *f.*

Шитво́, *n.* das Genähete, Naht, *f. Не.*; das Nähen, *М.* II. 169.

Шите́, *n.* Nähen, *n.*; 2) alles was man näht, Leinwand; Stoff, біле — Weisszeug, *n.* [dicht, stark werfen.

Ши́ти, *v. a.* nähen; 2) * § камінём

Шитї́нка, *f.* Nähen u. Sticken, *n. ŻP.*; s. Шите́.

Ши́ткати, *v. a.* schaukeln.

Шито́к, -тка́, *pl.* шитки́, *m.* Näharbeit, *f. ГБ. М. Ос.* (62) I. 89. Nähzeug, *n.* mit dem, was man näht.

Шиту́н, *m. Ч.* IV. 66. ?

Ши́фра, *f.* Chiffre, *f.*

Шифри́н, *m.* s. Шафра́н.

Шифрува́ти, *v. a.* chiffrieren, mit Chiffern schreiben.

Шихо, (?) *Га.* I. 42.

Шиша́к, *m.* Helm, *m.*; 2) — ле́ду Eiszapfen, *m. Га.* I. 258.

Шишакова́тий, *a.* helmförmig, *Пар.*

Шиша́льничка, *f. Ч.* IV. 683. Weib, welches die шишки́ zur Hochzeit aus Teig formt.

Шиши́рхнути, *v. n.* mit leisem Geräusch flattern, rascheln, *А-Г.* 153.

Ши́шлати, *v. a.* benagen, kauen, (*Фр.*).

Ши́шка, *f.* Tannenzapfen, Fichtenzapfen, *m.*; Kätzchen, *n.* (an Weiden &); 2) e. Art Hochzeitzwieback, *Г.* I. 149.; Art Verzierung des Корова́й; 3) *pl.* шишки́ Blutgeschwür, *n.* Hemorrhoidalknoten, *pl.* [zapfenähnlich.

Шишкова́тий, *a.* tannen-, fichten-

Шишко́вий, *a.* Tannenzapfen-; *pl.* шишко́ві, Zapfenbäume, Nadelhölzer, *pl.* (Coniferae), *В.* [Шишальничка.

Шишко́рниця, *f. Ч.* IV. 685. s.

Шишла́к, *f.* Mütze aus Schafpelz, *f.*

Ши́шлати, *v. a.* § kauen.

Шишу́лка, *f.* Schote, *f. Пар.*

Ши́я, *f.* Hals, *m.*; на лоб на ши́ю über Hals u. Kopf; ши́я! her da den Hals! (beim Anspannen der Ochsen in das Joch); Hals, *m.* (an der Flasche; an der Geige); — в пивни́ци Kellerhals, Vorkeller, *m.*; * enger Durchweg.

Шия́ка, *f. aug.* s. Ши́я, *Кч.* 73.

Шійни́чка, *f.* Halsthierchen, *n.* (Trachelius); *pl.* шійнички́, Halsthier-

chen, *pl.* (Tracheliina), *B.*

Шіва́р, *m.* s. Шува́р.

Шільга́, *f.* Wassersucht, *f.* (*Фр.*); 2) Verrücktheit, *f.* (*Фр.*).

Шілцува́ти, *v. a.* — волй на три плу́ги, ко́ні на три бро́ні, вівці на три стру́нці, *Kol.* I. 97. ?

Шімки, *in d. Verbind.:* шімки-олімки, а гро́ші віддай! *Ф.* dreh dich wie du willst, das Geld musst du aber abgeben.

Шіне́ль, *f gr.* Mantel, *m.* (mit Aermeln).

Шіпавий, *a.* schäbig, *B.*

Шіпати ся § sich kratzen, schaben, *B.*

Шісдеся́ть, *num.* sechzig; шісдеся́тий, *num.* der sechzigste.

Шісна́дьцять, шісна́йцять, *num.* sechzehn; шісна́дьцятий, (шісна́й-), *num.* der sechzehnte.

Шісна́цятиліте, *n.* der sechzehnte Geburtstag, *Кн. Пр.* VIII. 634.

Шісна́йцятка, *f.* eine feine Leinwand aus Flachs.

Шість, *num.* sechs.

Шістерня́ (шест-), *f. C.* II. 210. Drilling, *m.* in der Mühle ein Treibwerk mit drei Stäben an welche der Beutelarm schlägt. [sechszeilig, *B.*

Шістёгра́нний, *a.* sechskantig,

Шістёді́рний, *a.* mit sechs Löchern, sechslöcherig, -а тарі́єка sechslöcheriger Scheibenigel, (Sexforis scutella), *B.*

Шістёо́кий, *a.* sechsäugig; — обснова́к, Gemeine Zellenspinne, (Segestria senoculata), *B.*

Шістёпля́м (краса́вчик), *m.* Rothfleck mit sechs Puncten, *m.* (Zygaena filipendulae), *B.*

Шістерня́к (ячмі́нь), *m* sechszeilige Gerste, (Hordeum hexastichon), *B.*

Шістка, *f.* s. Шу́стка.

Шіфу́рка, *f.* s. Шафу́рка 2), (*Фр.*).

Шка́ба, *f.* Flussfischadler, *m.* (Pandion haliaetos), *B.* [Шапо́шник, Ч. IV. 41.

Шкаба́лка, *f.* Stab, *m.* im Spiele

Шка́бати, *v. a.* beim Spiele Шапо́шник, s. d. v. [Stück, Splitter, *n.*

Шкабурти́на, *f.* abgebrochenes

Шкабу́ртнути, *v. a.* § werfen.

Шка́ворожити ся, Ekel haben.

Шка́воронок, -нка, *m.* -весняни́й, Feldlerche, *f.* (Alauda arvensis); — змовий Baum-, Kothlerche, *f.* (Alauda arborea), *B.*

Шкал, шкаль, *n. Ф.* grobe Zotten mit Acheln, (Hanf-) Flachssplittern, *pl.*

Шка́ле, *n. coll.* Fassdauben, *pl.*

Шкалёва́ти, *v. a.* s. Шкалюва́ти.

Шкале́шник, *m.* Glashändler, *m. Пс.*

Шка́лик, *m.* Trinkglas, *n. Pa.* II. 211.

Шка́лї, *pl.* Fassdauben, *pl. B.*

Шкалуба́ти, *v. a.* stochern; hasteln, *B.*

Шкалу́бина, *f.* Ritze, *f.*; Loch, *n.*

Шкам, *m. Ф.* feinste Wolle.

Шкама́те, *n. coll.* Lumpen, *pl.*

Шкандиба́л, *m.* § der Lahme; 2) * alles was jmdn hinken macht (z. B. Brantwein &), *Зак.*

Шкандиба́ти, *v. n.* §. keuchend, mit Mühe hingeben, sich hinschleppen, zotteln; hinken.

Шка́ндра, *f.* s. Трі́ска, (*Фр.*).

Шкап, шкаф, *m. gr.* Schrank, *m.*

I. Шка́па, *f.* s. d. v. *Зак.*

II. Шка́па, *f.* Mähre, Schindmähre, *f.*

Шкапе́, -ети, *n. verächtl.* s. d. v.; *pl.* шкапе́та = elende, schwache Pferde, *pl.*

Шкапи́на, шкапі́йчина, *f. dim.* s. Шка́па, + *M.*; 2) Pferdehaut, *f. Га.* I. 258.

I. Шкапо́вий, *a.* zum Schranke gehörig, Schrank-, *Пс.*

II. Шкапо́вий, *a.* vom Pferde, Pferde-, Ross-, -а шкі́ра Pferdehaut, Rosshaut, *f.*; -ві чо́боти Stiefel aus Pferdehaut, *pl.* [getrieben, abgeritten, *Зак.*

Шкапови́тий, *a.* abgemattet, ab-

Шкарава́ть, *f.* ekelhaftes Zeug, Scheusal, *n. B.*

Шкара́дний, *a.* hässlich.

Шкаралу́па, *dim.* шкаралу́пка, *f.* Schale, Eierschale, *f.*

Шкаралу́пник, *m.* шкаралу́пники *pl.* Krustenthiere, *pl.* (Crustacea), *B.*

Шкаралу́пцї, *pl.* s. d. v. *Пол.*

Шкаралу́щник, *m.* Testacella, *B.*

Шкаралю́щина, *f.* Hülse, Schale, *f.*

Шкарапа́ня (-не), *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*

Шкарбо́н (-бу́н), *m.* alter abgetragener Stiefel, *P.* I. 213. *C.* I. 245.

Шкарі́дь, *f.* ekelhaftes Zeug, Scheusal, *n. B.* [ben, (*Фр.*).

Шкаріду́вати, *v. n.* чим Ekel ha-

Шкарповáти, *v. a.* gegen das Ende hin obenauf enger machen (-віч).
Шкарт, *m.* s. Перескóк.
Шкарубúна, *f.* s. Шкалýбúна.
Шкарупúний, *a.* *КС.* I. 26.?
Шкатýла, *dim.* шкатýлка, *f.* Schachtel, Chatouille, *f.*; Kästchen, *n.*
Шкáфа, *f.* e. Art Kratzmesser, Schabmesser, *n.* (der Kürschner), *B.*
Шквáрець, -рця, *m. B.* s. Шпак.
Шквáрити, *v. a.* kröschen, kreischen, etw. Fettes prägeln, abbraten; — ся braten (*v. n.*); — ся на сóнци in der Sonne braten.
Шкваркúй, *a.* — морóз schneidend, *Ст.*
Шкварклúвий, *a.* *Ч.* II. 40.?
Шкваркотнá, *f.* das Brausen des Wassers auf heissem Eisen, *Зак.*
Шквáрок, -рка, *m.* Griebe, Speckgriebe, *f.*
Шкварчáти, *v. n.* quirren, schwirren.
Шкверендї́ти, *v. n.* *Фр.* sich tummeln, spucken (v. Geistern).
Шквúря, *f.* *Кв.* I. 53. Schneegestöber, Unwetter, *n.*
Шкворівщина, *Ч.* I. 1. 94.?
Шкельцé, *n.* Opernglas, *n.* *ОП.*
Шкéля, *f.* s. Скалá, *Зак.*
Шкепúтя, *n. coll.* Felsstücke, Steine, *pl. B.*
Шкеребéрть, *adv.* zerstoben, auseinander gefallen; 2) kopfüber, umgekehrt, *Ш.* I. 377.
Шкеребéртя, *n.* *Ч.* III. 52.?
Шкирúнка, *f.* Brotrinde, *f.* *Гол.* I. 220.
Шкúтавий, *a.* keinen festen Wohnsitz habend, hin u. her ziehend; schlotternd, *B. Ог.* 71.
Шкитúльг, *int.* vom Hinken.
Шкитильґáти, *v. n.* hinken, *Зак.*
Шкíбля, *f.* s. Скóблиця, Скóбличка.
Шкідлúвий, *a.* schädlich, nachtheilig.
Шкідлúвість, -ости, *f.* Schädlichkeit, Nachtheiligkeit, *f.*
Шкіднúй, *a.* schädlich, nachtheilig; Schaden machend, bringend.
Шкіднúк, *m.* Schadenmacher, Schadenstifter, *m. B.*
Шкíдність, -ости, *f.* Schädlichkeit, *f. B.*
Шкíлка, *f. dim.* s. Шкóла; 2) Baumschule, Pflanzschule, *f.*
Шкільнúй, *a.* Schul-, die Schule betreffend.
Шкíльник, *m.* Schüler, *m. B.*; 2) Schullehrer, Lehrer, *m.* (bes. in e. Judenschule).
Шкíра, *f.* s. Скíра.
Шкірúстий, *a.* lederartig, *B.*
Шкíрити, *v. a.* — зýби die Zähne weisen, zeigen, blecken, fletschen; — ся die Zähne weisen, zeigen, fletschen; 2) maulaffen, *Ф.*
Шкíрка, *f. dim.* s. Шкíра, kleine Haut, Häutchen, *n.*; kleines Fell, Leder, *n.*; 2) — хлї́ба Brotrinde, Brotkruste, *f.*
Шкірнúцтво, *n.* Lohgärberei, *f.* *Пар.*
Шкíрочка, *f. dim.* s. Шкíрка.
Шкірчúна, (*dim.* шкірчúнка), *f. dim.* s. Шкíра.
Шкíряний, *a.* ledern, Leder-, von, aus Leder.
Шклáвий, *a.* glasig, *Пол.*
Шклúво, *n.* Email, Schmelz, *m.* Glasur, *f.* Glassfluss, *m.* *Пол.*
Шкло, *n.* s. Скло.
Шкловúна, *f.* Glaskörper, *m.* (-óчна).
Шклянúстий, *a.* glasartig, *Пол.*
Шклянка, *f.* s. Склянка.
Шклянний, *a.* gläsern, aus Glas, Glas-.
Шклянолýщі, *pl.* Schmelzschupper, *pl.* (Ganoidei vel Accipenserini), *Пол.*
Шкляр, *m.* Glaser, *m.*
Шкóда, *f.* Schade, Schaden, Nachtheil, Verlust, *m.*; 2) als *int.* шкóда! leider! o! шкóда! *Св.* ach leider!
Шкóдити (шкóджу, -диш), *v. a.* schaden, schädlich sein, Schaden bringen; шкóду — *К.* I. 215. Schaden anrichten.
Шкодї́йше, *adv. comp.* mehr leid, *Др.*
Шкодї́ти, *v. a.* s. Шкодувáти.
Шкóдка, *f. dim.* s. Шкóда.
Шкодлúвий, *a.* schädlich, nachtheilig.
Шкодлúвість, -ости, *f.* Schädlichkeit, Nachtheiligkeit, *f.*
Шкодлúвка, *f.* кíтка, — Schadenmacherin, Schadenstifterin, *f. Крон.*
Шкодлúво, *adv.* schädlich, nachtheilig.
Шкодлúвость, *f.* Schadenersatz, *m.*
Шкóдник, *m.* Schadenmacher, Schadenstifter, *m. К. На.*
Шкоднї́йш (-ше), *adv. comp.* *Ч.* I. 1. 63. менї́ чогóсь — es ist mir mehr leid um etw.
Шкодорóб (-ріб), -óба, *m.* Schadenstifter, *m. B.*
Шкодорóбниця, *f.* Schadenstifterin, *f.*
Шкодувáти, *v. a.* — чогóсь etw.

schonen, sparen, womit sparsam umgehen; Schaden u. Kosten scheuen.
Шкóдца (-ця), m. † Schadenstifter, m. Зак.
Шкóла, f. Schule, f. ходи́ти до шкóли die Schule besuchen; посила́ти до шкóли in die Schule schicken; скінчи́ти шкóлу seine Schulstudien beendigen; розпусти́ти шкóлу die Schule (Schüler) entlassen; ни́нї нема́ шкóли heute findet kein Unterricht statt; пéред шкóлою, по шкóлї vor der Schule, nach der Schule (d. i. zum Beginn u. nach dem Schlusse des Unterrichts); пóза шкóлу ходи́ти um die Schule gehen, die Schule schwänzen; — жидівска; a) Judenschule, f.; б) Synagoge, f.; 2) Schule, f. (Manier, Disciplin, f.).
Шкóлити, v. a. M. II. 43. schulen, abrichten.
Шкóлка, f. dim. s. Шкілка.
Шкóльний, a. s. Шкільний.
Школя́р, m. Schüler, m.; 2) Schulfuchs, Pedant, m.
Школя́рик, m. dim. s. d. v.
Школя́рский, a. schülerhaft, schülermässig; Schul-, Schüler-; bübisch, kindisch Не. (хм. 270); 2) pedantisch, Pedanten-, Schulfuchs-.
Школя́рство, n. coll. Schüler, pl.; 2) Schulgelehrten, pl. А-Г. 159.; 3) Schulfuchserei, Pedanterei, f. flaches, trockenes, pedantisches, schulfuchsiges Wesen; Schulkram, m. Зак.
Шкома́тє, n. coll. Lumpen, pl.
Шкоматя́р, m. Lumpensammler, m.
Шкори́нка, f. dim. Brotrinde, f.
Шкорла́т, m. Шкарбáн.
Шкорóдити (шкорóджу, -óдиш), v. a. s. Скорóдити, (Фр.).
Шкорпіóн, m. Scorpion, m. (Scorpio), B.
Шкорýпа, f. s. Шкаралýпа.
Шкраб, m. alter, abgetragener Stiefel; 2) (kleiner) Bub, (kl.) Schüler, m.
Шкра́бати, v. a. kratzen; abschaben; 2) — чобітьми́ s. Шла́мпати.
Шкра́бість. adv. чóботи взува́ти в — s. Голóбісь.
Шкреба́чка, f. s. Шкриба́к.
Шкреботі́ти (-бóчу, -боти́ш), v. n. rasseln.
Шкребта́ти, v. a. kratzen, abkratzen, abschaben; abschälen.
Шкребта́ч, m. Kratzer, m. (Echinorhynchus), B.
Шкребта́чка, f. Kratze, f. B.
Шкретóк, -тка́, m. Feldstück von grösserem Complex abgerissen, n. Фр.
Шкриба́к, m. Streicheisen, n. Пар.
Шкрі́бати, v. a. s. Шкра́бати.
Шкрі́бнути, v. a.* s. Уда́рити, (Фр.).
Шкрóбати, v. a. kratzen; schaben, schrapen.
I. Шкрум, m. Geruch, m. von brennendem Leder, od. Leinwand, Tuch &.
II. Шкрум, на — adv. Ф. gänzlich.
Шкрумі́ть, f. шкрумі́тє, n. etw. ganz Ausgetrocknetes, Abgedörrtes, z. B. Blätter, Stroh &.
Шкря́бати, v. a. kratzen; kehren.
Шкрябáчка, f. § ein alter, schlechter Besen.
Шкряботі́ти (-бóчу, -боти́ш), v. a. kratzen, schaben.
Шкýла, f. s. Скýла, Піс.
Шкýлити, v. a. die Oberhaut aufritzen, streifen, abstreifen, (Фр.).
Шкýлька, f. Ч. V. 595. 600. ?
Шкýльний, a. belästigend, arg zusetzend, Зак.
Шкýра, f. Haut, f.; Leder, n.
Шкура́т (-ля́т), m. e. Stück Haut od. Leder. [2) Rinde, Brotrinde, f. С. I. 13.
Шкуратóк, -тка́, m. dim. s. d. v.;
Шкуратя́ний, a. s. Шкіряний,
Шкурга́т, m. s. Шкура́т; шкурга́тє, n. coll. alte, unnütze Hautlappen, pl.
Шкури́нка, f. s. Скори́на, скори́нка.
Шкурла́т, m. Hautläppel, n. Stück Haut od. Leder, B. s. Шкура́т. [m. T.
Шкурла́тина, f. Kruste, f. Schorf,
Шкуря́к. gew. pl. шкуряки́, Schuhe, Bauernschuhe aus ungegerbtem Leder, B.
Шкурятя́ний, a. ledern, s. Шкіряний.
Шкут, m. шкýта, f. Boot mit Segeln, n. Зак.
Шкутильга́ти, v. n. s. Штильгу-ка́ти, Не.
Шлак, шляк, m. Sahlleiste, f. am Tuche.
Шлампа́к, m. § alter zerrissener Stiefel, Schuh.
Шла́мпати, v. n. § schlappen, schlarfen, schlürfen beim Gehen; * langsam, schwerfällig gehen.
Шлапа́к, m. §. s. Шлампа́к; 2) * (hintrottelnder) Bummler.
Шла́пати, v. n. § s. Шла́мпати.
Шла́птю, adv. Кух. im Trab.

Шлафір, *m.Кн.Пр.* XI. II. 80. Schlafrock, *m.* (?).
Шлейка, *f.pl.* -кй, Hosenträger, *pl.*
Шлик. *m.* hohe, spitzige Pelzmütze, *B.*
Шликівка, *f.* Kappenmuschel, *f.* (Cucullaea), *B.*
Шлифовальщик, *m.* Polirer, *m.Под.*
Шличок, -чка, *m. dim.* s. Шлик.
Шлия, *f.* Pferdegeschirr, *n.*
Шлійка, *f.* (у бича) Schlinge, Schleife, *f.*; 2) Hosenträger, *m. Га.* I. 258.
Шліхта, *f.* geschlichtete Partie der Tabakblätter.
Шльонка, *f. С.* I. 91. Schaf schlesischer Race, *n.*; 2) Wolle, *f.* dieser Schafe, *Зак.*
Шльоп, *int.* vom Klatsch ins Wasser.
Шльоха, *f. Ко.* 7. liederliches Weib, das sich in schlechten Orten herumtreibt, (*vergl.* Шляти ся). [weinen.
Шльохати, *v. n.* schluchzen, laut
Шлунк, *m. Кн.Пр.* XI. II. 49. 50. Magen, *m.*; Rachenhöhle, *f. Зак.*
Шлюб, *m.* Gelöbnis, Gelübde, *n*; 2) Ehegelübde, *n.* Trauung, *f.*
Шлюбний, *a.* Gelübde-, gelobt, angelobt; 2) ehelich, Ehe; — перстїнь Ehering, Trauring, *m*; -на жінка Ehefrau, *f.*
Шлюбувати (-бов-), *v. a.* geloben, angeloben, ein feierliches Gelübde thun; — кому jmdm etw. angeloben, versprechen; 2) ehelichen, heiraten, sich trauen
Шлюза, *f.* Schleuse, *f.* [lassen.
Шлюсар, *m.* Schlosser, *m.*
Шлюсарка, *f.* Schlosserin, *f.*; 2) Schlosserhandwerk, *n.*
Шлюсарский, *a.* Schlosser-.
Шлюсарство, *n.* Schlosserhandwerk, *n.* Schlosserei, *f.*
Шлюфа, *f.* s. Шлюфка.
Шлюфір, *m.* Schleifer, *m. Ков.*
Шлюфка, *f. dim.* Schleife, *f.*
Шлюфований, шлюхований, *a.* geschliffen. [fen, scharf machen.
Шлюфувати, (-фов-), *v. a.* schlei-
Шля, *f. МШ.* Weg, *m.* Richtung des Weges, *f.* (*vgl.* Шлях).
Шляк, *m.* Rand, Saum, *m.*; Sahlleiste, *f.* am Tuch; 2) Spur, *f.*
Шлямпак, *m.* s. Шлампак.
Шлямпати, *v. n.* §. s. Шлампати; — ся *Зг.* hin u. her trotteln.
Шлям, *m.* Schlamm, Schmutz, Unrath, *m.* Unreinlichkeit, *f.* [Schlamme reinigen.
Шлямувати, *v. a.* schlämen, vom
Шляпак, *m.* шляпати, *v. n.* §. s. Шлапак &.
Шляти ся, hin u. her trotteln, bummeln; — поруч з ким mit jmdm Arm in Arm lustwandeln, dahergehen, *М.*
Шляфрок, *dim.* шляфрочок, *m.* Schlafrock, *m.*
Шляфроковий, шляфрочковий, *a.* Schlafrocks; -а панна Fräulein das nunmehr vornehmere Kleider trägt.
Шлях, *gen.* шляху, *m.* Strasse, Heerstrasse, *f.*; 2) Spur, *f.*; чорний шлях der Weg auf welchem die Tartaren u. Türken ihre Einfälle machten und sengten; * всї шляхй погубйти, *М.* II. 116. die Besinnung u. die Fassung verlieren.
Шляховий, *a.* zum Шлях geh.
Шляхотний, *a.* edel. [muth, *m.*
Шляхотність, -ости, *f.* Adel; Edel-
Шляхоцкий, *a.* Adel-; adelig, adlig; по шляхоцки, *adv.* wie ein Edelmann, adelig, nach Art u. Weise der Edelleute.
Шляхоцтво, *n.* Adel, Adelstand, *m.* Adelschaft, *f.* [herrschaft, *f.*
Шляхоччина (шляхечч-). *f.* Adel-
Шляхта, *f. coll.* Adel, *m.* Edelleute, *pl.*
Шляхтич, *m.* Edelmann, Adeliger, *m.*
Шляхтун, *m.* s. d. v.
Шляхтянка, *dim.* шляхтяночка, *f.* adeliges Fräulerin; Adelige, *f. Ш.* I 77.
Шляхцюра, *m.* (verächtl.) s. Шляхтич.
Шлячок, -чка, *m. dim.* s. Шляк; шлячок-колпачок, *Га.* I. 42. von der Mütze des Дружба.
Шляшок, -шку, *m. dim.* s. Шлях, kleiner Weg, Holzweg, *m.* [peitschen.
Шмагати, *v. a.* streichen, schlagen,
Шмаілів, -лова, *m.* Stadt Ismailow.
Шмальцюга, (шмальцуга, *Зак.*), *f. К.* Waidasche, *f.*; 2) Waidaschefabrik, *f.*
Шманати, *v. n. Мор.* s. Шляти ся.
Шмараґд, *m.* Smaragd, *m.*
Шмараґдик (блискавець), *m.* Gewöhnlicher Türkisschwärmer, (Atychia Statices), *B.* [ragdgrün, Smaragd-.
Шмараґдовий, *a.* smaragden, sma-
Шмарити, *v. a.* werfen, schleudern, (*Бор.*). [geln, rotzen.
Шмаркати, *v. a.* schnüffeln, schnur-
Шмаркатий, *a.* rotzig.

Шмаркáч, *m.* Rotzbube, *m.*; -áчка, *f.* 1) rotziges Mädchen; 2) * Talglicht, *n.*
Шмáрколь, -кля, *m.* s. d. f. 1).
Шмаркотúне, *n.* Rotz, Schleim, *m.* (in d. Nase); 2) Schwarzer Nachtschatten, (Solanum nigrum), *B.*
Шмаровóз, *m.* s. Смаровíз.
Шмáрок, -рка, *m.* s. Смáрок.
Шмарувáти (-овá-), *v. a.* s. Смарувáти; 2)§.*v.n.* einhergehen, *M+E.*25.
Шмат, *m.* abgerissenes Stück von etw., Fleck, *m.* Bruchstück, *n.* Theil, *m*; 2) e. grosse Menge, e. grosse Anzahl.
Шмáта, *f.* Lappen, Flecken, Fleck, *m.*
Шматáти, *v. a.* stückeln.
Шмáте, *n. coll.* Stücke, *pl.* на — in Stücke; 2) Wäsche, *pl.*
Шмáтка, *f. dim.* s. Шмáта.
Шматóк, -тка́, *m. dim.* ein Stück von etw. (von Tuch, Brot &).
Шматóшник, *m. M.* Lumpensammler, *m.*
Шмáточка, *f. dim.* s. Шмáтка.
Шматувáти, *v. a.* in Stücke reissen, stückeln, *Cm.*
Шмачúти, *v. a.* -кáшý, *Ч.* IV. 82.?
Шмéрґель, -ґля, *m.* Schmergel, *m.*; Butterblume, Dotterblume, *f. Пар.*
Шмéрдавка, *f.* §. Katarrh, *m.*
Шмúґа, *f.* e. Art Schlingen für Vögel, *B.*; 2) Windmühlenflügel, *m. Зак.*; 3) * liederliches Weib, *Зак.*
Шмúгати, *v. n.* s. Шмúгнути.
Шмиглéнький, *a.* schmächtig, (*Фр.*).
Шмúглий, *a.* dünn u. biegsam; rührig, (*Фр.*).
Шмиглúти. *v. n.* dahintrotteln, dahingehen, *Ш.* I. 71.
Шмиґнúй, *a.* flink, hurtig, щупáк шмиґнúй: ту є, ту го немá, (*Фр.*).
Шмигнýти, *v. n.* schnell vorüberlaufen; entwischen, *B.*
Шмиґóла, *f.* Krammetsvogel, *m.* (Turdus pilaris L.), *B.*
Шмúкати, *v.a.*§. -табáку s. Нюхати.
Шмир, *m.* Geräusch, *n. Зг.*
Шмóндя, *f.* eine unsittliche Weibsperson; ein unreines Mensch, *B.*
Шморг, *int.* vom Geräusch u. Schnurren.
Шмóрга, *f.* Streif, Streifen, *m. Пар.*
Шморганúстий, *a.* gestreift, *B.*
Шморгáтий, *a.* bunt, buntfarbig.
Шморгéль, *m.* Kuchen aus Buchweizenmehl in Oel geschmorrt. [*А-Г.*
Шмóргнути, *v. n.* s. Шмигнýти,
Шморшóк, -шкá, *m. Не.* Falte, Furche, *f.*
Шмýга, *f.* s. Смýга, *Зак.*
Шмуклúр (-клер), *m.* Posamentirer, Bortenwirker, Bandweber, *m.*; -úрка, *f.* Frau des Шмуклúр; Posamentirarbeiterin, *f.*
Шмуклúрский (-клéрский), *a.* Posamentirers-, Bortenwirkers-.
Шмуклúрство (-клéр-), *n.* Posamentirgeschäft, *n.* Bortenwirkerei, *f.*
Шмулúнка (-лéнка), *f.* eine Handvoll von reinem Hanf od. Flachs.
Шмулúти, *v. a.* reiben; 2) * den Hanf, Flachs dh das Reiben reinigen.
Шнéпа, *f.* Waldschnepfe, *f.* (Scolopax rusticola, L.), *B.*
Шнúпорити, *v. a.* s. Нúшпорити, emsig nachsuchen, nachforschen, *Ф.*
Шнирúти, *v. a.* grübeln, nachsuchen; 2) *v. n.* eilen, davonfliegen, *B.*
Шнúти, *v. n.* s. d. v. 2) *МШ.*
Шнýпорити, *v. a.* s. Шнúпорити, (*Фр.*).
Шнур, *m.* Schnur, *f.*; Seil, *n.*; 2) als Mass: = etw. mehr als ein Joch, шнур пóля, *ОБ.*
Шнурíвка, *f.* Schnürleib, *m.* Schnürbrust, *f.*
Шнуркóваний, *a. Cm.* плащ — mit Schnüren versehen, besetzt.
Шнурковáти, *v. a.* mit Schnüren einfassen, besetzen.
Шнуркóвий, *a.* Schnur-, Schnüren-, Faden-.
Шнурóванє, *n.* das Schnüren; 2) die Schnüre. [Шнурíвка, *Зак.*
Шнýровиця. *f.* Schnürband, *n.*; 2) s.
Шнурóк, -ркá, *m. dim.* Шнур.
Шнурóчок, -чка, *m. dim.* s. d. v.
Шнурувáти (-ров-), *v. a.* schnüren; zuschnüren, zusammenschnüren; 2) — дóску & mit der Schnur zeichnen.
Шнúвка, *f.* e. Froschart.
Шнúґа, *f.* Kröte, *f.* (Bufo), *B.*
Шо, = що, шобú, = щобú, (*Фр.*).
Шоббртати, *v. a.* kratzen, (*Фр.*); 2) s. Шубóртати.
Шовбóль, *int.* s. Шубóвсть.
Шовк, *m.* Seide, *f.*
Шовкíвка, *f.* *Ч.* IV. 195. seidene Mütze; 2) * eine Grasart, *B.*
Шовковáть, *f.* Wasserfaden, *m.*

(Conferva rivularis), *B.*; 2) Cladophora viadrina, *B.*; 3) — сітковáта, Wassernetztang, *m.* (Hydrodictyon utriculatum), *B.*
Шовковáтий, *a.* seidenartig.
Шовковатицьовáті, *pl.* Fadentange, *pl.* (Confervaceae), *B.*
Шовковáтиця рíчнá, *f.* Bach-Wasserfaden, *m.* Wasserheede, *f.* (Conferva rivularis), *B.*
Шовковéнький, *a. dim.* s. Шовкóвий.
Шовкóвий, *a.* seiden, Seide-; 2) -ва травá, Schilfartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea), *Пис.*
Шовкóвина, *f.* Seidenstoff, *m. B.*; 2) Faden Seide, *m. Пис.*
Шовковúстий, *a.* seidenartig, Seiden-; -а вáта Seidenwatte, *f. Пол.*
Шовковистоблестячий, *a.* seidenglänzend.
Шовкóвиця, *f.* Wasserfaden, *m.* (Conferva), *B.*; 2) Maulbeerbaum, *m. Нс.*; 3) wilder Feigenbaum, *K.*
Шовковнúстий, *a.* seidenartig; -а мокляха, Gemeine Sumpfmilbe, (Trombidium aquaticum), *B.*; 2) -а ховоглáвка, Seidenglänzender Fallkäfer, (Cryptocephalus sericeus), *B.*
Шовкóвниця, *f.* s. Пряжа шовкóва.
Шовкотрáв очеретовáтий, *m.* schilfartiges Glanzgras, (Phalaris arundinacea), *B.*
Шовкýн, *m.* Maulbeerbaum, *m. Пар.*
Шовчáтка, *f.* Gemeine Sammetmilbe, (Trombidium holosericeum), *B.*
Шóвчина, *f.* seidenes Garn, *Cm.*
Шовчиновáті, *pl.* Seidenpflanzen-Gewächse, *pl.* (Asclepiadeae), *B.*
Шовчóк, -чкá, *m. dim.* s. Шовк.
Шóгнути, *v. n.* s. Шýснути.
I. Шóкати, *v. a.* flehend bitten, *Ко.* 167.
II. Шокáти, *v. n.* undeutlich sprechen (wie ein alter zahnloser Mensch), *Пис.*
Шóльвар (?) *Cm.* (*серб.* 306)?
Шоловíя, *f.* s. Шальвíя, *B.*
Шоловорíг, -рóга, *m.* Trompetenschnecke, *f.* (Tritonium), *B.*
Шолóм, *m.* s. Шелóм.
Шоломúвий, *a.* verblüfft.
Шоломúстий, *a.* helmartig; -губовýбець Helmartiger Seitenschnabel (Chilidon cucullus), *B.*
Шолóмка, *f.* Grosse Tonne, (Galea), *B.*; 2) Cassis, *B.*; 3) s. Чáрка.
Шоломóк, -мкá, *m.* Kugelmütze, Calotte, *f.* Käppchen, *n. Пар.*
Шолопáй, *m.* Tropf, Einfaltspinsel, Maulaffe, *m. Зак.* (*Гр.*).
Шолóпати, *v. a.* stöbern, kramen, grübeln; 2) abweiden, abfressen.
Шолопотíти (-пóчу, -потúш), *v.n.* rauschen, ein Geräusch verursachen.
Шолопýти, *pl.* Name einer kleinrussischen Sekte, *Пис.*
Шолопутíти, *v. a.* einen Шолопáй hinters Licht führen, betrügen, *Зак.*
Шолопýтня, шолопутнява, *f.* Betrügerei, Schelmerei, *f.* Schelmstück, *n. Зак.*
Шолóстати, *v. a.* — ячмінь reinigen dh Stampfen.
Шóлуди, *pl.* Schorf, *m.*
Шолудúвець, *gen.* -вця, *m.* Grindkopf, *m.*
Шолудúвий, *a.* räudig.
Шолудíвка, *f.* Kartoffel-Spindelschimmel, *m.* Kartoffelfäule, *f.* (Rhizosporium, Fusisporium solani), *Вол.*
Шолуднúк, *m.* Gallmücke, *f.* (Cecidomyia), *B.*; 2) — пшенúчний Getreideverwüster, *m.* (Cecidomyia destructor), *B.*
Шолудяй, *m.* s. Шолудúвець.
Шолýпайка, *f.* s. Шкаралýпа, *K.*
Шолупúна, *f.* Hülse; Schale, *f. Пар.*
Шóнтавий, *a. B.* lumpicht, zerrissen.
Шоп, *m.* Waschbär, *m.* Schuppenbär, *m.* (Procyon lotor); *pl.* шóпи, Pelzwerk, Schuppenpelz, *n. Пол.*
Шóпа, *f.* Schuppen, *m.* blos mit einem Dache geschütztes Stallgebäude, *n.*
Шóпка, *f. dim.* s. d. v.
Шопóртати, *v. n.* rascheln.
Шопóт, -óту, *m.* Gelispel, Gemurmel, *n. Ш.* II. 35.
Шопотíти, *v. n.* lispeln, murmeln.
Шопотня, *f.* Gemurmel, Wispern, *n.*
Шóра, *f. gew. pl.* шóри, Pferdegeschirr, *n.*; * убрáти в шóри betrügen.
Шóрити, *v. a.* s. Шáрити.
Шóрник, *m. Н.* 23. Riemer, *m.*
Шорóнка, *f. KC.* I. 25.?
Шороховáтий, *a.* spröde, *Пар.*
Шороховáтість, -ости, *f.* Sprödigkeit, *f.*
Шóрош, *m.* Gesäusel, Gelispel, Rauschen, Rascheln, *n.*
Шост, *m.* Stange, *f. Зак.*
Шостáк, *m.* s. Шестáк, *Зак.*

Шостачо́к, -чка́, *m. dim.* s. d. v.; 2) sechsjährig.

Шо́стий, *num.* s. Ше́стий, (*Фр.*).

Шостоголо́вий (шест-), *a.* sechsköpfig.

Шпа́да, *f.* Degen, *m.*

Шпа́дер, *m.* Spleisse, *f. B.*

Шпак, *gen.* шпа́ка, *m.* Star, *m.* (Sturnus vulgaris), *B.*. 2) * graugesprenkeltes Pferd; * шпа́ками годо́ваний, pfiffig, alter Fuchs, durchtriebener Kerl; * шпа́ка впапа́ти, (scherzh) = спа́ти, fest schlafen.

Шпако́ва́тий, *a.* bunt wie ein Star; — кінь graugesprenkelt, Eisen-, Stahlschimmel, *m. B.*

Шпако́вий, *a.* vom Star; 2) gefleckt, bunt.

Шпако́вня, *f.* Käfig für Stare, *m.*; Höhlung (in einem Baume &) wo die Stare nisten, *Пс.*; 2) * Kasematte, *f.* Gefängnis, *n. K.* I. 74.

Шпа́лер, *m. pl.* шпале́ри, Spalier, *n.* Allee, *f. Кв.* I. 144; 2) *Кн.* buntbemaltes Papier, Tapete, *f.*; Wandteppich, *m.*

Шпа́льта, *f.* Spalte, *f.* lange schmale Hälfte einer zweitheiligen Druckhälfte.

Шпа́нка, *f.* во́вна — spanische Wolle.

I. Шпара́, *f.* Spalte, Ritze, *f.*

II. Шпа́ра, *f. pl.* шпа́ри, s. Кро́сква, *Зак.*

Шпа́раґ, *m.* Spargel, *m.* (Asparagus), *B.*

Шпараґо́вий, *a.* Spargel-.

Шпа́рґал, *m.* Skarteke, *f.* altes beschriebenes od. bedrucktes Papier; *pl.* шпарґа́ли alter Skartekenkram, *Зак.*

Шпарґа́льник, *m.* Sammler von Skarteken, *m. Пс.*

Шпарґа́льниця, *f.* Sammlerin von Skarteken, *f.*; 2) Aufbewahrungsort, *m.* Niederlage, *f.* von alten Skarteken, *Пс.*

Шпа́рити, *v. a.* rösten, schmoren.

Шпа́рка, *f.* s. Шпара́ I.

Шпаркий, *a.* frisch; rüstig, behend, hurtig, flink, schnell; *adv.* шпа́рко — —, *B.*

Шпа́ркість, -ости, *f.* Rüstigkeit, Hurtigkeit, Behendigkeit, *f.*

Шпарковець, -ківця́, *m.* Hüpferling, *m.* (Cyclops), *B.*

Шпарко́с, *m.* Star, *m.* (Sturnus vulgaris), *B.*

I. Шпарува́ти, *v. a.* sparen.

II. Шпарува́ти, *v. a.* Risse ausfüllen.

Шпару́н, *m. Кв.* II. 6. Stütze, *f.* Stützpfeiler, *m.* [2) eine Pferdekrankheit.

Шпат, *m.* полеви́й, Feldspath, *m. Вол.*;

Шпа́та́р, *m.* Spleisse, *f.*; 2) Daubenbrett zum Verschliessen einer Hürde, *n. B.*

Шпа́тер, *m.* Spleisse, *f. B.*

Шпа́ти, *v. a.* ко́ло чого́сь, в чимо́сь wühlen, stöbern; 2) *v. n.* sich tummeln.

Шпачен́я, *n.* Junges des Stares, *n.*

Шпа́чок, -чка, *m.* junger Star.

Шпа́яти, *v. a.* stöbern, krabbeln.

Шпень, *m.* s. d. Шпе́ник.

Шпене́т, *m.* Bischen, Stückchen, *n.* нема́ ні́ шпене́та хлі́ба es ist kein Bischen Brot, (*Фр.*).

Шпе́ник, *m.* Splitter, *n.*; 2) abgebrochene Spitze, z. B. eines Nagels & *B.*; Spitze eines Geschosses, od. Messers, *Ко.* 240.; 3) kleiner Kolben, Stempel, *m.*; 4) Zunge, *f.* Dorn, *m.* in einer Schnalle.

Шпе́та, *f.* не до шпе́ти *С.* II. 111. etw. Unschickliches, Ungeziemendes.

Шпети́ти (шпечу́, шпети́ш), *v. a.* entstellen, hässlich machen; zur Schande gereichen, *K.*; 2) schelten, schmähen, *Н.* 69. [шпетне́нько, *Кв.* I. 147.

Шпетне́нький, *a. dim.* s. d. f. I. *adv.*

I. Шпе́тний, *a.* hübsch, stattlich, *Кв.* II. 141.

II. Шпе́тний, *a.* hässlich, abscheulich, scheusslich, *B.*

Шпе́тність, -ости, *f.* Hässlichkeit, *f. Зак.*

Шпек, *in d. Verbind.*: до шпека́ bis zum Allerletzten, ganz u. gar nichts.

Шпе́ти, *v. a.* s. Шпа́ти, сви́ні зе́млю шпе́т, durchwühlen.

Шпиго́н, *m. Ко.* 140. Spion, *m.*

Шпи́ґати, шпи́гати, *v. a.* s. Шпі́ґати &. (Fettem beschmieren, *Га.* I. 258.

Шпикува́ти, *v. a.* чо́боти mit etw.

Шпиль, *m.* Spitze, *f.*; Bergspitze, *f. ВБ.*; scharf zugespitzter Pfahl, Pflock, (*Фр.*).

Шпи́лень, -лня, *m.* s. d. v. + *M.*

Шпи́лечок, -чка, *m. dim.* Bergspitze, *f. ВБ.*

Шпили́ти, *v. a.* durchstechen, durchbohren.

Шпи́лька, *f.* Stecknadel, *f.* [*Фр.*

Шпилька́тий, *a.* nadelig, -а ялі́на,

Шпильну́ти, *v. a.* s. Шпирну́ти.

Шпиля́стий, *a.* spitz wie eine Stecknadel; 2) konisch, *Пс.* [Messers, *B.*

Шпинь, *m.* Hals, *m.* z. B. eines

Шпина́т, *m.* волоко́вий, Spinat, *m.* (Spinacia oleracea), *B.*

Шпира́ка, *m.* Grübler, *m.*

Шпйрати, *v. a.* grübeln, nachsuchen, spüren. [кóник — ?
Шпиримúстий, *a. Гол.* III. 464.
Шпйрка, *f.* Speckgriebe, *f.* geröstetes Stückchen Speck, *n.*
Шпирнýти, *v. a.* stossen, *Кч.* 212.
Шпитáль, *m.* Spital, *m.* Krankenhaus, *n.* [kenhaus-.
Шпитáльний, *a.* Spital-, Kran-
I. Шпйти, шпитї́ти, *v. a.* wühlen, *B.*
II. Шпйти, *v.n. Ф.Пр.* III. 284. zischen.
Шпиткó, *m.* Wühler, Grübler, *m. B.*
Шпихлéр, *m.* s. Шпіхлéр.
Шпйця, *f.* s. Спйця.
Шпичáк, *m.* Stengel, *m. Не.* (*n.* 241).
Шпйчка, *f.* Spitze, *f.* etw. Scharfes, Gespitztes.
Шпiг, *m.* Spion, *m. Кч.* 142.
Шпiгувáти, *v. a.* spionieren, belauern, belauschen, beobachten.
Шпiгýн, *m.* Spion, Auskundschafter; Behorcher, *m.*
Шпiгýнити, *v.a.* s. Шпiгувáти. *Пар.*
Шпiгýнка, *f.* Aushorcherin, Behorcherin, Belauscherin, *f.*
Шпiгýнський, *a.* Spions-; einem Auskundschafter, Aushorcher eigenthümlich.
Шпiгýньство, *n.* Spioniren, Auskundschaften, Behorchen, *n.*
Шпiк, -ку, *m.* Mark, Fettmark, *n.* in d. Knochen.
Шпiкмáр, *m.* s. Шпiхлéр, Ч. V. 657.
Шпiкувáти, *v. a.* spicken. [*Пар.*
Шпiкýлець, -льця, *m.* Spicknadel, *f.*
Шпiн, *m.* Zunge, *f.* Dorn, *m.* in einer Schnalle, (*Фр.*). [Spindel, *Не.*
Шпiнька, *f.* das spitzige Ende der
Шпiрувáти, *v. a.* züchtigen, quälen, *M.* I. 45.
Шпiц, *m.* §. Spitz, *m.* spitzes, scharfes Ende; 2) Spitz, *m.* (e. Hundegattung).
Шпiчáстий, *a.* spitz, spitzig.
Шпóнька, *f.* Hemdeknopf, *m. Зак.*
Шпóри, *pl.* Sporen, *pl. Ш.* I. 41.
Шпóртало (шпóртайло), *m.* § Grübler, Nachsucher, *m.* [rascheln; grübeln.
Шпóртати, *v. a.* wühlen; kriebeln,
Шпортонýти, *v. a.* einstossen.
Шпóтане, *n.* Straucheln, *n. Мх.*
Шпóтати ся, stolpern, straucheln, *B.*
Шпувáти, *v. n.* sich erbrechen, speien; 2) wogen мóре шпує, *Зак.*
Шпýвцї, *pl.* Strudelwürmer, *pl.* (Turbellaria), *B.*
Шпýга, *f.* Querband, Querstück, *n.* zur Verbindung von Brettern &, *B.*
Шпýйний, *a.* durchdringend, schneidend (v. Winde), *Зак.* [Drehen der Spule.
Шпýлер, *m.* Art Vorrichtung zum
Шпýлька, *f.* Spule, *f.*
Шпýндер, -дра, *m.* шпýндра, *f.* Schweinbruststück, *n. Ко.*
I. Шпунт, шпýнтуш, *m. Ос.* (61) I. 280. Punsch, *m.* Punschessenz, *f.*
II. Шпунт, *m.* Spund, *m.* Zapfen, *m.*
Шпунтóвий, *a.* Spund; *sbst. n.* шпунтовé, s. Чоповé. [spünden.
Шпунтувáти, *v. a.* spünden, zu-
Шпýргати, шпýрити, шпурйти, шпýрляти, шпýрнути, *v.a.* werfen, schleudern, schmeissen, *С.*I.17.
Шпýти, *v. a. Ко.* 28. s. Шпáяти.
Шрам, *m.* Schramme, Schmarre, *f.*
Шрамувáти, *v. a.* schrammen, eine Schramme, e. Schmarre verursachen.
Шрiт, *gen.* шрóту, (шрот), *m.* Schrot, *m.* (zum Schiessen); 2) geschrotenes Getreide, Schrot, *n.*
Шрот, *m.* — солонйни ein länglich geschnittenes Stück Speck, (*Це.*).
Шротовйй, *a.* Schiesschrot; 2) geschroten. [mahlen (d. Getreide).
Шротувáти, *v. a.* schroten, grob
Шрýба, *dim.* шрýбка, *f.* Schraube, *f*; — безконéчна Schraube ohne Ende, *Пол.*
Шрубовйй, *a.* Schrauben-, — вúток Schraubengang, *m.*; -е веретéно Schraubenspindel, *f. Пол.* [*m.*
Шрýбок, *m.* Schraubenstöpsel, -pfropf,
Штаб, *m.* Stab, *m.* Gesammtheit der höheren Officiere.
Штáба, *f.* Stab, Zain, *m.* Stange, *f.*
Штáґа, *f.* Art Vorrichtung der Schuster zum Aufhängen der Häute über einem Bottich, *B.*
Штáґва, *f.* Querstange am Webstul, über welche die gewobene Leinwand gezogen wird.
Штайфiркй, *pl.* e. Erdäpfelgattung (mit einer harten Schale), *B.*
Штапт, *m.* (*pol.*) Gestalt, *f.* Modell, *n. Ш.* I. 379. [fiedert, -а кýрка.
Штанáтий, *a.* * an den Füssen be-
Штáндар, *m.* Standarte, *f.*; 2) Ständer, Gerüstständer, *m.* (Art Trag- od. Stützbalken), *ОБ.*; 3) *pl.* штандáри,

leerer Platz unter dem Ofen, *P.* I. 9. лїзь під штандáри.

Штанéта, *pl. dim.* s. d. f.

Штанú, *pl.* Hosen, *pl.*

Штáнка, *f.* eine Hosenhälfte.

Штанцї, *pl. dim.* s. Штанú.

Штáнний, *a.* geschickt; 2) niedlich; schön, *B.* [ти, +*M.*

Штапувáти, *v. a.* s. Штемплювá-

Штат, *m. gr.* Staat, Etat, *m.* Status, *m.*; Zunft, *f. K.*

Штафéта, *f.* Staffette, *f.*; Eilbote, *m.*

Штахéта. *f.gew pl.*штахéти, Stacket, *n.* Pfahlzaun, Lattenzaun, *m.*

Штахéтки, *pl. dim.* s. Штахéти.

Штельвáга, *f.* штéльваг, *m.* Vorderwage, Wage, *f.* auf dem Deichsel.

Штемп, *m.* Stempel, *m.* Brandmarke, *f. Ш.* II. 19. [brandmarken.

Штемплювáти, *v. a.* stempeln,

Штемплярня, *f.* Prägwerk, *n. Пол.*

Штемпóваний, *a.* gestempelt, gebrandmarkt, *Ш.* II. 19.

Штемповáти, *v. a.* s. Штемплювáти, *Ш.* [ний I.

Штéпний, *a. Ф.Кв.* II. 141. s. Шпéт-

Штепýрний, *a.* s. Чепýрний, *B.*

Штéредцеть, *num. ungr. Гол.* III. 417. vierzig, s. Сóрок.

Штéфан, *m.* Stephan.

Штефáнка, Штефáня, Штефáньця. Штéфна. Штéфтенька. *f.* Stephanie.

Шти, *gen.* v. шеть, s. Честь, *H.* 57.

Штиб, *m. T.* Bauart, *f.*; 2) Charakter, Inhalt, *m.* +*E.*; 3) Form, *f.*; Schlag, *m.* не тóго штúбу nicht von diesem Schlag.

Штúба, *f.* s. Штáба.

Штигýлькати, *v. n.* hinken.

Штúґати, *v. a.* stechen, stossen, *B.*

Штикýльгати, *v. n.* s. Шкатýльгати.

Штикýн, *m.* Meuchelmörder, *m.*

Штиль, *m.* s. Стиль, *Cm.*

Штильгý-штильгý, *int.* von hinkendem Gang. [lahm gehen, hinken.

Штильгукáти, штúльгати, *v. n.*

Штúлет, *m.* Dolch, *m.*

Штилетовáтий, *a.* dolchförmig, *B.*

Штилї, *pl.* Art Heugabeln (zum Wegtragen des ausgedroschenen Strohes), *Зак.*

Штúля (-ле), *n. P.* I. 53 Spiess, *m.*

Штим, *m.* krause Grundwolle, *Нав.*; 2) Schopf, Pferdeschopf, *m. Ос.*(61) X. 25. *Кух.*

Штимовáтий, *a.* von Thieren: mit nackten, unbewachsenen Körpertheilen, *Піс.* [Strahl, *m.* (an d. Federfahne).

Штипíрець, -рця, *m.* Faser, *f.*

Штúри, *num.* vier.

Штирíвка, *f.* Art Münze = ein Vierkreuzerstück österr. Währ. (*Фр.*).

Штирк, *m. H.* 52. Grossthuer, Aufschneider, *m.*

Штúркати, *v. a.* s. Штýркати.

Штиробíк, -бку, *m.* Viereck, *n.*(*Фр.*).

Штиробóчний, *a.* viereckig, vierseitig. [bohren, *Піс.*

Штирхонýти, *v. a.* heftig durch-

Штúря, *f.* unfruchtbares Schaf, *КС.* (83) 907. [Шанувáти, *ГВ.*

Штúти (шчу, штиш), *v. a.* s. Чтúти,

Штих, *m.* Nähstich, *m.* Naht, *f.*; * *sprichwörtl:* пíхи на чотúри штúхи viel eitel Stolz.

Штúханець, -нця, *m.* Stoss, *m. B.*

Штúхати, *v. a.* stechen; stossen, *B.*

Штишóк, -шкá, (*dim.* штúшонько, *m. R.* 47), *m. dim.* s. Штих.

Штовб, *m.* hohler od. fauler Baumstrunk; Strunk, *m. B.*

Штóвкати, штóвхати, *v. a.* stossen; — ся sich durchbrechen (dh Stösse), *Ш.* [217—218.

Штовхíць, *int.* vom Stoss, *Ог.*

Штóвхнути, штовхóнути, *v. a.* stossen.

Штóкати, *v. n.* das russische „что" (што) sprechen u. damit seine kleinrussische Sprache verderben.

I. Штóла, *f.* Stollen, Schacht, *m. B.*

II. Штолá, *f.* Fels, *m. B.*

Штóле, *n. coll.* grössere Felsstücke, grössere Steine, *B.*

Штóльна, штóльне, (*B.*), *f.* Stollen, *m.*

Штóльний, *a.* Stollen-.

Штóльник, *m.* Stöllner, *m. Пар.*

Штóльня, *f.* Stollen, Schacht, *m.*

Штоп, *m. КС.* (83) VII. 506. viereckige Flasche; 2) Stof, *m.* (Mass für Getränke). [(Blatta orientalis), *B.*

Штогрáн, *m.* Küchenschabe, *m.*

Штóрпати, *v. a.* s. Шпóртати.

Штóрхати, *v. a. М.* III. 58. s. Штýркати.

Шторц, *m.* Sturz, *m.*; на шторц щось постáвити etw. aufrecht in die Höhe stellen.

Штóрцом, *adv.* s. d. v. = на штóрц.
Шторцувáти, *v. a.* etw. aufrecht in die Höhe stellen.
Штохмáль, *m.* Mehlstaub, *m.*
Штрáмати, *v. n.* reissen, stechen, (vom Schmerz in Gliedern).
Штриґати, *v. n.* stechen, (*Фр.*).
Штрик, *int.* vom Hinaufspringen.
Штрúкати, штрúкнути, *v.n.* u.*a.*§. springen, (*Фр.*); 2) spiessen, stechen, hineinstossen. [*f. Пар.*
Штрихóване, *n.* Schraffierung,
Штрихувáти, *v.a.*schraffieren,*Пар.*
Штрóбати, штрóкати, (штрьóкати), *v. n.* s. Штрáмати, reissen (in Gliedern).
Штуб, *m.* s. Штовб, *B.*
Штýба, *f.* § * Elementarschule, *f.*
Штубáк, *m.* § * Schüler der Elementarschule, Schulbub, *m.*; 2) s. Штовб, *B.*
Штýдер, *m.* §. Speculant, *m.* *Пар.*
Штудéрний, *a.* §. speculativ, *Пар.* arglistig, verschmitzt, (*Фр.*). [ren, *Пар.*
Штудерувáти, *v. a.* §. speculie-
Штувувáти, *v. a.* stossen, s. Стýсати, (*Фр.*).
Штýка, *f.* Stück, Stückchen, *n.* Theil, *m.*; — полотнá Stück, *n.* Leinwand (e. bestimmte Anzahl Ellen); — мńса Stück, *n.* Portion, *f.*; 2) Meisterstück, *n.* Kunst, *f.* Kunststück, *n.*; 3) Kunstgriff, *m.* List, *f.* підійтú когó штýкою mit List; Streich, *m.*
Штукáр (-рь), *m.* Künstler, *m.* *T. OE.*; 2) Streichmacher, Spassvogel, *m.* *He.*
Штукáрка, *f.* Künstlerin, *f.* *Пар.*
Штукатýра, *f.* Stuccaturarbeit, *f.* Verzierung in Gips & an Zimmerdecken, Gebäuden &.
Штукатýрний, *a.* Stuccatur-.
Штукéрія, *f.* Kunststück, *n.*; 2) Spass, Streich, *m.* *C.* I. 262.
Штукувáти, *v. a.* stücken; anstücken, zusammenstücken, -setzen; 2) künsteln. [Dahintrotteln.
Штульгýк, *int.* von hinkendem
Штýнда, *f.* evangelischer Verein „die Stunde" unter den Kleinrussen; 2) dessen Religionslehren.
Штундáр, штундúст, *n.* Anhänger der Штýнда.
Штундóвий, *a.* zur Штýнда geh.
Штурбáк, *m.* ein ungeschickter Mensch, Trottel, *m.* *B.*
Штýрканець, -нця, *m.* Stoss, *m.*
Штýркати, *v. a.* stossen.
Штýрма, *f.* Uebel, Ungemach, *n.* (*л. св.* 29).
Штурмáк, *m.* s. Штурбáк, *B.*
Штурманувáти, *v. a.* *Ko.* 72. Steuermannsdienst versehen. [angriff, *m.*
Штурм, *m.* Sturm, heftiger Massen-
Штурмувáти, *v. a.* stürmen; 2) — ким jmdn nach seinem Willen bewegen, (*Фр.*). [s. Штурбáк.
Штурпáк, *m.* *aug.* штурпачúско,
Штýрхати, *v. a.* s. Штýркати.
Штурхобóчний, *a.*-бой vom Stoss in die Seiten, *Ko.* 129.
Штусувáти, *v. a.* stossen (*Фр.*).
Штýхати, штýхнути, *v.a.*s. Штýркати, stossen, (*Фр.*).
Штýчний, *a.* künstlich, kunstvoll; künstlich gemacht, mit Kunst ausgeführt; 2) * erkünstelt.
Штýчно, *adv.* s. d. v.
Штýчність (-ость), -ости, *f.* Kunst, Künstlichkeit, *f.*; 2) *He.* Kunst, Kunstlehre, Aesthetik, *f.* [Pelz, *n.*
Шýба, *f.* Pelzrock, Pelzmantel, *m.*
Шубалёвий, *a.* s. Соболéвий.
Шубéйка, *f.* *dim.* kleiner, kurzer Pelzrock. [I. 134.
Шубельóвий, *a.*s. Соболéвий, *Kol.*
Шубóвснути (шубóвсьн-), *v. n.* jäh hineinfallen, hineinstürzen, *C.* II. 128.
Шубóвсть, *int.* von jähem Sturze, *Ш.* I. 43. [fallen, -stürzen.
Щубóвстнути, *v. n.* jäh hinein-
Шубóвть, *int.* von jähem Sturze (in's Wasser &). [(im Wasser).
Шубóвтати ся, sich herumwälzen
Шубóвтнути, *v. n.* sich hineinstürzen, *Кн.*
Шýбонька, *f.* *dim.* s. Шýба.
Шубóртати, *v. a.* grübeln, wühlen; suchen. [Lumpenhund, *m.*
Шубрáвець, -вця, *m.* Lumpenkerl,
Шубрáвий, *a.* lumpig, zerlumpt.
Шубрáвство, *n.* Lumpengesindel, *n.*
Шувáлий, *a* s. Цікáвий.
Шувáр, -рý, *m.* Kalmus, *m.* (Acorus calamus), *B.*
Шуварóвий, *a.* Binsen-.
Шýвердиця, шýверниця, *f.* s. Заверýха, (*Фр.*).

Шу́верть, f. s. d. v.
Шу́вір, (m.? f.?) Sturm, m. B.
Шу́вний, a.ungr. schön, Гол. III.228.
Шугалія, f. Ос. (61) I. 230. Art Boot, Зак.
Шуга́ти, шу́гнути, v. n. hinhuschen, -flattern, -fliehen, (Фр.); 2) v. a. — лопа́тою worfeln, Pa. I. 372.
Шугло́ни, pl. Art Kleiderstaat, +M.
Шу́гля, f. Fieber, n.
Шу́гнути, v. n. losgehen, eilen, s. Шуга́ти 1).
Шу́дра, f. Kol. II. 154. Kebsweib, n.
Шу́йбіч, adv. links, Ог. 115.
Шуйбічний, a. an der linken Hand, a. d. l. Seite, links gelegen &, Зак.
Шука́ти, v. a. suchen; 2) vermissen.
Шука́ч, m. M. III. 29. Sucher, Nachspürer, Häscher, m.
Шул, m. Ч. VII. 378. s. Стовп, слуп.
Шуль, int. s. Плюсь, B.
I. Шульга́, m. u. f. der, die an der linken Seite sich befindet, die linke Hand, Ko. 137.
II. Шульга́, f. Phallusia, B.
Шу́лер, m. Spieler, Glücksspieler, Hazardspieler, m. [3) s. Шулерство.
Шуле́рка, f. Spielerin, f.; 2) s. d. f.;
Шуле́рня, f. Spielwinkel, m. Spielhölle, f.
Шуле́рский, a. Spiel-.
Шуле́рство, n. beständiges (leidenschaftliches) Spielen, Glücksspiel, Hazardspiel, n. [lich) spielen, hazardieren.
Шулерува́ти, v. a. (leidenschaft-
Шу́лий, a. Wgr. X. s. Ско́сий; 2) s. Шу́тий.
Шу́лик, m. Stossvogel, m. B.; 2) Honigkuchen mit Mohn, Ko. Зак.
Шу́лити, v. a. s. Шпу́рити.
Шулік, m. geiles nicht in Kopf gewachsenes Kraut, Піс.
Шуліка, m. s. Шуля́к, Habicht, m.
Шуліченя́, n. Junges eines Habichts.
Шу́лька, f. Kolben, m. (Blütenstand), spadix, B.
Шу́лькати, v. n. im schnellen Flug sich werfen, rasch hineinfallen, B.
Шульківці. pl. Kolbenblütler (Spadiciflorae), B. [käfer, m. (Claviger), B.
Шулькоріг, gen. -ро́га, m. Keulen-
Шу́льнути, v. n. s. Ско́чити, springen, sich werfen, hineinfallen, (Фр.).

Шу́льок, -лька, m. s. Шу́лька; 2) s. Ку́шка.
Шульпіка, m. C. I. 54. s. Шуля́к 2.
Шуля́й, m. der dem anderen Stösse gibt, Га. I. 258.
Шуля́к, m. Stoss, m. -ка́ да́ти einen Stoss geben, Га. I. 258.; 2) Sperber, m. (Astur nisus), B; — голу́бячий, Hühnerhabicht, m. (Astur palumbarius), B.; 3) s. Шу́лька. [Sperbers.
Шуляко́вий, a. des Habichts; des
Шу́ляти, v. a. stossen, (ОБ.).
Шуля́чка, f. Habichtsfliege, f. (Dioctria), B.
Шум, m. schäumende Wasserwelle vom Mühlrad herabstürzend, Mühlgerinne, n. Schleuse, f. Не.; schäumender Wasserfall, Цар.; 2) Geräusch, Rauschen, n. Lärm, m.; Toben, n.; 3) * s. Гульта́й, Ос. (61) XII. 46.; 4) e. Art Frühlingsspiel, Пр. IX. 217.; 5) s. Піна́, Schaum, m. Ф. [Ме. 300.
Шу́ма́, f. Schaum, m.; 2) s. Тума 2)
Шума́ва, f. Böhmerwald, m.
Шуме́ла, шумели́на, f. шумели́не, n. coll. Kolbenscheiden der Kukuruzpflanze, pl. B. [BE.
Шуми́вітер, -тру, m. s. Вітрого́н,
Шуми́голова, m. Brausekopf, Brausewind, m. Пар. [n. Пар.
Шуми́ха, f. Rauschgold, Flittergold,
Шуміве, n. Schaum, m. Hefe, f. Фр.
Шумівка, f. Brausepulver, n. Пар.
Шуміти, v. n. sausen, brausen (vom Wind, Meer &); шуми́т в голові, es saust im Kopfe; tosen, toben; 2) * schnell laufen, fliehen Ф.; 3) * viel Aufsehen machen; grossthun, prahlen; flott leben, in Saus u. Braus leben.
Шу́мка, f. fröhliches Volkslied.
Шумки́й, a. schäumend, kochend, He.
Шумли́вий, a. rauschend, geräuschvoll, Фр.
Шумля́на, f. Geräusch, n. Cm.; 2) lustiges, brausendes Gelage, Cm.
Шумни́й, a. brausend, sausend; lustig; 2) gar zu prächtig, auffallend schön; 3) * hochtrabend, stolz.
Шумни́стий, a. rauschend, BE.
Шу́мно. adv. s. Шумни́й.
Шумновесе́лий, a. rauschend u. fleissig, Bax. [schaum, Schaum, m.
Шумови́на, f. шумови́не, n. Ab-

Шумовинйстий, *a.* schaumig.
Шумотїти (шумóчу, -мотйш), *v.n.* rauschen.
Шумувáти (шумов-), *v. a.* den Schaum abnehmen, schäumen, abschäumen, abfäumen; 2) *v.n.* schäumen, moussieren; 2) mit Geräusch hin u. herfliegen, *K.*
Шундрáк, *m.* wildes Ferkel, Frischling, *m.* [ren, *pl. B.*
Шуниця, *f. pl.* шуницї, Erdbee-
Шупéня, *f.* Art Gericht aus gekneteten Erdäpfeln mit Erbsen od. Fisolen.
Шýпити, *v. a.* *Біл. Пр.* II. 177. *K.* verstehen, wissen. [begreifen, s. d. v.
Шупіти, *v. a.* *А Г.* 162. verstehen,
Шýпнути, *v. n.* rauschen, *А Г.* 166.
Шупóня, *f.* Art Gericht: mit Mehl od. Hirse eingemachte Fisolen, *Cm.*; 2) Suppe von Erbsen u. Gerstengraupen, *f.* *Га.* I. 258.
Шур, *int.* von schnellem Wurf.
Шýра, *f.* Gebäude zum Trocknen der Tabakblätter, *n.* [74. s. Шýрин.
Шурáк, *dim.* шурачóк, -чкá, *m.* *Ч.* V.
Шýрбіт, -ота, *m.* Waschlappen, *m.*
Шурганйна, (шурґ-) *f.* §. s. Бíйка.
Шургіч, *int.* s. Шур. [(*Фр.*).
Шурґóтє, *n. coll.* unnütze grüne Kohlblätter, (*Фр.*). [des Truthahnes.
Шýрду-бýрду, *int.* vom Geschrei
Шуренéць, -нцй, *m. dim.* s. Шýрин.
Шýрий-бýрий-попилятий, *a.* grau, *H.* 259. [ger, *m.*
Шýрин, *m.* Frauen Bruder, Schwa-
Шуринéць, -нцй, *m. dim.* s. d. v.; 2) *gew. pl.* шуринцї vier kleine Buben mit Stäbchen als Ehrenwache bei der Braut, *Ч.* IV. 625. [ris), *B.*
Шýриця, *f.* Wollspinner, *m.* (Lipa-
Шýркати, *v. a.* §. — ногáми, s. Сýвати; 2) в óчи frech jmdm etw. aussetzen, s. Цьвíркати в óчи.
Шурмувáти, *v.a.* toben; lärmen, *Зак.*
Шурнýти, *v.a.* s. Шýркати; 2) *v. n.* u. — ся rasch hineinlaufen, sich fortmachen, losgehen, *P.* I. 10.
Шурубéйник, *m.* Taugenichts, Müssiggänger; Landstreicher; Raufbold, *m. B.*
Шурубýрити, *v. n.* s. Вередувáти, (*Фр.*).
Шурувáти (шуров-), *v.a.* scheuern, rein scheuern; putzen, rein, blank machen; reiben; 2) *v. n.* mit starken Schritten einhergehen, schnell laufen.
Шýрхати, шýрхнути, *v. n.* hinbrausen, huschen, *B.*; 2) *v. a.* hineinwerfen, *C.* I. 30.
Шýрша, *f.* Haufen, *m.* тасувáти у шýршу in's Ganze, in den Haufen hineinbringen.
Шурйк, *m.* s. Шýрин, *Кн. Кч.* 183.
Шýря, *f.* шýря-бýря, *K.* Gestöber, heftiges Ungewitter. [(*Фр.*).
Шýсдавець, -вця, *m.* s. Смаркáч,
Шýснути (шýсьнути), *v. n.* huschen, davonlaufen.
Шусть, *int.* von rascher Bewegung, v. Huschen, миш шусть у норý; 2) vom raschen Wurf.
Шýстати, *v. a.* s. Опихáти.
Шуствáль, *m.* Schürze eines Schusters, *f.* (*Фр.*).
Шýстка, шýска, шустіль, *f.* eine Scheidemünze = 6 Kr. Conventions-Münze, jetzt = 10 Kr. österr. Währ. (*Фр.*).
Шустрйй, *a.* geschickt, geschult.
Шут, *m.* Spott, *m*; на шут піднимáти когó, *Ko.* mit jmdm Spott treiben; 2) Narr, *m. Cm.*
Шýтá, *f.* (*sc.* корóва), Kuh ohne Hörner, *f. B*; 2) s. Сернá, (*Гор.*).
Шýтер, -тру, *m.* Schotter, *m.*
Шýтий, *a.* verstümmelt, abgestutzt, abgebrochen; bes. ohne Hörner, *Шй.* I. 2. 63.
Шýтити, *v. n.* plauschen, *K.*; 2) bewitzeln, spassen, *Пар.* [Tanz.
Шутйця, *f.* e. Art volksthümlicher
I. Шýтка, *f.* Scherz, Spass, *m.*; Kurzweil, *f.* [Palme, *f.*
II. Шýтка, *f.* s. Багнїтка, *B.*; 2)
III. Шýтка, *f.* s. Ягнй, *B.*
Шуткóвий, *a.* -а недїля Palmsonntag, *m.* [spassen, um zu scherzen.
Шуткомá, *adv.* im Spass, um zu
Шуткувáти, *v.n.* spassen, scherzen.
Шутлйвий, *a.* spasshaft, lustig, drollig, witzig. [tigkeit, *f.* *Пар.*
Шутлйвість, -ости, *f.* Spasshaf-
Шýтник, *m.* Spassmacher, *m. K.*
Шýточка, *f.* *H.* 257. s. Шýтий.
Шутровáтий, *a.* mit Gerölle.
Шутрувáти (шутров-), *v.a.* schottern; 2) s. Шурувáти.
Шутяк, *m.* Spassmacher; Hofnarr, *m.*
Шуфáта, *f.* Greuerwathe, Schere, *f.* (zum Fischfang), *B.*

Шуфлювати, *v. a.* durchschaufeln.
Шум! *int.* Scheuchruf der Tauben.
Шушваль, *m.* Gesindel, *n.* +*E.*
Шушерепіти, *v. n.* ganz vertrocknen, g. dörren, (*Фр.*).
Шушерепка, *f.* Morchel, *f.* (Morchella), *B.*
Шушон, шушун, *m.* e. Art weibl. Ueberkleid, *Ке.* I. 133.
Шушу-шушу, *int.* vom *Geflüster.*
Шушукане, *n.* Flüstern, Lispeln, Raunen, *n.*
Шушукати, *v. a.* flüstern, *Гр. Фр.*
Шуювати, *v. n.* §. ein ausgelassenes Leben führen.
Шуя, *m.* §. Lump, Lumpenkerl, *m.*

Щ.

Щ, sieben u. zwanzigster Buchstabe, (Ща).
Щабель, -бля, *m.* *Не.* s. Щебель.
Щаблястий, *a.* mit Sprossen, voll Sprossen. [*m.* (Peplis portula), *B.*
Щабра болотяна, *f.* Afterquendel,
Щава, *f.* Ampfer, *m.* (Rumex), *B.*
Щавель, *m.* *Wgr.* 14. Sauerampfer, *m.*; — водяний Flussampfer, *m.* (Rumex hydrolapathum); — кіньский, Stumpfblättriger Ampfer, (R. obtusifolius); — наський, Gemeiner Ampfer, (R. acetosa), *Піс.*
Щавельний, *a.* Ampfer-, *B.*
Щавій путятник, *m.* Gemeiner Ampfer, (Rumex acetosa), *B.*; — кудерявий, Krauser Ampfer (R. crispus); — купчастий, Geknäuelter A. (R. conglomeratus); — водяний, Fluss Ampfer (R. hydrolophatum); — туполистий Stumpfblättriger A. (R. obtusifolius); — морский, Schmalblättriger A. (R. maritimus); — альпейский, (R. alpinus), *B.*
Щавійниця (оперезка), *f.* Sauerampfereule, *f.* (Triphaena pronuba), *B.*
Щавник, *m.* Ampfer, *m.* (Rumex acetosa), *Вол.*
Щавокнути, *v. n.* e. Laut von sich geben, e. Geräusch machen, *Кн.*
Щавух вавчий, *m.* *Піс.* s. Квасениця.
Щадити (щаджу, щадиш), *v. a.* sparen; schonen.
Щадний, *a.* s. Ощадний, *МШ. Фр.*
Щадність, -ости *f.* s. Ощадність, *Пар.*
Щадок, -дка, *m.* Nachkomme, Sprössling, *m.* *К.* *pl.* щадки, Nachkommen, Kinder, *pl.* *Ру.*; 2) *pl.* Ueberreste, Reliquien, *pl.* *TP.* 9. [Щедрувати.
Щандровати, *v. a.* *Гол.* III. 145. s.
Щапити, *v. a.* s. Щепити.
Щасливець, -вця, *m.* glücklicher Mensch, Glückskind, *n.* *Пар.*
Щасливий, *a.* glücklich, beglückt; 2) glückbringend, beglückend; щасливі поступки Wohlergehen, *n.*
Щасливити, *v. a.* beglücken, glücklich machen, *К.*; — ся Glück finden, selig, glücklich sein, *Зг.*
Щасливість (-ость), -ости, *f.* Glückseligkeit, *f.*; Glück, Wohlergehen, *n.*
Щасниця, *m.* u. *f.* *М.* II. 135. glücklicher Mensch, Glückskind, *n.*; *Н.* 35. glückliches Weib.
Щасноpід, -оду, *m.* *W.* glückliche Nachkommenschaft.
Щасте, *n.* Glück, *n.*; * сліпе щасте blindes, dummes Glück; пробовати щастя sein Glück versuchen; мати щасте Glück haben, — до кого bei jmdm Glück haben; маєш щасте! das ist dein Glück!; то єще щасте man kann sich noch glücklich schätzen dass...; на щасте zum Glück, glücklicherweise.
Щастити, *v. a.* Glück, Gedeihen geben; G., G. verheissen, *Кч.* 148; segnen; щасти Біг! щасти Боже! Glück auf! (Gott gebe Glück!), *B.*; 2) *impers.* щастить *К.* II. 36. u. — ся es glückt, gedeihet, gelingt. [Щасте.
Щастячко (щастеч-), *n.* *dim.* s.
Щвилати ся, *Зг.* s. Нападати на кого, находити на к.
Ще, *adv.* noch. [sprosse, *f.*; * Stufe, *f.*
Щебель -бля, *m.* Sprosse, Leiter-
Щебельчастий, *a.* -і ноги Stelzenbeine, *pl.* *B.* (Писнути, (*Фр.*).
Щебернути, *v. a.* s. Обізвати ся,
Щебетане, *n.* Plappern, Schwatzen, *n.* Geschwätz; Gezwitscher, Gezirp, *n.* (der Vögel).

Щебетáня́чко, *n.dim.* s. Щебе́тáнє.
Щебетáти, *v. n.* plaudern, plappern (v. kleinen Kindern); zwitschern, schwirren (v. Vögeln); * schwatzen, plaudern.
Щебетíй, *m.* Schwätzer, *m.*; guter Redner, Sänger, *m.*; *Beiname* des Соловíй, *Вах.*
Щебетли́вий, *a.* plauderhaft, plapperhaft; schwirrend, zwitschernd; schwatzend.
Щебетли́вість, -ости, *f.* Plauderhaftigkeit, *f.*
Щебетни́ця, *f.* s. Цокотýха, *Мх.*
Щебе́тонька, *f.dim.* s. Щебетю́шка.
Щебетýн, *m.* Schwätzer, Plauderer, *m. Пic.*
Щебетю́ха, (-тýха), *dim.* щебетю́шка, щебетýшка, *f.* plauderhaftes, plapperhaftes, geschwätziges Weib, Mädchen, Schwätzerin, *f.*; auch als Beiname der птáшка.
Щебрýшка, *f.* Acynos vulgaris, *B.*
Ще́вій, *m.* s. Щáвій, *B.*
Ще́голь, *m.* Grosser Weinschwärmer, (Sphinx Elpenor), *B.*
Ще́ґлий, щеґулéнний, *a.* §. einzeln; besonderer.
Щедренéць, -нця́, *m. B.* s. Роки́тник.
Щедрéць, -éця, *m.* milder Geber, *Ч.* II. 666.
Ще́дрий, *a.* freigebig; reichlich; — вéчер Vorabend des Neujahrs, od. des Festes des heil. Basilius, *He.* auch des Festes der Erscheinung od. der drei Könige.
Ще́дрик, *m.* Girlitz, *m.* (Fringilla serinus), *B.*; 2) Marienkälbchen, Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella), *B.*
Щедри́ти, *v. a.* когóсь *К.* jmdn freigebig, reichlich beschenken.
Щедрíвка, *f. pl.* Art Lied, (Weihnachtslied), *pl.* welches am Щедри́й вечер (w. s.) gesungen wird.
Щедрівни́ця, *f. Ч.* III. 476. zum Ще́дрий вéчер geh.
Щедрівчáний, *a.He.* der Щедрівки́, in diesen enthalten.
Ще́дрість, -ости, *f.* Freigebigkeit, *f.*; Mildthätigkeit, Wohlthätigkeit, *f.*
Ще́дро, *adv.* freigebig; reichlich.
Щедрови́й, *a. Ч.* III. 472. zum Щедри́й вéчер geh. [mit Munificenz.
Щедролюби́вий, *a.КУ.* freigebig,
Щедрорáни, *pl.* Morgenstunden am Tage des Щедри́й вéчер.
Щедрувáти, *v. a.* am Щедри́й вéчер die щедрівки́ singen.
Щедрýха, *f.* — веснá *КУ.* freigebig.
Щедушéний, *a.Кн.* щедýшний, *a. Кв.* I. 234. schwächlich, siech.
Щезáк, *m.* s. Чорт.
Щезáти, щéзнути, *v. n.* verschwinden, vergehen, untergehen.
Щéзник, *m.* s. Чорт.
Щекави́ка, *f.* Name eines Stadthügels in Kijew. [gleiten.
Щекóвзати, щекóвзнути, *v.n.* aus-
Щéлеп, *m.* s. Щóка, Kiefer, *m.*; 2) Wange, *f. B.*
Щели́на, *f.* Ritze, Spalte, *f.*
Щели́пак, *m.* Cheyletus, *B.*
Щели́ти, *v. n. gew. impers.* щели́т z. B. — зуб = болит; — ся aufspringen, *Пар.*
Щелóк, *m.* s. Луґовина, *Пол.*
Щемели́на си́ня, *f.* Lungenkraut, *n.* (Pulmonaria officinalis), *B.*
Щенé, *n.* s. Щеня́.
Щени́ти, *v. a.* Junge werfen (v. Hunde), *Ш.* II. 256; — ся, Junge werfen, *B.*
Щéнтність, -ости, *f.* s. Ви́держка.
Щеню́к, *m.* junger Hund od. junger Wolf, *B.*; auch als Schimpfwort.
I. **Щеня́**, *dim.* щеня́тко, *n.* Junges vom Hunde, Hündchen, *n.* Junges vom Wolf, *B.* [Eiter.
II. **Щеня́**, *n. D. c.* 31. Bläschen mit
Щéпа, *f.* Pfropfreiss, *n.*; junges gepfropftes Bäumchen.
Щéпане, *n.* s. Лýпане, *Пол.*
Щепáр, *m.* Impfarzt, *m.*
Щепáти, *v. a.* spalten.
Щепи́на, *f.* Bandholz an den Dachsparren, *n.*
Щепи́ти, *v. a.* e. Baum pfropfen, oculieren; — віспу Blattern einimpfen.
Щепíй, *m.* Impfarzt, *m.* +*М.*
Щéплене, *n.* Pfropfen, Oculieren; (-віспи) Impfung, *f.* [geimpft.
Щеплéний, *a.* gepfropft, oculiert;
Щеплувáтий, *a.* hager, schmächtig, *Пic.* [keit, *f. Пic.*
Щеплувáтість, -ости, *f.* Hager-
Щепýн, *m.* Impfarzt, *m.*
Щерб, *m.* Scharte, *f.*; Schmarre, Zahnlücke, *f.*

Щéрба, *f.* s. d. v.; 2) dünne sauere Fischbrühe aus Roggenmehl, (Gericht der Saporogerkosaken), *Н.* 235. *Зак.*

Щербáк, *m.* stumpfes schartiges Messer, *Пис.*; * Mensch, der Zahnlücken hat, *m.*; 2) — придорожник, *m.* Endivie, *f.* (Cichorium endivia), *В.*

Щербáн, *m.* великий, Wassergrabenkratzdistel, *f.* (Cirsium rivulare), *В.*; 2) — малий Stinkender Rainkohl, (Hyoseris foetida), *В.* [2), *В.*

Щербанéць, -нця, *m.* малий, s. d. v.

Щербáтий, *a.* schartig, voll Scharten (z. B. ніж); — зуб ausgebrochener Zahn; — кóлос nicht voll.

Щербáч, *m.* Bärenklau, *f.* (Heracleum spondylium).

Щербéць, -бця, *m.* гóродний, *a.* Pfefferkraut, Bohnenkraut, *n.* (Satureja hortensis), *В.* [*m.* Kluft, *f.*

Щербина, *f.* kleine Scharte; Riss,

Щербичка, *f.* (= Сербичка, *vgl.* сéрбати?), Brühe, Suppe, *f. К.* I. 230. dünner Brei.

Щéрока, *f. М.* Töpfelchen, *n.*

Щербовий, *a.* — зуб Lückenzahn, *m.*

Щербóк, -бкá, *m.* Scharte, *f.*

Щербяв, *f. coll.* abgenützte Wirtschaftsgeräthe, *pl.*

Щерина, *f.* s. Щелина, *Ог.* 70.

Щерлáтий, *a.* -е гнїздó, ? *КС.* IV. 493.

Щерть, *f.* Höhepunkt, *m. К.*; у щерть gestrichen voll, *Крон.*

Щерць, *in d. Verbind.* все до щéрця Alles bis zu Ende, „*Сн*". 107.

Щет, *m.* s. Щот.

Щетенистий, *a.* borstig, Borsten-.

Щетина, *f.* Borste, Schweinsborste, *f.*; 2) * Nadeln, *pl.* bei Nadelhölzern.

Щетинець, -нця, *m.* Borstenthierchen, *n.* (Chaetonotus), *В.*

Щетинистий, *a.* borstig, Borsten-, *В.*

Щетинити, *v. a.* aufsträuben.

Щетинка, *f. dim.* s. Щетина.

Щетинохвóстки, *pl.* Lappenschwänze, *pl.* (Thysanura), *Пол.*

Щетистий, *a.* -і вýси Schnurborsten, *pl. Пол.*

Щетовóдець, -дця, *m.* Buchhalter, Rechnungsführer, *m. Пар.*]*Пар.*

Щетовóдство, *n.* Buchhalterei, *f.*

Щетовóдчий, *a.* Buchhalter-, *Пар.*

Щетяк, *m. pl.* -кú, Borstenthiere, *pl.* (Setigera), *Пол.*

Щетячка, *f.* -сїрица steifes Borstengras, (Nardus stricta), *В.*

Щея, *f.* unbrauchbarer Buchweizen *В.*

I. Щибати, *v. n.* Jucken verursachen, нóги щибают, s. Лоптїти 2), *В.*

II. Щибáти, *v. a.* abschlagen, — яблока бýком, *В.* [fer, (Tringa), *В.*

Щибелець, -белця, *m.* Strandläu-

Щиблик, *m.* Zwergstrandläufer, *m.* (Tringa minuta Leisl.), *В.*

Щиборóгий, *a.* (— віл) mit abgebrochenem Horn, *В.*

Щиглик, *m.* Stieglitz od. Distelfink, *m.* (Fringilla carduelis), *Пол.*

Щиголь, -гля, *m.* s. d. v. *В.*

Щикавиця, *f.* Art Pflze. [cken, *m.*

Щикавка, *f.* Schlucksen, *n.* Schlu-

Щикати, *v. n.* schlucken, schluchzen, Schlucken haben; auch *impers.* щикаеся комý.

Щикнїти, *v. n.* geizig sein.

Щикнути, *v. n.* s. Щикати.

Щиколоток, -тка, *m.* s. Чиколоток, *Зак.*

Щикор, *m.* Braunkehlchen, *n.* (Saxicola rubetra Bechst.), *В.*

Щикотýрка, *f.* Schminke, *f. Cm.*

Щилина, *f.* s. Щелина, *Зак.*

Щильне, щильно, *adv.* dicht, nahe bei einander, *Зак. Ме.* 315.

Щимїти, *v. n.* s. Скемїти.

Щимка, *f.* Klemme, Presse, Zwinge, *f. Н.* 195.

Щина, *f. pl.* щини, s. Сиклини.

Щипа, *f.* Spleisse, *f.*

Щипавка, (— кліщáта, *Пол.*), *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia), *В.*; 2) Raubkäfer, *m.* (Staphilinus), *В.*; 3) Steinbeisser, *m.* (Cobitis taenia), *В.*; 4) щипавка воднá, Schwimmkäfer, *m.* (Ditiscus), *В.*; 5) — вóдна Wasserscorpion, *m.* (Nepa cinera), *Пол.*

Щипáк, *m.* Impfarzt, *m.*; 2) *pl.* щипаки Laufkäfer, *pl.* (Carabidae), *Пол.*

Щипальцї, *pl.* Kiefer, *pl.* (bei Insecten), *В.*

Щипанка, *f.* s. Стиранка.

Щипáти, *v. a.* kneipen, kneifen, abkneipen; beissen, schneiden, пéрец щипáє (за) язик der Pfeffer beisst in die Zunge; морóз щипáє der Frost schneidet; * sticheln, mit beissenden Worten

durchhecheln; 2) spleissen, spalten, *Пар.*

Щипáтий, *a.* kneipend, *B.*

Щипачóк, -чкá, *m.* — золоти́стий Goldschmidt, *m.* (Carabus auratus); — мідяни́й Kupferrother Laufkäfer, (C. cancellatus); — фіолетóвий Veilchenblauer Laufkäfer, (C. violaceus); — скрипи́стий, Mattschwarzer Leder- Laufkäfer, (C. coriaceus), *Пол.*

Щипéць, -пця́, *m.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), *Пic.*

Щипи́ця, *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auriculata), *B.*

Щи́пка, *f.* das Kneipen, Kneifen; 2) Spleissen, *n. Зак.*; 3) *dim.* s. Щи́па, Spleisse, *f.*; 4) *Beiname* der Ри́бка, *E.*

Щипки́й, *a.* spleissig, *Пар.*

Щи́плик, *m.* Büscherscorpion, *m.* (Chelifer), *B.*

Щи́пці, *pl.* Kneipzange, Beisszange, *f.*; 2) Lichtschere, Lichtputze, *f.*

Щи́пчики.*pl.dim* s.d.v ;Zange,*f.Пол.*

Щир, *m.* Gemeiner Fuchsschwanz, (Amarantus retroflexus), *B.*

Щирáн, *m. Ф. Пр.* III. 188?

Щирéнький, *a. dim.*; **щирéнько**, *adv. dim.* s. Щи́рий; Щи́ро.

Щирéць, -рця́, *m.* alles Gediegene, Lautere, *Oc.* (61) IV. 33.; Quintessenz, *f. Cm.*; 2) echterSand, *B.*; 3) sandiger Landstrich.

Щи́рий, *a.* rein, lauter; unvermischt, unverfälscht; echt; 2) aufrichtig, redlich; ernst.

Щири́нá, *f.* die Mitte selbst, *M.* III. [56. *E.*

Щири́ця, *f.* s. Щир, *B.*

Щи́рість, -ости, *f.* Unverfälschheit, Echtheit; 2) Aufrichtigkeit, Offenherzigkeit, Treuherzigkeit, *f. Пар.*

Щи́ро, *adv.* aufrichtig, offenherzig.

Щироблакíтний, *a.* rein blau.

Щиродрýжеский, *a. У.* in aufrichtiger Freundschaft.

Щирозлóтий, *a.* aus gediegenem [Gold, *Кч.* 101.

Щиролю́дский, *a.* echt human, menschlich, *Фр.*

Щиромисля́чий, *a.* treugesinnt, [*Пар.*

Щи́ронька, *f. dim. АД.* I. 270. s. Щи́рість.

Щиросердéчний, *a.* aufrichti- [gen Herzens, *K.*

Щиросердéчність, -ости, *f.* s. Щи́рість, *Пар.*

Щиросéрдний, *a.* reinen, aufrichtigen Herzens, offenherzig, *K.*; redlich.

Щиросéрдно, *adv.* aufrichtigen Herzens, aufrichtig, treuherzig, *Cm.*; redlich, rechtschaffen.

Щи́рость, *f.* s. Щи́рість, *Зак.*

Щиротá, *f.* Aufrichtigkeit, Ehrlichkeit, *f. W.*

Щирочисéльний, *a.* -а пропóр- [ция reine Zahlenproportion.

Щи́рчик,*m.*linker Nbfls des Дністéр.

Щит, *m.* Giebel, *m.* Zinne, Dachzinne, *f.Кч.* 5. Dach- Bedeckung, *f.*; 2) Schild, *m.*

Щить. *in d. Verbind.* усього б тут у три щи́ті *M. Oc.* (62) I. 97.?

Щитáти, *v. a.* zählen, an-, rechnen; — ся sich anrechnen, angesehen werden.

Щитéчниця, *f.* Deckwanze, *f.* (Tetyra), *B.*

Щи́тик, *m. dim.* Beschlag beim Schloss mit einem Loch zur Aufnahme des Schlüssels, *m.* [drüse, *f.*

Щитикóвий, *a.* -а залíзка Schild-

Щити́нок, -нка, *m.* Cassidulina, *B.*

Щити́ти ся, sich schirmen, schützen, *K.* (*vgl.* щит Schild, *m.*).

Щити́ще, *n. aug.* spitziger Bergrücken; 2) e. grosser Schild. [cken, *K.*

Щитовáти, *v. a.* scharfkantig de-

Щитови́дний, *a.* schildförmig; 2) Schilddrüsen-, *Под.* 71.

Щитóвий, *a.* Schild; -а хря́щка Schildknorpel, *m. Пол.*

Щитодéржець, -жця, *m.* Wappenhalter, *m. Пар.* [ster), *B.*

Щитозóр, *m.* Schildigel, *m.* (Clypea-

Щитóк, -ткá, *m. dim.* s. Щит.

Щитонóсець, -сця, *m.* Schildträger, Schildhalter, *m. Пар.*

Щитóчник постíнний, *m.* Wand-Baumflechte, *f.* (Parmelia parietina), *B.*

Щи́тчик, *m.* Schildkäfer, *m.* (Cassida), *B.*

Щівни́к, *m.* s. Щáвій, *B.*

Щíкнїти, *v. n.* kargen, darben.

Щíлка. *f.* Pore, *f. Под.* Riss, *m.* Ritzchen, *n.* Spalte, *f. Кч.* 228; 2) Zeile, *f.* Vers, *m. ОП. Ру.*

Щілковáтий, *a.* porös, *Под.*

Щіли́нá, *f.* s. Щели́на.

Щільни́й, *a. D. c.* 68. dicht, genau zusammenpassend,luftdicht verschlossen.

Щільни́к, *m.* (мéду) Honigscheibe, -wabe, *f. B.*

Щíльно, *adv.* s. Щільни́й.

Щ і л ь н я́ к, *m.* Holzlaus,*f.* (Psocus),*B.*
Щ і́ л о ч к а. *f.dim.Py.*s. Щі́лка, Zeile,*f.*
Щ і н к и́, *pl.* s. Зá щінка.
Щ і п, *gen.* щéпу, *m.* Stamm, Volksstamm, *m. Вах.* [*n.* Einleger,*m. Пар.*
Щ і́ п а, *f.* Sprössling, Spross, *m.* Reiss,
Щ і п é р, *m.* Impfarzt, *m.*
I. Щ і́ п к а, *f.* Spleisse, Schleisse, *f.* Holzspan, *m.*
II. Щ і́ п к а, *f.* Agraffe, *f. Пар.*
Щ і п н и́ й, *a.* spaltbar, *Пар.*
Щ і п у́ н, *m* Impfarzt, *m. ОБ.*
Щ і т ь, *f.* Borste, *f.*
Щ і т и́ н а, *f.* s. Щети́на.
Щ і т и́ н н и к, *m. Ос.* (61) II. 71. Borstenviehhändler, *m.* (?).
Щ і́ т к а, *f.* Bürste, *f.*; Kamm, *m.* Raufe, *f.* (zum Hanf od. Flachs); 2) Gelber Keulenpilz, (Clavaria flava), *B.*
Щ і т к á н, *m.* щіткáня, *f* s. d. v. 2) *B.*
Щ і т к á р, *m.* Bürstenmacher, *m.*
Щ і т к о в á т и й, *a.* -а осóка *B* weissstachlige Segge, (Carex muricata), *B.*
Щ і́ т о ч к а, *f. dim.* s. Щі́тка; 2) *pl.* щ і т о ч к и́, Kardendistel, *f.* (Dipsacus silvestris), *B.*
Щ і т о ч к о в á т и й, *a.* bürstenartig.
Щ і т ó ч н и ц я, *f.* Bürstenspinner, *m.* (Orgyia), *B.*
Щ і х ó в з н у т и ся, ausgleiten.
I. Щ о, *pron. interr. neutr.* was? welcher?; auch: wie viel? 2) *pron. relat. n.* was, welcher, -e, -es, (*singl.* u. *pl.*); що-тó was nur immer, auch das Geringste; що-но = що-ино kaum dass, eben — *Лїр.* 19; що дáти то дáти es mag kosten was es will; що мож. möglichst; що мóга, що моги́, aus allen Kräften; = jeder, -e, -es, alle: що годи́ни, що дня, що рóку alle Stunden, jede Stunde, alle Tage, alle Jahre, jedes Jahr, що вівтíрка, jeden Dienstag, *B.* &.; що рáзу jedes Mal, mit jedem Mal; що тíлько, що лишé, лишé що sobald nur, kaum; um ein Weniges, um ein Haar, nur einen Augenblick; що до мéне, що до нéго, що до тогó & was mich, jenen, dieses anbetrifft, anlangt, &; що не мíра eine unermessliche Menge; що пан то пан, що хлóпець то хлóпець, ähnlich dem Deutschen: jeder Zoll ein König, od. sprichwörtl: vom Scheitel bis zur Zehe; що старії и молодії so alte wie junge, alle: Jung u. Alt; що найкрáсший jeder Schönste, *pl.* що — mi alle die Schönsten; 3) als *int.* was für! wie gross! wie sehr! що то за чóловік!
II. Щ о, *conj.* dass, so dass; *P.* I. 112. и каже, що: — дай менї води́; що хибá, що й хибáби wie denn anders, wie doch, vollends gar, was fehlte noch, такé крáсне, дóбре & що й хибáби es kann nichts Schöneres, Besseres & geben; що гóді *Фр.* was etwa, vielleicht was; 2) = wie, що той *Кч.* wie, gleichwie der; 3) als, = нїж, як; бóрше що = бóрше нїж, як.
Щ о б, щоби́, *conj.* dass, auf dass, damit; щоб ти знав, parenthetisch: „sollst wissen", „wisse es". [бо, щóсь бо.
Щ ó б о, *adv. Ос.* (61)IX.50. = Чогóсь
Щ о в б, *m.* Fels, *m.*; *pl.* щóвбй, Felsengebirge, *n. Пар.*
Щ о в к о в и́ к (прядка), *m.* Maulbeerspinne, *f.* (Bombyx Mori), *B.*
Щ ó в п а т и, *v. a.* glätten, ebnen; — ся sich ebnen, s. glätten, щóвпае ся дорóга, es ebnet sich der Weg (der zugefroren ist).
Щ о г і́ д, *adv. W.* s. Що-рóку.
Щ ó г л а, *f. К.* I. 56. Stange, *f*; Stange, die als Zeichen wo aufgestellt ist, *Зак.*; 2) Mastbaum, Mast, *m.*
Щ о г л и́ с т и й, *a.* mit hohen Mastbäumen, mastbaumreich, *Ш.* I. 16.
Щ о г ó д н і й, *a.* s. Щорóчний.
Щ о г ó д н о, *adv.* alljährig, *Акт.* 43.
Щ о д é н н и й, *a.* alltäglich, tagtäglich.
Щ о д é н н и к, *m.* Tageszeitung, *f.* Tagesblatt, Journal, *n.* [keit, *f. Пар.*
Щ о д é н н і с т ь, -ости, *f.* Alltäglich-
Щ о д é н н о, *adv.* täglich, alltäglich, tagtäglich; Tag für Tag, jeden lieben Tag.
Щ о д н é в и й, *a.* s. Щодéнний, *Пар.*
Щ ó к а, *f.* Wange, Backe, *f.* Gesicht, *n.*
Щ ó к а т и, *v. n.* „was" (що) fragen, *В. Ог.* 111. [mit grossen Backen, *Не.*
Щ о к á т и й, *a.* backig, fettwangig,
Щ ó к н у т и, *v. n.* mit Zähnen klappern, *М.* III. 142. [ferbein, *n. В.*
Щ о к о в и́ й, *a.* Backen-; -á кість Kie-
Щ о к ó л ь в е к, *adv. pol. Га.* I. 36. ein wenig, etwas.
Щ ó л о к, *m. К.* Lauge, *f.*
Щ ó л о к а, *f. D.c.* 34. Decoct, Absud, *m.*

Щомісячний, *a.* alle Monate, jeden Monat.

Щонь-тонь, *Mx.* wenigstens doch ein wenig, doch etwas.

Щорічний, щорóчний, *a.* alljährlich.

Щось, *pron. indef. n.* was, etwas; 2) *adv.* etwas, ein wenig; щось не при собі, мов, *P.* I. 190. nicht bei gesunden Sinnen, wie man sagt; щось днів після тóго не в-скількóх, *Oc.* (61) IX. 48. fast einige Tage nachher, nicht lange darauf; 3) щось = на щось, по щось, zu irgend etwas, zu irgend einem Zwecke.

Щот, *m.* Rechnung, *f.*; *pl.* щóти, Rechenbrett, *n.* *Пар.*

Щóтник, *m.* Arithmetiker, *m.* *Пар.*

Щóтниця, *f.* Rechenkunst; Arithmetik, *f.* *Пар.*

Щотнúчий, *a.* arithmetisch, Rechen-, *Пар.*

Щóтом, *adv.* der Zahl nach, *Др.*

Щотопúсь, *f.* +*Б.* *Пр.* VI. 74. Statistik, *f.* (?).

Щóтчик, *m.* Rechenmeister, *m.* *Др.*

Щочáсний, *a.* *M.* II. 100. 150. von jederzeit, immerwährend, jeweilig.

Щоченя́, *n. dim.* s. Щóка.

Щýбрати, *v. a.* zusammenlegen; aufsuchen, (*Фр.*).

Щувáч, *m.* Anhetzer, *m.* *Пар.*

Щуд, *m.* † s. Чýдо; 2) Missgeburt, *f.* Ungeheuer, *n.* *Зак.*

Щýдла, *pl.* Stelzen, *pl.* [*Пол.*

Щудлáтий, *a.* stelzenartig, -ті нóги,

Щудлачóк (червононóжка), *m.* der rothfüssige Strandreiter, (Himantopus rufipes), *Пол.*

Щýка, *f.* Hecht, *m.*; 2) — мóрска, Hornhecht, *m.* (Belone rostrata), *B.*

Щукáшечка, *f. dim.* s. Щýка.

Щýлити, *v. a.* drücken, andrücken, senken, *Зак.*; — ся sich niederducken, *B. ОП.*; 2) — ся, *Не.* (*n.* 138) die Augen zusammenziehen, s. Жмýрити ся.

Щýпа, *f.* щупáк, *m.* Hecht, *m.* (Esox lucius), *B.*

Щупáльце, *n.* Tastkörperchen, *n.*; *pl.* щупáльції Tasterpaar, *n.* (palpi).

Щýпати, *v. a.* betasten, befühlen.

Щупеля́, *n.* kleiner Hecht, *Oc.* (61) V. 53.

Щупéць, -пця́, *m.* der betastet um etw. zu prüfen.

Щупіль, *m.* s. Щупáк, *B.*

Щýплий, *a.* dünn, zart, schmächtig; klein, gering, winzig, *Зак.*

Щýплик, *m.* kleiner Hecht, *B.*

Щýпний, *a.* s. Щýплий.

Щýптати, *v. a.* berühren, betasten; streicheln, *B.*

I. Щур, *m.* Vorfahr, Ahn, Ahnherr (als Familiengott), *m.*

II. Щур, (— прúблудень, *Пол.*), *m.* a) Wanderratte, *f.* (Mus decumanus); б) Hausratte, *f.* (Mus rattus), *B.*; в) — вóдний, eigentliche Wasserratte, (Hypudaeus amphibius), *Пол.*; 2) Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia), *B.*; 3) Fichtengimpel, *m.* (Fringilla enucleator pinicola), *B.*; 4) Gemeiner Fuchsschwanz, (Amarantus retroflexus), *B.*

Щýра, *f.* *M*+*Б.* 259. ватялись в о-дну щуру?

Щурéць, -рця́, *m.* s. Щур 4), *B.*

Щýрик, *m. dim.* s. Щур; 2) Kanallaufkäfer, *m.* (Amara fulva), *B.*; 3) s. Щур 2), *B.*

Щýриця недопáрка, *f.* Schwammspinner, *m.* (Liparis dispar), *B.*

Щуріи́, *m.* s. Щур 4), *B.*

Щýрка, *f.* Bienenfresser, *m.* (Merops apiaster), *B.*

Щуролóв, *m.* Rattenfänger, *m.* *Фр.*

Щýрбати, *v. a.* zupfen, rupfen, — травý fressen, weiden.

Щуря́к, *m.* *P.* I. 86.?

Щýрячий, *a.* Ratten-, Ratzen-.

Щýток, -тка, *m.* Nasenstieber, *m.* *Пар.*

Щýчин, *a.* vom Hecht, des Hechtes, Hecht-.

Ю.

Ю, acht u. zwanzigster Buchstabe.

Ю, *conj.* schon, (*Фр.*).

Юбілéй, *g.* -éя, *m.* Jubiläum, Ablassfest, *n.* *Ш.* II. 183.

Юбіля́т, *m.* Jubelgreis, *m.*

Юбкобóбрець, -рця, *m.* *Ш.* II. 241?

Ювелі́т, *m.* Juwel, *n.*

Ювилéй, *m.* Jubiläum, Ablassfest, *n.*; Jubelfeier, *f.*

Ювилéйний, *a.* Jubel-, Jubeljahrs-.

Юг, *m.* Süden, *m.*; 2) *У.* Südwind, *m.*

Юга́, *f.* warmer Wind, *Mi.* II. 23.
Юга́с, *m. ungr.* Schafhirt, *m.*
Югіве́ць, (югове́ць), -вця, *m* Bewohner des Südens, *m. Піс.*
Югівщани́н, *m. pl.* -ща́не, Bewohner des Südens, ру́ські Югівща́не Bewohner Südrusslands, Kleinrussen, *pl. Піс.*
'Югнути, *v. n.* forthuschen, entkommen, entfliehen, *Зак.*
'Юговий, *a.* s 'Южний; 2) drückend heiss, warm, brennend, *Піс.*
'Юда, *m.* Judas; 2) * habsüchtiger, geldgieriger, aus Geiz zu allem Schlechten fähiger Mensch; nichtswürdiger Verräther.
'Юдин, -а, -е, *a.* Judas-, des Judas.
'Юдити (ю́джу, ю́диш), *v.a* aufhetzen, anreizen. [ge, *f. B.* s. Вуж.
Юж, *m.* Ringelnatter, Wasserschlange, *f. B.* s. Вуж.
Юж, *conj.* schon, (*Фр.*).
Южа́к, *m.* s. Югіве́ць, *Піс.*
Южани́н, *m.* s. d. v.
'Южний, *a.* südlich, Süd-, des Südens.
Южноевропе́йский, *a.* südeuropaeisch, *B.*
Южнору́ский, (-ський), *a.* südrussisch, kleinrussisch, ruthenisch.
Юзь, *m.* Josef. [pus officinalis), *B.*
Юзе́фок, -фка, *m.* Ysop, *m.* (Hyssopus officinalis), *B.*
'Юзїв, -зва, -зве, *a.* des Юзь, ihm geh.
'Юзик, 'Юзько, 'Юзьо, *m. dim.* Josef.
'Юзька, *f. dim.* s. Юзя. [geh.
'Юзьків, -ова, -ове, *a.* des Юзко, ihm geh.
'Юзьчин, *a.* der 'Юзька, ihr geh.
Юзя, *f.* Josefine.
Юк, *m.* Last, Bürde, *f.*
Юкст, *m.* Büchel, *n. У.*
Юла́, *f.* Art Spiel (um's Geld) mit e. Brummkreisel; 2) Frau, welche nie still sitzt, sich immer hin u. her dreht, immer hin u. her läuft, immerwährend umherstreift, &, *Зак.* [Julian.
'Юлечка, *f.* 'Юлечко, *m. dim.* Julie, Julian.
'Юлити, *v. n.* sich drehen, sich herumdrehen, sich herumtummeln, *Піс.*
'Юлиця, *f.* s. 'Улиця, *Піс.*
'Юлїя, Юлїя́нна, *f.* Julie.
Юлїян, *m.* Julian.
'Юлка, *f.* Brummkreisel, *m. Піс.*
'Юлька, *f. dim.* Julie.
'Юлько, *m. dim.* Julian.
'Юлонька. *f. dim.* s. 'Юлиця, 'Улиця.
'Юльця, Юльцу́ня, *f. dim.* Julie.

I. Юн, *m.* s. Юна́к, ле́їники-юни, *Ф.В.*
II. Юн, *m. Піс.* s. Мнюх.
III. Юн = Він, вона́, воно́, *Ч.* IV. 652.
Юна́к, юна́ка, *m.* junger, rüstiger Bursch, Jüngling; Held, Kämpe, *m. K.*
Юна́рь, *m.* der Quappen(юн)fischt, *Піс.*
Юна́цкий, *a.* jugendlich; tapfer, heldenmüthig; waghalsig, tollkühn; * grossthuend, aufschneiderisch, ruhmredig.
Юна́цтво, *n.* Heldenmuth, *m.* Tapferkeit, *f. Кч.* 117; * Tollkühnheit, Waghalsigkeit, *f.*; * Grossthuerei, Prahlerei, *f.* [gendliche Alter, *Піс.*
Юна́чество, *n.* Jugend, *f.* das jugendliche Alter, *Піс.*
Юна́чий (-чний), *a.* jugendlich, jung, *Піс.*
Юна́чка, *f.* junges Fräulein.
Юне́ць, -нця́, *m.* Ochsenkalb, Bullenkalb, *n. Пол.*
'Юний, *m.* Monat Juni, *B.*
'Юний, *a.* jung, *M.* II. 40.
'Юность, *f.* Jugend, *f.* das jugendliche Alter, *K.*
'Юноша, *m.* Jüngling, junger Mensch, *m. pl.* юноші, Cavaliere, Buhlen, *pl.* (*Бор.*).
'Юпка, *f.* Jupe, Joppe, *f.* Jüppchen, *n.*; Corrset, *n.*
Юпо́вця, юпчи́на, *f. dim.* s. Юпка.
I. Юр, *m.* Georg. [*Га.* I. 258.
II. Юр, юро́к, -рка́, *m.* Schlinge, *f. Га.* I. 258.
Юра́с, *m.* s. Юрко́, *Зак.*
Юрба́, *f.* Menge, *f.* Andrang, *m.* Gewühl, Gewimmel, *n.* [meln, *Зар.*
Юрби́ти ся, in Haufen sich sammeln, *Зар.*
'Юрби́ця, *f.* s. Юрба́. [*pl. Піс.*
Юрда́, *f.* Oelkuchen aus Hanfsamen, *pl. Піс.*
Юри́ґельт, ю́рґельт, *m.* † Jahrgeld, Jahrgehalt, *n. Зак.*
Юри́дика, *f.* adeliges Burggericht, ehem. Gerichtsbezirk eines Guthsherrn, *Ч.* VI.; 2) Rechtsgelehrsamkeit, -wissenschaft, *f.*
Юриди́чний, *a.* rechtlich, juristisch.
Юризди́кция, *f.* Gerichtsbarkeit, Jurisdiction, *f.*
'Юрий, 'Юрій, *m.* Georg.
Юри́ст, юри́ста, *m.* Jurist, Rechtsgelehrter, *m.* [wissenschaftlich.
Юристи́чний, *a.* juristisch, rechtswissenschaftlich.
Юри́ти, *v. n.* sich entrüsten, unwillig werden; * sich aufblähen, *Ко.*
'Юріштан, *m.* Georg.
Юрки́й, *a.* s. Юрний.

Юркнути, *v. n.* s. Югнути, +*Б.*
Юркó, *m.* Georg.
Юрли́вий, *a. Ко.* 108. geil, lüstern.
'Юрмá, *f. M.* II. 143. *Ал.* Haufen, *m.* Schar, *f.* s. Юрбá.
Юрмувáти ся, sich in Scharen [drängen.
Юрни́й, *a.*geil, wollüstig, ausgelassen.
'Юрность, *f.* Geilheit, Wollüstigkeit, Ausgelassenheit, *f. Зак.*
'Юровий, *a.* des Юр; юрова собáка, *КУ.*I. 226. Procyon, Hundsstern, *m.*
Юрóда, *m.* Narr, Thor, *m. Кч.* 130.
Юроди́вий, *a.*irrsinnig, dumm, blöde, albern, närrisch, *Ш.* I. 254.
Юрóдство, *n.* Verrücktheit, Narrheit, *f.*; toller Streich, *Кч.* 107.
Юрóдствувати, *v.n.* u. *a.* verrückt, irrsinnig sein, sprechen &, *С* II. 172.
Юрóк, *m.* Bergfink, *m.* (Fringilla montana), *B.*; 2) Stück Holz zum festeren Binden der Garben.
Юртá, *f. АД.* II. 148. s. Юрбá.
Юртувáти ся, з ким mit jmdm streiten, *K.*; 2) im Aufruhre sein.
'Юрцьó, Юрцýнь, Юрцýньо, *m. dim.* Georg.
Юрцунíв, -éва, -еве, *a.* des Юрцýнь, Юрцуньó.
'Юрчик, *m. dim.* Georg.
'Юстин, *m.* Justin, Justinus.
Юсти́на, *f.* Justine.
'Ютро, *in d. Verbind.* на ютрі на зáрі *Л.* 26. am frühen Morgen.
'Юха, *f.* §. Blut, *n.* Blutjauche, *f.* Eiter, *m*; 2)Suppe, Brühe, *f.* Brei, *m.Зак.*; * als Schimpfwort: Bösewicht, Schuft, *m.*
Юхи́м, *m.* Euphemius, Euthymius.
'Юхт, *m.* юхта, *f.* Juchten, Juften, *m.*
Юхтóвий, *a.*Juchten-, von, aus Juchten.
Ючни́й, *a.* Saum-, Last-, (*vgl.* Юк).
Юши́ти, *v. a.* blutig machen; 2) *v. n.* u. — ся, fliessen, bluten, von Blut triefen, *А Г.* 157. *Ко.* 188.
Юшíти, *v. n.* s. d. v. 2).
'Юшка, *f. dim.* 'Юха, Brühe, Suppe, *f.*
'Юшно, *adv. Н.* 239. mit guter Suppe, Brühe.
Юшóве, *pl.* s. Ґýші, *Гол.* III. 354.

Я.

Я, neun u. zwanzigster Buchstabe.
Я, *pron.* ich.
Я! *int.* der Verwunderung, s. 'Яй!
'Ябедь, *f.* s. 'Ябедник.
'Ябéда, *f.* (boshafte) Anklage, Ehrenschändung, Denunciation, *f. Пар.*
'Ябедник, *m.* (verleumderischer) Ankläger, Verleumder, Anzeiger, Denunciant, Ehrenschänder, *m. Пар.*
'Ябко, *n.* s. 'Яблоко.
'Яблеко, *n.* s. 'Яблоко. [gemacht.
Яблéчний, *a.* Aepfel-, aus Aepfeln
Яблéчник, *m.* Aepfelmost, Aepfelwein, *m. Пар.*
'Яблийчко, *n.* Kniescheibe, *f. B.*
Яблíвка, *f.* Apfelfrucht, *f. B.*
'Яблінка, *f.* Apfelbaum, *m.* (Pyrus malus L.), *B.* [Kernobst, *n.*(Pomaceae), *B.*
Ябловáті, *pl.* Apfelfrüchtler, *pl.*
'Яблоко, *n.* Apfel, *m.* [Apfelbaum-.
Яблонóвий (-нéвий), *a.* Apfel-,
'Яблочко, *n. dim.* s. 'Яблоко.
Яблóшник, *m.* s. Яблéчник, *Пар.*
'Яблуко, *n.* Apfel, *m.*
'Яблунь, *f.* s. 'Яблінка, *B.*
'Яблуне, *n. coll.* Apfelbäume, *pl.*
Яблунéвий, *a.* Apfel-, Apfelbaum-.
Яблунíвка, *f.* Aepfelmost, *m. Ст.*
'Яблунка, *f.* s. 'Яблінка. [*Ру.*
Яблýнний, *a.*des Apfelbaumes, Apfel-,
'Яблушний, *a.*Apfelbaum-, Apfel-, *K.*
'Яблуня, *f.* s. 'Яблінка.
'Яблучниця, *f.*Aepfelverkäuferin, *f.*
Ябрóнт, *m.* e. Gattung des Pappelbaumes, (*Бор.*). [keit, *f. У.*
Яв, *m.* Wachen, *n. Пар.*; 2) Wirklich-
'Ява, *f.* Wachen, Wachsein, *n.*; 2) Erscheinung, Form, *f. K.*; 3) Auftritt, *m.* Scene, *f. Пар.*
Явдоки́м, *m.* Eudocimus.
Явдóха, *dim.* Явдóня, Явдóнька, Явдóшка, *f.* Eudocia.
'Яведа, *f. Ф.* Kobold, *m.* s. Відміна II.
'Яведник, *m.* s. Чорт.
Явзá, *f.* Selbstliebe, Eigenliebe, *f. Зак.*
Явзáти ся, egoistisch sein, *Зак.*
Явзáч, *m.* Egoist, *m. Зак.*
Яви́ти, являти, *v.a.* offenbaren, sehen

lassen, zeigen; 2) aufweisen, auszeichnen, *Кв.* II. 4.; — ся sich zeigen, erscheinen, aufkommen.
'Явище, *n.* Schreckbild, *n.* *Пар.*
'Явір (кленъ), *gen.* явора, *m.* Weisser, Grosser od. Waldahorn, *m.* (Acer pseudoplatanus), *B.*
Явіриночка, *f. dim.* s. Яворина.
'Явкати, *v. n.* s. Нявкати, (*Фр.*); 2) schnattern, *Пар.* [nung, Offenbarung, *f.*
'Явлене, *n.* u. явлене ся, Erschei-
Явленний, *a.* wundervoll, vom Himmel erschienen (v. einem Heiligenbilde), *Ш.* II. 242.
Являти, — ся. s. Явити, — ся.
'Явний, *a.* offenbar, öffentlich, sichtbar, bekannt, augenscheinlich, deutlich.
'Явність, -ости, *f.* Offenbarkeit, öffentliche Kunde; Deutlichkeit, Klarheit, *f.*
'Явно, *adv.* klar, deutlich, offenbar, öffentlich.
Явноцьвітий, *a.* offenblühend, ростини -ті, *B.* Blütenpflanzen, Phanerogamen, *pl.*
'Явор, *m.* s. 'Явір, *Зак.*
'Яворець, -ірця, *m. dim.* s. 'Явір.
'Яворик, *m. dim.* s. 'Явір; 2) e. Art Гаївки.
'Яворина, *f.* s. 'Явір; 2) Ahornholz, *n.*
Яворовий, *a.* Ahorn-, ahornen, aus Ahornholz.
'Яворонько, *m. dim.* s. 'Явір.
Явтух, *m.* Eutychus.
I. 'Яга, *f.* баба-яга, alte Hexe, alte Schwätzerin, Zauberin, *f.*; böses Weib.
II. 'Яга(гола) *f.* Tausendknoten, *m.* *Пар.*
Ягий, *a.* böse, *Mi.* II. 14.
Ягівка, *f.* s. Гаївка, *B.*
Ягідник, *m.* Erdbeerstrauch, *m.*; 2) Ort, wo viele Beeren wachsen.
Ягілка, *f.* s. Гаївка.
Яглиця, *f.* s. Дягель, *B.*
Ягличка, *f.* s. Пралїска, *B.*
'Ягни, *pl.* Art Speise, *Зак.*
'Ягниця, ягничка, *f.* junges Schaf, *B.*
Ягнусик, (ягнушик), *m.* ein wohl feiles Angehänge, *Зак.*
Ягня, *n.* Lamm, *n. B.*
Ягнятина, *f.* Lammfleisch, *n.*
Ягнятко, ягняточко, *n. dim.* Lämmchen, Lämmlein, ganz junges, kleines Lamm, *n.*
Ягнятник бородатий, *m.* Lämmer-Bartgeier, Geieradler, *m.* (Gypaëtos barbatus), *Пол.*; 2) Lämmerhirt, *m. B.*
'Ягода, *f.* Beere, (bacca), *B.*; 2) Walderdbeere, *f.* (Fragaria vesca), *B.*
'Ягодник, *m.* Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina), *B.* [bes grossularia), *B.*
'Ягрес, *m.* Gemeine Stachelbeere, (Ri-
Яд, *m.* Gift, *n.* *Ш.* II. 149.
Ядам, *dim.* Ядамко, *m.* Adam.
'Ядерний, *a.* kernig, kräftig, derb, dicht; * bündig, lakonisch, *Пар.*
'Ядерність, -ости, *f.* Kernigkeit, Kernhaftigkeit, Frischheit, Dichte, *f.*; * Bündigkeit, *f.* *Пар.*
'Ядерно, *adv.* s. 'Ядерний.
Ядловець, -івця, *m.* s. Яловець.
Ядовитий, *a.* giftig.
Ядовитість, -ости *f.* Giftigkeit, *f.* *Пол.*
Ядомолочь канарійска, *f.* Euphorbia canariensis, *B.*
'Ядра, *pl.* Buchweizenkleie, *f.* *Га.* I. 258.
Ядрений, *a.* nerwig, *Пар.* s. 'Ядерний.
Ядренники, *pl.* Kernpilze, *pl.* (Pyrenomycetes), *B.*
Ядренистий, *a.* kernig, *Ог.* 100.
Ядринка, *f.* Drüsensack, *m.* *Пол.*
Ядркий, *a.* kräftig, frisch, rüstig, hurtig.
Ядро, *n.* Kern, Korn, *n.*; Mark, *n.* Keim, Same, *m.*; * Gehalt, *m.*; *pl.* ядра, Geilen, *pl.* *Пар.*
Ядряний, *a.* *Me.* 322. kernig, gesund.
'Ядух, *m.* derjenige, welcher an Engbrüstigkeit leidet, *Га.* I. 258.; 2) s. Дихавиця, *Пар.* [хавиця, *Пар.*
'Ядуха, *f.* Engbrüstigkeit; s. Ди-
'Ядушливий, 'Ядушний, *a.* s. Дихавичний. [ядуха.
'Ядушливість, -ости, *f.* s. 'Ядух,
'Яєчко, *n. dim.* kleines Ei.
Яєчник, *m.* яєчниця. *f.* Eierschwamm, Kaiserling, *m.* (Agaricus caesareus); 2) яєшниця помийста, Birkenschwamm, *m.* (Ag. vaginatus), *Вол.*
Яєшник, *m.* Kaiserling, *m.* (Agaricus caesareus), *B*; 2) Eierkuchen, *m.* *Пар.*
Яєшниця, яєшня, яєчниця, *f.* Eierspeise, *f.*
Яз, *m.* Wehre, *f.* Damm, *m. B.*; 2) Art Geräth zum Fischfang, *Щог.*
Язь, язик, язюк, *m.* язиця, язя, *f.* Giesen, (Leuciscus idus), *B.*
Язьв, *f.* *W.* Qual, Pein, *f.*

'Язвá, *f. У.* s. Рáна; 2) s. d. v. — моровá, Pest, *f. C.* II. 136.; 3) Hexe, *f.* böses Weib, *B.*
Язвéць, *m.* Dachs, *m. Пар.*
'Язвúна, *f. МШ.* s. Рáва; 2) *МШ. B.* Schlucht, *f.* Abgrund, *m.* Loch, *n.*
'Язьвина, *f.* ein sehr schlechter Weg, (*vrgl.* Язьв).
Язвúти, *v. a.* verwunden. [nua),*B.*
'Язѓір, *m.* Kaulbarsch, (Acerina cer-
'Яздра, *pl.* Kiemen, *pl. B.*
Язŷк, *m.* Zunge; * Sprache, *f.*; 2) Kundschafter, *m. Кч.* 142; 3) Erdzunge, Landzunge, *f.*; 4) — мóрський, Seezunge, *f.* (Solea nasuta Pall.), *B.*
Язикáтий, *a.* mit einer grossen Zunge;*plauderhaft,schwatzhaft; Maulheld,*m.*
Язиковáтий, *a.* zungenförmig.
Язикóвий, *a* Zungen-; Sprach-, *Пар.*
Язикознáне, *n. Ог.* Sprachwissenschaft, *f.*
Язикослóв, *m.* Linguist, *m. Пар.*
Язúческий, *a. Не.* s. Погáньский.
Язичковáті, *pl.* Zungenblütige, *pl.* (Liguliflorae), *B.*
Язичкóвий, *a. dim.* Zungen-; -а сопілка, Zungenpfeife, *f. Пол.*
Язúчний, *a.* Zungen-; 2) heidnisch, Heiden-, *Мог.*
Язúчник, *m.* Heide, *m.*; 2) — космохвóстий, Taubenschwanz, *m.* (Macroglossa stellatarum), *Пол.*
Язúчниця, *f.* Heidin, *f.*; 2) Zungenfarn, *m.* (Scolopendrum officinarum).
Язичóк, -чка, *m. dim.* s. Язйк, Züngelchen, Zünglein, *n.* Zunge, *f.* (einer Wage); Zunge, *f.* Dorn, *n.* (in einer Schnalle); Zäpfchen, *n.* (hinten am Gaumen); 2) Riemenwurm, *m.* (Ligula), *B*; 3) *pl.* язички, Lanzettblättriger Wegerich, (Plantago lanceolata), *B.*
I. Язнь, *f.* das „Ich", *Пар.*
II. Язнь, *f.* s. 'Язя.
'Язьо, *m.* (Kinderspr.), Язйк.
Язовéць, -вця́, *Ос.* (61) IV. 38.?
Язóк, -зкá, *m.* s. Яз 2), *Шог.*
'Язя, *f* Hexe, Furie, *f.* böses Weib, *B.*
'Яйкати, яйкотíти, *v. n.* ach rufen, ächzen, wehklagen, jammern.
'Яй! *int.* der Verwunderung, ah! 2) des Schmerzens.
Яйцé, *gen.* яйця́, *n.* Ei, *n.*; яйцé-бельцé, *Ч.* II. 16. Zauberei, *n.*
Яйцевáтий, яйцéвий, *a.* eiförmig, *B.*
Яйцíвка. *f.* Eischnecke, *f.* (Ovula), *B.*
I. Як, *m.* Yack, Grunzochse, *m.* (Bos gruniens).
II. Як, *conj.* sobald, sowie, wann; so lange als, seit, seitdem; як лишé, — тíлько sobald nur, als nur; 2) wenn; як що wofern, wenn, fals, *Шл.* Ч. IV. 599. 695.
III. Як, *adv.* wie, als, так за великий як я, so gross wie ich; як на нéго, то дóсить für ihn ist das genug; як то бувáє wie es zu geschehen pflegt; як стій, aus dem Stegreif; b) in einem Nu; як ся трáфит wie es sich trifft; як мóга wie nur möglich, aus allen Kräften, nach Kräften; як? wie? як ся мáєш? wie geht es dir? як на имя́ тóго пáна? wie ist der Name jenes Herrn? wie heisst jener Herr? *М.* I. 138; як! wie! и щé як! und wie! як будь, як нéбудь schleuderhaft; якрáз eben; genau; knapp; gerade; я́кся, *М.* II. 125. = якóсь; як-так, eben so gut, eben so wohl — als, як сей так той eben so dieser als jener; як спит, так спит er schläft u. schläft in einem fort.
I. 'Якби, *conj.* wenn. [wenn.
II. 'Якби, *adv.* als wie, als ob, als
Який, *a.* was für ein? was für einer?; welcher; який дóбрий! (*iron.*) wie gut er ist! який ти мýдрий! wie klug du doch bist! який ти пан! da sieh' mir den Herrn!; яким рóдом auf welche Art, *P.* I. 84; 2) який-такий wie einer, so andere; який сей, такий той *id.*; 3) якúй тáкий, irgendeiner, irgendwelcher; wie auch immer beschaffen, der erste beste; mancher, *Зг.*
Якúйсь, який ся, *М.* II. 21. *pron.* ein gewisser, irgend ein, irgend jemand.
Якúкати, *v. n. Гол.* I. 169. vom Schreien des Kuckucks: Kuckuck rufen.
Якúм, *m.* Joachim.
Якúмів, -ова, -ове, *a.* des Якúм.
Якúнт, *m.* Hyacinth, *m. Пар.*
'Якички, *adv.* wie eben.
'Якiв, -ова, *m.* Jakob; * sprichwörtlich: уся́кому по 'Якову für jeden etwas, *Мор.*
Якíвка, *f.* Betonie, *f.* Zehrkraut, *n. Пар.*

Яківо́чний, *a. Ос.* (62) IV. 87. zweideutig; verdächtig.
'Якір, -ора, *m.* Anker, *m. Пар.*
'Якірний, *a.* Anker; *sbst.n.* якірне́ Ankergeld, *n.*; Ankerrecht, *n.*; Ankerzoll, *m. Пар.*
Якірни́к, *m.* Ankerschmied, *m. Пар.*
'Якість, -ости, *f.* Beschaffenheit, Eigenschaft; Qualität, *f. Пол.*
'Яклити, *v. n. Н.* 238. s. Ква́нькати, Каню́чити
I. 'Яко, *adv.* wie, als, gleich; я́ко та́ко so so, nicht zum besten.
II. 'Яко, *conj.* dass, *До.*
'Якоби, *adv.* s. 'Якби.
Яко́вий, *a.* wie beschaffen, von welchen Eigenschaften.
'Яковиха, *f.* Gattin des 'Яків.
'Яковишин, *a.* der 'Яковиха, ihr geh. [ihm geh.
'Яковів, -ова, -ове, *a.* des 'Яків,
Яко́вість, -ости, *f.* Beschaffenheit, *f.* Qualität, *f. Вах. Др.*
Яково́, *adv.* wie beschaffen, *M.* II.105.
Якогісїнький, *a.* нї яког. *Кч.* 237. nicht der geringste, gar kein.
Яко́го, *adv.* wie viel, wie zahlreich.
Яко́ном, *m. P.* I.167. *eig.* Еко́ном, (w.s.).
'Якор, *m.* s. 'Якір.
Яко́рниця, *f.* Ankertau, *n. B.*
I. Яко́сь, *adv.* zufälliger Weise; unbekannter Weise, man weiss nicht wie od. woher; 2) einigermassen, gewissermassen, etwas.
II. Яко́сь, *conj.* einst, einmal. [*Ил.*
'Якостний, *a.* qualitativ, besonders,
Якура́т, *adv.* s. Акура́т.
'Якшати ся, *Кух.* — з кимо́сь sich zu jmdm gesellen, ein Verhältnis mit jmdm anknüpfen.
Яль звича́йна, *f.* s. Яли́ця, *B.* Edeltanne, Pechtanne, Weisstanne, *f.* (Abies pectinata).
Яла́к, *m.* — соба́чий Hundetopf, *m.*
Ялёва́ті, *pl.* Tannenartige, *pl.* (Abietinese), *B.* [vulgaris), *B.*
Яле́ць, -лця́, *m.* Hasel, (Leuciscus
'Ялий, *a.* schön, niedlich, fein, *Пар.*; 2) gut, tüchtig, brauchbar, *Зап. Веч.* I. 334.; 3) roth glänzend, funkelnd, *У.*
Яли́на, (*dim.* яли́нка), *f.* Tannenholz, *n. B.*; 2) Tanne, *f. Пар.*
Ялинни́к, *m.* Tannenwald, *m.*
Ялино́вий, *a.* Tannen-.
I. Яли́ти, *v. a.* schmücken, zieren; — ся *Ф.* roth glänzen.
II. Яли́ти, *v. a.* (де́рево) abrinden (u. dadh trocknen lassen).
Ялице́вий, *a.* s. Яло́вий.
Яли́ця, *f.* Tanne, *f.*
Яли́чка, *f. dim.* s. d. v.; 2) Meertanne, *f.* (Abietina), *B.*
Яли́чний, *a.* Tannen-, *Пар.*
Яли́чник, *m.* s. Борове́ць бу́рий.
Яли́шник, *m.* Rindviehhändler, *m.* (?).
Ялі́бний, *a.* niedlich, wohlgefällig, wohlanständig, schicklich, *Пар.*
Ялі́бно, (влі́бно), *adv. Ф.* gut anstehend, schicklich, hübsch.
Ялівець, -вця, *m.* s. Ялове́ць.
'Ялівка, я́лівиця, *f.* Kalbe, eine junge Kuh, Färse, *f. B.*
I. Ялівни́к, *m.* junges Hornvieh, *B.*
II. Ялівни́к, *m.* Wachholderdrossel, *m.* (Turdus pilaris), *B.* [Wachholder.
Ялівце́вий, *a.* Wachholder-, von
Ялівчани́к, *m.* Wachholderbeerenverkäufer, *m.* (*Бор.*). [tigkeit, *f. Пар.*
'Ялість, -ости, *f.* Schönheit; 2) Tüch-
Ялї́ти, *v. n.* welken, *Пар.*
'Ялка, *f.* Tannenbäumchen, *n.* (als Christbaum).
Ялму́жна, *f.* Almosen, *n.* milde Gabe.
Ялова́тий, *a.* unfruchtbar.
Ялове́ґа, *f.* junges, Schaf, unfruchtbares Schaf & *B.*; 2) *aug.* s. 'Ялівка.
Ялове́ць, -івця́, *m.* звича́йний, Gemeiner Wachholder, (Juniperus communis), *B.* [trocken.
'Яловий, *a.* unfruchtbar; * unnütz;
'Ялови́на, *f. coll.* unfruchtbares Vieh; 2) Kalbenfleisch, *n.*
'Яловиця, *f.* s. 'Ялівка. [Kuh-.
'Яловичий, я́ловичний, *a.* Kalben-,
'Яловичина, *f. coll.* Kalbenfleisch, Kuhfleisch, *n. Га.* I. 258.
Ялովля́, яловя́, *f. n. coll.* junges Vieh, Kalben, Kälber, *pl.* &.
Яловни́к, *m.* s. Ялівни́к.
'Ялова, *m.* u. *f. Н.* 214. e. schmutziger Mensch, Schmutzian, Sudler, *m.*
Яло́зити, *v. a.* beschmieren, besudeln; — ся sich — *Зак.*
Яло́зний, *a. Н.* 214. schmutzig, besudelt, schmierig.
Яломо́к, -мка́, *m.* Käppchen, *n.* Platt-

mütze, *f.* von runder Form aus Thierhaaren, *Зак.*
Ялоскати, *v. a.* mit Fett beschmieren; beschmutzen, *Га.* I. 258.
Ялошенька, *f. dim.* s. 'Ялівка.
'Яльчик, *m.* s. Ялéць, *B.*
Яльчúнка, *f.* Fichtenwickler, *m.* (Coccyx abiegnana), *B.*
'Яма, *f.* Höhle, Erdhöhle; Vertiefung; Grube, *f.*; 2) halb in der Erde befindliche leicht zugängliche Vorrathsgrube, *f.* Erdkeller, *m.*
Ямб, *m.* Jambe, *m.*
Ямбóвий, *a.* Jamben-, jambisch.
Ямúнá, *dim.* ямúнка, *f.* Kluft; Grube, *f.* *Пол.* [Grube, *f.* Loch, *n.*
Ямúско, *n. aug.* s. 'Яма, Höhle,
Ямúстий, *a.* höhlig, hohl, voll Höhlen u. Löcher.
'Ямка, *f. dim.* s. 'Яма, e. kleine Höhle, kl. Grube, kl. Loch; — в óці Augenhöhle, *f.*
Ямкувáтий, *a. M.* II. 34. -ті óчи?
Ямкýр, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia), *B.* [гувáти, *Мак.* II. 54.
Ямлúти, *v. a.* s. Куповáти, Тор-
'Ямник, *m.* Dachshund, *m.* (Canis vertagus).
'Ямнище, *n. Гн.* 64. Schlammfänger, *m.*
Ямочерéвні, *pl.* Schlauchthiere, *pl.* (Coelenterata), *Пол.*
'Ямочка, *f. dim.* s. 'Ямка. [*Cm.*
Ямчáтий, *a.* löcherig; mit Grübchen,
Ямчúна, ямчúнка, *f. dim.* s. 'Яма.
Ян, *m.* Johann. [gaddus).
Янґáдский, *a.* aus Engedis (En-
Янголя́тко, Янголя́точко, *n. dim.* Engelein, *n. Ш.* I. 256. s. Ангеля́тко.
Яндрýх, *m.* s. Андрéй.
'Яне, 3. *pers. praes. fut.* von я́ти (я́нути) = вачáти *Гол.* III. 33.
Янéнько, *m. dim.* Häuschen.
Яничáр, *m.* Janitschar, *m.*
Яничáрка, *f.* Janitscharenflinte, *f.*
Янкó, *m. dim.* Johann.
Яньó, *m. dim.* Johann.
Янтáр, *m.* Bernstein, *m.*
Янтáрка, *f.* Bernsteinschnecke, *f.* (Succinea), *B.* [stein, *Пар.*
Янтáрний, *a.* Bernstein-, aus Bern-
Янтíн, *m.* Antonius.
'Яньцьó, Яньцýньó, *m. dim.* Johann.
Янчáр, *m.* Lämmerhirt, *m. B.*

Янчáрка, *f.* Säbel, *m.*; 2) s. Яничáрка.
Япóрти, *pl.* Art Winteräpfel, gross hart, spät, *B.*
Яр, *gen.* ярý, *m.* Schlucht, Felskluft, *f.*
Ярь, *f.* Lenz, Frühling, *m. Пар.*; 2) s. Ярúнá.
Яребúна, *f.* s. Орябúна, *Kol.* II. 122.
Ярéм, *gen.* ярмá, *m.* s. Ярмó.
Ярéма, *dim.* Ярéмко, *m.* Jeremias.
Ярепýд, *m.* e. Mensch von kleinem Wuchs aber stark, *Зак.* [fels-, *А-Г.* 158.
Ярепýдовий, *a.* haeretisch, Teu-
Яретúч, яретúчий, *a. Ме.* 454. s. Єретúцкий.
Ярéц (-éць), *m.* Gerste, *f.* (Hordeum), *B.*
Ярúга, *m.* s. d. f. *Пic.*; 2) Säufer, *m.* *Га.* I. 258.
Ярúжник, *m. Ко.* 79. Wucherer, *m.*; 2) einer der angestellt ist Diebe aufzusuchen, *Зак.*
Ярúза, *m. АД.* I. 215. *Зак.* s. d. v.
'Ярий, *a.* Frühlings-, Sommer-, -е збíже Sommergetreide, *n.* Sommersaat, *f.*; -ий віск Sommerwachs, Jungferwachs, *n.*; — огóнь = грань; я́рі пчóлоньки, junge Bienen, *АД.* I. 214; 2) rein, hell, frisch; 3) grell, bunt, *ОН.*
I. Ярúнá, *f.* Sommergetreide, *n.*; 2) Gemüse, Gartengewächse, Küchengewächse, *n.*; 3) die Felder für 1) u. 2).
II. Ярúна, *f.* s. Орúна.
Яринéць, -нцá, *m.* Gemüse-Lauch, *m.* (Allium oleraceum).
Ярúнний, *a.* des Sommergetreides; 2) Gemüse; *pl.* Ярúнні, Spinatkräuter, *pl.* (Oleraceae).
Ярúти, *v. a.* s. Жáрити; 2) * reizen, zum Zorne reizen, *С.*; — ся s. Жáрити ся; 2) * in Zorn, in Wuth gerathen, ergrimmen, wüthen.
Ярúця, *f.* Sommerkorn, *n.* Sommerroggen, *m.* s. Ярúнá I.; 2) *Ч.* IV. 668. Erdbeere, *f.*
Ярúч, *m.* s. Їж, *Пар.*
'Ярість, -ости, *f.* Furie, Wuth, *f. Пар.*
Ярíти, *v. n.* Strahlen zucken, (*Фр.*).
I. 'Ярка, *f.* junges Schaf, *B.*; 2) Sommerweizen, *m. Зак.*
II. 'Ярка, *f.* böses Weib, s. 'Яга, 'Яза.
Яркúй, *a.* feurig; heiss, hitzig; frisch, munter, lebhaft; 2) lichterloh; *adv.* я́рко — —.
'Яркість, -ости, *f.* Stärke, *f. Пол.*

Ярковáтий, *a.* mit leichten Vertiefungen, *K.*
Ярлúвий, *a.* grimmig, *Cm.*
Ярлúво, *adv.* lüstern, *Cm.* [Pass, *m.*
Ярлúк, *m.* *Pч.* 15. Schein, Freizettel,
'Ярмак, *m.* *ungr.* s. 'Ярмарок.
'Ярмалка, *f.* ярмалок, -лка, *m.* s. 'Ярмарка, Ярмарок, *H.* 20. *Кч.* 67.
'Ярманка, *f.* ярманок, -нка, *m.* *P.* I. 196. s. Ярмарка, ярмарок.
'Ярмарка, *f.* Markt, Jahrmarkt, *m.* Messe, *f.*
'Ярмаркóвий, *a.* zum Jahrmarkt, zur Messe gehörig, Jahrmarkts-, Markt; vom Jahrmarkt her; *sbst. n.* ярмаркóве, Jahrmarktsgebühr, *f.* Standgeld, *n.* ярмаркóві, *sbst. pl.* Leute die auf den Jahrmarkt sich begeben, die vom Jahrmarkt kommen &.
Ярмаркувáти, *v. a.* Jahrmarkt, Markt machen, handeln; einen Handel machen.
'Ярмарок, -рку, *m.* s. 'Ярмарка; 2) * Lärm, *m.* Getöse, *n.* ярмарок робúти lärmen, Lärm machen.
Ярмарóшний, ярмарóчний, *a.* s. Ярмаркóвий. [lichkeit, *f.*
Ярмúв, *m.* *Ko.* Unordnung, Unannehm-
Ярмівка, *f.* *Ч.* IV. 195. e. Art Mütze.
'Ярміс, *m.* *M+E.* 166. *Я.* 82.
Ярмó, *n.* Joch, *n.* * drückendes Joch, Last, *f.* [Joche niederhalten, plagen.
Ярмовáти, *v. a.* *He.* unter schwerem
Ярмовúй, *a.* Joch-; -á кість Jochbein, *n.* *B.*
Ярмолóй, *m.* s. Ірмолóй, *Зак.*
'Ярмонка, *f.* *H.* 108. *P.* II. 175. s. 'Ярмарка. [drücken, s. Ярмовáти.
Ярмувáти, *v. a.* mit dem Joche
'Ярмуж, *m.* Art Blätterkohl, *n.* (Brassica oleracea aloides).
Ярмýлка, ярмýрка, *f.* Käppchen, Mützchen, *n.* (bes. d. Juden).
Ярнúй, *a.* s. Весняний, *У.*
Ярнúк, *m.* Schneeglöcklein, *n.* (Galanthus nivalis), *B.*
Ярнúця, *f.* s. Ярúця 1).
Яробýйний, *a.* *B.* mit frischem Muthe.
I. Яровáти, *v. a.* s. Веснувáти.
II. Яровáти, *v. n.* s. Ярúти ся 2), *Зак.*
Яровáтий, *a.* schluchtig.
Яровáтість, -ости, *f.* schluchtartige Bildung des Flussthales.

Яровúй, *a.* s. 'Ярий, -вé жúто = яре ж. [rung, *f.* *Кв.* II. 8.
Яровинá, *f.* Sommersaat, Sommerung
Яроелéний, *a.* hellgrün, grasgrün, *Cm.* [Schlucht; Graben, *m.*
Ярóк, *gen.* ярка́, *m.* *dim.* s. Яр, kleine
Ропýджий, ропýжний, *a.* räuberisch, *C.* II. 224.
'Яросити (ярошу, -сиш), *v. a.* когó jmdn zum Zorn reizen, *Пар.*
'Ярсливий, *a.* leicht aufbrausend, jähzornig, grimmig, *M.* I. 152. [*Пар.*
'Ярсливість, -ости, *f.* Grimm, *m.*
'Яростити (ярошу, -стиш), *v. a.* s. 'Яросити, *Пар.*
'Ярстний *a.* zornig; verhasst, *У.*
Ярóта, *f.* *coll.* vorjährige Lämmer, *pl.*
'Ярочка, *f.* *dim.* s. 'Ярка.
Ярочкóвий, *a.* von Lammfellen.
I. 'Ярош, *m.* Hierotheus.
II. 'Ярошь, *m.* ein grausamer, wilder, unbarmherziger Mensch, *Га.* I. 258.
'Ярслев, *m.* *Ч.* III. 336. ?
Ярýга, *f.* *aug.* s. Яр, Felsenkluft, *f.*
Ярýн, *m.* *Ko.* 143. der Aufbrausende, Grimmige.
Ярýнда, *f.* Langeweile, *f.* (?).
Ярчá, *n.* junges Schaf; Lamm, *n.* *B.*
Ярчáк, *m.* etw. zur Bekleidung des Чабáн Gehöriges: *viell.* Mütze.
Ярчáний, *a.* s. Ячмінний.
Ярчóвина, *f.* e. Schafskrankheit = Schafskrätze in Folge der Gänge dh Sümpfe.
Ярчýк, *m.* junges Schaf; junger Widder, *Пар.*; 2) *K.* II. 38. собáкиярчукú, Hund mit e. Wolfszahn (nach dem Volksglauben), *C.* welcher im Stande ist vor dem Teufel zu beschützen u. eine Hexe zu erwürgen, u. spürt jedes Gespenst.
Ясь, *m.* *dim.* Johann. [*f.* Aufruf, *m.*
Ясá, *f.* *K.* I. 168. Bekanntmachung,
Ясафáт, *m.* Josephat.
Яселнúчий, *m.* Stallmeister, *m.* *K.*
I. 'Ясень, -сеня, *m.* звичáйний, Gemeine od. Hochesche, *f.* (Fraxinus excelsior), *B.*
II. 'Ясень, -ня, *m.* *КУ.* Polarstern, *m.*
Ясенéвий, *a.* Eschen-, aus Eschenholz.
Ясенéць, -нцá, *m.* *dim.* s. Ясень I.; 2) Tausendguldenkraut, *n.* *Пар.*; 3) s. Яснець.

Ясени́на, *f.* Eschenholz, *m.*
Ясени́ско, *m. aug.* s. 'Ясень I.
'Ясетр,*m* Stör,*m.*(Acipenser sturio),*B.*
'Ясик, *m. dim.* s. Ясь.
Яси́на, *f.* s. Ясá. [Sklaverei, *f.*
'Ясир, *m.* Beute, *f.*; Gefangenschaft,
Яси́рник.*m.*Gefangener,Sklave,*m.K.*
Яси́ти (ящу́, яси́ш) *v.a.K.*verkünden.
'Ясїнь, *m.* s. 'Ясень I.
Ясі́нниця (стягі́вка) *f.* Blaues Ordensband, (Catocala fraxini), *B.*
'Яска. *f. Cm.* alles Glänzende, schimmernde Schneeflocke, Sternchen, *n.*
'Яскір, *m.* Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus), *B.* [weisse, grosse Fisolen.
'Ясько, *m. dim.* Hänschen; 2) Art
'Яскор, *m.* Ч. I. 1, 181. s. 'Яскір (?).
Яскра́вий, *a.*grell; blendend, schimmernd. [schreiende Farben, *pl.*
Яскра́вість, -ости, *f.* Grellheit, *f.*
'Яскрало, *n.* Flitter, *m.* Flitterwerk, *n* *Зг.*
Яскри́ти ся,funkeln,schimmern,*Пар.*
Яскри́ця, *f.* funkelndes Licht, *Cm.*
'Яслá, *pl.* Zahnfleisch,*n B.*; 2)Krippe,*f.*
'Ясмин, *m.* Jasmin, Pfeifenstrauch, *m.* (Philadelphus coronarius).
Ясми́нина, *f.* s. d. v.
'Ясьмін, *m.* s. 'Ясмин, Ясьмінóвий, *a.*
Ясéнький, *a. dim.* s. 'Ясний.
Ясéць, (-éц), *m.* glattes Eis (nicht mit Schnee bedeckt), durchsichtiges Eis, (*Це.*) *Га.* I. 258.
'Ясний, *a.* hell; glänzend; klar; * klar, deutlich, verständlich, in die Augen fallend; natürlich (я́сна річ).
Ясни́ти ся, hell leuchten,schimmern.
'Ясність, -ости, *f.* Helle, Helligkeit, Heiterkeit, Klarheit, *f.*; * Deutlichkeit, Verständigkeit; * Glanz, Ruhm, *m.* (in Titeln): Durchlaucht, *f.*
Ясні́ти, *v. n.* hell sein, leuchten, glänzen; hell, licht werden, *He.*
'Ясно, *adv.* hell, licht; klar, unbewölkt (am Himmel); * klar, deutlich; einleuchtend.
Ясноба́рвий.*a* hell-,buntfarbig,*Ваг.*
Яснобі́лий, *a.* hellweiss.
Яснобри́вий, *a. W.* mit lichtblonden Braunen.
Яснобруна́тний, *a.* hellbraun.
Ясновельмо́жний, *a.* erlaucht, *Ш.* II. 69. [Durchlaucht, *f. С.*I. 184.
Ясновельмо́жність, -ости, *f.*
Ясновéць, -івця́, (бýзьків-огéнь), *m.* Lichtnelke, Kuckucksblume, *f.*) Lychnis flos cuculi); 2) blanke Münze.
Яснови́д, *m.* яснови́да, *m.* u. *f.* Hellseher, *m. Пар.* [keit, *f. Пар.*
Ясновй́дність,-ости, *f.*Hellsichtig-
Ясновидю́щий, *a.* hellsehend, *K.*
Ясножо́втий, *a.* hellgelb.
Ясноземéний, *a.* hellgrün.
Ясновóрий, *a.* hell blickend, helläugig, *Cm.* [flechten.
Яснокóсий, *a.* mit blonden Haar-
Ясномóжний, *a.* erlaucht, *Cm.*
Ясноóкий, *a.* helläugig.
Ясноположи́й, *a.* hellfahl.
Ясноунсóвий, *a.* hellponceau.
Яснорй́жий, *a.* -кінь Lichtfuchs, *m. Пар.*
Ясноржа́вий, *a.* hellrostroth.
Ясноси́вий, *a.* grauweiss; — кінь Lichtschimmel, *m.*
Ясноси́ний, *a.* hellblau, lichtblau.
Ясносиня́вий, *a.* s. d. v.
Ясносі́рий, *a.* lichtgrau.
Ясночервóний, *a.* hellroth.
'Ясокір, *m.* Schwarzpappel, *f.* (Populus nigra), *B.*
'Ясочка. *f. dim.* s. 'Яска.
'Яспіда, 'Яспідь, *f.* böses Weib.
'Ясса, *f.* *АД.* I. 217. Salutirung, Begrüssung, Salve, *f.* (zur Begrüssung).
'Ясский, *a.* aus Jassy.
'Ястер, *m.* s. 'Ястріб, *B.*
Ястребáня, *f.* etwa: e. Henne die der Habicht fressen mag, eine nichtsnutzige Henne, (*Фр.*).
'Ястрибинá, *f.* Scheuchruf gegen Hühner (*Бор.*).
'Ястріб, *m.* Habicht, *m.* (Astur), — кýрячий Hühnerhabicht, *m.* (Astur palumbarius), *B.*; — птáшачий або потя́чий, Sperber, *m.* (A. nisus), *B.*
'Ястрібиця, *f.* Weibchen eines Habichts, *n.* [habicht, *m. B.*
'Яструб, *m.* (— вели́кий), Hühner-
Яструбеня́, *n.* Junge eines Sperbers, e. Habichts, *n.*
Яструбéць,-бця́,*m.dim.*s.'Яструб; — мали́й Sperber, *m. B.*
Ясувáти, *v. a.* sagen, mittheilen, erklären; kundgeben, andeuten, *Cm.*

Ясўнь, Ясўньо́, Ясўньцьо́, *m. dim.* Hänschen.

'Ятва *f. Пу.* Begriff, *m.* Fasslichkeit, *f.*

'Ятел, ятель, яті́ль, *m.* Specht, *m.* (Picus), *B.*

'Ятелин, *a.* des Spechtes, *Hc.*

'Ятер (-ір), *m.* Reuse, *f. B.*

'Яти, *v. a.* beginnen, anheben; — ся (чого́) an etw. treten, etw. unternehmen; 2) *impers.* яло́ ся = прили́чно, кра́сно es ziemt, es passt, ist schön.

Яти́на, *f.* Griffelbein, *n. B.*

'Ятка, *f.* Zelt, *n.* hölzerne Bude, *Ke.* I.127; 2) Fleischbank, *f.* Fleischscharren, *m.*

Ятлиня (-ле-), *n. P.* I. 155.?

'Яточка, *f. dim.* s. 'Ятка.

Ятра́к, *m. B.* s. Вя́тер.

Ятри́стий, *a.* eiternd, (*Фр.*).

Ятри́ти, *v. a.* reizen; ого́нь anfachen; ра́ну eine Wunde eitern, schwären machen; — кого́ reizen, erbittern; — ся aufflackern; eitern, schwären; sich erzürnen, erbittert werden.

Ятрі́вка, ятро́вка, ятро́ха, *f.* des Bruders Frau, Schwägerin, *f.*

I. Ятро́ха, *f.* s. d. v. *Га.* I. 258.

II. Ятро́ха, *f.* kaltes Fieber, *Mi.* II. 289.

Ятряни́й, *a.* hell flackernd, — ого́нь heftiges Feuer, *B.*

'Яфина, *f.* Heidelbeere, *f.* s. Черни́ця.

Яфинни́к, *m.* Heidelbeere, *f.* (Vaccinium myrtillus), *B.*

'Яфира, *pl.* я́фири, s. 'Яфина, *B.*

Яфірни́к, *m.* s. Яфинни́к, *B.*

Яхи́дний, *a.* boshaft, tückisch, listig, s. Єхи́дний, *Зак.*

Яхи́дство, *n. Ко.* 231. Schlangenlist, *f.*

'Яхонт, *m.* Edelstein, *m.* (Rubin, Hyacinth, Amethyst, Saphir).

Яць, Яци́на, 'Яцко́, *m.* Hyacynthus.

Яци́нний, *a.* Hyacinth-; — цьвіт, Hyacinthe, *f. Пар.*

Ячати, *v. n.* vom Geschrei der Schwäne.

Ячи́ти, *v. a. АД.* I. 213. weinerlich, kläglich reden, beten.

Ячі́ти, *v. n.* leise etw. thun, weggehen, *Зак.*

Ячмі́нь, *gen.* ячме́ню, *m.* Gerste, *f.* (Hordeum); 2) * Gerstenkorn, *n.* auf dem Auge.

Ячмі́ниско, *n.* Gersten-Stoppelfeld, *n. B.*

Ячмі́нка, *f.* Gerstenstroh, *n.*; 2) Art frühe Aepfel, süss, weiss (grünlich), reifen gleichzeitig mit der Gerste.

Ячмі́нний, *a.* von Gerste, Gersten-.

Ячмі́нник, *m.* Gerstenammer, *m.* (Encheriza milliaria), *B.*; 2) Gerstenbrod, *n. Пар.*

Ячмі́нниця, *f.* Gerstenstroh, *n.*

'Ячниця, я́шниця, *f.* s. d. v.

'Яшва, *f. Пе. Пр.* XII. 604.?

Яшка́р, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina cernua), *B.*

'Яшко, *m.* s. 'Ясько.

'Яшний, я́чний, *a.* s. Ячмі́нний, *P.* I. 152. *Mc.* 233.

'Ящик, *m* Büchse, Butter, od. andere Meste, *f. B*

'Ящириня, *n.* Junges einer Eidechse.

'Ящириця, *f.* Laubmoos, *m. Пар.*

'Ящірка, *f.* Eidechse, *f.* (Lacerta agilis, viridis).

'Ящірчин, *a.* Eidechsen-.

'Ящур, *m.* Salamander, *f.* (Salamandra), *B.*; 2) Art Frühlingsspiel (*vgl.* Га́ївка).

Цїна 8 злр. а. в.